

3 1761 04631318 5

MAGIL'S
LINEAR SCHOOL BIBLE

OR

The Hebrew Bible in its Original Language
Self Taught

FOR TEACHERS AND STUDENTS

*IN SCHOOLS, COLLEGES AND UNIVERSITIES, AS WELL AS FOR
SELF-INSTRUCTION.*

A New and Easy Method

FOR POPULARIZING THE STUDY OF THE ORIGINAL HEBREW
BIBLE BY MEANS OF A *LINEAR TRANSLATION.*

— B Y —

JOSEPH MAGIL

Formerly Instructor in Higher Hebrew at the Hebrew Education Society's
School and in the B'ne Zion School, Philadelphia, Pa.

GENESIS—בראשית

COPYRIGHTED WASHINGTON, JULY 1899, BY JOSEPH MAGIL.

PUBLISHED AND SOLD BY

JOSEPH MAGIL'S PUBLISHING CO.

46 Canal Street,
NEW YORK

1910.

708 South Fifth Street,
PHILADELPHIA, PA.

PREFACE.

The present *Linear Bible* is, as far as known, a novelty among the numerous translations of the Book of books. It was undertaken, not because of the need of supplying a new version of the Bible better than those already in existence, but to make the study of the Scriptures in their original language accessible to all those who wish to study the original of the Old Testament, and thereby spread the knowledge of the Hebrew language.

A well known journal once said: "It has been maintained that the theological mind of the present age is turned in the direction of the Old Testament." If any correction is to be made to this assertion, it is, that not only the minds of theologians but also that of laymen is directed to the study of the Old Testament and its original Hebrew language. Notwithstanding this fact, very few are those studying the Old Testament in its original language, and still fewer are those who have met with success in their attempt to do so.

The cause of this deplorable fact is, to my mind, the lack of a translation within the reach of the general buyer that combines both ease and smoothness of reading and translation, and the knowledge of the literal meaning of the original text.

The only translations to serve the purpose hitherto in existence are the very few Interlinear versions of parts of the Pentateuch; but these proved to be inaccessible to the general student for two reasons; in the first place, the price fixed on such books is so high that only a very limited number of students can lay hand on them; and, in the second place, the displeasure and difficulty experienced by the student in reading the English translation from right to left, *each word beginning at the end of the following*, as shown below, and in having the English transposed so as to follow the order of the Hebrew sentence, are so repulsive that only the most diligent and ardent student can stand it.

True, the Interlinear system of Latin and Greek has been approved by the best pedagogues; but the reading of a few lines of the English translation of an interlined Latin or Greek book and that of an interlined Hebrew Bible is sufficient to make one realise the vast difference between the former and the latter; for while even the strictest literal Interlinear translation in English of Latin and Greek reads with connection and ease and is intelligible, the translation of Hebrew in the same fashion, owing to the Hebrew way of reading English words and to the perversion of English sentences in order to have them follow the Hebrew syntactical order, is so unpleasant in its reading, so disconnected in its sentences, and, therefore, very often so unintelligible, that the student is impressed with the idea that he is facing overwhelming and insuperable difficulties.

For instance, the Interlinear translation of Berry to Gen. IX. 5, reads as follows * "of brother 1 [the] (his) 2 one each of hand the from." What confusion and difficulty must be experienced by the student in making out such a mixed-up sentence!

The advantage of the *Linear* system is, that while it imparts to the student a literal knowledge of the Hebrew text and does, in this respect, the same service as the Interlinear translation, the order of reading as well as the syntactical arrangement of words is, in general, in accord with the usages of the English language; thus making the translation, if read by itself, nearly as smooth and connective, as any usual translation of the Old Testament.

*Start reading from right to left, each word beginning at the end of the following.

(6.) Where the predicate precedes the subject in two different lines, e. g. **וַתִּפְתָּחַן עֵינָיו** — **וַתִּפְתָּחַן עֵינָיו**, Gen. III. 7, various suggestions were made by the translator and a number of scholars as to how to achieve both, correctness of translation of each line when taken by itself, and proper connection of the two lines when taken together. One suggestion is to translate: **וַתִּפְתָּחַן עֵינָיו** "and (they) were opened" **וַתִּפְתָּחַן עֵינָיו** "the eyes of both of them"; leaving the student to omit the word "they" and transpose it: "And the eyes of both of them were opened", while the others are to add in brackets the word "there", or "now" in the translation of the first line, thus reading: "And [there] were opened, or: "And [now] were opened"; or to transpose the words: "were opened" and put them in a poetical form: "opened were" thus reading: "And opened were the eyes of both of them".

The last suggestion comes from the venerable and revered rabbi Dr. M. Jastrow, and is, in many cases, the most suitable, but, to the translator's regret, it came too late to make use of it in the early pages of the present volume.

(7.) The synagogical division into weekly portions is added to the usual division into chapters. These weekly portions are subdivided into eight smaller ones which are read before the eight men consecutively called to the Scroll of Law on Sabbath morning, and they are marked as follows: **שֵׁנִי** (second), **שְׁלִישִׁי** (third), **רְבִיעִי** (fourth), **חֲמִישִׁי** (fifth), **שֵׁשִׁי** (sixth), **שְׁבִיעִי** (seventh), and **מִצְטַיִר** (last).

I express my sincere thanks to all those who favored me with their suggestions in settling difficult questions which arose in the preparation of the version. I am especially indebted to my friend Mr. Ph. Mordel for the completion of the system and for its appearance in the present form.

Although no pains have been spared to make the present work as correct as possible,* the translator will be thankful if Hebrew scholars will oblige him by their corrections, as the nature of the work is such that errors are unavoidable.

JOSEPH MAGIL.

PHILADELPHIA, July 25, 1899.

HOW TO STUDY THE LINEAR BIBLE SUCCESSFULLY.

Cover the column of translation *up to the line* you intend to study by the "Student's Cover" which is attached to this book. Read one line of the Hebrew text and the translation thereof *very slowly and carefully* once, twice, or more, until you think you know the translation by heart, and are able to repeat the same precisely, without looking into the book. Then *move the cover upward*, cover the line of translation, read again the Hebrew line, and repeat the translation; then *move the cover downward* again, read the translation *inside*, and compare it with that which you repeated. You must not, however, leave the line upon finding that you were able to give the correct translation thereof, but read and translate it several times until well memorised. Continue to do the same with the following lines, and when a passage is thus memorised it should be gone over again, but this time you must first cover the translation and furnish the same yourself, bearing always in mind that whenever you have yourself translated a line, you must not leave it before the cover was moved *downward* and the translation verified.

Apply the Student's Cover to the *text* in making translations *from English into Hebrew*, just as you have been directed to apply it to the *English translation* in translating *from Hebrew into English*.

In reciting a lesson before the teacher, the student should keep covered the translation, if there is no extra untranslated text appended to the end of the copy in his possession; but the kind attention of teachers, especially those instructing a class, is called to the fact that the untranslated text insures for the teacher positive control over his pupil in translating a given lesson, and saves trouble to both teacher and student. Teachers are, therefore, requested to advise their pupils to secure a copy with an extra untranslated text.

*It was not possible to procure a sufficient number of the characters **שֵׁן** when the work was begun, and the letters **שֵׁן** were therefore, sometimes, placed in their stead in the early pages.

P R E F A C E.

The study of the Hebrew Bible by means of the present *Linear* system has been tried by the writer of these lines for a period of six months in a class composed of children ranging from eight to twelve years of age, all destitute of any knowledge of grammar, Hebrew or any other language, and the experiment was crowned with remarkable success; in all cases the young students memorised, without the aid of their teacher, three or four times as much of the text and knew it much better than before, when the system of "talking into the ear" by the teacher, until the young student knew it, was employed; an Interlinear translation not being adapted to the purpose.

The translator and publisher of the *Linear Bible* hopes that the *Linear* system will be approved by both teachers and students, and recognised as in every way superior to any other system of studying the Old Testament in its original Hebrew language, and, if used in a proper way, according to the rules laid down below, it will be found most successful in saving much of the student's valuable time and in making the study easy and pleasant.

The translator further hopes that the popular price of the *Linear Bible*, being within the reach of everybody, will place it in the library of every Bible teacher and student, as well as every lover of the Old Testament and the Hebrew language, thus enabling him to continue the publication of the *Linear Bible*, and to bring forth as well his method of teaching the Hebrew language and its grammar, in close connection with the Bible, in a most modern way.

Finally I desire to call the attention of the student to the following points:

(1.) Words found in the Hebrew text which ought not to be in English are enclosed in parentheses (), while words required in English and not found in the text are supplied in brackets []. Thus, by including in reading, words in brackets and excluding those in parentheses, the student has a correct English sentence, while by doing the contrary, he is in possession of the idiomatic meaning of the text. The former way is recommendable, as it insures a smoother reading, while the omitted words, being printed in parentheses, can not remain unnoticed.

(2.) In the first chapter the difference in the syntactical order of words between the Hebrew and the English, when such occur, is indicated by figures in the translation; thus, the word, or words marked by figure 1 translate the first word of the text; 2—the second word, etc. The *Italics* employed in the first chapter point to the foot-notes. In the following chapter, where the marking of differences in syntactical order was thought quite unnecessary, as these differences, although so frequently occurring, are very few, and they can therefore be sufficiently learned in the first chapter, the figures refer to the foot-notes, while the *Italics* indicate a necessary transposition of words of different lines in order to make the passage intelligible, or to give it an English order.

(3.) The Methegh (ַ) under the letter in the text was used to indicate words to be accented on the penultimate syllable. Words having no Methegh are to be accented on the ultimate syllable.

(4.) The intention of the translator to make the *Linear Bible* a school book and a companion to all those desiring to study the Bible in its original language without regard to age or sex, has rendered it necessary to leave untranslated certain passages not suitable for translation from the modern stand-point of nicety. For the same reason a word was sometimes purposely rendered incorrectly, the correct rendering being given in the foot-notes. In order not to disturb the Hebrew Bible, the text was always given in full even when it was deemed wise to withhold the translation of the same.

(5.) The smoothness and connection of the *Linear* system referred to above could by no means go so far, as to make the present translation a classic, as there are places where the English must be sacrificed for the sake of literalness of the Hebrew, and the Hebrew order of words followed instead of that of English.

1111

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

HOW TO STUDY THE LINEAR BIBLE SUCCESSFULLY.

Cover the column of translation *up to the line* you intend to study by the "Student's Cover" which is attached to this book. Read one line of the Hebrew text and the translation thereof *very slowly and carefully* once, twice, or more, until you think you know the translation by heart, and are able to repeat the same precisely, without looking into the book. Then *move the cover upward*, cover the line of translation, read again the Hebrew line, and repeat the translation; then *move the cover downward* again, read the translation *inside*, and compare it with that which you repeated. You must not, however, leave the line upon finding that you were able to give the correct translation thereof, but read and translate it several times until well memorised. Continue to do the same with the following lines, and when a passage is thus memorised it should be gone over again, but this time you must first cover the translation and furnish the same yourself, bearing always in mind that whenever you have yourself translated a line, you must not leave it before the cover was moved *downward* and the translation verified.

Apply the Student's Cover to the *text* in making translations *from English into Hebrew*, just as you have been directed to apply it to the *English translation* in translating *from Hebrew into English*.

In reciting a lesson before the teacher, the student should keep covered the translation, if there is no extra untranslated text appended to the end of the copy in his possession; but the kind attention of teachers, especially those instructing a class, is called to the fact that the untranslated text insures for the teacher positive control over his pupil in translating a given lesson, and saves trouble to both teacher and student. Teachers are, therefore, requested to advise their pupils to secure a copy with an extra untranslated text.

*It was not possible to procure a sufficient number of the characters שׁוׁ יׁ when the work was begun, and the letters שׁ יׁ were therefore, sometimes, placed in their stead in the early pages.

שמות הטעמים

פִּשְׁטָא מִנַּח זֶרְקָא מִנַּח סְגוּלָּה מִנַּח | מִנַּח רְבִיעִי
מִהֶפֶד פִּשְׁטָא זְקַף־קָמֶן זְקַף־גְּדוּל מִרְכָּא טַפְחָא
מִנַּח אֲתַנְחָתָא פִּזֵּר תְּלִישָׁא־קִטְנָה תְּלִישָׁא־גְּדוּלָּה
קִדְמָא וְאַזְלָא אֲזַלָּא גְּרֵשׁ גְּרֵשִׁים דְּרִגָּא תְּכִיר יְחִיב
פְּסִיק | סוּף־פְּסוּק שְׁלִשְׁלָת קִרְנֵי־פֶרֶה מִרְכָּא־כְּפוּלָּה
יְרַח־בְּנִיזְמוֹ :

בְּרֵאשִׁית GENESIS.

CHAPTER I. א

<p>Let [the] ^abe [an]-expanse in-the-midst-of the- waters, and let-it divide between waters ^c and- waters. 7. ¹And ²God ¹made () the-expanse and-divided between the-waters which [were] ^f under ^dthe-expanse and-(between) the- waters which [were] ^g above ^dthe-expanse, and-it-was so. 8. ¹And ²God ¹called ^dthe-expanse Heaven. And-it-was evening and-it-was morning. [a] ²second ¹day. 9. ¹And ²God ¹said: ¹Let ²the-waters ¹be ^bcollected ^funder the-heaven, unto ³one ²place. ¹and-let ²the-dry-[land] ⁱbe-seen. and-it-was so. 10. ¹And ²God ¹called ^dthe-dry-[land] Earth: and- ^dthe-collection- of the-waters he-called Seas; ¹and ²God ¹saw that [it was] good,</p>	<p>יהי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהְיֶה מַבְדֵּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם : 7. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וְיִהְיֶה כֵן : 8. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וְיִהְיֶה עֶרֶב וְיִהְיֶה בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי : 9. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וַתִּרְאֶה הַיַּבְשָׁה וְיִהְיֶה כֵן : 10. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וַיִּקְמְדוּ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב :</p>	<p>1. In-(the)-beginning ²God ¹created ^a()the-heaven and-() the-earth. 2. And-the-earth was ^b) [a] desolation and ^c) [a] waste. and-darkness [was] upon the-face-of [the] abyss and-the-spirit-of God moved upon the-face-of the- waters. 3. ¹And ²God ¹said: Let-there-be light; and-there-was light. 4. ¹And ²God ¹saw () the-light that [it was] good; ¹and ²God ¹divided between the light and-(between) the- darkness. 5. ¹And ²God ¹called ^dthe-light Day, and- ^dthe-darkness he-called Night. And-it-was evening, and it-was morning. ³one ¹day. 6. ¹And ²God ¹said:</p>	<p>בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ : 2. וְהָאָרֶץ הַיְתָה תוֹהוּ וָבֹהוּ וְחָשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם : 3. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וְיִהְיֶה אֹר : 4. וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ 5. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ לַיְלָה וְיִהְיֶה עֶרֶב וְיִהְיֶה בֹקֶר יוֹם אֶחָד : 6. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים</p>
--	--	--	---

a) The Hebrew word אֵת has no equivalent in English, and is represented in the translation of the first chapter by this (). *b*) Or, waste; without form. *c*) Or, void. *d*) Heb. to the. *e*) Heb. to the waters. *f*) Heb. from under. *g*) Heb. from above. *h*) Or, gathered together. *i*) Or, appear, be visible.

and-(<i>)</i> the-cattle	וַאֲת הַבְּהֵמָה	21. ¹ And ² God ¹ created	21. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
after- <i>(l)</i> its-kind,	לְמִינָהּ	(<i>)</i> ² the ³ great <i>a</i>) ² whales,	אֶת הַתַּיִמָּנִים
and-(<i>)</i> every creeping-thing-of-the-ground	וְאֶת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה	and-(<i>)</i> every living creature	וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
after- <i>(c)</i> its-kind;	לְמִינֵהוּ	that- <i>(b)</i> moves,	הַרְמֹשֶׁת
and ² God ¹ saw	וַיִּרְא אֱלֹהִים	[with] which ² the-waters ³ warmed	אֲשֶׁר יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם
that-it-was good.	כִּי טוֹב :	after-their-kinds,	לְמִינֵיהֶם
26. ¹ And ² God ¹ said	26. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים	and-(<i>)</i> every ⁴ winged- ³ fowl	וְאֶת כָּל עוֹף כַּנָּף
Let us-make man	נַעֲשֶׂה אָדָם	after- <i>(c)</i> its kind;	לְמִינֵהוּ
in-our-image	בְּצַלְמֵנוּ	and ² God ¹ saw	וַיִּרְא אֱלֹהִים
after-our-likeness:	בְּדְמוּתֵנוּ	that [it was] good.	כִּי טוֹב :
and-let-them-have-dominion over-the-fish-of-the-sea,	וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם	22. ¹ And ³ God ¹ blessed ² them	22. וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
and-over-the-fowl-of-the-heaven,	וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם	saying:	לֵאמֹר
and-over-the-cattle,	וּבַבְּהֵמָה	Be-fruitful,	פְּרוּ
and-over-all the-earth,	וּבְכָל הָאָרֶץ	and-multiply,	וּרְבוּ
and-over-every creeping-thing	וּבְכָל רֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ	and-fill (<i>)</i> the waters	וּמְלֵאוּ אֶת הַמַּיִם
that-creeps	הָרֶמֶשׂ	in-the-seas,	בַּיַּמִּים
upon-the earth.	עַל הָאָרֶץ :	and-the-fowl	וּבְעוֹף
27. ¹ And ² God ¹ created	27. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים	let-multiply	יִרְבּוּ
(<i>)</i> the-man	אֶת הָאָדָם	on-the-earth.	בְּאָרֶץ :
in-his-image,	בְּצַלְמוֹ	23. And-it-was evening,	23. וַיְהִי עֶרֶב
in-the-image of God	בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים	and-it-was morning,	וַיְהִי בֹקֶר
he-created him,	בָּרָא אֹתוֹ	[a] ² fifth day,	יוֹם חַמִּישִׁי :
male and-female	זָכָר וּנְקֵבָה	24. ¹ And ² God ¹ said:	24. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
he-created them.	בָּרָא אֹתָם :	¹ Let ² the-earth ¹ bring-forth	תּוֹצֵא הָאָרֶץ
28. ¹ And ³ God ¹ blessed ² them.	28. וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים	living creature	נֶפֶשׁ חַיָּה
and ³ God ¹ said ² to-them.	וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים	after- <i>(l)</i> its-kind,	לְמִינָהּ
Be-fruitful	פְּרוּ	cattle	בְּהֵמָה
and-multiply,	וּרְבוּ	and-creeping-thing	וּרְמֹשׂ
and-fill (<i>)</i> the-earth,	וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ	and-beast-of [the] earth	וּחַיֵּיתוּ אָרֶץ
and-subdue-it;	וּבְגִשָׁה	after- <i>(l)</i> its-kind;	לְמִינָהּ
and-have-dominion	וּרְדוּ	and-it-was so,	וַיְהִי כֵן :
over-the-fish-of-the-sea,	בְּדַגַּת הַיָּם	25. ¹ And ² God ¹ made	25. וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
and-over-the-fowl-of-the-heaven,	וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם	(<i>)</i> the-beast-of the-earth	אֶת חַיַּת הָאָרֶץ
		after- <i>(l)</i> its-kind,	לְמִינָהּ

a)Or, sea-monsters. b)H. creeps. c)H. his. d)H. her.

15. And-let-them-be
d)for-luminaries
 in-the-expanse-of-the-
 to-give-light
 upon the-earth;
 and-it-was so.

16. ¹And ²God ¹made
 () ³the ²two ⁴great
d)²luminaries
 () ²the ³great (e^r)^c)²lumi-
 nary
f) to-rule the-day.
 and-() the- *g*)³smaller
²luminary
f)to-rule the-night;
 and-() the-stars.

17. ¹And ²God ¹set ²them
 in-the-expanse-of-the-
 to-give-light upon the-
 heaven-
 earth.

18. And-to-rule
h)by-day and-*h*)by-night,
 and-to-divide
 between the-light
 and-[between] the-
 darkness:
 and ²God ¹saw
 that [it was] good.

19. And-it-was evening,
 and-it-was morning.
 [a] ²fourth ¹day.

20. ¹And ²God ¹said:
 Let ²the-waters ¹warm
 [with^h] a-swarm-of
²living ¹creature[s],
 and-fowl
 let-fly
 above the-earth
 upon the-face-of
 the expanse-of-the-
 heaven.

וְהָיוּ 15
 לְמֵאוֹרוֹת
 בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהָאִיר
 עַל הָאָרֶץ
 וַיְהִי כֵן
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
 אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
 הַגְּדֹלִים
 אֶת הַמְּאֹר הַגָּדֹל
 לְמִשְׁמֶלֶת הַיּוֹם
 וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן
 לְמִשְׁמֶלֶת הַלַּיְלָה
 וְאֶת הַכּוֹכָבִים
 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
 בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ
 וַיְהִי כֵן
 וַיַּעַשׂ
 בְּיוֹם וּבְלַיְלָה
 וּלְהַבְדִּיל
 בֵּין הָאֹר
 וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
 וַיִּרְא אֱלֹהִים
 כִּי טוֹב
 וַיְהִי עֶרֶב
 וַיְהִי בֹקֶר
 יוֹם רְבִיעִי
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם
 שָׂרָץ
 נֹפֶשׁ חַיָּה
 וְעוֹף
 יְעוֹף
 עַל הָאָרֶץ
 עַל פְּנֵי
 רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם

11. ¹And ²God ¹said :
 Let ²the-earth ¹bring-
 forth
 grass,
 herb
 yielding seed,
 [and] fruit-tree
 yielding fruit
 after- ()its-kind
 in ¹which ^c)²its-seed [is]
 upon the-earth
 and-it-was so.

12. ¹And ²the-earth
¹brought-forth
 grass,
 herb
 yielding seed
 after- ()its-kind
 and-tree
 yielding fruit,
 in ¹which ^c)²its-seed [is]
 after- ()its-kind;
 and ²God ¹saw
 that [it was] good

13. And-it-was evening
 and-it-was morning,
 [a] ²third ¹day.

14. ¹And ²God ¹said,
 Let-there-be *d*)lumi-
 naries
 in-the-expanse-of-the-
 heaven
 to-divide
 between the-day
 and-between the-night;
 and-let-them be
 for-signs,
 and-for-seasons,
 and-for-days,
 and-years;

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 תֵּרְשָׁא הָאָרֶץ
 קֶשֶׂא
 עֵשֶׂב
 מְרִיעַ זָרַע
 עֵץ פְּרִי
 עוֹשֶׂה פְרִי
 לְמִינוֹ
 אֲשֶׁר זָרַע בּוֹ
 עַל הָאָרֶץ
 וַיְהִי כֵן
 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
 דִּשָּׂא
 עֵשֶׂב
 מְרִיעַ זָרַע
 לְמִינֵהוּ
 וְעֵץ
 עוֹשֶׂה פְרִי
 אֲשֶׁר זָרַע בּוֹ
 לְמִינֵהוּ
 וַיִּרְא אֱלֹהִים
 כִּי טוֹב
 וַיְהִי עֶרֶב
 וַיְהִי בֹקֶר
 יוֹם שְׁלִישִׁי
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יְהִי מְאֹרֹת
 בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהַבְדִּיל
 בֵּין הַיּוֹם
 וּבֵין הַלַּיְלָה
 וְהָיוּ
 לְאֹתוֹת
 וּלְמִעֹדִים
 וּלְיָמִים
 וּשְׁנָיִם

a)Heb. seedling. b)H. making c)H. his. d)Or, lights. e)Or, light. f)H. for ruling, g)Or, lesser. h)Or, in the.

[is] good:	מוֹב	the man	אֶת הָאָדָם
there [is] the bdellium	שֵׁם הַכְּרִלֵּחַ	[out of] dust	עָפָר
and the onyx stone.	וַאֲבֹן הַשֹּׁהַם :	of the ground.	מִן הָאֲדָמָה
13. And the name	וַיִּשֶׂם	and breathed	וַיַּנְּפֵחַ
of the second river	הַנְּהַר הַשֵּׁנִי	into his nostrils	כְּאִפָּיו
[is] Gihon.	גִּיחוֹן	the breath of life;	נְשַׁמַּת חַיִּים
that [is it] which	הוּא הַסּוּבָב	and the man became	וַיְהִי הָאָדָם
compasses	אֶת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ:	a living soul.	לְנֶפֶשׁ חַיָּה :
the whole land of Cushi.		8. And the Lord God	8. וַיִּטַּע יְיָ אֱלֹהִים
14. And the name	וַיִּשֶׂם	planted	גֵּן בְּעֵדֵן
of the third river	הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי	a garden in Eden	מִקְדָּם
[is] 'Hiddekel.	הַדִּקְלָה	eastward.	וַיִּשֶׂם שָׁם
that [is it] which ⁵ flows	הוּא הַדִּקְלָה	and he placed there	אֶת הָאָדָם
toward the east of	קְדֻמַּת אַשּׁוּר	the man	אֲשֶׁר יָצַר :
Assyria;	וַהַנְּהַר הַרְבִּיעִי	whom he had formed.	9. And the Lord God
and the fourth river	הוּא פְּרָת :	made to grow	9. וַיִּצְמַח יְיָ אֱלֹהִים
is [the] Euphrates.		out of the ground	מִן הָאֲדָמָה
15. And the Lord God	וַיִּקַּח יְיָ אֱלֹהִים	every tree	כָּל עֵץ
took	אֶת הָאָדָם	[that is-] pleasant to the	נְחָמֵד לַמִּבְרָאָה
the man	וַיִּנְחֲלוּ	sight	וְטוֹב לַמֵּאֲכָל
and put him	בְּגֵן עֵדֵן	and good for food;	וְעֵץ חַיָּים
into the garden of Eden	לְעִבְדָּהּ	and the tree of life	בְּתוֹךְ-הַגֵּן
to till it	וּלְשִׁמְרָתָהּ :	in the mid-st of the gar- den,	וְעֵץ דַּבְּעַת
and to guard it.		and the tree of the knowledge	טוֹב וְרָע :
16. And the Lord God	וַיִּצַו יְיָ אֱלֹהִים	of good and evil.	10. And a river
commanded	עַל הָאָדָם	10. And a river	וַיֵּצֵא
"the man,	לֵאמֹר	went out of Eden	מִגֵּדֵן
saying:	כָּל עֵץ הַגֵּן	to water	לְחַשְׁקוֹת
Of every tree of the	אָכַל תֹּאכְלֶה :	the garden,	אֶת הַגֵּן
garden	וּמִצֵּן דַּבְּעַת	and from thence	וּמִשָּׁם
thou mayest freely eat:	מוֹב וְרָע	it was divided	יִפְרָד
17. But of the tree of	לֹא תֹאכְלֶה מִמֶּנּוּ	and became	וַיְהִי
the knowledge	כִּי כְּיוֹם	into four ² heads	לְאַרְבַּעָה רִאשִׁים :
of good and evil	אֲכָלְהָ מִמֶּנּוּ	11. The name of the ³ first	11. וְשֵׁם הַנְּהַר הַפִּיּוֹן
thou shalt not eat of it:	מֵוַת תָּמוּת :	is Pishon,	הוּא הַסְּכָב
for in the day	18. וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים	that [is it] which com- passes	אֶת כָּל אֶרֶץ הַחַוִּילָה
of thy eating of it	לֹא טוֹב	the whole land of	אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב :
thou shalt surely die.	הַיּוֹת הָאָדָם לְבָדוּ	Havilah.	12. And the gold of that
18. And the Lord God	אֲעִשֶׂה לָּו	where [there is] gold.	12. וְזָהָב הָאֶרֶץ הַזֹּאת
said:		12. And the gold of that	land
[It is] not good			
[that] the man [should]			
be alone,			
I will make for him			

1)H. from east. 2) i. e. principal streams. 3)H. one. 4)Tigris. 5)H. goes. 6)H. upon the 7)H. him.

his work
 which he had made ;
 and he rested
 on the seventh day
 from all his work
 which he had made.
 3. And God blessed
 the seventh day
 and sanctified e)it;
 because in e)it
 he rested
 from all his work
 which God had created
 f)and made.
 4. These are the g)generations
 of the heaven and the earth
 when they were created,
 in the day
 [that] the Lord God
 made
 earth and heaven.
 5. And every h)plant of
 the field
 was not yet on the earth
 and every herb of the
 field
 had not yet i)grown;
 for the Lord God had
 not caused to rain
 upon the earth,
 and [there was] not
 a man
 to till
 the ground.
 6. But a mist used to go
 up
 from the earth,
 and l)watered
 the whole face of the
 ground.
 7. And the Lord God
 formed

מְלֵאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבֹּת
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִכָּל מְלֵאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה :
 3. וַיְבָרֶכֶּה אֱלֹהִים
 אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדְּשֵׁהוּ
 כִּי בּוֹ
 שָׁבַת
 מִכָּל מְלֵאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים
 לַעֲשׂוֹת :
 4. אֵלֶּה הַדּוֹרוֹת
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 בַּהִבְרָאָה
 בַּיּוֹם
 עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים
 אֶרֶץ וְשָׁמַיִם :
 5. וְכָל יִצְחָק הַשָּׂדֶה
 מִרֶם יְהִיֶּה בָאָרֶץ
 וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
 מִרֶם יִצְמָח
 כִּי לֹא הִמְטִיר יְיָ
 אֱלֹהִים
 עַל הָאָרֶץ
 וְאָדָם אִין
 לְעַבֹד
 אֶת הָאֲדָמָה :
 6. וְאֵד יַעֲלֶה
 מִן הָאָרֶץ
 וַהֲשִׁקָּה
 אֶת פְּנֵי הָאֲדָמָה :
 7. וַיַּצְרֵךְ יְיָ אֱלֹהִים

and-over-every living-thing
 that-*o*moves
 upon the-earth.
 29. ¹And ²God ³said:
 Behold I-have-given to-you
 (*o*)every herb
 (*b*)yielding seed,
 which [is] upon the-face-
 of all the-earth,
 and-*(i)* every tree
²on ³which [is]
 the-fruit-of [*a*]-tree
 (*b*)yielding seed;
 to-you it-shall-be
 for-food.
 30. And-to-every beast-of-
 the-earth,
 and-to-every fowl-of the-
 heaven
 and-to-every-*(t*hing
 that-*c*reeps
 upon the-earth,
²in ³which [is]
 [*a*] ²living ³soul,
 [I have given] (*o*) every
c)green herb
 for-food;
 and-it-was so,
 31. ¹And ²God ³saw
 (*o*)every-*(t*hing that he-
 had-made,
 and-*b*ehold, [it was] ²very ³good.
 And-it-was evening
 and-it-was morning,
²the-sixth ³day.
ב
 1. And [thus] were
 finished
 the heaven and the earth
 and all their host.
 2. And God finished
d)on the seventh day

וּבְכָל חַיָּה
 הַרְמִישֵׁת
 עַל הָאָרֶץ :
 29. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 הִנֵּה נֹתַתִּי לָכֶם
 אֶת כָּל עֵשֶׂב
 זֹרַע זֹרַע
 אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל
 הָאָרֶץ }
 וְאֵת כָּל הָעֵץ
 אֲשֶׁר בּוֹ
 פְּרִי עֵץ
 זֹרַע זֹרַע
 לָכֶם יְהִי
 לְאֹכְלָה :
 30. וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ
 וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּבְכָל רֹמֵשׂ
 עַל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר בּוֹ
 נֶפֶשׁ חַיָּה
 אֶת כָּל יֵרֶק עֵשֶׂב
 לְאֹכְלָה
 וַיְהִי כֵן :
 31. וַיִּרְא אֱלֹהִים
 אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַהֲנִיחָה מוֹב כִּי־אָדָם
 וַיְהִי עֶרֶב
 וַיְהִי בֹקֶר
 יוֹם הַשְּׁשִׁי :
CAP. II.
 1. וַיְכַל
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל צְבָאָם :
 2. וַיְכַל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

a)H. creeps. b)H. swelling. c)H. greenness of herb. d)I.c. at. for. e)H. him. f)H. to make. g)H. history, account. h)Or, shrub. i)Or, spring up k)Or, to water.

leaves of a fig tree,
 and made for themselves
 aprons.
 8. And they heard
 the voice of the Lord
 God
 walking in the garden
 at the breeze of the day;
 and he concealed
 himself,
 the man and his wife,
 from the face of the
 Lord God
 in the midst of the tree[s]
 of the garden
 9. And the Lord God
 called
 unto the man,
 and said to him:
 Where [art] thou?
 10. And he said:
 thy voice
 I heard in the garden,
 and I feared,
 because I [am] naked;
 and I concealed myself.
 11. And he said:
 who told thee
 that thou [art] naked?
 From the tree
 which I commanded
 thee
 not to eat of [it]
 hast thou eaten?
 12. And the man said:
 The woman
 whom thou gavest [to
 be] with me,
 she gave me
 of the tree,
 and I ate.
 13. And the Lord God
 said
 to the woman:
 What is this [that] thou
 hast done?

עלי תאנה
 וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגָרֹת:
 8. וַיִּשְׁמְעוּ
 אֶת קוֹל יְיָ אֱלֹהִים
 מְתַהַלְקֵה בְּגֵן
 לְרוּחַ הַיּוֹם
 וַיִּתְחַבֵּא
 הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
 מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים
 בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן:
 9. וַיִּקְרָא יְיָ אֱלֹהִים
 אֶל הָאָדָם
 וַיֹּאמֶר לוֹ
 אַיֶּכָּה:
 10. וַיֹּאמֶר
 אֶת קוֹלְךָ
 שָׁמַעְתִּי בְּגֵן
 וְאִירָא
 כִּי עָרִים אָנֹכִי
 וְאִתְּחַבֵּא:
 11. וַיֹּאמֶר
 מִי הַגִּיד לְךָ
 כִּי עָרִים אַתָּה
 הַגֵּן הָעֵץ
 אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
 לִבְלֹתָ אֹכֵל מִמֶּנּוּ
 אָכַרְתָּ:
 12. וַיֹּאמֶר הָאָדָם
 הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי
 הִיא נָתַתָּה לִּי
 מִן הָעֵץ
 וָאָכַל:
 13. וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים
 לְאִשָּׁה
 מַה זֹאת עָשִׂיתְ

unto the serpent.
 Of the fruit
 of the tree[s] of the
 garden
 we may eat;
 3. But of the fruit of the
 tree
 which [is] in the midst of
 the garden,
 God has said:
 Ye shall not eat of [it],
 and ye shall not touch² it,
 lest ye die.
 4. And the serpent said
 unto the woman:
 Ye will surely not die.
 5. For God knows
 that in the day
 of your eating of [it],
 then your eyes shall be
 opened,
 and ye shall become like
 God,
 knowing good and evil.
 6. And [when] the
 woman saw
 that the tree [was] good
 for food,
 and that it [was] a
 delight
 to the eyes,
 and that the tree [was]
 desirable
 to make [one] wise,
 (and) she took of [its
 fruit],
 and ate;
 and she gave also to
 her husband
 with her,
 and he ate.
 7. And (they) were
 opened
 the eyes of both of
 them,
 and they knew
 that they were naked;
 and they sewed together

אֶל הַחֶמֶשׁ
 מִפְּרֵי
 עֵץ הַגָּן
 נֹאכַל:
 3. וּמִפְּרֵי הָעֵץ
 אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן
 אָמַר אֱלֹהִים
 לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
 וְלֹא תִגְעוּ בוֹ
 פֶּן תָּמוּתוּן:
 4. וַיֹּאמֶר הַחֶמֶשׁ
 אֶל הָאִשָּׁה
 לֹא מוֹת תָּמוּתוּן:
 5. כִּי יָדַע אֱלֹהִים
 כִּי בַיּוֹם
 אָכַלְתֶּם מִמֶּנּוּ
 וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם
 וְהִוְיִתֶם כַּאֱלֹהִים
 יֹדְעֵי טוֹב וָרָע:
 6. וַתִּרְאֵה הָאִשָּׁה
 כִּי טוֹב הָעֵץ
 לְמֹאכָל
 וְכִי תִאֲוָה הוּא
 לְעֵינַיִם
 וּנְחֻמָּה הָעֵץ
 לְהַשְׂכִּיל
 וַתִּקַּח מִפְּרִיו
 וַתֹּאבֵל
 וַתַּחֲזֵן גַּם לְאִישָׁהּ
 עִמָּהּ
 וַיֹּאכַל:
 7. וַתִּפְקַחְנָה
 עֵינֵי שְׁנֵיהֶם
 וַיֵּדְעוּ
 כִּי עָרְמוּם הֵם
 וַתִּתְפְּרוּ

1)H. him. 2)H.in him. 3)H. knowers of. 4)H. his. 5)H. girdles. 6) L. e. Hast thou eaten of the tree of which I commanded thee not to eat?

from the man מִן הָאָדָם
 into a woman, לְאִשָּׁה
 and he brought her וַיְבִאָהּ
 unto the man, אֶל הָאָדָם :
 23. And the man said: 23. וַיֹּאמֶר הָאָדָם
 this time זֹאת הַבְּעֵם
 [it is] bone of my bones וְעַצְמוֹ כְּעַצְמִי
 and flesh of my flesh: וּבָשָׂר כְּבָשָׂרִי
 to this לְזֹאת
 shall be called יִקְרָא
 we MAN, אִשָּׁה
 because out of MAN בִּי מֵאִישׁ
 was this [one] taken. לָקַחְתָּ זֹאת :
 24. Therefore 24. עַל כֵּן
 shall a man leave יַעֲזֹב אִישׁ
 his father אֶת אָבִיו
 and his mother, וְאֶת אִמּוֹ
 and shall cleave ^{to his} wife; וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
 and they shall become וְהָיוּ
 one flesh. לְבָשָׂר אֶחָד :
 25. And they were both 25. וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם
 naked, עֲרוּמִים
 the man הָאָדָם
 and his wife, וְאִשְׁתּוֹ
 and were not ashamed וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ :
 before each other.

ג
 CAP. III.

1. And the serpent 1. וְהַנְּחָשׁ
 was subtle הָיָה עָרוּם
^{above every beast of} the field מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 which the Lord God had made, אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים
 and he said וַיֹּאמֶר
 unto the woman: אֶל הָאִשָּׁה
 [Is it] so that God said: אַךְ בִּי אָמַר אֱלֹהִים
 Ye shall not eat לֹא תֹאכְלוּ
 of any tree of the garden? מִכָּל עֵץ הַגָּן :
 2. And the woman said 2. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה

a help עֹזֵר
 as his counterpart. כְּנִגְדּוֹ :
 19. And the Lord God ^{formed} 19. וַיִּצַּר יְיָ אֱלֹהִים
 out of the ground מִן הָאֲדָמָה
 every beast of the field כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 and every fowl of the ^{heaven} וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם
 and brought [them] וַיְבִיא
 unto the man אֶל הָאָדָם
 to see לְרְאוֹת
 what he would call ^{them} מַה יִּקְרָא לָּו
 and whatsoever the man ^{would call} וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא
 [every] living creature. לוֹ הָאָדָם } נֶפֶשׁ חַיָּה
 that should be ^{its} name. הוּא שְׁמוֹ :
 טָלִישׁ טָלִישׁ
 20. And the man called. 20. וַיִּקְרָא הָאָדָם
 names שְׁמוֹת
 to all the cattle, לְכָל הַבְּהֵמָה
 and to the fowl of the ^{heaven} וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 and to every beast of ^{the field} וְלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 but for man וְלָאָדָם
 he did not find לֹא מָצָא
 a help עֹזֵר
 as his counterpart. כְּנִגְדּוֹ :
 21. And the Lord God ^{caused to fall} 21. וַיַּפֵּל יְיָ אֱלֹהִים
 a deep sleep מַרְדָּמָה
 upon the man, עַל הָאָדָם
 and he slept; וַיִּישָׁן
 and he took וַיִּקַּח
 one of his ribs, אֶחָת מִצַּלְעוֹתָיו
 and closed וַיִּסְגֵר
 [the] flesh בָּשָׂר
 instead of ^{it}. תַּחְתָּנָה :
 22. And the Lord God ^{built} 22. וַיִּבֶן יְיָ אֱלֹהִים
 the rib אֶת הַצַּלְעַ
 which he had taken אֲשֶׁר קָח

1)Or, [suitable] for him. 2)H, to him. 3)H, call to it. 4)H,his. 5)H, her. 6)H, in. 7)H, to one. 8)H, from.

Why art thou wroth:

למה הרהר לך

and he stationed

וישכן

and why is thy countenance fallen?

ולמה נפל פניך

(from) east of the garden of Eden the Cherubim

מקדם לזן עדן

7. Is [it] not [so]:

הלא

and the flame

ואת להט

If thou shalt do well,

אם תטיב

of the revolving sword

החרב המהפכת

[thou mayest] lift up [thy countenance]:

ישאת

to guard

לשמר

but if thou shalt not do well,

ואם לא תטיב

the way of the tree of life:

את דרך עץ החיים

[then] sin [is] couching at the door:

זפתה הטאת רבץ

ד

CAP. IV.

and unto thee [shall be] its longing,

ואליך תשוקתו

1. And the man knew

והאדם ידע

and thou shalt rule over him,

ואתה תמשל בו

his wife: Eve:

את הרה אשתו

8. And Cain told [it]

ויאמר קין

and she conceived,

ותהר

to Abel his brother:

אל הבל אחיו

and bore Cain;

ותלד את קין

and it came to pass when they were in the field, that Cain rose up

ויהי כיוון שצדקה נהיו ביהוים בשדה

and she said:

ותאמר

against Abel his brother,

אל הבל אחיו

I have acquired a man with the help of God,

קניתי איש את יהוה

and killed him.

והחיתוהו

9. And the Lord said unto Cain:

ויאמר יי אל קין

2. And she continued to bear

ותמסר ללדת

Where [is] Abel thy brother:

אי הבל אחיך

his brother Abel;

את אחיו את הבל

And he said:

ואמר

and Abel became

ויהי הבל

I know not;

לא ידעתי

a shepherd of flocks,

רעה צאן

[am] I the keeper of my brother?

האני שומר אחי

3) Cabi I came

יקון טה

10. And he said: What hast thou done?

ויאמר מה עשית

4) the of the ground,

עבד אדמה

The voice of thy brother's blood [is] crying unto me

קול דמי אחיך זעקום אלי

3) And it came to pass in process of time, that Cain brought

ויהי מקון ימים ויבא קין

from the ground,

קין האדמה

offering of flocks,

מפרי האדמה

11. And now, cursed [be] thou from the ground,

ויקללה ארור אדמה

5) and he came to the Lord,

מנחה ליהוה

which has opened its mouth

אפי פתחה את פיה

4) And Abel, he also brought

והבגד הכיאי גם הוא

to receive

לקחת

offerings of his flocks

מבכרות צאנו

thy brother's blood

את דמי אחיך

and the Lord looked

ומהלכהו

from thy hand,

מינה

into Abel and into his offering:

וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו

12. When thou shalt till

כי תעבד את האדמה

5) But unto Cain and unto his offering

ואל קין ואל מנחתו

the ground,

לא תבן פת פחה לך

he did not look:

לא ישעה

it shall not continue to give its strength to thee:

לא תבן פת פחה לך

and Cain was very

ויהר קין מאד

a fugitive and a wanderer shalt thou be on the earth,

נע ונדד תהיה בארץ

wroth, and his countenance fell.

ניפלו פניו

13. And Cain said unto the Lord:

ויאמר קין אל יי

6. And the Lord said unto Cain:

ויאמר יי אל קין

1)H. (to. 2) I. e. child. 2)H. from the end of days. 3)Look'd favorably, with respect. 5)H. Or, talked with Abel's brother. 6)Or, unsettled and wandering. 7)Or, Adam

all the days of thy life, **כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:**

18 And thorns and thistles shall be cause to grow for thee; and thou shalt eat the herb of the field.

19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, until thy return unto the ground; for out of it wast thou taken; for dust [art] thou, and unto dust shalt thou return.

20 And the man called the name of his wife: because she was the mother of all living.

21 And the Lord God made for Adam and for his wife coats of skin[-], and clothed them.

22 And the Lord God said: Behold, the man has become like one of us, to know good and evil: and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever.

23 Therefore the Lord God sent him forth from the garden of Eden to till the ground from whence he was taken.

24 And he drove out the man

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

18 **וְקוֹץ וְתִשְׁבָּץ יִצְמָח לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:**

19 **בְּזַעַת אַפְּיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי עָפָר אַתָּה וְאַתָּה תֵשָׁב אֶפְרָר תִּשְׁוֶב:**

20 **וַיִּקְרָא אָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא הוּתָה אִם כָּל הָיִי:**

21 **וַיַּעַשׂ יְיָ אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כִּדְגַת הַיָּם וְעוֹר וַיַּלְבִּישֵׁם:**

22 **וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים הִן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מֵעֵמָּנוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח מִן מִצְעַן חַיִּים וְאָכַל וַיְחַי לְעֹלָם:**

23 **וַיִּשְׁלַח יְיָ אֱלֹהִים מִן הַגַּן אֶת אָדָם לְעֹבְדָת אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם:**

24 **וַיִּגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם**

And the woman said: The serpent [seduced me, and I ate.

14. And the Lord God said unto the serpent: Because thou hast done this, [be] thou cursed above all the cattle, and above every beast of the field; upon thy belly shalt thou go, and dust shalt thou eat all the days of thy life.

15. And hostility I will put between thee and [between] the woman, and between thy seed and [between] her seed; she shall bruise thy head, and thou shalt bruise his heel.

16. Unto the woman he said: I will greatly multiply thy pain [and thy conception]; in pain thou shalt bring forth children: and unto thy husband [shall be] thy longing, and he shall rule over thee.

17. And to Adam he said: Because thou hast hearkened to the voice of thy wife, and hast eaten of the tree [of] which I commanded thee, saying: Thou shalt not eat of it; cursed [be] the ground for thy sake; in pain shalt thou eat

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנְּחַשׁ הִשְׁיִאֲנִי וְאָכַל:

14 **וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהִים אֶל הַנְּחַשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַי הַשָּׂדֶה עַל גַּחְלֹךָ תֵלָךְ וְעָפָר תֹאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:**

15 **וְאִיְבֹחָ אֲשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֶךָ וּבֵין זַרְעֶהּ הוּא יִשְׁפָּךְ רֹאשׁ וְאַתָּה תִשְׁפָּנֶנּוּ עִקְבוֹ אֶל הָאִשָּׁה אִמְרָה חֲרָפָה אֲרַבָּה עֲצָבוֹנָה וְהָרְנָה בְּעֵצֶב תֵּלְדֵי בָנִים וְאַתָּה אִישֶׁךָ תִשְׁוָקְתָךְ וְהוּא יִמְשָׁל בְּךָ:**

17 **וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְנֹאכַלְתָּ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוֹרְךָ בְּעֵצֶב יִבְרַח תֹּאכַלְנָהּ**

100r. beguiled. 2)H. from. 3)As: תִּשְׁוֶב עִקְבוֹ וְאַתָּה הוּא יִשְׁפָּךְ רֹאשׁךָ 4)Perhaps: in, as בהרנך. 5)Heb him. 6)11.ber. 7)H. she.

and a hundred years **ומאת שנה**
 and begat Enosh. **ויולד את אנוש:**
 7. And Sheth lived **7. ויחי שת**
 after ²he begat Enosh **אחרי הולידו את אנוש**
 seven year[s] **שבע שנים**
 and eight hundred **ושמנה מאות שנה**
 years, **ויולד בנים ובנות:**
 and begat sons and **8. And all the days of**
 daughters, **ויחיו כל ימי שת**
 8. And all the days of **שתים עשרה שנה**
 Sheth were **ותשע מאות שנה**
 twelve year[s] **וימת:**
 and nine hundred **9. And Enosh lived**
 year[s], **9. ויחי אנוש**
 and he died. **תשעים שנה**
 9. And Enosh lived **9. ויחי אנוש**
 ninety year[s], **תשעים שנה**
 and begat Kenan. **ויולד את קנן:**
 10. And Enosh lived **10. ויחי אנוש**
 10. And Enosh lived **10. ויחי אנוש**
 after ²he begat Kenan **אחרי הולידו את קנן**
 fifteen year[s] **חמש עשרה שנה**
 and eight hundred **ושמנה מאות שנה**
 year[s], **ויולד בנים ובנות:**
 and begat sons and **11. And all the days of**
 daughters, **Enosh were**
 11. And all the days of **5. ויחי אנוש**
 Enosh were **5. ויחי אנוש**
 five years **חמש שנים**
 and nine hundred **ותשע מאות שנה**
 year[s], **וימת:**
 and he died. **12. And Kenan lived**
 12. And Kenan lived **12. ויחי קנן**
 seventy year[s], **שבעים שנה**
 and begat Mahalalel. **ויולד את מהללאל:**
 13. And Kenan lived **13. ויחי קנן**
 13. And Kenan lived **13. ויחי קנן**
 after ²he begat Mahalalel **אחרי הולידו את מהללאל**
 forty year[s] **ארבעים שנה**
 and eight hundred **ושמנה מאות שנה**
 year[s], **ויולד בנים ובנות:**
 and begat sons and **14. And all the days of**
 daughters, **Kenan were**
 14. And all the days of **14. ויחיו כל ימי קנן**
 Kenan were **14. ויחיו כל ימי קנן**
 ten years **עשר שנים**

instead of Abel,
 for Cain slew him.
 26. And to Sheth, also
 [to] him,
 was born a son,
 and he called his name
 Enosh:
 then it was begun to
 call
 upon the name of the
 Lord.

ה

1. This [is] the book of
 the generations of
 Adam;
 in the day
 [that] God created
¹Adam,
 in the likeness of God
 made he him.
 2. Male and female
 created he them,
 and blessed them,
 and called their name
²man.
 in the day when they
 were created.
 3. And Adam lived
 a hundred and thirty
 year[s].
 and begat [a son] in his
 [own] likeness,
 after his image;
 and called his name
 Sheth.
 4. And the days of
 Adam were,
 after he begat Sheth,
 eight hundred year[s].
 and he begat sons and
 daughters.
 5. And all the days of
 Adam [were],
 which he lived, [were]
 nine hundred year[s]
 and thirty year[s]
 and he died.
 6. And Sheth lived
 five years

תחת הבל
 כי הרגו קין:
 26. ולשת גם הוא
 ילד בן
 ויקרא את שמו אנוש
 אז הוהל לקרא
 בשם יהוה:

CAP. V.

1. זה ספר
 תולדות אדם
 ביום
 ברא אלהים אדם
 בדמות אלהים
 עשה אתו
 2. זכר ונקבה
 בראם
 וברך אתם
 ויקרא את שמם
 אדם
 ביום הבראם:
 3. ויחי אדם
 שלשים ומאת שנה
 ויולד בן דמותו
 בצלמו
 ויקרא את שמו שת:
 4. ויחיו ימי אדם
 אחרי הולידו את שת
 שמנה מאת שנה
 ויולד בנים ובנות:
 5. ויחיו כל ימי אדם
 אשר חי
 תשע מאות שנה
 ושלשים שנה
 וימת:
 6. ויחי שת
 חמש שנים

1)Or, man. 2)Or, Adam. 3)Heb, his begetting.

two wives, שְׁתֵּי נָשִׁים

the name of the one [was] Adah. שֵׁם הָאִשָּׁת עָדָה

and the name of the second [was] Zillah. וְשֵׁם הַשֵּׁנִית זִלְלָה:

20. And Adah bore Jabal. 20 וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יָבֶל

he was הוּא הָיָה

the father of such as dwell in tent[s] and [have] cattle. אָבִי יוֹשְׁבֵי אֹהֶל וּמִקְנָה:

21. And his brother's name [was] Jubal. 21. וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֵל

he was הוּא הָיָה

the father of all such as handle [the] ²harp and pipe. אָבִי כָל תַּפְשֵׁי כַנּוֹר וְעוּבֹב:

22. And Zillah, she also bore Tubal-cain, [the] forger of every cutting [instrument] of copper and iron. 22. וַצִּלְלָה נִם הִיא יָלְדָה אֶת־תּוּבַל־קַיִן לְמִישַׁשׁ כָּל הַרֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וְיִבְרָזָל

and the sister of Tubal-cain was Naamah גַּם אֶת־נָאֻמָּה בְּעֵמֶתָהּ:

שְׁתֵּי נָשִׁים

23. And Lamech said to his wives: Adah and Zillah. 23 וַיֹּאמֶר לְמֶדַּח לְנָשָׁיו עָדָה וְצִלְלָה שִׁמְעוּ קוֹלִי נִשְׂי לְמֶדַּח

hear my voice ; שִׁמְעוּ קוֹלִי

[ye] wives of Lamech, הִשְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹלִי

hearken [to] my speech; שִׁמְעוּ קוֹלִי

for I have slain a man to my wounding, וַיִּקַּח לְחַבְרָתִי

and a ⁵young man to my scar. 24. כִּי שִׁבְעָתַיִם

24. If sevenfold shall Cain be avenged. 24 וְקָם קַיִן וְלָמְדָה שִׁבְעַיִם וְשִׁבְעָה:

truly Lamech seventy and sevenfold. 25. וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֶׁת כִּי שֶׁת לִי אֱלֹהִים וְרַע אַחֵר

25. And Adam knew again his wife, and she bore a son, and called his name Sheth; for, [said she.] God has appointed me another seed

my ¹punishment [is] greater than I can bear. 14. Behold, thou hast driven me out to-day from [upon] the face of the earth, and from thy face shall I be hidden; and I shall be ²a fugitive and a wanderer on the earth; then it will come to pass [that] any one [that] finds me will kill me.

15. And the Lord said to him: therefore any one that kills Cain, shall be avenged sevenfold. And the Lord set a sign to Cain, that it should not smite any one that finds him.

16. And Cain went out from the ³presence of the Lord, and settled in the land eastward of Eden.

17. And Cain knew his wife and she conceived, and bore Enoch; and he built a city, and he called the name of the city, after the name of his son, Enoch.

18. And to Enoch was born Irad, and Irad ⁴begat Mehujael, and Mehujael ⁵begat Methushael, and Methushael ⁶begat Lamech.

19. And Lamech took for himself

גָּדוֹל עוֹנִי מִנְּשׂוֹא: 14. הִנֵּה גֵרְשָׁתָא אֶת־הָאָרֶץ מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ וּמִפְּנֵי אֶפְסַתְךָ וְהָיִיתִי נֹדֵד בְּאֶרֶץ וְהָיָה כָל מֹצֵא יַחְרֵגֵנִי: 15. וַיֹּאמֶר לֹד ה' לְכֹן כָּר הַרְגֵּנִי קַיִן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׂם ה' הַיָּהוּה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַבּוֹת אֹתוֹ כָּר מֹצֵא: 16. וַיֵּצֵא קַיִן מִלְּפָנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נֹד קְדָמֶת־עֵדֵן: 17. וַיֵּדַע קַיִן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד וַתִּקַּח אֶת־חֲנוֹךְ וַיִּבְנֶה עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר בְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ: 18. וַיִּוְלַד לְחֲנוֹךְ אֶת־עִירָד וְעִירָד יָלַד אֶת־מְחֻיָּאֵל וּמְחֻיָּאֵל יָלַד אֶת־מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ: 19. וַיִּקַּח לוֹ לְמֶדַּח

1)Or, great [is] my iniquity [beyond] (from) bearing. 2)Or, unsettled and wandering. 3)H. from before. 4)H. bore. 5)Or, tyre. 6)H. child.

in those days,
and also afterwards,
when (they) came in
the sons of God
unto the daughters of
men,
and they bore (children)
to them:
these [became] the
mighty men
which [were] of old
the men of renown.

מפְּטִיר

5 And the Lord saw
that [it was] great
the wickedness of man
on the earth.

and every purpose
of the thoughts of his
heart
[was] only evil. ^{the}whole day.

6 And the Lord
regretted
that he had made the
man
on the earth.

and it grieved him at
his heart.

7 And the Lord said:
I will wipe off
the man
whom I have created

from (upon) the face of
the ground;
from man

unto beast,
unto creeping thing,

and unto fowl of the
heaven;

for I regret

that I made them.
8 But Noah found favor
in the eyes of the Lord.

בְּיָמֵים הָהֵם
וְגַם אַחֲרָיו בֵּן
אֶסְרֵי יָמִים
בְּנֵי הָאֱלֹהִים
אֵל בָּנוֹת הָאָדָם
וַיֵּלְדוּ לָהֶם
הַגִּבּוֹרִים הַנִּפְלְאִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם
אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם:

מפְּטִיר
5 וַיֵּרָא יְהוָה
כִּי רַבָּה
רַעַת הָאָדָם
בְּאָרֶץ

וְכָל יַעַר
מִתְחַשְׁבֵּת לְבוֹ
בַקֵּן בַּעַל כָּל הַיּוֹם:

6 וַיִּנְחַם יְהוָה
כִּי עָשָׂה אֵת הָאָדָם
בְּאָרֶץ

וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ:

7 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֲמַחֶה
אֵת הָאָדָם
אֲשֶׁר בָּרָאתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
בְּאָדָם

עַד בְּהֵמָה
עַד רֶמֶשׂ

וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם
כִּי נִחַמְתִּי
כִּי עָשִׂיתִם:

8 וְנֹחַ מָצָא חֵן
בְּעֵינֵי יְהוָה:

30 And Lamech lived
after he begat Noah
ninety five year[s]
and five hundred year[s],
and begat sons and
daughters.
31 And all the days of
Lamech were
seven and seventy
year[s]
and seven hundred
year[s],
and he diol.

32 And Noah was
five hundred year[s]
old,
and Noah begat
Shem, Ham and Japheth.

ו

CAP. VI.

1 And it came to pass,
when men began
to multiply
upon the face of the
ground,
and daughters were
born to them.

2 That the sons of
God saw
the daughters of man
that they were fair;
and they took for them-
selves wives
of all that they chose.

3 And the Lord said:
My spirit shall not strive
with (the) man
forever,

for that he also [is but]
flesh,
and his days shall
(therefore) be
[only] a hundred and
twenty year[s].

4. The 'Nephilim
were on the earth

30. וַיְחִי לָמֶךְ
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נֹחַ
חֲמִשָּׁה וְתֵשְׁעִים שָׁנָה
וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
31. וַיְהִי כָל יְמֵי לָמֶךְ
שִׁבְעָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה
וְשִׁבְעָה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת:

32. וַיְהִי נֹחַ
בֶּן חֲמִשָּׁה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיֹּלֶד נֹחַ
אֶת שֵׁם אֶת חָם
וְאֶת יָפֶת:

1. וַיְהִי
כִּי החָל הָאָדָם
לְרַב
עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּבָנוֹת יֵלְדוּ לָהֶם:

2 וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים
אֵת בָּנוֹת הָאָדָם
כִּי טֹבֹת הָיָה
וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים
מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:

3 וַיֹּאמֶר יְהוָה
לֹא יִדּוֹן רוּחִי
בָאָדָם
לְעוֹלָם

כִּשְׁנָם הוּא בָשָׂר
וַיְהִי יָמָיו
מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה:

4. הָיוּ הַנְּפִלִים
הַיּוֹ בְּאָרֶץ

1)H. his begetting. 2)H. a son of seven etc. 3)H. good. 4)Or, giants. 5) i. e. when the sons of God came in. 6)H. were accustomed to come in. 7)H. name. 8)Or, imagination. 9) i. continually.

three hundred year[s].
 and he begat sons and daughters.
 23. And all the days of Enoch were five and sixty year[s]
 and three hundred year[s].
 24. And Enoch walked with God,
 and he [was] not; for God took him.
 25. And Methushelah lived seven and eighty year[s] and a hundred year[s],
 and begat Lamech.
 26. And Methushelah after he begat Lamech two and eighty year[s] and seven hundred year[s],
 and begat sons and daughters.
 27. And all the days of Methushelah were nine and sixty year[s] and nine hundred year[s],
 and he died.
 28. And Lamech lived two and eighty year[s] and a hundred year[s],
 and begat a son.
 29. And he called his name Noah, saying :
 this [one] shall comfort us
 for our work
 and for the toil of our hands,
 because of the ground which the Lord has cursed.

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
 23. וַיְהִי כָּל יְמֵי הַחַוִּי חָמִשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
 וְשֹׁלֶשׁ מֵאוֹת שָׁנָה:
 24. וַיִּתְהַלֵּךְ הַחַוִּי אֶת הָאֱלֹהִים
 וְאֵינְנו
 כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים:
 25. וַיְהִי מֵתוּשֶׁלַח שִׁבְעֵי וְשִׁמְנֵים עָשָׂר
 וּמֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֹּלֶד אֶת לָמֶךְ:
 26. וַיְהִי מֵתוּשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לָמֶךְ
 שְׁתַּיִם וְשִׁמְנֵים עָשָׂר
 וְשֹׁמְרוֹן שָׁנָה
 וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
 27. וַיְהִי כָּל יְמֵי מֵתוּשֶׁלַח תִּשְׁעֵי וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
 וְתִשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת:
 28. וַיְהִי לָמֶךְ שְׁתַּיִם וְשִׁמְנֵים עָשָׂר
 וּמֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֹּלֶד בֵּן:
 29. וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לְאָמֵר
 זֶה יִנְחַמֵּנוּ
 מִמְּצָעֵשֵׁנוּ
 וּמִצַּעַבֹן יָדֵינוּ
 כִּי הִאֲדָמָה אֶשֶׁר אֲרָרָה יְהוָה:

and nine hundred year[s],
 and he died.
 15. And Mahalalel lived five years
 and sixty year[s],
 and begat Jared;
 16. And Mahalalel lived after he begat Jared thirty year[s] and eight hundred year[s],
 and begat sons and daughters.
 17. And all the days of Mahalalel were five and ninety year[s] and eight hundred year[s],
 and he died.
 18. And Jared lived two and sixty year[s] and a hundred year[s],
 and begat Enoch.
 19. And Jared lived after he begat Enoch eight hundred year[s],
 and begat sons and daughters.
 20. And all the days of Jared were two and sixty year[s] and nine hundred year[s],
 and he died.
 21. And Enoch lived five and sixty year[s],
 and begat Methushelah.
 22. And Enoch walked with God,
 after he begat Methushelah

וְתִשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת:
 15. וַיְהִי מַחֲלָאֵל חָמִשׁ שָׁנִים
 וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
 וַיֹּלֶד אֶת יָרֵד:
 16. וַיְהִי מַחֲלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֵד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
 17. וַיְהִי כָּל יְמֵי מַחֲלָאֵל חָמִשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה
 וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת:
 18. וַיְהִי יָרֵד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
 וּמֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֹּלֶד אֶת הַחַוִּי:
 19. וַיְהִי יָרֵד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת הַחַוִּי חֲמֵשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
 וְשִׁמְנָה מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת:
 20. וַיְהִי כָּל יְמֵי יָרֵד שְׁתַּיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
 וְתִשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת:
 21. וַיְהִי הַחַוִּי חָמִשׁ וְשִׁשִּׁים שָׁנָה
 וַיֹּלֶד אֶת מֵתוּשֶׁלַח:
 22. וַיִּתְהַלֵּךְ הַחַוִּי אֶת הָאֱלֹהִים
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מֵתוּשֶׁלַח

1) Heb. his begetting. 2) Heb. from.

male and (his) female; **אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ**
 and of the beast[s] **וּמִן הַבְּהֵמָה**
 which are not clean **אֲשֶׁר לֹא טָהָרָה הֵיא**
 two, **שְׁנַיִם**
 male and (his) female. **אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ:**
 3. Also of the fowl of the heaven, **גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם**
 seven [by] seven,¹ **שִׁבְעָה שִׁבְעָה**
 male and female; **זָכָר וּנְקֵבָה**
 to keep seed alive **לְקַיֵּם זָרַע**
 upon the face of all the earth. **עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ:**
 4. For **כִּי**
 after seven days more, **לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה**
 I will cause to rain **אֶזְכֹּר מִמָּטָר**
 upon the earth, **עַל הָאָרֶץ**
 forty days **אַרְבָּעִים יוֹם**
 and forty nights; **וְאַרְבָּעִים לַיְלָה**
 and I will wipe off **וּמָחִיתִי**
 every existing thing **אֵת כָּל הַיְקוּם**
 which I have made **אֲשֶׁר עָשִׂיתִי**
 from (upon) the face of the earth. **בַּעַל פְּנֵי הָאָרֶץ:**
 5. And Noah did **וַיַּעַשׂ נֹחַ**
 according to all that the Lord commanded him } **כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה:**
 6. And Noah [was] six hundred year[s] ^{old} } **וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה**
 when the flood of waters was² } **וְהַמַּבּוּל הָיָה מֵיִם**
 upon the earth. **עַל הָאָרֶץ:**
 7. And Noah went in, **וַיָּבֹא נֹחַ**
 and his sons, **וּבָנָיו**
 and his wife, **וְאִשְׁתּוֹ**
 and the wives of his sons **וּנְשֵׂי בָנָיו**
 with him **אִתּוֹ**
 into the ark, **אֶל הַתֵּבָה**
 because of the waters of the flood. **מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל:**
 8. Of the clean beast[s] } **מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה**

with thee. **אִתָּךְ:**
 19. And of every living thing **וּמִכָּל חַי**
 of all flesh, **מִכָּל בְּשָׂר**
 two of every [kind] **שְׁנַיִם מִכָּל**
 shalt thou bring into the ark, **תָּבִיא אֶל הַתֵּבָה**
 to keep [them] alive with thee; **לְהַחֲיִית אִתָּךְ**
 male and female shall they be. **זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ:**
 20. Of the fowl after its kind, **מֵעוֹף הַיְמִינָה**
 and of the cattle after its kind, **וּמִן הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ**
 of every creeping thing of the ground after its kind; **מִכָּל רֶמֶשׂ הָאָרֶץ לְמִינָהּ**
 two of every [kind] **שְׁנַיִם מִכָּל**
 Shall come unto thee **יָבֹאוּ אֵלֶיךָ**
 to keep [them] alive, **לְהַחֲיִית:**
 21. And thou, take for thyself **וְאַתָּה קַח לָךְ**
 of all food **מִכָּל מַאֲכָל**
 which may be eaten, **אֲשֶׁר יֵאָכֵל**
 and thou shalt gather [it] unto thee; **וְאַסַּפְתָּ אֵלֶיךָ**
 and it shall be for thee and for them **וְהָיָה לָךְ וּלְהֵם**
 for food. **לְאָכְלָה:**
 22. And Noah did [so]; **וַיַּעַשׂ נֹחַ**
 according to all that God commanded him. } **כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים**
 so he did, **כִּן עָשָׂה:**
 CAP. VII. **שְׁנַיִם ז**
 1. And the Lord said to Noah: **וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ**
 Come thou, **בֵּא אִתָּה**
 and all thy house[hold] **וְכָל בֵּיתְךָ**
 into the ark; **אֶל הַתֵּבָה**
 for thee I have seen **כִּי אִתָּךְ רָאִיתִי**
 righteous before me **צַדִּיק לְפָנַי**
 in this generation. **בַּדּוֹר הַזֶּה:**
 2. Of every clean beast } **מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה**
 thou shalt take to thee **תִּקַּח לָךְ**
 seven [by] seven³, **שִׁבְעָה שִׁבְעָה**

1) i. e. seven pair. 2)II. a man and his wife. 3)II. a son of six etc. 4)As: והמבול מים היה

(from)within and (from) without
with pitch.
15. And this [is]
how thou shalt make ⁵it.
three hundred cubits
[shall be] the length of
the ark,
fifty cubits
⁵its breadth,
and thirty cubits
⁵its height.
16. A ⁵window
halt thou make to the
ark,
and to a cubit
shalt thou finish ⁵it
from above
and the door of the ark
shalt thou set in ⁵its side;
[with] lower,
second,
and third [stories]
shalt thou make ⁵it.
17. And I, behold, I do
bring
a flood of waters
upon the earth,
to destroy all flesh,
wherein is the breath of
life.
from under the heaven :
every thing that is on
the earth
shall perish.
18. But I will establish
my covenant
with thee ;
and thou shalt come
into the ark,
thou, and thy sons,
and thy wife,
and thy sons' wives

גִּבְיֹת וּמַחוּץ
בַּפֶּתַח:
15. וְזֶה
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתֶּה
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה
אָרְךָ הַתֵּבָה
חֲמִישִׁים אַמָּה
רְחֹבָהּ
וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
קוֹמָתָהּ:
16. צִיָּה
תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה
וְאֵל אַמָּה
תִּבְלְנָהּ
מִרְמַעֲרָה:
וּפֶתַח הַתֵּבָה
בְּצַדָּהּ תִּשֶׂים
תַּחְתָּיִם
שְׁנָיִם
וּשְׁלֹשִׁים
תַּעֲשֶׂה:
17. וְאֲנִי הֹנֵנִי מַבְיֵא
אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם
עַד הָאָרֶץ
לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר
אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
יָנֹעַ:
18. וְהִקְמֵתִי
אֶת בְּרִיתִי
אִתְּךָ
וּבָאתְךָ אֵל הַתֵּבָה
אַתָּה וּבְנֵיךָ
וְאִשְׁתְּךָ
וּנְשֵׁי בְנֵיךָ

NOACH.

נח

9. These [are] the gene-
rations of Noah.
Noah [was] a just man,
he was 'perfect
in his generations;
with God
walked Noah.
10. And Noah begat
three sons,
Shem, Ham, and
Japheth
11. And the earth was
corrupted
before God,
and the earth was filled
[with] violence.
12. And God saw
the earth,
and, behold, it was
corrupted.
for all flesh had corrup-
ted
his way
upon the earth.
13. And God said to
Noah:
The end of all flesh
has come before me,
for the earth is filled
[with] violence
²through them;
and, behold, I will des-
troy them
with the earth.
14. Make thee
an ark of ²gopher-wood.
'rooms
shalt thou make [in]
the ark,
and shalt pitch ⁵it

9. אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ
נֹחַ אִישׁ צַדִּיק
תָּמִים הָיָה
בְּדֹרֹתָיו
אֶת הָאֱלֹהִים
הֶתְהַלַּךְ נֹחַ:
10. וַיּוֹלֵד נֹחַ
שְׁלֹשָׁה בָנִים
אֶת שֵׁם אֶת חָם
וְאֶת יָפֶתִיתִי:
11. וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ
הַחַמָּס:
12. וַיַּרְא אֱלֹהִים
אֶת הָאָרֶץ
וַהֲנִיָּה נִשְׁחָתָה
כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר
אֶת דְּרָכּוֹ
עַל הָאָרֶץ:
13. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
(לְנֹחַ)
קֵץ כָּל בָּשָׂר
בָּא לִפְנָי
כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ
הַחַמָּס
מִפְּנֵיהֶם
וַהֲנִי מִשְׁחִיתֶם
אֶת הָאָרֶץ:
14. עֲשֵׂה לָּךְ
תֵּבַת עֲצֵי גִפְרִית
קַנִּים
תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה
וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ

1)Or, upright. 2)Heb. from before them. 3)Or, timbers of cypress. 4)Heb. nests. 5)Heb. her. 6)Or, light.

upon the earth

a hundred and fifty day[s].

ח

CAP. VIII.

[And God remembered

Noah.

and every 'living [thing],

and all the cattle

which [were, with him

in the ark;

and God caused a wind

to pass

over the earth;

and the waters 'sank,

2. And (they) were

stopped

the fountains of the

abyss

and the windows of the

heaven,

and the rain was

restrained

from the heaven.

3. And the waters

retreated

from (upon) the earth,

continually retreating,

and the waters

diminished

[after] the end

of a hundred and fifty

day[s].

4. And the ark rested

in the seventh month,

on the seventeenth day

of the month.

upon the mountains of

Ararat.

5. And the waters

were continually

diminishing

until the tenth month;

in the tenth [month],

on the first [day] of

the month

were seen

the tops of the moun-

tains.

6. And it came to pass

עַל הָאָרֶץ

הַמַּיִם וּמֵאֵת יוֹם

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

אֶת נֹחַ

וְאֵת כָּל הַחַיָּה

וְאֵת כָּל הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר אִתּוֹ

בַּתֵּיכָה

וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ

עַל הָאָרֶץ

וַיִּשְׁטֹפוּ הַמַּיִם:

2. וַיִּפְסְרוּ

מַעְיַנֵּת תְּהוֹם

וְאֶרְצֵת הַשָּׁמַיִם

וַיִּקְלָא הַמַּיִם

מִן הַשָּׁמַיִם:

3. וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם

מֵעַל הָאָרֶץ

הַיָּבֵה וַיֵּשֶׁב

נֹחַ וְכָל הַחַיָּה

וְכָל הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר אִתּוֹ

עַל הַרֵי אֲרָרָט:

5. וְהַמַּיִם

הָיוּ סוֹלֵדִים וְחֹסֵר

עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי

בְּעֶשְׂרֵי

בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ

נִרְאוּ

רֵאשֵׁי הַהָרִים:

6. וַיְהִי

19. And the waters

to w. 3 exceedingly mighty

upon the earth;

and (they) were covered

all the high mountains

which [were] under

the whole heaven.

20. Thirteen cubit[s]

inwards

did the waters grow

mighty,

and the mountains were

covered.

21. And all flesh

perished

and creeps upon the

earth,

(in their bowl,

and (in the) cattle,

and (in the) beast [-].

and (in) every creeping

thing

that creeps upon the

earth,

and all man.

22. All which [had] the

breath of the spirit of life

in his nostrils,

of all that [was] on the

dry land,

died.

23. And he wiped off

every existing thing

which [was] upon the

face of the ground,

from man

unto cattle,

unto creeping thing,

and unto the fowl of the

heaven;

and they were wiped off

from the earth,

and Noah only was left.

and those who [were]

with him

in the ark.

24. And the waters grew

mighty

וְהַמַּיִם

נִכְבְּרוּ מְאֹד מְאֹד

עַל הָאָרֶץ

וַיִּכְסּוּ

כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים

אֲשֶׁר תַּחַת כָּל

הַשָּׁמַיִם:

20. תְּשִׁיבֵי עֶשְׂרֵי אַמָּה

מִלְמַעְלָה

נִכְבְּרוּ הַמַּיִם

וַיִּכְסּוּ הַהָרִים:

21. וַיִּוָּע כָּל בִּישָׁר

הָרֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ

בְּעוֹף

וּבַבְּהֵמָה

וּבַחַיָּה

וּבְכָל הַשֹּׁרֵץ

הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ

וְכָל הָאָדָם:

22. כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת

רוּחַ חַיָּים

בְּאִפּוֹ

מָבֵל אֲשֶׁר בַּתְּרוּכָה

מָתוּ:

23. וַיִּמַּח

אֵת כָּל הַיְקוּם

אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

מֵאָדָם

עַד בְּהֵמָה

עַד רֶמֶשׂ

וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם

וַיִּמַּח מִן הָאָרֶץ

וַיִּשְׁאַר אֶת־נֹחַ

וְאֶת־אִתּוֹ

בַּתֵּיכָה:

24. וַיִּנְבְּרוּ הַמַּיִם

1)H. exceedingly exceedingly. 2)Or, abate [them]. returned. 7)H. young and returning. 8)H. to.

3)Or, beast. 4)Or, assuaged. 5)Or, closed. 6)H.

and the three wives of
his sons
with them
into the ark;
14 They and every beast
after its kind,
and all the cattle after
their kind,
and every creeping thing
that creeps upon the
earth
after its kind.
and every fowl after its
kind,
every bird
of every wing.¹
15. And they went in
unto Noah
two [by] two
of all flesh
in which [was] the
spirit of life.
16. And those that
went in,
male and female
of all flesh
went in,
as God commanded him;
and the Lord shut
behind him.
17. And the flood was
forty days
upon the earth;
and the waters increased
and lifted the ark,
and it rose from [upon]
the earth.
18. And the waters grew
mighty
and increased exceedin-
gly
upon the earth,
and the ark went
upon the face of the
waters.

וּשְׁלֹשֵׁת נָשִׁי בָנָיו
אִתָּם
אֵלֶּיךָ
וְכָל הַבְּהֵמָה וְכָל הַחַיָּה
לְמִינָהּ
וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְכָל הַרְמִישׁ
הַרְמִישׁ עַל הָאָרֶץ
לְמִינָהּ
וְכָל הָעוֹף לְמִינָהּ
כָּל צִפּוֹר
כָּל כְּנָף
15. וַיָּבֹאוּ אֵלָּהּ
אֵלֶּיךָ
שְׁנַיִם שְׁנַיִם
מִכָּל הַבְּשָׂר
אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים
16. וְהַזָּכָר וְהַנְּקֵבָה
זָכָר וְנָקֵבָה
מִכָּל בְּשָׂר
בָּאוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים
וַיִּסְגֵר יְהוָה אַחֲרָיו
שְׁלֵשִׁי
17. וַיְהִי הַמַּבּוּל
אַרְבָּעִים יוֹם
עַל הָאָרֶץ
וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם
וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה
וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ
18. וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם
וַיִּרְבּוּ מְאֹד
עַל הָאָרֶץ
וַתִּקַּף הַתֵּבָה
עַל פְּנֵי הַמַּיִם

and of the beast[s]
which are not clean,
and of the fowl,
and all that creeps
upon the ground;
9. Two [by] two
they went in unto Noah
into the ark,
male and female,
as God commanded
Noah.
10. And it came to pass
after the seven days,
that the waters of the
flood were
upon the earth.
11. In the six hundredth
year
of Noah's life,
in the second month,
on the seventeenth day
of the month,
on this day
were broken up
all the fountains
of the great abyss,
and the windows of the
heaven
were opened.
12. And the rain was
upon the earth
forty days
and forty nights.
13. On this very day
went in Noah,
and Shem and Ham,
and Japheth,
the sons of Noah,
and the wife of Noah,

וּמִן הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר אֵינָנָה טְהוֹרָה
וּמִן הָעוֹף
וְכָל אֲשֶׁר רֹמֵשׁ
עַל הָאָדָמָה
9. שְׁנַיִם שְׁנַיִם
בָּאוּ אֵלָּהּ
אֵלֶּיךָ
זָכָר וְנָקֵבָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים
אֶת נֹחַ
10. וַיְהִי
לְשִׁבְעַת הַיָּמִים
וּמַי הַמַּבּוּל הָיוּ
עַל הָאָרֶץ
11. בְּשָׁנַת שֵׁשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי נֹחַ
בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם
לְחֹדֶשׁ
בַּיּוֹם הַהוּא
נִבְקְעוּ
כָּל מְעוֹנוֹת
תְּהוֹם רַבָּה
וַאֲרַבְתַּי הַשָּׁמַיִם
נִפְתְּחוּ
12. וַיְהִי הַגֶּשֶׁם
עַל הָאָרֶץ
אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
13. בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַהוּא
בָּא נֹחַ
וְשֵׁם וְחָם וַיָּפֶת
בְּנֵי נֹחַ
וְאִשְׁתֵּי נֹחַ

1) i. e. one pair. 2) H. to. 3) Or. cl-ft. 4) i. e. of every sort.

seed [time] and harvest,
 and cold and heat,
 and summer and winter,
 and day and night
 shall not cease.

זרע וקציר
 וקר ונהם
 וקיץ וחורף
 ויום ולילה
 לא ישבתו:

bring out with thee,
 that they may swarm on
 the earth,
 and be fruitful,
 and multiply
 upon the earth.

הוציא אתך
 ושרצו בארץ
 ופרו
 ורבו
 על הארץ:

ט

CAP. IX.

1. And God blessed Noah

ו. ויברך אלהים את נח

18. And Noah went out,
 and his sons,
 and his wife,
 and the wives of his
 sons
 with him.

18. ויצא נח
 ובניו
 ואשתו
 ונשי בניו
 אתו:

and his sons,
 and he said to them:
 Be fruitful,
 and multiply,
 and fill the earth.

ואת בניו
 ויאמר להם
 פרו
 ורבו
 ומלאו את הארץ:

19. Every beast,
 every creeping thing,
 and every fowl,
 every [thing that] moves
 upon the earth,
 after their families,
 went out of the ark.

19. כל החיה
 כל הרמש
 וכל העוף
 כל רמש על הארץ
 למשפחתיהם
 יצאו מן התבה:

2. And the fear of you
 and the terror of you
 shall be

2. ומוראכם
 וחתכם
 יהיה

20. And Noah built an
 altar to the Lord
 and he took

20. ויבנה נח מזבח ליהוה
 ויבא

upon every beast of the
 earth,
 and upon every fowl of
 the heaven

על כל חית הארץ
 ועל כל עוף השמים
 ככל אשר תרמש
 האדמה

of all (the) clean cattle
 and of all (the) clean fowl,
 and he offered burnt-
 offerings
 on the altar.

מכל הבהמה
 הטاهرة
 ומכל העוף הטהור
 ויעל עולות
 במזבח:

upon every [thing] which
 creeps [upon] the ground

ובכל דגני הים
 בידכם נתנו:

21. And the Lord smelled
 the sweet odor,
 and the Lord said unto
 his heart,
 I will not continue to
 curse again
 the ground

21. וירח יהוה את ריח הניחח
 ויאמר יהוה אל לבו
 לא אסוף לקלל עוד
 את האדמה

and upon all the fish[es]
 of the sea;
 into your hands are they
 delivered.

3. כל רמש
 אשר הוא חי
 לכם יהיה לאכלה
 כירק עשב
 נתתי לכם את כל:

for the sake of man,
 because the purpose
 of the heart of man
 [is] evil from his youth,
 and I will not continue
 again to smite
 every living [thing],
 as I have done.

21. כי יצר לב האדם רע מנעורו
 ולא אסוף עוד להכות את כל חי
 באשר עשיתי:

3. Every moving thing
 which lives,
 shall be to you

4. את אשר הוא חי
 לא תאכלו:

22. While the earth
 remains,

22. עד כל ימי הארץ

for food;
 as the green herb
 I have given to you all.

5. ואת אשר הוא חי
 לא תאכלו:
 5. ואת אשר הוא חי
 לא תאכלו:

4. But flesh with its soul
 [with] its blood,
 you shall not eat.

5. ואת אשר הוא חי
 לא תאכלו:

5. And surely your blood
 of your souls
 I will demand,
 of the hand of every
 beast
 I will demand it,

6. ואת אשר הוא חי
 לא תאכלו:
 6. ואת אשר הוא חי
 לא תאכלו:

1)H. still all the days of the earth. 2)H. And your fear and your terror. 3)Or, creeping.4)H. greenness of herb.

12. And he waited still
 other seven days,
 and he sent forth the
 dove,
 and she did not continue
 [to] return unto him
 again.
 13. And it came to pass
 in the six hundredth and
 first year. {
 in the first [month],
 in the first [day] of
 the month,
 [that] the waters were
 dried up
 from [upon] the earth.
 and Noah removed
 the covering of the ark,
 and looked.
 and, behold, it was
 dried up
 the face of the ground.
 14. And in the second
 month,
 on the twenty seventh
 day
 of the month,
 was the earth dry.
 רביעי
 15. And God spoke unto
 Noah.
 saying:
 16. Go out of the ark,
 thou, and thy wife,
 and thy sons,
 and the wives of thy
 sons,
 with thee.
 17. Every living [thing]
 which [is] with thee
 of all flesh,
 (in the) fowl,
 and (in the) cattle,
 and (in) every creeping
 thing
 that creeps upon the
 earth.

12. וַיִּחַל עוֹד
 שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם
 וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה
 וְהִיא יָסְפָה
 שׁוֹב אֵלָיו עוֹד:
 13. וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ
 הַשִּׁשִּׁי מֵאוֹת שָׁנָה
 בְּרִאשׁוֹן
 בְּיוֹם הָרִשׁוֹן
 חָרְבוּ הַמַּיִם
 מֵעַל הָאָרֶץ
 וַיִּסַּר נֹחַ
 אֶת מִכְסֵה הַתֵּבָה
 וַיִּרְא
 וְהִנֵּה חָדָּשׁ
 פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 14. וּבַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
 בַּיְמִינָה הַעֲשָׂרִים
 וַחֲדָשׁ
 יָבִשָׁה הָאָרֶץ:
 רביעי
 15. וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֵל נֹחַ
 לֵאמֹר:
 16. יֵצֵא מִן הַתֵּבָה
 אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ
 וּבָנֶיךָ
 וְנִשְׂיֵי בָנֶיךָ
 אִתְּךָ:
 17. כָּל חַיָּה
 אֲשֶׁר אִתְּךָ
 מִכָּל בֶּשָׂר
 בְּעוֹף
 וּבַבְּהֵמָה
 וּבְכָל הָרֶמֶשׂ
 הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ

12. At the end of forty
 days,
 that Noah opened
 the window of the ark
 which he had made.
 7. And he sent forth
 a raven,
 and it went out,
 going out and returning,
 until the waters were
 dried up
 from [upon] the earth.
 8. And he sent forth
 a dove
 from him,
 to see
 if the waters were
 abated
 from [upon] the face of
 the ground:
 9. But the dove did
 not find
 a resting-place
 for the sole of her foot:
 and she returned unto
 him
 into the ark,
 for waters
 [were] upon the face
 of the whole earth:
 and he put forth his
 hand,
 and took her,
 and brought her unto
 him
 into the ark.
 10. And he waited still
 other seven days;
 and he continued to
 send forth the dove
 out of the ark.
 11. And the dove came in
 unto him
 at the time of evening,
 and, behold, a leaf of an
 olive-tree plucked off
 [was] in her mouth:
 so Noah knew
 that the waters were
 abated
 from [upon] the earth.

מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם
 נִפְתְּחָה
 אֶת חַלּוֹן הַתֵּבָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה:
 7. וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֹרֵב
 וַיֵּצֵא
 יֵצֵא וְשׁוֹב
 עַד יָבִשָׁת הַמַּיִם
 מֵעַל הָאָרֶץ:
 8. וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה
 מֵאֵתוֹ
 לִרְאוֹת
 הֲקָלוּ הַמַּיִם
 מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 9. וְהַיּוֹנָה
 לֹא מָצְאָה מְנוּחָה
 לְכַף רַגְלָהּ
 וַתָּשָׁב אֵלָיו
 אֶל הַתֵּבָה
 כִּי מַיִם
 עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
 וַיִּקַּח
 וַיָּבֵא אֵתָּה אֵלָיו
 אֶל הַתֵּבָה:
 10. וַיִּחַל עוֹד
 שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרָיִם
 וַיִּסַּר שֵׁנָה אֶת הַיּוֹנָה
 מִן הַתֵּבָה:
 11. וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה
 לְעֵת עֶרֶב
 וְהִנֵּה עֵלֶה זֵית טָרֵף
 בְּפִיהָ:
 וַיַּדַּע נֹחַ
 כִּי קָלוּ הַמַּיִם
 מֵעַל הָאָרֶץ:

1)H. from. 2)H. the. 3) i. e. to and fro. 4)H. the drying up of the waters. 5) Or, animal.

the garment,
 and put [it]
 upon the shoulder[s] of
 both of them,
 and went backwards,
 and covered
 the nakedness of their
 father;
 and their faces [were]
 backwards,
 and the nakedness of
 their father
 they did not see.

24. And Noah awoke
 from his wine
 and knew
 what [there] did to him
 his "youngest son.

25. And he said:
 Cursed [be] Canaan;
 a servant of servants
 shall he be to his
 brethren.

26. And he said:
 Blessed [be] the Lord,
 the God of Shem,
 and Canaan [shall be]
 a servant to them.

27. God shall enlarge (to)
 Japheth,
 and he shall dwell
 in the tents of Shem,
 and Canaan shall be
 a servant to them.

28. And Noah lived
 after the flood,
 three hundred year[s]
 and fifty year[s].

29. And all the days of
 Noah were
 nine hundred year[s]
 and fifty year[s],
 and he died,

את השמלה
 ונשבו
 על שכם ויניחם
 וילכו אחרינית
 ויכסו
 את ערות אביהם
 ופניהם אחרינית
 וצורת אביהם
 לא ראו

24. ויקוץ נח
 מינו
 וידע
 את אשר עשה לו
 בנו הצעיר

25. ויאמר
 אחר פנינו
 עבד עבדים
 יהיה לאחיו

26. ויאמר
 ברוך יהוה
 אלהי שם
 ויהי כנען
 עבד כנען

27. ויפת אלהים ליפת
 וישבו
 באחיו שם
 ויהי כנען
 עבד כנען

28. ויהי נח
 אחר המבול
 יריש מאות שנה
 וחמשים שנה

29. ויהי כל ימי נח
 תשע מאות שנה
 וחמשים שנה
 וימת

to remember
 the everlasting covenant
 between God
 and (between) every
 living creature
 of all flesh
 which [is] upon the
 earth.

17. And God said unto
 Noah:

This [is] the sign of the
 covenant
 which I have established
 between me
 and (between) all flesh
 which [is] upon the
 earth.

18. And the sons of
 Noah (were),
 that went out of the ark,
 [were] Shem, and Ham,
 and Japheth;
 and Ham [was] the
 father of Canaan.

19. These three
 [were] the sons of Noah;
 and of all these
 was all the earth over-
 spread.

20. And Noah began
 to be a husbandman,
 and planted a vineyard;
 and he drank from
 the wine,
 and was drunken;
 and he uncovered
 himself
 in the midst of his tent.

22. And Ham (saw),
 the father of Canaan,
 [saw] the nakedness of
 his father,
 and told
 to his two brothers
 outside.

23. And Shem and
 Japheth took

זכור
 ברית עולם
 בין אלהים
 ויבין כל נפש תיה
 בכל בשר
 אשר על הארץ

17. ויאמר אלהים
 אל נח
 זאת אות הברית
 אשר הקמתי
 ביני
 ויבין כל בשר
 אשר על הארץ

18. ויהיו בני נח
 היצאים מן התבה
 שם וחס ויפת
 וחס הוא אבי כנען

19. שלשה אלה
 בני נח
 וימלאה
 נפצה כל הארץ

20. ויחל נח
 איש האדמה
 וישע פרם
 וישת מן היין
 וישכר
 ויתגד
 בתוך אהלה

22. וירא חם
 אבי כנען
 את ערות אביו
 ויגד
 לישני אחיו
 בחוץ

23. ויסק שם ויפת

1)H. in. 2)H. a man of the ground. 3)H. Or, younger.

my covenant אֶת בְּרִיתִי
 with you אִתְּכֶם
 that all flesh shall not
 be cut off any more
 by the waters of the
 flood,
 and there shall not be
 any more a flood
 to destroy the earth.
 12. And God said:
 This [is] the sign of the
 covenant
 which I make
 between me and
 (between) you,
 and (between) every
 living creature
 which is with you,
 for perpetual genera-
 tions.
 13. My bow
 have I set
 in the cloud,
 that it shall be
 for a sign of a covenant
 between me and
 (between) the earth.
 14. And it shall be,
 when I will bring a
 cloud
 over the earth,
 and the bow will be seen
 in the cloud,
 15. That I will remember
 my covenant
 which [is] between me
 and (between) you,
 and (between) every
 living creature
 of all flesh;
 and the waters shall no
 more become
 (for) a flood
 to destroy
 all flesh.
 16. And when the bow
 will be
 in the cloud,
 then I will look upon it

וְלֹא יִכְרַת
 כָּל בְּשָׂר עוֹד
 מִמַּי הַמַּבּוּל
 וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל
 לְשַׁחַת אֶת הָאָרֶץ
 12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 זֶה אֶת הַתּוֹקֵן
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן
 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
 וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה
 אֲשֶׁר אִתְּכֶם
 לְדוֹרֹת עוֹלָם
 13. אֶת בְּשָׂמִי
 נִתְּנִי
 בַּעֲנַן
 וְהָיָה
 לְאוֹת בְּרִית
 בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ
 14. וְהָיָה
 כִּי אֶעָנֵן אֶת
 הָאָרֶץ
 וְרָאִיתָ
 אֶת הַקַּו
 בַּעֲנַן
 15. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
 אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
 וּבֵין כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה
 כָּל בְּשָׂר
 וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם
 לְמַבּוּל
 לְשַׁחַת
 כָּל בְּשָׂר
 16. וְכִי יִהְיֶה הַקַּו
 בַּעֲנַן
 וְרָאִיתִי

and of the hand of man,
 of the hand of a man
 [that will shed the blood
 of his brother
 will I demand
 the soul of the man,
 6. [Whose] sheds
 the blood of man,
 by man
 shall his blood be shed;
 for in the image of God
 he made man.
 7. And you, be fruitful,
 and multiply,
 swarm on the earth,
 and multiply on it.
 8. And God spoke unto
 Noah
 and unto his sons with
 him,
 saying:
 9. And I,
 behold, I establish
 my covenant
 with you
 and with your seed
 after you;
 10. And with every
 living creature
 which [is] with you,
 with the fowl,
 with the cattle,
 and with every beast of
 the earth
 with you;
 of all that go out of the
 ark,
 even every beast of the
 earth.
 11. And I will establish

וְיָמַד הָאָדָם
 מִיַּד אִישׁ
 אֲחִיו
 אֲדַרְשׁ
 אֶת נַפְשׁ הָאָדָם
 6. שֶׁיִּשְׁפֹךְ
 דָּם הָאָדָם
 בְּאָדָם
 כִּי בְּצַלְמֵי אֱלֹהִים
 עָשָׂה אֶת הָאָדָם
 7. וְאַתֶּם פְּרוּ
 וּרְבוּ
 שִׂרְצוּ בָאָרֶץ
 וּרְבוּ בָהּ
 8. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶת נֹחַ
 וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ
 לְאוֹת
 9. וְאֲנִי
 הִנְנִי מֵקִים
 אֶת בְּרִיתִי
 אִתְּכֶם
 וְאֶת זֶרְעֵכֶם
 אַחֲרֵיכֶם
 10. וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ
 הַחַיָּה
 אֲשֶׁר אִתְּכֶם
 בְּעוֹף
 הַשָּׁמַיִם
 וּבְכָל חַיַּת הָאָרֶץ
 אִתְּכֶם
 מִכָּל יֹצֵא הַתְּהוֹם
 לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ
 11. וְאֲנִי מֵקִים

1)H. said. 2)H. to or. for. 3)H. give. 4)Or, and. 5)H. that. 6)H. in.

and the name of his brother [was] Joktan.

26. And Joktan begat Almodad,

and Sheleph,

and Hazarmaveth,

and Jerah;

27. And Hadoram,

and Uzal,

and Diklah;

28. And Obal,

And Abimael,

and Sheba;

29. And Ophir,

and Havilah,

and Jobab;

all these [were] the sons of Joktan.

30. And their dwelling-place was from Mesha,

as thou goest toward Sephar, the mountain of the east.

31. These [were] the sons of Shem, after their families,

after their tongues,

in their lands,

after their nations.

32. These [were] the families of the sons of Noah,

after their generations

in their nations;

and of these

were the nations separated on the earth

after the flood.

י
שביעי

1. And all the earth was

וְשֵׁם אֶחָיו יֶקְטָן:

26. וַיִּקְטָן יֶדְד אֵת אֲלֹמֹדָד,
אֲדָבִיָּד

וְשֵׁלֶפָה

וְשֵׁם הַצְּרִמָּוֶת

וְשֵׁם יֶרָח:

27. וְשֵׁם הָדוֹרָם

וְשֵׁם אוּזַל

וְשֵׁם דִּקְלָה:

28. וְשֵׁם עוֹבָל

וְשֵׁם אֲבִימָאֵל

וְשֵׁם שֵׁבָא:

29. וְשֵׁם אוֹפִיר

וְשֵׁם הַוִּילָה

וְשֵׁם יוֹבָב

כָּל אֵלֶּה בְּנֵי יֶקְטָן

30. וַיְהִי מוֹשְׁבָם

מִמֶּשָׁה

בְּאֶרֶץ סֶפֶר

הַר הַמֶּזְרָח:

31. אֵלֶּה בְּנֵי שֵׁם

לְבִשְׁפָחֹתָם

לְדַלְתָּם

בְּאַרְצֹתָם

בְּנַוְתָּם:

32. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת

בְּנֵי נֹחַ

קְתוּלֹדָתָם

בְּנַוְתָּם

וּמֵאֵלֶּה

נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם

בְּאַרְצָן

אַחַר הַמַּבּוּל:

CAP. XI.

שביעי

1. וַיְהִי כֹךְ הִתְאַרְץ

and the Sinite,

18. And the Arvadite,

and the Zemarite,

and the Hamathite,

and afterwards were spread abroad the families of the Canaanite.

19. And the border of the Canaanite was from Zidon,

as thou goest toward Gerar unto Gaza;

as thou goest toward Sodom and Gomorrah, and Admah and Zeboiim

unto Lasha.

20. These [were] the sons of Ham, after their families,

after their tongues,

in their lands,

in their nations.

21. And to Shem, also [to him] were born [children] the father of all the children of Eber,

the elder brother of Japheth.

22. The sons of Shem:

Elam, and Asshur,

and Arpachshad,

and Lud, and Aram.

23. And the sons of Aram:

Uz, and Hul,

and Gether, and Mash.

24. And Arpachshad begat Shelah,

and Shelah begat Eber.

25. And to Eber were born two sons:

the name of the one [was] Peleg, for in his days

was the earth divided:

וְאֵת הַסִּינִי:

18. וְאֵת הָאַרְוָדִי

וְאֵת הַזְּמָרִי

וְאֵת הַחֲמָתִי

וְאַחַר נִפְצוּ

מִשְׁפָּחוֹת הַבְּנֵי עֵינִי:

19. וַיְהִי גְבוּל הַבְּנֵי עֵינִי

מִצִּיּוֹן

בְּאֶרֶץ גֶּרָר

עַד עֹזָה

בְּאֶרֶץ סוּדוֹם וְגוֹמֹרָה

וְאַדְמָה וְצִבּוֹיִם

עַד קָשֵׁעַ:

20. אֵלֶּה בְּנֵי חָם

לְמִשְׁפָּחֹתָם

לְדַלְתָּם

בְּאַרְצֹתָם

בְּנַוְתָּם:

21. וְלִשְׁם יֻלְדוּ גַם הוּא

אָבִיו כָּל בְּנֵי עֵבֶר

אֶחָיו יָפֶת הַגִּדּוּל:

22. בְּנֵי שֵׁם

עֵילָם וְאַשּׁוּר

וְאַרְפַּכְשָׁד

וְלֹד וְאַרָם:

23. וּבְנֵי אָרָם

עוּז וְחִל

וְגֵתֵר וְמָשׁ:

24. וְאַרְפַּכְשָׁד יֻלְדַּ

אֵת שְׁלָח

וְשְׁלָח יֻלְדַּ אֵת עֵבֶר:

25. וְלְעֵבֶר יֻלְדוּ

שְׁנֵי בָנִים

שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג

כִּי בְנֵי יוֹמָיו

נִלְוְנָה הָאָרֶץ

1) Heb. *boie*.

before the Lord,
therefore it is said:

Like Nimrod
a²hero of hunting
before the Lord.

10. And it was
the beginning of his
kingdom:
Babel, and Erech,

and Accad, and Calneh,
in the land Shinar.

11. From that land
he went out [to] Assyria,²
and built Nineveh
and Rehoboth-Ir,

and Calah,
12. And Resen

between Nineveh and
(between) Calah:
that [is] the great city.

13. And Mizraim ¹begat
[the] Ludim,

and [the] Ananim,
and [the] Lehabim,
and [the] Naphtuhim,

14. And [the] Pathrusim.
and [the] Casluhim,

⁶whence went forth
[the] Philistines.

and [the] Caphtorim.

15. And Canaan ¹begat
Zidon his first-born,
and Heth;

16. And the Jebusite,
and the Amorite,
and the Girgashite,

17. And the Hivite,
and the Arkite,

לִפְנֵי יְהוָה
עַל כֵּן יֵאמָר

בְּנִמְרוֹד
גִּבּוֹר צַיִד

לִפְנֵי יְהוָה:
10. וְהָיִי

רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ
בָּבֶל וְעָרָךְ

וְאַכַּד וְכַנְעַן
בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר:

11. מִן הָאֶרֶץ הַזֹּאת
יָצָא אֲשׁוּר

וַיִּבֶן אֶת נִינְוֶה
וְאֶת רְחֹבֹת עִיר

וְאֶת כַּלְח:
12. וְאֶת רֶסֶן

בֵּין נִינְוֶה וּבֵין כַּלְח
הִיא הָעִיר הַגְּדֹלָה:

13. וּמִצְרַיִם יָדָה
אֶת לוּדִים

וְאֶת עַנְזִים
וְאֶת לְחָבִים

וְאֶת נַפְתּוּחִים:
14. וְאֶת פְּתָרְסִים

וְאֶת כַּסְלֻחִים
וְאֶשׁוּר יָצָאוּ מִשָּׁם
{ פְּלִשְׁתִּים

וְאֶת כַּפְתּוּרִים:
15. וּבְנֵינֹן יָלַד

אֶת צִידֹן בְּכוֹרוֹ
וְאֶת חֵת:

16. וְאֶת הַיְבוּסִי
וְאֶת הָאֹמֹרִי

וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי:
17. וְאֶת הַחִיטִי

וְאֶת הָאַרְכִי
וְאֶת הָעַרְקִי

ו

CAP. X.

1. And these [are] the
generations
of the sons of Noah:

Shem, Ham, and
Japheth;
and to them were sons
born
after the flood.

2. The sons of Japheth:
Gomer, and Magog, and
Madai,
and Javan, and Tubal,
and Meshech, and Tiras.

3. And the sons of
Gomer:
Ashkenaz, and Riphath,
and Togarmah.

4. And the sons of Javan:
Elishah, and Tarshish.
[the] Kittim, and [the]
Dodanin.

5. Of these were
separated
the isles of the nations
in their lands,

every one after his
tongue;
after their families,
in their nations.

6. And the sons of Ham:
Cush, and Mizraim,
and Put, and Canaan.

7. And the sons of Cush:
Seba, and Havilah, and
Sabtah,
and Raamah, and
Sabteca;

and the sons of Raamah:
Sheba and Dedan

8. And Cush ¹begat
Nimrod;
he began
to be a ²hero on the
earth.

9. He was
a²hero of hunting

1. וְאֵלֶּה הַדּוֹלֵרוֹת
בְּנֵי נֹחַ

שֵׁם חָם וַיֵּפֶת
וַיֹּלְדוּ לָהֶם בָּנִים
אַחַר הַמַּבּוּל:

2. בְּנֵי יֵפֶת
גֹּמֶר וּמָגוֹג וּמָדַי

וַיָּוֶן וְתוּבַל
וּמִשְׁכֵּחַ וְתִירָס:

3. וּבְנֵי גֹמֶר
אַשְׁכְּנַז וְרִפְתַּת
וְתוֹגַרְמָחַ:

4. וּבְנֵי יָוָן
אֵילִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ

כִּיטִים וְדוֹדַנִּים:
5. מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ

אִי הַגּוֹיִם
בְּאֶרְצוֹתָם

אִישׁ לְלִשְׁוֹ
לְמִשְׁפַּחָתָם
בְּגוֹיֵיהֶם:

6. וּבְנֵי חָם
כּוּשׁ וּמִצְרַיִם

וּפּוּט וּכְנַעַן:
7. וּבְנֵי כּוּשׁ

סֶבְא וְחָוִילָה וְסַבְתָּה
וְרַעְמָה וְסַבְתֵּכָא

וּבְנֵי רַעְמָה
שֵׁבָא וְדֵדָן:

8. וּכּוּשׁ יָלַד אֶת נִמְרוֹד
הוּא הֵחָל

לְהוֹת גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ
9. הוּא הָיָה

גִּבּוֹר צַיִד

1)H, bore. 2)Or, mighty man. 3)Or, went out Asshur. 4)Or, Rehoboth, Ir, Or, the city of Rehoboth 5)Or, out of whom.

and begat Nahor. **23.** And Serug lived after he begat Nahor two hundred year[s], and begat sons and daughters. **24.** And Nahor lived nine and twenty year[s], and begat Terah. **25.** And Nahor lived after he begat Terah nineteen year[s] and a hundred year[s], and begat sons and daughters. **26.** And Terah lived seventy year[s], and begat Abram, Nahor, and Haran. **27.** And these [are] the generations of Terah: Terah begat Abram, Nahor, and Haran. and Haran begat Lot. **28.** And Haran died in the presence of his father Terah, in the land of his birth, in Ur of Chaldees. **29.** And Abram and Nahor took for themselves wives, the name of Abram's wife [was] Sarai, and the name of Nahor's wife [was] Mileah, the daughter of Haran,

וַיֹּלֶד אֶת נָחוֹר: **23.** וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נָחוֹר } מֵאֲתָיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: **24.** וַיְחִי נָחוֹר תִּשְׁעֵי עָשָׂרִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת תְּרַח: **25.** וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת תְּרַח } תִּשְׁעֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: **26.** וַיְחִי תְּרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת אַבְרָם אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרָן: **27.** וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תְּרַח } אֶת אַבְרָם אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת לוֹט: **28.** וַיָּמָת הָרָן עַל פְּנֵי תְּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מְוֹלְדוֹתוֹ בְּאוּר כַּשְׂדִּים: מִכְּפַיִר } **29.** וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים } שֵׁם אִשְׁתּוֹ אַבְרָם שָׂרַי וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָחוֹר מִלְכָּה } בַּת הָרָן

and begat Eber. **15.** And Shelah lived after he begat Eber three years and four hundred year[s] and begat sons and daughters. **16.** And Eber lived four and thirty year[s], and begat Peleg. **17.** And Eber lived after he begat Peleg thirty year[s] and four hundred year[s] and begat sons and daughters. **18.** And Peleg lived thirty years, and begat Ren. **19.** And Peleg lived after he begat Ren nine years and two hundred year[s] and begat sons and daughters. **20.** And Ren lived two and thirty year[s] and begat Serug. **21.** And Ren lived after he begat Serug seven years and two hundred year[s] and begat sons and daughters. **22.** And Serug lived thirty year[s],

וַיֹּלֶד אֶת עֵבֶר: **15.** וַיְחִי שְׁלָה אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת עֵבֶר } שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: **16.** וַיְחִי עֵבֶר אַרְבַּע וְשָׁלִשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת פֶּלֶג: **17.** וַיְחִי עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת פֶּלֶג } שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: **18.** וַיְחִי פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת רֵעוּ: **19.** וַיְחִי פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת רֵעוּ } תִּשְׁעֵי שָׁנִים וּמֵאֲתָיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: **20.** וַיְחִי רֵעוּ שְׁתַּיִם וְשָׁלִשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת שְׂרוּג: **21.** וַיְחִי רֵעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׂרוּג } שִׁבְעֵי שָׁנִים וּמֵאֲתָיִם שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת: **22.** וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

and there confound
their language.
that they may not
understand
one another's language.

8. And the Lord scat-
tered them abroad
from thence
upon the face of all the
earth;
and they ceased
to build the city.

9. Therefore
was its name called
Babel,
because there
confounded the Lord
the language of all the
earth;
and from thence
the Lord scattered them
abroad
upon the face of all the
earth.

10. These [are] the gene-
rations of Shem:
Shem [was] a hundred
year[s] old,
and begat Arpachshad,
two years after the
flood;

11. And Shem lived
after he begat Arpach-
shad
five hundred year[s].
and begat sons and
daughters.

12. And Arpachshad
lived
five and thirty year[s].
and begat Shelah;

13. And Arpachshad
lived
after he begat Shelah
three years
and four hundred
year[s].
and begat sons and
daughters.

14. And Shelah lived
thirty year[s]

וַנְּבַדָּה שָׂם שְׂפָתָם
אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ
וַיִּשְׁמְעוּ
אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ
8. וַיִּפְצֵן יְהוָה אֹתָם
מִמִּצְרַיִם
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
וַיִּתְּקֵנוּ
לְבָנוֹת הָעִיר
9. עַל כֵּן
קָרָא שְׂמֵהּ בָּבֶל
כִּי שָׂם
כָּלֵל יְהוָה
שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ
וּמִשָּׁם
הִפְצִיץ יְהוָה
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
10. אֵלֶּה תוֹלְדֹת שֵׁם
שֵׁם בֶּן מֵאֵת שָׁנָה
וַיּוֹלֵד אֶת אֲרַפְכְּשָׁד
שְׁנַיִם אַחֲרֵי הַמַּבּוּל
11. וַיְחִי שֵׁם
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
אֲרַפְכְּשָׁד
חַמִּשָּׁת מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
12. וַאֲרַפְכְּשָׁד חַי
חֲמִישִׁים וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיּוֹלֵד אֶת שְׁלָה
13. וַיְחִי אֲרַפְכְּשָׁד
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
שְׁלָה
שְׁלֹשׁ שָׁנִים
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
14. וַשְּׁלָח חַי
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

[of] one language
and [of] the same
words.

2. And it came to pass,
as they journeyed
eastward,
that they found a plain
in the land of Shinar,
and they settled there.

3. And they said
one to another:
Come, let us make bricks
and burn them
thoroughly,
and the brick was to
them
for stone,
and (the) slime
was to them for mortar.

4. And they said:
Come, let us build for
us a city
and a tower,
that its top [may reach]
unto the heaven,
and let us make for us
a name,
lest we be scattered
abroad
upon the face of all
the earth.

5. And the Lord came
down
to see the city
and the tower
which [there] builded
the children of (the)
man.

6. And the Lord said:
Behold, [they are] one
people,
and one language [is]
to all of them,
and this [is what] they
begin
to do,
and now shall not be
restrained from them
all which they plan
to do?

7. Come, let us go down,

שָׂפָה אֶחָת
וּדְבָרִים אֶחָדִים
2. וַיְהִי
כַּנְסֵםס מִצְרַם
וַיִּמְצְאוּ בְּקֶשֶׁה
בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר
וַיִּשְׁבוּ שָׂם
3. וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
הֵבֵה נֹבֵנָה לְבָנִים
וַנְּשַׂרְפֶּהָ לְשִׂרְפָּה
וַתְּהִי לָהֶם הַבְּרִיָּה
לְאֶבֶן
וְהַחֲמֹר
הָיָה לָהֶם לְחֵמֶר
4. וַיֹּאמְרוּ
הֵבֵה נֹבֵנָה לָנוּ עִיר
וּמִגְדָּל
וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם
וַנַּעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם
פֶּן נִפְוֶץ
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ
5. וַיֵּרֵד יְהוָה
לִרְאֹת אֶת הָעִיר
וְאֶת הַמִּגְדָּל
אֲשֶׁר בָּנוּ
בְּנֵי הָאָדָם
6. וַיֹּאמֶר יְהוָה
הִן עַם אֶחָד
וּשְׂפָה אֶחָת לְכָלֵם
וְזֶה תְּחִלָּתָם
לַעֲשׂוֹת
וַנַּעֲמֵה לֹא יִבְצָר מֵהֶם
כָּל אֲשֶׁר יִזְמוּ
לַעֲשׂוֹת
7. הֵבֵה נִרְדָּה

1) Or, one [kind of] words or, one speech. 2) H. from east. 3) Or, dwell. 4) Or, Go to. 5) H. to burning. 6) As: הלא יבצר or, and now nothing will be restrained from them which they intended to do. 7) Or, left off.

and they will kill me,
 but thee they will leave
 alive.
 13 Say, I pray thee,
 thou [art] my sister;
 in order that it may be
 well with me
 for thy sake,
 and my soul may live
 because of thee.

וַיָּבֵי
 14 And it came to pass,

when Abram came into
 Egypt,
 that the Egyptians
 beheld
 the woman
 that she [was] very fair :

15. And [there] saw her
 the princes of Pharaoh,
 and praised her
 unto Pharaoh,

and the woman was
 taken
 [into] the house of
 Pharaoh :

16 And he did well to
 Abram
 for her sake;
 and he had

flocks, and herds,
 and he-asses,
 and men-servants, and
 maid-servants,
 and she-asses, and
 cam[els].

17. And the Lord plagued
 Pharaoh
 [with] great Plagues
 and his house
 because of Sarai
 Abram's wife.

18. And Pharaoh called
 (to) Abram,

וַהֲרִגוּ אֹתִי
 וְאַתָּה יְחִיִּי;
 13 אֶמְרֵי נָא
 אֶחְתִּי אַתְּ
 לְמַעַן יֵשֵׁב לִי
 בְּעַבְדְּךָ
 וְיִחְיֶה נַפְשִׁי
 בְּנִגְדְּךָ :

14 וַיְהִי
 כַּבּוֹא אַבְרָם
 מִמִּצְרַיִם
 וַיִּרְאוּ הַמִּצְרַיִם
 אֶת הָאִשָּׁה
 כִּי יָפָה הִיא מְאֹד :

15 וַיִּרְאוּ אֹתָהּ
 שְׂרֵי פַרְעֹה
 וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ
 אֶל פַּרְעֹה
 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה
 בֵּית פַּרְעֹה :

16 וַיַּעַבְדֵם הַיִּטִּיב
 בְּעַבְדוּתוֹ
 וַיְהִי לוֹ
 צֹאן וּבָקָר
 וַחֲמֹרִים
 וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת
 וְחֲמֹתֹת וַחֲמֹרִים
 וְאִתְּנֹת וְגַמְלִים :

17 וַיַּנְעֵם יְיָ אֶת
 פַּרְעֹה
 בְּנִגְעִים גְּדוֹלִים
 וְאֶת בֵּיתוֹ
 עַל דְּבַר שְׂרֵי
 אִשְׁתּוֹ אַבְרָם :

18 וַיִּקְרָא פַרְעֹה
 אֶל אַבְרָם
 וַיֹּאמֶר
 אִשְׁתּוֹ זֹאת

and he built there
 an altar
 to the Lord,
 who appeared unto him.

8. And he removed
 from thence
 to the mountain
 east of Beth-El,

and pitched his tent,
 [having] Beth-El ²on the
 west
 and Ai ²on the east,
 and he built there
 an Altar

to the Lord,
 and called on the name
 of the Lord.

9. And Abram journeyed
 going [on] and jour-
 neying
 toward the South.

10. And [there] was a
 famine in the land;
 and Abram went down
 into Egypt
 to sojourn there;

for the famine [was] severe
 in the land.

11. And it came to pass,
 when he was come near
 to enter into Egypt,

that he said
 unto Sarai his wife:
 behold now, I know
 that thou [art] a woman
 of fair appearance;

12. And it will come to
 pass,
 when the Egyptians
 shall see thee,

that they will say:
 This [is] his wife;

וַיִּבֶן שָׂם
 מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה
 הַנִּרְאָה אֵלָיו :

8. וַיִּנְעֲתֵק מִשָּׁם
 הַהָרָה
 מִקְדָּם לְבֵית אֵל
 וַיִּטֵּן אֶתְחָלָה
 בֵּית אֵל מִיָּם
 וְהָעִי מִקְדָּם
 וַיִּבֶן שָׂם
 מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה

וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה :

9. וַיִּסַּע אַבְרָם
 הַדּוֹר וַיְנוּסַע
 הַנִּגְבָּה :

10. וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם
 לָגוֹר שָׂם
 כִּי כָבֵד הָרָעָב
 בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם

11. וַיְהִי כִּי
 בָּא אֲשֶׁר הַקְּרִיב
 לְבוֹא מִצְרַיִם
 וַיֹּאמֶר
 אֵל שְׂרֵי אִשְׁתּוֹ
 הִנֵּה נָא יְהִעֲתִי
 כִּי אִשָּׁה יָפֹת
 מְרָאָה אֲנִי :

12. וְהָיָה
 כִּי יִרְאוּ אֹתָהּ
 הַמִּצְרַיִם
 וַאֲמָרוּ
 אִשְׁתּוֹ זֹאת

1)H. from east. 2)H. from.

and be thou a blessing.

וְהָיָה בְרָכָה:

the father of Milcah

אָבִי מִלְכָּה

3. And I will bless

3. וְאֶבְרַכְהָ

and the father of Iscah.

וְאָבִי יִסְכָּה:

those that bless thee.

מְבָרְכֶיךָ

30. And Sarai was

30. וְנָתַחֲוִי שָׂרַי

and him that curses thee

וּמְקַלְלֶיךָ

barren.

עֲקָרָה

will I curse;

אֲאָר

she had no child.

אֵין קָדָה וְלֹד:

and in thee shall be

וְנִבְרַכְנוּ בְךָ

31. And Terah took

31. וַיִּקַּח תְּרַח

all the families of the

בְּלֵבָבָהּ הַבְּרָכָה

Abram his son,

אֶת אַבְרָם בְּנוֹ

4. And Abram went,

4. וַיֵּיךְ אַבְרָם

and Lot the son of

וְאֶת לוֹט בֶּן הָרָן

as the Lord had spoken

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי

his son's son,

בֶּן בְּנוֹ.

and Lot went with him;

וַיֵּיךְ אִתּוֹ לוֹט

and Sarai his daughter-

וְאֶת שָׂרַי בְּלִתּוֹ

and Abram [was] five

וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ

the wife of Abram

אִשְׁתּוֹ אַבְרָם בְּנוֹ

years

שָׁנִים

his son;

וַיֵּצְאוּ אִתָּם

and seventy year[s] old

וְשִׁבְעִים שָׁנָה

from Ur of the Chaldees,

מֵאוּר כַּשְׁדִּים

when he went out of

בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:

to go

לָלֶכֶת

5. And Abram took

5. וַיִּקַּח אַבְרָם

to the land of Canaan,

אֶרֶצָה כְּנַעַן

Sarai his wife,

אֶת שָׂרַי אִשְׁתּוֹ

and they came unto

וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן

and Lot the son of his

וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו

and settled there.

וַיֵּשְׁבוּ שָׁם:

and all their movable

וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם

32. And the days of

32. וַיְהִי יְמֵי תְּרַח

which they had acquired

אֲשֶׁר רָכְשׁוּ

Terah were

חָמֵשׁ שָׁנִים

and the soul[s]

וְאֶת הַנְּפֹשֹׁת

and two hundred

וּמֵאָתַיִם שָׁנָה

whom they had obtained

אֲשֶׁר עָשָׂה בְּחָרָן

year[s].

וַיָּמָת תְּרַח בְּחָרָן:

in Haran.

וַיֵּצְאוּ

and Terah died in

וַיָּמָת תְּרַח בְּחָרָן:

and they went out

לְרַבְּרָת

LECH LECHA

לְךָ לְךָ

to go

לְרַבְּרָת

יב

CAP. XII.

to the land of Canaan

אֶרֶצָה כְּנַעַן

1. And the Lord said

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה

and they came

וַיָּבֹאוּ

unto Abram:

אֶל אַבְרָם

into the land of Canaan

אֶרֶצָה כְּנַעַן:

Get thee

קַדְךָ לְךָ

6. And Abram passed

6. וַיַּעֲבֹר אַבְרָם

out of thy country,

מֵאַרְצְךָ

through the land

בְּאַרְצְךָ

and from thy birth-place

וּמִמְבוֹרְתֶיךָ

unto the place of

עַד מְקוֹם שָׁכֶם

and from thy father's

וּמִבֵּית אָבִיךָ

unto the oak of Moreh;

עַד אֵילַן מוֹרֵה

house

אֶל הָאָרֶץ

and the Canaanite [was]

וְהַכְנַעֲנִי אֲזִי בְּאַרְצְךָ:

unto the land

אֲשֶׁר אֶרְאֶה:

7. And the Lord appeared

7. וַיִּרְאֵהוּ יְיָ אֶל אַבְרָם

which I will show thee.

2. And I will make thee

unto Abram,

וַיֹּאמֶר

2. And I will make thee

2. וַיַּעֲשֶׂה

and said:

לְרַבְּרָת

(for) a great nation,

לְגוֹי גָּדוֹל

to thy seed

וְאֶבְרַכְךָ

and I will bless thee,

וְאֶבְרַכְךָ

will I give

אֶתְּךָ

and make great thy

וְאֶגְדָּלְהָ שִׁמְךָ

this land;

אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת

name;

וְאֶגְדָּלְהָ שִׁמְךָ

1)H. Go for thyself. 2)Or, kindred. 3)H. ground. 4)Or, as far as. 5)H. made.

[so] that
 If a man is able to
 the dust of the earth.
 [then] also thy seed
 17. Arise.
 walk through the land
 to its length and to its
 for to thee I will give it.
 18. And Abram
 and came,
 and settled
 by the oaks of Mamre
 which [were] in Hebron,
 and built there
 an altar to the Lord.

יד
רביעי

1. And it came to pass in
 the days of Amraphel
 king of Shinar.
 Arioch king of Ellasar,
 Chedorlaomer king of
 Elam,
 and Tidal king of Gouim.
 2 That they made war
 with Bera king of
 Sedom,
 and with Birshah king of
 Gomorrah,
 Shinarab king of Admah,
 and Shemeber king of
 Zebolim,
 and the king of Pela,
 [which] is Zoar.
 3. All these joined
 in the vale of Siddim,
 [which] is the Salt Sea
 4. Twelve year[-]

אשר
 אם יוכל איש למנות
 את עפר הארץ
 גם זרעך ימנה:
 17. קום
 תתהלך בארץ
 לארצה ולרחבה
 פי לה אתנגנה:
 18. ויאהל אברם
 וישב
 באילני ממרא
 אשר בהברון
 ויבן שם
 מזבחה ליהוה:

CAP. XIV.

רביעי
 1. ויהי בימי אמרפל
 מלך שניר
 אריוך מלך אלסר
 כדורלעמר מלך
 עילם
 ותדעג מלך גוים:
 2. עשו מלחמה
 את בברע מלך סדם
 ואת ברשע מלך
 עמרה
 שניאב מלך אדמה
 ושמאבר מלך
 זבולם
 ומלך פלע
 היא צער:
 3. כל אלה חברו
 אל עמק השדים
 הוא ים המלח:
 4. שתים עשרה שנה

all the ^{the} circuit of (the)
 Jordan.
 that all of it [was] ^{well}
 watered.
 before the Lord
 destroyed
 Sodom and Gomorrah.
 [it was] like the garden
 of the Lord,
 like the land of Egypt,
 as thou goest [to] Zoar.
 11. So Lot chose for
 himself
 all the ^{the} circuit of (the)
 Jordan;
 and Lot journeyed ^{east};
 and they separated
 themselves
 the one from the other.
 12. Abram settled
 in the land of Canaan,
 and Lot settled
 in the cities of the
 circuit,
 and pitched [his] tents
 as far as Sodom.
 13. And the men of
 Sodom
 [were] wicked and sin-
 ners against the Lord,
 exceedingly.
 14. And the Lord said
 unto Abram
 after Lot was separated
 from him:
 Raise, now, thine eyes,
 and look
 from the place
 where thou [art],
 northward, and south-
 ward,
 and eastward, and
 westward.
 15. For all the land
 which thou seest,
 to thee will I give it
 and to thy seed
 for ever.
 16. And I will make thy
 seed
 like the dust of the
 earth,

את כל כפר הירדן
 כי כדה משקה
 לפני שחת יהוה
 את סדם ואת עמרה
 כגן יהוה
 כארץ מצרים
 באכה צער:
 11. ויבחר לו לוט
 את כל כפר הירדן
 ניסע לוט מזבחה
 ויפרדו
 איש מעל אחיו:
 12. ואברם ישב
 בארץ כנען
 ולוט ישב
 בערי הכפר
 ויאהל עד סדם:
 13. ואנשי סדם
 רעים וחטאים
 ליהוה מאד:
 14. ויני אברם את אברהם
 אחרי הפרד לוט
 מעמו
 שא נא עיניך
 וראה
 מן המקום
 אשר אתה שם
 צפונה ונגבה
 וקדמה וימיה:
 15. כי את כל הארץ
 אשר אתה ראה
 לה אתנגנה
 וזרעך
 עד עולם:
 16. וישמתי את זרעך
 כעפר הארץ

10Or, plain. 20Or, a well water d[is]tance. 31H. round east. 41H. a man from upon his brother. 50Or, moved.

on the name of the Lord,

בְּשֵׁם יְהוָה:

and said:

וַיֹּאמֶר

וַיִּלְחֹץ

שְׁלֵחִישִׁי

What [is] this that thou hast done to me?

מַה זֹאת עָשִׂיתָ לִּי

5. And also to Lot,

וְגַם לְלוֹט

Why didst thou not tell me

לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי

that went with Abram,

הַרְגָה אֶת אַבְרָם

that she [was] thy wife:

כִּי אִשְׁתְּךָ הִיא:

were

הָיָה

19. Why hast thou said:

לָמָּה אָמַרְתָּ

flocks, and herds,

זָאֵן וּבָקָר

She [is] my sister,

אָחֵתִי הִיא

and tents.

וְאֹהֳלִים:

[so] that I took her to me

וְנָאָקַח אֶתְּךָ לִי

6. And the land could not bear them,

וְלֹא נִשְׂאָה אֶתָּם } הָאָרֶץ

for a wife?

לְאִשָּׁה

and now

וְעַתָּה

that they might dwell together;

לִשְׁבֹּת יַחְדָּם

behold thy wife

הִנֵּה אִשְׁתְּךָ

for their movable property was great, [so] that they were not able to dwell together.

כִּי הָיָה רְכוּשָׁם רָב

take [her] and go.

קַח וְלֵךְ:

7. And [there] was a strife

וְלֹא יָכְרוּ } לְשֹׁבֹת יַחְדָּם

20. And Pharaoh commanded concerning him [his] men,

וַיִּצְוֵה עָלָיו פַּרְעֹה

אֲנָשִׁים

between the herdmen of Abram's cattle

וַיְהִי רִיב } בֵּין רְעֵי מִקְנֵהוּ

and they sent him away,

וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ

and his wife,

וְאֶת אִשְׁתּוֹ

and all which he had.

וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ:

and [between] the herdmen of Lot's cattle; and the Canaanite and the Perizzite dwelt then in the land.

וּבֵין רְעֵי מִקְנֵה לֹט

יג

CAP. XIII.

1. And Abram went up

וַיַּעַל אַבְרָם

out of Egypt,

מִמִּצְרַיִם

he, and his wife,

הוּא וְאִשְׁתּוֹ

and all which he had;

וְכָל אֲשֶׁר לוֹ

and Lot with him,

וְלוֹט עִמּוֹ

into the South.

הַנִּגְבָּה:

8. And Abram said

וַיֹּאמֶר אַבְרָם

and all which he had;

וְכָל אֲשֶׁר לוֹ

unto Lot:

אֵל לוֹט

I pray thee, let [there] be no strife between me and [between] thee,

אֵל נָא תְהִי מְרִיבָה

and Lot with him,

וְלוֹט עִמּוֹ

and between my herdmen and thy herdmen;

בֵּינִי וּבֵינֶךָ

וּבֵין רְעֵי וּבֵין רְעֵיךָ

2. And Abram [was] very rich

וַאֲבָרָם כָּבֵד מְאֹד

in cattle,

בַּמִּקְנֵה

in silver, and in gold.

בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב:

for we [are] brethren.

כִּי אֲנָשִׁים אַחִים } אָנַחְנוּ:

3. And he went on his

וַיֵּלֶךְ לְמִסְפָּעָיו

9. [Is] not all the land before thee?

הֲלֹא כָל הָאָרֶץ

from the South even to

מִנִּגְבַּי עַד בֵּית אֵל

separate thyself, I pray thee, from me; if [thou turn to] the left,

הִפְרָד נָא מֵעָלָי

unto the place

עַד הַמָּקוֹם

then I will go to the right;

וְאִמְנָה

where his tent had been

אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֹהֶלָה

and if [thou turn to] the right,

וְאִם תִּימֵן

in the beginning,

בְּתוֹכָהּ

then I will go to the left.

וְאִם תִּימֵן } וְאִם תִּימֵן

4. Unto the place of the altar

אֶל מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ

10. And Lot raised his eyes,

וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת

which he had made there

אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁם

and beheld

עֵינָיו

and there Abram called

וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם

1) Or, so I might have taken her. 2) Or, accompany him. 3) H, heavy. 4) H, men brethren.

by the Most High God.

the possessor of heaven and earth.

20. And blessed [be] the Most High God, who has delivered thy

into thy land

And he gave him

a tenth of all.

המישי

21. And the King of Sodom said unto Abram:

Give me the [person-] and the movable property take for thyself.

22. And Abram said

unto the king of Sodom:

I have lift up my hand

unto the Lord,

the Most High God,

the possessor of heaven and earth.

23. If [I will take] from even to a shoe-latchet,

and if I will take

from all which [is] thine:

that thou mayest not

I have enriched Abram

24. Save only

what the young men have

and the portion of the men who went with me:

Aner, Eshcol, and Mamre,

they may take their portion.

טו

1. After these things

was the word of the Lord unto Abram

לָאֵל עֲלִיזוֹן

קָנָה שְׁמֵימִים וְאָרֶץ :

20. וּבִרְוָה אֵל עֲלִיזוֹן

אֲשֶׁר בִּגְזַל צְרוּרָה

בְּיָדָה

וַיִּתֵּן לוֹ

מֵעֶשֶׂר מִכָּל :

חֲמִישִׁי

21. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סֹדֶם

אֵל אַבְרָם

תֵּן לִי הַנֶּפֶשׁ

וְהָרֶכֶשׁ כָּחֶךָ :

22. וַיֹּאמֶר אַבְרָם

אֵל מֶלֶךְ סֹדֶם

הִרִמְתִּי יָדִי

אֵל יְהוָה

אֵל עֲלִיזוֹן

קָנָה שְׁמֵימִים וְאָרֶץ :

23. אִם מִחוּט

וְעַד שְׂרוּף נֶעַל

וְאִם אֶקַּח

מִכָּל אֲשֶׁר לְךָ

וְלֹא תֵאמַר

אֲנִי הִעֲשִׂיתִי אֵת

אַבְרָם :

24. כִּלְעֵדִי בֶקַע

אֲשֶׁר אָבְלוּ הַנְּעָרִים

וְהַקֵּץ הָאֲנָשִׁים

אֲשֶׁר הִלְכוּ אִתִּי

עֲנַר אֲשַׁפֵּל וּמַמְרֵא

הֵם יִקְחוּ חֵלְקָם :

CAP. XV.

1. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

הָיָה דְבַר יְהוָה

אֵל אַבְרָם

his trained men,

born in his house,

eighteen

and three hundred,

and pursued [them] as far as Dan.

15. And he divided himself against them by night,

he and his servants,

and smote them,

and pursued them as far as Hob b,

which [is] [on the left [hand] % of Damascus,

16. And he brought back

all the movable property,

and also his brother Lot

and his movable property

he brought back,

and also the women,

and the people.

17. And the King of Sodom went out to meet him

after his return

from smiting Chedor-laomer

and the kings

which [were] with him,

unto the vale of Shaveh,

[which] is the King's Vale.

18. And Malchi-Zedek

king of Salem

brought out bread and wine,

and he [was] a priest

by the Most High God.

19. And he blessed him

and said:

Blessed [be] Abram

אֵת חֲנִיכָיו

יָדֵי בֵיתוֹ

שְׁמֹנֶה עָשָׂר

וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת

וַיִּרְדֵּף עַד דָּן :

15. וַיִּחַלֶּק עֲלֵיהֶם

לַיְלָה

הוּא וְעַבְדָּיו

וַיַּכֵּם

וַיִּרְדֹּפֵם עַד חוֹבָה

אֲשֶׁר מִשְׁבַּמֶּאֶר

לְדַמְשֶׁק

16. וַיָּשִׁב

אֵת כָּל הָרֶכֶשׁ

וְגַם אֵת לוֹט אָחִיו

וְרֶכֶשׁוֹ

הַיָּשִׁיב

וְגַם אֵת הַנְּשִׁים

וַיָּאת הָעָם :

17. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם

לִקְרַאתוֹ

אַחֲרֵי שִׁבוֹ

מִחַבּוֹת אֵת

כְּדֻרְלֹמֶר

וְאֵת הַמְּלָכִים

אֲשֶׁר אִתּוֹ

אֵל עַמְקֵי שׁוֹה

הוּא עַמְקֵי הַמֶּלֶךְ :

18. וּמַלְכֵי צֶדֶק

מֶלֶךְ שָׁלֵם

הוֹצִיא לָחֶם וַיַּיִן

וְהוּא כֹהֵן

לָאֵל עֲלִיזוֹן :

19. וַיְבָרְכֵהוּ

וַיֹּאמֶר

כְּרוּף אַבְרָם

1)H. from. 2)H. to. 3)Or, enemies. 4)H. soul. 5)Or, nothing for me, only.

and Tidal king of Golin,
and Amraphel king of
Shinar,
and Arioch king of
Ellasar,
four kings
'against the five.

וַתִּדְעוּ מֶלֶךְ גִּינִים
וְאַמְרַפֶּל מֶלֶךְ שִׁנְעָר
וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֱלַסָּר
אַרְבַּעַת מְלָכִים
אֶת הַחֲמִישָׁה :

10. And the vale of
Siddim
[was full of] ⁵pits,
⁵slime pits;
and (they) fled
the king of Sodom
and Gomorrah,
and they fell there;
and those that remained
fled to the mountain.

10. וַעֲמֵק הַשִּׁדִּימִים
בְּאֶרֶת
בְּאֶרֶת חֲמִיר
וַיָּנוּסוּ
מֶלֶךְ סֹדֶם וְעַמְרָה
וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה
וְהַנִּשְׁאָרִים
הָרָה נָסוּ :

11. And they 'took
all the movable property
of Sodom and Gomorrah
and all their provisions,
and departed.

11. וַיִּקְחוּ
אֶת כָּל רֶבֶשׂ
סֹדֶם וְעַמְרָה
וְאֶת כָּל אֳכֻלָּם
וַיֵּלְכוּ :

12. a) And they took Lot
c) and his movable
property,
b) Abram's brother's son,
d) and they departed,
and he dwelt in Sodom.

12. וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט
וְאֶת רֶבִישׁוֹ
בֶּן אֲבִי אַבְרָם
וַיֵּלְכוּ
וְהוּא יָשֵׁב בְּסֹדֶם :

13. And [there] came
^{6a}a fugitive,
and told [it]
(to) Abram the Hebrew;
and he dwelt
by the oaks
of Mamre the Amorite,
the brother of Eshcol
and the brother of Aner;
and they [were]

13. וַיָּבֹא הַפְּלִיט
וַיַּגִּיד
לְאַבְרָם הָעִבְרִי
וְהוּא שָׁבֵן
בְּאֵלֵי
מִמְרָא הָאֲמֹרִי
אֲבִי אֶשְׁכּוֹל
וְאֲבִי אֲנֵר
וְהֵם

⁷confederate with
Abram.
14. And [when] Abram
heard
that his brother had
been captured,
he ⁸led forth

בְּעֵלֵי בְרִית אַבְרָם :
14. וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
כִּי נִשְׁפָּה אָחִיו
וַיִּדְקַק

they served Chedor-
laomer,
and [in] the thirteenth
year
they rebelled.

עָבְדוּ אֶת כְּדוֹרְלֹעָמֶר
וַיִּשְׁלַט עֶשְׂרֵה שָׁנָה
מָרְדּוּ :

5. And in the fourteenth
year
came Chedorlaomer
and the kings that
[were] with him,
and smote the Rephaim
in Asheroth-Karnaim,
and the Zuzim in Ham,
and the Emim
in Shaveh Kiriathaim,

5. וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה
בָּא כְּדוֹרְלֹעָמֶר
וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ
נִיבּוּ אֶת רְפָאִים
בְּעִשְׁתְּרוֹת קַרְנַיִם
וְאֶת הַזּוּזִים בְּחָם
וְאֶת הָעִמִּים
בְּשָׁוֶה קִרְיָתַיִם :

6. And the Horites
in their mount Seir,
as far as El-Paran,
which [is] by the
wilderness.

6. וְאֶת הַחֲרִי
בְּחֶרְרָם שֵׁעִיר
עַד אֵיל פָּאָרָן
אֲשֶׁר עַד הַמִּדְבָּר :

7. And they returned,
and came
unto En-Mishpat,
[which] is Kadesh,
and smote

7. וַיָּשִׁבוּ
וַיָּבֹאוּ
אֶל עֵין מִשְׁפָּט
הִיא קָדֵשׁ
וַיִּבְנוּ
אֶת כָּד שָׁנָה
הָעֵמֶלְקִי

all the ⁹field of the
Amalekites,
and also the Amorites
that ²dwelt in Hazazon-
Tamar.

וְגַם אֶת הָאֲמֹרִי
הַיֹּשֵׁב בְּחַצְצוֹן הַתְּמָר :
8. וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם
וּמֶלֶךְ עַמְרָה
וּמֶלֶךְ אַדְמָה
וּמֶלֶךְ צִבּוֹיִם
וּמֶלֶךְ בְּרַע
הִיא צֹעַר
וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם
מִקְרָמָה
בְּעֵמֶק הַשִּׁדִּימִים :

8. And [there] went out
the king of Sodom,
and the king of
Gomorrah,
and the king of Admah,
and the king of Zeboiim,
and the king of Bela,
[which] is Zoar,
²and they set in order
against them
³the battle

9. With Chedorlaomer
king of Elam,
כְּלָף עֵילָם

in the vale of Siddim;
9. With Chedorlaomer
king of Elam,

9. וְאֶת כְּדוֹרְלֹעָמֶר
מֶלֶךְ עֵילָם

1) l. e. country. 2) H. dwell. 3) Tr. and they set the battle in order against them. 4) H. with. 5) H. Springs, springs of slime. 6) H. the. 7) H. possessors of the covenant of Abram. 8) Or, armed.

To thy seed
 I have given
 this land.
 from the river of Egypt
 as far as the great river,
 the river of Euphrates.
 19. The Kenite,
 and the Kenizite,
 and the Kadmonite,
 20. And the Hittite,
 and the Perizzite,
 and the Rephaim,
 21. And the Amorite,
 and the Canaanite
 and the Girgashite,
 and the Jebusite.

לְזַרְעֶךָ
 נָתַתִּי
 אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
 מִנְּהַר מִצְרַיִם
 עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל
 נְהַר פְּרָת׃
 19. אֶת הַכְּנִיזִי
 וְאֶת הַקְּנִיזִי
 וְאֶת הַקַּדְמוֹנִי׃
 20. וְאֶת הַחִיטִּי
 וְאֶת הַרְפִּזִּי
 וְאֶת הַרְפָּאִים׃
 21. וְאֶת הָאֱמֹרִי
 וְאֶת הַכְּנַעֲנִי
 וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי
 וְאֶת הַיְבוּסִי׃

fell upon him.
 13. And he said to Abram:
 Know of a surety
 that a stranger
 will thy seed be
 in a land [that is] not
 theirs,
 and they will ^{serve} them;
 and they will oppress
 them
 four hundred year[s].
 14. And also the nation,
 whom they shall serve,
 will I judge;
 and afterward shall
 they go out
 with great ^{substance}.
 15. But thou shalt go
 to thy fathers
 in peace;
 thou shalt be buried
 in a good old age.
 16. And [in the] fourth
 generation
 they shall return hither:
 for [it is] not complete
 the iniquity of the
 Amorite
 until then.
 17. And it came to pass,
 [when] the sun went
 down,
 and darkness came,
 that, behold,
 an oven of smoke
 and a torch of fire,
 which passed
 between these pieces.
 18. In that day
 the Lord ^{made with} Abram
 a covenant,
 saying:

נִפְלְתָה עָלָיו׃
 13. וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם
 יָדָע חֲבֵד
 כִּי גֵר
 יִהְיֶה זַרְעֶךָ
 בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם
 וַעֲבֹדוּם
 וְעָנּוּ אֹתָם
 אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃
 14. וְגַם אֶת הַגּוֹי
 אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ
 דָן אֲנִי
 וְאַחֲרָי כֵן יֵצְאוּ
 בְרִכְשׁ גָּדוֹל׃
 15. וְאַתָּה חַבּוּא
 אֶל אֲבֹתֶיךָ
 בְּשָׁלוֹם
 תִּקְבָר
 בְּשִׂיבָה טוֹבָה׃
 16. וְדוֹר רְבִיעִי
 יָשׁוּבוּ הָנָּה
 כִּי לֹא שָׁרֵם
 עֲוֹן הָאֱמֹרִי
 עַד הַנְּהָה׃
 17. וַיְהִי
 הַשָּׁמֶשׁ בָּאָה
 וַעֲלָמְתָה הָיָה
 וַהֲנִיָּה
 תְּנוּרַת עָשָׁן
 וְלֶפֶד אֵשׁ
 אֲשֶׁר עָבַר
 בֵּין הַחֲזִירִים הָאֵלֶּה׃
 18. בַּיּוֹם הַהוּא
 כָּרַת יְיָ אֶת אַבְרָם
 בְּרִית
 לְאָמֹד

טו CAP. XVI.

1. And Sarai, Abram's
 wife,
 did not hear to him
 [children];
 and she had an Egyptian
 hand-maid,
 and her name [was]
 Hagar.
 2. And Sarai said
 unto Abram:
 Behold, now,
 the Lord has restrained
 me
 from bearing;
 go in, I pray thee, unto
 my hand-maid,
 perhaps I may be built
 from her;
 and Abram hearkened
 to the voice of Sarai.
 3. And Sarai, Abram's
 wife, took
 Hagar the Egyptian,
 her maid-servant,
 at the end of ten years
 after Abram's dwelling

1. וַיִּשְׂרֵי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם
 לֹא יִלְדָה לוֹ
 וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית
 וּשְׂמֵהּ הַגָּר׃
 2. וַתֹּאמֶר שָׂרַי
 אֶל אַבְרָם
 הִנֵּה נָא
 עֲצָרָנִי יְהוָה
 מִיָּדָת
 בֹּא נָא אֶל שִׁפְחָתִי
 אֲוִלִי אֲבָנָה מִמֶּנָּה
 וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
 דְּקוֹל שָׂרַי׃
 3. וַתִּקַּח שָׂרַי אִשְׁתּוֹ
 אֶת הַגָּר הַמִּצְרִית
 שִׁפְחָתָהּ
 כִּמְקֹץ עֶשְׂרֵת שָׁנִים
 לְשֵׁבֶת אַבְרָם׃

1)H. Knowing thou shalt know. 2)Or, enslave them. 3)Or, movable property. 4)H. cut. 5)l. c. obtain childred by her. 6)H. from. 7)H. to.

7. And he said unto him:
 I [am the] Lord
 who brought thee out
 from Ur of Chaldees,
 to give thee
 this land
 to inherit it.

8. And he said:
 O Lord God,
 by what may I know
 that I shall inherit it?

9. And he said unto him:
 Take me
 a heifer of three years
 old,
 and a she-goat of three
 years old,
 and a ram of three
 years old,
 and a turtle dove, and
 a young pigeon.

10. And he took him
 all these,
 and divided them
 in the midst,
 and laid
 each piece
 over against the other;
 but the bird[s]
 he did not divide.

11. And the bird[s] of
 prey came down
 upon the carcasses,
 and Abram drove
 them away.

12. And it came to pass
 [when] the sun was
 about to go down,
 a deep sleep fell upon
 Abram,
 and, behold, terror
 [and] great darkness

7. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲנִי יְהוָה
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאֹרֶךְ בְּשָׂדִים
 לָתֶת לְךָ
 אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְרִשְׁתָּהּ:

8. וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנָי יְהוִה
 בְּמָה אֲדַע
 כִּי אֲרִשְׁנָהּ:

9. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 קַח לִי
 עֵגְלָה בְּשָׁלֹשׁ
 שָׁנִים וְאַיִל
 מְשֻׁלֵּשׁ וְאַיִל
 מְשֻׁלֵּשׁ וְתוֹר
 וְגִזְזִיר:

10. וַיִּקַּח לוֹ
 אֶת פֶּדַי אֵלֶּה
 וַיִּבְחַר אֹתָם
 בְּתוֹךְ
 נִיחָן
 אִישׁ בְּתוֹר
 לְקִבְּרַת רֵעֵהוּ
 וְאֵת הַצִּפּוֹר
 לֹא בָתַר:

11. וַיִּרְדּוּ הַיְּעִוִּים
 עַל הַבְּשָׂרִים
 וַיִּשָּׁב אֹתָם אַבְרָם:
 12. וַיְהִי
 הַשָּׁמֶשׁ לִבְּוֹא
 וְתַרְדֵּמָה נָפְדָה
 עַל אַבְרָם
 וַהֲבִיחָה אֵימָה
 וְהַיְשָׁרָה גְדֹלָה

in (the) vision,
 saying:
 Fear not, Abram:
 I [am] a shield to thee,
 thy reward [is] exceed-
 ingly great.

2. And Abram said:
 O Lord God,
 what canst thou give me
 when I [am] going
 childless,
 and the steward of
 my house
 is Eliezer of Damascus?

3. And Abram said:
 Behold, to me thou
 hast not given seed;
 and, behold, the one
 horn in my house
 is my heir.

4. And the word of the
 Lord [came] unto him,
 saying:
 This [one] shall not
 inherit [from] thee,
 but
 he that will go out
 from thy [own] bowels
 he shall inherit [from]
 thee

5. And he brought him
 forth
 outside,
 and said:
 Look, now,
 towards the heaven,
 and count the stars,
 if thou be able to
 count them:

and he said to him:
 So shall be thy seed.

6. And he trusted in
 the Lord,
 and he counted it to him
 [for] righteousness

בְּמַחְזָה
 לֵאמֹר
 אַל תִּירָא אַבְרָם
 אֲנִי כְּמָגֵן לְךָ
 שְׂכָרְךָ חֲרִיב מְאֹד:
 2. וַיֹּאמֶר אַבְרָם
 אֲדֹנָי יְהוִה
 מַה תִּתֶּן לִי
 וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי
 וְכֹן מְשָׁק בֵּיתִי
 הוּא אֵלִיעֶזֶר דַּמְסֻק:
 3. וַיֹּאמֶר אַבְרָם
 הִנֵּה לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע
 וְהִנֵּה כֹן בֵּיתִי
 יוֹרֵשׁ אוֹתִי:
 4. וַהֲבִיחָה דְבַר יְיָ
 אֵלָיו
 לֵאמֹר
 לֹא יִרְשָׁךָ זֶה
 כִּי אִם
 אֲשֶׁר יֵצֵא
 מִבְּטֶנְךָ
 הוּא יִרְשָׁךָ:
 5. וַיּוֹצֵא אֹתוֹ
 חִוְצָה
 וַיֹּאמֶר
 הֲבַט נָא
 הַשָּׁמַיִם
 וְסַפֵּר הַכּוֹכָבִים
 אִם תּוּכַל לִסְפֹּר
 אֹתָם:
 וַיֹּאמֶר לוֹ
 כֹּה יְהִי זֶרְעֶךָ:
 6. וַהֲאֵמִין בַּיהוָה
 וַהֲשִׁיבָהּ לוֹ
 צְדָקָה:

1)Or, departing. 2)Or, and he that shall be possessor of my home to Damascus Eliezer? 3)H. son of my. 4)Or, believed. 5)Or, take possession of it.

5. And thy name shall not be called any more Abram,
but thy name shall be Abraham:
for the father of a multitude of nations have I made thee.

5. וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת שְׁמֹךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֹךָ אַבְרָהָם כִּי אֲבֹת הַמְּבֹרָחִים נִתְקַיְּמָה :

6. And I will make thee exceedingly fruitful:
and I will make [of] thee (for) nations, and kings shall go out of thee.

6. וְהִפְרֵתִי אֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנִתְקַיְּמָה לְגוֹיִם וּמְלָכִים כִּכְמֹה יֵצְאוּ שְׁבִיעִי

7. And I will establish my covenant between me and (between) thee, and (between) thy seed after thee, for their generations, for an everlasting covenant, to be to thee (for) a God

7. וְהִקְיַמְתִּי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ דְּדוֹרְתָם לְבְרִית עוֹלָם קְהִיּוֹת לְךָ גְּאֻלְהִים

and to thy seed after thee.
8. And I will give to thee and to thy seed after thee the land of thy sojournings, all the land of Canaan, for an everlasting possession; and I will be to them (for) a God.

8. וְנִתְּנָה אֶתְּךָ וְנִתְּנָה אֶתְּךָ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנָעַן לְאֶחְזַת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם גְּאֻלְהִים :

9. And God said unto Abraham:

9. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם

6And thou shalt keep my covenant, thou and thy seed after thee for their generations.

וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֵר אַתָּה וְזַרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ דְּדוֹרְתָם :

10. This is my covenant, which you shall keep between me and (between) you,

10. זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם

Beer-lahai-roi; behold, [it is] between Kadesh and (between) Bered.

בְּאֵר לַחַי רֹאֵי הִנֵּה בֵּין קְדֵשׁ וּבֵין בְּרֵד :

15. And Hagar bore to a son,

15. וַתֵּלֶד הַגָּר לְאַבְרָם בֶּן

and Abram called the name of his son, whom Hagar bore, Ishmael:

נִקְרָא אַבְרָם שְׁם בְּנוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה הַגָּר יִשְׁמָעֵאל :

16. And Abram [was] eighty year[s] old and six years,

16. וְאַבְרָם בֶּן שְׁבַעִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים

when Hagar bore to Abram, Ishmael

בְּלֶדֶת הַגָּר אֶת יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם :

י

CAP. XVII.

1. And [when] Abram was ninety year[s] old and nine years,

1. וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים

the Lord appeared unto Abram, and said unto him: I [am] God Almighty; walk before me, and be thou perfect.

וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֱלֹהֵי שָׁמַי וְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים :

2. And I will make my covenant between me and (between) thee, and I will multiply thee exceedingly

2. וְאַתָּה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וְאַרְבָּה אֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד :

3. And Abram fell upon his face, and God spoke with him, saying:

3. וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר :

4. As for me, behold, my covenant [is] with thee, and thou shalt become [for] the father of a multitude of nations.

4. הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאֲבֹת הַמְּבֹרָחִים :

1) i. e. Well of the living one seeing me. 2) Or, spotless. 3) II. give. 4) II. in exceedingly, exceedingly. 5) II. I. 6) Or, And as for thee, thou, etc.

and she said: וַתֹּאמֶר
 From the face of my mistress Sarai כַּפְּנֵי שָׂרַי גְּבֵרַתִּי
 I am fleeing. אֲנִי בֹרְחָה :
 9. And the angel of the Lord said to her: 9. וַיֹּאמֶר לָהּ מְלֵאךְ יְיָ
 Return שׁוּבִי
 to thy mistress, אֵל גְּבֵרַתְךָ
 and submit thyself וְהִתְעַנִּי
 under her hands. תַּחַת יְדֵיהָ :
 10. And the angel of the Lord said to her: 10. וַיֹּאמֶר לָהּ מְלֵאךְ יְיָ
 I will greatly multiply הֲרַבָּה אֲרַבָּה
 thy seed, אֶת זְרַעֲךָ
 that it shall not be numbered וְלֹא יִסְפָּר
 *for multitude. מֵרַב :
 11. And the angel of the Lord said to her: 11. וַיֹּאמֶר לָהּ מְלֵאךְ יְיָ
 Thou [art] pregnant, הִנֵּה הָרָה
 and wilt bear a son; וְיֹלְדָת בֶּן
 and thou shalt call his name Ishmael, וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל
 because the Lord heard unto thy affliction. כִּי שָׁמַע יְהוָה אֵל עֲנִיָּה
 12. And he will be *a wild man; 12. וְהוּא יְהוּה פָּרָא אָדָם
 his hand [will be] against every one, יָדוֹ בְּכֹל
 and the hand of every one against him; וְיָד כָּל בּוֹ
 and in the presence of all his brethren shall he dwell. וְעַל פְּנֵי כָל אֶחָיו יֵשֵׁב :
 13. And she called the name of the Lord that spoke unto her: 13. וַתִּקְרָא שֵׁם יְהוָה הַדְּבָר אֲלֶיהָ
 Thou [art] a God of seeing; אֵתָּה אֵל רֹאֵי
 for she said: כִּי אָמְרָה
 Also here I have looked after him that sees me. הִנֵּם הֵלֵם רֹאֵי אַחֲרֵי רֹאֵי :
 14. Therefore one called (to) the well 14. עַל פֶּן קָרָא לְבְּאֵר

in the land of Canaan; and she gave her to Abram her husband [to be] to him for a wife.
 4. And he went in unto Hagar, and she conceived; and [when] she saw that she had conceived, her mistress was despised in her eyes.
 5. And Sarai said unto Abram: My wrong [be] upon I gave my hand-maid into thy bosom; and [when] she saw that she had conceived, I was despised in her eyes; may the Lord judge between me and thee.
 6. And Abram said unto Sarai: Behold, thy hand-maid [is] in thy hand do to her what [is] good in thy eyes; and Sarai oppressed her, and she fled from her face.
 7. And an angel of the Lord found her by a fountain of water in the wilderness, by the fountain in the way of Shur.
 8. And he said: Hagar, Sarai's hand-maid, whence camest thou, and whither goest thou?

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה :
 4. וַיֵּבֶא אֶל הָגָר וַתַּהַר וַתִּהְיֶה כִּי הָרָתָה וַתִּקַּל גְּבֵרַתָּהּ בְּעֵינֶיהָ :
 5. וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֵל אַבְרָם הֲמָסִי עָלֶיךָ אֲנִי נָתַתִּי שַׁפְּתַי בְּחִיקְךָ וַתִּהְיֶה כִּי הָרָתָה וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ וַיִּשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ :
 6. וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֵל שָׂרַי הִנֵּה שַׁפְּתְךָ בְּיָדִי עֲשֵׂי לָהּ הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפְּנֵיהָ :
 7. וַיִּמְצָאֶהָ מְלֵאךְ יְיָ עַל עֵין הַמְּקוֹם בְּבִדְיָר עַל הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר :
 8. וַיֹּאמֶר הָגָר שַׁפְּתַת שָׂרַי אֵי מִזֶּה בָאת וְאַנְּהָ תֵלְכִי

1)Or, my suffering wrong [is] through thee. 2)H. the. 3)H. from. 4)Or, wild-ass [among] men.

of the stranger,
were circumcised
with him

מֵאֵת כֵּן נִכְרָה
נִמְלְאוּ אִתּוֹ :

and I will make him
(for) a great nation,
21. But my covenant
וְאֵת בְּרִיתִי

VAYERA

וִירָא

CAP. XVIII.

יח

1. And the Lord appeared
unto him
by the oaks of Mamre,

וַיִּרְא אֱלֹהֵי יְהוָה
בְּאֵלֵי מַמְרֵא

will I establish with
Isaac,
whom Sarah shall bear
אֲקִים אֵת יִצְחָק
אֲשֶׁר תֵּלֵד קַהּ שָׂרָה
to thee
at this set time
לְפָנַי עַד הַיּוֹם

while he [was-] sitting
[in] the door of the tent
in the heat of the day.

וְהוּא יֹשֵׁב
פֶּתַח הַאֹהֶל
בְּחֹם הַיּוֹם :

in the next year,
22. And he ended to
speak with him,
and God went up
וַיַּעַל אֱלֹהִים
from Abraham
מֵעַד אַבְרָהָם :

2. And he raised his eyes,
and looked,

וַיִּשָּׂא עֵינָיו
וַיִּרְא

23. And Abraham took
Ishmael his son,
את יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ

and, behold, three men
[were-] standing by him;

וַהֲנִיחַ שְׁרֵשֶׁה אַנְשֵׁים
נֹצְבִים עִמּוֹ

and all [that were] born
in his house,
and all [that were]
bought [with] his money
every male
וְאֵת כָּל יְלִידֵי בֵיתוֹ
וְאֵת כָּל מִקְנַת פֶּסֶף־
כָּל זָכָר

and [when] he saw
[them],
he ran to meet them

וַיִּרְא
וַיִּרְץ לִקְרֹאתָם

among the men of
Abraham's house,
and circumcised
בְּאֲנָשֵׁי בֵית אַבְרָהָם
וַיִּמְרָק

from the door of the
tent,
and bowed himself to
the earth.

מִפֶּתַח הַאֹהֶל
וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרֶץ־הָאֲדָמָה :

the flesh of their
foreskin
in the selfsame day,
אֵת בְּשַׂר עֲרֻקְתָּם
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַהוּא
בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱתוֹ
אֱלֹהִים :

3. And he said:
My Lord,

וַיֹּאמֶר
אֲדֹנָי

according as God has
spoken with him,
מִפְּטִיר
מִפְּטִיר

if, now, I have found
favor
in thy eyes,

אִם נָא מִצְּאִיתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ

24. And Abraham
[was] ninety nine
year[s] old,
כִּן תִּשְׁעִים וְתִשְׁעֵ
שָׁנָה

pass not away, I pray
these,
from thy servant.

אַל נָא תֵּעָבֵר
מֵעַד עֲבָדְךָ :

when he was circum-
cised
בְּהַמְלֹו
[in] the flesh of his
foreskin,
בְּשַׂר עֲרֻקְתּוֹ :

4. Let, now, be taken
a little water,

וַיִּקַּח נָא
מִעֲטָ מַיִם

25. And Ishmael his son
[was] thirteen year[s]
old,
וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנוֹ
כִּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה יָשָׁנָה
when he was circum-
cised
בְּהַמְלֹו

and wash your feet,
and recline
under the tree,

וַרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וַהֲשִׁיעֲנוּ
תַּחַת הָעֵץ :

26. In the selfsame day
was Abraham circum-
cised,
and Ishmael his son,
אֵת בְּשַׂר עֲרֻלְתּוֹ :
בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַהוּא
נִמְלְוֹ אַבְרָהָם
וַיִּשְׁמָעֵאל בְּנוֹ :

5. And let me take a
morsel of bread,
and strengthen your
heart,
afterwards you may
pass on;

וַיֹּאקְחָה פַת לֶחֶם
וַיַּעֲדוּ לִפְנֵיכֶם
אֲחֵר תֵּעָבְרוּ
כִּי עַד כֵּן עֲבַרְתֶּם
עַל עֲבָדְכֶם
וַיֹּאמְרוּ
כִּן תַּעֲשֶׂה

27. And all the men of
his house,
born in his house
and bought [with] his
money
וְכָל אַנְשֵׁי בֵיתוֹ
יְלִיד בֵּית
וּמִקְנַת פֶּסֶף

since you have once
passed
before your servant.

וַיֹּאמְרוּ
כִּן תַּעֲשֶׂה

27. And all the men of
his house,
born in his house
and bought [with] his
money

And they said:
So do,

וַיֹּאמְרוּ
כִּן תַּעֲשֶׂה

27. And all the men of
his house,
born in his house
and bought [with] his
money

and give thee a son } וגם נתתי ממנה
 also of her: } לה בן?
 and I will bless her, } וברכתיה
 and she shall be [a } והיתה לגוים
 mother] of nations, } מלכי עמים
 kings of peoples } ממנה יהיו:
 shall be of her. }
 17. And Abraham fell } ויפל אברהם
 upon his face, } על פניו
 and laughed; } ויצחק
 and he said in his heart: } ויאמר בלבו
 To one of a hundred } הלך ב מאה שנה
 year[s] old } יולד
 shall [a child] be born? } ואם שרה
 or Sarah, } הבת תשעים שנה
 that [is] ninety year[s] } תלד:
 old, }
 shall bear? }
 18. And Abraham said } ויאמר אברהם
 unto God: } אל האלהים
 Oh that Ishmael might } לו ישמעאל יתיה
 live before thee, } קפנייה?
 19. And God said: } ויאמר אלהים
 Indeed, Sarah thy wife } אבל שרה אשתך
 shall hear thee a son, } יקדת לה בן
 and thou shalt call his } וקראת את שמו
 name Isaac; } יצחק
 and I will establish } נהקמתי את בריתי
 my covenant } איתו
 with him } לגרית עולם
 for an everlasting } קזרעו אחריי:
 covenant }
 for his seed after him. }
 20. And as for Ishmael, } ולישמעאל
 I have heard thee; } שמעתיך
 behold, I have blessed } הנה ברכתי אתו
 him, } והפריתי אתו
 and I will make him } והרביתו אתו
 fruitful, }
 and multiply him }
 exceedingly; } במאד מאד
 twelve princes } שנים עשר נשיאים
 shall he beget } יוליד

and (between) thy seed } ובין זרעך אחריך
 after thee: } המול לקם
 circumcised shall be } כל זכר:
 among you }
 every male. }
 11. And you shall } ו. ונמלתם
 circumcise- } את בשר ערלתכם
 the flesh of your } והיה לאות ברית
 foreskin; } ביני וביניכם:
 and it shall be (for) a }
 sign of a covenant }
 between me and }
 (between) you. }
 12. And [at] eight days } 12. ובן שמונת ימים
 old } shall be circumcised
 shall be circumcised } among you
 among you } כל זכר
 every male } לדורותיכם
 for your generations, } יליד בית
 [he that is] born in thy } ומקנת כסף
 house, } מפל בן זכר
 or bought [with] money } אשר לא מזרעך
 of any stranger, } הוא:
 which is not of thy seed. }
 13. Surely shall be } 13. המול ימול
 circumcised } יליד ביתך
 [he that is] born in thy } ומקנת כסףך
 house, } והיתה בריתי
 and [he that is] bought } בבשרכם
 [with] thy money; } לברית עולם:
 and my covenant } 14. וערל זכר
 shall be } אשר לא ימול
 in your flesh } את בשר ערלתו
 for an everlasting } ונכרתה בגפשו
 covenant, } ההיא
 14. And an uncircum- } מעמיה
 cised male } את בריתי הפר:
 who will not } 15. ויאמר אלהים
 circumcise } אל אברהם
 the flesh of his foreskin, } שרי אשתך
 15. And God said } לא תקרא את
 unto Abraham: } שמה שרי
 Sarai thy wife, } כי שרה שמה:
 thou shalt not call her }
 name Sarai, }
 but Sarah [shall be] }
 her name. }
 16. And I will bless her, } וברכתי אותה

1)H. circumcised. 2)H. for. 3)H. in exceedingly, exceedingly,

before the Lord,

23. And Abraham drew near, and said:

Wilt thou also ⁴destroy

[the] righteous with [the] wicked?

24. Perhaps [there] be

fifty righteous

within the city;

wilt thou also ⁴destroy,

and not forgive (to) the

because of the fifty

who [are] in its midst.

25. Far be it ⁵from thee

to do like this thing.

to slay

[the] righteous with [the] wicked,

and the righteous and the wicked shall be alike

shall the judge of all

not do ⁶justice:

26. And the Lord said:

If I find in Sodom

fifty righteous

within the city,

then I will forgive

(to) all the place

for their sake.

27. And Abraham answered,

and said:

Behold, now,

I have ⁷taken upon me

[although] I [am] but

28. Perhaps shall [there] lack

[of] the fifty righteous

לְפָנַי יְהוָה :

23. וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר

הֲאֵפֶה תִסְפֶּה

צְדִיק עִם רָשָׁע :

24. אִילּוּ יֵשׁ

חֲמִשִּׁים צְדִיקִים

בְּתוֹךְ הָעִיר

הֲאֵפֶה תִסְפֶּה

וְלֹא תִשָּׂא לְמָקוֹם

לְמַעַן הַחַיִּים

הַצְדִּיקִים

אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ :

25. חַלְלָה לְךָ

לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה

לְהַמִּית

צְדִיק עִם רָשָׁע

וְהַיְהִי כַצְדִּיק כְּרָשָׁע

הַקֹּדֵף לְךָ

הַשֹּׁפֵט כָּל הָאָרֶץ

לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט :

26. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אִם אֶמְצָא בְּסוֹדֵם

חֲמִשִּׁים צְדִיקִים

בְּתוֹךְ הָעִיר

וְנִשְׂאתִי

לְקַל הַמָּקוֹם

בְּעִבּוֹרָם :

27. וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר

הִנֵּה נָא

הוֹצֵאתִי לְדָבָר

אֵךְ אֲדַבֵּר

וְאֵנֹכִי עֹפֵר וְאַפָּר :

28. אִילּוּ יֵהְיוּ הַיְהוּדִים חֲמִשִּׁים הַצְדִּיקִים

to accompany them.

17. And the Lord said:

Shall I hide

from Abraham

[that] which I [am] about to do:

18. While Abraham will surely become

(for) a great and mighty nation,

and in him shall be blessed

all the nations of the earth?

19. For I have known him,

in order that he may command

his children and his household

after him,

that they may observe the way of the Lord,

to do

²frighteousness and ⁶justice;

in order that the Lord may bring

upon Abraham

[that] which he has spoken concerning him.

20. And the Lord said:

The cry [against] Sodom and Gomorrah

[is] indeed great,

and their sin

[is] indeed exceedingly heavy.

21. I will go down, now,

and see

whether according to ³the cry against them,

which is come unto me,

have [they] done,

[I shall bring upon them] destruction;

and if not,

I will know.

22. And the men turned from thence,

and went toward Sodom while Abraham [was] still standing

לְשִׁקְתָם :

17. וַיֹּחֲדוּ אִמְרֵי

הַמְכַסֶּה אֵנִי

מֵאַבְרָהָם

אֲשֶׁר אֵנִי עֹשֶׂה :

18. וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהִיָּה

לְגוֹי גָדוֹל וְעַצוֹם

וְנִכְרְכוּ בוֹ

כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ :

19. כִּי יָדַעְתִּיו

לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה

אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ

אַחֲרָיו

לְשִׁמְרוֹ הַדֶּרֶךְ יְהוָה

לַעֲשׂוֹת

צְדָקָה וּמִשְׁפָּט

לְמַעַן הִבִּיא יְהוָה

עַל אַבְרָהָם

אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עִיּוֹ :

20. וַיֹּאמֶר יְהוָה

זַעֲקַת סוֹדֵם וְעִמְרָה

כִּי רַבָּה

וְהַפְּסָאָתָם

כִּי כְבֹדָה מְאֹד :

21. אֲנִידָה נָא

וְאֶרְאֶה

הַבְּצַעֲקוֹתָהּ

הַבָּאָה אֵלַי

עֲשׂוּ

כָּלָה

וְאִם לֹא

אֲדַעָה :

22. וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים

וַיֵּלְכוּ סוֹדֵם וְאַבְרָהָם עוֹדֵדְנו עִמָּד

1)H. send them away. 2)Or, justice and judgment 3)H. her cry. 4)Or, consume; sweep away. 5)H. to. 6)H. judgment. 7)Or, undertaken; ventured.

11. And Abraham and Sarah
[were] old
[and] advanced in years;
it had ceased
to be by Sarah
[the] custom like [by] women.
12. And Sarah laughed
in herself,
saying:
After I am waxed old
shall I have pleasure.
(and) my lord [being] old [also]?
13. And the Lord said
unto Abraham:
Why then did Sarah laugh,
saying:
Shall I of a surety bear
[a child],
when I [am] old?
14. Is any thing too
wonderful for the Lord?
At the set time
I will return unto thee,
according to [this] time
of life,
and to Sarah [shall be]
a son.
15. And Sarah denied,
saying:
I laughed not;
for she was afraid.
And he said:
Nay,
but thou didst laugh.
16. And the men rose
up from thence,
and looked
towards Sodom,
and Abraham went
with them

11. וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה
זְקֵנִים
בָּאִים בְּיָמִים
חָדָל
לְהִיּוֹת לְשָׂרָה
אֲרָה כְּנָשִׁים
12. וַתִּצְחַק שָׂרָה
בְּקִרְבָּהּ
לְאָמֹר
אַחֲרַי בְּלֹתִי
הֲיִתְּתָה לִי עֵדֻנָּה
וְאֵדְנִי זָקֵן
13. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵל אַבְרָהָם
לְמָה זֶה צִחַקְתְּ עִמָּךְ
לְאָמֹר
הֲיִתְּתָה אִמְנָם אֵלַי
וְאֲנִי זְקֵנָתִי
14. הֲיִפְלֵא מִנִּי דָבָר
לַיהוָה
אֲשׁוּב אֵינֶיךָ
בְּעֵת חַיָּה
וְיָשָׂרָה בִּן
יְשִׁנִּי
15. וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה
לְאָמֹר
לֹא צִחַקְתִּי
כִּי יִרְאַהּ
וַיֹּאמֶר
לֹא
כִּי צִחַקְתְּ
16. וַיִּקְמוּ מִשָּׁם
הָאֲנָשִׁים
וַיִּשְׁקִיפוּ
עַל פְּנֵי סוּדֹם
וְאַבְרָהָם הָלַךְ אַחֲרָיו

as thou hast spoken.
6 And Abraham hastened
into the tent
unto Sarah,
and said:
Bring quickly
three measres
of fine meal,
knead [it],
and make cakes.
7. And unto the herd
ran Abraham,
and took a ¹ calf
tender and good,
and gave [it] unto ²a
servant,
and he hastened
to ³prepare it.
8. And he took ⁴butter
and milk,
and the ¹ calf
which he had prepared,
and ⁵placed [it] before
them,
and he [was] standing
by them,
under the tree,
and they ate.
9. And they said unto
him:
Where [is] Sarah thy
wife?
And he said:
Behold, in the tent.
10. And he said:
I will certainly return
unto thee
according to [this] time
of life,
and, behold, a son
[shall be]
to Sarah thy wife.
And Sarah heard [it]
[in] the door of the tent,
which [was] behind him.

בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ :
6 וַיַּחֲמֵר אַבְרָהָם
הָאֵתָה
אֵל שָׂרָה
וַיֹּאמֶר
בְּהֵרִי
שְׁלֹשׁ סֵאִים
קִמַּח סֹלֶת
לוּשִׁי
וַעֲשֵׂ עֵצוֹת :
7 וְאֵל הַבָּקָר
רָץ אַבְרָהָם
וַיִּקַּח בֶּן בָּקָר
רַךְ וְטוֹב
וַיִּתֵּן אֵל הַנַּעַר
וַיַּחֲמֵר
לְעֹשׂוֹת אֹתוֹ :
8 וַיִּקַּח הַמָּזֶה וְחֶמֶד
וּבֵן הַבָּקָר
אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם
וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם
תַּחַת הָעֵץ
וַיֹּאכְלוּ :
9 וַיֹּאמְרוּ אֵינִי
אִיָּה שָׂרָה אִשְׁתְּךָ
וַיֹּאמֶר
הִנֵּה בְּאֵתָה :
10 וַיֹּאמֶר
שׁוּב אֲשׁוּב אֵינֶיךָ
בְּעֵת חַיָּה
וְהִנֵּה בִן
לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ
וַיִּשְׁמַעַת
פֶּתַח הָאֵתָה
וְהוּא אַחֲרָיו :

1)H. a son of the herd. 2)H. the youth, Or, young man. 3)H. make. 4)Or, cream; curds; cheese.
5)H. gave. 6)Or, at the reviving time. 7)Or, hard; unattainable. 8)H. upon the face of Sodom.

This one came to sojourn, and he acts as judge continually; now we will do evil to thee [more] than [to] them;

and they pressed exceedingly upon the man, upon Lot, and drew near to break he door.

10 But the men put forth their hand,

and brought Lot into them and into the house, and the door they shut.

11 And the men who [were at] the door of the house they smote with blindness from [the] small [and] unto [the] great, and they wearied themselves to find the door.

12. And the men said unto Lot:

Hast thou here any besides? a son-in-law,

and thy sons and thy daughters, and whomsoever thou hast in the city; bring [them] out of this place

13. For we are about to destroy this place,

for the cry against them [is] great before the Lord

and the Lord has sent us to destroy it

14. And Lot went out, and spoke to his sons-in-law,

וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיִּצְבֹּט אֶפְהָה וַיֹּאכְלוּ :

וַיִּבְרְאוּ אֶת לֹט וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

and he made for them a feast, and baked unleavened bread, and they ate.

4 They had not yet laid down, and the men of the city, the men of Sodom surrounded the house,

from young (and) unto old, all the people from [every] end.

5 And they called unto Lot, and said to him:

Where [are] the men who came in unto thee this night?

bring them out unto us, and let us know them.

6. And Lot went out unto them to the entrance, and the door,

he shut behind him.

7. And he said: I pray you, my brethren, do not act wickedly.

8. Behold, now I have two daughters,

who have not known man, let me, I pray you, bring them out unto you,

and do to them as [is] good in your eyes,

only to these men you shall not do [any] thing.

for therefore they have come in the shadow of my roof.

9. And they said:

Move away.

And they said:

וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיִּצְבֹּט אֶפְהָה וַיֹּאכְלוּ :

וַיִּבְרְאוּ אֶת לֹט וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם וַיִּבְיֵאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם

1)Or. (But) before they laid down. 2)Or, cakes. 3)H. the. 4)Or, stand back. 5)H. still who [is] to thee here? 6)Or, whatsoever. 7)H. their cry.

only this time;
perhaps will be found there
ten.

And he said:
I will not destroy [it]
for the sake of the ten.

33. And the Lord went away.
when he had ended to speak
unto Abraham;

and Abraham returned
unto his place.

יט
שְׁלִישִׁי

i. And the two angels
came

to Sodom
in the evening,
while Lot [was] sitting
in the gate of Sodom,
and Lot saw [them],

and rose up to meet them;
and he bowed himself
[with his] face
to the earth.

2. And he said:
Behold, now, my lords,
turn aside, I pray you,
into the house of your
servant,
and ²sleep the night,
and wash your feet,
and you shall rise up
early,
and go (to) your way.

And they said:
Nay;

but we will ²sleep the
night in the street.

3 And he urged them
exceedingly,
and they turned aside
unto him,
and entered into his
house;

אֵת הַפַּעַם
אוֹלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
עֲשָׂרָה
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁחֵת
בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרָה :

33. וַיֵּלֶךְ יְהוָה
כִּי אֲשַׁר בָּלָה לְדַבֵּר
אֶל אַבְרָהָם
וַאֲבָרָהָם שָׁב לְמִקְוֵמוֹ

CAP. XIX.
שְׁלִישִׁי
א. וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי
הַמַּלְאָכִים

סְדוֹמָה
בְּעֶרְבַּי
וְלוֹט יֹשֵׁב
בְּשַׁעַר סְדוֹם
וַיִּרְא לֹט
וַיָּקָם לִקְרֹאתָם
וַיִּשְׁתַּחוּ אַפָּיִם
אֶרְצָה :

2. וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָא אֲדֹנָי
סוּרוּ נָא
אֵל בַּיִת עֲבָדְכֶם
וְקִינוּ
וְרָחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִישַׁבְתֶּם
וְחִזַּקְתֶּם לְדַרְכְּכֶם
וַיֹּאמְרוּ
לֹא

כִּי בְּרֹחוֹב נָלִין :
3. וַיִּפְצֹר בָּם מְאֹד
וַיִּסְרוּ אֵלָיו
וַיָּבֹאוּ אֵל בֵּיתוֹ

five;
wilt thou destroy for
[lack of] five
all the city?

And he said:
I will not destroy [it]
if I find there
forty and five.

29. And he continued
still to speak unto him,
and said:

Perhaps will be found
there
forty.

And he said:
I will not do [it]
for the sake of the forty.

30. And he said:
Oh, let not the Lord
be angry,
and I will speak;
perhaps will be found
there

thirty.
And he said:
I will not do [it],
If I find there
thirty.

31. And he said:
Behold, now,
I have taken upon me
to speak
unto the Lord;

perhaps will be found
there
twenty.
And he said:

I will not destroy
for the sake of the
twenty.

32. And he said:
Oh, let not the Lord
be angry,
and I will speak

הַמָּוֶשֶׁה
הֲתִשְׁחִית בְּחִמְיָה
אֵת כָּל הָעִיר
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁחֵת
אִם אִמָּצָא שָׁם
אַרְבָּעִים וְחַמֵּשָׁה :

29. וַיִּסָּף עִיד
לְדַבֵּר אֵלָיו

וַיֹּאמֶר
אוֹלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
אַרְבָּעִים
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲעֲשֶׂה

בְּעִבּוֹר הָאַרְבָּעִים :
30. וַיֹּאמֶר
אֵל נָא יְיָ אֲדֹנָי
וְאִדְבָּרָה

אוֹלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
שְׁלִשִׁים
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲעֲשֶׂה

אִם אִמָּצָא שָׁם
שְׁלִשִׁים :
31. וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָא
הוֹאֲלֵתִי לְדַבֵּר
אֶל אֲדֹנָי

אוֹלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
עֲשָׂרִים
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁחֵת

בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרִים :
32. וַיֹּאמֶר
אֵל נָא יְיָ אֲדֹנָי
וְאִדְבָּרָה

1)Or, undertaken; ventured. 2)Or, sooth; tarry all night.

and sent Lot
 out of the midst of the
 overthrow,
 'when he overthrew
 the cities
 in which Lot dwell
 30. And Lot went up
 out of ¹Zoar,
 and dwelt in the
 mountain,
 and his two daughters
 with him;
 for he feared
 to dwell in ¹Zoar;
 and he dwelt in a cave,
 he and his two daughters :

31. ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו
 זקנו ואיש אין בארץ לבוא עלינו פרהר
 כל הארץ : 32. קחה נשקה את אבינו
 ויין ונשכבה עמו ונתנה מאבינו זרע :
 33. ומשקון את אביהו ויין פליטה הוא
 ותבא הבכירה ומשכב את אביה ולא
 ידע בשכבה ובקומה : 34. ויהי מפחרת
 ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי
 אמש את אבי נשקנו ויין גם הליקה
 ובאי שכבי עמו ונתנה מאבינו זרע :
 35. ומשקון גם פליטה הוא את אביהו
 ויין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא
 ידע בשכבה ובקומה : 36. ותהרין ושתתי
 בנות לוט מאביהן :

37. ותלד הבכירה בן
 ותקרא שמו מואב
 הוא אבי מואב
 עד היום :
 38. והצעירה גם היא
 ילדה בן
 ותקרא שמו בן עמי
 הוא אבי בני עמון
 עד היום :

¹Zoar.
 23. The sun has risen
 upon the earth,
 when Lot came into
²Zoar.
 24. And the Lord caused
 to rain
 upon Sodom and upon
 Gomorrah
 brimstone and fire
 from the Lord
 out of the heaven.
 25. And he overthrew
 these cities,
 and all the ²circuit,
 and all the inhabitants
 of the cities,
 and the growth of
 the ground.
 26. But his wife looked
 from behind him,
 and she became
 a pillar of salt.
 27. And Abraham got
 up early
 in the morning
³unto the place
 where he stood
 before the Lord.
 28. And he looked
 upon the face of Sodom
 and Gomorrah
 and upon all the face
 of the land of the
 circuit;
 and he saw,
 and, behold, it went up
 the ⁴'smoke of the land
 like the ⁴'smoke of a
 furnace.
 29. And it came to pass,
⁵when God destroyed
 the cities of the ²circuit,
 that God remembered
 Abraham, }
 זואר :
 23. השמש יצא
 על הארץ
 ולוט בא לצורה :
 24. ויהיה המטיר
 על סדם וער עמרה
 גפרית ואש
 מאת יהוה
 מן השמים :
 25. ויהפך
 את הערים האל
 ואת כל הכפר
 ואת כל יושבי הערים
 וצמח הארמה :
 26. ותבט אשתו
 מאחרי
 ותהי
 נציב מלח :
 27. וישכם אברהם
 בקר
 אל המקום
 אשר עמד שם
 את פני יהוה :
 28. וישקה
 על פני סדם ועמרה
 ועל כל פני
 ארץ הכפר
 וירא
 והנה עלה
 קיטור הארץ
 כקיטור הכבשן :
 29. ויהי
 בשחת אלהים
 את ערי הכפר
 וזכר אלהים את
 אברהם :

1) i. e. little, 2) Or, plain, 3) i. e. [and went] unto etc. 4) Or, vapor, 5) H. in God's destroying, 6) H. in overthrowing,

escape to the mountain,
lest thou be ¹consumed.

18. And Lot said unto
them:
Oh, not so, ²my lord!

19. Behold, now,
thy servant has found
favor
in thy eyes,
and thou hast magnified
thy kindness,

which thou hast done
with me
to ³preserve my soul
alive;
and I am not able

to escape to the moun-
tain,
lest the evil ⁴overtake
me,
and I die.

20. Behold, now,
this city [is] near
to flee thither,
and it is a ⁵small
[thing]:
let me escape, I pray
Thee, thither,
[is] it not a small
[thing]?
that my soul may live.

רביעי
21. And he said unto him:
Behold, I have ⁶favoured
thee
concerning this thing
also
not to overthrow
the city
[of] which thou hast
spoken.

22. Hasten
[to] ⁷escape thither,
for I am not able to do
[any] thing,
until thy coming thither;
therefore [one] called
the name of the city

הִרְרָה הַמָּלֵט
פֶּן תִּסְפָּח:

18 וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם
אֵל נָא אֲדֹנָי

19 הִנֵּה נָא
מַצָּא עַבְדְּךָ חֵן
בְּעֵינֶיךָ
וַתְּגַדֵּל
חַסְדְּךָ

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי
לְחַלּוֹת אֶת נַפְשִׁי
וְאֲנִי לֹא אוֹכֵר
לְהַמְלִיט הִרְרָה
פֶּן תִּדְבַּקְנִי הַרְעָה
וּמָתִי:

20 הִנֵּה נָא
הָעִיר הַזֹּאת קְרִיבָה
לְנוּס שָׂמָּה
וְהִיא מְצֻעָר
אִמְלִמְתָּה נָא שָׂמָּה
הֲלֹא מְצֻעָר הִיא
וְתִתֵּי נַפְשִׁי:

רביעי
21 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הִנֵּה נִשְׂאתִי פְנֶיךָ
גַם לְדַבֵּר הִוָּה
רְבַלְתִּי הַפָּנִי
אֶת הָעִיר
אֲיֹכֵר דְּבַרְתָּ:
22 מְהֵרָה
הֲמָלֵט שָׂמָּה
כִּי לֹא אוֹכֵר
לַעֲשׂוֹת דְּבָרְךָ
עַד בֹּאֶךָ שָׂמָּה
עַל פֶּן קְרִיא
שֵׁם הָעִיר

who were to marry his
daughters,
and he said:

Arise,
go out
from this place:
for the Lord [is] about
to destroy
the city.
But he was like one
that jests
in the eyes of his sons-
in-law.

15. And as the dawn
arose,
the angels urged Lot,
saying:

Arise,
take thy wife
and thy two daughters
that [are] found [here],
lest thou be ⁸consumed
⁹in the iniquity of
the city.

16. But he lingered;
and the men seized
(on) his hand,
and (on) the hand of
his wife,
and (on) the hand of
his two daughters;
the Lord [having]
pity upon him;
and brought him forth,
and ¹⁰placed him
(from) outside ¹¹of the
city.

17. And it came to pass,
when they had brought
them forth
outside,
that he said:
Escape for thy ¹²wife,
do not look behind thee,
and do not stay
in all the ¹³circuit,

לָקַחִי בְנָתָיו
וַיֹּאמֶר

קוּמוּ
צֵאוּ
מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה
כִּי מַשְׁחִית יְהוָה
אֶת הָעִיר
וְהָיָה כְּמַצְחֵק
בְּעֵינֵי חֲתָנָיו:

15 וּכְמוֹ שֶׁאֲרָא
וַיֹּאמְרוּ הַמַּלְאָכִים
(בְּרוּחַ)

לֵאמֹר
קוּם
קַח אֶת אִשְׁתְּךָ
וְאֶת שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ
הַנִּמְצָאוֹת

פֶּן תִּסְפָּח
בְּעוֹן הָעִיר:
16 וַיִּתְמַהֲמַה
וַיַּחֲזִקוּ הַמַּלְאָכִים
בְּיָדוֹ
וּבְיַד אִשְׁתּוֹ
וּבְיַד שְׁתֵּי בְנָתָיו
כַּחמְלֵת יְהוָה עֲלָיו
וַיִּצְאֵהוּ
וַיַּנְחֵהוּ
מִחוּץ לָעִיר:
17 וַיְהִי
כַּהוֹצִיאָם אֹתָם
הַחוּצָה
וַיֹּאמֶר
הֲמָלֵט עַל נַפְשֶׁךָ
אַל תִּפְּטֵם אַחֲרָיִךְ
וְאַל תַּעֲמֹד
בְּכָל הַפְּגָר

1)Or, swept away; destroyed. 2)Or, for, through, or, in the punishment. 3)Or, left, set. 4)H. to. 5)H. soul. 6)Or, plain. 7)Or, O Lord. 8)Or, keep, 9)H. cling to me, 10)Or, little one, 11)H. lift up thy feet,

where [it is] good in thy eyes dwell.

16 And to Sarah he said:

Behold, I have given a thousand [pieces of] silver to thy brother;

behold, it [is] for thee a covering of [the] eyes for all who [are] with thee, and with all thou art justified.

17. And Abraham prayed unto God,

and God healed Abimelech,

and his wife, and his madd-servants, and they bore [children].

18. For the Lord had fast closed up every womb

of the house of Abimelech, because of Sarah Abraham's wife.

כא

בטוב בעיניך ישב: 16. ולטרה אמר ישב:

הנה נתתי ארך כסף לאחייך הנה הוא קד פסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת:

17. ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו ויבדו:

18. כי עזר עצר ייעזר כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

CAP. XXI.

1. ויהנה פקר את שרה

באשר אמר ונעש ירהו לשרה באשר דבר:

2. ותמר ותקד שרה לאברהם בן

לזמני למועד

אשר דבר אתו אלהים:

1. And the Lord visited Sarah according as he had said,

and the Lord did to Sarah according as he had spoken.

2. And she conceived,

and Sarah bore to Abraham a son at his old age, at the set time

[of] which God had spoken to him.

thou hast done unto me.

10. And Abimelech said unto Abraham:

What hast thou seen that thou hast done this thing?

11. And Abraham said: Because I have thought:

Surely [there is] not the fear of God in this place; and they will kill me

on account of my wife.

12. And also truly [she is] my sister,

she [is] the daughter of my father, but not the daughter of my mother, and she became to me [for] a wife.

13. And it came to pass, when God caused me to wander

from my father's house, that I said to her:

This [is] thy kindness

which thou shalt do unto me; at every place

whither we shall come, say of me:

He [is] my brother.

14. And Abimelech took

*sheep and oxen, and men-servants and women-servants, and gave [them] to Abraham, and returned to him

Sarah his wife.

15. And Abimelech said: Behold, my land [is] before thee,

עשית עמדי: 10. ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את ה' בר הזה: 11. ויאמר אברהם כי אמרתי בקאין ויראת אלהים במקום הזה וירגוני על דבר אשתי: 12. וגם אמנה אחתי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: 13. ויהי כבאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר קה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא עמה אמרי לי אחי הוא: 14. וישקח אבימלך צאן ופקד ועבדים ושפחות נימן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15. ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך

1)H. with. 2)H. said. 3)H to. 4)Or, flock[s] and herd[s]. 5)i. e. where it pleases thee.

I also know that in the integrity of thy heart thou hast done this.

גַּם אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי בְּתָם לִבְךָ עָשִׂיתָ זֹאת - וְאֶחָשֶׁךָ גַּם אֲנִי אִוְתָךְ

and I also withheld thee from sinning against me:

מִחַטּוֹ לִי עַל כֵּן לֹא נִסְתַּיְךָ לְנַגַּע אֵלַיְךָ: 7. וְעַתָּה

therefore I have not to touch thee.

הַשָּׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וְחַיֶּיךָ

7 And now, return the wife of the man: for he [is] a prophet,

and he shall pray for thee, and thou shalt live,

but if thou return [her] not, know thou

that thou shalt surely die, thou and all that [are] thine.

8. And Abimelech got up early in the morning,

and called [to] all his servants, and spoke

all these words in their ears:

and the men feared exceedingly.

9. Then Abimelech called [to] Abraham,

and said to him: What hast thou done to us?

and what have I sinned against thee, that thou hast brought

on me and on my kingdom a great sin?

deeds which should not be done

הַשָּׁב אִשְׁתְּ הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וְחַיֶּיךָ

וְאִם אֵינְךָ מוֹשִׁיב דַּע כִּי מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר לְךָ: 8. וַיִּשְׁכַּם אַבְרָמָן בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר

אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד: 9. וַיִּקְרָא אַבְרָמָן לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ

מָה עָשִׂיתָ לִּי וְמָה הִטְאִיתָ לִּי בְּיַד הַמַּלְאָךְ עָלַי וְעַל מַמְלַכְתִּי הִמָּאָה וְדָלְךָ מִמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ

וְאִם אֵינְךָ מוֹשִׁיב דַּע כִּי מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר לְךָ: 8. וַיִּשְׁכַּם אַבְרָמָן בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד: 9. וַיִּקְרָא אַבְרָמָן לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה עָשִׂיתָ לִּי וְמָה הִטְאִיתָ לִּי בְּיַד הַמַּלְאָךְ עָלַי וְעַל מַמְלַכְתִּי הִמָּאָה וְדָלְךָ מִמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ

וְאִם אֵינְךָ מוֹשִׁיב דַּע כִּי מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר לְךָ: 8. וַיִּשְׁכַּם אַבְרָמָן בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד: 9. וַיִּקְרָא אַבְרָמָן לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה עָשִׂיתָ לִּי וְמָה הִטְאִיתָ לִּי בְּיַד הַמַּלְאָךְ עָלַי וְעַל מַמְלַכְתִּי הִמָּאָה וְדָלְךָ מִמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ

וְאִם אֵינְךָ מוֹשִׁיב דַּע כִּי מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל אֲשֶׁר לְךָ: 8. וַיִּשְׁכַּם אַבְרָמָן בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד: 9. וַיִּקְרָא אַבְרָמָן לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה עָשִׂיתָ לִּי וְמָה הִטְאִיתָ לִּי בְּיַד הַמַּלְאָךְ עָלַי וְעַל מַמְלַכְתִּי הִמָּאָה וְדָלְךָ מִמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ

כ

CAP. XX.

1. And Abraham journeyed from thence toward the land of the South,

and dwelt between Kadesh and (between) Shur: and he sojourned in Gerar.

2. And Abraham said of Sarah his wife: She [is] my sister:

and Abimelech, king of Gerar, sent,

and took Sarah,

3. And God came unto Abimelech:

in a dream of the night, and said to him:

Thou [art] about to die because of the woman whom thou hast taken:

for she [is] married [to] a husband.

4. But Abimelech had not come near unto her, and he said:

O Lord, wilt thou slay even a righteous nation?

5. Did he not say to me: She [is] my sister,

and she, even she [herself] said: He [is] my brother:

in the integrity of my heart and in the cleanness of my hands

have I done this-

6. And God said unto him in the dream:

וַיֵּסַע אַבְרָהָם אֶרֶץ הַנִּגְבַּ וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּקַדְשׁ בְּגֵרָר:

2. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הִיא וַיִּשְׁלַח אַבְרָמָן מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה:

3. וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל אַבְרָמָן בְּחֵלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִיָּה בַת הַגֵּרָה עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקַּחְתָּ וְהִיא בְּעֵצַת בְּעָלָהּ:

4. וְאַבְרָמָן לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי

הֲגַיִּי גַם צְדִיק תִּהְרַג: 5. הֲלֹא הוּא אָמַר לִי אַחֲתִי הִיא וְהִיא גַם הִיא אָמְרָה אָחִי הוּא בְּתָם לִבִּי וּבְנִקְיוֹן בְּפִי עָשִׂיתִי זֹאת:

6. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּחֵלֹם

וַיֵּסַע אַבְרָהָם אֶרֶץ הַנִּגְבַּ וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּקַדְשׁ בְּגֵרָר:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הִיא וַיִּשְׁלַח אַבְרָמָן מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה:

וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל אַבְרָמָן בְּחֵלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִיָּה בַת הַגֵּרָה עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקַּחְתָּ וְהִיא בְּעֵצַת בְּעָלָהּ:

וְאַבְרָמָן לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הֲגַיִּי גַם צְדִיק תִּהְרַג:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּחֵלֹם וַיֵּסַע אַבְרָהָם אֶרֶץ הַנִּגְבַּ וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּקַדְשׁ בְּגֵרָר:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הִיא וַיִּשְׁלַח אַבְרָמָן מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה:

וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל אַבְרָמָן בְּחֵלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֲנִיָּה בַת הַגֵּרָה עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקַּחְתָּ וְהִיא בְּעֵצַת בְּעָלָהּ:

וְאַבְרָמָן לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הֲגַיִּי גַם צְדִיק תִּהְרַג:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּחֵלֹם וַיֵּסַע אַבְרָהָם אֶרֶץ הַנִּגְבַּ וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּקַדְשׁ בְּגֵרָר:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הִיא וַיִּשְׁלַח אַבְרָמָן מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת שָׂרָה:

1)II. to. 2) i. e. innocence. 3)II. given. 4)II. unto her.

20. And God was
with the lad,
and he grew;
and he dwelt in the
wilderness,
and became an archer.

20. וַיְהִי אֵלֵהִים
אֶת הַנֶּעֱר
וַיִּגְדֵל
וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר
וַיְהִי רֹכֵחַ קִשְׁת׃

21. And he dwelt
in the wilderness of
Paran;
and his mother took for
him a wife
out of the land of Egypt.

21. וַיֵּשֶׁב
בְּמִדְבַר פָּאֲרָן
וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃

22. And it came to pass
at that time,
that Abimelech said

22. וַיְהִי בַּעַת הַהִיא
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
וּפִיכֹל יֵשֶׁר צָבָאוֹ

a) and Phicol the com-
mander of his host
unto Abraham,

אֵל אַבְרָהָם
לֵאמֹר

saying:
God [is] with thee

אֱלֹהִים עִמָּךְ
כֹּל

in all
that thou doest.

אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה׃

23. And now
swear to me by God
here,

23. וְעַתָּה
הִשְׁבַּעֵה לִּי בֵּאלֹהִים
הַזֶּה

that thou wilt not lie
to me,

אִם תִּשְׁקַךְ
לִּי

nor to my son,
nor to my son's son;

וּלְבָנָי
וּלְבְנֵי בְנֵי

[but] according to
the kindness
which I have done

כַּחֲסֵד
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ

unto thee,
thou shalt do unto me

תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי
וְעִם הָאָרֶץ

and to the land
in which thou hast
sojourned.

אֲשֶׁר גָּרַתָּה בָּהּ׃

24. And Abraham said:
I will swear.

24. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֲנִי אֶשְׁבַּע׃

25. And Abraham
reproved Abimelech

25. וְהוֹכַח אַבְרָהָם
אֶת אֲבִימֶלֶךְ

because of the well
of water,

עַל אֹדוֹת בְּאֵר
הַמַּיִם

and she cast the child
under one of the shrubs:

וַתִּשְׁלַךְ אֶת הַיָּלֶד
תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים׃

16. And she went,
and sat herself down
over against [him],
distant

16. וַתֵּלֶךְ
וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד
בְּרַחֲק

about the shot of a bow,
for she said:

כִּי אֶמְרָה
כִּי אֶרְאֶה

Let me not look
upon the death of
the child;

וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד
וַתִּשָּׂא אֶת קִלְעָה
וַתִּבְכֶּה׃

and she sat over against
[him],
and raised her voice,

וַתִּבְכֶּה׃

and wept.

17. And God heard
the voice of the lad;

and an angel of God
called

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶת קוֹל הַנֶּעֱר
וַיִּקְרָא מַלְאָךְ אֱלֹהִים
אֶת הָנֶגֶר

unto Hagar
out of (the) heaven,

מִן הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר לָהּ
מַה לָּךְ הַנֶּגֶר
אֵל תִּירְאִי

and said to her:

כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים
אֵל קוֹל הַנֶּעֱר
בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם׃

What ails thee, Hagar?
do not fear;

כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים
אֵל קוֹל הַנֶּעֱר
בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם׃

for God has heard
(unto) the voice of
the lad
where he [is] (there).

18. Arise,
lift up the lad,
and make fast thy hand
upon him;

for (to) a great nation
I will make him.

18. קוּמִי
שִׂאִי אֶת הַנֶּעֱר
וְהַחֲזִיקִי אֶת יָדוֹ בְּרַ
כִּי רַגְוִי גָדוֹל
אֲשִׁימֵנּוּ׃

19. And God opened
her eyes,

19. וַיִּפְקַח אֱלֹהִים
אֶת עֵינֶיהָ
וַתֵּרֶא
בְּאֵר מַיִם
וַתֵּלֶךְ
וַתִּמְלֵא אֶת הַחֲמַת
מַיִם
וַתִּשְׁקֵן אֶת הַנֶּעֱר׃

and she saw
a well of water;

and she went,
and filled the skin
[with] water,
and gave the lad drink.

1)H. What [is] to thee. 2)Or, take. 3)i. e. lay hold on him. 4)Or, captain; chief captain. 5)i. e. deal falsely. 6)Or, offspring. 7) Or, posterity. 8)H. with.

Drive away this ¹maid-servant

and her son,

a) for (he) c) shall not inherit

b) the son of this ¹maid-servant with my son,

with Isaac.

11. And the thing was ²very grievous in the eyes of Abraham

on account of his son.

12. And God said

unto Abraham:

Let it not be grievous in thy eyes because of the lad

and because of thy ¹maid-servant;

all that Sarah says to thee

hearken ³to her voice,

for in Isaac

shall be called for thee seed.

13. And also the son of the ¹maid-servant

I will make (for) a nation, for he is thy seed.

14. And Abraham got up early in the morning,

and he took bread

and a ⁴skin of water,

and gave [it] unto

Hagar, putting [it] on her shoulder,

and the child,

and sent her away,

and she went,

and wandered

in the wilderness of

Bear Sheba

15. And the water was consumed from the ⁴skin,

גְּרִישׁ הָאֵמָה הוֹאֵת

וְאֵת בְּנָהּ

כִּי לֹא יִרְשׁ

בְּן הָאֵמָה הוֹאֵת

עִם בְּנִי

עִם יִצְחָק:

11. וַיִּרְעוּ הַדָּבָר מְאֹד

בְּעֵינָיו אַבְרָהָם

עַד אֹדֶת בְּנֹו:

12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

אֶל אַבְרָהָם

אַל יִרְעוּ בְּעֵינֶיךָ

עַל הַנָּעַר

וְעַל אֵמֶתְךָ

כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר

אֵלַיךָ שָׂרָה

שְׁמַע בְּקוֹלָהּ

כִּי בְּיִצְחָק

יִקְרָא דָךְ

זָרַע:

13. וְגַם אֵת בְּן הָאֵמָה

לִגְוֵי אֲשִׁימְנֹו

כִּי זָרַעְךָ הוּא:

14. וַיִּשְׁכֵּם אַבְרָהָם

בַּבֶּקֶר

וַיִּקַּח לֶחֶם

וְחַמַּת מַיִם

וַיִּתֵּן אֶל הַנָּעַר

יָשָׁם עַל שִׁכְמָהּ

וְאֵת הַיֶּלֶד

וַיִּשְׁלַחָהּ

וַתֵּלֶךְ

וַתִּתְעַ

בְּמִדְבַר בְּאֵר שֶׁבַע:

15. וַיִּבְּלוּ הַמַּיִם

מִן הַחַמַּת

3. And Abraham called

the name of his son

that was born to him,

whom Sarah bore to him.

Isaac.

4. And Abraham

circumcised

his son Isaac

[at] eight days old,

according as God had

commanded him.

תְּמִישִׁי

5. And Abraham [was]

a hundred year[s] old,

when c) born to him

b) [was] a) his son Isaac.

6. And Sarah said:

Laughter

has God ⁵made me;

every one hearing

will laugh at me.

7. And she said:

Who would have said

to Abraham

[that] Sarah should give

children suck?

yet I have born a son

at his old age

8. And the child grew,

and was weaned,

and Abraham made

a great feast

on the day

of Isaac's being weaned.

9. And Sarah saw

the son of Hagar the

Egyptian,

whom she had born to

Abraham,

⁶mocking.

10. And she said to

Abraham:

3. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם

אֵת שֵׁם בְּנֹו

הַנּוֹלֵד לוֹ

אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ שָׂרָה

יִצְחָק:

4. וַיִּמַּל אַבְרָהָם

אֵת יִצְחָק בְּנֹו

בְּן שְׁמֹנֶת יָמִים

בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים:

תְּמִישִׁי

5. וַאֲבְרָהָם בֶּן

מֵאת שָׁנָה

בְּהוֹלֵד לוֹ

אֵת יִצְחָק בְּנֹו:

6. וַתֹּאמֶר שָׂרָה

צִחֶק

עָשָׂה לִי אֱלֹהִים

כֹּל הַשְּׁמַע

יִצְחָק לִי:

7. וַתֹּאמֶר

מִי כִגַּד לְאַבְרָהָם

הַיִּינוּקָה בָּנִים שָׂרָה

כִּי יִלְדָתִי בֶן

זָקְנִי:

8. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד

וַיִּנְמַל

וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם

מִשְׁתֵּה גָדוֹל

בְּיוֹם

הַנְּמַל אֵת יִצְחָק:

9. וַתִּרְאֵה שָׂרָה

אֵת בֶּן הַנְּעֻזִית

אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם

מְצַחֶק:

10. וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם

הַיִּינוּקָה

לְאַבְרָהָם

מְצַחֶק:

10. וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם

הַיִּינוּקָה

לְאַבְרָהָם

מְצַחֶק:

10. וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם

הַיִּינוּקָה

לְאַבְרָהָם

מְצַחֶק:

1)Or, bond-woman. 2)H. exceedingly evil. 3)H. in. 4)Or, bottle. 5)Or, prepared for me. 6)Or, playing.

1. And Isaac said
unto Abraham his
father,
and he said:
My father;
and he said:
Here am I, my son.
And he said:
Behold, [here is] the fire
and the wood;
but where [is] the lamb
for a burnt offering?
8. And Abraham said:
God
will provide himself
the lamb
for a burnt offering
my son,
so they went both
of them
together.
9. And they came
unto the place
[of] which God had
told him;
and Abraham built there
the altar,
and arranged the wood,
and bound Isaac his son,
and laid him
on the altar
[from] above [to] the
wood.
10. And Abraham
stretched forth
his hand,
and took
the knife
to slay his son.
11. But [now] called
unto him
an angel of the Lord
out of (the) heaven

7. וַיֹּאמֶר יִצְחָק
אֶל אַבְרָהָם אָבִיו
וַיֹּאמֶר
אָבִי
וַיֹּאמֶר
הֲיָנִי בְנִי
וַיֹּאמֶר
הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
וְיָאֵה הַשֶּׁה
לְעֹלָה :
8. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֱלֹהִים
יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׁה
לְעֹלָה
בְנִי
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יחדו :
9. וַיָּבֹאוּ
אֶל הַמְּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים
וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם
אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֵךְ אֶת הָעֵצִים
וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנֵו
וַיִּשֶׁם אֹתוֹ
עַל הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֲצִים :
10. וַיִּשְׁטַח אַבְרָהָם
אֶת יָדוֹ
וַיִּקַּח
אֶת הַמַּאֲכֶלֶת
לְשַׁחֵט אֶת בְּנֵו :
11. וַיִּקְרָא אֵלָיו
מִלְּאֵךְ יְהוָה
מִן הַשָּׁמַיִם

upon one of the mount-
ains
[of] which I will tell
unto thee.
3. And Abraham rose
up early
in the morning,
and saddled his ass,
and took his two young
men
with him,
and Isaac his son;
and he cleft
the wood for [the]
burnt offering,
and rose up,
and went
unto the place
[of] which God told
him.
4. On the third day
Abraham lifted up
his eyes,
and saw the place
from a distance.
5. And Abraham said
unto his young men:
Abide you here;
with the ass,
and I and the lad
will go yonder;
and we will worship,
and return unto you.
6. And Abraham took
the wood for the
burnt offering,
and put [it] upon Isaac
his son;
and he took in his hand
the fire
and the knife;
and they went both
of them
together.

עַל אֶחָד הַהָרִים
אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךְ :
3 וַיִּשָּׁע אַבְרָהָם
בַּבֶּקֶר
וַיַּחֲבֹשׁ אֶת הַחֲמֹר
וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו
אִתּוֹ
וְאֵת יִצְחָק בְּנֵו
וַיִּבְקַע
עֵצֵי עֹלָה
וַיִּקַּם
וַיִּקַּד
אֶל הַמְּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר לוֹ
הָאֱלֹהִים :
4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
אֶת עֵינָיו
וַיִּרְאֵ אֶת הַמְּקוֹם
מֵרֶחֶק :
5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל נַעֲרָיו
שִׁבוּ לָכֶם פֹּה
עִם הַחֲמֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּעַר
נִלְכְּהָ עַד פֹּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם :
6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת עֵצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנֵו
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ
אֶת הָאֵשׁ
וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יחדו :

1) Or, two [of, his etc. 2) 11. Stay for yourselves here. 3) Or, two went. 4) 11. see for himself.

they two swore.

32. So they ^{made a} covenant in Beer Sheba:

and Abimelech rose up,

and Phichol the commander of his host, and they returned

into the land of [the] Philistines.

33. And he planted

a tamarisk

in Beer Sheba,

and he called there

on the name of the Lord, the Everlasting God.

34. And Abraham sojourned in the land of [the] Philistines many days.

כב
שָׁבִיעִי

וַיִּשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם :

32. וַיִּכְרְתוּ בְרִית

בְּבֵאֵר שֵׁבַע

וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ

וַיָּבִיל שָׂר אֶצְבָּאוֹ

וַיָּשִׁיבוּ

אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים :

33. וַיִּטֵּעַ

אֶשְׁמֹרֶת

בְּבֵאֵר שֵׁבַע

וַיִּקְרָא שָׁם

בְּיֵשֶׁם יְהוָה

אֵל עוֹלָם :

34. וַיֵּרָד אֲבֹרָהָם

בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים

יָמִים רַבִּים :

CAP. XXII.

שִׁבְעִי

which Abimelech's servants had violently taken away.

26. And Abimelech said:

I do not know

who has done

this thing,

and also thou

didst not tell me,

hior heard I [of it]

except to-day:

27. And Abraham took

sheep and oxen,

and gave [them] to

Abimelech:

and they two ^{made}

a covenant.

28. And Abraham set

seven ewe lambs of

the flock

apart.

29. And Abimelech said

unto Abraham:

What are

these seven ewe lambs

which thou hast set

apart?

30. And he said:

For [these] seven lambs

thou shalt take of my

hand,

in order that it may be

to me

for a witness,

that I have dug

this well.

31. Therefore he called

(to) that place

Beer Sheba:

because there

אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ

26. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

לֹא יָדַעְתִּי

מִי עָשָׂה

אֵת הַדָּבָר הַזֶּה

וְגַם אַתָּה

לֹא הִגַּדְתָּ לִּי

וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי

בְּלַתִּי הַיּוֹם :

27. וַיִּקַּח אֲבֹרָהָם

צֹאן וּבָקָר

וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ

וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם

בְּרִית :

28. וַיִּצַב אֲבֹרָהָם

אֵת שִׁבְעַת בְּכִשְׁת

הַצֹּאן

לְבַדָּהֶן :

29. וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

אֶל אֲבֹרָהָם

מָה הֵנָּה

שִׁבְעַת בְּכִשְׁת הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ

לְבַדָּנָה :

30. וַיֹּאמֶר

כִּי אֵת שִׁבְעַת בְּכִשְׁת

תִּקַּח מִיָּדִי

בְּעֹבוֹר תְּהִיָּה לִּי

לְעֵדָה

כִּי הִפְרַתִּי

אֵת הַבְּאֵר הַזֹּאת :

31. עַל כֵּן קָרָא

לְמָקוֹם הַהוּא

בְּאֵר שֵׁבַע

כִּי שָׁם

[. And it came to pass

after these things,

that God

did ^{tempt} Abraham,

and said unto him:

Abraham:

and he said:

Here am I

2. And he said:

Take, now,

thy son,

thy only son

whom thou lovest,

[even] Isaac,

and ^{get} thee

into the land of Moriah:

and offer him there

for a burnt offering

1. וַיְהִי

אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

וַיִּתְּלֶהוּ

נִסָּה אֵת אֲבֹרָהָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֲבֹרָהָם

וַיֹּאמֶר

הִנְנִי :

2. וַיֹּאמֶר

קַח נָא

אֵת בְּנֶךְ

אֵת יְחִידֶךָ

אֲשֶׁר אַהֲבָת

אֵת יִצְחָק

וְלֵךְ לְךָ

אֶל אֶרֶץ מֹרְיָה

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם

לְעֹלָה

1)H. and also. 2)H. cul. 3)Or, by hence res. 4 Or, grove; orchard. 5)Or, test, prote. 6)H. go to thee.

and to weep for her.

3 And Abraham rose up from ^{rose up}before his dead,

and spoke unto the children of Heth, saying:

4 A stranger and a sojourner I [am] with you,

give (to) me

a burial possession

with you,

and let me bury my dead

from before me,

5. And the children of Heth answered Abraham

saying to him:

6. Hear us, my lord,

a prince of God³

thou [art] ^{among us};

in the choicest of our sepulchres bury thy dead:

each one of us

will not withhold from thee his sepulchre

from burying thy dead.

7. And Abraham rose up,

and bowed himself

to the people of the land,

to the children of Heth.

8. And spoke with them, saying:

If it be your mind⁵

to bury my dead

from before me,

hear me,

and intreat for me

by Ephron the son of Zohar,

וְדָבַרְתָּהּ:

3. וַיָּקָם אַבְרָהָם

מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ

וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי חֵת

לֵאמֹר:

4. גֵּר וְתוֹשֵׁב

אֲנִי עִמָּכֶם

תָּנוּ לִי

אֶחְזֹת קֶבֶר

עִמָּכֶם

וְאֶקְבְּרָה מֵתִי

מִלְפָּנַי:

5. וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת

אֶת אַבְרָהָם

לֵאמֹר לוֹ:

6. שְׁמַעֲנוּ אֲדֹנָי

נָשִׂיא אֱלֹהִים

אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ

בְּמִבְחַר קֶבְרֵינוּ

קֶבֶר אֶת מֵתְךָ

אִישׁ מִמֵּנוּ

אֶת קֶבְרוֹ לֹא

יִגְדֹּל מִמֶּךָ:

בְּקֶבֶר מֵתְךָ:

7. וַיָּקָם אַבְרָהָם

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

לְעַם הָאָרֶץ

לְבְנֵי חֵת:

8. וַיְדַבֵּר אִתָּם

לֵאמֹר

אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם

לְקַבֵּר אֶת מֵתִי

מִלְפָּנַי

שְׁמַעֲוֵנִי

וּפְנֹעֵו לִי

בְּעֶפְרוֹן בֶּן צִחֹר:

to thy brother Nahor.

21. Uz his first-born,

and Buz his brother,

and Kemuel

the father of Aram;

22. And Kesed,

and Hazo,

and Pildash,

and Jiddaph,

and Bethuel.

23. And Bethuel begot Rebekah:

these eight

bore Milcah to Nahor,

Abraham's brother.

24. And his concubine,

whose name [was] Reumah, (and) she also bore

Tebah.

and Gaham,

and Tahash.

and Maacah.

CHAYE SARAH

כג

1. And the life of Sarah was a hundred year[s]

and twenty year[s]

and seven years;

[these were] the years of Sarah's life.

2. And Sarah died

in Kiriath Arba,

which is Hebron,

in the land of Canaan;

and Abraham came

to mourn for Sarah.

לְנַחֲוֹר אָחִיהָ:

21. אֶת עוּץ בְּכוֹר

וְאֶת בּוּז אָחִיו

וְאֶת קִמּוּעַל

אָבִי אֲרָם:

22. וְאֶת כְּסֵד

וְאֶת חַזוֹ

וְאֶת פִּלְדָּשׁ

וְאֶת יִדְדָף

וְאֶת בֶּתְוֵאל:

23. וּבְתוֹלַד יֶדֶד

אֶת רֵבֶקָה

שְׁמֹנֶה אֵלֶיהָ

יָלְדָה מִלְכָּה לְנַחֲוֹר

אָחִיו אַבְרָהָם:

24. וּפִיִּלְגֵשׁוֹ

וַיִּשְׁמָה רְאוּמָה

וְהִוָּדָה גַּם הִיא

אֶת תֵּבַח

וְאֶת גַּחַם

וְאֶת תַּחַשׁ

וְאֶת מַעֲכָה:

חַיֵּי שָׂרָה

CAP. XXIII.

1. וַיְחַיֵּי חַיֵּי שָׂרָה

מֵאָה שָׁנָה

וְעֶשְׂרִים שָׁנָה

וַיִּשְׁבַּע שָׁנִים

שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה:

2. וַתָּמָת שָׂרָה

בְּקִרְיַת אַרְבַּע

הִיא חֶבְרוֹן

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיָּבֹא אַבְרָהָם

לְסַפֵּד לְשָׂרָה

1)H. and her name etc. 2)H. upon. 3)Or, a mighty prince. 4)H. in the midst of us. 5)H. If it is with your soul.

6. And he said:
By myself I have sworn,
says the Lord,³
that because thou
hast done
this thing,
and hast not withheld
thy son,
thy only son,
17. That I will greatly
bless thee,
and I will exceedingly
multiply
thy seed
like the stars of the
heaven,
and like the sand
which [is] upon the
shore of the sea
and thy seed shall
possess
the gate of his enemies.
18. And [there] will
bless themselves
with thy seed
all the nations of the
earth;
because thou hast
hearkened
to my voice.
19. And Abraham
returned
unto his young men,
and they rose up,
and went together
unto Beer Sheba;
and Abraham dwelt
in Beer Sheba.
מִפְּטִיר
20. And it came to pass
after these things
that it was told to
Abraham,
saying:
Behold, Milcah, she
also has born children

16. וַיֹּאמֶר
בִּי גִשְׁבַּעְתִּי
נָא אֲנִי יְהוָה
כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֵת הַדָּבָר הַזֶּה
וְלֹא חִשַּׁבְתָּ
אֵת בְּנֶךְךָ
אֵת יְחִידְךָ :
17. כִּי בִרְךָ אֲבָרְכֶךָ
וְהִרְבֵּה אֲרַבֶּה
אֵת זְרַעְךָ
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכַהֲוֹד
אֲשֶׁר עַל שְׂפַת תַּיִם
וַיְרִשׁ זְרַעְךָ
אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו :
18. וְהִתְבָּרְכוּ
בְּזֶרְעֶךָ
כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
עַקְבֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקוֹלִי :
19. וַיָּשָׁב אַבְרָהָם
אֶל נְעָרָיו
וַיִּקְמוּ
וַיֵּלְכוּ יחדו
אֶל בְּעֵר שֶׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
בְּבֵעֵר שֶׁבַע :
מִפְּטִיר
20. וַיְהִי
אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה
וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר
הִנֵּה יִלְדָה מִלְכָּה
גַּם הִיא בָנִים

and said:
Abraham, Abraham;
and he said:
Here am I.
12. And he said:
Do not stretch out
thy hand
unto the lad,
and do not do to him
any thing;
for now I know
that thou fearest God;
and thou hast not
withheld
thy son,
thy only son,
from me.
13. And Abraham lifted up
his eyes,
and saw,
and, behold, a ram
behind [him]
was entangled
in a thicket
by his horns;
and Abraham went,
and took the ram,
and offered him up
for a burnt offering
instead of his son.
14. And Abraham called
the name of that place
Adonai Jireh;
as it is said [to] this day:
In the mount of the
Lord
it shall be provided.²
15. And the angel of
the Lord called
unto Abraham
a second time
out of (the) heaven,

וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר
הִנְנִי :
12. וַיֹּאמֶר
אַל תִּשְׂטַח יָדְךָ
אֶל הַנֶּעָר
וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה
כִּי עֵתָה יֵדַעְתִּי
כִּי יִרָא אֱלֹהִים אִתָּךְ
וְלֹא חִשַּׁבְתָּ
אֵת בְּנֶךְךָ
אֵת יְחִידְךָ
מִמֶּנִּי :
13. וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
אֵת עֵינָיו
וַיִּרְא
וְהִנֵּה אֵיל אֲחֵר
נִקְוֵה
בְּסִבְתָּ
בְּמַרְנֵי
וַיִּקַּח אַבְרָהָם
וַיִּקְחֵהוּ אֵת הָאֵיל
וַיַּעֲלֵהוּ
לְעֹלָה
תַּחַת בְּנוֹ :
14. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
יְהוָה יִרְאֶה
אֲשֶׁר יֹאמֵר הַיּוֹם
בְּהַר יְהוָה
יִרְאֶה :
15. וַיִּקְרָא מַלְאָךְ יי
אֶל אַבְרָהָם
שֵׁנִית
מִן הַשָּׁמַיִם :

1) i. e. the Lord will see, or, provide. 2) Or, he shall be seen. 3) Il. a saying of the Lord. 4) Il. in.

in his midst.
 4. But unto my land
 and unto my birth-place
 shalt thou go,
 and take a wife
 for my son
 for Isaac.
 5. And the servant
 said unto him:
 Perhaps
 will the woman not be
 willing
 to go after me
 unto this land;
 must I needs bring
 thy son
 unto the land
 from whence thou
 camest?
 6. Ar. Abraham said
 unto him:
 Beware thou*
 that thou bring not
 my son thither.
 7. The Lord
 the God of the heaven
 who took me
 from my father's house
 and from the land of
 my birth,
 and who spoke to me,
 and who swore to me,
 saying:
 To thy seed
 I will give
 this land;
 he will send his angel
 before thee,
 and thou shalt take
 a wife for my son
 from thence.

בְּקִרְבוֹ :
 4. כִּי אֶל אֶרְצִי
 וְאֶל מוֹלַדְתִּי
 תֵּלֵךְ
 וְקַחְתָּ אִשָּׁה
 לְבְנִי
 לְיִצְחָק :
 5. וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַעֲבֹד
 אוֹיֵי
 לֹא תֵאבֹה הָאִשָּׁה
 לָלֶכֶת אַחֲרַי
 אֶל הָאֶרֶץ הַזֹּאת
 הֲהֵשֵׁב אִשִּׁיב
 אֶת בְּנִי
 אֶל הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר יָצֵאתָ מִשָּׁם :
 6. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲבָרְכֶם
 הַשִּׁמְרֵךְ נָךְ
 פֶּן תִּשְׁיֵב אֶת בְּנִי
 שָׁמָּה :
 7. יְהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר לָקַחְנִי
 מִבֵּית אָבִי
 וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי
 וְאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי
 וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי
 לֵאמֹר
 לְדָוָדָךְ
 אֶתֶּן
 אֶת הָאֶרֶץ הַזֹּאת
 הוּא יִשְׁלַח מַלְאָךְ
 לְפָנֶיךָ
 וְקַחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי
 מִשָּׁם :

the gate of his city.
 19. And afterward
 Abraham buried
 Sarah his wife
 at the cave
 of the field of Machpelah
 before Mamre,
 which is Hebron,
 in the land of Canaan.
 20. And conformed was
 the field,
 and the cave which
 [was] in it,
 to Abraham
 for a burial possession
 from the children of
 Heth.

כד

1. And Abraham [was]
 old,
 advanced in days;
 and the Lord
 had blessed Abraham
 in all.
 2. And Abraham said
 unto his servant,
 the elder of his house,
 that [was] ruling
 over all that he had:
 Put, I pray thee, thy
 hand
 under my thigh
 3. And I will make thee
 swear by the Lord,
 the God of (the) heaven
 and the God of the earth,
 that thou shalt not take
 a wife
 for my son
 of the daughters of
 the Canaanites
 [that I [am] dwelling

שַׁעַר עִירוֹ :
 19. וְאַחֲרַי כֵּן
 קָבַר אֲבָרְהָם
 אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
 אֶל מְעֵרַת
 שְׂדֵי הַמַּכְפֵּלָה
 עַל פְּנֵי מַמְרֵא
 הַיּוֹא חֶבְרוֹן
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
 20. וַיִּקָּם
 הַשָּׂדֶה
 וְהַמְעֵרָה אֲשֶׁר בוֹ
 לְאֲבָרְהָם
 לְאִחוֹת קָבַר
 מֵאֵת בְּנֵי חֵת :
 CAP. XXIV.
 1. וְאֲבָרְהָם זָקֵן
 בָּא בַּיָּמִים
 וַיְהוֶה
 בְּרַךְ אֶת אֲבָרְהָם
 בְּכָל :
 2. וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם
 אֶל עַבְדּוֹ
 זָקֵן בֵּיתוֹ
 הַמְשִׁל
 בְּכָד אֲשֶׁר לוֹ
 שִׁים נָא יָדְךָ
 תַּחַת יְרֵכִי :
 3. וְאֲשַׁבְּעֶךָ בַּיהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 וְאֱלֹהֵי הָאֶרֶץ
 אֲשֶׁר לֹא תִקַּח
 אִשָּׁה
 לְבְנִי
 מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב

1) i. e. in whose midst I [am] dwelling. 2) Or, kindred. 3) Or, Take care for thyself. 4) Or, nativity.

14. And Ephron answered Abraham, } 14. וַיַּעַן עֶפְרוֹן
 saying to him: } אֶת אַבְרָהָם
 15 My lord, } 15. אֲדֹנָי
 hear me: } שְׁמַעֲנִי
 a [piece of] land [worth] } אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת
 four hundred shekels } שֶׁקֶל כֶּסֶף
 of silver }
 between me and between thee } כִּינִי וּבִינְךָ
 what [is] it? } מָה הִיא
 bury therefore thy dead. } וְאֵת מֵתְךָ קַבֵּר :
 16. And Abraham heard } 16. וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם
 and Ephron } אֶל עֶפְרוֹן
 and Abraham weighed } וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם
 to Ephron } לְעֶפְרוֹן
 the silver } אֶת הַכֶּסֶף
 [of] which he had } אֲשֶׁר דִּבֶּר
 spoken } בְּאָזְנֵי בְנֵי הַתּוֹ
 in the ears of the } אַרְבַּע מֵאוֹת
 children of Heth, } שֶׁקֶל כֶּסֶף
 four hundred shekels }
 of silver } עֵבֶר לַפְּחָד :
 2current [money] with } יִשְׁנִי
 the merchant, } יִשְׁנִי
 17. And [now] was } 17. וַיִּקָּם
 confirmed } שָׂדֵה עֶפְרוֹן
 the field of Ephron, } אֲשֶׁר בְּמַכְפֶּלֶה
 which [was] in Mach- } אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא
 pelah, } הַשָּׂדֶה
 which [was] before } וְהַמְעָרָה
 Mamre, } אֲשֶׁר בּוֹ
 the field, } וְכָל הָעֵץ
 and the cave } אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה
 which [was] in it, } אֲשֶׁר בְּכֶל גְּבֻלוֹ
 and all the tree[s] } סָבִיב :
 which [were] in the } 18. לְאַבְרָהָם
 field, } לְמַקְנָה
 which [were] in all } לְעִינֵי בְנֵי הַתּוֹ
 its border } בְּכָל בְּאֵי
 round about; }
 18. To Abraham }
 for a purchased posses- }
 sion }
 before the eyes of the }
 children of Heth; }
 before all entering }
 dead there. }

9. That he may give } 9. וַיִּתֵּן לוֹ
 (to) me } אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֶּלֶה
 the cave of Machpelah, }
 which he has. } אֲשֶׁר לוֹ
 which [is] in the end } אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שָׂדֵהוּ
 of his field, }
 for full [money] } בְּכֶסֶף מָלֵא
 let him give it to me } יִתְּנֶנָּה לִי
 in the midst of you, } בְּתוֹכְכֶם
 for a burial possession } לְאַחֲזַת קֶבֶר :
 10. And Ephron [was] } 10. וַעֲפְרוֹן יָשָׁב
 sitting } בְּתוֹךְ בְּנֵי הַתּוֹ
 in the midst of the } וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי
 children of Heth; } אֶת אַבְרָהָם
 and Ephron the Hittite }
 answered Abraham } בְּאָזְנֵי בְנֵי הַתּוֹ
 and Ephron } כָּל בְּאֵי
 answered Abraham } שֶׁשַׁעַר עִירוֹ
 } לֵאמֹר :
 11. No, my lord, } 11. לֹא אֲדֹנָי
 hear me; } שְׁמַעֲנִי
 the field I give (to) thee, } הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךָ
 and the cave which } וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ
 [is] in it } לְךָ נְתַתִּיחָה
 I give it (to) thee: } לְעִינֵי בְנֵי עַמִּי
 before the eyes of the } נְתַתִּיחָה לְךָ
 sons of my people } קַבֵּר מֵתְךָ :
 I give it (to) thee; }
 bury thy dead. }
 12. And Abraham bowed } 12. וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם
 himself down } לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ :
 before the people of }
 the land. }
 13. And he spoke unto } 13. וַיְדַבֵּר אֵל
 Ephron, } עֶפְרוֹן
 in the ears of the } בְּאָזְנֵי עַם הָאָרֶץ
 people of the land, } לֵאמֹר
 saying: } אֵךְ אִם אַתָּה לוֹ
 But if thou wilt, I pray } שְׁמַעֲנִי
 thee, hear me: }
 I will give the [money } נְתַתִּי כֶסֶף הַשָּׂדֶה
 of the field; } קַח לִפְנֵי
 take [it] of me; } וְאֶקְבְּרָה אֶת מֵתִי
 and let me bury my } שְׁמָה :
 dead there. }

1) i. e. price. 2) Or, [which] passes with etc.

ten [hekels of] gold
[being] their weight.

23. And he said:
whose daughter [art]
tell me, I pray thee,

Is [there in] thy father's
a place for us
to lodge [in]?

24. And she said unto
I [am] the daughter
of Bethuel,
the son of Milcah,

whom she bore to Nahor.

25. And she said [more-
over] unto him:
Both straw

and fodder

[are] plenty with us,

and a place to lodge

26. And the man bowed
and prostrated himself
before the Lord,

27. And he said:

Blessed [be] the Lord,
the God of my master
who has not withdrawn
his kindness and his
truth
from my master;

I [being] on the way,
the Lord has led me
[to] the house of my
master's brethren.

28. And the maiden ran,
and told
at her mother's house
according to these
things.

29. And Rebekah had
and his name [was]
and Laban ran unto

עֲשָׂרָה זָהָב
כֹּמֶשׁ קָדָם :

23. וַיֹּאמֶר
בַּת מִי אַתְּ

הַיְדוּי נָא לִי
הַיֵּשׁ בֵּית אָבִיךָ
מְקוֹם לָנוּ
לָדוּן :

24. וַתֹּאמֶר אֵלָיו
בַּת בְּתוּאֵל אֲנִי
בִּן מִלְכָּה

אִשְׁרָי יָרְדָה לְנָחוֹר :

25. וַתֹּאמֶר אֵלָיו
גַּם תְּבִן
גַּם מִסְּפֹא

רַב עִמָּנוּ

גַּם מְקוֹם לָדוּן :

26. וַיִּקַּד הָאִישׁ

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה :

27. וַיֹּאמֶר
בְּרוּךְ יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבִרְחָם
אִשְׁרָי לֹא עָזַב
חַסְדּוֹ וְאֱמִתּוֹ
מִעַם אֲדֹנָי
אֲנִי בַּדֶּרֶךְ
נִהְיִי יְהוָה

בֵּית אָחִי אֲדֹנָי :

28. וַתָּרוּץ הַבַּעֲרָה
וַתִּגְדַּל
לְבַיִת אִמָּהּ
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה :

29. וַלְרֵבְקָה אָח
וַיִּשְׁכְּנוּ לְבָן
וַיָּרֶץ לְבָן אֶל הָאִישׁ

and said:
Let me sip
a little water
from thy pitcher.

18. And she said:
Drink, my lord;

and she hastened,
and let down her
pitcher
upon her hand,

and gave him drink.

19. And [when] she finished giving him drink,
(and) she said:

Also for thy camels I
will draw,
until they have finished
to drink.

20. And she hastened,
and emptied her pitcher
into the trough,

and ran again unto
the well

to draw,
and drew
for all his camels.

21. And the man
[was] wondering at her,
keeping silent,

to know
whether the Lord had
prospered his way
or not.

22. And it came to pass,
as the camels had finished
to drink,

that the man took
a golden nose-ring,
half a shekel [being]
its weight,

and two bracelets
for her hands,

וַיֹּאמֶר
הֲנִסִּי מֵי נֹא
מִעֵט מַיִם
מִבְּרֵךְךָ :

18. וַתֹּאמֶר
שְׂתֵה אֲדֹנָי

וַתַּמְהֵר
וַתִּרְדַּד בְּיָדָהּ
עַל יָדָהּ

וַתִּשְׁקְהוּ :

19. וַתִּבְלַל לְהִשְׁקֹתוֹ
וַתֹּאמֶר

גַּם לְגַמְלֶיךָ אֲשָׂא
עַד אִם כִּלּוֹ קִשְׁתָּם :

20. וַתַּמְהֵר
וַתַּעַר בְּרֵדָהּ
אֶל הַשְּׂקָת

וַתָּרוּץ עוֹד אֶל
הַבְּאֵר

לְשֹׂאֵב
וַתִּשְׂאֵב
לְכָל גַּמְלֹיו :

21. וְהָאִישׁ
מִשְׁתַּמֶּה לָּהּ
מִחֲרִישׁ
לְדַעַת

הֲהִצְלִיחַ יְיָ בְּדַבְּרֵי
אִם לֹא :

22. וַיְהִי
כִּאֲשֶׁר כִּלּוֹ הַגַּמְלִים
לְשֵׁתוֹת

וַיִּקַּח הָאִישׁ
נֶזֶם זָהָב

בְּקַע מִשְׁקָלוֹ
וּשְׁנֵי צְמִידִים
עַל יָדָהּ

1)Or, give me to drink. 2)Or, ear-ring. 3)H. upon. 4)Or, to sleep the night [in]: 5)H. also. 6)Or. worshipped. 7)H. forsaken.

unto my master Abraham. : עַם אֲדֹנָי אֲבְרָהָם :

13. Behold, I [am] standing by the fountain of water, and the daughters of the men of the city [are] going out to draw water. : 13. הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב עַל עֵין הַמַּיִם וּבָנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לְשֹׂאֵב מַיִם :

14. And let it come to pass, [that] the maiden unto whom I shall say: Let down thy pitcher, I pray thee, that I may drink; and she will say: drink, and also thy camels I will give drink her thou hast appointed for thy servant, for Isaac; and thereby I shall know that thou hast done kindness unto my master. : 14. וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הֲפִי נָא כִּבֵּד וְאִשְׁתָּה וְאִמְרָה שָׂתֵה וְגַם גַּמְלֵיהָ אִשְׁקֶהָ אֵתְּהָ הַכֶּתֶת לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְכֵה אֲנֵעַ כִּי עֲשִׂיתָ חֶסֶד עַם אֲדֹנָי :

15. And it came to pass, before he had yet finished to speak, that, behold, Rebekah [was] going out, who was born to Bethuel, the son of Milcāh, the wife of Nahor, Abraham's brother, and her pitcher [was] upon her shoulder. : 15. וַיְהִי כִּי הוּא מְדַבֵּר וְלֹא הִסִּיחַ לְדַבֵּר וְהִנֵּה רֵבֶקָה יֹצְאָה אֲשֶׁר יִדְּוָה לְבֵתוֹ אֵל בְּתוּלַי בִּן מִלְכָּה אִשְׁתּוֹ נָחוֹר אָחִי אֲבְרָהָם וְעַל שִׁמְרָהּ : 16. And the maiden [was] of a very fair appearance, a virgin, and a man had not known her; and she went down to the fountain, and filled her pitcher, and came up. : 16. וְהַנַּעֲרָה מְטֹבַת מְרֵאָה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָהּ וַתֵּרָד הָעַיְנָה וַתִּמְלֵא כִּבְיָהּ וַתֵּעַד :

17. And the servant ran to meet her, לְקַרְאֶתָּהּ

8. And if the woman will not be willing } 8. וְאִם לֹא תֵאָמֵר הָאִשָּׁה }
to go after thee, לָלֶכֶת אַחֲרָיְךָ }
then thou shalt be clear } וְנִקְיִת }
from this my oath; כִּי־שָׁבַעְתִּי זֹאת }
only my son } בֶּן אִתּוֹ בְּנִי }
thou shalt not bring } לֹא תָשִׁיב שָׁמָּה : }
thither. }
8 And the servant put } 8. וַיִּשֶׂם הָעֶבֶד }
his hand } אֶת יָדוֹ }
under the thigh of } תַּחַת יְרֵךְ אֲבְרָהָם }
his lord, } אֲדֹנָיו }
and swore to him } וַיִּשָּׁבַע לוֹ }
concerning this thing. } עַל הַדְּבָר הַזֶּה : }
שְׁלִישִׁי } שְׁלִישִׁי }
10. And the servant took } 10. וַיִּקַּח הָעֶבֶד }
ten camels, } עֲשָׂרָה גְמֻלִים }
of the camels of his } מִגְמְלֵי אֲדֹנָיו }
master, } וַיֵּלֶךְ }
and departed; } וְכָל טוֹב אֲדֹנָיו }
and all the good[s] of } וְכָל הַטוֹב }
his master } בְּיָדוֹ }
[were] in his hand; } וַיֵּקָם }
and he rose up } וַיֵּלֶךְ }
and went } וְאֵל אֶרֶם נְהֹרִים }
unto Mesopotamia. } אֵל עִיר נְחוֹר : }
unto the city of Nahor. } 11. וַיִּבְרַךְ הַגְּמֻלִים }
11. And he made the } כַּחוּץ לְעִיר }
camels to kneel down } אֵל בְּאֵר הַמַּיִם }
from without (to) the } לַעֲתַת עָרֵב }
city } לַעֲתַת }
at the well of water. } צֹאת הַשְּׂאֵבֹת : }
at the time of evening. } [when] the female water }
drawers go out. }
at the time. } 12. וַיֹּאמֶר }
[when] the female water } 12. וַיֹּאמֶר }
drawers go out. } יְהוָה }
12. And he said: } אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבְרָהָם }
O Lord, } שְׁלֵחַנִי וְאֲנִי }
the God of my master } לְפָנֶי }
Abraham, } הַיּוֹם }
send me, I pray thee, } וְעֲשֵׂה חֶסֶד }
good speed! }
to day, }
and do kindness

1) i. e. released. 2) Or, for. 3) Or, Aram of the two rivers. 4) H. cause [it], I pray thee, to meet before me; or, to happen. 5) H. good.

whom the Lord has
appointed
for my master's son.

45 I had not yet fin-
ished to speak
unto my heart,

and, behold, Rebekah
[was] coming forth,
with her pitcher upon
her shoulders;
and she went down to
the fountain,
and drew;

and I said unto her:
Let me drink

46. And she hastened,
and let down her pitcher
from (upon) her [shoul-
der],
and said:
Drink,

and also thy camels:
I will give drink;
so I drank,

and also the camels
she gave drink,

47. And I asked her,
and said:

Whose daughter [art]
thou?

and she said:

The daughter of Bethuel,
Nahor's son,

whom Milcah bore to
him;
then I put the nose-ring
upon her nose

and the bracelets
upon her hands.

48. And I bowed my
head,
and prostrated myself
before the Lord;
and blessed the Lord,

the God of my master
Abraham,
who had led me

אֲשֶׁר הֵבִיחַ יְהוָה
לְפָנַי אֶדְנִי :

45 אֲנִי מְרַב אֲבַקֵּן
לְדַבֵּר

אֶל לִבִּי
וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת
וּבָדָה עַל שִׁמְטָהּ

וַתֵּרֶד הָעַיִן
וַתִּשְׁאֵב

וָאָמַר אֵלֶיהָ
הִשְׁקִינִי נָא :

46 וַתַּחֲרֹץ בָּדָה
מֵעַלֶיהָ

וַתֹּאמֶר
שִׁתֵּה

וְגַם לְמִלְכָה אֲשַׁקֶּה
וְאֲשִׁתִּי

וְגַם לְחַמְלִים
הִשְׁקַתְהָ :

47 וָאֲשַׁאל אֹתָהּ
וָאָמַר

כִּת מִי אַתְּ
וַתֹּאמֶר

כִּת בְּתוּאֵל
כִּן נָחוֹר

אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ מִלְכָה
וָאָשִׁים הִנָּהִם
עַל אַפָּהּ

וְהַצְמִידִים
עַל יָדָיִךְ :

48 וָאֲקַד
וָאֲשַׁתְחַנֶּה לַיהוָה
וָאֲבָרַךְ אֶת יְהוָה

אֵלֵהוּ אֶדְנִי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר הֵנִיחָנִי

before him !

he will send his angel
with thee,
and prosper thy way,

that thou mayest take
a wife for my son
of my family

and of my father's
house.

41. Then shalt thou be
clear
from my oath,

when thou comest
unto my family;

and if they give [her]
not to thee,
then shalt thou be clear
from my oath.

42. And I came to day
unto the fountain,

and said:

O Lord,

the God of my master
Abraham,

if, now, thou art about
to prosper my way,

which I [am] going²

upon it,³

43. Behold, I [am]
standing

by the fountain of
water,

and it shall be

the young woman

that comes forth to
draw,

and I say unto her:

Let me drink, I pray
thee,

a little water

of thy pitcher;

44. And she say unto me:

Both drink thou,

and also for thy camels

I will draw;

she [is] the woman

דַּפְּנֵי

יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתְּךָ

וְהִצְלִים בְּרַכְךָ

וְקִבַּחְתְּ אִשָּׁה לְבְנִי

מִמִּשְׁפַּחְתִּי

וּמִבֵּית אָבִי :

41. אַז תִּהְיֶה עֵלֶיךָ

מֵאֲדָתִי

כִּי תָבוֹא

אֶל מִשְׁפַּחְתִּי

וְאִם לֹא יִתְּנֶנּוּ לְךָ

וְהִיָּתָה נְקִי

מֵאֲדָתִי :

42. וָאָבֹא הַיּוֹם

אֶל הָעַיִן

וָאָמַר

יְהוָה

אֵלֵהוּ אֶדְנִי אַבְרָהָם

אִם יִשְׁרֶה נָא

מִצְדִּיקִים בְּרַכְּבִי

אֲשֶׁר אֲנִי הֹלֵךְ

עָלֶיךָ :

43. הִנֵּה אֲנִי נֹכֵחַ

עַל עַיִן הַמַּיִם

וְהִנֵּה

הַעֹדְמָה

הַיּוֹצֵאת לְשָׂאֵב

וָאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ

הִשְׁקִינִי נָא

מְעַט מַיִם

מִבְּיָדְךָ :

44. וָאָמְרָה אֵלַי

גַּם אֲתָה שִׁתֵּה

וְגַם לְחַמְלִיךָ

אֲשַׁאֵב

הִיא הָאִשָּׁה

1) i. e. before whom I walked, 2) i. e. upon which I am going, 3) Or, maiden, 4) H. also, 5) H. and.

And he said: **וַיֹּאמֶר**
 Speak. **דַּבֵּר :**
 34. And he said: **וַיֹּאמֶר .34**
 I [am] Abraham's servant **עֶבֶד אַבְרָהָם אֲנִי :**
 35. And the Lord **וַיהוָה .35**
 has blessed my master **בָּרַךְ אֶת אֲדֹנָי כִּי**
 exceeding, **וַיִּגְדַּל**
 and he has become **וַיִּתֵּן לוֹ**
 great; **צֹאן וּבָקָר**
 and he has given to him **וּכְסֵף וְזָהָב**
 flocks and herds. **וְעֶבְדִּים וְשִׁפְחֹת**
 and silver and gold. **וְגַמְלִים וַחֲמֹרִים :**
 and man servants and **וְהָיָה עִמָּד**
 maldservants, **עַל הַגְּמָלִים**
 and camels and asses. **עַל הַעַיִן :**
 36. And Sarah my mas- **וַיֹּאמֶר .36**
 ter's wife bore **בֵּן לְאֲדֹנָי**
 a son to my master **אַחֲרַי וְקָנָתָהּ**
 after her [becoming] old; **וַיִּתֵּן לוֹ**
 and he has given to him **אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ :**
 all that he had. **וַיִּשְׁבַּעַנִי אֲדֹנָי**
 37. And my master **לֵאמֹר**
 made me swear, **לֹא תִקַּח אִשָּׁה**
 saying: **לְבָנִי**
 Thou shalt not take **כִּי בָנוֹת הַבְּשָׁעִנִי**
 a wife **אֲשֶׁר אֲנִי יָשֵׁב**
 for my son **בְּאֶרֶצוֹ :**
 of the daughters of the **וְאִם לֹא**
 Canaanite **אֶל בֵּית אָבִי**
 that I [am] dwelling¹ **תִּלְךָ**
 in his land.² **וְאֵל מִשְׁפַּחְתִּי**
 38 But **וְקָנָתָהּ אִשָּׁה לְבָנִי :**
 unto my father's house **וַיֹּאמֶר אֵל אֲדֹנָי .39**
 shalt thou go, **אֲלֵי לֹא תִקַּח הַיִּשָּׁה**
 and unto my family, **אֲחֵרִי :**
 and thou shalt take **וַיֹּאמֶר אֵל .40**
 a wife for my son **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 39. And I said unto **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 my master: **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 Perhaps will the woman **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 not go **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 after me. **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 40. And he said unto me: **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 The Lord, **וַיֹּאמֶר אֵל :**
 that I walked **וַיֹּאמֶר אֵל :**

outside, **הַחַיְצָה**
 unto the fountain, **אֶל הָעַיִן :**
 30. And it came to pass, **וַיְהִי .30**
 when he saw the nose- **כִּרְאֵת אֶת הַנְּטִים**
 ring **וְאֶת הַצְּמָרִים**
 and the bracelets **עַל יְדֵי אָחֹתוֹ**
 upon the hands of his **וּכְשָׁמְעוּ**
 sister, **אֶת דְּבָרֵי**
 and when he heard **רַבְּקָה אָחֹתוֹ**
 the words **לֵאמֹר**
 of Rebekah his sister, **כֹּה דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ**
 saying: **וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ**
 Thus spoke the man **וַהֲיָה עִמָּד**
 unto me; **עַל הַגְּמָלִים**
 that he came unto **עַל הַעַיִן :**
 the man, **וַיֹּאמֶר .31**
 and, behold, [he was] **בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה**
 standing **לְפָנֶי תַעֲמֹד בַּחוּץ**
 by the camels **וְאֲנִי פָנִית הַבַּיִת**
 at the fountain. **וּמְקוֹם לְגַמְלִים :**
 31. And he said: **וַיֹּאמֶר .31**
 come in, thou blessed **בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה**
 of the Lord, **לְפָנֶי תַעֲמֹד בַּחוּץ**
 why standest thou in **וְאֲנִי פָנִית הַבַּיִת**
 the street **וּמְקוֹם לְגַמְלִים :**
 while I have prepared **וַיֹּאמֶר .32**
 the house **וַיֹּאמֶר .32**
 and a place for the **וַיֹּאמֶר .32**
 camel?³ **וַיֹּאמֶר .32**
 32. And the man came **הַבַּיִתָּה**
 into the house, **וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים**
 and he loosened the **וַיִּתֵּן**
 camels, **תִּבּוֹן וּמְסָפֹא**
 and gave **לְגַמְלִים**
 straw and fodder **וּמִיָּם**
 to the camels, **לְרַחֵץ רַגְלָיו**
 and water **וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים**
 to wash his feet **אֲשֶׁר אִתּוֹ :**
 and the feet of the men **וַיֹּשֶׁם לְפָנָיו**
 who [were] with him. **קָאֵב**
 33. And [food] was put **וַיֹּאמֶר**
 before him **לֹא אֵכֵל**
 to eat; **עַד אִם דִּבַּרְתִּי**
 but he said: **דְּבָרִי**
 I will not eat **וְיִתֵּן**
 until I have spoken **וְיִתֵּן**
 my words. **וְיִתֵּן**

¹Or, c'weel. ²Or, walled, wighted; w'wout. ³Or, in whose land I [am] dwelling.

that [is] walking in
the field
to meet us;

And the servant said:
He is my master;
and she took the veil
and covered herself.

66 And the servant told
to Isaac,

all the things
which he had done.

67 And Isaac brought
her
into the tent of his
mother Sarah,
and he took Rebekah,

and she became to him
(for) a wife;
and he loved her;

and Isaac was comforted
after his mother[^s
death].

כה
שטי

1. And Abraham con-
tinued,
and took a wife,

and her name [was]
Keturah.
2. And she bore (to) him

Zimran, and Jokshan,
and Medan, and Midian,

and Ishbak, and Shuah.
3. And Jokshan begot

Sheba, and Dedan,
and the sons of Dedan
were:

Asshurim, and Letushim,
and Leummim.

4. And the sons of
Midian:
Ephah, and Epher, and
Hanoch,

and Abida, and Eldaah,
all these [were]

the children of Keturah,

החלה בשדה
לקראתנו

ויאמר העבד
הוא אדוני

ונתקח הצעיף
ותתקם :

66 ויספר העבד
ליצחק

את כל הדברים
אשר עשה :

67 ויבאה יצחק
האהלה שרה אמו

ונקח את רבקה
ותהי לו לאישה

ויאהבה
וינחם יצחק
אחרי אמו :

CAP. XXV.

1. ויסף אברהם
ונקח אישה

ושמה קטורה
2. ותלד לו

את זמרן ואת יקשן
ואת מדין ואת מדין

ואת ישבק ואת שוח
3. ויקשן ילד

את שבא ואת דדן
ובני דדן היו

אשורם ולטושים
ולאמים :

4. ויבני מדין
עיפה ועפר וחנוך

ואבדה ואלדה
כל אלה

בני קטורה :

60 And they blessed
Rebekah,

and said to her:
Our sister;

become thou
(for) thousands of
myriads,

and may thy seed
possess
the gate of his haters.

61 And Rebekah arose,
and her maidens,

and they rode
upon the camels;

and went
after the man;

and the servant took
Rebekah,

and departed.

62 And Isaac came
from the way
of Beer-lahai-Roi;

for he [was] dwelling
in the land of the South.

63 And Isaac went out
to meditate in the field
at the approach of
evening;

and he raised his eyes,
and saw,

and, behold, [there
were] camels coming.

64 And Rebekah raised
her eyes,

and saw Isaac,
and she sprung down

from upon the camel.

65 And she said to the
servant:

Who [is] that man

60. ויברכו את
רבקה

ויאמרו לה
אחותנו

את הוי
קאלפי רבבה

ויירש זרעה
את שער שונאיו :

61. ותקם רבקה
ונערתי

ותרכבנה
עד הגמלים

ותצננה
אחרי האיש

ונקח העבד את
רבקה

ויילך :

62. ויצחק בא
מבוא

באר לחי ראי
והוא יושב

בארץ הנגב :

63. ויצא יצחק
לשוח בשדה

לקנות ערב
וישוא עיניו

וירא
והנה גמלים באים

64. ותשוא רבקה
את עיניה

ותרא את יצחק
ותפל

מעל הגמל :

65. ותאמר אל
העבד

מי האיש הזה

1)Or, be [a mother] of thousands etc. 2)Or, a walk [to] etc; or, from going [towards] etc. 3)H. turn. 4)H. fell.

he gave to her brother
 and to her mother.
 54. And they ate,
 and drank,
 he and the men
 who [were] with him,
 and they ²slept the
 night;
 and they rose up in
 the morning,
 and he said:
 Send me to my master.
 55. And her brother
 and her mother said:
 Let the maiden abide
 with us
 a year,³
 or ten [months]
 afterwards she shall go.
 56. And he said unto
 them:
 Do not detain me,
 [seeing] the Lord has
 prospered my way;
 send me away,
 that I may go to my
 master.
 57. And they said:
 We will call (to) the
 maiden,
 and let us ask her
 mouth.
 58. And they called
 (to) Rebekah,
 and said unto her:
 Wilt thou go
 with this man?
 and she said:
 I will go.
 59. And they sent away
 Rebekah their sister,
 and her nurse,
 and Abraham's servant,
 and his men.

נתן לאחיה
 וקמה :
 54. ויאכלו
 וישתו
 הוא והאנשים
 אשר עמו
 וישלחו
 ויקומו בבקר
 ויאמר
 שלחני לאדני :
 55. ויאמר אחיה
 ויאמה }
 תישב הנערה אתנו
 ימים
 או עשיר
 אחר תלך :
 56. ויאמר אליהם
 אל תאחרו אתי
 ויהיה הדבר
 דרפי }
 שלחני
 ואלכה לאדני :
 57. ויאמרו
 נקרא הנערה
 ונשאלה את פיה :
 58. ויקראו לרבקה
 ויאמרו אליה
 התלכי
 עם האיש הזה
 ותאמרי
 אנה :
 59. וישלחו
 את רבקה אחתם
 ואת מנקהתה
 ואת עבד אברהם
 ואת אנשיו :

in the bright way
 to take
 the daughter of my
 master's brother
 for his son.
 49. And now,
 if you are about to do
 kindness and truth
 to my master,
 tell me:
 and if not,
 tell me:
 that I may turn
 to [the] right,
 or to [the] left.
 50. Then Laban and
 Bethuel answered,
 and said
 The thing has proceeded
 from the Lord;
 we cannot speak unto
 thee
 bad or good.
 51. Behold, Rebekah [is]
 before thee,
 take [her], and go,
 and let her be a wife
 for thy master's son,
 as the Lord has spoken.
 52. And it came to pass,
 when Abraham's ser-
 vant heard
 their words,
 he bowed himself to the
 earth before the Lord.
 תמישי
 53. And the servant
 brought out
 vessels of silver,
 and vessels of gold,
 and garments,
 and gave [them] to
 Rebekah,
 and precious things

בדרך אמת
 לקחת
 את בת אחי אדני
 לבני :
 49. ועתה
 אם תשכם עשים
 חסד ואמת
 את אדני
 תגידו לי
 ואם לא
 תגידו לי
 ואפנה
 על ימין
 או על שמאל :
 50. וישען לבן וכתובאל
 ויאמרו
 מיהיה ויצא הדבר
 לא נוכל לדבר אלקה
 רע או טוב :
 51. הנה רבקה לפניך
 קח וגדף
 ותהי אישה
 לבן אדניך
 כאשר דבר יהוה :
 52. ויהי
 כאשר שמע עבד
 אברהם }
 את דבריהם
 וישתחו ארצה ליו :
 תמישי
 53. ויוצא העבד
 כלי כסף
 וכלי זהב
 ובגדים
 ויתן לרבקה
 ומגנות

1)H. way of truth. 2)Or, tarried, spent, passed. 3)Or, [f-w] days.

and she went

וַתֵּלֶךְ

to inquire of the Lord,

לְדַרֵּשׁ אֶת יְהוָה:

23. And the Lord said to her:

23. וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ

Two nations [are] in thy womb, and two ^{peoples}

שְׁנֵי גוֹיִם בְּבֶטְנֶךָ וְשְׁנֵי לְאֻמִּים

shall be separated from thy bowels: and [one] ^{people}

כִּמְעַנְךָ יִפְרְדוּ וְלֵאמֹר

shall be stronger than [the other] ^{people}: and the elder [shall] serve the younger:

כִּלְאֵם יֵאמְרוּ וְרֵב יַעֲבֹד צְעִיר:

24 And her days were full to bear,

24. וַיִּמְלֵאוּ יָמֶיהָ לְלֵדָת

and behold, [there were] twins in her womb,

וַהֲגִיחַ תוֹמִים בְּבֶטְנָהּ:

25. And the first came out red,

25. וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמֹנִי

all of him like a hairy garment: and they called his name Esau:

כָּלֹו בְּאֲדָרֶת שֵׁעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו:

26. And after that came out his brother,

26. וַאֲחֵרֵי כֵן יָצָא אָחִיו

and his hand [was] holding on Esau's heel,

וַיְדוּ אַחֲזָת בְּעֵקֶב עֵשָׂו

and [one] called his name Jacob;

וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן שִׁשִּׁים

and Isaac [was] sixty year[s] old

וְשָׁנָה בְּלָדָת אֹתָם:

at [her] bearing them,

27. וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים

27. And the boys grew up, and Esau was

27. וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צֹד אִישׁ שׂוּחָה

a man [that is] acquainted [with] hunting, a man of [the] field;

וַיַּעֲקֹב אִישׁ פֶּתַם יוֹשֵׁב אֲהֻלִּים:

and Jacob [was] a plain man, dwelling in tents.

28. וַיֶּאֱהָב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו

28. And Isaac loved Esau,

28. כִּי צִיד בָּפִי וְרֵבְקָה אֲהַבְתִּי אֶת יַעֲקֹב:

because [the] venison [was] for his mouth;

29. וַיִּזְדַּק יַעֲקֹב נְיֹד

but Rebekah loved Jacob.

29. וַיִּזְדַּק יַעֲקֹב נְיֹד

29. And Jacob boiled pottage:

and seven years;

וַיִּשְׁבַּע שָׁנִים

and he expired,

וַיָּמוּת

and died,

וַיִּאָסֶף

and was gathered

אֶל עַמּוּיוֹ:

unto his people.

18. וַיֵּשְׁבֶנּוּ

18. And they dwell

מִחֵוִילָה עַד שׁוּר

from Havilah as far as Shur which [is] before Egypt,

אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרָיִם בְּאֶרֶץ אַשּׁוּרָה

as thou comest toward Assyria:

עַד פְּנֵי כָר אֲחָיו

before all his brethren he ^{settle}.

נָפַל:

TOLEDOTH.

תולדות

19 And these are the generations of Isaac,

19. וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בֶּן אַבְרָהָם יִצְחָק:

the son of Abraham;

בֶּן אַבְרָהָם

Abraham begot Isaac.

אֲבָרְהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק:

20 And Isaac was

20. וַיְהִי יִצְחָק

forty year[s] old,

בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

when he took Rebekah,

בְּקָנָתוֹ אֶת רֵבְקָה

the daughter of Bethuel the ^{Syrian} of Padan-aram,

בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי כַּפְרֵן אֲרָם

the sister of Laban the ^{Syrian}, to himself for a wife.

אָחֻת לְבָן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה:

21. And Isaac entreated (to) the Lord in behalf of his wife,

21. וַיַּעֲמֵר יִצְחָק לַיהוָה

for she [was] barren;

לְנִכְחַ אִשְׁתּוֹ

and the Lord was entreated of him, and Rebekah his wife conceived.

כִּי עֲקָרָה הָיָא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וּמָהֵר רֵבְקָה אִשְׁתּוֹ:

22. And the children struggled together within her,

22. וַיִּתְרַצְצוּ תַּבְּנִים בְּקִרְבָּהּ

and she said:

וַתֹּאמֶר

If so,

אִם בֶּן

wherefore [did] I [desire] this?

כִּמָּה זֶה אֲנִכִּי

1)Or, goest. 2)H. fell. 3)Or, Aramean. 4)Or, front. 5)Or, tribes. 6)H. blameless, pious. 7)I. e. ie ate of his venison.

after the death of Abraham, that God blessed his son Isaac, and Isaac dwelt by Beer-lahai-roi.

12. And these [are] the generations of Ishmael, Abraham's son, whom bore Hagar the Egyptian, Sarah's maid-servant, to Abraham.

13. And these [are] the names of the sons of Ishmael, by their names, [according] to their generations: the first-born of Ishmael; and Kedar, and Adbeel, and Mibsam.

14. And Mishma, and Dumah, and Massa, 15. Hadad, and Tema, Jetur, Naphish, and Kedemah.

16. These are the sons of Ishmael, and these [are] their names in their villages, and in their encampments: twelve princes [according] to their nations.

17. And these [are] the years of Ishmael's life, a hundred year[s] and thirty year[s].

אֶחָדֵי מוֹת אַבְרָהָם
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת יִצְחָק בְּנֵו
וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
עַם בְּאֵר לְחַי רֹאִי׃

12. וְאֵלֶּה תְּהִלֹּת
יִשְׁמָעֵאל בֶּן
אֲבִירָה הַמִּצְרַיִת
שִׁפְחַת שָׂרָה
לְאֲבִרָה׃

13. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל
בְּשֵׁמֹתָם
לְתוֹלְדוֹתָם׃
כְּבֹד יִשְׁמָעֵאל נָבִית
וְקֵדָר וְאַדְבֵּעַל
וּמִבְּשָׁם׃

14. וּמִשְׁמָע וְדוּמָה
וּמַסָּא׃

15. הָדָד וְתֵמָנָה
יֵטוּר נָפִישׁ וְקֵדְמָה׃

מִפְּטִיר
מִפְּטִיר

16. אֵלֶּה הֵם
בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל
וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם
בְּחִצְרוֹתָם
וּבְמַחֲנֵיהֶם׃
שְׁנָיִם עָשָׂר נְשִׂאִים
לְאִמָּתָם׃

17. וְאֵלֶּה שְׁנֵי
שָׁנֵי יִשְׁמָעֵאל
מֵאֵת שָׂרָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה

5. And Abraham gave all that he had to Isaac.

6. And to the sons of the concubines, which Abraham had, gave Abraham gift: and he sent them away from Isaac his son, while he was still alive, eastward, unto the east country.

7. And these [are] the days of the years of Abraham's life, which he lived, a hundred year[s], and seventy year[s], and five years.

8. And (he) expired, and Abraham died in a good old age, an old man and satisfied; and he was gathered unto his people.

9. And they buried him, Isaac and Ishmael his sons, in the cave of Machpelah, in the field of Ephron, the son of Zohar the Hittite, which [is] before Mamre:

10. The field which Abraham purchased from the sons of Beth: there was Abraham buried and Sarah his wife.

11. And it came to pass

5. וַיִּתֵּן אַבְרָהָם
אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ
לְיִצְחָק׃

6. וְלִבְנֵי הַפְּיֻזִּים
אֲשֶׁר לְאֲבִרָה
נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנָה
וַיִּשְׁלַחֵם
מֵעַר יִצְחָק בְּנֵו
בְּעוֹדוֹ חַי
קְדָמָה
אֶל אֶרֶץ קְדָם׃

7. וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי
חַי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר חַי
מֵאֵת שָׁנָה
וּשְׁבַעִים שָׁנָה
וְחֵמֵשׁ שָׁנִים׃

8. וַיֵּינַע
וַיָּמָת אַבְרָהָם
בְּשִׂיבָה טוֹבָה
זָקֵן וְשָׂבֵעַ
וַיִּקָּפֵר
אֶל עַמּוּוֹ׃

9. וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל
בְּנָיו
אֶל מְעַבַת הַמַּכְפֵּלָה
אֶל עֵפְרוֹן
בֶּן זֹהָר הַחִיטִּי
אֲשֶׁר עַד פְּנֵי מַמְרֵה׃

10. הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם
מֵאֵת בְּנֵי חֵת
שָׁמָּה קָבַר אַבְרָהָם
וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃

11. וַיְהִי

1)Tr. And Abraham expired, and died. 2)Or, full [of years]. 3)Or, settlement. 4)Or, eastles.

and thou wouldst have brought upon us ^{guilt}.
 H. And Abimelech commanded all the people, saying:
 He that touches (on) this man and (on) his wife shall surely be put to death.
 12 And Isaac sowed in that land, and found in that year a hundred *fold; and the Lord blessed him.
 13 And the man became great, and grew greater and greater until he became very great.
 14 And he had possessions of flocks and possessions of herds, and many servants; and [the] Philistines envied him.
 15 And all the wells which his father's servants had dug in the days of his father Abraham, [the] Philistines stopped them, and filled them with earth.
 16 And Abimelech said unto Isaac: Go from us; for thou [art] much mightier than we.
 17 And Isaac went from thence, and encamped in the valley of Gerar.

והבאת עלינו אשם:
 11. ויצו אבימלך את כל העם לאמר: חלנך באיש הזה ובאשתו מות ימות:
 12. ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שיערים ויברכהו יהוה:
 13. ויגדל האיש וגדל הרוח וגדל עד כי גדל מאד:
 14. ויהיו לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ונקנאו אתו פלשתים:
 15. וכל הבארות אשר חפרו עבדיו אָבְיו ביום אמרדם אָבְיו סתמום פלשתים וימלאום עפר:
 16. ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד:
 17. וילך יצחק ויחן בנחל גֵרָר

6. And Isaac dwelt in Gerar.
 7. And the men of the place asked [him] about his wife; and he said: She [is] my sister; for he feared to say: [she is] my wife; lest, [he said], the man of the place should kill me on account of Rebekah, because she [is] of very fair appearance.
 8. And it came to pass, when he had been there a long time, that Abimelech king of [the] Philistines looked through the window, and saw, and, behold, Isaac [was] sporting with Rebekah his wife.
 9. And Abimelech called [to] Isaac, and said: Certainly, behold, she [is] thy wife, and how hast thou said: She [is] my sister? And Isaac said unto him: Because I said: Lest I die on account of her.
 10. And Abimelech said: What is this [that] thou hast done to us? Almost had one of the people *married thy wife,

6. וישב יצחק בגֵרָר:
 7. וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר: אחתי היא כי ירא לאמר אשתו פן יחרוני אנשי המקום עד רבקה כי טובת נראה היא:
 8. ויהי כי ארכו לו שם הַיָּמִים וישקף אבימלך מַלְכֵּה פְלִשְׁתִּים בַּעַד החַלּוֹן וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר: אף הנה אשתך היא ואף אמרת: אחתי היא ויאמר אליו יצחק: כי אמרתי פן אמות עליה:
 9. ויאמר אבימלך: מה זאת עשית לנו כמעט שׁבב אחד העם את אשתך

1)Or, [was]. 2)11. when the days became there long to him. 3)Or, caressing. 4)H. lain with thy etc. 5)Or, guilliness. 6)Or, measures. 7)Or, and he went [forward] going and becoming great. 8)Or, great household

which was
in the days of Abraham,
and Isaac went
unto Abimelech
king of [the] Philistines,
to Gerar.
2. And the Lord
appeared unto him,
and said:
Do not go down into
Egypt;
dwell in the land.
[of] which I shall tell
unto thee.
3. Sojourn in this land,
an I will be with thee,
and bless thee;
for to thee
and to thy seed
I will give
all these lands:
and I will establish
the oath
which I swore
to Abraham thy father.
4. And I will multiply
thy seed
like the stars of the
heaven,
and I will give to thy
seed
all these lands,
and [there] will bless
themselves
with thy seed
all the nations of the
earth.
5. Because Abraham
hearkened to my voice,
and kept my charge
my commandments,
my statutes,
and my laws,

אֲשֶׁר הָיָה
בְּיָמֵי אַבְרָהָם
וַיֵּלֶךְ יִצְחָק
אֶל אֲבִימֶלֶךְ
מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים
לְגֶרָר
2. וַיֵּרָא אֱלֹהֵי יְהוָה
וַיֹּאמֶר
אַל תֵּרַד מִצְרַיִם
שָׁכֵן בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ
3. גֵּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
וְאֵתְּךָ עִמָּךְ
וְאִבְרַכְךָ
כִּי לְךָ
וּלְזַרְעֶךָ
אֶתֵּן
אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה
וְהִקְמַתִּי
אֶת הַשְּׁבֻעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם אָבִיךָ
4. וְהִרְבֵּיתִי
אֶת זַרְעֶךָ
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְנָתַתִּי לְזַרְעֶךָ
אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה
וְהִתְבָּרְכוּ
בְּזַרְעֶךָ
כָּל גּוֹי הָאָרֶץ
5. עָקַב אֲשֶׁר שָׁמַע
אֲבָרָהָם בְּקוֹלִי
וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתַי
מִצְוֹתַי
חֻקֹּתַי
וְתוֹרֹתַי

and Esau came
from the field,
and he [was] faint.
30. And Esau said
unto Jacob:
Let me swallow, I
pray thee,
from the red,
this red [stuff],
for I [am] faint;
therefore
[one] called his name
Edom.
31. And Jacob said:
Sell to-day
thy first-birth-[right]
to me.
32. And Esau said:
Behold, I [am] going
to die,
and what then [is] to me
the first-birth [right];
33. And Jacob said:
Swear to me to day;
and he swore to him;
and he sold his first-
birth-[right]
to Jacob.
34. And Jacob gave to
Esau
bread and a pottage
of lentils;
and he ate,
and drank,
and he rose up
and departed;
and Esau despised
the first-birth-[right].

וַיָּבֹא עֵשָׂו
מִן הַשָּׂדֶה
וְהוּא עֵיפָה
30. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
אֶל יַעֲקֹב
תִּלְוַעְמָנִי נָא
מִן הָאֶדָם
הָאֶדָם הַזֶּה
כִּי עֵיפָה אָנֹכִי
עַל כֵּן
קָרָא שְׁמוֹ אֶדָם
31. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
מִכְרָה כִּי־וַיִּמְכַר
אֶת בְּכֹרְתוֹ
לְיָ:
32. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו
הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ
לָמוֹת
וְנִכְּחָה זֶה לִּי בְּכֹרְתִי
33. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
הַשְּׁבֻעָה לִּי כִּי־וַיִּשְׁבַּע
לּוֹ
וַיִּמְכַר אֶת בְּכֹרְתוֹ
לְיַעֲקֹב
34. וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
לֶחֶם וְזֵיזִד עֲדָשִׁים
וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתֶּה
וַיִּקָּם
וַיֵּלֶךְ
וַיִּבֹז עֵשָׂו
אֶת הַבְּכֹרָה

CAP. XXVI.
1. וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ
מִדְבַר הָרָעִב
הָרְאשִׁית

1) Or, *deum*; feed me. 2) Or, and what [profit] thou [hast the] first-birth-[right do] to me.

he took a wife Judith,
 the daughter of Beeri
 the Hittite,
 and Basemath,
 the daughter of Elon
 the Hittite.
 35. And they were
 a grief of mind¹
 to Isaac and to Rebekah

כז

1. And it came to pass,
 when Isaac [was] old
 and his eyes were [too]
 dim to see,
 that he called Esau
 his elder son,
 and said unto him:
 My son;
 and he said unto him:
 Here [am] I.

2. And he said:
 Behold, now, I [am] old,
 I do not know
 the day of my death.

3. Now therefore,
 take, I pray thee, thy
 weapons,
 thy quiver
 and thy bow,
 and go (to) the field,
 and hunt for me
 venison.

4. And make for me
 delicacies,
 as I love,
 and bring [it] to me,
 that I may eat;

in order [that] my soul
 may bless thee
 before I die.

וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת
 הַיְהוּדִית;

בֵּת פְּאֵרֵי הַחִתִּי
 וְאֵת בְּשֵׁמֶת

בֵּת אֵילֹן הַחִתִּי:

35. וַתְּהִי־לָהֶם
 כְּבֶרֶת רוּחַ

לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה:

וַיְהִי

כִּי זָקֵן יִצְחָק
 וַתְּכַהֵן עֵינָיו מֵרְאֹת

וַיִּקְרָא אֶת עֵשָׂו
 בְּנֵוֹ הַבְּחוּל

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 בְּנִי

וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 הִנְנִי:

2. וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה נָא זָקֵנְתִּי

לֹא יָדַעְתִּי
 יוֹם מוֹתִי:

3. וַעֲתָה
 יִשָּׂא נָא כֶּלְיֶךָ

תַּקִּיךָ
 וְקִשְׁתְּךָ

וְצֵא הַשָּׂדֶה
 וְצוּדָה לִי צִיד:

4. וַעֲשֵׂה לִי
 מִמְּעִמִּים

כַּאֲשֶׁר אֲהַבְתִּי

וְהָבִיאוּהָ לִי
 וְאֵכְלָהּ

כְּעֹבֵר תִּכְרַכְךָ
 נַפְשִׁי

כְּמָרָם נַאֲמוֹת:

between us and (be-
 tween) thee,
 and let us make a
 covenant
 with thee.

29. That thou wilt
 [not] do² unto us evil:

as we have not touched³
 thee,
 and as we have done⁴
 unto thee
 only good.

and we sent thee away
 in peace:
 thou [art] now
 the blessed of the Lord.

30. And he made for
 them a feast,
 and they ate,
 and drank.

31. And rose early in
 the morning,
 and swore
 one to another;

and Isaac sent them
 away,
 and they departed
 from him
 in peace.

32. And it came to pass
 on that [same] day,

that Isaac's servants
 came,
 and told (to) him
 concerning the well
 which they had dug,
 and they said to him:
 We have found water.

33. And he called it
 Shibah;

therefore the name of
 the city [is] Beer-sheba
 until this day.

34. And [when] Esau
 was
 forty year[s] old,

בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ
 וְנִכְרַתְהָ בְרִית
 עִמָּךְ:

29. אִם תַּעֲשֶׂה
 עִמָּנוּ רָעָה

כַּאֲשֶׁר לֹא נִגַּעְנוּךָ
 וּכְאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ

רַק טוֹב
 וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם

אִתְּךָ עִתָּה
 בְּרוּךְ יְהוָה:

חַמְיִשׁ חַמְיִשׁ

30. וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה
 וַיֹּאכְלוּ
 וַיִּשְׁתּוּ

31. וַיִּשְׁקִימוּ בַבֶּקֶר
 וַיִּשְׁבְּעוּ
 אִישׁ לְאָחִיו

וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק
 וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ
 בְּשָׁלוֹם:

32. וַיְהִי

בַּיּוֹם הַהוּא
 וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי יִצְחָק
 וַיַּגִּדוּ לוֹ

עַל אֲדוֹת הַבְּאֵר
 אֲשֶׁר חָפְרוּ
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ

מָצָאנוּ מַיִם:

33. וַיִּקְרָא אִתְּהָ
 שִׁבְעָה

עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר
 בְּאֵר שֶׁבַע

עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 34. וַיְהִי עֵשָׂו
 בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה

1)H. if 2)H. with, 3)Or, had been digging, 4)Or, a bitterness of spirit.

and we shall be fruitful
in the land. **וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ**
רְבִיעִי

23 And he went up
from thence
[to] Beer-sheba **וַיַּעַר מִשָּׁם**
בְּאֵר שֶׁבַע

24 And the Lord
appeared unto him
in that night. **וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה**
בְּלַיְלָה הַהוּא

and said:
I [am] the God of
Abraham thy father;
do not fear.
for I [am] with thee.
and I will bless thee.
and multiply thy seed
for the sake of Abraham
my servant.

25 And he built there
an altar,
and called
upon the name of the
Lord,
and he pitched there
his tent:
and Isaac's servants
dug there a well

36 And Abimelech
went unto him from
Gerar,
and Ahuzzath his friend,
and Phicol the com-
mander of his host.

27 And Isaac said
unto them:
Why are you come
unto me,
while you hate me,
and sent me away
from you?

28 And they said:
We saw plainly
that the Lord was
with thee;
therefore we said:
Let [there] be an oath
between us,

וַיֹּאמֶר
אֲנִי יְהוָה
אֲבִיךָ
אַל תִּירָא
כִּי אִתִּי אֲנִי
וּבְרַבְרִיתִיךָ
וְהִרְבִּיתִי אֶת זְרַעֲךָ
בְּעַבְדֵי אַבְרָהָם
עַבְדִּי
וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה
וַיִּטַּח שָׁם אֹהֶלוֹ
וַיִּדְרוּ שָׁם עַבְדָּי
יִצְחָק בְּאֵר
וַאֲבִימֶלֶךְ
הֵלךְ אֵלָיו מִגֶּרָר
וְאַחֲזַת מִרְעֻהוּ
וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
יִצְחָק
מַדּוּעַ פָּאתֶם אֵלָי
וְאַתֶּם שֹׂנְאֵתֶם אֵתִי
וַתִּשְׁלְחוּנִי מֵאִתְּכֶם
וַיֹּאמְרוּ
רָאוּ רְאִינוּ
כִּי הָיָה יְהוָה עִמָּךְ
וַנֹּאמֶר
תְּהִי נָא אֶלֶּה
בֵּינוּ וּבֵינוּ

and dwell there. **וַיָּשֶׁב שָׁם**

18. And Isaac dug again
the wells of water,
which they had dug
in the days of Abraham
his father,
and [the] Philistines
had stopped them
after the death of
Abraham;
and called (to) them
names,
like the names
which his father called
(to) them.

19. And Isaac's servants
dug
in the valley.
and they found there
a well of ³springing
water.

20 And the shepherds of
Gerar quarreled
with the shepherds of
Isaac,
saying:
The water is ours;
and he called the name
of the well ⁴Esek;
because they contended
with him.

21. And they dug
another well,
and they quarreled
about it also;
and he called its name
⁵Sitnah.

22 And he removed
from thence,
and dug
another well,
and they did not quarrel
about it;
and he called its name
⁶Rehoboth.
and he said:
Truly now
the Lord had made
⁶room for us,

וַיִּצְחָק
וַיִּחְפְּר
אֶת בְּאֵרֵת הַבְּמִים
אֲשֶׁר חָפְרוּ
בְּיָמָיו אַבְרָהָם אָבִיו
וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים
אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם
וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת
כַּשְׁמוֹת
אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו
וַיִּחְפְּרוּ עַבְדָּי
יִצְחָק
בְּנֵחַל
וַיִּמְצְאוּ שָׁם
בְּאֵר מַיִם חַיִּים
וַיִּדְרִיבוּ רְעֵי גֶרָר
עִם רְעֵי יִצְחָק
לֵאמֹר
לָנוּ הַבְּמִים
וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר
עֵסֶק
כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ
וַיִּחְפְּרוּ
בְּאֵר אַחֶרֶת
וַיִּדְרִיבוּ
גַם עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמֶיהָ שִׁטְנָה
כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ
וַיִּחְפְּרוּ
בְּאֵר אַחֶרֶת
וְלֹא רָבו עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמֶיהָ רְחֹבוֹת
וַיֹּאמֶר
כִּי עַתָּה
הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ

1)H returned, and dug. 2)H. living. 3)i. e. contention. 4)i. e. enmity. 5)i. e. Broad places. 6)H, broad.

the voice [is] Jacob's voice,	הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב	into the hand of Jacob her son	בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ :
but the hands [are] Esau's hands.	וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו :	18. And he came unto his father,	18. וַיָּבֹא אֶל אָבִיו
23. And he did not recognise him, for his hands were	23. וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי הָיוּ יָדָיו	and said:	וַיֹּאמֶר
like the hands of Esau his brother, hairy:	כִּי־יָדָיו עֵשָׂו אָחִיו שְׂעָרָת	My father;	אָבִי
and he blessed him.	וַיְבָרְכֵהוּ :	and he said:	וַיֹּאמֶר
24. And he said:	24. וַיֹּאמֶר	Here [am] I;	הֲנִינִי
[Art] thou really my son Esau?	אֵתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו	who [art] thou, my son?	מִי אַתָּה בְּנִי :
And he said:	וַיֹּאמֶר	19. And Jacob said unto his father:	19. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל אָבִיו
I [am].	אֲנִי :	I [am] Esau thy first- born;	אֲנִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ
25. And he said:	25. וַיֹּאמֶר	I have done,	עָשִׂיתִי
Bring [it] near to me and let me eat	הֲקִיֵּשָׂה לִי וְאֹכְלָה	as thou didst speak unto me;	כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי
of my son's venison,	מִצִּיד בְּנִי	arise, I pray thee, sit,	קוּם נָא שֹׁבָה
that my soul may bless thee.	לְמַעַן תְּבָרְכֵךָ נַפְשִׁי	and eat of my venison;	וְאָכַלְתָּ מִצִּידִי
And he brought [it] near to him, and he ate	וַיִּנְשָׂה לּוֹ וַיֹּאכַל	in order [that] thy soul may bless me.	לְעֵבֹר תְּבָרְכֵנִי נַפְשֶׁךָ :
and he brought (to) him wine, and he drank.	וַיָּבֹא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתֶּה :	20. And Isaac said unto his son:	20. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל בְּנוֹ
26. And Isaac his father said unto him:	26. וַיֹּאמֶר אָבִיו יִצְחָק אָבִיו	How, then,	מַה זֶה
Come near, now, and kiss (to) me, my son.	קִשְׁבָה נָא וּשְׁקָה לִי בְנִי :	Thast thou found [it so] quickly, my son?	מִהֲרַתָּ לְמָצֵא בְנִי
27. And he came near, and kissed (to) him; and he smelled the smell of his garments, and blessed him, and said:	27. וַיִּנְשָׂה וַיִּשָּׂק לּוֹ וַיַּרְחַח אֵת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר	And he said: Because the Lord thy God ^s sent good speed before me.	וַיֹּאמֶר כִּי הִקְדָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי :
See the smell of my son [is] like the smell of a field which the Lord has blessed.	רִיחַ רִיחַ בְּנִי כְרִיחַ שָׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ יְהוָה :	21. And Isaac said unto Jacob:	21. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב
28. And may God give (to) thee,	28. וַיִּתֵּן לְךָ הָאֱלֹהִים	come near, I pray thee, that I may feel thee, my son.	קִשְׁבָה נָא וְאֹכְלֶשָׁה בְּנִי
	רִיחַ	whether thou [art] really my son Esau or not.	הֲאֵתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם לֹא :
	שְׂשִׁי	22. And Jacob came unto Isaac his father, and he felt him, and said:	22. וַיִּנְשָׂה יַעֲקֹב אֶל יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשְׁחוֹ וַיֹּאמֶר

unto Rebekah his mother: **אֵל רִבְקָה אִמּוֹ**
 Behold, Esau my brother **הִן עָשׂוֹ אָחִי**
 [is] a hairy man. **אִישׁ שְׁעִיר**
 and I [am] a smooth man: **וְאֲנִי אִישׁ חֲלָק:**
 12. Perhaps my father will feel me, **12. אִוְרִי יִמְשְׁנֵי אָבִי**
 and I shall be in his eyes like a deceiver: **וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמִתְעַתֵּעַ**
 and I shall bring upon me a curse and not a blessing **וְהִבֵּאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה:**
 13. And his mother said to him: Upon me be thy curse, my son: **13. וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ**
 only hearken to my voice, and go take for me. **עֲבִי קְלָלְתָּהּ בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקוֹלִי וְיָדָה קַח לִי:**
 14 And he went and took, and brought [them] to his mother: and his mother made delicacies, as his father loved. **14. וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבִיֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִמְּטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אָהַב אָבִיו:**
 15 And Rebekah took the garments of Esau her elder son, the costly [ones], which [were] with her in the house: and she clothed Jacob her younger son. **15. וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת בְּגָדֵי עֵשָׂו בְּנֵה הַיְקָר הַחֲמֹדֹת אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבַּיִת וַתַּלְבִּישׁ אֶת יַעֲקֹב בְּנֵהּ:**
 16 And the skins of the kids of the goats she put upon his hands and upon the smoothness of his neck. **16. וַתִּזְרֹק עֲרֹת גְּדֵי הָעִזִּים הַקְּבִישָׁה עַל יָדָיו וְעַד חֻקְתָּ צַנְאָרָיו:**
 17 And she gave the delicacies and the bread, which she had made, **17. וַתִּתֵּן אֶת הַמְּטַעְמִים וְאֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה**

5. And Rebekah [was] hearing, when Isaac spoke unto Esau his son. **5. וְרִבְקָה שָׁמְעֵת בְּדַבְּרֵי יִצְחָק אֶל עֵשָׂו בְּנֵו**
 And Esau went [to] the field to hunt venison to bring [it]. **וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לְצוּד צִיד לְהָבִיא:**
 6. And Rebekah said unto Jacob her son, saying: Behold, I heard thy father speaking unto Esau thy brother, saying: Bring [to] me venison, and make for me delicacies, that I may eat, and bless thee before the Lord, before I die. **6. וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל יַעֲקֹב בְּנֵהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמְעֵתִי אֶת אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר: 7. הָבִיֵאָה לִי צִיד וַעֲשֵׂה לִי מִמְּטַעְמִים וְאֹכְלָה וְאִבְרַכְכָּה לְפָנַי יְהוָה לְפָנַי מוֹתִי:**
 8. Now therefore, my son, hearken to my voice, to that which I [am] commanding thee. **8. וְעַתָּה בְנִי שְׁמַע בְּקוֹלִי לְאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְהָ אִתָּךְ:**
 9. Go now unto the flocks, and take for me from thence two good kids of [the] goats: and I will make [of] them delicacies for thy father, as he loves. **9. לָךְ נָא אֶל הַצֹּאֵן וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים טוֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מִמְּטַעְמִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהַב:**
 10. And thou shalt bring [it] to thy father, that he may eat, in order that he may bless thee before his death. **10. וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ לְפָנַי מוֹתוֹ:**
 11 And Jacob said **11. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב**

1) H. clothed. 2) Or, smooth part.

[of] the words of Esau
her elder son;

and she seat,

and called (to) Jacob

her younger son.

and she said unto him:

Behold, Esau thy
brother
does comfort himself
[with regard] to thee
[purposing] to kill thee.

43 Now therefore, my
son,
hearken to my voice;

and arise,

flee thou

unto Laban my brother
to Harau,

44 And dwell with him
a few days,

until thy brother's
fury turn away;

45 Until thy brother's
anger turn away

from thee,

and he forget

that which thou hast
done to him;
then I will send,

and take thee from
thence;

Why should I be
bereaved (also) of both
of you

in one day?

46. And Rebekah said
unto Isaac:

I [am] weary of my life

because of the daughters
of Heth;

if Jacob take

a wife

of the daughters of Heth

את דברי עשׂי

פָּנָה הַגֵּדֶל

וּתְשִׁיבָה

וּתְקַרְא לְיַעֲקֹב

פָּנָה הַקָּטָן

וּתְאָמַר אֵלָיו

הִנֵּה עֹשֶׂי אֲחִיקָה

מִתְנַחֵם לָךְ

לְהַרְגֶּךָ:

43. וְעַתָּה בְּנִי

יִשְׁמַע בְּקוֹלִי

וְקוּם

פָּרַח לָךְ

אֶל לָבָן אַחִי

הַרְרָה:

44. וְיֹשְׁבֶתָ עִמּוֹ

יָמִים אֲחָדִים

עַד אֲשֶׁר תָּשׁוּב

חַמַּת אֲחִיקָה:

45. עַד שׁוּב

אַף אֲחִיקָה

מִיָּדָה

וְשָׁכַח

את אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ

וְשִׁלַּחְתִּי

וּדְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם

לְמָה אֲשַׁפֵּר גַּם

שְׁנוֹיְכֶם

יוֹם אֶחָד:

46. וּתְאָמַר רַבֵּקָה

אֵל יִצְחָק

קָדַחְתִּי בְּחַיִּי

מִפְּנֵי בָנוֹת הַתּ

אִם לָקַח יַעֲקֹב

אִשָּׁה

מִבָּנוֹת הַתּ

have I sustained him:

and for thee, then,

what shall I do, my son?

38. And Esau said

unto his father:

Hast thou [but] one
blessing, my father?

bless me, also me,

my father,

and Esau lifted up his
voice,

and wept.

39. And Isaac his father
answered,
and said unto him:

Behold, of the fatness
of the earth
shall be thy dwelling,

and of the dew of the
heaven
from above.

40. And by thy sword

shalt thou live,

and thy brother

shalt thou serve,

and it shall come to
pass,

when thou ¹strivest,

thou shalt ²break off

his yoke

from upon thy neck.

41. And Esau hated
Jacob

because of the blessing

[with] which his father
had blessed him;

and Esau said in his
heart:

When the days of
mourning [for] my fa-

ther will be at hand,

then will I kill

Jacob my brother.

42. And Rebekah was
informed

סִמְכַתִּיו

וְיָקַח אֶפְאֹה

מָה אֲעֲשֶׂה בְּנִי:

38. וַיֹּאמֶר עֵשָׂו

אֶל אָבִיו

הַבְּרָכָה אַחַת הִיא

לְךָ אָבִי

בְּרַכְנִי גַם אֲנִי

אָבִי

וַיִּשָּׂא עֵשָׂו קוֹלוֹ

וַיִּבְדֵּךְ:

39. וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

הִנֵּה מִשְׁבְּעֵי הָאָרֶץ

יִהְיֶה מִוֹשְׁבֶךָ

וּמִטַּט הַשָּׁמַיִם

מֵעַד:

40. וְעַל חַרְבְּךָ

תַּחֲיֶה

וְאת אֲחִיקָה

תַּעֲבֹד

וְהָיָה

כַּאֲשֶׁר תִּרְדּוּ

וּפְרַקְתָּ

עֲדוֹ

מֵעַל צְוֹאֲרֶךָ:

41. וַיִּשְׂטֹם עֵשָׂו

את יַעֲקֹב

עַל הַבְּרָכָה

אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ אָבִיו

וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ

יִקְרְבוּ

יָמֵי אָבֶל אָבִי

וְאֲדַרְבֶּנּוּ

את יַעֲקֹב אַחִי:

42. וַיִּגְדַּל לְרַבֵּקָה

1) Or, shall wander, or, be a nomad^e people;
2) R. V. shake.

A. V. shall have dominion: R. V. shall break loose.

[with] an exceedingly
great trembling, { תרדה גדולה עד
מאד }
and he said: ויאמר
Who, then, [is] he מי אפוא הוא
that hunted venison, הציד ציד
and brought [it] to me, וביא לי
and I ate of all ואכל מכל
before thou camest, במהם מבוא
and I blessed him? ויאברכהו
he shall also be blessed. גם פרוה יהיה :
34. When Esau heard 34. פשמע עשו
the words of his father, את דברי אבי
he cried ויצעק
[with] an exceedingly
great and bitter cry: { צעקה גדולה ומרה
עד מאד : }
and he said to his father: ויאמר לאביו
Bless me, also me, my פברכני גם אני אבי:
father.
35 And he said: 35. ויאמר
Thy brother came פא אחיה במרמה
with deceit, and took thy blessing. ויקח ברכתך :
36. And he said: 36. ויאמר
Has therefore been הוי קרא שבנו יעקב
called his name Jacob, because he has supplanted me these two times? והפעמים וזה פעמים
he took away my first- ויהנה עתה
birth-[right]. לקח ברכתי
and, behold, now ויאמר
he has taken away my blessing.
And he said: ויאמר
Hast thou not reserved a blessing for me?
37. And Isaac answered, and said unto Esau:
Behold, a lord have I made him 'over thee,
and all his brethren have I given to him
for servants;
and [with] corn and wine

of the dew of the heaven,
and of the fatness of the earth,
and plenty of corn and wine.
29. Let peoples serve thee,
and nations bow down to thee:
be lord 'over thy brethren,
and let bow down to thee
the sons of thy mother;
those that curse thee [shall be] cursed,
and those that bless thee [shall be] blessed.
30. And it came to pass,
when Isaac had finished to bless Jacob:
and it came to pass,²
hardly has Jacob gone out²
from the presence of Isaac his father,
that Esau his brother came
from his hunting.
31. And he also made delicacies,
and brought [them] to his father;
and he said to his father:
Let my father arise,
and eat of the venison of his son,
in order [that] thy soul may bless me.
32. And Isaac his father said to him:
Who [art] thou?
And he said:
I [am] thy son, thy first-born, Esau.
33. And Isaac trembled

מפל השמים
ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש :
29. יעבדוך עמים
וישתחוו לך לאמים
יהנה גביר לאחיה
וישתחוו לך
בני אמך
ארריך
ארוך
ומברכך
ברוך :
30. ויהי
פאשר פלה וצחק
לקרך את יעקב
ויהי
אך יצא יצא יעקב
מאת פני יצחק
אביו
ועשו אחיו פא
מצידו :
31. ויעש גם הוא
ממעמים
ויבא לאביו
ויאמר לאביו
יקם אבי
ויאכל מציד בנו
בעבר תברכני
נפשך :
32. ויאמר לו יצחק
אביו
מי אתה
ויאמר
אני בנה בכרך
עשו :
33. ויחרד יצחק

1)H. to. 2)Or, It not he rightly named Jacob. 2)Or, and Jacob was yet scarce gone out.

and in thee shall be
blessed
all the families of the
earth
and in thy seed.

וּנְבָרְכוּ בְךָ
כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ
וּבְנֵי רֵעֶךָ :

15 And, behold, I [am]
with thee,
and will guard thee
whithersoever thou
goest,
and I will return thee
unto this land;

15. וְהִנֵּה אֲנִי עִמָּךָ
וְשָׁמְרָתִיךָ
כָּבֵל אֲשִׁיר תֵּלְךָ
וְהִשִּׁיבֵתִיךָ
אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת
כִּי לֹא אֲעִזְבֶךָ

for I will not leave thee
until I have done
that which I spoke to
thee.

עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי
אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ

16 And Jacob awoke
out of his sleep,
and said
Surely
the Lord is
in this place,
and I did not know [it].

16. וַיִּקְוֶן יַעֲקֹב
מִשְׁנַנְתּוֹ
וַיֹּאמֶר
אֵין
יֵשׁ יְהוָה
בַּמָּקוֹם הַזֶּה
וְאֲנִי לֹא יָדַעְתִּי :

17 And he feared,
and said

17. וַיִּירָא
וַיֹּאמֶר

How fearful [is] this
place'
this [is] none other
but the house of God,
and this is the gate of
the heaven.

מַה נִּירָא הַמָּקוֹם
'הַזֶּה
אֵין זֶה
כִּי אִם בַּיִת אֱלֹהִים
זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם :

18 And Jacob rose up
early
in the morning,
and took the stone

18. וַיִּשָּׁבֵם יַעֲקֹב
בַּבֶּקֶר
וַיִּקַּח אֵת הַהָבֶן
אֲשֶׁר שָׂם כְּרַאשֵׁיתוֹ

which he had put
under his head,
and set it up [as] a
pillar,
and poured oil
upon its top.

וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה
וַיִּצְקֵן שָׁמֶן
עַל רֹאשָׁהּ :

19 And he called
the name of that place

19. וַיִּקְרָא
אֵת שֵׁם הַמָּקוֹם
'הַזֶּה

Beth-el.

בַּיִת אֵל

VAYETZE

וַיֵּצֵא

10. And Jacob went out
from Beer-heba,
and went to Haran

10. וַיֵּצֵא יַעֲקֹב
מִבְּעַר שֶׁבַע
וַיֵּלֶךְ חָרָנָה :

11 And he lighted
upon a certain place,
and slept there the
night,
because the sun had set;
and he took

11. וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם
וַיָּלֶן לַיְלָה
כִּי כָא הִשְׁטַמְשׁ
וַיִּקַּח

[one] of the stones of
the place,
and put [it] under his
head;
and he lay down
in that place.

מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם
וַיָּשֶׂם כְּרַאשֵׁיתוֹ
וַיִּשְׁכַּב
בַּמָּקוֹם הַהוּא :

12 And he dreamed,
and, behold, a ladder
set up on the earth,
and its top

12. וַיַּחֲלֹם
וְהִנֵּה סֻלָּם
קָצָב אֶרֶצָה
וְרֹאשׁוֹ

reaching [to] the
heaven;
and, behold, angels of
God
ascending and descend-
ing on it.

מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה
וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים
עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ :

13 And, behold,
the Lord [was] standing
by it,
and said:

13. וְהִנֵּה
יְהוָה נֹצֵב עָלָיו
וַיֹּאמֶר

I [am] the Lord,
the God of Abraham
thy father
and the God of Isaac;
the land

אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אַבְרָהָם
וְיִצְחָק
הָאָרֶץ

on which thou [art]
lying,
to thee will I give it
and to thy seed.

אֲשֶׁר אֹתָהּ שֹׁכֵב }
עָלֶיךָ }
לְךָ אֶתְנָנָה
וְלְזַרְעֶךָ :

14 And thy seed shall
be
like the dust of the
earth,
and thou shalt spread
to the west, and to the
east,
and to the north, and
to the south;

14. וְהָיָה זַרְעֶךָ
כַּעֲפַר הָאָרֶץ
וּפְרָצְתָּ
יָמָה וּקְדָמָה
וּצְפֹנָה וּנְגִיבָה

1)Or, passed; tarried all night. 2)Or, for his pillow. 3)H, forsake.

שָׁבִיעִי
 5. And Isaac sent away Jacob,
 and he went to Paddan-
 aram unto Laban,
 the son of Bethuel the Syrian,
 the brother of Rebekah,
 the mother of Jacob and Esau.
 6. And [when] Esau saw
 that Isaac had blessed Jacob,
 and sent him away
 to Paddan-aram
 to take for himself from thence
 a wife.
 [and] when he blessed him
 he commanded (upon) him,
 saying:
 Thou shalt not take a wife
 of the daughters of Canaan;
 מִפְּטִיר
 7. And [that] Jacob hearkened
 unto his father
 and unto his mother,
 and was gone to Paddan-
 aram;
 8. Then Esau saw
 that the daughters of Canaan [were] evil
 in the eyes of Isaac his father.
 9. And Esau went
 unto Ishmael,
 and took Mahalath the daugh-
 ter of Ishmael, Abraham's son,
 the sister of Nebaioth,
 [in addition] to his wives,
 to himself for a wife.

שָׁבִיעִי
 5. וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פָּדָן אַרָם אֶל לָבָן בֶּן בְּתוּאֵל הַסְּרִי
 אֶת רֵבֶקָה אִמּוֹת יַעֲקֹב וְעֵשָׂו
 6. וַיֵּרָא עֵשָׂו כִּי בֵרַךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ לְפָדָן אַרָם לְקַח
 לָּוּ מִשָּׁם אִשָּׁה
 וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר
 לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן
 מִפְּטִיר
 7. וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל אָבִיו וְאֶל אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פָּדָן אַרָם
 8. כִּי רָעוּת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו
 9. וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת מַחֲלַת בַּת יִשְׁמָעֵאל
 אֵחָת נְבִיֹת אֵל נָשָׁיו לְזָרָה
 10. וַיִּשְׁמַע יִצְחָק אֶת מַחֲלַת בַּת יִשְׁמָעֵאל אֵחָת נְבִיֹת אֵל נָשָׁיו לְזָרָה

like these,
 of the daughters of the land.
 what good shall my life do to me?
 כח
 1. And Isaac called (unto) Jacob,
 and blessed him,
 and commanded him,
 and said to him:
 Thou shalt not take a wife of the daughters of Canaan.
 2. Arise,
 go to Paddan-aram,
 to the house of Bethuel thy mother's father;
 and take for thyself from thence a wife of the daughters of Laban thy mother's brother.
 3. And God Almighty bless thee,
 and make thee fruitful,
 and multiply thee,
 that thou mayest become (for) a company of peoples.
 4. And may he give (to) thee the blessing of Abraham, which God gave to Abraham.

כָּאֵלֶּה
 מִבְּנוֹת הָאָרֶץ
 לְמַה לִּי חַיִּים
 CAP. XXVIII.
 1- וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב
 וַיְבָרֶכֶּה אֹתוֹ וַיְצַו
 וַיֵּאמֶר לוֹ
 לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן
 2. קוּם
 לֵךְ
 פָּדָן אַרָם
 בֵּיתוֹהוּ בְּתוּאֵל
 אָבִי אִמְךָ
 וְקַח לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה
 מִבְּנוֹת לָבָן
 אִמִּי אִמְךָ
 3. וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיִּבְרָךְ
 וַיְרַבֵּךְ וַיְהַיֵּךְ
 לְקַח לְךָ עַמִּים
 4. וַיִּתֵּן לְךָ אֶת בְּרַכְּתוֹ אֲבִרָהם
 אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם

1)H. whatfor [is] life to me. 2)Or, multitude.

And he dwelt with him	וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ	with the sheep	עִם הַצֹּאן
2 a month of days.	חֲדָשִׁים יָמִים :	which belonged to her father,	אֲשֶׁר לְאָבִיהָ
15. And Laban said to Jacob:	15. וַיֹּאמֶר לְבָן לְיַעֲקֹב	for she [was] a sheep-herdless.	כִּי רֵעָה הִיא :
Because thou art my brother,	דָּבִי אָחִי אַתָּה	10. And it came to pass,	10. וַיְהִי
shouldest thou serve me for nothing:	וְעַבַדְתָּנִי הַנֶּמֶס	when Jacob saw	כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב
Tell me	הַגִּידָה לִּי	Rachel the daughter of Laban	אֵת רַחֵל בַּת לְבָן
what [shall] thy wages [be]:	כֵּה מַשְׁפְּרִתָּה :	his mother's brother,	אָחִי אִמּוֹ
16. And Laban had two daughters;	16. וּלְלֶבֶן שְׁתֵּי בָנוֹת	and the sheep of Laban	וְאֵת צֹאן לְבָן
the name of the older [was] Leah,	שֵׁם הַזְּדֵיִלָּה לֵאָה	his mother's brother,	אָחִי אִמּוֹ
and the name of the younger [was] Rachel	וְשֵׁם הַקַּטְנָה רַחֵל :	that Jacob came near	וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב
17. And Leah's eyes [were] weak;	17. וַיִּעֲיַי הָאָה רַבּוֹת	and rolled the stone	וַיִּגֹּל אֵת הָאֲבָן
but Rachel was	וְרַחֵל הִתְהַלְּכָה	from the mouth of the well,	מִעַל פִּי הַבְּאֵר
of beautiful form	יָפֵת תֵּאֲמָר	and watered the Sheep of Laban	וַיִּשְׁק אֵת צֹאן לְבָן
and beautiful appearance.	וַיִּפֹּת מְרֵאָה :	his mother's brother	אָחִי אִמּוֹ :
וַיִּלְחֲשֵׁי	וַיִּלְחֲשֵׁי	11. And Jacob kissed (to) Rachel,	11. וַיִּשְׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל
and lifted up his voice,	וַיִּשָּׂא אֵת קוֹלוֹ	and wept.	וַיִּבְכֶּה :
18. And Jacob loved Rachel,	18. וַיֶּאֱהָב יַעֲקֹב אֵת רַחֵל	and told (to) her father,	12. וַיִּגֵּד יַעֲקֹב לְרַחֵל
and he said:	וַיֹּאמֶר	that he [was] her father's brother,	כִּי אָחִי אָבִיהָ הוּא
I will serve thee	אֶעֱבָדָךְ	and that he [was] Rebe- kah's son,	וְכִי בֶן רֵבְקָה הוּא
seven years	שִׁבְעַת שָׁנִים	and she ran,	וַתִּרְצַץ
for Rachel thy younger daughter,	בְּרַחֵל בְּתוּרָה הַקַּטְנָה :	and told (to) her father.	וַתִּגְדַּר לְאָבִיהָ :
19. And Laban said:	19. וַיֹּאמֶר לְבָן טוֹב	13. And it came to pass,	13. וַיְהִי
[It is] better	תַּתִּי אִתָּה לְךָ	when Laban heard	כַּשְׁמַע לְבָן
that I give her to thee,	כִּתְתִי אִתָּה	the Widdings of Jacob,	אֵת שְׁמַע יַעֲקֹב
than that I should give her to another man;	לְאִישׁ אֲחֵר	his sister's son,	בֶּן אָחִיו
dwelt with me.	יִשְׁבָּה עִמָּדִי :	that he ran to meet him,	וַיָּרִץ לִקְרַאתוֹ
20. And Jacob served for Rachel	20. וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל	and embraced (to) him,	וַיַּחֲבֹק לּוֹ
seven years,	שִׁבְעַת שָׁנִים	and kissed (to) him,	וַיִּנְשֹׁק לוֹ
and they were in his eyes	וַיְהִיו כְּעֵינָיו כְּיָמִים אֶחָדִים	and brought him unto his house.	וַיְבִיאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ
like a few days.	בְּאַהֲבָתוֹ אִתָּה :	And he told (to) Laban	וַיְסַפֵּר לְלָבָן
for his love [to] her.	21. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לְבָן	all these things.	אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה :
21. And Jacob said unto Laban:	21. וַיֹּאמֶר לְבָן אֶל	14. And Laban said to him:	14. וַיֹּאמֶר לוֹ לְבָן אֶה
	אֶל לְבָן	Surely	עֲצָמִי וּבִשְׂרֵי אִתָּה
		my bone and my flesh [art] thou.	

1) Or, report, 2) Or, the space of a month, 3) Or, tender, 4) I. e. they seemed to him.

3 And thither were accustomed to be gathered all the flocks, and to roll the stone from the mouth of the well, and to water the sheep and to return the stone upon the mouth of the well to its place.

4. And Jacob said unto them: My brethren, whence [are] you? And they said: Of Haran [are] we.

5. And he said to them: Do you know Laban the son of Nahor? And they said: We know [him].

6. And he said to them: [Is] peace to him? And they said: Peace: and, behold, Rachel his daughter [is] coming with the sheep.

7. And he said: Behold, the day [is] still long, [it is] not time [that] the cattle [should] be gathered together; water the sheep and go, feed [them].

8. And they said: We are not able, until [there] be gathered together all the flocks, and they roll the stone from upon the mouth of the well, then we water the sheep.

9. [While] he [was] still speaking with them, (and) Rachel came

3 וְנִאֲסְפוּ שָׁמָּה כָּל הַעֲדָרִים וְגִלְלוּ אֶת הַאֲבֶן מִפִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהָשִׁיבוּ אֶת הַאֲבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לְמִקְוָהּ :

4. וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אֶחָיו מֵאֵינֶן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִהָרָן אֲנַחְנוּ :

5. וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲיַדְעֶתֶם אֶת לָבָן בֶּן נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ :

6. וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בָּתוּלָה בָּאָתָּה עִם הַצֹּאן :

7. וַיֹּאמֶר הֲנָן עוֹד הַיּוֹם רָחוֹל לֹא עֵת הַאֲסֹף הַמִּקְוָה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וְכִבּוּ רְעוּ :

8. וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכָל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הַעֲדָרִים וְגִלְלוּ אֶת הַאֲבֶן מִפִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן :

9. עוֹדֵנוּ כּוֹדְבֵר עִמָּךְ וְרָחֵל בָּאָה

but Luz [was] the name of the city at the first.

20. And Jacob vowed saying: If God will be with me, and will guard me in this way which I [am] going, and will give me bread to eat and raiment to put on:

21. And I will return in peace unto my father's house, then shall the Lord be to me (for) a God.

22. And this stone which I have set up [as] a pillar, shall be God's house; and [of] all which thou shalt give me I will surely give the tenth to thee.

כט
יָצֵי

1. And Jacob lifted up his feet, and went to the land of the children of the East.

2. And he saw, and, behold, a well in the field, and, behold, there [were] three flocks of sheep lying by it; for out of that well they were accustomed to water the flocks; and the stone [was] great upon the mouth of the well.

וְאוֹלָם לֹוּז שֵׁם הָעִיר לְרֵאשִׁיטָהּ :

20. וַיִּנְדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמֵרָנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְקַבֵּשׁ :

21. וְיָשׁוּבִי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְיִהְיֶה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים :

22. וְהָאֲבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַנְתִּי מִצְבָּה יְהוָה בּוֹת אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּךְ לַעֲשֵׂר לָהֶם :

CAP. XXIX.
שָׁנִי

1. וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּצֵא אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם :

2. וַיִּרְא וְהִנֵּה בְּאֵר בְּשֵׂדֶה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן הַבְּאֵר הַזֶּה יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים וְהָאֲבֶן נֹדְדָה עַל פִּי הַבְּאֵר :

1)H. great.

and bore to Jacob a son.

וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן :

6. And Rachel said:

6. וַתֹּאמֶר רָחֵל

God has judged me,

דָּנַנִי אֱלֹהִים

and has also heard (in) my voice,

וְגַם שָׁמַע בְּקוֹלִי

and has given me a son;

נִתְּנָן לִי בֶן

therefore

עַל כֵּן

she called his name Dan.

קָרָאתָ שְׁמוֹ דָן :

7. And she conceived again,

7. וַתַּהַר עוֹד

and Bilhah Rachel's handmaid bore

וַתֵּלֶד בִּלְהָה

שִׁפְחַת רָחֵל

a second son to Jacob.

בֶּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב :

8. And Rachel said:

8. וַתֹּאמֶר רָחֵל

6'Struggles of God

נִפְתַּלְתִּי אֱלֹהִים

I have struggled with my sister,

נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֵי

and I have also prevailed;

גַּם יָבִילְתִּי

and she called his name Naphtali.

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי

9. When Leah saw

9. וַתִּרְאֵה לֵאָה

that she ceased from bearing,

כִּי עָמְדָה מִלְּבֶרֶת

(and) she took

וַתִּקַּח

Zilpah her handmaid,

אֵת זִלְפָּה שִׁפְחַתָּהּ

and gave her to Jacob

וַתִּתֵּן אֵתָּהּ לְיַעֲקֹב

for a wife.

לְאִשָּׁה :

10. And Zilpah Leah's handmaid bore

10. וַתֵּלֶד זִלְפָּה

שִׁפְחַת לֵאָה

to Jacob a son.

בֶּן יַעֲקֹב בֶּן :

11. And Leah said.

11. וַתֹּאמֶר לֵאָה

1'Fortune comes!

כִּי בָא גֹד

and she called his name Gad.

וַתִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ גָד :

12. And Zilpah Leah's handmaid bore

12. וַתֵּלֶד זִלְפָּה

שִׁפְחַת לֵאָה

a second son to Jacob.

בֶּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב :

13. And Leah said:

13. וַתֹּאמֶר רָחֵל

2' T. my happiness;

כִּי אֲשֶׁרִי

for the daughters will call me happy;

כִּי אֲשֶׁרֹנִי בָנוֹת

and she called his name Asher.

וַתִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ אֲשֶׁר :

three sons;

שְׁלֹשָׁה בָנִים

therefore

עַל כֵּן

was his name called Levi

קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי :

35. And she conceived again,

35. וַתַּהַר עוֹד

and bore a son;

וַתֵּלֶד בֶּן

and she said:

וַתֹּאמֶר

This time

הַפְּעַם

will I praise the Lord;

אִוְדָה אֶת יְהוָה

therefore

עַל כֵּן

she called his name Judah;

קָרָאתָ שְׁמוֹ יְהוּדָה

and she ceased from bearing.

וַתִּעְמֹד מִלְּבֶרֶת :

CAP. XXX.

1. And [when] Rachel saw

1. וַתִּרְאֵה רָחֵל

that she did not bear [children] to Jacob,

כִּי לֹא יָרְדָה לְיַעֲקֹב

Rachel envied her sister;

וַתִּקְנֵא רָחֵל בְּאֲחֵיהָ

and she said unto Jacob:

וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב

Give me children,

הַבֵּה לִי בָנִים

and if not,

וְאִם אֵין

I [am] about to die.

מֵתָה אֲנֹכִי :

2. And Jacob's anger glowd

2. וַיַּחַר אַף יַעֲקֹב

against Rachel;

בְּרָחֵל

and he said:

וַיֹּאמֶר

Am I in God's stead,

וְתַחַת אֱלֹהִים אֲנֹכִי

who has withheld from thee

אֲשֶׁר קָצַע מִמֶּךָ

the fruit of the womb?

פְּרֵי בִטְןִי :

3. And she said:

3. וַתֹּאמֶר

2'Behold my maidservant Bilhah,

הִנֵּה אִמְתִּי בִלְהָה

2'marry her:

כִּי אֲלִיָּהּ

and let her bear upon my knees,

וְתִלְדַּע עַל בְּרַכְיִי

and let me also be built

וְאֲבִנָּה גַם אֲנֹכִי

by her.

בְּמִנְיָהּ :

4. And she gave him

4. וַתִּתֵּן לוֹ

Bilhah her handmaid

אֵת בִּלְהָה שִׁפְחַתָּהּ

for a wife;

לְאִשָּׁה

and Jacob married her.

וַיִּבְנֵא אִלְיָהּ יַעֲקֹב :

5. And Bilhah conceived,

5. וַתַּהַר בִּלְהָה

1) Or, left bearing. 2) Or, Here is my etc. 3) H. go in unto her. 4) I. e. obtain children. 5) H. came in unto her. 6) Or, mightly struggles. 7) Or, Fortunate! or as the כתיב כתיב with-fortune. 8) H. in.

to him for a wife.
 29. And Laban gave
 to Rachel his daughter
 Bilhah his handmaid
 [to be] to her for a
 handmaid.
 30. And he ³married
 also Rachel
 and he loved also Rachel
 more than Leah;
 and he served with him
 still seven other years.
 31. And the Lord saw
 that Leah [was] hated,
 and he opened her
 womb;
 but Rachel [was] barren.
 32. And Leah conceived,
 and bore a son,
 and she called his name
 Reuben;
 for she said:
 'Because the Lord has
 looked
 upon my affliction;
 for now
 my husband will love
 me.
 33. And she conceived
 again,
 and bore a son:
 and said:
 Because the Lord has
 heard
 that I [am] hated,
 he has therefore given
 me this one also;
 and she called his name
 Simeon.
 34. And she conceived
 again,
 and bore a son;
 and said:
 Now this time
 will my husband be
 attached unto me,
 because I have born
 to him

לו לאישה :
 29. וניתן לבן
 לרעהל בתו
 את בילה שפחתו
 לה לשפחה :
 30. ויבא גם אל רעהל
 ויאהב גם את רעהל
 כרעהל
 ויעבד עמו
 עוד שבע שנים
 אחרות :
 31. וירא יהוה
 כי שנאה רעהל
 ויפתח את רחמה
 ורעהל עקרה :
 ויחמר רעהל
 ותלד בן
 ותקרא שמו ראובן
 כי אמרה
 כי ראה יהוה
 בעיני
 כי עתה
 יאהבני אישי :
 33. ותחמר עוד
 ותלד בן
 ותאמר
 כי שמע יהוה
 כי שנואה אנכי
 וניתן לי גם את זה
 ותקרא שמו שמעון :
 34. ותחמר עוד
 ותלד בן
 ותאמר
 עתה הפעם
 יקוה אישי אלי
 כי ילדתי לו

Give [me] my wife,
 for my days are full,
 and let me ³marry her.
 22. And Laban gathered
 together
 all the men of the place,
 and made a feast.
 23. And it came to pass
 in the evening,
 that he took Leah his
 daughter,
 and brought her unto
 him;
 and he ³married her.
 24. And Laban gave her
 Zilpah his handmaid
 to Leah his daughter
 [as] a handmaid :
 25. And it came to pass
 in the morning,
 and, behold, she [was]
 Leah:
 and he said unto Laban:
 What is this thou hast
 done to me?
 Did not I serve with
 thee for Rachel?
 and why hast thou
 deceived me?
 26. And Laban said :
 It is not done so
 in our place,
 to give the younger
 before the first-born.
 27. Fill the week of
 this one,
 and we will give thee
 this [other] one also
 for the service
 which thou shalt serve
 with me
 still seven other years.
 28. And Jacob did so,
 and filled the week
 of this one:
 and he gave him
 Rachel his daughter

הבה את אשתי
 כי מלאו ימי
 ואבואה אליה :
 22. ויאסף לבן
 את כל אנשי המקום
 ויעש משתה :
 23. ויהי בערב
 ויטח את רעהל בתו
 ויבא אתה אליו
 ויבא אליה :
 24. וניתן לבן לה
 את זלפה שפחתו
 לרעהל בתו שפחה :
 25. ויהי בבקר
 והנה היא רעהל
 ויאמר אל לבן
 מה זאת עשית לי
 הלא ברח
 עבדתי עמך)
 וקמה רפיתני
 ויאמר לבן
 לא יעשה בן
 במקומנו
 לתת הצעירה
 לפני הבכירה :
 27. מלא שבוע זאת
 ונתנה לה
 גם את זאת
 בעבדה
 אשר תעבד עמדי
 עוד שבע שנים
 אחרות :
 28. ויעש יעקב בן
 ומלא שבוע זאת
 וניתן לו
 את רעהל בתו

1) II. go in unto her. 2) II. came in unto her. 3) II. came in also unto Rachel. 4) Or, surely.

33. So shall my righteousness testify for me hereafter.

when thou shalt come about my wages [that is] before thee:

every one that is not speckled and spotted

among the goats,

and brown among the sheep, that [shall be counted] stolen with me.

34. And Laban said,

Yea,

verily, let it be according to thy word.

35. And he removed in that day the he-goats,

the striped and the spotted, and all the she-goats,

the speckled and the spotted, every one that had white in it,

and every brown one

among the sheep,

and gave [them]

into the hand of his sons,

36. And he set

a journey of three days

between himself and (between) Jacob, and Jacob fed

the rest of Laban's flocks.

37. And Jacob took for himself rod[s] of fresh poplar,

and of the almond and chestnut tree; and peeled in them

white stripes,

laying bare the white

which [was] on the rods.

38. And he set

33 וְעֵנְתָהּ בִּי צְדִיקוֹתַי

בְּיוֹם מִחָר

כִּי תָבוֹא עָלַי שְׂכָרִי

לְפָנַי

כָּל אִשָּׁר אֵינְנוּ

נִקְדָּ וְיִמְלוּא

בְּעֵזִים

וְחֹם בְּכִשְׂבִּים

גָּנוֹב הוּא אֵתִי :

34. וַיֹּאמֶר לָבָן

הֵן

לֹו יְהִי כְדַבְרְךָ :

35. וַיִּסַּר בְּיוֹם הַהוּא

אֶת הַתְּיָשִׁים

הָעֶקְרִים וְהַמְּלֹאִים

וְאֵת כָּל הָעֵזִים

הַנִּקְדוֹת וְהַמְּלֹאֹת

כָּל אִשָּׁר קָדָן בּוֹ

וְכָל חֹם

בְּכִשְׂבִּים

נִתַּן

בְּיַד בְּנָיו :

36. וַיִּשֶׁם

הַרְדָּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

בֵּינוּ וּבֵין יַעֲקֹב

וַיַּעֲקֹב רֵעָה

אֶת צֹאן לָבָן

הַנּוֹתָרֹת :

37. וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב

מַטֵּה לְבָנָה לַח

וְלוֹז וְעֶרְמוֹן

וַיַּפְצֵל בָּהֶן

פְּצִדוֹת לְבָנוֹת

כַּהֲוִיטָה הַקָּדָן

אִשָּׁר עַל הַמַּקְלוֹת :

38. וַיִּצַּד

that the Lord has blessed me for thy sake.

28. And he said:

Appoint me thy wages,

and let me give [it].

29. And he said unto him:

Thou knowest

how I have served thee,

and how thy cattle was

with me.

30. For [it was] little

which thou hadst before I [came].

and it has [now] spread into a multitude,

and the Lord has blessed thee

since my coming.²

and now,

when shall I provide also

for my house ?

31. And he said :

What shall I give thee?

And Jacob said:

Thou shalt not give me any thing;

if thou wilt do for me,

this thing,

I will return,

feed thy flock,

and keep [it].

32. I will pass through all thy flock

to-day,

removing from the-ace

every speckled and spotted lamb,

and every brown lamb

among the sheep,

and spotted and speckled

among the goats :

and [of such] shall be my wages.

וַיְבָרֶכְנִי יְהוָה

בְּגִלְגָּלָה :

28. וַיֹּאמֶר

נִקְבֵה שְׂכָרְךָ עָלַי

וְאֶתְנֶנָּה :

29. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֵתָה יָדַעְתָּ

אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ

וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנֶךָ

אֵתִי :

30. כִּי מְעַט

אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לְפָנַי

וַיִּפְרֹץ רֹב

וַיְבָרֶכְךָ יְהוָה אֵתְךָ

לְרַגְלִי

וְעַתָּה

מַתִּי אֲעִשֶׂה גַם אֲנֹכִי

קְבִיתִי :

31. וַיֹּאמֶר

מָה אֶתֶּן לְךָ

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

לֹא תִתֶּן לִי מְאוּמָה

אִם תַּעֲשֶׂה לִּי

הַדָּבָר הַזֶּה

אֲשׁוּבָה

אֲרַעֲהָ צֹאֲנֶךָ

אֲשִׁיבֶנּוּ :

32. אֲעֹבֵר בְּכָל צֹאֲנֶךָ

זֵיִם

זָסֵר מִשֶּׁם

קָדִי שֶׁהָ נִקְדָּ וְיִמְלוּא

כָּל שֶׁהָ חֹם

בְּכִשְׂבִּים

מְלֹא וְנִקְדָּ

בְּעֵזִים

הָיָה יְשָׁכָרִי :

1)Heb. what. 2)Or, and what thy cattle have become with me. 3)Heb. at my foot. 4)Heb. in the day

and called her name } ותקרא את שמה
Dinah. דינה :

22. And God remembered } ויזכר אלהים
Rachel. את רחל :

and God hearkened unto } וישמע אלהים
her. וישמע אלהים אתה
and opened her womb. ונפתח את רחמי :

23. And she conceived. ותהר

and bore a son; ותלד בן

and she said; ותאמר

God has removed } אסף אלהים
my reproach. את הרפתי :

24. And she called his } ותקרא את
name Joseph. ישו יוסף

saying: לאמר

The Lord ^{add} to me יסף יהוה לי

another son. בן אחר :

25. And it came to pass, ותהי

when Rachel had born } באשר ילדה רחל
Joseph. את יוסף

that Jacob said unto } ויאמר יעקב אל לבן
Laban: שלחני

Send me away, ואלכה

and let me go } אל מקומי
unto my place. ואלארכי :

and to my country. ואלארכי :

26. Give [me] my wives } תנה את נשי
and my children, ואת ילדי

for whom I have served } אשר עבדתי
thee, אתך בהן

and let me go; ואלכה

for thou knowest } כי אתה ידעת
my service. את עבדתי

wherewith I have served } אשר עבדתיך :

thee.

27. And Laban said unto } ויאמר לבן
him: אם לא מצאתי חן
If I could but find favor } בעיניך
in thine eyes; ונחשתי

I have ^{learned} by }
experience

רביעי

14. וילדה ראובן בימי קציר השנים ונמצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מהודאי בנה : 15. ותאמר לה תכעט קחתיך את אישי ולקחת גם את הודאי בני ותאמר רחל לבן ישבב עמה תלילה פחת הודאי בנה : 16. ויבא יעקב מן השדה בערב ונמצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא בי שבר יצברתיך בודדאי בני וישבב עמה בלילה הוא :

17. And God hearkened } וישמע אלהים
unto Leah. אל לאה

and she conceived, ותהר

and bore to Jacob ותלד ליעקב

a fifth son. בן חמישי :

18. And Leah said: ותאמר לאה

God has given [me] my } נתן אלהים יצברי
^{reward} because I have given } אשר נתתי יצבתי
my ^{hand-maid} to my husband ; כאישי

and she called his name } ותקרא שמו
Issachar. ויששכר :

19. And Leah conceived } ותהר עוד לאה
again, ותלד בן ישי

and bore a sixth son } ליעקב :

to Jacob.

20. And Leah said: ותאמר לאה

God has presented (to)me } ופני אלהים אתי
a good present; זבד טוב

^{this}-time הפעם

will my husband dwell } וזבני אישי
with me, כי ידתי לו

because I have born to } ששה בנים
him

six sons;

and she called his name } ותקרא את שמו
Zebulun. זבולון :

21. And afterwards she } ונאחר ילדה בת

1)Or, hire. 2)Or, female slave. 3)Heb, the. 4)Or, shall add. 5)Or, observed the omens

12. And he said:	12. וַיֹּאמֶר	but the God of my father	וַיֹּאמֶר אָבִי
Raise, now, thine eyes	שֵׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה	has been with me.	הָיָה עִמָּדִי:
and see,	כָּל הַעֲתִידִים	6. And ye know	6. וְיָדַעְתֶּם יְדַעְתֶּם
all the ⁵ he-goats	הָעֹלִים עַד הַצֹּאן	that with all my power	כִּי בְּכָל כֹּחִי
that are going up upon	עֲקָדִים	I have served your	עֲבַדְתִּי אֶת אָבִיכֶן:
the flocks	נִקְדָּים וּבְרָדִים	father.	7. וַיִּבְיֶכֶן
[are] striped,	כִּי רָאִיתִי	7. And your father	הִתְלַבַּי
speckled, and ⁶ sprinkled;	אֵת כָּל אֲשֶׁר לָבֵן	has cheated ¹ me,	וַהֲחֵלִיף
for I have seen	עֲשֵׂה קָדָּה:	and has changed	אֵת מִשְׁכָּרְתִּי
all that Laban [is] doing	13. אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית אֵל	my wages	עֲשָׂרַת מָנִים
to thee.	אֲשֶׁר מִשְׁחַתָּ שָׂם	but God has not allowed	וְלֹא נָתַנּוּ אֱלֹהִים
13. I [am] the God of	מִצֵּבֶה	him	לְרַע עִמָּדִי:
Beth-el,	אֲשֶׁר נָהַרְתָּ לִּי שָׂם	to do ⁶ me evil.	8. אִם כֹּה יֹאמֶר
where thou anointedst	נָדָר	8. If he ² said thus:	נִקְדָּים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ
a memorial pillar,	עֲתָה קֹם	Speckled shall be thy	וַיִּקְדּוּ כָּל הַצֹּאן
where thou vowedst to	צֵא מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת	wages,	נִקְדָּים
me	וְשׁוּב	then all the flocks used	וְאִם כֹּה יֹאמֶר
a vow;	אֵל אָרֶץ מוֹלַדְתְּךָ:	to bear	עֲקוּיִם יִהְיֶה שְׂכָרְךָ
now arise,	14. וַתִּגְזַר רָחֵל וּרְאֵה	speckled;	וַיִּלְדּוּ כָּל הַצֹּאן
go out from this land,	וַתֹּאמְרָנָה לוֹ	and if he ² said thus:	עֲקָדִים:
and return	הַעֹד לָנוּ	Striped shall be thy	9. וַיִּצַּל אֱלֹהִים
unto the land of thy	חֶלֶק וְנַחֲלָה	wages,	אֵת מִקְנֵה אָבִיכֶם
birth.	בְּבֵית אָבִינוּ:	then all the flocks used	וַיִּתֵּן לִי:
14. And Rachel and	15. הֲלוֹא נִבְרִיּוֹת	to bear	10. וַיְהִי
Leah answered,	נִחַשְׁבָנוּ לוֹ	striped.	בַּעַת יְהִם הַצֹּאן
and said to him:	כִּי מִכְרָנוּ	9. And God has taken	וְאִשָּׁא עֵינִי
[Is there] still for us	וַיֹּאמֶר גַּם אָבֹל	away	נֹאֲרָא בַּחֲלוּם
a portion or inheritance	אֵת פְּסָמֵנוּ:	the cattle of your father,	וַהֲנִה הַעֲתִידִים
in our father's house?	16. כִּי כָּל הָעֲשִׂיר	and has given [them] to	הָעֹלִים עַל הַצֹּאן
15. Are we not stran-	אֲשֶׁר הִצִּיר אֱלֹהִים	me.	עֲקָדִים
gers	מֵאָבִינוּ	10. And it came to pass,	נִקְדָּים וּבְרָדִים:
considered by him?	לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ	at the time [when] the	11. וַיֹּאמֶר אֱלִי
for he has sold us:	וַעֲתָה	flocks ⁴ conceived,	מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים
and has also entirely	כָּל אֲשֶׁר אָמַר	that I raised my eyes	בַּחֲלוּם
consumed	אֱלֹהִים אֲלֵיךָ	and I saw in a dream,	וַעֲקֹב
our money.	עֲשֵׂה:	and, behold, the ⁵ he-	וַאֲמַר הֲנִנִּי:
16. For all the riches		goats	
which God has taken		that were going up upon	
away		the flocks	
from our father,		[were]- striped,	
that [is] ours and our		speckled, and ⁶ sprinkled.	
children's;			
and now			
all that God said unto			
thee;			
do.			

1)H. in me. 2)H. with me. 3)H. used to say. 4)H. were accustomed to pair. 5)Or, rams. 6)Or, dappled, spotted; ash-colored. 7)H. the.

and [so] the weak used to be
 for Laban,
 and the strong for Jacob.
 43. And the man increased exceedingly.
 and he had many flocks,
 and maid-servants and men-servants,
 and camels and asses.
ל
 1. And he heard the words of Laban's sons,
 saying:
 Jacob has taken away all that [was] our father's;
 and of that which [was] our father's he has made all this wealth.
 2. And Jacob beheld the face of Laban,
 and, behold, it was not as yesterday [and] before yesterday.
 3. And the Lord said unto Jacob:
 Return unto the land of thy fathers,
 and unto thy birth-place,
 and I will be with thee.
 4. And Jacob sent and called Rachel and Leah
 [into] the field unto his flocks.
 5. And he said to them:
 I see your father's face that it is not toward me as yesterday [and] before yesterday.

וְהָיָה הַעֲשָׂפִים לְלָבָן
 וְהַקָּשָׁיִם לְיַעֲקֹב
 43. וַיִּכְרַחַץ הָאִישׁ כְּאִדָּר מְאֹד
 וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת וַיִּשְׁפָּחוֹת וַעֲבָדִים וַיְמַלְכִים וַיִּמְלָאם
ל
 1. וַיִּשְׁמָע אֶת דְּבָרֵי בְנֵי לָבָן
 לְקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וַיַּאֲשֶׁר לָאָבִינוּ עֲשֵׂה אֶת פַּת הַכְּפֹר הַזֶּה 2. וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לָבָן וַהֲגִיד אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כְּתִמּוֹד שְׁלִשְׁתֵּי יָמִים 3. וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִבְמִוְלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ 4. וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה הַשְׂדֵּה אֵל צֹאנִי 5. וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאֵה אֲנֹכִי אֶת פְּנֵי אָבִיכֶן כִּי אֵינֶנּוּ אֵלַי כְּתִמּוֹד שְׁלִשְׁתֵּי יָמִים

the rods which he had peeled in the gutters,
 in the troughs of water,
 whither the flocks came to drink,
 over against the flocks;
 and they conceived when they came to drink.
 39. And the flocks conceived by the rods,
 and the flocks bore striped,
 speckled, and spotted.
 40. And these lambs did Jacob separate, and set the faces of the flocks toward the striped and every brown one in the flocks of Laban;
 and he put for himself droves apart,
 and he did not put them with Laban's flocks.
 41. And it used to be, whenever the strong flocks conceived,
 that Jacob placed the rods before the eyes of the flocks
 in the gutters,
 that they might conceive by the rods.
 42. But when the flocks were weak,
 he did not place [them]:

אֶת הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרִתְּהִים בְּשִׁקְחוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן לְשָׁתוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיִּהְיֶנָּה בְּבָאֵן לְשָׁתוֹת 39. וַיִּהְיוּ הַצֹּאן אֵל בַּמִּקְלוֹת וַתֵּלְדוּן הַצֹּאן עֲקָרִים נִקְדָּיִם וְהַכְּשִׂיבִים הַפְּרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֵל עֵקֶד וְכָל הוּם כְּצֹאן לָבָן וַיִּשֶׁת רוֹ עֲדָרִים לְבֵדוֹ וְלֹא שָׁתַם עַל צֹאן לָבָן 41. וְהָיָה כִּבְּרָח הַצֹּאן הַמִּקְשָׁרוֹת וַיִּשֶׂם יַעֲקֹב אֶת הַמִּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרִתְּהִים וַיִּהְיֶנָּה בַּמִּקְלוֹת 42. וְכִשְׁבָּע הַצֹּאן וְכִשְׁבָּע הַצֹּאן לֹא יִשֶׂם

1)Or, by. 2)Or, paired. 3)Heb, the. 4)Or, unto. 5)Or, among. 6)Heb exceedingly, exceedingly. 7)Or, gotten. 8)Heb, glory. 9)Or, saw. 10)Heb, with. 11)Heb, the third day, i.e. as beforetime. 12)Or, kindred. 13)Heb, unto.

under the saddle of the camel,

and sat upon them;

and Laban felt

all the tent,

and did not find (them.)

35. And she said

unto her father:

Let [there] not be anger²

in the eyes of my lord,²

that I am not able

to rise up before thee;

for the manner of women [is] upon me.

And he searched,

but did not find

the teraphim.

36 And Jacob was wroth,

and quarreled with Laban;

and Jacob answered,

and said to Laban:

What is my transgression,

what is my sin,

that thou hast hotly pursued after me?

37. Whereas thou hast felt

all my articles,

what hast thou found

from all the articles of thy household?

set [it] here

before my brethren

and thy brethren,

and let them decide between us two.

38. These twenty year[s] I [have been] with thee;

thy ewes and thy she-goats

have not cast their young,

and the rams of thy flock

I have not eaten.

כָּבֵד הַמָּגֵד

וַיִּשָׁב עֲלֵיהֶם

וַיִּשְׁשׁ לִבּוֹ

אֵת כָּל הָאֹהֶל

וְלֹא מָצָא:

35. וַתֹּאמֶר

אֶל אָבִיהָ

אֵל יְהוָה

בְּעֵינַי אֲדֹנָי

כִּי לֹא אוֹכֵל

לְקוֹם כִּפְנֵיךָ

כִּי דָרָה נְשִׁים לִי

וַיִּחְפֹּשׂ

וְלֹא מָצָא

אֵת הַתְּרָפִים:

36. וַיַּחֲרֹ לַעֲקֵב

וַיִּרֶב בְּלִבּוֹ

וַיַּעַן אֲעֻב

וַיֹּאמֶר לְדָבָן

מַה פִּשְׁעִי

מַה הַטָּאתִי

כִּי דַרְקַת אַחֲרַי:

37. כִּי כִישִׁיפֹת

אֵת כָּל בְּרֵי

מַה מָצָאתָ

מִכָּל כְּלֵי בֵיתְךָ

שִׁים בַּהּ

נִגַּד אֶחָד

וְאֶחָדָה

וַיִּוְכַדוּ בֵּין שְׁנֵינוּ:

38. זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה

אֲנִכִּי עִמָּךָ

רְחִיקָה וְעֹזֶה

לֹא שִׁבְרוּ

וַיֹּאֲלֵי צֹאנְךָ

לֹא אֲכָלְתִּי:

but the God of your father

[last] night spoke unto me, saying:

Be careful for thyself

that thou speak not with Jacob

either good or bad.

30 And now

thou hast gone,

because thou greatly longest

after thy father's house,

[but] why hast thou stolen

my gods?

31. And Jacob answered,

and said to Laban:

Because I feared;

for I said:

Lest thou shouldst take thy daughters forcibly

from me.

32. With whomsoever thou findest

thy gods,

he shall not live:

before our brethren

discern thou

what [is thing] with me,

and take it to thee;

and Jacob did not know

that Rachel had stolen them,

33. And Laban came

into Jacob's tent,

and into Leah's tent,

and into the tent of the two maidservants,

but he did not find (them)

and he went out of Leah's tent,

and came into Rachel's tent.

34. And Rachel took

the teraphim,

and put them

וַאלהי אָבִיכֶם

אָמַשׁ אָמַר אֲלֵי דָאֹבֵר

הַיָּצֵמֶר לָךְ

כִּדְבַר עִם יַעֲקֹב

כַּמְצוּב עַד רַע:

30. וְעַתָּה

הָלַךְ הָרַכְתָּ

כִּי נִכְסַף נִכְסַפְתָּהּ

לְבֵית אָבִיךָ

לָמָּה נִגְבַּתָּ

אֵת אֱלֹהֵי:

31. וַיַּעַן יַעֲקֹב

וַיֹּאמֶר לְדָבָן

כִּי יָרֵאתִי

כִּי אֲמַרְתִּי

פֶּן תִּגְדֹל אֵת בְּנוֹתַיךָ

מֵעַמִּי:

32. עִם אִשֶּׁר תִּמְצָא

אֵת אֱלֹהֶיךָ

לֹא יוֹחֶה

נֶגֶד אַחֲרֵינוּ

בְּכַר קָדְךָ

מָה עֹפְרִי

וְקַח דָּךְ

וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב

כִּי רָחֵל נִגְבַּתָּם:

33. וַיָּבֵא דָבָן

בְּאֹהֶל יַעֲקֹב

וּבְאֹהֶל לֵאָה

וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הַמַּאֲדָּוֹת

וְלֹא מָצָא

וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה

וַיָּבֵא בְּאֹהֶל רָחֵל:

34. וְרָחֵל לָקְחָה

אֵת הַתְּרָפִים

וַתִּשְׁלֶם

1) Or, [though] thou wouldst needs have gone. 2) I. e. Let not my lord be angry. 3) H. 10.

seven days' journey;
 and he overtook him
 in the mountain of
 Gilead.
 24. And God came
 unto Laban the Syrian
 in a dream of the night
 and said to him:
 Be careful for thyself
 that thou speak not
 with Jacob
 either good or bad.
 25. And Laban reached
 Jacob.
 Now Jacob pitched
 his tent
 in the mountain;
 and Laban pitched
 with his brethren
 in the mountain of
 Gilead.
 26. And Laban said
 to Jacob:
 What hast thou done,
 that thou hast stolen
 my heart,
 and led away my
 daughters
 like captives of the
 sword?
 27. Why hast thou acted
 secretly
 to flee
 and hast stolen [away
 from] me,
 and didst not tell me?
 28. (and) I would have
 sent thee away
 with rejoicing and
 with songs,
 with tabret and with
 harp.
 28. And thou hast not
 allowed me
 to kiss (to) my sons and
 (to) my daughters;
 now thou hast done
 foolishly.
 29. It is in the power
 of my hand
 to do with you evil;

הָרֶדֶף שִׁבַעַת יָמִים
 וַיִּדְרֹךְ אֹתוֹ
 בְּהַר גִּלְעָד :
 24. וַיָּבֹא אֱלֹהִים
 אֶל לָבָן הַסְּרִי
 בַּחֲלֹם הַלַּיְלָה
 וַיֹּאמֶר לוֹ
 הִשָּׁמֶר לָךְ
 כִּן תִּדְבַר עִם יַעֲקֹב
 כִּטוֹב עַד רָע :
 25. וַיִּשָּׁג לָבָן אֶת
 יַעֲקֹב
 וַיַּעֲקֹב תָּמַע
 אֶת אֹהֲלוֹ
 בְּהַר
 וַלָּבָן תָּמַע
 אֶת אָחָיו
 בְּהַר גִּלְעָד :
 26. וַיֹּאמֶר לָבָן
 לְיַעֲקֹב
 מָה עָשִׂיתָ
 וַתִּגְנֹב אֶת לִבִּי
 וַתִּהַנֶּה אֶת בָּנֹתַי
 כַּשְׂבִּיּוֹת חָרֶב :
 27. לָמָּה נִחַפְתָּ
 לָרֶחֱ
 וַתִּגְנֹב אֹתִי
 וְלֹא הִגַּדְתָּ לִּי
 וַאֲשַׁלַּח
 בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים
 בְּתָבָה וּבְכִנּוֹר :
 28. וְלֹא נִשְׂתַּנִּי
 לְנִשֵּׁק לְבָנַי וּלְבָנֹתַי
 עַתָּה הַסַּפְתָּ עִשׂוֹ
 29. יֵשׁ לְאָדָם יָדַי
 לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע

שָׁשִׁי
 17. And Jacob rose up,
 and set his sons
 and his wives
 upon the camels.
 18. And he led away
 all his cattle
 and all his movable
 property
 which he had acquired,
 the cattle of his prop-
 erty,
 which he had acquired
 in Paddan-aram;
 to come
 unto Isaac his father
 to the land of Canaan.
 19. Now Laban was gone
 to shear his sheep;
 and Rachel stole
 the Teraphim,
 which belonged to
 her father.
 20. And Jacob stole
 the heart of Laban
 the Syrian,
 because he did not
 tell him
 that he [was] about
 to flee.
 21. And he fled
 and all that he had,
 and he rose up,
 and passed over the
 river,
 and set his face
 [toward] the mountain
 of Gilead.
 22. And it was told to
 Laban
 on the third day,
 that Jacob had fled.
 23. And he took his
 brethren
 with him,
 and pursued after him

שָׁשִׁי
 17. וַיָּקָם יַעֲקֹב
 וַיִּשָּׂא אֶת בָּנָיו
 וְאֶת נָשָׁיו
 עַל הַגְּמָלוֹת :
 18. וַיִּנְהַג
 אֶת כָּל מִקְנֵהוּ
 וְאֶת כָּל רֶכְשׁוֹ
 אֲשֶׁר רָכַשׁ
 תְּקֵנָה קָנָט
 אֲשֶׁר רָכַשׁ
 בְּפַדְאן אַרָּם
 לָבוֹא
 אֶל יִצְחָק אָבִיו
 אֶרְצָה כְּנָעַן :
 19. וּלָבָן הִלָּךְ
 לִגְזוֹ אֶת צֹאֲנוֹ
 וַתִּגְנֹב רָחֵל
 אֶת הַתְּרָפִים
 אֲשֶׁר לְאָבִיהָ :
 20. וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב
 אֶת לִבֵּן הַסְּרִי
 עַל כִּלְי הַיָּגִיד לוֹ
 כִּי בָרַח הוּא :
 21. וַיִּבְרַח הוּא
 וְכָל אֲשֶׁר לוֹ
 וַיָּקָם
 וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר
 וַיִּשֶׂם אֶת פָּנָיו
 הַר גִּלְעָד :
 22. וַיִּגַּד לָבָן
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 כִּי בָרַח יַעֲקֹב :
 23. וַיִּקַּח אֶת אָחָיו
 עִמּוֹ
 וַיִּדְרֹף אַחֲרָיו

1) Some kind of idols. 2) Or, that I might have etc.

לב
מפטר

CAP. XXXII.
מפטר

1. And Laban rose up early in the morning, and kissed (to) his sons and (to) his daughters, and blessed them.

and Laban departed and returned to his place.

2. And Jacob went to his way, and *b*) met (in) him *a*) angels of God.

3. And Jacob said, when he saw them: This is God's camp: and he called

the name of that place Mahanaim.

VAYISHLACH

4. And Jacob sent messengers before him unto Esau his brother, to the land of Seir, the field of Edom.

5. And he commanded them, saying: Thus you shall say to my lord, to Esau: Thus has said

thy servant Jacob: I have sojourned with Laban, and stayed until now.

6. And I have (had) ox[en] and ass[es],

no[k[s]], and servant[s] and maid-servant[s]: and I have sent

1. וַיִּשָׁקֶם לְבָן בְּבֹקֶר וַיְבָרֶכְהוּ בָנָיו וּבָנֹתָיו וַיְבָרֶכְהוּ אֹתָם

וַיֵּלֶךְ וַיָּשֹׁב לְבָן לְמִקְוֵאוֹ: 2. וַיֵּצֵא לְבָן דְּרָבּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: 3. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאִשְׁרֵי רָאִם מַחַנֵּה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחַנְיָם:

וַיִּשְׁלַח 4. וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכָיו לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אֲרֻצָּה שִׁעִיר עֵדֵה אֲדוֹם: 5. וַיֹּצֵא אֹתָם, לֵאמֹר: פַּה תֹאמְרוּן לְאֵדֹנָי לְעֵשָׂו: פַּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב: עִם לְבָן נָתִיתִי וְאַחֵר עַד עַתָּה: 6. וַיְהִי לוֹ שׂוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וַשְׁפָחָה וְאִשְׁלָחָה

50. If thou shalt afflict my daughters, and if thou shalt take wives in addition to my daughters; no man [is] with us, see,

God [is] witness between me and (between) thee. 51. And Laban said to Jacob:

Behold this heap and behold the memorial pillar which I have set

between me and (between) thee.

52 This heap [be] witness, and the memorial pillar [be] witness, that I

will not pass over to this heap,

and that thou shalt not pass over unto me this heap

and this memorial pillar for evil.¹

53 The God of Abraham and the God of Nahor shall judge between us, the God of their father;

and Jacob swore by the Fear of his father Isaac.

54 And Jacob offered a sacrifice in the mountain,

and called (to) his brethren to eat bread;

and they did eat bread, and they lodged in the mountain.

50. אם תַּעֲנֶנּוּ אֶת בָּנֹתַי וְאם תִּקַּח נָשִׁים עַל בָּנֹתַי אִין אִישׁ עִמָּנוּ רָאָה

אֱלֹהִים עִי בֵינִי וּבֵינֶךָ: 51. וַיֹּאמֶר לְבָן לְיַעֲקֹב: הִנֵּה הַגֵּל הַזֶּה וְהַנִּזְמָן הַמַּצְבָּה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵינִי וּבֵינֶךָ: 52. עַד הַגֵּל הַזֶּה וְהַנִּזְמָן הַמַּצְבָּה אִם אֲנִי לֹא אֵעָבֵר אֵלָיֶךָ אֶת הַגֵּל הַזֶּה וְאם אַתָּה לֹא תַעֲבֹד אֵלַי אֶת הַגֵּל הַזֶּה וְאֵת הַמַּצְבָּה הַזֹּאת לְרָעָה:

53. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפָטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפֶהַד אֲבִיו יִצְחָק: 54. וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר

וַיִּקְרָא לְאָחָיו לְאָכֵל לֶחֶם וַיֵּאָכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְוּנוּ בְּהָר:

1) I e. to do evil

and the flock [s are] my flock [s].
 and all that thou seest is mine;
 but [as] to my daughters, what can I do to these this day?
 or to their children which they have born?
 44. And now come, let us make a covenant, I and thou,
 and let it be for a witness between me and thee.
 45. And Jacob took a stone, and set it up [as] a memorial pillar.
 46. And Jacob said to his brethren: Gather stones; and they took stones, and made a heap; and they ate there upon the heap.
 47. And Laban called it Jegar-sahadutha; and Jacob called it Galed.
 48. And Laban said: This heap [is] a witness between me and (between) thee this day; therefore he called his name Galed:
 49. And Mizpah, for he said: The Lord shall watch between me and (between) thee, when we are ²concealed one from another.

והצאן צאני
 וכל אשר אתה ראה לי הוא
 ודבנתי
 כמה אעשה לאלה היום
 או לדבניהם
 אשר ירדו :
 44. ועתה לבו
 נכרתה ברית אני ואתה
 והיה לעד
 ביני ובינך :
 45. ויטח יעקב אבן
 וירימה כצבה :
 46. ויאמר יעקב
 לקמנו אבנים
 ויקחו אבנים
 ויעשו גל
 ויאכלו שם
 על הגל :
 47. ויקרא לו לבן
 יג' שהודותא
 ויעקב קראו גלעד :
 48. ויאמר לבן
 הגל הזה עד
 ביני ובינך היום
 על כן קרא שמו
 גלעד :
 49. והמצפה
 אשר אמר
 יצ' יהוה
 ביני ובינך
 כי נסתר
 איש מרעהו :

39. That which was torn [of beasts] I did not bring unto thee;
 I used to bear the loss of it; from my hand thou used to require it, the stolen [by] day,¹ and the stolen [by] night.¹
 40. [Where] I was by day [the] heat consumed me, and [the] frost by night; and my sleep fled from my eyes.
 41. These twenty year[s] [I have been] in thy house;
 I served thee fourteen year[s] for thy two daughters, and six years for thy flock[s]; and thou hast changed my wages ten times.
 42. Unless the God of my father, the God of Abraham and the Fear of Isaac, had been for me, thou hadst sent me away empty; my affliction and the toil of my hands God has seen, and decided [last] night.
 43. And Laban answered and said unto Jacob: The daughters [are] my daughters; and the sons [are] my sons,

39. מרפה
 לא הבאתי אליך
 אנכי אהמנה
 מידי תבקשנה
 גנבתי יום
 וגנבתי לילה :
 40. הייתי ביום
 ואכני הרב
 וקרח בקילה
 ותדר שנותי
 מעיני :
 41. זה לי עשרים שנה
 בביתך
 עבדתיך
 ארבע עשרה שנה
 בשתי בנותיך
 ושש שנים
 בצאנך
 ותחלף
 את משפתי
 עשרת מנים :
 42. לולי אלהי אבי
 אלהי אברהם
 ופחד יצחק
 היה לי
 כי עתה
 ריקם שלחתי
 את עמי
 ואת יגיע כפי
 ראה אלהים
 ויכח אכיש :
 43. וישע
 וישע
 43. וישע לבן
 ויאמר אל יעקב
 הבנות בנותי
 והבנים בני

1) Or, [whether] stolen [by] day or stolen [by] night. 2) I. e., absent.

22. And the present
passed over
before him,

and he [Lümsch] lodged
(in) that night
in the camp,

23. And he rose up in
that night,
and he took his two
wives,
and his two handmaids,
and his eleven children,
and passed over
the ford of Jabbok,

24. And he took them,
and made them pass
over the brook,
and made pass over all
that he had,

25. And Jacob was left
alone;
and [there] wrestled a
man with him,
until the going up of
the dawn,

26. And [when] he saw
that he could not pre-
vail against him,
he touched (in) the
socket of his hip,
and it was dislocated
the socket of Jacob's hip,
as he wrestled with him,

27. And he said: Send
me away,
for the dawn has
gone up.
And he said:
I will not send thee
away
unless thou bless me.

28. And he said unto
him:
What [is, thy name?
And he said: Jacob,

29. And he said:
Not Jacob
shall any more be called
thy name,
but Israel;
for thou hast fought

22. וַתַּעֲבֹר בְּמַנְהֶגֶה
לְפָנָיו
וַיֵּלֶךְ לָן
בַּלַּיְלָה הַהוּא
בַּמַּחֲנֶה:

23. וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הַהוּא
וַיִּקַּח אֵת שְׁתֵּי נָשָׁיו
וְאֵת שְׁתֵּי שִׁפְחוֹתָיו
וְאֵת אֶחָד עָשָׂר בְּנָיו
וַיַּעֲבֹר
אֵת מַעְבַּר יַבְבֹּק:

24. וַיִּקַּחם
וַיַּעֲבֵרם אֶת הַבְּרוֹךְ
וַיַּעֲבֵר אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ:

25. וַיִּשְׁתַּח וַיִּשְׁאַף לְפָנָיו
וַיִּשְׁאַף אִישׁ עִמּוֹ
עַד יַעֲלוֹת הַשָּׁחַר:

26. וַיֵּרָא
כִּי לֹא יוֹכֵל לוֹ
וַיַּעַץ בְּכַף יָרְכוֹ
וַיִּקַּח
כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב
כִּתְּמֵהוּ עִמּוֹ:

27. וַיֹּאמֶר וַיִּשְׁלַחַנִי
כִּי אֵלֶּה הַשָּׁחַר
וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ
כִּי אִם בְּרַכְתָּנִי:

28. וַיֹּאמֶר אָדָנָי
מַה שִּׁמְךָ
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב:

29. וַיֹּאמֶר
לֹא יַעֲקֹב
וַיִּקְרָא יְהוָה יִשְׂרָאֵל
כִּי אִם יִשְׂרָאֵל
כִּי יִקְרִית

and he said unto his
servants,
Pass over before me,

and a wide space you
shall put
between drove and
(between) drove,

18. And he commanded
the first,
saying:

When Esau my brother
meets thee,
and asks thee, saying:
"Whose art thou?"

and whither goest thou?
and [whose [are] these
before thee,

19. Then thou shalt say:
[They belong] to thy
servant, to Jacob,
it [is] a present sent

to my lord, to Esau;
and behold also he
[is] behind us,

20. And he commanded
also the second,
also the third,

also all those going
after the droves,
saying:

"On this manner
you shall speak unto
Esau,
when you find him:

21. And you shall say:
Also,
behold, thy servant
Jacob

[is] behind us,
For he said:
I will cover his face

by the present
that [is] going before
me,

and afterwards
I will see his face,
perhaps he will lift up
my face.

וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו
עֲבְרוּ לְפָנָי

וְרוּחַ תְּשִׁימוּ
בֵּין עֲדָר וּבֵין עֲדָר:

18. וַיִּצְוֶה אֶת הָרִאשׁוֹן
לֵאמֹר

כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֵשָׂו אִישׁוֹ
וַיִּשְׁאַלְךָ, לֵאמֹר
לְמוֹי אַתָּה

וְאֵינָה תֵלֵךְ
וּלְמוֹי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ:

19. וְאָמַרְתָּ
לְעֲבָדְךָ לְיַעֲקֹב
כִּנְהֻגָה הִיא, שְׁלוּחָה
לְאֲדֹנָי לְעֵשָׂו

וְהִנֵּה גַם הוּא
אַחֲרֵינוּ:

20. וַיִּצְוֶה גַם אֶת הַשֵּׁנִי
גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי

גַם אֶת כָּל הַדֹּרֵבִים
אַחֲרֵי הָעֲדָרִים
לֵאמֹר

כַּדָּבָר הַזֶּה
תִּדְבְּרוּן אֶל עֵשָׂו
כִּמְצַאְכֶם אֹתוֹ:

21. וְאָמַרְתֶּם
גַם
הִנֵּה עֲבָדְךָ יַעֲקֹב
אַחֲרֵינוּ

כִּי אָמַר
אֲכַפְרֶה פָּנָיו
בַּמִּנְחָה

הַלֹּקֶת לְפָנָי
וְאַחֲרָי כֵן
אֲרָאָה פָּנָיו

אוֹדִי וַיִּשָּׂא פָּנָי:

1) H. To whom etc. 2) Or, both the second and the third and etc. 3) H. Like this word. 4) I. e., appear him. 5) I. e., receive me kindly. 6) I. e., breaking of the day. 7) I. e., struck. 8) Or, hollow of his thigh.

for with my staff	כי במקדי	to tell (to) my lord,	להגיד לאדני
I passed over	עברתי	to find favor in thine	לקצוא חן בעיניך :
this Jordan,	את הירדן הזה	7 And the messenger(s)	7. וישבו הפלאאים
and now I have become	ועשה הייתי	unto Jacob, saying	אל יעקב, לאמר
(for) two camps.	לשני מחנות :	We came unto thy	באנו אל אחיך
12. Deliver me, I pray	12. הצילני נא	unto Esau,	אל עשו
thee,	מנך אחי	and also [he is] coming	וגם הלך לקראתך
from the hand of my	מנך עשו	to meet thee,	וארבע מאות איש
brother,	כי ירא אנכי אתו	and four hundred men	עמו :
from the hand of Esau;	פן יבוא ויהרגי	with him	8. וירא יעקב מאד
for I [am] fearing him,	אם על בנים :	8 And Jacob was	ויצור לו
lest he come and smite	13. ואשה אמרה	greatly afraid,	בין את העם
me,	היטב איטיב אפך	and was distressed;	אשר אהו
[the] mother with [the]	וישמתי את זרעך	and he divided the	ואת הזאן
children,	כחול תב	people	ואת הבקר
13. And thou saidst:	אשר לא יספר	that were] with him,	והגמלים
I will surely do (with)	מרב :	and the flock[s],	לשני מחנות :
thee good,	יטי	and the herd[s],	9. And he said:
and I will make thy seed	14. וילן ישם	and the camels,	9. ויאמר
like the sand of the sea,	בליקה שהוא	and the camels,	אם יבוא עשו
which cannot be num-	בקה	and the camels,	אל הפחנה האחת
bered	מן הבא בידו	and the camels,	והיהו
for multitude.	מנחה לעשו אחיו :	into two camps.	והיה הפחנה
יטי	15. עזים מאתים	9. And he said:	הנשאר
14. And he lodged there	ותישים עשרים	If Esau come	לפליטה :
in that night;	רחלים מאתים	unto the one camp.	10. ויאמר יעקב
and he took	ואידיים עשרים :	and smite it,	אלהי אבי אברהם
from what had come	16. גמלים מיניקות	then shall be the camp	ואלהי אבי יצחק
into his hand ²	ובניהם, שלשים	that is left	יתנה האמר אבי
a present for Esau his	פרות ארבעים	for escape.	שוב לארצה
brother.	ופרים עשרה	10. And Jacob said:	ולמודתך
15. She-goats two	אחלת עשרים	[O] God of my father	ואיטיבה עפך :
hundred	ועזרים עשרה :	Abraham,	11. קטנתי
and he-goats twenty,	17. ויתן	and God of my father	מפל החסדים
ewes two hundred	ביד עבדיו	Isaac;	וקפל האמת
and rams twenty;	עדר עדר לבדו	and Lord who [wast]	אשר עשית
16. Milch-camels		saying unto me:	את עבדך
and their colts thirty,		Return to thy land,	
and their colts thirty,		and to thy birth-place,	
cows forty		and I will do (with)	
and bulls ten,		these good.	
she-asses twenty		11. I am [too] small	
and young asses ten.		for all the mercies,	
17. And he gave [them]		and all the truth,	
into the hand of his		which thou hast done	
servants		with thy servant:	
¹ every drove by itself.			

1) Or, kindred. 2) I. e., of that which he had with him. 3) II. drove, drove.

then all the flock [s] will die.

14 Let my lord, I pray thee, pass over before his servant,

and I will move on slowly.

according to the pace of the ^{of the}scattle which [is] before me,

and according to the pace of the children: until I come

unto my lord to Seir.

15 And Esau said: Let me, I pray thee, leave with thee [some] of the people that [are] with me.

And he said:

Why, then?

let me [but] find favor⁹ in the eyes of my lord.

16 And Esau returned in that day

to his way toward Seir.

17. And Jacob journeyed to Succoth, and he built for himself a house, and for his cattle

he made booths:

therefore he called

the name of the place: Succoth.

18. And Jacob came [in] [to] the city of Shechem

which [is] in the land of Canaan, when he came from Paddan-aram;

and he encamped before

19. And he bought

the portion of the field,

where he had pitched his tent,

from the hand of the sons of Hamor the father of Shechem

וַיִּשְׁתַּחוּוּ :

וַיִּבְתּוּ כָּל הַצֹּאן :

14 יַעֲבֹר נָא אֶדְנִי

לִפְנֵי עַבְדִּי

וַיֵּאֱמַר אֶתְנַהֲלָה

כְּאִפִּי

כְּרֵגֵל הַמִּלְאָכָה

אֲשֶׁר לִפְנֵי

וּרְגֵל הַיְלָדִים

עַד אֲשֶׁר אָבֹא

אֶל אֶדְנִי שְׂעִירָה :

15 וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ

אֶצִּינָה נָא עִמָּךְ

מִן הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי

וַיֹּאמֶר

לְמָה זֶה

אֶפְצֵא חֵן

בְּעֵינֵי אֶדְנִי :

16 וַיָּשִׁב בַּיּוֹם

הַהוּא עֲשׂוֹ

לְדַרְבּוֹ שְׂעִירָה :

17 וַיֵּצֵא בְּנֵי

וְלִמְקָנָהוּ

עֲשָׂה סְבוֹת

עַל בֵּן קָרָא

שֵׁם הַמְּקוֹם סְבוֹת :

18 וַיָּבֹא יַעֲקֹב

עִיר שִׁכֵּם

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

כַּבְּאוֹ מִפְּדַן אֲרָם

וַיַּחֲזֵן אֶת בְּנֵי הָעִיר :

19 וַיִּקְּן

אֶת הַחֶקֶת הַשְּׂדֵה

אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אֶהְלוֹ

מִיַּד בְּנֵי הַמּוֹר

אֲבֵי שִׁכֵּם

and bowed themselves.

8. And he said:

What [meanest] thou

[by] all this camp

which I met?

And he said:

To find favor

in the eyes of my lord.

9 And Esau said:

I have enough;

my brother, let be thine what [is] thine.

10 And Jacob said:

Nay, I pray thee,

if, now, I have found

favor in thy eyes,

then take my present

from my hand;

since I have seen thy face,

as one sees the face of an angel, and thou hast received me favorably.

11 Take, I pray thee, which [is] brought to thee;

because God has favored me, and because I have all;

and he urged (on) him,

and he took.

12 And he said:

Let us take our journey, and let us go; and I will go before thee.

13. And he said unto him:

My lord knows,

that the children [are] tender,

and the flock [s] and the herd [s]

[that are] with me give suck;

and [if] they overdrive them one day,

וַיִּשְׁתַּחוּוּ :

8 וַיֹּאמֶר

מַי לָךְ

כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה

אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי

וַיֹּאמֶר

לְמָנָא חֵן

בְּעֵינֵי אֶדְנִי :

9 וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ

יֵשׁ לִי רֶב

אֲחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר לָךְ :

10 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב

אֵל נָא

אִם נָא מְצָאתִי

חֵן בְּעֵינֶיךָ

וְלָקַחְתָּ מִיָּדִי

מִיָּדִי

כִּי עַל בֶּן רְאִיתִי

פָּנֶיךָ

כַּרְאֵת פְּנֵי אֱלֹהִים

וַתִּרְצֵנִי :

11 קַח נָא אֶת בְּרִבְתִּי

אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָךְ

כִּי חֲנַנִּי אֱלֹהִים

וְכִי יֵשׁ לִי כֹל

וַיִּפְצַר בּוֹ

וַיִּקַּח :

12 וַיֹּאמֶר

נִסְעוּהָ וְנִלְכְּהָ

וְאֲלַכְּהָ, לְנֶגְדְךָ :

13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו

אֶדְנִי יָדַע

כִּי הַיְלָדִים רַבִּים

וְהַצֹּאן וְהַבְּקָר

עִלּוֹת עִמָּי

וְדִפְקִים יוֹם אֶחָד

1) H. Who, for thee, [is] all etc. 2) H. much. 3) H. blessing. 4) H. at my ease. 5) H. work. 6) Or, Why, then, shall I find favor. 7) I. e., booths. 8) Or, [in] Shalem; or, [in] peace, as שָׁלוֹם.

and unto the two
handmaids. וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת:

2. And he put the
handmaids and their children
foremost, וַיִּשֶׂם אֶת הַשִּׁפְחוֹת
וְאֶת יְלָדֵיהֶן
רִאשׁוֹנָה

and Leah and her
children after [them], וְאֶת לֵאָה וְיַלְדֶיהָ
אַחֲרָיִם

and Rachel and Joseph
hindermost. וְאֶת רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף
אַחֲרָנִים:

3. And he [himself]
passed over before them
and bowed himself to
the ground
seven times, וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה
שִׁבְעַת פְּעָמִים

until he came near
unto his brother. עַד גִּשְׁתָּו, עַד אָחָיו:

4. And Esau ran
to meet him, וַיָּרֹץ עֵשָׂו
לִקְרָאתוֹ

and he embraced him,
and fell upon his neck,
and kissed him;
and they wept. וַיִּבְרְכֵהוּ
וַיִּפֹּל עַל צַוְאָרוֹ
וַיִּשְׁקָהוּ
וַיִּבְכּוּ:

5. And he raised his eyes
and saw the women
and the children;
and he said:
who [are] these with
thee?
And he said:
The children
[with] whom God has
favored
thy servant. וַיִּרְאֵם אֶת הַנְּשִׂיִם
וְאֶת הַיְלָדִים
וַיֹּאמֶר
מִי אֵלֶּה לְךָ
וַיֹּאמֶר
הַיְלָדִים
אֲשֶׁר הֵנִן אֱלֹהִים
אֶת עַבְדְּךָ:
רְבִיעִי

6. And the handmaids
came near,
they and their children,
and bowed themselves. וַתִּגְשׁוּן הַשִּׁפְחוֹת
הַנָּה וְיְלָדֵיהֶן
וַתִּשְׁתַּחֲוּן:

7. And Leah also came
near
and her children,
and bowed themselves;
and afterwards
came Joseph near and
Rachel וַתֵּלֶךְ לֵאָה
וְיַלְדֶיהָ
וַיִּשְׁתַּחֲוּ
וְאַחֲרָיִם
בָּנֵי יוֹסֵף וְרָחֵל

with God

and with men,
and hast prevailed.

30. And Jacob asked
[Eim],
and said:
Tell, I pray thee, thy
name.
And he said:
Why, then, dost thou
ask
about my name?
And he blessed him
there.
שְׁלֵשִׁי

31. And Jacob called
the name of the place
Peniel;
because, [he said]: I
have seen God
face to face,
and [yet] my soul was
preserved.

32. And the sun rose up,
as he passed over Peniel,

and he [was] limping
upon his hip.

33. Therefore *b*) do not
eat
a) the children of Israel
the sinew of the hip,
which [is] upon the
socket of the hip,
until this day:
because he touched
(in) the socket of the
hip of Jacob,
in the sinew of the hip.

ג

3. And Jacob raised his
eyes,
and saw,
and, behold, Esau
came,
and with him
four hundred men;
and he divided the
children
unto Leah, and unto
Rachel,

עִם אֱלֹהִים
וְעִם אַנְשִׁים
וַתוֹכֵד:
30 וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר
הַגִּידָה נָא שִׁמְךָ
וַיֹּאמֶר
לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל
לְשִׁמִּי
וַיְבָרֶךְ אֹהֱוֹ שֵׁם:
שְׁלֵשִׁי

31. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב
שֵׁם הַמָּקוֹם, פְּנִיֵאל
כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים
פָּנִים אֶל פָּנִים
וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי:
32. וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת
פְּנִיֵאל
וְהוּא צָלַע עַל יָרְכוֹ:
33. עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת גִּיד הַחֲנִיכָה
אֲשֶׁר עַל בֶּהֱ הַחֲנִיכָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי נָנַע
בְּבֶה יָרַךְ יַעֲקֹב
בְּגִיד הַחֲנִיכָה:

XXXIII

1. וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב עֵינָיו
וַיִּרְא
וַהֲגִה עֵשָׂו בָּא
וְעִמּוֹ
אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ
וַחֲבָן אֶת הַיְלָדִים
עַל לֵאָה וְעַל רָחֵל

the son of Hamor.

19. And the lad did not delay to do the thing.

because he had delight in Jacob's daughter; and he was honored

above all his father's house.

20. And Hamor came and Shechem his son

unto the gate of their city and they spoke

unto the men of their city, saying:

21. These men are peaceable with us;

therefore let them dwell in the land, and trade therein;

and the lord,

behold, [is] wile [on] both hands² before them:

their daughters

let us take to us for wives, and our daughters

let us give to them.

22. Only on this [condition] will the men consent to us

to dwell with us,

to become (for) one people, if of us will be circumcised

every male,

as they [are] circumcised.

23. Their cattle, and their property, and all their beast[s]

[will] they not [be] ours?

Only let us consent to them, and they will dwell with us.

24. And they hearkened unto Hamor

בן המור :

19. ולא אחר הנער לעשות הדבר

כי הפין כבת יעקב והוא נכבד

מכל בית אביו :

20. ויבא המור וישכם בנו

אל שער עירם וידברו

אל אנשי עירם האמר :

21. האנשים האלה שלמים הם אתנו

וישבו בארץ ויסקרו אתה והארץ

הנה רחבת ידים קפיהם

את בנותם נקח לנו לנשים

ואת בנותינו נתתן להם :

22. אף בזאת יאתו לנו האנשים

לשבת אתנו והיות לעם אחד

בהמול לנו כד זכר

23. ואתו לנו האנשים

לשבת אתנו והיות לעם אחד

בהמול לנו כד זכר

24. וישמעו אל המור

וכל בהמתם תלויה לנו הם

אף נאותה להם וישבו אתנו :

24. וישמעו אל המור

and I will give

as you shall say unto me; but give me the maiden

for a wife.

13. And the sons of Jacob answered

Shechem and Hamor his father,

with deceit,

and they spoke,

because he had defiled

Dinah their sister.

14. And they said unto them:

We can not do

this thing,

to give our sister

to a man who has a foreskin¹, for that were a reproach to us.

15. Only on this [condition]

we will consent to you; if you will become like us

that every male of you shall be circumcised;

16. Then we will give our daughters to you,

and your daughters

we will take to us;

and we will dwell with you, and we will become (for) one people.

17. But if you will not hearken

unto us

to be circumcised,

then we will take our daughter,

and we will go.

18. And their words were good

in the eyes of Hamor

and in the eyes of Shechem

ואתנה

באשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה

קאשה :

13. ויענו בני יעקב

את שכם ואת המור

במרה

וידברו

אשר טמא

את דינה אחתם :

14. ויאמרו אליהם

לא נוכל לעשות דבר הזה

קחת את אחתנו

קאיש אשר לו ערלה כי הרפה היא לנו :

15. אף בזאת נאות לכם

אם תהיו כמנו

קהמל לכם

כד זכר :

16. ונתנו את בנותינו

לכם

ואת בנותיכם

נקח לנו וישבנו אתכם

והיינו לעם אחד :

17. ואם לא תשמעו אלינו

קהמול

ולקחנו את בתנו ונדכנו :

18. וייטבו דבריהם

בעיני המור

ובעיני שכם

1) I. e., that is uncircumcised, 2) I. e., is large enough.

the father of Shechem,
 unto Jacob
 to speak with him.
 7. And the sons of Jacob
 came in from the field
 when they heard [it],
 and the men were
 and they were very
 because folly
 he had done in Israel
 to lie with Jacob's
 daughter,
 and so it should not be
 done.
 8. And Hamor spoke
 with them,
 saying:
 The soul of my son
 Shechem [is] longing
 for your daughter,
 I pray you, give her to
 him
 for a wife.
 9. And intermarry with
 us,
 your daughters
 you shall give to us,
 and our daughters
 you shall take to you.
 10. And with us you
 shall dwell;
 and the land
 shall be before you;
 dwell and trade therein,
 and get possessions
 therein.
 11. And Shechem said
 unto her father and
 unto her brothers:
 Let me find favor in
 your eyes,
 and what you shall say
 unto me
 I will give.
 12. Ask of me very much
 dowry and gift

אָבִי שָׁכֵם
 אֶל יַעֲקֹב
 לְדַבֵּר אִתּוֹ :
 7. וּבְנֵי יַעֲקֹב
 בָּאוּ מִן הַשָּׂדֶה
 כִּשְׂמֹעַם
 וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים
 וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד
 כִּי נִבְרָה
 עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל
 לְשֹׁכֵב אֵת בַּת יַעֲקֹב
 וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה :
 8. וַיְדַבֵּר חָמוֹר אִתָּם
 לֵאמֹר
 שִׁשְׁמָה בְּנִי
 הַשָּׂקָה נַפְשׁוֹ
 כְּבַתְּכֶם
 תִּתְּנֵנָּה אֵלַי וְאֶתְּנֶנָּה לָּךְ :
 9. וַהֲתִתְּנֵנוּ אֶתְּנוּ
 בְּנֹתֵיכֶם
 תִּתְּנֵנוּ לָנוּ
 וְאֶת בְּנֹתֵינוּ
 תִּקְחוּ לָכֶם :
 10. וְאִתְּנוּ תֵּשְׁבוּ
 וְהָאָרֶץ
 תְּהִיָּה לְפָנֵינוּ
 וְשָׁבוּ וְסָרְדוּהָ
 וְהָאֲדָמוֹת בָּהּ :
 11. וַיֹּאמֶר שָׁכֵם
 אֶל אָבִיו וְאֶל אֶחָיו
 אֲמַצְאָה חֵן בְּעֵינֵיכֶם
 וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי
 אֲעִתּוּ :
 12. תְּרַבּוּ עָלַי מָדָד
 מְדָר וּמִתָּן

for a hundred Kesitah.
 20. And he erected there
 an altar,
 and called it
 El-Elohe-Israel.
 1. And there] went out
 Dinah, the daughter of
 Leah,
 whom she bore to Jacob,
 to look
 upon the daughters of
 the land.
 2. And he saw her
 a) Shechem, the son of
 Hamor the Hivite,
 b) the prince of the land,
 and he took her,
 and lay with her,
 and did her violence.
 3. And his soul clung
 to Dinah the daughter
 of Jacob,
 and he loved the maiden
 and he spoke
 unto the heart of the
 maiden.
 4. And Shechem said
 unto his father Hamor,
 saying:
 Take for me
 this girl
 for a wife.
 5. And Jacob heard
 that he had defiled
 Dinah his daughter,
 and his sons were with
 his cattle
 in the field;
 and Jacob was silent
 until their coming.
 5 Then went out
 Hamor,

בְּמֵצֻחַ קֶסֶטִיחַ :
 20. וַיִּצְבֵּן שָׁם מִזְבֵּחַ
 וַיִּקְרָא לוֹ
 אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 CAP. XXXIV.
 חַמִּישׁ
 חַמִּישׁ
 1. וַתֵּצֵא דִינָה בַת
 לֵאָה }
 אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב
 לְרִאוֹת
 בְּנֹת הָאָרֶץ :
 2. וַיִּרְא אֶתְּהָ
 שָׁכֵם בֶּן חָמוֹר הַחִוִּי
 נָשִׂיא הָאָרֶץ
 וַיִּקַּח אֶתְּהָ
 וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ
 וַיַּעַשׂ לָהּ כָּל
 3. וַתְּדַבֵּק נַפְשׁוֹ
 בְּדִינָה בַת יַעֲקֹב
 וַיֵּאָהֵב אֵת הַנַּעֲרָה
 וַיְדַבֵּר
 עַד לֵב הַנַּעֲרָה :
 4. וַיֹּאמֶר שָׁכֵם
 אֶל חָמוֹר אָבִיו
 לֵאמֹר
 קַח לִי
 אֵת הַנַּעֲרָה הַזֹּאת
 לְאִשְׁתִּי :
 5. וַיִּשְׁמָע יַעֲקֹב שִׁמְעוֹ
 כִּי טִמְּא
 אֵת דִּינָה בְּתוֹ
 וּבְנָיו הָיוּ אִתָּהּ בְּרֹחֲלֹה
 בַּשָּׂדֶה
 וַיִּחַר יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב
 עַד בָּאָם :
 6. וַיֵּצֵא חָמוֹר

1) Some kind of money, 2:1 e. G. d. the part of Israel

and he called its name

וַיִּקְרָא שְׁמִי

and go up [to] Beth-el;

וַיַּעֲקֹב בֵּית אֵל

²Allon-Bacuth.

אֲלוֹן בַּכּוּתִי:

and I will make there

וְאֶעֱשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ

9. And God appeared

9. וַיֵּרָא אֱלֹהִים

to (the) God who an-

לָאֵל הָעֵנָה אֶתִּי

unto Jacob

אֶל יַעֲקֹב

in the day of my distress;

בְּיוֹם צָרָתִי

again,

עוֹד

and was with me

וַיְהִי עִמָּדִי

when he came from

בָּבֶלָא מִפְּדַן אֲרָם

in the way which I

בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי:

Paddan-aram,

וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:

went.

and he blessed him.

4. And they gave unto

4. וַיִּתְּנוּ אֶל יַעֲקֹב

10. And God said to him:

10. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים

Jacob

אֵת כָּל אֱלֹהֵי הַנֶּחֱר

Thy name [is] Jacob;

שִׁמְךָ יַעֲקֹב

which [were] in their

hand,

thy name shall not be called any more Jacob,

לֹא יִקְרָא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב

and the rings

וְאֵת הַבָּזְמִים

but Israel

כִּי אִם יִשְׂרָאֵל

which [were-] in their

ears;

shall be thy name;

וַיְהִי שִׁמְךָ

and Jacob hid them

וַיִּטְמֵן אֹתָם יַעֲקֹב

and he called his name

וַיִּקְרָא אֵת שְׁמוֹ

under the oak

מַחַת הָאֹקֵה

Israel.

יִשְׂרָאֵל:

which [was] by

אֲשֶׁר עִם שָׂבָם:

11. And God said to him:

11. וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים

5. And they journeyed;

5. וַיִּסְפְּעוּ

I [am] God Almighty;

אֲנִי אֵל שַׁדַּי

and a terror of God was

וַיְהִי חֹמַת אֱלֹהִים

be fruitful and multiply;

פְּרֹה וּרְבֵה

upon the cities

עַד הָעָרִים

a nation and a company of nations

גּוֹי וְקַהֲל גּוֹיִם

which [were] round

about them;

אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיהֶם

shall be of thee,

וַיְהִי מִמֶּנּוּ

and they did not pursue

וְלֹא רָדְפוּ

and kings

וַיִּמְדְּכֻם

after the sons of Jacob.

אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב:

shall come out of thy loins.

מִבְּחֻצְיֶיךָ יֵצְאוּ

6. And Jacob came to

6. וַיָּבֹא יַעֲקֹב לִזְוֶה

יִשְׁשִׁי

שִׁשִׁי

Luz,

אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן

12. And the land

12. וְאֵת הָאָרֶץ

which [is] in the land

of Canaan,

הִיא בֵּית אֵל

which I gave

אֲשֶׁר נָתַתִּי

[which] is Beth-el:

הוּא וְכָל הָעָם

to Abraham and to Isaac,

לְאַבְרָהָם וְלִיִּצְחָק

he and all the people

אֲשֶׁר עִמּוֹ:

to thee I will give it,

לְךָ אֶתְנַתֶּנָּה

that [were] with him.

7. And he built there

and to thy seed after thee

וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ

an altar,

7. וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ

I will give the land.

אֶתְנֶן אֵת הָאָרֶץ

and called (to) the place

וַיִּקְרָא לְמָקוֹם

13. And God went up from him in the place

13 וַיֵּלֶךְ יַעֲקֹב אֱלֹהִים

El-beth-el;

אֵל בֵּית אֵל

where he had spoken with him.

אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ

because there

כִּי שָׁם

14. And Jacob set up a memorial pillar in the place

14 וַיִּצַב יַעֲקֹב מַצֵּבָה

God revealed himself unto him,

8. וַתָּמָת דִּבְרָה מַטְרָה

where he had spoken with him.

אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ

Rebekah's nurse,

8. וַתָּמָת דִּבְרָה מַטְרָה

a memorial pillar of stone:

מַצֵּבַת אֲבָן

and she was buried

9. וַתִּמָּקֶר מַחַת הָאֹקֵה

1) I. e., God of Beth-el. 2) I. e., Oak of weeping.

and all his property,
which he acquired
in the land of Canaan;
and he went unto a land
from Jacob his brother.

7. For their possession[s]
were [too] great
to dwell together,

and the land of their
sojournings was not able

to bear them
because of their cattle.

8. And Esau dwelt
in the mountain of Seir,
Esau is Edom

9. And these [are] the
generations of Esau,
the father of [the]
Edom[ites]
in the mountain of Seir.

10. These [are] the
names
of the sons of Esau:

Eliphaz the son of Adah
the wife of Esau;

Reuel the son of Base-
math
the wife of Esau.

11. And the sons of
Eliphaz were:
Teman, Omar, Zepho,
and Gatam, and Kenaz.

12. And Timna
was a concubine

to Eliphaz Esau's son,
and she bore to Eliphaz

Amalek:

these [were] the sons
of Adah,
Esau's wife.

13. And these [were]
the sons of Reuel:
Nabath, and Zerah,

Shammah, and Mizzah;

וְאֵת כָּל קָנָיו

אֲשֶׁר רָכַשׁ

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיֵּדֶךְ אֶל אָרְצוֹ

מִיַּעֲקֹב אָחִיו :

7. כִּי הָיָה רַב וַיִּשְׁבְּרָב

מִיֹּשְׁבֵי הָאָרֶץ

וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ

לְקַבְּלָם

לְשֵׁאת אֹתָם

בְּגַלְלֵי מִקְנֵיהֶם :

8. וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו

בְּהַר שֵׁעִיר

עֵשָׂו הוּא אֶדוֹם :

9. וְאֵלֶּה תְּלֹדוֹת עֵשָׂו

אָבִי אֶדוֹם

בְּהַר שֵׁעִיר :

10. אֵלֶּה שְׁמוֹת

בְּנֵי עֵשָׂו

אֶלִּיפַז בֶּן עֲדָה

אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו

רְעוּאֵל בֶּן בְּשֵׁמֶת

אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו :

11. וַיְהִי בְנֵי אֶלִּיפַז

תֵּימָן אוֹמָר צֶפּוֹ

וְגַעְתָּם וְקִנְזִי :

12. וְתִמְנָע

הָיְתָה פִּלְגִישׁ

לְאֶלִּיפַז בֶּן עֵשָׂו

וַתֵּלֶד לְאֶלִּיפַז

אֵת עַמְלֵק

אֵלֶּה בְּנֵי עֲדָה

אִשְׁתּוֹ עֵשָׂו :

13. וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל

and eighty year[s].
29. And Isaac expired,
and died,
and was gathered unto
his people,
old and full of days:

and Esau and Jacob /
his sons buried him. }

1. And these [are] the
generations of Esau,
who is Edom.

2. Esau took his wives
of the daughters of
Canaan:
Adah

the daughter of Elon
the Hittite,
and Oholibamah

the daughter of Anah,
the daughter of Zibeon
the Hittite;

3. And Basemath
the daughter of Ishmael,
the sister of Nebaioth.

4. And Adah bore to
Esau
Eliphaz:
and Basemath bore

Reuel;

5. And Oholibamah bore
Jeush, and Jalam,
and Korah;

these [were] the sons
of Esau,
who were born to him
in the land of Canaan.

6. And Esau took
his wives,
and his sons,
and his daughters,

and all the souls of his
house,
and his cattle,
and all his beasts;

וַיִּשְׁכְּנִים שָׁנָה :

29. וַיָּגָע וַיָּצַק

וַיָּמָת

וַיִּקָּפֵּץ אֶל עַמּוּ

זָקֵן וְיֹשֵׁב יָמִים

וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ

עֵשָׂו וַיַּעֲקֹב בְּנָיו :

CAP. XXXVI.

1. וְאֵלֶּה תְּלֹדוֹת עֵשָׂו
הוּא אֶדוֹם :

2. עֵשָׂו לָקַח אֶת נָשָׁיו
מִבְּנוֹת כְּנָעַן

אֵת עֲדָה

בַּת אֵילֹן הַחִתִּי

וְאֵת אֹהֶלִיבָמָה

בַּת עֲנָה

בַּת צִבְעוֹן הַחִיִּי :

3. וְאֵת בְּשֵׁמֶת

בַּת יִשְׁמָעֵאל

אֲחֹת נְבָיֹת :

4. וַתֵּלֶד עֲדָה לְעֵשָׂו

אֵת אֶלִּיפַז

וּבְשֵׁמֶת לְרְעוּל

אֵת רְעוּאֵל :

5. וְאֹהֶלִיבָמָה יָלְדָה

אֵת יְעוּשׁ וְאֵת יְלָם

וְאֵת קֹרַח

אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו

אֲשֶׁר יָדְדוּ לוֹ

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

6. וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת נָשָׁיו

וְאֵת בְּנָיו

וְאֵת בָּנָתָיו

וְאֵת כָּל נַפְשֹׁת בֵּיתוֹ

וְאֵת מִקְנֵהוּ

וְאֵת כָּל בְּהֵמָתוֹ

and pitched his tent

beyond the tower of Eder.

וַיִּטֵּן אֶת־הַאֲהֶלָה
מִהַרְרָאָה לְמַגְדֵּל עֵדֶר
22. וַיְהִי

בְּשֵׁבַע יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרְצוֹן הַחַיִּי
וַיִּקְרָא רְאוּבֵן
וַיִּשְׁכַּב אֵת בִּלְהָה

פִּקְדוֹשׁ אָבִיו
וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי בְּנֵי יַעֲקֹב
שְׁנַיִם עֶשְׂרִי :

22. And the sons of Jacob were twelve.

23. The sons of Leah:

Jacob's firstborn
and Simeon, and Levi,
and Issachar and Zebulun.

23. בְּנֵי לֵאָה
בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה
וַיִּשְׂשָׁכָר וְזִבְלוֹן :

24. The sons of Rachel:

Joseph and Benjamin:

24. בְּנֵי רָחֵל
יוֹסֵף וּבְנִימֵן :

25. And the sons of Bilhah,
Rachel's handmaid:

25. וּבְנֵי בִלְהָה

Dan and Naphtali:

שִׁפְתָּה רָחֵל
דָּן וְנַפְתָּלַי :

26. And the sons of Zilpah,
Leah's handmaid:

26. וּבְנֵי זִלְפָּה
שִׁפְתָּה לֵאָה

Gad and Asher;

these [are] the sons of Jacob,
who were born to him

גָּד וְאַשֶׁר
אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר יָדָּ לוֹ

in Paddan-aram.

בְּפַדְן אַרָם :

27. And Jacob came

unto Isaac his father

[to] Mamre,

[to] Kiriath-arba,

that [is] Hebron,

where Abraham and Isaac sojourned.

בְּפַדְן אַרָם :

27. וַיָּבֹא יַעֲקֹב
אֶל יִצְחָק אָבִיו
מִבְּרָא

קִרְיַת הָאֲרָבָע
הִיא חֶבְרוֹן
אֲשֶׁר גָּר שָׁם

אֲבִרָהם וַיִּצְחָק :

28. וַיְהִי

יְמֵי יִצְחָק
מֵאֵת שָׁנָה

28. And the days of

Isaac were

a hundred year[s]

and he poured out upon it a drink offering, and he poured upon it

15. And Jacob called

the name of the place

where God had spoken with him

Beth-el.

16. And they journeyed from Beth-el;

and [there] was still

a tract of land

to come to Ephrath;

and Rachel brought forth,

and she found difficulty in her bringing forth.

17. And it came to pass,

when she found difficulty in her bringing forth,

that the midwife said to her:

Do not fear.

for also this one [is] a son for thee.

18. And it came to pass,

as her soul was in departing,

for she died,

that she called his name Ben-oni;

but his father called him Benjamin.

19. And Rachel died,

and was buried

in the way of Ephrath,

that [is] Beth-lehem.

20. And Jacob set up

a memorial pillar

upon her grave

that [is] the memorial pillar

of Rachel's grave

until this day.

21. And Israel journeyed,

וַיִּסַּף עָלֶיהָ נֶסֶף

וַיִּצַק עָלֶיהָ שֵׁמֶן :

15. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב

אֵת שֵׁם הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ

שֵׁם בֵּית־אֵל :

16. וַיִּסְעוּ מִבֵּית־אֵל

וַיְהִי עוֹד

כַּבְּרַת הָאֲרָצוֹן

לְבֹא אֶפְרַתָּה

וַתֵּלֶד רָחֵל

וַתִּקַּשׁ בְּדוֹרָתָהּ :

17. וַיְהִי

כַּהִקְשָׁתָהּ

בְּדוֹרָתָהּ

וַתֹּאמֶר לָהּ הַמִּדְּוָלָהּ

אֵל תִּירָאִי

כִּי גַם זֶה לָךְ בֵּן :

18. וַיְהִי

כַּצָּאת נַפְשָׁהּ

כִּי מָתָה

וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־אוֹנִי

וְאָבִיו

קָרָא לוֹ בְּנִימֵן :

19. וַתָּמָת רָחֵל

וַתִּקְבָּר

בְּדַרְבֵּי אֶפְרַתָּה

הִיא בַּיַּת לָחֶם :

20. וַיִּצַּב יַעֲקֹב

מִצֵּבָה

עַל קְבֻרָתָהּ

הִיא מִצֵּבַת

קְבֻרַת רָחֵל
עַד הַיּוֹם :
21. וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל

U. i. e. some distance; the Hebrew word "kibrah," means an unknown measure of length.

and reigned in his
stead
Hadad the son of Bedad,

the smiter of Midian

in the field of Moab;

and the name of his
city [was] Avith.

36. And Hadad died,

and reigned in his stead

Samlah of Masrekah.

37. And Samlah died,

and reigned in his stead

Shaul

of Rehoboth by the river,

38. And Shaul died,

and reigned in his stead

Baal-hanan the son of
Achbor.

39. And Baal-hanan
the son of Achbor
died,

and reigned in his stead
Hadar;

and the name of his
city [was] Pau;
and the name of his
wife

[was] Mehetabel

the daughter of Matreel,

the daughter of Me-
zahab,

מַכְּטִיר

40. And these [were]
the names
of the dukes of Esau,

according to their
families

to their places,

by their names:

duke Timna,

duke Alvah,

duke Jetheth,

41. Duke Oholibamah,

duke Elah;

duke Pinon,

42. Duke Kenaz,

וַיִּמְלֹךְ תַּחְמִיזוֹ

הַדָּד בֶּן בְּדָד

הַמַּכֵּה אֶת מִדְיָן

בְּשֵׂדֵה מוֹאָב

וְשֵׁם עִירוֹ עֵוִית׃

36. וַיָּמָת הַדָּד

וַיִּמְלֹךְ תַּחְמִיזוֹ

שַׁמְלָה מִמַּסְרֵקָה׃

37. וַיָּמָת שַׁמְלָה

וַיִּמְלֹךְ תַּחְמִיזוֹ

שָׂאוּל

מִרְחֹבוֹת הַנָּהָר׃

38. וַיָּמָת שָׂאוּל

וַיִּמְלֹךְ תַּחְמִיזוֹ

בַּעַל הַנָּן בֶּן עַכְבּוֹר׃

39. וַיָּמָת בַּעַל הַנָּן

בֶּן עַכְבּוֹר

וַיִּמְלֹךְ תַּחְמִיזוֹ הַדָּר

וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ

וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ

מְהֵטָבֵאל

בַּת מַטְרֵל

בַּת מֵי זָהָב׃

מַכְּטִיר

40. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

אֲדוּפֵי עֵשָׂו

קַמְשַׁבְּדָתָם

לְמִקְבֹּתָם

בְּשֵׁמֹתָם

אֲדוּף תִּמְנָע

אֲדוּף עֵלָה

אֲדוּף יֶתֶת׃

41. אֲדוּף אֹהֲלִיבָמָה

אֲדוּף אֵלָה

אֲדוּף פִּינֹן׃

42. אֲדוּף קִנָּז

Dishon,

and Oholibamah the
daughter of Anah.

26. And these [were]
the sons of Dishan:

Hemdan, and Eshban,

and Ithran, and Cheran.

27. These [were] the
sons of Ezer:

Billhan, and Zaavan
and Akan.

28. These [were] the
sons of Dishan:

Uz and Aran.

29. These [were] the
dukes of the Horite[s]:

duke Lotan,

duke Shobal,

duke Zibeon,

duke Anah,

30. Duke Dishon,

duke Ezer,

duke Dishan;

these [were] the dukes
of the Horite[s],

according to their dukes

in the land of Seir.

31. And these [were]
the kings

who reigned

in the land of Edom,

before the reigning of
a king

over the children of
Israel.

32. And [there] reigned
in Edom

Bela the son of Beor,

and the name of his
city [was] Dinhabah.

33. And Bela died,

and [there] reigned in
his stead

Jobab the son of Zerah

of Bozrah.

34. And Jobab died,

and in his stead reigned
Husham.

of the land of the
Temanite[s].

35. And Husham died,

דִּישָׁן

וְאֹהֲלִיבָמָה בַּת עָנָה

26. וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן׃

חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן

וְיִתְרָן וְכֶרָן׃

27. אֵלֶּה בְּנֵי עֶזֶר׃

בִּלְחָן וְזַאֲוָן וְאַכָּן׃

28. אֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן׃

עוּז וְאַרָּן׃

29. אֵלֶּה אֲדוּפֵי הַחֹרִי

אֲדוּף לוֹטָן

אֲדוּף שׁוֹבָל

אֲדוּף זִבְעוֹן

אֲדוּף עָנָה׃

30. אֲדוּף דִּישָׁן

אֲדוּף עֶזֶר

אֲדוּף דִּישָׁן

אֵלֶּה אֲדוּפֵי הַחֹרִי

לְאֲלֻפֵיהֶם

בְּאֶרֶץ שֵׁעִיר׃

31. וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים

אֲשֶׁר מָלְכוּ

בְּאֶרֶץ אֲדוּם

קִבְנֵי מִנְהַל מִלְחָה

קִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

32. וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם

בְּלָע בֶּן בְּעוֹר

וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהַבָּה׃

33. וַיָּמָת בְּלָע

וַיִּמְלֹךְ תַּחְמִיזוֹ

יֹזָבָב בֶּן זֶרַח

מִבּוֹזְרָה׃

34. וַיָּמָת יֹזָבָב

וַיִּמְלֹךְ תַּחְמִיזוֹ חִשָּׁם

מֵאֶרֶץ תֵּמַנִּי׃

35. וַיָּמָת חִשָּׁם

Esau's wife: וְאִשְׁתׁ עֵשָׂו
 duke Jeush, אֶלְדָּוָה יְעוּשׁ
 duke Jalam, אֶלְדָּוָה יַעֲלָם
 duke Korah, אֶלְדָּוָה קֹרַח
 these [were] אֵלֶּה
 the dukes of Oholibamah אֶלְדָּוֵי אֹהֳלֵיבָמָה
 the daughter of Anah, Esau's wife. בַּת עֵנָה, אִשְׁתׁ עֵשָׂו
 19. These [were] the sons of Esau, and these [were] their dukes: וְאֵלֶּה בְנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אֶלְדָּוָתָם
 he [is] Edom. הוּא אֶדְוֹם
 שִׁבְעִי שִׁבְעִי
 20. These [were] אֵלֶּה 20.
 the sons of Seir the Horite, בְּנֵי שֵׁעִיר הַחֹרִי
 the inhabitants of the land; לְיִשְׁבֵי הָאָרֶץ
 Lotan, and Shobal, לוֹטָן וְשׁוּבָל
 and Zibeon, and Anah. וְזִבְעוֹן וְאַנָּה
 21. And Dishon, וְדִשׁוֹן
 and Ezer, and Dishan; וְעֶזֶר וְדִישָׁן
 these [were] the dukes of the Horite[s], the sons of Seir, אֵלֶּה אֶלְדָּוָתַיִם הַחֹרִי בְּנֵי שֵׁעִיר
 in the land of Edom. בְּאֶרֶץ אֶדְוֹם
 22. And the sons of Lotan were: Hori and Hemam; וְהָרִי וְהֵמָם
 and Lotan's sister [was] Timna. וְאַחֹת לוֹטָן תִּמְנָעִי
 23. And these [were] the sons of Shobal: Alvan, and Monabath, and Ebal, Shepho and Onam. וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּבָל אֲלָוָן וְמוֹנָבָת וְעִבָּל שִׁפּוֹ וְאֹנָם
 24. And these [were] the sons of Zibeon: (and) Aiah and Anah, that is Anah who found the hot springs in the wilderness, as he fed the asses of Zibeon his father, וְאֵלֶּה בְּנֵי זִבְעוֹן וְאַיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מָצָא אֵת הַמְּיָם בַּמִּדְבָּר כְּרָעָתוֹ אֶת הַחֲמֹרִים לְזִבְעוֹן אָבִיו
 25. And these [were] the sons of Anah; וְאֵלֶּה בְּנֵי עֵנָה 25.

these were the sons of Bas math אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בַּשְׁמַת
 Esau's wife. אִשְׁתׁ עֵשָׂו
 14. And these were the sons of Oholibamah 14. וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֹהֳלֵיבָמָה
 the daughter of Anah, the daughter of Zibeon, בַּת עֵנָה בַּת זִבְעוֹן
 Esau's wife; אִשְׁתׁ עֵשָׂו
 and she bore to Esau and she bore to Esau Jeush, and Jalam, and Korah. וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת יְעוּשׁ וְאֶת יַעֲלָם וְאֶת קֹרַח
 15. These [were] the dukes of the sons of Esau: the sons of Eliphaz the firstborn of Esau: duke Teman, duke Omar, duke Zepho, duke Kenaz, 15. אֵלֶּה אֶלְדָּוֵי בְּנֵי עֵשָׂו אֶלְדָּוֵי אֵלִיפָז בְּנֵי אֵלִיפָז הַבְּרִיאוֹתָאִתָּה אֶלְדָּוֵי עֵשָׂו דִּיקָן וְדִישׁוֹן וְדִישָׁן וְדִישָׁן וְדִישָׁן
 16. Duke Korah, duke Gatam, duke Amalek; 16. אֵלֶּה אֶלְדָּוֵי קֹרַח אֶלְדָּוֵי גַטָּם אֶלְדָּוֵי אַמְלֵק
 These [were] the sons of Esau in the land of Edom. אֵלֶּה אֶלְדָּוֵי עֵשָׂו בְּאֶרֶץ אֶדְוֹם
 these [were] the sons of Adah. אֵלֶּה בְּנֵי אֲדָה
 17. And these [were] the sons of Reuel Esau's son; duke Nahath, duke Zerah, duke Shammah, duke Mizzah; 17. וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּיָאֵל בְּנֵי עֵשָׂו דִּיקָן נָחַת זֵרָח שַׁמָּח מִצָּח
 these [were] the dukes of Reuel in the land of Edom; אֵלֶּה אֶלְדָּוֵי רְעוּיָאֵל בְּאֶרֶץ אֶדְוֹם
 these [were] the sons of Esau's wife. אֵלֶּה בְּנֵי בַּשְׁמַת אִשְׁתׁ עֵשָׂו
 18. And these [were] the sons of Oholibamah 18. וְאֵלֶּה בְּנֵי אֹהֳלֵיבָמָה

in the field;
 and the man asked him,
 saying:
 What dost thou seek?
 16. And he said:
 My brothers
 I [am] seeking;
 tell me, I pray thee,
 where [are] they
 feeding.
 17. And the man said:
 They have departed
 from here;
 for I heard [them]
 saying:
 Let us go to Dothan;
 and Joseph went
 after his brothers,
 and found them in
 Dothan.
 18. And they saw him
 afar off,
 and before he came
 near unto them,
 they plotted [against]
 him
 to slay him.
 19. And they said
 one to another:
 Behold, that master of
 dreams comes:
 20. And now
 come, and let us kill him,
 and east him
 in one of the pits,
 and we will say:
 An evil beast has eaten
 him;
 and we shall see
 what will become of
 his dreams.
 21. And Reuben heard [it]
 and delivered him out
 of their hand;
 and he said:

בשדה
 וישאלהו האיש
 קאמר
 מה תבקש:
 16. ויאמר
 את אחי
 אנכי מבקש
 הקידה נא לי
 איפה הם רעים:
 17. ויאמר האיש
 נסעו מנה
 כי שמעתי אמרים
 גלכה דתינה
 וילך יוסף
 אחר אחיו
 וימצאם בדתן:
 18. ויראו אתו
 מרחק
 ובתרים יקרב אליהם
 ויתנכלו אתו
 להמיתו:
 19. ויאמרו
 איש אל אחיו
 הנה בעל החלמות
 הקדוה בא:
 20. ועתה
 לכו ונהרגוהו
 ונשליכהו
 באחד הפרות
 ואמרנו
 חיה רעה אכלתהו
 ונראה
 מה יהיו חלמיו:
 21. וישמע ראובן
 ויעלהו מידם
 ויאמר

[were] bowing them-
 selves to me.
 10. And he told [it]
 unto his father
 and unto his brothers;
 and his father rebuked
 him,
 and said to him:
 What [is] this dream
 which thou hast
 dreamed?
 Shall we indeed come,
 I and thy mother and
 thy brothers
 to bow ourselves down
 to thee
 to the earth?
 11. And his brothers
 envied him;
 but his father
 kept the matter [in his
 mind].
 12. And his brothers
 went
 to feed
 their father's flock
 in Shechem.
 13. And Israel said
 unto Joseph:
 Are not thy brothers
 feeding
 in Shechem?
 come,
 and I will send thee
 unto them.
 And he said to him:
 Here [am] I.
 14. And he said to him:
 Go, now, see
 the welfare of thy
 brothers
 and the welfare of
 the flock,
 and bring me word back.
 and he sent him
 from the valley of
 Hebron,
 and he came to
 Shechem.
 15. And a man found
 him,
 and, behold, [he was]
 wandering

משתתנים לי:
 10. ויספר אל אביו
 ואל אחיו
 וינער בו אביו
 ויאמר לו
 מה החלום הזה
 אשר חלמתי
 הבוא נבוא
 אני ואמך ואחיה
 להשתתות רק
 ארצה:
 11. ויבנאו בו אחיו
 ויאביו
 שמר את הדבר:
 שני
 12. וילכו אחיו
 לרעות
 את צאן אביהם
 בשכם:
 13. ויאמר ישראל
 אל יוסף
 הלא אחיה רעים
 בשכם
 לכה
 ואשלחה אליהם
 ויאמר לו הגני:
 14. ויאמר לו
 לך נא ראה
 את שלום אחיה
 ואת שלום הצאן
 והשבני דבר
 וישלחהו
 מעמק חברון
 ויבא שכם:
 15. וימצאהו איש
 והנה תשו:

loved their father אָהַב אֲבִיהֶם
 more than all his brothers מִכָּל אֶחָיו
 they hated him; וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ
 and they could not וְלֹא יָכְלוּ
 speak [to] him peaceably דִּבְרוּ לְשָׁלוֹם :
 5. And Joseph dreamed a dream, וַיַּחְלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם
 and he told [it] to his brothers; וַיַּגִּד לְאֶחָיו
 and they hated him still more. } וַיִּשְׂנְפוּ עוֹד שֵׁנָא
 still more. : אֹתוֹ :
 6. And he said unto them; וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 Hear, I pray you, שְׁמַעוּ נָא
 this dream הַחֲלוֹם הַזֶּה
 which I dreamed. אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי :
 7. (And) behold, וְהִנֵּה
 we were binding אֲנַחְנוּ מְאָדָּמִים
 sheaves אֲלֵמִים
 in the midst of the field, בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה
 and my sheaf arose, וַהֲיָה קִמְיָה אֲלַמְתִּי
 and also stood upright; וְגַם נִצְבָה
 and, behold, your } וַהֲיָה תְסָבִיבָה
 sheaves came round } אֲלַמְתִּיכֶם
 about {
 and bowed themselves to my sheaf. וַתִּשְׁתַּחֲוּוּ לְאֲלַמְתִּי
 8. And his brothers said to him: וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו
 Shalt thou indeed reign תְּמַלְכֶּךָ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ
 over us? אִם מִשׁוֹל תִּמְשַׁל בְּנוּ
 or shalt thou rule us? וַיִּשְׂנְפוּ עוֹד שֵׁנָא אֹתוֹ
 And they hated him still more
 for his dreams
 and for his words, וְעַל דִּבְרָיו :
 9. And he dreamed yet another dream, וַיַּחְלֵם עוֹד
 חֲלוֹם אַחֵר
 and he told it to his brothers, וַיִּסְפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
 and said: וַיֹּאמֶר
 Behold, I have dreamed הִנֵּה חֲלַמְתִּי
 yet a dream; חֲלוֹם עוֹד
 and, behold, the sun וַהֲיָה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
 and the moon, and eleven stars וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים

duke Teman,
 duke Mibzar.
 43. Duke Magd-el,
 duke Iram;
 these [were] the dukes of Edom,
 according to their dwellings,
 in the land of their possession.
 this is Esau
 the father of the Edom[ites].

אֶלֶף תִּימָן
 אֶלֶף מִבְּצָר ;
 43. אֶלֶף מַגְד־עֵל
 אֶלֶף עִירָם
 אֵלֶּה אֲדוּפֵי אֶדוֹם
 לְמִשְׁבְּתָתָם
 בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם
 הִוא עֵשָׂו
 אָבִי אֶדוֹם :

VAYESHEB

וַיֵּשֶׁב

CAP. XXXVII.

1. And Jacob dwelt in the land of his father's sojournings, in the land of Canaan.
 2. These [are] the generations of Jacob, Joseph, [being] seven-teen year[s] old, was feeding with his brothers (in) the flock; and he was a lad with the sons of Billhah and with the sons of Zilpah, his father's wives; and Joseph brought the evil report of them unto their father.
 3. And Israel loved Joseph more than all his sons, because he [was] to him a son of old age; and he made him a coat of [many] colors.
 4. And [when] his brothers saw that him

1. וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב
 בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
 2. אֵלֶּה תְּלֻדֹת יַעֲקֹב
 יוֹסֵף בֶּן שֶׁבַע
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה }
 הָיָה רֹעֵה אֶת אֶחָיו }
 בְּצֹאן
 וְהוּא נֶעַר
 אֶת בְּנֵי בִלְהָה
 וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה
 נְשֵׁי אָבִיו
 וַיָּבֵא יוֹסֵף
 אֶת דִּבְתָּם רָעָה
 אֶל אָבִיהֶם :
 3. וַיִּשְׂרָאֵל
 אָהַב אֶת יוֹסֵף
 מִכָּל בָּנָיו
 כִּי בֶן זָקֵנִים הוּא הָיָה
 וַעֲשָׂה לוֹ
 כְּתוֹנֵת פָּסִים :
 4. וַיִּרְאוּ אֶחָיו
 כִּי אֹתוֹ

1) H. their evil report.

to Potiphar,
an officer of Pharaoh,
the chief of the guard.

לח
רביעי

1. And it came to pass
in that time,
that Judah went down
from his brothers,
and turned aside

unto a man an
Adullamite,
and his name [was]
Hirah.

2. And Judah saw
there
the daughter of a man,
a Canaanite,
and his name [was]
Shua;
and he took her
and married her.

3. And she conceived,
and bore a son;

and he called his name
Er.

4. And she conceived
again,
and bore a son,

and she called his
name Onan.

5. And she still con-
tinued, and bore a son;

and she called his
name Shelah;

and he was at Chesib,
when she bore him.

6. And Judah took a
wife
for Er his firstborn,
and her name [was]
Tamar.

7. And Er *b*) was,
a) Judah's firstborn,
²evil

In the eyes of the Lord
and the Lord slew him.

לבוטיפר
מרים פריעה
שר הטבחים:
CAP. XXXVIII.

רביעי
1. וניהי בעת ההיא
וירד יהודה
מאת אחיו
ויטא

עד איש עדלמי
ושמו הירה:
2. וירא שם יהודה
בת איש פגעי
ושמו שוע
ויקחה
ויבא אליה:
3. ותהר
ותקד בן
ויקרא את שמו ער:
4. ותהר עוד
ותקד בן
ותקרא את שמו
אונן:
5. ותקם עוד ותקד בן
ותקרא את שמו
שלח:
והיה בכזיב
בדרימה אתו:
6. ויגד יהודה אשה
לער בכורו
ושמה תמר:
7. ויהי ער
בכור יהודה
בעיני יהוה
וימתהו יהוה:

a he-goat,
and dipped
the coat
in the blood.

32. And they sent
the coat of [many] colors,
and they brought [it]
unto their father,
and they said:

This have we found;
recognize now,
whether it be thy sons
or not.

33. And he recognized it,
and said:

[It is] the coat of my
son,
an evil beast
has eaten him up;
Joseph is surely torn
in pieces.

34. And Jacob rent
his garments,
and put sackcloth
upon his loins;
and he mourned for
his son
many days.

35. And all his sons
and all his daughters
to comfort him;
but he refused to be
comforted
and said:

For I will go down to
my son
mourning
to [the] grave.

And his father wept
for him.
36. And the Midianim
sold him
into Egypt

שעיר עזים
ונוטלו
את הדפנת
בדם:
32. וישלחו
את כתנת הפסים
ויביאו אל אביהם
ויאמרו
זאת מצאנו
הכר נא
הכתנת בנה היא
אם לא:
33. ויכירה
ויאמר
כתנת בני
היה רעה
אכלתהו
טרף טרף יוסף:
34. ויקרע יעקב
שמלתו
וישבם שק
בגדיו
ויתאבל על בנו
ימים רבים:
35. ויקמו כל בניו
וידו בנותיו
לנחמו
וימאן להתנחם
ויאמר
פי ארד אל בני
אבד
ישאלה
ויבך אתו אביו:
36. והמדנים
מכרו אתו
אל מצרים

1] H. came in unto her. 2] Or, wicked.

and Ladanum, **וְלֹט**
 going **הַחֲלִימִים**
 to carry [it] down to **לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה**
 Egypt.
26. and Judah said **26. וַיֹּאמֶר יְהוּדָה**
 unto his brothers: **אֶל אָחָיו**
 What profit [is it], **כִּיָּה פֶצַע**
 that we kill our brother, **כִּי נְהַרְגֵם אֶת אָחֵינוּ**
 and conceal his blood? **וְכִסִּינוּ אֶת דְּמוּתוֹ**
27. Come, and let us **27. לָכוּ וְנִמְכְּרֵנוּ**
 sell him **לְיִשְׁמָעֵאלִים**
 to the Ishmaelites,
 but our hand let not **וַיִּדְגֵנוּ אֶל תְּהִי בּוֹ**
 be upon him,
 for our brother,
 our flesh [is] he: **כִּשְׂרָנוּ הוּא**
 and his brothers hear- **וַיִּשְׁמְעוּ אָחָיו**
 ened [unto him].
28. And [there] passed by **28. וַיַּעֲבְרוּ**
 Midianitish men,
 merchants,
 and they drew
 and brought up Joseph
 out of the pit,
 and sold Joseph
 to the Ishmaelites
 for twenty [pieces of] **כֶּסֶף**
 silver;
 and they brought **וַיִּבְיֵאוּ אֶת יוֹסֵף**
 Joseph
 into Egypt.
29. And Reuben Return- **29. וַיֵּשֶׁב רָאוּבֵן**
 ed
 unto the pit;
 and, behold, Joseph **וַהֲגִה אֵין יוֹסֵף בְּבוֹר**
 [was] not in the pit; **וַיִּקְבַּע אֶת בְּגָדָיו**
 and he rent his garments
30. And he returned **30. וַיֵּשֶׁב אֶל אָחָיו**
 unto his brothers,
 and said:
 The child is not [there];
 and I, whither shall I go: **וַיֵּלֶךְ אֵינָנוּ**
31. And they took **31. וַיִּקְחוּ**
 Joseph's coat,
 and they slaughtered **אֶת פְּתִילַת יוֹסֵף**
וַיִּשְׁחֲטוּ

Let us not 'take his life. **לֹא נִכְפְּנוּ נַפְשׁוֹ**
22. And Reuben said **22. וַיֹּאמֶר אֶל אָחָיו**
 unto them: **רָאוּבֵן**
 Do not shed blood;
 cast him
 into this pit,
 which is in the wilder-
 ness,
 but a hand
 you shall not put forth **אֶל תִּשְׁלְחוּ בּוֹ**
 on him;
 in order to deliver him
 out of their hand,
 to bring him back
 unto his father.
שְׁלִישִׁי שְׁלִישִׁי
23. And it came to pass, **23. וַהֲיָה**
 when Joseph came
 unto his brothers,
 that they stripped **וַיִּנְשְׂמוּ אֶת יוֹסֵף**
 Joseph
 of his coat,
 the coat of [many] **אֶת פְּתִילַת יוֹסֵף**
 colors,
 which [was] on him.
24. And they took him, **24. וַיִּקְחוּהוּ**
 and cast him
 into the pit,
 and the pit [was] **וַתְּבוֹר רֶק**
 empty,
 [there was] no water **אֵין בּוֹ מַיִם**
 in it.
25. And they sat down **25. וַיֵּשְׁבוּ**
 to eat bread,
 and they lifted up **וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם**
 their eyes
 and looked,
 and, behold, a ²travel- **וַהֲגִה אֶרְסֵת**
 ling company of Ishma- **וַיִּשְׁמָעֵאלִים**
 elltes
 came from Gilead,
 and their camels [were] **בָּאָה מִגִּלְעָד**
 bearing **וּגְמֵלֵיהֶם נֹשְׂאִים**
 spiceery,
 and balm,
וְצָרִי

1) 11. *smile his soul*, 2) Or, *caravan of Ishmaelites*.

	וַיִּקְרָא	ק ט	CAP. XXXIX.
and he appointed him	וַיִּקְרָא	ק ט	
over his house,	עַל בֵּיתוֹ	חַמְשִׁישׁ	חַמְשִׁישׁ
and all [that] he had	וְכָל יֵשׁ לּוֹ	1. And Joseph was	1. וַיֹּסֵף הוֹרֵד
he gave	נָתַן	brought down	מִצְרַיִם
in his hand,	בְּיָדוֹ :	to Egypt,	וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפָר
5 And it came to pass	5. וַיְהִי	and [there] bought him	סָרִיס פַּרְעֹה
from the time [that] he	מֵאִזְ הַקָּדִיד אֲתוֹ	Potiphar,	שַׂר הַמַּבְטָחִים
appointed him	בְּבֵיתוֹ	an officer of Pharaoh,	אִישׁ מִצְרַיִם
over his house	וְעַל כָּל	the chief of the guard,	מִיַּד הַיִּשְׁמַעֲלִים
and over all	אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ	an Egyptian man,	אֲשֶׁר הוֹרְדוֹ שָׂמָה :
that he had,	וַיִּקְרָה יְהוָה	of the hand of the	2. וַיְהִי יְהוָה
that the Lord blessed	אֶת בֵּית הַמִּצְרַיִם	Ismaelites,	אֶת יוֹסֵף
the house of the Egyptian	בְּגִלְל יוֹסֵף	who had brought him	וַיְהִי
for the sake of Joseph:	וַיְהִי בְרַבֵּר יְהוָה	down thither.	אִישׁ מַצְלִיחַ
and the blessing of the	בְּכָל	2. And the Lord was	וַיְהִי
Lord was	אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ	with Joseph,	בְּבֵית אֲדֹנָיו
upon all	בְּבֵית	and he was	הַמִּצְרַיִם :
that he had,	וּבִשְׂדֵה :	a prosperous man;	3. וַיֵּרָא אֲדֹנָיו
in the house	6. וַיַּעֲזֹב	and he was	כִּי יְהוָה אִתּוֹ
and in the field.	כָּד אֲשֶׁר לוֹ	in the house of his	וְכָל
6 And he left	בְּיַד יוֹסֵף	master,	אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
all that he had	וְלֹא יָדַע אֲתוֹ מֵאֲוֹמֶה	the Egyptian.	יְהוָה מַצְלִיחַ
in Joseph's hand;	כִּי אִם הִלָּחֵם	3. And his master saw,	בְּיָדוֹ :
and he knew nothing	אֲשֶׁר הוּא אוֹכֵל	that the Lord [was]	4. וַיִּמְצָא יוֹסֵף
[of what was] with him,	וַיְהִי יוֹסֵף	with him;	חֵן
save the bread	יְפֵה תֵאַר	and all	בְּעֵינָיו
which he [was] eating:	וַיִּפֶּה מִרְאֶה :	that he [was] doing	וַיִּשְׁרַת אֲתוֹ
and Joseph was		the Lord [was] making	
beautiful of form		prosperous	
and beautiful of		in his hand,	
appearance.		4. And Joseph found	
		favor	
		in his eyes,	
		and he ministered [to]	
		him;	

8 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֶּאֱלֹאִשֶׁת אָחִיו וַיִּבֶם אֹתָהּ וַיִּתְּנָם וַדָּבַר לְאִשְׁתּוֹ׃
 9 וַדָּבַר אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהִיָּה הַבְּרֵעַ וְהָיָה אִם בֶּאֱלֹאִשֶׁת אָחִיו וַשְּׂחַת אֶרְצָהּ
 לְבִלְתִּי נָתֵן זָרַע לְאִחִיו׃ 10 וַדָּבַר בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּמָּוֶת נָם אֹתוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר
 יְהוּדָה לְתָמָר בְּתוּלָתוֹ שִׁבִי אֶלְמָנָהּ בֵּית אָבִיךָ עַד יִגְדַל שְׂגָהָ כִּינִי כִּי אִמֶּךָ פֶּן
 יָמוּת נָם הוּא כַּאֲחֵרֵי וַתִּלְבַּח בֵּית אָבִיהָ׃ 12 וַתִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתִּמָּנֶת פֶּת
 שְׂעֵר אִשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחַם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל גִּזְוֵי צֹאנֵהוּ הוּא וְחִירָהּ בָּעָהוּ הַעֲדָלְמִי
 הַמְּנַתְּהָ׃ 13 וַיַּגֵּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה סָמְרָה עֹלְתָה הַמְּנַתְּהָ כִּינִי צֹאנֵהוּ׃ 14 וַתִּסָּר
 בְּגָדֶיהָ אֶלְמָנוּתָהּ מֵעֵקֶבָהּ וַתִּבֶם בְּצִיָּף וַתִּשְׁלַח וַתִּשָּׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל
 הַדָּר וַתִּמְנַתְּהָ כִּי רָאָתָהּ כִּי גָדַל שְׂגָהָ וְהָיָה לָהּ נִתְנָה לוֹ לְאִשָּׁה׃ 15 וַיִּרְאֶה יְהוּדָה
 וַתִּשְׁבָּהּ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פְּנֵיהָ׃ 16 וַיִּטּ אֵלֶיהָ אֵל הַדָּרָה וַיֹּאמֶר הֲכֵּה נָא אֲבוֹא
 אִתְּךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי בְלָתוֹ הָיָה וַתֹּאמֶר מַה תִּתֵּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי׃ 17 וַיֹּאמֶר
 אֲנִכִּי אֲשַׁלַּח גְּדֵי עֹזִים כִּינִי מִצֹּאֵן וַתֹּאמֶר אִם תִּתֵּן עֲרֻבוֹן עַד שְׁלַחְךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר
 מַה הַעֲרֻבוֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן לָךְ וַתֹּאמֶר הַתְּמָרָה וּפְתִילָהּ וּמִסְפָּה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֵּן לָהּ
 וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתִּסָּר לוֹ׃ 19 וַתִּקַּם וַתִּלְבַּח וַתִּסָּר צִיָּפָהּ מֵעֵקֶבָהּ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֶיהָ
 אֶלְמָנוּתָהּ׃ 20 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדֵי הָעֹזִים בְּיַד בָּעָהוּ הַעֲדָלְמִי לְקַסֵּת הַעֲרֻבוֹן
 כִּינֵה הָאִשָּׁה וְלֹא מִצָּאָהּ׃ 21 וַיִּשְׁאַל אֶת אֲנָשָׁיו מִקְּמָה לֵאמֹר אַיֵּה הַמְּנַדְּשָׁה הִיא
 בְּעֵינַיִם עַל הַדָּרָה וַיֹּאמְרוּ לֹא הִינְהָ בָּהּ קְדוּשָׁה׃ 22 וַיִּשָּׁב אֵל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 לֹא מִצָּאָתִיךָ נָם אֲנָשִׁי מִקְּמוֹם אֲמָרוּ לֹא הִינְהָ בָּהּ קְדוּשָׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
 תִּמְקַה לָּהּ פֶּן נִהְיֶה לְבוֹן הַנֶּה שְׁלַחְתִּי חֲגָרִי הַזֶּה וְאִתָּהּ לֹא מִצָּאָתָהּ׃ 24 וַיְהִי
 כַּמִּשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיַּגֵּד לַיהוּדָה לֵאמֹר וַנִּתְּהָ תָמָר פְּרִתְךָ וְנָם הִנֵּה דָרָה לְזַנוּתָם
 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הִיזְיִיאוֹתָ וַתִּצְרַף׃ 25 הִיא מוֹצֵאת וְהִיא שְׂקָתָה אֵל הַמִּיָּה לֵאמֹר
 לְאִישׁ אֲשֶׁר אֶלְהָ לוֹ אֲנִכִּי הִרָה וְהָאִמֶּר הֲכֵר נָא דָמִי מִחַתְמַת וּבְהַתְיָלִים וּבַפְּפֹתָהּ
 הָאֵלֶּה׃ 26 וַיִּבֶר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה כִּינִי כִּי עַד פֶּן לֹא נִתְתִּיָה לְשִׁלְהָ כִּינִי וְלֹא
 יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ 27 וַיְהִי בַעֲנַת קְדָתָהּ וְהִנֵּה תְאוּמִים בְּבִטְנָהּ׃ 28 וַיְהִי בְּקִדְמָתָהּ
 וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח מִמְּנוּלָתָהּ וַתִּקְשֶׁר עַל יָדוֹ שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רֵאשִׁינָה׃ 29 וַיְהִי
 כַּמִּשְׁבַּע יָדוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא אֹחִיו וַתֹּאמֶר מַה פְּרָצְתָה עֲלֶיךָ פָּרִיז וַיִּקְרָא שְׁבִי פָרִיז׃
 30 וַאֲחֵר יֵצֵא אֹחִיו אֲשֶׁר עַל יָדוֹ הַשְּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁבִי זָבָה׃

רש"י

8 וַיִּתְּנָם וַדָּבַר הֵן יִקְרָא עַל שֵׁם הַיּוֹת. 11 כִּי אִמֶּר וְגו': כְּלוּמַר דּוּחַם הִיב אִתָּה זָהָם
 שֶׁלָּהּ הִיב זָדוּעֵי לִבְשֵׁיהֶם לוֹ. כִּי אִמֶּר פֶּן יִמְוֶהוּ וּמוֹקֶת הִיא זו שִׁימוּתוֹ אֲנָשִׁים. 12 וַיַּעַל
 עַל גִּזְוֵי צֹאנֵהוּ וַיַּעַל תְּמוּנָתָהּ לְעוֹד עַל נְזוּף לֹאֵנוּ. 13 עָקָה הַמְּנַתְּהָ: וַשְּׂחַת הִיא לְאוֹר
 וַיִּרְדַּ שְׂחָן וְגַם תְּמוּנָתָהּ זָכָעֵה הִרָה הִיבָהּ וַיִּשְׂחַת עוֹלָיו לָהּ וּמִכָּן וַיִּרְדּוּ לָהּ וּמִכָּן׃
 14 וַתִּשְׁלַח וַתִּשָּׁב כִּכְתָה כִּיבָה שֶׁלָּהּ יִכִּיר אֹתָהּ. בְּפֶתַח עֵינַיִם: זְכַתִּיחַת עֵינַיִם זְכַרְכַּת דְּרָכִים׃
 וְרִצְוִיתִי דְרָכֵי זְכַתִּי שֶׁל אֲחֵרָהּ אֲזִינוּ שְׁכַל עֵינַיִם מוֹצֵאת לְרִחוּתוֹ. 18 חַמְדָּה וּפְתִילָהּ:
 עוֹקֶת וּבִשְׂכֵד. טַעַמַת שְׂחַת הִיבָהּ וּבְמִלְתָּךְ שְׂחַת וּתְכַסֶּה זָה. 25 וְהִיא שְׂקָתָה
 אֵל הַמִּיָּה: לָהּ רִתָּהּ לְהַלְצִין כִּינִי וְלוֹמַר וּמוֹךְ אִנִּי מְעוֹזְרַת אֵלָּה לְאִישׁ אֲכַר קָלָה לוֹ אֲמַרָה
 אִם יוֹדָה מְעַלְמֵנוּ יוֹדָה וְאִם לָלוֹ יִשְׂרָכִינוּ וְאֵל לְצִין כִּינִי. וּמִכָּן אֲמַרוּ נָח לוֹ לְאֵדָם שִׁבְלוֹתוֹ
 לְכַצֵּן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְצִין כִּינִי חֲזִירוֹ צְרָצִים.

and he saw them,
and, behold, they ^{were sad.}
7. And he asked
Pharaoh's officers,
who [were] with him ^{in custody,}
[in] the house of his ^{lord,}
saying:
Why
[are] your faces sad
to-day ?
8. And they said unto ^{him:}
We have dreamed a ^{dream,}
and [there] is no inter-
preter [of] it.
And Joseph said unto ^{them:}
Do not the interpreta-
tions [belong] to God ?
tell [it], I pray you,
to me.
9. And the chief of ^{the cupbearers told}
his dream to Joseph,
and he said to him:
In my dream
(and) behold, a vine
[was] before me.
10. And in the vine
[were] three branches:
and, at its budding,
went up its blossom,
and its clusters ripened
[to] grapes.
11. And Pharaoh's cup-
[was] in my hand,
and I took the grapes,
and pressed them
into Pharaoh's cup,
and I gave the cup
into Pharaoh's hand.
12. And Joseph said to ^{him:}

וַיֵּרָא אֲתָם
וְהֵנָּם זָעִפִּים :
7. וַיִּשְׁאַל
אֶת סְרִיסֵי פְרַעֲה
אֲשֶׁר אֵתוֹ בְּמִשְׁכַּר
בֵּית אֲדֹנָיו
לֵאמֹר
כִּדְוָע
פְּנֵיכֶם רָעִים
הַיּוֹם :
8. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הֲלוֹם הִלְמַנּוּ
וּפְתָר אֵין אֵתוֹ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף
הֲלוֹא לֵאלֹהִים
פְּתָרָנִים
סִפְרוּ נָא לִי :
9. וַיְסַפֵּר שָׂר
הַמִּשְׁכָּם
אֶת חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לוֹ
בְּחִלּוֹמִי
וְהִנֵּה גִפְן לִפְנֵי :
10. וּבְגִפְנֹן
שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִם
וְהִיא כִפְרַחַת
עֲלֵתָהּ נֹצֵה
הַבָּשִׂילוֹ אֵשְׁבֵלְתֶיהָ
עֲנָבִים :
11. וְכֹסֶם פְּרַעֲה בְיָדִי
וָאִקַּח אֶת הָעֲנָבִים
וָאֲשַׁחַט אֹתָם
אֶל כּוֹס פְּרַעֲה
וָאֲתַן אֶת הַכּוֹס
עַל כַּף פְּרַעֲה :
12. וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף

מ
שְׂבִיעִי
1. And it came to pass
after these things
[that there] sinned
the cupbearer of the
king of Egypt
and the baker
against their lord,
against the king of
Egypt.
2. And Pharaoh was
angry
against his two officers,
against the chief of
the cupbearers
and against the chief
of the bakers.
3. And he put them
into custody,
[in] the house
of the chief of the
guard,
into the prison,
the place
where Joseph was
imprisoned,
4. And the chief of the
guard appointed Joseph
over them,
and he ministered to
them;
and they were a year
in custody.
5. And they dreamed
a dream,
both of them,
each man his dream,
in one night,
each according to the inter-
pretation of his dream
the cupbearer and the
baker
of the king of Egypt,
who [were] imprisoned
in the prison.
6. And Joseph came
unto them
in the morning;

CAP. XL.
שְׂבִיעִי
1. וַיְהִי
אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַמֵּאוּ
מִשְׁקֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְהַבָּקֶר
לְאֲדֹנֵיהֶם
לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם :
2. וַיִּקְצַף פְּרַעֲה
עַל שְׂנֵי סְרִיסָיו
עַל שָׂר הַמִּשְׁכָּם
וְעַל שָׂר הָאֹפִים :
3. וַיִּתֵּן אֹתָם
בְּמִשְׁכַּר
בֵּית
שָׂר הַטְּבָחִים
אֶל בֵּית הַסֹּסֶר
מְקוֹם
אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם
4. וַיִּפְקֵד שָׂר
הַטְּבָחִים אֶת יוֹסֵף
אֹתָם
וַיִּשְׁרַת אֹתָם
וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁכַּר :
5. וַיִּחְלְמוּ הָלוֹם
שְׁנֵיהֶם
אִישׁ חֲלוֹמוֹ
בְּלַיְלָה אֶחָד
אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹ
הַמִּשְׁקֵה וְהַבָּקֶר
אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר אֲסוּרִים
בְּבֵית הַסֹּסֶר :
6. וַיָּבֹא אֵלֵיהֶם יוֹסֵף
בִּבְקֹר

1) Or, house of enclosure. 2) H. bound. 3) Or, charged Joseph with them. 4) H. days.

19. And it came to pass,

when his master heard the words of his wife, which she spoke unto him, saying:

Such things did to me thy servant, that his anger glowed,

20. And Joseph's master took him,

and put him into the prison,

the place where the king's prisoners were imprisoned;

and he was there in the prison.

21. But the Lord was with Joseph, and extended unto him kindness, and gave him favor

in the eyes of the superintendent of the prison,

22. And the superintendent of the prison gave

into Joseph's hand all the prisoners

who [were] in the prison; and all

which [they were] doing there, he [was] doing [it].³

23. The superintendent of the prison did not look

to any thing [that was] in his hand,

because the Lord [was] with him, and what he [was] doing

the Lord [was] making [it] prosperous.

19. ויהי

כשבמע אדניו

את דברי אשתו

אשר דברה אליו

לאמר

כדברים האלה

עשית לי עבדך

ונחר אפי :

20. ויטק אדני

יוסף אתו

ויתקחו

אל בית הספר

הקום

אשר אסורי המלך

אסורים

ויהי שם

בבית הספר :

21. ויהי יי את יוסף

ונם אליו חסד

ויתן הנו

בעיני שר בית הספר

22. ויתן שר בית

הספר

ביד יוסף

את כל האסורים

אשר בבית הספר

ואת כל

אשר עשים שם

הוא היה עשה :

23. אין שר בית

הספר ראה

את כל מאומה

בידו

באשר יהיה אתו

ואשר הוא עשה :

יהיה מצליח :

Here is told the story how Potiphar's wife accused Joseph of having committed a crime which, in reality, she herself persuaded him to commit, but Joseph refused.

7 ויהי אחר הדברים האלה נתישא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבת עמי : 8 ונזמן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו : 9 איננו גדול בבית הנה כמני ולא הישף כמני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך עשית הרעה הגדלה הזאת ותפאתי לאלהים : 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא ישמע אליה לשבב אצלה דביות אמה : 11 ויהי כהיום הנה ונבא הפתח לעשות טבאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית : 12 ותתפשטו כבדו לאמר שכבת עמי ונעזב בנך בידה ונגם החוצה : 13 ויהי כראותה כי עוב בנך בידה ונגם החוצה : 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הבוא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשבב עמי ואתקרא בקול גדול : 15 ויהי כשמעו כי הרטתי קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם ונצא החוצה : 16 וימנח בנך אצלה עד בוא אדניו אל ביתו : 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי : 18 ויהי כפתיכו קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם החוצה :

8 ונזמן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו : 9 איננו גדול בבית הנה כמני ולא הישף כמני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך עשית הרעה הגדלה הזאת ותפאתי לאלהים : 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא ישמע אליה לשבב אצלה דביות אמה : 11 ויהי כהיום הנה ונבא הפתח לעשות טבאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית : 12 ותתפשטו כבדו לאמר שכבת עמי ונעזב בנך בידה ונגם החוצה :

13 ויהי כראותה כי עוב בנך בידה ונגם החוצה : 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הבוא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשבב עמי ואתקרא בקול גדול : 15 ויהי כשמעו כי הרטתי קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם ונצא החוצה : 16 וימנח בנך אצלה עד בוא אדניו אל ביתו : 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי : 18 ויהי כפתיכו קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם החוצה :

19 ויהי אחר הדברים האלה נתישא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבת עמי : 20 ונזמן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו : 21 איננו גדול בבית הנה כמני ולא הישף כמני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך עשית הרעה הגדלה הזאת ותפאתי לאלהים : 22 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא ישמע אליה לשבב אצלה דביות אמה : 23 ויהי כהיום הנה ונבא הפתח לעשות טבאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית : 24 ותתפשטו כבדו לאמר שכבת עמי ונעזב בנך בידה ונגם החוצה :

25 ויהי כראותה כי עוב בנך בידה ונגם החוצה : 26 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הבוא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשבב עמי ואתקרא בקול גדול : 27 ויהי כשמעו כי הרטתי קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם ונצא החוצה : 28 וימנח בנך אצלה עד בוא אדניו אל ביתו : 29 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי : 30 ויהי כפתיכו קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם החוצה :

31 ויהי אחר הדברים האלה נתישא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבת עמי : 32 ונזמן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו : 33 איננו גדול בבית הנה כמני ולא הישף כמני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך עשית הרעה הגדלה הזאת ותפאתי לאלהים : 34 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא ישמע אליה לשבב אצלה דביות אמה : 35 ויהי כהיום הנה ונבא הפתח לעשות טבאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית : 36 ותתפשטו כבדו לאמר שכבת עמי ונעזב בנך בידה ונגם החוצה :

37 ויהי כראותה כי עוב בנך בידה ונגם החוצה : 38 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הבוא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשבב עמי ואתקרא בקול גדול : 39 ויהי כשמעו כי הרטתי קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם ונצא החוצה : 40 וימנח בנך אצלה עד בוא אדניו אל ביתו : 41 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי : 42 ויהי כפתיכו קולי ואתקרא ונעזב בנך אצלי ונגם החוצה :

1) Or, after this manner. 2) H. his. 3) I. e., it was done through him.

lean and blasted by [the east [wind], [were] sprouting forth after them.

4. And the lean ears swallowed up

the seven ears,

the fat and full [ones]; and Pharaoh awoke,

and, behold, [it was] a dream.

8 And it came to pass in the morning, that his spirit was troubled; and he sent,

and called

all the scribes of Egypt,

and all his wise men;

and Pharaoh told them his dream.

but [there was] none interpreting them to Pharaoh.

9. Then spoke the chief of the cupbearers

with Pharaoh,

saying:

My sins

I mention this day:

10. Pharaoh was angry

against his servants,

and gave me into custody,

in the house of the chief of the guard,

me and the chief of the bakers.

11. And we dreamed

a dream in one night,

I and he,

each according to the interpretation of his dream we dreamed.

12. And there [was] with us

דקות וישדופת קרנים צמחות אחריהן : 7. ותבלענה העינים הדקות) את שבע השבלים הכריאות והמלאות ויבקץ פרעה והנה חלום : 8. ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרממי מצרים) ואת כל הכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה : 9. ויגבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום : 10. פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר המבחים אתי ואת שר האפים 11. ונחלמנו חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו : 12. ושם אתנו

MICKETZ.

מקץ

מא

CAP. XLI.

1. And it came to pass at the end of two full years, that Pharaoh [was] dreaming, and, behold, he [was] standing by the river.

2 And, behold, out of the river [were] going up seven beautiful of appearance and fat of flesh,

and they fed in the reed-grass.

3. And, behold, seven other cows [were] going up after them out of the river,

evil of appearance and lean of flesh; and they stood

by the [other] cows upon the banks of the river.

4. And [there] ate up the cows,

the evil of appearance and the lean of flesh,

the seven cows,

the beautiful of appearance and the fat [ones];

and Pharaoh awoke.

5. And he slept and dreamed a second time;

and, behold, seven ears of grain [were] going up on one stalk, fat and good [ones].

6 And, behold, seven ears,

1. ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה הלם והנה עמד על היאר :

2. והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרענה באהו :

3. והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעבדנה אצל הפרות על שפת היאר :

4. ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת ויבקץ פרעה :

5. וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות ומכות :

6. והנה שבע שבלים

1) Nile. 2) Or. meadow. 3) Or. magicians

18. And Joseph answered

18. וַיַּעַן יוֹסֵף

This [is] its interpretation:

זֶה פִּתְרוֹנוֹ

and said:

וַיֹּאמֶר

the three branches

שְׁלֹשֶׁת הַשָּׁרְתִים

This [is] its interpretation:

זֶה פִּתְרוֹנוֹ

are three days.

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם :

the three baskets

שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים

13 Within yet three days

13. בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים

are three days.

שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם :

will Pharaoh lift up

וַיִּצָא פַרְעֹה

19. Within yet three days

19. בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים

thy head,

אֶת רֹאשׁוֹ

will Pharaoh lift up

וַיִּשָּׂא פַרְעֹה

and restore thee

וְהִשִּׁיבָה

thy head from upon

אֶת רֹאשׁוֹ מֵעַלְיָהּ

unto thy office:

עַל כִּסֵּה

and hang thee on a tree:

וְתָקַדְהָ אֹתָהּ עַל עֵץ

and thou wilt give

וְנָתַתָּ כּוֹס פַּרְעֹה

and the bird[s] will eat

וְאָכַל הָעוֹף

into his hand,

בְּיָדוֹ

thy flesh

אֶת בְּשָׂרָהּ

after the former manner.

כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן

from upon thee.

מֵעַלְיָהּ :

when thou wast his

אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקֵהוֹ:

מִפְּטִיר

מִפְּטִיר

14 But if thou rememberst me

14. כִּי אִם זָכַרְתָּנִי

20. And it came to pass

20. וַיְהִי

with thee

אִתָּךְ

on the third day,

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

when it will be well

כַּאֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ

the day of Pharaoh's birth,

יוֹם הַהֲדָתָ אֶת פַּרְעֹה

then do, I pray thee,

וְעֲשִׂיתָ נָא עִמָּדֵי חֶסֶד

that he made a feast

וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה

and mention me unto

וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל פַּרְעֹה

for all his servants;

לְכָל עַבְדָּיו

Pharaoh,

וְהוֹצֵאתָנִי

and he lifted up

וַיִּשָּׂא

of this house.

מִן הַבַּיִת הַזֶּה :

he head

אֶת רֹאשׁ

15. For indeed I was

15. כִּי נָזַב וְנִגְבַּתִּי

of the chief of the

שַׂר הַמִּשְׁקִים

from the land of the

מֵאֶרֶץ הָעִבְרָיִים

cupbearers

וְאֶת רֹאשׁ

Hebrews;

וְגַם פֹּה

and the head

שַׂר הָאֲפִים

and also here

לֹא עָשִׂיתִי מְאוּמָה

of the chief of the

בְּתוֹךְ עַבְדָּיו :

I have done nothing

כִּי שָׁמָו אֲתִי בַבּוֹר :

bakers

בְּתוֹךְ עַבְדָּיו :

that they should have

16. וַיֵּרָא שַׂר הָאֲפִים

among his servants.

אֶת שַׂר הַמִּשְׁקִים

put me into the dungeon

כִּי טוֹב פָּתַר

21. And he restored

21. וַיִּשָּׁב

16 When the chief of the

בָּנָה שְׁלֹשָׁה סָבִי הָרִי

the chief of the cup-

עַל מִשְׁקֵהוֹ

bakers saw

עַד פֶּה פַרְעֹה :

bearer;

וַיִּתֵּן הַכּוֹס

that he had well inter-

עַד רֹאשִׁי :

unto his [office of]

אֶת פֶּה פַרְעֹה :

preted,

17. And in the upper

cupbearer;

וְאֶת שַׂר הָאֲפִים

and behold, three bas-

בַּסֵּט הָעֲלִיוֹן

and he gave the cup

תָּלָה

kets of white bread

מִכֵּל מֵאֲכָד פַּרְעֹה

into Pharaoh's hand.

כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם

[were] upon my head.

מַעֲשֵׂה אִפָּה

22. And the chief of

וְיֹסֵף

and the bird[s] were]

וְהָעוֹף אָכַל אֹתָם

the baker's

וְיֹסֵף

eating them

מִן הַסֵּל

he hanged,

וַיִּשְׁבְּהוּ

out of the basket

מֵעַד רֹאשִׁי :

as Joseph interpreted

23. וְלֹא זָכַר שַׂר

from upon my head.

מֵעַד רֹאשִׁי :

to them.

וְיֹסֵף

1) Or, *the*.

[There] are coming
seven years
of great plenty

In all the land of Egypt:

30. And [there] will arise
seven years of famine
after them,

that [it] will be forgotten
all the plenty

in the land of Egypt;
and the famine will
consume
the land.

31. And the plenty will
not be known
in the land

because of that famine
[that will follow] after-
wards:

for it [will be] very
grievous:

32. And concerning the
dream being repeated

unto Pharaoh
twice,

[it is] because the thing
is settled
by God,

and God is hastening
to do it.

33. And now shall
Pharaoh look for
an intelligent and wise
man,

and set him
over the land of Egypt.

34. Let Pharaoh act
and let him appoint
overseers
over the land,

and take a fifth part
of the land of Egypt

in the seven years of
plenty.

35. And let them gather
all the food

שָׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת
שִׁבְעַת שָׁנִים
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם :

30. וְקָמוּ
שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב
אַחֲרֵיהֶן

וְנִשְׁכַּח
כָּל הַשְּׂבָע
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

וּבְכָל אֶרֶץ הָרָעָב
אֶת הָאֶרֶץ :

31. וְלֹא יִדְעַתְּ
בְּאֶרֶץ
מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא

אֲחֵרֵי כֵן
כִּי כִבְדָהּ הוּא מְאֹד :

32. וְעַל הַחֲזוֹנוֹת
הַחֲלוֹבֹת

אֶל פַּרְעֹה
פַּעַמַּיִם

כִּי נִכּוֹן הַדָּבָר
מֵעַם הָאֱלֹהִים
וּמִמְהָר הָאֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹתוֹ :

33. וְעַתָּה יִרְא פַּרְעֹה
אִישׁ נָכוֹן וְחָכָם
וַיִּשִׂיתֵהוּ

עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם :

34. וַיַּעֲשֶׂה פַּרְעֹה
וַיִּפְקֵד פְּקָדִים
עַל הָאֶרֶץ
וְהַמִּשֵׁשׁ

אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם
בְּשִׁבְעַת שָׁנֵי הַשְּׂבָע
וַיִּקְבְּצוּ

אֶת כָּל אֲכָל

[were] sprouting forth
after them.

24. And [there] swal-
lowed up
the thin ears

the seven good ears;

and I told [it]
unto the scribes:

but [there was] none tell-
ing me [its meaning].

25. And Joseph said
unto Pharaoh:

The dream of Pharaoh
[is] one:

what God [is] about
to do

he has told to Pharaoh.

26. The seven good cows
are seven years;

and the seven good ears
are seven years;

the dream [is] one.

27. And the seven cows,
the lean and bad [ones],

that [were] going up
after them,

are seven years;

and the seven ears,
the empty,

blasted by the east
[wind],
will be

seven years of famine.

28. That [is] the thing
which I spoke

unto Pharaoh:

What God [is] about
to do
he has shown [to]
Pharaoh.

29. Behold,

צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם :

24. וַתִּבְלָעוּן

הַשְּׂבָלִים הַדַּקִּת
אֶת שִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
הַטֹּבוֹת

וְאָמַר
אֶל הַתַּרְטָמִים

וְאִין מְגִיד לִי :

25. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל פַּרְעֹה

חֲלוֹם פַּרְעֹה
אֶחָד הוּא

אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים
עֹשֶׂה

הַגִּיד לְפַרְעֹה :

26. שִׁבְעַת פָּרֹת הַטֹּבוֹת
שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה
וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
הַטֹּבוֹת

שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה
חֲלוֹם אֶחָד הוּא :

27. וְשִׁבְעַת הַפָּרוֹת
הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת
הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן
שִׁבְעַת שָׁנִים הֵנָּה
וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
הַרְקוֹת

שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים
יְדֵיו
שִׁבְעַת שָׁנֵי רָעָב :

28. הוּא הַדָּבָר
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֶל פַּרְעֹה

אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה
הָרָאָה אֶת פַּרְעֹה :

29. הִנֵּה

1) H. heavy.

upon the bank of the river.
 18. And, behold, out of the river [were] going up seven cows, fat of flesh and beautiful of form, and they fed in the reed-grass.
 19. And, behold, seven other cows, [were] going up after them, poor and very bad of form and lean of flesh; I have not seen like them in all the land of Egypt for badness.
 20. And [there] ate up the cows, the lean and bad [ones], the first seven cows, the fat [ones].
 21. And they went into them, and it could not be known that they had gone into them; and their appearance [was] bad as at the beginning; and I awoke.
 22. And I saw in my dream, and, behold, seven ears [were] going up on one stalk, full and good [ones].
 23. And, behold, seven ears, withered, thin, blasted by the east [wind]

עד שֶׁפֶת הַיָּאָר :
 18. וַהֲגֵה מִן הַיָּאָר :
 עֹלֹת יִשְׁבַע פָּרוֹת
 כְּרִיאוֹת בְּשָׂר
 ויִפֶּת תֵּאָדָר
 וַתִּרְעֶינָה בַּאֲחוּ :
 19. וַהֲגֵה :
 שִׁבְעַת פָּרוֹת אֲחֵרוֹת
 עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן
 דְּלוֹת
 וְרַעוֹת תֵּאָדָר מְאֹד
 וְרַקוֹת בְּשָׂר
 לֹא רָאִיתִי כַּהֲגֵה
 בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם
 לְרָע :
 20. וַתֹּאכְלֵנָה
 הַפָּרוֹת
 הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת
 אֶת שִׁבְעַת הַפָּרוֹת
 (הַרְאִישׁוֹת)
 הַבְּרִיאֹת :
 21. וַתִּבְאֲנֶה
 אֵל קַרְבָּנָהּ
 וְלֹא נֹדַע
 כִּי בָאוּ אֵל קַרְבָּנָהּ
 וַיִּמְרְאוּהָ רַע
 בְּאֲשֶׁר בִּתְהִלָּהּ
 וַיִּאֲקֹז :
 22. וַאֲרָא בַחֲלֹמִי
 וַהֲגֵה שִׁבְעַת שִׁבְלִים
 עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד
 מְלֵאֹת וְטוֹבוֹת :
 23. וַהֲגֵה :
 שִׁבְעַת שִׁבְלִים
 צְנֻמוֹת דְּקוֹת
 שְׂדֵפוֹת קָדִים

a Hebrew lad,
 a servant to the chief of the guard;
 and we told him,
 and he interpreted to us our dreams;
 [to] each according to his dream he interpreted
 13. And it came to pass, as he had interpreted to us, so it was;
 me he restored unto my office,
 and him he hanged,
 14. And Pharaoh sent and called Joseph, and they brought him hastily from the dungeon and he shaved himself, and changed his garments, and came in unto Pharaoh.
 15. And Pharaoh said unto Joseph: I have dreamed a dream, and [there] is no interpreter [of] it; and I have heard of thee saying:
 Thou understandest a dream to interpret it.
 16. And Joseph answered Pharaoh, saying:
 [It is] not in me; God shall answer the welfare of Pharaoh.
 17. And Pharaoh spoke unto Joseph: In my dream, behold, I [was] standing

נָעַר עִבְרִי
 עֶבֶד לְשַׂר הַמַּטְבָּחִים
 וַנְּסַפֵּר לוֹ
 וַיִּפְתֵּר לָנוּ
 אֶת חֲלֹמֹתֵינוּ
 אִישׁ כַּחֲלוֹמוֹ פֶּתָר :
 13. וַיְהִי
 כַּבְּאֲשֶׁר פֶּתַר לָנוּ
 כֵּן הָיָה
 אֹתִי הִשְׁיב עַל פְּנֵי
 וְאֹתוֹ תָּקַח :
 14. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה
 וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף
 וַיְרִיזֵהוּ מִן הַבּוֹר
 וַיִּגְדַּח
 וַיַּחֲלֶף שְׂמֹלְתוֹ
 וַיָּבֹא אֶל פַּרְעֹה :
 שָׁנִי
 15. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
 אֶל יוֹסֵף
 חֲלוֹם חֲלַמְתִּי
 וּפְתֹר אֵין אֵתוֹ
 וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ
 קְאָמַר
 תִּשְׁבַּע חֲלוֹם
 קְפָתֹר אֹתוֹ :
 16. וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת
 (פַּרְעֹה)
 קְאָמַר
 בְּלִעָדִי
 אֱלֹהִים יַעֲנֶה
 אֶת שְׂלוֹם פַּרְעֹה :
 17. וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה
 אֶל יוֹסֵף
 בַּחֲלוֹמִי
 הִנְנִי עֹמֵד

1) H. made him run. 2) I. e., give.

52 And the name of the second he called Ephraim:

for God has made me fruitful in the land of my affliction.

53 And [there] ended the seven years of plenty which were

in the land of Egypt:

54. And began the seven years of famine to come

as Joseph had said; and [there] was a famine

In all the lands,

but in all the land of Egypt was bread.

55. And [when] all the land of Egypt was famished,

the people cried

unto Pharaoh for bread;

and Pharaoh said

to all the Egyptians...

Go unto Joseph;

what he will say to you

you shall do.

56 And the famine was

upon all the face of the earth; and Joseph opened

all in which [there was grain], and sold unto the Egyptians;

and the famine was strong in the land of Egypt.

57. And all the earth

came to Egypt

to Joseph to buy [grain],

52. ואת שם השני קרא אפרים

כי הפרני אלהים בארץ ענני רביעי

53. ותכלתנה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים:

54. ותחלה שבע שני הרעב לבוא באשר אמר יוסף

ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה להם:

55. ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים

לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו:

56. והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בדם וישבר למצרים ויהנוק הרעב בארץ מצרים:

57. וכל הארץ באו מצרימה לישבר אל יוסף

when he stood before Pharaoh, the king of Egypt;

and Joseph went out from before Pharaoh, and passed

throughout all the land of Egypt.

47. And the land produced in the seven years of plenty

by handfuls.

48. And he gathered all the food of the seven years

which were in the land of Egypt,

and he put food in the cities;

the food of the field of the city,

which [was] round about it, he put in the same.

49. And Joseph heaped up grain like the sand of the sea,

very much, until he ceased to number

for [it was] without number.

50. And by Joseph were born two sons

before it came the year of famine,

whom Asenath bore to him

the daughter of Poti-phera the priest of On.

51. And Joseph called the name of the firstborn

Manasseh,

for God has made me forget

all my toll and all my father's house

באמר ללפני פרעה מלך מצרים

ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר

בכל ארץ מצרים:

47. ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמזים:

48. ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים

ונתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה:

49. ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר

כי אין מספר:

50. וליוסף ילד שני בנים בטורם תבוא שנת הרעב

אשר ידה לו אסנת בת פוטי פרע פהן און:

51. ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה

כי נשני אלהים את כל עמדי ואת כל בית אבי

1) H. ite midst.

See, I have set thee
over all the land of Egypt:

רָאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ
עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם:

42. And Pharaoh
removed
his ring

42. וַיִּסַּר פְּרָעָה
אֶת טַבַּעְתּוֹ

from his hand,

מֵעַל יָדוֹ

and gave it

וַיִּתֵּן אֹתָהּ

upon the hand of
Joseph;
and he clothed him

עַל יַד יוֹסֵף
וַיַּלְבִּשׁ אֹתוֹ

[with] garments of
fine linen
and he put a golden
chain

בְּגָדֵי יָשָׁם
וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב
עַל צַוְאָרוֹ:

upon his neck.

43 And he made him
to ride
in the second chariot

43. וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ
בְּחַרְכֹּבֵת הַמִּשְׁנָה

which he had;

אֲשֶׁר לוֹ

and they called out
before him:

וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו

Bow the knee:

אֲכַבְּךָ

and he set him

וַיַּתִּיחַ אֹתוֹ

over all the land of
Egypt:

עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם:

44. And Pharaoh said
unto Joseph:

44. וַיֹּאמֶר פְּרָעָה
אֶל יוֹסֵף

I [am] Pharaoh,

אֲנִי פְרָעָה

and without thee

וּבְדַעְדְּךָ

shall no man lift up

לֹא יָרִים אִישׁ

his hand or his foot

אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ

in all the land of Egypt:

בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם:

45. And Pharaoh called
Joseph's name

45. וַיִּקְרָא פְרָעָה
שֵׁם יוֹסֵף

Zaphenath-paneah;

צַפְנַת פַּעֲנַח

and he gave him Ase-nath
the daughter of
Poti-phera
priest of On

וַיִּתֵּן לוֹ אֶת אֲסֵנַת
בַּת פּוֹטִי פְרֵעִי
כַהֵן אֵן
לְאִשָּׁה

for a wife;

וַיֵּצֵא יוֹסֵף

and Joseph went out
over the land of Egypt.

עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם:

46. And Joseph

46. וַיֹּוֹסֶף

[was] thirty year[s] old,

בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה

of these coming good
years,

הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת
הַבָּאִתָּה הָאֵלֶּה

and let them head up
grain
under the hand of
Pharaoh,
[as] food in the cities,

וַיַּצְבְּרוּ כֶרֶם
תַּחַת יַד פְּרָעָה
אֶבְל בְּעָרִים
וַיִּשְׁמְרוּ:

and let them keep [it]

36. And the food shall be
as a store for the land,

36. וְהָיָה הָאֵבֶל
לְפָקֻדוֹן לְאֶרֶץ

for the seven years of
famine
which will be

לְשִׁבְעַת שָׁנֵי הָרָעָב
אֲשֶׁר תִּתְּיֶיךָ

in the land of Egypt,

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

that the land shall not
be cut off
by the famine.

וְלֹא תִפְרֹת הָאֶרֶץ
בְּרָעָב:

37. And the thing was
good
in the eyes of Pharaoh,

37. וַיִּיטֵב הַדָּבָר
בְּעֵינֵי פְרָעָה

and in the eyes of all
his servants.

וּבְעֵינֵי כָל עֲבָדָיו:

38. And Pharaoh said
unto his servants:

38. וַיֹּאמֶר פְּרָעָה
אֶל עֲבָדָיו

Can we find like this,
a man

הַנִּמְצֵא כָזֶה
אִישׁ

in whom the spirit of
God [is]?

אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ:

שְׁלִישִׁי

שְׁלִישִׁי

39. And Pharaoh said
unto Joseph:

39. וַיֹּאמֶר פְּרָעָה
אֶל יוֹסֵף

Since God has caused
thee to know

אֲחֵרֵי הַיּוֹדִיעַ
אֱלֹהִים אוֹתְךָ

all this,

אֶת כָּל זֹאת

[there is] none so intelli-
gent and wise as thou art

אִין נָבוֹן וְחָכֵם כְּמִידָה

40. Thou shalt be
over my house,

40. אֵתָה תִהְיֶה
עַל בֵּיתִי

and according to thy
word

וְעַל פִּיךָ
יִשָּׁק כָּל עַמִּי

shall all my house be
ruled;

רַק הַכֶּסֶּא

only [in] the throne
I will be greater than
thou.

אֲנִדָּה מִמֶּךָ:

41. And Pharaoh said
unto Joseph:

41. וַיֹּאמֶר פְּרָעָה
אֶל יוֹסֵף

1) I. e., not perish. 2) H. mouth. 3) Or, seal-ring, signet-ring. 4) Or, byssus.

תמישי
 19. If you [are] honest
 [men].
 let one of your broth-
 er[s] be bound
 in the house of your
 custody
 and you go,
 bring grain
 [for] the famine of your
 houses;
 20. And your youngest
 brother
 you shall bring unto me,
 that your words be
 verified,
 and you shall not die;
 and they did so.
 21. And they said
 one to another:
 Truly, we [are] guilty
 concerning our brother,
 because we saw
 the distress of his soul,
 when he entreated us,
 and we would not hear;
 therefore has come
 upon us
 this distress.
 22. And Reuben an-
 swered them,
 saying:
 Did I not speak unto you
 saying:
 Do not sin against the
 child,
 and you would not hear?
 therefore also his blood,
 behold, is required.
 23. And they did not
 know
 that Joseph understood
 [them];
 because the interpreter
 [was] between them;
 24. And he turned him-
 self away from them,
 and wept;
 and he returned unto
 them,
 19. אִם בְּנִים אַתֶּם
 אַחֲיֵכֶם אֶחָד יִבְאֵר
 בְּבֵית מִשְׁמָרְכֶם
 וְאַתֶּם לכוּ
 תָּבִיאוּ שֶׁבֶר
 הַלְעֹבֹן בְּתֵיכֶם :
 20 וְאַתְּ אַחֲיֵיכֶם הַקָּטָן
 תָּבִיאוּ אֵלַי
 וְיִאֱמְנוּ דְבָרֶיכֶם
 וְלֹא תָמוּתוּ
 וַנַּעֲשֵׂה כֵן :
 21 וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ אֶל אָחִיו
 אֲבָל אִישׁ־מִמֶּנּוּ
 עַל אָחִינוּ
 אִשָּׁר רָאִינוּ
 צָרָתוֹ נִשְׁטָו
 כְּהִתְחַנְּנוּ אֵלָינוּ
 וְלֹא שָׁמְעֵנוּ
 עַל כֵּן בָּאָה אֵלָינוּ
 הַצָּרָה הַזֹּאת :
 22 וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתֶם
 לֵאמֹר
 הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם
 לֵאמֹר
 אַל תַּחֲטִיאוּ בְּיָלֶד
 וְלֹא שָׁמַעְתֶּם
 וְגַם דָּמוֹ
 הִנֵּה נִדְרָשׁ :
 23 וְהֵם לֹא יָדְעוּ
 כִּי שָׁמַע יוֹסֵף
 כִּי הִמְלִיין בֵּינֵיהֶם :
 24 וַיִּסַּב מִגַּעְלֵיהֶם
 וַיִּבְכֶּה
 וַיָּשֹׁב אֵלֵיהֶם

thy servants [are] twelve
 we [are] brothers,
 the sons of one man
 in the land of Canaan;
 and, behold, the
 youngest
 [is] with our father
 to-day,
 and one [is] not.
 14. And Joseph said
 unto them:
 That [is] what I spoke
 unto you,
 saying:
 You [are] spies,
 15. By this you shall be
 proved,
 [by] the life of Pharaoh
 (if) you shall [not] go
 out from here,
 except
 when your youngest
 brother will come
 hither.
 16. Send one of you,
 and let him take your
 brother;
 and you shall be bound,
 that your words may
 be proved,
 whether the truth [is]
 with you;
 and if not,
 [by] the life of Pharaoh,
 you [are] surely spies.
 17. And he gathered
 them
 into custody
 three days.
 18. And Joseph said
 unto them
 on the third day:
 This do, and live:
 b) God
 a) I fear.
 שְׁנַיִם עָשָׂר עֲבָדָי
 אֲחִים אֲנַחְנוּ
 בְּנֵי אִישׁ אֶחָד
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וְהִנֵּה הַקָּטָן
 אֵת אָבִינוּ הַיּוֹם
 וְהָאֶחָד אֵינְנוּ :
 14 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 יוֹסֵף
 הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
 אֵלֵיכֶם
 לֵאמֹר
 מְרֻגְלִים אַתֶּם :
 15 בְּזֹאת תִּבְחָנוּ
 חַי פְּרֵעָה
 אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה
 כִּי אִם
 בָּבוֹא אַחֲיֵיכֶם הַקָּטָן
 הִנֵּה :
 16 שְׁלַח מִכֶּם אֶחָד
 וַיִּקַּח אֶת אַחֲיֵיכֶם
 וְאַתֶּם הֲאֻסְרוּ
 וַיִּבְחָנוּ דְבָרֶיכֶם
 הַאֲמִית אִתְּכֶם
 וְאִם לֹא
 חַי פְּרֵעָה
 כִּי מְרֻגְלִים אַתֶּם :
 17 וַיִּאסֹף אֹתָם
 אֶל מִשְׁמָר
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים :
 18 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 יוֹסֵף
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 זֹאת עֲשׂוּ וְחַי
 אֶת הָאֱלֹהִים
 אֲנִי יָרֵא :

1) Or, [as] Pharaoh likes. 2) Or, kept in prison.

to the earth.
 7. And Joseph saw
 his brothers,
 and recognized them.
 and made himself
 strange unto them,
 and spoke with them
 roughly,
 and he said unto them:
 Whence have you come?
 And they said:
 From the land of
 Canaan
 to buy food.
 8. And Joseph recog-
 nized
 his brothers,
 but they did not recog-
 nize him.
 9. And Joseph remem-
 bered
 the dreams
 which he dreamed con-
 cerning them;
 and he said unto them:
 you [are] spies:
 to see
 the nakedness of the
 land
 you have come.
 10. And they said to him:
 No, my lord,
 but thy servants have
 come
 to buy food.
 11. All of us
 we [are] the sons of
 one man;
 we [are] honest [men],
 thy servants have never
 been
 spies.
 12. And he said unto
 them:
 No,
 but to see the naked-
 ness of the land
 you have come to see.
 13. And they said:

אֶרֶצָה :
 7. וַיֵּרָא יוֹסֵף
 אֶת־אֶחָיו
 וַיִּכְּרָם
 וַיַּעֲשֶׂה־לְּפָנָיו
 נִיחָא וַיִּדְבַר
 אִתָּם קָשׁוֹת
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 מֵאֵינָן בָּאתֶם
 וַיֹּאמְרוּ
 מֵאֶרֶץ כְּנָעַן
 לְשִׁבֹר אֹכֵל :
 8. וַיִּכְרָ יוֹסֵף
 אֶת־אֶחָיו
 וְהֵם לֹא יָכִירוּהוּ :
 9. וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף
 אֶת־הַחֲלֻמוֹת
 אֲשֶׁר־חָלַם לָהֶם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 מַרְגְּלִים אַתֶּם
 לְרַאוֹת
 אֶת־עֲרֹת הָאָרֶץ
 בְּאֵתֶם :
 10. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 לֹא אֲדֹנָי
 וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ
 לְשִׁבֹר אֹכֵל :
 11. כָּל־נוֹ
 בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נַחְנוּ
 בְּנִים אֲנַחְנוּ
 לֹא הָיוּ עֲבָדֶיךָ
 מַרְגְּלִים :
 12. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 לֹא
 כִּי עֲרֹת הָאָרֶץ
 בָּאתֶם לְרַאוֹת :
 13. וַיֹּאמְרוּ

for the famine was
 strong
 in all the earth.
כִּי
 1. And Jacob saw
 that [there] was grain
 in Egypt,
 and Jacob said to his
 sons:
 Why do you look at
 one another?
 2. And he said:
 Behold, I have heard
 that [there] is grain
 in Egypt;
 go down thither,
 and buy for us from
 thence,
 that we may live,
 and not die.
 3. And Joseph's
 brothers went down
 ten,
 to buy grain from Egypt.
 4. But Benjamin,
 Joseph's brother,
 Jacob did not send
 with his brothers;
 because he said:
 Lest mischief befall him
 5. And the sons of
 Israel came
 to buy
 among those that came;
 for the famine was
 in the land of Canaan.
 6. And Joseph
 he [was] the governor
 over the land,
 he [was] the one selling
 to all the people of the
 land;
 and Joseph's brothers
 came,
 and bowed down to
 him [with their] faces

כִּי חֹק הָרָעֵב
 בְּכָל הָאָרֶץ :
 CAP. XLII.
 1. וַיֵּרָא יַעֲקֹב
 כִּי יֵשׁ שִׁבֹר
 בְּמִצְרַיִם
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו
 לָמָּה תִּרְאוּ אֶת־אֶחָד
 2. וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה שָׁמַעְתִּי
 כִּי יֵשׁ שִׁבֹר בְּמִצְרַיִם
 יֵרְדוּ שָׁמָּה
 וְשִׁבְרוּ לָנוּ מִשָּׁם
 וְנָחִיָּה
 וְלֹא נָמוּת :
 3. וַיֵּרְדוּ אֶחָיו יוֹסֵף
 עֲשֶׂר־הָ
 לְשִׁבֹר בְּרַמְצֵי־מִצְרַיִם
 4. וְאֶת־בְּנִימִין
 אֶחָיו יוֹסֵף
 לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב
 אִתָּם
 כִּי אָמַר
 פֶּן יִקְרָאנוּ אֲסוּן :
 5. וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁבֹר
 בְּתוֹךְ הַבָּאִים
 כִּי הָיָה הָרָעֵב
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
 6. וַיֹּסֶף
 הוּא הַשְׂלִיט
 עַל הָאָרֶץ
 הוּא הַמִּשְׁבִּיר
 לְכָל־עַם הָאָרֶץ
 וַיָּבֹאוּ אֶחָיו יוֹסֵף
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אַפַּיִם

1) Or, harm happen to him. 2) I. e., weakness.

when they had finished
to eat the grain
which they had brought
out of Egypt.

כַּאֲשֶׁר כָּלוּ
לְאָכֵל אֶת הַשֶּׁבֶר
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ
מִמִּצְרָיִם

35. And it came to pass,
[as] they were emptying
their sacks,
that, behold, every
man's bundle of
money

35. וַיְהִי
הֵם מְרִיקִים יִשְׁקִיָּהֶם
וַהֲגִה אִישׁ
צֶרֶר כֶּסֶפוֹ

their father said unto
them:
Return, buy for us
a little food.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֲבֹתָהֶם
שׁוּבוּ, שִׁבְרוּ לָנוּ
מְעֵט אֶפֶס׃

[was] in his sack:
and they saw
the bundles of their
money,
they and their father,

בְּשֹׁקֵי
בִּירְאוֹ
אֶת צֶרְרוֹת כֶּסֶפֵיהֶם
הַמָּה וַאֲבֹתֵיהֶם

3. And Judah spoke
unto him.
saying:

3. וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יְהוּדָה׃
לֵאמֹר

36. And their father
Jacob said unto them:

36. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
יַעֲקֹב אֲבֹתֵיהֶם׃

The man had solemnly
protested.
saying:

הָעֵד
הָעֵד בָּנוּ הָאִישׁ
לֵאמֹר

Me you have bereaved
[of my children]:
Joseph is not,
and Simeon is not,

אֲתִי שִׁבַּלְתֶּם
יוֹסֵף אֵינְנִי
וְשִׁמְעוֹן אֵינְנִי

You shall not see my
face,
except your brother
[be] with you.

לֹא תִרְאוּ פָנַי
בְּלֹתֵי אֶחָיֶכֶם אִתְּכֶם׃

and Benjamin you will
take away;
all these things are
against me.

וְאֶת בְּנִימִן תִּקַּחוּ
עָלַי הִיוּ בְקָנָה׃

4. If thou art sending
our brother with us,
we will go down,
and buy for thee food.

4. אִם יִשְׁחָח
אֶת אֶחָיוּנִי אֲתַנּוּ
נִרְדָּה

37. And Reuben said
unto his father,
saying:

37. וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן
אֶל אָבִיו
לֵאמֹר

5. But if thou art not
sending,
we will not go down;

5. וְאִם אֵינְךָ מִשְׁלַחַם
לֹא נִרְדָּה

My two sons thou
mayest slay,
if I do not bring him
unto thee:

אֶת שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית
אִם לֹא אֲבִיאֲנִי אֵלֶיךָ
תִּנְהַ אֲתוֹ עַל יָדִי

for the man
said unto us:

כִּי הָאִישׁ
אָמַר אֵלָינוּ

and I will return him
unto thee.

וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃
38. וַיֹּאמֶר

You shall not see my
face,
except your brother
[be] with you.

לֹא תִרְאוּ פָנַי
בְּלֹתֵי אֶחָיֶכֶם אִתְּכֶם׃

38. And he said:
My son shall not go
down with you,
for his brother is dead,

לֹא יֵרַד בְּנֵי עִמְכֶם
כִּי אֶחָיו מֵת
וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאַר

6. And Israel said:
Why did you do evil
to me
to tell to the man

6. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
לָמָּה הִרְעַתֶּם לִי
לְהַגִּיד לְאִישׁ

and he only is left,
and if mischief befall
him
in the way

וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאַר
וְקָרְאֵהוּ אֲסוֹן
בְּדַרְךְ

whether you had yet
a brother.

הֲעוֹד לָכֶם אָח׃

in which you go,
then you would bring
down my gray hair
with sorrow to the
grave.

אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ
וְתוֹרַדְתֶּם אֶת יְשִׁיבְתִי
בְּגִנוֹן שְׂאוּלָה׃

7. And they said:
The man inquired
particularly
concerning us and our
kindred,
saying:

7. וַיֹּאמְרוּ
שְׂאוּל שְׂאֵל הָאִישׁ
לָנוּ וּלְמוֹדַתָּנוּ
לֵאמֹר

1. And the famine
[was] heavy in the land.

1. וַהֲרָעֵב
קָבַד בְּאֶרֶץ׃
2. וַיְהִי

Is your father yet alive?
have you [another]
brother?

הֲעוֹד אֲבִיכֶם חַי
הֲיֵשׁ לָכֶם אָח׃

2. And it came to pass,

2. וַיְהִי

CAP. XLIII

מג

and told him וַיִּגְדוּ לוֹ
 all that had befallen them. אֵת כָּל הַמַּקְרֵחַ אֲתָם
 saying: קָאָמַר:
 30. The man spoke. 30. דְּבַר הָאִישׁ
 the lord of the land. אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
 with us אֲתָנוּ
 roughly, קָשׁוֹת
 and he considered us וַיַּחַן אֲתָנוּ
 as spies of the land. בְּמַרְגְּלִים אֵת הָאָרֶץ
 31. And we said unto him: 31. וַנֹּאמֶר אֵלָיו
 We [are] honest [men]. בְּנִים אֲנַחְנוּ
 we have never been spies: לֹא הָיִינוּ מַרְגְּלִים:
 32. We [are] twelve. 32. שְׁנַיִם עֶשְׂרֵן אָנַחְנוּ
 brothers, sons of our father: אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ
 one is not. הָאֶחָד אֵינָנוּ
 and the youngest [is] to-day וַתִּקְטֵן הַיּוֹם
 with our father אֵת אָבִינוּ
 in the land of Canaan. בְּאָרֶץ כְּנָעַן:
 33. And [there] said unto us the man, } 33. וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ
 the lord of the land: הָאִישׁ
 By this I shall know אֲדֹנֵי הָאָרֶץ
 that you [are] honest [men]; בְּזֹאת אֲדַע
 one of your brothers כִּי בְנִים אֲתֶם
 leave with me. אַחִיכֶם הָאֶחָד
 and [for] the famine of your houses הַנִּיחוּ אֵתִי
 take and go. וְאֵת בְּעֻזּוֹן בְּתֵיכֶם
 34. And bring קָחוּ וּלְכוּ:
 your youngest brother 34. וְהִבִּיאוּ
 unto me, אֵת אַחִיכֶם הַקָּטָן
 then shall I know אֲדַע
 that you [are] no spies. כִּי לֹא מַרְגְּלִים אֲתֶם
 but [that] you [are] honest [men]: כִּי בְנִים אֲתֶם
 your brother אֵת אַחִיכֶם
 I will give you, אֲתָן לָכֶם
 and [in] the land you may trade. וְאֵת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ:

and spoke unto them; וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם
 and took Simeon from among them, } נִקַּח מֵאֲתָם אֵת
 שמעון }
 and bound him וַיֹּאמֶר אֹתוֹ
 before their eyes. קָעִינֵיהֶם:
 25. And Joseph commanded, 25. וַיִּצְוֵ יוֹסֵף
 to fill their vessels וַיִּמְלֵא אֵת כְּלֵיהֶם
 [with] grain. כֶּרֶךְ
 and to return their money, וּלְהָשִׁיב בְּסָפֵיהֶם
 each into his sack. אִישׁ אֶל עֵקֶן
 and to give them provision וּלְתַת לָהֶם צִדָּה
 for the way: קִדְרָךְ
 and so one did unto them. וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן:
 26. And they loaded 26. וַיִּשְׂאוּ
 their grain אֵת שִׁבְרֵם
 upon their asses עַל חֲמֹרֵיהֶם
 and went away from thence. וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם:
 27. And one opened 27. וַיִּפְתַּח הָאֶחָד
 his sack אֵת עֵקֶן
 to give fodder to his ass לְתַת מְסֻפּוֹא לְחֲמֹרוֹ
 in the lodging place. בְּמִלּוֹן
 and he saw his money, וַיִּרְא אֵת כֶּסֶפוֹ
 and, behold, it [was] וַהֲגֵה הוּא
 in the mouth of his sack. בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ:
 28. and he said to his brothers: 28. וַיֹּאמֶר אֶל אָחָיו
 My money has been returned, הוֹשֵׁב בְּכִסְפִּי
 and, behold, [it is] also in my sack; וְגַם הִנֵּה בְּאֲמַתְחָתִי
 and their heart went forth,³ וַיֵּצֵא לָבָם
 and were terrified וַיִּחַדְדוּ
 one to another, אִישׁ אֶל אָחָיו
 saying: קָאָמַר
 What is this מַה זֹּאת
 [which] God has done to us, } עֲשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ:
 29. And they came 29. וַיָּבֹאוּ
 unto Jacob their father אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 to the land of Canaan, אֶרֶץ כְּנָעַן

1) H. and they filled. 2) Or, it was done etc. 3) I. v. v. v. 4) Or, harsh things. 5) Or, took; heb. gava

we have brought down
in our hand
to buy food;
we do not know
who put our money
in our sacks.

23. And he said:

Peace [be] to you,

do not fear:

your God

and the God of your
father
has given you a treasure

in your sacks:

your money came
unto me;

and he brought out
Simeon unto them.

24. And the man brought

the men

into Joseph's house;

and he gave water,

and they washed their
feet;

and he gave fodder

to their asses.

25. And they prepared

the present

before Joseph came

at noon:

for they heard

that there they would
eat bread.

26. And when Joseph
came into the house,

they brought to him

the present

which [was] in their
hand

into the house;

and they bowed them-
selves down to the earth

27. And he asked them

הֲרָדְנוּ בְיָדְנוּ
לְשֹׁכֵר אֶכֶל

לֹא יָדַעְנוּ

כִּי שֵׁם כִּסְפֵנוּ
בְּאִמְתָּהֶֹנוּ:

23. וַיֹּאמֶר

שְׁלוֹם לָכֶם

אַל תִּירָאוּ

אֱלֹהֵיכֶם

וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם

נָתַן לָכֶם מִמָּוֶן

בְּאִמְתָּהֶֹתֶיכֶם

כִּסְפְּכֶם בָּא אֵלַי

וַיּוֹצֵא אֶרְיָהֶם אֶת

שִׁמְעוֹן:

24. וַיָּבֵא הָאִישׁ

אֶת הָאֲנָשִׁים

בֵּיתָהּ יוֹסֵף

וַיִּתֵּן מַיִם

וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם

וַיִּתֵּן כֹּסֶפָא

לְחֲמֹרֵיהֶם:

25. וַיִּכְנְנוּ

אֶת הַמִּנְחָה

עַד בּוֹא יוֹסֵף

בְּצַהֲרַיִם

כִּי שָׁמְעוּ

כִּי שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם:

26. וַיָּבֵא יוֹסֵף

הַבַּיְתָה

וַיָּבִיאוּ לוֹ

אֶת הַמִּנְחָה

אֲשֶׁר בְּיָדָם

הַבַּיְתָה

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ אָרְצָה:

27. וַיִּשְׁאַל לָהֶם

at noon.

17. And the man did

as Joseph said:

and the man brought

the men

into Joseph's house.

18. And the men feared

that they were brought
[into] Joseph's house,

and they said:

Because of the money,

that returned in our
sacks

at the first time

we are brought in;

to roll himself upon us,¹

and to fall upon us,

and to take us

for bondmen,

and our asses.

19. And they came near
unto the man

that [was] over Joseph's
house,

and spoke unto him

[at] the door of the
house.

20. And they said:

Oh my lord,

we came indeed down

at the first time

to buy food.

21. And it came to pass,

when we came unto
the lodging place,

and we opened

our sacks,

that, behold, the money
of each man

[was] in the mouth of
his sack,

our money in its weight;

and we brought it
again in our hand.

22. And other money

בְּצַהֲרַיִם:

17. וַיַּעַשׂ הָאִישׁ

כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף

וַיָּבֵא הָאִישׁ

אֶת הָאֲנָשִׁים

בֵּיתָהּ יוֹסֵף:

18. וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים

כִּי הוּבָאוּ בֵּית יוֹסֵף

וַיֹּאמְרוּ

עַל דְּבַר הַכֶּסֶף

הַשָּׁב בְּאִמְתָּהֶֹנוּ

בְּתַחֲלָה

אֲנַחְנוּ כּוֹבְאִים

לְהִתְגַּלֵּל עָלֵינוּ

וּלְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ

וּלְקַחַת אֶתְנוּ

לְעֲבָדִים

וְאֶת חֲמֹרֵינוּ:

19. וַיָּקִשּׁוּ אֶל הָאִישׁ

אֲשֶׁר עַל בֵּית יוֹסֵף

וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו

פָּתַח תְּבִית:

20. וַיֹּאמְרוּ

כִּי אֲדֹנָי

יָרַד יָרְדְנוּ

בְּתַחֲלָה

לְשֹׁכֵר אֶכֶל:

21. וַיְהִי

כִּי בָאוּ אֶל הַמְּלוּן

וַנִּפְתְּחָה

אֶת אִמְתָּהֶֹנוּ

וְהִנֵּה כֶּסֶף אִישׁ

בְּפִי אִמְתָּהֶֹתוֹ

כִּסְפֵנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ

וַנִּשָּׁב אֹתוֹ בְיָדְנוּ:

22. וְכֶסֶף אֲחֵר

1) I. e., to seek occasion against us.

and also we will be
bondmen to my lord

10. And he said:

Also now

[let] it [be] according
to your words:
with whomsoever it be
found,
he shall be my bondman,

and you shall be innocent.

11. And they hastened,
and took down

each man his sack
to the earth,

and opened

each man his sack.

12. And he searched:

with the eldest he began

and with the youngest
he finished:
and the cup was found

in Benjamin's sack.

13. And they rent their
clothes:
and each man loaded

(upon) his ass,

and returned to the city.

14. And Judah and his
brothers came
to Joseph's house:

and he [was] still there:

and they fell before
him to the earth.
מִפְטִיר

15. And Joseph said
unto them:
What [is] this deed

which you have done?

Did you not know

that surely would practise
divination
a man who [is] like me?

16. And Judah said:

What shall we say to
my lord?

וְגַם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה
לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים :

10. וַיֹּאמֶר
גַּם עִתָּה

כְּדַבְרֵיכֶם כִּן הוּא
אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ

הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד
וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּים :

11. וַיַּחֲרִיזוּ
וַיִּורְדוּ

אִישׁ אֶת אֲמִתְּחָתוֹ
אֶרְצָה

וַיִּפְתְּחוּ
אִישׁ אֲמִתְּחָתוֹ :

12. וַיִּדְבֹשׂ
בְּגֵדוֹ הַחֵל

וּבְקִמּוֹן פְּלֵה
וַיִּמְצָא הַכִּיכֹּעַ

בְּאֲמִתְּחַת בְּנִימִן :
13. וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלֹתָם

וַיַּעֲבִם אִישׁ
עַל הַמִּלּוֹ

וַיָּשׁוּבוּ הָעִירָה :
14. וַיָּבֹאוּ יְהוּדָה וְאָחִיו

בֵּיתָה יוֹסֵף
וְהוּא עוֹדֵנָה שָׁם

וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אֶרְצָה:
מִפְטִיר

15. וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף
מָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה

אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם
הַזֶּה וַיִּדְעִיתֶם

כִּי נְחֹשׁ יִנְחֹשׁ
אִישׁ אֲשֶׁר כְּמִנִּי :

16. וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
מָה נֹאמֵר לְאֲדֹנָי

(and) the men were
sent away,
they and their asses.

4. They had gone out
of the city,
they had not [yet]
gone far,
and Joseph said

to the one that [was]
over his house:
Rise, pursue

after the men;
and overtake them.

and say unto them:
Why have you repaid
evil
instead of good.

5. [Is] not this [the cup]
in which my lord drinks
and by which he surely
practises divination?
you have done evil

in so doing.

6. And he overtook
them,
and spoke unto them
these words.

7. And they said unto
him:
Why should my lord
speak
like these words?

Far be it from thy
servants
to do like this thing.

8. Behold, money
which we found

in the mouth of our
sacks,
we returned unto thee
from the land of Canaan.

how then should we steal
out of thy lord's house
silver or gold?

9. With whomsoever
it be found
of thy servants,
he shall die.

וְהָאָנָשִׁים שָׁלְחוּ
הַמָּה וְחֲמֹרֵיהֶם :

4 הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר
לֹא הִרְחִיקוּ

וַיֹּסֵף אָמַר
לְאִשֶׁר עַל בֵּיתוֹ

קוּם, רִדֵּף
אַחֲרֵי הָאָנָשִׁים

וְהַשְׁגִּיתָם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

לְמָה שָׁלַמְתֶּם רָעָה
תַּחַת טוֹבָה :

5. הַלֹּוא זֶה
אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנָי בּוֹ

וְהוּא נְחֹשׁ יִנְחֹשׁ בּוֹ
הֲרַעִיתֶם

אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם :
6. וַיַּשְׁגֵּם

וַיִּדְבֹר אֲלֵיהֶם
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

7. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
לְמָה יִדְבֹר אֲדֹנָי

בְּדְבָרִים הָאֵלֶּה
הַלִּיקָה לְעַבְדֶּיךָ

מִעֲשׂוֹת בְּדְבָר הַזֶּה :
8. הֵן, כֶּסֶף

אֲשֶׁר מִצְאָנוּ
בְּפִי אֲמִתְּחֹתֵינוּ

הַשִּׁיבָנוּ אֵלֶיךָ
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן

וְאֵיךְ נִנְחֵב
מִבֵּית אֲדֹנָיךָ

כֶּסֶף אוֹ זָהָב :
9. אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתוֹ

כָּשֶׁעַבְדֶּיךָ
וְמָת

1) H. that you have done [it].

because the Egyptians
a e not able

כי לא יוכלון
המצרים

to eat with the Hebrews
bread;

לאכל את העברים
החם

for that is an abomina-
tion
to the Egyptians.

כי תועבה היא
למצרים:

33. And they sat before
...m,
(the firstborn according
to his birthright,

33. וישבו לפניו
הבכר בכבדתו

and the younger ac-
cording to his youth,
and the men astonished,

והצעיר כצערתו
ניתמהו האנשים

one unto another.

איש אל רעהו:

34. And one bore
portions
from before him unto
them;

34. וישא מישאת
מאת פניו אליהם

and Benjamin's portion
was greater
than the portions of
all of them

והרב מישאת בנימן
כי מישאת כלם

five times;

המיט ידות

and they drank.

וישתו

and were drunken
with him.

וישקרו עמו:

מד

CAP. XLIV.

1. And he com-
manded

1. ויצו

the one that [was] over
his house,
saying:

את אשר על ביתו
לאמר

Fill

כלא

the sacks of the men
[with] food,

את אמתחת האנשים
אכל

[as much] as they are
able to carry,
and put the money of
each man

כאשר יוכלון שאאת
ושם פסם איש

in the mouth of his sack.

בפי אמתחתו:

2. And my cup,

2. ואת נביעי

the silver cup,

נביע הפסח

you shall put

תשים

in the mouth of the sack
of the youngest,

בפי אמתחת הקטן

and the money of his
grain;
and he did according
to Joseph's word
which he had spoken.

ואת פסם שברו
וישם, כדבר יוסף
אשר דבר:

3. As soon as the morn-
ing was light,

3. הבקר אור

concerning welfare.

לשלום

and said:

ויאמר

Is peace [to] your old
father
[of] whom you spoke?

השלום אביכם הנה
אשר אמרתם

Is he still a live?

העדינו חי:

28. And they said:

28. ויאמרו

[It is] peace to thy
servant,
to our father,

שלום לעבדך
לאבני

he is still alive;

עדינו חי

and they bowed the head

ויקרו

and bowed themselves
down.

וישתחו:

29. And he raised his
eyes,

29. וישא עיניו

and saw Benjamin

ורא את בנימין

his brother,

אחיו

his mother's son,

בן אמו

and he said:

ויאמר

Is this your youngest
brother
[of] whom you spoke
unto me?

הזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אלי

And he said:

ויאמר

God be gracious to
thee my son,

אלהים יהנה בני

שבועי

30. And Joseph hastened

30. וימהר יוסף

for his feelings were
agitated
towards his brother;

כי נקמרו רחמיו
אל אחיו

and he sought to weep,

ויבקש לבכות

and he came into the
inner room,
and wept there.

ונבא החדרה
ויבך שמה:

31. And he washed his
face,

31. וירחץ פניו

and came out;

ונצא

and he refrained him-
self,
and said: Put on bread.

ויתאפק
ויאמר שימו להם:

32. And they put on for
him by himself,
and for them by them-
selves,

32. וישמו, לו קברו

and for the Egyptians.

וקדם לקדם
וקמצרים

that [were] eating with
him.

האכלים אתו

by themselves;

לקדם

1) H his friend; or, neighbor.

saying:

If I do not bring him unto thee,

then I shall have sinned against my father for ever.

33 And now,

let thy servant, I pray thee, remain instead of the lad

a bondman to my lord;

and let the lad go up

with his brothers.

34 For how shall I go up to my father,

and the lad [be] not with me? lest I see the evil

which will find my father.

מה

1. Then Joseph was not able to refrain himself

before all those standing by him, and he called:

Cause every man to go out from me;

and no man stood with him while Joseph made himself known unto his brothers.

2. And he gave forth his voice in weeping; and the Egyptians heard,

and the house of Pharaoh heard.

3. And Joseph said unto his brothers:

I [am] Joseph;

[Is] my father still alive?

And his brothers were not able to answer him;

for they were terrified at his presence.

וַיֹּאמֶר
אִם לֹא אֶבְרֹא אֶתְּךָ
אֵלַי

וְהִטָּאתִי לְאָבִי
כָּל יְמֵימִים:

33. וְעַתָּה

יֵשֶׁב נָא עִבְדְּךָ
תַּחַת הַנְּעָר

עֶבֶד לַאֲדֹנָי

וְהַנְּעָר יֵעַל

עִם אָחָיו:

34. כִּי אֵיךְ אֵצְלֶה
אֵל אָבִי

וְהַנְּעָר אִינְנִי אִתִּי
כִּן אֶרְאֶה בְרָע

אֲשֶׁר יִבְרָא אֶת אָבִי

CAP. XLV.

1. וְלֹא יָכַל יוֹסֵף
לְהִתְאַפֵּק

לְכָל הַנֹּכְדִים עֲלָיו
וַיִּקְרָא

הַדּוֹרְשָׁיו כָּל אִישׁ
מֵעָלָיו

וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
כִּתְרוּבַע יוֹסֵף
אֵל אָחָיו:

2. וַיִּתֵּן אֶת קוֹלוֹ בַּבְּכָיִת
וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם

וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה:

3. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֵל אָחָיו

אֲנִי יוֹסֵף

הַעֲדֵד אָבִי כִּן

וְלֹא יָכְלוּ אָחָיו
לְעֲנוֹת אֹתוֹ

כִּי נִבְהָרוּ מִפְּנֵיו:

and thy servant my father said

unto us:

You know

that two [sons]

my wife bore to me.

28. And one went out

from me,

and I said:

Indeed he is surely torn into pieces; and I have not seen him until now.

29. And [if] you take

also this one

from my face

and mischief befell him,

then you will bring down

my gray hair

with sorrow to the grave.

30 And now

when I come

unto thy servant my father,

and the lad [be] not with us,

and his soul

is knit with the [lad's] soul;

31. (And) it shall come to pass

when he sees

that the lad is not [with us],

that he will die;

and thy servants will bring down

the gray hair of thy servant

our father

with sorrow to the grave:

32 For thy servant

became a surety for the lad

unto my father.

27. וַיֹּאמֶר עִבְדְּךָ אָבִי

אֲלֵינוּ

אַתֶּם יְדַעְתֶּם

כִּי שְׁנַיִם

יָלְדָה לִי אִשְׁתִּי:

28. וַיֵּצֵא הָאָחֵד

מֵאֵתִי

וָאָמַר

אֵיךְ טָרַף מִנִּי

וְלֹא רָאִיתִיו עַד הַנְּעָר:

29. וּלְקַחְתֶּם

גַּם אֶת זֶה

מֵעַם פְּנֵי

וְקָרְחוּ אֶסּוּן

וְהוֹרְדֶתֶם

אֶת שִׁיבְתִי

בְּרָעָה שְׂאֵלָה:

30. וְעַתָּה

כְּבָאִי

אֵל עִבְדְּךָ אָבִי

וְהַנְּעָר אִינְנִי אִתְּנוּ

וְנַפְשִׁי

קְשׁוּרָה כְּנַפְשׁוֹ:

שֵׁנִי

31. וְהִיא

כְּרֹאוֹתָיו

כִּי אֵין הַנְּעָר

וּמָת

וְהוֹרִידוּ עִבְדֶיךָ

אֶת שִׁיבַת עִבְדְּךָ

אָבִינוּ

בְּיָגוֹן שְׂאֵלָה:

32. כִּי עִבְדְּךָ

עָרַב אֶת הַנְּעָר

מֵעַם אָבִי

1) H. erit. 2) H. from. 3) all the days. 4) I. e., come on my father. 5) I. e., he wept aloud.

and his brother is dead, וְאָחִיו מָת
 and he alone is left וַיִּתֵּר הוּא לְבָדוֹ
 of his mother, לְאִמּוֹ
 and his father loves him. וְאָבִיו אֲהָבּוֹ :
 21. and thou saidst וַיֹּאמֶר 21.
 unto thy servants: אֶל עֲבָדֶיךָ
 Bring him down unto me, הוֹרְדֵהוּ אֵלַי
 and let me put my eye וְאִשִּׁי מֵהַ עֵינַי עָלָיו :
 on him.
 22. And we said unto וַנֹּאמֶר אֵל אֲדֹנָי 22.
 my lord:
 The lad is not able לֹא יוֹכֵר הַנְּעָר
 to leave his father, לְעֹזֵב אֶת אָבִיו
 for [if] he should leave וְעֹזֵב אֶת אָבִיו
 [his father] will die. וּמָת :
 23 And thou saidst וַיֹּאמֶר 23.
 unto thy servants: אֶל עֲבָדֶיךָ
 if *b*) does not come down אִם לֹא יֵרֵד
 a) your youngest brother אַחִיכֶם הַקָּטָן
 with you, אִתְּכֶם
 you shall see my face { לֹא תִסְפּוֹן לְרֵאוֹת
 no more. { פָּנָי :
 24. And it came to pass. וַיְהִי כִּי עָלִינוּ 24.
 when we came up אֶל עֲבָדֶיךָ, אָבִי
 unto thy servant my וַנִּגַּד לוֹ
 father, אֶת דְּבָרַי אֲדֹנָי :
 we told him
 the words of my lord.
 25. And our father said: וַיֹּאמֶר אָבִינוּ 25.
 Return, buy for us שָׂבוּ, שִׁכְרוּ קִנּוֹ
 a little food. מַעֲט אֹכֶל :
 26. And we said: וַנֹּאמֶר 26.
 We are not able to go לֹא נוּכַל לְהֵרֵת
 down; אִם יֵשׁ אֶחָיו הַקָּטָן
 if our youngest brother וְאִתָּנוּ
 be אִתָּנוּ
 with us, וַיִּרְדְּנוּ
 then we will go down; אֶת עֲבָדֵינוּ, לְאִמֵּנוּ
 for we are not able to see הֵיטָב קָדְמְךָ אָב
 or a brother? אִו אָח :
 the face of the man, פָּנָי הָאִישׁ
 when our youngest וְאֶחָיו הַקָּטָן
 brother יֵשׁ קִנּוֹ אָב זָקֵן
 is not with us. וַיִּלְד זָקֵנִים קָטָן

what shall we speak? מַה נִּדְבָר
 and what shall we וּמַה נִּצְטַדֵּק
 justify ourselves? God has found הָאֱלֹהִים מָצָא
 the iniquity of thy אֶת עֲוֹן עֲבָדֶיךָ
 servants; behold, we are bondman הִנֵּנוּ עֲבָדִים לְאֲדֹנָי
 to my lord, *also we גַּם אֲנַחְנוּ
 *also he that the cup גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא
 was found { הַכִּיבִיעַ
 in his hand. בְּיָדוֹ :
 17. And he said: וַיֹּאמֶר 17.
 Far be it from me הַרְחֵק לִי
 to do this; מַעֲשֵׂוֹת זֹאת
 the man הָאִישׁ
 that the cup was found אֲשֶׁר נִמְצָא הַכִּיבִיעַ
 in his hand, בְּיָדוֹ
 he shall be my bond- הוא יִהְיֶה לִי עֶבֶד
 man; but you, go up in peace וְאַתֶּם, עֲלוּ לְשָׁלוֹם
 to your father. אֶל אֲבִיכֶם :

וַיִּגַּשׁ VAYIGGASH

18. Then Judah came וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה 18.
 near unto him, and said: וַיֹּאמֶר
 Oh my lord, בִּי אֲדֹנָי
 let thy servant, I pray וְדַבֵּר נָא עִבְדֶּךָ
 thee, speak a word in my lord's ears, דַּבֵּר, בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי
 and let not thy anger וְאַל יִהְיֶה אַפֶּךָ
 glow against thy servant; בְּעֲבָדֶךָ
 *for thou [art] even as פִּי כְמוֹת פְּרַעֲוֹה :
 Pharaoh.
 19 My lord asked אֲדֹנָי שָׁאַל 19
 his servants, saying: אֶת עֲבָדָיו, לְאִמֵּנוּ
 Have you a father, הֵיטָב קָדְמְךָ אָב
 or a brother? אִו אָח :
 20. And we said unto וַנֹּאמֶר אֵל אֲדֹנָי 20.
 my lord: We have an old father יֵשׁ קִנּוֹ אָב זָקֵן
 and a little child of [his] וַיִּלְד זָקֵנִים קָטָן
 old age:

1) Or, how. 2) I, e. both we and he also that etc. 3) H. for like thee like Pharaoh.

(upon) your ⁸vessels;
for the good
of all the land of Egypt
is for you.

21. And the sons of
Israel did so;
and Joseph gave them
wagons,

according to the ⁹com-
mandment of Pharaoh;
and he gave them
provision
for the way.

22. To all of them he
gave,
to each man
changes of clothing;
but to Benjamin he gave
three hundred [pieces
of] silver
and five changes of
clothing.

23. And to his father
he sent like this:
ten asses
carrying
from the good [things]
of Egypt,
and ten she-asses
carrying grain,
and bread, and [other]
food for his father
for the way.

24. And he sent away
his brothers,
and they departed;
and he said unto them:

Do not quarrel on the
way.
25. And they went up
from Egypt,
and they came [into]
the land of Canaan
unto Jacob their father.

26. And they told him,
saying:

על כליכם
כי טוב

כל ארץ מצרים
לכם היא :

21. ויעשו כן בני
ישראל

וימן להם יוסף
עגלות

על פי פרעה
וימן להם צדה
דרךך :

22. לכלם נתן
לאיש

הקיפות שמלות
ודבנימן נתן

שלוש מאות כסף
והמשו הקיפות
שמלות :

23. וקאביו
שלה בואת

עשרה חמרים
נשיאים

מטוב מצרים
ועשר אתנת
נשאת בר

ולחם ומזון לקאביו
דרךך :

24. וישלח את אחיו
ויגברו
ויאמר אליהם

אל תריזו בדרךך :

25. ויעלו ממצרים
ונבאו ארץ כנען
אל יעקב אביהם :

26. ויגדו לו
לאמר

and Benjamin wept
upon his neck.
15. And he kissed (to)
all his brothers,
and wept upon them,
and after that

his brothers talked
with him.

16. And the ¹⁰report
[thereof] was heard
[in] Pharaoh's house,
saying:

Joseph's brothers have
come:
and it was good in
Pharaoh's eyes
and in the eyes of his
servants.

17. And Pharaoh said
unto Joseph:
Say unto thy brothers:
This do:

load your beast[s],
and depart, go
to the land of Canaan,

18. And take up your father
and your households,
and come unto me,
and I will give you
the good of the land
of Egypt,
and you shall eat
the fat of the land,

רביעי

19. And thou art com-
manded,

this do:
take for yourselves
out of the land of Egypt
wagons

for your little ones,
and for your wives,
and take up your father,
and come.

20. And your eye shall
not spare

ובבנימן בכה
על צואריו :

15. וינשק לכל אחיו
ויבך עליהם

ואחרי כן
דברו אחיו אתו :

16. ויחל נשיעי
בית פרעה
לאמר

באו אחי יוסף
ויטוב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו :

17. ויאמר פרעה
אל יוסף

אמר אל אחיך
זאת עשו

טענו את בעירכם
ולכו באו
ארצה כנען :

18. וקחו את אביכם
ואת בתיכם
ובאו אלי

ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים
ואכלו

את חלב הארץ :

רביעי

19. ואתה צויתך
זאת עשו

קחו לכם
מארץ מצרים
עגלות

למטפכם ולנשיכם
ונשאתם את אביכם
ובאתם :

20. ועינכם אל תחס

1) H. voice. 2) Or, and go, come into etc. 3) I. e., household goods. 4) H. mouth.

to Leah his daughter;

and she bore these

to Jacob,

sixteen soul[s].

19. The sons of Rachel

Jacob's wife;

Joseph and Benjamin.

20. And [there] were born to Joseph in the land of Egypt,

whom bore to him Asenath the daughter of Poti-phera, the priest of On,

Manasseh

and Ephraim.

21. And the sons of Benjamin;

Bela, and Becher, and Gera, and Naaman,

Eli, and Rosh,

Mappim, and Huppim, and Ard.

22 These [were] the sons of Rachel, which were born to Jacob; all the soul[s]

[were] fourteen.

23. And the sons of Dan; Hushim.

24. And the sons of Naphtali; Jahzeel, and Guni,

and Jezer, and Shillem.

25. These [were] the sons of Bilhah, whom Laban gave

to Rachel his daughter;

and she bore these

to Jacob;

all the soul[s] were seven.

26 All the soul[s]

that came with Jacob into Egypt

לקחה בתו

ותלד את אלה

ליעקב

ישש עשרה נפש :

19. בני רחל

אישת יעקב

יוסף ובנימין :

20. ויולד ליוסף

בארץ מצרים

אשר ירדה לו אסנת

בת פוטי פרה

כהן און

את מנשה

ואת אפרים :

21. ובני בנימין

בלע ובכר ואשל

גרא ונעמן

אחי וראש

מפים וחפים וארד :

22. אלה בני רחל

אשר ילד ליעקב

כל נפש

ארבעה עשר :

23. ובני דן חושים :

24. ובני נפתלי

יחזאל ונוני

ויצר ושלם :

25. אלה בני בילה

אשר נתן לבן

רחל פתו

ותלד את אלה

ליעקב

כל נפש יבעה :

26. כל הנפש

הבאה ליעקב

מצרימה

Jemuel, and Jamin,

and Ohad, and Jachin, and Zohar, and Shaul the son of the Canaanitess,

II. And the sons of Levi:

Gershon, Kohath, and Merari;

12. And the sons of Judah: Er, and Onan, and Shelah, and Perez, and Zerah;

and Er and Onan died

in the land of Canaan;

and the sons of Perez were Hezron and Hamul,

13. And the sons of Issachar: Tola, and Puvah,

and Job, and Shimron,

14. And the sons of Zebulun: Sered, and Elon, and Jaddeel,

15. These [were] the sons of Leah, whom she bore to Jacob

in Padan-aram,

and Dinah his daughter; all the soul[s]

of his sons and daughters

[were] thirty and three.

16. And the sons of Gad:

Ziphon and Haggi,

Shuni and Ezbon,

Eri, and Arodi, and Areli,

17. And the sons of Asher:

Imnah, and Ishvah,

and Ishvi, and Beriah,

and Serah their sister;

and the sons of Beriah:

Heber and Malchiel,

18. These [were] the sons of Zilpah, whom Laban gave

ימואל וימין

ואחד ויכין ויחזר

ושאול בן הכנענית :

II. ובני לוי

גרשון וקהת ומררי :

12. ובני יהודה

ער וואון ושלה

ופרץ וזרח

נימת ער וואון

בארץ פנען

ניהיו בני פרץ

חצרן וחמול :

13. ובני יששכר

תולע ופוא

ויוב ושמרון :

14. ובני זבולון

סרד ואלון ויחלאל :

15. אלה בני לאה

אשר ילדה ליעקב

בפדן ארם

ואת דינה בתו

כל נפש

בניו ובנותיו

שלשים ושלש :

16. ובני גד

צפיון וחגי

שוני ואצבן

ערי ונארודי וארלי :

17. ובני אשר

ימנה וישנה

וישוי ובריעה

ושרה אחתם

ובני בריעה

חבר ומלכיאל :

18. אלה בני זלפה

אשר נתן לבן

1) Or, belonging to Jacob that came.

will make [of] thee there.
 I will go down with thee to Egypt;
 and I will also surely bring thee up again: and Joseph shall put his hand upon thy eyes.
 And Jacob rose up from Beer-sheba.
 and the sons of Israel carried Jacob their father, and their little ones, and their wives, in the wagons which Pharaoh had sent to carry him.
 And they took their cattle, and their movable property, which they had acquired in the land of Canaan, and came into Egypt.
 Jacob and all his seed with him.
 His sons, and his sons' sons with him,
 his daughters, and his sons' daughters, and all his seed he brought with him into Egypt.
 And these [are] the names of the children of Israel, those coming into Egypt.
 Jacob and his sons:
 the firstborn of Jacob, Reuben,
 And the sons of Reuben: Hanoch, and Pallu, and Hezron, and Carmi.
 And the sons of Simeon:

אִישׁימָה שָׁם :
 4. אָנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ מִצְרַיִם וְאָנֹכִי אֶעֱלֶה גַם עִלְיָה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיךְ :
 5. וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּעֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׂא בָנָיו יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת טַפָּם וְאֶת נְשֵׂיהֶם בְּעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח פַּרְעֹה לְשִׂאת אֹתוֹ :
 6. וַיִּקְחוּ אֶת מִקְנֵיהֶם וְאֶת רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב וְכָל זֶרְעוֹ אִתּוֹ :
 7. בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בָּנָתָיו וּבָנֹת בָּנָיו וְכָל זֶרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרַיִם :
 8. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִם יַעֲקֹב וּבְנָיו כָּבֵד יַעֲקֹב רְאוּבֵן :
 9. וּבְנֵי רְאוּבֵן הַנּוֹחַ וּפְלֹז וְחֶזְרוֹן וְכַרְמִי :
 10. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן

Joseph [is] still alive, and (that) he is the ruler over all the land of Egypt. And his heart ¹fainted, for he did not believe them.
 27. And [when] they told him all the words of Joseph, which he had spoken unto them, and he saw the wagons which Joseph had sent to carry him, then revived the spirit of Jacob ²his father.
 28. And Israel said: Enough: Joseph my son [is] still alive: let me go and see him before I die.
 30. And Israel journeyed, with all that he had, and came to Beer-sheba: and he sacrificed sacrifices to the God of his father Isaac.
 2. And God said to Israel in the visions of the night, and said: Jacob, Jacob: and he said: Here [am] I.
 3. And he said: I [am] God, the God of thy father; do not fear to go down to Egypt: for (to) a great nation

עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי הוּא מֹשֵׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לִבּוֹ כִּי לֹא הֵאֱמִין לָהֶם :
 27. וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיֵּרָא אֶת הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף לְשִׂאת אֹתוֹ וַתְּחַי רֹחַם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם :
 28. וַיֵּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב כֹּה עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי הוֹ אֵלַיָּה וְאֵרְאוּנִי בְּטָרֶם אָבוֹת :
 CAP. XLVI.
 1. וַיֹּסֶע יִשְׂרָאֵל וְכָד אֲשֶׁר לוֹ וַיָּבֹא בְּעָרֶה שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק :
 2. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב וַיֵּאמֶר הִנְנִי :
 3. וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל תִּירָא מִיֵּרֵד מִצְרַיִם כִּי לְגוֹי גָּדוֹל

1) Ot. grew cold.

and unto his father's house

I will go up,

and tell to Pharaoh,

and I will say unto him:

My brothers and my father's house, which [were] in the land of Canaan, have come unto me.

32. And the men [are] shepherds of flock[s],

for they have been owners of cattle; and their flock[s], and their herd[s], and all that they have they have brought,

33. And it shall come to pass, when Pharaoh shall call unto you, and shall say: What [is] your occupation?

34. That you shall say: Owners of cattle

have been thy servants from our youth even until now, also we also our fathers;

in order that you may dwell in the land of Goshen;

for the abomination of Egypt [is] every shepherd of flock[s].

מו

1. And Joseph came, and told to Pharaoh, and said:

My father, and my brothers, and their flock[s], and their herd[s], and all that they have,

have come out of the land of Canaan, and, behold, they [are] in the land of Goshen.

2. And he took some of his brothers,

וְאֵל בֵּית אָבִיו אָשָׁלָה

וְאֶנְיָדָה לְפָרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

אֲחֵי וּבֵית אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי :

32. וְהָאֲנָשִׁים רְעֵה זֵאֵן

כִּי אֲנֹשֵׁי מִקְנֵה הַיָּדָו וְזֵאֵנָם וּבְהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר דָּהָם הֵבִיאוּ :

33. וְהָיָה כִּי יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאָמַר מַה בַּעֲשִׂיכֶם :

34. וְאָמַרְתֶּם אֲנֹשֵׁי מִקְנֵה הַיָּדָו עַבְדֵּיךָ

מִנְעוּרֵינוּ וְעַד עַתָּה גַם אֲנַחְנוּ גַם אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן

כִּי תֹנְעֵבֶת מִצְרַיִם כָּל רְעֵה זֵאֵן :

CAP. XLVII

1. וַיָּבֵא יוֹסֵף וַיַּגִּד לְפָרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאֲחֵי

וְזֵאֵנָם וּבְהֵמָה וְכָל אֲשֶׁר דָּהָם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהִנֵּנִי בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן :

2. וַיִּקְחֶצֶה אֹהֲיוּ לָקֶחֶת

who came out of his house besides the wives of Jacob's sons, all the soul[s]

[were] sixty and six.

27. And the sons of Joseph which were born to him in Egypt,

[were] two soul[s]; all the soul[s]

of the house of Jacob, that came into Egypt, [were] seventy.

וְשֵׁשֶׁת

28. And Judah he sent before him, unto Joseph,

to show before him [the way] to Goshen; and they came

into the land of Goshen,

29. And Joseph prepared his chariot, and went up

to meet Israel his father, to Goshen;

and he appeared unto him, and fell upon his neck,

and wept upon his neck

30. And Israel said unto Joseph:

Let me die now, since I have seen thy face,

that thou [art] still alive.

31. And Joseph said unto his brothers

יִצְחָק וְרָכָו מִקְבֵּר נָשִׁי כְּגֵי יַעֲקֹב כָּל נַפְשׁ שְׁשִׁים וְשֵׁשֶׁת :

27. וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ בְּמִצְרַיִם

נֶפֶשׁ שְׁנַיִם כָּל הַנַּפְשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִם שְׁבָעִים :

28. וְאֶת יְהוּדָה שְׁלַח לְפָנָיו אֶת יוֹסֵף

לְהוֹדִיעַ לְפָנָיו אֶת הַדֶּרֶךְ לְגֹשֶׁן וַיָּבֵאוּ אֶת יִצְחָק וְרָכָו וְשֵׁשֶׁת בְּנֵי יוֹסֵף

וַיִּפְגְּעוּ בְּיִשְׂרָאֵל

29. וַיַּעֲמֵד יוֹסֵף מִרְכָּבָתוֹ וַיֵּרֶד לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו

וַיִּשְׁתָּה וַיִּפֹּל עַד צַוְאַרְיוֹ

וַיִּבְכֶּה עַל צַוְאַרְיוֹ עוֹד

30. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶת יוֹסֵף אֲמוֹתָה הִפְעֵם אֲחֵרֵי רְאוֹתִי אֵת פְּנֶיךָ

כִּי עוֹדָךְ הִי :

31. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו

וַיִּבְכֶּה עַל צַוְאַרְיוֹ עוֹד

30. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶת יוֹסֵף אֲמוֹתָה הִפְעֵם אֲחֵרֵי רְאוֹתִי אֵת פְּנֶיךָ

כִּי עוֹדָךְ הִי :

31. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו

וַיִּבְכֶּה עַל צַוְאַרְיוֹ עוֹד

1) Or, to give information. 2) Or, repeatedly. 3) H, this time. 4) I. e., both we and our fathers.

and we will be servants
unto Pharaoh.

וְהָיִינוּ עֲבָדִים
לְפַרְעֹה :

21. And [as for] the people,
he removed them

21. וְאֵת הָעָם
הָעֹבֵר אֹתוֹ

26. And Joseph made it
for a statute unto this
day
upon the land of Egypt,

26. וַיִּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף
לְחֹק עַד הַיּוֹם הַזֶּה
עַל אֲדֹמַת מִצְרָיִם

to the cities,
from one end of the
border of Egypt
even unto the other.

לְעָרִים
מִקְצֵה גְבוּל מִצְרָיִם
וְעַד קְצֵהוּ :

[that] Pharaoh [shall
have] the fifth [part];
only the land of the
priests
alone,

לְפַרְעֹה לְחֵמֶשׁ
רַק אֲדֹמַת הַכֹּהֲנִים
לְבָד

22 Only
the land of the priests
he did not buy;

22. רַק
אֲדֹמַת הַכֹּהֲנִים
לֹא קָנָה

did not become
Pharaoh's.

לֹא הָיְתָה לְפַרְעֹה :

for the priests had an
appointed portion
from Pharaoh,

כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים
מֵאֵת פַּרְעֹה

27. And Israel dwelt

27. וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל

and they did eat their
appointed portion
which Pharaoh gave
them;

וַאֲכָלוּ אֶת חֶקְם
אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה

in the land of Egypt,
in the land of Goshen;

בְּאֶרְצוֹן מִצְרָיִם
בְּאֶרְצוֹן גֹּשֶׁן

therefore they did not
sell

עַד בֶּן לֹא מָכְרוּ
אֶת אֲדֹמָתָם :

and they had possessions
therein,

וַיִּנְאָחוּזוּ בָהּ

their land.

וַיִּרְבוּ מְאֹד :

and were fruitful,

וַיִּנְפְּרוּ

23 And Joseph said

23. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל הָעָם

and multiplied exceed-
ingly.

וַיִּרְבוּ מְאֹד :

unto the people:

הִן

וַיְחִי

VAYECHY

28. And Jacob lived
in the land of Egypt

28. וַיְחִי בְּעַקְב
בְּאֶרְצוֹן מִצְרָיִם

I have bought you
to-day
and your land

קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם
וְאֵת אֲדֹמָתְכֶם
לְפַרְעֹה

seventeen years;

שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה

for Pharaoh;

הֵיא לָכֶם זָרַע

and the days of Jacob
were,

וַיְחִי יָמֵי עַקְב

lo, [there is] seed for you,
and you shall sow the
land,

וּזְרַעְתֶּם אֶת הָאָדָמָה

the years of his life,
seven years

שִׁבְעַת שָׁנִים

24. And it shall come to
pass at the ingatherings,
that you shall give a
fifth [part]

24. וְהָיָה בַתְּבוֹאֹת
וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית
לְפַרְעֹה

and a hundred and
forty years.

וְאַרְבָּעִים וּמֵאָה
שָׁנָה :

to Pharaoh,

וְאַרְבַּע תִּזְדֹּת
יִהְיֶה לָכֶם
לְזֶרַע הַשָּׂדֶה

29. And the days of
Israel drew near
to die;

29. וַיִּקְרָבוּ
יָמֵי יִשְׂרָאֵל
לְמוֹת

and four parts
shall be for you,
for seed of the field,
and for your food,

וּלְאֲכִילְכֶם
וּלְאֲשֶׁר בְּבֵתֵיכֶם
וּלְאֲכֹל לְמַפְתָּיִם :

and he called his son
Joseph,

וַיִּקְרָא לְבָנּוּ לְיוֹסֵף

and for those that [are]
in your houses,
and for food for your
little ones.

מַפְטָיִם

and said to him:

וַיֹּאמֶר לוֹ

אם נָא מְצַאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ

25. וַיֹּאמְרוּ
הַחַיִּתָּנוּ
נִמְצָא חֵן

If, now, I have found
favor

אם נָא מְצַאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ

25. And they said:
Thou hast saved our
lives;

let us find favor
in the eyes of my lord,

in thy eyes,

שִׂים נָא יָדְךָ
מִתַּת יָרְכִי

and do with me

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי

put, I pray thee, thy
hand

וַעֲשֵׂיתָ עִמָּדִי

25. וַיֹּאמְרוּ
הַחַיִּתָּנוּ
נִמְצָא חֵן

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי

under my thigh,

וַעֲשֵׂיתָ עִמָּדִי

25. וַיֹּאמְרוּ
הַחַיִּתָּנוּ
נִמְצָא חֵן

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי

and do with me

וַעֲשֵׂיתָ עִמָּדִי

25. וַיֹּאמְרוּ
הַחַיִּתָּנוּ
נִמְצָא חֵן

בְּעֵינֵי אֲדֹנָי

1) Or, according to their cities. 2) II. eating.

in that year.

18. And that year ended, and they came unto him

in the second year,

and said to him:

We will not hide from my lord, how that the money is ended, and the possessions of the cattle [belong] unto my lord,

nothing is left

before my lord,

except our bodies

and our land.

19. Why should we die

before thy eyes,

also we,

also our land?

buy us

and our land

for (the) bread,

and we will be

and our land

servants to Pharaoh;

and give [us] seed,

that we may live,

and not die,

and [that] the land be not desolate.

20. And Joseph bought

all the land of Egypt for Pharaoh:

for the Egyptians sold

each man his field,

because it prevailed over them

the famine;

and the land became Pharaoh's:

בִּשְׁנָה הַהִיא :

18. וַתֵּאָמֶר

הַשְּׁנָה הַהִיא

וַיָּבֹאוּ אֵלָיו

בַּשְּׁנָה הַשְּׁנִית

וַיֹּאמְרוּ לוֹ

לֹא נִכְבֵּד מֵאֲדֹנָי

כִּי אִם תֵּם הַכֶּסֶף

וַיִּמְכְּרֵהוּ הַמִּצְרַיִם

אֶל אֲדֹנָי

לֹא נִשְׂאָר

לִפְנֵי אֲדֹנָי

בְּלֹתֵי אִם גְּוִיֹתֵנוּ

וְאֲדָמָתֵנוּ :

19. לָמָּה נָמוֹת

לְעֵינֶיךָ

גַּם אֲנָחֵנוּ

גַּם אֲדָמָתֵנוּ

קְנֵה אֲתָנוּ

וְאֶת אֲדָמָתֵנוּ

בְּלֶחֶם

וַנְּהִיֶּה אֲנָחֵנוּ

וְאֲדָמָתֵנוּ

עֲבָדִים לַפְרֹעֶה

וְתֵן זֶרַע

וְנִחְיֶה

וְלֹא נָמוֹת

וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם :

20. וַיִּקְנֶן יוֹסֵף

אֶת כָּל אֲדָמַת

מִצְרָיִם לַפְרֹעֶה

כִּי מָכְרוּ מִצְרָיִם

אִישׁ שָׂדֵהוּ

כִּי חָסַד עֲלֵהֶם

הַרְעֵב

וַתְּהִי הָאֲרֶץ לַפְרֹעֶה:

because of the famine.

14. And Joseph gathered up

all the money

that was found

in the land of Egypt

and in the land of Canaan,

for the grain

which they [were] buying;

and Joseph brought

the money

into the house of Pharaoh.

15. And [when] the money ended

from the land of Egypt

and from the land of Canaan,

all the Egyptians came

unto Joseph,

saying:

Give us bread;

for why should we die in thy presence?

for the money fails

16. And Joseph said:

Give your cattle,

and I will give you

for your cattle,

if money fail.

17. And they brought

their cattle

unto Joseph;

and Joseph gave them

bread

[in exchange] for the horses,

and for the possessions of the flock[s].

and for the possessions of the herd[s]

and for the asses;

and he supplied them with bread

[in exchange] for all their cattle

מִפְּנֵי הַרְעֵב :

14. וַיִּקְבַּט יוֹסֵף

אֶת כָּל הַכֶּסֶף

הַנִּמְצָא

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן

בַּשֶּׂבֶר

אֲשֶׁר הֵם שֹׂכְרִים

וַיָּבֹא יוֹסֵף

אֶת הַכֶּסֶף

בֵּיתֵהּ פְּרֹעֶה :

15. וַיֵּאָמֶר הַכֶּסֶף

מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן

וַיָּבֹאוּ כָל מִצְרָיִם

אֶל יוֹסֵף

לֵאמֹר

דְּבַה לָנוּ לֶחֶם

וְלָמָּה נָמוֹת נִנְדָּךְ

כִּי אִפֹּס כֶּסֶף :

16. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף

הָבֹו מִקְנֵיכֶם

וְאֶתְנֶה לָכֶם

בְּמִקְנֵיכֶם

אִם אִפֹּס כֶּסֶף :

17. וַיָּבִיאוּ

אֶת מִקְנֵיהֶם

אֶל יוֹסֵף

וַיֵּתֶן לָהֶם יוֹסֵף

לָחֶם

בְּסוּסִים

וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן

וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר

וּבְחִמְרִים

וַיַּנְהֵלֵם בְּלֶחֶם

בָּקָר מִקְנֵיהֶם

1) H. it was not left. 2) I.e., both we and our land? 3) Or. was spent; failed.

4. And said unto me: **4 וַיֹּאמֶר אֵלַי**
 Behold, I will make thee fruitful, **הֲנִי מְפַרְתְּךָ**
 and multiply thee, **וְהַרְבִּיתֶךָ**
 and make [of] thee **וְנִמְתְּךָ**
 (for) a company of peoples; **קָדְשֵׁי עַמִּים**
 and I will give **וְנָתַתִּי**
 this land **אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת**
 to thy seed after thee **לְבָרְכֶךָ אַחֲרַיָּךְ**
 [for] an everlasting possession. **אֶתְּנֶה עִוְקָם:**
 5. And now thy two sons **5. וְעַתָּה שְׁנֵי בָנֶיךָ**
 that were born to thee **הַנּוֹלָדִים לְךָ**
 in the land of Egypt, **בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם**
 before I came unto thee **עַד בֹּאִי אֵלֶיךָ**
 into Egypt **מִצְרַיִמָּה**
 are mine: **לִי הֵם**
 Ephraim and Manasseh, **אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה**
 like Reuben and Simeon, **כְּרֹאשֵׁי וְשִׁמְעוֹן**
 shall be mine. **יִהְיוּ לִי:**
 6. And thy offspring **6 וּמִוֹלְדֶיךָ**
 which thou begettest **אֲשֶׁר הוֹלֵדְךָ**
 after them, **אַחֲרֵיהֶם**
 shall be thine; **לְךָ יִהְיוּ**
 after the name of their **בְּשֵׁם אֶחְיָהֶם**
 brothers **יִקְרָאוּ בְּנֵהֲבָרְתָם:**
 they shall be called in **7. וְאֵנִי כְּבֹאִי מִפְּדָן**
 their inheritance. **7. וְאֵנִי כְּבֹאִי מִפְּדָן**
 Rachel died by me **מָתָה עָלַי רָחֵל**
 in the land of Canaan **בְּאֶרֶץ כְּנָעַן**
 in the way, **בְּדַרְבֵּי**
 when [there was] still **בְּעוֹד כְּבָרַת אֶרֶץ**
 a tract of land **לְבֹא אֶפְרַתָּה**
 to come to Ephrath, **וְאָחַזְבְּרָה שָׁם**
 and I buried her there **בְּדַרְבֵּי אֶפְרַת**
 in the way of Ephrath, **הִיא בֵּית לְחֶם:**
 which is Beth-lehem, **8. וַיֵּרָא וַיִּשְׂרָאֵל**
 8. And Israel saw **אֶת בְּנֵי יוֹסֵף**
 Joseph's sons, **וַיֹּאמֶר, מִי אֵלֶּה:**
 and he said: Who [are] **וַיֹּאמֶר, מִי אֵלֶּה:**
 these?

kindness and truth, **חֶסֶד וְאֱמֶת**
 do not bury me, I pray **אַל תִּבְרֹא תִקְבְּרַנִּי**
 thee, **בְּמִצְרַיִם:**
 in Egypt. **30. וְשִׁכְבְּתִי**
 30. But let me lie **עִם אֲבוֹתִי**
 with my fathers, **וְנִישָׂאתֵנִי מִמִּצְרַיִם**
 and thou shalt carry me **וְקִבַּרְתֵּנִי בְּקִבְרֵתָם**
 out of Egypt, **וַיֹּאמֶר**
 and bury me in their **אֲנֹכִי אֲעֲשֶׂה**
 burying-place, **בְּדַרְבֵּי אֶרֶץ מִצְרַיִם**
 And he said: **אֲנֹכִי אֲעֲשֶׂה**
 I will do **בְּדַרְבֵּיךָ:**
 according to thy word. **31. וַיֹּאמֶר**
 31. And he said: **הִשְׁבַּעְתָּ לִּי**
 Swear to me: **וַיִּשָׁבַע לוֹ**
 and he swore to him, **וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׂרָאֵל**
 And Israel bowed him- **עַל רֹאשׁ תְּבִמָּה:**
 self **בְּרֹאשׁ תְּבִמָּה:**
 upon the head of the bed.

בִּח

CAP. XLVIII.

1. And it came to pass **1. וַיְהִי אַחֲרַי**
 after these things, **בְּהַדְבָרִים הָאֵלֶּה**
 that one said to Joseph: **וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף**
 Behold, thy father [is] **הִנֵּה אֲבִיךָ חָלָה**
 sick; **וַיִּקַּח**
 and he took **אֶת שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ**
 his two sons with him, **אֶת מְנַשֶּׁה**
 Manasseh **וְאֶת אֶפְרַיִם:**
 and Ephraim, **2. וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב**
 2. And one told Jacob **וַיֹּאמֶר**
 and said: **הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף**
 Behold, thy son Joseph **כָּאֵל אֵלֶיךָ**
 [is] coming unto thee; **וַיִּתְחַזַּק וַיִּשְׂרָאֵל**
 and Israel strengthened **וַיִּשָׁב עַל תְּבִמָּה:**
 himself, **3. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב**
 and sat upon the bed. **אֶל יוֹסֵף**
 3. And Jacob said **אֶל שְׂדֵי**
 unto Joseph: **נִרְאָה אֵלַי בְּלוֹז**
 God Almighty **בְּאֶרֶץ כְּנָעַן**
 appeared unto me in Luz **וַיְבָרֶכְךָ אֹתִי:**
 in the land of Canaan, **וַיִּבְרַךְ אֹתִי:**
 and blessed me.

1) Or, when I shall lie. 2) See Gen. 35. 16.

But he shall ^{repress} upon [their] heel.

20. Of Asher: Fat [shall be] his bread.

And he shall give royal dainties.

21. Naphtali [is] a hind let loose: He gives goodly words.

22. Joseph [is] a fruitful bough, A fruitful bough by a fountain: [His] branches run over the wall.

23 And [they] embittered him, And shot at him, and hated him the archers.

24. But his bow ^{abode} in strength, And the arms of his hands were made strong By the hands of the Mighty One of Jacob. From thence [is the] shepherd, the stone of Israel.

25. [Even] by the God of thy father, who shall help thee, And by the Almighty, who shall bless thee, with the blessings of heaven above, Blessings of the abyss couching beneath, Blessings of the breasts and of the womb.

26 The blessings of thy father prevailed above the blessings of my progenitors Unto the utmost bound of the everlasting hills:

they shall be on the head of Joseph, And on the crown of the head of him that was separate from his brothers.

27. Benjamin [is] a wolf that tears;

וְהוּא יָגֵד עִקְבוֹ : 20. מֵאַשֶׁר שֶׁמֶנֶה רֶחֱמוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲבֹתֵי מַלְכָּה :

21. נַפְתָּלִי אֲנִידָה שִׁדְדָה הִנָּתַן אִמְרוֹ שִׁפְפָר :

22. בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עָלֵי עַיִן בְּנוֹת צִעְדָה עֲרֵי שׂוֹר :

23. וַיִּצְרְרוּהוּ וַרְבּוּ וַיִּשְׂמְדוּהוּ בַעֲרֵי הַצִּיָּים :

24. וַתִּשָּׁב בְּכֹחַהּ וַתִּשָּׂא בְּיָדָיו זְרָעֵי יִדְדוֹ מִיַּד אָבִיר יַעֲקֹב מִשֵּׂים רֹעֵה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל :

25. מֵאֵל אָבִי וּמֵאֵל אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי וּמֵאֵל הַשָּׁמַיִם וּמֵאֵל הַבְּרִיחַ וּמֵאֵל הַיָּם וּמֵאֵל הַבָּרֶחֱבִים וּמֵאֵל הַבָּרֶחֱבִים וּמֵאֵל הַבָּרֶחֱבִים :

26. בְּרִכְתּוֹת אָבִי הִתְרַבְּרוּ עַל בְּרִכְתּוֹת אֲבוֹתַי עַד תְּהִי עוֹלָם תִּתְהַוֶּה לְרֹאשִׁי יוֹסֵף וְלִקְדָּקֵךְ נִזְרָא אִתּוֹ : שֵׁשׁ בְּנֵימִין זֶאֵב וַיִּמְרָק :

27. בְּנֵימִין זֶאֵב וַיִּמְרָק :

From prey, my son, thou hast gone up; He stooped down, he couched as a lion, and as a lioness; who shall rouse him up ?

10. The sceptre shall not depart from Judah,

Nor a lawgiver from between his feet: ¹Until Shiloh come;

And unto him [shall be] the ²obedience of peoples

11. Binding ³for the vine his foal,

And ⁴for the choice vine the colt of his ass; he has washed in wine his clothing,

And in the blood of grapes his vesture.

12. His eyes [shall be] red ⁵more than wine, and his teeth white ⁶more than milk.

13. Zebulun shall dwell at the ⁷haven of the seas;

And he [shall be] at the ⁸haven of the ships; And his border [shall be] by Zidon;

14. Is-sachar [is] a ⁹strong ass, Couching down between the ¹⁰sheepfolds,

15 And he saw ¹¹rest that [it was] good, And the land that [it was] pleasant;

And he bowed his shoulder to bear, And became a servant ¹²of taskwork.

16. Dan shall judge his people, As one of the tribes of Israel.

17. Dan shall be as a serpent upon the way,

An adder upon the path, that bites the horse ¹³heels,

So that his rider fall backward.

18. For thy salvation I have waited, O Lord.

19. Gad, a troop shall press upon him

מִפְרֵי בְנֵי עֲלִיָּה קָרַע רַבֵּץ פֶּאֲרִיחַ וּכְלָבִיא מִי יִקְיִמֵנו : 10. לֹא יִסּוּר יִשְׁבֵּת מִיְהוּדָה וּמִחֲקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְדָּת עַמִּים : 11. אֲכַרִי לִנְפֵן עִירָה וְלִשְׂדֵּקָה בְּנֵי אֲתָנוּ כֶּסֶם בְּיָדוֹ קָשָׁו וּבְדָם עֲנָבִים סוּרָה : 12. חֲדָדִי עֵינָיו מִיַּיִן וְלִבָּן שֵׁנָיו מִחֲלָב : 13. זְבוּלֹן לְחֹוֶף יָמִים יִשְׁבֵּן וְהוּא לְחֹוֶף אֲנָת וַיִּרְכָּתוּ עַל צִידוֹ : 14. יִשָּׂאֲכָר חֲמוֹר גֶּרֶם רֹכֵץ בֵּין שֶׁמֶשֶׁפֵּלְדִים וַיִּרְא מְנוּחָה כִּי טוֹב וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נְעֻמָּה וַיִּמָּשְׁכֵמוּ לְסַבֵּל וַיְהִי לְמַס עֲבָד : 16. דָּן יִדְוֶן עַמּוֹ כְּאַחַד שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל : 17. דָּן יְהִי דָן נֶחֱשׁ עָלֵי דֶרֶךְ שֹׁפֵיפֵן עָלֵי אֲרֵב הַנֹּשֵׂא עִקְבֵי סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אֲחֹרָה : 18. לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי חַמְשִׁי חַמְשִׁי גָד גִּדּוֹד יִגְדָּק : 19. גָּד גִּדּוֹד יִגְדָּק :

1) Or, until he came to Shiloh. 2) Or, gathering. 3) Or, to. 4) Or, from wine. 5) Or, from milk. 6) Or, beach; shore. 7) Ii. bony. 8) Or, two burdens; stables. 9) Or, a resting-place. 10) Or, unto tribute. 11) Or, horned snake. 12) Or, hope. 13) Or, overrome. 14) Or, at the last. 15) Or, remained in firmness

and said: Gather yourselves together, and I will tell you

וַיֹּאמֶר הָאֵסָפוּ וְאֶזְיְדָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם

That which will happen [to] you

אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם

in the latter days.

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים :

2. Assemble yourselves, and hear, sons of Jacob;

2. הַקְבְּצוּ וּשְׁמָעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב

and hearken

וּשְׁמָעוּ

unto Israel your father.

אֶל יִשְׂרָאֵל אָבִיכֶם :

3. Reuben, thou [art] my firstborn; my might and the beginning of my strength; The excellency of dignity and excellency of power.

3. רֵאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כְּחֹמַת וּבְרֵאשִׁית אֹזְנִי יָתֵר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָוֹ 4. Unstable as water,

thou shalt not have the excellency; Because thou wentest up

4. פָּחוּז כַּמַּיִם אַל תִּתֵּר כִּי עָלִיתָ

[to] thy father's bed;

בְּשֵׁכְבִי אָבִיךָ

Then defiledst thou [it];

אֶזְזַת הַחִלְתָּתָּ

[to] my couch he went up.

יָצַע עֲלָיָה :

5. Simeon and Levy [are] brethren; Instruments of violence [are] into their weapons.

5. שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֶחָיִם כְּלֵי חַמָּס מִבְּרִיתֵיהֶם :

6. Into their council

6. בְּסִדְרָם

let my soul not come;

אֵל תָּבֹא נַפְשִׁי

with their assembly

בְּקִהְיָם

let my honor not be united;

אֵל תִּתְדַם בְּכֹרִי

for in their anger they killed a man;

כִּי בְאַפְסָם הָרְגוּ אִישׁ

and in their selfwill they shamed an ox.

וּבְרָצֹנָם עָקְרוּ שׂוֹר :

7. Cursed [be] their anger for [it was] fierce; and their wrath, for [it was] cruel;

7. אָרוּר אַפְסָם כִּי עָוֹ וְעִבְרָתָם כִּי קָשָׁתָהּ

I will divide them in Jacob, and scatter them in Israel.

אֲסַלְקֶם בְּיַעֲקֹב וְאֶפְצֵם בְּיִשְׂרָאֵל :

8. Judah,

8. יְהוּדָה

thou shalt thy brothers praise;

אַתָּה יִדְוֶה אֶחְיָךְ

Thy hand [shall be] on the neck of thy enemies; (They) shall bow down to thee

יָדְךָ בְּעַרְףֵם אֲבִיבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי אָבִיךָ :

9. A whelp of a lion [is] Judah;

9. גּוֹר אַרְיֵה יְהוּדָה

Not so, my father;

לֹא כֵן אָבִי

for this [is] the firstborn;

כִּי זֶה הַבְּכֹר

put thy right hand upon his head.

שֵׁים יְמִינְךָ עַל רֹאשׁוֹ

19. And his father refused,

19. וַיִּמָּאֵן אָבִיו

and said:

וַיֹּאמֶר

I know [it], my son, I know [it],

יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי

he also shall become a people,

גַּם הוּא יִהְיֶה לְעָם

and he also shall be great;

וְגַם הוּא יִגְדֹל

but truly his younger brother

וְאוֹלָם אַחִיו הַבְּתוּן

shall be greater than he,

וַיִּגְדֵּל מִכְּנֹו

and his seed

וְעַרְעוּ

shall become a multitude of nations.

יִהְיֶה מְלֵא הַגּוֹיִם :

20. And he blessed them

20. וַיְבָרַכֵם

in that day.

בַּיּוֹם הַהוּא

saying:

לֵאמֹר

With thee shall Israel bless,

כִּךְ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל

saying:

לֵאמֹר

God make thee

יִשְׁמְךָ אֱלֹהִים

as Ephraim and as Manasseh;

כַּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה

and he set Ephraim before Manasseh.

וַיִּשֶׂם אֶת אֶפְרַיִם קִדְמוֹ מִמְנַשֶּׁה :

21. And Israel said unto Joseph:

21. וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף

Behold, I die;

הִנֵּה אָנֹכִי מֵת

but God will be with you

וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם

and will bring you again

וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם

unto the land of your fathers.

אֶל אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם :

22. And I have given thee one portion above thy

22. נָתַנִּי נַחְמִי כִךְ

brothers, which I took

שֶׁכֶם אֶחָד עַד אֶחְיָךְ

from the hand of the Amorite

אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֲמֹרִי

with my sword and

בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁשִׁי :

with my bow.

בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁשִׁי

מִט

CAP. XLIX.

רַבִּיעַ

רַבִּיעַ

1. And Jacob called

1. וַיִּקְרָא יַעֲקֹב

(unto) his sons,

אֶל בְּנָיו

1) H. fulness. 2) Or, mountain slope. 3) Or, befall you. 4) Or, first-fruits. 5) Or, bubbling over etc. 6) Or, swords; compacts. 7) Or, men. 8) Or, houzhed; A. V. digged down a wall. 9) Or, oxen; the Peshitto has: שִׁיר wall; Targum Onkelos: the wall [of enemies].

the 'mourning	את האבל	in my grave	בְּקַבְרִי
in the threshing-floor of Atad;	בְּגֵרְן הָאֲטָד	which I 'have dug for myself	אֲשֶׁר פָּרִיתִי לִי
and they said:	וַיֹּאמְרוּ	in the land of Canaan,	בְּאֶרֶץ פְּנֵעַן
This is a 'heavy 'mourning	אָבֵל כְּבֵד זֶה	there thou shalt bury me:	שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי
for the Egyptians;	לְמִצְרַיִם	and now, let me go up, I pray thee,	וְעַתָּה, אֲעֹלָה נָא
therefore one called its name	עַל כֵּן קָרָא יִזְבָּח	and bury my father,	וְאָקַבְרָה אֶת אָבִי
Abel-mizraim,	אָבֵל מִצְרַיִם	and I will return.	וְאָשׁוּבָה :
which [is] beyond Jordan,	אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן :	6. And Pharaoh said: Go up,	6. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֹלָה
12. And his sons did to him	12. וַיַּעֲשׂוּ בְנָיו לִי	and bury thy father,	וּקְבַר אֶת אָבִיךָ
so, as he commanded them,	כִּי, כַּאֲשֶׁר צִוֵּים :	as he made thee swear,	כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעְךָ :
13. And his sons carried him	13. וַיִּטְּאוּ אֹתוֹ בְנָיו	7. And Joseph went up to bury his father:	7. וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר אֶת אָבִיו
to the land of Canaan, and buried him in the cave	אֶרֶץ פְּנֵעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרַת	and with him went up all the servants of Pharaoh,	וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ כָּל עַבְדֵי פַרְעֹה
of the field of Machpelah which Abraham bought the field	שָׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשָּׂדֵה	the elders of his house, and all the elders of the land of Egypt,	זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכָל זִקְנֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם
for a burial-possessor from Ephron the Hittite before Maure,	רֵאשִׁית כְּבֹד מֵאֵת עֶפְרָן הַחִיטִּי עַד פְּנֵי מִמְרָא :	8. And all the house of Joseph, and his brothers, and his father's house;	8. וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאָחִיו וְבֵית אָבִיו רַק טַפָּם
14. And Joseph returned into Egypt,	14. וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִמִּצְרַיִם	and their flock[s], and their herd[s], they left in the land of Goshen,	וְצֹאנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן :
he, and his brothers, and all those going up with him to bury his father, after he buried his father.	הוּא וְאָחָיו וְכָל הַעֲלִים אִתּוֹ קָבְרוּ אֶת אָבִיו אַחֲרֵי קָבְרוֹ אֶת אָבִיו :	9. And with him went up also chariot[s], also horsemen, and the camp was very 'heavy.	9. וַיַּעֲלוּ אִתּוֹ גַּם רֶכֶב גַּם פָּרָשִׁים וַהֲיוּ הַמַּחֲנֶה כְּבֵד מְאֹד :
15. And when Joseph's brothers saw that their father was dead,	15. וַיִּרְאוּ אֶחָיו יוֹסֵף כִּי מֵת אַבְרָהָם וַיֹּאמְרוּ	10. And they came unto the threshing-floor of Atad, which [is] beyond Jordan and they mourned there	10. וַיָּבֹאוּ עַד גֵּרְן הָאֲטָד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שָׁם
they said:	כִּי מֵת אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעְנוּ יוֹסֵף וְהָיָב יוֹשִׁיב לָנוּ אֶת פֶּלַח הָרָעָה אֲשֶׁר נִמְקְנוּ אֹתוֹ :	[with] a very great and 'heavy mourning;	מִסְפָּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד
Perhaps will Joseph hate us, and fully 'repay us all the evil which we did [to] him.	16. And they sent a message unto Joseph, saying:	and he made for his father a 'mourning of seven days;	וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אָבֵל שִׁבְעַת יָמִים :
16. And they sent a message unto Joseph, saying:	16. וַיִּצְווּ אֶל יוֹסֵף לְאָמֹר	11. And the inhabitant[s] of the land saw, the Canaanite[s],	11. וַיִּרְא וַיֹּשֶׁב הָאֲרִיז הַכְּנַעֲנִי

1) Or, bought. 2) V. e., both chariots and horsemen. 3) I. e., great. 4) Or, lamentation. 5) I. e., grievous. 6) H. return.

from the children of Heth.
 33. And [when] Jacob finished to command his sons,
 he gathered his feet into the bed;
 and he expired,
 and was gathered unto his people.

מֵאֵת בְּנֵי הֵת :
 33. וַיִּכַּר יַעֲקֹב לְצִוּוֹת אֶת בְּנָיו וַיֵּאסֶף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה וַיָּנֹעַ וַיֵּאסֶף אֶל עַמּוּיו :

CAP. L.

1 And Joseph fell upon his father's face,
 and wept upon him,
 and kissed him.
 2 And Joseph commanded his servants the physicians to embalm his father;
 and the physicians embalmed Israel
 3. And they fulfilled for him forty days,
 for so they were accustomed to fulfil the days of the embalmed,
 and the Egyptians wept for him seventy days.

1. וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַד פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשָּׁק לוֹ :
 2. וַיִּצַו יוֹסֵף אֶת עֲבָדָיו אֶת הַרְפָּאִים לְחַנֵּט אֶת אָבִיו וַיַּחְנְטוּ הַרְפָּאִים אֶת יִשְׂרָאֵל
 3. וַיִּמְלְאוּ לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם בִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִּים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים יוֹם :

4. And [when there] passed the days of weeping for him, Joseph spoke unto Pharaoh's house, saying:
 If, now, I have found favor in your eyes,
 speak, I pray you, in the ears of Pharaoh, saying:
 5. My father made me swear,
 Behold, I die;

4. וַיַּעֲבֵרוּ יְמֵי בְּכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם נָא מָצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנוֹי פַּרְעֹה לֵאמֹר :
 5. אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת :

In the morning he shall devour [the] pray,
 And at the evening he shall divide [the] spoil.
 28. All these [are] the tribes of Israel,
 twelve [in number];
 and this [is] what their father spoke to them;
 and he blessed them,

בַּבֹּקֶר יֹאכַל עֵד וּלְעֶרֶב יִחַלֵּק שָׁדָי :
 28. כָּל אֵלֶּה שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנָיִם עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אָבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אֹתָם :

every one according to his blessing he blessed them.

אִישׁ אֲשֶׁר כְּבָרָתוֹ בֵּרַךְ אֹתָם :

29. And he commanded them, and said unto them:

29. וַיִּצַו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם :

I [am] about to be gathered unto my people; bury me by my fathers at the cave

אֲנִי נֹאסֵף אֶל עַמִּי קְבְּרוּ אֹתִי אִתְּי אֲבֹתַי אֶת הַמְּעֵרָה

which [is] in the field of Ephron the Hittite,

אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה עֶפְרוֹן הַחִתִּי :

30. In the cave

30. בַּמְּעֵרָה

which [is] in the field of Machpelah,

אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה הַמַּכְפֵּלָה

which [is] before Mamre,

אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מַמְרֵה

in the land of Canaan,

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

which Abraham bought with the field

אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת הַשֵּׂדֶה

from Ephron the Hittite

מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחִתִּי

for a burial possession,

לְאֵזוֹת קֶבֶר :

31. There they buried Abraham and Sarah his wife,

31. שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת אַבְרָהָם וְאֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ

there they buried

שָׁמָּה קָבְרוּ

Isaac and Rebekah his wife;

אֶת יִצְחָק וְאֶת רֵבֶקָה אִשְׁתּוֹ

and there

וְשָׁמָּה

I buried Leah.

קָבַרְתִּי אֶת לֵאָה :

32. A purchase [was] the field and the cave which [is] therein

32. מַקְנָה הַשֵּׂדֶה וְהַמְּעֵרָה אֲשֶׁר בּוֹ

1) Or, and [there] were justified for him. 2) Or, are fulfilled. 3) H, his weeping.

MAGIL'S
LINEAR SCHOOL BIBLE

OR

The Hebrew Bible in its Original Language
Self Taught

FOR TEACHERS AND STUDENTS

*IN SCHOOLS, COLLEGES AND UNIVERSITIES, AS WELL AS FOR
SELF-INSTRUCTION.*

A New and Easy Method

FOR POPULARIZING THE STUDY OF THE ORIGINAL HEBREW
BIBLE BY MEANS OF A *LINEAR TRANSLATION.*

— BY —

JOSEPH MAGIL

Formerly Instructor in Higher Hebrew at the Hebrew Education Society's
School and in the B'ne Zion School, Philadelphia, Pa.

EXODUS—שְׁמוֹת

COPYRIGHTED WASHINGTON, JULY 1899, BY JOSEPH MAGIL.

PUBLISHED AND SOLD BY

JOSEPH MAGIL'S PUBLISHING CO.

46 Canal Street,
NEW YORK

1910.

708 South Fifth Street,
PHILADELPHIA, PA.

a hundred and ten year[s].

מִפְטִיר

23. And Joseph saw of Ephraim

children of the third [generation]; also the sons of Machir

the son of Manasseh

were born upon Joseph's knees.

24. And Joseph said unto his brothers:

I die; but God

will surely visit you, and bring you up

out of this land unto the land

which he swore

to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

25. And Joseph made swear the sons of Israel, saying:

God will surely visit you, and you shall bring up my bones from hence.

26. And Joseph died

a hundred and ten year[s] old; and they embalmed him,

and he was put in a coffin in Egypt.

מָאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים : מִפְטִיר

23. וַיִּרְא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם

בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מַכִּיר

בֶּן מְנַשֶּׁה יִלְדוּ עַל בְּרֵכֵי יוֹסֵף : 24. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים

פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֵעֲלָה אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב :

25. וַיִּשָּׁבַע יוֹסֵף אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם

25. וַיִּשָּׁבַע יוֹסֵף אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם

וְהֵעֲלִיתֶם אֶת עַצְמוֹתַי מִזֶּה :

26. וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן מָאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים וַיְחַנְטוּ אֹתוֹ

וַיָּשֶׂם בְּאֵרוֹן בְּמִצְרַיִם :

Thy father commanded before his death, saying:

17. So you shall say to Joseph:

We pray thee, forgive the transgression of thy brothers and their sin,

for they did [to] thee evil; and now, forgive, we pray, the transgression of the servants of the God of thy father; and Joseph wept

when they spoke unto him.

18. And his brothers also went, and fell down before him, and said:

Behold, we [are] to thee [for] servants.

19. And Joseph said unto them: Do not fear:

for [am] I instead of God?

20. And [as for] you, you meant evil against me;

[but] God meant it for good; in order to do like this day,

to keep alive a numerous people.

21. And now, do not fear, I will nourish you and your little ones.

And he comforted them, and spoke unto their heart.

22. And Joseph dwelt in Egypt, he and his father's house; and Joseph lived

אָבִיךָ צִוָּה לְפָנָי מוֹתוֹ לֵאמֹר :

17. כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף : אָנָּה שְׂאֵא נָא

פָּשַׁע אֶחָיִךְ וְחַטֹּאתֵם

כִּי רָעָה נַעַלְתָּ עָלַי : וְעַתָּה שְׂאֵא נָא לְפָשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ

וַיִּבְךְּ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו :

18. וַיֵּלְכוּ גַם אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנְנּוּ לְךָ בְּעַבְדִּים :

19. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אַל תִּירְאוּ

כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי וְאַתֶּם חֹשְׁבֵי רָעָה

אֱלֹהִים חֹשְׁבֵהוּ לְטוֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה בַיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיִית עַם רַב :

20. וְעַתָּה אֵל תִּירְאוּ אֲנִי אֶחָי וְאֶתְכֶם וְאֶת טַפְכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם

וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם : 22. וַיָּשָׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם

הוּא וּבֵית אָבִיו וַיַּחַי יוֹסֵף

ספר שמות

EXODUS.

CAPUT. I. *

<p>who had not known Joseph,</p> <p>9. And he said unto his people: Behold, the people of the children of Israel [are] more and mightier than we.</p> <p>10. Come, let us deal wisely toward them; lest they multiply, and it come to pass, when [there] happens war, that they also join themselves unto our enemies, and fight against us, and go up from the land.</p> <p>11. And they set over them taskmasters in order to afflict them with their burdens; and they built store cities for Pharaoh, Pithom and Raamses.</p> <p>12. But as they afflicted them, so they multiplied, and so they spread; and they were grieved</p>	<p>אשר לא ידע את-יוסף : 9. ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: 10. הבה נתחכמה לו פני-ירפה ורהי פני-תקראנה מקהה ונוסף נב-הוא על-שנאינו ונקסב-בנו ואלה מן-הארץ : 11. וישמו עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים רָמְעַן עֲנֵתוּ בְּסִבְלָתָם ויבִּנוּ עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת-פִּתּוֹם וְאֶת-רַעַמְסֵס : 12. וּבְאִשֶׁר יַעֲנוּ אֹתוֹ בְּן יִרְפָּה וּבֶן יִפְרָזִי וַיִּקְצֹוּ</p>	<p>1 And these [are] the names of the sons of Israel, who came into Egypt: with Jacob every man and his household they came, 2. Reuben, Simeon, Levi and Judah, 3. Issachar, Zebulun and Benjamin, 4. Dan and Naphtali, Gad and Asher, 5 And all the soul[s] (were), that came out of the loins of Jacob, were seventy soul[s]; and Joseph was in Egypt [already]. 6 And Joseph died, and all his brothers, and all that generation, 7. And the children of Israel were fruitful, and swarmed, and multiplied, and grew strong (in) exceedingly exceedingly and the land was filled with them. 8. Now [there] arose a new king over Egypt.</p>	<p>1. ואלה שמות בני ישראל הפאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו : 2. ראובן שמעון לוי ויהודה : 3. יששכר זבולן ובנימין : 4. דן ונפתלי גד ואשר : 5. ויהי כל-נפש יצאי ירך-יעקב שבעים נפש ויוסף היה פמצרים : 6. וימת יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא : 7. ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותפלא הארץ אתם : 8. ויקם מלך-חדש על-מצרים</p>
--	---	--	---

1) Or, into Egypt with Jacob; etc. 2) Or, increased abundently. 3) H. him. 4) H. he. 5) I. e., the more they afflicted them, the more they multiplied and the more etc. 6) Or, feared.

HOW TO STUDY THE LINEAR BIBLE SUCCESSFULLY.

Cover the column of translation *up to the line* you intend to study by the "Student's Cover" which is attached to this book. Read one line of the Hebrew text and the translation thereof *very slowly and carefully* once, twice, or more, until you think you know the translation by heart, and are able to repeat the same precisely, without looking into the book. Then *move the cover upward*, cover the line of translation, read again the Hebrew line, and repeat the translation; then *move the cover downward* again, read the translation *inside*, and compare it with that which you repeated. You must not, however, leave the line upon finding that you were able to give the correct translation thereof, but read and translate it several times until well memorised. Continue to do the same with the following lines, and when a passage is thus memorised it should be gone over again, but this time you must first cover the translation and furnish the same yourself, bearing always in mind that whenever you have yourself translated a line, you must not leave it before the cover was moved *downward* and the translation verified.

Apply the Student's Cover to the *text* in making translations *from English into Hebrew*, just as you have been directed to apply it to the *English translation* in translating *from Hebrew into English*.

In reciting a lesson before the teacher, the student should keep covered the translation, if there is no extra untranslated text appended to the end of the copy in his possession; but the kind attention of teachers, especially those instructing a class, is called to the fact that the untranslated text insures for the teacher positive control over his pupil in translating a given lesson, and saves trouble to both teacher and student. Teachers are, therefore, requested to advise their pupils to secure a copy with an extra untranslated text.

*It was not possible to procure a sufficient number of the characters פ ש י when the work was begun, and the letters ט ז י were therefore, sometimes, placed in their stead in the early pages.

שמות הטעמים

פִּשְׁטָא מִנְחָ זֶרְקָא מִנְחָ סְגוּלָּ מִנְחָ | מִנְחָ רְבִיעִי
מִהֶבֶד פִּשְׁטָא זְקָף־קָמֵן זְקָף־גְּדוּל מִרְכָּא טַפְחָא
מִנְחָ אֲתַנְחֵתָא פּוּר תְּלִישָׁא־קִטְנָה תְּלִישָׁא־גְּדוּלָּה
קִדְמָא וְאוּלָּא אֲזֵלָא־גְּרֵשׁ גְּרֵשִׁים דְּרַגְנָא תְּכִיר יְתִיב
פְּסִיק | סוּף־פְּסִיק שְׁלִשְׁתָּ קְרִנֵּי־פְּרָה מִרְכָּא־כְּפוּלָּה
: יְרַח־בְּיִזְמוּ :

that she may nurse for thee the child?

8. And Pharaoh's daughter said to her:

Go: and the maid went, and she called the mother of the child.

9. And Pharaoh's daughter said to her:

Carry away this child, and nurse him for me, and I will give [thee] thy wages;

and the woman took the child, and she nursed him,

10. And the child grew up and she brought him to Pharaoh's daughter, and he became to her as a son; and she called his name Moses, and she said:

Because out of the water I drew him,

יְלִישֵׁי שְׁלִישֵׁי יי. And it came to pass in those days,

when Moses was grown up, that he went out unto his brethren, and looked on their burdens; and he saw an Egyptian man smiting a Hebrew man of his brethren.

12. And he turned here and there,

וַתִּינַק לָהּ אֶת-הַיֶּלֶד : 8. וַתֹּאמֶר-לָהּ בַת-פַּרְעֹה

לְבִי וַתֵּלֶךְ הַעֲלֶמָה וַתִּקְרָא אֶת-אִם הַיֶּלֶד : 9. וַתֹּאמֶר לָהּ בַת-פַּרְעֹה

הַיֹּלִיבִי אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה וַהֲנַקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת-שִׂכְרֶךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתְּנַקֶּהוּ :

10. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִאֶהוּ לְבַת-פַּרְעֹה וַיְהִי-לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן-הַמַּיִם מָשִׂיתִהוּ :

שְׁלִישֵׁי יי. וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל-אֶחָיו וַיִּרְא בְּסִבְלָתָם וַיִּרְא אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ-עִבְרָי מֵאֶחָיו :

12. וַיִּפֶן פָּה וְכָה

three months. 3. But she could no longer conceal him,

and she took for him a box of papyrus, and daubed [it] with bitumen and with pitch, and she put in it the child, and she put it in the reeds by the brink of the river.

4. And his sister took her stand afar off, to know what would be done to him.

5. And the daughter of Pharaoh came down to bathe at the river,

and her maidens walked along by the riverside, and she saw the box in the midst of the reeds, and she sent her maidservant, and she took it.

6. And she opened [it], and she saw him, the child; and, behold, [it was] a weeping boy; and she had compassion on him, and she said:

Of the children of the Hebrews [is] this one.

7. Then said his sister unto the daughter of Pharaoh: Shall I go and call for thee a woman, a nurse, of the Hebrew women.

שְׁלֹשָׁה יָרְחִים : 3. וְלֹא-יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוּ

וַתִּקַּח לוֹ תֵּבַת גֹּמָא וַתַּחְמְרָהּ בַּחֲמֹר וּבְזָפֶת וַתִּשֶׂם פֶּה אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל-שֵׁפֶת הַיָּרְדֵּן :

4. וַתִּתְצַב אַחֲרָיו מֵרָחֵק לִדְעֹה מַה-יַּעֲשֶׂה לוֹ :

5. וַתֵּרַד בַת-פַּרְעֹה לְרַחֵץ עַל-הַיָּאֵר וַנְּעַרְתִּיהָ הַלְכֹת עַל-יַד הַיָּאֵר וַתִּרְא אֶת-הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת-אֲמָתָהּ וַתִּקַּחֶהּ :

6. וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת-הַיֶּלֶד וְהִנֵּה-נֹעֵר בֶּכֶה וַתַּחְמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־זֶה הָעִבְרָיִם הַזֶּה :

7. וַתֹּאמֶר אַחֲרָיו אֵל-בַת-פַּרְעֹה הַאֵדָה וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִנְּקֵת מִן הָעִבְרָיִת

1) Or, basket. 2) Or, bulrushes. 3) Or, slime. 4) Or, sea-weed. 5) Or, Take. 6) Heb. Moshch, to draw out. 7) Or, thou drewest him.

and he said to them:
Why have you done
this thing.

and you have saved the
male children alive?
19. And the midwives
said unto Pharaoh:

Because not like the
Egyptian women
[are] the Hebrew women
for they [are] lively

before the midwife
comes unto them
(and) they bear.

20. And God did well
to the midwives;
and the people multiplied
and grew exceedingly
strong.

21. And it came to pass,
because the midwives
feared God,

(therefore he made them
houses.
22. And Pharaoh com-
manded (to) all his people,
saying:

Every son that is born
you shall cast (him) into
the river,
but every daughter you
shall save alive.

ב

1. And [there] went a
man
of the house of Levi,

and took [to wife] a
daughter of Levi.

2. And the woman con-
ceived
and bore a son;

and when she saw him
that he was good,
then she concealed him

וַיֹּאמֶר לָהֶם
מַדּוּעַ עָשִׂיתֶם
הַדָּבָר הַזֶּה

וַתַּחַיֶּינָה אֶת־הַיְלָדִים:
19 וַתֹּאמְרוּן הַמִּדְּוָיִת
אֶל־פַּרְעֹה

כִּי לֹא כַנְּשִׂים
הַמִּצְרַיִת
הָעִבְרִית
כִּי־חַיִּוֹת הֵנָּה

בְּמִטְרָם מְבֹאֵר
אֲגַדְהֶן הַמִּדְּוָיִת
וַיֵּלְדוּ:
20. וַיִּשְׂבֵּב אֱלֹהִים
לַמִּדְּוָיִת

וַיִּרְבּוּ הָעָם
וַיַּעֲצִמוּ מְאֹד:
21. וַיְהִי
כִּי־יֵרָאוּ הַמִּנְדְּוָיִת
אֶת־הָאֱלֹהִים
וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים:
22. וַיִּצַּו פַּרְעֹה
קָדְעֵמוֹ
לֵאמֹר

כָּל־בְּנוֹן הַיְלֹד
הַיֹּאֲרָה תִשְׁלִיכֶנּוּ
וְכָל־בַּת־תַּחֲיִינָה:
CAP. II.

1. וַיֵּיךְ אִישׁ
מִבֵּית לֵוִי
וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לוֹי:
2. וַתַּהַר הָאִשָּׁה
וַתֵּלֶד בֶּן
וַתִּרְאֵהוּ אִתּוֹ
כִּי־טוֹב הוּא
וַתִּסְתַּפְּנֶהוּ

because of the children
of Israel:
13. And the Egyptians
made to serve
the childrer of Israel

with rigor.
14. And they made bitter
their lives

with hard service
in mortar and in bricks,
and in all service in the
field,

all their service,
wherein they made
them serve
with rigor.

15. And the king of
Egypt said
to the Hebrew midwives,
of whom the name of
the one [wa-] Shiphrah

and the name of the
second Puaah:
16. And he said:
When you are acting as
midwives

[to] the Hebrew women,
then you shall look on
the birth-stool:
if it be a son,
then you shall kill him;
but if it be a daughter,
then she shall live.

17. But the midwives
feared
God,

and they did not do
as had spoken unto them
the king of Egypt,

and they saved alive the
male children,
שְׁנֵי

18. And the king of Egypt
called
for the midwives,

מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
13. וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכֹפֶר:
14. וַיִּמְרְרוּ
אֶת־חַיֵּיהֶם
בְּעֹבֵדָה קָשָׁה
בְּחָמֶר וּבִלְבָנִים
וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה
אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם
אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם
בְּכֹפֶר:

15. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
מִצְרָיִם
לַמִּנְדְּוָיִת הָעִבְרִיֹּת
אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָת
שִׁפְרָה

וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה:
16. וַיֹּאמֶר
בְּיַדְכֶן
אֶת־הָעִבְרִיֹּת
וְרֹאיתֶן עַל־הַאֲבָנִים
אִם־בֵּן הוּא
וַהֲמַתֶּן אֹתוֹ
וְאִם־בַּת הוּא
וַחַיֶּה:

17. וַתִּירְאוּן הַמִּנְדְּוָיִת
אֶת־הָאֱלֹהִים
וְלֹא עָשׂוּ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן
מֶלֶךְ מִצְרָיִם
וַתַּחַיֶּינָה אֶת־הַיְלָדִים
שְׁנֵי

18. וַיִּקְרָא מֶלֶךְ
מִצְרָיִם
לַמִּנְדְּוָיִת

1) Or, labor, work. 2) Or, vigorous. 3) Or, beautiful.

this great sight.

why is not burned

the thorn-bush?

4. And [when] the Lord ^{saw} that he turned aside to see, then God called unto him

out of the midst of the thorn-bush, and he said:

Moses, Moses:

and he said: Here am I.

5. And he said:

Do not come near ^{hither}: put off thy shoes

from off thy feet;

for the place

upon which thou standest

[is] holy ground.

6. And he said:

I [am] the God of thy ^{father}, the God of Abraham,

the God of Isaac,

and the God of Jacob:

and Moses hid his face;

for he feared to look up

unto God.

7. And the Lord said:

I have surely seen

the affliction of my ^{people} who [are] in Egypt,

and their cry

I have heard

by reason of ^{their} taskmasters; for I know

^{their} sorrows.

את־המראה הגדל הזה

מדוע לא יבער הסנה :

4. וירא יהוה

כי סר לראות

ויקרא אליו אלהים

מתוך הסנה

ויאמר

מישה מישה

ויאמר הנני :

5. ויאמר

אל־תקרב הלם

שד־נעליך

מעל רגליך

כי המקום

אשר אתה עומד עליו

אדמת־קדש הוא :

6. ויאמר

אנכי אלהי אביך

אלהי אברהם

אלהי יצחק

ואלהי יעקב

ויסתר מישה פניו

כי ירא מהביט

אל־האלהים :

7. ויאמר יהוה

ראה ראיתי

את־עני עמי

אשר במצרים

ואת־צעקתם

שמעתי

מפני נגשו

כי ידעתי

את־מבואביו :

from the service,

and they cried,

and their cry went up unto God

from the service.

24. And God heard

their groaning,

and God remembered

his covenant

with Abraham,

with Isaac,

and with Jacob.

25. And God saw

the children of Israel,

and God ^{knew} [their position].

ג

1. And Moses was ^{keeping} the flock of Jethro his father-in-law, the priest of Midian;

and he led the flock

behind the wilderness,

and he came

unto the mountain of God,

to Horeb.

2. And ^{an} angel of the Lord appeared unto him

in a flame of fire

out of the midst of ^{the} thorn-bush;

and he looked,

and, behold, the thorn-bush [was] burning with fire,

but the thorn-bush

was not consumed.

3. And Moses said:

I will turn aside, now

and I will see.

מִתְעַבְדָּה

וַיִּזְעֻקוּ

וַתֵּלֶךְ שׁוֹעֲתָם

אֶל־הָאֱלֹהִים

מִן־הַעֲבֹדָה :

24. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים

אֶת־נַאֲקָתָם

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

אֶת־בְּרִיתוֹ

אֶת־אַבְרָהָם

אֶת־יִצְחָק

וְאֶת־יַעֲקֹב :

25. וַיִּרְא אֱלֹהִים

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֵּדַע אֱלֹהִים :

CAP. III.

1. וּמִשָּׁה הָיָה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ

כֹּהֵן מִדִּיָּן

וַיְנַהֵג אֶת־הַצֹּאן

אֲחֵר הַמִּדְבָּר

וַיָּבֹא

אֶל־הַר הָאֱלֹהִים

זֹהֲרָה :

2. וַיִּרְא מַלְאֲכֵי יְהוָה

אֵלָיו

בְּכַתֵּב־אֵשׁ

מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה

וַיִּרְא

וְהִנֵּה הַסֵּנֶה

בֹּעֵר בְּאֵשׁ

וְהַסֵּנֶה

אֵינְנוֹ אֵכָל :

3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֲסֶרְהָנָא

(אֶרְאֶה

1) I. e., by reason of the bondage. 2) Or, lamentation. 3) Or, took knowledge [of them]; or, and God knew (resolved) [what to do]. 4) Or, the. 5) Heb., his.

17. And the Shepherds came, and drove them away:

17. וַיבֹּאוּ הַרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם

and [when] he saw that [there] was no man.

וַיֵּרָא כִּי-אֵין אִישׁ

but Moses arose, and he helped them,

וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיִּוֹשַׁעַן

then he smote the Egyptian, and hid him in the sand.

וַיַּךְ אֶת-הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַרֹּד:

and he watered their flock.

וַיִּשְׁקֵן אֶת-צֹאֲנָם:

13. And he went out on the second day,

13. וַיֵּצֵא בְיוֹם הַשֵּׁנִי

18. And they came unto Reuel their father, and he said:

18. וַתָּבֹאנָה אֶל-רְעוּיָאֵל אָבִיהֶן וַיֹּאמֶר

and, behold, two Hebrew men were striving together;

וַהֲגִה שְׁנַיִ-אֲנָשִׁים עִבְרִים נֹצְעִים

Why have you hastened to-day?

מַדְנֵעַ מִתְרַתֵּן בַּאֲ הַיּוֹם:

and he said to the guilty one: Why smitest thou thy fellow?

וַיֹּאמֶר לְרָשָׁע לָמָּה תִכֶּה רֵעִי:

19. And they said: An Egyptian man delivered us

19. וַתֹּאמְרוּן אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ

14. And he said: Who made thee for a chief and a judge over us?

14. וַיֹּאמֶר מִי שָׂמְךָ לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁמֵט עָלֵינוּ

out of the hands of the shepherds, and he also drew [water] for us,

מִיַּד הַרְעִים וְגַם-דָּלָה דָּלָה לָנוּ

Thinkest thou to kill me, as thou killedst

הַלְהִרְגִנִי אֶתְּךָ אֲמַר פֶּאֶשֶׁר הִרְגַתְּ אֶת-הַמִּצְרִי

and he watered the flock.

וַיִּשְׁקֵן אֶת-הַצֹּאֲן:

the Egyptian? And Moses feared,

וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר

20. And he said unto his daughters: And where [is] he?

20. וַיֹּאמֶר אֶל-בָּנֹתָיו וַאֲיֹ

and he said: Surely the thing is known,

אֲכַן נֹדַע הַדָּבָר:

why then have you left the man?

לָמָּה זֶה עֹזַבְתֶּן אֶת-הָאִישׁ

and he said: And Pharaoh heard

וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה

call [to] him, and let him eat bread.

קָרָאָן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם:

this thing, and he sought

אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקַשׁ

21. And Moses consented to dwell with the man:

21. וַיּוֹאֵד מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת-הָאִישׁ

to kill Moses; but Moses fled

לְהַרְגֵן אֶת-מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה

and he gave Zipporah his daughter to Moses.

וַתֵּן אֶת-צִפּוֹרָה בְּתוֹ

from the face of Pharaoh,

מִפְּנֵי פַרְעֹה

22. And she bore a son, and he called his name

22. וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ

and he sat down by a well.

וַיֵּשֶׁב בְּאֶרְזֵן-כַּדָּוַן וַיֵּשֶׁב עַד-הַבְּאֵר:

Gershom; for he said:

כִּי אָמַר גֵּרְשֹׁם

16. And the priest of Midian had seven daughters:

וַיָּבֹאוּ וַתִּבְרָאנָה וַתִּדְלָנָה וַתִּמְלֶאנָה אֶת-הַרְהָטִים לְהִשְׁקוֹת צֹאֲן אֲבִיהֶן:

A sojourner I have become in a strange land.

גֵּר הֵייתִי בְּאֶרְץ נִכְרִיָּה.

and they came, and they drew [water], and they filled

וַתָּבֹאנָה וַתִּדְלָנָה וַתִּמְלֶאנָה אֶת-הַרְהָטִים לְהִשְׁקוֹת צֹאֲן אֲבִיהֶן:

23. And it came to pass in the [course of] those many days,

23. וַיָּבֹאוּ בְיָמִים הַרְבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיּוֹאֲנָחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

the flock of their father.

וַיָּבֹאוּ בְיָמִים הַרְבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיּוֹאֲנָחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

that the king of Egypt died, and the children of Israel sighed

וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיּוֹאֲנָחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

the flock of their father.

וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיּוֹאֲנָחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

1) Or, neighbor. 2) Heb., the. 3) Or, delivered. 4) Or, stranger.

19. And I know that the king of Egypt will not allow you to go, not even by a mighty hand.

20. And I will stretch out my hand, and I will smite Egypt with all my wonders which I will do in its midst, and after that he will send you away.

21. And I will give favor [to] this people in the eyes of the Egyptians; and it shall come to pass, [that], when you go, you shall not go empty.

22. But [every] woman shall ask of her neighbor, and of the sojourner in her house: articles of silver, and articles of gold, and garments; and you shall put [them] upon your sons, upon your daughters; and you shall empty out Egypt.

ד

I. And Moses answered, and he said: But, behold, they will not believe me, and they will not hearken to my voice; for they will say: The Lord has not appeared unto thee.

19. וְאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֵּן אֲרָבִים מִמֶּךָ מִצְרָיִם לֵהֲלוֹךְ וְלֹא בְיַד חֲזָקָה: 20. וְשָׁרַחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִפַּיִתִּי אֶת־מִצְרָיִם כָּל־נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרָיִן יִשְׁלַח אֲרָבִים: 21. וְנָתַתִּי אֶת־יָדִי הַעֲסִימָהּ בְּעֵינֵי מִצְרָיִם וְהָיָה כִּי תֵּלְכוּן לֹא תֵּלְכוּ רִיקִים: 22. וְשָׁאַלָה אִשָּׁה מִיְּשֻׁבְתֵיהָ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי־כֶסֶף וְכְלֵי־זָהָב וְשִׁמְרוֹת וְשִׁמְתֶם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בָּנוֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרָיִם:

CAP. IV.

1. וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהִן לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקֻלִּי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ לִי:

To all generations
 16. Go, and assemble the elders of Israel, and say unto them: The Lord, the God of your fathers, has appeared unto me, the God of Abraham, Isaac, and Jacob, saying: I have surely taken cognizance of you and of what is done to you in Egypt.
 17. And I have said: I will bring you up out of the affliction of Egypt unto the land of the Canaanite, and the Hittite, and the Amorite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite, unto a land flowing with milk and honey.
 18. And they will hearken to thy voice and thou shalt come, thou and the elders of Israel, unto the king of Egypt, and you shall say unto him: The Lord, the God of the Hebrews, has met with us; and now, let us go, we pray thee, a journey of three days in the wilderness, and let us sacrifice to the Lord our God.

דָּרֹר דָּר: תְּמִישׁ תְּמִישׁ
 16. קָה וְאַסְפַּת אֶת־זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פָּקֵד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם וְאֶת־הַעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרָיִם: 17. וְאָמַר אֲעֲרֶה אֶתְכֶם מִעֵנֵי מִצְרָיִם אֶרֶץ אֲרָץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִיִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִיִּי וְהַיְבוּסִי אֶרֶץ אֲרָץ זָבַת חֵלֶב וְדָבָשׁ: 18. וְשָׁמְעוּ לְקוֹלְךָ וּבָאתָ אַתָּה וְזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכֶה נָא דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

1) Heb., for generation [and] generation. 2) Or, visited you. 3) Heb., give.

when thou hast brought out the people of Egypt, you shall serve God upon this mountain.

13. And Moses said unto God: Behold, [when] I come unto the children of Israel, and I shall say to them The God of your fathers has sent me unto you; and they shall say unto me: What [is] his name? what shall I say unto them?

14. And God said unto Moses: I WILL BE THAT I WILL BE: and he said: Thus shalt thou say to the children of Israel: I WILL BE has sent me unto you.

15. And God said moreover unto Moses: Thus shalt thou say unto the children of Israel: The Lord, the God of your fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, has sent me unto you; this [is] my name for ever, and this [is] my memorial

בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרָיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־יְהוָה עַל־הַהָר הַזֶּה:

13. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה הִנֵּה אֲנִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּכֶם שְׁלַחֵנִי אֵלֵיכֶם וְאָמַרְנוּ לִי מַה־שֵּׁמוֹ מָה אֲמַר אֲלֵהֶם:

14. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה שְׁלַחֵנִי אֵלֵיכֶם:

15. וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחֵנִי אֵלֵיכֶם וְהָיָה שְׁמִי לְעֹלָם וְהָיָה זִכְרִי

8. And I have come down to deliver them out of the hand of Egypt, and to bring them up out of that land unto a good and broad land, unto a land flowing with milk and honey, unto the place of the Canaanite, and the Hittite, and the Amorite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite.

9. And now, behold, the cry of the children of Israel has come unto me, and I have also seen the oppression [with] which the Egyptians oppress them.

10. And now, come, and I will send thee unto Pharaoh and do thou bring out my people the children of Israel out of Egypt.

11. And Moses said unto God: Who [am] I, that I should go unto Pharaoh, and that I should bring out the children of Israel out of Egypt.

12. And he said: Because I will be with thee; and this [shall be] to thee the token, that I have sent thee:

8. וַיֹּאמֶר לְהוֹצִיאוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּדְבַעֲלֵתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־אָרֶץ מְזֻבָּה וְרוֹחֶבָה אֶל־אָרֶץ זָבַת חֲלֵב וְדָבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִיטִי וְהָאֹמִרִי וְהַפְּרִזִי וְהַחִיטִי וְהַיְבוּסִי:

9. וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם רָאִיתִי אֶת־הַלְחָץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם:

10. וְעַתָּה לְבֹה וְאִשְׁלַחְךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:

11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה מִי אֲנִי כִי אֵלֶּךָ אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:

12. וַיֹּאמֶר כִּי־אֲהִיָּה עִמָּךְ וְזֶה־לְךָ הָאוֹת כִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיךָ

1) Heb., him. 2) Or, now therefore, go. 3) Or, I am that I am. 4) Or, I am.

16. And he shall speak
for thee
unto the people:
and it shall come to pass
he shall be to thee
as a mouth,
and thou shalt be to him
as a God.

17. And this staff
shalt thou take in thy
hand,
[by] which thou shalt do
the signs.

תִּשָּׂי

18. And Moses went,
and he returned
unto Jethro his father-
in-law
and he said to him:
Let me go, I pray thee,
and let me return
unto my brethren
who [are] in Egypt,
and I will see
whether they [are] still
alive,
and Jethro said

to Moses:
Go in peace.

19. And the Lord said
unto Moses
in Midian:

Go, return [to] Egypt:
for all the men are dead
who sought
thy life.

20. And Moses took
his wife
and his sons,
and he set them

16. וְדַבַּר-הוּא לְךָ
אֶל-הָעָם
וְהָיָה
הוּא וְהָיָה לְךָ
לִפֶּה
וְאַתָּה תִּהְיֶה לוֹ
לֵאלֹהִים :

17. וְאֶת-הַמַּטֵּה הַזֶּה
תִּקַּח בְּיָדְךָ
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ
אֶת-הָאֵתוֹת :

תִּשָּׂי

18. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
וַיָּשֻׁב
אֶל-יֶתְרוֹ הַתֵּיּוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ
אֶלְכָה נָא
וְאִשְׁרֹכָה
אֶת-אֶחָי
אֲשֶׁר-בְּמִצְרָיִם
וְאִרְאֶה
הֲעוֹדִים חַיִּים
וַיֹּאמֶר יֶתְרוֹ
לְמֹשֶׁה
לֵךְ לְשָׁלוֹם :

19. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה
בְּמִדְיָן
לֵךְ שָׁב מִצְרָיִם
כִּי-מָתוּ כָּל-הַנְּשָׂאִים
הַמְּבַקְשִׁים
אֶת-נַפְשְׁךָ :

20. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת-אִשְׁתּוֹ
וְאֶת-בָּנָיו
וַיִּרְכְּבֵם

to man,
or who makes dumb,
or deaf,
or seeing,
or blind?

Is it not I the Lord?

12. And now go,
and I will be
with thy mouth,
and I will teach thee
what thou shalt speak.

13. And he said:
Oh Lord,
send, I pray,

by the hand [of him
whom] thou wilt send.

14. And the anger of the
Lord glowed
against Moses,
and he said:

Is [there] not Aaron, thy
brother, the Levite?

I know
that he can speak well,
and also,
behold, he is coming out
to meet thee;

and he will see thee,
and he will be glad in
his heart.

15. And thou shalt speak
unto him,
and thou shalt say
the words

in his mouth;
and I will be
with thy mouth,
and with his mouth
and I will teach you
what you shall do

לְאָדָם
אוֹ מִי-יִשּׁוּם אֲלֵכֶם
אוֹ חֵרֵשׁ
אוֹ פֶקֶחַ
אוֹ עִוֵּר
הֲלֹא אֲנִי יְהוָה :

12. וְעַתָּה לֵךְ
וְאֲנִי אֶתְּנֶה
עִם-פִּיךָ
וְהוֹרִיתִיךָ
אֲשֶׁר תְּדַבֵּר :

13. וַיֹּאמֶר
כִּי אֲדַנִּי
שְׁלַח-נָא
כַּיַּד תִּשְׁלַח :

14. וַיִּחַר-אַף יְהוָה
בְּמֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר

הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ
(הַלֵּוִי)

יָדָעְתִּי
כִּי-דַבֵּר יָדָבֵר הוּא
וְגַם
הִנֵּה-הוּא יֵצֵא
לִקְרַאתְךָ
וְרָאֶךָ
וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ :

15. וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו
וְשָׁמַתָּ
אֶת-הַדְּבָרִים
בְּפִי
וְאֲנִי אֶתְּנֶה
עִם-פִּיךָ
וְגַם כִּי-הוּוֹ
וְהוֹרִיתִי אֶתְּכֶם
אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

1) Or, Now therefore go. 2) I, e., Jethro. 3) Heb., soul. 4) Heb., made them ride.

out of his bosom,
 and, behold, it had turned
 as his [other] flesh,
 8. And it shall come to pass,
 if they will not believe
 and they will not hearken
 to the voice of the first
 sign,
 that they will believe
 to the voice of the latter
 sign.
 9. And it shall come to pass,
 if they will not believe
 also to these two signs,
 and they will not hearken to thy voice,
 that thou shalt take
 of the water of the river,
 and pour [it upon] the dry land;
 and [there] shall become the water
 which thou shalt take
 out of the river,
 (and it shall become) blood
 upon the dry land.
 10. And Moses said
 unto the Lord:
 Oh Lord,
 I am not a man of words,¹
 neither from yesterday,²
 nor from the third day,³
 nor since thou hast spoken
 unto thy servant;
 for heavy of speech,
 and heavy of tongue
 am I.
 11. And the Lord said
 unto him:
 Who has made a mouth

בְּחִיקוֹ
 וַהֲגַה יִשְׁקָה
 כַּבְּשָׂרוֹ
 8. וְהָיָה
 אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ
 וְלֹא יִשְׁמְעוּ
 לְקוֹל הָאֵת הָרִאשׁוֹן
 וְהַאֲמִינוּ
 לְקוֹל הָאֵת הַאֲחֵרוֹן
 9. וְהָיָה
 אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ
 גַם לְשְׁנֵי הָאֵתוֹת
 הָאֵלֶּה
 וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹלְךָ
 וְלִקְבֹּתֶיךָ
 מִבְּיַמֵּי הַיָּאֵר
 וְשִׁפְכֶתָּהּ בַּיַּבְשָׁה
 וְהָיוּ הַמַּיִם
 אֲשֶׁר תִּקַּח
 מִן-הַיָּאֵר
 וְהָיוּ לְדָם
 בַּיַּבְשָׁתִּי
 10. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל-יְהוָה
 בִּי אֲדֹנָי
 לֹא אֲנִי דְבָרִים
 אֲנֹכִי
 גַם מִתְּמוֹל
 גַם מִשְׁלֹשִׁים
 גַם מֵאֲזַי דִּבַּרְךָ
 אֶל-עַבְדְּךָ
 כִּי כְבֹד-פִּי
 וְכְבֹד לְשׁוֹן
 אָנֹכִי
 11. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
 מִי שָׂם פֶּה

2. And the Lord said unto him:
 what is that in thy hand?
 and he said: A staff.
 3. And he said:
 Cast it to the ground:
 and he cast it to the ground,
 and it became a serpent;
 and Moses fled from before him.
 4. And the Lord said unto Moses:
 Stretch out thy hand,
 and seize by its tail;
 and he stretched out his hand,
 and he took hold of it,
 and it became a staff
 in his hand.
 5. In order that they may believe
 that [there] has appeared unto thee, the Lord,
 the God of their fathers,
 the God of Abraham,
 the God of Isaac,
 and the God of Jacob.
 6. And the Lord said furthermore unto him:
 Bring, now, thy hand
 into thy bosom;
 and he brought his hand
 into his bosom,
 and he brought it out,
 and, behold, his hand
 was leprous, [white] as snow.
 7. And he said:
 Return thy hand
 into thy bosom;
 and he returned his hand
 into his bosom,
 and he brought it out.

2. וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה
 מַה בְּיָדְךָ
 וַיֹּאמֶר, מַטֵּה
 3. וַיֹּאמֶר
 הִשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶצָה
 וַיִּשְׁלֹכֵהוּ אֶרֶצָה
 וַיְהִי לְנֹחָשׁ
 וַיָּנֹס מֹשֶׁה מִפָּנָיו
 4. וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה
 שְׁטַח יָדְךָ
 וְאִחֹז בְּזַנְבוֹ
 וַיִּשְׁטַח יָדוֹ
 וַיִּחְזַק בוֹ
 וַיְהִי לְמַטֵּה
 בְּיָדוֹ
 5. לְמַעַן יֵאֱמִינוּ
 כִּי-נִרְאָה אֵלָיְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֶם
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 6. וַיֹּאמֶר יְיָ לוֹ עוֹד
 הֲבֵא נָא יָדְךָ
 בְּחִיקְךָ
 וַיָּבֵא יָדוֹ
 בְּחִיקוֹ
 וַיּוֹצֵאָהּ
 וַהֲגַה יָדוֹ
 מִצַּרְעַת כַּשָּׁלֵג
 7. וַיֹּאמֶר
 הֲשִׁב יָדְךָ
 אֶל-חִיקְךָ
 וַיָּשִׁב יָדוֹ
 אֶל-חִיקוֹ
 וַיּוֹצֵאָהּ

1) Heb., earth. 2) I. e., I am not eloquent. 3) I. e., heretofore. 4) Heb., mouth.

and you make them ^{rest} from their burdens.

6 And Pharaoh commanded in that day

the taskmasters of the people and their officers,

saying:

7. You shall no more give straw to the people

to make bricks,

as yesterday and the ^{third day;} let them go,

and pick up straw for ^{themselves.}

8. And the number

of the bricks,

which they [were] ^{making} yesterday [and] the ^{third day,}

you shall impose upon ^{them;}

you shall not diminish ^{of it} for they [are] lazy,

therefore they cry,

saying:

Let us go,

let us sacrifice to our ^{God.}

9. Let the word ^{be heavy} upon the man,

that they may labor in it

that they may not regard false words,

10. And [there] went out

the taskmasters of the ^{people} and their officers,

and they said unto the ^{people,}

saying:

Thus has said Pharaoh:

I will not give you ^{straw,}

וְהַשְׁפַּתֶּם אֹתָם לְשִׁבְלֹתֵיכֶם:

6. וַיִּצְוֶה פַרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא

אֶת־הַמְּנַגְּשִׁים בְּנֵי־אֶת־שֹׁטְרֵי־וְאֶת־שֹׁטְרֵי־לְאֹמְרֵי:

7. לֹא תִתְּנוּ עֲבֹתֵי עֹמֵק לָהֶם לְעֹשֶׂת־בְּרִיקֵי בְּלִבְנֵי הַבְּלָבִים

כַּמֶּלֶךְ יְשֻׁרָם הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם עֲבֹתֵי:

8. וְאֶת־מִתְכַּנְּתֵי הַבְּלָבִים אִי־יָרֵד הֵם עִשִׂים כַּמֶּלֶךְ יְשֻׁרָם

הַיְשִׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִרְעוּ עִמָּנוּ כִּי־יִנְרָפוּבֵי הֵם

עַל־כֵּן הֵם צֹעְקִים לְאֹמֵר וְלֵבָה נִזְכָּחָה לְאֱלֹהֵינוּ:

9. תִּכְבַּד הַעֲבֹדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וְנִישְׁטֵי־בָה וְאַל־יִשְׁעוּ

כְּדַבְּרֵי־יִשְׂרָאֵל: 10. וַיֵּצְאוּ נִגְשֵׁי־הָעָם וְשֹׁטְרֵי־וְאִמְרֵי אֱלֹהֵי־עַם:

כֹּה אָמַר פַּרְעֹה: אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם עֲבֹתֵי:

ה שְׁבִיעִי

1. And afterwards came Moses and Aaron,

and they said unto ^{Pharaoh:} Thus has said the Lord,

the God of Israel: Send away my people,

that they may hold a ^{feast to me} in the wilderness,

2. And Pharaoh said: Who [is] the Lord,

that I should hearken ^{to his voice} to send away Israel?

I do not know the Lord, and also Israel

I will not send away,

3. And they said: The God of the He-^{brews}

has met with us: let us go, we pray thee,

a journey of three days into the wilderness,

and let us sacrifice to the Lord our God:

lest he strike us with the pestilence or with the sword,

4. And [there] said ^{unto them} the king of Egypt:

Why, Moses and Aaron, do you disturb the people

from their works?

go to your burdens,

5. And Pharaoh said: Behold, many [are] now

the people of the land,

1. וְאַחֲרַי כָּאוֹ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיְחַגְּלוּ לִי בַּמִּדְבָּר:

2. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלִי לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח:

3. וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעֲבָרִים נִקְרָא עֲלֵינוּ גִלְבָּה נָא דַרְבַּי שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבָּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִפְגְּעֵנוּ בַּדָּבָר אוֹ בַּחֶרֶב:

4. וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מְשֹׁה וְאַהֲרֹן מִפְּרִיעוֹ אֶת־הָעָם מִמְּעֲשֵׂיהֶם לָכוּ לְסַבְּלֹתֵיכֶם:

5. וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה הֲיֵרִבִּים עִמָּתָּה עַם הָאָרֶץ

1) Or, disturb them. 2) I. e., heretofore. 3) Or, pay attention to etc.

Surely
 a bridegroom of blood
 [art] thou to me.
 26. And he ^{desisted}
 from him,
 then she said:
 A bridegroom of blood
 [art thou]
 because of the circum-
 cision.
 27. And the Lord said
 unto Aaron:
 Go, to meet Moses,
 to the wilderness:
 and he went,
 and he met him
 in the mountain of God,
 and he kissed him.
 28. And Moses told to
 Aaron
 all the words of the Lord,
 [with] which he had
 sent him,
 and all the signs
 which he had ^{comman-}
 ded him.
 29. And Moses and Aaron
 went,
 and they assembled
 all the elders
 of the children of Israel.
 30. And Aaron spoke
 all the words
 which the Lord has
 spoken
 unto Moses;
 and he did the signs
 before the eyes of the
 people.
 31. And the people belie-
 ved;
 and [when] they heard
 that the Lord had
 visited
 the children of Israel,
 and that he had seen
 their affliction,
 then they bowed their
 heads,
 and they prostrated
 themselves.

כִּי חַתֵּן דָּמִים אַתָּה לִי :
 26. וַיִּרְךָ מִיָּמֵינוּ
 אֶזְרָא אֲמָרָה
 חַתֵּן דָּמִים
 לְמַעַן לֵת .
 27. וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-אַהֲרֹן
 קַדֵּף לִקְרֹאת מֹשֶׁה
 הַמִּדְבָּרָה
 וַיֵּלֶךְ
 וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
 בְּהַר יְהוָה
 וַיִּשְׁקֻצוּ :
 28. וַיַּגִּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
 אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר שְׁלָחַו
 וְאֵת כָּל-הָאֵתוֹת
 אֲשֶׁר צִוָּהוּ :
 29. וַיֵּלְכּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וַיִּאסְפוּ
 אֶת-כָּל-זִקְנֵי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 30. וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן
 אֵת כָּל-הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה
 וַיַּעַשׂ הָאֵתוֹת
 לְעֵינֵי הָעָם :
 31. וַיֵּאמְנוּ הָעָם
 וַיִּשְׁמְעוּ
 כִּי-פָקַד יְהוָה
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְכִי רָאָה אֶת-עַנְיָם
 וַיִּקְדּוּ
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ :

upon 'an ass,
 and he returned
 to the land of Egypt:
 and Moses took
 the staff of God
 in his hand.
 21. And the Lord said
 unto Moses:
 When thou goest
 to return to Egypt,
 see all the wonders
 which I have put in thy
 hand,
 and do them before
 Pharaoh;
 but I will harden
 his heart,
 and he will not send
 the people.
 22. And thou shalt say
 unto Pharaoh:
 Thus said the Lord:
 My son, my firstborn
 [is] Israel.
 23. And I said unto thee:
 Send away my son,
 that he may serve me,
 and thou hast refused
 to send him away:
 behold, I will slay
 thy son, thy firstborn.
 24. And it came to pass
 on the way,
 in the lodging place,
 that the Lord met him,
 and he sought [to] kill
 him.
 25. Then Zipporah took
 a stone,
 and she cut off
 the foreskin of her son,
 and she cast [it] at his
 feet,
 and she said:

עַל-דַּחַמֵּר
 וַיָּשָׁב
 אֶרְצָה מִצְרַיִם
 וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת-מִטְּתֵת הָאֱלֹהִים
 בְּיָדּוֹ :
 21. וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה
 בְּלִכְתְּךָ
 לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה
 רְאֵה כָּל-הַמִּפְתִּיחַים
 אֲשֶׁר-שָׂמֵתִי בְיָדְךָ
 וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה
 וְאֲנִי אֶחֱזַק
 אֶת-לִבּוֹ
 וְלֹא יִשְׁלַח
 אֶת-הָעָם :
 22. וְאַתָּה תֵּאמַר
 אֶל-פַּרְעֹה
 כֹּה אָמַר יְהוָה
 בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל :
 23. וַאֲמַר אֵלָיךְ
 שְׁלַח אֶת-בְּנִי
 וַיַּעֲבֹדֵנִי
 וְתִמְאַן לְשַׁלְּחוֹ
 הִנֵּה אֲנִי הִרַג
 אֶת-בְּנִיךָ בְּכַרְךָ :
 24. וַיְהִי בְדַרְךָ
 בַּמַּלְאָךְ
 וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה
 וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ :
 25. וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֶרֶב
 וַתַּכֶּתֶת
 אֶת-עֹרְלַת בְּנֵיהָ
 וַתַּנְעֵן לְרַגְלָיו
 וַתֹּאמֶר

1) Heb., the. 2) I. e., regard well; see that thou do all the wonders which etc. 3) Or, flint; sharp instrument. 4) Or, withdrew; let him alone.

to give them
 the land of Canaan,
 the land of their
 sojournings,
 in which they sojourned.
 5. And I have also heard
 the groaning
 of the children of Israel,
 whom the Egyptians
 make to serve; }
 and I have remembered
 my covenant.
 6. Therefore
 say to the children of
 Israel: I [am] the ¹Eternal,
 and I will bring you out
 from under the burdens
 of Egypt,
 and I will deliver you
 from their service,
 and I will redeem you
 with a stretched out arm
 and with great judgment.
 7. And I will take you to me
 for a people,
 and I will be to you
 for a God;
 and you shall know
 that I am the Lord your
 God,
 who brings you out
 from under the burdens
 of Egypt.
 8. And I will bring you
 into the land,

[concerning] which I
 raised my hand
 to give it

to Abraham, to Isaac,
 and to Jacob;

תָּתַתְּ לָהֶם
 אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
 אֶת־אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם
 אֲשֶׁר־הִגְדוּ בָהּ :
 5 וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי
 אֶת־נַאֲקַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר מִצְרַיִם
 מַעֲבִידֵם :
 6 לָכֵן
 אֲמַרְתִּי לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲנִי יְהוָה
 וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מִתַּחַת סְבִילֵי
 מִצְרַיִם
 וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵעַבְדֵיכֶם
 וְאֶרְדְּמֶתְכֶם
 בְּיָד מְשֻׁטָּה
 וּבִשְׁפָט גָּדוֹל :
 7 וְאֶתְּכֶם לִי
 לְעָם
 וְאֶנִּי אֶהְיֶה לָכֶם
 לֵאלֹהִים
 וְיָדַעְתֶּם
 שֶׁאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמּוֹצֵא אֶתְכֶם
 מִתַּחַת סְבִילֵי
 מִצְרַיִם :
 8 וְהוֹבֵאתִי אֶתְכֶם
 אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי אֶת־יְהוָה
 תָּתַתְּ אֵת
 אֶת־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב :

Lord,
 why hast thou done evil
 to this people?
 why then hast thou sent
 me?
 23. For, since I came
 unto Pharaoh
 to speak in thy name,
 he has done [more] evil
 to this people,
 but deliver
 thou hast not delivered
 thy people.
 1
 1. And the Lord said
 unto Moses:
 Now shalt thou see
 what I will do to
 Pharaoh:
 for with a strong hand
 I will send them away,
 and with a strong hand
 shall he drive them out
 of his land.

VAAYRAH.

2. And God spoke
 unto Moses,
 and he said unto him:
 I [am] the Lord,
 3 ¹And I appeared
 unto Abraham,
 unto Isaac,
 and unto Jacob,
 as God Almighty,
 but [by] my name THE
¹ETERNAL.
 I was not ²known to
 them.
 4. And I have also
 established
 my covenant with them

אֲדֹנָי
 לָמָּה הָרַעְתָּה
 לְעַם הַזֶּה
 לָמָּה הוּא שְׁלַחְתָּנִי :
 23. וּמֵאָז בָּאתִי
 אֶל־פַּרְעֹה
 לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ
 הִרַע לְעַם הַזֶּה
 וְהוֹצֵאתִי
 לֹא־הוֹצַאתָ
 אֶת־עַמִּי :
 1
 1. וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה
 עַתָּה תִּרְאֶה
 אֲשֶׁר אֲעִשֶׂה לְפַרְעֹה
 כִּי בְיָד חֲזָקָה
 יִשְׁלַחֶם
 וּבְיָד חֲזָקָה
 יִדְרִימֶם מֵאֶרְצוֹ :

CAP. VI.

וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה
 עַתָּה תִּרְאֶה
 אֲשֶׁר אֲעִשֶׂה לְפַרְעֹה
 כִּי בְיָד חֲזָקָה
 יִשְׁלַחֶם
 וּבְיָד חֲזָקָה
 יִדְרִימֶם מֵאֶרְצוֹ :

וַאֲרָא

2 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
 אֶל־מֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אֲנִי יְהוָה :
 3 וַאֲרָא
 אֶל־אַבְרָהָם
 אֶל־יִצְחָק
 וְאֶל־יַעֲקֹב
 בְּשֵׁם שְׁדַי
 וּשְׁמִי יְהוָה
 לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם :
 4 וְגַם הִקְמַתִי
 אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם

1) Or, Everlasting. 2) Or, made known.

and, behold, thy servants [are] beaten, and thy people are treated as sinners.*
17. But he said:

Lazy [are] you, lazy; therefore you say: Let us go.

Let us sacrifice to our God.

18. And now, go, work.

and straw shall not be given to you, yet the number of bricks

shall you give.

19. And the officers of the children of Israel saw themselves

in evil [case]

to say:

You shall not diminish from your bricks,

the matter of a day in its day.

20. And they met

Moses and Aaron

standing to meet them.

as they came out

from Pharaoh.

מַפְטִיר

21. And they said unto them:

The Lord may look upon you,

and he may judge:

because you made our savour to be abhorred

in the eyes of Pharaoh.

and in the eyes of his servants,

to give a sword in their hand

to kill us.

22. And Moses returned

unto the Lord.

and he said:

וַהֲנִי עֲבָדְךָ כְּאֲדָמָי וְדַמְתָּאֵת עַבְדְּךָ :

17. וַיֹּאמֶר

נֹרְפִים אַתֶּם נֹרְפִים עַל כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים

נֵלְכָה

נִזְבַּחַה לַיהוָה :

18. וְעַתָּה לָכֵן עֲבֹדוּ

וְתָבוֹן לֹא יִתֵּן לָכֵם וְתָבוֹן לְבַנְיִם

תִּתְּנוּ :

19. וַיִּרְאוּ שָׂמְרֵי כְנִי יִשְׂרָאֵל אֹתָם

בְּרָע לֵאמֹר

לֹא תִרְעוּ מִלְּבַנְיָכֶם

דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ : וַיִּפְגְּעוּ

20. אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נֹשְׂבִים לִקְרָאתָם

בְּצֵאתָם מֵאֵת פַּרְעֹה :

21. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם

וַיִּשְׁפֹּט אֱשֶׁר תִּבְאֲשֹׁתֶם אֶת־רֵיהֶוּ

בְּעֵינֵי פַרְעֹה :

22. וַיָּשֹׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר

11. Go yourselves,

get you straw

where you can find it:

for it shall not be diminished

of your work

a thing.

12. And the people scattered themselves

throughout all the land of Egypt

to pick stubble

for straw.

13. And the taskmasters were urgent,

saying:

Complete your works.

the matter of a day in its day,

as when there was straw.

14. And [there] were beaten

the officers of the children of Israel

whom the taskmasters of Pharaoh had

set over them.

saying:

Why have you not completed

your fixed task

to make bricks,

as yesterday and the third day,²

both yesterday and to-day?

15. And [there] came

the officers of the children of Israel,

and they cried unto Pharaoh,

saying:

Why dost thou do thus

to thy servants?

16. straw

is not given to thy servants,

and bricks,

they say to us.

Make ye:

וְ אַתֶּם לָכוּ

קְחוּ לָכֵם תָּבוֹן

מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ

כִּי אִין נִדְרַע

מֵעֲבֹדְתֶכֶם

דָּבָר :

12. וַיִּפְצְוּ הָעָם

בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם

לְקַשֵּׁשׁ קֶשֶׁת

לְתָבוֹן :

13. וְהַנְּשִׂים אֲצֵימִים

לֵאמֹר

כִּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם

דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ

כַּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתָּבוֹן

14. וַיִּבְּעוּ

שָׂמְרֵי כְנִי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר־שָׂבוּ עֲלֵהֶם

נֹשְׂבֵי פַרְעֹה

לֵאמֹר

מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם

תְּקֵבֶם

לְבָבוֹן

כְּתִכּוֹל שְׁלֹשִׁים

גַּם־תְּכּוֹל גַּם־הַיּוֹם :

15. וַיָּבֹאוּ

שָׂמְרֵי כְנִי יִשְׂרָאֵל

וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פַּרְעֹה

לֵאמֹר

לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה

לְעַבְדֶּיךָ :

16. תָּבוֹן

אִין נָתַן לְעַבְדֶּיךָ

וּלְבַנְיִם

אֹמְרִים לָנוּ

עֲשׂוּ

1) Or, task. 2) I. e., as heretofore. 3) Or, but the fault is in thy own people. 4) Or, deliver. 5) Or, when it was said. 6) Or, in the way.

Bring out
the children of Israel
from the land of Egypt
according to their hosts.

27. Those [were] they
who spoke
unto Pharaoh,
the king of Egypt,
to bring out
the children of Israel
from Egypt;
that [was] Moses and
Aaron.

28. And it came to pass,
on the day
[when] the Lord spoke
unto Moses
in the land of Egypt.

וַיֹּאמֶר
.9. That the Lord spoke
unto Moses,
saying:
I [am] the Lord;
speak unto Pharaoh,
the king of Egypt,
all that I speak unto
thee.

30. And Moses said
before the Lord:
Behold, I [am] of
uncircumcised lips,
and how
shall Pharaoh hearken
unto me?

ו
I. And the Lord said
unto Moses:
See,
I have made thee a god
to Pharaoh;

הוֹצִיאֵנִי
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
עַל־צְבָאוֹתָם :

27. הֵם הַמְדַבְּרִים
אֶל־פַּרְעֹה
לְהוֹצִיאַת
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם
הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

28. וַיְהִי
בַיּוֹם
דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר
אֲנִי יְהוָה
דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה
כְּכֹל מִצְוֹתַי
אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי
דֹבֵר אֲקִיף :

30. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לִפְנֵי יְהוָה
הִנֵּן אֲנִי עֵרֶל שְׂפָתַי
וְאֵיךְ
יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה :
CAP. VII.
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה
רְאֵה
נִתְּקִיף אֱלֹהִים
לְפַרְעֹה

and Moses:
and the years of the life
of Anram
[were] seven and thirty
and one hundred year[s].

21. And the sons of Izhar:
Korah, and Nepheg,
and Zichri.

22. And the sons of
Uzziel:
Mishael, and Elzaphan,
and Sithri.

23. And Aaron took
Elishuba,
the daughter of
Amminadab,
the sister of Nahshon,
to himself for a wife;
and she bore to him
Nadab,
and Abihu,
Eleazar,
and Ithamar.

24. And the sons of
Korah:
Assir, and Elkannah,
and Abiasaph;
these [were]
the families of the
Korahites.

25. And Eleazar, the son
of Aaron,
took to himself
[one] of the daughters
of Putiel
(to himself) for a wife;
and she bore to him
Phinehas;
these [were] the heads
of the fathers' [houses]
of the Levites
according to their
families.

26. That is Aaron and
Moses,
to whom the Lord said

וְאֶת־מֹשֶׁה
וּשְׁנֵי טוֹי עָמְרָם
שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים
וּמֵאֵת שָׁנָה :

21. וּבְנֵי יִזְחָר
קֹרַח וְנִפְגַּח וְזִיכְרִי :
22. וּבְנֵי עֻזִּיאֵל
מִישַׁאֵל וְאֶלְצָפָן
וּסִיתְרִי :

23. וַיִּקַּח אַהֲרֹן
אֶת־אֵלִישֻׁבָע
בַּת־עַמִּינָדָב
אֲחֹת נַחֲשׁוֹן
לוֹ לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לוֹ
אֶת־נָדָב
וְאֶת־אֲבִיהוּא
אֶת־אֵלְעָזָר
וְאֶת־אִיתָמָר :
24. וּבְנֵי קֹרַח
אֲסִיר וְאֶלְקָנָה
וְאֲבִיאֲסָף
אֵלֶּה
מִשְׁפַּחַת קֹרַחִי :
25. וַיִּלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
לָקַח־לוֹ
מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל
לוֹ לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לוֹ
אֶת־פִּינְחָס
אֵלֶּה רְאִשֵׁי
אֲבוֹת הַלְוִיִּם
לְמִשְׁפַּחָתָם :

26. הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה
אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לְהֵם

the sons of Reuben
 the firstborn of Israel:
 Hanoch, and Pallu,
 Hezron, and Carmi;
 these [were] the families
 of Reuben.
 15. And the sons of
 Simeon:
 Jemuel, and Jamin, and
 Ohad,
 and Jachin, and Zohar,
 and Shaul the son of
 the Canaanitess;
 these [were]
 the families of Simeon.
 16. And these [were] the
 names
 of the sons of Levi
 according to their
 generations:
 Gershon, and Kehath,
 and Merari;
 and the years of the life
 of Levi
 [were] seven and thirty
 and one hundred year[es].
 17. The sons of Gershon:
 Libni and Shimei,
 according to their
 families.
 18. And the sons of
 Kehath:
 Amram, and Izhar,
 and Hebron, and Uzziel;
 and the years of the life
 of Kehath
 [were] three and thirty
 and one hundred year[es].
 19. And the sons of
 Merari:
 Mahli and Mushi;
 these [were] the families
 of the Levites
 according to their
 generations.
 20. And Amram took
 Jochebed his aunt
 to himself for a wife;
 and she bore to him
 Aaron

בְּנֵי רְאוּבֵן
 כֹּהֵן יִשְׂרָאֵל
 הַחֹדֶד וּפְלוּא
 הֶזְרֹן וְכַרְמִי
 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן
 15. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן
 יֵמֻעַל וַיַּמִּין וְיָחִין
 וְזוּהָר וְשָׂאוּל בֶּן-חַנְּנִיעַנִית
 אֵלֶּה
 מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן
 16. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בְּנֵי לֵוִי
 לְתֹלְדוֹתָם
 גֵּרְשׁוֹן וְכֹהֵלֶת
 וּמְרָרִי וְשָׁנֵי חַיֵּי לֵוִי
 שִׁבְעֵי וּשְׁלֹשִׁים
 וּמֵאֵת שָׁנָה
 17. בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
 לִבְנֵי וְשִׁמְעִי
 מִשְׁפְּחֹתָם
 18. וּבְנֵי כֹהֵלֶת
 עֲמָרָם וְיִזְחָר
 וְהֶבְרֹן וְעֻזִּיאֵל
 וְשָׁנֵי חַיֵּי כֹהֵלֶת
 שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשִׁים
 וּמֵאֵת שָׁנָה
 19. וּבְנֵי מְרָרִי
 מַחְלִי וּמוּשִׁי
 אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת לֵוִי
 לְתֹלְדוֹתָם
 20. וַיִּקַּח עֲמָרָם
 אֶת-יֹכְבֵד וְדָתוֹ
 לוֹ אִשָּׁה
 וַתֵּלֶד לוֹ
 אֶת-אַהֲרֹן

and I will give it to you
 [for] an inheritance;
 I [am] the Lord.
 9. And Moses spoke so
 unto the children of
 Israel;
 but they hearkened not
 unto Moses
 from shortness of
 spirit
 and from hard service.
 10. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 11. Go, speak unto
 Pharaoh,
 the king of Egypt,
 that he shall send away
 the children of Israel
 from his land.
 12. And Moses spoke
 before the Lord,
 saying:
 Behold, the children of
 Israel
 have not hearkened
 unto me;
 how then shall Pharaoh
 hear me,
 whereas I am of uncir-
 cumcised lips?
 13. And the Lord spoke
 unto Moses and unto
 Aaron
 and he commanded them
 concerning the children
 of Israel
 and concerning Pharaoh,
 the king of Egypt,
 to bring out
 the children of Israel
 out of the land of Egypt.
 14. These [were] the
 heads
 of their fathers' houses;

וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם
 מוֹרְשָׁה
 אֲנִי יְהוָה
 9. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא שָׁמְעוּ
 אֶל-מֹשֶׁה
 מִקְצָר רוּחַ
 וּמִקְשָׁרָה קֶשֶׁת
 10. וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר
 11. הֵן בֹּאֲדַבֵּר אֶל-פַּרְעֹה
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 וַיִּשְׁלַח
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶצוֹ
 12. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 לִפְנֵי יְהוָה
 לֵאמֹר
 הִנֵּן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי
 וְאֵךְ יִשְׁמְעֵנִי פַרְעֹה
 וְאֲנִי עֶרְל שְׂפָתַיִם
 13. וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
 וַיִּצְוֵם
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶל-פַּרְעֹה
 מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לְהוֹצִיא
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 שֵׁנִי
 14. אֵלֶּה רְאשֵׁי
 בֵּית-אֲבוֹתָם

1) Or, possession. 2) Or, for anguish; impatience.

Say unto Aaron:

Take thy staff,

and stretch out thy hand

over the waters of Egypt

over their streams,

over their rivers,

and over their pools,

and over every collection
of their waters,

and they will become
blood;

and [there-] shall be
blood

throughout all the land
of Egypt,

both in wood-and in
stone-[vessels].

20. And Moses and
Aaron did so,

as the Lord had
commanded:

and he lifted up (with)
his staff,

and he smote the
waters

which [were] in the
river,

before the eyes of
Pharaoh,

and before the eyes of
his servants;

and [there] were turned

all the waters

which [were] in the river

to blood.

21. And the fish which
[was] in the river

died;

and the river stank,

and the Egyptians were
not able

to drink water

from the river;

and the blood was

throughout all the land
of Egypt.

22. And the magicians
of Egypt did so

by their secret arts:

אָמַר אֶל-אַהֲרֹן

קַח מַטֵּהְךָ

וּנְטֵה יָדְךָ

עַל-מֵי מִצְרַיִם

עַל-נְהָרֹתָם

עַל-יְאֹרֵיהֶם

וְעַל-אֲנָטְמֵיהֶם

וְעַל כָּל-מִקְוֵה

מַיֵּיהֶם

וַיְהִי דָם

וַיְהִי דָם

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וּבְכָל-עֵצִים וּבְכָל-בָּרִים

20. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וַיִּרָם בַּמַּטֵּה

וַיִּךְ אֶת-הַמַּיִם

אֲשֶׁר בַּיָּאָר

לְעֵינֵי פַרְעֹה

וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו

וַיִּהְיוּ

כָּל-הַמַּיִם

אֲשֶׁר-בַּיָּאָר

לְדָם:

21. וַיָּהֲרֹג אֲשֶׁר בַּיָּאָר

מֵתָה

וַיִּבְאֹשׁ הַיָּאָר

וְלֹא-יָכְלוּ מִצְרַיִם

לְשָׁתוֹת מַיִם

מִן-הַיָּאָר

וַיְהִי דָם

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

22. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי

חַרְטֻמֵי מִצְרַיִם

בְּלַמְטֵיהֶם

13. But Pharaoh's heart
was hard,
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken.

14. And the Lord said
unto Moses:
Heavy [is] the heart of
Pharaoh,
he refuses to send away
the people.

15. Go unto Pharaoh
in the morning;

behold, he goes out to
the water;
and thou shalt stand to
meet him
by the brink of the river;

and the staff
which was turned to a
serpent
shalt thou take in thy
hand.

16. And thou shalt say
unto him:
The Lord, the God of the
Hebrews,
has sent me unto thee,
saying:

Send away thy people,
that they may serve me
in the wilderness;
and, behold,

thou hast not hearkened
until now.

17 Thus has said the Lord

By this thou shalt know

that I [am] the Lord;

behold, I will smite

with the staff which [is]
in my hand

upon the waters

which are in the river,

and they shall be turned
to blood.

18. And the fish which
[is] in the river
shall die,

and the river shall stink;

and the Egyptians shall
loathe

to drink water

from the river.

19. And the Lord said
unto Moses:

13. וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:

14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
כִּבְד לֵב פַּרְעֹה
כִּי אֵינוֹ לְשַׁלַּח הָעָם:

15. הֵן אֵל פַּרְעֹה
בַּבֹּקֶר

הֵגֵה יֵצֵא הַמַּיִם
וְנִצַּבְתָּ לִקְרֹאתוֹ
עַל-שֵׁפַת הַיָּאָר

וְהַמַּטֵּה
אֲשֶׁר-נִתְּפַף לְנֹחַשׁ
תִּקַּח בְּיָדְךָ:

16. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֲבָרִים
שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר
שְׁלַח אֶת-עַמִּי

וַעֲבָדְנִי בַמִּדְבָּר
וְהֵגֵה
לֹא-שָׁמַעְתָּ עֲדָכָה:

17. כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּזֹאת תֵּדַע
כִּי אֲנִי יְהוָה

הֵגֵה אֲנִי מִכָּה
בַּמַּטֵּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי
עַל-הַמַּיִם

אֲשֶׁר בַּיָּאָר
וְנִהְיֶה כַּדָּם:

18. וַיָּהֲרֹג אֲשֶׁר בַּיָּאָר
מֵתוֹת

וַיִּבְאֹשׁ הַיָּאָר
וְלֹא-יָכְלוּ מִצְרַיִם
לְשָׁתוֹת מַיִם

מִן-הַיָּאָר:

19. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

1) Heb. strong. 2) I. e., stubborn; obdurate. 3) Heb., become weary.

and Aaron [was] three and eighty year[s] old,

ואהרן בן שלש ושמנים ושמנים

when they spoke unto Pharaoh

בדברם אל פרעה

8. And the Lord said unto Moses and unto Aaron, saying:

8 ויאמר יי אל משה ואל אהרן לאמר

9. When Pharaoh shall speak unto you,

9 כי ידבר אלכם פרעה

saying:

לאמר

Give for yourselves a wonder, then thou shalt say unto Aaron: Take thy staff,

תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מצפף

and cast it before Pharaoh; it shall become a serpent,

והשקף לפני פרעה יהי לתנין

10. And Moses and Aaron came unto Pharaoh;

10 ויבא משה ואהרן אל פרעה

and they did so,

כפי שו בו

as the Lord had commanded;

כאשר צוה יהוה

and Aaron cast his staff

ונשקף אהרן את מצפפו

before Pharaoh

לפני פרעה

and before his servants,

ולפני עבדיו

and it became a serpent,

ויהי לתנין

11. Then Pharaoh also called for the wise men

11 ויקרא גם פרעה לחכמים

and for the magicians;

ולכחישנים

and also the magicians of Egypt did

ויעשו גם הם חרטי מצרים בלחטיהם

by their secret arts

בן

12. And they cast every man his staff,

12 וישליכו איש מצפפו

and they became serpents;

ויהיו לתנינים

but Aaron's staff swallowed up their staffs,

ויבלע משה אהרן את מצפתם

and Aaron thy brother shall be thy prophet.

ואהרן אחיך יהיה נביאך

2. Thou shalt speak

2 אתה תדבר

all that I shall command thee

את כל אשר אצוה

and Aaron thy brother

ואהרן אחיך

shall speak unto Pharaoh, that he shall send away

ידבר אל פרעה וישלח

the children of Israel out of his land.

את בני ישראל מארצו

3. And I will harden

3 ואני אקשה

the heart of Pharaoh,

את לב פרעה

and I will multiply my signs and my wonders

והרבית את אותי ואות מופתי

in the land of Egypt.

בארץ מצרים

4. But Pharaoh will not hearken unto you,

4 ולא ישמע אלקם פרעה

and I will lay my hand upon Egypt,

ונתתי את ידי במצרים

and I will bring out my people,

ויוציאתי את צבאתי את גמי

the children of Israel, out of the land of Egypt

בני ישראל מארץ מצרים

with great judgments.

בשפטים גדלים

5. And the Egyptians shall know that I [am] the Lord

5 וידעו מצרים כי אני יהוה

when I stretch out my hand over Egypt,

בנמתי את ידי על מצרים

and I bring out

והוצאתי

the children of Israel from their midst.

את בני ישראל מתוכם

6. And Moses and Aaron did [so];

6 ויעש משה ואהרן

as the Lord had commanded them,

כאשר צוה יהוה אתם

so did they.

כן עשו

7. And Moses [was] eighty year[s] old,

7 ומשה בן שמונים שנה

1) I. e., show.

as the Lord had spoken,

12. And the Lord said unto Moses Say unto Aaron:

Stretch out thy staff,

and smite the dust of the earth, and it shall become lice

throughout all the land of Egypt,

13. And they did so;

and Aaron stretched out his hand with his staff,

and he smote the dust of the earth, and the lice were

on (the) man and on (the) beast; all the dust of the land became lice

throughout all the land of Egypt,

14. And the magicians did so

by their secret arts,

to bring forth the lice

but they could not;

and the lice were

on (the) man and on (the) beast,

15. Then the magicians said

unto Pharaoh:

It [is] a finger of God;

but Pharaoh's heart

was hard, and he did not hearken

unto them,

as the Lord had spoken.

16. And the Lord said unto Moses

Rise up early in the morning

and stand before Pharaoh;

behold, he goes out to the water,

and say unto him:

Thus has said the Lord:

Send away my people.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :

12 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה אֲמַר אֶל-אַהֲרֹן

נְטֵה אֶת-עֵטְךָ

וְהִיָּה לְכֹנֶס בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם :

13 וַיַּעֲשׂוּ כֵן

וַיִּטֵּא אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בְּעֵט-הַיָּעֶבֶד

וַיִּהְיֶה הַכֹּנֶס בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה

כָּל-עֹפֶר הָאֶרֶץ הָיָה לְכֹנֶס

14 בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם : וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַמַּגִּידִים

הַסֵּתֶמֶת

לְהוֹצִיא אֶת-הַכֹּנֶס

וְלֹא יָלְכוּ

וַיִּהְיֶה הַכֹּנֶס

בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה :

15 וַיֹּאמְרוּ הַמַּגִּידִים

אֶל-פַּרְעֹה

אֵצֶבֶע אֱלֹהִים הוּא

וַיַּחֲזֹק לִב־פַּרְעֹה

וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :

16 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

הִשָּׁבֵם בִּבְקָר

וְהִתְנַחֵב לִפְנֵי פַרְעֹה

הִנֵּה יוֹצֵא הַמַּיִמָּה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

שְׁלַח עַמִּי

to Pharaoh:

Have this glory over me; for when shall I entreat for thee,

and for thy servants, and for thy people,

to destroy the frogs from thee and from thy houses,

only in the river they shall remain?

6 And he said:

For to-morrow; and he said:

[Be it] according to thy word;

in order that thou mayest know

that [there] is none like the Lord our God,

7. And the frogs shall depart

from thee, and from thy houses,

and from thy servants, and from thy people;

only in the river shall they remain.

8 And Moses and Aaron went out from Pharaoh;

And Moses cried unto the Lord concerning the frogs

which he had brought against Pharaoh.

9. And the Lord did according to the word of Moses;

and the frogs died from the houses,

from the courts,

and from the fields.

10. And they heaped them up

heaps, heaps;

and the land stank.

11. But [when] Pharaoh saw that [there] was relief,

then he made heavy his heart,

and he did not hearken unto them,

לְפַרְעֹה

הֲתִפְאָר עָלַי

לְמַתְּוֹ אֶעֱתִיר לְךָ

וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעַמְּךָ

לְהַכְרִית הַצְּפַרְדָּיִם מִמֶּךָ

וּמִבְּתוּיֶיךָ

רַק בַּיָּאֵר תִּשָּׁאֲרֶנָּה :

6 וַיֹּאמֶר

לְמָחָר

וַיֹּאמֶר

כְּדִבְרְךָ

לְמַעַן תֵּדַע

כִּי-אֵין כֵּיּוֹן אֱלֹהֵינוּ :

חַמִּישִׁי

7 וְסָרוּ הַצְּפַרְדָּיִם מִמֶּךָ

וּמִבְּתוּיֶיךָ

וּמִבְּעַבְדֶיךָ וּמִעַמְּךָ

רַק בַּיָּאֵר תִּשָּׁאֲרֶנָּה :

8 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם פַּרְעֹה

וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְיָ

עַל-דִּבְרֵי הַצְּפַרְדָּיִם אֲשֶׁר-שָׂם לְפַרְעֹה :

9 וַיַּעַשׂ יְהוָה

כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה

וַיָּמָתוּ הַצְּפַרְדָּיִם מִן-הַבָּתִּים

מִן-הַחֲצֹלֹת וּמִן-הַשָּׂדֵה :

10 וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם

וַתִּבְאֵשׁ הָאֶרֶץ :

11 וַיִּרְא פַרְעֹה כִּי הִתְחַל הַרְוָחָה

וַתִּקְבַּד אֶת-לִבּוֹ

וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים

1) Or, be left. 2) I. e., hardened. 3) Or, gnats; sand flies; fleas,

and into thy ovens,
and into thy kneading-
vessels.
29. And upon thee, and
upon thy people,
and upon all thy servants
shall the frogs come up.

ח

1. And the Lord said unto
Moses;
Say unto Aaron:
Stretch out thy hand,
with thy staff
over the streams,
over the rivers,
and over the pools,
and bring up
the frogs

upon the land of Egypt.
2. And Aaron stretched
out his hand
over the waters of Egypt
and the frog[s] came up,
and covered
the land of Egypt.

3. And the magicians
of Egypt did so
by their secret arts,
and they brought up
the frogs

upon the land of Egypt.
4. And Pharaoh called
for Moses and for Aaron,
and he said:
Entreat (unto) the Lord,
that he remove the frogs
from me and from my
people;
and I will send away
the people,
that they may sacrifice
to the Lord.
5. And Moses said

וַיִּתְנַוְוֶהָּ
וּבְכִישֵׁי אֲרוֹתֶיךָ :
29. וּבְכֶה וּבְעַמְּךָ
וּבְכָל עַבְדֶּיךָ
יָעִלוּ הַצְּפַרְדִּים :

CAP. VIII.

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
אָמַר אֶל-אַהֲרֹן
נְטֵה אֶת-יָדְךָ
בְּמִימָה
עַל-הַנְּהָרוֹת
עַל-הַיָּאֵרוֹם
וְעַל-הַאֲנוּמִים
וְהֵעַל
אֶת-הַצְּפַרְדִּים עִים
עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם :

2. וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ
עַל מִימֵי מִצְרָיִם
וַתֵּעַל הַצְּפַרְדֵּי
וַתִּכֶּס
אֶת-אֶרֶץ מִצְרָיִם :

3. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי
הַחֹרְטָמִים
בְּלִמְיָהֶם
וַיַּעֲלוּ
אֶת-הַצְּפַרְדִּים עִים
עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם :

4. וַיִּקְרָא פַרְעֹה
לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר
הִעֲתִירוּ אֵלַי יְהוָה
וַיִּסַּר הַצְּפַרְדִּים עִים
מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי

וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעַם
וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה :
5. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

and Pharaoh's heart was
hard,
and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken.
23. And Pharaoh turned,
and he went into his
house,
and he did not direct his
heart
even to this.

24. And all the Egyptians
dug
round about the river
[for] water to drink:
for they were not able
to drink
of the water of the river.

25. And [there] were
fulfilled
seven days,
after that the Lord had
smitten
the river.

26. And the Lord said
unto Moses:
Go unto Pharaoh,
and say unto him:

Thus has said the Lord:
Send away my people,
that they may serve me.

27. And if thou refuse
to send [them] away,
behold, I [am] about to
smite
all thy territory
with frogs.

28. And the river shall
swarm
[with] frogs;
and they shall go up,
and they shall come into
thy house,
and into thy bed-
chamber,
and upon thy bed

and into the house of
thy servants,
and among thy people,

וַיִּחֹזֶק לִב-פַּרְעֹה
וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :
23. וַיִּפְּן פַּרְעֹה
וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ
וְלֹא-שָׁעַת לְבוֹ
גַם-לְזֹאת :

24. וַיִּחְפְּרוּ כָל-
מִצְרָיִם
סְבִיבַת הַיָּאֵר
מַיִם לְשִׁתוֹת
כִּי לֹא יָכְלוּ לְשִׁתֹּת
מִמֵּי הַיָּאֵר :

25. וַיִּמְלֵא
שִׁבְעַת יָמִים
אַחֲרֵי הַכּוֹת יְהוָה
אֶת-הַיָּאֵר :

26. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
בֹּא אֶל-פַּרְעֹה
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
כֹּה אָמַר יְהוָה
שְׁלַח אֶת-עַמִּי
וַיַּעֲבֹדְנִי :

27. וְאִם-טָאָן אֶתָּה
לְשַׁלַּח
הִנֵּה אֲנִי נֹשֵׁף
אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ
בַּצְּפַרְדִּים עִים :

28. וְשָׂרְץ הַיָּאֵר
צְפַרְדִּים עִים
וַיָּעִלוּ
וַיָּבֹאוּ בְּבֵיתְךָ
וּבְחֹמֶר מִשְׁכַּבְּךָ
וְעַל-מִטְתְּךָ
וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ
וּבְעַמְּךָ

1) Or, set. 2) Heb., Come. 3) Or, border[s].

a thing
 5. And the Lord set an appointed time, saying:
 To-morrow will the Lord do this thing
 in the land.
 6. And the Lord did this thing
 on the morrow;
 and [there] died all the cattle of Egypt;
 but of the cattle of the children of Israel, did not die one.
 7. And Pharaoh sent, and, behold, [there] did not die of the cattle of Israel even one;
 but Pharaoh's heart was heavy, and he did not send away the people.
 8. And the Lord said unto Moses and unto Aaron: Take to you your handfuls of soot of a furnace, and let Moses throw it towards the heaven before the eyes of Pharaoh,
 9. And it shall become dust over all the land of Egypt, and it shall become upon (the) man and upon (the) beast an inflammation breaking forth [with] blains throughout all the land of Egypt.
 10. And they took the soot of the furnace,

דָּבָר :
 5. וַיִּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד לְאֵמֹר
 מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאֶרֶץ :
 6. וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה בַּיּוֹמָהּ
 נִימָוֹת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמְקַנְהַיִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-מָת אֶחָד :
 7. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַהֲגִה לֹא מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד-אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעָם :
 8. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֵא פִיכֶם כִּפְזֵי וּזְרְקוּ מִשֶּׁה הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פַרְעֹה :
 9. וְהָיָה לְאֶבֶק עַל-כָּל-אֲדָמָה וְעַל הַבְּהֵמָה לְשִׁחִין פָּרַח אֲבַעְעֵבֶת בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 10. וַיִּקְחוּ אֶת-פִּימֵי הַכִּפְזֵי

26. And Moses went out from Pharaoh, and he entreated unto the Lord.
 27. And the Lord did according to the word of Moses; and removed the swarms of flies from Pharaoh, from his servants, and from his people; not one remained.
 28. But Pharaoh made heavy his heart also this time, and he did not send away the people.

ו
 1. And the Lord said unto Moses: Go unto Pharaoh, and speak unto him: Thus has said the Lord, the God of the Hebrews: Send away my people, that they may serve me.
 2. For if thou refuse to send [them] away, and thou hold them still.
 3. Behold, the hand of the Lord [is] about to be upon the cattle which [are] in the field, upon the horses, upon the asses, upon the camels, upon the herds, and upon the flocks, a very heavy pestilence.
 4. And the Lord will separate between the cattle of Israel, and [between] the cattle of Egypt; and [there] will not die of all [that] belongs to the children of Israel

26. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה וַיִּתְפַּלֵּר אֶל-יְהוָה :
 27. וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּדְּבַר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרֹב מִפְּרֹעָה מִעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד :
 28. וַיִּכְבַּד פַּרְעֹה אֶת-לִבּוֹ גַם בַּפְּעִים הַזֹּאת וְלֹא שָׁלַח אֶת-הָעָם :

CAP. IX.
 1. וַיֹּאמֶר יי אֶל-מֹשֶׁה בֹא אֶל-פַּרְעֹה וְדַבְרָה אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי :
 2. כִּי אִם-מָאן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדָה מִחַיִּיק בָּם :
 3. הֲגִהה נְרִי הַיְהוָה הַזֶּה בְּמִקְנֵיךְ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּפּוֹסִים בַּחֲמִירִים בַּמַּמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאן הָרֶבֶר כְּבֹד מְאֹד :
 4. וְהִפְרַת יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1) I. e., hardened. 2) I. e., grievous. 3) Heb., from. 4) I. e., hard. 5) Or, boil; ulcer.

Go ye, לְכוּ
sacrifice to your God וְזָבַחְו לְאלֹהֵיכֶם
in the land. בְּאֶרֶץ
22. And Moses said: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
It is not proper to do so; לֹא זָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן
for the abomination of כִּי תוֹנֵצֶת מִצְרַיִם
the Egyptians נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
we shall sacrifice to the הֵן נִזְבַּח
Lord our God; אֵת תוֹנֵצֶת מִצְרַיִם
behold, [if] we sacrifice לְעֵינֵיהֶם
the abomination of the וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
Egyptians וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
before their eyes, וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
23 A journey of three וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
days וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
we will go into the וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
wilderness, וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
and we will sacrifice וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
to the Lord our God, וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
as he may say unto us. וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
24 And Pharaoh said: וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
I will send you away, וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
that you may sacrifice וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
to the Lord your God וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
in the wilderness; וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
only do not go very far וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
away; וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
entreat for me. וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
25. And Moses said: וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
Behold, I go out וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
from thee, וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
and I will entreat (unto) וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
the Lord, וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
and the ²swarms of flies וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
will depart from Pharaoh וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
from his servants and וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
from his people וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
to-morrow; וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
only וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
let Pharaoh not continue וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
[to] deceive, וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
not to send away וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
the people וְרֹא יִסְקְלוּנוּ
to sacrifice to the Lord. וְרֹא יִסְקְלוּנוּ

that they may serve me.
17. For
if thou wilt not send
away
my people,
I will send ¹upon thee.
and upon thy servants,
and upon thy people,
and into thy houses,
(the) ²swarms of flies:
and the houses of the
Egyptians shall be full
of the the ²swarms of
flies,
and also the ground
upon which they [are].
18. And I will ³separate
in that day
the land of Goshen,
upon which my people
[are] ⁴abiding,
that there shall not be
²swarms of flies:
in order that thou
mayest know
that I [am] the Lord
in the midst of the land.
יִשָּׂא
19. And I will put a
⁵distinction
between my people and
(between) thy people;
by to-morrow shall be
this sign.
20 And the Lord did so:
and [there] came ⁶heavy
²swarms of flies
into the house of
Pharaoh,
and into the house of his
servants;
and in all the land of
Egypt
was the land corrupted
because of the ²swarms
of flies.
21. And Pharaoh called
for Moses and for Aaron,
and he said:

וַיַּעֲבֹדְנִי
17. כִּי
אִם אֵינְךָ מִשְׁלַח
אֶתְעַמִּי
הֲנִי מִשְׁלֹחַ כֶּךָ
וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעַמֶּךָ
וּבְבֵתֶיךָ
אֶת־הַעֲרֹב
וּמָלְאוּ בֵּתִי מִצְרָחִים
אֶת־הַעֲרֹב
וְגַם הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר־הֵם עֹלְיָהָ
18. וְהִפְרַדְתִּי
בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן
אֲשֶׁר עַמִּי עֹבְדִים
לְבֵתִי הַיּוֹתֵשִׁים
עֲרֹב
לִמְעַן תֵּדַע
כִּי אֲנִי יְהוָה
בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ
יִשָּׂא
19. וְשִׁמְתִּי פְדֻת
בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ
לְמָחָר יִהְיֶה
הַאֵת הַזֶּה
20. וַיִּשֶׁשׂ יְהוָה כֵּן
וַיָּבֵא עֲרֹב כָּבֵד
בֵּיתוֹ פְּרָעָה
וּבֵית עַבְדָּיו
וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם
הִשְׁחָתָה הָאֶרֶץ
כַּפְנֵי הָעֲרֹב
21. וַיִּקְרָא פְּרָעָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר

1) Or, against. 2) Or, various wild beasts. 3) Or, sever; distinguish. 4) Heb., standing. 5) Or, division; Heb., redemption; deliverance. 6) I. e., numerous.

and every herb of the field had the hail smitten, and every tree of the field did it break.

26. Only in the land of Goshen, where the children of Israel were, was no hail.

27. And Pharaoh sent, and he called for Moses and for Aaron, and he said unto them: I have sinned this time; the Lord [is] the righteous, and I and my people [are] the wicked.

28. Entreat (unto) the Lord, that [there] may be no more thunders of God and hail; and I will send you away, and you shall no longer stay.

29. And Moses said unto him: As soon as I am gone out of the city, I will spread out my hands unto the Lord; the thunders will cease, and the hail shall not be any more; in order that thou mayest know that to the Lord belongs the earth.

30. But thou and thy servants, I know that you will not fear yet (before) the Lord God.

31. And the flax and the barley were smitten;

וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד וְאֵת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה עָשָׂב :
 26. וְרַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד :
 27. וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֵאחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲתָם חָטָאתִי הַפֶּעַם יְהוָה הַצַּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשִׁיעִים :
 28. הִתְפַּלְלוּ אֵלָיו וְרַב מִהוֹת קֶלֶת אֱלֹהִים וּבָרָד וְאֲשַׁלַּח אֲתֶכֶם וְלֹא תִסְבּוּן לַעֲבֹד :
 29. וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כַּצֵּאתִי אֶת הָעִיר אֲפָרֵשׂ אֶת כַּפָּי אֶל יְהוָה הַקְּלוֹת יִהְיוּ וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תֵּדָע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ :
 30. וְאַתָּה וְעַבְדֶיךָ יָדַעְתִּי כִּי תִרְאֶם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים :
 31. וְהַשִּׁטְמָה וְהַשִּׁעֲרָה נִפְתְּחָה

into the houses,

21. And he who did not direct his heart unto the word of the Lord, left his servants and his cattle in the field.

22. And the Lord said unto Moses: Stretch out thy hand towards the heaven, and [there] shall be hail throughout all the land of Egypt, upon (the) man, and upon (the) beast, and upon every herb of the field in the land of Egypt.

23. And Moses stretched out his staff towards the heaven; and the Lord gave thunders and hail, and fire came down to the earth; and the Lord rained hail upon the land of Egypt.

24. And [there] was hail and flaming fire in the midst of the hall, very heavy, like which [there] was not in all the land of Egypt, since it became a nation.

25. And the hail smote throughout all the land of Egypt all that [was] in the field, both man and beast:

אֶל־הַבָּתִּים :
 21. וְאֲשֶׁר לֹא שָׁם קָבוּ אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה :
 22. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נִמְה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וְיְהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה }
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :
 23. וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיִּדְוָה נָתַן קֶלֶת וּבָרָד וַתִּבְרַח אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמְטַר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם :
 24. וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקְּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כְּבֹד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כַּמֹּהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְ הָיְתָה לְגוֹי :
 25. וַיִּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲדָם וְעַד־בְּהֵמָה

1) Heb., voices. 2) Heb., from man and unto beast. 3) Or, break in pieces. 4) Or, and let it cease to be; or, for there has been enough of [these] mighty thunders, etc. 5) Or, as for thee and, etc.

and I had smitten thee
and thy people
with (the) pestilence,
and thou hadst been
destroyed
from the earth;

16. But for this cause
I have ²preserved thee,
in order to show thee
my power,
and in order to ³proclaim
my name
throughout the land.

שְׁבִיעִי
17. [Art] thou still
exalting thyself
against my people,
not to send them away?

18. [Then], behold, I
will cause it to rain
about [this] time to-
morrow
a very heavy hail,

like which [there] has
not been
in Egypt,

since the day it was
founded
even until now.

19. And now send,
⁴hasten thy cattle
and all that thou hast
in the field;

[for] all men and cattle
that shall be found in
the field,
and shall not be ⁵brought
into the house,
upon them shall come
down the hail,
and they shall die.

20. He that feared
the word of the Lord
of the servants of
Pharaoh,
made to flee his servants
and his cattle

וַאֲף אֹתָךְ
וְאֶת-עַמְּךָ
בַדָּבָר
וְהִכָּהוּ
מִן-הָאָרֶץ :

16 וַיֹּאמְרוּם בְּעִבּוֹר זֹאת
הִצַּלְתָּנִי
בְּעִבּוֹר הַדָּאָתָךְ
אֶת-יְכֹחִי
וְלִמְעַן סַפֵּר שְׁמִי
בְּכָל-הָאָרֶץ :

17. עוֹדָךְ נִסְתַּלֵּל
בְּעַמִּי
לִדְבַרְתִּי שְׁלֹמָה :

18. הֲנִנִי מִמָּטוֹר
בָּעֵת מָחָר
כָּבֵד כָּבֵד מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא-יְהִי כָמוֹהוּ
בְּמִצְרָיִם

לְמִן-הַיּוֹם הַזֶּה
וְעַד-עַתָּה :

19 וְעַתָּה שְׁלַח
הַעֲזוּ אֶת-בְּקָרְךָ
וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לְךָ
בַּשָּׂדֶה

כִּלְהֹאֲדָם וְהִכָּהמָה
אֲשֶׁר-יִמְצָא בַשָּׂדֶה
וְלֹא יֵאָסֵף הַבַּיְתָה
וְיָרַד עֲלֵהֶם הַמָּטוֹר
וַיָּמָתוּ :

20. הִירָא
אֶת-דְּבַר יְהוָה
מֵעַבְדֵי פַרְעֹה
הַנִּים אֶת-עַבְדָּיו
וְאֶת-בְּקָרְהוּ

and they stood before
Pharaoh;
and Moses threw it
towards the heaven;
and it became
an inflammation [with]
blains

breaking forth
upon (the) man and
upon (the) beast,

11. And the magicians
were not able to stand
before Moses

because of the
inflammation;
for the inflammation
was

upon the magicians,
and upon all Egyptians,

12. And the Lord
¹hardened
Pharaoh's heart,

and he did not hearken
unto them,
as the Lord had spoken
unto Moses,

13. And the Lord said
unto Moses:
Rise up early in the
morning,

and stand before
Pharaoh,
and say unto him:

Thus has said the Lord,
the God of the Hebrews:
Send away my people,
that they may serve me,

14. For at this time
I [am] about to send
all my plagues
unto thy heart,

and upon thy servants,
and upon thy people,
in order that thou
mayest know
that [there is] none like
me

in all the earth.

15. For now I had
stretched out
my hand

וַיִּשְׁתָּדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה
וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מִשָּׁה
הַשָּׁמַיְמָה
וַיְהִי
שִׁחִין אֲבִעָבֵת
פְּתוּחַ
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :

11. וְלֹא-יָכוּלוּ
הַסֹּמְרָמִים לַעֲמֹד
לִפְנֵי מֹשֶׁה

בְּגַלְתֵּי הַשִּׁחִין
כִּי-יָהִי הַשִּׁחִין
בְּהַסֹּמְרִים

וּבְכָל-מִצְרָיִם :

12. וַיַּחֲזֶק יְהוָה
אֶת-לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

13 וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
הִשָּׁבֶם בְּבֹקֶר
וַהֲתִיצֵב לִפְנֵי פַרְעֹה

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
כֹּה-אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
שְׁלַח אֶת-עַמִּי

וַיַּעֲבֹדוּנִי :

14. כִּי בַפְעֻם הַזֹּאת
אֲנִי שֹׁלֵחַ
אֶת-כָּל-בְּעָבְתֵי

אֵל-לִבְךָ
וּבְעַבְדֶיךָ וּבְעַמְּךָ
בְּעִבּוֹר יַדְעִי

כִּי אֵין כָּמוֹנִי
בְּכָל-הָאָרֶץ :

15. כִּי עַתָּה שְׁלַחְתִּי
אֶת-יָדִי

1) Heb., made strong. 2) Heb., made thee to stand. 3) Heb., tell. 4) Or, bring into security. 5) Heb., gathered.

*See, that an evil [intention is] before your face.

11. Not so; go, now, ye men, and serve the Lord;

for this [is what] you desire: and they drove them out from Pharaoh's presence.

12. And the Lord said unto Moses: Stretch out thy hand over the land of Egypt for the locust[s], and they shall come up upon the land of Egypt, and they shall eat every herb of the land

all that the hail has left.

13. And Moses stretched out his staff over the land of Egypt, and the Lord brought an east wind over the land all that day

and all the night; it was morning when the east wind bore the locust[s].

14. And the locust[s] went up over all the land of Egypt and they rested

in all the territory of Egypt, very heavy; before them

רָאָה כִּי רָעָה נִגַּד פְּנֵיכֶם : 11. לֹא כֵן

לָכֵן נִאֵם הַקְּדוּשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אָתָּה אָתָּם יִבְקָשׁוּם וַיִּגְדֹּף אֶתָּם מִפְּנֵי פַרְעֹה : 12. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נִמְדָה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיֵּשְׁעוּ אֶת־יְהוָה אֶל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיֵּאָכְלוּ אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פִּלֵּי־אֶפְרַיִם הֵאָרְצוּ אֵת פְּלִי־אֶפְרַיִם הַשְּׂאִיר תִּפְרֹד

13. וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת־טַבָּחָתּוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּזְרַח רֶגֶם קָדוֹשׁ כִּי־הָיָה הַחַוָּה וַיָּבֵל־הַחַוָּלָה הַכֹּפֶר הַיָּמָה וְרוּחַ הַקְּדוּשִׁים נִשְׁפָּא אֶת־הָאֲרָבָה : 14. וַיַּעַר הָאֲרָבָה עַל־כָּל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיָּנַח פָּבַל גְּבוּל מִצְרָיִם כַּבֵּד מְאֹד לְפָנָיו

[such] as neither thy fathers have seen, nor thy fathers' fathers, since the day of their being upon the earth until this day; and he turned, and he went out from Pharaoh.

7. And Pharaoh's servants said unto him:

How long shall this one be to us (as a snare? Send away the men, that they may serve the Lord of their God; knowest thou not yet that Egypt is destroyed?

8. And Moses and Anton were brought back unto Pharaoh.

and he said unto them: Go, serve the Lord your God; who and who [are] going? 9. And Moses said:

With our younger and with our old will we go; with our sons and with our daughters, with our flocks and with our herds will we go;

for [we are to hold] a feast to the Lord.

10. And he said unto them: So be the Lord with you, as I will send you away and our little ones;

אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבוֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֶיךָ מִיּוֹם הָיְתָם עַל־הָאָרֶץ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרֹעֹה : 7. וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו פְּרֹעֹה אֵלָיו

עַד־כַּמֵּת יִהְיֶה זֶה לָּנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ תֵּדַע כִּי אֲבָדָה מִצְרָיִם : 8. וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַתְנָן אֶל־פְּרֹעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ עֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי תֵּחַלְכִּים : 9. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעַרְנוּ וּבְזִקְנֵנוּ גִלְגָּד בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ בְּצִאֲנֵנוּ וּבְכֶבְדֵּנוּ גִלְגָּד

כִּי תַגִּידוּהוּ לָנוּ : 10. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם

1) Heb., Until when. 2) I. e., who are they that shall go? 3) Or, look [to it]: for evil is before you. 4) Heb., he; or, and they were driven out. 5) Heb., face. 6) Heb., he. 7) Heb., border. 8) I. e., numerous.

these my signs in ⁶their mid-st.
 2. And in order that thou mayest tell in the ears of thy son and thy son's son what I have wrought in Egypt, and my signs which I have done among them, and you may know that I [am] the Lord.
 3. And Moses and Aaron came unto Pharaoh, and they said unto him: Thus has said the Lord, the God of the Hebrews: How long wilt thou refuse to humble thyself before me? Send away my people, that they may serve me.
 4. For if thou refuse to send away my people, behold, I will bring tomorrow locust[s] into thy territory.
 5. And ⁸they shall cover the ⁹face of the earth, that one shall not be able to see the earth: and ⁸they shall eat the remnant of that which escaped, which [was] left to you from the hail, and ⁸they shall eat every tree which grows for you out of the field.
 6. And thy houses shall be full [of them], and the houses of all thy servants, and the houses of all the Egyptians;

אתמי אקחה בקרבן: 2. ולקמץן תספר בקאזני בנך וכן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתמי אשר-לימתי הם וינעתם פי אני יהוה 3. ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויאמרו אליו כה-אמר יהוה אלתי העבדים גד-מתי בצאת לענת מפני ייטלה עמי וינגדני : 4. כי אם-טאז אקחה לשנתי את-עמי הניני מביא מחר ארבה, בנגדך : 5. וכסה את-עין הארץ ולא יוכל דראת את-הארץ ואכל את-יתר הפלטה הנשארת לכם מן-הבקר ואכל את-פרי-העץ הוצאתם לכם בן-השדה : 9. ומראז בתיך וקתי כל-עבדיך וקתי כל-מצרים

for the barley [was in the] ear, and the flax [was in] blossom.
 32. But the wheat and the spelt were not smitten: for they were late-ripening.
 33. And Moses went out from Pharaoh out of the city, and he spread out his hands unto the Lord, and [there] ceased the thunders and the hail, and rain was not poured to the earth.
 34. And when Pharaoh saw that [there] ceased the rain, and the hail, and the thunders, he continued to sin: and he ⁸made heavy his heart, he and his servants.
 35. And Pharaoh's heart was hard, and he did not send away the children of Israel, as the Lord had spoken by the hand of Moses.

כי היעלה אביב והפשיטה גבעל : 32. והחטה והשפטה לא נכו כי אפילת התה: מפטיר 33. ויצא משה מגם פרעה את-העיר ונפרש כפיו אל-יהוה ויהדלו הבקות והבקר וממטר לא נמח ארצה : 34. וירא פרעה כי-הדל המטר והבקר והקלות והמטר ויסף לחמא ויכבד לבו הוא ועבדיו : 35. ויחזק לב פרעה ולא שנה את-בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד-מושה :

BO

בא CAP. X.

1. And the Lord said unto Moses: Go in unto Pharaoh: for I have ⁸made heavy his heart and the heart of his servants, in order to ⁵display

1. ויאמר יי אל-מושה בא אל-פרעה כי-אני הכבדתי את-לבו ואת-לב עבדיו לקמן שתי

1) Or, boiled. 2) Or, weak in the stem. 3) I. e. hardened. 4) Come. 5) Or, put; show. 6) Heb., his. 7) Heb., Until when. 8) Heb., he. 9) Heb., eye.

and [every] woman of her neighbor, articles of silver

and articles of gold.

3. And the Lord gave favor [to] the people

in the eyes of the Egyptians; also the man Moses

[was] very great

in the land of Egypt.

in the eyes of Pharaoh's servants and in the eyes of the people.

רָבִיעַ

4 And Moses said:

Thus has said the Lord:

About midnight

will I go out

in the midst of Egypt.

5 And [there] shall die every firstborn

in the land of Egypt: from the firstborn of Pharaoh

that sits upon his throne unto the firstborn of the maidservant

that is behind the hand-mill;

and every firstborn of cattle.

6. And [there] shall be a great cry

throughout all the land of Egypt, like which [there] has never been,

and like which [there] will not be any more.

7. But against any of the children of Israel

shall not a dog move his tongue,

against man or beast;

in order that you may know

that the Lord separates

וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כְּלֵי-כֶסֶף

וְכֵלֵי זָהָב :

3. וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-חַן הָעַם

בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה

גָּדוֹל מְאֹד

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּעֵינֵי עַבְדֵי-פַרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם :

רָבִיעַ

4. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֹּה אָמַר יְהוָה

בַּחֲצֹת הַלַּיְלָה

אֲנִי יוֹצֵא

בְּתוֹךְ מִצְרַיִם :

5. וְכִתּוּב כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַד-בִּסְמוֹ

עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אִשֶּׁר אַחַר הַחֲמֹל וְכֹל בְּכוֹר בַּחֲמֹל :

6. וְהָיְתָה

צִעֲקָה גְדוֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

אִשֶּׁר בְּחַיּוֹ לֹא נִהְיְתָה

וְכַדּוֹה לֹא תִסֹּף : וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִחְרֹץ-בְּלִבּוֹ לְשׁוֹ

לְמֵאִישׁ וְעַד-בְּהֵמָה

לְמַעַן תֵּדְעוּן

אִשֶּׁר יַפְלֶה יְהוָה

26. And also our cattle must go with us,

[there] shall not be left behind a hoof; for thereof we must take

to serve

the Lord our God;

and we do not know

[with] what we must serve the Lord, until we come thither.

27. But the Lord hardened Pharaoh's heart,

and he did not want to send them away.

28. And Pharaoh said to him:

'Go from me;

be careful for thyself,

see my face no more: for in the day thou seest my face thou shalt die.

29. And Moses said:

Thou hast spoken

rightly: I will see thy face again no more.

א

1. And the Lord said unto Moses:

Yet one plague more

will I bring upon Pharaoh;

and upon Egypt:

after that

he will send you away from here;

when he shall send you away,

entirely he shall surely drive you out from here.

2. Speak, now,

in the ears of the people,

that they shall ask

[every] man of his neighbor,

26. וְגַם מִקְנֵינוּ יֵלֶךְ עִמָּנוּ

לֹא תִשָּׂאֵר פֶּרֶסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעַבֵּד

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאִנְחֵנוּ לֹא-נֹדַע מַה-נִּעֲבֹד אֶת-יְהוָה

עַד-בִּאֲנֹנוּ שָׁמָּה :

27. וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פַּרְעֹה

וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם :

28. וַיֹּאמֶר-לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ מֵעָלַי

הִשְׁמֵר לְךָ אֶת-חַשְׁמֶיךָ

אַל-תִּסְקֶה רְאוֹת פָּנַי כִּי כִּיּוֹם רֵאֶתְךָ פָּנַי תָּמוּת :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ

לֹא-אִסִּיף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ :

CAP. XI.

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה עוֹד נִגַּע אֶחָד

אָבִיא עַל-פַּרְעֹה וְעַל-מִצְרַיִם

אַחֲרָיִךְ יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה

כְּשִׁלְחוֹ פָּרָה גְרִישׁ יִגְרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה :

2. דַּבֵּר-נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאֲלוּ

אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ

1) Or, Get thee away from me. 2) Or, whet; Heb., sharpen. 3) Or, distinguishes; puts a difference.

in all the territory of Egypt.
 20. But the Lord hardened Pharaoh's heart, and he did not send away the children of Israel.
 21. And the Lord said unto Moses: Stretch out thy hand towards the heaven, and [there] shall be darkness over the land of Egypt, that one may feel darkness.
 22. And Moses stretched out his hand towards the heaven; and [there] was a thick darkness throughout all the land of Egypt three days.
 23. They did not see one another, and they did not arise, any one from his place, [for] three days; but for all the children of Israel was light in their dwellings.
 24. And Pharaoh called for Moses, and he said: Go ye, serve the Lord your God, only your flocks and your herds shall remain behind; also your little ones may go with you.
 25. And Moses said: Thou must also give into our hands sacrifices and burnt offerings, that we may sacrifice to the Lord our God:

בְּכָל־עֵבֶר־מִצְרָיִם :
 20. וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל :
 21. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה :
 22. מִנְּהַיִם יִשְׂרָאֵל וְלֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ :
 23. וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ :
 24. וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר :
 25. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה :
 וְנִסְחֵי־בְרִיתְךָ וְזִבְחֵי־עֹלֹת וְעִשְׂתֵּנוּ לְךָ אֱלֹהֵינוּ :

[there] were no such locust[s] as they, and after them [there] will not be such.
 15. And they covered the face of all the earth, and the land became dark, and they ate every herb of the land and all the fruit of the tree which the hail had left; and [there] was not left any green thing on the tree[s], or on the herb of the field, throughout all the land of Egypt.
 16. And Pharaoh hastened to call for Moses and for Aaron, and he said: I have sinned against the Lord your God and against you.
 17. And now, forgive, I pray you, my sin only this time, and entreat [to] the Lord your God, that he may remove from me only this death.
 18. And he went out from Pharaoh, and he entreated [unto] the Lord.
 19. And the Lord turned a very strong west wind, and it bore away the locust[s], and threw them into the Red Sea; [there] did not remain one locust

לֹא־הָיָה כֵן־אֲרָבָה כְּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא־יִהְיֶה־כֵן :
 15. וַיִּכְסּוּ וַיֹּאכְלוּ אֶת־עֵין־כָּל־הָאָרֶץ וַתְּהִי־הָאָרֶץ כְּחֹשֶׁךְ וַיֹּאכְלוּ אֶת־כָּל־עֵשֶׂב־הָאָרֶץ וְאֵת־כָּל־פְּרִי־הָעֵץ אֲשֶׁר־הוֹטִיר הַחֶרֶט וְלֹא־נִשְׁתַּרְשַׁת כֵּץ־עַל־הָעֵץ וְעַל־הַיֵּבֶשֶׁת הַשָּׂדֶה וְעַל־כָּל־הָאֲדָמָה מִצְרָיִם :
 16. וַיִּמְחַזֵּץ פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וְלֵאחֲרָיו וַיֹּאמֶר :
 17. וְעַתָּה שְׂאֵל נָא אֶת־הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם :
 18. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־הַמְּחִנָּה וַיִּשְׁלַח רֶכֶשׁ־מַזְרוּק כָּבֵד וַיִּפְּסֵם אֶת־הָאֲרָבָה וַיִּשְׁלַח אֶת־הָאֲרָבָה אֶל־הַיָּם הַהוּא וְלֹא־נִשְׁתַּרְשַׁת שָׁמָּה לֹא־נִשְׁאָר אֲרָבָה אַחַד

1) Heb., eye. 2) Or, changed [it to] a very strong west wind. 3) Heb., it. 4) Heb., sea of reeds, 5) Heb., each man his brother

and I will see the blood,
 and I will pass over you,
 and [there] shall be no
 plague upon you
 to destroy,
 when I smite
 the land of Egypt.

14. And this day shall
 be to you for a memorial;
 and you shall celebrate it
 [as] a feast to the Lord;
 throughout your
 generations,
 as an ordinance for ever
 you shall celebrate it.
 15. Seven days

shall you eat unleavened
 bread;
 but on the first day
 you shall have put away
 leaven
 out of your houses;
 for any one eating
 anything leavened,

that soul shall be cut
 off
 from Israel,
 from the first day
 until the seventh day.

16. And on the first day
 a holy convocation,
 and on the seventh day
 a holy convocation
 shall be to you;
 any manner of work
 shall not be done in them
 only what must be eaten
 by every soul,

that alone
 may be done by you.
 17. And you shall observe
 the unleavened bread;

וּרְאִיתִי אֶת הַדָּם
 וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם
 וְלֹא־יִהְיֶה בְּכֶם נֶגֶף
 לְמַשְׁחֵת
 בְּהַמָּצוֹת
 בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם
 14. וְהָיָה לְךָ יוֹם זִכָּרוֹן
 לְכֶם לְדוֹרוֹתָיִךְ
 וְהָיָה אֵלֶיךָ
 חֹג לַיהוָה
 לְדֹרֹתֶיךָ
 כְּלַדְוָתֶיךָ
 חֹג עוֹלָם תִּהְיֶה
 15. שִׁבְעַת יָמִים
 מִצַּוֹת תֹּאכְלוּ
 אֶת־בֶּרֶךְ
 פִּינֹחַ הָרִאשׁוֹן
 וְשִׁבְתֵּנוּ שָׂאֵר
 מִבְּחֵיבֵיכֶם
 כִּי כֹל אֹכֵל חָמֵץ
 וְנִכְרְתָה
 הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מִיִּשְׂרָאֵל
 מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 עַד־יוֹם הַשְּׂבִיעִי
 16. וּבְיוֹם הָרִאשׁוֹן
 מִקְרָא קֹדֶשׁ
 וּבְיוֹם הַשְּׂבִיעִי
 מִקְרָא קֹדֶשׁ
 יְהִי לָכֶם
 כָּל־מְלָאכָה
 לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם
 אֶךְ אֲשֶׁר יֹאכֵל
 לְכָל־נֶפֶשׁ
 הוּא לְבָדוּ
 יַעֲשֶׂה לָּכֶם
 17. וְשִׁמְרַתֶּם
 אֶת־הַמִּצְוֹת

in them .
 8. And they shall eat
 the flesh
 in that night,
 roasted with fire,
 and unleavened bread;
 with bitter [herbs] shall
 they eat it.
 9. Do not eat of it
 raw,
 or in any wise cooked
 in water,
 but roasted with fire;
 its head with its legs,
 and with its entrails.
 10. And you shall not
 leave of it
 until morning
 and that which remains
 of it
 until morning
 you shall burn with fire.
 11. And thus shall you
 eat it;
 your loins girded,
 your shoes on your feet,
 and your staff in your
 hand;
 and you shall eat it
 in haste;
 It is a passover to the
 Lord.
 12. And I will pass
 through the land of
 Egypt
 in this night,
 and I will smite every
 firstborn
 in the land of Egypt,
 both man and beast;
 and against all the gods
 of Egypt.
 I will do judgment;
 I [am] the Lord.
 13. And the blood shall
 be to you
 for a sign upon the
 houses
 where you are;

קָדָם :
 8. וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר
 בַּלַּיְלָה הַהוּא
 צְלִי־אֵשׁ
 וּמִצַּוֹת
 עַל־מְרִירִים יֹאכְלוּהוּ
 9. אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
 נָא
 וְכָשָׁל מִכֶּשֶׁל בַּמַּיִם
 כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ
 רֹאשׁוֹ עַל־פְּרָעֵיו
 וְעַל־קַרְבּוֹ :
 10. וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
 עַד־בֹּקֶר
 וְהַנֶּחֶר מִמֶּנּוּ
 עַד־בֹּקֶר
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ :
 11. וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
 מְתַנְיָכֶם הַגָּרִים
 בְּעִלְיָכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
 וּמִקְנֵיכֶם בְּיָדְכֶם
 וְאֹבֵלְתֶם אֹתוֹ
 בְּהַפְּזוֹן
 פֶּסַח הוּא לַיהוָה :
 12. וְעָבַרְתִּי
 בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם
 בַּלַּיְלָה הַהוּא
 וְהַכִּיתִי כָל־בְּכוֹר
 בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם
 מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
 וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
 אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים
 אֲנִי יְהוָה :
 13. וְהָיָה הַדָּם לָכֶם
 לְאֵת עַל הַבָּתִּים
 אֲשֶׁר אַתֶּם שָׂם

1) Or, execute. 2) Heb., cause to cease. 3) Or, prepared.

3. Speak ye unto all the congregation of Israel, saying:

in the tenth [day] of this month, they shall take to themselves [every] man a lamb for a father's house, a lamb for [every] house.

4. And if the house be too little for a lamb, then shall he take [it] and his neighbor who is next to his house, by the number of souls: [every] man according to what he eat, shall you count concerning the lamb.

5. A perfect lamb, a male of one year old shall you have; from the sheep, or from the goats may you take [it].

6. And you shall have [it] in keeping until the fourteenth day of this month; then shall kill it all the assembly of the congregation of Israel toward evening.

7. And they shall take of the blood, and they shall put it upon the two door posts and upon the upper door post, upon the houses [10] which they shall eat it

3. דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּיּוֹם הָעֲשֵׂרִי לַחֹדֶשׁ הַזֶּה יִקְחוּ לָהֶם אִישׁ אֶת־לֶמֶד לְבֵית־אָבִתוֹ אֶת־לֶמֶד לְבֵיתוֹ׃

4 וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת (מִהוֹיֹת מִשֶּׁה) וְלָקַח הוּא וְשֵׁנָיו

הַקָּרִב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִסְפַּת נַפְשֹׁת אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ תִּכְסֹּו עַל־הַשֶּׁה׃

5. אֶת־לֶמֶד תָּמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָּכֶם מִן־הַבָּשִׂים וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ׃

6. וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־אֲרָבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל־קָהֵל עַד־תִּשְׁאָל יִשְׂרָאֵל בֵּין־הָעֶרְבַּיִם׃

7. וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־הַמִּשְׁקוּף עַד־הַמַּתָּיִם אֶת־דַּם־הַשֶּׁה וְיִאָּכְלוּ אֹתוֹ׃

between the Egyptians and (between) Israel.

8. And [there] shall come down all these thy servants unto me, and they shall prostrate themselves to me, saying: Go out, thou and all the people that follow thee, and after that I will go out; and he went out from Pharaoh in glooming anger.

9. And the Lord said unto Moses: Pharaoh will not hearken unto you, in order to multiply my wonders in the land of Egypt.

10. And Moses and Aaron did all these wonders before Pharaoh; and the Lord hardened Pharaoh's heart, and he did not send away the children of Israel from his land.

יב

1. And the Lord said unto Moses and unto Aaron in the land of Egypt, saying:

2. This month [shall be] unto you the beginning of months the first shall it be to you of the months of the year.

בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃

8 וַיֵּרְדוּ כָל־עַבְדֵיךָ אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ־לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּגִבְעֶיךָ וְאַחֲרָיִ בְּנֵי אֲנִי וְנִצַּאתִי מֵעַם־מִצְרַיִם בְּהִרְגָתִי׃

9 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמָע אֵלַיכֶם פְּרַעֲהַ לְמַעַן רַבֹּת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃

10 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמִּפְתָּיִם הָאֵלֶּה לְפָנֵי פְרַעֲהַ וַיְחַדֵּשׁ אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָם׃

CAP. XII.

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃

2. הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם ראשׁ הַחֳדָשִׁים ראשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃

1) Heb., that [are] at thy feet. 2) Or, chief. 3) I. e., without blemish. 4) Or, be to you 5) Heb., between the two evenings.

both you
and the children of
Israel;
and go serve the Lord,
as you have spoken.

32. Both your flocks
and your herds take,
as you have spoken,
and go;
and bless me also.

33. And the Egyptians
pressed
upon the people,
to hasten
to send them away out
of the land,
for they said:
We are all dying.

34. And the people took
up
their dough
before it was leavened,
their kneading-vessels
being bound up in their
clothes
upon their shoulder[s].

35. And the children of
Israel did
according to the word
of Moses;
and they asked of the
Egyptians
articles of silver, and
articles of gold,
and garments.

36. And the Lord gave
favor [to] the people
in the eyes of Egypt,
and they gave them
what they asked;
and they emptied out
the Egyptians.
37. And the children of
Israel journeyed
from Raameses to
Succoth,
about six hundred
thousand
on foot,
the men aside from
little ones.

גַּם-אַתֶּם
גַּם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּלְכוּ עֲבַדוּ אֶת-יְהוָה
כַּדְבַּרְכֶּם :

32. גַּם-צֹאנְכֶם
גַּם-בְּקָרְכֶם קַחוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם
וּלְכוּ
וּבְרַכְתֶּם גַּם-אֵתִי :

33. וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם
עַל-הָעָם
לְמַהֵר
לְשַׁלְּחָם מִן-הָאָרֶץ
כִּי אָמְרוּ
כָּלֵנוּ מוֹתִים :

34. וַיִּשָּׂא הָעָם
אֶת-דֹּבְצָקוֹ
מִתַּרְסֵי יְהִמֵּן
מִשִּׂיאָרְתָּם
צָרוּת כִּשְׂמֹלוֹתָם
עַל-שִׁבְכֵמָם :

35. וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
כַּדְבַר מֹשֶׁה
וַיִּשְׁאַלוּ מִמִּצְרַיִם
כֶּלִי-כֶסֶף וְכֶלִי-זָהָב
וְשֵׁמֶלֶת :

36. וַיהוָה נָתַן
אֶת-הוֹן הָעָם
בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
וַיִּשְׁאַלוּם
וַיִּנְצְלוּ אֶת-מִצְרַיִם :

37. וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִרַעַמְסֵס סֹכֹתָה
כִּשְׁש־מֵאוֹת אָרֶף
רַגְלֵי
הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף :

27. That you shall say:
It is a passover sacrifice
to the Lord,
who passed
over the houses of the
children of Israel
in Egypt,

when he smote the
Egyptians,
and our houses he
delivered;
and the people bowed
their heads,
and they prostrated
themselves.

28. And the children of
Israel went and did [so]:
as the Lord had
commanded
Moses and Aaron,
so did they.

29. And it came to pass
at midnight,
that the Lord smote
every firstborn
in the land of Egypt,
from the firstborn of
Pharaoh,
that [was] sitting upon
his throne,
unto the firstborn of
the captive
who [was] in the
dungeon,
and every firstborn of
cattle.

30. And Pharaoh rose
up [by] night,
he, and all his servants,
and all the Egyptians;
and [there] was a great
cry
in Egypt:
for [there] was not a
house,
where there was not
one dead.

31. And he called
for Moses and for Aaron
[by] night,
and he said:
Rise up, go out from the
midst of my people,

27. וְאָמַרְתֶּם
זִבְחַת פֶּסַח הוּא לַיהוָה
אֲשֶׁר פֶּסַח
עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
בְּמִצְרַיִם

כַּנִּגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם
וְאֶת-בְּתֵינֵנו הִצִּיל
וַיִּקַּד הָעָם
וַיִּשְׁתַּחֲווּ :

28. וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ
{ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן
כַּן עָשׂוּ :

29. וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה
וַיַּהַר הַפָּה
כָּל-בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכוֹר פְּרָעָה
הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסֵּאוֹ
עַד בְּכוֹר הַשָּׁבִי
אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר
וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה :

30. וַיָּקָם פְּרָעָה לַיְלָה
הוּא וְכָל-עַבְדָּיו
יָדֵי-מִצְרַיִם
יָתְהוּ צָעָקָה גְדֹלָה
בְּמִצְרַיִם
כִּי-אֵין בַּיִת
אֲשֶׁר אֵין-שָׁם מוֹת :

31. וַיִּקְרָא
לְמֹשֶׁה וְלֶאֱהֲרֹן
הַלַּיְלָה
וַיֹּאמֶר
קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי

1) Heb., also, 2) Or, about to die, 3) Heb. his, 4) Or made them to ask; i. e., encourage them to ask, 5) Or, plunderers

22. And you shall take a bunch of hyssop, and you shall dip [it] in the blood which [is] in the basin, and you shall strike (unto) the upper door-post and (unto) the two side door-posts with the blood which [is] in the basin; and you shall not go out, any one out of the door of his house, until morning.

23 And the Lord will pass through to smite the Egyptians; and he will see the blood upon the upper door-post and upon the two side door-posts, and the Lord will pass over the door; and he will not allow the destroyer to come into your houses to smite [you].

24. And you shall observe this thing, as an ordinance for thee and for thy children for ever.

25. And it shall come to pass, when you shall come into the land which the Lord will give you, as he has spoken, that you shall observe this service.

26. And it shall come to pass, when your children shall say unto you: What [is] this service to you?

22. וּלְקַחְתֶּם אֶבְדַת אֵזוֹב וּמָבִילְתֶם בָּדָם אֲשֶׁר-בַּסֶּף וְהִצַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקָף וְאֶל-שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת כִּן הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִבֵּיתוֹ עַד-בֹּקֶר :

23. וְעָבַר יְהוָה לִלְנֹף אֶת-מִצְרַיִם וּרְאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקָף וְעַל שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת וּפָסַח יְהוָה עַל-הַבַּיִת וְלֹא יָתֵן הַמַּשְׁחֵת לָבוֹא אֶר-בְּתוּכֶם לִלְנֹף :

24. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה דְּחֻק־יְהוָה וּלְבָנֵיכֶם עַד-עוֹלָם :

25. וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה לָקַח לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת :

26. וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם :

for in this selfsame day I brought out your hosts out of the land of Egypt; therefore shall you observe this day throughout your generations, [as] an ordinance for ever.

18. In the first [month], on the fourteenth day of the month, at evening, shall you eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month, at evening.

19. Seven days shall no leaven be found in your houses; for any one eating anything leavened, that soul shall be cut of from the congregation of Israel, whether he be a stranger, for a native of the land.

20. Anything leavened you shall not eat in all your habitations shall you eat unleavened bread.

חֲמִישִׁי

21. And Moses called for all the elders of Israel and he said unto them: Draw out, and take to yourselves lambs for your families, and kill the passover [sacrifice].

כִּי בַעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת-צְבֹאוֹתַיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתַיכֶם חֻקֵּת עוֹלָם : 18. בְּרִאשִׁון בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם 2 הַיָּדֵשׁ בְּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מִצֵּאת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים וְהָדֵשׁ בְּעֶרֶב : 19. שִׁבְעַת יָמִים שָׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵיתְכֶם כִּי כִרְאֵב מִחֻמָּצוֹת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְהַל יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאֲזוֹת הָאָרֶץ : 20. כִּרְמֵחֻמָּצוֹת לֹא תֹאכְלוּ כָּל כּוֹשְׁבֵי-בָיְתְכֶם תֹּאכְלוּ מִצֵּאת חֲמִישִׁי 21. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כֹּשְׁבוּ וְקַחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם וַשְׁחַטוּ הַפֶּסַח :

1) Heb., among the sojourner[s]. or among the native[s], etc. 2) Or, dwellings. 3) Or, Go forth. 4) Heb., cause to touch. 5) Heb., from. 6) Or, means.

a land
 flowing with milk and honey,
 that thou shalt perform
 this service
 in this month
 6 Seven days
 shalt thou eat unleavened bread,
 and on the seventh day
 [shall be] a feast to the Lord
 7. Unleavened bread shall be eaten
 the seven days;
 and no leavened bread shall be seen with thee,
 and no leaven shall be seen with thee
 in all thy territory.
 8. And thou shalt tell to thy son
 in that day,
 saying:
 It is because of that [which] the Lord did for me,
 when I went out from Egypt.
 9. And it shall be to thee
 (for) a sign upon thy hand,
 and (for) a memorial between thy eyes;
 in order that the law of the Lord may be
 in thy mouth;
 for with a strong hand
 has the Lord brought thee out from Egypt.
 10. And thou shalt keep this ordinance
 in its season,
 from year to year.
 11. And it shall be,
 when the Lord shall bring thee
 into the land of the Canaanite,
 as he has sworn to thee
 and to thy fathers,

אֶרֶץ
 זָבַת חֵלֶב וְדבֶשֶׁת
 וְעָבַדְתָּ
 אֶת־הַעֲבֹדָה הַזֹּאת
 בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה :
 6. שִׁבְעַת יָמִים
 תֹּאכַל עֲצֵת
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 הֵן לַיהוָה :
 7. עֲצֵת וְאֵכָל
 אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים
 וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ
 וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר
 בְּכָל־אֶרְצְךָ :
 8. וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
 בַּיּוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר
 בְּעֲבוּר זֶה
 עָשָׂה יְהוָה לִי
 בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם :
 9. וְהָיָה לְךָ
 לְאוֹת עַל־יָדְךָ
 וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ
 לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ
 בְּפִיךָ
 כִּי בְיַד הַזְּקֵה
 הוֹצִיאָךְ יְיָ מִמִּצְרָיִם :
 10. וְשָׁמַרְתָּ
 אֶת־הַדְּבָרָה הַזֹּאת
 בְּמוֹעֲדָהּ
 מִיָּמִים יְמִימָה :
 11. וְהָיָה
 כִּי־יְבִיאָךְ יְהוָה
 אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַע לְךָ
 וְלֹא־בָתְּרָה

51. And it came to pass,
 In this selfsame day
 the Lord brought out
 the children of Israel
 from the land of Egypt
 by their hosts.
 יג
 שְׁבִיעִי
 1. And the Lord said unto Moses,
 saying:
 Sanctify to me
 every firstborn,
 whatsoever opens the womb,
 among the children of Israel,
 both of man and of beast;
 it belongs to me.
 2. And Moses said unto the people
 Remember this day,
 [in] which you went out
 from Egypt,
 out of the house of slavery;
 for by strength of hand
 the Lord brought you out
 from here;
 and no leavened bread shall be eaten.
 4. This day you are going out,
 in the month Abib.
 5. And it shall be,
 when the Lord shall bring thee
 into the land of the Canaanite,
 and the Hittite, and the Amorite
 and the Elvite, and the Jebusite,
 which he has sworn to thy fathers
 to give thee,

51. וַיְהִי
 בְּצֵאתָם מִיַּם הַיָּם
 וְהוֹצִיא יְהוָה
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 עַל־עֲבָדָתָם :
 CAP. XIII.
 שְׁבִיעִי
 1. וַיֹּדַעַר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 2. קִדְּשֵׁ לִי
 כָּל־בְּכוֹר
 פֶּטֶר פְּלִיטָה
 בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
 לִי הוּא :
 3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־הָעָם
 זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה
 אֲשֶׁר יֹצֵאתֶם
 מִמִּצְרָיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים
 כִּי בְּחַזֵּק יָד
 הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
 מִזֶּה
 וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ :
 4. הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
 בְּחֹדֶשׁ שֵׁבְטֵי
 5. וְהָיָה
 כִּי־יְבִיאָךְ יְהוָה
 אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 וְהַחִיטִי וְהָאֱמֹרִי
 וְהַחִיטִי וְהַיְבוּסִי
 אֲשֶׁר נִשְׁפַע
 לְאֲבֹתֶיךָ
 לָתֵת לְךָ

1) Or, the opener of every womb. 2) Or, among. 3) Heb., slaves.

unto Moses and unto Aaron:
This is the ordinance of the passover:
Any alien shall not eat thereof.

44. But every servant of a man, [that is] bought with money, when thou hast circumcised him, then he may eat thereof.

45. A resident foreigner and a hired servant shall not eat thereof.

46. In one house shall it be eaten; thou shalt not bring out from the house [any] of the flesh outside;

and a bone shall you not break thereof.

47. All the congregation of Israel shall prepare it.

48. And when a stranger shall sojourn with thee, and will prepare a passover unto the Lord, let all his males be circumcised, and then he may come near to prepare it; and he shall be

as a native of the land; but any one uncircumcised shall not eat thereof.

49. One law shall be for the native and for the stranger

that sojourns in the midst of you.

50. And all the children of Israel did [so]; as the Lord had commanded Moses and Aaron, so did they.

אֶל־מִוֶּסֶה וְאֶל־אַהֲרֹן
זֹאת הַחֹק הַשֶּׁפֶסַח
כָּל־בֶּן־נֶגֶר
לֹא־יֵאָכֵל בוֹ :

44. וְכָל־עֶבֶד אִישׁ
מִקְנֵי בָסֶטֶף
וּמִקְרָתָהּ אִתּוֹ
אִם יֵאָכֵל בוֹ :

45. הַזָּר וְהַשָּׂכֵר
לֹא־יֵאָכֵל בוֹ :

46. בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל
לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת
מִן־הַבֶּשֶׂר
הַזֶּה
וְעֵצוֹם
לֹא־תִשְׁבְּרוּ בוֹ :

47. כָּל־עֵבֶת יִשְׂרָאֵל
יַעֲשֶׂה אֹתוֹ :

48. וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ
גֵר
וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה
הַפּוֹל לוֹ כְּזֶכֶר
וְאִם יִקְרַב לַעֲשׂוֹ
וְהָיָה
כְּאֹיֶבֶת הָאָרֶץ
וְכָל־עֶרְל
לֹא־יֵאָכֵל בוֹ :

49. תּוֹרָה אַחַת וְהָיָה
לְאֻרְחָ
זָר
הַזֶּה בְּתוֹכְכֶם :

50. וַיַּעֲשׂוּ כָל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מִוֶּסֶה וְאֶת־אַהֲרֹן
בְּן־עֲשׂוֹ :

38. And also a mixed multitude went up with them; and flocks and herds, very much cattle.

39. And they baked [of] the dough, which they brought out from Egypt, unleavened cakes,

for it was not leavened, because they were driven out from Egypt, and they were not able to tarry,

and also food for a Journey they had not prepared for themselves.

40. And the time of dwelling of the children of Israel, which they dwell in Egypt, [was] thirty year[s], and four hundred years.

41. And it came to pass at the end of thirty year[s] and four hundred year[s] and it came to pass in this selfsame day,

went out all the hosts of the Lord from the land of Egypt.

42. It is a night of celebration to the Lord for bringing them out from the land of Egypt;

it is this night, [which is] a celebration to the Lord for all the children of Israel throughout their generations.

43. And the Lord said

38. וְגַם־עִרְבֵי רַב
עָלָה אִתָּם
וּצְאֵן וּבָקָר
מְקַנָּה כָּבֵד מְאֹד :

39. וַיֵּאֲכֹלוּ אֶת־הַבֶּצֶק
אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם
עֲגֹת מִצּוֹת
כִּי לֹא הִמְצָן
כִּי־יֵרָשׁוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יָכֹלוּ
לְהִתְמַחֵמֶה
וְנִבְצָרָה
לֹא־עָשׂוּ לָהֶם :

40. וְכִי־יָגוּר יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם
שְׁלִשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה :

41. וַיְהִי
מִקְצֵן שְׁלִשִׁים שָׁנָה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיְהִי
בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
יָצְאוּ
כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

42. לַיִל הַזֶּה שְׂמֵרָה הוּא
לַיהוָה
הַהוֹצִיאָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה
לְהִתְחַנֵּן לַיהוָה
לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
דְּדוֹרָתָם :

43. וַיֹּאמֶר יְהוָה

1) Heb., heavy. 2) Heb., watching. 3) Heb., make

that he will pursue after them, and I will be honored through Pharaoh, and through all his army:

and the Egyptians shall know that I [am] the Lord; and they did so.

5. And it was told to the king of Egypt that the people had fled: and [there] was changed the heart of Pharaoh, and his servants concerning the people:

and they said: What [is] this we have done, that we have sent away Israel

from serving us?

6. And he prepared his chariot, and his people he took with him.

7. And he took six hundred chosen chariot[s],

and all the chariot[s] of Egypt, and warriors over all of them.

8. And the Lord hardened the heart of Pharaoh, the king of Egypt,

and he pursued after the children of Israel, while the children of Israel went out with an exalted hand.

9. And the Egyptians pursued after them:

and they overtook them encamping by the sea, all the horse[s].

וַיִּרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם וְאַבְרָהָה בְּפָרְעָה וּבְכָל-חֵירוֹ

וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה וַנַּעֲשׂוּ-כֵן:

5- וַיִּגֵּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וְנִחַדְף לִבְבַּ פְּרָעָה וְנַעֲדָיו אֶל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ

מַה-זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי-שְׁלַחְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדֵינוּ:

6. וַיֵּאֱסֹר אֶת-רֶכֶבוֹ וְאֶת-עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ:

7. וַיִּקַּח שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֶכֶב בָּהוֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשַׁלְשִׁים עַד-כְּרוֹ:

8. וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת-לִבַּ פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֵּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ כַּד רָמָה:

9. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיֹגּוּ אוֹתָם חַיִּים עַל-הַיָּם כְּרִיסוֹם

God will surely visit you, and you shall [then] bring up my bones from here with you.

20. And they journeyed from Succoth, and they encamped in Etham, at the bend of the wilderness.

21. And the Lord went by day in a pillar of cloud, to lead them the way:

and by night in a pillar of fire, to give light to them, to go by day and by night.

22. He did not remove the pillar of cloud by day

and the pillar of fire by night [from] before the people.

י

פָּקֵד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם

וְהַעֲלִיתֶם אֶת-עַצְמוֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם:

20. וַיִּסְעוּ מִסֻּכּוֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְמֹת בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר:

21. וַיֵּי ה' הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַהֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְיָלֵה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לַלַּיְלָה יוֹמָם וּלְיָלֵה:

22. הָעַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְהָעַמּוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם:

22. He did not remove the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night [from] before the people.

22. He did not remove the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night [from] before the people.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak unto the children of Israel, that they return, and encamp before Bahiroth, between Migdol and [between] the sea, before Baal Zephon, opposite it shall you encamp by the sea.

3. And Pharaoh will say of the children of Israel: They are entangled in the land, the wilderness has shut them in.

4. And I will harden Pharaoh's heart,

1. וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

2. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחֲרוֹת בֵּין מִגְדֹל וּבֵין הַיָּם עֹפֵף לִפְנֵי בַעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל-הַיָּם:

3. וְאָמַר פְּרָעָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְתָּוִים הֵם בְּאֶרֶץ סָבֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר:

4. וְהִזְקַמְתִּי אֶת-לִבַּ פְּרָעָה

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak unto the children of Israel, that they return, and encamp

before Bahiroth, between Migdol and [between] the sea, before Baal Zephon,

opposite it shall you encamp by the sea.

3. And Pharaoh will say of the children of Israel: They are entangled in the land, the wilderness has shut them in.

4. And I will harden Pharaoh's heart,

1) Or, edge, border. 2) I. e., that they might go. 3) Or, The pillar of cloud etc. did not depart (cease). 4) Or, confused. 5) Or, turned. 6) By yoking the animals to the charlots. 7) Or, captains. 8) Or, and.

all that opens the womb,
 the males:
 but every firstborn of
 my sons
 I redeem.
 16. And it shall be
 for a sign upon thy
 hand,
 and for frontlets
 between thy eyes;
 for by strength of hand
 the Lord brought us out
 from Egypt.

כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם
 הַזָּכָרִים
 וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי
 אֲפֹרָה :
 16. וְהָיָה
 לְאוֹת עַל־יָדְךָ
 וּלְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ
 כִּי בְּחֹזֶק יָד
 הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
 מִמִּצְרָיִם :

B'SHALLACH

בְּשַׁלַּח
 17. וַיְהִי
 בַשְּׁשָׁה־פְרָעִה
 אֶת־הָעָם
 וְלֹא־יָנְחָם אֱלֹהִים
 הַדֶּרֶךְ אֲרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 כִּי קָרוֹב הוּא
 כִּי אָמַר אֲדֹהִים
 פָּוִיזוּנָהֶם הָעָם
 בְּרֹאֲתָם מַלְחָמָה
 וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָה :
 18. וַיִּסַּב אֱלֹהִים
 אֶת־הָעָם
 הַדֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
 יַם־סוּף
 וְהַמַּשִּׁים
 יָגִדוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם :
 19. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף
 עִמּוֹ
 כִּי מִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעִי
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר

and he shall give it to
 thee,
 12. That thou shalt ^{take}
 apart
 all that opens the womb
 to the Lord,
 and every firstling that
 comes of a beast
 which thou shalt have,
 the males,
 [shall belong] to the
 Lord.
 13. And every firstling
 of an ass
 shalt thou redeem with
 a lamb;
 and if thou wilt not
 redeem [it],
 then shalt thou break
 its neck:
 and every firstborn of
 man
 shalt thou redeem.
 מִפְּטִיר
 14. And it shall be,
 when thy son shall ask
 thee
 "in time to come,
 saying:
 What [is] this?"
 that thou shalt say unto
 him:
 By strength of hand
 the Lord brought us out
 from Egypt,
 from the house of
 slavery.
 15. And it came to pass,
 when Pharaoh was [too]
 hard²
 to send us away,
 that the Lord slew
 every firstborn
 in the land of Egypt,
 from the firstborn of man
 and unto the firstborn of
 beast,
 therefore I sacrifice to
 the Lord

וַיִּנְתְּנָה לְךָ :
 12. וְקַבַּלְתָּ
 כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם
 לַיהוָה
 וְכָל־פֶּטֶר הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
 הַזָּכָרִים
 לַיהוָה :
 13. וְכָל־פֶּטֶר הַחֹמֶר
 תִּפְדֶּה בְּשֵׂה
 וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
 וַעֲרַפְתָּו
 וְכָל־בְּכוֹר אָדָם
 תִּפְדֶּה :
 מִפְּטִיר
 14. וְהָיָה
 כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ
 מָחָר
 לֵאמֹר
 מַה־זֶּאת
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 כִּי־זָקַד יָד
 הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
 מִמִּצְרָיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים :
 15. וַיְהִי
 כִּי־הִקְשָׁה פְּרָעִה
 לִשְׁלַחֵנוּ
 וַיַּהַרְגַּ יְהוָה
 כָּל־בְּכוֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
 מִבְּכוֹר אָדָם
 וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה
 עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה

for he had made the
 children of Israel to
 swear,
 saying:

1) Heb., make to pass over. 2) Heb., to-morrow. 3) I. e., obstinately refused. 4) Or, made turn,

and the Egyptians said:
 Let us flee from the face
 of the Lord [is] fighting
 against the Egyptians.

רביעי

26. And the Lord said
 Stretch out thy hand
 over the sea,

and the waters shall
 upon the Egyptians,
 upon their chariot[s],

and upon their
 27. And Moses stretched
 over the sea,

and the sea returned
 at the turning of
 to its strength,

while the Egyptians
 against it;

and the Lord overthrew
 the Egyptians
 in the midst of the sea.

28. And the waters
 and they covered the
 and the horsemen,

together with all the
 into the sea,
 [there] did not remain

even one,
 29. But the children of
 walked upon dry ground
 in the midst of the sea;

and the waters [were] a
 from their right hand
 and from their left hand.

30. Thus the Lord saved

וַיֹּאמְרוּ מִצְרַיִם
 אָנוּסִים מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי יִהְיֶה לְקִדְמָתָם
 בְּמִצְרַיִם:

רביעי

26 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 נְטֹה אֶת־יָדְךָ
 עַל־הַיָּם

וַיָּשֹׁבוּ הַמַּיִם
 עַל־מִצְרַיִם
 עַל־רֶכְבּוֹ
 וְעַל־פָּרָסָיו:

27 וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
 עַל־הַיָּם

וַיָּשֹׁב הַיָּם
 לְקֻמָּתוֹ בֹּקֶר
 לְאִתְנוֹ

וּמִצְרַיִם נָסִים
 לְקִדְמָתוֹ

וַיַּעַזֵּר יְהוָה
 אֶת־מִצְרַיִם
 בְּתוֹךְ הַיָּם:

28 וַיָּשֹׁבוּ הַמַּיִם
 וַיִּכְסּוּ אֶת־רֶכְבּוֹ
 וְאֶת־פָּרָסָיו
 לְכָל הַיּוֹד פָּרָעָה
 הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם

בַּיּוֹם
 לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם
 עֶד־אֶחָד:

29 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הִלְכוּ בַּיַּבֵּשֶׁת
 בְּתוֹךְ הַיָּם

וְהַמַּיִם לְקִדְמָתָם
 מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם:

30 וַיִּוֹשַׁע יְהוָה

and it stood behind
 20. And it came
 between the camp of the
 and (between) the camp
 and [there] was

the cloud and the dark-
 ness [to the Egyptians],
 but it gave light by night
 and the one came not
 all the night.

21. And Moses stretched
 over the sea;

and the Lord caused the
 by a strong east wind
 all the night,

and he made the sea
 dry land,
 and the waters were

22. And the children of
 into the midst of the sea
 upon the dry ground;
 and the waters [were] a
 from their right hand
 and from their left hand.

23. And the Egyptians
 and they came after
 them,
 [even] all Pharaoh's
 his chariot[s], and his
 into the midst of the sea.

24. And it came to pass
 in the morning watch,
 that the Lord looked

upon the camp of the
 through the pillar of fire
 and cloud,
 and he confused

the camp of the
 25. And he took off
 the wheel[s] of their
 and he made them drive
 with difficulty;

וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם :
 20. וַיָּבֹא

בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם
 וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
 וַיְהִי

הָעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ
 נִיֵּאָר אֶת־הַקִּלְוָה
 וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה
 כָּל־הַלַּיְלָה :

21. וַיִּטַּח מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
 עַל־הַיָּם

וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת־הַיָּם
 בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה
 כָּל־הַלַּיְלָה

וַיַּשֵּׁם אֶת־הַיָּם
 לְחֶרֶבָה
 וַיִּפְקְעוּ הַמַּיִם :

22. וּבְנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 כָּתוּדָה הָיִים בַּיַּבֵּשֶׁת
 וְהַמַּיִם לְקִדְמָתָם
 מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם:

23. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
 וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
 כָּל־סוּם פָּרָעָה
 רֶכְבּוֹ וּפָרָסָיו
 אֶת־תוֹךְ הַיָּם :

24. וַיְהִי
 בַּבֹּקֶר
 וַיִּשְׁקֹף יְהוָה
 אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם
 דְּשֹׁמֵד אֵשׁ וּעָנָן
 וַיִּתְּקֵם
 אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם :

25. וַיִּסַּר
 אֶת־אֶפְסֵי מְרִכְבֹּתָיו
 וַיַּעֲבֹדוּ בְּקִשְׁוֹתָם

1) Or, and there came after them all, etc. 2) Some translate: bound the wheels, etc., as: וַיִּאָסֵר. 3) Heb., his. 4) Heb., him. 5) I. e., when the morning appeared. 6) Or, shook off.

for the Egyptians whom
you have seen to-day,
you shall not see them
again any more
for ever.
14. The Lord will fight
for you,
and you shall keep
silent.
15. And the Lord said
unto Moses:
Why criest thou unto me?
Speak unto the children
of Israel,
that they move forward.
16. And thou
lift up thy staff,
and stretch out thy hand
over the sea,
and divide it:
and the children of
Israel shall go
into the midst of the sea
on the dry ground.
17. And I, behold, I will
harden
the heart of the
Egyptians,
and they will follow
them:
and I will be honored
through Pharaoh,
and through all his
army,
through his chariots and
through his horsemen.
18. And the Egyptians
shall know
that I [am] the Lord
when I will be honored
through Pharaoh,
through his chariots and
through his horsemen.
19. And [there] removed
the angel of God,
that went
before the camp of
Israel,
and he went behind
them;
and the pillar of cloud
removed
from before them,

כי אשר ראיתם
את מצרים היום
לא תקפו לראתם
עוד
עד עולם:
14. יהוה ילחם לכם
ואתם שתדעו:
שלישי
15. ויאמר יי אל משה
מה תצעק אלי
הבר אל בני ישראל
ויסעו:
16. ואמרת
קום את מטהך
ונטת את ידך
על הים
והקצתהו
ויבאו בני ישראל
בתיוך בים כבשה:
17. ואני הניי מסנק
את לב מצרים
ויבאו אחריהם
ואבדנה בפרעה
וכבדו הילול
ברכבו ובפרשיו
18. וידעו מצרים
כי אני יהוה
כהפכדי בפרעה
ברכבו ובפרשיו:
19. ויסע
מלאך האלהים
ההלך
לפני מחנה ישראל
ויגד מאחריהם
ויסע עמוד הענן
מפניהם

the chariot [s] of Pharaoh
and his horsemen, and
his army,
by Pi Hahbroth,
before Bual Zephon.
10. And Pharaoh came
near:
and the children of
Israel raised
their eyes.
and, behold, the E-
gyptians were marching
after them;
and they feared
exceedingly,
and the children of
Israel cried
unto the Lord.
11. And they said unto
Moses:
Is it because [there were]
no graves
in Egypt,
[that] thou hast taken
us away
to die in the wilderness?
What [is] this thou hast
done to us,
to bring us out from
Egypt?
12. Is not this the word
which we spoke unto
thee:
in Egypt,
saying:
Let us alone,
and let us serve the
Egyptians?
For [it is] better for us
[to] serve the Egyptians,
than four dying in the
wilderness.
13. And Moses said
unto the people:
Do not fear;
stand [still],
and see
the salvation of the Lord
which he will do for you
to-day:

רכב פרעה
ופרשיו וחילו
על פי החרות
לפני בעל צפון:
10. ופרעה הקריב
ונישא בני ישראל
את עיניהם
והנה מצרים נמשך
אחריהם
ויראו מאד
ויצעקו בני ישראל
אל יהוה:
11. ויאמרו אל משה
המבלי אין קברים
במצרים
למה תננו
למות במדבר
מה זאת עשית לנו
להוציאנו ממצרים:
12. הלא זה הדיבר
אשר דברנו אלקיך
במצרים
ל אמר
הדל מננו
ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו
עבד את מצרים
כימתנו במדבר:
13. ויאמר משה
אל העם
אל תיראו
התנוצבו
וראו
את ישועת יהוה
אשר יעשה לכם
היום

1) Heb., cease from us. 2) Or, that we should die in, etc. 3) Or, while.

walked on dry ground
in the midst of the sea.
20. Then took
Miriam the prophetess,
the sister of Aaron,
the timbrel in her hand;
and all the women went
after her
with timbrels and with
dances.
21. And Miriam
answered to them:
Sing ye to the Lord,
for he is highly exalted;
[The] horse and his rider
has he thrown into the
sea.
22. And Moses caused
Israel to journey
from the Red Sea,
and they went out
into the wilderness of
Shur;
and they went three
days
in the wilderness,
and they did not find
water.
23. And they came to
Marah,
but they were not able
to drink water from
Marah,
for they [were] bitter;
therefore
one called its name
Marah.
24. And the people
murmured
against Moses, saying:
What shall we drink?
25. And he cried unto
the Lord,
and the Lord showed
him a tree,
and he cast [it] into the
waters;
and the waters became
sweet,
there he made for them

וַלְכוּ בַיַּבֵּשׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם :
20. וַתִּקַּח
מִרְיָם הַנְּבִיאָה
אֶחָיוֹת אַהֲרֹן
אֶת־תֶּרֶף בִּידָהּ
וַתֵּצֵאֵן כָּל־הַנְּשִׂיִם
אַחֲרֶיהָ
בְּתֻפִּים וּבְמַחֲלֹת :
21. וַתִּשָּׂא מִרְיָם
לֵאמֹר לַיהוָה
כִּי־גָאֹה גָאֹה
סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם :
22. וַיַּסַּע מֹשֶׁה
אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּם־סוּף
וַיֵּצֵאוּ
אֶל־הַבְּרִזְרֵיטוֹר
וַיֵּלְכוּ שְׁלֹש־יָמִים
בַּבְּרִזְרֵ
וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם :
23. וַיָּבֹאוּ מַרְחָה
וְלֹא־יָכְלוּ
לִשְׁתֹּת מֵי־מַרְחָה
כִּי־מָרִים הָיִם
עַל־כֵּן
קָרָא־שֵׁמֶה מַרְחָה :
24. וַיִּקְרְנוּ הָעָם
עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
מַה־נִּשְׁתָּה :
25. וַיַּצַּק אֱלֹהֵי־יְהוָה
בַּיַּרְדֵּה וַיִּזְרְחוּ יְהוָה עֵץ
וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם
וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם
שָׁם שָׁם לוֹ

13. Thou hast led in thy
mercy
the people which thou
hast redeemed ;
Thou hast guided [them]
in thy strength
unto the habitation of
thy holiness.
14. Peoples have heard,
they trembled ;
Trembling seized
the inhabitants of
Philistia.
15. Then were terrified
the dukes of Edom ;
The mighty men of
Moab,
shaking seized them ;
Melted were
all the inhabitants of
Canaan.
16. Upon them fell
terror and dread ;
By the greatness of thy
arm
they were silent as a
stone ;
Until [there] passed
over thy people, O Lord,
Until [there] passed over
the people which thou
hast purchased.
17. Thou wilt bring them
in,
and thou wilt plant them
in the mountain of thy
inheritance,
The place,
which, O Lord, thou hast
made for thy dwelling ;
The sanctuary, O Lord,
[which] thy hands have
established.
18. The Lord will reign
for ever and ever.
19. When the horse[s] of
Pharaoh came
with his chariot[s] and
with his horsemen
into the sea,
and the Lord brought
back upon them
the waters of the sea ;
and the children of
Israel

13. נָחִית בְּחַסְדְּךָ
עַבְדוֹ נִצְּלָתָהּ
נְהַלְתָּ בְּעֹזְךָ
אֶל־גְּוֹה קְדוּשָׁה
14. שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגְּזוּ
הֵיל אֲחֵז
יִשְׁכְּבוּ פְּלִשְׁתִּי :
15. אִז נִבְהָלוּ
אֲדוּמֵי אֲדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב
יֶאֱהָזוּ רַעַד
נִמְלְנוּ
כָּל יִשְׁכְּבוּ כְּנֶשֶׁן :
16. תִּפַּר עֲלֵיהֶם
אִימַתָּה וּפְחָד
בְּגֹדֶל זְרוֹעֶךָ
יִדְמוּ כְּאֶבֶן
עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה
עַד־יַעֲבֹר
עַם־וּ קָנִיתָ :
17. תָּבִיאֵמוּ
וְתַטְּמֵמוּ
בְּהַר נַחֲלָתְךָ
בְּכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה
מִקְדָּשׁ אֲדָנִי
כּוֹנְנוּ יְהוָה :
18. יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד :
19. כִּי בָא סוּס פָּרְעֹה
בְּרִכְבוֹ וּבַפָּרְשָׁיו
בַּיָּם
וַיִּשָּׁב יְהוָה אֲלֵהֶם
אֶת־מֵי הַיָּם
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1) Or, Pangs. 2) Or, amazed, confounded. 3) Heb., rans. 4) Or, for. 5) Or, but. 6) Heb., began.
7) That is; bitterness. 8) Or, put. 9) Heb., him.

were sunk in the Red Sea.
 5. The ⁶deeps covered them: they went down into the depths like a stone.
 6. Thy right hand, O Lord, is glorified in power; Thy right hand, O Lord, dashed in pieces the enemy.
 7. And in the greatness of thy excellency thou overthrewest those rising up against thee: Thou sentest forth thy wrath, it consumed them as stubble.
 8. And with the breath of thy nostrils were heaped up waters: Like a wall stood running [waters]: The deeps were congealed in the heart of the sea.
 9. The enemy said: I will pursue, I will overtake, I will divide [the] spoil, My soul shall be filled with them: I will draw my sword, my hand shall destroy them.
 10. Thou didst blow with thy wind, the sea covered them; They sank as lead in the mighty waters.
 11. Who is like thee among the gods, O Lord? Who is like thee glorified in holiness, fearful [in] praises, doing wonders?
 12. Thou hast stretched out thy right hand, [the] earth swallowed them.

מִבְּעֵינֵי כַּיִם סוּף: 5. תִּהְיֶה כְּבֵרֵם יִרְדּוּ בַּמְצֹלֹת כְּכֹחַ אֶבֶן: 6. יְמִינְךָ יְהוָה נִאֲדָרִי בְּכֹחַ יְמִינְךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב: 7. וּבְכֹחַ גְּדֹלְתְךָ תִּהְרַם כְּמִינְךָ תִּשְׁטַח הַרְגֵבָה יִאֲכַלְנוּ בְּקֶשֶׁת: 8. וּבְרוּחַ אַפְּיֶךָ נִעְרְמוּ מֵיִם נִצְּבּוּ כְּכֹחַ יָד נִזְלָוּם: 9. קָפְאוּ תְהוֹמֹת בְּלִבְיָם: 10. אָמַר אוֹיֵב אֶךְ דָּהּ אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל מִתְּקִיאֵנוּ נִפְשֵׁי אֲרִיק הַרְבֵּי תִהְרֵשְׁנוּ דָּוִי: 11. נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ פָּסְגוּ יָם צָלְלוּ בַּעֲזָבְתְךָ כְּבָבִים אֲדָרִים: 12. מִי כָמוֹךָ בְּאַלֹּהִים מִי כָמוֹךָ נִאֲדָר בְּקֶשֶׁת נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פֶלֶא: 13. נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלַעְנוּ אֲרִיִּם:

in that day Israel out of the hand of the Egyptians: and Israel saw the Egyptians dead upon the sea shore.
 31. And Israel saw the great power which the Lord had shown against the Egyptians: and the people feared the Lord, and they believed in the Lord and in Moses his servant.

טו

1. Then sang Moses and the children of Israel this song to the Lord, and they spoke, saying: I will sing to the Lord, for he is highly exalted; [The] horse and his rider has he thrown into the sea.
 2. My strength and song is the Lord, And he was to me a salvation: This is my God, and I will glorify him; My father's God, and I will exalt him.
 3. The Lord is a man of war: The ETERNAL is his name.
 4. The chariots of Pharaoh and his army has he cast into the sea: And his choice warriors

בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי־רָא מִצְרַיִם נִרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם: 31. וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיִּאֱמִינוּ בַּיהוָה וּבְכַוְשָׁה עַבְדּוֹ:

CAP. XV.

1. אָז יָזַר יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאָמַר אֲשֶׁר־הָיָה לַיהוָה כִּי־נִצַּחַתָּנוּ סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם: 2. עֲזוּי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנֹוּהוּ אֲדָרֵה אֲבִי נִאֲרָמְנָהוּ: 3. יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: 4. מִרְכַבֹּת פָּרְעֹה וַחֲיָלוֹ יָרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשָׁיו

1) Heb., hand. 2) Heb., done. 3) Or, said. 4) יָהּ is probably an abbreviation of יְהוָה. 5) Or, captains. 6) Or, floods. 7) I. e., my lust shall be satisfied upon them.

and in the morning you shall be filled with bread; and you shall know

that I [am] the Lord your God,

13. And it came to pass in the evening, that the quail[s] came up, and covered the camp;

and in the morning was a layer of dew around the camp.

14. And [then] went up the layer of the dew,

and, behold, upon the face of the wilderness [was something] small, scale-like,

small as the hoar-frost upon the earth.

15. And the children of Israel saw [it], and they said

one to another: What [is] that?

for they did not know what it [was];

and Moses said unto them: It [is] the bread

which the Lord has given to you for food,

16. This [is] the thing which the Lord has

commanded: Gather of it

every man according to his eating; an omer for [every] head,

[according to] the number of your souls, [every] man for those who [are] in his tent shall you take [it].

17. And the children of Israel did so;

and they gathered,

וּבִקְרֹתַי תִּשְׂבְּעוּ לֶחֶם וַיִּרְעֵתֶם

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

13. וַיְהִי בָעֶרְבַּי וַתֵּעַל הַיַּרְדֵּן וַתִּכְסֶה אֶת-הַמַּחֲנֶה

וּבִקְרֹתַי וַיִּהְיֶה מִלְּבַיַּת דֶּבֶל עָלֵי הַמִּדְבָּר

וַיִּרְעֹרְעוּ אֶת-תְּלַנְתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְרִיבִים עָלָיו

14. וַתֵּעַל הַלַּיְלָה וַתֵּרָא עָלֵי פְנֵי הַמִּדְבָּר דָּבַר קָטָן כַּמִּטְּהַלְמִים

וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו

כִּיזֶה הוּא כִּי לֹא יָדָעוּ מַה-הוּא

15. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם הַיּוֹמָה

16. זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָקֶטְפוֹ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֹמֶרוֹ

17. וַיִּקְרְטוּ מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשְׁרֵי בֵּיתוֹ תִּקְחוּ

18. וַיִּשְׁעוּ בֶן-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְטְפוּ

against the Lord; and what [are] we,

that you murmur against us?

8. And Moses said: When the Lord will give you in the morning flesh to eat,

and bread in the morning to the full; for the Lord hears your murmurings

which you [are] murmuring against him;

and what [are] we? not against us [are] your murmurings, but against the Lord.

9. And Moses said unto Aaron:

Say unto all the congregation of the children of Israel:

Come near before the Lord; for he has heard

your murmurings.

10. And it came to pass, as Aaron [was] speaking unto all the congregation

of the children of Israel, that they turned towards the wilderness,

and, behold, the glory of the Lord appeared in the cloud.

11. And the Lord spoke unto Moses, saying:

12. I have heard the murmurings

of the children of Israel; speak unto them, saying:

Toward evening you shall eat flesh,

עַל-יְהוָה וַנַּחֲנוּ מָה

כִּי תִרְעֹנוּ עָלֵינוּ

8. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כָּתַת יְיָ לָכֶם בְּעֶרְבֵי בִשָּׂר לֶאֱכֹל

וּלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבֹּעַ כִּשְׂבֹּעַ יְהוָה אֶת-תְּלַנְתֵיכֶם

אֲשֶׁר אַתֶּם מְרִיבִים עָלָיו

וַנַּחֲנוּ מָה לֹא-עָלֵינוּ תְּלַנְתֵיכֶם

כִּי עַל-יְהוָה

9. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֵל-כָּל-עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

קִרְבוּ קִדְמוֹת יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתֵיכֶם

10. וַיְהִי כִּדְבַר אֲהֲרֹן אֵל-כָּל-עַדְתְּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וַיִּפְּנוּ אֶת-פְּנֵיהֶם בְּמִדְבַר יְהוָה וַתֵּרָא כְבוֹד יְהוָה

וַיִּשְׁעוּ בֶן-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְטְפוּ

11. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר

12. שָׁמַעְתִּי אֶת-תְּרוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר

בֵּן הַיּוֹם תֵּאָכְלוּ בִשָּׂר וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר תֵּאָכְלוּ בִשָּׂר

1) I e. [That shall be] when, etc. 2) Heb., between the two evenings. 3) Or, flme. 4) Or, grain-like; flaky. 5) "Omer" is a dry measure, the tenth part of an ephah. See 16: 36.

the children of Israel:
 Would that we had died
 by the hand of the Lord
 in the land of Egypt,
 when we sat
 by the pot of (the) flesh,
 when we ate bread to
^{the full:} for you have brought us
 out
 into this wilderness,
 to kill
 this whole assembly
 with hunger.
 4. And the Lord said
 unto Moses:
 I will rain for you
 bread from the heaven:
 and the people shall go
 out,
 and they shall gather
 the ^{portion of [every]}
 day in its day:
 in order that I may try
^{them,}
 whether ^{they} will walk
 in my law,
 or not.
 5. And it shall come to
 pass, on the sixth day,
 when they shall prepare
 what they bring in,
 that it shall be twice as
 much
 as what they gather
^{day [by] day.}
 6. And Moses and Aaron
 said
 unto all the children of
 Israel:
 [In the] evening, then
 you shall know
 that the Lord brought
 you out
 from the land of Egypt.
 7. And [in the] morning,
 then you shall see
 the glory of the Lord,
 for he hears
 your murmurings

כִּי יִשְׂרָאֵל
 כִּי-יָמָתוּ בְּיַד-יְהוָה
 בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם
 כִּשְׂבֹעַתֵּנוּ
 עַל-סוּר הַבֶּשֶׂר
 כִּשְׂבֹעַתֵּנוּ לֶחֶם לֵשֹׁבֵעַ
 כִּי-הוֹצֵאתָ אֶת־נוֹ
 אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה
 לְהַמִּית
 אֶת-כָּל-בְּנֵי-הָעָם הַזֶּה
 בְּרָעָב :
 4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 הֲלֵנוּ מִמַּיִם לֶחֶם
 לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם
 וְיָצְאָ הָעָם
 וְקָטְפוּ
 הַדְּבָרִים כְּיוֹמוֹ
 לְמַעַן אֲנִשְׁנוּ
 הַמִּגֵּדָה בְּתַרְתִּי
 אִם-לֹא :
 5. וְהָיָה כִּי-יִשְׂאָ
 וְהָקִינוּ
 אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ
 וְהָיָה כִּי-יִגְדֹּף
 עַל אֲשֶׁר-לִקְטְמוּ
 יוֹם אֶחָד :
 6. וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֶרְבַי וַיֵּדְעִימְכֶם
 כִּי יְיָ הוֹצִיא אֶתְכֶם
 מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם :
 7. וּבֹקֶר וַיִּרְאוּ אֶת-כְּבוֹד יְהוָה
 בְּשָׁמְעוֹ
 אֶת-תְּלַלְתְּכֶם

statute and ordinance,
 and there he tried ^{them}.
 26. And he said:
 If thou wilt diligently
 hearken
 to the voice of the Lord
 thy God,
 and what is right in his
 eyes
 wilt thou do,
 and thou wilt give ear to
 his commandments,
 and thou wilt keep all
 his statutes,
 all the diseases,
 which I have put
 upon the Egyptians,
 I will not put upon thee:
 for I [am] the Lord thy
 healer.
 27. And they came to
 Elim:
 and there [were] twelve
 springs of water
 and seventy palm trees:
 and they encamped there
 by the waters.
 1. And they journeyed
 from Elim,
 and [there] came
 all the congregation of
 the children of Israel
 unto the wilderness of
 Sin,
 which is between Elim
 and [between] Sinai,
 on the fifteenth day
 of the second month
 after their departing
 out of the land of Egypt.
 2. And [there] murmured
 all the congregation of
 the children of Israel
 against Moses and
 [against] Aaron
 in the wilderness.
 3. And [there] said unto
 them

הֲלֵנוּ מִמַּיִם
 וְיָשָׁם נִסְתָּו :
 26. וַיֹּאמֶר
 אִם-יִשְׁמָע תִּשְׁמָע
 לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהָיָה צְדָקָתוֹ
 תִּשְׁמָע
 וְהָיָה צְדָקָתוֹ
 וְשָׁמַרְתָּ כָּל-חֻמֹּתָיו
 כָּל-הַמִּצְוֹת
 אֲשֶׁר-צִוִּיתִי
 בְּמִצְרַיִם
 לֹא-אֵשִׁים אֶלֶיךָ
 כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶיךָ :
 הַמַּיִשִּׁי
 27. וַיָּבִיאוּ אֶל-עֵלִם
 וְשָׁם שְׁתַּיִם מַיִם
 עֵלִית מַיִם
 וְשִׁבְעִים תְּמָרִים
 וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל-בְּמֵי
 הַמַּיִם :
 CAP. XVI.
 1. וַיִּסְעוּ מֵעֵלִם
 וַיָּבִיאוּ
 כָּל-עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל-מִדְבַּר-סִינַי
 אֲשֶׁר בֵּין-אֵילִם
 וּבֵין סִינַי
 בַּחֲמִישִׁית עֶשְׂרֵי יוֹם
 2. הַיּוֹם הַשֵּׁנִי
 לְצֵאתָם
 מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם :
 2. וַיִּלְלוּ
 כָּל-עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן
 בַּמִּדְבָּר :
 3. וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם

1) Or, judgment. 2) Heb., him. 3) Or, satiety. 4) Heb., matter. 5) Heb., he. 6) Or, dally.

34. As the Lord has commanded (unto) Moses,

so did Aaron lay it up before the testimony, to be kept.

35. And the children of Israel ate the manna

forty year[s] until they came

unto an inhabited land; the manna they did eat

until they came unto the border of the land of Canaan.

36. And the omer is the tenth [part] of the ephah,

יֹז

1. And all the congregation of Israel journeyed

from the Wilderness of Sin, according to their journeys,

by the order of the Lord, and they encamped in

Rephidim; and there was no water to drink [for] the people.

2. And the people quarrelled with Moses,

and they said: Give us water that we may drink;

and Moses said unto them: Why do you quarrel with me?

why do you try the Lord?

3. And the people thirsted there for water:

and the people murmured against Moses, and said:

34. בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

וַיַּעֲרֹךְ אַהֲרֹן לְפָנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁכַּת הַתְּעֹדָה

35. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּנָה אַרְבָּעִים שָׁנָה

עַד־בָּאֵם אֶל־אֶרֶץ נֹחֶלֶת

אֶת־הַמָּנָה אֲכָלוּ עַד־בָּאֵם

אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן

36. וְהָעֹמֶר עֲשָׂרִית הָאֵפָה הִוא

יֹז

1. וַיִּסְעוּ כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר סִין

לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה

וַיַּחֲנוּ בְּרִפְדִים

וְאֵין מַיִם לְשִׁתַּת הָעָם

2. וַיִּגַּד בַּהָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ

תִּנוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה

כִּי־תִרְיֹבוּ עִמָּדִי מִהֲתַנְּסוּ אֶת־יְהוָה

3. וַיִּצְעֲזֵא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיִּקְלֹן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ

on the sixth day bread for two days;

remain you every man in his place, let no man go out of his place on the seventh day.

30. And the people rested on the seventh day.

31. And the house of Israel called

its name Manna; and it was like coriander seed,

white, and its taste [was] like cake with honey.

32. And Moses said: This [is] the thing

which the Lord has commanded:

An omerful of it shall be kept

for your generations; in order that they may see

the bread which I gave you to eat

in the wilderness,

when I brought you out from the land of Egypt.

33. And Moses said unto Aaron:

Take one basket, and put therein

an omerful of manna, and lay it up

before the Lord, to be kept

for your generations.

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָחֶם יוֹמִים

שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל־יְצֵאֵי אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

30. וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

31. וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל

אֶת־שְׁמוֹ מַנָּה וְהוּא כְּזֶרַע זֶרַד

לָבָן וְטַעְמוֹ כְּעֵקֶה עִם־דְּבַשׁ

32. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

מִלֵּא הָעֹמֶר כִּמְנֹה לְמִשְׁמַרְתּוֹ

לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן וִירְאוּ אֶת־הַקֶּהֶם

אֲשֶׁר הֵאֲכַלְתִּי אֹתְכֶם

בְּמִדְבַּר

כִּהְיוֹצֵאִי אֹתְכֶם מִמִּדְבַּר מִצְרַיִם

33. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן

קַח צִנְנֹת אֶחָד וְהִן־לְמִנְחָה

מִלֵּא הָעֹמֶר מִן וְהִנֵּה אֹתוֹ

לְפָנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתּוֹ

לְדֹרֹתֵיכֶם

CAP. XVII.

1) Or, in keeping. 2) Or, pot, flask, pitcher. 3) "Ephah" is a certain corn measure. 4) Heb., upon the mouth of, etc.

what you will bake
 bake,
 and what you will cook
 cook,
 and all that remains
 lay up for you
 *to be kept
 until the morning.
 24. And they laid it up
 until the morning,
 as Moses has commanded;
 and it did not stink,
 nor was therein any
 worm.
 25. And Moses said:
 Eat it to-day,
 for a sabbath [is] to-day
 to the Lord;
 to-day you will not find
 [it]
 in the field.
 26. Six days
 you shall gather it;
 but on the seventh day
 [is] sabbath,
 none shall be in it.
 27. And it came to pass,
 on the seventh day^a
 went out [some] of the
 people
 to gather;
 but they found none.
 28. And the Lord said
 unto Moses:
 How long will you refuse
 to keep my command-
 ments
 and my laws?
 29. See,
^a[that the Lord has given
 to you
 the sabbath,
 therefore he gives you

את אשר-תאפו
 אפו
 ואת אשר-תבשלו
 בשלו
 ואת כל-העוף
 הנותר לכם
 למשכנת
 עד-הבוקר :
 24. וניחיהו אתו
 עד-הבוקר
 כאשר צוה משה
 ולא הבאיש
 ורמה לא-היתה בו :
 25. ויאמר משה
 אכלתו היום
 כפי-עבודת היום ליהוה
 היום לא תמצאוהו
 בשדה :
 26. ששת ימים
 תלקטוהו
 וביום השביעי
 יעבת
 לא יהיה בו :
 27. ויהי
 ביום השביעי
 יצאו מן-העם
 לקט
 ולא מצאו :
 28. ויאמר יי אל-משה
 עד-אי-נה באנתם
 לשמר מצוותי
 ותורתי :
 29. ראו
 כפי-יתוה נתן לכם
 השבת
 ע-כן הוא נתן לכם

one much, and one little.
 18. And they measured
 [it] with the omer,
 and he that gathered
 much had nothing
 over,
 and he that gathered
 little
 had no lack;
 every man according
 to his eating
 they gathered.
 19. And Moses said
 unto them:
 Let no man leave of it
 until morning.
 20. But they did not
 hearken
 unto Moses;
 and [some] men left
 of it
 until morning,
 and it bred worms,
 and it stank;
 and Moses was angry
 against them.
 21. And they gathered it
 morning by morning,
 every man according to
 his eating;
 and [when] the sun
 waxed hot,
 then it melted.
 22. And it came to pass,
 on the sixth day
 they gathered double
 bread,
 two omers for [every]
 one;
 and [there] came
 all the chiefs of the
 congregation,
 and they told [it] to
 Moses.
 23. And he said unto
 them:
 That [is] what the Lord
 has spoken:
 A rest day,
 a holy sabbath to the
 Lord
 [is] to-morrow;

המרה והמעיט :
 18. וימדו בעמר
 ולא העידו
 המרה
 והמעיט
 לא החסיר
 איש לפי-אכלו
 לקטו :
 19. ויאמר משה
 אליהם
 איש אל-יותר ממנו
 עד-בוקר :
 20. ולא שמעו
 אל-משה
 ונותרו אנשים
 ממנו
 עד-בוקר
 ונרם הולעים
 ויבאש
 וינקזת עליהם משה
 21. וילקטו אתו
 בבקר בבקר
 איש כפי אכלו
 וחס השמש
 ונקמס :
 22. ויהי ביום הששי
 לקטו להם משנה
 שני העמר לאחד
 ויבאו
 כל-נשיאי העדה
 ויגידו למשה :
 23. ויאמר אליהם
 הוא אשר דבר יהוה
 שבתו
 שבת קדש ליהוה
 קר

1) I. e., rest day. 2) Or, in keeping. 3) Or, because.

for the God of my father
[was] (In) my help,
and he delivered me
from the sword of
Pharaoh.
5. And [there] came
Jethro,
the father-in-law of
Moses,
and his sons, and his wife
unto Moses
into the wilderness
where he [was] en-
caping,
[at] the mount of God.
6 And he [said] unto
Moses:
I, thy father-in-law
Jethro,
[am] coming unto thee,
and thy wife and her
two sons
with her.
7. And Moses went out
to meet his father-in-law,
and he prostrated
himself,
and he kissed him,
and they asked each other
about [their] welfare,
and they came into the
tent.
8. And Moses told to his
father-in-law
all that the Lord had
done
to Pharaoh and to the
Egyptians
on account of Israel,
all the trouble
which met them in the
way,
and [how] the Lord
delivered them.
9. And Jethro rejoiced
over all the goodness
which the Lord had done
to Israel,
that he had delivered
him

כִּי-יִצְלַמְנִי אֱלֹהֵי אָבִי
בְּעֲזָרִי
וַיִּצְלַמְנִי
מִיַּד פַּרְעֹה :
5. וַיָּבֵא יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה
וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ
אֶת-מִיָּשָׁה
אֶל-הַמִּדְבָּר
אֲשֶׁר-הוּא הָהָּן שָׁם
בְּרֶם הָאֱלֹהִים :
6. וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה
אֲנִי חֹתְנֶךָ יִתְרוֹ
כֹּה אָמַרְתִּי
וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ
יָמְתָה :
7. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
לִקְרַאת חֹתְנוֹ
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
וַיִּשְׁקְלוּ
וַיִּשְׁאַל מֹשֶׁה אֵת
לְוֵיתָאֵם יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְאוּ הָאֱלֹהִים :
8. וַיֹּסֶפֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ
אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
{ יְהוָה }
לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם
עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל-הַתְּלָאָה
אֲשֶׁר מִצְּרַתָם בְּדַרְךָ
וַיִּצְלַם יְהוָה :
9. וַיִּשְׂמַח יִתְרוֹ
עַל כָּל-טוֹבוֹתָהּ
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הִצִּילוֹ

and rehearse [it] in the
ears of Joshua,
that I will utterly wipe
off
the remembrance of
Amalek
from under the heaven.
15. And Moses built an
altar,
and he called its name
Adonay Nissy.³
16. And he said:
The Lord has sworn:
The Lord will have war
against Amalek
from generation to
generation.

YITHRO

יח

CAP. XVIII.

1. And [there] heard
Jethro,
the priest of Midian,
the father-in-law of
Moses,
all that God had done for
Moses,
and for Israel his people,
that the Lord brought
out
Israel
from Egypt.
2. And [there] took
Jethro,
the father-in-law of
Moses,
Zipporah,
Moses' wife,
after he had sent her
away.
3. And her two sons:
[of] whom the name of
one
[was] Gershom.
for he said:
A sojourner I have been
in a strange land.
4. And the name of one
[was] Eliezer.

וַיִּשָׁמַע בְּעֲזָרֵי יְהוָה
כִּי כָתַח אֶמְלֶכָה
אֶת-זִכְרוֹ עֲמֹלֶק
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :
15. וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
יְהוָה נִסְּי :
16. וַיֹּאמֶר
כִּי-יִדַּע עַל-כֵּם יְהוָה
מִלְחָמָה לִּי בְּעֲמֹלֶק
מִדֹּר דֹּר :

יְתְרוֹ

CAP. XVIII.

1. וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ
כֹהֵן מִדְיָן
חֹתֵן מֹשֶׁה
אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
{ יְהוָה }
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
כִּי-הוֹצִיא יְהוָה
אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם :
2. וַיִּקַּח יִתְרוֹ
חֹתֵן מֹשֶׁה
אֶת-צִפּוֹרָה
אִשְׁתּוֹ מִיָּשָׁה
אֲחֵר שְׁלֵחָהּ :
3. וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ
אֲשֶׁר שְׁם הָאֶחָד
גֶּרְשֹׁם
כִּי אָמַר
גֵּר הָיִיתִי
בְּאֶרֶץ נָכְרִי :
4. וְשֵׁם הָאֶחָד
אֱלִיעֶזֶר

1) Heb., put. 2) Or, for. 3) I e., the Lord is my banner. 4) Heb., because [there is] a hand against the throne of the Lord. 5) Or, after her being sent away. 6) I e., he sent word.

in Rephidim. **בְּרֵפִידִים :**

9. And Moses said **9. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה**
unto Joshua: **אֶל־יְהוֹשֻׁעַ**
Choose for us men, **בְּחַר־לָנוּ אַנְשִׁים**
and go out, fight against **וַיֵּצֵא תְּהִימָה בְּאַמְלֵק**
Amalek; **מָחָר אֲנִי נֹכַח**
to-morrow I will stand **עַל־רֹאשׁ הַתְּבִנָּה**
on the top of the hill **וַיַּמְחֵה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי**

10. And Joshua did **10. וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ**
as Moses had said to him, **בְּאִשֶׁר צִוְּיָהּ לּוֹ מֹשֶׁה**
to fight against Amalek, **תְּהִימָה בְּאַמְלֵק**
and Moses, Aaron, and **וּמִשֵּׁה אַהֲרֹן וְהֹר**
Hur **עָלוּ רֹאשׁ הַתְּבִנָּה :**
went up [to] the top of **11. וַיָּבִיחַ**
the hill. **כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה**
11. And it came to pass, **בְּיָדוֹ**
when Moses held up **וַיִּגְבֵר יִשְׂרָאֵל**
his hand, **וַיִּבְּאֵשׁ יָגִים יְהוָה**
then Israel prevailed; **וַיִּגְבֵר אֱמָלֵק :**
and when he let down **12. וַיִּרְוֵי מַיְהַבֵּי**
his hand, **וַיִּשְׁבּוּ אֲבִיבֵי**
then Amalek prevailed. **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**

12. But Moses' hands **12. וַיִּרְוֵי מַיְהַבֵּי**
[became] heavy; **וַיִּשְׁבּוּ אֲבִיבֵי**
then they took a stone, **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
and they put [it] under **וַיִּשְׁבּוּ אֲבִיבֵי**
him, **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
and he sat on it; **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
and Aaron and Hur **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
supported his hands, **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
from this [side] one, **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
and from this [side] one; **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
and his hands were **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
steady **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
until the going down of **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**
the sun. **וַיִּשָׁב אֱמָלֵק**

13. And Joshua defeated **13. וַיִּגְלַח יְהוֹשֻׁעַ**
Amalek and his people **אֶת־אַמְלֵק וְאֶת־עַמּוֹ**
with the edge of the **לְפָנָיו דָּרַב :**
sword. **מִסָּבִיר**

14. And the Lord said: **14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה**
Write this **כָּתוּב זֹאת**
[as] a memorial in the **וַזְכֹּרֵן בַּסֵּפֶר**
book.

why, then, hast thou **לָמָּה זֶה הִעֲלִיתָנוּ**
brought us up **מִמִּצְרַיִם**
from Egypt, **לְהָמִית אֹתִי**
to kill me **וְאֶת־בָּנָי וְאֶת־בְּקָרִי**
and my children and my **בַּצִּמָּה :**
cattle **4. וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְיָ**
with thirst? **לֵאמֹר**

4. And Moses cried unto **4. וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְיָ**
the Lord, **לֵאמֹר**
saying: **מָה אֲעֲשֶׂה**
What shall I do **לְעַם הַזֶּה**
to this people? **עוֹד מְאֹד וְסָבַלְנִי :**
a little more, and they **5. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה**
will stone me. **עָבַר לִפְנֵי הָעָם**
5. And the Lord said **וְקַח אִתְּךָ**
unto Moses: **מִזְקָנֵי יִשְׂרָאֵל**
Pass on before the **וּבִמְצָד**
people, **אֲשֶׁר הָבִיתָ בְּיָדֵךָ**
and take with thee **וְקַח בְּיָדְךָ**
[some] of the elders of **וְהִלַּכְתָּ :**
Israel; **6. בְּהִינֵי עֵינֶיךָ**
and thy staff, **לִפְנֵי יְיָ**
with which thou hast **עַל־הָעֹרֶב בְּהָרֵב**
smitten **וְהָבִיתָ בְּצֹד**
the river, **וַיֵּצֵאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם**
take in thy hand, **וְשָׁתָה הָעָם**
and go. **וַיַּעַשׂ בֶּן מֹשֶׁה**

6. Behold, I will stand **6. בְּהִינֵי עֵינֶיךָ**
before thee there **לִפְנֵי יְיָ**
upon the rock in Horeb; **עַל־הָעֹרֶב בְּהָרֵב**
and thou shalt smite (on) **וְהָבִיתָ בְּצֹד**
the rock, **וַיֵּצֵאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם**
and [there] will come out **וְשָׁתָה הָעָם**
of it water, **וַיַּעַשׂ בֶּן מֹשֶׁה**
and the people will drink; **לְעֵינֵי זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל :**
and Moses did so **7. וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם**
before the eyes of the **מַסָּה וּמְרִיבָה**
elders of Israel **עַל־דֵּיבָה**
7. And he called the **וְעַל נִסְתָּה אֶת־יְהוָה**
name of the place **לֵאמֹר**
Massah and Meribah, **הֲיֵשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנִי**
because of the quarrelling **אוֹם־אֵין :**
of the children of Israel, **8. וַיָּבֹא אֱמָלֵק**
and because of their **וַיִּקְרָה עִם־יִשְׂרָאֵל**
trying the Lord, **וַיִּקְרָה עִם־יִשְׂרָאֵל**
saying: **וַיִּקְרָה עִם־יִשְׂרָאֵל**
Is the Lord in our midst, **וַיִּקְרָה עִם־יִשְׂרָאֵל**
or not?

8. Then came Amalek, **8. וַיָּבֹא אֱמָלֵק**
and fought with Israel **וַיִּקְרָה עִם־יִשְׂרָאֵל**

1) I. e., but little is wanting, and, etc. 2) Or, one. 3) I. e., trial, temptation. 4) I. e., quarrel.

and he did
all that he had said.
25. And Moses chose
men of ability
from all Israel,
and he made them heads
over the people,
rulers over thousands,
rulers over hundreds,
rulers over fifties,
and rulers over tens.

26. And they judged
at all times;
the hard matter
they brought unto
Moses,
but every small matter
they judged themselves.

27. And Moses sent away
his father-in-law;
and he went his way into
his land.

יט

רביעי

4. In the third month
after the departing of
the children of Israel
out of the land of Egypt,
on this day

they came [into] the
wilderness of Sinai.

2. And they journeyed
from Rephidim,
and they came [into]
the wilderness of Sinai,
and they encamped in
the wilderness;
and there Israel en-
camped before the mountain.

3. And Moses went up
unto God;

and the Lord called unto
him
from the mountain.

וַיַּעַשׂ
כֹּל אֲשֶׁר אָמַר :
25. וַיִּבְחַר מֹשֶׁה
אֲנָשִׁים חֵזְקִים
מִכָּל יִשְׂרָאֵל
וַיַּעַשׂ אֹתָם רָאשִׁים
עַל-הָעָם
שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת
שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֶשְׂרִים :

26. וַיִּשְׁפֹּטוּ אֶת-הָעָם
בְּכָל-עֵת
אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה
וַיָּבִיאוּ אֵל-מֹשֶׁה
וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן
יִשְׁפֹּטוּ הֵם :

27. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
אֶת-יִתְרוֹ
וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל-אֶרְצוֹ :

CAP. XIX.

רביעי

1. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי
לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
בַּיּוֹם הַהוּא
בָּאוּ מִדְבַר סִינַי :

2. וַיֵּסְעוּ מִרֶפְדִּים
וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינַי
וַיַּחֲנֶה בְּמִדְבַר
וַיַּח וְיָשֶׁם יִשְׂרָאֵל
נֶגֶד הַהָר :

3. וּמֹשֶׁה עָלָה
אֶל-הָאֱלֹהִים
וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיְהִי
מִן-הַהָר

and the laws ;
and thou shalt make
known to them
the way in which they
should walk,
and the work
which they should do.

21. And thou shalt select
out of all the people
men of ability,
God fearing [men],
men of truth,
hating unjust gain ;

and thou shalt place
[such] over them,
[as] rulers of thousands,
rulers of hundreds,
rulers of fifties,
and rulers of tens.

22. And they shall judge
the people
at all times ;
and it shall be,
every great matter
they shall bring unto
thee,
but every small matter
they shall judge
themselves ;

and make [it] easier for
thee,
and let them bear [the
burden] with thee.

23. If this thing
thou shalt do,
and God command thee
[so],
then thou wilt be able to
stand,
and also all this people
will come to his place
in peace.

24. And Moses hearkened
to the voice of his father-
in-law.

וְאֶת-הַחֻקֹּת
וְהַדְּבָרִים לָהֶם
אֶת-הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָּהּ
וְאֶת-הַמַּעֲשֵׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן :

21. וְאָתָּה תִּבְחַר
מִכָּל-הָעָם
אֲנָשִׁים חֵזְקִים
יְרָאִי אֱלֹהִים
אֲנָשִׁים אֱמֶת
שֹׂנְאֵי כַּעַז
וְשֹׂמְטֵי עֲגֻבִים
שָׂרֵי אֲלָפִים
שָׂרֵי מֵאוֹת
שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֶשְׂרִים :

22. וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם
בְּכָל-עֵת
וְהָיָה
כָּל-הַדָּבָר הַגָּדוֹל
יָבִיאוּ אֵלֶיךָ
וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן
יִשְׁפֹּטוּ-הֵם
וְהָיָה מֵעַלְיָךְ
וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ :

23. אִם אֶת-הַדָּבָר
הַזֶּה
תַּעֲשֶׂה
וְצִוָּה אֱלֹהִים
וַיְכַלְמֶךָ עֹמֵד
וְכָל-הָעָם הַזֶּה
עַל-מְקוֹמוֹ יָבֹא
בְּשָׁלוֹם :

24. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
לְקוֹל-יִתְרוֹ

1) Heb., look for. 2) Or, endure. 3) Or, let his father-in-law depart. 4) Heb., for himself. 5) Or, opposite.

why sittest thou
thyself alone.
and all the people stand
from evening until
morning?
15. And Moses said
to his father-in-law :
Because the people come
unto me
to inquire of God.
16. When they have a
matter,
they come unto me,
and I judge
between a man and
[between] his neighbor,
and I make [them] know
the statutes of God
and His laws.
17. And Moses' father-in-
law said
unto him :
Not good [is] the thing
which thou doest.
18. Thou wilt surely wear
out,
both thou
and this people
which [is] with thee ;
for the thing is [too]
heavy for thee ;
thou art not able to do it
thyself alone.
19. Now, hearken to my
voice,
I will give thee counsel,
and may God be with
thee ;
be thou for the people
before God,⁵
and bring thou
the matters
unto God.
20. And thou shalt
admonish them
[concerning] the statutes

מִדַּע אַתָּה יוֹשֵׁב
לְבַדְּךָ
וְכָל־הָעָם נֹצֵב עִלְיָךְ
מִן־עֶרְבַי עַד־בֹּקֶר :
15. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְחָתָנוּ
כִּי־יָבֵא אֵלַי הָעָם
לְדַרֵּשׁ אֵלֹהִים :
16. כִּי־יִהְיֶה־לְהִבָּדֵךְ
בְּאֵלַי
וַיִּשְׁפֹּטֵתִי
בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ
וַיַּעֲרֵבֵנִי
אֶת־הַחֹק הָאֱלֹהִים
וְאֶת־חֻמֹּתָיו :
17. וַיֹּאמֶר הִתֵּן מֹשֶׁה
אֵלָיו
לֹא־טוֹב הַדָּבָר
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה :
18. וְנָבֵל תִּבְלֵ
גַם־אַתָּה
גַּם־הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר עִמָּךְ
כִּי־יִבְדֹּד כָּמֹךְ הַדָּבָר
לֹא תוּכֵל עֲשֹׂהוּ
לְבַדְּךָ :
19. עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי
אִישְׁרָךְ
וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ
הִנֵּה אַתָּה לְעָם
מוֹלֵד הָאֱלֹהִים
וְהִבֵּאתָ אֶתָּה
אֶת־הַדְּבָרִים
אֶל־הָאֱלֹהִים :
20. וְהִזְהַרְתָּ אֹתָם
אֶת־הַחֻקִּים

out of the hand of the
Egyptians.
10. And Jethro said:
Blessed [be] the Lord
who has delivered you
out of the hand of the
Egyptians,
and out of the hand of
Pharaoh:
who has delivered the
people
from under the hand of
the Egyptians.
11. Now I know
that the Lord is greater
than all the gods:
for by the [very] thing
wherein they sinned
presumptuously
[was punishment
brought] upon them.
12. And [there] took
Jethro,
the father-in-law of
Moses,
a burnt offering and
sacrifices
for God:
and Aaron came,
and all the elders of
Israel,
to eat bread
with Moses' father-in-law
before God.
13. And it came to pass
on the morrow
that Moses sat
to judge the people :
and the people stood ^{2b}
before Moses
from the morning until
the evening.
14. And Moses' father-in-
law saw
all that he did to the
people,
and he said :
What [is] this thing
which thou doest
to the people ?
מִדַּע מִצְרַיִם :
10. וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ
בְרוּךְ יְהוָה
אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם
מִיַּד מִצְרַיִם
וּמִיַּד פַּרְעֹה
אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם
מִמַּחַת יַד־מִצְרַיִם :
11. עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי־גָדוֹל יְהוָה
מִכָּל־הָאֱלֹהִים
כִּי־בִדְבָר
אֲשֶׁר זָדוּ
עֲלֵיהֶם :
12. וַיִּקַּח יִתְרוֹ
חָתָן מֹשֶׁה
עֹלָה וּזְבָחִים
לְאֱלֹהִים
וַיָּבֵא אַהֲרֹן
וְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֶאֱכֹל־לֶחֶם
עִם־חָתָן־מֹשֶׁה
לְפָנֵי הָאֱלֹהִים :
13. וַיְהִי מָחָר
וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה
לִשְׁפֹט אֶת־הָעָם
וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מֹשֶׁה
מִן־בֹּקֶר עַד־הָעֶרֶב
14. וַיִּרְאֵה חָתָן מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־הוּא
עֹשֶׂה לְעָם
וַיֹּאמֶר
מַה־הַדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה
לְעָם

1) Or, yea, in the thing wherein they dealt proudly against them ; or, for in the thing wherein they dealt proudly [he was] above them. 2) Or, about, around. 3) Heb., he comes. 4) Heb., also. 5) I. e., a mediator with God. 6) Or, teach.

and God answered him by a voice,

וַיִּשָּׁא

20 And the Lord came down upon the mount of Sinai,

unto the top of the mount; and the Lord called (to) Moses unto the top of the mount, and Moses went up.

21. And the Lord said unto Moses: Go down, warn the people, lest they break through unto the Lord to see,

and many of them shall be full,

22. And also the priests who come near unto the Lord, shall sanctify themselves, lest the Lord break forth among them.

23. And Moses said unto the Lord: The people cannot come up unto the mount of Sinai; for thou hast warned us, saying:

Set bounds [to] the mount, and sanctify it,

24. And the Lord said unto him: Go, get thee down,

and [then] come up, thou and Aaron with thee;

but the priests and the people let them not break through to come up unto the Lord,

lest he break forth among them.

25. And Moses went down unto the people,

and he said [it] unto them,

וְהַאֲלֹהִים

וַיַּעֲנֵנוּ בְּקוֹל :

וַיִּשָּׂא

20. וַיֵּרֵד יְהוָה

עַל-הַר סִינַי

אֶל-רֹאשׁ הַהָר

וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה

אֶל-רֹאשׁ הַהָר

וַיַּעַל מֹשֶׁה :

21 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

רֵד הַעֵד בְּעַם

בְּיַד יְהוָה אֶל-יְהוָה

לְרֵאוֹת

וְנָפַל כִּמְנוּ רַב :

22 וְגַם הַכֹּהֲנִים

הַנִּשְׁבָּעִים אֶל-יְהוָה

יִתְקַדְּשׁוּ

כִּי-יִפְרֹץ בֵּינֵם יְהוָה :

23 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְיָ

לֹא-יִוָּכַח הָעַם לַעֲלֹת

אֶל-הַר סִינַי

כִּי-אַתָּה הִשְׁדַּדְתָּהּ בְּנִי

לֵאמֹר

הִנְבֵּל אֶת-הַהָר

וְקִדְּשֵׁתוּ :

24 וַיֹּאמֶר אֲלָיו יְהוָה

לֵךְ-רֵד

וְעֲלֵת אִתָּה

וְאַהֲרֹן גַּם

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעַם

אֶל-יְהוָה :

לְעֹלֹת אֶל-יְהוָה

כִּי-יִפְרֹץ בֵּינֵם :

25 וַיֵּרֵד מֹשֶׁה

אֶל-הָעַם

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם :

when the trumpet sounds long, they shall come up to the mount.

14 And Moses went down from the mount

unto the people, and he sanctified the people;

and they washed their garments.

15. And he said unto the people: Be prepared

for the third day; do not come near (unto) a woman;

16 And it came to pass on the third day,

when it was morning,

that [there] were thunders and lightnings, and a heavy cloud

upon the mount, and a very strong voice of a trumpet;

and [there] trembled all the people that [were] in the camp.

17. And Moses brought out the people,

to meet God, out of the camp;

and they stood at the lower part of the mount.

18. And the whole of the mount of Sinai smoked,

because the Lord came down upon it in fire;

and its smoke went up as the smoke of a furnace,

and the whole mount quaked greatly.

19. And it came to pass, [while] the voice of the trumpet waxed very strong,

Moses spoke.

בְּכִלְשֵׁי הַיִּבְל

הִקְוָה יַעֲלוּ בְהָר :

14 וַיֵּרֵד מֹשֶׁה

מִן-הַהָר

אֶל-הָעַם

וַיְקַדְּשׁ אֶת-הָעַם

וַיִּכְבְּסוּ שְׂמֹתָם :

15 וַיֹּאמֶר אֶל-הָעַם

הָיוּ נְכִימִים

לְשִׁלֻשַׁת יָמִים

אַל-תִּגְשׁוּ אֶל-אִשָּׁה :

16 וַיְהִי

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בַּהֲיוֹת הַבֶּקָר

וַיְהִי קֶלֶת וּבְרָקִים

וַעֲנַן כָּבֵד

עַל-הַהָר

וְקוֹל שֹׁפָר חָזַק מְאֹד

וַיַּחֲרֹד כָּל-הָעַם

אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה :

17 וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה

אֶת-הָעַם

לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים

מִן-הַמַּחֲנֶה

וַיַּחֲצִיבוּ

בְּתַהֲמִית הַהָר :

18 וְהָרַם סִינַי עֵשָׁן כְּלוֹ

מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד

עָרְוֵו יְהוָה בְּאֵשׁ

וַיַּעַל עֲשָׁנוּ

כְּעֵשָׁן הַכִּבְרִיץ

וַיַּחֲרֹד כָּל-הַהָר מְאֹד

19 וַיְהִי

קוֹל הַשֹּׁפָר

חָזַק וְחָזַק מְאֹד

מֹשֶׁה יִדְבַר

1) Or, ram's horn. 2) Or, may. 3) Or, thick. 4) Or, loud. 5) Or, descended. 6) Or, ascended. 7) Or, louder and louder. 8) Or, charge. 9) Or, gaze. 10) I. e., perlish. 11) Or, told.

the words of the people
unto the Lord.

9. And the Lord said
unto Moses:
Behold, I come unto
thee
in a thick cloud.

in order that the people
may hear
when I speak with thee,
and also (in) thee

they may believe for
ever;
and Moses told

the words of the people
unto the Lord.

10. And the Lord said
unto Moses:
Go unto the people,
and sanctify them

to-day and to-morrow,
and let them wash their
garments.

11. And let them be
prepared
for the third day;

for on the third day
the Lord will come down
before the eyes of all
the people
upon the mount of Sinai.

12. And thou shalt set
bounds [to] the people
round about,

saying:
Be careful for your-
selves,
[not to] go up into the
mountain,
or touch its border;

every one touching the
mount
shall surely be put to
death.

13. No hand shall touch
him,
but he shall surely be
stoned,
or he shall surely be shot
through:
whether [it be] beast or
man
shall not live;

אֶת־דְּבַרֵי הָעָם
אֶל־יְהוָה :

9. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ

בְּעָבַת הָעָנָן

בְּעָבֹר וְשָׁמַע הָעָם
בְּדַבְּרֵי עִמָּךְ

וְגַם־בְּךָ

יֵאמְרִינוּ לְעוֹלָם

וַיַּגִּד מֹשֶׁה

אֶת־דְּבַרֵי הָעָם
אֶל־יְהוָה :

10. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵךְ אֶל־הָעָם

יְקַדְּשֵׁתֶם

הַיּוֹם וּבֹחֶר

וְכַבְּבוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם :

11. וְהָיוּ נְכֻנִים

לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

כִּי יָבִיחַ הַשָּׁמַיִשׁ

יְרֵד יְהוָה

לְעֵינֵי כָל־הָעָם

עַל־הַר סִינַי :

12. וְהִנְחַלְתָּ אֶת־הָעָם
סָבִיב

לְאָמֹר

הִשְׁמְרוּ לָכֶם

עֲלוֹת בְּהָר

וּנְגַע בְּקַנְתָּו

כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּהָר

מוֹת יוֹכֵת :

13. לֹא־יִתְּנַע בּוֹ יָד

זֶי־סָקֹל יִסָּקֵךְ

אוֹיְרָה יִיָּרֶה

אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ

לֹא יִחְיֶה

saying:

Thus shalt thou say
to the house of Jacob,

and tell to the children
of Israel:

4. You have seen
what I did

to the Egyptians,
and [how] I bore you

on eagle's wings,
and I brought you unto
me.

5. Now therefore,
If you will indeed
hearken

to my voice,
and you will keep my
covenant,

then you shall be to me
a peculiar treasure
from among all the
peoples;

for all the earth is mine.

6. And you shall be unto
me
a kingdom of priests,

and a holy nation;

these are the words
which thou shalt speak

unto the children of
Israel.

חֲמִישִׁי

7. And Moses came,
and he called for the
elders of Israel,

and he laid before them
all these words

which the Lord had
commanded him.

8. And all the people
answered
together,

and they said:

All that the Lord has
spoken

we will do;
and Moses brought back

לְאָמֹר

כֹּה תֹאמַר

לְבֵית יַעֲקֹב

וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל :

4. אַתֶּם רִאִיתֶם

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

לְמִצְרַיִם

וְאֲשָׂא אֶתְכֶם

עַל־פְּנֵי נְשָׁרִים

וְאָבִיא אֶתְכֶם אֵלַי :

5. וְעַתָּה

אִם־שָׁמַעְתֶּם תִּשְׁמָעוּ

בְּקוֹלִי

וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי

וְהָיִיתֶם לִי סֵפֶדָה

מִכָּל־הָעַמִּים

כִּי לִי כָל־הָאָרֶץ :

6. וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי

מְמַלְכֵת כֹּהֲנִים

וְגוֹי קָדוֹשׁ

אֵלֶּה הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר יְדַבֵּר

אֶרְבָּנֵי יִשְׂרָאֵל :

חֲמִישִׁי

7. וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם

וַיִּשֶׂם לִפְנֵיהֶם

אֶת־כָּל־דְּבָרֵי

הָאֱלֹהִים

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה :

8. וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם

יְחָדוּ

וַיֹּאמְרוּ

כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה

נַעֲשֶׂה

וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה

1) Or, personal possession. 2) Or, above all, etc.

before your faces,
 that you may not sin.
 18. And the people stood
 afar off,
 and Moses came near
 unto the thick darkness
 where God was.

מִפְּסָיִם
 19. And the Lord said
 into Moses:
 Thus thou shalt say
 unto the children of
 Israel:
 You have seen
 that from the heaven
 I have *spoken with you.

20. You shall not make
 [other gods] with me;
 Gods of silver,
 or gods of gold

you shall not make for
 yourselves.

21. An altar of earth
 thou shalt make for me
 and thou shalt sacrifice
 upon it,
 thy burnt-offerings

and thy peace-offerings,
 thy sheep

and thy oxen;

in every place

where I will cause my
 name to be remembered,
 I will come unto thee,

and I will bless thee.

22. And if an altar of
 stone

thou wilt make me,
 thou shalt not build it
 of hewn stone,

for if thou lift up thy
 foot
 upon it.

עַל-פְּנֵינֵינוּ
 לְבַלְתִּי הַחֲטֹאֵנוּ :
 18. וַיִּעֲבֹד הָעָם
 מֵרָחֹק
 וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ
 אֶל-הָעֲרַפֶּל
 אֲשֶׁר-רָשָׁם הָאֱלֹהִים :

מִפְּסָיִם
 19. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 כֹּה תֹאמַר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם רְאִיתֶם
 כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם
 דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם :

20. לֹא תַעֲשֶׂוּן אֱלֹהִים
 אֲלֵהֶם כֶּסֶף
 וְאֲלֵהֶם זָהָב
 לֹא תַעֲשֶׂוּ לָכֶם :

21. מִזְבֵּחַ אֲדָמָה
 תַעֲשֶׂה-לִּי
 וְזָבַחְתָּ עָלָיו
 אֶת-עֹלֹתֶיךָ
 וְאֶת-שְׂכָרֶיךָ
 אֶת-זִבְחֶיךָ

וְאֶת-בְּקָרֶיךָ
 בְּכָל-הַמְּקוֹם
 אֲשֶׁר אֲזַכֵּיר אֶת-שְׁמִי
 אֲבֹא אֲנִי
 וּבֵרַכְתִּיךָ :

22. וְאִם-מִזְבֵּחַ
 אֲבָנִים
 תַעֲשֶׂה-לִּי
 לֹא-תִבְנֶה אֹתוֹן
 גִּזִּית
 כִּי הִרְבֵּה הַנֶּפֶץ
 עָלֶיךָ

gives thee.
 13. Thou shalt not kill.
 Thou shalt not commit
 adultery.
 Thou shalt not steal.
 Thou shalt not witness
 against thy neighbor
 [as] a false witness.

14. Thou shalt not covet
 thy neighbor's house,
 thou shalt not covet
 thy neighbor's wife,
 nor his man-servant,
 nor his maid-servant,
 nor his ox, nor his ass,
 nor anything that is
 thy neighbor's.
 שְׂבִיעִי

15. And all the people
 perceived
 the thunders,
 and the lightnings,
 and the voice of the
 trumpet,
 and the mountain
 smoking;
 and the people saw it,
 and they shook,
 and they stood afar off.

16. And they said unto
 Moses:
 Speak thou with us,
 and we will hear;
 and we will hear;
 but let not God speak
 with us,
 lest we die.

17. And Moses said
 unto the people:
 Do not fear;
 for in order to try you
 has God come,
 and in order that his
 fear may be

נִתַּן לְךָ :
 13. לֹא תִרְצַח
 לֹא תִנְאֻף
 לֹא תִגְנוֹב
 לֹא-תִעֲנֶה כְרֵעַךְ
 עַד שֹׂכֵר :
 14. לֹא תַחְמֹד
 בַּיִת רֵעֶךָ
 לֹא תַחְמֹד
 אִשְׁתֵּי רֵעֶךָ
 וְעַבְדוֹ וַאֲמֹתוֹ
 וְשׂוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ
 וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ :
 שְׂבִיעִי

15. וְכָל-הָעָם רָאִים
 אֶת-הַקּוֹלֹת
 וְאֶת הַבְּרָקִים
 וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר
 וְאֶת-הַהָר עֹשֵׂן
 וַיִּרְא הָעָם
 וַיִּנְעוּ
 וַיִּעַמְדוּ מֵרָחֹק :

16. וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
 דַּבֵּר-אַתָּה עִמָּנוּ
 וְנִשְׁמָעָה
 וְאֲלֵנוּ דַבֵּר עִמָּנוּ
 אֱלֹהִים }
 פֶּן-נָמוּת :

17. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל-הָעָם
 אַל-תִּירְאוּ
 כִּי לְבַעֲבוֹר נִסוּת }
 אֲתִכֶּם
 בָּא הָאֱלֹהִים
 וּבַעֲבוֹר-תִּהְיֶה }
 יְרֵאתוֹ

1) Or, do no murder. 2) Or, saw. 3) Or, trembled. 4) Or, talked. 5) Heb., them. 6) Heb., sword

the name of the Lord thy God

את שם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

*in vain;

לְשׁוֹן

for the Lord will not hold guiltless him that takes

כִּי לֹא יַנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא

his name

אֶת-שְׁמוֹ

*a vain.

לְשׁוֹן :

8. Remember

זְכוֹר .8

the sabbath day

אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת

to ⁹sanctify it.

לְקַדְּשׁוֹ :

9. Six days ¹⁰shalt thou labor, and thou shalt do

9. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ

all thy work.

כָּל-מְלַאכְתְּךָ :

10. But the seventh day

10. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

[is] a sabbath to the Lord thy God; [in it] thou shalt not do

שַׁבָּת לַיהוָה לֹא-תַעֲשֶׂה

any work.

כָּל-מְלֶאכֶה

thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle,

אתה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עֲבָדְךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֵמָתְךָ

nor thy sojourner

וְגֵרְךָ

[that is] within thy gates.

אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ :

11. For [in] six days

11. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים

the Lord made

עָשָׂה יְהוָה

the heaven

אֶת-הַשָּׁמַיִם

and the earth,

וְאֶת-הָאָרֶץ

the sea,

אֶת-הַיָּם

and all that [is] in them,

וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם

and he rested on the seventh day;

וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

therefore the Lord ¹²blessed the sabbath day,

עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת

and he ¹³sanctified it.

וַיְקַדְּשֵׁהוּ :

12. Honor

כְּבֹד .12

thy father and thy mother;

אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ

in order that thy days may be long upon the land

לְמַעַן יָאָרִיכוֹן יָמֶיךָ עַל-הָאֲדָמָה

which the Lord thy God

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

כ

CAP. XX.

1. And God spake

1. וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים

all these words,

אֵת כָּל-פְּלִיחַת דְּבָרִים הָאֵלֶּה

saying:

לֵאמֹר :

2. I [am] the Lord thy God, who brought thee out

2. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

from the land of Egypt,

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

out of the house of ¹slavery.

מִבֵּית עֲבָדִים :

3. Thou shalt not have

3. לֹא-יִהְיֶה לְךָ

other gods

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

²before me.

עַל-פָּנָי :

4. Thou shalt not make for thyself a graven image,

4. לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ כְּפֹל

nor ³any form

וְכָל-תְּמוּנָה

that [is] in the heaven

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם

(from) above,

מִמַּעַל

or that [is] in the earth

וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ

(from) beneath,

מִתַּחַת

or that [is] in the water

וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם

(from) under the earth.

מִתַּחַת לָאָרֶץ :

5. Thou shalt not ⁴prostrate thyself to them, nor serve them;

5. לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם

for I the Lord thy God

כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

[am] a jealous God,

אֵל קַנָּא

visiting

פֹּקֵד

the iniquity of fathers

עֲוֹן אָבֹת

upon children,

עַל-בָּנִים

upon the third generation

עַל-שְׁלֹשִׁים

and upon the fourth generation of them that hate me.

וְעַל-רְבִיעִים קְשֵׁנָי :

6. And ⁵showing kindness to ⁶thousands

6. וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְאַלְפִים

of them that love me,

לְאוֹהָבָי

and keep my commandments.

וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתַי :

7. Thou shalt not take

7. לֹא תִשָּׂא

1) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen. 2) Or, besides me. 3) Or, [the likeness] of any form. 4) Or, bow down. 5) Heb., doing. 6) Or, a thousand generations; or, the thousandth generation. 7) Or, utter. 8) Or, for vanity, falsehood. 9) Or, leave unpunished. 10) Or, keep it holy. 11) Or, mayest.

for he [is] his money.
 22. And if men strike together, and strike a pregnant woman, so that her children depart, and [there] be no injury? he shall surely be fined, as may lay upon him the woman's husband; and he shall pay by the judges.
 23. But if [there] be injury, then thou shalt give soul for soul.
 24. Eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot.
 25. Branding for branding, wound for wound, bruise for bruise.
 26. And if a man smite the eye of his man-servant, or the eye of his maid-servant and he destroy it; he shall send him away free for his eye.
 27. And if the tooth of his man-servant, or the tooth of his maid-servant he smite; he shall send him away free for his tooth.
 28. And if an ox gore a man, or a woman, so that he die, the ox shall surely be stoned, and his flesh shall not be eaten;

כי כסף הוא :
 22. וכי ינצו אנשים וינפצו האשה הרבה וינצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כפי אשר ישית עליו כפי האשה וינבן בפגלים :
 23. ואם-אסון יהיה ונתקה נפש תחת נפש :
 24. עין תחת עין יד תחת יד רגל תחת רגל :
 25. כוונה תחת כוונה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה וכוונה אדם או-את-עין אמתו וישחתה להפשי ושלחנו תחת עינו :
 27. ואם-ישן עבדו או-ישן אמתו יפיר להפשי ושלחנו תחת שנו :
 28. וכי יגח שור את-איש או את-אשה וימת סקול יסקל השור ולא יאכל את-בשרו

whither he shall flee.
 14. And if a man come presumptuously upon his neighbor, to kill him with guile; thou shalt take him from my altar, to die.
 15. And he that smites his father, or his mother, shall surely be put to death.
 16. And he that steals a man, and sells him, or he be found in his hand, shall surely be put to death.
 17. And he that curses his father, or his mother, shall surely be put to death.
 18. And if men quarrel, and one smite the other with a stone, or with a fist, and he die not, but he fall to bed, if he rise [again] and walk abroad upon his staff, then shall the smiter be quit; only he shall pay for the loss of his time, and he shall cause him to be thoroughly healed.
 20. And if a man smite his man-servant, or his maid-servant, with a rod, so that he die under his hand; he shall surely be avenged.
 21. But if a day or two he continue, he shall not be avenged;

אשר ינוס שמה :
 14. וכי יזיד איש על-רעהו להרוגו בערמה כעם קזפחי תקחננו למות :
 15. ומכה אביו ואמו מות יומת :
 16. ונגב איש ומקרו ונמצא בידו מות יומת :
 17. ומקלד אביו ואמו מות יומת :
 18. וכי יריבון אנשים והכה איש את-רעהו באבן או באגרוף ולא ימות ונפל למיטתו :
 19. אם-יקום והתהלך בחוץ עד-מישענתו ונקה במכה רק שבתו ימן ורפא ורפא :
 20. וכי יכה איש את-עבדו או את-אמתו בשבט וימת תחת ידו לקם ילקם :
 21. אך אם-יוםם או יומים יעמד לא יקם

1) Or, reviles. 2) Or, keep [his] bed. 3) Or, in the street. 4) Heb., give his sitting. 5) Or, punished. 6) Heb., stand. 7) I. e., to the woman. 8) Heb., give. 9) I. e., as the judges determine. 10) Or, life for life. 11) Or, them. 12) Or, their. 13) Heb., cause to fall. 14) Or, they.

or unto the door-post.
 and his master shall bore
 with an awl:
 and he shall serve him
 7. And if a man sell
 his daughter for a maid-
 servant,
 she shall not go out
 as the men-servants go
 out.
 8. If she be displeasing
 in the eyes of her
 master,
 who has appointed her
 for himself,
 then shall he allow her
 to be redeemed;
 to a strange people
 he shall have no power
 to sell her,
 because he deceived her.
 9. And if for his son
 he appoint her,
 after the manner of the
 daughters
 shall he do to her
 10. If another [wife]
 he take for himself,
 her food,
 her raiment, and her
 shall be not diminish.
 11. And if these three
 he do not to her,
 then shall she go out for
 nothing,
 without money.
 12. He that smites a man,
 so that he dies,
 shall surely be put to
 death.
 13. And [if] he did not lie
 in wait,
 but God
 let it come into his
 hand,
 then I will appoint for
 thee a place

או אל-הַמְּזוּזָה
 וְרָצַע אֹזְנוֹ אֶת-אָזְנוֹ
 בַּמַּרְצֵעַ
 וְעָבְדוּ לְעַלְמִם :
 7. וְכִי יִמְכַר אִישׁ
 אֶת-בִּתּוֹ לְאָמָה
 לֹא תֵצֵא
 כַּצָּאֵת הַעֲבָדִים :
 8. אִם-רָעָה
 בְּעֵינֵי אֲדֹנָיהָ
 אֲשֶׁר-לֹא לִקְיָדָהּ
 וְהִפְדָּהּ
 לְעַם נָכְרִי
 לֹא-יִמְשַׁל
 לְמִכְרָהּ
 בְּבָרְדוֹ-כָּה :
 9. וְאִם לְבָנוֹ
 יִיעָרְתָּהּ
 כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת
 תַּעֲשֶׂה-לָּהּ :
 10. אִם-אֲחֵרֶת
 יִקַּח-לוֹ
 נְשָׂאָהּ
 כְּסוּתָהּ וְעִנְיָתָהּ
 לֹא יִגְרַע :
 11. וְאִם-שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה
 לֹא תַעֲשֶׂה לָּהּ
 וְיֵצְאָה הַנֶּפֶשׁ
 אֵין קָרָב :
 12. מַכֵּה אִישׁ
 וּמָת
 מוֹת יוּמָת :
 13. וְאִשֶׁר לֹא צָדָהּ
 וְהָאֱלֹהִים
 אָנָּה לִידּוֹ
 יִשְׁמָטִי לָךְ מִקּוֹם

thou hast polluted it
 26. And thou shalt not
 go up
 by steps
 unto my altar,
 that [there] be not un-
 covered
 thy nakedness
 upon it.

MISHPAHTIM

כא

1. And these [are] the
 ordinances
 which thou shalt set
 before them.
 2. If thou buy
 a Hebrew servant,
 six years shall he serve;
 and in the seventh
 he shall go out free for
 nothing.
 3. If he come in by
 himself,
 he shall go out by
 himself;
 if he be the husband of
 a woman,
 then his wife shall go out
 with him.
 4. If his master
 give him a wife,
 and she bear to him
 sons or daughters:
 the wife and her children
 shall belong to her
 master,
 and he shall go out by
 himself.
 5. But if the servant shall
 plainly say:
 I love my master,
 my wife, and my
 children;
 I will not go out free.
 6. Then shall his master
 bring him
 unto the judges,
 and he shall bring him
 unto the door,

וְהִחַלְתָּהּ :
 23. וְלֹא-תַעֲלֶהָ
 בַּמַּעֲלָת
 עַל-מִזְבְּחִי
 אֲשֶׁר לֹא-תִגְלֶהָ
 עֲרוֹתֶךָ
 עָלָיו :

מִשְׁפָּטִים

CAP. XXI.

1. וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם
 2. כִּי תִקְנֶה
 עֶבֶד עִבְרִי
 שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
 וּבְשִׁבְעִת
 יֵצֵא חֲפְזִי הַנֶּפֶשׁ :
 3. אִם-בָּנָפוּ וְבָא
 בְּנָפוּ יֵצֵא
 אִם-בָּעַל אִשָּׁה הוּא
 וְיֵצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ :
 4. אִם-אֲדֹנָיו
 יִתֵּן-לוֹ אִשָּׁה
 וַיִּלְדָּה-לוֹ
 בָּנִים אוֹ בָנוֹת
 הָאִשָּׁה וְיִלְדֶיהָ
 תִּהְיֶה לְאֲדֹנָיהָ
 וְהוּא יֵצֵא בְּנָפוּ :
 5. וְאִם-אָמַר יָאֲמַר
 הָעֶבֶד
 אֲהַבְתִּי אֶת-אֲדֹנָי
 אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בָּנָי
 לֹא אֵצֵא חֲפְזִי :
 6. וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו
 אֶת-הָאֱלֹהִים
 וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַבְּרִית

1) Or, Neither shalt, etc. 2) Heb., upon. 3) Or, bondman, slave. 4) Heb., with his body. 5) Heb., God. 6) I. e., till the jubilee. 7) Or, bondswoman, female slave. 8) Or, to whom he [i. e., her father] has, etc., or, so that he has not espoused her. 9) Or, espoused. 10) Or, add. 11) Or, foreign. 12) Heb. flesh. 13) Or, conjugal right. 14) Or, deliver [him] into, etc.

[of] which one says,
 that it [is] this;
 unto the judges shall
 come
 the matter of both of
 them;
 whom the judges will
 declare guilty,
 he shall pay double to
 his neighbor.
 9. If a man give
 unto his neighbor
 an ass, or an ox, or a
 sheep,
 or any cattle to keep;
 and it die,
 or be injured,
 or captured,
 no man seeing [it].
 10. The oath of the Lord
 shall be
 between both of them,
 whether he have not
 put his hand
 to his neighbor's goods;
 and its owner shall
 accept [it],
 and he shall not pay.
 11. But if it be stolen
 from him,
 he shall pay to its owner.
 12. If it be torn in pieces,
 he shall bring it [as]
 witness;
 [for] the torn one he
 shall not pay.
 13. And if a man borrow
 [ought]
 of his neighbor,
 and it be injured,
 or die,
 its owner not being with
 it,
 he shall surely pay.
 14. [But] if its owner be
 with it,
 he shall not pay;
 if it be a hired [thing].

אֲשֶׁר יאמר
 כִּי־הוא זה
 עד האלהים יבא
 וְדבר שניהם
 אֲשֶׁר ירשיעו אלהים
 ישלם שנים לרעהו :
 9. כִּי־יתן איש
 אל־רעהו
 חמור או־שור או־שה
 וְכֹל־בהמה לשכור
 וּמָת
 או־נִשְׁבַּר
 או־נִשְׁכָּה
 או־נִרְאָה
 10. שְׁבַעַת יהוה
 תהיה
 בֵּין שניהם
 אִם־לא שלח ידו
 בְּמִלְאֶת רעהו
 וְלָקַח בְּעָלוּ
 וְלא ישלם :
 11. וְאִם־נָגַב וּנְגַב
 מַעֲמוֹ
 ישלם לבעליו :
 12. אִם־טָרַף וְטָרַף
 בְּאָדָו עַד
 הַמִּרְפָּה לא ישלם :
 13. וְכִי־ישאל איש
 מֵעַם רעהו
 וּנִשְׁבַּר
 או־מָת
 בְּעָלוֹ אִין־עֹמוֹ
 ישלם ישלם :
 14. אִם־בְּעָלוֹ עֹמוֹ
 לא ישלם
 אִם־שָׂכִיר הוא

for ass, for sheep,
 alive;
 he shall pay double.
 שְׁלִישִׁי
 4. If a man cause a
 field or a vineyard
 to be eaten off,
 and he let his beast loose
 and it feed
 in another man's field;
 [of] the best of his own
 field,
 and of the best of his
 own vineyard,
 shall he pay.
 5. If a fire go out,
 and find thorns,
 and [there] be consumed
 shocks of grain,
 or the standing grain,
 or the field;
 shall surely pay
 the one kindling
 the fire.
 6. If a man give
 unto his neighbor
 money or vessels to keep,
 and it be stolen out of
 the man's house;
 if the thief be found,
 he shall pay double.
 7. If the thief be not
 found,
 then shall the master of
 the house be brought
 unto the judges
 [to swear] whether he
 have not put his hand
 to his neighbor's goods.
 8. For every matter of
 trespass,
 concerning ox,
 concerning ass,
 concerning sheep,
 concerning clothing,
 concerning any lost
 thing.

עד־חמור עד־שה
 חיים
 שנים ישלם :
 שְׁלִישִׁי
 4. כִּי וּבְעַר־איש
 שדה או־כרם
 וְשָׁלַח אֶת־בְּעִירָה
 וּבְעַר
 בְּשָׂדֵה אחר
 מִטֵּב שָׂדֵהוּ
 וּמִטֵּב בְּרָמּוֹ
 ישלם :
 5. כִּי־הֵצִיא אֵשׁ
 וּמְצָאָה קָצִים
 וְנֹאכַל גְּדִישׁ
 או־תְּקֵמָה
 או־הַשָּׂדֶה
 שָׂלֵם ישלם
 הַמְּכַיֵּר
 אֶת־הַבְּעִירָה :
 6. כִּי־יתן איש
 אל־רעהו
 כֶּסֶף או־כֵּלִים לְשָׂכֵר
 וּנְגַב מִבַּיִת הָאִישׁ
 אִם־יִמָּצֵא הַנְּגַב
 ישלם שנים :
 7. אִם־לא יִמָּצֵא
 הַנְּגַב
 וְנִקְרַב בְּעַל־הַבַּיִת
 אֶל־הַאֱלֹהִים
 אִם־לא שלח ידו
 בְּמִלְאֶת רעהו :
 8. עַל־כָּל־דְּבַר־פְּשָׁע
 עַל־שׂוֹר עַל־חמור
 עַל־שָׂה עַל־שִׁלְמָה
 עַל־כָּל־אֲבֵדָה

1) Heb., unto. 2) Or, break. 3) Or, catch. 4) Heb., God. 5) Or, stretched out. 6) I. e., the oath. 7) Or, evidence.

so that he dies;
 their (they shall sell
 the live ox,
 and they shall divide its
 money;
 and the dead also they
 shall divide;
 36. [Ent] if it be known
 that the ox is wont to
 gore
 from yesterday [and]
 the third day,¹
 and its owner has not
 kept it:
 he shall surely pay
 ox for ox,
 and the dead [beast]
 shall belong to him.
 37. If a man steal
 an ox, or a sheep,
 and he slaughter it,
 or he sell it;
 five oxen shall he pay
 for the ox,
 and four sheep
 for the sheep.

כב
 1. If in breaking in
 the thief be found,
 and he be smitten,
 so that he dies;
 [there shall be] no blood-
 [guiltiness] for him.
 2. If the sun have risen
 upon him,
 [there shall be] blood-
 [guiltiness for him]:
 he shall surely pay,
 if he have nothing,
 then he shall be sold for
 his theft.
 3. If indeed he found
 in his hand
 the theft.
 whether [it be] ox,

וְנָמַת
 וּמָכְרוּ
 אֶת-הַשּׂוֹר הַחַי
 וְחָצְרוּ אֶת-פְּסָפוּ
 וְגַם אֶת-הַמֵּת יַחְצִיזוּ;
 36. אִם נֹדָע
 כִּי שׂוֹר נֹגֵחַ הוּא
 מִתְּמוֹת שְׁלֹשָׁה
 וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעַלְיוֹ
 שְׁלֹם יִשְׁלֹם
 שׂוֹר תַּחַת הַשּׂוֹר
 וְהַמֵּת יִהְיֶה-לּוֹ :
 37. כִּי יִגְנוֹב אִישׁ
 שׂוֹר אִוֶּיָּה
 וּמָכְרוּ
 אִוֶּיָּה
 חֲמִשָּׁה בָקָר יִשְׁלֹם
 תַּחַת הַשּׂוֹר
 וְאַרְבַּע צֹאן
 תַּחַת הַשֶּׁה :
 CAP. XXII.
 1. אִם-בְּמַחֲזֵתוֹת
 יִמָּצֵא הַגֵּנֵב
 וְהָקָה
 נָמַת
 אִין לוֹ דָּמַיִם :
 2. אִם-זָרְקָה הַשֶּׁשֶׁשׁ
 עָלָיו
 דָּמַיִם לוֹ
 שְׁלֹם יִשְׁלֹם
 אִם-אִין לוֹ
 וְנִמְכַר בְּגִבְתּוֹ :
 3. אִם-יִמָּצֵא תַּמְצֵא
 בְּיָדוֹ
 הַגֵּנֵבָה
 מִשּׂוֹר

but the owner of the ox
 [is] quit.
 29. But if the ox were
 wont to gore
 from yesterday [and] the
 third day,¹
 and its owner was
 warned,
 and he has not kept him,
 and it has killed
 a man, or a woman;
 the ox shall be stoned,
 and its owner also shall
 be put to death.
 30. If ransom
 be laid upon him,
 then he shall give for the
 redemption of his soul,
 according to all that is
 laid
 upon him.
 31. Whether it gore a
 son,
 or it gore a daughter,
 according to this
 judgment
 shall it be done to him.
 32. If a man-servant
 the ox gore,
 or a maid-servant,
 thirty shekels of silver
 shall he give to his
 master,
 and the ox shall be
 stoned.
 33. And if a man open
 a pit,
 or if a man dig a pit,
 and he do not cover it,
 and therein fall
 an ox or an ass.
 34. The owner of the pit
 shall pay:
 money shall he return to
 its owner,
 and the dead [beast]
 shall belong to him.
 35. And if the ox of a
 man strike
 the ox of his neighbor,

וּבְעַל הַשּׂוֹר נָקִי :
 29. וְאִם שׂוֹר נֹגֵחַ הוּא
 מִתְּמוֹת שְׁלֹשָׁה
 וְחָצְרוּ בְּעַלְיוֹ
 וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ
 וְהַמֵּת
 אִישׁ אִוֶּיָּה
 הַשּׂוֹר יִסָּקֵל
 וְגַם בְּעַלְיוֹ יוּמָת :
 30. אִם-יִפְדּוּ
 יוֹשֵׁת עָלָיו
 וְנָתַן פְּדִיָּן נַפְשׁוֹ
 כְּכֹל אֲשֶׁר-יוֹשֵׁת
 עָלָיו :
 31. אִם בֶּן יִגֹּחַ
 אִוֶּיָּת יִגֹּחַ
 כְּמִשְׁפַּט הַזֶּה
 יַעֲשֶׂה לוֹ :
 32. אִם-עֶבֶד
 יִגֹּחַ הַשּׂוֹר
 אִוֶּיָּה
 כֶּסֶף אֶשְׁלִים }
 שְׁלִים }
 יִתֵּן לַאֲדֹנָיו
 וְהַשּׂוֹר יִסָּקֵל :
 33. וְכִי-יִפְתַּח אִישׁ
 בּוֹר
 אִוֶּיָּיִקְרָה אִישׁ בּוֹ
 וְלֹא יִכְסֶנּוּ
 וְנָפַל-שָׁמָּה
 שׂוֹר אִוֶּיָּה :
 34. בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלֹם
 כֶּסֶף יָשִׁיב בְּעַלְיוֹ
 וְהַמֵּת יִהְיֶה-לּוֹ :
 35. וְכִי-יִגֹּחַ שׂוֹר אִישׁ
 אֶת-שׂוֹר רֵעֵהוּ

1) I. e., in time past. 2) I.e., the owner of the ox. 3) Or, their. 4) Or, price. 5) Heb., from ox.

for the bribe
blinds the ¹⁰seeing,
and perverts the ¹¹words
of the righteous.
9. And a sojourner shall
thou not oppress:
because you know
the ¹²soul of a sojourner:
for you were sojourners
in the land of Egypt.
10. And six years
thou shalt sow thy land,
and thou shalt gather in
its produce.
11. But the seventh [year]
thou shalt release it,
and thou shalt ¹³leave it:
that [there] may eat
the needy of thy people:
and what they leave
shall eat the beast of the
field.
so shalt thou [also] do
with thy vineyard, [and]
with thy oliveyard.
12. Six days
thou shalt do thy work,
and on the seventh day
thou shalt ¹⁴rest:
that [there] may have
rest
thy ox and thy ass,
and that [there] may be
refreshed
the son of thy handmaid,
and the sojourner.
13. And in all [things]
which I have said unto
you shall take heed:
and the name of other
god-
you shall not mention,
It shall not be heard out
of thy mouth.
14. Three times

כי השחר
יעור פקחים
ויסלף דברי צדיקים
9. וגר לא תקח
ונאתם ובעתם
את נפש הגר
כי גרים הויתם
בארץ מצרים:
10. ושש שנים
תזרע את ארצך
ונאסף
את תבואתה:
11. והשבעית
תשקטנה
ונטשתה
ונאכלו
אחיני עמך
ויתרם
תאכל סגת השדה
בן-תעשה
לכרמך לזיתך:
12. וששת ימים
תעשה כעשיה
וביום השביעי
תשבת
למנוח ינוח
שורך וחמורך
וננפש
בן-אמתך והגר:
13. וככל
אשר-אמרתי אליכם
תשמרו
וישם אלהים אחרים
לא תזכירו
לא ישמע על-פיה:
14. שלש רגלים

land and flesh [that is] torn
of beasts in the field
shall you not eat:
to the dog shall you cast
it:
כג
1. Thou shalt not take
up a false report;
put not thy hand
with the wicked
to be an unrighteous
witness.
Thou shalt not follow {
a multitude to do evil; }
neither witness con-
sidering a law-suit
to turn aside after a
multitude
to pervert [justice].
3. And a poor man
thou shalt not favor in
his law-suit.
4. If thou meet
thy enemy's ox or his ass
going astray,
thou shalt surely return
it to him.
5. If thou see
the ox of him that hates
thee
lying under his burden,
then thou shalt refrain
from leaving [it] to him,
thou shalt surely help
with him.
Thou shalt not pervert
the judgment of thy
poor
in his law-suit.
7. From a false matter
thou shalt keep thyself
far:
and the innocent and
the righteous
thou shalt not slay:
for I will not justify the
wicked.
8. And a bribe thou shalt
not take,

בשר בייודה מרפה
לא תאכלו
לקבל תשלכון אהו:
CAP. XXIII.
1. לא תשא שבע שוא
אל תשת ידה
עם רשע
קהית עד תקם:
2. לא-תהיה
אחרי רבים לרעות
ולא תענה על-רב
לנמת אחרי רבים
להפית:
3. ודל
לא תהדר בריבו:
4. כי תפגע
שור איבך או חמור
תענה
השב תשובנו לו:
5. בירתך
חמור שנאה
רבין תחת משאו
ותדקת
מעזב לו
עזוב תעזב
עמו:
6. לא תפח
משפט אחיך
בריבו:
7. מדבר שקר
תרחק
ונסי וצדיק
אל-תהרג
כי לא-אצדיק רשע:
8. ושהד לא תקח

1) Or, and flesh in the field torn in pieces. 2) Or, a witness of violence. 3) Heb., be after a, etc. 4) Or, wandering. 5) Or, and thou dost forbear to help him. 6) Or, justice [due to] thy poor. 7) Or, speech. 8) Or, keep away. 9) Or, him who has been declared innocent. 10) Or, wise. 11) Or, cause. 12) Or, heart. 13) Or, let it lie fallow. 14) Or, keep sabbath.

24. If thou lend money
[to] my people,
[to] the poor with thee,
thou shalt not be to him
as a creditor:

24. אֶת-כֶּסֶף תַּלְוֶה
אֶת-עַמִּי
אֶת-דֹּעֵי עִמָּךְ
לֹא-תִהְיֶה לוֹ
כְּנֹשֶׁה
לֹא-תִשָּׂימוֹן עָלָיו
נֹשֶׂה :

you shall not lay upon
him
interest.

25. If thou at all take as
a pledge
thy neighbor's garment,
by the going down of
the sun
shalt thou return it to
him.

25. אִם-יִחַבֵּל תַּחְבֹּל
שְׂלֵמַת רֵעֶךָ
עַד-בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ
תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ :

26. For that [is] his only
covering,

26. כִּי הִיא כְּסוּתוֹ
לְבָדָהּ

that [is] his garment for
his skin:
wherein shall he sleep?

הוּא שְׂמַלְתּוֹ לְעָרְוָה
בְּמָה יִשְׁכָּב

and it shall come to pass,

when he cries unto me,

that I will hear;

for I [am] gracious.

וְהָיָה
כִּי-יִזְעַק אֵלַי
וְשָׁמַעְתִּי
כִּי-חַנּוּן אֲנִי :

רַבִּיעִי

27. Thou shalt not
revile God,
and a ruler among thy
people
shalt thou not curse.

27. אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל
וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ
לֹא תָאָר :

28. Of the abundance of
thy fruits
and thy liquors

28. כֹּל אֲתֵדָה
וְדַמְעָה

shalt thou not delay [to
offer]:

the first-born of thy sons
shalt thou give to me.

לֹא תִאַחַר
כְּבוֹר בְּנֶיךָ
תִתֵּן-לִי :

29. So shalt thou do
with thy oxen, with thy
sheep:
seven days

29. כִּן תַּעֲשֶׂה
לְשֹׂרֶךְ לְצֹאֲנֶךָ
שִׁבְעַת יָמִים

it shall be with its
mother,

on the eighth day

thou shalt give it to me.

יְהִיָּה עִם-אִמּוֹ
בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי
תִתֵּן-לִי :

30. And holy men

shall you be unto me:

30. וְאֲנָשֵׁי-קֹדֶשׁ
תִּהְיוּ לִי

it comes for its hire.¹

כָּא בְשִׁכְרוֹ :

15. וְבִי-פָתַח אִישׁ
בְּתוֹקָה
אֲשֶׁר לֹא-אָרָשָׁה
וְשָׁכַב עִמָּה
מֵהָר וּמִתְהַרְגָה לוֹ
לְאִשָּׁה :

16. אִם-יִמָּאֵן וְיִמָּאֵן
אֶבְיָהּ

לְחַתֹּתָ לוֹ
כֶּסֶף וְשִׁקְלָה

כְּבִדְהָר הַבְּתוּלוֹת :

17. A sorceress

17. מְכַשֶּׁפָה

shalt thou not allow to
live.

לֹא תִחַיָּה :

18. כָּל-שֹׁכֵב

עִם-בְּהֵמָה

כּוֹזֵת יוֹמָת :

19. He that sacrifices to
[any] gods,
shall be utterly
destroyed,
except to the Lord alone.

19. זֶבַח לְאֱלֹהִים

יִחָרֵם

בְּחַתִּי לַיהוָה לְבָדוֹ :

20. And a sojourner shalt
thou not wrong,
neither shalt thou
oppress him:
for you were sojourners

20. וְגֵר לֹא-תוֹנֶה

וְלֹא תִלְחָצֵנּוּ

כִּי-גֵרִים הָיִיתֶם

in the land of Egypt.

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם :

21. Any widow or orphan
shalt you not afflict.

21. כָּל-אֵלְמָנָה וְיָתוּם

לֹא תַעֲנֹוּן :

22. If thou afflict him
at all,

22. אִם-עָנָה תַעֲנֶה
אֹתוֹ

truly if he cry at all
unto me,

כִּי אִם צִעַק יִצְעַק אֵלַי

I will surely hear
his cry.

שָׁמַע אֲשִׁמַּע

צִעַקְתּוֹ :

23. And my anger shall
glow,

23. וְהָרָה אַפִּי

and I will kill you
with the sword;

וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם

בְּחֶרֶב

and your wives shall be
widows,

וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אֵלְמָנוֹת

and your children
orphans.

וּבְנֵיכֶם יְתוּמִים :

1) I. e., it is reckoned in its hire. 2) Or, witch. 3) Or, vex. 4) Or, them. 5) Or, they. 6) Or, their. 7) Or, usurer. 8) Or, thou. 9) Or, usury. 10) Or, curse the judges. 11) Heb., Thy fulness and thy tear

and thou shalt inherit the land.
 31. And I will set thy border from the Red Sea even unto the sea of the Philistines, and from the wilderness unto the river; for I will deliver into your hand the inhabitants of the land, and thou shalt drive them out before thee.
 32. Thou shalt not make with them, nor with their gods a covenant.
 33. They shall not dwell in thy land, lest they cause thee to sin against me; for if thou serve their gods, it will surely be to thee (for) a snare.

כד

1. And unto Moses he said: Come up unto the Lord, thou, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel, and prostrate yourselves afar off.
 2. And Moses alone shall come near unto the Lord: but they shall not come near; neither shall the people go up with him.
 3. And Moses came, and he related to the people all the words of the Lord, and all the ordinances; and all the people answered [with] one voice, and they said:

וְנָסַפְתָּ אֶת־הָאָרֶץ :
 31. וְשָׂמִי אֶת־גְּבוּלְךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִבְּרֵךְ עַד־הַנָּהָר כִּי אֶתֶּן בְּיָדְכֶם אֶת יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשְׁתֶּםוּם מִפְּנֵיהֶם :
 32. לֹא תִכְרַת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית :
 33. לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי־יִחַתְמוּאֵל אֶתְךָ לִי כִי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ :

CAP. XXIV.

1. וַיֹּאמֶר־מֹשֶׁה אֲמֹר עֲלֵה אֵלַי יְהוָה אֲמַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם בְּרָחֹק :
 2. וְנֹגֵשׁ מֹשֶׁה קָבַדוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יִגְשׁוּ וְהָעָם לֹא יֵעָלוּ עִמּוֹ :
 3. וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעֲזֹב כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ

25. But you shall serve the Lord your God, and he will bless thy bread, and thy water; and I will remove sickness from thy midst.
 26. [There] shall not be one aborting, or a barren, in thy land; the number of thy days I will fulfil.
 27. My terror I will send before thee, and I will confuse all the people among whom thou shalt come; and I will make all thy enemies [turn] unto thee [their] back.
 28. And I shall send the hornet before thee, and it shall drive out the Canaanite, and the Hittite from before thee.
 29. I will not drive them out from before thee in one year; lest the land become a desolation, and [there] multiply the beast[s] of the field.
 30. Little by little I will drive them out from before thee, until thou be increased,

25. וְעַבַדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְבֵרַךְ אֶת־לֶחֶמְךָ וְאֶת־מִיַּיִךְ וְהִסַּרְתִּי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ :
 26. לֹא תִהְיֶה מְשַׁלָּה וְעֲקָרָה בְּאֶרֶצְךָ אֶת־מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא :
 27. אֶת־אִימֹתַי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהִפְתִּי אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תָּבֵא בָּהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֵרָף :
 28. וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־הַצְּרָעָה לְפָנֶיךָ וְגִרְשֶׁהָ אֶת־חֵיתוֹ וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִטִּי מִקִּרְבְּךָ :
 29. לֹא אֲנַרְשֶׁנוּ כִּפְנֵיךָ בְּשָׁנָה אֶחָת כִּי־יִהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרַבָּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה :
 30. מְעַט מְעַט אֲנַרְשֶׁנוּ מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה

1) Or, castrating her children. 2) Heb., him. 3) Or, possess. 4) Heb., out. 5) Or, then. 6) Or, worship.

20. Behold, הַגֵּה .20
 I send my angel אֲנֹכִי שְׁלֵחַ מַלְאָךְ
 before thee, לְפָנֶיךָ
 to guard thee in the way, לְשֹׂמְרָה בְּדַרְכְּךָ
 and to bring thee וּלְבִיאֶיךָ
 unto the place אֶל-הַמָּקוֹם
 which I have prepared. אֲשֶׁר הִכְנַתִּי :
 21. Beware of him, .21 הַשֹּׁמֵר מִפְּנֵיו
 and hearken to his voice; וּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ
 do not be rebellions אֶל-תִּפְּדוּ בּוֹ
 against him; כִּי לֹא יִשָּׂא
 for he will not forgive לְפִשְׁעֵיכֶם
 your transgression; כִּי שְׁמוֹ בְּקָרְבוֹ :
 for my name is in him. .22 כִּי אִם-יִשְׁמָע
 22. But if thou shalt } תִּשְׁמָע
 indeed hearken בְּקוֹלוֹ
 to his voice, וַיִּשְׁמָע
 and thou shalt do כָּל-אֲשֶׁר אֲדַבֵּר
 all that I speak, וְאִצְטִי אֶת-אֲבוֹנֶךָ
 then I will be an enemy וְצִדְתִּי אֶת-צִדְרוֹךְ :
 to thy enemies, .23 כִּי-יִזְדֶּה מִלְּאֲנִי
 and I will be an adver- לְפָנֶיךָ
 sary to thy adversaries. וְהִבִּיאֶךָ
 23. For my angel shall go אֶדְהִיאֲבִיר וְהִחַתִּי
 before thee, וְהִפְרוֹז וְהִכְנַעֲנִי
 and he shall bring thee in הַחַי וְהַיּוֹבֹס
 unto the Amorite, וְהִכְדַּתִּיו :
 and the Hittite, .24 לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה
 and the Perizzite, and לֵאלֹהִים
 the Canaanite, וְלֹא תַעֲבֹדם
 and the Hivite, and the וְלֹא תַעֲשֶׂה
 Jebusite; כַּמַּעֲשֵׂיהֶם
 and I will destroy them. כִּי הָרַם תְּהַרְסם
 24. Thou shalt not וְשִׁבַר תִּשְׁבַּר
 prostrate thyself מִצִּבְתֵּיהֶם :
 to their gods,
 nor shalt thou serve בְּהֵרֵם מִמֶּנִּים
 them,
 nor shalt thou do
 like their works;
 but thou shalt utterly
 overthrow them,
 and thou shalt break in
 pieces
 their memorial pillars.

thou shalt keep a feast תִּהְיֶה לִי
 to me בְּשָׁנָה :
 in the year. .15 אֶת-תִּהְיֶה הַמִּצּוֹת
 15. The feast of unlea- תִּשְׁמֹר
 vened bread שִׁבְעַת יָמִים
 thou shalt keep; תֹּאכַל מִצּוֹת
 seven days כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ
 thou shalt eat unlea- לְמוֹעֵד
 vened bread, הַדָּשׁ הָאֲכֹיֵב
 as I commanded thee, כִּי-בֹו יָצֵאתָ
 at the appointed time מִמִּצְרָיִם
 of the month ¹Abib; וְלֹא-יִרְאוּ פָנַי רִיקִים :
 for in it thou camest out .16 וְהֵג הַקִּצִּיר
 from Egypt; בְּבוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ
 and none shall appear אֲשֶׁר תִּזְרַע בְּשָׂדֶה
 before me empty. וְהֵג הָאֲסֹף
 16. And the feast of בְּצֵאת הַשָּׁנָה
 harvest, בְּאֲכָפֶךָ
 the first-fruits of thy אֶת מַעֲשֵׂיךָ
 labors, מִן-הַשָּׂדֶה :
 which thou sowest in .17 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 the field; בְּשָׁנָה
 and the feast of in- יִרְאֶה כָּל-זִכְרוֹךְ
 gathering, אֶד-פָּנַי הָאֲדוֹן יְהוָה :
 at the end of the year, .18 לֹא-תִזְבַּח
 when thou gatherest in עַל-הַמִּיִן
 thy labors דַּם-זִבְחִי
 out of the field. וְלֹא-יִלִּין
 17. Three times חֶלֶב-בְּנֵי
 in the year עַד-בֹּקֶר :
 shall all thy males .19 רֵאשִׁית
 appear בְּבוֹרֵי אֲדָמָתְךָ
 before the Lord, the תָּבִיא
 Eternal. בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 18. Thou shalt not offer לֹא-תִבְשַׁל גְּדִי
 with leavened bread בְּחֶבֶב אִמּוֹ :
 the blood of my sacrifice; [into] the house of the
 neither shall remain Lord thy God;
 the fat of my ²feast thou shalt not boil a kid
 until morning. in the milk of its mother.
 19. The first [into] the house of the
 of the first-fruits of thy Lord thy God;
 ground thou shalt not boil a kid
 thou shalt bring in the milk of its mother.
 [into] the house of the Lord thy God;
 thou shalt not boil a kid in the milk of its mother.

thou shalt keep a feast תִּהְיֶה לִי
 to me בְּשָׁנָה :
 in the year. .15 אֶת-תִּהְיֶה הַמִּצּוֹת
 15. The feast of unlea- תִּשְׁמֹר
 vened bread שִׁבְעַת יָמִים
 thou shalt keep; תֹּאכַל מִצּוֹת
 seven days כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ
 thou shalt eat unlea- לְמוֹעֵד
 vened bread, הַדָּשׁ הָאֲכֹיֵב
 as I commanded thee, כִּי-בֹו יָצֵאתָ
 at the appointed time מִמִּצְרָיִם
 of the month ¹Abib; וְלֹא-יִרְאוּ פָנַי רִיקִים :
 for in it thou camest out .16 וְהֵג הַקִּצִּיר
 from Egypt; בְּבוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ
 and none shall appear אֲשֶׁר תִּזְרַע בְּשָׂדֶה
 before me empty. וְהֵג הָאֲסֹף
 16. And the feast of בְּצֵאת הַשָּׁנָה
 harvest, בְּאֲכָפֶךָ
 the first-fruits of thy אֶת מַעֲשֵׂיךָ
 labors, מִן-הַשָּׂדֶה :
 which thou sowest in .17 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 the field; בְּשָׁנָה
 and the feast of in- יִרְאֶה כָּל-זִכְרוֹךְ
 gathering, אֶד-פָּנַי הָאֲדוֹן יְהוָה :
 at the end of the year, .18 לֹא-תִזְבַּח
 when thou gatherest in עַל-הַמִּיִן
 thy labors דַּם-זִבְחִי
 out of the field. וְלֹא-יִלִּין
 17. Three times חֶלֶב-בְּנֵי
 in the year עַד-בֹּקֶר :
 shall all thy males .19 רֵאשִׁית
 appear בְּבוֹרֵי אֲדָמָתְךָ
 before the Lord, the תָּבִיא
 Eternal. בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 18. Thou shalt not offer לֹא-תִבְשַׁל גְּדִי
 with leavened bread בְּחֶבֶב אִמּוֹ :
 the blood of my sacrifice; [into] the house of the
 neither shall remain Lord thy God;
 the fat of my ²feast thou shalt not boil a kid
 until morning. in the milk of its mother.
 19. The first [into] the house of the
 of the first-fruits of thy Lord thy God;
 ground thou shalt not boil a kid
 thou shalt bring in the milk of its mother.

1) I. e., Nisan. 2) Or, festive (sacrifice.) 3) Or, provoke him not. 4) Heb., him. 5) Or, obelisks.

gold, and silver, and copper.

4. And blue, and purple,

and scarlet yarn, and fine linen, and goats' [hair].

5. And skins of rams dyed red, and skins of seals, and acacia wood.

6. Oil for the light, spices for the anointing oil, and for the incense of spices.

7. Onyx stones, and stones [for] setting, for the ephod, and for the breastplate.

8. And they shall make for me a sanctuary, and I will dwell in their midst.

9. According to all that I show thee, the model of the tabernacle, and the model of all its vessels, even so shall you make it.

10. And they shall make an ark of acacia wood:

two cubits and a half its length, and a cubit and a half its breadth, and a cubit and a half its height.

11. And thou shalt overlay it [with] pure gold

(from) within and (from) without, shalt thou overlay it.

and thou shalt make upon it a crown of gold round about.

12. And thou shalt cast four rings of gold,

וזהב וכסף ונחשת : 4. והקבת

וארמון ותולעת שני וישש ועזים :

5. וערת אילים מאדמים

וערת תחשים ועצי שטים :

6. שמן למאור בשמים לשמן המשחה

ולקמורת הפנים : 7. אבני שנים

ואבני מלאים לאפר וזהבין :

8. ועשיתי לי מקדש ושכנתי בתוכם :

9. { פכל אשר אני מראה אותך

את תבנית המשכן ואת תבנית כל-כלי וכן תעשו :

10. ועשית ארון עצי שטים

אמתיים והצית ארבו ואמה והצית רחבו

ואמה והצית קמתו 11. וצפית אתו זהב טהור

מבית ומחוץ תצפנו ועשית עלי

12. וזהב סביב : ויצקת לו ארבע מבעת זהב

מפסיר 15. And Moses went up unto the mountain,

and the cloud covered the mountain. 16. And the glory of the Lord habode upon the mount Sinai,

and the cloud covered him six days: and he called unto Moses

on the seventh day out of the midst of the cloud.

17. And the appearance of the glory of the Lord [was] like consuming fire on the top of the mountain, before the eyes of the children of Israel.

18. And Moses came into the midst of the cloud, and he went up unto the mountain: and Moses was in the mountain forty day[s] and forty night[s].

THERUMAH.

כה.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak unto the children of Israel, that they take for me a heave-offering: of every man

whose heart makes him willing you shall take my heave-offering.

3. And this is the heave-offering which you shall take of them:

מפסיר 15. וישל כנשה

אל החר ויבס הענן את ההר :

16. וישכן כבוד יהוה על הר סיני

ויכסהו הענן ששת ימים

ויקרא אל משה ביום השביעי

מתוך הענן : 17. ובראה

כבוד יהוה פאש אכלת בראש ההר

לעיני בני ישראל : 18. ויבא כנשה

בתוך הענן ויעל אל ההר

ויהי משה בחר ארבעים יום וארבעים לילה :

תרומה

CAP. XXV.

1. וידבר יי אל משה לאמר :

2. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי :

3. וזאת התרומה אשר תקחו מאתם

1) Or, dwelt. 2) Or, crimson (of worm). 3) Or, cotton; byssus. 4) Or, dolphins; porpoises; badgers. 5) Or, pattern; plan. 6) Or, dwelling; habitation. 7) Or, furniture; instruments. 8) Or, rim; moulding.

Nadab, and Abihu,
and seventy
of the elders of Israel.
10. And they saw
the God of Israel:
and under his feet
[was] like the work
of a plate of the
sapphire stone,
and like the very heaven
in clearness.
11. And upon the nobles
of the children of Israel
he laid not his hand:
and they saw God,
and they ate,
and they drank.
12. And the Lord said
unto Moses:
Come up unto me to the
mountain,
and be there;
and I will give thee
the tables of stone,
and the law, and the
commandment,
which I have written,
to teach them.
13. And Moses rose up,
and Joshua his
attendant;
and Moses went up
unto the mountain of
God.
14. And unto the elders
he said:
Tarry for us here
until we return
unto you:
and, behold,
Aaron and Hur [are]
with you:
whosoever has a cause,
let him come near unto
them,

נָדָב וַאֲבִיהוּא
וְשִׁבְעִים
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל :
10 וַיֵּרְאוּ
אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַתַּחַת רַגְלָיו
כַּמַּעֲשֵׂה
לְכִנֹּת הַסַּפִּיר
וְכַעֲצָם הַשָּׁמַיִם
לְטָהָר :
11 וְאֶל-אֲצִילָיו
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֹא שָׁח יָדוֹ
וַיַּרְאוּ אֶת-הָאֱלֹהִים
וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ :
12 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
עֲלֵה אֵלַי הַהָר
וְהָיִיתָ שָׁמָּה
וְאֶתְנֵה לְךָ
אֶת-לִחְתֵּי הָאֲבָנִים
וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת
אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי
כְּדֹרֹתָם :
13 וַיָּקָם מֹשֶׁה
וַיְהוֹשִׁיעַ מִשְׂרָתוֹ
נִייעַר מֹשֶׁה
אֶרֶץ-הָאֱלֹהִים :
14 וְאֶל-הַזִּקְנִים אָמַר
שְׁבוּ-לָנוּ בְּהָר
עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב
אֵלֵיכֶם
וְהִנֵּה
אַהֲרֹן וְהוּר עִמָּכֶם
מִיִּבְעַל דְּבָרִים
יָנֹשׂ אֲלֵהֶם :

All the words
which the Lord has
spoken
will we do.
4. And Moses wrote
all the words of the Lord,
and he rose early in the
morning,
and he built an altar
below the mountain,
and twelve memorial
pillars
for the twelve tribes of
Israel.
5. And he sent
the young men of the
children of Israel,
and they offered burnt-
offerings,
and they sacrificed
peace-offerings to the
Lord,
[of] oxen.
6. And Moses took
half of the blood,
and he put [it] in the
basins;
and half of the blood
he sprinkled upon the
altar.
7. And he took the book
of the covenant,
and he read in the ears
of the people:
and they said:
All that the Lord has
spoken
will we do, and obey.
8. And Moses took
the blood,
and he sprinkled [it]
upon the people,
and he said:
Behold the blood of the
covenant,
which the Lord has
made with you
concerning all these
things
9. Then went up Moses
and Aaron,

כָּל-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה :
4. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה
וַיִּשְׁכֶּם בַּבֶּקֶר
וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ
תַּחַת הַהָר
וַיִּשְׁתִּים עֲשָׂרָה מִצְבֵּה
לְטִבְנִים עֶשֶׂר }
שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל }
5. וַיִּשְׁחַח
אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיִּזְבְּחוּ
זָבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה
פָּרִים :
6. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
הַחֵצִי הַדָּם
וַיִּשֶׂם בְּאֵזֵנֹת
וְהַחֵצִי הַדָּם
זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ :
7. וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית
וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם
וַיֹּאמְרוּ
כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע :
8. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת-הַדָּם
וַיִּזְרַק עַל-הָעָם
וַיֹּאמֶר
הִנֵּה דַם-הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּתַב יְיָ עִמָּכֶם
עַל כָּל-הַדְּבָרִים }
הָאֵלֶּה : }
9. וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

1) Or, audience. 2) Heb., hear. 3) Heb., eat. 4) Or, upon these conditions. 5) Or, and the place, under, etc. 6) Or, bright sapphire. 7) Or, against. 8) Or, stretched not out. 9) Or, minister. 10) Heb., sit.

shall come out of its sides:
 three branches of the candlestick out of its one side,
 and three branches of the candlestick out of its other side.
 33. Three cups, almond-shaped, [shall be] in one branch, [with] a knob and a flower and three cups, almond-shaped, in the other branch, [with] a knob and a flower; so for the six branches that come out of the candlestick.
 34. And in the candlestick [shall be] four cups, almond-shaped, [with] its knobs and its flowers.
 35. And a knob [shall be] under (the) two branches of the same piece, and a knob under (the) two branches of the same piece, and a knob under (the) two branches of the same piece, for the six branches that come out of the candlestick.
 36. Their knobs and their branches shall be of the same piece, all of it [shall be] beaten work of one piece of pure gold.
 37. And thou shalt make its lamps,

יֵצְאוּ מִצְדָּיָהּ אַרְבַּע מִצְדָּיִם וְשִׁלְשָׁה קַנֵּי מִנְרָה וְשִׁלְשָׁה קַנֵּי מִנְרָה מִצְדָּתָה הַשְּׂנִי :
 33. מִשְׁקָדִים בְּקַנְהָ הָאֶחָד כַּפְתֹּר וּפְרָחַה וְשִׁלְשָׁה גִבְעִים מִשְׁקָדִים בְּקַנְהָ הָאֶחָד כַּפְתֹּר וּפְרָחַה כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקַּנִּים הַיֵּצְאוּ מִן־הַמִּנְרָה
 34. אַרְבַּעָה גִבְעִים מִשְׁקָדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ :
 35. תַּחַת שְׁנֵי הַקַּנִּים כַּמְנָה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקַּנִּים כַּמְנָה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקַּנִּים כַּמְנָה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקַּנִּים כַּמְנָה לְשֵׁשֶׁת הַקַּנִּים הַיֵּצְאוּ מִן־הַמִּנְרָה
 36. כַּמְנָה יְהִיוּ כִלְהָה מִקְשָׁתָה אֶחָד וְהָב טְהוֹר :
 37. וְעֲשִׂיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ

26. And thou shalt make for it four rings of gold, and thou shalt put the rings upon the four corners which [are] on its four feet.
 27. Close by the border shall the rings be, for 3 places for [the] poles, to carry the table.
 28. And thou shalt make the poles of acacia wood, and thou shalt overlay them [with] gold; and the table shall be carried with them.
 29. And thou shalt make its 2 dishes and its 3 spoons, and its 4 supporters, and its 5 purifying tubes, where-with 6 [the bread] is to be covered; [of] pure gold shalt thou make them.
 30. And thou shalt set upon the table showbread before me always.
 31. And thou shalt make a candlestick of pure gold; of beaten work shall the candlestick be made, its base and its shaft; its cups, its knobs, and its flowers, shall be of the same piece.
 32. And six branches

26. וְעֲשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבָּעוֹת זָהָב וְנָחַתָּ אֶת־הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפְּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו :
 27. לְעִמָּת הַמַּסְנַנֹּת תַּהְיֶינָה הַטַּבָּעוֹת לְכֹתֵם לְבָדִים לְשִׂאת אֶת־הַשְּׁלֵחֶן :
 28. וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֲכֶם אֶת־הַשְּׁלֵחֶן :
 29. וְעֲשִׂיתָ קַעֲדָתָיו וְכַפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמְנַקְיָתָיו אֲשֶׁר יִסֹּף בָּתָּן זָהָב טְהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם :
 30. וְנָחַתָּ עֲלֵהּ־שְׁלֵחֶן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד :
 31. וְעֲשִׂיתָ מִנְרֵת זָהָב טְהוֹר מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה הַמִּנְרָה יָרֵכָה וּקְנָה גִבְעִיָּה כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ כַּמְנָה יְהִיוּ :
 32. וְשִׁשָּׁה קַנִּים

1) Heb., 'houses.' 2) Or, platters. 3) Or, bowls. 4) Or, flagons; pithers. 5) Or, bowls; sacrificial cups. 6) Or, to pour out. 7) Or, presence-bread. 8) Or, lampstand. 9) Heb., thigh. 10) Heb., stalk; or, branches. 11) Heb., one.

20. And the cherubim shall be spreading out [their] wings above, covering with their wings over the covering, with their faces one towards another: towards the covering shall be the faces of the cherubim.

21. And thou shalt put the covering upon the ark from above, and into the ark thou shalt give the testimony which I shall give unto thee.

22. And I will meet with thee there, and I will speak with thee from above the covering, from between the two cherubim which are upon the ark of the testimony, all that I will command thee unto the children of Israel.

23. And thou shalt make a table of acacia wood; two cubits [shall be] its length, and a cubit its breadth, and a cubit and a half its height.

24. And thou shalt overlay it [with] pure gold, and thou shalt make to it a crown of gold round about.

25. And thou shalt make to it a border of a handbreadth round about, and thou shalt make a crown of gold to its border round about.

20. והיו הכרובים פְּרָשֵׁי כַנְפֵיהֶם לְמַעַן הַכֹּסֶה סבכים בכנפיהם עַל-הַכֹּסֶה וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו אֶל-הַכֹּסֶה יִהְיוּ פְּנֵי הַכֹּרֻבִים :

21. וְנָתַתָּ אֶת-הַכֹּסֶה עַל-הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה וְאֶל-הָאָרֶץ תִּתֶּן אֶת-הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֶתֵּן אִיְשָׁךְ :

22. וְנִוְעַדְתִּי לָךְ שָׁם וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכֹּסֶה מִבֵּין שְׁנֵי הַכֹּרֻבִים אֲשֶׁר עַד אַרְוֹן הָעֵדוּת אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה אֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

23. וַעֲשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שֵׁטִים אַמְתִּים אַרְבּוֹ וְאַמָּה רֶחֱבֹו וְאַמָּה וְחֵצִי קָמָתוֹ וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַעֲשִׂיתָ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב :

25. וַעֲשִׂיתָ לוֹ כַסְמֶת טַפַּח סָבִיב וַעֲשִׂיתָ זָר וְזָהָב לְמַסְבְּרוֹ סָבִיב :

and thou shalt put [them] upon its four feet, (and) two rings [-shall be] upon the one side of it, and two rings upon the other side of it.

13. And thou shalt make 3poles of acacia wood, and thou shalt overlay them [with] gold.

14. And thou shalt bring the 3poles into the rings upon the sides of the ark, to carry the ark with them.

15. In the rings of the ark shall be the 3poles they shall not depart from it.

16. And thou shalt put into the ark the testimony which I shall give unto thee.

17. And thou shalt make a covering [of] pure gold; two cubits and a half [shall be] its length, and a cubit and a half its breadth.

18. And thou shalt make two cherubim [of] gold; of beaten work shalt thou make them, on the two ends of the covering.

19. And make one cherub on the one end, and one cherub on the other end; from the covering shall you make the cherubim upon its two ends.

וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲנֵיתָיו וְשְׁתֵי טַבְעוֹת עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשְׁתֵי טַבְעוֹת עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית :

13. וַעֲשִׂיתָ 3 כְּבִי עֲצֵי שֵׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב :

14. וְהֵבֵאתָ אֶת-הַכֹּבֵדִים בְּטַבְעוֹת עַל צִלְעוֹת הָאָרֶץ לְשֵׂאת אֶת-הָאָרֶץ בָּהֶם :

15. בְּטַבְעוֹת הָאָרֶץ יִהְיוּ הַכֹּבֵדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ :

16. וְנָתַתָּ אֶל-הָאָרֶץ אֶת הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֶתֵּן אִיְשָׁךְ :

17. וַעֲשִׂיתָ כֹּסֶה זָהָב טָהוֹר אַמְתִּים וְחֵצִי אַרְבָּה וְאַמָּה וְחֵצִי רֶחֱבֹה וַעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מְקֻשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכֹּסֶה וְעֲשִׂה כְרוֹב אֶחָד מְקַצֵּה כִנֹּה וְכְרוֹב אֶחָד מְקַצֵּה כִנֹּה מִן-הַכֹּסֶה תַעֲשֶׂה אֶת-הַכְּרֻבִים עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו :

1) Or, corners. 2) Heb., rib. 3) Or, staves. 4) Or, be removed from it. 5) Or, explating lid; Or, mercy-seat. 6) Or, turned. 7) Heb., from. 8) I. e., of one peace with the covering. 9) Or, concerning.

in the length
of the curtains of the
teeth,
shall hang
over the sides of the
tabernacle,
from this [side] and from
this [side],
to cover it.
14. And thou shalt make
a covering
for the tent
[of] rams' skins
died red,
and a covering
of sealskins
from above.
רְבִיעִי
15. And thou shalt make
the boards
for the tabernacle
of acacia wood,
standing up.
16. Ten cubits
[shall be] the length of
the board,
and a cubit
and a half of a cubit
the breadth of the one
board,
17. Two tenons
[shall there be] in the
one board,
joined
one unto another;
likewise shalt thou make
for all the boards of the
tabernacle.
18. And thou shalt make
the boards
for the tabernacle,
twenty boards
for the south side
southward.

בְּאֶרֶךְ
וְרִיעַת הָאֹהֶל
יְהִיחַ סָרוּחַ
עַל-צַדֵי הַמִּשְׁכָּן
מִזֶּה וּמִזֶּה
לְכַסְתּוֹ :
14. וְעָשִׂיתָ מְכַסֵּה
לְאֹהֶל
עֲרַת אֵילִם
מְאֻדָּמִים
וּמְכַסֵּה
עֲרַת תְּחָשִׁים
מִלְּמַעַל :
רְבִיעִי
15. וְעָשִׂיתָ
אֶת-הַקְּרָשִׁים
לְמִשְׁכָּן
עֲצֵי שֵׁטִים
עֹמְדִים :
16. עֲשֶׂר אַמּוֹת
אֶרֶךְ הַקֶּרֶשׁ
וְאַמָּה
וְחֲצִי הָאֵמָה
רוֹחַב הַקְּרָשׁ הָאֶחָד :
17. שְׁתֵּי יָרוּחַ
לְקֶרֶשׁ הָאֶחָד
מִשְׁבָּת
אִשָּׁה אֶל-אֶחָתָהּ
כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְכָל קְרָשׁ הַמִּשְׁכָּן :
18. וְעָשִׂיתָ
אֶת-הַקְּרָשִׁים
לְמִשְׁכָּן
עֲשָׂרִים קְרָשׁ
לְפָאת נֹגֵף
חִמָּתָה :

one measure
to the eleven curtains.
8. And thou shalt join
the five curtains
by themselves,
and the six curtains
by themselves;
and thou shalt double
over
the sixth curtain
in the fore-front of the
tent.
10. And thou shalt make
fifty loops
upon the edge
of the one curtain,
which is outmost in the
[curtain] joining,
and fifty loops
upon the edge of the
curtain
of the second [curtain]
joining.
11. And thou shalt make
books of copper
fifty,
and thou shalt bring
the books
into the loops,
and thou shalt join the
tabernacle,
that it may be one
[whole].
12. And the overhanging
part
that remains
of the curtain of the
tent,
the half curtain that
remains,
shall hang
over the back of the
tabernacle.
13. And the cubit from
this [side],
and the cubit from
this [side],
in the excess

מִדָּה אֶחָת
לְעֶשְׂתֵי עֶשְׂרֵה
: יְרִיעַת :
9. וְחִבְרָתָּ
אֶת-חֲמֵשׁ הַיְרִיעוֹת
לְכָד
וְאֶת-שֵׁשׁ הַיְרִיעוֹת
לְכָד
וּכְפַלְתָּ
אֶת הַיְרִיעָה הַשְּׁשִׁית
אֶל-מֹול פְּנֵי הָאֹהֶל :
10. וְעָשִׂיתָ
חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת
עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
הַמְּבַרֵּחַ בְּחִבְרָתָּ
וּחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הַשְּׁנִייתָ :
11. וְעָשִׂיתָ
קְרָשִׁים נְחֹשֶׁת
חֲמִשִּׁים
וְהִבַּאתָ
אֶת-הַקְּרָשִׁים
בְּקִלְעֹת
וְחִבְרָתָּ אֶת-הָאֹהֶל
וְהָיָה אֶחָד :
12. וְסָרַח
הַעֲדָף
בְּיְרִיעוֹת הָאֹהֶל
חֲצִי הַיְרִיעָה הַנִּשְׁרֶפֶת
תִּסְרַח
עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן :
13. וְהָאֵמָה מִזֶּה
וְהָאֵמָה מִזֶּה
בְּעֵדָף

1) Or, separately. 2) Or, brass; bronze. 8) Or, that. 4) Or, each board. 5) Or, connected; fitted in.
6) Or, on the right.

one unto another.

4. And thou shalt make loops of blue upon the edge of the one curtain [which is] at the end in the [one curtain] joining; and likewise shalt thou make in the edge of the curtain which is outmost in the second [curtain] joining.

5. Fifty loops shalt thou make in the one curtain, and fifty loops shalt thou make in the end of the curtain which is in the second [curtain] joining; the loops [shall be] corresponding one unto another.

6. And thou shalt make fifty hooks of gold; and thou shalt join the curtains one unto another with the hooks; and the tabernacle shall be one [whole].

7. And thou shalt make curtains of goats' [hair] for a tent over the tabernacle; eleven curtains shalt thou make them.

8. The length of one curtain [shall be] thirty cubit[s]. and the breadth four cubit[s], the one curtain;

אִשָּׁה אֶל-אַחֶתָּהּ :
 4 וַעֲשִׂיתָ לְלֹאֵת תְּבַלְּתָת עַד שֵׁפֶת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֵה בַּחֲבֵרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשֵׁפֶת הַיְרִיעָה הַקְּיִצוֹנָה בַּמַּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיָּת :
 5 חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת תַּעֲשֶׂה בְּקֵצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיָּת מִקְבִּילַת הַלְּלֹאֵת :
 אִשָּׁה אֶל-אַחֶתָּהּ :
 6 חֲמִשִּׁים בְּרָסֵי זָהָב וְהַבְּרֹת אֶת-הַיְרִיעוֹת אִשָּׁה אֶל-אַחֶתָּהּ בְּבָרָסִים :
 וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד :
 7 וַעֲשִׂיתָ יְרִיעוֹת עֹשִׂים לְאֹהֶל עֲרֵב-הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתָ עֲשָׂרֵת יְרִיעוֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם :
 8 אַרְבָּע הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בְּאֶמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בְּאֶמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת

seven:
 and one shall set up its lumps, that they shall give light over against its face.

38. And its tongs, and its snuff-dishes, [shall be of] pure gold.

39. Of a talent of pure gold shall it be made, with all these vessels.

40. And see, and make [them] in their model which has been shown thee in the mountain.

1. And the tabernacle thou shalt make [of] ten curtains: [of] fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet yarn, [with] cherubim the work of a weaver shalt thou make them.

2. The length of one curtain [shall be] eight and twenty cubit[s], and the breadth four cubit[s], the one curtain: one measure to all the curtains.

3. Five of the curtains shall be joined one unto another; and [the other] five [shall be] joined

שִׁבְעָה וְהַעֲדָה אֶת-נִרְמִיָּהּ וְהָאֵיר עַל-עַבְרַת פָּנֶיהָ :
 38 וְכַלְקָחֶיהָ וּמִחְבֵּרֶתֶיהָ זָהָב טָהוֹר :
 39 כִּבְרַת זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֶת-כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה :
 40 וְרָאָה וַעֲשֶׂה בְּמִנְיָהֶם אֲשֶׁר-רָאָה בְּרָאָה בְּהָר :
 CAP. XXVI.
 1. וְאֶת-הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֲשָׂר יְרִיעוֹת שֵׁשׁ כִּשְׁזָר וְתַבְּלַת וְאֲרָמָן וְתִקְעֵת שְׁנֵי בְּרָבִים מַעֲשֶׂה חֵשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם :
 2. אַרְבָּע הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בְּאֶמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בְּאֶמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת בְּדָה אֶחָת לְכָל-הַיְרִיעוֹת :
 3. חֲמִישַׁי הַיְרִיעוֹת תַּהְיֶינן הַחֲבֹרֶת אִשָּׁה אֶל-אַחֶתָּהּ וְחֲמִישַׁי יְרִיעוֹת חֲבֹרֶת

1) Or, snuffers. 2) Or, ash-pans; fire-pans. 3) Or, skillful workman. 4) Heb., by the cubit. 5) Or, each curtain.

for the door of the tent,

[of] blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen

the work of an
embroiderer.

37. And thou shalt make
for the ^escreen
five pillars of acacia,

and thou shalt overlay
them [with] gold;
their hooks [shall be of]
gold;

and thou shalt cast for
them
five sockets of copper.

כז
שש

1. And thou shalt make
the altar
[of] acacia wood,

five cubits long,

and five cubits broad;

foursquare shall be the
altar;
and three cubits its
height,

2. And thou shalt make
its horns
upon its four corners,

of the same piece shall
be its horns;
and thou shalt overlay
it [with] copper.

3. And thou shalt make
its pots
to remove its ashes,

and its shovels and its
basins,
and its ⁷forks, and its
firepans;
(for) all its vessels

thou shalt ^emake of
copper.

4. And thou shalt make
for it a grating,
a network

of copper;

and thou shalt make
upon the net
four rings of copper

upon its four ends,

5. And thou shalt put it

לפתח האהל

תכלת וארגמן

והלשת שני

ויש משור

מעשה רקם :

37. ועשית למסך

חמישה עמודי שטים

וצפית אתם זהב

וניהם זהב

ויוצקת להם

חמישה ארני נהשת :

CAP. XXVII.

שש

1. ועשית את המזבח

עצי שטים

חמיש אמות ארך

וחמיש אמות רחב

רבע יהיה המזבח

ויש אמות קצתו :

2. ועשית קרנתיו

על ארבע פנתיו

כימנו תהיו קרנתיו

וצפית אתו נהשת :

3. ועשית סירתיו

לדשנו

ויעו ומזרקתיו

וכוונתיו ומחתתיו

קרב בקיו

מעשה נהשת :

4. ועשית לו מכפר

מעשה רשת

נהשת

ועשית עליה רשת

ארבע מבעת נהשת

על ארבע קצתיו :

5. ונתתה אתה

of blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen;

the work of a weaver

shall it be made,

[with] cherubim.

32. And thou shalt hang

upon four pillars of
acacia

overlaid [with] gold;

their ^hooks [shall be
of] gold,

upon four sockets of
silver.

33. And thou shalt hang
up

the veil

under the hooks,

and thou shalt bring in
thither
within the veil

the ark of the testimony;

and the veil shall ³divide
unto you

between the holy place

and (between) the ⁴holy
of holies.

34. And thou shalt put

the covering

upon the ark of the
testimony
in the holy of holies.

35. And thou shalt set
the table
without the veil,

and the candlestick

over against the table

upon the side of the
tabernacle
toward the south;

and the table thou shalt
put
upon the north side.

36. And thou shalt make

a ⁶screen

תכלת וארגמן

והלשת שני

ויש משור

מעשה השב

יעשה אתה

קרבים :

32. ונתתה אתה

על ארבעה עמודי

שטים

כצפים זהב

וניהם זהב

על ארבעה ארני

כסף :

33. ונתתה

את הפרכת

תחת הקרסים

והבאת שמה

מבית לפרכת

את ארון העדות

והכדילה הפרכת

לכם

בין הקדש

ובין קדש הקדשים :

34. ונתת

את המכסה

על ארון העדת

בקדש הקדשים :

35. ושמת את השלחן

מחוצ לפרכת

ואת המנרה

נכח השלחן

על צלע המזבן

תיכנה

והשדתו תמו

על צלע צפון :

36. ועשית מסך

1) Heb., give. 2) Or, walls. 3) Or, separate. 4) Or, most holy 5) Or, hanging. 6) Or, sacerdotal bowls. 7) Or, 8) Or, use copper.

sight boards,
and their sockets of silver,
sixteen sockets,
two sockets
under the one board,
and two sockets
under another board.
26. And thou shalt make bars of acacia wood; five for the boards of the one side of the tabernacle.
27. And five bars for the boards of the second side of the tabernacle, and five bars for the boards of the side of the tabernacle, for the hinder part westward.
28. And the middle bar in the midst of the boards shall pass through from end unto end.
29. And the boards thou shalt overlay [with] gold, and their rings thou shalt make [of] gold, [as] places for the bars; and thou shalt overlay [with] gold.
30. And thou shalt set up the tabernacle according to its fashion which has been shown thee in the mountain.
31. And thou shalt make

שְׁבִינָה קָרְשִׁים וְאֹדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי אֹדְנִים שְׁנֵי אֹדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֹדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד 26. וְעָשִׂיתָ בָרִים עֲצֵי יִטְטִים חֲמִשָּׁה לְקָרְשֵׁי אֶצְלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד 27. וְחֲמִשָּׁה בָרִים לְקָרְשֵׁי אֶצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בָרִים לְקָרְשֵׁי אֶצְלַע הַמִּשְׁכָּן לְרִבְעוֹתָיו יָמָה 28. וְהַבָּרִים הַתְּיָבֹן בְּתוֹךְ הַקָּרְשִׁים מִן הַמִּקְצֵה אֶל הַמִּקְצֵה 29. וְאֶת-הַקָּרְשִׁים תִּצְבֹּה זָהָב וְאֶת-טַבַּעְתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב כְּתִים לְבָרֵיהֶם וְצִפִּיתָ אֶת-הַבָּרִים זָהָב 30. וְהִקְבִּיתָ אֶת-הַמִּשְׁכָּן כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָרִי חַמִּישִׁי 31. וְעָשִׂיתָ פְּלִקֶת

19. And forty sockets of silver thou shalt make under the twenty board[s], two sockets under the one board for its two tenons, and two sockets under another board for its two sockets.
20. And for the second side of the tabernacle, for the north side, twenty board[s],
21. And their forty sockets of silver two sockets under the one board, and two sockets under another board.
22. And for the hinder part of the tabernacle westward, thou shalt make six boards.
23. And two boards thou shalt make for the corners of the tabernacle in the hinder part.
24. And they shall be from below, and in like manner shall they be double unto its top unto one rug; thus shall it be for both of them; for the two corners shall they be.
25. And they shall be

19. וְאַרְבָּעִים אֹדְנֵיהֶם כֶּסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים תַּבֵּלִים שְׁנֵי אֹדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֵׁנֵי יָדָיו וּשְׁנֵי אֹדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשֵׁנֵי יָדָיו 20. וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית הַצָּפוֹן לְכַפֹּת צִפּוֹן עֶשְׂרִים קָרְשִׁים 21. וְאַרְבָּעִים אֹדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֹדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֹדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד 22. וְלִרְבֻעוֹתָיו יָמָה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה קָרְשִׁים 23. וּשְׁנֵי קָרְשִׁים תַּעֲשֶׂה לְכַנְפֵי הַמִּשְׁכָּן בְּרִבְעוֹתָיו יָמָה 24. וְהָיוּ תַּלְמִיּוֹת מִלְּמַטָּה וְכִדְמוּם יִהְיוּ תַּמִּים עַל-רֹאשׁוֹ אֶל-טַבַּעַת הָאֶחָד כֵּן יִהְיֶה לְשֵׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצָעוֹת יִהְיוּ 25. וְהָיוּ

1) Heb., the one. 2) Or, back wall. 3) Or, closely fitting together. 4) Or, beneath. 5) Or, entire; complete. 6) Or, by means of one rug 7) Or, ordinance.

and his sons with him,
 from the midst of the
 children of Israel,
 that he may be a priest
 to me,
 [namely] Aaron, Nadab
 and Abihu,
 Eleazar and Ithamar,
 the sons of Aaron.

2. And thou shalt make
 holy garments
 for Aaron thy brother
 for glory and for beauty.

3. And thou shalt speak
 unto all the wise-
 hearted,
 whom I have filled
 [with] a spirit of wisdom,

that they shall make
 Aaron's garments
 to sanctify him,

that he may be a priest
 to me.

4. And these are the
 garments
 which they shall make:
 a breastplate, and an
 ephod
 and a robe,

and a checkered coat,
 a mitre, and a girdle:

and they shall make
 holy garments
 for Aaron thy brother,
 and for his sons,

that he may be a priest
 to me.

5. And they shall take
 the gold
 and the blue,
 and the purple,
 and the scarlet yarn,
 and the fine linen,

and they shall make
 the ephod
 [of] gold, blue, and
 purple,
 scarlet yarn,
 and fine twined linen,

and fine twined linen,

and fine twined linen,

and fine twined linen,

וְאַתְּבַנְיָו אִתּוֹ
 מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְקַהֲנֵנִי לִי
 אֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא
 אֶלְעָזָר וִיחִמָּר
 בְּנֵי אֶהְרֹן :

2. וַיַּעַשׂ אֶת בְּגָדֵי קֹדֶשׁ
 לְאַהֲרֹן אֱהֹיָהּ
 לְקָבוֹד וּלְתִפְאֵרֶת :

3. וְאֵתָה תְּדַבֵּר
 אֶל־כָּל־הַכֹּהֲמֵי־לֵב
 אֲשֶׁר מָלֵאתִיו
 רוּחַ חָכְמָה
 וַיַּעֲשׂוּ אֶת בְּגָדֵי אֶהְרֹן
 לְקַדְּשׁוֹ :

4. וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים
 אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ
 הַשָּׂן וְאֶפֹד
 וְכַמִּיץ
 וְכַתְּנֵת תְּשֻׁבֵן
 מִצְנֵפֶת וְאַבְנֵיט
 וַיַּעֲשׂוּ בְגָדֵי־קֹדֶשׁ
 לְאַהֲרֹן אֱהֹיָהּ
 וּלְבָנָיו
 לְקַהֲנֵנִי לִי :

5. וְהֵם יִקְחוּ
 אֶת־הַזָּהָב
 וְאֶת־הַתְּכֵלֶת
 וְאֶת־הָאַרְגָּמָן
 וְאֶת־הַשָּׁנִי
 וְאֶת־הַלְּוִשֵׁת הַשָּׁנִי
 וְאֶת־הַלְּוִשֵׁת הַשָּׁנִי
 וְאֶת־הַלְּוִשֵׁת הַשָּׁנִי
 וְאֶת־הַלְּוִשֵׁת הַשָּׁנִי :

6. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הָאֶפֹד
 זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
 תְּוֹלַעַת שָׁנִי
 וְלִוְשֵׁת מִשְׁוֹר

18. The length of the
 court
 [shall be] a hundred
 cubit[s],
 and the breadth
 fifty by fifty.

and the height five
 cubits,
 of fine twined linen,
 and their sockets [of]
 copper.

19. (For) all the vessels
 of the tabernacle
 in all its service,
 and all its pins,
 and all the pins of the
 court,
 [shall be of] copper.

and all its pins,
 and all the pins of the
 court,
 [shall be of] copper.

THETZAVEH.

20. And thou shalt
 command
 the children of Israel,
 that they take unto thee
 olive oil,
 pure,
 beaten
 for the light,

to set up a lamp
 continually.

21. In the tent of
 meeting,
 without the veil
 which is by the testi-
 mony,
 shall keep it in order
 Aaron and his sons
 from evening unto
 morning
 before the Lord;

[it shall be] a statute for
 ever
 for their generations

among the children of
 Israel.

22. And thou, bring near
 unto thee
 Aaron thy brother,

כח

1. And thou, bring near
 unto thee
 Aaron thy brother,

18. אַרְבָּה הַחֲצֵר
 מֵאָה בְּאַמָּה
 וְרֹחַב
 חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים
 וְקָמָה חֲמִשׁ אַמּוֹת
 שֵׁשׁ מִשְׁוֹר
 וְאַרְבֵּינֵיהֶם נְחֹשֶׁת :

19. לְכֹל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן
 בְּכֹל עֲבֹדָתוֹ
 וְכָל־יְתִידָתוֹ
 וְכָל־יְתִידֵת הַחֲצֵר
 נְחֹשֶׁת :

20. וְאֵתָה תְּצַוֶּה
 אֶת־בְּנֵי יִשְ�רָאֵל
 וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ
 שֶׁמֶן זַיִת
 טָהוֹר
 כִּתִּית
 לְמִאֹר
 לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד :

21. בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 מִחוּץ לַפָּרֹכֶת
 אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת
 יַעֲרֹךְ אֹתוֹ
 אֶהְרֹן וּבָנָיו
 מִשְׁרֵב עַד־בֶּקֶר
 לַפְּנֵי יְהוָה
 וְקֵת עֹלָם
 לְדֹרֹתָם
 מֵאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

תְּצַוֶּה

22. וְאַתָּה תִּבְרַח
 אֶת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ
 אֶת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ

וְאֵת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ

וְאֵת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ

וְאֵת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ

וְאֵת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ

וְאֵת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ

CAP. XXVIII.

1. וְאַתָּה תִּבְרַח
 אֶת־אֶהְרֹן אֱהֹיָהּ

1) Or, used. 2) Or, bring. 3) Or, the congregation. 4) Or, order it. 5) Heb., from. 6) Or, among. 7) Or, tulle of woven stuff. 8) Or, turban.

and their sockets twenty
[of] copper;
the hooks of the pillars
and their fillets
[of] silver.
12. And [for] the breadth
of the court
on the west side
[shall be] hangings of
fifty cubit[s];
their pillars ten,
and their sockets ten.
13. And the breadth of
the court
on the east side
eastward
[shall be] fifty cubit[s].
14. And fifteen cubit[s]
of hangings
[shall be] for the [one]
wing;
their pillars [shall be]
three,
and their sockets three.
15. And for the other
wing
[shall be] fifteen cubit[s]
of hangings;
their pillars three,
and their sockets three.
16. And for the gate of
the court
[shall be] a screen of
twenty cubit[s],
of blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen,
the work of the
embroiderer;
their pillars four,
and their sockets four.
17. All the pillars of the
court
round about
[shall be] filleted [with]
silver;
their hooks of silver,
and their sockets of
copper.

וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
נְחֹשֶׁת
וְנֹוֹי הָעַמֻּדִים
וְחֻשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף
12. וְרֹחַב הַחֲצָר
לְפָאֵת-יָם
קַלְעִים הַמֵּשִׁים אַמָּה
עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה
וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרָה
13. וְרֹחַב הַחֲצָר
לְפָאֵת קִדְמָה
מִזְרָחָה
חֲמִישִׁים אַמָּה
14. וְהַמֵּשׁ עֲשָׂרָה
אַמָּה קַלְעִים
לְפָתָהּ
עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
15. וּלְפָתֶיהָ הַיְמָנִית
חֲמִישֵׁ עֲשָׂרָה קַלְעִים
עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה
16. וּלְשַׁעַר הַחֲצָר
מָסָךְ עֲשָׂרִים אַמָּה
חֲבֻלָּת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹכֵעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
מְעִשָׂה רָקִים
עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה
וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה
17. כָּל-עַמֻּדֵי הַחֲצָר
סָבִיב
מְחֻשְׁקִים כֶּסֶף
וְנֹוִיָּהֶם כֶּסֶף
וְאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת

under the ledge of the
altar
from below,
and the net shall reach
unto half of the altar.
6. And thou shalt make
poles
for the altar,
poles of acacia wood,
and thou shalt overlay
them [with] copper.
7. And its poles shall be
brought
into the rings,
and the poles shall be
upon the two sides of
the altar,
in carrying it.
8. Hollow, of boards,
shalt thou make it;
as it has been shown
thee
in the mountain,
so shall they make [it].
9. And thou shalt make
the court of the
tabernacle;
for the south side
southward
[there shall be] hangings
for the court
[of] fine twined linen
a hundred cubit[s] long
for the one side.
10. And its pillars [shall
be] twenty,
and their-sockets twenty
[of] copper.
the hooks of the pillars
and their fillets
[shall be of] silver.
11. And likewise for the
north side
in the length
[there shall be] hangings
a hundred [cubits] long,
and its pillars twenty.

תַּחַת כַּרְכַּב הַמִּזְבֵּחַ
מִלְמַטָּה
וְהִיְתָה הַרְשֵׁת
עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ
6. וַעֲשִׂיתָ כְּבָרִים
לְעֹלָמָה
בְּרֵי עֲצֵי שֹׁמֵי
וַצְפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת
7. וְהוּכָא אֶת-בְּרֵי
בַמְּרִיגֹת
וְהָיוּ הַכְּבָרִים
עַד-רִשְׁתֵּי צְלָעֹת
הַמִּזְבֵּחַ
בְּשָׂאת אֹתוֹ
8. נְכוּב לְהַת
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ
כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֱלֹהִים
בְּהָר
כֵּן וַעֲשִׂוּ
9. וַעֲשִׂיתָ
אֶת-חֲצָר הַמִּשְׁכָּן
לְפָאֵת נֹגַב תִּימֹנֶה
קַלְעִים קָדָחַר
שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
מֵאָה כְּאֵמֶת אַרְבַּע
לְפָאֵה הָאֶחָת
10. וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים
וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים
נְחֹשֶׁת
וְנֹוִי הָעַמֻּדִים
נְחֻשְׁקֵיהֶם
כֶּסֶף
11. וְכֵן לְפָאֵת צְפוֹן
בְּאֶרֶץ
קַלְעִים מֵאָה אַרְבַּע
וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים

1) Or, beneath. 2) Heb., be. 3) Or, planks; tablets. 4) Or, bands. 5) Or, side [of the gate]. 6) Or, united.

and thou shalt put
[them]
upon the shoulder-pieces
of the ephod,
in its front part.

26. And thou shalt make
two rings of gold,

and thou shalt put them
upon the two ends of
the breastplate,
upon its edge,

which is toward the side
of the ephod
inward.

27. And thou shalt make
two rings of gold,

and thou shalt put them
upon the two shoulder-
pieces of the ephod

from below
in its front part,
close by its joining,

above the band of the
ephod.

28. And they shall fasten
the breastplate
by its rings

unto the rings of the
ephod
with a ⁵face of blue;
that it may be

upon the band of the
ephod,
and that the breastplate
does not move itself
from the ephod.

29. And Aaron shall bear
the names
of the children of Israel

in the breastplate of
judgment
upon his heart,

when he goes in unto
the holy place,
for a memorial.

וְנִתְּתָהּ
עַל-בְּתָרְתָּהּ הָאֵפֹד
אֶל-מֹל פָּנָיו :
26. וַעֲשִׂיתָ
שְׁתֵּי טַבַּעֲתַי זָהָב
וְשַׂמְתָּ אֹתָם
עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן
עַל-שְׂפָתוֹ
אֲשֶׁר אֶל-עֵבֶר
הָאֵפֹד :
בְּיָתֶהּ :
27. וַעֲשִׂיתָ
שְׁתֵּי טַבַּעֲוֹת זָהָב
וְנִתְּתָהּ אֹתָם
עַל-שְׁתֵּי כְתֻפֹת
הָאֵפֹד :
מִדְּמַמָּה
מִמּוֹד פָּנָיו
לְעִמָּת מַחְבְּרָתוֹ
מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֵפֹד
28. וַיְרַבְּמוּ
אֶת-הַחֹשֶׁן
מִטַּבַּעֲתָיו
אֶל-טַבַּעֲתַי הָאֵפֹד
בְּפִתְחֵי הַבְּרִית
לְהוֹיֹת
עַל-הַחֹשֶׁב הָאֵפֹד
וְלֹא-יִזַּח הַחֹשֶׁן
מֵעַר הָאֵפֹד :
29. וַיִּשָּׂא אֹהֶרֶן
אֶת-יְשׁוּבוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
עַל-לִבּוֹ
כְּבָאוֹ אֶל-תְּהַלֵּי־שׁ
זָכָרֶן

18. And the second row
a ¹carbuncle, a sapphire,
and a ²diamond.
19. And the third row
an ³amber, an ⁴agate,
and an amethyst.
20. And the fourth row
a ⁵chrysolite, and an
onyx, and a jasper;
Inclosed [in] gold they
shall be
in their settings.
21. And the stones shall
be
according to the names
of the children of Israel,
twelve,
according to their names
[like] the engravings of a
signet,
every one according to
his name.
they shall be
for the twelve tribes.
22. And thou shalt make
upon the breastplate
chains [like] cords,
of wreatthen work
of pure gold.
23. And thou shalt make
upon the breastplate
two rings of gold,
and thou shalt put
the two rings
upon the two ends of
the breastplate
24. And thou shalt put
the two wreathen
[chains] of gold
in the two rings
at the end of the
breastplate.
25. And the two ends
of the two wreathen
[chains]
thou shalt put
upon the two settings,

18. וְהַמּוֹד הַשֵּׁנִי
לְפָד סַפִּיר וְיָהֳלִים :
19. וְהַמּוֹד הַשְּׁלִישִׁי
לְאַמֶּתֶּט וְאַחַדְמָדָה :
20. וְהַמּוֹד הָרְבִיעִי
תַרְשִׁישׁ וְשֹׁהֵם
{ וְיִשְׁפָּה }
מִשְׁבָּצִים זָהָב וְהֵיוּ
בְּכֹלֹתָאֵתָם :
21. וְהָאֲבָנִים תְּהִינּוּ
עַל-יְשׁוּבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁתֵּים עָשָׂר
עַל יְשׁוּבוֹתָם
כְּתוּבֵי הוֹתֵם
אִישׁ עַל-שְׁמוֹ
תְּהִינּוּ
לְשְׁנֵי עֵשֶׂר יְשֻׁבֵי :
22. וַעֲשִׂיתָ עַל-הַחֹשֶׁן
שְׁרָשֵׁת זָבָת
נִעֲשֶׂה עֲבֹת
זָהָב מְהוֹר :
23. וַעֲשִׂיתָ
עַל-הַחֹשֶׁן
שְׁתֵּי טַבַּעֲתַי זָהָב
וְנִתְּתָהּ
אֶת-שְׁתֵּי הַטַּבַּעֲתַי
עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן
24. וְנִתְּתָהּ
אֶת-שְׁתֵּי עֲבֹתֵי הַזָּהָב
עַל-שְׁתֵּי הַטַּבַּעֲתַי
אֶל-קְצוֹת הַחֹשֶׁן :
25. וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת
שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת-
חֹמֶן
עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת

1) Or, emerald. 2) Or, sardonyx; jasper. 3) Or, opal; jacinth. 4) Or, a turquoise. 5) Or, beryl; chalcedony. 6) Heb., upon. 7) Or, underneath. 8) Or, cord; thread; ribbon.

and Aaron shall bear
their names
before the Lord
on his two shoulders
for a memorial.

And thou shalt make
settings of gold.

And two chains
of pure gold,
like cords

thou shalt make them,
wreathen work;

thou shalt put
wreathen chains

on the settings.
And thou shalt make
breastplate of
judgment,
the work of a weaver:

like the work of the
ephod
thou shalt make it;

gold, blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen,

thou shalt make it.
Foursquare it shall be,
measurable;

span its length,
and a span its breadth.
And thou shalt set in it
settings of stone,

four rows of stone[s]:
the first row of
sardius, topaz,
and emerald

shall be the first row.

וְנָשָׂא אֹהֶרֶן
אֶת־שְׂמוֹתֵם
לִפְנֵי יְהוָה
עַל־שְׁתֵּי כְתָפָיו
לְזָכָרִן :

13. וְעָשִׂיתָ
כְּמַשְׁבְּצַת זָהָב :

14. וְשְׁתֵּי שָׂרָשָׁרֹת
זָהָב טָהוֹר
כְּקֹדֶת

תַּעֲשֶׂה אֹתָם
כְּמַעֲשֵׂה עֲבֹת
וְנִתְּהָה

אֶת־שָׂרָשָׁרֹת
הָעֲבֹתָת :
עַל־הַמַּשְׁבְּצָת :

15. וְעָשִׂיתָ
הַשָּׁן כְּמִשְׁפָּט
כְּמַעֲשֵׂה הַשֵּׁב
כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד
תַּעֲשֶׂנּוּ

זָהָב תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן
וְתִלְעַת שָׁנִי
וְיֵשֶׁשׁ כְּמִשְׁוֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ :

16. רְבֹעַ יְהִיָּה
כְּפֹל
זָרֵת אַרְבּוֹ
וְזָרֵת רְחֵבּוֹ :

17. וַיַּמְלֵאתָ כּוֹ
מְלֵאת אֲבָן
אַרְבַּעַת מַזְרֵיִם אֲבָן

מִזֶּרֶת אֵדָם פְּתֹרָה
וּבְרֻקָּת
הַמִּזֶּרֶת הָאֶחָד :

the work of a weaver.
7. Two joining shoulder-
pieces shall be to it,
at its two ends;

that it may be joined
together.
8. And the band ¹for
girdling,
which is upon it,
like its work,

of the same piece
shall it be:
[of] gold, blue, and
purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.

9. And thou shalt take
the two onyx stones,
and thou shalt engrave
on them
the names of the chil-
dren of Israel.

10. Six of their names
upon the one stone,
and the names
of the remaining six
upon the other stone,
according to their birth.

11. The work of an
engraver in stone.
[like] the engravings of
a signet,
thou shalt engrave
the two stones,
according to the names
of the children of Israel.
inclosed

[in] settings of gold
thou shalt make them.

12. And thou shalt put
the two stones
upon the shoulder-
pieces of the ephod
[as] stones of memorial
for the children of Israel;

כְּמַעֲשֵׂה חַיָּטָב :
7. שְׁתֵּי כְתָפֹת הַכֹּהֵן
יְהִי־לֹו
אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו
וְחִבְרָן :

8. וְחִטָּב אֶפְדָּתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו
כְּמַעֲשֵׂהוּ
כְּמִנְנוֹ יְהִיָּה
זָהָב תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְיֵשֶׁשׁ כְּמִשְׁוֹר
וְלִקְהָתָה :

אֶת־שְׁתֵּי אֲבֹנֵי־שֵׁהֶם
וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם
שְׂמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
10. שֵׁשֶׁה מַשְׁמֹתֵם
עַל־הָאֶבֶן הָאֶחָת
וְאֶת שְׂמוֹת
הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים
עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית
כְּתוֹרֵתָם :

11. כְּמַעֲשֵׂה חַרְשׁ אֲבָן
כְּמַעֲשֵׂה חֶטְמֵת
תַּחַת
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים
עַל־שְׂמֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּמִסְבַּח
כְּמַשְׁבְּצוֹת זָהָב
תַּעֲשֶׂה אֹתָם :

12. וְשִׂמְתָּ
אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים
עַל־כְּתָפֹת הָאֶפֶד
אֲבֹנֵי זָכָרִן
כְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1) Or, of the ephod. 2) Or, ruby; cornelian. 3) Or, carbuncle; smaragd.

and unleavened cakes mingled with oil
 and unleavened wafers anointed with oil;
 of fine wheaten flour shalt thou make them.
 3. And thou shalt put them into one basket,
 and thou shalt bring them in the basket with the bullock
 and the two rams.
 4. And Aaron and his sons
 thou shalt bring unto the door of the tent of meeting,
 and thou shalt wash them with water.
 5. And thou shalt take the garments,
 and thou shalt clothe Aaron
 [with] the coat,
 and the robe of the ephod,
 and the ephod,
 and the breastplate,
 and thou shalt gird him with the band of the ephod.
 6. And thou shalt set the mitre upon his head,
 and thou shalt put the holy crown upon the mitre,
 7. And thou shalt take the anointing oil,
 and thou shalt pour upon his head,
 and thou shalt anoint him.
 8. And his sons thou shalt bring, and thou shalt clothe them [with] coats.

והגלת מצות בגדלת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סגת המים תעשה אתם :
 3. ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת דבאר ואת שני האילים :
 4. ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים :
 5. וקחת את הבגדים והלבשת את אהרן ואת הדפנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החיץ ואת לו וקשבת האפד :
 6. וישמת המצנפת על ראשו ונתת את נגור הקדש על המצנפת :
 7. וקחת את שמן המשחה וצקת על ראשו וישחת אתו :
 8. ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת :

and turbans thou shalt make for them, for glory and for beauty.
 41. And thou shalt clothe [with] them Aaron thy brother, and his sons with him; and thou shalt anoint them, and thou shalt fill their hands and thou shalt sanctify them, that they may be priests to me.
 42. And make for them breeches of linen to cover the flesh of [their] nakedness; from the loins even unto the thighs they shall be.
 43. And they shall be upon Aaron and upon his sons, when they go in unto the tent of meeting, or when they come near unto the altar to minister in the holy place; that they bear not iniquity and die; [it shall be] a statute for ever for him and for his seed after him.

כט
 רביעי
 1. And this is the thing which thou shalt do to them to sanctify them, to be priests to me: take one young bullock and two rams without blemish.
 2. And unleavened bread

ומנבעות תעשה להם לקבוד ונתפארת :
 41. והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי :
 42. ועשה להם מכנסים בד לכסות בשר ערוה כמתנים ועד ירכים יהיו :
 43. והיו על אהרן ועל בניו בבגדים אל אהל מועד או בלשחם אל המזבח לשרת פקדש ולא ישאו עון ומתו הקת עולם לו וקדעו אהריו :
 CAP. XXIX.
 רביעי
 1. וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים :
 2. וקחם מצות

1) Or, headthres. 2) I. e., consecrate them. 3) Heb., perfect. 4) Heb., bring them near.

for ministering;
 and its sound shall be heard,
 when he goes in unto the holy place before the Lord,
 and when he comes out, that he die not.
 36. And thou shalt make a plate of pure gold,
 and thou shalt engrave on it [like] the engravings of a signet,
 HOLY TO THE LORD.
 37. And thou shalt put it on a lace of blue,
 and it shall be upon the mitre
 upon the forefront of the mitre it shall be.
 38. And it shall be upon Aaron's forehead,
 and Aaron shall bear the iniquity of the holy things,
 which the children of Israel shall sanctify
 in all their holy gifts:
 and it shall be upon his head continually,
 for acceptance for them before the Lord.
 39. And thou shalt make the checkered coat [of] fine linen,
 and thou shalt make a mitre of fine linen,
 and a girdle shalt thou make,
 the work of an embroiderer.
 40. And for the sons of Aaron thou shalt make coats,
 and thou shalt make for them girdles,

לְעֹשֶׂת
 וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ
 כַּבָּא אֶל-הַקֹּדֶשׁ
 לְפָנֵי יְהוָה
 וּבְצֵאתוֹ
 וְלֹא יָמוּת :
 36. וְעִשְׂתָּה צִיָּן
 זָהָב טָהוֹר
 וּפְתַחְתָּ עָלָיו
 פְּתוּחֵי הַחֶסֶם
 כְּקֶדֶשׁ לִיהוָה :
 37. וְשִׂמְתָּ אֹתוֹ
 עַל-פְּתִיךְ הַמִּטְהַר
 וְהָיָה עַל-הַמְצַנְפֶּת
 אֶרְמוֹל פָּנָי
 הַמְצַנְפֶּת יְהוָה :
 38. וְהָיָה
 עַל-כִּיכָר אַהֲרֹן
 וְנִשָּׂא אַהֲרֹן
 אֶת-עֲוֹן הַקֹּדְשִׁים
 אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְכָל-מִתְנַת קֹדֶשׁיהֶם
 וְהָיָה
 עַל-כִּמְצָהוֹ תָּמִיד
 לְרִצּוֹן דָּהָם
 לְפָנֵי יְהוָה :
 39. וְשַׁבְצָתָה הַכְּתֹנֶת
 שֵׁשׁ
 וְעִשְׂתָּה מִצְנַפֶּת שֵׁשׁ
 וְאַבְגָּמָה תַּעֲשֶׂה
 כְּעֹשֶׂה רֶבֶם :
 40. וּלְבָנֵי אַהֲרֹן
 תַּעֲשֶׂה כִתְנֹת
 וְעִשְׂתָּה דָהָם
 אֲבָגָמִים

before the Lord con-
 tinually.
 30. And thou shalt put
 into the breastplate of
 judgment
 the Urim
 and the Thummim:
 and they shall be upon
 Aaron's heart,
 when he goes in before
 the Lord:
 and Aaron shall bear
 the judgment
 of the children of Israel
 upon his heart
 before the Lord con-
 tinually.
 31. And thou shalt make
 the robe of the ephod
 all of blue,
 32. And its head-
 opening shall be
 in its midst:
 its opening shall have a
 binding
 round about,
 the work of a weaver:
 like the opening of a
 coat of mail
 shall it have,
 that it be not rent.
 33. And thou shalt make
 upon its lower hems
 pomegranates of blue,
 and purple,
 and fine llien,
 upon its lower hems
 round about,
 and bells of gold in their
 midst
 round about.
 34. A golden bell and a
 pomegranate,
 a golden bell and a
 pomegranate,
 upon the lower hems of
 the robe
 round about.
 35. And it shall be upon
 Aaron

לְפָנֵי יְהוָה תָּמִיד :
 30. וְנָמַתָּ
 אֶל-חֹשֶׁן בְּמִשְׁפָּט
 אֶת-הָאוּרִים
 וְאֶת-הַתּוּמִיִּם
 וְהָיוּ עַל-לֵב אַהֲרֹן
 כַּבָּא לְפָנֵי יְהוָה
 וְנִשָּׂא אַהֲרֹן
 אֶת-הַמִּשְׁפָּט
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל-לֵבוֹ
 לְפָנֵי יְהוָה תָּמִיד :
 31. וְעִשְׂתָּה
 אֶת-מִעֵד הָאֶפֹד
 כָּלֹל תְּכֵלֶת :
 32. וְהָיָה פִּירְאֵטוֹ
 בְּתוֹכוֹ
 שְׁפָה יְהִיָּה לְפָיו
 סָבִיב
 כְּעֹשֶׂה אֲבָגָם
 כְּפִי תַחְרָא
 יִתְהַדָּו
 לֹא יִקְרַע :
 33. וְעִשְׂתָּה
 עַל-שׁוּלְוֹ
 רַבְּמֵי תְּכֵלֶת וְאַרְבָּנִן
 וְתִזְעֶתֶת שֵׁשׁ
 עַל-שׁוּלְוֹ סָבִיב
 וּפְעֻמֹּת זָהָב בְּתוֹכָם
 סָבִיב :
 34. פְּעֻמֹת זָהָב וְרַמּוֹן
 פְּעֻמֹת זָהָב וְרַמּוֹן
 עַל-שׁוּלֵי הַמִּעֵד
 סָבִיב :
 35. וְהָיָה עַל-אַהֲרֹן

1) Heb., mouth. 2) Heb., lip; edge. 3) Or, skirts. 4) Or, between them. 5) Or, turban. 6) Or, atone [for] the, etc. 7) Or, weave.

25. And thou shalt take from their hand, and thou shalt burn [them] on the altar upon the burnt-offering, for a sweet savor before the Lord;

it is a fire-offering to the Lord.

26. And thou shalt take the breast of the ram of consecration which is for Aaron, and thou shalt wave it

[as] a wave-offering before the Lord; and it shall be to thee as a portion.

27. And thou shalt sanctify the breast of the wave-offering, and the shoulder of the heave-offering, which was waved,

and which was heaved up, of the ram of consecration, of that which is for Aaron, and of that which is for his sons.

28. And it shall be for Aaron and for his sons as a perpetual statute

from the children of Israel; for it is a heave-offering;

and a heave-offering it shall be from the children of Israel of the sacrifices of their peace-offerings, [as] their heave-offering to the Lord.

29. And the holy garments which are for Aaron

shall be for his sons after him, to anoint [them] therein,

and to fill therein their hands.

25. וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם

וְהִקְמַרְתָּ מִזֹּבְחָהּ עַל-הָעֹלָה

לְרִיחַ נִיחֹם לְפָנֵי יְהוָה

אֵשֶׁה הוּא לַיהוָה

26. וְלָקַחְתָּ אֶת-הַבֶּרֶךְ אֶת-הַרָמֵן

מֵאֵיל הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן

וְהִנַּפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה

וְהָיָה לְךָ לְמִנְחָה

27. אֵת אֶת-הַבֶּרֶךְ אֶת-הַזֵּדֶה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה

אֲשֶׁר הוּנָף וְאֵשֶׁר הוּרָם

מֵאֵיל הַמִּקְדָּשׁ מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן

וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו

28. וְהָיָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו לְחֶק-עֹדָם

מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא

וְתְרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כְּזֹבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה

29. וּבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן

יִהְיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמַשְׁחָה בָהֶם

וּלְמַלְאֲכָם אֶת-יָדָם

of their right hand, and upon the great toe of their right foot;

and thou shalt sprinkle the blood upon the altar round about.

21. And thou shalt take of the blood which is upon the altar,

and of the anointing oil, and thou shalt sprinkle upon Aaron, and upon his garments,

and upon his sons, and upon the garments of his sons with him; and he shall be holy, and his garments, and his sons,

and the garments of his sons with him.

22. And thou shalt take of the fat, and the fat tail;

and the fat that covers the inwards, and the lobe of the liver,

and the two kidneys, and the fat which is upon them,

and the right shoulder; for it is a ram of consecration.

23. And one loaf of bread and one cake of oiled bread,

and one wufer, out of the basket of the unleavened bread which is before the Lord.

24. And thou shalt put upon the palms of Aaron, and upon the palms of his sons, and thou shalt wave them

[as] a wave-offering before the Lord.

יָדָם הַיְמָנִית וְעַל-בִּיָּהוּ

וְנָלַם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת-הַדָּם

עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

21. וְלָקַחְתָּ מִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ

וּבְשֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְהִזִּיתָ

עַל-אַהֲרֹן וְעַל-בְּגָדָיו

וְעַל-בְּנָיו וְעַל-בְּגָדֵי בְנָיו

וְקָדֵשׁ הוּא וּבְגָדָיו

וּבְנָיו וּבְגָדֵי בְנָיו אִתּוֹ

22. וְלָקַחְתָּ מִן-הַשָּׁלֶל הַחֶבֶד וְהָאֵלֶּה

וְאֶת-הַחֶלֶב הַמְכַסֶּה אֶת-הַקֶּרֶב

וְאֵת יִרְתֵּי הַכֶּבֶד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיִת

וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן

וְאֵת שׁוֹק הַיְמָיִן כִּי אֵיל מִלְאִים הוּא

23. וְכֹפֶר לֶחֶם אַחַת וְגַלַּת לֶחֶם שְׁנַיִן

אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד מִפֶּסֶל הַמִּצּוֹת

אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה

24. וְשָׂמֶת הַכֹּל עַל-כַּפֵּי אַהֲרֹן

וְעַל כַּפֵּי בְנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם

תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה

1) Or, thigh. 2) Heb. filling. 3) Or, portion.

outside of the camp:

It is a sin-offering

15. And the one ram

thou shalt take:

and Aaron and his sons shall lay

their hands

upon the head of the ram,

16. And thou shalt slaughter the ram, and thou shalt take its blood,

and thou shalt sprinkle [it] upon the altar round about.

17. And the ram thou shalt cut into its pieces,

and thou shalt wash its inwards, and its legs,

and thou shalt put [them] with its pieces, and with its head.

18. And thou shalt burn

the whole of the ram on the altar:

It is a burnt-offering to the Lord: it is a sweet savor,

a fire-offering to the Lord.

חַמִּישֵׁי

19. And thou shalt take

the other ram,

and Aaron and his sons shall lay

their hands

upon the head of the ram,

20. Then shalt thou slaughter the ram, and thou shalt take of its blood,

and thou shalt put [it]

upon the tip of Aaron's ear,

and upon the tip of his sons' ear,

the right one;

and upon the thumb

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

הַפֶּסַח הוּא :

15. וְאֶת־הָאֵילֹהֶיךָ

תִּקַּח

וְסִמְנוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הָאֵילֹהִים :

16. וְשִׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵילֹהִים וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמּוֹ

וּזְרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

17. וְאֶת־הָאֵילֹהִים תִּנְתֵּחַ לְנִתְחָיו

וְרַחֲצֵתָ קִרְבּוֹ

וּבְרַגְלָיו

וְנָתַתָּ עִלְיָם וְעַל־נִתְחָיו

וְעִלְיָם :

18. וְהִקְטַרְתָּ

אֶת־כָּל־הָאֵילֹהִים בַּמִּזְבֵּחַ

עֹלָה הוּא לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ

אִשָּׁה לַיהוָה הוּא :

חַמִּישֵׁי

19. וְלָקַחְתָּ

אֶת־הָאֵילֹהִים הַשֵּׁנִי

וְסִמְנוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הָאֵילֹהִים :

20. וְשִׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵילֹהִים וְלָקַחְתָּ מִדָּמּוֹ

וְנָתַתָּה

עַל־תֵּיבַחַת אֹזֶן אֹהֶרֶן

וְעַל־תֵּיבַחַת אֹזֶן בָּנָיו

הַיְמָנִית

וְעַל־בְּתָרְמוֹ

9 And thou shalt gird them

[with] girdle[s].

Aaron and his sons,

and thou shalt bind on them

turbans:

and the priesthood shall be for them as a perpetual statute:

and thus shalt thou fill the hand of Aaron and the hand of his sons

10. And thou shalt bring the bullock before the tent of meeting:

and Aaron and his sons shall lay their hands

upon the head of the bullock.

11. And thou shalt slaughter the bullock before the Lord,

[at] the door of the tent of meeting:

12. And thou shalt take of the blood of the bullock,

and thou shalt put upon the horns of the altar

with thy finger:

and all the blood thou shalt pour out at the foundation of the altar.

13. And thou shalt take all the fat

that covers the inwards, and the lobe

upon the liver,

and the two kidneys, and the fat

which is upon them,

and thou shalt burn [them] on the altar.

14. And the flesh of the bullock, and its skin, and its dung

thou shalt burn with fire

9 וְהִגַּדְתָּ אֹתָם

אֲבָנִים

אֹהֶרֶן וּבָנָיו

וְהִבַּשְׁתָּ לָהֶם

מִגְבָּעֹת

וְהִיְתָה לָהֶם בְּהֵנָה

לְחֻקַּת עוֹלָם

וּמָלֵאתָ יַד־אֹהֶרֶן

וְיַד־בָּנָיו :

10. וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַבָּקָר

לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

וְסִמְנוּ אֹהֶרֶן וּבָנָיו

אֶת־יְדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הַבָּקָר :

11. וְשִׁחַטְתָּ אֶת־הַבָּקָר

לִפְנֵי יְהוָה

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

12. וְלָקַחְתָּ

מִדָּם הַבָּקָר

וְנָתַתָּ

עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ

בְּאֶצְבָּעְךָ

וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ

אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ :

13. וְלָקַחְתָּ

אֶת־כָּל־הַחֵלֶב

הַמְכַסֶּה אֶת־הַקִּרְב

וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת

עַל־הַכִּבְד

וְאֶת־שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת

וְאֶת־חֵלֶב

אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן

וְהִקְטַרְתָּ בַּמִּזְבֵּחַ :

14. וְאֶת־בָּשָׂר הַבָּקָר

וְאֶת־עוֹרָו וְאֶת־פְּרָטָיו

תִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ

1) Or, they shall have the priest's office. 2) Or, base. 3) Or, midriff; caul. 4) Heb., upon

3 And thou shalt overlay it [with] pure gold, its roof, and its walls round about, and its horns, and thou shalt make to it a crown of gold round about.

4. And two crowns of gold thou shalt make for it under its crown; upon its two corners thou shalt make [it], upon its two sides; and they shall be for places for poles, to carry it with them.

5. And thou shalt make the poles [of] acacia wood, and thou shalt overlay them [with] gold.

6 And thou shalt put it before the veil which is by the ark of the testimony, before the covering which is upon the testimony, where I will meet with thee.

7. And Aaron shall burn incense of spices; every morning, when he dresses the lamps, he shall burn it.

8. And when Aaron sets up the lamps, he shall burn it, a perpetual incense

3. וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּבּוֹ וְאֶת־קִרְוֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעָשִׂיתָ לוֹ זָר וְזָהָב סָבִיב : 4. וּשְׁתֵּי מַבְעֵת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לוֹ עַל־שְׁנֵי צַדָּיו וְהָיָה דְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֹתוֹ בַּהֲמָה : 5. וְעָשִׂיתָ אֶת־הַפְּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב : 6. וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר־עַל־אֲרוֹן הָעֵדוּת לִפְנֵי הַכַּפֹּת אֲשֶׁר־עַל־הָעֵדוּת אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שָׁמָּה : 7. וְהִקְטִיר עָלָיו אֶת־הָרִיחַ קְהָרַת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטְבוֹ אֶת־הַנֵּרוֹת יִקְטִירָנָה : 8. וּבְהַעֲלֹת אֶת־הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קְהָרַת תָּמִיד

42. [It shall be] a continual burnt-offering for your generations [at] the door of the tent of meeting before the Lord, where I will meet with you, to speak there unto thee.

43. And I will meet there with the children of Israel, and it shall be sanctified by my glory.

44. And I will sanctify the tent of meeting, and the altar; and Aaron and his sons I will sanctify, that they may be priests to me.

45. And I will dwell among the children of Israel, and I will be to them (for) a God.

46. And they shall know that I am the Lord their God, who brought them forth out of the land of Egypt, that I might dwell in their midst; I am the Lord their God.

שְׁבִיעִי

1. And thou shalt make an altar to burn incense upon; [of] acacia wood thou shalt make it.

2. A cubit [shall be] its length, and a cubit its breadth; foursquare shall it be; and two cubits [shall be] its height; of the same piece shall be its horns.

42. עֲנַת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם : 43. וְנִשְׁדַּרְתִּי שָׁמָּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכָבוֹדִי : 44. וְקִדַּשְׁתִּי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֲהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי : 45. וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם אֱלֹהִים : 46. וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשָׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : CAP. XXX. שְׁבִיעִי 1. וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטֹרֶת קְהָרַת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : 2. אַמָּה אָרְפוֹ וְאַמָּה רַחְבּוֹ רְבֹעַ יְהִי וּשְׁתֵּי אַמֹּת קַבְּדוֹ כַּבְּדוֹ קַרְנָיו יְהִי : 1) Or, throughout. 2) I. e., the tent. 3) Or, top. 4) Or, sides. 5) Heb., It,

36. And a bullock of sin-offering thou shalt offer daily for atonement; and thou shalt cleanse (upon) the altar by thy making atonement for it; and thou shalt anoint it, to sanctify it.

36. וּפָר הַטָּהוֹר תַּעֲשֶׂה לְיוֹם עַל-הַזִּבְחָן וְהַטָּהוֹר עַל-הַמִּזְבֵּחַ בְּבִפְרֹדָה עָלָיו וּכְשִׁפְתָּהּ אֹתוֹ קִדְּשׁוּ:

37. Seven days thou shalt make atonement for the altar; and thou shalt sanctify it, and the altar shall be holy of holies; whatsoever touches the altar shall be holy.

37. שִׁבְעַת יָמִים תִּכַּפֵּר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְקִדְּשֶׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים כִּרְהֲנֹנֵט בְּמִזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ:

38. And this is what thou shalt offer upon the altar;

38. וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ

lamb[s] of one year old two daily, continually.

כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תָּמִיד:

39. The one lamb thou shalt offer in the morning, and the other lamb

39. אֶת-הַכֶּבֶשׂ הַאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים:

40. And a tenth part of an epha of fine flour mingled with beaten oil

40. וְעֵשְׂרֹן סֹקֶת בָּלוּד בְּשֵׁשׁ־מִן תִּתֶּן רֶבַע סֵהֶן וְנִסְחָה

the fourth part of a hin; and a drink-offering the fourth part of a hin wine for the one lamb.

רְבִיעֵת סֵהֶן יַיִן לְכֶבֶשׂ הַאֶחָד:

41. And the other lamb thou shalt offer toward evening; like the meal-offering of the morning, and like its drink-offering thou shalt do to it, for a sweet savor,

41. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכָּהּ תַעֲשֶׂה-לָּהּ לְרִיחַ נִיחָם אִשָּׁה לַיהוָה:

30. Seven days shall put them on the priest [who will be] in his place of his sons, who will go into the tent of meeting to minister in the holy [place].

30. שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשֻׁם הַכֹּהֵן תַּחֲתָיו כִּבְנָיו אֲשֶׁר יֵבֵא אֶרְאֵה־לְמַעַד לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ:

31. And the ram of consecration thou shalt take, and thou shalt boil his flesh

31. וְאֶת הָרֵמ הַמְּלֵאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת אֶת-בְּשָׂרוֹ בְּמַקְוֵם קֹדֶשׁ:

32. And Aaron and his sons shall eat the flesh of the ram, and the bread which is in the basket,

32. וְאָכַד אַהֲרֹן וּבְנָיו אֶת-בֶּשֶׂר הָאֵיל וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל וְכִתְּחָה אֵהֶל מוֹעֵד:

33. And they shall eat those [things] by which atonement was made,

33. וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר נָפַר בָּהֶם לְמַלֵּא אֶת-יָדָם לְקִדְּשׁ אֹתָם וְזָר לֹא-יֵאָכֵל כִּי-קֹדֶשׁ הֵם:

34. And if it remain of the flesh of the consecration, or of the bread until the morning,

34. וְאִם-יִנְתָּר מִבְּשַׂר הַמְּלֵאִים וּמִן-הַלֶּחֶם עַד-הַבֹּקֶר וְיִשְׂרַפְתָּ אֹת-הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי-קֹדֶשׁ הוּא:

35. And thou shalt do to Aaron, and to his sons, according to all that I have commanded thee; seven days thou shalt fill their hands.

35. וְעָשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְךָ שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדָם:

1) I. e., consecrate. 2) Or, is left. 3) Heb., make. 4) Heb., upon. 5) Or, purge, purify. 6) Or, when thou makest atonement for it. 7) Or most holy. 8) Or, whosoever. 9) Or, become. 10) Heb., between the two evenings.

[after] the art of an apothecary: a holy anointing oil shall it be.

26. And thou shalt anoint with it the tent of meeting,

and the ark of the testimony.

27. And the table and all its vessels, and the candlestick and its vessels,

and the altar of incense.

28. And the altar of burnt-offering and all its vessels,

and the laver and its base.

29. And thou shalt sanctify them, and they shall be holy of holies. 'whatsoever touches them shall be holy.

30. And Aaron and his sons thou shalt anoint;

and thou shalt sanctify them, that they may be priests unto me.

31. And unto the children of Israel thou shalt speak, saying:

A holy anointing oil shall this be to me for your generations.

32. Upon the flesh of a man it shall not be poured, and in its proportion you shall not make like it: it is holy.

holy it shall be to you.

33. A man who compounds like it.

מַעֲשֵׂה רִקְמָה
שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ
יִהְיֶה :

26. וּמִשְׁחַת בּוֹ
אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת אַרְוֹן הָעֵדוּת :

27. וְאֶת-הַשְּׁלֶחָן
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
וְאֶת-הַמְּנֹרָה
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיהָ

וְאֶת כִּיבֹחַ הַקְּטֹרֶת:
28. וְאֶת-כִּיבֹחַ הָעֹלָה
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו

וְאֶת-הַבַּיִר וְאֶת-בְּנוֹ:
29. וְקִדְשִׁית אֹתָם
וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדוּשִׁים
כָּל-הַנִּגְעַת בָּהֶם
יִקְדָּשׁ :

30. וְאֶת-אַהֲרֹן
וְאֶת-בָּנָיו
תִּמְשַׁח

וְקִדְשִׁית אֹתָם
לְקָדְשָׁן לִי :

31. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר

שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ
יִהְיֶה זֶה לִי
לְדֹרֹתַי כֹּהם :

32. עַל-בָּשָׂר אָדָם
לֹא יִסָּךְ
וּבְמִתְקַנְתּוֹ

לֹא תַעֲשֶׂה כְמוֹהוּ
קֹדֶשׁ הוּא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם :

33. אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְקַח כְּמוֹהוּ

and thou shalt put water therein:
19. And Aaron and his sons shall wash out of it

their hands and their feet.

20. When they go into the tent of meeting,

they shall wash [with] water; that they die not;

or when they come near unto the altar

to minister,

to burn a fire-offering to the Lord.

21. And they shall wash

their hands and their feet, that they die not;

and it shall be to them a perpetual statute,

to him and to his seed for their generations.

22. And the Lord spoke unto Moses, saying:

23. And thou, take to thee chief spices:

[of] flowing myrrh five hundred [shekel],

and [of] sweet cinnamon its half,

two hundred and fifty,

and [of] sweet calamus

two hundred and fifty.

24. And [of] cassia five hundred, by the shekel of the sanctuary, and [of] olive-oil a hin.

25. And thou shalt make it a holy anointing oil.

a compounded mixture

וְנִתְּמָה שְׁמֵהּ כֹהִים :
19. וְנִחְצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
כַּמַּנֵּה

אֶת-יְדֵיהֶם
וְאֶת-רַגְלֵיהֶם :

20. בְּבָאֵם
אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

יִרְחֲצוּ מַיִם
וְלֹא יָמָתוּ

אוּ בְנִשְׁתֶּם
אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
לְשָׁרֵת

לְהַקְטִיר אִשָּׁה לִי :

21. וְנִחְצוּ

יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמָתוּ

וְהָיְתָה לָהֶם
הַקְּדוּשָׁה
לְדֹרֹתֵי דֹרֹתֵם :

22. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

23. וְאַתָּה קַח-לָךְ
בְּשָׂמִים רֵאשִׁית
מִרְדְּרוֹר

חֲמִשָּׁת מֵאוֹת

וּקְנֹחַ-בְּשָׂם
מִחֲצִיתוֹ

חֲמִשָּׁים וּמֵאֵתַים

וּקְנֹחַ-בְּשָׂם

חֲמִשָּׁים וּמֵאֵתַים :

24. וּקְדַח חֲמִשָּׁת מֵאוֹת
בְּשָׂקַל הַקֹּדֶשׁ
וְשֶׁזֶן וְיֵת הֵינִי :

25. וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ
שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ

רִקְחָ מִרְקֻבָּת

1) Or, spicy. 2) Or, costus. 3) Or, most holy. 4) Or, whosoever. 5) Or, become. 6) Or, according to its composition.

half a shekel
 of the shekel of the
 sanctuary;
 twenty gerahs is the
 shekel;
 half a shekel
 [for] an offering to the
 Lord.
 4. Every one that passes
 over
 unto those that are
 numbered,
 from twenty years old
 and upwards,
 shall give the offering
 of the Lord.
 5. The rich shall not
 give more,
 and the poor shall not
 give less
 than the half shekel,
 to give
 the offering of the Lord,
 to make atonement for
 your souls.
 6. And thou shalt take
 the money of the atone-
 ment
 from the children of
 Israel,
 and thou shalt give it
 unto the service
 of the tent of meeting;
 and it shall be for the
 children of Israel
 as a memorial
 before the Lord,
 to make atonement
 for your souls.
 7. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 8. Thou shalt also make
 a laver of copper,
 and its base of copper
 for washing;
 and thou shalt put it
 between the tent of
 meeting
 and (between) the altar,

מחצית השקל
 בשקל הקדש
 עשרים גרה השקל
 מחצית השקל
 תרומה ליהוה
 כל העבר
 על הפקדים
 מן עשרים שנה
 ומעלה
 יתן תרומת יהוה
 העשיר לא ירבה
 והבדל לא ימעיט
 ממהצית השקל
 לתת
 את תרומת יהוה
 לכפר על נפשתיכם
 ולקחת
 את פסגה הכפרים
 מאת בני ישראל
 ונתת אתו
 עזעבדת
 אהל מועד
 והיה לבני ישראל
 לזכרון
 לפני יהוה
 לכפר
 על נפשתיכם
 וידבר יי אל משה
 לאמר
 ועשית
 כיוור נהשת
 וכנו נהשת
 רהצה
 ונתת אתו
 בין אהל מועד
 ובין המזבח

before the Lord
 for your generations.
 9. You shall not offer
 upon it
 strange incense,
 nor burnt-offering, nor
 meal-offering;
 and a drink-offering
 you shall not pour upon
 it.
 10. And Aaron shall
 make atonement
 upon its horns
 once in the year;
 with the blood
 of the sin-offering of
 atonement
 once in a year
 shall he make atonement
 for it
 for your generations;
 it is holy of holies
 to the Lord.

לפני יהוה
 לדורותיכם
 לא תעלו עליו
 קמרת זרה
 ועלה ומנחה
 ונסך
 לא תסכו עליו
 וכפר אהרן
 על קרנותיו
 אחת בשנה
 מדם
 הטאת הכפרים
 אחת בשנה
 יכפר עליו
 לדורותיכם
 קדש קדשים הוא
 ליהוה

KI THISSA.

כי תשא

11. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 12. When thou takest
 the sum
 of the children of Israel
 according to their
 numbered,
 then they shall give
 [every] man
 a ransom for his soul
 to the Lord
 for numbering them;
 that [there] be no plague
 among them
 for numbering them.
 13. This they shall give:
 every one that passes
 over
 unto those that are
 numbered,

וידבר יי אל משה
 לאמר
 כי תשא
 את ראש
 בני ישראל
 לפקדיהם
 ונתנו
 איש
 כפר נפשו
 ליהוה
 כפקד אתם
 ולא יהיה בהם נגף
 כפקד אתם
 זהו ויתנו
 כל העבר
 על הפקדים

1) Heb., from. 2) Or, [the day-of] atonement. 3) I. e., according to those that are to be numbered of them. 4) Or, when thou numberest them. 5) Heb., heave-offering; or, contribution. 6) Or, appoint-employ.

15. Six days
 *may work be done:
 but on the seventh day
 is a sabbath of solemn
 rest,
 holy to the Lord;
 every one that does work
 on the sabbath day,
 shall surely be put to
 death.

16. And the children of
 Israel shall keep
 the sabbath,
 to observe the sabbath
 for their generations.

[as] a perpetual
 covenant.

17. Between me
 and (between) the
 children of Israel
 it is a sign for ever:

for [in] six days
 the Lord made
 the heaven
 and the earth,
 and on the seventh day
 he rested, and was
 refreshed.

18. And he gave unto
 Moses,
 when he had finished
 speaking with him
 on the mount Sinai,

the two tables of the
 testimony,
 tables of stone,

written
 with the finger of God,

לִב

1. When the people saw
 that Moses delayed
 to come down from the
 mountain,
 then the people gathered
 themselves together
 unto Aaron,

15. שֵׁשֶׁת יָמִים
 יַעֲשֶׂה מְלָאכָה
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן
 קֹדֶשׁ לַיהוָה
 כָּל־הַעֹשֶׂה מְלָאכָה
 בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
 מוֹת יוּמָת :

16 וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַשַּׁבָּת
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
 לְדֹרֹתָם
 בְּרִית עוֹלָם :

17 בֵּינִי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹת הוּא לְעֵלְמָם
 כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יְהוָה
 אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת־הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שָׁבַת וַיִּנְפֹשׁ :

18 וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה
 כַּבִּלְתוֹ דַּבָּר אֵתוֹ
 שְׁנֵי טַבֹּטִי
 שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת
 לַחַת אֲבֹן
 כְּתוּבִים
 כְּאֲצַבַּע אֱלֹהִים :

CAP. XXXII

1. וַיִּרְא הָעָם
 כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה
 לָרֶדֶת מִן־הַהָר
 וַיִּקְהַל הָעָם
 עַל־אַהֲרֹן

and all its vessels,
 and the altar of incense.
 9. And the altar of burnt-
 offering,
 and all its vessels,
 and the laver, and its
 buse.
 10. And the finely
 wrought garments,
 and the holy garments
 for Aaron the priest

and the garments of
 his sons,
 to officiate as priests.
 11. And the anointing
 oil,
 and the incense of spices
 for the holy [place]:

according to all that I
 have commanded thee
 shall they do.

12. And the Lord said
 unto Moses,
 saying:

13. Speak thou also
 unto the children of
 Israel,
 saying:

Verily my sabbaths
 you shall keep;
 for it is a sign

between me and (be-
 tween) you
 for your generations,
 to know

that I am the Lord who
 sanctifies you.

14. And you shall keep
 the sabbath;
 for it is holy to you:

those profaning it shall
 surely be put to death:
 for every one that does
 in it
 work,

that soul shall be }
 out off }
 from the midst of his
 people.

וְאֶת־כָּל־כְּלֵיָהּ
 וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת :
 9. וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלֹה
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־בִּזְיוֹ
 10. וְאֶת־בְּגָדֵי הַשְּׂרָד
 וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
 לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו
 לְכַהֵן :

11. וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
 לְקֹדֶשׁ
 כַּכֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
 יַעֲשׂוּ

12. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר

13. וְאָתָּה דַבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר

אֵף אֶת־שַׁבְּתוֹתַי
 תִּשְׁמְרוּ
 כִּי אוֹת הוּא
 בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם

לְדַרְתֵיכֶם
 לְדַעַת
 כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשְׁכֶם :

14. וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־הַשַּׁבָּת
 כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם

מִחֻלְיָהּ מוֹת יוּמָת
 כִּי כָל־הַעֹשֶׂה בָהּ
 מְלָאכָה
 וְנִכְרְתָהּ
 הַנְּפֹשׁ הַהוּא
 מִקֶּרֶב בְּעַמִּיָּה :

1) Or. cloth of service. 2) Or. shall. 3) Heb., make.

2. Sec. I have called by name Bezalel the son of Uri, the son of Hur, of the tribe of Judah. 3. And I have filled him [with] the spirit of God, in wisdom, and in understanding, and in knowledge, and in all [manner of] workmanship. 4. To devise designs, to work in gold, and in silver, and in copper. 5. And in cutting of stone for setting, and in carving of wood, to work in all [manner of] workmanship. 6. And I, behold, I have given with him Oholiab, the son of Ahisamach, of the tribe of Dan; and in the heart of every wise-hearted I have put wisdom, that they may make all that I have commanded thee. 7. The tent of meeting, and the ark for the testimony, and the covering which is upon it, and all the vessels of the tent. 8. And the table, and its vessels, and the pure candlestick,

2. רֵאשִׁית כְּרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹרֹן לְבִיטָה יְהוּדָה : 3. וְאִמַּלְא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבְדַבְרוֹנָה וּבְדַבְרֵת וּבְכָל־מְלָאכָה : 4. לְהַשִּׁב מְחָשְׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת : 5. וּבַחֲרֻשֵׁת אֲבָן לְבִדָּאת וּבַחֲרֻשֵׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה : 6. וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אִתּוֹ אֶת אֹהֱלִיאֵב בֶּן־אֲחִישָׁמָךְ לְבִיטָה דָן וּבְלֵב כָּל־חָכְמֵי־לֵב נֹתְתִי חָכְמָה וְעִשׂוֹן אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ : 7. אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶץ לְעֵדוּת וְאֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַמְּנֹרָה הַטְּהוֹרָה

or he that puts [any] of it upon a stranger, shall be cut off from his people. 34. And the Lord said unto Moses: Take to thee spices, balm, and onycha, and galbanum, spices with pure frankincense, of each shall there be an equal weight. 35. And thou shalt make incense, a mixture [after] the art of an apothecary, well mingled, pure [and] holy. 36. And thou shalt pound [some] of it fine, and thou shalt put [some] of it before the testimony in the tent of meeting, where I will meet with thee: holy of holies shall it be to you. 37. And the incense which thou shalt make, in its proportion you shall not make for yourselves; holy shall it be to you for the Lord. 38. A man who makes like it, to smell of it, shall be cut off his people. 39. And the Lord said unto Moses, saying:

וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמּוּי : 34 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח־לְךָ סָמִים נִמְף וְשִׁחָתָה וְחַלְבָנָה סָמִים וְלִבְנָה זָפָה בַד כְּבֹד יְהוָה : 35 וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקֶח מְעֻשָׂה רֹקַח מְמִלָּח מְהוֹר קָדֹשׁ : 36 וְשִׁחַקְתָּ מִמֶּנּוּ דַק וְנִתְחַה מִמֶּנּוּ לְפָנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶעֱוֵד לְךָ אִשְׁמָה קָדֹשׁ קְדוּשִׁים תְּהִיָה לָכֶם : 37 וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְבַּנְתָּהּ לֹא תַעֲשֶׂוּ לָכֶם קָדֹשׁ תְּהִיָה לְךָ לַיהוָה : 38 אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמוֹהָ לְחַרֹּת בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמּוּי : CAP. XXXI. 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

ל

1) Or, staote; storax; opobalsamum. 2) Or, seasoned with salt. 3) Or, grind; beat. 4) Or, very small, 4) Or, skillful works. 5) Or, apolluted.

they [were] written.
 16. And the tables
 were the work of God,
 and the writing
 was the writing of God,
 engraved upon the
 tables.
 17. And Joshua heard
 the voice of the people
 in his shouting,
 and he said unto Moses
 [There is] a voice of
 war in the camp.
 18. And he said:
 It is not a voice
 of a cry of victory,
 and it is not a voice
 of a cry of defeat,
 a voice of singing
 1 [am] hearing.
 19. And it came to pass,
 when he came near
 unto the camp,
 and he saw the calf
 and [the] dancing,
 that his anger glowed,
 and he cast out of his
 hands
 the tables,
 and he broke them
 below the mountain.
 20. And he took the calf
 which they had made,
 and he burned [it] with
 fire,
 and he ground [it] until
 it was very fine,
 and he strewed [it] upon
 the face of the water,
 and he made drink [of
 it]
 the children of Israel.
 21. And Moses said

הם כתובים :
 16. והנהגת
 מעשה אלהים הפה
 והכתובת
 נכתב אלהים הוא
 חרות על הקהת :
 17. וישמע יהושע
 את קול הים
 ברעה בועק
 ויאמר אל משה
 קול מלחמה בפחנה
 18. ויאמר
 אין קול
 ענות בכורה
 ואין קול
 ענות חלושה
 קול ענות
 אנכי שמע :
 19. ויהי
 באשר קרב
 אל הפחנה
 וירא את העגל
 ומחלת
 ויהראף משה
 ונישקה מצדו ק
 את הקהת
 וישבר אתם
 תחת הקר :
 20. ויקח את העגל
 אשר עשו
 וישרף באש
 ויטמן עד אשר דק
 ויזר על פני המים
 וישק
 את בני ישראל :
 21. ויאמר משה

12 Why
 should the Egyptians
 say:
 For evil
 he brought them forth,
 to kill them in the
 mountains,
 and to consume them
 from the face of the
 earth?
 Turn from the fierceness
 of thy anger,
 and repent concerning
 the evil
 against the people.
 13 Remember Abraham,
 Isaac, and Israel,
 thy servants,
 to whom thou hast
 sworn
 by thy own self,
 and thou spokedst unto
 them:
 I will multiply your seed
 like the stars of the
 heaven,
 and all this land
 [of] which I have spoken
 I will give to your seed,
 and they shall inherit
 [it] for ever.
 14. And the Lord
 repented
 concerning the evil
 which he had spoken
 to do against his people.
 15. And Moses turned,
 and went down
 from the mountain
 with the two tables of
 the testimony
 in his hand;
 tables
 written
 on their both sides,
 on this [side] and on
 that [side]

12. למה
 יאמרו מצרים
 לאמר
 ברעה
 הוציאם
 להרג אתם בהרים
 ולכלתם
 מעל פני האדמה
 שוב מחרון אפך
 והתנחם על הרעה
 לעמך :
 13. זכר לאברהם
 ליצחק ולישראל
 עבדך
 אשר נשבעת להם
 בך
 ותרבר באלהם
 ארבה את זרעכם
 ככוכבי השמים
 וכל הארץ הזאת
 אשר אמרתי
 אתן לזרעכם
 ונחלו לעלם :
 14. וינחם יהוה
 על הרעה
 אשר דבר
 לעשות לעמו :
 15. ויפן ויירד
 מן ההר
 וישני לוחת העדות
 בידו
 לוחת
 כתובים
 משני עבריהם
 מזה ומזה

1) Heb., say. 2) Or, With an evil [intention]. 3) Heb., to Abraham, etc. 4) Or, possess. 5) Heb., from. 6) Or, that. 7) Or, noise. 8) Or, their.

to eat, and to drink,
and they rose up to play.
7. And the Lord spoke
Go, get thee down;
for corrupted has
become thy people,
whom thou hast brought
out of the land of Egypt.
8. They have turned
from the way
which I have com-
manded them:
they have made for
a 'molten calf,
and they have prostrat-
ed themselves to it,
and they have sacrificed
to it,
and they said:
This is thy God, O Israel,
that brought thee up
out of the land of Egypt.
9. And the Lord said
I have seen this people,
and, behold,
it is a stiffnecked people.
10. And now let me
alone,
and let my anger glow
against them,
that I may consume
them;
and I will make [of] thee
a great nation.
11. And Moses besought
the Lord his God,
and he said:
Why, O Lord,
shall glow thy anger
against thy people,
whom thou hast brought
out of the land of Egypt
with great power
and with a mighty hand?

לֶאֱכֹל וְלִשְׁתֵּי
וַיָּקִמוּ לְעַשׂוֹת
7. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵךְ-יָרֵד
כִּי שָׁחַת עַמְּךָ
אֲשֶׁר הֵעַלְתָּ
מִצְרָיִם מִצְרָיִם
8. סָרוּ מִדֶּרֶךְ
כִּי הִצַּחֲתָם
אֲשֶׁר צִוִּיתִם
עָשׂוּ לָהֶם
עֹגֵל מִסַּבֵּה
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ
וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ
וַיֹּאמְרוּ
אֵלֶּהָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵעַלְתָּ
מִצְרָיִם מִצְרָיִם
9. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
רָאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה
וְהִנֵּה
עַם קָשָׁה-עֲרֵב הוּא
10. וַיִּצְטַף בְּעֵינָי וַיֹּאמֶר
וַיִּחַר-אַפִּי בָהֶם
וַאֲכַרְמֵם
וַאֲעֲשֶׂה אֹתְךָ
לְגוֹי גָּדוֹל
11. וַיִּחַל מֹשֶׁה
אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו
וַיֹּאמֶר
לָמָּה יְהוָה
יִחַר הָאָפַי בְּעַמְּךָ
אֲשֶׁר הֵצַאתָ
מִצְרָיִם
בְּכַח גָּדוֹל
וּבְיָד חַזָּקָה

and they said unto him:
Rise up,
make for us a god,
that shall go before us;
for this man Moses,
who I brought us up
out of the land of Egypt,
we do not know
what has become of him.
2. And Aaron said unto
them:
Break off the golden
rings,
which are in the ears of
your wives,
of your sons, and of your
daughters,
and bring [them] into
me.
3. And all the people
broke off
the golden rings
which [were] in their
ears,
and they brought [them]
unto Aaron.
4. And he took [it] from
their hand,
and he formed it in a
mould,
and he made [of] it a
molten calf;
and they said:
This is thy God, O Israel,
that brought thee up
out of the land of Egypt.
5. And when Aaron saw
[this],
he built an altar before
it;
and Aaron called out,
and he said:
A feast to the Lord is
to-morrow.
6. And they rose up
early
on the morrow,
and they offered burnt-
offerings,
and they brought peace-
offerings;
and the people sat down

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
קוּם
עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ
כִּי-זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר
הֵעַלְתָּנוּ מִצְרָיִם
אֲשֶׁר הֵעַלְתָּנוּ
מִצְרָיִם מִצְרָיִם
לֹא יָדָעְנוּ
מַה-הָיָה לוֹ
2. וַיֹּאמֶר אֶלְהֵם
אֶהְרֹן
פַּרְקוּ נְזָמֵי הַחֶבֶב
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׂיכֶם
בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
וְהִבִּיאוּ אֵלַי
3. וַתִּתְפָּרְקוּ כָל-הָעָם
אֶת-נְזָמֵי הַחֶבֶב
אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם
וַיָּבִיאוּ אֶל-אֶהְרֹן
4. וַיִּקַּח מֵיָדָם
וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֲרֹט
וַיַּעֲשֶׂה עֹגֵל מִסַּבֵּה
וַיֹּאמְרוּ
אֵלֶּהָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵעַלְתָּנוּ
מִצְרָיִם מִצְרָיִם
5. וַיִּרְא אֶהְרֹן
וַיִּבְנֶה מִזְבֵּחַ לְפָנָיו
וַיִּקְרָא אֶהְרֹן
וַיֹּאמֶר
חַג לַיהוָה מָחָר
6. וַיָּקִמוּ מִבֹּקֶר
בַּמָּחָר
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
וַיָּבִיאוּ שְׁלָמִים
וַיִּשְׁבּוּ הָעָם

1) Or, gods. 2) Or, tear. 3) Or, with a chisel; or, with a graving tool. 4) Or, calf of casting. 5) Or, proclaimed. 6) Or, wanton. 7) Or, worshipped. 8) Or, an end of them. 9) Heb., the face of the Lord, etc.

2. And I will send before thee
an angel;

2. וְשַׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ
מַלְאָךְ
וְגִרְשִׁיתִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי
הָאֱמֹרִי

a great sin,
and they have made for
themselves
a god of gold.

חַטָּאתָה גְדוֹלָה
וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
אֱלֹהֵי זָהָב :

and I will drive out the
Canaanite,
the Amorite.

3. וְנִחַתִּי וְהִפְרוּ
הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי :

32. ²And now,
if thou wilt forgive
their sin—
and if not.

32. וְעַתָּה
אִם־תִּשָּׂא
אֶת־חַטָּאתָם
וְאִם־אֵין

and the Hittite, and the
Perizzite,
the Ilvite, and the
Jebusite.

3. אֶל־אֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
כִּי לֹא אֶעֱלֶה
בְּקִרְבְּךָ

³blot me, I pray thee,
out of thy book
which thou hast written.

מִחַנִּי נָא כִּסְפֶרְךָ
אֲשֶׁר פָּתַחְתָּ :

3. Unto a land
flowing [with] milk and
honey;
for I will not go up
in the midst of thee;

4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
כִּי אֶעֱלֶה
בְּקִרְבְּךָ
כִּי אֶמְחֶה אֶת־עַמְּךָ
אֶתָּה

33. And the Lord said
unto Moses:
Whoever has sinned
against me,
him I will blot out of
my book.

33. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי
אֶמְחֶנּוּ מִסֵּפְרִי :

lest I consume thee in
the way.
4. When the people
heard
this evil word,
then they mourned;

5. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

34. And now,
go, lead the people
whither I have spoken
to thee;
behold,
my angel shall go before
thee;

34. וְעַתָּה
לֵךְ וְנַחֵה אֶת־הָעָם
אֶל־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ
הַנֶּה

and no man put his
ornaments
upon himself.

5. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

but in the day of my
visiting,
I will visit upon them
their sin.

35. And the Lord smote
the people,
because they made
the calf,
which Aaron made.

5. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.

6. וַיִּתְּנֻצְלוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל
אֶת־עֲדָתָם
מִהַר הָהָרִב :

35. And the Lord smote
the people,
because they made
the calf,
which Aaron made.

מִדְּאֵי יָלַךְ לְפָנֶיךָ
וּבְיוֹם פָּקְדִי
וּפְקַדְתִּי עַל־הֶם
חַטָּאתָם :

6. And the children of
Israel stripped them-
selves
[of] their ornaments
by the mountain of
Horeb.

7. וּמֹשֶׁה יָקַח
אֶת־הָאֵהָל
וַיִּנָּחֵה־לוֹ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

unto the land
[of] which I swore
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
saying:
To thy seed will I give
it.

35. וַיִּכָּף יְהוָה
אֶת־הָעָם
עַל־אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת־הָעֵגֶל
אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן :

7. And Moses used to
take
the tent,
and he pitched it
outside of the camp.

7. וּמֹשֶׁה יָקַח
אֶת־הָאֵהָל
וַיִּנָּחֵה־לוֹ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

unto the land
[of] which I swore
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
saying:
To thy seed will I give
it.

לָךְ עֲלֶה מִזֶּה
אַתָּה וְהָעָם
אֲשֶׁר הֵעֵלִית
כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לֵאמֹר
לְדָוִד אֶתְּנֶנָּה :

לָנֶה

CAP. XXXIII.

1. And the Lord spoke
unto Moses:
Depart, go up from here,
thou and the people
whom thou hast brought
up
out of the land of Egypt,
unto the land
[of] which I swore
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
saying:
To thy seed will I give
it.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵךְ עֲלֶה מִזֶּה
אַתָּה וְהָעָם
אֲשֶׁר הֵעֵלִית
כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לֵאמֹר
לְדָוִד אֶתְּנֶנָּה :

1. And the Lord spoke
unto Moses:
Depart, go up from here,
thou and the people
whom thou hast brought
up
out of the land of Egypt,
unto the land
[of] which I swore
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
saying:
To thy seed will I give
it.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵךְ עֲלֶה מִזֶּה
אַתָּה וְהָעָם
אֲשֶׁר הֵעֵלִית
כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לֵאמֹר
לְדָוִד אֶתְּנֶנָּה :

2. And the Lord spoke
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.

2. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

2. And the Lord spoke
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.

2. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

3. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.

3. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

3. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.

3. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

4. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.

4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

4. And the Lord said
unto Moses:
Say unto the children
of Israel:
You [are] a stiffnecked
people;
[for] one moment
[if] I go up in the midst
of thee,
I shall consume thee;
now therefore
put off thy ornaments
from thee,
that I may know
what I shall do to thee.

4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֱמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם עַם־קָשִׁיָּה עֲרֹף
רַגְלֵי אֶדָּה
אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ
וּבְקִירְךָ
וְעַתָּה

1) Or, gods. 2) Or, Yet. 3) Or, wipe me off, etc. 4) Or, unto [the place of] which I, etc. 5) Or, plagued. 6) Or, these evil tidings. 7) Or, from the mountain of Horeb [onward].

27. And he said to them:

Thus said the Lord,
the God of Israel:

Put you, every man his
sword

upon his thigh,
[and] go to and fro

from gate to gate
in the camp,
and kill

every man his brother,
and every man his
companion,
and every man his
relative.

28. And the children of
Levi did
according to the word
of Moses;

and [there] fell of the
people
in that day

about three thousand
men.

29. And Moses said:

Fill your hands to-day
to the Lord,

for every man [has been]
against his son,
and against his brother,

and in order to give
upon you to-day
a blessing.

30. And it came to pass
on the morrow,
that Moses said

unto the people:
You have sinned

a great sin:
and now I will go up
unto the Lord;

perhaps I shall make
atonement
for your sin.

31. And Moses returned

unto the Lord,

and he said:

Oh, this people has
sinned

27. וַיֹּאמֶר לָהֶם

כֹּה-אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

שָׂימוּ אִישׁ-חַרְבּוֹ
עַל-יָרְכּוֹ

עָבְרוּ וְשׁוּבוּ
מִשַּׁעַר לְשַׁעַר
בַּמַּחֲנֶה

וְהָרְגוּ
אִישׁ-אֶת-אָחִיו

וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ
וְאִישׁ אֶת-קֵרְבוֹ :

28. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֵוִי
כַדְבַר מִשְׁנֵה

וַיַּפֵּךְ מִן-הָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא

כִּשְׁלֹשָׁת אלְפֵי אִישׁ :

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

מָרְאוּ יָדְכֶם הַיּוֹם
לַיהוָה

כִּי אִישׁ בְּכֵנוֹ
וּבְאָחִיו

וְלַתּוֹת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם
בְּרָכָה :

30. וַיְהִי מִמָּחָרֵת
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל-הָעָם
אַתֶּם חָטֵאתֶם

חַטָּאתַתְּם גְּדוֹלָה
וְעַתָּה אֵצֶל־ה' אֵלֵינוּ

אֵלַי אֲבַפְרָה
בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם :

31. וַיָּשֹׁב מֹשֶׁה

אֶל-יְהוָה

וַיֹּאמֶר

אֵינָה חַטָּאת הַזֹּאת הָעָם הַזֶּה

unto Aaron

What has done to thee
this people,

that thou hast brought
upon it
a great sin?

22. And Aaron said:

Let not glow the anger
of my lord:
thou knowest

the people,
that it is lu evil [dispo-
sition].

23. And they said to me:

Make us a god
that shall go before us:

for this man Moses
who brought us up

out of the land of Egypt,
we do not know

what has become of him.

24. And I said to them:

Who has any gold?

[So] they broke [it] off,

and they gave [it] to me,

and I cast it into the fire,

and this calf came out.

25. And when Moses saw

the people

that it was broken loose,

for Aaron had let it

loose
for a disgrace among
their opponents.

26. Then Moses stood

in the gate of the camp,

and he said:

Who is for the Lord,

[let him come] unto me:

and there gathered them-

selves together unto him

all the children of Levi.

אֶל-אַהֲרֹן

מַה-עָשִׂיתָ לָךְ
הָעָם הַזֶּה

כִּי-הֵבֵאתָ עָלָיו
חַטָּאתַתְּ גְּדוֹלָה :

22. וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
אַל-יִהְיֶה אַף אֲדֹנָי

אַתָּה יָדַעְתָּ
אֶת-הָעָם

כִּי בָרַע הוּא :

23. וַיֹּאמְרוּ לִי

עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים
אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ

כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ
אֲשֶׁר הֵעִלָּנוּ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֹא יָדָעְנוּ

מַה-הָיָה לוֹ :

24. וַאֲמַר לָהֶם

לְמִי זָהָב?

הִתְפָּרְקוּ

וַתִּתְּנוּ-לִי

וְאֲשַׁלְכֶנּוּ בָאֵשׁ

וַיֵּצֵא הַעֵגֶל הַזֶּה :

25. וַיִּרְא מֹשֶׁה

אֶת-הָעָם

כִּי פָרַע הוּא

כִּי-פָרַעַת אַהֲרֹן

לְשִׁמְצָה בְּקִמְיֵהֶם :

26. וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה

בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה

וַיֹּאמֶר

מִי לַיהוָה

אֲלֵי

וַיִּתְקַבְּלוּ אֵלָיו

כָּל-בְּנֵי לֵוִי :

1) Or, Whosoever has any gold, let them break it off; so they gave, etc. 2) Or, unbridled; unruly.
3) Or, whisper. 4) Heb., pass over and return. 5) I. e., consecrate. 6) Or, that he may give, etc.

and I will cover my palm over thee until I have passed by.

23. Then I will remove my palm, and thou shalt see my back; but my face shall not be seen.

לֵד
חֲמִישִׁי

1. And the Lord said unto Moses: Hew out for thyself

two tables of stone

like the first;

and I will write upon the tables the words

which were

upon the first tables,

which thou hast broken

2. And be ready by the morning, and come up in the morning unto mount Sinai,

and present thyself there to me upon the top of the mountain.

3. And no man shall come up with thee;

and no man shall also be seen on all the mountain;

also the flocks and the herds shall not feed

before that mountain

4. And he hewed out

two tables of stone

like the first;

and Moses rose up early in the morning,

and he went up unto mount Sinai,

as the Lord had commanded him,

and he took in his hand

וַיִּשְׁפֹּתֵי כַפִּי עָלֶיךָ
עַד-עֲבָרֵי :

23. וְהִסַּרְתִּי אֶת כַּפִּי
וְרָאִיתָ אֶת-אֲחֵרֵי
וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ :

CAP. XXXIV.

חֲמִישִׁי

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
כָּסֹלֶךָ

שְׁנֵי-לֶחֶת אֲבָנִים

כַּרְאִשְׁנִים

וּכְתַבְתִּי עַל-הַלְחָת
אֶת-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר הָיוּ

עַל-הַלְחָת הַרְאִשְׁנִים
אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ :

2. וְהָיָה זָכוֹן לְבַקְרֶךָ
וַיְהִי־תָ בַבֶּקֶר
אֶל-הַר סִינַי

וַנִּצְדָּקְתָ לִּי יָשָׁם

עַל-רֹאשׁ הַהָר :

3. וְאִישׁ

לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךָ

וְגַם-אִישׁ אֲלֵי-רֶגְלֶךָ

כִּבְדֵי-הָהָר

גַּם-הַצֹּאֵן וְהַבָּקָר

אֵל-יִרְעוּ

אֶל-בִּגְדֵי הָהָר הַהוּא :

4. וַיִּכְסֹּל

שְׁנֵי לֶחֶת אֲבָנִים

כַּרְאִשְׁנִים

וַיִּשָּׂבֶם מִשָּׁה

בַּבֶּקֶר

וַיַּעַל אֶל-הַר סִינַי

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ

I and thy people, from all the people that [are] upon the face of the earth.

17. And the Lord said unto Moses: Also this thing which thou hast spoken

I will do; for thou hast found favor in my eyes,

and I know thee by name.

18. And he said: Show me, I pray thee, thy glory.

19. And he said: I will cause to pass all my goodness before thee;

and I will proclaim the name of the Lord before thee;

and I will show favor, [to] whom I will show favor,

and I will show mercy [to] whom I will show mercy.

20. And he said: Thou canst not see my face;

for no man can see me, and live.

21. And the Lord said: Behold, [there is] a place by me, and thou shalt stand upon the rock,

and it shall come to pass, while my glory passes by, that I will put thee in the cleft of the rock,

אֲנִי וְעַמִּי מִכָּל-הָעָם

אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ רְבִיעִי

17. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה גַם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה

אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

אֲעֲשֶׂה

כִּי-נִצְּאתָ חֵן בְּעֵינַי

וְאֶדְעָךָ בְּשֵׁם

18. וַיֹּאמֶר

הֲרְאֵנִי נָא

אֶת-כְּבוֹדְךָ :

19. וַיֹּאמֶר

אֲנִי אַעֲבִיר

בְּרִמְזוֹתַי

עַל-פְּנֶיךָ

וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה

לְפָנֶיךָ

וְחָנַנְתִּי

אֶת-אֲשֶׁר אֲחֹן

וְרַחֲמֵי

אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם :

20. וַיֹּאמֶר

לֹא תוּכַל לִרְאוֹת

אֶת-פְּנֵי

כִּי לֹא-יֵרָאֵנִי הָאָדָם

וְחָי :

21. וַיֹּאמֶר יְהוָה

הִנֵּה מָקוֹם אֲחֵי וְנִצַּבְתָּ עַל-הַצּוּר :

22. וְהָיָה

כְּעָבַר כְּבוֹדִי

וְשָׁתַתִּיךָ

בְּקַנְרֵת הַצּוּר

1) Or, by name: The Lord is before thee. 2) Or, with. 3) Or, take away. 4) Heb., for.

a young man,
 did not depart
 out of the tent.
 12. And the Lord said
 unto Moses:
 See, thou sayest unto
 me:
 Bring up this people;
 but thou hast not let me
 know
 whom thou wilt send
 with me:
 yet thou hast said:
 I know thee by name,
 and thou hast also
 found favor
 in my eyes.
 13. Now therefore,
 if, I pray thee, I have
 found favor
 in thy eyes,
 let me know, I pray thee,
 thy ways,
 that I may know thee,
 in order that I may find
 favor
 in thy eyes;
 and see
 that thy people is this
 nation.
 14. And he said:
 My presence shall go
 [with thee],
 and I will give thee rest.
 15. And he said unto him:
 If thy presence go not
 [with us],
 bring us not up from
 here.
 16. For wherein now shall
 it be known,
 that I have found favor
 in thy eyes,
 I and my people?
 Is it not in thy going
 with us,
 [so] that we are dis-
 tinguished

afar off from the camp:
 and he called it,
 TENT OF MEETING;
 and it came to pass,
 every one seeking the
 Lord
 used to go out unto the
 tent of meeting,
 which [was] outside of
 the camp.
 8. And it came to pass,
 when Moses went out
 unto the tent,
 all the people used to
 rise up,
 and they stood
 every man [at] the door
 of his tent,
 and they looked after
 Moses
 until he was gone
 into the tent.
 9. And it came to pass,
 when Moses entered
 into the tent,
 the pillar of cloud used
 to descend,
 and it stood
 [at] the door of the tent,
 and He spoke with
 Moses.
 10. And all the people saw
 the pillar of cloud
 standing [at] the door of
 the tent;
 and all the people rose
 up,
 and they prostrated
 themselves
 every man [at] the door
 of his tent.
 11. And the Lord spoke
 unto Moses
 face to face,
 as a man speaks
 unto his friend;
 and he returned into the
 camp;
 but his attendant
 Joshua the son of Nun,

הֶרַחַק מִן־הַמַּחֲנֶה
 וְקָרָא לוֹ
 אֶהְיֶה מוֹעֵד
 וְהָיָה
 כִּלְמִבְקֵשׁ יְהוָה
 יֵצֵא אֶל־אֶהְיֶה מוֹעֵד
 אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
 8. וְהָיָה
 כַּצֵּאת מֹשֶׁה
 אֶל־הָאֹהֶל
 יִקְוּמוּ כָּל־הָעָם
 וְנִצְבּוּ
 אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ
 וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה
 עַד־בֹּאוֹ
 הָאֹהֶלָה:
 9. וְהָיָה
 כִּבְאוֹ מֹשֶׁה
 הָאֹהֶלָה
 יֵרֵד עַמּוּד הָעֲנָן
 וְעָמַד
 פֶּתַח הָאֹהֶל
 וְדַבֵּר עִם־מֹשֶׁה:
 10. וְרָאָה כָּל־הָעָם
 אֶת־עַמּוּד הָעֲנָן
 עָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל
 וְקָם כָּל־הָעָם
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
 אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ:
 11. וְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 פָּנִים אֶל־פָּנִים
 כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
 אֶל־רֵעֵהוּ
 וְיָשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה
 וְקִיּוּרָתוֹ
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון

1) Or, were accustomed. 2) I. e., God. 3) Or, worshipped. 4) Heb., move. 5) Or, show me. 6) Or, to the end that, etc. 7) Or, consider. 8) Or, person; Heb., face. 9) Or, separated.

and none shall appear before me empty.

21. Six days

thou shalt work.

but on the seventh day

thou shalt rest;

in plowing time and in harvest thou shalt rest.

22. And the feast of weeks thou shalt observe

[with] the first-fruits of the wheat harvest, and the feast of ingathering at the close of the year.

23. Three times

in the year

shall all thy males appear before the Lord, the Eternal, the God of Israel.

24. For I will drive out nations before thee.

and I will enlarge thy border; yet shall no man covet thy land,

when thou goest up to appear

before the Lord thy God

three times

in the year.

25. Thou shalt not offer with unleavened bread the blood of my sacrifice;

neither shall remain till the morning

the sacrifice of the feast of passover.

26. The first of the first-fruits of thy ground

thou shalt bring

וְלֹא יֵרָא פָנַי רִיקִים:

21. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת

בְּחַרְשׁ וּבְקַצִּיר תִּשְׁבֹּת:

22. וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ

בְּפְרוֹי קִצִּיר הַטֵּיבִים וְחַג הָאֶסְפִּיף

תְּקַוֶּפֶת הַשָּׁנָה:

23. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה

יִרְאֶה כָּל־זָכוֹרְךָ אֶת־פָּנַי הָאֵלֹהִים וְיִרְאֶה יְשׁוּרָא:

24. כִּי־אֲדַרְשׁ עָוִם מִפְּנֵיהֶם

וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַמַּד אִישׁ אֶת־אֶרֶצְךָ

בְּעֹלְתְךָ לְרֵאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

25. לֹא־תִשְׁחַט עֵז־חֲמִיץ דָּם־זֶבֶחֹךָ וְלֹא־יִלְוֶן לְבַקֵּר

זֶבַח חַג הַפֶּסַח:

26. רֵאשִׁית בְּפְרוֹי אֶרְצְךָ תָּבִיא

he is a jealous God.

15. ¹Lest thou make a covenant with the inhabitant[s] of the land, and they commit whoredom after their gods,

and they sacrifice to their gods, and one call thee,

and thou eat of his sacrifice.

16. And thou take of ²their daughters to thy sons,

and ³their daughters commit whoredom after their gods,

and they cause thy sons to commit whoredom after their gods.

17. Molten gods

thou shalt not make for thyself.

18. The feast of unleavened bread thou shalt keep;

seven days

thou shalt eat unleavened bread, which I commanded thee,

at the appointed time of the month Abib;

for in the month Abib thou wentest out from Egypt.

19. All that opens [the] womb [belongs] to me;

and all thy cattle [that] are male,

the firstling of an ox and a ⁴lamb.

20. But the firstling of an ass thou shalt redeem with a lamb;

and if thou do not redeem it, then thou shalt break its neck;

every first-born of thy sons thou shalt redeem;

thou shalt redeem;

thou shalt redeem;

אֵל קַנָּא הוּא:

15. פֶּן־תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

וְזָנוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶם

וְזָכְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָּהֶן

וְאָכַלְתָּ מִזְבְּחֹן:

16. וְקָחְתָּ בָנֹתֵינוּ לְבָנוֹתָהֶן

וְזָנוּ בְּנֹתֵינוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן

וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֵינוּ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן:

17. אֱלֹהֵי בַסֶּפֶד לֹא־תַעֲשֶׂה־לָּךְ:

18. אֶת־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר

שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד

חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי־בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאתָ מִמִּצְרָיִם:

19. כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ הַזָּכָר

הַפֶּטֶר שׂוֹר וְשֵׂה:

20. וּפֶטֶר חֲמוֹר תַּפְדֶּה בְשֵׂה וְאִם־לֹא תַפְדֶּה

יַעַר פְּתוֹ כָּל־בְּכוֹר בָּנֶיךָ תַּפְדֶּה

10) Heb., slaughter. 11) Or, be left over.

1) To be understood: [Take heed to thyself], lest, etc. 2) Heb., hls. 3) Or, sheep. 4) Or, mayest. 5) Heb., make for thyself. 6) Heb., revolution; circuit. 7) Or, dispossess. 8) Heb., widen. 9) Or, territory.

behold,
 I ⁵make a covenant;
 before all thy people
 I will do wonders,
 which have not been
 wrought
 in all the earth
 and in all the nations;
 and [there] shall see all
 the people
 among whom thou art
 the work of the Lord;
 for it is a terrible thing
 which I will do
 with thee.

11. Observe thou
 what I command thee
 to-day;

behold, I drive out
 before thee
 the Emorite, and the
 Canaanite,
 and the Hittite, and the
 Perizzite,
 and the Hivite, and the
 Jebusite.
 12. Take heed to thyself

lest thou ⁶make a
 covenant
 with the inhabitant[s] of
 the land
 whither thou goest,
 lest it be for a snare
 in thy midst.

13. But their altars
 you shall destroy,

and their memorial
 pillars
 you shall dash into
 pieces,
 and ⁷their groves
 you shall cut down.

14. For thou shalt not
⁸prostrate thyself
 to another god;
 for the Lord,
 Jealous is his name,

הנהגה
 אנכי פרת ברית
 נגד כל עמך
 אעשה נפלאות
 אשר לא נבראו
 בכל הארץ
 ובכל הגוים
 וראו כל העם
 אשר אתה בקרב
 את מעשה יהוה
 כי נורא הוא
 אשר אני עשה
 עמך :

11. שמר לך
 את אשר אנכי מצוה
 היום

הנני גרש מפניך
 את האמורי והכנעני
 והחיתי והפריזי
 והחוי והיבוסים :
 12. השמר לך
 פן תתברר ברית
 ליושב הארץ
 אשר אתה בא עליה
 פן יהיה לכונקש
 בקרבך :

13. כי את מזבחותם
 תהצוץ
 ואת מצבתם
 תשבץ
 ואת אשוריהו
 תקרתן :

14. כי לא תשתחוה
 לאל אחר
 כי יהוה
 בקיא ישמו

two tables of stone.
 5. And the Lord
 descended
 in the cloud,

and he stood with him
 there,
 and he ⁹proclaimed the
 name of the Lord.

6. And the Lord passed
 by
 before his face,
 and he proclaimed:

The Lord, the Lord,
 a God merciful and
 gracious,
¹⁰slow of anger,

and great [in] kindness
 and truth.
 7. Keeping kindness ²for
 thousands,
 forgiving iniquity, and
 transgression,
 and sin;

but who will by no
 means clear [the guilty],
 visiting the iniquity of
 fathers
 upon children,
 and upon children's
 children,
 upon a third [gene-
 ration]
 and upon a fourth
 [generation].

8. And Moses hastened,
 and bowed [his head] to
 the earth,
 and he prostrated him-
 self.

9. And he said:
 If, now, I have found
 favor
 in thy eyes,

O Lord,
 let the Lord, I pray thee,
 go
 in our midst;

for it is a stiffnecked
 people:
 and pardon
 (to) our iniquity and (to)
 our sin,
 and take us as thy
¹¹inheritance.

10. And he said:

שני לוח אבנים :
 5. ויירד יהוה
 בענן

ויתנצב עמו שם
 ויקרא בשם יהוה :

6. וייעבר יהוה
 על פניו
 ויקרא

יהוה יהוה
 אל רחום וחנון
 ארך אפים

ורב חסד ואמת :
 7. נצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע
 וחסדה

ונקמה לא ינקמה
 פקד עון אבות
 עד בנים
 ועל בני בנים
 על שלשים
 ועד רביעים :

8. וימהר משה
 ויקרד ארצה
 וישתחו :
 9. ויאמר

אם נא מצאתי חן
 בעיניך
 אדני

יך דינא אדני
 בקרבני
 כי עם קשה ערה הוא
 וסלחה

לשוננו ולחטאתנו
 ונתתנו
 שש
 שש

10. ויאמר

1) Or, called the Lord by name. 2) Or, long suffering. 3) Or, to the thousandth [generation]. 4) Or, possession. 5) Heb., cut. 6) Heb., created. 7) Or, against which thou goest up. 8) Heb., his. 9) Or, worship.

and fine linen, and goat's
[hair].
7. And skins of ram-
dyed red,
and skins of seals,
and acacia wood,
8. And oil for the light,
and spices
for the anointing oil,
and for the incense of
spices,
9. And onyx stones,
and stones for setting,
for the ephod, and for
the breastplate,
10. And all the wise-
hearted among you
shall come, and make
all that the Lord has
commanded:
11. The tabernacle,
its tent,
and its covering,
its hooks,
and its boards,
its bars,
its pillars,
and its sockets,
12. The ark,
and its poles,
the covering,
and the veil of the
screen;
13. The table,
and its poles,
and all its vessels,
and the show-bread,
14. And the candlestick
for the light,
and its vessels,
and its lamps,
and the oil for the light,

וְיָשִׁי וְעֹזִים :
7. וְעֹרֹת אֵילִם
מֵאֲדָמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים
וְעֵצֵי שֵׁטִים :
8. וְשִׁמֶן לַמָּאֹר
וּבְשָׂמִים
לְשִׁמֵן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְבֻצַּת הַבָּשָׂמִים :
9. וְאַבְנֵי שֹׁהַם
וְאַבְנֵי נִלְאִים
לְאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן :
10. וְכָל חָכֵם לֵב בְּכֶם
יָבֹאוּ וַעֲשׂוּ
אֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ :
11. אֶת-הַמִּשְׁכָּן
אֶת-אֹהֶלוֹ
וְאֶת-הַכֶּסֶהוּ
וְאֶת-קַרְסָיו
וְאֶת-קַרְשָׁיו
אֶת-בְּרִיחָוּ כַּרְחִיו ק'
אֶת-עַמֻּדָיו
וְאֶת-אֲדָנָיו :
12. אֶת-הָאָרֶן
וְאֶת-בָּדָיו
אֶת-הַכַּפֹּרֶת
וְאֶת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ :
13. אֶת הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת-בָּדָיו
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים :
14. וְאֶת-מִנְרֹת
הַמָּאֹר }
וְאֶת-גְּלוֹיָהּ }
וְאֶת-נֵרֹתֶיהָ }
וְאֶת שִׁמֶן הַמָּאֹר :

VAIYAKHEL.

וַיִּקְהַל

1. And Moses assembled
all the congregation
of the children of Israel,
and he said unto them:
These [are] the words
which the Lord has com-
manded
to do them,
2. Six days
may work be done;
but on the seventh day
[there] shall be to you a
holy [day],
a sabbath of solemn rest
to the Lord;
every one that does in it
work
shall be put to death,
3. You shall not kindle
a fire
in all your habitations
in the sabbath day,
4. And Moses said
unto all the con-
gregation
of the children of Israel,
saying:
This is the thing
which the Lord com-
manded,
saying:
5. Take you from among
you
a heave-offering to the
Lord:
every one who is of a
willing heart
shall bring it,
the Lord's heave-
offering;
gold, and silver, and
copper,
6. And blue, and purple,
and scarlet yarn,

וּיקְהַל

CAP. XXXV.

1. וַיִּקְהַל מֹשֶׁה
אֶת-כָּל-עַדְת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
לַעֲשׂוֹת אֵתֶם :
2. שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ
שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַיהוָה
כָּל-הַעֲשֶׂה בּוֹ
מְלָאכָה
יוּמָת :
3. לֹא-תִבְעֵרוּ אֵשׁ
בְּכָל מִשְׁכַּתֵיכֶם
בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת :
4. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-כָּל-עַדְת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר
זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר :
5. קְחוּ מֵאִתְּכֶם
תְּרוּמָה לַיהוָה
כָּל נָדִיב לִבּוֹ
יָבִיאהּ
אֶת תְּרוּמַת יְהוָה
זָהָב וְכֶסֶף וְנֹחֶשֶׁת :
6. וְתַבְלַת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹקֵשֶׁת שָׁנִי

1) Or, dwellings. 2) Or, separation; or, for covering.

and they feared
to come near unto him.

31. But Moses called unto
them, and [there] returned
unto him
Aaron and all the chiefs
in the congregation;

and Moses spoke unto
them.
32. And afterwards

all the children of Israel
came near,
and he commanded them

all that the Lord had
spoken
with him

in mount Sinai.

מִסְפֵּר
33. When Moses finished
speaking with them.

then he put upon his face
a veil.

34. But when Moses
went in
before the Lord

to speak with him,
he took the veil off,

until he came out;
and he came out,

and he spoke
unto the children of
Israel

what he was comman-
ded.
35. And the children of
Israel saw

the face of Moses,
that it shone

the skin of Moses' face:
and Moses put again

the veil
upon his face,

until he went in
to speak with him.

וַיִּירָאוּ
מִקִּישָׁת אֵלָיו :

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מִשָּׁה
וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו

אַהֲרֹן וְכָל-הַנְּשִׂאִים
בְּעֵדָה

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם :
32. וְאַחֲרָיו

בָּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְוֵם

אֵת כָּל-אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ
אִתּוֹ

בְּהַר סִינַי :

מִסְפֵּר
33. וַיִּכַּל מֹשֶׁה

לְדַבֵּר אִתָּם
וַיִּתֵּן עַל-פָּנָיו

כִּסְוָה :
34. וַכְּבֹא מֹשֶׁה

לִפְנֵי יְהוָה
לְדַבֵּר אִתּוֹ

וַיִּסֹּד אֶת-הַמִּסְוָה
עַד-צֵאתוֹ

וַיֵּצֵא
וַדַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת אֲשֶׁר יְצִוָה :

35. וַרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-פְּנֵי מֹשֶׁה

כִּי קָרַן
עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה

וַהֲשִׁיב מֹשֶׁה
אֶת-הַמִּסְוָה

עַד-פָּנָיו
עַד-בֹּאוֹ

לְדַבֵּר אִתּוֹ :

[into] the house of the
Lord thy God;
thou shalt not boil a kid

in the milk of its mother

שְׂבִיעִי

27. And the Lord said
unto Moses:
Write for thyself

these words:

for after these words

I have made a covenant
with thee
and with Israel.

28. And he was there
with the Lord

forty days

and forty nights:

bread he did not eat,

and water he did not

drink;
and he wrote upon the
tables

the words of the cove-
nant,
the ten commandments.

29. And it came to pass,

when Moses came down

from mount Sinai

with the two tables of
the testimony
in Moses hand,

when he came down

from the mountain,

that Moses knew not

that it ²shone

the skin of his face

³while he talked with
him.

30. And Aaron and
all Israel saw
Moses,

and, behold, it shone

the skin of his face;

בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא-תִבְשֹׁל גֵּדִי

בְּחֵלֶב אִמּוֹ :

שְׂבִיעִי

27. וַיֹּאמְרֵי אֶל-מֹשֶׁה
כָּתֹב לְךָ

אֵת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

כִּי עַל-פִּי הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

כָּרַתִּי אִתְּךָ בְרִית

וְאֶת-יִשְׂרָאֵל :

28. וַיְהִי-יָשִׁים

עִם-יְהוָה

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אָכַל

וּמַיִם לֹא שָׁתָה

וַיִּכְתֹּב עַל-הַתְּלוֹת

אֵת דְּבָרֵי הַבְּרִית :

29. וַיְהִי

כַּרְדַּת מֹשֶׁה

בְּהַר סִינַי

וַיֵּצֵא לְחַת הַתְּעוּדָה

בְּיַד מֹשֶׁה

כַּרְדַּתוֹ

כִּי-יִהְיֶה

וּמֹשֶׁה לֹא-יָדַע

כִּי קָרַן

עוֹר פְּנָיו

כַּדְּבָרוֹ אִתּוֹ :

30. וַיִּרְאוּ אַהֲרֹן

וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֶת-מֹשֶׁה

וַהֲנִה קָרַן

עוֹר פְּנָיו

1) Heb., words. 2) Or, sent forth beams; Heb., horns. 3) Or, through his speaking with him.
4) Or, princes, rulers.

31. And he has filled him [with] the spirit of God. in wisdom.

31. וימלא אתו רוח אלהים כהקמה

spun with her hands; and they brought the blue,

בגדיה טויו ויביאו כחול את-התכלת

in understanding, and in all [manner of] workmanship.

כתבונה וכוונת ויכלל מלאכה :

and the purple, the scarlet yarn,

ואת-הארנמן את-חולעת השני

32. And to devise designs, to work

32. ולחשב מהשבת לעשת

and the fine linen,

ואת-השש :

in gold, and in silver, and in copper.

בזהב ובכסף ובנחשת :

26. And all the women whose heart stirred them up in wisdom

26. וכל-הנשים אשר נשאלו בן-אתנה כהקמה

33. And in cutting of stone for setting,

33. ובחרשת אבן לבלאת

spun the goats' [hair].

טויו את-העזים :

and in carving of wood, to work

ובחרשת עץ לעשת

27. And the chiefs brought the onyx stones

27. והנשאים הביאו את אבני הששם

in all [manner of] skilful workmanship.

בכל-מלאכת מהשבת :

and the stones of setting, for the ephod and for the breastplate.

ואת אבני המדאים לאפור ולחשן :

34. And to teach he put in his heart,

34. וקהורת נתן בלבן

28. And the spice, and the oil;

28. ואת-הבשם ואת-השמן

both he, and Ohollab, the son of Ahisamach-

הוא ואהליאב בן-אהיסמך

for the ephod and for the breastplate.

לאפור ולחשן :

of the tribe of Dan.

לביטה-דן :

28. And the oil;

ואת-השמן

35. He has filled them [with] wisdom of heart

35. כמלא אתם הכבתי-לב לעשות

for [the] light,

למאור

to do all work of an engraver,

כד-מלאכת חרש

and for the anointing oil,

ולשמן המשתחה

and of a skilful workman,

והחשב ורקם

29. Every man and woman,

29. כד-איש ואישה

and of an embroiderer, in the blue, and in the purple,

כתבלת ובארנמן

whose heart made them willing

אשר נדב לבם אתם

in the scarlet yarn, and in the fine linen,

בחולעת השני ובשש

to bring for all the work,

לדבר-המלאכה

and of a weaver, of those that do any workmanship,

וארג עשי כל-מלאכה

which the Lord commanded to do,

אשר צוה יי לעשות

and of those that devise designs.

והשבי מהשבת :

by the hand of Moses,

בד-משה

ל. And [there] shall make Bezalel, and Ohollab,

ל. ונעשה בצקאל ואהליאב

[even that] brought the children of Israel [as] a free-will offering to the Lord.

הביאו בנ-ישראל נדבה ליהוה :

שלישי

שלישי

30. And Moses said unto the children of Israel:

30. ויאמר משה אל-בני ישראל

See, the Lord has called by name Bezalel the son of Uri,

ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן-אורי

the son of Hur,

בן-חור

of the tribe of Judah.

למטה יהודה :

CAP. XXXVI.

1) Or, smith; craftsman. 2) Or, weaver.

brought
the heave-offering of
the Lord
for the work

of the tent of meeting,
and for all its service.

and for the holy
garments.

22. And the men came
with the women,

every one of a willing
heart
brought

bracelet[s], and ear-
ring[s],
and signet-ring[s], and
armlet[s],
every article of gold;

and every man

that offered

an offering of gold to
the Lord.

23. And every man
[with] whom was found

blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine linen, and goat-
hair,

and skins of rams

died red,

and skins of seals,

brought [them].

24. Every one that did
offer

an offering of silver and
copper

brought [it].

[as] the Lord's offer;

and every one [with]
whom was found

acacia wood

for any work

of the service

brought [it].

25. And every wise-
hearted woman

הביאו

את תרומת יהוה

למלאכת

אהל מועד

ולכל עבודתו

ולבגדי הקדש :

22. ויבאו האנשים

על הנשים

כל אנדיב לב

הביאו

חח וזנים

ומצעת וכוכז

כל כלי זהב

ובל-איש

אשר הניף

תנופת זהב ליהוה :

23. וכל-איש

אשר נמצא אתו

תכלת וארגמן

ותולעת שני

וישש ועזים

וערת אדם

מאדמים

וערת תחשים

הביאו :

24. כל-כריס

תרומת כסף ונחשת

הביאו

את תרומת יהוה

וכל אשר נמצא אתו

עצי שטים

קכל-מלאכת

העבודה

הביאו :

25. וכל-אישה

תבמת-לב

15. And the altar

of the incense,

and its poles,

and the anointing oil,

and the incense of spices,

and the screen of the
door,

for the door of the
tabernacle,

16. The altar of burnt-
offering,

and the grating of
copper

which is to it,

its poles,

and all its vessels,

the laver, and its base,

17. The hangings of the
court,

its pillars,

and its sockets,

and the screen

of the gate of the court,

18. The pins of the
tabernacle,

and the pins of the court,

and their cords,

19. The finely wrought
garments,

for ministering in the
sanctuary,

the holy garments
for Aaron the priest,

and the garments of his
sons,

to officiate as priests

20. Then went out

all the congregation of
the children of Israel

from the presence of
Moses,

ויני

21. Then came

every man

whose heart ^{stirred}
him up;

and every one

whom his spirit made
willing

15. ואת מזבח

הקמרת

ואת-בדיו

ואת שמן המשיחה

ואת קמרת הסמים

ואת-מסך הפתח

קפתח המשיכן :

16. את-מזבח העולה

ואת-מכפר הנחשת

אשר-לו

ואת-בדיו

ואת-כל-כליו

ואת-הכיר ואת-בנו :

17. את קלעי החצר

ואת-עמודיו

ואת-אדניה

ואת-מסך

שער החצר :

18. את-יתדות המשיכן

ואת-יתדות החצר

ואת-מיתריהם :

19. את-בגדי השָׂרָד

לְשֵׂרֵת פְּקֻדֵי

את-בגדי הקדש

לְאַהֲרֹן כַּהֵן

ואת-בגדי בני

לְבָהֵן :

20. ויצאו

כל-עדת בני ישראל

מקדמי משה :

שני

21. ויבאו

כל-איש

אשר-נשאו לבו

וכל

אשר-נדב-רוחו אתו

1) Or, entrance; opening. 2) Or, cloth of service. 3) Heb., lifted. 4) Or, brooches; bangles. 5) Or, nose-rings. 6) Or, necklace; brooches.

for a tent over the
tabernacle;
eleven curtains
he made them.
15. The length
of one curtain
[was] thirty cubit[s],
and four cubits
the breadth of one cur-
tain;
one measure
to the eleven curtains.
16. And he joined
the five curtains
by themselves,
and the six curtains-
by themselves.
17. And he made
fifty loops
upon the edge of the
curtain,
whieh [was] the outmost
in the [curtain] joining,
and fifty loops
he made
upon the edge of the
curtain
of the second [curtain]
joining.
18. And he made
hooks of copper
fifty
to join the tent,
to be one [whole]
19. And he made a
covering
for the tent
[of] of rams' skins
dyed red,
and a covering of seal-
skins
from above.
חֲמִישִׁי
20. And he made

לְאֶהֱלֵךְ עַל־הַמִּישְׁבָּן
עֲשֵׂתֵי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
עָשָׂה אֹתָם :
15. אַרְבֵּי
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
שְׁלֹשִׁים בָּצֵמָה
וְאַרְבַּע אַמּוֹת
רֹחַב הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אֶחָת
לְעֲשֵׂתֵי־עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
16. וַיַּחְבֵּר
אֶת־חֲמִישׁ הַיְרִיעֹת
בְּבָד
וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת
בְּבָד :
17. וַיַּעֲשֶׂה
לְקִלְתֵי חֲמִישִׁים
עַל שֵׁפֶת הַיְרִיעָה
הַקְּיֻזָּה בַּמַּחְבֵּרֶת
וְחֲמִישִׁים לְקִלְתֵי
עַל־שֵׁפֶת הַיְרִיעָה
הַשְּׁנִיָּת :
18. וַיַּעֲשֶׂה
קְרָסֵי נְחֹשֶׁת
חֲמִישִׁים
לְחַבֵּר אֶת־הָאֶהֱלֵךְ
לְהִיֵּת אֶחָד :
19. וַיַּעֲשֶׂה מִכְסֵה
לְאֶהֱלֵךְ
עֹרֹת אֵילִים
מְאֻדָּמִים
וּמִכְסֵה עֹרֹת הַחֲשִׁים
מִלְּמַעַל :
תְּמִישִׁי
20. וַיַּעֲשֶׂה

and the breadth four
cubits,
the one curtain;
one measure
to all the curtains.
10. And he joined
five of the curtains
one unto another;
and [the other] five cur-
tains he joined
one unto another.
11. And he made
loops of blue
upon the edge
of the one curtain
[which was] at the end in
the [one curtain] joining;
likewise he made
in the edge of the curtain
which [was] outmost
in the second [curtain]
joining.
12. Fifty loops
he made
in the one curtain,
and fifty loops
he made
in the end of the curtain
which [was] in the
second [curtain] joining;
the loops [were] corres-
ponding
one unto another.
13. And he made
fifty hooks of gold;
and he joined the
curtains
one unto another
with the hooks;
and the tabernacle was
one [whole].
14. And he made
curtains of goats' [hair]

וְרֹחַב אַרְבַּע בָּצֵמָה
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אֶחָת
לְכָל־הַיְרִיעֹת :
10. וַיַּחְבֵּר
אֶת־חֲמִישׁ הַיְרִיעֹת
אֶחָת אֶל־אֶחָת
וְחֲמִישׁ יְרִיעֹת חֵבֵר
אֶחָת אֶל־אֶחָת :
11. וַיַּעֲשֶׂה
לְקִלְתֵי תְּכֵלֶת
עַל שֵׁפֶת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִקְּיֻזָּה בַּמַּחְבֵּרֶת
בְּן עֲשֵׂה
בְּשֵׁפֶת הַיְרִיעָה
הַקְּיֻזָּה
בַּמַּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיָּת :
12. חֲמִישִׁים לְקִלְתֵי
עֲשֵׂה
בַיְרִיעָה הָאֶחָת
וְחֲמִישִׁים לְקִלְתֵי
עֲשֵׂה
בְּקִצָּה הַיְרִיעָה
אֲשֶׁר בַּמַּחְבֵּרֶת
הַשְּׁנִיָּת }
מִקְבִּילֹת הַלְקִלְתֵי
אֶחָת אֶל־אֶחָת :
13. וַיַּעֲשֶׂה
חֲמִישִׁים קְרָסֵי זָהָב
וַיַּחְבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת
אֶחָת אֶל־אֶחָת
בְּקְרָסִים
וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד :
14. וַיַּעֲשֶׂה
יְרִיעֹת עֲזִים

5. And they said unto Moses, **וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה** 5. לאמר
 saying: **לֵאמֹר**
 The people bring much. **מְרִבִּים הָעַם לְהֵבִיא**
 more than sufficient for **מְדֵי הַעֲבֹדָה**
 the service of the work. **לַמְּלָאכָה**
 which the Lord com- **אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה**
 manded **בַּעֲשֹׂת אֹתָהּ :**
 to make it.
 6. And Moses com- **וַיִּצַו מֹשֶׁה** 6.
 manded, **וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּפִתְחֵהָ**
 and they caused it to **לְאִמֹר**
 be proclaimed in the camp, **אִישׁ וְאִשָּׁה**
 saying: **אֵל-עֲשֵׂו עֹד**
 Man or woman **מְלָאכָה**
 shall no more make **לְתַרְוֹמַת הַקֹּדֶשׁ**
 [any] work **וַיִּפְלֵא הָעָם מִהֵבִיא :**
 for the offering of the **וְהַמְּלָאכָה** 7.
 sanctuary: **הַיְתָה בָּיָם**
 so the people were re- **לְכָל-הַמְּלָאכָה**
 strained from bringing. **לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ**
 7. And the [prepared] **וְהוֹתֵר :**
 stuff **רְבִיעִי**
 was sufficient **רְבִיעִי**
 for all the work **וַיַּעֲשֵׂו** 8.
 to make it, **כָּל-חֲכָמֵי-לֵב**
 and it was too much. **בְּעֵשִׂי הַמְּלָאכָה**
אֶת-הַמִּזְבֵּיחַ
וְאֶת-הַקֹּדֶשׁ וְרֵיגֵת
שֵׁשׁ מִצִּיָּר
וְהַבָּקָה וְאַרְגָּמָן
וְהַזָּקָה שְׁנֵי
כְּרִימִים
מֵעֲשֵׂה חַיִּב
עָשָׂה אֹתָם :
 9. The length **וְהָאָרֶךְ** 9.
 of one curtain **הַיְרִיעָה הָאֶחָת**
שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
בָּאַמָּה

and all wise-hearted **וְכָל אִישׁ חָכָם-לֵב**
 men. **אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה**
 that the Lord has put **הַחֵמָה וּתְבוּנָה**
 wisdom and under- **בְּהֵמָה**
 standing **לַעֲשׂוֹת לַעֲשׂוֹת**
 in them **אֶת-כָּל-מְלָאכַת**
 to know [how] to do **עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ**
 all the work **כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה :**
 for the service of the **וַיִּקְרָא מֹשֶׁה** 2.
 sanctuary, **אֶל-בְּצַלְאֵל**
 according to all that the **וְאֶל-אֶחְזִיאֵב**
 Lord has commanded. **וְאֶל-כָּל-אִישׁ חָכָם-לֵב**
 2. And Moses called **אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה**
 (unto) Bezalel, **הַחֵמָה**
 and (unto) Oholiab, **בְּלִבוֹ**
 and (unto) every wise- **כָּל אֲשֶׁר נָשְׂאוֹ לִבּוֹ**
 hearted man, **לְקַרְבָּה**
 that the Lord had put **אֶל-הַמְּלָאכָה**
 wisdom **לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ :**
 in his heart. **וַיִּקְחוּ** 3.
 every one whose heart **מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה**
 stirred him up **אֶת כָּל-הַתְּרוּמָה**
 to come near **אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי**
 unto the work **יִשְׂרָאֵל**
 to do it. **לְמַלְאכַת**
 3. And they took **עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ**
 from (before) Moses **לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ**
 all the offering, **וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עֹד**
 which the children of **נְדָכָה בְּבִקְרָר בְּבִקְרָר :**
 Israel brought **וַיָּבֵאוּ** 4.
 for the work **כָּל-הַחֲכָמִים**
 of the service of the **הָעֹשִׂים**
 sanctuary **אֶת כָּל-מְלָאכַת**
 to make it; **הַקֹּדֶשׁ**
 and they brought unto **אִישׁ אִישׁ מִמְּלָאכְתּוֹ**
 him still more **אֲשֶׁר-הֵמָּה עֹשִׂים :**
 free-will offering[s] **וְהָאָרֶךְ** 9.
 every morning. **שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים**
 4. Then came **בָּאַמָּה**

1) Heb., every. 2) I. e., in whom the Lord has put, etc. 3) I. e., in whose heart the Lord had put wisdom. 4) Heb., morning by morning. 5) Or, gave commandment. 6) Heb., to pass a voice in, etc. 7) Or, work. 8) Or, superfluous; some over. 9) I. e., Bezalel.

and he overlaid
 their tops and their
 [with] gold;
 and their five sockets
 [of] copper.

לו

1. And Bezalel made
 the ark
 [of] acacia wood;
 two cubits and a half its
 length,
 and a cubit and a half
 its breadth,
 and a cubit and a half
 its height.

2. And he overlaid it
 [with] pure gold

(from) within and (from)
 without,
 and he made to it

a crown of gold round
 about.

3. And he cast for it
 four rings of gold

upon its four feet:
 and two rings

upon the one side of
 it,
 and two rings

upon the second side
 of it.

4. And he made poles
 of acacia wood,

and he overlaid them
 [with] gold.

5. And he brought the
 poles

upon the sides of the
 ark,
 to carry the ark.

6. And he made a
 covering
 of pure gold;

two cubits and a half
 [was] its length,
 and a cubit and a half
 its breadth.

7. And he made two
 cherubim

וַיַּצַּף
 רִאשֵׁיהֶם וְנִשְׁקִיהֶם
 זָהָב
 וְאֲדָנֵיהֶם חֲמֻשָּׁה
 נְחֹשֶׁת :

CAP. XXXVII.

1. וַיַּעַשׂ בְּצֹלָאֵל
 אֶת־הָאָרֶן
 עֲצֵי שִׁטִּים
 אַמְתָּים וְחָצִי אַרְבּוֹ
 וְאֶמְהָ וְחָצִי רֶחְבּוֹ
 וְאֶמְהָ וְחָצִי קָמְתּוֹ :

2. וַיַּצַּפְהוּ
 זָהָב טָהוֹר

מִבְּיַת וּמִחוּצָו
 וַיַּעַשׂ לוֹ

זֶרֶן זָהָב סָבִיב :

3. וַיִּצְלַק לוֹ
 אַרְבַּע טַבַּעֹת זָהָב
 עַל אַרְבַּע פְּסַמְתָּיו
 וּשְׁתֵּי טַבַּעֹת

עַל־צִלְעוֹ הָאֶחָת
 וּשְׁתֵּי טַבַּעֹת

עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִיטָה :

4. וַיַּעַשׂ בָּרִי
 עֲצֵי שִׁטִּים

וַיַּצַּף אֹתָם זָהָב :

5. וַיִּבְרָא אֶת־הַפְּדִיִּים
 בְּטַבַּעֹת

עַל־צִלְעוֹת הָאָרֶן
 לְשֵׂאת אֶת־הָאָרֶן :

6. וַיַּעַשׂ כַּפָּרֶת
 זָהָב טָהוֹר

אַמְתָּים וְחָצִי אַרְבָּה
 וְאֶמְהָ וְחָצִי רֶחְבָּה :

7. וַיַּעַשׂ שְׁנֵי קְרָבִים

33. And he made
 the middle bar

to pass through
 in the midst of the
 boards,
 from end unto end.

34. And the boards
 he overlaid [with] gold,
 and their rings

he made [of] gold,
 [as] places for the bars;

and he overlaid the bars
 [with] gold.

35. And he made
 the veil

[of] blue, and purple,
 and scarlet yarn,
 and fine twined linen;

the work of a weaver
 he made it,
 [with] cherubim.

36. And he made for it

four pillars of acacia
 wood,

and he overlaid them
 [with] gold;
 their hooks [were of]
 gold;

and he cast for them
 four sockets of silver.

37. And he made a screen
 for the door of the tent

[of] blue, and purple,
 and scarlet yarn,
 and fine twined linen,

the work of an embroder-
 der.

38. And its pillars
 five,
 and their hooks;

33. וַיַּעַשׂ
 אֶת־הַבָּרִיחַ הַתִּיכוֹן
 לְבָרֶחַ

בְּתוֹךְ הַבָּרָשִׁים
 מִן־הַקֶּצֶה אֶל־הַקֶּצֶה :

34. וְאֶת־הַבָּרָשִׁים
 צִפָּה זָהָב
 וְאֶת־טַבַּעֹתָם
 עָשָׂה זָהָב

כַּמְּקוֹמֵי הַבָּרָשִׁים
 וַיַּצַּף אֹתֵי הַבָּרָשִׁים
 זָהָב :

35. וַיַּעַשׂ
 אֶת־הַפָּלֶקֶת

הַתְּכָנֶת וְאֶרְגָּמָן
 וְהַזָּלְעָת שְׁנִי
 וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר

מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב
 עָשָׂה אֹתָהּ
 קְרָבִים :

36. וַיַּעַשׂ לָהּ
 אַרְבָּעָה עַמֻּדֵי
 שִׁטִּים

וַיַּצַּפֵּם זָהָב
 וְוִידָם זָהָב
 וַיִּצְלַק לָהֶם

אַרְבָּעָה אֲדָנֵי־כֶסֶף :

37. וַיַּעַשׂ כֶּסֶף
 לְפֶתַח הָאֹהֶל
 תְּכָנֶת וְאֶרְגָּמָן
 וְהַזָּלְעָת שְׁנִי
 וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר

מַעֲשֵׂה רֶקֶם :

38. וְאֶת־עַמֻּדָיו
 חֲמֻשָּׁה
 וְאֶת־נִיחָיהֶם

two sockets
 under the one board.
 and two sockets
 under another board.
 27. And for the hinder
 part of the tabernacle
 westward
 he made six boards.
 28. And two boards
 he made
 for the corners of the
 tabernacle
 in the hinder part.
 29. And they were
 double
 from below.
 and in like manner they
 were double
 unto its top
 unto one ring;
 thus he made for both
 of them,
 for the two corners.
 30. And they were
 eight boards,
 and their sockets of
 silver,
 sixteen sockets;
 two sockets,
 two sockets
 under the one board.
 31. And he made bars
 of acacia wood;
 five
 for the boards
 of the one side of the
 tabernacle.
 32. And five bars
 for the boards
 of the second side of the
 tabernacle,
 and five bars
 for the boards of the
 tabernacle,
 for the hinder part
 westward.

שְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת הַקַּרְשׁ הָאֶחָד
 וּשְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת הַקַּרְשׁ הָאֶחָד :
 27. וּלְבִרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן
 יִמֵּה
 עָשָׂה שֵׁשֶׁה קַרְשִׁים :
 28. וּשְׁנֵי קַרְשִׁים
 עָשָׂה
 לְמַקְצֵעַת הַמִּשְׁכָּן
 בְּיַרְכְּתֵיהֶם :
 29. וְהָיוּ תוֹאמִם
 מִלְּבָטָה
 וְיִחַדּוּ וְהָיוּ תְּמוּם
 אֶל-רֹאשׁוֹ
 אֶל-הַמַּבְעֵת הָאֶחָת
 כֵּן עָשָׂה לְשְׁנֵיהֶם
 לְשְׁנֵי הַמַּקְצֵעַת :
 30. וְהָיוּ
 שְׁמוֹנֶה קַרְשִׁים
 וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף
 שִׁשֶּׁה עָשָׂר אֲדָנִים
 שְׁנֵי אֲדָנִים
 שְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת הַקַּרְשׁ הָאֶחָד :
 31. וַיַּעַשׂ בָּרִיחַ
 עֲצֵי שִׁטִּים
 חֲמִשָּׁה
 לְקַרְשֵׁי
 אֶצְעֵי-הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת :
 32. וְחֲמִשָּׁה בָּרִיחִים
 לְקַרְשֵׁי
 אֶצְעֵי-הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית
 וְחֲמִשָּׁה בָּרִיחִים
 לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
 לְבִרְכְּתֵיהֶם יִמֵּה :

the boards
 for the tabernacle
 [of] acacia wood.
 standing up.
 21. Ten cubits
 [was] the length of the
 board,
 and a cubit and a half
 of a cubit
 the breadth of the one
 board.
 22. Two tenons
 [was] in the one board,
 joined
 one unto another;
 likewise he made
 for all the boards of the
 tabernacle.
 23. And he made
 the boards
 for the tabernacle,
 twenty boards
 for the south side
 southward.
 24. And forty
 sockets of silver
 he made
 under the twenty
 boards;
 two sockets
 under the one board
 for its two tenons,
 and two sockets
 under the one board
 for its two sockets.
 20. And for the second
 side of the tabernacle,
 for the north side,
 he made twenty boards,
 28. And their forty
 sockets of silver;

אֶת-הַקַּרְשִׁים
 לְמִשְׁכָּן
 עֲצֵי שִׁטִּים
 עֹמְדִים :
 21. עָשָׂר אַמְת
 אָרְפוּ הַקַּרְשׁ
 וְאַמֵּה וְחֲצֵי הָאַמֵּה
 רֹחַב הַקַּרְשׁ הָאֶחָד :
 22. שְׁתֵּי יָרֵחַ
 לְקַרְשׁ הָאֶחָד
 מְשֻׁלָּחַת
 אֶחָת אֶל-אֶחָת
 כֵּן עָשָׂה
 לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן :
 23. וַיַּעַשׂ
 אֶת-הַקַּרְשִׁים
 לְמִשְׁכָּן
 עֲשָׂרִים קַרְשִׁים
 לְצִדֵּי הַיָּמִינִית :
 24. וְאַרְבָּעִים
 אֲדָנֵי-כֶסֶף
 עָשָׂה
 תַּחַת עֲשָׂרִים
 הַקַּרְשִׁים }
 שְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת-הַקַּרְשׁ הָאֶחָד
 לְשְׁתֵּי יָרֵחָיו
 וּשְׁנֵי אֲדָנִים
 תַּחַת-הַקַּרְשׁ הָאֶחָד
 לְשְׁתֵּי יָרֵחָיו :
 25. וּלְצִלְעֵי הַמִּשְׁכָּן
 הַשֵּׁנִית }
 לְצִדֵּי הַצָּפוֹן
 עָשָׂה עֲשָׂרִים קַרְשִׁים
 28. וְאַרְבָּעִים
 אֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף }

25. And he made
the altar of incense:
[of] acacia wood;
a cubit [was] its length,
and a cubit its breadth,
foursquare,
and two cubits its
height:
of the same piece were
its horns.
26. And he overlaid it
[with] pure gold
its roof, and its walls
round about,
and its horns;
and he made to it
a crown of gold round
about.
27. And two rings of gold
he made for it
under its crown,
upon its two corners,
upon its two sides,
for places for poles,
to carry it with them.
28. And he made the
poles
[of] acacia wood,
and he overlaid them
[with] gold.
29. And he made
the anointing oil
holy,
and the incense of spices
pure,
[after] the art of an
apothecary

קח
לשביעי

1. And he made
the altar of burnt-
offering.

25. וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת
עֲצֵי שִׁטִּים
אֹמֶה אָרְפוֹ
וְאֹמֶה רֹחְבוֹ
רְבֹעַ
וְאֲמֹתָיִם קָמְתוּ
מִכַּנְּפוֹ הָיוּ קַרְנֹתָיו :
26. וַיִּצַּף אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר
אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירָתוֹ
סָבִיב
וְאֶת־קַרְנֹתָיו
וַיַּעַשׂ לוֹ
זָרְזָב סָבִיב :
27. וַיַּשְׂתִּי מַטְעֵת זָהָב
עֲשֵׂה־לוֹ
מִתַּחַת לְזָרוֹ
עַל־שְׁתֵּי צַדֵּיָתָיו
עַל שְׁנֵי זַדָּיו
לְבָתִּים לְבָדִים
לְשִׂאת אֹתוֹ בָּהֶם :
28. וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים
עֲצֵי שִׁטִּים
וַיִּצַּף אֹתָם זָהָב :
29. וַיַּעַשׂ אֶת־שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה
קָדֹשׁ
וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
טָהוֹר
מַעֲשֵׂה לֶקַח :
CAP. XXXVIII.
שְׁבִיעִי
רְבִיעִי (כֶּסֶף סְחוּבִין)
1. וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

almond-shaped,
[were] in one branch,
[with] a knob and a
flower;
and three cups,
almond-shaped,
in the other branch,
[with] a knob and a
flower;
so for the six branches
that [were] coming out
of the candlestick.
20. And in the candle-
stick
[were] four cups,
almond-shaped,
[with] its knobs and its
flowers.
21. And a knob
under (the) two branches
of the same piece,
and a knob
under (the) two branches
of the same piece,
and a knob
under (the) two branches
of the same piece,
for the six branches
that [were] coming out
of it.
22. Their knobs
and their branches
were of the same piece:
all of it [was] beaten
work of one piece
of pure gold
23. And he made its
lamps
seven,
and its tongs, and its
snuff-dishes
[of] pure gold.
24. Of a talent of pure
gold
he made it,
with all its vessels.

מִשְׁקָדִים
בְּקִנְהָ הָאֶחָד
כַּפְּתָר וּפְרָח
וּשְׁלֹשָׁה נֹבְעִים
מִשְׁקָדִים
בְּקִנְהָ אֶחָד
כַּפְּתָר וּפְרָח
כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקְּנִיִם
הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנֹרֶה :
20. וּבְמִנְרֶה
אַרְבָּעָה נֹבְעִים
מִשְׁקָדִים
כַּפְּתָרִיָּה וּפְרָחִיָּה :
21. וּכְפָתֵר
תַּחַת שְׁנֵי הַקְּנִיִם
מִכַּנְּה
וּכְפָתֵר
תַּחַת שְׁנֵי הַקְּנִיִם
מִכַּנְּה
וּכְפָתֵר
תַּחַת שְׁנֵי הַקְּנִיִם
מִכַּנְּה
לְשֵׁשֶׁת הַקְּנִיִם
הַיֹּצְאִים מִכַּנְּהָ :
22. כַּפְּתָרִיָּהֶם
וּקְנֹתֶהֶם
מִכַּנְּה הָיוּ
כִּלְהָ מַקְשָׁה אֶחָת
זָהָב טָהוֹר :
23. וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ
שִׁבְעָה
וּמַלְקָחֶיהָ וּמִהַתִּיתֶיהָ
זָהָב טָהוֹר :
24. כֶּסֶף זָהָב טָהוֹר
עָשָׂה אֹתָהּ
וְאֶת כָּל־כֵּלֶיהָ :

1) I. e., the holy anointing oil. 2) I. e., and the pure incense of spices.

upon the four corners
 which [were] on its four feet:
 14. Close by the border were the rings.
 for places for [the] poles, to carry the table.
 15. And he made the poles [of] acacia wood, and he overlaid them [with] gold, to carry the table.
 16. And he made the vessels which [were] upon the table, its dishes, and its spoons, and its purifying tubes, and its supporters, wherewith [the bread] was covered; [of] pure gold.
 17. And he made the candlestick [of] pure gold: of beaten work he made the candlestick; its base and its shaft, its cups, its knobs, and its flowers, were of the same piece.
 18. And six branches [were] coming out of its sides; three branches of [the] candlestick out of its one side, and three branches of [the] candlestick out of its other side.
 19. Three cups,

על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו:
 14. לעמדת המסגרת היו המטבעות לבתים לבדים לשאת את השלחן:
 15. ויעש את המסגרת עצי שמים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן:
 16. ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו ואת מנקותיו ואת-התקשיות אשר יסב בהן זהב טהור:
 17. ויעש את-המנורה וזהב טהור מקשה עשה את-המנורה ירכה וקנה גביעיה גביעיה פפתגריה ופרחיה במנהה היו:
 18. ושש ענבים יצאים מצדיה שרשה קני מנורה מצדה האחד ושרשה קני מנורה מצדה השני:
 19. שלשה גבעים

[of] gold; of beaten work he made them. on the two ends of the covering.
 8. One cherub on the one end, and one cherub on the other end; from the covering he made the cherubim on its two ends.
 9. And the cherubim were spreading out [their] wings above, covering with their wings over the covering, with their faces one towards another: towards the covering were the faces of the cherubim.
 10. And he made the table [of] acacia wood; two cubits [was] its length, and a cubit its breadth, and a cubit and a half its height.
 11. And he overlaid it [with] pure gold, and he made to it a crown of gold round about.
 12. And he made to it a border of a hand-breadth round about, and he made a crown of gold to its border round about.
 13. And he cast for it four rings of gold, and he put the rings

זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת:
 8. כרוב אחד מקצה מזה וכרוב-אחד מקצה מזה מן-הכפרת עשה את-הכרובים משני קצותיו:
 9. ויהיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סוכים כנפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אחיו אל-הכפרת היו פני הכרובים:
 10. ויעש את-השלחן עצי שמים אמתים ארפו ואמה רהבו ואמה ורבע קומתו:
 11. ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב:
 12. ויעש לו מסגרת מזהב סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב:
 13. ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את-הטבעות

19. And their pillars [were] four, and their sockets four.

[of] copper;

their hooks [were of] silver, and the overlaying of their tops and their fillets.

[of] silver.

20. And all the pins for the tabernacle, and for the court round about,

[were of] copper.

19 וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאֹדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה

נְחֹשֶׁת

וְנֹוְתֵיהֶם כֶּסֶף

וְזָפוּי רֹאשֵׁיהֶם

וְנִהְיָקֵיהֶם

כֶּסֶף :

20. וְכָל־הַתְּהֵלֶת

לַמִּשְׁכָּן וְהַחֲצַר

סָבִיב

נְחֹשֶׁת :

fifty cubit[s].

14. Hangings

[of] fifteen cubit[s]

[were] for the [one] wing; their pillars three,

and their sockets three.

15. And [so] for the other wing;

on this [side] and on that [side] of the gate of the court

[were] hangings

[of] fifteen cubit[s];

their pillars three,

and their sockets three.

16. All the hangings of the court round about

[were of] fine twined linen.

17. And the sockets for the pillars

[were of] copper;

the hooks of the pillars and their fillets,

[of] silver;

and the overlaying of their tops,

[of] silver;

and they were filleted [with] silver,

all the pillars of the court.

מַפְטִיר

18. And the screen

of the gate of the court

[was] the work of an embroiderer, of blue, and purple,

and scarlet yarn,

and fine twined linen;

and twenty cubit[s] was the length,

and the height, in the breadth,

[was] five cubits.

²answerable to the hangings of the court.

חֲמִשִּׁים אַמָּה :

14. קָלָעִים

חֲמִשֶּׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה

אֶל־הַכְּתָף

שְׁמוֹדֵיהֶם יְשֻׁלָּשָׁה

וְאֹדְנֵיהֶם יְשֻׁלָּשָׁה :

15. וְלַכְּתָף הַשֵּׁנִית

כִּזְוֵה וּכְזֹה

לְשַׁעַר הַחֲצַר

קָלָעִים

חֲמִשֶּׁ־עֶשְׂרֵה אַמָּה

עַמֻּדֵיהֶם יְשֻׁלָּשָׁה

וְאֹדְנֵיהֶם יְשֻׁלָּשָׁה :

16. כָּל־קָלָעֵי הַחֲצַר

סָבִיב

יֵשֵׁשׁ מִטְוִיר :

17. וְהָאֹדְנִים לְעַמֻּדִים

נְחֹשֶׁת

וְנֹוְי הַגְּמֻדִים

נְחֹשֶׁת

וְזָפוּי רֹאשֵׁיהֶם

כֶּסֶף

וְהֵם כִּתְשֻׁקִים כֶּסֶף

כָּל עַמֻּדֵי הַחֲצַר :

מַפְטִיר

18. וּכְסֹף

לְשַׁעַר הַחֲצַר

מְעֻשָׂה רֶקֶם

חֲבֻלָּת וְאַרְגָּמָן

וְתוֹקֵעַת יָשָׁנִי

וְיֵשֵׁשׁ מִטְוִיר

וְעֶשְׂרִים אַמָּה אָרְךָ

וְקוֹמָהּ כַּרְמֵל

חֲמִשׁ אַמּוֹת

לְגַמַּת קָלָעֵי הַחֲצַר :

PEKUDE.

פְּקוּדֵי

21. These [are] the counted [articles] of the tabernacle of the testimony,

which were counted by the order of Moses, [for] the service of the Levites,

by the hand of Ithamar, the son of Aaron the priest.

22. And Bezalel the son of Uri, the son of Hur, of the tribe of Judah, made

all that the Lord had commanded Moses.

23. And with him [was] the son of Ahisamaah, of the tribe of Dan,

an engraver, and a skillful workman, and an embroiderer,

in the blue, and in the purple, and in the scarlet yarn, and in the fine linen.

21. אֵלֶּה

פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן

כִּי־יָצִין הָעֵדוּת

אֲשֶׁר פָּקַד

עַל־פִּי מֹשֶׁה

עַבְדֵת הַלְוִיִּם

בְּיַד אִיתְמָר

בֶּן־אַהֲרֹן סֹבֵהן :

22. וּבְצַלָּל בֶּן־אוּרִי

בֶּן־חֹור

לְמִטְבֵּה יְהוּדָה

עָשָׂה

אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יי

אֶת־מֹשֶׁה :

23. וְאִתּוֹ אֲחִיזָבָה

בֶּן־אֲחִיסָמָךְ

לְמִטְבֵּה־דָן

הָרֵשׁ וְהַשָּׁבֵד

וְרֶקֶם

בְּחֻבֻלָּת וּבְאַרְגָּמָן

וּבְתוֹקֵעַת הַיָּשָׁנִי

וּבְיֵשֵׁשׁ :

1) Heb., from this and from this. 2) Or. near. 3) Heb., upon the mouth of Moses,

he made them.

עֲשֵׂה אֹתוֹ :

[of] acacia wood;

עֲצֵי שִׁטִּים

9. And he made the laver [of] copper,

8. וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיֹּוֹר

five cubits its length,

חֲמִשָּׁ אַמּוֹת אָרְבּוֹ

and its base [of] copper, of the mirrors of the assembled [women], who had assembled-

נְחֹשֶׁת

and five cubits its breadth, foursquare,

וְחֲמִשָּׁ אַמּוֹת רֵבֶבּוֹ

[at] the door of the tent of meeting.

וְאֵת בְּנוֹ נְחֹשֶׁת

and three cubits its height,

וְשִׁלֹּשׁ אַמּוֹת קַמְתּוֹ :

9. And he made the court; for the south side southward the hangings of the court

בְּמִרְאֵת הַצֹּלְפָאֹת

2. And he made its horns-

2. וַיַּעַשׂ שְׁתֵּי קַרְנֹתָיו

[were of] fine twined linen, a hundred cubit[s].

אֵימָר צִבְאוֹ

upon its four corners:

עַל-אַרְבַּע פְּנֵיתָיו

10. Their pillars [were] twenty, and their sockets [of] copper;

9. וַיַּעַשׂ אֶת-הַחֲצֵצֶר

of the same piece were-

קַמְתּוֹ הָיוּ קַרְנֹתָיו

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

לְפָאֵת וְגַב הַיְמִינָה

and he overlaid it [with] copper,

וַיִּצַק אֹתוֹ נְחֹשֶׁת :

11. And for the north side a hundred cubit[s], their pillars twenty, and their sockets twenty,

קַדְלָי הַחֲצֵצֶר

3. And he made

3. וַיַּעַשׂ

[of] copper; the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

יָשִׁית מִיָּסֶדֶר

all the vessels of the altar,

אֶת-כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ

12. And for the west side [were] hangings [of] fifty cubit[s],

מֵאָה בְּאַמְתָּהּ :

the pots,

אֶת-הַסְּקִירֹת

their pillars ten, and their sockets ten;

10. עֲמֻדֵיהֶם עֲשָׂרִים

and the shovels,

וְאֶת-הַמְּנִיעִים

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְאֶדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים

and the basins,

וְאֶת-הַמִּינְיָקֹת

13. And for the east side eastward

נְחֹשֶׁת

the forks,

אֶת-הַמְּזִיגֹת

and their fillets [were of] silver,

וְנֹוֹי הַעֲמֻדִים

and the firepans:

וְאֶת-הַמִּסְחָקֹת

and their sockets ten;

וְחֹשֶׁקֵיהֶם

all its vessels he made

כָּל-כְּלָיו עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

כֶּסֶף :

101] copper,

4. וַיַּעַשׂ לְמִזְבֵּחַ

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

11. וְלְפָאֵת צִפּוֹן

4. And he made for the altar

מִכְבָּר

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

מֵאָה בְּאַמְתָּהּ

a grating,

מִכְבָּר

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

עֲמֻדֵיהֶם עֲשָׂרִים

a network

מִשְׁלֵחַ רְשֵׁת

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְאֶדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים

of copper,

נְחֹשֶׁת

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

נְחֹשֶׁת

under its ledge-

תַּחַת כַּרְפּוֹ

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְנֹוֹי הַעֲמֻדִים

from below unto its half.

מִתַּחַת מִתְּחִילָתוֹ :

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְנֹוֹי הַעֲמֻדִים

5. And he cast

5. וַיִּצַק

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְנֹוֹי הַעֲמֻדִים

four rings-

אַרְבַּע טַבָּעֹת

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְנֹוֹי הַעֲמֻדִים

on the four ends-

בְּאַרְבַּע הַקְּצֵאוֹת

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

כֶּסֶף :

of the grating of copper,

לְמִדְבַר הַנְּחֹשֶׁת

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

12. וְלְפָאֵת צִפּוֹן

[as] places for the poles-

כֵּתִים לְפָדִים :

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

12. וְלְפָאֵת צִפּוֹן

6. And he made the poles

6. וַיַּעַשׂ אֶת-הַסְּבָדִים

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

חֲמִשִּׁים בְּאַמְתָּהּ

[of] acacia wood,

עֲצֵי שִׁטִּים

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

עֲמֻדֵיהֶם עֲשָׂרִים

and he overlaid them

וַיִּצַק אֹתָם נְחֹשֶׁת :

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְאֶדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים

7. And he brought the poles

7. וַיָּבֵא אֶת-הַסְּבָדִים

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

וְנֹוֹי הַעֲמֻדִים

into the rings-

בְּטַבָּעֹת

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

כֶּסֶף :

upon the sides of the altar,

עַל צִדְעֵי הַמִּזְבֵּחַ

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

13. וְלְפָאֵת קִדְמָה

to carry it with them:

לְשִׂאת אֹתוֹ כִּתְּחִילָתוֹ

the hooks of the pillars and their fillets [were of] silver,

מִזְרְחָהּ

hollow, [of] boards

גְּבוּס לֶחָד

according to to names
of the children of Israel.
7. And he put them
upon the shoulder-pieces
of the ephod,
[as] stones of memorial
for the children of Israel;
as the Lord had com-
manded Moses.
8. And he made the
breastplate,
the work of a ^{skilful}
workman,
like the work of [the]
ephod,
[of] gold,
blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.
9. It was foursquare;
double
they made the breast-
plate;
a span [was] its length,
and a span its breadth,
double.
10. And they set in it
four rows of stone;
a row of sardius, topaz,
and emerald
[was] the first row.
11. And the second row,
a carbuncle, a sapphire,
and a diamond.
12. And the third row,
an amber, an agate, and
an amethyst.
13. And the fourth row,
a chrysolite, and an
onyx, and a jasper;
[they were] inclosed
[in] ^{casings} of gold
in their settings.

על-שמות
כְּגִי יִשְׂרָאֵל :
7. וַיָּשֶׂם אֹתָם
עַל-כְּתֹפֶת הָאֶפֶד
אֲבֵנֵי זָבָרוֹן
לְכִגֵּי יִשְׂרָאֵל
{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה }
אֶת-מֹשֶׁה :
8. וַיַּעַשׂ אֶת-הַחֹשֶׁן
כְּמַעֲשֵׂה הַיָּבֵב
כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד
זָהָב
חֲבֻלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹקַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְצֻזָּר :
9. רְבֹעַ הָיָה
כְּפֹל
עָשׂוּ אֶת-הַחֹשֶׁן
זֶרֶת אַרְפוֹ
וְזֶרֶת רֶחְפוֹ
כְּפֹל :
10. וַיִּמְלְאוּ בוֹ
אַרְבָּעָה טוּרֵי אֲבָנִים
{ טוּר אֶדְם פְּטָדָה }
{ וְדָבָרָת }
הַטּוּר הָאֶחָד :
11. וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי
לַפֶּה סַפִּיר וְיָהֳלִם :
12. וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי
לְשֵׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה :
13. וְהַטּוּר הָרְבִיעִי
{ תְּרִישִׁשׁ וְשֵׁהָם }
{ וַיִּשְׁפָּה }
מוֹסַבֵּת
כַּשִּׁבְצֹת זָהָב
בְּכִלְאָתָם :

שָׁנִי
2. And he made the
ephod
[of] gold,
blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen.
3. And they beat
the plates of gold,
and cut [it into] ^{threads},
to work [it]
in the midst of the blue,
and in the midst of the
purple,
and in the midst of the
scarlet yarn,
and in the midst of the
fine linen,
the work of a ^{skilful}
workman.
4. They made for it
shoulder-pieces,
joining together;
upon its two ends
was it joined together.
5. And the band for
girding,
which was upon it,
was of the same piece,
like its work,
[of] gold,
blue, and purple,
and scarlet yarn,
and fine twined linen;
as the Lord had com-
manded Moses.
6. And they wrought
the onyx stones,
inclosed
[in] ^{casings} of gold,
engraved
[with] the ^{engravings}
of a signet.

שָׁנִי
חֲמִישִׁי (כַּשֶּׁחַן סוֹבְרִין)
2. וַיַּעַשׂ אֶת-הָאֶפֶד
זָהָב
חֲבֻלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹקַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְצֻזָּר :
3. וַיִּרְקְעוּ
אֶת-פְּחֵי הַזָּהָב
וְקָצְצוּ פְּתִילִם
לְעֲשׂוֹת
פְּתוּךְ הַחֲבֻלֶת
וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן
וּבְתוֹךְ תוֹקַעַת הַשָּׁנִי
וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ
כְּמַעֲשֵׂה הַיָּבֵב :
4. כְּתֹפֶת עָשׂוּ-לוֹ
הַזֶּרֶת
עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו
הַזֶּרֶת :
5. וְהַבַּד לְאַפְדָּתוֹ
אֲשֶׁר עָלָיו
כְּמַנְנוֹ הוּא
כְּמַעֲשֵׂהוּ
זָהָב
חֲבֻלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹקַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְצֻזָּר
{ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה }
אֶת-מֹשֶׁה :
6. וַיַּעַשׂוּ
אֶת-אֲבֵנֵי הַשֵּׁהָם
מְסֻבֵּת
כַּשִּׁבְצֹת זָהָב
מְפֹתָהֶן
פְּתוּחֵי חֹתָם

1) Or, wires. 2) Or, weaver. 3) Or, settings.

and the seven hundred

and five and seventy [shekels] he made hooks for the pillars, and he overlaid their tops, and he filleted them.

29. And the copper of the offering [was] seventy ²talent[s],

and two thousand

and four hundred shekel[s].

30. And he made with it the sockets

of the door of the tent of meeting, and the copper altar,

and the copper grating which [was] to it,

and all the vessels of the altar.

31. And the sockets of the court round about,

and the sockets

of the gate of the court,

and all the pins

of the tabernacle,

and all the pins

of the court

round about.

ל

1. And of the blue,

and the purple,

and the scarlet yarn,

they made ¹finely wrought garments, for ministering in the sanctuary;

and they made

the holy garments

which [were] for Aaron:

as the Lord had commanded Moses.

וּשְׁבַע הַמָּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וַיְעַשֶׂה וַיִּזְכֹּף רֹאשֵׁיהֶם וַיִּחְשֶׁק אֹתָם :

29. וְנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכֶר

וְאַרְבָּים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל :

30. וַיַּעַשׂ כֵּן אֶת־אֲדָנֶי

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כִּזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ

וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֲדָנֶי הַחֲצֵר סָבִיב

וְאֶת־אֲדָנֶי שַׁעַר הַחֲצֵר וְאֵת כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן

וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הַחֲצֵר סָבִיב :

CAP. XXXIX.

1. וּמִן־הַתְּכֵחֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָדֵי־שָׂרֵד לְשָׂרֵת פְּקֻדֹת וַיַּעַשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן

בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

24. All the gold that was used for the work

in all the work of the sanctuary, ¹even the gold of the offering, was nine and twenty ²talent[s], and seven hundred

and thirty shekel[s], by the shekel of the sanctuary.

25. And the silver of those numbered of the congregation [was] a hundred ²talent[s]

and a thousand and seven hundred

and five and seventy shekel[s],

by the shekel of the sanctuary. 26. A beka for ³every head, [that is] half a shekel,

by the shekel of the sanctuary, for every one that passed over unto those that were numbered,

from twenty year[s] old and upwards, for six hundred thousand and three thousand

and five hundred and fifty [men].

27. And [there] were the hundred ²talent[s] of silver for casting

the sockets of the sanctuary, and the sockets of the veil; a hundred sockets

for the hundred ¹talent[s], a talent for ²every socket.

28. And [of] the thousand

24. כָּל־הַזָּהָב הָעֲשׂוּי לְמִלְאכָה כָּל־מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי וְהַזָּהָב הַתְּנוּפָה תִּשְׁעֵ וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל כְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :

25. וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כֶּכֶר וְאַרְף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל

26. בְּכֶעֱזֵבֶת כַּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לְכָל־הַעֹבֵר עַל־הַפְּקוּדִים כִּכּוּר עֶשְׂרִים שָׁנָה וּבְעֵלְיָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפִים וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִנָשִׁים :

27. מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף אֶת־אֲדָנֶי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֶי הַפֶּרֶכֶת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר כֶּכֶר לְאֵדָן :

28. וְאֶת־הָאֶלְפִים

וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל

26. בְּכֶעֱזֵבֶת כַּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לְכָל־הַעֹבֵר עַל־הַפְּקוּדִים כִּכּוּר עֶשְׂרִים שָׁנָה וּבְעֵלְיָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְפִים וּשְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִנָשִׁים :

27. מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף אֶת־אֲדָנֶי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֶי הַפֶּרֶכֶת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר כֶּכֶר לְאֵדָן :

28. וְאֶת־הָאֶלְפִים

1) Heb., and the gold of the offering was. 2) Consists of 3,000 holy shekels. 3) Heb., the.

4) Or, cloths of service.

inward.
 20. And they made
 two rings of gold,
 and they put them
 upon the two shoulder-
 pieces of the ephod
 from below,
 in its front part,
 close by its joining,
 above the band of the
 ephod.
 21. And they fastened
 the breastplate
 by its rings-
 unto the rings of the
 ephod
 with a lace of blue,
 that it might be
 upon the band of the
 ephod,
 and that the breastplate
 does not move itself
 from the ephod;
 as the Lord had com-
 manded Moses,
 שְׁלִישִׁי
 22. And he made
 the robe of the ephod,
 the work of a weaver,
 all of blue.
 23. And the opening of
 the robe
 [was] in its midst,
 like the opening of a
 coat of mail,
 [with] a binding to its
 opening
 round about,
 that it should not be
 rent.
 24. And they made
 upon the lower hems
 of the robe
 pomegranates

בְּיָתָהּ :
 20. וַיַּעֲשׂוּ
 שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב
 וַיִּתְּנֵם
 עַל שְׁתֵּי כַתְּפֵת
 הָאֵפֹד
 מִקְּדֵמָתָהּ
 בְּמוֹל פְּנָיו
 קְצֵמַת בִּחְפְּרֶהּוּ
 כִּימְעַל כְּחֹשֶׁב הָאֵפֹד :
 21. וַיִּרְבְּסוּ
 אֶת-הַחֻשָּׁן
 כִּימְבַעְלֵתוֹ
 אֶרְמְבַעַת הָאֵפֹד
 בְּפִתְחֵי הַבְּרִיָּת
 קֶהוֹת
 עַל-חֹשֶׁב הָאֵפֹד
 וְלֹא יזַח הַחֻשָּׁן
 מִשַּׁר הָאֵפֹד
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה :
 שְׁלִישִׁי
 22. וַיַּעַשׂ
 אֶת-כִּמְעִיל הָאֵפֹד
 מִבְּעִשָּׂה אֶרֶג
 כָּדִיל הַבְּרִיָּת :
 23. וְכִי הַמְּעִיל
 בְּתוֹכוֹ
 כְּפִי תַחְרָא
 שִׁבְחָה קְפוּי
 סָבִיב
 לֹא יִקְרַע :
 24. וַיַּעֲשׂוּ
 עַל-שׁוּבְרֵי הַמְּעִיל
 רְמוֹנֵי

14. And the stones
 were according to the
 names of the children
 of Israel.
 twelve,
 according to their
 names,
 [like] the engravings of
 a signet,
 every one according to
 his name,
 for the twelve tribes.
 15. And they made
 upon the breastplate
 chains [like] cords,
 of wreatthen work,
 [of] pure gold.
 16. And they made
 two beasings of gold,
 and two rings of gold,
 and they put
 the two rings
 upon the two ends of
 the breastplate.
 17. And they put
 the two wreathen
 [chains] of gold
 in the two rings
 upon the ends of the
 breastplate.
 18. And the two ends
 of the two wreathen
 [chains]
 they put
 upon the two beasings,
 and they put them
 upon the shoulder-pieces
 of the ephod,
 in its front part.
 19. And they made
 two rings of gold,
 and they put [them]
 upon the two ends of the
 breastplate,
 upon its edge,
 which [was] toward the
 side of the ephod

14. וְהָאֲבָנִים
 עַל-שְׁמוֹת בְּנֵי-
 יִשְׂרָאֵל הָהֵן :
 שְׁתֵּים עָשָׂר
 עַל-שְׁמֹתָם
 כְּתוּבֵי הַחֶבֶב
 אִישׁ עַל-שֵׁמוֹ
 לְשִׁבְעֵם עֶשְׂרֵי שְׁבָטֵי :
 15. וַיַּעֲשׂוּ
 עַל-בְּחֻשָּׁן
 שְׁרָשְׁרֵת נִבְלָת
 כִּיבְעִשָּׂה עֲבֹת
 זָהָב טָהוֹר :
 16. וַיַּעֲשׂוּ
 שְׁתֵּי כִימְבַעְצֵי זָהָב
 וּשְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב
 וַיִּתְּנוּ
 אֶת-שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת
 עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֻשָּׁן :
 17. וַיִּתְּנוּ
 שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזֶּהָב
 עַל-שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת
 עַל-קְצוֹת הַחֻשָּׁן :
 18. וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת
 שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת
 נָתְנוּ
 עַל-שְׁתֵּי הַכִּימְבַעְצֵי
 וַיִּתְּנֵם
 עַל-כַּתְּפֵי הָאֵפֹד
 אֶרְמוֹל פְּנָיו :
 19. וַיַּעֲשׂוּ
 שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב
 וַיִּשְׁכְּמוּ
 עַל-שְׁנֵי קְצוֹת הַחֻשָּׁן
 עַל-שְׁפָרְתוֹ
 אֲשֶׁר אֶל-עֵבֶר הָאֵפֹד

2. Or, settings.

and thou shalt sanctify ^{it}.
 12. And thou shalt bring ^{near} Aaron and his sons into the door of the tent of meeting, and thou shalt wash them with water.
 13. And thou shalt clothe Aaron with the holy garments, and thou shalt anoint ^{him}, and thou shalt sanctify ^{him}, that he may be a priest to me.
 14. And his sons thou shalt bring near, and thou shalt clothe ^{them} [with] coats. And thou shalt anoint ^{them}, as thou hast anointed their father, that they may be priests to me; and [this] shall be, in order that their anointing shall be to them for a perpetual priesthood for their generations.
 16. And Moses did [so]: according to all that the Lord had commanded him, so he did.
 17. And it came to pass, in the first month, in the second year, on the first day of the month, the tabernacle was reared up.
 18. And Moses reared up the tabernacle, and he placed its sockets,

וְקִדְשָׁתָּ אֹתוֹ :
 12. וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרָחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם :
 13. וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדְשָׁתָּ אֹתוֹ וְיָבֵן לִי :
 14. וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרַב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם בְּתֹלָת :
 15. וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם אֶת־אֲבֹתָהֶם וְכָהֲנָנוּ לָּא וְהָיְתָה לְהִיתָ לָהֶם מִשְׁחָתָם לְכֹהֲנֵי עוֹלָם לְדֹרֹתָם :
 16. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כִּן עָשָׂה :
 17. וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּיּוֹמָה הַשֵּׁנִית בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הוּקַם הַמִּשְׁכָּן :
 18. וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אַרְבָּיו

5. And thou shalt set the golden altar for incense before the ark of the testimony, and thou shalt put up the screen of the door to the tabernacle.
 6. And thou shalt set the altar of burnt-offering before the door of the tabernacle of the tent of meeting.
 7. And thou shalt set the laver between the tent of meeting and (between) the altar, and thou shalt put water therein.
 8. And thou shalt set up the court round about, and thou shalt put up the screen of the gate of the court.
 9. And thou shalt take the anointing oil, and thou shalt anoint the altar, and all that is in it, and thou shalt sanctify ^{it}, and all its vessels, and it shall be holy.
 10. And thou shalt anoint the altar of burnt-offering, and all its vessels, and thou shalt sanctify ^{the altar}, and the altar shall be holy of holies.
 11. And thou shalt anoint the laver and its base,

5. וְנִתְּתָה אֶת־זֹבַח הַזֹּהֵב לְקַמָּרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשָׂמַח אֶת־יָסֶד הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן :
 6. וְנִתְּתָה אֶת־זֹבַח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל־מוֹעֵד :
 7. וְנִתְּתָה אֶת־הַכִּיּוֹר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שָׁם כֵּיּוֹם :
 8. וְשָׂמַח אֶת־הַחֲצַר סָבִיב וְנִתְּתָה אֶת־יָסֶד שַׁעַר הַחֲצַר :
 9. וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כֵּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדְשָׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ :
 10. וּמָשַׁחְתָּ אֶת־זֹבַח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְקִדְשָׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים :
 11. וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כִּנּוֹ

1) Or, most holy.

for ministering in the sanctuary, the holy garments for Aaron the priest, and the garments of his sons, to officiate as priests.

42. According to all that the Lord had commanded Moses, so the children of Israel had done all the work.

43. And Moses saw all the work, and, behold, they had done it; as the Lord had commanded, so they had done [it]; and Moses blessed them.

מ
חמישי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. On the day of the first month, on the first [day] of the month, thou shalt rear up the tabernacle of the tent of meeting.

2. And thou shalt put there the ark of the testimony, and thou shalt cover upon the ark with the veil.

4. And thou shalt bring in the table, and thou shalt arrange its arrangement; and thou shalt bring in the candlestick, and thou shalt set up its lamps.

לְשֵׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ
אֶת־בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־בְּגְדֵי בָנָיו
לְכַהֵן :
כָּל־כֵּלֵי

אֲשֶׁר־צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה
בְּנֹשְׂאֵי אֶת־יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה :
וַיַּרְא מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה
וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ
בְּנֹשְׂאֵי :
וַיְבָרֶךְ אֶת־מֹשֶׁה :

CAP. XXXX.

חמישי
שְׁבִיעִי (כִּשְׁחֵן כַּחוֹבְרִין)
1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. בְּיוֹם הַרְחֵשׁ
הָרִאשׁוֹן {
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
תִּקְיִם אֶת־הַמִּשְׁכָּן
אֶחָל מוֹנֵד :

3. וְשִׂמַּת שָׁם
אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת
וְסִבַּת עַל־הָאָרֶץ
אֶת־הַפָּרֹכֶת :

4. וְהִבֵּאת
אֶת־הַשְּׁלֵחָן
וְעָרַכְתָּ אֶת־עַרְבּוֹ
וְהִבֵּאת
אֶת־הַמְּנֹרָה
וְהִתְיַלְתָּ
אֶת־נִרְתָּיהָ :

and the veil of the screen.
35. The ark of the testimony, and its poles, and the covering.

36. The table, all its vessels, and the showbread.

37. The pure candlestick, its lamps,

[even] the lamps [of arrangement, and all its vessels, and the oil for the light.

38. And the golden altar, and the anointing oil, and the incense of spices, and the screen of the door of the tent.

39. The copper altar, and the copper grating which [was] to it, its poles,

and all its vessels, the laver, and its base.

40. The hangings of the court, its pillars, and its sockets, and the screen for the gate of the court,

its cords, and its pins, and all the vessels of the service of the tabernacle, for the tent of meeting.

41. The finely wrought garments,

וְאֶת־פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ :
35. אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת
וְאֶת־בְּדָיו
וְאֶת־הַכֹּפֶרֶת :
36. אֶת־הַשְּׁלֵחָן
אֶת־כָּל־כֵּלָיו
וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִים :
37. אֶת־הַמְּנֹרָה
הַטְּהוֹרָה {
אֶת־נִרְתָּיהָ
גַּלְתֵּי הַמְּנֹרָה
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיהָ
וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאֹר :
38. וְאֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב
וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים
וְאֶת־מָסַךְ
פֶּתַח הָאֹהֶל :
39. אֶת־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת
וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר־לוֹ
אֶת־בְּדָיו
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
אֶת־הַבַּיִר
וְאֶת־בְּנָיו :
40. אֶת־קַלְעֵי הַחֲצַר
אֶת־עַמּוּדֶיהָ
וְאֶת־אֲדָנֶיהָ
וְאֶת־הַמָּסָךְ
לְשַׁעַר הַחֲצַר
אֶת־מִיתְרָיו
וְיִתְרֵיהֶן
וְאֶת־כָּל־כֵּלֵי
עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן
לְאֶחָל מוֹנֵד :
41. אֶת־בְּגְדֵי הַשָּׂרָד

1) Or, to be set in order. 2) Or, set up. 3) Or, screen; or, separate. 4) Or, light.

and the glory of the Lord filled the tabernacle.

35. And Moses was not able to come into the tent of meeting,

because the cloud abode upon it, and the glory of the Lord filled the tabernacle.

36. And when the cloud arose from over the tabernacle, the children of Israel used to journey in all their journeys.

37. But if the cloud did not arise, then they did not journey, until the day of its arising.

38. For the cloud of the Lord [was] upon the tabernacle by day, and fire used to be seen at night, before the eyes

of all the house of Israel, in all their journeys.

וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן :

35. וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעָנָן

וּכְבוֹד יְהוָה מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן :

36. וּבְהֵעָלֹת הָעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן

יָסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם :

37. { וְאִם־לֹא יֵשְׁלַח הָעָנָן

וְלֹא יָסְעוּ עַד־יוֹם הַיְעָלָתוֹ :

38. כִּי עָנַן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן

יוֹמָם וְלַיְלָּה

תִּהְיֶה לִילָה בָּרוֹקַעִי

כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם :

for washing. 31. And out of it washed Moses, and Aaron,

and his sons and their hands and their feet.

32. When they went into the tent of meeting,

and when they came near unto the altar, they used to wash; as the Lord had commanded Moses.

33. And he reared up the court round about the tabernacle and the altar,

and he put up the screen of the gate of the court; and Moses finished the work.

34. Then the cloud covered the tent of meeting.

לְרַחֲצָה :

31. וַיִּרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וּבָנָיו אֶת־יָדֵיהֶם

וְאֶת־רַגְלֵיהֶם :

32. בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

וּבִקְרִבְתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ

יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

33. וַיִּקַּם אֶת־הַחֲצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן

וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־כִּסֵּף

שַׁעַר הַחֲצֵר וַיִּכַּל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּקַאֲבָה :

מִמַּסִּיר

34. וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

1) Or, dwelt.

as the Lord had com-
manded Moses. } פְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
את־מֹשֶׁה :

24. And he put the
candlestick
in the tent of meeting,
over against the table,
upon the side of the
tabernacle,
soutward. } וַיִּשֶׂם אֶת־דְּבַמְרָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
עַל־יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ
נֹגֵבָה :

25. And he set up the
lamps
before the Lord:
} וַיַּעַל הַנֵּרוֹת
לִפְנֵי יְהוָה
פְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
את־מֹשֶׁה :

26. And he set
the golden altar
in the tent of meeting
before the veil.
} וַיִּשֶׂם
אֶת־זִבְחֵה הַזָּהָב
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת :

27. And he burned upon
it
incense of spices:
} וַיִּקְטֹרֶט עָלָיו
קְטֹרֶת סַמִּים
פְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
את־מֹשֶׁה :

28. And he put up
the screen of the door
to the tabernacle.
} שָׂבִיעַ
שָׂבִיעַ
וַיִּשֶׂם
אֶת־מִסְכַּת הַפֶּתַח
לְמִשְׁכָּן :

29. And the altar of
burnt-offering
he set
[at] the door of the
tabernacle
of the tent of meeting:
and he offered upon it
the burnt-offering,
and the meal-offering:
} וַיִּשֶׂם
אֶת־זִבְחֵה הָעֹלָה
שָׂם
פֶּתַח מִשְׁכָּן
אֹהֶל מוֹעֵד
נֹגֵעַ לְעָלְיוֹ
אֶת־הָעֹלָה
וְאֶת־הַמִּנְחָה
פְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
את־מֹשֶׁה :

30. And he set the laver
between the tent of
meeting
and (between) the altar,
and he put water therein
} וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיּוֹר
בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד
וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
נִתְּמָן שִׁמְיָה מַיִם

and he set up its boards,
and he put in its bars,
and he reared up its
pillars,
19. And he spread
the tent
upon the tabernacle,
and he put
the covering of the tent
upon it
from above:
as the Lord had com-
manded Moses. } וַיִּשֶׂם אֶת־קַרְשָׁיו
וַיִּתֵּן אֶת־בָּרָיו
וַיַּקְמֵם אֶת־עַמּוּדָיו
וַיִּפְרֹשׂ
אֶת־הָאֹהֶל
עַל־דְּבַמְרָן
וַיִּשֶׂם
אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל
עָלָיו
מִדְּמַעְלָה
פְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
את־מֹשֶׁה :

20. And he took,
and put the testimony
into the ark,
and he put the poles
upon the ark,
and he put the covering
upon the ark
from above.
} וַיִּקַּח
וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת
אֶל־הָאָרוֹן
וַיִּשֶׂם אֶת־הַפְּדִים
עַל־הָאָרוֹן
וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת
עַל־הָאָרוֹן
מִלְּמַעְלָה :

21. And he brought the
ark
into the tabernacle,
and he hung up
the veil of the screen,
and he covered
upon the ark of the
testimony:
as the Lord had com-
manded Moses. } וַיַּבֵּא אֶת־הָאָרוֹן
אֶל־הַמִּשְׁכָּן
וַיִּשֶׂם
אֶת־פָּרֹכֶת הַמַּסְךָ
וַיִּסֹּךְ
עַל־אָרוֹן הָעֵדוּת
פְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
את־מֹשֶׁה :

22. And he set the table
in the tent of meeting,
upon the side of the
tabernacle,
northward,
outside of the veil.
} וַיִּתֵּן אֶת־הַשֻּׁלְחָן
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
עַל־יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ
צִפְנָה
מַחוּץ לַפָּרֹכֶת :

23. And he arranged
upon it
the arrangement of
bread
before the Lord:
} וַיַּעַרְךָ עָלָיו
עֲרֹךְ קֹחֶם
לִפְנֵי יְהוָה

1) Or, screened; or, made a separation for. ett. 2) Or, lighted.

MAGIL'S
LINEAR SCHOOL BIBLE

OR

The Hebrew Bible in its Original Language
Self Taught

FOR TEACHERS AND STUDENTS

*IN SCHOOLS, COLLEGES AND UNIVERSITIES, AS WELL AS FOR
SELF-INSTRUCTION.*

A New and Easy Method

FOR POPULARIZING THE STUDY OF THE ORIGINAL HEBREW
BIBLE BY MEANS OF A *LINEAR TRANSLATION.*

— BY —

JOSEPH MAGIL

Formerly Instructor in Higher Hebrew at the Hebrew Education Society's
School and in the B'ne Zion School, Philadelphia, Pa.

LEVITICUS—ויקרא

COPYRIGHTED WASHINGTON, JULY 1899, BY JOSEPH MAGIL.

PUBLISHED AND SOLD BY

JOSEPH MAGIL'S PUBLISHING CO.

46 Canal Street,
NEW YORK

1909.

708 South Fifth Street,
PHILADELPHIA, PA.

סֵפֶר וַיִּקְרָא

LEVITICUS.

CHAPTER. I. א

the ¹young steer
before the Lord;
and [there] shall ²bring
Aaron's sons, the priests,
the blood,

and they shall sprinkle
the blood
round about the altar
which [is at] the door
of the tent of meeting.

6. And he shall flay
the burnt-offering,

and he shall cut it
into its pieces.

7. And [there] shall put
the sons of Aaron the
priest
fire upon the altar,
and they shall arrange
wood
upon the fire.

8. And [there] shall
arrange
Aaron's sons, the priests,
the pieces.

the head

and the fat,

upon the wood

that is ³upon the fire

which is upon the altar.

אֶת־בֶּן הַבָּקָר
קִפְנֵי יְהוָה
וַהֲקִיבוּ
בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־הַדָּם

וּזְרָקוּ אֶת־הַדָּם
עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
אֲשֶׁר־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד :

6. וְהִפְשִׁיט
אֶת־הָעֵלָה
וַנְּתַח אֹתָהּ
קְטַנְתֶּיהָ :

7. וַנִּתְּנוּ
בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִין
אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְעָרְכוּ עֵצִים
עַל־הָאֵשׁ :

8. וַעֲרָכוּ
בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת הַנְּתֻחִים
אֶת־הָרֹאשׁ
וְאֶת־הַבֶּהֱדָה
עַל־הָעֵצִים
אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ :

1. ¹And he called unto
Moses,
and the Lord spoke
unto him
out of the tent of
meeting,
saying:

2. Speak
unto the children of
Israel,
and say unto them:
When a man of you
²offers
an ³oblation to the Lord,
of the cattle.

[even] of the herd, or of
the flock,
you shall offer
your ³oblation.

3. If his ⁴offer [be] a
burnt-offering
of the herd,

a male ⁵without blemish
he shall ⁴offer it;

unto the door of the tent
of meeting
he shall ⁴offer it

for his acceptance⁶
before the Lord.

4. And he shall lay his
hand
upon the head of the
burnt-offering;
and it shall be accepted
for him
to make atonement⁷ for
him.

5. And he shall slaughter

1. וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו
מֵאֹהֶל מוֹעֵד
לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִם־יִזְבֹּחַ אִישׁ מִכֶּם
קֹרְבָן לַיהוָה
מִן־הַבְּהֵמָה

מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן
תִּקְרִיבוּ
אֶת־קֹרְבַנְכֶם :

3. אִם־עֵלָה קֹרְבָנוֹ
מִן־הַבָּקָר
זָכָר תָּמִים
יִקְרִיבֵנוּ

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
יִקְרִיב אֹתוֹ
קְרָבָנוֹ
לִפְנֵי יְהוָה :

4. וְסָבַח יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ הָעֵלָה
וַנִּרְצָה לוֹ
בְּכַפֵּר עָלָיו :

5. וַיִּשְׁחַט

1) To be understood: And the Lord called unto Moses and spoke unto him. 2) Or, wishes to bring. 3) Or, offering. 4) Heb., bring. 5) Heb., perfect. 6) I. e., that he may be accepted; or, favorably received. 7) Heb., upon. 8) Heb., bullock. 9) Or, present.

8. And thou shalt bring the meal-offering, which will be made of these [things] to the Lord; and ⁵he shall ⁶bring it near unto the priest, and ⁷he shall bring it near unto the altar.

9. And the priest shall take up from the meal-offering its memorial, and he shall burn [it] on the altar; [it is] a fire-offering of a sweet savor to the Lord.

10. And what is left of the meal-offering [shall be] for Aaron and his sons; [it is] ¹most holy of the fire-offerings of the Lord.

11. Any meal-offering, which you shall offer to the Lord, shall not be made leavened; for any leaven, nor any honey, you shall not burn of it [as] a fire-offering to the Lord.

12. [As] an oblation of first-[fruits] you shall offer them to the Lord; but unto the altar they shall not come up for a sweet savor.

13. And every oblation of thy meal-offering thou shalt season with salt; and thou shalt not suffer to be lacking salt, the covenant of thy God, from thy meal-offering; with all thy oblations thou shalt offer salt.

8. וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֲלֵה לֶיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְהַגִּישָׁהּ אֶרֶץ־הַמִּזְבֵּחַ וְהָרִים הֵבֵלָן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אֻזְבֵּרְתָהּ וְהִקְמִיר הַמִּזְבֹּחַהּ אֵשׁ הַיִּחַם נִיחָם לִיהוָה וְהִנּוֹתַרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה כֹּרֶב־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֻמֶּץ בִּי כְדִשָּׂאֵר וְכִלְדִּישׁ לֹא־תִקְמִירוּ מִמֶּנּוּ אֵשׁהּ לִיהוָה קֶרֶבֶן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לִיהוָה וְאֶרֶץ־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יַעֲדוּ לָרִיחַ נִיחָם וְכִי־קֶרֶבֶן מִנְחָתְךָ בַּמִּלַּח וְכֹל תִּשְׁכִּית מִלַּח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַד כִּלְקַרְבָּנָהּ תִּקְרִיב מִלַּח

the priests: and he shall take therefrom his handful of its fine flour, and of its oil, with all its frankincense; and the priest shall burn [it] [as] its memorial on the altar; [it is] a fire-offering of a sweet savor to the Lord.

3. And what is left of the meal-offering [shall be] for Aaron and his sons; [it is] ¹most holy of the fire-offerings of the Lord.

4. And when thou offerest an oblation of a meal-offering baked in an oven, [it shall be of] fine flour, unleavened cakes mingled with oil, or unleavened wafers anointed with oil.

5. And if a meal-offering ²of the ³baking-pan [be] thy oblation, [of] fine flour mingled with oil, unleavened bread it shall be.

6. [Thou shalt] break it into pieces, and thou shalt pour oil upon it; it is a meal-offering.

7. And if a meal-offering of the ⁴frying-pan [be] thy oblation, it shall be made of fine flour with oil.

הַכֹּהֲנִים וְקָמִץ מִשֶּׁם מִלֵּא קִמְצוֹ מִסֻּלַּת הָהוּ וּמִשֶּׁמֶנָּה עַד כִּלְלִבְנָתָהּ וְהִקְמִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֻזְבֵּרְתָהּ הַמִּזְבֹּחַהּ אֵשׁהּ הַיִּחַם נִיחָם לִיהוָה וְהִנּוֹתַרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה וְכִי תִקְרֶב קֶרֶבֶן מִנְחָה מֵאֲפֵה תֵנּוּר סֻלַּת חֲדוֹת מִצֹּל בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וְרִקְקֵי מִצוֹת מִשֶּׁהִים בַּשֶּׁמֶן וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמִּבְחַת קֶרֶבֶן בָּגֵךְ סֻלַּת בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן מִצֵּה תִהְיֶה וְפָתוֹת אֹתָהּ פָתִים וְיִצְקֵת עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הִיא שְׁלִישִׁי שְׁלִישִׁי וְאִם־מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קֶרֶבֶן בָּגֵךְ סֻלַּת בַּשֶּׁמֶן תַּעֲשֶׂה

1) Heb., holy of holies. 2) Heb., upon. 3) Or, flat plate. 4) Or, deep pan. 5) I. e., the offerer. 6) Or, present it. 7) I. e., the priest.

of a sweet savor to the Lord.

רִיחַ נִיחֹם לַיהוָה :

9. But its inwards and its legs he shall wash with water;

9. וְקָרְבוּ וְקָרְטוּ

14. And if a burnt-offering of the fowl [be] his oblation to the Lord, then he shall offer of the turtle-doves, or of the young pigeons his oblation.

14. וְאִם מִן־הָעוֹף עֹלָה

and the priest shall burn the whole on the altar; [it is] a burnt-offering, a fire-offering

וְרָחַץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אֵשֶׁה

15. And the priest shall bring it near unto the altar,

15. וְהִקְרִיבוּ בַּכֹּהֵן

of a sweet savor to the Lord.

רִיחַ־נִיחֹם לַיהוָה :

and he shall pinch off its head, and he shall burn [it] on the altar; and its blood shall be pressed out upon the wall of the altar.

10. וְאִם־מִן־הַצֹּאן [be] of the flock,

10. And if his oblation [be] of the sheep, or of the goats, for a burnt-offering,

10. וְאִם־מִן־הַצֹּאן } מִן־הַבָּשִׁימִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה

16. And he shall remove with its feathers,

16. וְהִסִּיר אֶת־מְרָאָתוֹ

he shall offer it a male without blemish.

זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ

and he shall cast it beside the altar on the east part, at the place of the ashes.

וְהָשִׁילָהּ אֵתָהּ אֲצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה

11 And he shall slaughter it upon the side of the altar northward before the Lord;

11. וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־יָד הַמִּזְבֵּחַ צְפוֹנָה

17. And he shall rend it by its wings,

17. וְשָׁפַע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו

and [there] shall Aaron's sons, the priests, its blood

לְפָנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּגִי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹ

[but] he shall not divide [it] asunder; and the priest shall burn it on the altar,

לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ בַּכֹּהֵן

upon the altar round about.

עַל־הַמִּזְבֵּחַ מְקִיב :

12. And he shall cut it upon the wood which is upon the fire;

12. וְנִתְּחָה אֹתוֹ לְנִתְחָיו

and its fat;

וְאֶת־פִּרְוֹ וְאֶת־הַכֹּהֵן אֹתָם

it is a burnt-offering, a fire offering

אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא

and the priest shall arrange them upon the wood that is upon the fire

12. וְנִתְּחָה אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־פִּרְוֹ וְאֶת־הַכֹּהֵן

of a sweet savor to the Lord.

רִיחַ נִיחֹם לַיהוָה :

which is upon the altar.

וְאֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ :

CAP. II.

1. And when a person offers an oblation of a meal-offering to the Lord,

1. וְנִפְשׁ בִּי־תִקְרִיב קָרְבָן מִמִּנְחָה לַיהוָה

13. But the inwards and the legs he shall wash with water; and the priest shall offer

13. וְהִקְרִיב וְהִפְרַעֲמִים יְרָחַץ בַּמַּיִם

shall his oblation be of fine flour; and he shall pour oil upon it,

סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיִצָק עֲלֶיהָ שֶׁמֶן

the whole. and he shall burn [it] on the altar; it is a burnt-offering,

וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה הוּא

and he shall put frankincense upon it.

וְנָתַן עֲלֶיהָ לְבָנָה :

a fire-offering

אֵשֶׁה

And he shall bring it

2. וְהִבִּיאָהּ אֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן

a fire-offering

אֵשֶׁה

1) Or, birds. 2) Or, wring. 3) Or, wrung; drained. 4) Or, side. 5) Or, filth. 6) Or, cleave. 7) Heb., soul.

15. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is upon the flanks,
and the lobe
upon the liver,
with the kidneys,
he shall remove it.

16. And the priest shall
burn them
on the altar;
[It is] the food of a fire-
offering
for a sweet savor;

all the fat [belongs] to
the Lord.
17. [It shall be] a per-
petual statute
for your generations
in all your habitations;
any fat, nor any blood
you shall not eat.

ד.

חמישי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Speak
unto the children of
Israel,
saying:
When a person sins
through error
against any of the prohibitions of the Lord
which ought not to be
done,
and he does one of them;
3. If the anointed priest
sin
to the gullt of the
people,⁵
then he shall offer for
his sin,
which he has sinned,
a young bullock without
blemish

15. ואת שתי הקלי'ת
ואת-החלב
אשר-עליהן
אשר-על-הבסלים
ואת-היתרת
על-הכבד
על-הקלי'ת
יסירה:

16. והקטירם הבחן
המזבחה
לחם אשה
להים ניהם
כל-חלב ליהוה:
17. חקת עולם
קדרת יכם
בכל מושבותיכם
כל-חלב וכדום
לא תאכלו:

CAP. IV.

חמישי

1. וידבר יי אר-מישה
לאמר:
2. דבר
אר-בני ישראל
לאמר:
נפש פיי-תחטא
בשגגה
מכל מצות יהוה
אשר לא תעשונה
ועשה כאחת מהנה
3. אם הבחן המשיח
יחטא
לאשמת העם
והקריב על חטאתו
אשר חטא
פר בן-בקר תמים

a fire-offering to the
Lord;
its fat,
the entire fat tail,
close by the backbone,
he shall remove it;
and the fat
that covers the inwards,
and all the fat
which is upon the
inwards.

10. And the two kidneys,
and the fat
which is upon them,
which is upon the flanks,
and the lobe
upon the liver,
with the kidneys,
he shall remove it.

11. And the priest shall
burn it
on the altar;

[It is] the food of a fire-
offering to the Lord.

12. And if a goat [be]
his oblation,
then he shall bring it
near before the Lord.
13. And he shall lay his
hand
upon his head,
and he shall slaughter it
before the tent of
meeting;
and Aaron's sons shall
sprinkle
its blood
upon the altar round
about.

14. And he shall offer of
it
his oblation,
a fire-offering to the
Lord;
the fat
that covers the inwards,
and all the fat
which is upon the
inwards.

אשה ליהוה
חלב
האליה תמימה
לעפת העצה
יסירה
ואת-החלב
המכסה את-הקרב
ואת פל-החלב
אשר-על-הקרב:

10. ואת שתי הקלי'ת
ואת-החלב
אשר-עליהן
אשר-על-הבסלים
ואת-היתרת
על-הכבד
על-הקלי'ת
יסירה:

11. והקטירו הבחן
המזבחה

לחם אשה ליהוה:

12. ואם-עז קרבנו
והקריבו לפני יהוה:
13. וסמך את-ידו
על-ראשו
ושחט אותו
לפני אהל מועד
וירקו בני אהרן
את-דמו
על-המזבחה סביב:
14. והקריב סגנו
קרבנו
אשה ליהוה
ואת-החלב
המכסה את-הקרב
ואת פל-החלב
אשר-על-הקרב:

1) Or, unwittingly. 2) Or, ignorance. 3) Or, commandments. 4) Or, [concerning things] which, etc. 5) I. e., so as to bring guilt on the people.

and all the fat
 which is upon the
 Inwards.
 4. And the two kidneys,
 and the fat
 which is upon them.
 which is upon the
 flanks.
 and the lobe
 upon the liver,
 with the kidneys.
 he shall remove it.
 5. And Aaron's sons
 shall burn it
 on the altar
 upon the burnt-offering,
 which is upon the wood
 that is upon the fire;
 [it is] a fire-offering
 of a sweet savor to the
 Lord.
 6. And if his oblation
 [be] of the flock
 for a sacrifice of peace-
 offering to the Lord;
 male or female, without
 blemish,
 he shall offer it.
 7. If a lamb
 he offer
 his oblation,
 then he shall bring it
 near before the Lord.
 8. And he shall lay his
 hand
 upon the head of his
 oblation,
 and he shall slaughter it
 before the tent of
 meeting;
 and Aaron's sons shall
 sprinkle
 its blood
 upon the altar round
 about.
 9. And he shall offer
 of the sacrifice of peace-
 offering

ואת כל-החלב
 אשר על-הקרב :
 4. ואת שתי הכליות
 ואת-החלב
 אשר עליהן
 אשר על-הפסגים
 ואת-היתרה
 על-הכבד
 על-הכליות
 יסירנה :
 5. והקטירו אתו
 בני-אהרן
 המזבחה
 על-העולה
 אשר על-העצים
 אשר על-האש
 אשה
 ריח ניחח ליהוה :
 6. ואם-מן-הצאן
 קרבנו
 לזבח שקמים ליהוה
 זכר או נקבה תמים
 בקריבנו :
 7. אם-כשב
 הוא-מקריב
 את-קרבנו
 והקרוב אתו לפני
 8. וסמך את-ידו
 על-ראש קרבנו
 ושהט אתו
 לפני אהל מועד
 וזרקו בני אהרן
 את-דמו
 על-המזבח סביב :
 9. והקרוב
 מזבח השלמים

14. And if thou offer
 a meal-offering of first-
 fruits to the Lord,
 [of] grain in the ear
 parched with fire.
 bruised grain of the
 fresh ear,
 thou shalt offer
 the meal-offering of thy
 first-fruits.
 15. And thou shalt put
 oil upon it,
 and thou shalt lay frank-
 incense upon it:
 it is a fire-offering.
 16. And the priest shall
 burn
 its memorial
 of its bruised grain,
 and of its oil,
 with all its frank-
 incense;
 [it is] a fire-offering to
 the Lord.
 1. And if a sacrifice of
 peace-offerings
 [be] his oblation,
 if of the heard
 he offer,
 whether male or female,
 he shall offer it without
 blemish
 before the Lord.
 2. And he shall lay his
 hand
 upon the head of his
 oblation,
 and he shall slaughter it
 [at] the door of the tent
 of meeting,
 and [there] shall sprinkle
 Aaron's sons, the priests,
 the blood
 upon the altar round
 about.
 3. And he shall offer
 of the sacrifice of peace-
 offering
 a fire-offering to the
 Lord;
 the fat
 that covers the inwards

14. ואם-תקריב
 מנחת בכורים לי
 אביב כליו באש
 נרש פרמל
 תקריב
 את מנחת בכוריה
 15. ונתת עליה שמן
 ושמת עליה לבנה
 מנחה הוא :
 16. והקטיר הבתן
 את-אזכרתה
 מגרשה ומשמנה
 עד כל לבנתה
 אשה ליהוה :
 CAP. III.
 רביעי
 1. ואם-זבח שקמים
 קרבנו
 אם-מן-הבקר
 הוא מקריב
 אם-זכר אם-נקבה
 תמים יקריבנו
 לפני יהוה :
 2. וסמך ידו
 על-ראש קרבנו
 ושהטו
 פתח אהל מועד
 וזרקו
 בני אהרן הכהנים
 את-הדם
 על-המזבח סביב :
 3. והקרוב
 מזבח השלמים
 אשה ליהוה
 את-החלב
 המכסה את-תפרב

1) Or, ripe (or, green) ears of corn dried by the fire. 2) Or, pounded corn out of full ears. 3) Or, [part] of. 4) Or, by the loins. 5) Or, midriff; caul. 6) Or, sheep.

and he shall offer it on the altar.

20. Thus shall he do with the bullock; as he did

with the bullock of the sin-offering, so shall he do with this;

and the priest shall make atonement for them, and it shall be forgiven to them.

21. And he shall bring out the bullock outside of the camp,

and he shall burn it as he burned

the first bullock;

it is a sin-offering of the assembly.

22. When a chief sins, and he does

one of the prohibitions of the Lord his God

which ought not to be done, through error,

and he is guilty.

23. If it be made known his sin

wherein he has sinned, then he shall bring his

oblation a goat, a male, without blemish.

24. And he shall lay his hand upon the head of the goat,

and he shall slaughter it in the place where they slaughter

the burnt-offering before the Lord;

it is a sin-offering.

26. And the priest shall take of the blood of the sin-offering

with his finger,

וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ :

20. וְעִשָּׂה לְפָר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה

לְפָר הַחַטָּאת כִּן יַעֲשֶׂה לוֹ

וְכָפַר עֲלֵהֶם בַּכֹּהֵן וְנִסְחָת לָהֶם :

21. וְהוֹצִיא אֶת-הַפָּר אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה

וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף

אֶת הַפָּר הָרִאשׁוֹן הַטָּמֵאת הַקָּהֵל הוּא :

22. אֲשֶׁר נִשְׂאֵי חַטָּא וַעֲשָׂה

אֶחָת מִכִּלְמִצּוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו

אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשֶׂינָה בְּשִׁנְיָה וְאִשָּׁם :

23. אִזְ-הוּדַע אֵלָיו הַטָּמֵאתוֹ

אֲשֶׁר הֵטֵא בָּהּ וְהִבְיֵא אֶת-קָרְבָּנוֹ

שֹׁעִיר עֲזִים וְכֹר תָּמִים :

24. וְסִמְךָ יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַשֹּׁעִיר

וְשָׁחֵת אֹתוֹ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִשְׁחַת

אֶת-הָעֹלָה לְפָנֵי יְהוָה

הַטָּמֵאת הוּא :

25. וְלָקַח בַּכֹּהֵן מִדָּם הַחַטָּאת

בְּאֶצְבָּעוֹ

which ought not to be done, and they be guilty.

14. When it becomes known the sin wherein they have sinned,

then shall the assembly offer a young bullock for a sin-offering,

and they shall bring it before the tent of meeting.

15. Then shall lay the elders of the congregation

their hands upon the head of the bullock

before the Lord; and they shall kill the bullock

before the Lord.

16. And the anointed priest shall bring

of the blood of the bullock unto the tent of meeting.

17. And the priest shall dip his finger

in the blood, and he shall sprinkle [it] seven times

before the Lord, before the veil.

18. And of the blood he shall put upon the horns of the altar

which is before the Lord that is in the tent of meeting;

and all the blood he shall pour out at the foundation

of the altar of burnt-offering, which is [at] the door

of the tent of meeting.

19. And all its fat he shall take off from it,

אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשֶׂינָה וְאִשָּׁמוֹ :

14. וְנִדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עֲלֶיהָ

וְהִקְרִיבוּ הַקָּהֵל פָּר בֶּן-בָּקָר לַחַטָּאת

וְהִבְיֵאוּ אֹתוֹ לְפָנֵי אֹהֶל מוֹעֵד :

15. וְסִמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה

אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפָּר

לְפָנֵי יְהוָה וְשָׁחֵת אֶת-הַפָּר

לְפָנֵי יְהוָה :

16. וְהִבְיֵא הַכֹּהֵן הַמְּשֻׁיָּח

מִדָּם הַפָּר אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד :

17. וְטָבַל בַּכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ

מִן-הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים

לְפָנֵי יְהוָה אֶת-פָּנֵי הַפָּרֹכֶת :

18. וּמִן-הַדָּם יִתֵּן עַל-קַרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ

אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד

וְאֵת פְּלִי־הַדָּם יִשְׂפֹךְ אֶל-יְסוֹד

מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר-פָּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד :

19. וְאֵת כָּל-חֲלָבּוֹ יִרֶם מִמֶּנּוּ

1) Heb., of. 2) Or, ruler; prince. 3) Or, commandments. 4) Heb., or.

the fat
 that covers²the inwards.
 and all the fat
 which is upon the inwards.
 9. And the two kidneys,
 and the fat
 which is upon them,
 which is upon the flanks,
 and the lobe
 upon the liver,
 with the kidneys,
 he shall remove it.
 10. As it ³is taken off
 from the ox of the sacrific-
 e of peace-offering;
 and the priest shall burn
 them
 upon the altar of burnt-
 offering.
 11. And the skin of the
 bullock,
 and all its flesh,
 with its head,
 and with its legs,
 and its inwards, and its
 dung,
 12. 'And he shall bring
 out
 the 'whole bullock
 outside of the camp
 unto a clean place,
 where the ashes are
 poured out,
 and he shall burn it
 upon wood with fire;
 where the ashes are
 poured out
 it shall be burned.
 13. An if all the congrega-
 tion of Israel err,
 and a thing be hidden
 from the eyes of the
 assembly,
 and they do
 one of all the 'prohi-
 bitions of the Lord

את-החלב
 המכסה על-הבשר
 ואת כל-החלב
 אשר על-הקרב :
 9. ואת שתי-הכפליה
 ואת-החלב
 אשר עליהן
 אשר על-הבסלים
 ואת-הלבה
 על-הכבד
 על-הכפלות
 יסירנה :
 10. כאשר יורם
 משור זבח-השקמים
 והקטירם תהיהו
 על מזבח העולה :
 11. ואת-עור הַפָּר
 ואת-כל-בשרו
 על-ראשו
 ועל-כרעיו
 וקרביו ופרשו :
 12. והוציא
 את-כל-הפָּר
 אל-מחוזין כַּמָּחֵה
 אל-מקום טהור
 אל-שפך הַדִּישׁוֹן
 ושרף אתו
 על-עצים באש
 על-שפך הַדִּישׁוֹן
 ישַׂרְף :
 13. ואם כל-עדת
 ישראל יישגו
 ונגעם דבר
 מעיני תקהל
 ועשו
 אחת מכל-מצוות יי

to the Lord for a sin-
 offering.
 4. And he shall bring the
 bullock
 at the door
 of the tent of meeting
 before the Lord;
 and he shall lay his hand
 upon the head of the
 bullock,
 and he shall slaughter
 the bullock
 before the Lord.
 5. And the anointed
 priest shall take
 of the blood of the
 bullock,
 and he shall bring it
 unto the tent of meeting.
 6. And the priest shall
 dip
 his finger
 in the blood,
 and he shall sprinkle of
 the blood
 seven times
 before the Lord,
 before the veil of the
 sanctuary.
 7. And the priest shall
 put
 of the blood
 upon the horns of the
 altar
 of the incense of spices
 before the Lord,
 that is in the tent of
 meeting;
 and all the blood of the
 bullock
 he shall pour out
 at the 'foundation
 of the altar of burnt-
 offering,
 which is [at] the door
 of the tent of meeting.
 8. And all the fat
 of the bullock of the sin-
 offering
 he shall take off from it;

לַיהוָה, לְחַטָּאת :
 4. וְהָבִיִּא אֶת-הַפָּר
 אֶל-פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד
 לִפְנֵי יְהוָה
 וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ
 עַל-רֹאשׁ הַפָּר
 וַיִּשְׁחַט אֶת-הַפָּר
 לִפְנֵי יְהוָה :
 5. וְהַכֹּהֵן הַמְּשֻׁחַ
 וְלָקַח חֵבֶהֶן הַדָּמִים
 כִּדְמַם הַפָּר
 וְהָבִיִּא אֹתוֹ
 אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד :
 6. וְטָבַל הַכֹּהֵן
 אֶת-אֶצְבָּעוֹ
 בַּדָּמִם
 וַתְּזַח מִן-הַדָּמִם
 שֶׁבַע פְּעָמִים
 לִפְנֵי יְהוָה
 אֶת-פְּנֵי פֶרֶקֶת
 הַקֹּדֶשׁ :
 7. וְנָתַן הַכֹּהֵן
 מִן-הַדָּמִם
 עַל-קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ
 קָטֹרֶת הַסַּמִּים
 לִפְנֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 וְאֵת כָּל-דָּמֵם הַפָּר
 יִשְׁפֹךְ
 אֶל-יְסוּד
 מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 אֲשֶׁר-פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד :
 8. וְאֵת-כָּל-חֵלְבֵי
 הַפָּר הַחַטָּאת
 יָרִים מִמֶּנּוּ

1) Or, base; hottom. 2) Heb., upon the. 3) Heb., was, 4) I. e., [even] the whole bullock he shall carry forth, etc. 5) Or, commandments.

with an oath,
 and it be hidden from ^{him;}
 when he knows [of it],
 'then he shall be guilty
 in one of these [things].
 5. And it shall be,
 when he is guilty
 in one of these [things],
 then he shall confess ^[that]
 wherein he has sinned.
 6. And he shall bring his
 trespass-offering
 to the Lord
 for his sin
 which he has sinned,
 a female out of the flock,
 a lamb
 or a goat,
 for a sin-offering;
 and the priest shall make
 atonement for him
 concerning his sin.
 7. And if his ^{means}
 suffice not for a lamb, }
 then he shall bring his
 trespass-offering
 [for] what he has sinned,
 two turtle-doves,
 or two young pigeons,
 to the Lord,
 one for a sin-offering,
 and one for a burnt-
 offering.
 8. And he shall bring ^{them}
 unto the priest,
 and he shall offer
 that which is for the
 sin-offering
 first,
 and he shall pinch off
 its head
 from its neck,

בשבעה
 ונעלם מפניו
 והוא ידע
 ואשם
 לאחת מאלה:
 5. והיה
 כיואשם
 לאחת מאלה
 והתודה
 אשר חטא עליה:
 6. והביא את אשמו
 לידה
 על חטאתו
 אשר חטא
 נקבה מן הציאן
 כשבה
 או שעירת עזים
 לחטאת
 וכפר עליו הכהן
 בחטאתו:
 7. ואם לא תגיע ידו
 די שוה
 והביא את אשמו
 אשר חטא
 שתי תורים
 או שני בני יונה
 לידה
 אחד לחטאת
 ואחד לעולה:
 8. והביא אתם
 אליהכֹהֵן
 והקריב
 את אשר לחטאת
 ראשונה
 וסלק את ראשו
 מכול ערפו

concerning his sin
 which he has sinned,
 and it shall be forgiven
 to him
 ה
 1. And when a person ^{sins,}
 in that he hears
 the voice of 'aduration,
 and he is a witness,
 either he has seen or ^{known,}
 if he do not tell [it],
 then he shall bear his
 iniquity.
 2. Or a person
 who touches
 any unclean thing,
 whether [it be] the ^{carcass}
 of an unclean beast,
 or the carcass
 of unclean cattle,
 or the carcass
 of an unclean creeping ^{thing,}
 and it be hidden from ^{him,}
 and he be unclean,
 then he shall be guilty.
 3. Or when he touches
 the uncleanness of man,
 whatsoever his unclean-
 ness [be]
 wherewith he is unclean,
 and it be hidden from ^{him;}
 when he knows [of it],
 then he shall be guilty.
 4. Or a person
 when it swears
 pronouncing with the ^{lips}
 to do evil, or to do good,
 whatsoever [it be]
 that a man pronounces

על חטאתו
 אשר חטא
 ונסלח לו:
 CAP. V.
 1. ונפש כחטאת
 ושמעה
 קול אלה
 והוא עד
 או ראה או ידע
 אם לא יוד
 ונשא עונו:
 2. או נפש
 אשר תגע
 בכל דבר טמא
 או בנבנת
 חיה טמאה
 או בנבנת
 בהמה טמאה
 או בנבנת
 שרץ טמא
 ונעלם מפניו
 והוא טמא
 ואשם:
 3. או כי יגע
 בחטאת אדם
 לכל טמאתו
 אשר יטמא בה
 ונעלם מפניו
 והוא ידע
 ואשם:
 4. או נפש
 כי תשבוע
 לבטא בשפתים
 להרע או להיטיב
 לכל
 אשר יבטא האדם

1) I. e., an adjuration requiring witness to come forward. 2) Or, and bear, etc. 3) Or, and it escape his memory. 4) Or, and he be guilty. 4) Heb., hand reach not, etc.

at the foundation of the altar.
 31. And all its fat he shall remove.
 as [the] fat is removed from off the sacrifice of peace-offering; and the priest shall burn [it] on the altar for a sweet savor to the Lord; and the priest shall make atonement for him, and it shall be forgiven to him
 32. And if a lamb he bring his oblation for a sin-offering, a female, without blemish he shall bring it.
 33. And he shall lay his hand upon the head of the sin-offering, and he shall slaughter it for a sin-offering in the place where they slaughter the burnt-offering.
 34. And the priest shall take of the blood of the sin-offering with his finger, and he shall put [it] upon the horns of the altar of burnt-offering; and all its blood he shall pour out at the foundation of the altar.
 35. And all its fat he shall remove, as it is removed the fat of the lamb of the sacrifice of peace-offering; and the priest shall burn them on the altar, upon the fire-offerings of the Lord; and the priest shall make atonement for him

אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ :
 31. וְאֵת-כָּל-חֵלְבֹהּ יִסֹּר בְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מִעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹר הַבֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַה לְרִיחַ נִיחֹם לַיהוָה וּכְפָר עָלָיו הַבֹּהֵן וְנִסְחָה לוֹ :
 32. וְאִם-כִּבְשִׂי יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחַטָּאת נִקְרָה חַטִּימָה יְבִיאָנָה :
 33. וְסָבַף אֶת-יָדָיו עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחַטָּאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחָט אֶת-הָעֹלָה :
 34. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמַם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ :
 35. וְאֵת-כָּל-חֵלְבֹהּ יִסֹּר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֵלֶב הַכִּבְשִׂי מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹר הַבֹּהֵן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַה יָרַד אֲשֵׁי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו הַבֹּהֵן

and he shall put [it] upon the horns of the altar of burnt-offering; and he shall pour out its blood at the foundation of the altar of burnt-offering.
 26. And all its blood he shall burn on the altar, as the sacrifice of peace-offering; and the priest shall make atonement for him concerning his sin, and it shall be forgiven to him.
 27. And if any person ¹sin through error of the people of the land,² by his doing one of the ³prohibitions of the Lord, which ought not to be done, and he be guilty.
 28. If it be made known to him his sin, which he has sinned, then he shall bring his oblation a goat, a female, without blemish, for his sin which he has sinned.
 29. And he shall lay his hand upon the head of the sin-offering, and he shall kill the sin-offering in the place of the burnt-offering.
 30. And the priest shall take of its blood with his finger, and he shall put [it] upon the horns of the altar of the burnt-offering; and all its blood he shall pour out

וְנָתַן עַל-קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ הָעֹלָה :
 26. וְאֵת-כָּל-חֵלְבֹהּ יִקְטֹר הַמִּזְבֵּחַה כַּחֲלֵב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וּכְפָר עָלָיו הַבֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ וְנִסְחָה לוֹ :
 27. וְאִם-נִפְשָׁא אַחַת חַטָּאת בִּישְׁגָגָה מִמִּם הָאָרֶץ בַּעֲשֻׂתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשֶׂינָהּ וְאִשָּׁם :
 28. אִם הוּדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהָבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים חַטִּימָה נִקְרָה עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא :
 29. וְסָבַף אֶת-יָדָיו עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחַטָּאת בְּמָקוֹם הָעֹלָה :
 30. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל-קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ

1) I. e., of the people of the land sin through error. 2) I. e., of the common people. 3) Or, command

or the lost thing
which he has found.

מפּטִיר
24. Or any thing

about which he has
sworn falsely:

and he shall pay it in
full,
and the fifth [part] there-
of he shall add to it;
to whom it belongs

he shall give it.

in the day of [confess-
ing] his guilt.

25. And his trespass-
offering
he shall bring to the
Lord,

a ram without blemish
out of the flock.

according to thy
estimation,
for a trespass-offering

unto the priest.

26. And the priest shall
make atonement for him
before the Lord;

and it shall be forgiven
to him

concerning any of all
[these things]
which he may do

to be guilty thereby.

TZAV

ו

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. Command Aaron

and his sons,

saying:

This is the law of the
burnt-offering;
the burnt-offering

[shall be] upon the
hearth

upon the altar

או את־האֲבֵדָה
אֲשֶׁר מָצָא :

מפּטִיר
או מִכֹּל
24. או מִכֹּל

אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע עָלָיו
(לִשְׁקֹר)

וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשִׁוֹ

וְחִמְשֵׁיתוֹ יִסֹּף עִיּוֹ

לְאִשֶּׁר הוּא לוֹ

וְתָנַנּוּ

בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוֹ :

25. וְאֵת־אִשְׁמוֹ

יָבִיא לַיהוָה

אֵיל־תָּמִים

מִן־הַצֹּאן

בְּעֶרְפֹךָ

לְאִשִּׁם

אֶל־הַכֹּהֵן :

26. וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן

לְפָנָי יְהוָה

וְנִסְלַח לוֹ

עַל־אֲחַת מִכֹּל

אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה

לְאִשְׁמָה בָּהּ :

צו

CAP. VI.

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. צוּ אֶת־אַהֲרֹן

וְאֶת־בָּנָיו

לֵאמֹר

זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה

הוּא הָעֹלָה

עַל סוּקְדָה

עַל־הַמִּזְבֵּחַ

a ram without blemish
out of the flock.

according to thy
estimation,
for a trespass-offering

to the priest;

and the priest shall make
atonement for him
concerning his error

wherein he has erred

and knew [it] not.

and it shall be forgiven
to him.

19. It is a trespass-
offering;

he has certainly tres-
passed against the Lord.

20. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

21. When a person sins,

and commits a trespass
against the Lord,

and deals falsely with
his neighbor

in a matter of deposit,

or of bargain,

or in a robbery,

or he has oppressed his
neighbor.

22. Or he has found a
lost thing,

and he has dealt falsely
therein,

and he has sworn to a
lie;

In any of all [these thing]
which a man may do

to sin thereby.

23. And it shall be,

when he sins

and is guilty,

then he shall return the
robbery

which he has robbed,

or the thing which he
has gotten by
oppression,

or the deposit

which was deposited
with him,

אֵיל־תָּמִים
מִן־הַצֹּאן

בְּעֶרְפֹךָ
לְאִשִּׁם

אֶל־הַכֹּהֵן

וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן

עַל שְׁגֵאתוֹ

אֲשֶׁר־שָׁגָג

וְהוּא לֹא־יָדָע

וְנִסְלַח לוֹ :

19. אִשְׁמָה הוּא

אִשִּׁם אֲשֶׁם לַיהוָה :

20. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

21. נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא

וּמַעֲלָה מֵעַד בְּיְהוָה

וְכַחֵשׁ בְּעַמִּיתוֹ

בְּפִקְדוֹן

או־בְּתִשׁוּמַת יָד

או־בְּגָזֹל

או־עֲשָׂק אֶת־עַמִּיתוֹ :

22. או־מִצְאָ אֲבֵדָה

וְכַחֵשׁ בָּהּ

וְיִשָּׁבַע עַל־שֵׁ קֶר

עַל־אֲחַת מִכֹּל

אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם

לְחַטָּא בְּהִנֵּה :

23. וְהָיָה

כִּי־יִחַטָּא

וְאִשֵּׁם

וְהָשִׁיב אֶת־הַגְּזֹלָה

אֲשֶׁר גָּזַל

או־אֶת־הָעֲשָׂק

אֲשֶׁר עֲשָׂק

או־אֶת־הַפִּקְדוֹן

אֲשֶׁר הִפְקִד אֹתוֹ

1) Or, in the usual value. 2) Or, lies to his neighbor. 3) Or, loan; pledge. 4) Or, principal. 5) Or, his being found guilty. 7) Or, it is the burnt-offering [which shall be], etc.

in one of these [things],
 and it shall be forgiven
 to him:
 and it shall belong to
 the priest,
 as the meal-offering.
 14. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 15. A person
 when he commits a
 trespass,
 and he sins through error
 in the holy [things] of
 the Lord,
 then he shall bring his
 trespass-offering
 to the Lord,
 a ram without blemish
 out of the flock.
 according to thy
 estimation,
 [in] shekels of silver,
 by the shekel of the
 sanctuary,
 for a trespass-offering.
 16. And that what he
 sinned
 in the holy [things],
 he shall pay,
 and the fifth [part]
 thereof
 he shall add to it,
 and he shall give it to
 the priest:
 and the priest shall
 make atonement for him
 with the ram of the
 trespass-offering,
 and it shall be forgiven
 to him.
 17. And if a person sin,
 and do
 any of the prohibitions
 of the Lord
 which ought not to be
 done;
 but he do not know
 that he be guilty,
 and [so] bear his iniquity.
 18. Then he shall bring

מֵאַחַת מֵאֵלֶּה
 וְנִסְלַח לוֹ
 וְהִיְתָה לַכֹּהֵן
 כַּמִּנְחָה:
 14. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר:
 15. נֶפֶשׁ
 כִּי־תִזְעַל בְּעֵל
 וְהִמְטֵא בְּשִׁגְגָה
 בְּקִדְוֵי יְהוָה
 וְהֵבִיא אֶת־אִשְׁמוֹ
 לַיהוָה
 אֵיז תָּמִים
 מִן־הַצֹּאן
 בְּעֶרְכָּהּ
 כַּכֶּהֱשֶׁקִים
 בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ
 לְאִשִּׁים:
 16. וְאֵת אֲשֶׁר הִמְטֵא
 מִן־הַקֹּדֶשׁ
 יִשְׁלֵם
 וְאֵת־חֲמִישִׁיתוֹ
 יוֹסֵף עָלָיו
 וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן
 וְהִפְחִין יִכְפֹּר עָלָיו
 בְּאֵיז הָאִשִּׁים
 וְנִסְלַח לוֹ:
 17. וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי
 תִּחְטָא
 וְעָשָׂה הֵ
 אֶחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְיָ
 אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ
 וְלֹא־יָדַע
 וְאִשִּׁים
 וְנִשָּׂא עֲוֹנוֹ:
 18. וְהֵבִיא

but he shall not divide
 [it] asunder.
 9. And he shall sprinkle
 of the blood of the sin-
 offering
 upon the wall of the
 altar:
 and the rest of the blood
 shall be pressed out
 at the foundation of the
 altar:
 it is a sin-offering.
 10. And the second
 he shall offer [as] a
 burnt-offering
 according to the
 ordinance:
 and the priest shall make
 atonement for him
 concerning his sin which
 he has sinned,
 and it shall be forgiven
 to him.
 11. And if his means
 suffice not
 for two turtle-doves,
 or for two young pigeons,
 then he shall bring his
 oblation
 [for] what he has sinned,
 the tenth [part] of an
 ephah of fine flour
 for a sin-offering:
 he shall not put oil upon
 it,
 nor shall he put frank-
 incense upon it:
 for it is a sin-offering.
 12. And he shall bring it
 unto the priest,
 and the priest shall take
 of it
 his handful
 [as] its memorial,
 and he shall burn [it] on
 the altar
 upon the fire-offerings
 of the Lord:
 it is a sin-offering.
 13. And the priest shall
 make atonement for him
 concerning his sin
 which he has sinned

וְלֹא יִבְדֹּל יָ:
 9. וְהִזָּה
 מִדַּם הַחֲטָאת
 עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ
 וְהַנֶּשְׂאָר בְּדָם
 יִמָּצֵה
 אֶת־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ
 חֲטָאת הוּא:
 10. וְאֵת־הַשֵּׁנִי
 יַעֲשֶׂה עֹלָה
 כַּמִּשְׁפָּט
 וְכִפֹּר עָגְוֵי הַכֹּהֵן
 מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חֲטָא
 וְנִסְלַח לוֹ:
 11. וְאִם־לֹא תִשְׁפִּיעַ
 שְׁנֵי יְדוֹ
 לְשֵׁנֵי תְרִים
 אוֹ לְשֵׁנֵי בְנֵי־יוֹנֶה
 וְהֵבִיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ
 אֲשֶׁר חֲטָא
 עֲשִׂירִית הָאֵפָה סֹלֶת
 לְחֲטָאת
 לֹא־יִשֵּׂם עָלֶיהָ שֶׁמֶן
 וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבָנָה
 כִּי חֲטָאת הוּא:
 12. וְהֵבִיאהּ
 אֶת־הַכֹּהֵן
 וְכָפַן הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה
 מְלֹא קַמְחוֹ
 אֶת־אִזְכָּרָתָהּ
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
 עַל אִשֵּׁי יְהוָה
 חֲטָאת הוּא:
 13. וְכִפֹּר עָגְוֵי הַכֹּהֵן
 עַל־חֲטָאתוֹ
 אֲשֶׁר־חֲטָא

1) Heb., make; prepare. 2) Or, after the manner of the fire-offerings, etc. 3) Or, against. 4) I. e., the remnant. 5) Or, in value of [two] shekels of silver. 6) Or, though he knew it not, yet is he guilty, and he shall bear, etc.

20. ³Whatsoever touches its flesh

shall ⁴be holy;

and when [there] is sprinkled of its blood upon a garment,

what it was sprinkled upon thou shalt wash in a holy place.

21. But an earthen vessel

wherein it is boiled

shall be broken;

and if in a copper vessel it be boiled,

then it shall be scoured, and rinsed with water.

22. Every male among the priests shall eat [of] it;

it is most holy.

23. And any sin-offering,

whereof any of the blood is brought into the tent of meeting

to make atonement in the sanctuary, shall not be eaten;

it shall be burned with fire.

י

1. And this is the law of the trespass-offering: It is most holy.

2. In the place

where they slaughter the burnt-offering

they shall slaughter the trespass-offering, and its blood

he shall offer upon the altar round about.

3. And all its fat

he shall offer of it:

the fat tail,

20. כָּל אֲשֶׁר יִגַּע

בְּבִשְׂרָהּ

יִקְדָּשׁ

וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ

עַל-הַבְּגָד

אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ

תִּבְכֹּס בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ:

21. וּבְלִי-פָרֶיט

אֲשֶׁר תִּבְשְׁלֶנּוּ

יִשָּׁבֵר

וְאִם בְּכֶלִי נְחֹשֶׁת

בְּשִׂיָּהּ

וּבְהִק וּשְׂמָרָה

בְּמַיִם:

22. כָּרֵזֶרֶת בְּכֹהֲנָיִם

יֹאכַל אֹתָהּ

קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא:

23. וְכָל-דְּמָאָה

אֲשֶׁר יֹבֵא מִדָּמָהּ

אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד

דְּבַפֵּר בְּקֹדֶשׁ

לֹא תֹאכְלָהּ

בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף:

CAP. VII.

1. וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשָׁם

קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא:

2. בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ

אֶת-הָעֹלָה

יִשְׁחַטוּ אֶת-הָאֲשָׁם

וְאֶת-דָּמָו

יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב:

3. וְאֵת כָּרֵזֶלָהּ

יִקְרִיב כִּמְנוֹה

אֶת-הָאֵלֶּה

the tent part of an ephah of fine flour [for] a meal-offering continually, half of it in the morning,

and half of it in the evening.

14. Upon a baking-pan

with oil it shall be made,

[when it is] ²baked thou shalt bring it; twice baked,

[as] a meal-offering of pieces, thou shalt offer [it]

[for] a sweet savor to the Lord.

15. And the priest

that [shall be] anointed in his stead of his sons

shall offer it;

[it is] a perpetual statute to the Lord; it shall be burned wholly.

16. And every meal-offering of a priest shall be wholly [burned];

it shall not be eaten.

17. And the Lord spoke unto Moses, saying:

18. Speak unto Aaron

and unto his sons,

saying:

This is the law of the sin-offering: in the place

where the burnt-offering is slaughtered shall the sin-offering be slaughtered

before the Lord;

it is most holy.

19. The priest

that offers it as a sin-offering shall eat it;

in a holy place shall it be eaten, in the court of the tent of meeting.

עֲשֵׂיתָ הָאֵפֶה סֵלֶת

מִנְחָה תָּמִיד

מִהַצִּיֹּתָהּ בַּבֶּקֶר

וּמִחֲצִיֹּתָהּ בָּעֶרֶב:

14. עַל-מִנְחַת

בְּשֶׁמֶן תִּזְוֶהָ

כִּרְפִיכֶת תִּבְיַאֲנָהּ

תִּפְיִנִי

מִנְחַת פְּתִימִים

תִּקְרִיב

הַיִּם-נִיחִים לַיהוָה:

15. וְהַכֹּהֵן

הַמְשִׁיחַ תַּחֲתָיו

יִשְׁחַטוּ

אֶת-הָאֵשׁ

תִּקְעֹלֶם לַיהוָה

כְּלִיל תִּקְטָר:

16. וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן

כְּלִיל תִּהְיֶה

לֹא תֹאכְלָהּ

17. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר:

18. דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן

וְאֶל-בָּנָיו

לֵאמֹר

זֹאת תּוֹרַת הַחֲטָאֹת

בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה

תִּשְׁחַט הַחֲטָאֹת

לִפְנֵי יְהוָה

קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים הוּא:

19. הַכֹּהֵן

הַמְשִׁיחַ אֹתָהּ

יֹאכְלֶנָהּ

בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכְלָהּ

בְּחֹצֵר אֹהֶל מוֹעֵד:

1) Or, perpetually. 2) Or, sodden; soaked; saturated; mixed. 3) Or, whosoever 4) Or, become. 5) Or, they.

in front of the altar.
8. And he shall take up
from it
with his handful,

of the fine flour of the
meal-offering,
and of its oil,

and all its frankincense
which is upon the meal-
offering,
and he shall burn [it on]
the altar
[for] a sweet savor,

[as] its memorial to the
Lord.

9. And what is left of it
shall Aaron and his sons
eat;
unleavened it shall be
eaten
in a holy place;

in the court of the tent
meeting
they shall eat it.

10. It shall not be baked
leavened;
[as] their portion I have
given it
from my fire-offerings;

it is most holy
as the sin-offering, and
as the trespass-offering.
11. Every male

among the children of
Aaron
shall eat of it,

[as] a perpetual statute
for your generations

from the fire-offerings
of the Lord;
2) whatsoever touches
them
shall 3) be holy.

12. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

13. This is the oblation
of Aaron and his sons,
which they shall offer
to the Lord
in the day when he is
anointed;

אֶרְפָּנֵי הַמִּזְבֵּחַ :

8. וְהָרִים כְּמָנוֹ

בְּקַמְצוֹ

מִסֶּלֶת הַמִּנְחָה

וּמִשֶּׁמֶן

וְאֵת כֹּרֶת הַבִּנְיָה

אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה

וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ

רִיחַ נִיחֻם

אֲזַכְרֶתָּה לַיהוָה :

9. וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנּוּ

יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו

מִצֵּדוֹת הַתְּאֵבֵל

בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ

בְּחֶצֶר אֹהֶל-מוֹעֵד

יֹאכְלוּהָ :

10. לֹא תֵאָפֵחַ חֲמֵץ

חֶלְקָם נָתַתִּי אֵתָּה

מֵאֲשֵׁי

קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הִוא

כַּחֲמַאֲת וּכְאֵשֶׁם :

11. כָּל-זָכָר

בְּבָנֵי אַהֲרֹן

יֹאכְלוּהָ

חֻק־עוֹלָם

דִּרְתֵיכֶם

מֵאֲשֵׁי יְהוָה

כֹּל אֲשֶׁר-יִגַע בָּהֶם

יִקְדָּשׁ :

12 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

13. זֶה קָרְבָּן

אַהֲרֹן וּבָנָיו

אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה

בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ

all the night

unto the morning:

and the fire of the altar

shall be kept burning
on it.

3. And the priest shall
put on

his linen garment,

and linen breeches

he shall put upon his
flesh;

and he shall take up
the ashes

whereto the fire has
consumed

the burnt-offering
upon the altar,

and he shall put them
beside the altar.

4. And he shall take off
his garments,

and he shall put on
other garments,

and he shall bring out
the ashes

outside of the camp
unto a clean place.

5. And the fire upon the
altar

shall be kept burning
on it,

it shall not go out;

and the priest shall
burn upon it

wood
every morning;

and arrange the burnt-
offering upon it,

and he shall burn upon
it

the fat of the peace-
offerings.

6. A continual fire
shall be kept burning
upon the altar,

it shall not go out.

7. And this is the law
of the meal-offering;

the sons of Aaron

shall bring it

before the Lord,

כָּל-הַלַּיְלָה

עַד-הַבֹּקֶר

וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ

תִּהְיֶה בּוֹ :

3. וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן

כִּדוֹ

וּמְכַסֵּי-בֶרֶךְ

יִלְבָּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ

וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן

אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ

אֶת-הָעֵלֶה

עַל-הַמִּזְבֵּחַ

וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ :

4. וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו

וְלָבַשׁ

בְּגָדִים אֲחֵרִים

וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן

אֶל-בַּחוּץ לַמַּחֲנֶה

אֶל-מָקוֹם טָהוֹר :

5. וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ

תִּהְיֶה בּוֹ

לֹא תִכָּפֵה

וּבָעֵר עֲלֶיהָ חֹבֶתַן

עֲצִים

בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר

וְעָרַף עֲלֶיהָ הָעֵלֶה

וְהִקְטִיר עֲלֶיהָ

חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים :

6. אֵשׁ תָּמִיד

תִּהְיֶה עַל-הַמִּזְבֵּחַ

לֹא תִכָּפֵה :

7. וְזֹאת תּוֹרַת

הַמִּנְחָה

הַקָּרֵב אֵתָּה

בְּנֵי-אַהֲרֹן

קָרְבַּן יְהוָה

1) Or, [as his] portion for ever. 2) Or, whosoever. 3) Or, become,

that pertains to the Lord,

while his uncleanness
is upon him,

even that person shall
be cut off }

from his people.

21. And when a person
touches
any unclean [thing],

the uncleanness of man,

or an unclean beast,

or any unclean abomi-
nation,

and he eats

of the flesh of the sac-
rifice of peace-offering,
that pertains to the Lord,

even that person shall
be cut off }

from his people.

22. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

23. Speak

unto the children of
Israel,

saying:

Any fat,

of ox, or sheep, or goat,

you shall not eat.

24. And the fat of that
which dies of itself,

and the fat of that
which is torn of beasts,
may be used for any
manner of work;
but you shall in no wise
eat it.

25. For whosoever eats
fat

of the beast,

of which one offers

a fire-offering to the
Lord,

even the person that
eats shall be cut off }

from his people.

26. And any blood

אֲשֶׁר לַיהוָה

וּמִטְאֵתוֹ עָלָיו

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמּוּתָהּ :

21. וְנִפְשׁ כִּי-יִתְּנֶע

בְּכָל טִמְאָה

בְּטִמְאַת אָדָם

אוֹ בְּבֵהֵמָה טִמְאָה

אוֹ בְּכָל-שִׂקֵץ טִמְאָה

וְאָכַל

מִבֶּשֶׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים

אֲשֶׁר לַיהוָה

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמּוּתָהּ :

22. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

23. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

כָּל-חֵלֶב

שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז

לֹא תֹאכְלוּ :

24. וְחֵלֶב נִבְלָה

וְחֵלֶב טָרְפָה

יִעֲשֶׂה לְכָל-מְלָאכָה

וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ :

25. כִּי כִּי-אֵיכָל חֵלֶב

מִן-הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה

אִשָּׁה לַיהוָה

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַאֲכֹלָת

מֵעַמּוּתָהּ :

26. וְכָל-דָּמָם

on the day of [offering] his
oblation

it shall be eaten;

he shall not leave of it

until morning.

16. But if a vow, or a
freewill-offering

be the sacrifice of his
oblation,

on the day of his offering

his sacrifice

it shall be eaten;

and on the morrow

that which is left of it

shall be eaten.

17. But what is left
of the flesh of the

sacrifice
on the third day

it shall be burned with
fire.

18. And if it be eaten

of the flesh of the sac-
rifice of his peace-offering
on the third day,

it shall not be accepted,

he that offers it

to him it shall not be
accounted.

it shall be an abomi-
nation,

and the person

that eats of it

shall bear his iniquity.

19. And the flesh

that touches any
unclean thing

shall not be eaten;

it shall be burned with
fire;

and [as for] the flesh,
every clean [person]

shall eat [of the] flesh.

20. But the person

that eats flesh

of the sacrifice of peace-
offering,

בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ

יֹאכַל

לֹא-יִנְיֵחַ מִמֶּנּוּ

עַד-בֹּקֶר :

16. וְאִם-נִדְרָה אוֹ נִדְבָה

זָבַח קָרְבָּנוֹ

בְּיוֹם תִּקְרִיבוֹ

אֶת-זִבְחוֹ

יֹאכַל

וּמִבֹּחֶרֶת

וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ

יֹאכַל :

17. וְהַנּוֹתֵר

מִבֶּשֶׂר הַזֶּבֶחַ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בְּאֵשׁ יִשְׂרָף :

18. וְאִם הֵאָכַל יֹאכַל

מִבֶּשֶׂר-זֶבַח שְׁלָמֵיו

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

לֹא יִרְצֶה

הַמִּקְרִיב אֹתוֹ

לֹא יִחֲשֹׁב לוֹ

פְּגוּל יִהְיֶה

וְהַנֶּפֶשׁ

הַאֲכֹלָת מִמֶּנּוּ

עוֹנֶה תֵּשֵׂא :

19. וְהַבֶּשֶׂר

אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל-טִמְאָה

לֹא יֹאכַל

בְּאֵשׁ יִשְׂרָף

וְהַבֶּשֶׂר

כִּי-טָהוֹר

יֹאכַל בְּשֵׂר :

20. וְהַנֶּפֶשׁ

אֲשֶׁר-תֹּאכַל בְּשֵׂר

מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים

that offers it,
to him it shall belong.
10. And every meal-offering, mingled with oil, or dry,
to all the sons of Aaron it shall belong,
[to] one as well as [to] the other,
שְׁלֵישִׁי
11. And this is the law of the sacrifice of peace-offering, which one may offer to the Lord.
12. If for a thanksgiving he offer it,
then he shall offer with the sacrifice of the thanksgiving unleavened cakes mingled with oil,
and unleavened wafers anointed with oil,
and fine flour baked [and made into] cakes mingled with oil.
13. With cakes of unleavened bread he shall offer his oblation, with the sacrifice of his thanksgiving-peace-offering.
14. And he shall offer of it one of every oblation [for] a heave-offering to the Lord;
to the priest that sprinkles the blood of the peace-offerings,
to him it shall belong,
14. And the flesh of the sacrifice of his thanksgiving-peace-offering

הַמִּקְרִיב אֹתָהּ
לוֹ תִהְיֶה׃
10. וְכֹל מִנְחָה בְלוֹלָה-בַּשֶּׁמֶן וְיָבֵשׁ
לְכָל-בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה
אִישׁ בְּאָחָיו׃
שְׁלֵישִׁי
11. וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה׃
12. אִם עֲלֵ-תוֹדָה יִקְרִיב בָּנֹה וְהִקְרִיב עֲלֵ-זֶבַח הַתּוֹדָה חֲדָת מִצּוֹת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן וְרִקְיָקִי מִצּוֹת מִשְׁחִים בַּשֶּׁמֶן וְסֻלֹת מְרֻבֶּקֶת חֲדָת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן׃
13. עַל-חֲדָת לֶהֱם חֲמִיץ יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עֲלֵ-זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו׃
14. וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה זֶבֶח הַזֵּרוֹק אֶת-דָּמָם הַשְּׁלָמִים לוֹ-יִהְיֶה׃
15. וְכֶשֶׂר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו

and the fat that covers the lwards.
4. And the two kidneys, and the fat which is upon them, which is upon the flanks, and the lobe upon the liver, with the kidneys, he shall remove it.
5. And the priest shall burn them on the altar [for] a fire-offering to the Lord; it is a trespass-offering.
6. Every male among the priests shall eat [of] it; in a holy place it shall be eaten; it is most holy.
7. As is the sin-offering so is the trespass-offering; [there is] one law for them; the priest that makes atonement therewith,
to him it shall belong.
8. And the priest that offers the burnt-offering of a man, the skin of the burnt-offering which he has offered [shall be] for the priest, to him it shall belong.
9. And every meal-offering which is baked in the oven, and all that is made in the frying-pan, or upon a baking-pan [shall be] for the priest

וְאֶת-הַחֶלֶב הַנִּכְסְמָה אֶת-הַקְּרֹבִים׃
4. וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיִת וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶי הֵן אֲשֶׁר עַל-הַכְּסָלִים וְאֶת-הַיֹּתֶרֶת עַל-הַכֹּבֵד עַל-הַכְּלָיִת יְסִירֶנָּה׃
5. וְהִקְטִיר אֹתָם } חֶבְהֵן }
הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה לַיהוָה אָשֶׁם הוּא׃
6. כָּל-זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלֵנוּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֹאכֵל קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא׃
7. כַּחֲטָאת כָּאֲשֶׁם תּוֹרָה אֶחָת לָהֶם חֶבְהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בּוֹ לוֹ יִהְיֶה׃
8. וְחֶבְהֵן הַמִּקְרִיב אֶת-עֹלֹת אִישׁ עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לִבְהֵן לוֹ יִהְיֶה׃
9. וְכֹל-מִנְחָה אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתּוֹרֶן וְכֹל נִעְשָׂה בַּמְרִחֶשֶׁת וְעַל-מִחְבֵּט זֶבֶח־ן

1) Or, sodden; soaked; saturated; mixed.

[with] the robe,
 and he put upon him
 the ephod,
 and he girded him
 with the band of the
 ephod,
 and he bound [it] to him
 with it.
 8. And he put upon it
 the breastplate:
 and he put in the breast-
 plate
 the Urim
 and the Thummin.
 9. And he set the mitre
 upon his head,
 and he set upon the
 mitre,
 upon its forefront,
 the golden plate,
 the holy crown,
 as the Lord had com-
 manded Moses.
 10. And Moses took
 the anointing oil,
 and he anointed the
 tabernacle
 and all that was therein,
 and he sanctified them.
 11. And he sprinkled of it
 upon the altar
 seven times,
 and he anointed the
 altar
 and all its vessels,
 and the laver and its
 base,
 to sanctify them..
 12. And he poured
 of the anointing oil
 upon Aaron's head,
 and he anointed him,
 to sanctify him.

את-הַכֹּלֵל
 וַיִּתֵּן עָלָיו
 אֶת-הָאֶפֶד
 וַיַּחַזֵּק אֹתוֹ
 בַּחֲשֵׁבֶל הָאֶפֶד
 וַיִּאָפֶד לוֹ בּוֹ *
 8. וַיִּשֶׂם עָלָיו
 אֶת-הַחֹשֶׁן
 וַיִּתֵּן אֶל-הַחֹשֶׁן
 אֶת-הָאֲוִרִים
 וְאֶת-הַתּוּמִּיִּם :
 9. וַיִּשֶׂם אֶת-הַמִּצְנֶפֶת
 עַל-רֹאשׁוֹ
 וַיִּשֶׂם עַל-הַמִּצְנֶפֶת
 אֶל-טוֹל פָּנָיו
 אֶת צִיץ הַזָּהָב
 גִּזְרֵת הַקֹּדֶשׁ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה }
 אֶת-מֹשֶׁה :
 10. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת-שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וַיִּמְשַׁח אֶת-הַמִּשְׁכָּן
 וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ
 וַיְקַדְּשׁ אֹתָם :
 11. וַיִּזְרַק מִמֶּנּוּ
 עַל-הַמִּזְבֵּחַ
 שֶׁבַע פְּעָמִים
 וַיִּמְשַׁח אֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
 וְאֶת-הַבַּיִת וְאֶת-בְּנוֹ
 לְקַדְּשָׁם :
 12. וַיִּצַק
 מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן
 וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
 לְקַדְּשׁוֹ :

on the day when he
 commanded
 the children of Israel
 to offer
 their oblations
 to the Lord,
 in the wilderness of
 Sinai.
 ח
 רַבִּיעִי
 1. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 2. Take Aaron,
 and his sons with him,
 and the garments,
 and the anointing oil,
 and the bullock of the
 sin-offering,
 and the two rams,
 and the basket [with]
 the unleavened bread.
 3. And all the congre-
 gation
 assemble
 at the door of the tent
 of meeting.
 4. And Moses did
 as the Lord had com-
 manded him:
 and the congregation
 was assembled
 at the door of the tent
 of meeting.
 5. And Moses said
 unto the congregation:
 This is the thing
 which the Lord has com-
 manded
 to do.
 6. And Moses brought
 Aaron and his sons,
 and he washed them
 with water.
 7. And he put upon him
 the coat,
 and he girded him with
 a girdle,
 and he clothed him

בְּיוֹם צִוָּתוֹ
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְהַקְרִיב
 אֶת-קִרְבָּנֵיהֶם
 לַיהוָה
 בְּמִדְבַר סִינַי :
 CAP. VIII.
 רַבִּיעִי
 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 2. קַח אֶת-אַהֲרֹן
 וְאֶת-בְּנָיו אִתּוֹ
 וְאֶת הַבְּגָדִים
 וְאֶת שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֶת פַּר הַחַטָּאת
 וְאֶת שְׁנֵי הָאִילִים
 וְאֶת סַל הַמִּצּוֹת :
 3. וְאֶת כָּל-הַעֲדָה
 הַקְהֵל
 אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
 4. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
 וַתִּקְהַל הָעֲדָה
 אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
 5. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל-הָעֲדָה
 זֶה הַדָּבָר
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת :
 6. וַיִּקְרַב מֹשֶׁה
 אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו
 וַיִּרְתֹּץ אֹתָם בַּמַּיִם :
 7. וַיִּתֵּן עָלָיו
 אֶת-הַבִּגְדוֹת
 וַיַּחַזֵּק אֹתוֹ בְּאַבְגָּט
 וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ

1)I. e. the Lights and the Perfections.

33. He that offers the blood of the peace-offerings and the fat, of Aaron's sons, to him shall belong the right thigh for a portion.

34 For the breast of the wave-offering and the thigh of the heave-offering I have taken from the children of Israel out of the sacrifices of their peace-offerings, and I have given them to Aaron the priest and to his sons as a perpetual statute from the children of Israel.

35. This is the anointing-[portion] of Aaron, and the anointing-[portion] of his sons out of the fire-offerings of the Lord; in the day that he brought them to be priests to the Lord.

36. Which the Lord had commanded to give to them, in the day when he anointed them, from the children of Israel; [it is] a perpetual statute for their generations.

37. This is the law for the burnt-offering, for the meal-offering, and for the sin-offering, and the trespass-offering and for the consecration-offering, and for the sacrifice of peace-offering.

38. Which the Lord had commanded Moses in mount Sinai,

33. המקריב את דם השלמים ואת החלב מביני אהרן לו תהיה שוק תמיון למנה;

34 כי את חזה התנופה ואת השוק התרומה תקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לקהרן הכהן ולבניו דקה עולם;

מאת בני ישראל; זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לקהן ליתיה;

36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל תקת עולם לדרתם;

37 זאת התורה לעלה למנוחה ולחטאת ולקאשם ולמזבאים ודגובה השלמים;

38 אשר צוה יהוה את משה בבתר סיני

you shall not eat in all your habitations, [whether it be] of fowl or of beast.

27. Any person that eats any blood, even that person shall be cut off from his people.

28. And the Lord spoke unto Moses, saying:

29. Speak unto the children of Israel, saying:

He that offers the sacrifice of his peace-offering to the Lord shall bring his oblation to the Lord

out of the sacrifice of his peace-offering. 30. His own hands shall bring the fire-offerings of the Lord;

the fat with the breast shall he bring (it); the breast,

In order to wave it [for] a wave-offering before the Lord.

31. And the priest shall burn the fat on the altar; but the breast shall belong to Aaron and to his sons.

32. And the right thigh you shall give [for] a heave-offering to the priest

out of the sacrifices of your peace-offerings.

לא האכלו בכל מושבתיהם לעוף ולבהמה;

27. כל נפש אשר תאכל בלדם ונכרתה הנפש ההוא מעטמה;

28 וידבר יי אל משה לאמר;

29. דבר אל בני ישראל לאמר

המקריב את זבח שלמו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו;

30. ידיו תביאנה את אשני יהוה אתה תלב על-החזה וביאנו את החזה

דחניף אתו תנופה לפני יהוה;

31. והקטיר הכהן את-החלב המזבחה ומה יהיה לחזה ודבניו;

32. ואת שוק המימין תתנו תרומה זכה מזבחי שלמיהם;

1) Or, shoulder. 2) Or. [their] portion for ever. 3) Or, from.

and he put [them] upon
the fat,
and upon the right thigh.

27. And he put the whole
upon the palms of Aaron

and upon the palms of
his sons,
and he waved them

[as] a wave-offering
before the Lord.

28. And Moses took them
from off their palms.

and he burned [them]
on the altar
upon the burnt-offering;

they were a consecra-
tion-offering
for a sweet savor;

it was a burnt-offering
to the Lord.

29. And Moses took
the breast,

and he waved it

[as] a wave-offering
before the Lord;

from the ram of
consecration
was it for Moses as a
portion;

as the Lord had com-
manded Moses.

שִׁבְעֵי

30. And Moses took
of the anointing oil

and of the blood

which [was] upon the
altar,

and he sprinkled upon
Aaron,
upon his garments.

and upon his sons,

and upon the garments
of his sons with him;
and he sanctified

Aaron,
his garments,

and his sons,

and the garments of his
sons with him.

31. And Moses said

וַיִּשֶׂם עַל-הַחֲלָדִים
וְעַל-שׁוֹק הַיְמִינִי :

27. וַיִּתֵּן אֶת-הַכֹּל
עַל-כַּפָּי אַהֲרֹן
וְעַל-כַּפֵּי בָנָיו

וַיַּגִּד אֹתָם
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה :

28. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם
מֵעַד כַּפְּיָם

וַיִּקְטַר בַּמִּזְבֵּחַ
עַד-הָעֹלָה
מִלְאִים הֵם

לְרִיחַ נִיחֹחַ
אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה :

29. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת-הַחֹזֶה
וַיַּגִּידוּהוּ

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
מֵאֵיז הַמִּקְדָּשִׁים

לְמִשְׁחָה הִיא לְמִנְחָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה :

וַיַּגִּידוּהוּ
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

מֵאֵיז הַמִּקְדָּשִׁים
לְמִשְׁחָה הִיא לְמִנְחָה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה :

שִׁבְעֵי

30. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה

וּמִזֶּמֶן הַדָּם
אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ

וַיַּזְקֵם עַל-אֶהֱרֹן
וְעַל-בָּנָיו

וְעַל-בְּגָדָיו
וְעַל-בְּגָדֵי בָנָיו

וַיִּקְדָּשׁ אֶת-אַהֲרֹן
אֶת-בְּגָדָיו

וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו
וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו

וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו אִתּוֹ
וַיִּקְדָּשׁ אֶת-אַהֲרֹן

אֶת-בְּגָדָיו
וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו

וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו אִתּוֹ
וַיִּאמֶר מֹשֶׁה

31. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

their hands
upon the head of the
ram.

23. And he slaughtered
[it];
and Moses took of its
blood,

and he put [it]
upon the tip

of Aaron's right ear.

and upon the thumb

of his right hand.

and upon the great toe

of his right foot.

24. And he brought
Aaron's sons:

and Moses put of the
blood

upon the tip

of their right ear.

and upon the thumb

of their right hand.

and upon the great toe

of their right foot;

and Moses sprinkled the
blood

upon the altar round
about.

25. And he took the fat,
and the fat tail,

and all the fat

which is upon the
inwards,

and the lobe of the liver,

and the two kidneys,

and their fat.

and the right thigh.

26. And out of the bas-
ket of unleavened bread,
which [was] before the
Lord,

he took

one unleavened cake,

and one cake of oiled
bread,

and one wafer.

אֶת-יְדֵיהֶם
עַל-רֹאשׁ הָאֵיל :

23. וַיִּשְׁחָט
וַיִּקַּח מִדַּמּוֹ
בִּיתוֹן

עַל-תֵּיבֹת
אָזְנוֹ אַהֲרֹן הַיְמָנִית

וְעַל-בֶּהֱן
יְדוֹ הַיְמָנִית

וְעַל-בֶּהֱן
רִגְלוֹ הַיְמָנִית :

24. וַיִּבְרָךְ
אֶת-בְּנֵי אַהֲרֹן

וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִזֶּמֶן הַדָּם
עַל-תֵּיבֹת

אָזְנוֹם הַיְמָנִית
וְעַל-בֶּהֱן

יְדָם הַיְמָנִית
וְעַל-בֶּהֱן

רִגְלָם הַיְמָנִית
וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם

עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

25. וַיִּקַּח אֶת-הַחֵלֶב
וְאֶת-הַאֵלָה

וְאֶת-כָּל-הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עַל-הַקֶּבֶד

וְאֵת יִתְרַת הַכִּבְדִּים
וְאֶת-שְׁתֵּי הַבְּקָלִית

וְאֶת-חֲדָבָהּ
וְאֵת שׁוֹק הַיְמִינִי :

26. וּמִסַּל הַמַּצּוֹת
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה
לָקַח

חֶמֶת מַצֶּה אַחַת
וְחֶמֶת קֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת

וְרִקִּיק אֶחָד

1) Or. one.

and its dung.

he burned with fire

outside of the camp;

as the Lord had com-
manded Moses.

18. And he brought

the ram of the burnt-
offering;

and Aaron and his sons
laid

their hands

upon the head of the
ram.

19. And he slaughtered
[it]:

and Moses sprinkled

the blood

upon the altar round
about.

20. And the ram

he cut into its pieces;

and Moses burned

the head,

and the pieces.

and the fat.

21. And the inwards,

and the legs

he washed with water;

and Moses burned

the whole ram

on the altar;

it was a burnt-offering

for a sweet savor to the
Lord;

it was a fire-offering
to the Lord;

as the Lord had com-
manded Moses.

ישעי

22. And he brought

the other ram,

the ram of consecration;

and Aaron and his sons
laid

וְאֶת־פָּרִשֵׁי

עֲנָתָהּ בְּאֵשׁ

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה }
אֶת־מֹשֶׁה :

18. וַיָּבִיאוּ

אֶת־אֵיזֶה הָעֵז

וַיִּסְמְכוּ אֹהֲרָן וּבָנָיו

אֶת־יָדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ הָאֵיל :

19. וַיִּשְׁחַט

וַיִּזְרַק מֹשֶׁה

אֶת־הַדָּם

עַל־דְּמוּמֹת סָבִיב :

20. וְאֶת־הָאֵיזֶה

נִפְחַח לַנְּתִיחֵי

וַיִּקְמַר מֹשֶׁה

אֶת־הָרֹאשׁ

וְאֶת־הַנְּתִיחִים

וְאֶת־הַפָּרָר :

21. וְאֶת־הַקֶּרֶב

וְאֶת־הַכִּבְרִיעִים

רָחַץ בַּמַּיִם

וַיִּקְמַר מֹשֶׁה

אֶת־כָּל־הָאֵיל

הַמִּזְבֵּחַ

עָלָה הוּא

לְרִיח־נִיחֹחַ

אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה }
אֶת־מֹשֶׁה :

ישעי

22. וַיָּבִיאוּ

אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי

אֵיל הַקִּדְּשָׁיִם

וַיִּסְמְכוּ אֹהֲרָן וּבָנָיו

13. And Moses brought
Aaron's sons,

and he clothed them
[with] coats.

and he girded them
[with] girdle(s).

and he bound on them
turbans:

as the Lord had com-
manded Moses.

חֲמִישֵׁי

14. And he brought

the bullock of the sin-
offering;

and Aaron and his sons
laid

their hands

upon the head

of the bullock of the
sin-offering.

15. And he slaughtered
[it]:

and Moses took the
blood.

and he put [it]

upon the horns of the
altar

round about

with his finger.

and he ²cleansed the
altar.

then he poured out the
blood

at the foundation of the
altar.

and he sanctified it,

to make atonement for
it.

16. And he took

all the fat

which is upon the
inwards.

and the lobe of the liver.

and the two kidneys

and their fat;

and Moses burned [them]
on the altar.

17. And the bullock,

and its skin,

and its flesh,

13. וַיָּבִיאוּ מֹשֶׁה

אֶת־בָּנָיו אֹהֲרָן

וַיַּלְבָּשֵׁם כִּתְיֹת

וַיַּחְזֵר אֹתָם אֲבָנֹת

וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם מִנְבָּעוֹת

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה }
אֶת־מֹשֶׁה :

חֲמִישֵׁי

14. וַיָּבִיֵא

אֶת־פֶּרֶ הַחֲטָאת

וַיִּסְמְכוּ אֹהֲרָן וּבָנָיו

אֶת־יָדֵיהֶם

עַל־רֹאשׁ

פֶּרֶ הַחֲטָאת :

15. וַיִּשְׁחַט

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם

וַיָּתֵן

עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב

בְּאֶצְבָּעוֹ

וַיִּטְהַר אֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־הַדָּם יִצַק

אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ

וַיִּקְדֵּשׁהוּ

לְכַפֵּר עָלָיו :

16. וַיִּקַּח

אֶת־כָּל־הַחֵלֶב

אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב

וְאֶת־יֹתֵר הַכִּבְרִי

וְאֶת־שְׁתֵּי הַבְּקִיֹּת

וְאֶת־הַלִּבֵּיָן

וַיִּקְמַר מֹשֶׁה

הַמִּזְבֵּחַ :

17. וְאֶת־הַבֹּקֶר

וְאֶת־עֹרוֹ

וְאֶת־בָּשָׂרוֹ

1) Or, one. 2) Or, purified.

22. The Lord had commanded Moses.
 11. And the flesh and the skin he burned with fire outside of the camp.
 12. And he slaughtered the burnt-offering; and Aaron's sons delivered unto him the blood; and he sprinkled it upon the altar round about.
 13. And the burnt-offering they delivered unto him, with its pieces, and the head; and he burned [them] upon the altar.
 14. And he washed the inward parts and the legs; and he burned [them] upon the burnt-offering on the altar.
 15. And he brought the oblation of the people, and he took the goat of the sin-offering which [was] for the people, and he slaughtered it, and he offered it as a sin-offering, like the first.
 16. And he brought the burnt-offering, and he offered it according to the ordinance.
 17. And he offered the meal-offering, and he filled his palms of it, and he burned [it] upon the altar.

פֶּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 11. וְאֶת־הַבֶּשָׂר וְאֶת־הַעֹר שָׂרַף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :
 12. וַיִּשְׁחַט אֶת־הַעֹלָה וַיִּצְאֻהָ בְנֵי אַהֲרֹן אֲדָמָה וְאֶת־הַדָּמִים וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :
 13. וְאֶת־הַעֹלָה הִצְיִאוּ אֲדָמָה לְנִתְחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר על־הַמִּזְבֵּחַ :
 14. וַיִּרְחֹץ אֶת־יָדָיו וְאֶת־רַגְלָיו וַיִּקְטֹר עַל־הַעֹלָה הַמִּזְבֵּחַה :
 15. וַיִּקְרָב אֶת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שֵׁעִיר הַחַטָּאת אִשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחַטְהוּ וַיַּחְמִימֵהוּ כַּרְאִשׁוֹ :
 16. וַיִּקְרָב אֶת־הַעֹלָה וַיַּעֲשֵׂהָ כַּמִּשְׁפָּט :
 17. וַיִּקְרָב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא כַפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ

This thing which the Lord had commanded you shall do; then will appear unto you the glory of the Lord.
 7. And Moses said unto Aaron: Come near unto the altar, and offer thy sin-offering, and thy burnt-offering, and make atonement for thyself, and for the people; and offer the oblation of the people, and make atonement for them; as the Lord had commanded.
 8. And Aaron came near unto the altar; and he slaughtered the calf of the sin-offering which [was] for himself.
 9. And the sons of Aaron brought the blood unto him; and he dipped his finger in blood, and he put [it] upon the horns of the altar, then he poured out the blood at the foundation of the altar.
 10. And the fat, and the kidneys, and the lobe from the liver of the sin-offering, he burned on the altar

וְהַתִּבְרָךְ אִשֶׁר צִוָּה יְהוָה תֵּעָשֶׂה וַיֵּרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה :
 7. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קָרֵב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָשֵׂה אֶת־חַטְּאתְךָ וְאֶת־עֹלֹתְךָ וּכְפֹר בְּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וְעָשֵׂה אֶת־קָרְבַּן הָעָם וּכְפֹר בְּעַדָם פֶּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה :
 8. וַיִּקְרָב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֹלַת חַטָּאת אִשֶׁר־לוֹ וַיִּזְרַק אֶת־דַּמָּהּ עַל־הַקְּרָנוֹת וַיִּשְׁפֹּךְ אֶת־הַדָּם עַל־סוּף הַמִּזְבֵּחַ :
 9. וַיִּבְרְכוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּמִים וַיִּדְבֹּק אֶת־אֶבְרָתוֹ בַּדָּם וַיִּשְׂפֹךְ אֶת־הַדָּם עַל־הַקְּרָנוֹת וַיִּשְׂפֹךְ אֶת־הַדָּם עַל־סוּף הַמִּזְבֵּחַ :
 10. וְאֶת־הַכֹּבֵד וְאֶת־הַיֶּסֶד וְאֶת־הַכִּבְדֹּת מִן־הַכֹּפֶר מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה

1) Heb., make.

SHEMINEE

שְׁמִינִי

ט.

CAP. IX.,

1. And it came to pass,

א. וַיְהִי

on the eight day

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

Moses called

קָרָא מֹשֶׁה

(to) Aaron and (to) his sons,
and (to) the elders of Israel.

לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וְלִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל :

2. And he said unto

2. וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן

Aaron:

קַח-רֶדֶד

Take thee

עֵגֶל בֶּן-בָּקָר

a *calf of the herd

לְחַטָּאת

for a sin-offering,

וְאַיִל לְעֹלָה

and a ram for a burnt-

תְּמִימִים

without blemish,

וְתִקְרַב לְפָנֵי יְהוָה :

and offer [them] before the Lord.

3. And unto the children of Israel

3. וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

you shall speak, saying:

תִּדְבַר לְאַמֵּר

Take a he-goat

קָחֻ שְׂעִיר-עִזִּים

for a sin-offering,

וְעֵגֶל וּבָקָשׁ

[both] a year old,

בְּנֵי-שָׁנָה

without blemish,

תְּמִימִים

for a burnt-offering.

וְעֹלָה :

4. And an ox and a ram

4. וְשִׂטֹר וְאַיִל

for peace-offerings,

לְשִׁלְמִים

to sacrifice before the Lord;

וְזָבַח לְפָנֵי יְהוָה

and a meal-offering

וּמִנְחָה

mingled with oil;

בְּדוּלָה בְשֶׁמֶן

for to-day

כִּי הַיּוֹם

the Lord will appear unto you.

וַיֵּהָרָא יְהוָה אֶלְיֶיכֶם :

5. And they took

5. וַיִּקְחֻהוּ

that which Moses had commanded

אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה

in the front of the tent of meeting;

אֶל-פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

and all the congregation came near,

וַיִּקְרְבוּ כָּל-בְּנֵי עֵדֻת

and they stood before the Lord.

וַיַּעֲמֻדוּ לְפָנֵי יְהוָה :

6. And Moses said:

6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

unto Aaron and unto his sons:

אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו

Bull the flesh

בָּשְׂרוּ אֶת-דִּבְשֵׁר

[at] the door of the tent of meeting;
and there you shall eat it

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

and the bread

וְאֶת-לֶחֶם

which is in the basket of the consecration,
as I have commanded,

אֲשֶׁר בַּסֵּל הַקֹּדֶשׁ

saying:

כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי

Aaron and his sons

אֶהֲרֹן וּבָנָיו

shall eat it,

וְיֹאכְלוּהוּ :

32. And what is left

32. (וּמִנְחָתוֹ

of the flesh and of the bread

בְּבָשָׂר וּבִלְחֶם

you shall burn with fire.

בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ :

33. And from the door

33. וּמִפֶּתַח

of the tent of meeting

אֹהֶל מוֹעֵד

you shall not go out

לֹא תֵצֵאוּ

seven days,

שִׁבְעַת יָמִים

until the day when it be fulfilled

עַד יוֹם מְלֵאת

the days of your consecration;

יְמֵי מְלֻאֲתֵיכֶם

for seven days

כִּי שִׁבְעַת יָמִים

he shall fill your hands,¹

יִמְלֵא אֶת-יְדֵיכֶם :

34. As ²they have done

34. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה

this day,

בַּיּוֹם הַזֶּה

[so] has the Lord commanded to do,

כִּי־יָצַח יְהוָה לַעֲשׂוֹת

to make atonement for you.

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :

35. And [at] the door of the tent of meeting

35. וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד

you shall abide day and night

תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה

seven days,

שִׁבְעַת יָמִים

and you shall keep

וּשְׁמַרְתֶּם

the charge of the Lord,

אֶת-מִשְׁמַרְתֵּי יְהוָה

that you die not;

וְלֹא תָמוּתוּ

for so I have been commanded.

כִּי-גַן צִוִּיתִי :

36. And Aaron and his sons did

36. וַיַּעֲשׂוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו

all the things

אֵת כָּל-דְּבָרִים

which the Lord had commanded

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה

by the hand of Moses.

בְּיַד-מֹשֶׁה :

1) I. e., consecrate you. 2) Heb., he. 3) Or, a young calf. 4) Heb., appeared.

thou shalt not drink.
 thou, nor thy sons with thee,
 when you go
 into the tent of meeting,
 that you die not:
 [it shall be] a perpetual statute
 for your generations.
 10. And ²that you may distinguish
 between the holy
 and (between) the ⁴common,
 and between the unclean
 and (between) the clean.
 11. And ³that you may teach
 the children of Israel
 all the statutes
 which the Lord has spoken
 unto them
 by the hand of Moses
 רביעי
 12. And Moses spoke.
 unto Aaron,
 and unto Eleazar
 and unto Ithamar,
 his sons that were left
 Take the meal-offering
 that is left of the fire-
 offerings of the Lord,
 and eat it unleavened
 beside the altar;
 for it is most holy.
 13. And you shall eat it
 in a holy place,
 because [it is] thy
 appointed portion
 and it is the appointed
 portion of thy sons
 out of the fire-offerings
 of the Lord;
 for so I have been com-
 manded.
 14. And the breast of the
 wave-offering

אֶת־תַּשְׁתִּי
 אֶתְּהוּ וּבְנֵיךָ אִתְּךָ
 כִּבְאֲכֶם
 אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
 וְלֹא תָמוּתוּ
 חֻקַּת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם :
 10. וְלִדְבַר
 בֵּין הַקֹּדֶשׁ
 וּבֵין הַחֹל
 וּבֵין הַטְּמֵא
 וּבֵין הַטָּהוֹר :
 11. וְלִדְבַר
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֵת כָּל־חֻקֵּי
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֲלֵיכֶם
 בְּיַד־מֹשֶׁה :
 רביעי
 12. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶל־אַהֲרֹן
 וְאֶל־אֶלְעָזָר
 וְאֶל־אִיתָמָר
 בְּנָיו הַנּוֹתָרִים
 קַחְוּ אֶת־הַמִּנְחָה
 הַנּוֹתָרֶת מֵאֲשֵׁי יְהוָה
 וְאֲכַלְוּהָ מִצֹּד
 אֹהֶל הַמִּזְבֵּחַ
 כִּי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא
 13. וְאָכַלְתֶּם אֹתָהּ
 בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ
 כִּי־חֻקָּה
 וְחֻק־בְּנֵיךָ הוּא
 מֵאֲשֵׁי יְהוָה
 כִּי־בְצִוִּיתִי :
 14. וְאֵת חֶזֶה הַתְּנוּפָה

the sons of Uzziel,
 the uncle of Aaron,
 and he said unto them:
 Come near,
 carry your brethren
 from before the sanctu-
 ary
 outside of the camp.
 5. And they came near,
 and they carried them
 in their coats
 outside of the camp,
 as Moses had spoken.
 6. And Moses said
 unto Aaron,
 and to Eleazar and to
 Ithamar,
 his sons:
 Your beads
 you shall not let ¹go
 loose,
 and your garments you
 shall not rend,
 that you die not,
 and that he be [not] ²angry
 with all the
 congregation;
 but your brethren,
 all the house of Israel,
 may ²weep for the
 burning
 which the Lord has
 kindled.
 7. And from the door
 of the tent of meeting
 you shall not go out,
 lest you die;
 for the anointing oil
 of the Lord
 is upon you;
 and they did according
 to the word of Moses.
 8. And the Lord spoke
 unto Aaron,
 saying:
 9. Wine or strong drink

בְּנֵי עֻזִּיאֵל
 דָּד אַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 קְרִבּוּ
 שְׂאוּ אֶת־אֶחֵיכֶם
 מִמִּלֵּת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ
 אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה :
 5. וַיִּקְרְבוּ
 וַיִּשְׂאוּם בְּכִתְנֹתָם
 אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה :
 6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־אַהֲרֹן
 וְאֶל־אֶלְעָזָר
 וְאֶל־אִיתָמָר
 בְּנָיו
 רֵאשֵׁיכֶם
 אַל־תִּפְרְעוּ
 וּבְגָדֵיכֶם לֹא־תִפְרְמוּ
 וְלֹא תִכְתּוּ
 וְעַל כָּל־הָעֵדָה
 יִקְזֶף
 וְאֵחֵיכֶם
 כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 יִכְבּוּ אֶת־הַשָּׂרִיף
 אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה :
 7. וּמִפֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד
 לֹא תֵצְאוּ
 פֶן־תָּמוּתוּ
 כִּי־שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה
 עָלֵיכֶם
 וַעֲשׂוּ כַדְבָר מֹשֶׁה :
 8. וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־אַהֲרֹן
 9. וַיֹּאמֶר
 9. יַיִן וְשִׁכָּר

1) Or, grow long; some ancient versions render: Uncover not your heads. 2) Or, bewep the, etc: bewall. 3) Or, you shall, etc. 4) Or, unholy.

and they blessed the
people;
and the glory of the
Lord appeared
unto all the people.

שָׁלֵשִׁי
24. And [there] came
forth fire
from before the Lord,
and it consumed upon
the altar
the burnt-offering

and the 'fat:
and all the people saw
[it].
and they shouted.

and they fell upon their
faces.

1. And [there] took
Aaron's sons,
Nadab and Abihu,

each man his 'firepan,
and they put in them fire.

and they put upon it
incense,
and they offered before
the Lord
strange fire,

which he had not com-
manded them.

2. And [there] came
forth fire
from before the Lord,

and it 'devoured them.

and they died before
the Lord.

3. And Moses said
unto Aaron:

This is what the Lord
spoke,
saying:

By those that are near
me I will be sanctified,
and before all the people

I will be glorified;

and Aaron kept silent.

4. And Moses called
(to) Mishael

and (to) Elzaphan,

וַיִּכְרְבוּ אֶת־הָעָם
וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֶל־כָּל־בְּנֵי־הָעָם;
וַיִּשְׁלַח אֵשׁ
מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ
אֶת־הַעֹלָה
וְאֶת־הַחֲלָבִים
וַיֵּרָא אֵשׁ כְּהָעֵם
וַיִּזְרְזוּ
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם;
CAP. X.

1. וַיִּקְחוּ בְנֵי־אֶהֱרֹן
נָדָב וַאֲבִיהוּא
אִישׁ מִחַתָּתוֹ
וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ
וַיִּשְׂכוּ עָלֶיהָ כְּמִטַּת
וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה
אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם;
2. וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַתֹּאכַל אוֹתָם
וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה;
3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן
הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
לֵאמֹר
בְּקִרְבִי אֶקְדֹּשׁ
וְעַל־פְּנֵי כָּרְהֵם
אֶקְדֹּשׁ
נִידָם אַהֲרֹן;
4. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
אֶל־מִישָׁאֵל
וְאֶל־אֶלְצָפָן

besides the burnt-
offering of the morning.
18. And he slaughtered
the ox
and the ram,
the sacrifice of peace-
offering
which [was] for the
people:
and Aaron's sons
delivered
the blood unto him,
and he sprinkled it upon
the altar
round about.

19. And the 'fat
of the ox
and of the ram,
the fat tail, and the cov-
ering [of the inwards],
and the kidneys,
and the lobe of the liver.

20. And they put
the 'fat
upon the breasts,
and he burned the 'fat
on the altar.

21. And the breasts
and the right thigh
Aaron waved
[for] a wave-offering
before the Lord:
as Moses had com-
manded.

22. And Aaron raised
his hands
toward the people,
and he blessed them:
and he came down

from offering the sin-
offering,
and the burnt-offering,
and the peace-offerings.

23. And Moses and
Aaron went
into the tent of meeting,
then they came out,

מִקְדָּב עֹלֹת הַבֶּקָר :
18. וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר
וְאֶת־הָאֵילִם
זֶבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לָעָם
וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן
אֶת־הַדָּמִם אֵלָיו
וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב :

19. וְאֶת־הַחֲלָבִים
מִן־הַשּׁוֹר
וּמִן־הָאֵילִם
הָאֵלִיָּה וְהַמְכַסֶּה
וְהַכְּלָיִת
וְיֹתֵרֵת הַכֶּבֶד :

20. וַיִּשְׂכוּ
אֶת־הַחֲלָבִים
עַל־הַחֹזֶת
וַיִּקְטֹר הַחֲלָבִים
הַמִּזְבֵּחַ :

21. וְאֵת הַחֹזֹת
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין
הִנִּיף אַהֲרֹן
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה :

22. וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן
אֶת־יָדָיו יָדָיו ק'
אֶל־הָעָם
וַיְבָרֶכֶם
וַיֵּרֵד

מֵעֲשֵׂת הַחַטָּאת
וְהָעֹלָה
וְהַשְּׁלָמִים :

23. וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּצְאוּ

1) Or, fat-pieces. 2) Or, censor. 3) Or, consumed.

10. But whatsoever has not fins and scales in the seas, and in the rivers, of all creeping thing[s] of the waters, and of all the living creature[s] that [are] in the waters, they are an abomination to you.	10. וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סנפיר וקשקשת בַּיָּם וּבְנְהַלִּים מִכָּל יִשְׂרָאֵל הַיָּם וּמִכָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֵן :	among the beast[s]. that may you eat.	בְּבֵהֵמָה אֲתָה תֹאכְלוּ :
11. And an abomination they shall be to you; of their flesh you shall not eat, and their carcass you shall ¹¹ abominate	11. וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֵן מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת־נַבְלָתָם תִּשְׂקֹצוּ	4. Nevertheless these you shall not eat, of those that 'bring up [the] cud, or of those that have a parted hoof: the camel, because he brings up [the] cud but he has no parted hoof.	4. אֲנִי אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִפְּעֻלֵי הַגֵּרָה וּמִפְּרָסֵי הַפְּרָסָה אֶת־הַנְּמֵל כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפְרָסָה אֵינָנוּ { מִפְּרָסִים
12. Whatsoever has not fins and scales in the waters, is an abomination of you.	12. כֹּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סנפיר וקשקשת בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֵן :	5. And the ² coney. because he brings up [the] cud, but he has no parted hoof. he is unclean to you.	5. וְאֶת־הַשִּׁפָּן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא יִפְרִים סָמָא הוּא לָכֵן :
13. And these you shall ¹¹ abominate of the fowl; they shall not be eaten. they are an abomination; the ³ eagle, and the ⁴ gier-eagle, and the ospray.	13. וְאֶת־אֵלֶּה תִּשְׂקֹצוּ כַּדְּעִוָּף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֶת־הַנְּשִׁיר וְאֶת־הַפֶּרֶס וְאֵת הַעֲזוּנָה :	6. And the hare. because she brings up [the] cud, but has no parted hoof. she is unclean to you.	6. וְאֶת־הָאֲרָנָת כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה הוּא וּפְרָסָה לֹא הִפְרִיָּה סָמָא הוּא לָכֵן :
14. And the ⁵ kite, and the ⁶ falcon after its kind, 15. Every raven after its kind. 16. And the ⁷ ostrich, and the night-hawk, and the ⁸ seamew, and the hawk after its kind. 17. And the little owl, and the cormorant, and the ⁹ great owl, 18. And the ¹⁰ horned owl, and the pelican, and the ¹⁰ vulture, 19. And the stork,	14. וְאֶת־הַדָּבָה וְאֶת־הַחַיָּה לְמִינָהּ : 15. אֵת כָּל־עֹרֵב לְמִינוֹ 16. וְאֵת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת־הַחַמֶּסֶם וְאֶת־הַשִּׁמְרֹן וְאֶת־הַנֶּיֶץ לְמִינֵהוּ : 17. וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַיָּשׁוּף : 18. וְאֶת־הַתְּנַשְׂמַת וְאֶת־הַקָּאָת וְאֶת־הַרְחָם : 19. וְאֵת הַחַסְיָדָה	7. And the swine. because he has a parted hoof, and [the] hoof is com- pletely divided, but he chews not [the] cud. he is unclean to you.	7. וְאֶת־הַחִזִּיר כִּי־מִפְּרָסִים פְּרָסָה { הוּא וְשִׁמְעַ שִׁמְעַ פְּרָסָה וְהוּא גֵרָה לֹא־יִגַּר סָמָא הוּא לָכֵן :
	18. וְאֶת־הַתְּנַשְׂמַת וְאֶת־הַקָּאָת וְאֶת־הַרְחָם : 19. וְאֵת הַחַסְיָדָה	8 Of their flesh you shall not eat, and their carcass you shall not touch; they are unclean to you.	8. מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנַבְלָתָם לֹא תִגְעוּ סָמָאִים הֵם לָכֵן :
	17. וְאֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַיָּשׁוּף : 18. וְאֶת־הַתְּנַשְׂמַת וְאֶת־הַקָּאָת וְאֶת־הַרְחָם : 19. וְאֵת הַחַסְיָדָה	9. These you may eat of all that [are] in the waters: Whatsoever has fins and scales in the waters, in the seas, and in the rivers, that may you eat.	9. אֵת־זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם כֹּל אֲשֶׁר־לוֹ סנפיר וקשקשת בַּמַּיִם בַּיָּם וּבְנְהַלִּים אֲתֵם תֹאכְלוּ :

1) Or, chew. 2) Or, Hyrax Syriacus; rock-badger; jerboa; wabber. 3) Or, great vulture. 4) Or, ossifraga.
5) Or, vulture. 6) Or, kite. 7) Or, owl. 8) Or, cuckoo. 9) Or, swan. 10) Or, gier-eagle. 11) Or, detest.

shall be unclean.

27. And when [aught] of their carcass falls upon any sowing seed which is to be sown, it is clean.

38. But when water is put upon seed,

and [aught] of their carcass falls upon it, it is unclean to you.

39. And when it dies any beast

which is ^{to} you for food;

he that touches its carcass shall be unclean until the evening.

40. And he that eats of its carcass shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening;

and he that bears its carcass shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening.

41. And every creeping thing that creeps upon the earth is an abomination;

it shall not be eaten.

42. Whatsoever goes upon [the] belly,

and whatsoever goes upon four [feet],

even whatsoever has many feet of all the creeping thing[s] that creep upon the earth, them you shall not eat;

for they are an abomination.

43. You shall not make your souls

יִמְאָא :

37. וְכִי יִפֹּל מִגִּבְלָתְכֶם עַל-כָּדִי-זָרַע זָרוּעַ אֲשֶׁר יִזְרַע

מִהוֹר הוּא :

38. וְכִי יִתֵּן-מַיִם עַל-זָרַע

וְנָפֵל מִגִּבְלָתְכֶם עָלָיו מִמָּאָה הוּא לָכֶם :

39. וְכִי יָמוּת מִן-הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר-הִיא לָכֶם לְאֹכְלָהּ

הַנֹּגֵעַ בְּגִבְלָתָהּ יִמְאָא עַד-הָעֶרֶב :

40. וְהַאֲכַל מִגִּבְלָתָהּ יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְיִמְאָא עַד-הָעֶרֶב

וְהַנִּשָּׂא אֶת-נִבְדָּתָהּ יִכְבֵּס בְּגָדָיו

וְיִמְאָא עַד-הָעֶרֶב :

41. וְכָל-הַשֹּׁרֵץ הַשֹּׁרֵץ עַד-הָאָרֶץ

שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל :

42. כָּל הוֹלֵךְ עַל-בָּטֶן

וְכָל הוֹלֵךְ עַל-אַרְבַּע

עַד-כִּי-מֵרֶבֶה רַגְלָיִם לָכֶם-הַשֹּׁרֵץ

הַשֹּׁרֵץ עַל-הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם

כִּי-שֶׁקֶץ הֵם :

43. אַל-תִּשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם

or raiment,

or skin,

or sack.

every vessel

that work is done

therewith.

shall be brought into water.

and it shall be unclean until the evening.

then shall it be clean.

שִׁבְעִי

33. And every earthen vessel

whereto [any] of them falls,

whatsoever is in it

shall be unclean.

and [the vessel] you shall break.

34. All food [therein]

which may be eaten,

that on which water comes,

shall be unclean:

and all drink

that may be drunk

in every [such] vessel,

shall be unclean.

35. And every thing

upon which [aught] of their carcass falls

shall be unclean:

an oven, or a ^{range} for pots

shall be ^{broken} in pieces:

they are unclean,

and unclean they shall be to you.

36. Nevertheless a fountain or a pit

of a gathering of water,

shall be clean;

but ^{he} that touches their carcass

או בגד

או-עור

או שק

כל-כלי

אשר-יששׂה מלאכה

בהם

במים יובא

וממא עד-הערב

ומהר :

שבעי

33. וכל-כלי-חרש

אשר-יפל מהם אל-תוכו

כל אשר בהו

יממא

ואתו תשברו :

34. מכל-האכל

אשר יאכל

אשר יבוא עליו מים

יממא

וכל-משקה

אשר ישתה

בכל-כלי

יממא :

35. וכל

אשר-יפל מנגבלתם

עליו

יממא

תנור וכרים

יתץ

ממאים הם

וממאים יהיו לכם :

36. אנה מעין וכור

מקוה-מים

יהיה טהור

ונגע בגבלתם

1) Heb., and ^{if} you, etc. 2) Or, stew-pan. 3) Or, that which. 4) Or, allowed to you, 5) Or, your. selves. 6) Or, destroyed.

whosoever touches them shall be unclean.

27. And whatsoever goes upon its paws,

among all the living creatures, that go upon four [feet].

they are unclean to you;

whosoever touches their carcass shall be unclean until the evening.

28. And he that bears their carcass

shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening; they are unclean to you.

29. And these are to you the unclean

among the creeping thing[s] that creep upon the earth:

the weasel,

and the mouse,

and the ⁵great lizard after its kind.

30. And the ⁶gecko,

and the ^{6a}land-crocodile,

and the ^{6b}lizard,

and the ^{6c}sand-lizard⁷

and the ⁸chameleon.

31. These are

the unclean to you

among all the creeping thing[s];

whosoever touches them

when they are dead,

shall be unclean until the evening.

32. And every [thing]

upon which it falls

[any] of them,

when they are dead,

shall be unclean;

whether [it be] a vessel of wood,

כְּרִי-הַנִּנְעָה בָּהֶם יִטְמָא

27. וְכָל הַחַיָּה

עַל-פְּתָיו

בְּכָר-הַחַיָּה

הַהֹלֶכֶת עַל-אַרְבַּע

טַמְאִים הֵם לָכֶם

כָּל-הַנִּנְעָה בְּנִבְלָתָם

יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב :

28. וְהַנֶּשֶׂא

אֶת-נִבְלָתָם

יְכַסֵּם בְּגָדָיו

וְיִטְמָא עַד-הָעֶרֶב

טַמְאִים הֵמָּה לָכֶם :

29. וְזֵה לָכֶם הַטַּמְאֵא

בַּשָּׂרָץ

הַשֹּׁרֵץ עַל-הָאָרֶץ

הַחֹרֵד

וְהַעֲכָבֵד

וְהַצֹּב לְמִינֵהוּ :

30. וְהָאַנְקָה

וְהַכֹּחַ

וְהַטְּאָה

וְהַחֲמַט

וְהַתְּנִשְׁמַת :

31. אֵלֶּה

הַטַּמְאִים לָכֶם

בְּכָר-הַשָּׂרָץ

כָּל-הַנִּנְעָה בָּהֶם

בְּנִתָּם

יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב :

32. וְכָל

אֲשֶׁר-יִפֹּד עָרְוֵי

מֵהֶם

בְּמָתָם

יִטְמָא

מִכָּר-כָּל-עֵץ

the ¹heron after its kind,

and the ²hoopoe,

and the bat,

20. ³Every winged

creeping thing

that goes upon four [feet]

is an abomination to you.

21. Nevertheless these

you may eat of all winged creeping thing[s]

that go upon four [feet],

which have legs

above their feet,

to leap with them

upon the earth.

22. [Even] these of them

you may eat:

the ^{4a}locust after its kind,

and the ^{4b}bald locust after its kind,

and the ^{4c}cricket after its kind,

and the ^{4d}grasshopper after its kind.

23. But every winged creeping thing,

which has four feet,

is an abomination to you.

24. And by these shall you become unclean,

whosoever touches their carcass

shall be unclean until the evening.

25. And whosoever bears

[aught] of their carcass

shall wash his clothes,

and he shall be unclean until the evening.

26. Every beast

that has a parted hoof,

which is not completely divided,

or it brings not up [the] ^{end},

is unclean to you;

הַחֲנֹפֶה לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַדּוֹכִיפֵת

וְאֶת-הַעֲמִיף :

20. כָּל שָׂרָץ הָעֹף

הַהֹלֶךְ עַל-אַרְבַּע

שָׂקִץ הוּא לָכֶם :

21. אֲךֵּן אֶת-זֵה תֹאכְלוּ

מִכָּל שָׂרָץ הָעֹף

הַהֹלֶךְ עַל-אַרְבַּע

אֲשֶׁר-לֹא לֹקְכָרְעִים

מִמַּעַל לְרַגְלָיו

לְנַתֵּר בְּהֵן

עַד-הָאָרֶץ :

22. אֶת-אֵלֶּה מֵהֶם

תֹאכְלוּ

אֶת-הָאֲרָבָה לְמִינוֹ

וְאֶת-הַסַּרְעֵס לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַחֲרָנֵל לְמִינֵהוּ

וְאֶת-הַחֹב לְמִינֵהוּ :

23. וְכָל שָׂרָץ הָעֹף

אֲשֶׁר-לוֹ אַרְבַּע

רַגְלִים

שָׂקִץ הוּא לָכֶם :

24. וְלֹא-אֵלֶּה הַטַּמְאֵא

כָּל-הַנִּנְעָה בְּנִבְלָתָם

יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב :

25. וְכָל-הַנֶּשֶׂא

מִנִּבְלָתָם

יְכַסֵּם בְּגָדָיו

וְיִטְמָא עַד-הָעֶרֶב :

26. לְכָל-הַבְּהֵמָה

אֲשֶׁר הוּא מִפְרָסֶת

פְּרָסָה

וְשִׁמְעוּ וְאֵינָנָה שֹׁמְעֵת

וְגָרָה אֵינָנָה מַעֲלָה

טַמְאִים הֵם לָכֶם

1) Or, ibis. 2) Or, lapwing. 3) Or, All flying insects. 4) Or, These are four kinds of locusts or grasshoppers which are not certainly known. 5) Or, tortoise. 6) Probably denoting four kinds of lizards. 7) Or, snail. 8) Or, mole.

and he shall be clean.

וְטָהַר :

7. But if the scab spread abroad

7. וְאִם-פָּשְׁתָה תַפְשֵׁת הַמַּסְפַּחַת

in the skin,

בְּעוֹר

after he has shown himself unto the priest

אַחֲרֵי הִרְאִיתוֹ אֶל-הַכֹּהֵן

for his cleansing,

לְטַהַרְתּוֹ

then he shall show himself a second [time] unto the priest.

וְהִרְאָה שֵׁנִית אֶל-הַכֹּהֵן :

8. And the priest shall see [him];

8. וְרָאָה הַכֹּהֵן

and if the scab be spread

וְהִנֵּה פָשְׁתָה הַמַּסְפַּחַת בְּעוֹר

in the skin,

וְטָמְאוּ הַכֹּהֵן

then the priest shall pronounce him unclean; it is a leprosy.

וְצִרְעַת הוּא :

9. When the plague of leprosy is in a man,

9. כִּי תִהְיֶה בָאָדָם וְהִנֵּה אֶל-הַכֹּהֵן :

then he shall be brought unto the priest.

וְרָאָה הַכֹּהֵן

10. And the priest shall see [him];

10. וְהִנֵּה שְׂאֵת דִבְנֵה בְּעוֹר

and if [there be] a white rising in the skin,

וְהִיא הַפִּכָה שְׂעֵר לְדָן

and it have turned the hair white,

וּמַחֲנֵת בְּשָׂר מִי בִשְׂאֵת :

and [there be] quick raw flesh in the rising.

וְצִרְעַת נוֹשֵׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ

11. It is an old leprosy in the skin of his flesh,

וְטָמְאוּ הַכֹּהֵן לֹא יִסְתַּנֵּנוּ

and the priest shall pronounce him unclean; he shall not shut him up,

כִּי טָמֵא הוּא :

for he is unclean.

12. And if the leprosy break out abroad

12. וְאִם-פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצִּרְעַת

in the skin,

בְּעוֹר

and the leprosy cover

וּבְסָתְתָה הַצִּרְעַת

all the skin of [him that has] the plague from his head even unto his feet,

אֵת כָּל-עוֹר הַגֵּנֶעַ מִרֹאשׁוֹ וְעַד-בְּגָדָיו

In the skin of the flesh;

בְּעוֹר הַבָּשָׂר

and [if] the hair in the plague be turned white,

וְשְׂעֵר בְּגִנֵּעַ הַפֶּה לְדָן

and the appearance of the plague [be] deeper than the skin of his flesh,

וּמֵרְאָה הַגֵּנֶעַ עִמָּךְ מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ

It is the plague of leprosy;

גֵּנֶעַ צִרְעַת הוּא

when the priest sees him,

וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמְאוּ אֹתוֹ :

4. But if the bright spot be white

4. וְאִם-בִּהָרַת לְבָנָה הוּא

In the skin of his flesh,

בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ

and its appearance be not deeper than the skin,

וְעִמָּךְ אִין-מֵרְאָה מִן-עוֹר הַבָּשָׂר

and its hair

וּשְׂעֵרָה

be not turned white,

לֹא-יִפְרַח לְבָן

then the priest shall shut up the plague

וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-הַגֵּנֶעַ

seven days.

שִׁבְעַת יָמִים :

5. And the priest shall see him

5. וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן

on the seventh day;

בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי

and if the plague

וְהִנֵּה הַגֵּנֶעַ

be at a stay in his eyes,

עָמַד בְּעֵינָיו

the plague be not spread in the skin,

לֹא-פָשְׁתָה הַגֵּנֶעַ בְּעוֹר

then the priest shall shut him up seven days a second [time].

וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית :

שֵׁנִי

6. And the priest shall see him

6. וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ

on the seventh day

בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי שֵׁנִית

a second [time];

וְהִנֵּה פִתְחָה הַגֵּנֶעַ

and if the plague be dim, and the plague be not spread in the skin,

וְקֹל-פָּשְׁתָה הַגֵּנֶעַ בְּעוֹר

then the priest shall pronounce him clean;

וְטָהַרְתּוֹ הַכֹּהֵן

it is a scab; and he shall wash his clothes,

מִסְפַּחַת הוּא וּבְגָדָיו יִבְרָא

1) Or, the. 2) I. e., [him that has] the plague. 3) Heb., behold. 4) Or, its appearance. 5) Or, a trace of healthy flesh.

לאמר : 2. נִבְרַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 אִשָּׁה כִּי תִרְיַע וְיָלְדָה זָכָר וְטִמְאָהּ שִׁבְעַת
 יָמִים כַּיָּמֵי דַּוְתָהּ תִּטְמָא : 3. וּבְיוֹם
 הַשְּׁמִינִי וּמִלֵּךְ בֶּשֶׂר עֲרָקְתּוּ : 4. וּשְׁלֹשִׁים
 יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמֵּי טְהָרָה
 בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תֵלַע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא־תָבֹא
 עַד־מְלֵאת יָמֵי טְהָרָה : 5. וְאִם־נִקְבְּהָ תִלְדֵּךְ
 וְטִמְאָהּ שִׁבְעִים יָמִים כַּגְּדֻתָהּ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם
 וּשְׁשִׁית יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דַּמֵּי טְהָרָה :
 6. וּבְמְלֵאת יָמֵי טְהָרָה לְבֵן אִוּ לְבַת
 תִּבְיֹא פָגַשׁ בְּיָשְׁנוֹתָ לְעֵלְהָ וּבְיוֹנָה
 אִו־זָר לְחַטָּאת אֶל־בְּתֻחַּ אֶהְלֵמוּשֵׁךְ אֶל־
 הַבַּיִת : 7. וְהִקְרִיבוּ לְפָנַי יְהוָה וּכְפַר עֲלֶיהָ
 וְטָהַרְתָּ בְּזִכָּר דְּמֵיהָ זֹאת הַטֹּהַר הַיִּלְדָּת
 לְזָכָר אִו לְנִקְבָה : 8. וְאִם־לֹא תִמְצָא יְדֵהָ
 הִי שֵׁהָ וְקִבְּרָתָהּ שְׁתִּי־תָרוּם אִו שְׁנֵי בָנֵי
 יְהוָה אֶחָד לְעֵלְהָ וְאֶחָד לְחַטָּאת וּכְפַר
 עֲלֶיהָ הַבַּיִת וְטָהַרְתָּ :

CAP. XIII.

1. And the Lord spoke
 unto Moses and unto
 Aaron.
 saying:
 2. When a man shall
 have }
 in the skin of his flesh
 a *rising
 or a *scab.
 or a bright spot.
 and it shall become in
 the skin of his flesh
 the plague of leprosy.
 then he shall be brought
 unto Aaron the priest.
 or unto one of his sons
 the priests.
 3. And the priest shall
 see

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
 לֵאמֹר :
 2. אִדָּם
 כִּי־יִהְיֶה
 בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ
 זֵאת
 אִו־סַפְחַת
 אִו כְּהֵרֵת
 וְהָיָה בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ
 לְנֶגַע עֲרָעַת
 וְהוּבֵא
 אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 אִו אֶל־אֶחָד מִבָּנָיו
 הַכֹּהֲנִים :
 3. וְרָאָה הַכֹּהֵן
 אֶת־הַנֶּגַע

with any creeping thing
 that creeps.
 and you shall not make your-
 selves unclean with them,
 that you should become
 unclean by them.
 44. For I am the Lord
 your God:
 you shall therefore
 sanctify yourselves,
 and you shall be holy:
 for I am holy:
 and you shall not make
 unclean
 your souls
 with any creeping thing
 that moves upon the
 earth.
 45. For I am the Lord
 that brought you up
 out of the land of Egypt.
 to be your God:
 you shall therefore be
 holy.
 for I am holy.
 46. This is the law
 of the beast, and of the
 fowl,
 and of every living
 creature
 that moves in the
 waters,
 and of every creature
 that creeps upon the
 earth.
 47. To distinguish
 between the unclean
 and (between) the clean.
 and between the living
 creature that may be eaten
 and (between) the living
 creature
 that may not be eaten.

בְּכָל־הַרִמָּץ
 הַשֹּׁרֵץ
 וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם
 וְנִטְמַתֶּם הֵם אִ' בָּהֶם :
 44. כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם }
 וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם
 וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
 וְלֹא תִטְמָאוּ
 אֶת־נַפְשֵׁיכֶם
 בְּכָל־הַרִמָּץ
 הַרְמוֹשׁ עַל־הָאָרֶץ :
 מַפְסִיר
 מַפְסִיר
 45. כִּי אֲנִי יְהוָה
 הַמֵּשִׁקָּה אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהִיֵּת לָכֶם אֱלֹהִים
 וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי :
 46. זֹאת הַטֹּהַר
 הַטְּהָרָה וְהַעֲלוּף
 וְכָל נֶפֶשׁ הַיָּבֵה
 הַרְמוֹשֶׁת בַּיָּם
 וְלִכְרִי־נֶפֶשׁ
 הַשֹּׁרֵץ עַל־הָאָרֶץ :
 47. לְהַבְדִּיל
 בֵּין הַטְּמֵא
 וּבֵין הַטָּהוֹר
 וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאכְלָה
 וּבֵין הַחַיָּה
 אֲשֶׁר לֹא תֵאָכֵל :

THAZREEA

CAP. XII.

1. And the Lord spoke
 unto Moses,

תִּרְיַע
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

1) Or, be defiled by them. 2) Or, defile yourselves. 3) Or, swelling. 4) Or, rising.

חמישי
 29. And a man or a woman, when [there] is in them a plague on the head or on the beard.
 30. Then the priest shall see the plague; and if its appearance be deeper than the skin, and [there] be in it yellow thin hair, then the priest shall pronounce him unclean; it is a scall.
 It is leprosy of the head or of the beard.
 31. And when the priest sees the plague of the scall, and, behold, its appearance is not deeper than the skin, and there is no black hair in it, then the priest shall shut up the plague of the scall seven days.
 32. And the priest shall see the plague on the seventh day; and if the scall be not spread, and [there] be not in it yellow hair, and the appearance of the scall be not deeper than the skin.
 33. Then he shall be shaved, but the scall he shall not shave; and the priest shall shut up the scall

חמישי
 29. ואיש או אשה כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע בְּרֹאשׁוֹ אוֹ בְּזָקָן 30. וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהָיָה כִּי־יִרְאֶהוּ עֲמֻק מִן־הַקֶּלֶד וּכְבוֹ שֵׁעָר צָהָב בָּקָ וּמָצָא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶתֶק הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא 31. וּכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַתֵּק וְהָיָה אִין־מִרְאֵהוּ עֲמֻק מִן־הַקֶּלֶד וְשֵׁעָר שָׁחַד אִין בוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַתֵּק שִׁבְעַת יָמִים 32. וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה לֹא־פָשָׁה הַתֵּק וְלֹא־הָיָה בוֹ שֵׁעָר צָהָב וּמִרְאֵה הַתֵּק אִין עֲמֻק מִן־הַקֶּלֶד 33. וְהִתְגַּלַּח וְאֵת־הַתֵּק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַתֵּק

reddish-white, or white.
 25. Then the priest shall see it; and if the hair be turned white in the spot, and its appearance be deeper than the skin: it is leprosy, it has broken out in the burning; and the priest shall pronounce him unclean; it is the plague of leprosy.
 26. But if the priest see it, and, behold, [there] be no white hair in the bright spot, and it be not lower than the skin, and it be dim; then the priest shall shut him up seven days.
 27. And the priest shall see him on the seventh day, if it spread broad in the skin, then the priest shall pronounce him unclean; it is the plague of leprosy.
 28. But if in its place it be not spread in the skin, and it be dim; it is the rising of the burning; and the priest shall pronounce him clean; for it is the scar of the burning.

לְבָנָה אֲדַמְדָּמָה אוֹ לְבָנָה 25. וּרְאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהָיָה נֶהפְךָ שֵׁעָר לְבָן בַּבְּהֵרֶת וּמִרְאֵה עֲמֻק מִן־הַקֶּלֶד צִרְעַת הוּא בַּמְכוּה פְרָחָה וּמָצָא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע צִרְעַת הוּא 26. וְאִם וּרְאֶה הַכֹּהֵן וְהָיָה אִין־בְּבֵהֶרֶת שֵׁעָר לְבָן וְשִׁפְלָה אִינְנָה מִן־הַקֶּלֶד וְהוּא כְהָה וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים 27. וּרְאֶהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשָׁה הַתֵּשָׁה בְּעוֹר וּמָצָא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע צִרְעַת הוּא 28. וְאִם־פָּחַתָּה תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא־פָשָׁתָה בְּעוֹר וְהוּא כְהָה שֵׁאת הַמְכוּה הוּא וּמִהָרוֹ הַכֹּהֵן כִּי־צִרְבַת הַמְכוּה הוּא

1) Heb., him. 2) Or, [him that has] the, etc.

or a bright spot,
reddish-white,
then it shall be shown
unto the priest,
20. And the priest shall
see [it];
and if its appearance
be lower than the skin,
and its hair be turned
white,
then the priest shall
pronounce him unclean;
it is the plague of
leprosy.
it has broken out in the
inflammation.
21. But if the priest see it,

and, behold, [there] be
no white hair therein,
and it be not lower
than the skin,
and it be dim,
then the priest shall shut
him up
seven days.

22. And if it spread
abroad
in the skin;
then the priest shall
pronounce him unclean;
it is a plague.

23. But if in its place
stay the bright spot,
it be not spread,
it is the scar of the
inflammation;
and the priest shall
pronounce him clean.

24. Or flesh,
when [there] is in its
skin
a burning by fire,
and the quick [flesh]
of the burning become
a bright spot,

או בהרת
לקנה אדמדמת
ונראה אל הכהן
20. ונראה הכהן
והנה מראה
שפל מן העור
וישערה הפך לבן
וממאו הכהן
נגע צרעת הוא
בשחין פרחת
21. ואם יראה
הכהן
והנה אין בה
שער לבן
וישפלה אי ננה
מז העור
והיא כהה
והסגירו הכהן
שבטת ימים
22. ואם יפשה הפשה
בעור
וממאו הכהן אתו
נגע הוא
23. ואם תחמית
תעמד בהרת
לא פשתה
צרבת השחין הוא
ומתרו הכהן
רביעי
שני כשהו מחוברין
24. או בשר
כיהיה בעור
מכות אש
והיתה
מחמת המכה
בהרת

as far as it appears to
the priest.
13. Then the priest shall
see [him];
and if the leprosy have
covered
all his flesh,
then he shall pronounce
the plague clean;
it is all turned white;
he is clean.
14. But in the day
when it appears in it
raw flesh,
he shall be unclean.
15. And the priest shall
see
the raw flesh,
and he shall pronounce
him unclean;
the raw flesh
is unclean;
it is leprosy.
16. Or when the raw
flesh turns,
and it changes to white,
then he shall come
unto the priest.
17. And the priest shall
see him;
and if the plague turned
to white,
then the priest shall
pronounce clean
the plague;
he is clean.
18. And flesh,
when [there] is in its
skin
an inflammation,
and it is healed,
19. And [there] is
in the place of the
inflammation
a white rising,

לקלמראה עיני
הכהן
13. ונראה הכהן
והנה כסותה הצרעת
את כל בעורו
ומטהר אתה נגע
כמו הפך לבן
מטור הוא
14. וביום
הראות בו
בשר חי
יטמא
15. ונראה הכהן
את הבשר החי
וממאו
הבשר החי
ממא הוא
צרעת הוא
16. או כי ישוב
הבשר החי
ונהפך ללבן
ויבא אל הכהן
17. ונראה הכהן
והנה נהפך הנגע
ללבן
ומטהר הכהן
את הנגע
מטור הוא
שלישי
18. ובשר
כיהיה בו בעור
שחין
ונרפא
19. והיה
במקום השחין
שאת לבנה

1) Or, boil.

in service;
 the plague is a fretting
 leprosy;
 it is unclean.
 52. And he shall burn
 the garment.
 or the warp.
 or the wool
 in the woollen or in the
 linen,
 or any article of skin,
 wherein the plague is;
 for it is a fretting
 leprosy:
 with fire it shall be
 burned.
 53. And if the priest
 see,
 and, behold, the plague
 be not spread
 in the garment.
 or in the warp, or in the
 wool,
 or in any article of skin.
 54. Then the priest shall
 command
 that they wash [the
 thing]
 wherein the plague is,
 and he shall shut it up
 seven days a second
 time.
 שְׁבִיעִי
 55. And the priest shall
 see
 after the plague has
 been washed. }
 and if the plague have
 not changed
 its appearance,
 and the plague be not
 spread,
 it is unclean:
 with fire thou shalt
 burn it;
 it is a fret
 in its inside⁶
 or in its outside.⁶
 56. And if the priest see,

למלאכה
 צרעת ממארת הנגע
 טמא הוא
 52. ושרף את הבגד
 או את השתוי
 או את הערב
 בצמר או בפשתים
 או את כל כלי העור
 אשר יהיה בו הנגע
 כי צרעת ממארת
 הוא
 באש תשרף
 53. ואם יראה הכהן
 והנה לא פשה הנגע
 בגד או בשרב
 או בשתי או בערב
 או בכל כלי עור
 54. וצוה הכהן
 ויבסו
 את אשר בו הנגע
 והסגירו
 שבועת ימים שנית
 שביעי
 רביעי (כשהו מחובין)
 55. וראה הכהן
 אחרי הבהס
 את הנגע
 והנה לא הפך הנגע
 את עינו
 והנגע לא פשה
 טמא הוא
 באש תשרפו
 פחתת הוא
 בקרחתו
 או בגחתו
 56. ואם ראה הכהן

and (upon) his upper lip
 he shall cover.
 and: Unclean, unclean,
 he shall cry.
 46. All the days
 that the plague is in him
 he shall be unclean;
 he is unclean;
 alone he shall dwell:
 outside of the camp[shall
 be] his habitation.
 47. And the garment,
 when [there] is in it
 a plague of leprosy,
 in a woollen garment,
 or in a linen garment,
 48. Or in warp,
 or in wool;
 of linen, or of woollen;
 or in a skin,
 on in any thing made of
 skin.
 49. And the plague is
 greenish or reddish
 in the garment, or in the
 skin,
 or in the warp, or in the
 wool,
 or in any article of skin:
 it is the plague of
 leprosy,
 and it shall be shown
 [unto] the priest.
 50. And the priest shall
 see
 the plague,
 and he shall shut up the
 plague
 seven days.
 51. And when he sees
 the plague
 on the seventh day
 that the plague has
 spread in the garment,
 or in the warp, or in the
 wool,
 or in the skin,
 for whatever skin is
 used

ועל שפם יעטה
 טמא טמא יקרא
 46. כל ימיו
 אשר הנגע בו
 יטמא
 טמא הוא
 בוד יושב
 מחוץ לפתחה מושבו
 והבגד
 כיו יהיה בו
 נגע צרעת
 בגד צמר
 או בגד פשתים
 48. או בשתי
 או בערב
 לפשתים ולצמר
 או בעור
 או בכל מלאכת עור
 והנה הנגע
 ירקרק או אדמדם
 בגד או בעור
 או בשתי או בערב
 או בכל כלי עור
 נגע צרעת הוא
 והראה את הכהן
 50. וראה הכהן
 את הנגע
 והסגיר את הנגע
 שבועת ימים
 51. וראה את הנגע
 ביום השביעי
 כי פשה הנגע בבגד
 או בשתי או בערב
 או בעור
 לכל
 אשר יעשה העור

1) Or, up to. 2) Or, Whether it be, etc. 3) Or, [that which has] the plaaue: 4) Or, color, 5) or, decay, 6) Heb., in ist bald head or in its bald forehead.

be bright spots of a dull white,
it is a tetter.

בְּהֵרַת בְּהֵרַת לְבָנֹת
בְּהֵרַת הוּא

seven days a second [time].
34. And the priest shall see

שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִיָּתָּה :
34. וְרָאָה הַכֹּהֵן

it has broken out in the skin;
he is clean.

פָּרַח פָּעוֹר
טָהוֹר הוּא :

the scall
on the seventh day:

אֶת-הַנֶּחֱתָק
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

טָהוֹר

טָהוֹר הוּא
שְׁלִישִׁי (כִּשְׁהוּ מְחוּבְרִין)

and if the scall be not spread

וְהָיָה לֹא-פָשָׁה
הַנֶּחֱתָק

40. And a man,
when [the hair] is fallen off his head,
he is bald;

40. וְאִישׁ
כִּי יִפְרַח רֹאשׁוֹ
קָרְחָה הוּא

in the skin,
and its appearance be not deeper

בְּעוֹר
וּמְרֹאָהוּ
אֵינְנוּ עֹמֵק

he is clean.

טָהוֹר הוּא :

than the skin,

כִּזְמַת-פָּעוֹר

41. And if from the side of his face [the hair] be fallen off his head,
he is forehead bald;

41. וְאִם מִפְּאַת פָּנָיו
יִפְרַח רֹאשׁוֹ
גִּבְחָה הוּא

then the priest shall pronounce him clean;
and he shall wash his clothes,
and he shall be clean.

וְטָהַר אֹהֶוּ הַכֹּהֵן
וּכְבַּשׁ בְּגָדָיו
וְטָהַר :

he is clean.

טָהוֹר הוּא :

35. But if the scall spread abroad

35. וְאִם-פָּשָׁה וַיִּפְשָׁה

42. But when there is in the bald head,

42. וְכִי-יִהְיֶה
בְּקָרְחָתוֹ

in the skin

הַנֶּחֱתָק
בְּעוֹר

or in the bald forehead,

אוּ בְנִפְחָתוֹ

after his cleansing.

אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ :

a reddish-white plague;
it is leprosy breaking out in his bald head,

נִגַּע לְבָן אֲדָמָה
צֹרְעַת פְּרִיחָת הוּא
בְּקָרְחָתוֹ

36. Then the priest shall see him;
and if the scall be spread abroad in the skin,

36. וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
וְהָיָה פִּשְׁתָּהּ הַנֶּחֱתָק
בְּעוֹר

or in his bald forehead,

אוּ בְנִפְחָתוֹ :

the priest shall not seek

לְאִי-בִקֹּר הַכֹּהֵן

43. And the priest shall see him,
and if the rising of the plague be reddish-white

43. וְרָאָה אֹהֶוּ הַכֹּהֵן
וְהָיָה שֹׂאֵת-הַנִּגַּע
לְבָנָה אֲדָמָת

for the yellow hair;
he is unclean.

לְשֹׁעַר הַצֵּהָב
מִמָּאָה הוּא :

in his bald head,

בְּקָרְחָתוֹ

37. But if in his eyes

37. וְאִם-בְּעֵינָיו

or in his bald forehead,

אוּ בְנִפְחָתוֹ

and black hair be grown up therein;

וְשֹׁעַר שְׁחֹר צִמְחָה-בּוֹ

as the appearance of leprosy of the skin of flesh.

כִּמְרֹאָה צֹרְעַת
עוֹר בְּשָׂר :

the scall is healed.
he is clean;

גִּרְפָּא הַנֶּחֱתָק
טָהוֹר הוּא

44. He is a leprous man,
he is unclean;

44. אִישׁ צֹרְעַת הוּא
טָמֵא הוּא

and the priest shall pronounce him clean.

וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן :

the priest shall surely pronounce him unclean,
his plague is in his head.

טָמֵא יִמְאַנְנוּ הַכֹּהֵן
בְּרֹאשׁוֹ נִגַּעוֹ :

38. And a man or a woman,
when there is in the skin of their flesh

38. וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה
כִּי-יִהְיֶה
בְּעוֹר-בְּשָׂרָם

45. And the leper

45. וְהַצֹּרְעַת

bright spots,

בְּהֵרַת

in whom the plague is,

אֲשֶׁר-בּוֹ הַנִּגַּע

white bright spots.

בְּהֵרַת לְבָנֹת :

his clothes shall be rent,

בְּגָדָיו יִהְיוּ פְּרוּמִים

39. Then the priest shall see [it];

39. וְרָאָה הַכֹּהֵן

²and [the hair of] his head shall go loose.

וְרֹאשׁוֹ יִתְהַה פָּרֹעַ

and if in the skin of their flesh

וְהָיָה בְּעוֹר-בְּשָׂרָם

1) Or, its appearance: its color. 2) Or, and his head shall be bare,

12. And the priest shall take one of the he-lambs and he shall offer him for a trespass-offering, and the ²log of oil, and he shall wave them [for] a wave-offering before the Lord.

יָשַׁנִּי

13. And he shall slaughter the he-lamb in the place where they slaughter the sin-offering, and the burnt-offering, in the place of the sanctuary: for as the sin-offering

so does the trespass-offering belong to the priest; it is most holy.

14. And the priest shall take of the blood of the trespass-offering, and the priest shall put [it] upon the tip of the ear of him that is to be cleansed, the right [ear], and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot.

15. And the priest shall take of the ²log of oil,

and he shall pour [it] upon the left palm of the priest,³

16. And the priest shall dip his right finger in the oil

which is upon his left palm,

and he shall sprinkle of the oil

12. וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּבֶשׂ הַאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאִשָּׁם וְאֶת-לֶגֶם הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם הַנִּיפָה לִפְנֵי יְהוָה :

13. וְשַׁחַט אֶת-הַכֶּבֶשׂ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת-הַחֲטָאת וְאֶת-הַעֹלָה בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי בַחֲטָאת הָאִשָּׁם הוּא לַכֹּהֵן קֹדֶשׁ קְדוֹשִׁים הוּא :

14. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמַם הָאִשָּׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל-תְּנוּגַת הָאָזְן הַיְמָנִית וְעַל-תְּנוּגַת הַיָּד הַיְמָנִית וְעַל-תְּנוּגַת רַגְלוֹ הַיְמָנִית :

15. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִלֶּגֶם הַשֶּׁמֶן וַיִּצְקֵהוּ עַל-פַּחַם הַכֹּהֵן הַשָּׂמַיְאֵלִית :

16. וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כַּף הַשָּׂמַיְאֵלִית וְהִזָּה מִדְּהֵשֶׁן וְהִזָּה מִדְּהֵשֶׁן

into the open field. 8. And he that is to be cleansed shall wash his clothes,

and he shall shave off all his hair, and he shall ¹bathe himself in water, and he shall be clean;

and afterward he shall come into the camp,

but he shall dwell outside of his tent seven days.

9. And it shall be, on the seventh day he shall shave all his hair off his head, and his beard, and his eyebrows,

even all his hair he shall shave off; and he shall wash his clothes,

and he shall ¹bathe in water, and he shall be clean.

10. And on the eighth day he shall take two he-lambs without blemish,

and one ewe-lamb a year old without blemish,

and three tenth parts [of an ephah] of fine flour

[for] a meal-offering mingled with oil, and one ²log of oil.

11. And [there] shall set the priest that cleanses the man that is to be cleansed, and those [things] before the Lord, [at] the door of the tent of meeting.

עַל-פְּנֵי הַשַּׁדָּה :

8. וּבְכֶסֶם הַמְטַהֵר אֶת-בְּגָדָיו

וְגִלַּח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר

וְאַחַר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה

וְיָשֵׁב מִחוּץ לְאֹהֶלוֹ שְׁבֻעַת יָמִים :

9. וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגַּח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ אֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-זָקְנוֹ וְאֵת גְּבַת עֵינָיו

וְאֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ יִגְלַח וּבְכֶסֶם אֶת-בְּגָדָיו

וְרָחַץ אֶת-כֶּשְׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהַר :

10. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כֶבֶשִׁים תְּמִימִם וּכְבֶּשֶׂה אֶחָד בֶּת שָׁנָתָה תְּמִימָה

וְשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מְנַחֶה

בְּדוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֶגֶם אֶחָד שֶׁמֶן :

11. וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֶת-הָאִישׁ הַמְטַהֵר וְאֹתָם

לִפְנֵי יְהוָה בְּדֶלֶת מוֹעֵד :

1) Or, wash. 2) Containing 24.8 solid inches; according to tradition, the twelfth part of a *Min*. 3) I. e. upon his own left palm, 4) Heb., of.

in the day of his
cleansing:
he shall be brought unto
the priest.

3. And the priest shall
go forth
outside of the camp,

and the priest shall see
[him];
and if it be healed

the plague of leprosy
in the leper.

4. Then the priest shall
command,
to take for him that is
to be cleansed

two 'living clean
birds, {

and cedar wood,

and scarlet yarn, and
hyssop.

5. And the priest shall
command,
to slaughter

one of the birds

in an earthen vessel
over running water.

6. [As for] the living
bird,
he shall take it,

and the cedar wood,

and the scarlet yarn,

and the hyssop.

and he shall dip them

and the living bird

in the blood of the bird

that was slaughtered

over the running water.

7. And he shall sprinkle

upon him that is to be
cleansed
of the leprosy

seven times.

and he shall pronounce
him clean;
then he shall let go

the living bird

בַּיּוֹם טָהַרְתּוֹ
וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן :

3. וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהָיָה נִרְפָּא

וַיִּגַּע־בַּצִּרְעָת
כִּן־הַצִּירוּעַ :

4. וַיְצַוֵּה הַכֹּהֵן
וְלָקַח לַמַּטְהָר

יְשֵׁתֵי־צִפְרִים חַיִּים
מִתְּרוֹת

וְעֵץ אֲרֵז
וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאַזְבִּי :

5. וַיְצַוֵּה הַכֹּהֵן
וְשָׁחַט

אֶת־הַצִּפּוּר הַאֶחָד
אֶל־כַּלִּי־חֶרֶשׁ

עַל־מַיִם חַיִּים :
6. אֶת־הַצִּפּוּר הַחַיִּה

יִקַּח אִתָּהּ
וְאֶת־עֵץ הָאֲרֵז

וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת
וְאֶת־הָאֲזָבִי

וַיִּטְבֵּל אֹתָם
וְאֶת־הַחַיִּה

בְּדַם הַצִּפּוּר
הַשָּׁחֲטָה

עַל הַמַּיִם הַחַיִּים :
7. וְהִזָּה

עַל הַמַּטְהָר
כִּן־הַצִּרְעָת

שִׁבְעַת פְּעָמִים
וְטָהַרְוֹ

וְשָׁלַח
אֶת־הַצִּפּוּר הַחַיִּה

and behold, the plague
be dim
after its being washed,

then he shall tear it out
of the garment,
or out of the skin,

or out of the warp,
or out of the woof.

מַטְהָר
57. And if it appear again
in the garment,

or in the warp, or in the
woof,
or in any article of skin,

it is a breaking out
[plague];
with fire thou shalt burn
that

wherein the plague is.

58. And the garment,
or the warp, or the woof,

or any article of skin,
which thou shalt wash,

and the plague depart
from them,
then it shall be washed
a second time,
and it shall be clean.

59. This is the law
of the plague of leprosy

of a garment of woollen,
or of linen,

or of the warp, or of the
woof,
or of any article of skin,

to pronounce it clean,
or to pronounce it
unclean.

METZORA

יך

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

2. This shall be

the law of the leper

וְהָיָה כִּתְּחִיל הַנֹּגַע
אֲחֵרֵי הַכֹּכֵם אִתּוֹ

וַיִּקְרַע אֹתוֹ מִן־הַבְּגֵד
אוֹ מִן־הָעוֹר

אוֹ מִן־הַשֵּׁתִי
אוֹ מִן־הַעֲרֵב :

מַטְהָר
57. וְאִם־תִּרְאָה עוֹד
בַּבְּגֵד

אוֹ־בִשְׁתֵּי אֹר־בְּעֵרֵב
אוֹ בְּכַל־כְּלֵי־עוֹר

פִּרְחַת הוּא
בְּאֵשׁ תִּשְׂרַפֵּנוּ

אֶת אֲשֶׁר־בּוֹ הַנֹּגַע :
58. וְהַבְּגֵד

אוֹ־הַשֵּׁתִי אוֹ־הָעֲרֵב
אוֹ־כַל־כְּלֵי הָעוֹר

אֲשֶׁר תִּכְבֵּם
וְקָרַ מֵהֶם הַנֹּגַע

וְכַבֵּם שְׁנֵית
וְטָהַר :

59. זֹאת תּוֹרַת
נֹגַע־צִרְעָת

בְּגֵד הַצִּמְרוֹ
אוֹ הַפְּשִׁתִּים

אוֹ הַשֵּׁתִי אוֹ הָעֲרֵב
אוֹ כָּל־כְּלֵי־עוֹר

לְטַהַר
אוֹ לְטַמְּאוֹ :

מִצְרַע

CAP. XIV.

1. וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. זֹאת תְּהִיָּה

תּוֹרַת הַמַּצְרַע

1) Or, leper; in, etc. then he shall, etc. not in accord with the accent of טָהַרְתּוֹ. 2) Heb., of 3) Heb., that they, etc. 4) Or, healthy. 5) Heb., living.

31. [even] such as ²he is able to get, the one [for] a sin-offering, and the other [for] a burnt-offering, with the meal-offering; and the priest shall make atonement for him that is to be cleansed before the Lord.

32. This is the law of him in whom is the plague of leprosy, ³who is not able to get [more] for his cleansing.

רביעי

33. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying:

34. When you are come into the land of Canaan, which I give to you for a possession and I put the plague of leprosy in a house of the land of your possession.

35. Then shall come he to whom the house belongs, and he shall tell (to) the priest, saying: [something] like a plague has appeared to me in the house.

36. And the priest shall command, that they shall empty the house, before the priest goes in to see the plague, that it shall not become unclean all that is in the house; and afterward

31. את אשר תשיג ידו } אתה אחד המאת ואתה אחד עלה ערי המנחה וכפר בהקדש על המטהר לפני יהוה : 32. זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו במטהרתו : רביעי ששי (כשהן מחובבין) 33. וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : 34. כני תבוא אל ארצך כנען אשר אני נתן לך לבית אחוזתכם ונתתי נגע צרעת בבית ארצך אחוזתכם 35. ו בא אשר-ליו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית : 36. וצוה בהקדש ופנו את-הבית כסדרם יבא הכהן לראות את-הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן

of his right foot.

26. And of the oil shall the priest pour upon the left palm of the priest.¹

27. And the priest shall sprinkle with his right finger of the oil which is upon his left palm seven times before the Lord.

28. And the priest shall put of the oil which is upon his palm upon the tip of the ear of him that is to be cleansed, the right [ear], and upon the thumb of his right hand, and upon the great toe of his right foot, upon the place of the blood of the trespass-offering.

29. And what is left of the oil which is upon the palm of the priest he shall put upon the head of him that is to be cleansed, to make atonement for him before the Lord.

30. And he shall offer one of the turtle-doves, or of the young pigeons, such as ²he is able to get,

רגלו הימנית : 26. ומן השמן יצק בהקדש על-גבה הכהן השמאלית : 27. והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר ערבפ השמאלית שבע פעמים לפני יהוה : 28. ונתן הכהן מן השמן אשר ערבפו על-תוף אוזן הפטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על-מקום דם הצרעם : 29. והנותר מן השמן אשר ערבף הכהן יתן על-ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה : 30. ועשה אתה אחד מן התורים או מן-בני היונה מאשר תשיג ידו :

1) I. e., upon his own left hand. 2) Heb., his hand is, etc. 3) Or, whose means are not sufficient.

and ¹he is not able to get [so much], then he shall take one he-lamb [for] a trespass-offering

to be waved,

to make atonement for him,

and one tenth part [of an ephah] mingled with oil

for a meal-offering,

and a log of oil.

22. And two turtle-doves, or two young pigeons,

such as ²he is able to get, and the one shall be a sin-offering,

and the other a burnt-offering.

23. And he shall bring them on the seventh day

²for his cleansing

unto the priest,

unto the door of the tent of meeting, before the Lord,

24. And the priest shall take the lamb of the trespass-offering,

and the log of oil,

and the priest shall wave them [for] a wave-offering before the Lord.

25. And he shall slaughter the lamb of the trespass-offering;

and the priest shall take

of the blood of the trespass-offering, and he shall put [it]

upon the tip of the ear of him that is to be cleansed,

the right [ear],

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

וְאִין יָדוֹ מִשְׁנֵת

וְלָקַח קִבְּשׁ אֶחָד

אֶשֶׁת

לְתַנְּפָה

לְכַפֵּר עָלָיו

וְיִשְׂרֹון סֹלֶת אֶחָד

קָדוֹר בַּשֶּׁמֶן

לְמִנְחָה

וְלֹג שֶׁמֶן :

22. וּשְׁתֵי תְּרוֹם

אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה

אֲשֶׁר תִּשְׁנֶה יָדוֹ

וְהִיא הָאֶחָד הַמֵּאֲתָת

וְהָאֶחָד עֹלָה :

23. וְהֵבִיא אֹתָם

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

לְתַהַרְתְּרוֹ

אֶל-הַכֹּהֵן

אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד

לְפָנֵי יְהוָה :

24. וְלָקַח הַכֹּהֵן

אֶת-קִבְּשׁ הָאֲשֶׁם

וְאֶת-לֹג הַשֶּׁמֶן

וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן

תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה :

25. וְשָׁחַט

אֶת-קִבְּשׁ הָאֲשֶׁם

וְלָקַח הַכֹּהֵן

כֶּתֶם הָאֲשֶׁם

וְנָתַן

עַל-תֵּנוּף אָזְנוֹ

הַמְּטַהֵר

הַיְמָנִית

וְעַל-בְּהֵן

יָדוֹ הַיְמָנִית

וְעַל-בְּהֵן

with his finger

seven times

before the Lord.

17. And of the rest of the oil

which is upon his palm

shall the priest put

upon the tip of the ear

of him that is to be

cleansed, the right [ear],

and upon the thumb

of his right hand,

and upon the great toe

of his right foot,

upon the blood of the

trespass-offering.

18. And what is left of the oil

which is upon the palm

of the priest

he shall put

upon the head of him

that is to be cleansed;

and the priest shall

make atonement for him

before the Lord.

19. And the priest shall offer

the sin-offering,

and he shall make

atonement for him that is to be

cleansed

of his uncleanness;

and afterward he shall

slaughter the burnt-offering.

20. And the priest shall offer

the burnt-offering

and the meal-offering

on the altar;

and the priest shall

make atonement for him

and he shall be clean.

21. But ¹he be poor

וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

כְּשֵׁי

חֲמִישִׁי (כֶּשֶׁן מְחֻבָּד)

21. וְאִם-בֵּל הוּא

חמשי
 54. This is the law
 for any plague of
 leprosy,
 and for ²a scall.
 55. And for the leprosy
 of ²a garment,
 and for ²a house.
 56. And for ²a rising,
 and for ²a scab,
 and for ²a bright spot.
 57. To teach
 when something is
 unclean,
 and when something is
 clean;
 this is the law of the
 leprosy.

חמשי
 54. זאת תורה
 לכל נגע הצרעת
 ולנתק:
 55. ולצרעת הבגד
 ולבית:
 56. ולרשאת
 ולפפחת
 ולצהרת:
 57. להורית
 ביום המטיא
 וביום הטוהר
 זאת תורת הצרעת:

then the priest shall
 pronounce clean
 the house,
 because the plague is
 healed.
 49. And he shall take
 to cleanse the house
 two birds,
 and cedar wood,
 and scarlet yarn, and
 hyssop.
 50. And he shall
 slaughter
 one of the birds
 in an earthen vessel
 over running water.
 51. And he shall take
 the cedar wood,
 and the hyssop,
 and the scarlet yarn,
 and the living bird,
 and he shall dip them
 in the blood of the
 slaughtered bird,
 and in the running
 water,
 and he shall sprinkle
 upon the house
 seven times.
 52. And he shall cleanse
 the house
 with the blood of the
 bird,
 and with the running
 water,
 and with the living bird,
 and with the cedar
 wood,
 and with the hyssop,
 and with the scarlet
 yarn.
 53. But he shall let go
 the living bird
 outside of the city
 into the open field;
 thus shall he make
 atonement for the house;
 and it shall be clean.

וטהר הבית
את הבית
 כי נרפא הנגע:
 49. ויקח
 לחטא את הבית
 שתי צפרים
 ועץ ארז
 ושני הולעת ואזב:
 50. וישחט
 את הצפור האחת
 אל-כלי-חרש
 ערמים חיים:
 51. ויקח
 את-עץ-הארז
 ואת-האזב
 ואת-שני התולעת
 ואת הצפר החיה
 וטבל אתם
 בדם הצפור
 השחוקה
 ובמים החיים
 והזה את-הבית
 שבע פעמים:
 52. והטא את-הבית
 בדם הצפור
 ובמים החיים
 ובצפר החיה
 ובעץ הארז
 ובאזב
 ובשני התולעת:
 53. ושלח
 את-הצפור החיה
 אל-מחוץ לעיר
 אל-פני השדה
 וכפר על-הבית
 וטהר:

CAP. XV.

1. וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר
 2. צפרו אל-בני ישראל ואמרתם אליהם
 איש איש כי יהיה זב מפשרו זובו
 טמא הוא: 3. וזאת תהיה טמאתו בזובו
 רך בשרו את-זובו או-החתים בשרו
 מזובו טמאתו הוא: 4. כל-המשכב אשר
 ישכב עליו הזב וטמא וכד-הכלי אשר-
 ישב עליו וטמא: 5. ואיש אשר יגע
 במשכבו וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד-הערב: 6. והישב על-הכלי אשר-
 ישב עליו הזב וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד-הערב: 7. והנגע בכשר, הזב
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב
 8. וכי-ירק הזב בטהור וכבס בגדיו
 ורחץ במים וטמא עד-הערב: 9. וכל-
 הפרקב אשר ירפב עליו הזב וטמא:
 10. וכל-הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
 וטמא עד-הערב והנשיא אותם וכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב:
 11. וכל אשר יגע-בו הזב וידיו לא-שמה
 במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד-הערב: 12. וכלי-חרש אשר יגע-בו

1) Heb., living. 2) Heb., the.

and other ²mortar he shall take,
and he shall plaster the house.
43. And if the plague come again,
and it break out in the house,
after he has taken out the stones,
and after he has scraped the house,
and after it has been plastered,
44. Then the priest shall come
and see [it]:
and if the plague be spread
in the house,
it is a fretting leprosy
in the house:
it is unclean,
45. And he shall break down the house,
its stones, and its timber,
and all the ²mortar of the house,
and he shall bring [them] out
outside of the city
into an unclean place,
46. And he that goes into the house
all the days that it is shut up
shall be unclean unto the evening.
47. And he that lies in the house
shall wash his clothes;
and he that eats in the house
shall wash his clothes.
48. But if the priest shall come in,
and see [it],
and, behold, the plague have not spread
in the house,
after the house was plastered, }

וְעִפְרָ אַחֲרָ יִקַּח ;
וְטָח אֶת-הַבַּיִת ;
43. וְאִם יָשׁוּב הַנֶּגַע
וּפָרַח בַּבַּיִת
אַחֲרֵי הֵצִי
אֶת-הָאֲבָנִים
וְאַחֲרֵי הִסְרָת
אֶת-הַבַּיִת
וְאַחֲרֵי הַטָּחָה ;
44. וּבָא הַכֹּהֵן
וַרְאָה
וְהִגִּה פִּשְׁתָּה הַנֶּגַע
בַּבַּיִת
צָרַעַת מִסְאֲרַת הוּא
בַּבַּיִת
מְטֵמָא הוּא ;
45. וְנָתַן אֶת-הַבַּיִת
אֶת-אֲבָנָיו וְאֶת-עֲצָיו
וְאֶת כָּל-עִפְרָ הַבַּיִת
וְהוֹצִיא
אֶל-מַחוּץ לְעִיר
אֶל-מְקוֹם טְמֵאָה ;
46. וְהִבָּא אֶל-הַבַּיִת
כָּל-יְמֵי הַסְגִּיר אֹתוֹ
יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב ;
47. וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת
יִכְבֶּם אֶת-בְּגָדָיו
וְהָאֵל אֶת-בְּגָדָיו
וְהָאֵל אֶת-בְּגָדָיו ;
48. וְאִם-כֹּא יָבֹא
הַכֹּהֵן
וַרְאָה
וְהִגִּה לֹא-פִשְׁתָּה הַנֶּגַע
בַּבַּיִת
אֶתְרֵי הַטָּחָה
אֶת-הַבַּיִת

the priest shall go in
to see the house.
37. And he shall see the plague;
and if the plague [be] in the walls of the house
[with] leavities,
greenish
or reddish,
and their appearance
be lower than the wall.
38. Then the priest shall go
out of the house
unto the door of the house,
and he shall shut up the house
seven days.
39. And the priest shall return
on the seventh day,
and he shall see [it];
and if the plague be spread
in the walls of the house,
40. Then the priest shall command
that they take out the stones
in which the plague is,
and they shall cast them
outside of the city
into an unclean place.
41. And the house he shall cause to be
scraped within round about
and they shall pour out the ²mortar,
which they scraped off,
outside of the city
into an unclean place.
42. And they shall take
other stones,
and they shall ³put [them]
into the place of those stones;

יָבֹא הַכֹּהֵן
לְרֹאֹת אֶת-הַבַּיִת ;
37. וַרְאָה אֶת-הַנֶּגַע
וְהִגִּה הַנֶּגַע
בְּקִרְוַת הַבַּיִת
שֶׁקֶר וְרוֹת
יִבְרָקֶת
אוֹ אֲדָמָדָמַת
וּמְרֵאִיהֶן
שְׁפָל מִן-הַקִּיר ;
38. וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן
מִן-הַבַּיִת
אֶל-פֶּתַח הַבַּיִת
וְהִסְגִּיר אֶת-הַבַּיִת
שִׁבְעַת יָמִים ;
39. וַיָּשָׁב הַכֹּהֵן
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַרְאָה
וְהִגִּה פִּשְׁתָּה הַנֶּגַע
בְּקִרְוַת הַבַּיִת ;
40. וַיִּצְוֶה הַכֹּהֵן
וְהִלְצוּ אֶת-הָאֲבָנִים
אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֶּגַע
וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן
אֶל-מַחוּץ לְעִיר
אֶל-מְקוֹם טְמֵאָה ;
41. וְאֶת-הַבַּיִת
יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב
וְשִׁפְכוּ אֶת-הָעִפְרָ
אֲשֶׁר הִקְצוּ
אֶל-מַחוּץ לְעִיר
אֶל-מְקוֹם טְמֵאָה ;
42. וְקָחוּ
אֲבָנִים אֲחֵרוֹת
וְהִבִּיאוּ
אֶל-מַחֲטַת הָאֲבָנִים

1) Or, hollow streaks. 2) Heb., dust. 3) Heb., bring.

upon which fell
the lot
FOR THE LORD,
and he shall offer It
[for] a sin-offering
10. But the goat,
upon which fell
the lot
FOR AZAZEL,
shall be set alive
before the Lord,
to make atonement
with him,
to send him away to
Azazel
into the wilderness.
11. And Aaron shall bring
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself,
and he shall make
atonement for himself,
and for his household,
and he shall slaughter
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself.
12. And he shall take
a firepan full
of coals of fire
from off the altar
before the Lord,
and his hands full
of incense of spices
[pounded] fine,
and he shall bring [it]
within the veil,
13. And he shall put
the incense
upon the fire
before the Lord,
that the cloud of the
incense may cover
the covering
which is upon the
testimony,

אִשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגּוֹרֵל
לַיהוָה
וְעָשָׂהוּ חַטָּאת :
10. וְהַשְּׂעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגּוֹרֵל
לְעִזָּאֵל
יָעִמְדוּ חַיִּים
לְפָנֵי יְהוָה
לְכַפֵּר עָלָיו
לְשַׂחֵת אֹתוֹ לְעִזָּאוֹל
בְּמִדְבָּרָה :
11. וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־פֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ
וּכְפַר בְּעֻדוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁחַט
אֶת־פֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ :
12. וְלָקַח
מִלֶּאֱ־הַמִּזְבֵּחַ
גַּחֲלֵי־אֵשׁ
מִשַּׂעַר הַמִּזְבֵּחַ
מִדִּפְנֵי יְהוָה
וּמְלֵא סַמִּים
קְטֹרֶת סַמִּים וְלָקַח
וְהִבִּיא
מִבֵּית לְפָרֹכֶת :
13. וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת
עַל־הָאֵשׁ
לְפָנֵי יְהוָה
וּכְסָה וְעָנַן הַקְּטֹרֶת
אֶת־הַכִּפֹּת
אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוּת

and a ram for a burnt-
offering.
4. A holy linen coat
he shall put on,
and linen breeches
shall be upon his flesh,
and with a linen girdle
he shall gird himself,
and with a linen mitre
he shall attire:
they are holy garments;
and he shall bathe in
water
his flesh,
and he shall put them
on.
5. And from the congrega-
tion
of the children of Israel,
he shall take
two he-goats
for a sin-offering,
and one ram for a burnt-
offering.
6. And Aaron shall bring
the bullock of the sin-
offering,
which is for himself,
and he shall make
atonement for himself,
and for his household.
7. And he shall take
the two goats,
and he shall set them
before the Lord
[at] the door of the tent
of meeting.
8. And Aaron shall put
upon the two goats
lots;
one lot FOR THE LORD
and the other lot FOR
AZAZEL.
9. And Aaron shall bring
the goat

וְאֵיךְ לְעֹלָה :
4. כֹּהֵן־תִּבְדֹּק קֹדֶשׁ
וְקִבֵּשׁ
וּמְכַנְסֵי־בֶד
יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ
וּבְאַבְנֵי בֶד
יַחְזִיר
וּבְמִצְנֶפֶת בֶּד
יִצַּנֶּה
בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ הֵם
וְרָחַץ בַּמַּיִם
אֶת־בְּשָׂרוֹ
וּלְבָשֵׁם :
5. וּמֵאֵת עֵדוּת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יִקַּח
שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים
לְחַטָּאת
וְאֵיךְ אֶחָד לְעֹלָה :
6. וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־פֶּרֶךְ הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ
וּכְפַר בְּעֻדוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ :
7. וְלָקַח
אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
וְהִעֲמִיד אֹתָם
לְפָנֵי יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
8. וְנָתַן אַהֲרֹן
עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים
גִּרְלוֹת
גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה
וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעִזָּאוֹל :
9. וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־הַשְּׂעִיר

1) Or, east. 2) I. e., dismissal; removal; according to Rashi, name of a huge high mountain-ridge.
3) Or, for; over. 4) Or, for. 5) Or, censer.

27. And the bullock of the sin-offering, and the goat of the sin-offering, whose blood was brought in to make atonement in the holy [place], he shall bring out outside of the camp; and they shall burn with fire their skins, and their flesh, and their dung.

28. And he that burns them shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he shall come into the camp.

29. And it shall be to you for a perpetual statute: in the seventh month, on the tenth [day] of the month, you shall afflict your souls, and any work you shall not do, the native or the stranger that sojourns in the midst of you.

30. For on this day he shall make atonement for you, to cleanse you; from all your sins before the Lord shall you be clean.

31. It is a sabbath of solemn rest to you, and you shall afflict your souls, [as] a perpetual statute.

27. וְאֵת פֶּרֶ הַחֲטָאתָ וְאֵת אִשְׁעֵי הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר הוּבָא אֹתָם דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ וְיֵצֵא אֶל-כַּחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בְאֵשׁ אֶת-עוֹרָתָם וְאֶת-בְּשָׂרָם וְאֶת-פְּרִשָׁם :

28. וְהִשְׂרַף אֹתָם יַכְבֵּם בְּנְדָוִי וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה :

29. וְהִיְתָה לְכֶם לְחֻקֵּי עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֶנּוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאִזְרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :

30. כִּי-בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחֲרָה אֲהַבֵּם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם קַפְנֵי יְהוָה תִּסְהַרְוּ :

31. שִׁבְתֵי שְׂבֻתוֹן הִיא לָכֶם וְעֵצִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקֵּי עוֹלָם :

Into the wilderness. 22. And the goat shall bear upon him all their iniquities into a solitary land; and he shall let go the goat in the wilderness.

23. And Aaron shall come into the tent of meeting, and he shall take off the linen garments, which he put on when he went into the holy [place], and he shall leave them there.

24. And he shall bathe his flesh in water in a holy place, and he shall put on his garments; then he shall come out, and he shall make his burnt-offering and the burnt-offering of the people, and he shall make atonement for himself, and for the people.

שְׁלִישִׁי

25. And the fat of the sin-offering he shall burn on the altar.

26. And he that lets go the goat to Azazel shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he shall come into the camp.

הַמִּדְבָּרָה : 22. וְנִשָּׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתָם אֶל-אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשָׁח אֶת-הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר :

23. וְבָא אַהֲרֹן אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדֵי הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָכַשׁ כִּבְאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיתֶם שָׁם :

24. וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ וְכָבַשׁ אֶת-בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַיַּעֲשֶׂה אֶת-עֹלָתוֹ וְאֶת-עֹלַת הָעָם וַיִּכַּפֵּר בְּעֹדוֹ וַיִּבְעַד הָעָם שְׁלִישִׁי שְׁנֵי (כִּשְׁוֹן מַחֲבֵרִין)

25. וְאֵת הַלֶּבֶת הַחֲטָאתָ וְקִמְרֵי הַמִּזְבֵּחַ : 26. וְהַשְּׂעִיר אֶת-הַשְּׂעִיר לְעֹאזָז

יַכְבֵּם בְּנְדָוִי וְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה :

1) Or, for. 2) By fasting. 3) I. e., the priest.

and for all the assembly
of Israel.

שְׁנֵי

18. And he shall go out
unto the altar
which is before the Lord,

and he shall make atone-
ment for it;

and he shall take of the
blood of the bullock,
and of the blood of the
goat,

and he shall put [it]

upon the horns of the
altar
round about.

19. And he shall sprinkle
upon it of the blood
with his finger

seven times,

and he shall cleanse it,

and he shall sanctify it

from the uncleannesses
of the children of Israel.

20. When he has finished

atoning [for] the holy
[place],

and the tent of meeting,

and the altar,

then shall he bring

the living goat.

21. And Aaron shall lay

both his hands

upon the head

of the living goat,

and he shall confess
over him
all the iniquities

of the children of Israel,

and all their trans-
gressions
with all their sins;

and he shall put them

upon the head of the
goat,

and he shall send [him]
away

by the hand of an
appointed man

וּבָעֵד כָּל־קְהָל
יִשְׂרָאֵל :

18. וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה

וַיִּכְרֹם עָלָיו
וְקָח מִדַּם הַבָּקָר

וּמִדַּם הַשְּׂעִיר
וַיָּתֵן

עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב :

19 וְהִזָּה עָלָיו כִּזְרוֹתָם
בְּאֶצְבָּעוֹ

שִׁבְעַת פְּעָמִים
וּמָהֲרָו

וְקִדְּשֵׁהוּ
מִטְּמֵאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

20. וְכִּי יִסְּוֶה
מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ

וְהִקְרִיב
אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי

21. וְסָמַךְ אֹהֶרֶן
אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו עַל־רֹאשׁ

הַשְּׂעִיר הַחַי
וְהִתְוַדָּה עָלָיו

אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם
קָדְדֵם אֲתָם

וַיָּתֵן אֲתָם
עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר

וְשָׁח

בְּיַד־אִישׁ עֵתִי

that he die not.

14. And he shall take of
the blood of the bullock,
and he shall sprinkle
[it] with his finger
upon the covering,

eastward;

and before the covering

he shall sprinkle seven
times
of the blood

with his finger.

15. Then shall he
slaughter
the goat of the sin-
offering,
which is for the people,

and he shall bring its
blood
within the veil,

and he shall do with its
blood
as he did

with the blood of the
bullock,
and he shall sprinkle it

upon the covering

and before the covering.

16. And shall make atone-
ment for the holy place,
because of the unclean-
nesses
of the children of Israel,

and because of their
transgressions
with all their sins;

and so shall he do

for the tent of meeting,

that dwells with them

in the midst of their
uncleannesses.

17. And no man shall be

in the tent of meeting

when he goes in

to make atonement in
the holy [place]

until he come out;

thus shall he make
atonement for himself,
and for his household,

וְלֹא יָמוּת :

14. וְקָח מִדַּם הַבָּקָר
וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ

עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
קִדְמָה

וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת
יִזָּה שִׁבְעַת פְּעָמִים

מִן־הַדָּם
בְּאֶצְבָּעוֹ :

15. וְשָׁחַט
אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת

אֲשֶׁר לְעָם
וְהֵבִיא אֶת־דָּמּוֹ

אֶל־מִבְּתֵין לַפָּרֹכֶת
וְעָשָׂה אֶת־דָּמּוֹ

כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְדָם הַבָּקָר

וְהִזָּה אֹתוֹ
עַל־הַכַּפֹּרֶת

וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת :

16. וְכַפֵּר עַל־הַקֹּדֶשׁ
מִטְּמֵאוֹת

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפְּשָׁעֵיהֶם

קָדְדֵם חַטֹּאתֵם
וְכִן יַעֲשֶׂה

לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם

בְּתוֹךְ טְמֵאוֹתֵם :

17. וְכֹל־אָדָם לֹא יִהְיֶה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד

כִּי יָבֹא
לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ

עַד־צֵאתוֹ
וְכַפֵּר בְּעָדוֹ

וְכַפֵּר בְּיָתוֹ

12. Therefore I have said to the children of Israel:

Any person of you shall not eat blood, also the stranger that sojourns in the midst of you shall not eat blood.

13. And any man of the children of Israel, or of the stranger[s]

that sojourn in the midst of you, that hunts venison of beast or fowl that may be eaten;

then he shall pour out its blood, and he shall cover it with dust.

14. For the soul of all is its blood,

It is [all one] with its soul; therefore I have said to the children of Israel: The blood of any flesh you shall not eat;

for the soul of all flesh is its blood; any one that eats it shall be cut off.

15. And every person that eats

that which dies of itselfs, or that is torn of beasts, whether he be a native or a stranger, then he shall wash his clothes, and he shall bathe himself in water, and he shall be unclean until the evening; then shall he be clean.

16. But if he do not wash [them], and he do not bathe his flesh,

12. על כן אמרתיו לבני ישראל

כל נפש מבם לא תאכל דם ותגר

הגר בתוכם לא יאכל דם:

13. ואיש איש מבני ישראל ומן הגר

הגר בתוכם אשר יצוד

ציד חיה או עוף אשר יאכל

ושפך את דמו וקפדו בעפר:

14. כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא

ואמר לבני ישראל כל בשר דם לא תאכלו

כי נפש כל בשר דמו הוא

כל אכלו יקרת:

15. וכל נפש אשר תאכל נבדה ומרפה

באזרח ובגר ובדם בגדיו ורחץ במים

וטמא עד הערב וטהר:

16. ואם לא יבא וישקו לא ירחץ

ובשרו לא ירחץ

after them; a perpetual statute shall this be to them for their generations.

חמישי

8. And unto them thou shalt say: Any man

of the house of Israel, or of the stranger[s]

that sojourn in the midst of them, that offers a burnt-offering, or a sacrifice.

9. And unto the door of the tent of meeting he brings it not,

to offer it to the Lord, that man shall be cut off from his people.

10. And any man of the house of Israel, or of the stranger[s]

that sojourn in their midst, that eats any [manner] of blood, then I will set my face against the person

that eats the blood, and I will cut him off from the midst of his people.

11. For the soul of the flesh is in the blood, and I have given it to you upon the altar

to make atonement for your souls; for it is the blood

[that] makes atonement for the soul.

אחריהם תקת עולם תהיה זאת להם קדרתם:

חמישי

שלישי (כשהן מחוברין)

8. ואלהם תאמר איש איש

מבית ישראל ומן הגר

אשר יצוד אשיר יעלה עלה

או זבח:

9. ואל פתח אהל מועד לא יביאנו

לעשות אתו ליהוה ונקרת האיש ההוא מטמיו:

10. ואיש איש מבית ישראל ומן הגר

הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש

האכלת את הדם והברתי אתה מקרב עפה:

11. כי נפש הבשר בדם הוא

ואני נתתיו לכם על המזבח

לקפר על נפשתיכם כי יתכם הוא

בנפש יכפר:

1) Or, life. 2) Or, appointed.

that slaughters

an ox, or a lamb,

or a goat,

in the camp,

or that slaughters

outside of the camp.

4. And unto the door

of the tent of meeting

he did not bring [it],

to offer [it] as an oblation

before the tabernacle of

[as] blood-[guilt] it shall

to that man;

blood has he shed;

and that man shall be

cut off

from the midst of his

people.

5. In order that the

children of Israel

may bring

their sacrifices

which they sacrifice

upon the open field,

even that they may

bring them to the Lord,

unto the door of the tent

of meeting,

unto the priest,

and sacrifice them [as]

peace-offerings to the

Lord.

6. And the priest shall

sprinkle

the blood

upon the altar of the

Lord

[at] the door of the tent

of meeting,

and he shall burn the fat

for a sweet savor to the

Lord.

7. And they shall no

more sacrifice

their sacrifices

to the goat-[idols],

that they commit

whoredom

אֵשׁ רִישָׁתָּם

יָשׁוּר אֶת־קַשְׁבֹּ

אֶת־עֵזֹן

בַּמִּדְבָּר

אֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט

מִחוּץ לַמִּדְבָּר :

4. וְאֵל פֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד

לֹא הֵבִיאוּ

לְמִקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה

לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה

כִּי יִשְׁחַט

לְאִישׁ הַחַוָּא

דָּם שָׁפַךְ

וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא

מִקֶּרֶב כָּעַמּוֹ :

5. כִּמְעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֶת־זִבְחֵיהֶם

אֲשֶׁר הֵם זֹכְחִים

עַל־בְּנֵי הַשָּׂדֶה

וְהֵבִיאוּם לַיהוָה

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

אֶל־הַכֹּהֵן

וְנִבְחוּ וְזָבְחוּ לַיהוָה

וְזָבְחוּ אֹתָם :

6. וְזָרַק הַכֹּהֵן

אֶת־הַדָּם

עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

וְהִקְטִיר הַחֶלֶב

קָרִיבִים נִיחֹחַ לַיהוָה :

7. וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד

אֶת־זִבְחֵיהֶם

לְשִׁעִירִים

אֲשֶׁר הֵם זֹנִים

32. And [there] shall make atonement the priest, who shall be anointed,

and who shall be consecrated to be priest in his father's stead,

and he shall put on the linen garments,

the holy garments.

33. And he shall make atonement [for] the holy sanctuary:

and [for] the tent of meeting and [for] the altar he shall make atonement;

and for the priests and for all the people of the assembly

he shall make atonement.

34. And this shall be to you for a perpetual statute,

to make atonement for the children of Israel,

because of all their sin once in the year:

and he did

as the Lord had commanded Moses.

וְיִ

רְבִיעִי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Speak unto Aaron, and unto his sons,

and unto all the children of Israel, and say unto them:

This is the thing which the Lord has commanded,

saying:

3. Any man of the house of Israel,

23. וְכָפַר הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר־יִמְשָׁח אֹתוֹ

וְאֲשֶׁר יִמְדָּא אֶת־יָדָיו

כִּכְהֵן תַּחַת אָבִיו

וְקָבַשׁ

אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ

בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ :

33. וְכָפַר

אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכָּפֵר

וְעַל הַכֹּהֲנִים

וְעַל־כָּל־עַם הַקְּהָל

יִכָּפֵר :

34. וְהָיְתָה־זֹאת לְכֶם

לְתַקַּת עוֹלָם

לְכָפֹר

עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מִכָּל־חַטֹּאתֵיהֶם

אֶחָד בַּשָּׁנָה

וַיַּעַשׂ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה :

CAP. XVII.

רְבִיעִי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר

אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו

וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

זֶה הַדָּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לֵאמֹר :

3. אִישׁ אִישׁ

מִבְּתֵי יִשְׂרָאֵל

1) Heb., whom they shall anoint and whom they shall fill his hand.

unto all the congregation
of the children of Israel.

and say unto them:

You shall be holy;

for holy I am

the Lord your God.

3. Every man

shall fear his father
and his mother,
and my sabbaths

you shall keep:

I am the Lord your God.

4. You shall not turn

unto the idols,

and molten gods

you shall not make for
yourselves;
I am the Lord your God.

5. And when you
sacrifice
a sacrifice of peace-
offering to the Lord,
you shall sacrifice it *for
your acceptance.

6. On the day of [offer-
ing] your sacrifice
it shall be eaten.

and on the morrow:

but what is left

until the third day,

It shall be burned with
fire.

7. And if it be eaten

on the third day,

it is an abomination;

it shall not be accepted.

8. And whoever eats it

shall bear his iniquity;

for the holy [thing] of
the Lord
he has profaned;

and that soul shall be
cut off {

from his people.

אֶל-כָּל-עֵדוּת

בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ

כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

3. אִישׁ

אָפוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ

וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי

תִּשְׁמְרוּ

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

4. אֶל-תִּפְנוּ

אֶל-הָאִלִּים

וְאֵלֵהֶם יִמְסָכָה

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

5. וְכִי תִזְבְּחוּ

זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה

לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחֶנּוּ :

6. בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה

וּמִמָּחָרֹתָיִךְ

וְהַיּוֹמָה

עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בָּאֵשׁ יִשְׂרָף :

7. וְאִם הֵאָכַל יֵאָכַל

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פְּגוּל הוּא

לֹא יִרְצָה :

8. וְאִכְלוֹ

עוֹנֵוֹ יִשָּׂא

כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה

חָלַל

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא

מֵעַמִּיהָ :

my statutes

and my ordinances.

and you shall not do

any of these abomina-
tions;
[neither] the native nor
the stranger
that sojourns in the
midst of you.

27. For all these
abominations

have the men of the
land done,
that [were] before you,

and the land became
defiled.

מִפְטִיר

28. That the land vomit
not you out,

when you defile it,

as it vomited out

the nation

that [was] before you.

29. For whosoever shall
do

any of these abomina-
tions,

even the souls that {
do them shall be cut
off {

from the midst of their
people.

30. Therefore you shall
keep

my charge.

not to do

any of the abominable
customs,
which were done before
you,

and that you shall not de-
file yourselves with them
I am the Lord your God.

KEDOSHIM

יט

1. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

2. Speak

אֶת-חֻקֹּתַי

וְאֶת-מִשְׁפָּטַי

וְלֹא תַעֲשׂוּ

מִכָּל-חַוְעַת הָאֵלֹהִים

הָאֲזוּחַ וְהַגֵּר

הַנֵּזֵר בְּתוֹכְכֶם :

27. כִּי אֶת-כָּל-

חַוְעַת הָאֵל

עָשׂוּ אֲנָשֵׁי-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם

וַתִּטְמָא הָאָרֶץ :

מִפְטִיר

28. וְלֹא-תִקֵּא

הָאָרֶץ אֶתְכֶם

בְּטִמְאַתְכֶם אֹתָהּ

כַּאֲשֶׁר קָדְמָה

אֶת-הַגּוֹי

אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם :

29. כִּי כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה

מִכָּל חַוְעַת הָאֵלֹהִים

וְנִכְרְתָהּ

הַנֶּפֶשׁוֹת הַעוֹשֶׂת

מִקֶּרֶב עַמָּם :

30. וְשַׁמְרֶתֶם

אֶת-מִשְׁמְרֹתַי

לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת

חַמְקוֹת חַוְעַת

אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם

וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם :

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

קְדוֹשִׁים

CAP. XIX.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

2. דַּבֵּר

1) Or, statutes, 2) Or, [so] that it may be accepted from you.

פָּיִת אוּ מוֹלַדֶּת חוּץ לֹא תִגְדָּה עֲרוֹתָן :
 10. עֲרוֹת בַּת-בְּנֵיךָ אוּ בַת-בִּתְּלָהּ לֹא תִגְדָּה
 עֲרוֹתָן כִּי עֲרוֹתֶיהָ הֵנָּה : 11. עֲרוֹת בַּת-
 אִשָּׁת אֲבִיךָ מוֹלַדֶּת אֲבִיךָ אֲחֹתֶיךָ הִיא
 לֹא תִגְדָּה עֲרוֹתָהּ : 12. עֲרוֹת אֲחֹתֶיךָ אֲבִיךָ
 לֹא תִגְדָּה שְׂאֵר אֲבִיךָ הוּא : 13. עֲרוֹת
 אֲחֹתֶיךָ אֲמִיךָ לֹא תִגְדָּה כִּי שְׂאֵר אֲמִיךָ הוּא :
 14. עֲרוֹת אֲחֵי אֲבִיךָ לֹא תִגְדָּה אֶל-אִשְׁתּוֹ
 לֹא תִקְרַב דְּרֹתֶיךָ הוּא : 15. עֲרוֹת בְּרֵיתָהּ
 לֹא תִגְדָּה אִשָּׁת בְּנֵיךָ הוּא לֹא תִגְדָּה
 עֲרוֹתֶיהָ : 16. עֲרוֹת אִשָּׁת-אֲחִיךָ לֹא תִגְדָּה
 עֲרוֹת אֲחִיךָ הוּא : 17. עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ
 לֹא תִגְדָּה אֶת-בִּתְּלָהּ וְאֶת-בַּת-בִּתְּלָהּ לֹא
 תִקַּח גְּדוּלוֹת עֲרוֹתֶיהָ שְׂאֵרֶיהָ הֵנָּה זִמָּה הוּא :
 18. וְאִשָּׁה אֶל-אֲחֵיהָ לֹא תִקַּח לְצֹרֵר
 לְגִלּוֹת עֲרוֹתֶיהָ עֲלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ : 19. וְאֶל-
 אִשָּׁה בְּגִדְתָּ מִמָּאֲתָהּ לֹא תִקְרַב גְּדוּלוֹת
 עֲרוֹתֶיהָ : 20. וְאֶל-אִשָּׁת עֲמִיתְךָ לֹא-תִתֵּן
 שְׂכָבְתָהּ לְזָרַע לְמִמָּאֲהָ-בָהּ : 21. וּמוֹצֵרֶשָׁה
 לֹא-תִתֵּן דְּהַשְׁבִּיר לְפִלֶּה וְלֹא תִחַדֵּק אֶת-
 שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה : שְׁבִיעִי (רַבִּיעִי כִשְׁמוֹ
 סְחִיבִיו) 22. וְאֶת-זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכַּבִּי
 אִשָּׁה תוֹעֵבָה הוּא : 23. וּבְכָל-בְּהֵמָה לֹא-
 תִתֵּן שְׂכָבְתָהּ לְמִמָּאֲהָ-בָהּ וְאִשָּׁה לֹא-
 תִשְׁמַד לְפָנָיו בְּהֵמָה לְרַבְּעָה תָּבֵל הוּא :
 24. Do not ²defile your-
 selves
 by ³all these [things];
 for by all these
 became defiled the
 nations
 which I ⁴cast out
 before you.
 25. And the land became
 defiled;
 therefore I visited its
 iniquity upon it,
 and the land vomited out
 its inhabitants.
 26. You shall therefore
 keep

then he shall bear his
 iniquity.
 יח CAP. XVIII.
 1. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 2. Speak
 unto the children of
 Israel,
 and say unto them:
 I am the Lord your God.
 3. Like the doing
 of the land of Egypt,
 wherein you have dwelt,
 you shall not do;
 and like the doing of the
 land of Canaan,
 whither I bring you,
 you shall not do;
 and in their statutes
 you shall not walk.
 4. My ordinances you
 shall do,
 and my statutes you
 shall keep,
 to walk in them:
 I am the Lord your God.
 5. And you shall keep
 my statutes
 and my ordinances,
 which if a man do them,
 he shall live ¹in them:
 I am the Lord.
 ששי
 6. איש איש אל-אל-כל-שׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא
 תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוֹה אֲנִי יְהוָה : 7. עֲרוֹת
 אֲבִיךָ וְעֲרוֹת אֲמִיךָ לֹא תִגְדָּה אֲמִיךָ הוּא
 לֹא תִגְדָּה עֲרוֹתֶיהָ : 8. עֲרוֹת אִשָּׁת-אֲבִיךָ
 לֹא תִגְדָּה עֲרוֹת אֲבִיךָ הוּא : 9. עֲרוֹת
 אֲחֹתֶיךָ בַת-אֲבִיךָ אוּ בַת-אֲמִיךָ מוֹלַדֶּת

1) Or, by. 2) Or, make yourselves unclean. 3) Or, [any of] all, etc. 4) Or, send away.

and etched-in writing

you shall not fix on yourselves:
I am the Lord.

29. Do not profane

thy daughter,

to make her a harlot;

lest the land fall to whoredom,
and the land become full of wickedness.

30. My sabbaths

you shall keep.

and my sanctuary you shall reverence:
I am the Lord.

31. Do not turn

unto them that have familiar spirits,
nor unto the wizards;

do not seek [them]

to be defiled by them:

I am the Lord your God.

32. Before the hoary head
thou shalt rise up,

and honor the face of the old man,
and thou shalt be afraid of thy God:

I am the Lord.

רביעי

וּכְתָבְתָּ קִטְעֵי

לֹא תִתְּנֶנּוּ בְּכֶם
אֲנִי יְהוָה :

29. אַל-תְּחַלְּלִי

אֶת-בִּתְּךָ

לְהוֹנֵתָהּ

וְלֹא-תִהְיֶה הָאָרֶץ

וּמְלֵאָה הָאָרֶץ זִמָּה :

30. אֶת-שַׁבְּתֹתַי

תִּשְׁמְרוּ

וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ

אֲנִי יְהוָה :

31. אַל-תִּפְּנוּ

אֶל-הָאֱבֹת

וְאֶל-הַיִּדְּעִים

אֶל-תִּבְקָשׁוּ

לְטַמְּאָה בָהֶם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

32. כִּפְנֵי שֵׁיבָה

תִּקּוּם

וְהִדַּרְתָּ פָנֶיךָ וְקָו

וְיִרְאָתָּ מֵאֵלֶיךָ

אֲנִי יְהוָה :

רביעי

שָׁשִׁי (כִּשְׁהוּ מְחֻבְּרִין)

33. וּכְיִנְיֹד אֶתְךָ

נָךְ

בְּאַרְצְכֶם

לֹא תוֹנֶנּוּ אֹתוֹ :

34. בְּאַרְחַת מִמֶּךָ

יִהְיֶה לָכֶם

הַגֵּר | הַנֶּכֶךְ אֶתְכֶם

וְאֶהְבֶּתָּ לּוֹ כְּבִוְךָ

כִּי-גֵרִים הֵייתֶם

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

23. And if a stranger }
sojourn with thee }

in your land,

you shall not wrong him.

34. As the native of you,
shall be to you

the stranger that sojourns with you,
and thou shalt love him as thyself;

for you were strangers

in the land of Egypt:

I am the Lord your God.

20. וְאִישׁ כִּי-יִשְׁכַּב אֶת-אִשְׁתּוֹ שְׂכֵב־זָרַע

וְהָיָה שְׂפָחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהַפְּדָה לֹא

נִפְדָּתָהּ אִם חַפְּשָׁה לֹא נִפְדָּתָהּ בְּפָרַת

תְּהִינָה לֹא יוֹמְתוּ כִּי-לֹא חַפְּשָׁה : 21 וְהִבְיֵא

אֶת-יָאֲשׁוּבוֹ לַיהוָה אֶדְ-פָּחָה אֵחָל מוֹעֵד

אֵיל אֲשֶׁם : 33. וּכְפָר עָלָיו הַבְּהֵן בְּאֵיל

הָאֲשֶׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

וְנִמְסַח לּוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא :

23. And when you come into the land,

and you plant any edible tree,

then you shall count as its uncircumcision the fruit thereof:

three years it shall be to you as uncircumcised;

it shall not be eaten. 24. And in the fourth year shall all its fruit be

holy for praise-giving to the Lord. 25. But in the fifth year you shall eat its fruit,

that it may increase to you its produce:

I am the Lord your God. 26. You shall not eat [anything] with the blood;

you shall not use enchantments, nor shall you observe times.

27. You shall not round the corner[s] of your head[s].

neither shalt thou mar the corner[s] of thy beard.

28. And a cutting for a [dead] person you shall not make in your flesh,

וְהָיָה שְׂפָחָה נִחְרַפֶּת לְאִישׁ וְהַפְּדָה לֹא

נִפְדָּתָהּ אִם חַפְּשָׁה לֹא נִפְדָּתָהּ בְּפָרַת

תְּהִינָה לֹא יוֹמְתוּ כִּי-לֹא חַפְּשָׁה : 21 וְהִבְיֵא

אֶת-יָאֲשׁוּבוֹ לַיהוָה אֶדְ-פָּחָה אֵחָל מוֹעֵד

אֵיל אֲשֶׁם : 33. וּכְפָר עָלָיו הַבְּהֵן בְּאֵיל

הָאֲשֶׁם לִפְנֵי יְהוָה עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

וְנִמְסַח לּוֹ מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא :

23. וּכְיִתְבָּאוּ

אֶל הָאָרֶץ

וְנִטְעַתֶם

כָּל-עֵץ מֵאֲכָל

וְשִׂרְתֶם עֵרְלָתוֹ

אֶת-פְּרִיּוֹ

שְׁלֹשׁ שָׁנִים

יִהְיֶה לָכֶם עֵרְלִים

לֹא יֵאָכַל :

24. וּבַשָּׁנָה הַרְבִּיעִית

יִהְיֶה כָּל-פְּרִיּוֹ

קֹדֶשׁ הַדּוֹתִים לַיהוָה :

25. וּבַשָּׁנָה הַחַמִּישִׁית

זֹאכְרוּ אֶת-פְּרִיּוֹ

הוֹסִיף לָכֶם

זְבוּאָתוֹ

וְאִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

26. לֹא תֹאכְרוּ

לַ-הַדָּם

אִם תִּנְחָשׁוּ

לֹא תַעֲוֹנוּ :

לֹא תִקְפוּ

אֶת רֵאשֵׁיכֶם

לֹא מִשְׁהִית

תִּפְּאֵת זַקְנֶךָ :

וְשִׂרְשֵׁת לִגְפֶיךָ

אִם תִּתְּנֶנּוּ בְּבִשְׂרֵיכֶם

1) Or, practise augury. 2) Or, enormity; incest 3) Or, vex.

	שְׁנֵי	9. And when you reap	9. וּבְקַצְרְכֶם
15. You shall not do unrighteousness in judgment;	חמישי (כשהן מחוברין) 15. לֹא תַעֲשֶׂה עִוְלָה	the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field,	אֶת־קְצִיר אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְרֶה פֶּתַח
thou shalt not respect the person of [the] poor.	בְּמִשְׁפַּחַת לֹא־תִשָּׂא	and the gleanings of thy harvest	שְׂדֵה דְקָצָרָה
nor shalt thou honor the person of [the] great;	פְּנֵי־דָרֵךְ וְלֹא תִהְיֶה	thou shalt not gather.	וְלֹא תִלְקַח לֹא תִלְקַח :
in righteousness	וְלֹא תִהְיֶה פְּנֵי גֵדוּלָה	10. And thy vineyard thou shalt not glean.	10. וּבְרִמָּה לֹא תַעֲוִל
thou shalt judge thy neighbor.	בְּצִדִיק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתָה :	and the single [fallen] berries ¹ of thy vineyard	וּפְרִט בְּרִמָּה
16. Thou shalt not go about as a talebearer among thy people;	16. לֹא־תֵלֵךְ רֵבִיל	thou shalt not gather;	לֹא תִלְקַח לְעַנְי וְלְגֵר
thou shalt not ² stand ³ against the blood of thy neighbor;	בְּעַמִּי לֹא תַעֲמֹד	for the poor and for the stranger	תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
I am the Lord.	עַל־דָּם רַעֲוָה אֲנִי יְהוָה :	I am the Lord your God.	11. You shall not steal, neither shall you deal falsely, nor shall you lie
17. Thou shalt not hate thy brother	17. לֹא־תִשְׂנֵא	neither shall you deal falsely, nor shall you lie	11. לֹא תִגְנוֹב וְלֹא־תִכְחָשׂוּ
in thy heart;	אֶת־אָחִיךָ בְּלִבְכֶּךָ	nor shall you lie	וְלֹא־תִשְׁקֹרוּ אִישׁ בְּעֵמִיתוֹ :
thou shalt surely rebuke thy neighbor.	הוֹדִים תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתְךָ	I am the Lord your God.	12. And you shall not swear by my name
and not bear sin because of him.	וְלֹא־תִשָּׂא עֲלֵיךָ חַטָּא	to a lie.	12. וְלֹא־תִשְׁבַּעוּ בִשְׁמִי
18. Thou shalt not take vengeance, nor shalt thou bear any grudge	18. לֹא־תִקַּח וְלֹא־תִטַּח	for thou wilt [thus] profane the name of thy God:	לְשֹׁקֵךְ וְהַגִּלְתָּ
against the children of thy people;	אֶת־פְּנֵי עַמֶּךָ	I am the Lord.	אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה :
but thou shalt love thy neighbor as thyself:	וְאֶהְבֵּתָ דְרָעָה בְּמוֹה	13. Thou shalt not oppress thy neighbor.	13. לֹא־תַעֲשֹׂק אֶת־רֵעֶךָ
I am the Lord.	אֲנִי יְהוָה :	nor shalt thou rob [him]; [there] shall not abide all night	וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלְוִן
19. My statutes you shall keep;	19. אֶת־חֻקֹּתַי	the wages of a hired servant	פְּעֻתַת שִׁכְרִיר אֹתָהּ
thy cattle	תִּשְׁמְרוּ בְּהֵמָתְךָ	with thee	עַד־בֹּקֵר :
thou shalt not let gender with a diverse kind; thy field	לֹא־תִרְבֹּעַ בְּזָאִים שְׂדֵהךָ	until morning.	14. Thou shalt not curse [the] deaf, and before [the] blind
thou shalt not sow with two kinds, and a garment of two kinds,	לֹא תִרְבֹּעַ בְּזָאִים וּבְגָד בְּזָאִים	I am the Lord.	14. לֹא תִקְבֹּל חֵשֶׁךְ וְלִפְנֵי עוֹר
of woollen and linen stuff mingled together shall not come	שְׂעִמָּו לֹא יִשְׁלַח	thou shalt not put a stumbling-block; but thou shalt be afraid of thy God:	לֹא תִתֵּן מְכַשֵּׁל וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
upon thee.	עֲלֶיךָ :	I am the Lord.	אֲנִי יְהוָה :

1) Which drop during the gathering. 2) Heb., a man against his neighbor (friend). 3) Or, and profane. 4) Or, stand [idly]. 5) Or, by.

22. And you shall keep
all my statutes,
and all my ordinances,
and you shall do them;
that it vomit you not out
the land,

whither I bring you
to dwell therein.
שְׁבִיעִי

23. And you shall not
walk
in the statutes of the
nation,
which I cast out
before you;
for all these [things]
they did,
therefore I abhorred
them.

24. And I have said to
you:
You shall inherit
their land,
and I will give it to you
to possess it,
a land
flowing [with] milk and
honey:
I am the Lord your God,
who has separated you
from the peoples.

מִפְטִיר
25. You shall therefore
make a distinction
between the clean beast
and the unclean,
and between the unclean
fowl
and the clean;
and you shall not make
abominable
your souls

עֲרִירִים יְהִיוּ :
22. וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי
וְאֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא-תִקֵּי אֶת-הָאָרֶץ
הַזֹּאת

אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא
אִתְּכֶם שָׁמָּה
לְשִׁבְתָּ בָּהּ :
שְׁבִיעִי

23. וְלֹא תִלְכוּ
בְּחֻקֹּת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר-אֲנִי מוֹשְׁלֵחַ
מִפְּנֵיכֶם
כִּי אֶת-כָּל-אֲרֶזְהָ
עָשׂוּ

וְאֶרְץ בָּם :
24. וְאָמַרְתָּ לָּכֶם
אֲתֵם תִּירְשׁוּ
אֶת-אֲדֹמְתֵיכֶם
וְאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם
לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ
אֶרֶץ
זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם
מִגּוֹיֵהֶם :

מִפְטִיר
25. וְהִבְדַּלְתֶּם
בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
לַטְּמֵאָה
וּבֵין הָעוֹף הַטְּהוֹר
לַטְּמֵאָה
וְלֹא-תִשְׁקֹצוּ
אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם

I am the Lord who
sanctifies you.
9. For any man
that curses
his father or his mother
shall surely be put to
death:
his father or his mother
has been cursed;
his blood [shall be] upon
him.

10. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאֵף אֶת-אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר
יִנְאֵף אֶת-אִשְׁתּוֹ רְשָׁעוֹ מוֹת-יוֹנָתָן הַבְּנָאָה
וְהַנְּאֻפָּת : 11. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-אִשְׁתּוֹ
אֲלוֹהֵי עֲרֹנָת אָבִיו גִּלְהָד מוֹת-יוֹסֵפְתוֹ שְׁנֵיהֶם
דְּמֵיהֶם בָּם : 12. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-
בִּקְרָתוֹ מוֹת יוֹסֵפְתוֹ שְׁנֵיהֶם חֲבֵל עֲשׂוֹ
דְּמֵיהֶם בָּם : 13. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-
זָכָר מִשְׁכַּבְנֵי אִשְׁתּוֹ חוֹעֲבָה עֲשׂוֹ שְׁנֵיהֶם
מוֹת יוֹסֵפְתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם : 14. וְאִישׁ אֲשֶׁר

יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-אִמָּהּ זִמָּה הִיא
בְּאֵשׁ יִשָּׁרְפוּ אֹתוֹ וְאֹתָהּ וְלֹא-תִהְיֶיהָ
זִמָּה בְּתוֹכְכֶם : 15. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׂכָמֹתוֹ
בְּבִהְמָה מוֹת יוֹסֵפְתוֹ וְאֶת-הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ :
16. וְאִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר תִּקְרַב אֵל-כָּל-בְּהֵמָה
דְּרֻבָּעָה אֹתָהּ וְהִרְבִּית אֶת-הָאִשָּׁה וְאֶת-
הַבְּהֵמָה מוֹת יוֹסֵפְתוֹ דְּמֵיהֶם בָּם : 17. וְאִישׁ
אֲשֶׁר-יִקַּח אֶת-אֶחָיו בְּתוֹכָיו אֶת-
אִמּוֹ וְרָאָה אֶת-עֲרֹנָתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת-
עֲרֹנָתוֹ חֲסֵד הוּא וְנִכְרְתוֹ לְעֵינָיו בְּגַן עֵדֶן
עֲרֹנֹת אֶחָיו גִּלְהָד עוֹנֵי יִשָּׂא : 18. וְאִישׁ
אֲשֶׁר-יִשָּׁבֵב אֶת-אִשְׁתּוֹ הִיא וְגִלְהָד אֶת-
עֲרֹנָתָה אֶת-מִקְרָהּ הַעֲרָה וְהוּא גִלְהָה
אֶת-מִקְוֵה דְּמֵיהָ וְנִכְרְתוֹ שְׁנֵיהֶם מִקְרַב
עַמָּם : 19. וְעֲרֹנֹת אֲרוֹת אִמָּה וְאֲחֹת
אָבִיהָ לֹא תִגְדַּח כִּי אֶת-שְׂאֵרוֹ הַעֲרָה
עוֹנֵם יִשָּׂאוּ : 20. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשָּׁבֵב אֶת-
דִּדְתוֹ עֲרֹנֹת דִּדּוֹ גִּלְהָד הַמָּאֵם יִשָּׂאוּ

עֲרִירִים יוֹמְתוּ : 21. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-
אִשְׁתּוֹ אֶחָיו נָדָה הוּא עֲרֹנֹת אֶחָיו גִּלְהָד

1) Or, send away. 2) Or, felt loathing for them. 3) Or, distinguish.

from among his people:
 because of his seed
 he has given to the
 Molech,
 in order to defile
 my sanctuary,
 and to profane
 my holy name.

מִקֶּרֶב עַמּוֹ
 כִּי מוֹרְעוֹ
 נָתַן לַמּוֹלֵךְ
 לְמַעַן טַמֵּא
 אֶת־מִקְדָּשִׁי
 וְלַחֲקֹל
 אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי :

4. And if the people of
 the land do¹ in any
 way hide
 their eyes
 from that man,
 when he gives of his seed
 to the Molech,
 in order not to put him
 to death.
 5. Then I will set my
 face
 against that man,
 and against his family,
 and I will cut him off,
 and all that commit
 whoredom
 after him,
 to commit whoredom
 after the Molech,
 from among their
 people.

4. וְאִם הִעֲלִים
 יְעַלְמֵו עִם הָאָרֶץ
 אֶת־עֵינֵיהֶם
 מִן־הָאִישׁ הַהוּא
 כִּתְרוֹ מוֹרְעוֹ לַמּוֹלֵךְ
 לְבַלְתִּי הַמִּית אֹתוֹ :
 5 וְשִׂמַּתִּי אֲנִי אֶת־פָּנָי
 כְּאִישׁ הַהוּא
 וּכְמִשְׁפַּחְתּוֹ
 וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ
 וְאֵת אֶפְלֵהוֹנִים
 אַחֲרָיו
 לְזִנּוֹת אַחֲרֵי הַמּוֹלֵךְ
 מִקֶּרֶב בְּעַמּוֹם :

6. And the person
 that turns
 unto them that have
 familiar spirits,
 or unto the wizards,
 to commit whoredom
 after them,
 I will even set my face
 against that person,
 and I will cut him off
 from the midst of his
 people.

6. וְהִנָּפֵשׁ
 אִשֶּׁר תִּפְגַּה
 אֶל־הָאֵלֹת
 וְאֶל־הַיִּדְעֹנִים
 לְזִנּוֹת אַחֲרֵיהֶם
 וְנָתַתִּי אֶת־פָּנָי
 כְּנִפְשׁ הַהוּא
 וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ
 מִקֶּרֶב בְּעַמּוֹ :

7. And you shall sanctify
 yourselves,
 and you shall be holy:
 for I am the Lord your
 God.

7. וְהִתְקַדְּשִׁתֶם
 וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

8. And you shall keep
 my statutes,
 and you shall do them:

8. וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־הַקְּדָמִי
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

35. You shall not do
 unrighteousness
 in judgment,
 in meteyard,
 in weight,
 or in measure.
 36. Just balances,
 just weights,
 a just ephah,
 and a just hin,
 shall you have:

35. לֹא־תַעֲשֶׂוּ עֹל
 בְּמִשְׁפָּט
 בַּמִּדָּה
 בַּמִּשְׁקָל
 וּבְמִשְׁנֵרָה :
 36. מֵאֻנֵּי צֶדֶק
 אֲבִי־צֶדֶק
 אִיפֶת צֶדֶק
 וְהֵינן צֶדֶק
 יִהְיֶה לְכֶם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מִן־אֶרֶץ מִצְרָיִם :

I am the Lord your God,
 who brought you out
 from the land of Egypt.

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מִן־אֶרֶץ מִצְרָיִם :

37. And you shall observe
 all my statutes,
 and all my ordinances,
 and you shall do them:
 I am the Lord.

37. וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־הַקְּדָמִי
 וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטַי
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 אֲנִי יְהוָה :

כ
 חֲמִישִׁי

CAP. XX.
 חֲמִישִׁי

1. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :

2. And to the children
 of Israel
 thou shalt say:

2. וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 תֹּאמַר :

Any man
 of the children of Israel,
 or of the stranger[s]
 that sojourn in Israel,
 that gives of his seed
 to the Molech,

אִישׁ אִישׁ
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּכְיֹנֵדֵן
 הַיָּרֵךְ בְּיִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִתֵּן כְּנֻעֵו
 לַמּוֹלֵךְ

shall surely be put to
 death:
 the people of the land
 shall stone him with
 stones.

מוֹת יוֹבֵת
 עִם הָאָרֶץ
 יִדְמֶהוּ בָאֲבָן :

3. I also will set my face
 against that man,
 and I will cut him off

3. וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־פָּנָי
 כְּאִישׁ הַהוּא
 וְהִכַּרְתִּי אֹתוֹ

1) Or, Moreover. 2) Or, at all hide.

a man of thy seed
 in their generations
 in whom [there] is a
 blemish,
 he shall not approach
 to offer
 the bread of his God.
 18. For any man
 in whom [there is] a
 blemish,
 he shall not approach:
 a blind man, or a lame,
 or one that has a flat
 nose,
 or whose limbs are too
 long.
 19. Or a man
 in whom [there] is
 a broken foot,
 or a broken hand,
 20. Or [who is] crook-
 backed, or a dwarf,
 or [who has] a blemish
 in his eye,
 or an itch,
 or a scabby,
 or broken testicles,
 21 Any man
 in whom [there is] a
 blemish,
 of the seed of Aaron the priest,
 he shall not approach
 to offer
 the fire-offerings of the
 Lord:
 a blemish is in him:
 the bread of his God
 he shall not come near
 to offer.
 22. The bread of his God,
 [both] of the most holy,
 and of the holy,
 he shall eat,
 23. Only unto the veil
 he shall not go in,

אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ
 לְדֹרֹתָם
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ כֹּחַ
 לֹא יִקְרָב
 לְהִקְרִיב
 לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ :
 18 כִּי כָל־אִישׁ
 אֲשֶׁר־בוֹ מוֹם
 לֹא יִקְרָב
 אִישׁ עִוֵּר אוֹ פֶסֶחַם
 אוֹ חֵרֶם
 אוֹ יֶשְׁרָעוֹ :
 19 אוֹ אִישׁ
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה בוֹ
 שֶׁבֶר רֶגֶל
 אוֹ שֶׁבֶר יָד :
 20 אוֹ אִוֵּן אוֹ דַּוָּק
 אוֹ חִבְלֵי בָּעֵינָיו
 אוֹ יִצְחָק
 אוֹ יִקְפָּת
 אוֹ מְרוֹם אֲשָׁדָה :
 21 כָּל־אִישׁ
 אֲשֶׁר־בוֹ מוֹם
 מִזֶּרְעוֹ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 לֹא יִבְשֵׁ
 לְהִקְרִיב
 אֶת־אֲשֵׁר יִתְּנֶה
 מִזֶּם
 אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ
 לֹא יִבְשֵׁ לְהִקְרִיב :
 22 לֶחֶם אֱלֹהֵיוֹ
 מִקְדָּשָׁיו הַקְּדוֹשִׁים
 וּמִן־הַקְּדוֹשִׁים
 יֵאָכֵל :
 23 אֶת־אֵל־הַפָּרֹכֶת
 לֹא יֵבֵא

upon whose head has
 been poured {
 the anointing oil,
 and they have conse-
 crated his hand
 to put on the garments,
 shall not let [the hair of]
 his head go loose,
 and his garments shall
 he not rend.
 11. And unto any dead
 person
 he shall not go in:
 for his father or for his
 mother
 he shall not defile him-
 self.
 12. And from the sanctu-
 ary
 he shall not go out.
 2that he shall not defile
 the sanctuary of his God;
 for the crown
 of the anointing oil of
 his God
 is upon him:
 I am the Lord.
 13. And he
 shall take a wife in {
 her virginity. }
 14. A widow, or a di-
 vorced woman,
 or a profane, [or] a harlot,
 these he shall not take;
 but a virgin
 of his own people
 he shall take [to] wife.
 15. 2That he shall not
 profane his seed
 among his people;
 for I am the Lord who
 sanctifies him.
 שְׁנֵי
 16. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 17. Speak unto Aaron,
 saying:

אֲשֶׁר־יוֹצֵק
 עַל־רֹאשׁוֹ
 שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וּמָדָה אֶת־יָדוֹ
 לְקַבֵּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים
 אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע
 וּבְגָדָיו לֹא יִפְרָם :
 11. וְעַד כָּל־נִפְשֵׁת מֵת
 לֹא יָבֵא
 לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ
 לֹא יִטְמָא :
 12. וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ
 לֹא יֵצֵא
 וְלֹא יִחַלֵּל
 אֶת־מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיוֹ
 כִּי גִזַּר
 שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה אֱלֹהֵיוֹ
 עָלָיו
 אֲנִי יְהוָה :
 13. וְהוּא
 אִשָּׁה בְּתוּלָה
 יִקַּח :
 14. אֵלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה
 וְחַדְלָה זֹנֶה
 אֶת־אִקְדָּה לֹא יִקַּח
 כִּי אִם־בְּתוּלָה
 מִעַמּוֹ
 יִקַּח אִשָּׁה :
 15. וְלֹא־יַחַלֵּל זֶרְעוֹ
 בְּעַמּוֹ
 כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשׁוֹ :
 שְׁנֵי
 16. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 17. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
 לֵאמֹר

1) Heb., filled. 2) Or, and. 3) Or, consecration. 4) Or, slit. 5) Or, who has any thing superfluous. 6) Or, scab. 7) Or, stones.

[being] a chief man among his people, to profane himself.

5. They shall not make baldness upon their head,

and the corner of their beard they shall not shave off.

and in their flesh

they shall not make a cutting.

6. They shall be holy to their God.

and they shall not profane the name of their God:

for the fire-offerings of the Lord, the bread of their God,

they do offer:

therefore they shall be holy.

7. A woman that is a harlot, or profane, they shall not take:

and a woman

[that is] divorced from her husband they shall not take:

for he is holy

to his God.

8. And thou shalt sanctify him; for the bread of thy God

he does offer;

he shall be holy to thee.

for holy am I, the Lord,

who sanctifies you.

9. And the daughter of a priest, when she profanes herself by committing whoredom, her father

does she profane:

with fire shall she be burned.

10. And the priest

that is the highest of his brethren,

בְּעַל בְּעֵטוֹ
לְהַחֲדוֹ :

5. לֹא יִקְרֹחַ קְרָחָה
בְּרֹאשׁוֹ

וּפִאת זָמָנוֹ
לֹא יַגְדֹּחַ

וּבְבָשָׂרָם
לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטֹת :

6. קְדוּשִׁים יִהְיוּ
לֵאלֹהֵי יְהוָה

וְלֹא יַחֲלִיבוּ
שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם

כִּי אֶת-אֲשֵׁי יְהוָה
לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם

הֵם מִקְרִיבֵם
וְהֵיוּ קְדוֹשִׁים :

7. אִשָּׁה זֹנָה וְחַלְלָה
לֹא יִקְחוּ

וְאִשָּׁה
נְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ

לֹא יִקַּח
כִּי-קְדוֹשׁ הוּא

כִּי אֱלֹהֵיוֹ :

8. כִּי אֶת-לֶחֶם אֱלֹהֵיךָ
הוּא מִקְרִיב

קְדוֹשׁ יִהְיֶה לְךָ
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה

מִקְרִישֵׁבָם :

9. וּבַת אִישׁ כֹּהֵן
כִּי תַחֲלִי לְזִנוּת

אֶת-אָבִיהָ
הִיא מְחַלְלֶת

בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף :

10. וְהַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו

by the beast, or by the fowl or by any thing

that creeps [upon] the ground, which I have separated for you

to be unclean.

26. And you shall be holy to me; for I, the Lord, am holy;

and I have separated you from the peoples,

that you should be mine.

27. And a man or a woman that has a familiar spirit,

or that is a wizard,

they shall surely be put to death; with stone[s] they shall stone them;

their blood is upon them.

בַּבְּהֵמָה וּבְעוֹף
וּבְכָל

אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ אֶדְמָתָה
אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי לָכֶם
לְטִמְאָה :

26. וְהִייתֶם לִי קְדוֹשִׁים
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
וְאֲבָדְלִי אֶתְכֶם
מִן-הָעַמִּים
לְהִיוֹת לִי :

27. וְאִישׁ אִוָּאִשָּׁה
כִּי-יִהְיֶה בְהֶם אוֹב
אוֹ יִדְעוּנִי
מוֹת יוּמְתוּ
בְּאֲבָן יִרְגְּמוּ אֹתָם
דְּמֵיהֶם בָּם :

EMORE

אָמֹר

כֹּא

CAP. XXI.

1. And the Lord said unto Moses: Say unto the priests,

the sons of Aaron,

and thou shalt say unto them:

for a [dead] person

shall none defile himself,

among his people.

2. Except for his kin,

that is near to him,

for his mother, and for his father,

and for his son, and for his daughter,

and for his brother.

3. And for his sister that is a virgin,

that is near unto him,

that has had no husband;

for her he may defile himself.

4. He shall not defile himself

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
יֹאמְרוּ אֶל-הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי אַהֲרֹן
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
לְנַפְשׁ
לֹא יִטְמָאוּ
בְּעַמּוּיָם :

2. כִּי אִם-לְשֵׂאוֹ
הַקָּרוֹב אֵלָיו
לְאָמוֹ וּלְאָבִיו
וּלְבָנָו וּלְדוּתָו
וּלְאָחָיו :

3. וְלְאָחֻתוֹ
הַקְּרוּבָה אֵלָיו
אֲשֶׁר לֹא הָיְתָהּ לְאִישׁ
לָהּ יִטְמָא :

4. לֹא יִטְמָא

1) Heb., if there be among them one that has, etc. 2) Or, as a husband, etc; see Rashi (רש"י). 3) Or, polluted. 4) I. e., the high priest.

16. And load on themselves the iniquity of trespass when they eat

16. וְהִשִּׂיאוּ אֹתָם
עַוֹן אֲשֶׁמָּה
בְּאֲכָלָם

shall not eat [of the] holy [thing]; a sojourner of a priest, or a hired servant,

לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ
תּוֹשֵׁב בְּהֵן
וְשָׂכִיר

their holy [things]: for I am the Lord who sanctifies them.

אֶת־קֹדְשֵׁיהֶם
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁם
שְׁלִישִׁי

shall not eat [of the] holy [thing]. II. And a priest when he buys a soul,

לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ :
וְיִבְהֵן
כִּי־יִקְנֶה נַפְשׁ

17. And the Lord spoke unto Moses, saying:

17. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

the purchase of his money, he may eat of it;

קִנְיָו כִּסְפוֹ
הוּא יֹאכַל בוֹ

18. Speak unto Aaron, and unto his sons, and unto all the children of Israel, and say unto them:

18. וַיְדַבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו
וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתֶּם אֲדֹמָה
אִישׁ אִישׁ

and those that are born in his house, they may eat of his bread. 12. And the daughter of a priest when she is married to a strange man, she

וְיֹלִיד בֵּיתוֹ
הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ :
12. וּבַת־כֹּהֵן
כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר
הִיא

Any man of the house of Israel, or of the stranger in Israel, who offers his oblation,

אִישׁ אִישׁ
בְּבֵית יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ
לְקַדְּוֹתֵיהֶם

of the heave-offering of the holy [things] shall not eat. 13. And the daughter of a priest when she is

בְּתֻרוֹמַת הַקֹּדְשִׁים
לֹא תֹאכַל :
13. וּבַת־כֹּהֵן
כִּי תִהְיֶה

[be it] for any of their vows, or for any of their free-will-offerings, which they offer to the Lord for a burnt-offering.

וְלִדְבַר־נְדֻבָתָם
אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה
קַעֲקָה :

a widow, or divorced, and she has no child, and she has returned

אֶל־מִנְהָ וּנְרוּשָׁה
וְזָרַע אֵין לָהּ
וְשָׁבָה

19. [It shall be] for your acceptance, a male without blemish, of the herd,

19. קָרְבָּנֶכֶם
תְּמִימִים זָכָר
בְּבָקָר

unto her father's house as [in] her youth, she may eat of her

אֶל־בֵּית אָבִיהָ
בְּנְעוּרֶיהָ
מִקְדָּח אָבִיהָ
תֹּאכַל

of the sheep, or of the goats. 20. Any thing in which [there is] a blemish, you shall not offer,

בְּבָשִׂימִים וּבְעִזִּים :
20. כָּל אֲשֶׁר־בוֹ מוֹם
לֹא תִקְרִיבוּ

father's bread; but no stranger shall eat of it. 14. And a man

וְכָדֹזֵר לֹא יֹאכַל בוֹ :
14. וְאִישׁ
כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ
בְּשִׁגְגָה

for it will not be acceptable for you.

כִּי־לֹא דָרְצוֹן
יִהְיֶה לָכֶם :

when he eats [of the] holy [thing] through error,

וּנְסַף חַטָּאתוֹ עָלָיו
וְנָתַן לַכֹּהֵן
אֶת־הַקֹּדֶשׁ :

21. And when a man offers a sacrifice of peace-offering to the Lord as a special vow,

21. וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב
זֶבַח־שְׁלָמִים לַיהוָה
קַפְּלֵא־נֶדֶר

then he shall add the fifth part thereof to it, and he shall give [it] to the priest with the holy [thing].

אוֹ קַדְרָנָה
בְּבָקָר אוֹ בְּעִזָּאן
תְּמִימִים יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ
כִּדְמוֹס לֹא יִהְיֶה־בוֹ :

or as a freewill-offering, of the herd, or of the flock, it shall be perfect for acceptance; no blemish shall be therein.

אוֹ קַדְרָנָה
בְּבָקָר אוֹ בְּעִזָּאן
תְּמִימִים יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ
כִּדְמוֹס לֹא יִהְיֶה־בוֹ :

15. And they shall not profane the holy [things] of the children of Israel,

15. וְלֹא יִחַלְלוּ
אֶת־קֹדְשֵׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ
לַיהוָה :

22. Blind, or broken,

22. עִוְרֹת אוֹ שִׁבּוֹר

which they offer to the Lord

1) I. e., not a priest. 2) Or, [so] that it may be accepted from you. 3) Or, bullocks; oxen.

בְּקִדְשֵׁים לֹא יֵאָכֵל
 עַד אֲשֶׁר יִטְהַר
 וְהִנָּגַע
 בְּכָדִי מִמֵּאֵי זָבָשׁ
 אִו אִישׁ
 אֲשֶׁר תִּצְאָה מִמֶּנּוּ
 יִשְׁכַּבְתָּ זָר עַי
 5. Or a man
 who touches
 any creeping thing,
 whereby he may be
 made unclean,
 or a man
 by whom he may be
 made unclean
 through any of his un-
 cleanness.
 6. The soul that touches
 any such
 shall be unclean until
 the evening,
 and he shall not eat
 of the holy [things].
 unless he have bathed
 his flesh
 in water.
 7. And when the sun has
 set,
 then he shall be clean;
 and afterwards he may
 eat
 of the holy [things].
 because it is his bread.
 8. That which dies of it-
 self, or is torn of beasts,
 he shall not eat,
 to defile himself there-
 with:
 I am the Lord.
 9. And they shall keep
 my charge,
 that they bear not sin
 because of it,
 and die therein,
 when they profane it:
 I am the Lord who
 sanctifies them.
 10. And any stranger

and unto the altar
 he shall not come near,
 because a blemish is in
 him;
 that he profane not
 my sanctuary:
 for I am the Lord who
 sanctifies them.
 24. So Moses spoke
 unto Aaron, and unto
 his sons,
 and unto all the children
 of Israel.
כב
 1. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 2. Speak
 unto Aaron and unto his
 sons,
 that they shall separate
 themselves
 from the ²holy [things]
 of the children of Israel,
²(that they profane not
²my holy name),
²which they sanctify to
 me:
 I am the Lord.
 3. Say unto them:
 In your generations,
 any man
 that approaches,
 of all your seed,
 unto the holy [things],
 which the children of
 Israel sanctify to the
 Lord,
 [having] his uncleanness
 upon him,
 that soul shall be cut
 off }
 from before me:
 I am the Lord.

וְאֵלֵי הַמִּזְבֵּחַ
 לֹא יִגַּשׁ
 כִּי-מִוּם בּוֹ
 וְלֹא יִחַלֵּל
 אֶת-מִקְדָּשִׁי
 כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשִׁים
 24. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
 וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כב
 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר:
 2. דַּבֵּר
 אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו
 וַיִּנְזְרוּ
 מִקְדְּשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא יִחַלְלוּ
 אֶת-שֵׁם קִדְשִׁי
 אֲשֶׁר הֵם מְקַדְּשִׁים לִי
 אֲנִי יְהוָה:
 3. אַמַר אֲלֵהֶם
 לְדֹרֹתֵיכֶם
 כָּל-אִישׁ
 אֲשֶׁר-יִקְרַב
 מִכָּל-זֶרְעֵכֶם
 אֶל-תְּבַדְּשֵׁם
 אֲשֶׁר יְקַדְּשׁוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
 וּמִמֵּאֵתוֹ עָגִיו
 וְנִכְרְתָה
 הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מִקִּדְּשִׁי
 אֲנִי יְהוָה:
 4. אִישׁ אִישׁ
 מִזֶּרַע אַהֲרֹן
 וְהוּא צָרוּעַ אִו זָב

1) Or, keep themselves away. 2) To be understood: holy [things] of the children of Israel, which they sanctify to me, that they profane not my holy name.

when you come into the land which I give to you, and you reap its harvest, then you shall bring the sheaf of the first of your harvest unto the priest.

11. And he shall wave the sheaf before the Lord

for your acceptance; on the morrow after the rest day⁶ the priest shall wave it.

12. And you shall offer on the day when you wave the sheaf

a he-lamb without blemish a year old

for a burnt-offering to the Lord.

13. And its meal-offering [shall be] two tenth parts [of an ephah] of fine flour mingled with oil

[as] a fire-offering to the Lord [for] a sweet savor; with its drink-offering

of wine, the fourth part of a hin.

14. And bread, or parched grain, or fresh ears, you shall not eat,

until this selfsame day, until you have brought the oblation of your God: [it shall be] a perpetual statute for your generations in all your habitations.

15. And you shall count to you from the morrow after the rest day,⁶ from the day that you brought

כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקָצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֲמֹר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן :

11. וְהִגִּיף אֶת־הָעֲמֹר לִפְנֵי יְהוָה לְרֵצוֹנְכֶם

מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת יִגִּיפוּ וְהִגִּיפוּ בַּיּוֹם הַנִּיבְכָם אֶת־הָעֲמֹר כְּבֶשֶׂת תָּמִים כֹּן־לִשְׁנֹתוֹ

לְעֹלָה לַיהוָה : 13. וּמִנְחָתוֹ יִשְׂגִי עֲשָׂרֹנִים סֹלֶת בָּרוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשָּׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחַם וְנִסְכָּהּ יַיִן רְבִיעִת הֵיחַן :

14. וְלֶחֶם וְקִלְי וְכֶרֶךְ לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבְּיָאֵכֶם אֶת־קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקֵת עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם

בְּכָל מְשַׁבְּתֵיכֶם : 15. וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבְּיָאֵכֶם

any work you shall not do; it is a sabbath to the Lord in all your habitations.

4. These [are] the set feasts of the Lord, the holy convocations,

which you shall proclaim in their appointed seasons.

5. In the first month, on the fourteenth [day] of the month,

toward evening,

²is passover to the Lord.

6. And on the fifteenth day of the same month is the feast of unleavened bread to the Lord;

seven days you shall eat unleavened bread.

7. On the first day a holy convocation shall be to you;

any servile work you shall not do.

8. And you shall offer a fire-offering to the Lord seven days;

on the seventh day is a holy convocation; any servile work you shall not do.

9. And the Lord spoke unto Moses,

saying: 10. Speak unto the children of Israel, and say unto them:

כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ

שַׁבָּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם :

4. אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם :

5. בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

בְּפֶסַח יִזְרְחֶנּוּ

וּבַחֲמִישֵׁי עָשָׂר יוֹם

לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה

שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ

7. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ יְהוָה לָכֶם כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

8. וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

9. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :

10. דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

1) Heb., between the two evenings. 2) Or, is the passover [lamb to be offered] to the Lord. 3) Heb., this month. 4) Heb., work of labor. 5) Or, omer, a certain measure of corn. 6) I. e., after the first day of passover.

in one day
 29. And when you sacrifice a sacrifice of thanksgiving to the Lord, you shall sacrifice [it] for your acceptance.
 30. On the same day it shall be eaten; you shall not leave of it until morning:
 I am the Lord.

31. And you shall keep my commandments, and you shall do them:
 I am the Lord.

32. And you shall not profane my holy name; but I shall be sanctified in the midst of the children of Israel:
 I am the Lord who sanctifies you.

33. That brought you out from the land of Egypt, to be your God:
 I am the Lord.

כג
 רביעי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:
 2. Speak unto the children of Israel, and say unto them: The set feasts of the Lord, which you shall proclaim [to be] holy convocations, [even] these are my set feasts.
 3. Six days may work be done; but on the seventh day is a sabbath of solemn rest, a holy convocation;

בַּיּוֹם אֶחָד :
 29. וְכִי-תִזְבְּחֶנּוּ זֶבַח-תְּנוּנָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ :
 30. בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכַל לֹא-תִירְדוּ מִפָּנָיו עַד-בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה :
 31. וּשְׁמֵרְתֶם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה :
 32. וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת-שְׁמִי קֹדְשִׁי וְנִקְבַּשְׁתִּי כְּתוּדָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשֵׁם ;
 33. תְּמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם גְּאֻלְהוּם אֲנִי יְהוָה :

CAP. XXIII.

רביעי
 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה קְאָמֵר :
 2. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם בְּנֹעַדַי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי :
 3. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְאֹבָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שְׁבֹתוֹן מְקַדָּשׁ-קֹדֶשׁ

or maimed,
 or [having] ¹a wen,
 or an itch, or a scurvy,
 you shall not offer these to the Lord,
 and a fire-offering you shall not make of them upon the altar to the Lord.
 23. And an ox or a lamb [that has] a limb too long or too short, that mayest thou offer [for] a tree-will-offering; but for a vow it shall not be accepted.
 24. And [one with] bruised, or crushed, or broken, or cut [testicles], you shall not offer to the Lord:
 and in your land you shall not do [thus].
 25. Also from the hand of a foreigner you shall not offer

the bread of your God of any of these; because their corruption is in them, a blemish is in them: they shall not be accepted for you.
 26. And the Lord spoke unto Moses, saying:

27. A ²bullock, or a sheep, or a goat, when it is brought forth, then it shall be seven days by its mother; and from the eighth day and thenceforth it shall be accepted

for an oblation of a fire-offering to the Lord.
 28. ³And an ox or a sheep you shall not slaugh-

אֶל-הָרֹוּץ אִו-יִפְלֹת אִו גֶּרֶב אִו יִלְפֶת לֹא-תִקְרְבוּ אֵלָה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא תִתְנוּ מֵהֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה :
 23. וְשׂוֹר וְשֶׁה שְׁרֹוֹעַ וְקָרוֹט נִדְבָה מַעֲשֵׂה אֱלוֹ וְדָגְרָר לֹא יִרְצֶה ;
 24. וּמַעֲוָה וְכַתוּת וְנִתּוּק וְכוּת לֹא תִקְרְבוּ לַיהוָה וּבְאֶרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ :
 25. וּמִיַּד בְּנֵי-גֵר לֹא תִקְרְבוּ אֶת-לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִקְדָּ-אֵלָה כִּי מִשְׁחַתֶּם פָּהֶם מוֹם כֵּב לֹא יִרְצֶה לָכֶם ;
 26. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה קְאָמֵר :
 27. שׂוֹר אִו-כֶּשֶׁב אִו-עֵז כִּי יוֹלַד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקְרָא וְיִקְרָב לְקָרְבַן אִשָּׁה לַיהוָה :
 28. וְשׂוֹר אִו-שֶׁה אֱתוֹ וְאֶת-בָּנָיו לֹא תִשְׁחַטוּ

1) Or, sores. 2) Or, ox. 3) Or, And a cow or a ewe. 4) Heb., son.

on the ^{ninth} day of the month at evening,

from evening unto evening. you shall ^{keep} your sabbath.

33. And the Lord spoke unto Moses, saying:

34. Speak unto the children of Israel, saying

On the fifteenth day of this seventh month is the feast of ^{tabernacles} [for] seven days to the Lord.

35. On the first day is a holy convocation: any servile work you shall not do.

36. Seven days you shall offer a fire-offering to the Lord: on the eighth day a holy convocation shall be to you; and you shall offer a fire-offering to the Lord; it is a ^{solemn} assembly.

any servile work you shall not do.

37. These are the set feasts of the Lord, which you shall proclaim [to be] holy convocations, to offer a fire-offering to the Lord, burnt-offering, and meal-offering, sacrifice, and drink-offering, every thing on its day.

בַּחֲמִישֵׁי הַחֹדֶשׁ בְּעֶרְבַת עֶרְבַת עַד עֶרְבַת חַשְׁמוֹנֶת שַׁבְּתֹתֶיךָ :

מִעֶרְבַת עַד עֶרְבַת חַשְׁמוֹנֶת שַׁבְּתֹתֶיךָ :

33 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר :

34 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

בַּחֲמִישֵׁי עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה הֵן הַסֻּכּוֹת יַעֲבֹדְתֶם יָמִים זֵה הַיְהוָה :

35 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כִּלְמִלָּאֵת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

36 שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְיֻבּוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִי לְכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרֶת הוּא כִלְמִלָּאֵת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

37 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לַחֲקִירֵיב אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֵה וּמְנַחָה זָבַח וּנְסֻכִים דַּבְּרֵי-יוֹם בְּיוֹמוֹ :

26. And the Lord spoke unto Moses, saying:

27. (But) on the tenth [day] of this seventh month is the day of atonement,

a holy convocation shall it be to you,

and you shall afflict your souls;

and you shall offer a fire-offering to the Lord.

28. And any work you shall not do on the selfsame day; for it is a day of atonement, to make atonement for you before the Lord your God.

29. For any person that shall not be afflicted¹ on the selfsame day, then he shall be cut off from his people.

30. And any person that does any work on the selfsame day, then I will destroy that person from the midst of his people

31. Any work you shall not do; [it shall be] a perpetual statute for your generations in all your habitations.

32. A sabbath of solemn rest it shall be to you, and you shall afflict your souls;

26 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :

27 אֲדָה בְּעֶשְׂרֵי הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִי לְכֶם וְנִצַּחְתֶּם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה :

28 וְכִלְמִלָּאֵת לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֻם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

29 כִּי-כֹל הַנִּפְגָּשׁ אֲשֶׁר לֹא-הָיָה עָלָיו בַּעֲצֻם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִצַּחְתָּה מֵעַמּוּתוֹ :

30 וְכֹל הַנִּפְגָּשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִלְמִלָּאֵת בַּעֲצֻם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבַדְתִּי אֶת-הַנִּפְגָּשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב כָּעֲמָה :

31 כִּלְמִלָּאֵת לֹא תַעֲשׂוּ חֻקֹּת עוֹלָם קִדְוֹתַי לְכֶם כָּל מוֹשְׁבֵי תֵיכֶם :

32 שַׁבַּת שְׁבֻתוֹן הוּא לְכֶם וְנִצַּחְתֶּם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם

1) By fasting. 2) Heb., rest. 3) Or, booths. 4) Or, closing festival.

with [the] two lambs:
holy they shall be to the
Lord
for the priest.

21. And you shall pro-
claim
on the selfsame day.

[that] a holy convocation

shall be to you:

any servile work

you shall not do;

[it shall be] a perpetual
statute

in all your habitations

for your generations.

22. And when you reap

the harvest of your land,

thou shalt not wholly
reap

the corner of thy field

when thou reapest,

and the gleaning of thy
harvest

thou shalt not gather;

for the poor and for the
stranger

thou shalt leave them:

I am the Lord your God.

חמישי

23. And the Lord spoke
unto Moses,

saying:

24. Speak

unto the children of
Israel,

saying:

In the seventh month,

on the first [day] of the
month,

shall be to you a solemn
rest,

a memorial of blowing
[of trumpets],

a holy convocation.

25. Any servile work

you shall not do;

and you shall offer a fire-
offering to the Lord.

על שני כבשים
קדש יהיו ליהוה
לבחן :

21. וקראתם
בפעם היום הזה
מקרא קדש
יהיה לכם
כרמלאכת עבודה
לא תעשו
תקת עולם
בכר מושבתים
קדחתכם :

22. ובקצורכם
את קציר ארצכם
לא תכלה
פאת שדה
בקצור
ולקט קצירך
לא תלקט
לעני וזגר
תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם :

23. וידבר יי אלימשה
לאמר :

24. דבר
אל בני ישראל
ראמר
בחדש השביעי
באחד להדש
יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה
מקרא קדש :

25. כל מלאכת עבודה
לא תעשו
והקרבנות אשה ליהוה :

the sheaf of the wave-
offering.
seven weeks;

complete [weeks] they
shall be.

16. Until the morrow

after the seventh week

you shall count

fifty days;

and you shall offer

a new meal-offering to
the Lord.

17. Out of your habita-
tions

you shall bring

two wave-loaves

of two tenth parts [of
an ephah] of fine flour

they shall be;

unleavened they shall
be baked;

[for] first-fruits to the
Lord.

18. And you shall offer

with the bread

seven lambs

without blemish

a year old,

and one young bullock,

and two rams:

they shall be a burnt-
offering to the Lord,

with their meal-offering
and their drink-offerings

[it is] a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord.

19. And you shall offer

one he-goat

for a sin-offering,

and two he-lambs

a year old

for a sacrifice of peace-
offering.

20. And the priest shall
wave them

with the bread of the
first-fruits

[for] a wave-offering
before the Lord.

את עמר התנופה

שבע שבועות

תמזיבת תהינה :

16. עד ממחרת

השבת השביעת

תספרו

חמשים יום

והקרבנתם

מנחה חדשה ליהוה :

17. ממושבתים

תביאו

לקח תנופה שתיים

שני עשרונים סת

תהינה

תמזין תאפינה

בפורים ליהוה :

18. והקרבנתם

על הבקחם

שבעת כבשים

תמימים

בגן שנה

ופר בן בקר אחד

ואימ שנים

יהיו עדה ליהוה

ומנחתם ונספיתם

אשה

היחניחם ליהוה :

19. ועשיתם

שעיר עזים אחד

לחטאת

ושני כבשים

בגן שנה

לזבח שלמים :

20. והגיההבחן אתם

עד לקחם הבקרים

תנופה לפני יהוה

the NAME,
and he cursed;
and they brought him
unto Moses;
and his mother's name
[was] Shelomith,
the daughter of Dibri,
of the tribe of Dan.

12. And they put him in
custody,
that it might be declared
to them
by the order of God.

13. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

14. Bring forth him that
has cursed
outside of the camp;
and [there] shall lay
all that have heard him
their hands
upon his head,

and all the congrega-
tion shall stone him.

15. And unto the children
of Israel
thou shalt speak, saying:
Any man

that curses his God
then he shall bear his sin.

16. And he that blas-
phemes
the name of the Lord
shall surely be put to
death;

all the congregation }
shall certainly stone }
him: }
as well the stranger, as
the native,
when he blasphemes
[the] NAME,
he shall be put to death.

17. And when a man }
smites any man }
mortally, }
he shall surely be put to
death.

אֶת-הַשֵּׁם
וַיִּקְלֹל
וַיִּבְרֹאוּ אֹתוֹ
אֶל-מֹשֶׁה
וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית
בַּת-דִּבְרִי
לְמִטַּהֲדָן
12. וַיִּנְיֹחֻהוּ בְּמִשְׁכַּח
לְפָרֶשֶׁת לָהֶם
עַל-פִּי יְהוָה
13 וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר
14 הוֹצֵא אֶת-הַמְקַלֵּל
אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
וּמִכָּבוֹ
כָּל-יְדֵי שְׂמַעִים
אֶת-יְהוָה
עַל-רֹאשׁוֹ
וְרָגְמוּ אֹתוֹ
כָּל-קְהֵל עֲדַת
יִשְׂרָאֵל
15 וַאֲלֵךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לְאִישׁ אִישׁ
כִּי-יִקְלַל אֱלֹהָיו
וַנִּשָּׂא הַמָּאֵל
16 וְנִקְלַח
שֵׁם-יְהוָה
מִוֹת יוֹמָת
לְגֹם וְרָגְמוּ-כּוֹ
כָּל-קְהֵל עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּפִי שֵׁם
יוֹמָת
17 וְאִישׁ כִּי יִכּוּ
כָּל-נַפְשׁ אָדָם
מוֹת יוֹמָת

of two parts [of an
ephah]
shall be one cake.
6. And thou shalt set
them
[in] two rows,
six [in] a row,
upon the pure table
before the Lord.
7. And thou shalt put
upon [each] row
frankincense,
that it may be to the
bread
for a memorial,
[as] a fire-offering to the
Lord.
8. On each and every
sabbath day }
he shall arrange it before
the Lord
continually:
[it is] from the children
of Israel
[as] a perpetual cove-
nant.
9. And it shall be
for Aaron and for his
sons;
and they shall eat it
in a holy place;
for
it is most holy to him
from the fire-offerings
of the Lord
[as] a perpetual statute.
10. And [there] went out
the son of an Israelitish
woman,
(and he was the son of
an Egyptian man),
in the midst of the
children of Israel:
and [there] strove to-
gether in the camp
the son of the Israelitish
[woman]
and an Israelitish man.
11. And the son of the
Israelitish woman
blasphemed

שְׁנֵי עֵשְׂרֹנִים
יְהִי הַחֶקֶה הָאֶחָת
6- וְשָׂמֶת אֹתָם
שְׁתֵּים מַעְרָכֹת
שֵׁשׁ בְּמַעְרַכֶּת
עַל-הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר
לִפְנֵי יְהוָה
7- וְנָתַתָּ
עַל-הַמַּשְׁרֶכֶת
לְבִנְיָה וְזֶה
וְהָיְתָה לְלֶחֶם
לְזִמְרָה
אֲשֶׁר לַיהוָה
8- בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
יַעֲרַכְנֻהוּ לִפְנֵי יְהוָה
תָּמִיד
מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם
9- וְהָיְתָה
לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו
וְאֶכְלֶהוּ
בְּמִקְוֹם קֹדֶשׁ
כִּי
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לוֹ
מֵאִשֵּׁי יְהוָה
חֻק עוֹלָם
10- וַיֵּצֵא
כֶּן-אֲשֶׁרָה יִשְׂרָאֵלִית
וְהוּא כֶּן-אִישׁ מִצְרִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּגְדָּלוּ בְּמַחֲנֶה
כֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית
וְאִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל
11- וַיִּקְבַּל כֶּן-אֲשֶׁרָה
מִיִּשְׂרָאֵלִית

1) Or, [his] appointed portion. 2) Or, pronounced. 3) Heb., mouth, 4) Heb., the soul of any man.

shall dwell in booths.

43. In order that your generations may know

that in booths I caused to dwell the children of Israel.

when I brought them out from the land of Egypt:

I am the Lord your God.

44. And Moses declared the set feasts of the Lord unto the children of Israel.

כר שבועי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Command the children of Israel, that they take unto thee

pure olive oil beaten

for the light.

to set up a lamp continually.

3. Without the veil of the testimony.

in the tent of meeting.

shall Aaron keep it in order from evening unto

morning before the Lord continually:

[it shall be] a perpetual statute for your generations.

4. Upon the pure candlestick

he shall arrange the lamps before the Lord continually.

5. And thou shalt take fine flour, and thou shalt bake [of] it

twelve cakes.

ישבו בסבת : 43. למען ידעו

דל תיכם כפי בספות הושבתתי

את בני ישראל בהוציא אותם

מצרים אני יהוה אלהיכם :

44. וידבר משה

את מעשרי יהוה אל בני ישראל :

CAP. XXIV. שבועי

1. וידבר יי אל משה לאמר :

2. צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך

פקית למאור

העלת נר תקמיד :

3. מהוץ לפרכת העדת

באהר מועד יערך אתו אהרן

בשעב עד בקר לפני יהוה קמיד

תקת עולם לדל תיכם :

4. על המנורה המזהבה

יערך את המנורות לפני יהוה תקמיד :

5. ודקקת סלת ואפית אתה שתתים עשרה הקות

38. Besides the sabbaths of the Lord, and besides your gifts,

and besides all your vows, and besides

all your freewill-offerings, which you give to the Lord.

39. (But) on the fifteenth day

of the seventh month, when you have gathered

the produce of the land, you shall keep the feast of the Lord

seven days; on the first day

[shall be] a solemn rest, and on the eighth day

[shall be] a solemn rest. 40. And you shall take to yourselves

on the first day the fruit of a goodly tree,

branches of palm-trees, and a bough of a myrtle-tree,

and willows of a brook: and you shall rejoice

before the Lord your God seven days.

41. And you shall keep it a feast to the Lord

seven days in the year; [it shall be] a perpetual statute

for your generations; in the seventh month

you shall keep it. 42. In booths you shall dwell

seven days; every native in Israel

38. מלבד שבתות יי ומלבד מתנותיכם ומלבד פלנדריכם ומלבד

קרנדבתיכם אשר התנו ליהוה :

39. אך בהמשה עשר יום תחדש השבועי באספכם

את תבואת הארץ תחגו את חגי יהוה

שבועת ימים ביום הראשון

ושבתון וביום השמיני

שבועתו : 40. ולקחתם לכם

ביום הראשון פרי עץ תדר

פפת תמר ובענף עץ עבת וערבי נחר

ושמחתם לפני יהוה אלהיכם

שבועת ימים : 41. והחגתם אתו

חג ליהוה שבועת ימים בשנה

תקת עולם לדל תיכם

בחדש השבועי תחגו אתו :

42. בספת תשבו שבועת ימים

כל האזרח בני ישראל

1) Or, thick, 2) Or, spoke. 3) Or, bring, 4) Or, to cause a lamp to burn continually, 5) Or, arrange,

12. For it is a jubilee;
holy shall it be to you;
from the field
shall you eat
its produce.

12. כִּי יוֹבֵל הוּא
קֹדֶשׁ תְּהִיֶה לָכֶם
מִן־הַשָּׂדֶה
תֹּאכְלוּ
אֶת־תְּבוּאָתָהּ :

13. In this year of the jubilee
you shall return
every man unto his
possession.

13. בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל
{ הַזֹּאת }
תָּשׁוּבוּ
אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ :

14. And when thou
selltest aught
to thy neighbor,
or buyest of thy neigh-
bor's band,
you shall not wrong
one another.

14. וְכִי־תִמְכְּרוּ מִמְּכָר
לְעַמִּיתְךָ
אוֹ קָנִה מִיַּד עַמִּיתְךָ
אֶל־תּוֹנוּ
אִישׁ אֶת־אֲחֻיוֹ :

15. According to the
number of years
after the jubilee
thou shalt buy of thy
neighbor,
[and] according to the
number
of the years of produce
he shall sell thee.

15. כַּמִּסְפַּר שָׁנִים
אַחֲרֵי הַיּוֹבֵל
תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ
כַּמִּסְפַּר
שְׁנֵי־תְבוּאוֹת
יִמְכְּרֶךָ :

16. According to the
multitude of the years
thou shalt increase its
purchase [price],
and according to the
fewness of the years
thou shalt diminish its
purchase [price];
for the number [of the
years] of produce
does he sell to thee.

16. לְפִי־רֹב הַשָּׁנִים
תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ
וּלְפִי־מְעוֹט הַשָּׁנִים
תִּמְעוֹט מִקְנָתוֹ
כִּי כַּסְפֵּר תְּבוּאוֹת
הוּא מִכֵּר לְךָ :

17. And you shall not
wrong
one another;

17. וְלֹא תוֹנוּ
אִישׁ אֶת־עַמִּיתוֹ

but thou shalt be afraid
of thy God;
for I am the Lord your
God.

וִירֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

18. And you shall do
my statutes,
and my ordinances
you shall keep,
and you shall do them:

18. וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־דִּקְוֹתַי
וְאֶת־מִשְׁפָּטַי
תִּשְׁמְרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

that [are] in thy land
shall be all its produce
for food.

8. And thou shalt count
to thee
seven sabbaths of years,
seven years
seven times.

that [there] shall be to
thee
the seven sabbaths of
years
forty nine years.

9. Then thou shalt cause
to pass
a trumpet blowing
in the seventh month,
on the tenth [day] of
the month;
on the day of atonement

you shall cause trumpet
[blowing] to pass
throughout all your land.

10. And you shall
sanctify
the fiftieth year,

and you shall proclaim
liberty
throughout the land

to all its inhabitants:
a jubilee shall it be to
you;
and you shall return

every man unto his
possession,
and every man unto his
family
shall you return.

11. A jubilee
shall the fiftieth year be
to you;

you shall not sow,
neither shall you reap

that which grows of
itself in it,
nor shall you gather

[the grapes] in it of the
undressed vines.

אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ
תְּהִיֶה כֹל־תְּבוּאָתָהּ
לֶאֱכֹל :

8 וּסְפַרְתָּ לָךְ
שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת שָׁנִים
שִׁבְעַת שָׁנִים
שִׁבְעַת פְּעֻמִּים
וְהָיוּ לְךָ יָמֵי
שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנִים
תִּשְׁעֵי וָאַרְבָּעִים שָׁנָה

9 וְהִעֲבַרְתָּ
שׁוֹפָר תְּרוּעָה
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
תִּעָבְרוּ שׁוֹפָר
בְּכָל־אֶרְצְכֶם :

10 וְקִדְשְׁתֶּם
אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
{ שָׁנָה }

וְקִרְאתֶם דְּרוֹר
בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל
יּוֹבֵל הוּא תְּהִיֶה לָכֶם
וּשְׁבוֹתֶם
אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ
וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ
תָּשׁוּבוּ :

11 יּוֹבֵל הוּא
שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים
{ שָׁנָה תְּהִיֶה לָכֶם }

לֹא תִזְרְעוּ
וְלֹא תִקְצְרוּ
אֶת־סִפְיָהֶיךָ
וְלֹא תִבְצְרוּ
אֶת־נְיֹרֵיהֶיךָ :

1) Or, to eat. 2) Or, send abroad the loud trumpet. 3) Or, [the] crops.

saying:
 2. Speak
 unto the children of Israel,
 and say unto them:
 When you come into the land
 which I give you,
 then shall the land 'keep
 a sabbath to the Lord.
 3. Six years
 thou shalt sow thy field,
 and six years
 thou shalt prune thy vineyard,
 and thou shalt gather in
 its produce.
 4. But in the seventh year
 a sabbath of solemn rest
 shall be for the land,
 a sabbath to the Lord:
 thy field thou shalt not sow,
 and thy vineyard thou shalt not prune.
 5. That which grows of itself
 of thy harvest thou shalt not reap,
 and the grapes of thy undressed vine
 thou shalt not gather:
 a year of solemn rest
 shall it be for the land.
 6. And [there] shall be
 the [produce of] the sabbath of the land
 to you for food;
 for thee, and for thy man-servant,
 and for thy maid-servant,
 and for thy hired-servant,
 and for thy sojourner,
 who sojourn with thee.
 7. And for thy cattle,
 and for the beast[s]

לֹא־תִּזְכָּר :
 2. דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְכֶם
 וְשָׁבַתָה הָאָרֶץ
 שִׁבְתָּ לַיהוָה :
 3. שֵׁשׁ שָׁנִים
 תִּזְרַע שָׂדֶךְ
 וְשֵׁשׁ שָׁנִים
 תִּזְמַר כַּרְמֶךָ
 וְאָסַפְתָּ
 אֶת־תְּבוּאָתֶיהָ :
 4. וּבַשְּׁבִיעִית
 שִׁבְתָּ שַׁבְתּוֹן
 יְהִי־לָאָרֶץ
 שִׁבְתָּ לַיהוָה
 שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע
 וְכַרְמֶךָ לֹא תִזְמַר :
 5. אֵת סַפְּתֵי קַצִּירֶךָ
 לֹא תִקְצוּר
 וְאֶת־עֲנָבֵי נִזְרֶךָ
 לֹא תִבְצֹר
 שָׁנַת שַׁבְתּוֹן
 יְהִי־לָאָרֶץ :
 6. וְהָיְתָה
 שִׁבְתָּ הָאָרֶץ
 לְכֶם לֶאֱכֹל
 לָךְ וְלַעֲבָדְךָ
 וְלַאֲמָתָךְ
 וְלַשְׂכִּירֶךָ
 וְלַתּוֹשָׁבֶה
 הַגֵּרִים עִמָּךְ :
 7. וְלַבְּהֵמָתָה
 וְלַתַּיִם

18. And he that smites a beast mortally, } shall 'pay it.
 19. And when a man causes a blemish in his neighbor; } as he has done,
 20. Breach for breach, eye for eye, tooth for tooth, as he has 'caused a blemish in a man, } so it shall be 'caused in him.
 21. And he that kills a man shall be put to death.
 22. One law shall you have; the stranger shall be like the native; for I am the Lord your God.
 23. And Moses spoke unto the children of Israel; and they brought forth him that cursed outside of the camp, and they stoned him [with] stone[s]; and the children of Israel did as the Lord had commanded Moses.

18. וּמָכָה נֶפֶשׁ־בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ :
 19. וְאִישׁ כִּי־יַחַת מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵן יַעֲשֶׂה לוֹ :
 20. שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵין תַּחַת עֵין כַּאֲשֶׁר יַחַת יָשׁוּ בְּאָדָם כֵּן יִנְהַן בּוֹ :
 21. וּמָכָה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמָכָה אָדָם יוּמָת :
 22. מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לְכֶם כַּגֵּר כַּאֲרוּחַ יְהִי כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 23. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּצִיאוּ אֶת־הַמְּקַלֵּל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְמּוּ אֹתוֹ אֲבָן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 BEHAR
 כה
 CAP. XXV.
 1. And the Lord spoke unto Moses on mount Sinai,
 בְּהַר סִינַי

1) Or, make it good. 2) Heb., soul for soul. 3) Heb., given. 4) Heb., rest. 5) Or, a rest year,

[even if he be] a stranger,
or a sojourner,
and he shall live with
thee.

36. Take not of him

¹interest or increase,

but thou shalt be afraid
of thy God,
that thy brother may
live with thee.

37. Thy money

thou shalt not give him
upon ²interest,
and for increase

thou shalt not give [him]
thy victuals

38. I am the Lord your
God,

who brought you out
from the land of Egypt,

to give to you

the land of Canaan,

[and] to be ³your God. }

ששתי

39. And when thy
brother becomes poor
with thee,

and he sells himself to
thee;
thou shalt not make him
to serve
the service of a bond-
man.

40. As a hired servant,
and as a sojourner,
he shall be with thee;

until the year of the
jubilee
he shall serve with thee.

41. Then shall he go out
from thee,
he and his children with
him;

and he shall return unto
his own family,
and unto the possession
of his fathers
he shall return.

42. For they are my
servants,
whom I brought out

from the land of Egypt:

גַּר וְתוֹשֵׁב
וְחֵי עִמָּךְ :

36. אַל-תִּקַּח מֵאִתּוֹ

נֶשֶׁךְ וְתִרְבִּית

וְנִרְאִיתָ מֵאֲלֹהֶיךָ

וְחֵי אֲחִיךָ עִמָּךְ :

37. אֶת-כֶּסֶףךָ

לֹא-תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ

וּבְתִרְבִּית

לֹא-תִתֵּן אֲכֹלֶךָ :

38. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

לִתְּתֵן לָכֶם

אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן

לְהִיְתוֹת לָכֶם

לְאֱלֹהִים :

ששתי

רביעי (כשהן מחוברין)

39. וְכִי-יָמוּךְ אֲחִיךָ

עִמָּךְ

וְנִמְכַר-לְךָ

לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ

עֲבֹדַת עָבֵד :

40. כְּשֹׂכֵר כְּתוֹשֵׁב

יְהִי עִמָּךְ

עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל

יֵעָלֶה עִמָּךְ :

41. וְיָצָא מֵעִמָּךְ

הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ

וְשָׁב אֶרְמִישִׁפְתָּתוֹ

וְאֶל-אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו

יָשׁוּב :

42. כִּי-עֲבָדֶי הֵם

אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֹתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

which is in the city
that has a wall [round
about it],

for ever

to him that bought it,

for his generations;

It shall not ¹go out in the
jubilee.

31. But the houses of the
villages
which have no wall

round about [them]

to the field of the land

²it shall be counted;

²it shall have redemption
[right],
and in the jubilee ²it
shall ¹go out.

32. And the cities of the
Levites,
the houses

of the cities of their
possession,

a perpetual redemption
[right]

shall the Levites have.

33. And if one ³redeem⁴

from the Levites⁴,

then shall ¹go out

the sold house,

or the city of his posses-
sion,

in the jubilee;

for the houses

of the cities of the
Levites
are their possession

in the midst of the
children of Israel.

34. But the field

of the ⁵suburb of their
cities

shall not be sold;

for it is a perpetual
possession

for them.

35. And when thy
brother becomes poor,
and his hand fails with
thee,

then thou shalt ⁶assist
him;

אֲשֶׁר-בְּעִיר

אֲשֶׁר-לֹא לוֹ סָי חֹמָה

לְעַמִּיתָת

לְקַנְהָ אִתּוֹ

לְדוֹרָתוֹ

לֹא יֵצֵא בַיָּבֵל :

31. וּבְתֵי חֲצֵרוֹיִם

אֲשֶׁר אֵין-חֹמָה

סָבִיב

עַל-שְׂדֵה הָאֶרֶץ

יִחָשֵׁב

וְנִקְחָה תְּהִי־לּוֹ

וּבַיָּבֵל יֵצֵא :

32. וְעַרְי הַלְוִיִּם

בְּתֵי

עָרֵי אֲחֻזָּתָם

וְנִקְחָת עוֹלָם

תְּהִי־לְלוִיִּם :

33. וְאֲשֶׁר יִקְנֶה

מִן-הַלְוִיִּם

וְיֵצֵא

מִמְכַר-בַּיִת

וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ

בַּיָּבֵל

כִּי בְתֵי

עָרֵי הַלְוִיִּם

הֵוא אֲחֻזָּתָם

בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

34. וְשְׂדֵה

מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם

לֹא יִמָּכַר

כִּי-אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא

לָהֶם :

35. וְכִי-יָמוּךְ אֲחִיךָ

וְיָמְטָה יָדוֹ עִמָּךְ

וְהִחַזַּקְתָּ בּוֹ

1) Or, be freed. 2) Or, they. 3) I. e., buy. 4) Or, And if one of the Levites redeem (buy); thus indicating that even if a Levite buy it, it goes out in the jubilee; both are according to Rashi (רש"י). 5) Or, pasture land. 6) Heb., strengthen. 7) Or, usury. 8) Heb., to you for a God.

רביעי
 25. When thy brother becomes poor, and he sells [some] of his possession, then shall come his kinsman that is near unto him, and he shall redeem that which his brother has sold.
 26. And a man when he has no kinsman, and he acquired the means, and found sufficient for its redemption.
 27. Then let him reckon the years of his sale, and he shall restore the overplus to the man to whom he sold [it]; and he shall return to his possession.
 28. But if he did not find sufficient to restore [it] to him, then shall remain that which he has sold in the hand of him that bought it until the year of the jubilee, and it shall go out in the jubilee, and he shall return to his possession.
 29. And when a man sells a dwelling-house [in] a walled city, then shall last his redemption [right] till the end of the year of his sale; a year shall last his redemption [right].
 30. And if it be not redeemed until it be full a whole year, then shall remain the house.

רביעי
 25. כִּי-יִמְכַר אֶחָיו וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאֵל אֶת-מִכְרֵי אֶחָיו:
 26. וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה-לוֹ גֹּאֵל וְהָיָה יָדוֹ וּמָצָא פְדוּתוֹ גֹּאֲלוֹ:
 27. וְהִשָּׁב אֶת-שָׁנָיו מִמִּכְרֹו וְהָשִׁיב אֶת-הַעֲוֵף לְאִישׁ אֲשֶׁר מָכַרְלוֹ וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ:
 28. וְאִם לֹא-יִמְצָא אֶת-כֹּסֵפוֹ לְהָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ כְּיַד הַקֹּנֵה אֹתוֹ עַד שָׁנַת הַיּוֹבֵל וַיֵּצֵא בַּיּוֹבֵל וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ:
 29. וְאִישׁ כִּי-יִמְכַר בֵּית-חַוָּלָה עִיר חוֹמָה וְהָיָה גֹאֲלוֹ עַד-תֵּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תְּהִיָּה גֹאֲלוֹ:
 30. וְאִם לֹא-יִגָּאֵר עַד-כִּלְאוֹת לוֹ שְׁנָה תְּמִימָה וְקָם בַּיּוֹם

then you shall dwell upon the land in safety.
 19. And the land shall yield its fruit, and you shall eat to the full, and you shall dwell in safety upon it.
 20. And if you shall say: What shall we eat in the seventh year? behold, we shall not sow, nor shall we gather our produce.
 21. Then I will command my blessing to you in the sixth year, and it shall yield the produce for (the) three years.
 22. When you sow the eighth year, then you shall eat of the old produce; until the ninth year, until its produce come in, you shall eat old [store].
 23. And the land shall not be sold for ever; for the land is mine; for strangers and sojourners you are with me.
 24. And in all the land of your possession you shall grant a redemption for the land.

וַיִּשְׁבְּתֶם עַל-הָאָרֶץ לְקַמָּח:
 שְׁלִישִׁי שְׁלִישִׁי שְׁנֵי (כֶּשֶׁהן מְחֻבְּרִין)
 19. וְנָתַתִּי הָאָרֶץ פְּרִיָּה וַאֲכַלְתֶּם לְשָׂבַע וַיִּשְׁבְּתֶם לְקַמָּח עֲלֶיהָ:
 20. וְכִן תֹּאמְרוּ: מָה נֹאכַל בַּשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִית הֲזֶן לֹא נִזְרַע וְלֹא נִאֶסַף אֶת-תְּבוּאָתֵנוּ:
 21. וְצִוִּיתִי אֶת-בְּרַכְוֹתִי לָכֶם בַּשְּׁנָה הַשְּׁשִׁית וְעָשִׂיתִי אֶת-הַתְּבוּאָה לְשָׁרֵשׁ הַשָּׁנִים:
 22. וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשְּׁנָה הַשְּׁמִינִית וַאֲכַלְתֶּם מִן-הַתְּבוּאָה יָשֵׁן עַד וְהַשְּׁנָה הַתְּשִׁיעִית עַד-בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יָשֵׁן:
 23. וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַר לְצַמְחָת כִּי-לִי הָאָרֶץ כִּי-גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי:
 24. וּבְכָל אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם נִאֶדְהָ תִתְּנֶנּוּ לְאָרֶץ:

1) Or, satlety. 2) Or, in perpetuity. 3) Or, redeemer. 4) Heb., his hand reached. 5) Heb., his hand. 6) Or, himself. 7) Or, be freed.

and [the] vintage shall reach unto sowing time; and you shall eat your bread to ⁶the full, and you shall dwell in safety in your land.

6. And I will give peace in the land.

and you shall lie down, and none shall make you afraid; and I will ⁶remove evil beast[s] from the land, and [the] sword shall not pass through your land.

7. And you shall chase your enemies, and they shall fall before you by the sword.

8. And five of you shall chase a hundred, and a hundred of you shall chase ten thousand; and your enemies shall fall before you by the sword.

9. And I will turn unto you, and I will make you fruitful, and I will multiply you, and I will establish my covenant with you.

10. And you shall eat very old [store].

וּבְצִיר יִשָּׁג אֶת־זֶרַע וְאִכְלֹתֶם לַחֲמֶקֶם לְשֶׁבַע וְיִשְׁכַּתֶּם לְבִטָּח בְּאַרְצְכֶם : שְׁנֵי

6. וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְצֵי וְיִשְׁכַּבְתֶּם וְאִין מִתְרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תֵעָבֵר בְּאַרְצְכֶם וְיִרְדְּפֶתֶם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב ;

7. וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב ; וְרִבְפוּ מֵכֶם חֲמִשָּׁה

8. וְרִבְפוּ מֵכֶם חֲמִשָּׁה

9. וְנִבְרַחְתִּי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקְיִנֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם : שְׁנֵי

10. וְאִכְלֹתֶם יָשֵׁן נוֹשֵׂן

54. But if he be not redeemed by these [means], then he shall go out in the year of the jubilee, he and his children with him.

55. For to me [are] the children of Israel servants; they are my servants, whom I brought out from the land of Egypt: I am the Lord your God.

1. You shall not make for yourselves idols,

and a graven image or a ²standing [image] you shall not rear up for yourselves, and a figured stone

you shall not place in your land, to prostrate yourselves before it; for I am the Lord your God.

2. My sabbaths you shall keep, and my sanctuary you shall reverence: I am the Lord.

BEHUKOTHAY

3. If in my statutes you will walk, and my commandments you will keep, and you will do them.

4. Then I will give your rains in their ³time, and the land shall yield its produce, and the tree of the field shall yield its fruit.

5. And your threshing shall reach [unto the] vintage.

54. וְאִם־לֹא יִגְאָל בְּאֵלֶּה וְיֵצֵא בְּשַׁנַּת הַיָּבֹל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ : מִפְטִיר

55. כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : CAP. XXVI.

1. לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וּפְסֵל וּמִצְבֵּה לֹא־תִקִּי מוֹ לָכֶם וְאִבֵּן מִשִּׁבֹּת לֹא תִתֵּנוּ בְּאַרְצְכֶם הַשֹּׁפְתֹת עֲלֵיהֶן כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ

וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה :

3. אִם־בְּחֻקֵּי תֵלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם :

4. וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתַתִּי הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָו :

בְּחֻקֵּי

3. אִם־בְּחֻקֵּי תֵלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם :

4. וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתַתִּי הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָו :

5. וְהִשָּׁג לָכֶם דִּישׁ אֶת־בְּצִיר

1) Or, in these [years]. 2) Or, pillar; or, obelisk. 3) Or, season. 4) Heb., reach to you. 5) Or, satlety. 6) Or, cause to cease.

or to ²a descendant
of the stranger's family.

48. After he has sold
himself
he shall have redemp-
tion [right];
one of his brethren

³may redeem him.

49. Or his uncle,
or his uncle's son

³may redeem him.

or any that is near of
kin to him
of his family

³may redeem him:

or if ⁴he acquired the
means,
then he ³may redeem
himself.

50. And he shall reckon
with his buyer
from the year that he
sold himself to him
unto the year of the
jubilee;
and the price of his sale
shall be
according to the number
of years;

according to the time
of a hired servant
he shall be with him.

51. If [there be] yet many
years,

accordingly he shall return
his redemption-[money]
out of his purchase-
money.

52. And if few

remain of the years
unto the year of the
jubilee,

then he shall reckon
with him;
according to his years

he shall return his
redemption-[money].

53. As a servant hired }
year by year }

he shall be with him;

he shall not rule over
him with rigor
before thy eyes.

או למכרו
משפחת גר :

48. אחרי נמכרו
גאלה תהיה לו

אחד מאחיו
יגאלנו :

49. או-דודו
או בן-דודו

יגאלנו
או-משאר בשרו

מימשפחתו
יגאלנו :

אוהשיגה ידו
ונגאל :

50. והשב עם-קנהו
מישנת המכרו לו

עד שנת היבל
והיה כסף מכרו
במספר שנים

בימי שכיר
יהיה עמו :

51. אם עוד רבות
בשנים

לפיהן ישיב גאלתו
מכסף מקנתו :

52. ואם מעט
גשאר בשנים

עד-שנת היבל
והשב לו
כפי שניו

ישיב את-גאלתו :
53. בשכיר

שנה בשנה
יהיה עמו

לא-ירדנו בפך
לעיניך :

they shall not be sold

as a bondman is sold

43. Thou shalt not rule
over him
with rigor;

but thou shalt be afraid
of thy God.

44. But thy bondman,
and thy bondmaid
that shall remain thine,

[shall be] of the nations

that are round about
you;
of them you may buy

a bondman, or a bond-
maid.

45. And also

of the children of the
sojourners
that sojourn with you.

of them you may buy,

and of their family

that is with you,

which they have begot-
ten
in your land:

and they shall be to you
for a possession.

46. And you shall leave
them as an inheritance
to your children after
you,

to inherit them for a
possession;

you may make them
serve for ever;

but over your brethren

the children of Israel,

one over another,

you shall not rule with
rigor.

שביעי
47. And when a stran- }
ger or a sojourner }
becomes rich }

with thee,

and thy brother becomes
poor with him,

and he sells himself

to [the] stranger [or]
sojourner

with thee.

לא ימכרו
ממכרת עבד :

43. לא-יתרדה בו
בפך

ויראת מאלהיך :

44. ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך

מאת הגוים
אשר סביבתיכם

מהם תקנו
עבד ואמה :

45. וגם
מבני התושבים

הגררים עמכם
מהם תקנו

וממשפחתם
אשר עמכם
אשר הולדו

בארצכם
והיו לכם לאחזה :

46. והתנתלתם אתם
לבניכם אחריכם
לרשת אחזה

לעלם בהם תעבדו
ובאחייכם
בני-ישראל

איש באחיו
לא-יתרדה בו בפך :

שביעי
47. וכי תשיג
יד גר ותושב

עמך
ומה אחיך עמו

ונמכר
לגר תושב

עמו

1) Heb., thou. 2) Or, the stock. 3) Or, shall. 4) Heb., his hand reached.

sevenfold for your sins.

29. And you shall eat the flesh of your sons, and the flesh of your daughters you shall eat.

30. And I will destroy your high places, and I will cut down your sun-images,

and I will cast your carcasses upon the carcasses of your idols, and my soul will abhor you.

31. And I will make your cities a waste,

and I will desolate your sanctuaries,

and I will not smell the savor of your sweet odors.

32. And I will desolate the land,

that [there] will be astonished at it your enemies

that dwell therein.

33. And you

I will scatter among the nations, and I will draw out after [the] sword;

and your land shall be a desolation,

and your cities shall be a waste.

34. Then shall the land enjoy its sabbaths,

all the days that it lies desolate, and you are

in the land of your enemies; then shall the land rest,

שבע על חטאתיכם:

29. ואכלתם בשר בניכם

ובשר בנותיכם תאכלו:

30. והשמדתי את גבתיכם

והכרתי את חמניכם

ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם

ונעדה נפשי אתכם; ונתתי את עריכם

חרבה והשמדתי את מקדשיכם

ולא אריח בריח גיהוקכם:

32. והשמדתי אני את הארץ

ושממו עליה איביכם

הישביוס בה; ואתכם

33. אורה בנוים והרקתי אהריכם

חרב, והיתה ארצכם שמה

ועריכם יהיו חרבה; אז תרצה הארץ

את שבתותיה כל ימי השנה ואתם

בארץ איביכם אז תשבת הארץ

and they will make you few [in number]; and your roads shall become desolate.

23. And if by these [things] you will not be reformed to me,

but you will walk contrary to me.

24. Then I also will walk

contrary to you,

and I also will smite you,

sevenfold for your sins.

25. And I will bring upon you a sword

[that] avenges the vengeance of [the] covenant,

and you shall be gathered together within your cities;

then I will send [the] pestilence in the midst of you,

and you shall be delivered into the enemy's hand.

26. While I will break to you the staff of bread,

and ten women shall bake your bread

in one oven,

and they shall deliver your bread again by the weight;

and you shall eat, and you shall not be satisfied.

27. And if by this you will not hearken to me,

but you will walk contrary to me.

28. Then I will walk contrary to you in wrath;

and I also will chastise you,

והמנימה אתכם ונשמנו דרכיכם:

23. ואם-באלה לא תנסרו לי

והלכתם עמי קרי:

24. והלכתי אף-אני עמכם

בקרי והביתי אתכם גם-אני

שבע על חטאתיכם:

25. והבאתי עליכם חרב

נקמת ונקם-ברית ונאספתם

ארעריכם ושלחתי דבר בתוכם

ונתתם ביד-אויב:

26. בשבתי לכם מטה-לחם

ואפו עשר נשים

לחמכם בחד אחד

והשיבו לחמכם בשקל ואכלתם

ולא תשבעו:

27. ואם-בזאת לא תשמעו לי

והלכתם עמי בקרי:

28. והלכתי עמכם בחמת-קרי

ויסרתי אתכם אף-אני

1) Or, by. 2) Or, when. 3) Heb., give. 4) Or, your dead bodies upon the bodies of, etc. 5) Or, satisfy.

and *make the soul to pine away: and you shall sow in vain your seed.

for your enemies shall eat it.

17. And I will set my face against you. and you shall be smitten before your enemies.

and they that hate you shall rule over you: and you shall flee

when none pursues you.

18. And if for these [things] you will not yet hearken to me.

then I will chastise you yet more.

sevenfold for your sins.

19. And I will break

the pride of your power: and I will make your heaven

as iron.

and your earth

as copper.

20. And your strength shall be spent in vain; for your land shall not yield

its produce.

and the tree of the land

shall not yield its fruit.

21. And if you will walk contrary to me.

and you will refuse to hearken to me.

then I will bring more plague[s] over you.

sevenfold according to your sins.

22. And I will send against you the beast[s] of the field,

and they shall rob you of your children,

and they shall destroy your cattle.

וּמְדִיבֶת נַפְשׁוֹ

וּנְרַעְתֶם דְּרוֹק

וּרְעֵבֶם

וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם :

17. וְנִסַּף לִי פְנֵי בָרְכִים

וְנִלְנַפְתֶם

לְפָנַי אֹיְבֵיכֶם

וְרָדוּ בְכֶם שְׂנְאֵי לֵבָם

וְנִסַּפְתֶם

וְאִין-הִרְתִּי אֶתְכֶם :

18. וְאִם-עַד-אֶלֶף

לֹא תִשְׁמָעוּ לִי

וְנִסַּפְתִּי

לְיַסְרָה אֶתְכֶם

שִׁבְעַת-עַל-חַטֹּאתֵיכֶם :

19. וְשִׁבַּרְתִּי

אֶת-יִצְחָק אֶיְבֹב

וְנִסַּף לִי אֶת-שָׁמַיְכֶם

כְּבָרָדָד

וְאֶת-אֲרָצְכֶם

כְּחִנְיָה :

20. וְתִם לְרוֹק בְּחֶבְבֵם

וְלֹא-תִתֵּן אֲרָצְכֶם

אֶת-יְבוּלָהּ

וְגִזְן הַמִּדְבָּר

לֹא יִתֵּן פְּרוֹן :

21. וְאִם-תִּדְבְּרוּ עִמִּי

לְדַבֵּר

וְלֹא תִאָּכְלוּ לִשְׂמֵעִי לִי

וְנִסַּפְתִּי עֲלֵיכֶם שִׁבְעַת

שִׁבְעַת עַל-חַטֹּאתֵיכֶם :

22. וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי בְרַגְלֵי

אֶת-חַיֹּת הַשָּׂדֶה

וְשִׁבְרָה אֶתְכֶם

וְהִכְרִיתִי תַחַת

אֶת-בְּהֵמַתְכֶם

and [the] old you shall remove because of [the] new II. And I will set my dwelling in the midst of you: and my soul shall not abhor you.

12. And I will walk in the midst of you.

and I will be your God, and you shall be my people.

13. I am the Lord your God, who brought you out

from the land of Egypt, not to be bondmen to them:

and I have broken the bars of your yoke.

and I made you go upright.

14. But if you will not hearken to me, and you will not do

all these commandments.

15. And if my statutes you will reject,

and if my ordinances shall your soul abhor,

[so as] not to do all my commandments,

[and] to break my covenant.

16. I also will do this to you: I will appoint over you

terror, the consumption and the fever,

that consume [the] eyes.

וְיָשׁוּן

מִפְּנֵי הַדָּשׁ תִּזְכֵּיאוּ :

II. וְנִסַּף לִי מִדְּבַר מִשְׁכְּנִי

בְּתוֹכְכֶם

וְלֹא-תִבְזֶה נַפְשִׁי אֶתְכֶם :

12. וְהִתְחַלַּקְתִּי בְּתוֹכְכֶם

וְהִיְתִי לְכֶם לֵאלֹהִים

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם :

13. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִדְּבוֹת לֶחֶם עַבְדִּים

וְאֲשַׁבְּרָה מִסַּת אֶתְכֶם

וְאִין-לִי אֶתְכֶם

קוֹמְמֵיזוֹת :

14. וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ לִי

וְלֹא תִעֲשׂוּ אֶת כָּל-הַצִּוִּיּוֹת

הָאֵלֶּה :

15. וְאִם-תִּבְזֶהוּ אֶת-חֻצְוֹתַי

וְאִם-תִּשְׂפֹטוּ אֶת-חֻצְוֹתַי

הַנִּשְׁעֵל נַפְשֵׁיכֶם

דְּבַרְתִּי עֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי

לְהַפְרֹכֶם אֶת-בְּרִיתִי

16. אֲנִי אֲפַעֵשׂ זֹאת לָכֶם

וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי עַל-רַגְלֵי בְּהֵמַתְכֶם

וְאֶת-חַיֹּת הַשָּׂדֶה וְאֶת-בְּהֵמַתְכֶם

מִכְּלוֹת עֵינַיִם

1) Heb., from before. 2) Heb., to you for a God. 3) Heb., to me for a people. 4) Or, that you should not be their bondmen. 5) Or, despise. 6) Or, cause sorrow to the heart. 7) Heb., it.

from five years old
 even unto twenty year[s] old,
 then shall be thy estimation of the male
 twenty shekels,
 and for the female
 ten shekels.
 6. And if [the person be] from a month old
 even unto five years old,
 then shall be thy estimation of the male
 five shekels of silver,
 and for the female [shall be] thy estimation
 three shekels of silver.
 7. And if [the person be] from sixty year[-] old
 and upwards,
 if [it be] a male,
 then shall be thy estimation
 fifteen shekel[s].
 and for the female
 ten shekels.
 8. But if he be poorer
 than thy estimation,
 then he shall set him
 before the priest,
 and the priest shall estimate him
 according to the ability of him that vowed
 shall the priest estimate him.
 9. And if [it be] a beast,
 of which men may offer
 an oblation to the Lord,
 all that a man gives of such
 to the Lord
 shall be holy.
 10. He shall not alter it,
 nor change it,

מִבְּנֵי חֲמִישׁ שָׁנִים
 וְעַד בְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְהָיָה עֲרֻכְתָּהּ הַזָּכָר
 עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים
 וְהַנְּקֵבָה
 עֲשָׂרָה שֶׁקֶלִים :
 6. וְאִם מִבְּנֵי חֹדֶשׁ
 וְעַד בְּנֵי חֲמִישׁ שָׁנִים
 וְהָיָה עֲרֻכְתָּהּ הַזָּכָר
 חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף
 וְהַנְּקֵבָה עֲרֻכְתָּהּ
 שְׁלֹשָׁתַיִם שֶׁקֶלִים כֶּסֶף :
 7. וְאִם מִבְּנֵי שִׁשִּׁים שָׁנָה
 וְיָמָאָה
 אִם זָכָר
 וְהָיָה עֲרֻכְתָּהּ
 חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי שֶׁקֶל
 וְהַנְּקֵבָה
 עֲשָׂרָה שֶׁקֶלִים :
 8. וְאִם יָמֵהּ הוּא
 מְעַרְפָּה
 וְהָעֵמִידוֹ
 לִפְנֵי הַכֹּהֵן
 וְהָעֵרַךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן
 עֲלֵי-פִי אִשְׁרֵי תִשְׁבַּע
 יָד הַזָּכָר
 יַעֲרִיכֵנוּ הַכֹּהֵן :
 9. וְאִם בְּהֵמָה
 אֲשֶׁר יִקְרְבוּ מִמֶּנָּה
 קָרְבָן זִבְחֹהּ
 כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
 לַיהוָה
 יִהְיֶה קֹדֶשׁ :
 10. לֹא יִחַלְפֶנּוּ
 וְלֹא-יִמַּר אֹתוֹ

the covenant of the
 ancestors,
 whom I brought out
 from the land of Egypt
 before the eyes of the
 nations,
 to be their God:
 I am the Lord.
 46. These are the
 statutes,
 and the ordinances,
 and the laws,
 which the Lord made
 between him
 and (between) the
 children of Israel
 on mount Sinai
 by the hand of Moses.
 כו
 רַבִּיעִי
 1. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 2. Speak
 unto the children of
 Israel,
 and say unto them:
 When a man shall make
 a special vow
 [to give] according to
 thy estimation of persons
 to the Lord.
 3. Then shall be thy
 estimation
 of the male
 from twenty year[s] old
 even unto sixty year[s]
 old,
 even then shall be thy
 estimation
 fifty shekel[s] of silver,
 by the shekel of the
 sanctuary.
 4. And if it be a female,
 then shall be thy
 estimation
 thirty shekel[s].
 5. And if [the person be]

בְּרִית רֵאשִׁימִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
 לֵהָיוֹת קֹדֶם לְאַלֹהִים
 אֲנִי יְהוָה :
 46. אֵלֶּה הַחֻקִּים
 וְהַמִּשְׁפָּטִים
 וְהַחֻקֹּת
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
 בֵּינִי
 וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהַר סִינַי
 בְּיַד-מֹשֶׁה :
 CAP. XXVII.
 רַבִּיעִי
 שְׁשִׁי (כִּשְׁהוֹן מַחֲבוּרִין)
 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 2. דַּבֵּר
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אִישׁ כִּי יִפְקִיא נָדָר
 בְּעֲרֻכְתָּהּ נִפְשָׁת
 לַיהוָה :
 3. וְהָיָה עֲרֻכְתָּהּ
 הַזָּכָר
 מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְעַד בְּנֵי שִׁשִּׁים שָׁנָה
 וְהָיָה עֲרֻכְתָּהּ
 חֲמִשָּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ :
 4. וְאִם נְקֵבָה הוּא
 וְהָיָה עֲרֻכְתָּהּ
 שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל :
 5. וְאִם

1) Heb., the first. 2) Or, to them for a God. 3) Heb., gave. 4) Or, the value of [certain] persons. 5) Or, too poor for thy estimation. 6) I. e., the one that made the vow shall set the person, whose value he has vowed to give to the Lord, before the priest.

or of the field of his possession, it shall not be sold, nor shall it be redeemed; every devoted [thing] is most holy to the Lord.

29. Any one devoted, that is devoted from among men,¹ shall not be ransomed; he shall surely be put to death.

30. And every title of the land, of the seed of the land, [or] of the fruit of the tree, belongs to the Lord; it is holy to the Lord.

31. And if a man will indeed redeem [ought] of his title, the fifth part thereof he shall add unto it.

32. And every tithe of [the] herd or [the] flock, whatsoever passes under the rod, the tenth shall be holy to the Lord.

33. He shall not search whether [it be] good or bad, neither shall he change it; and if he shall at all change it, then shall it and its exchange be holy; it shall not be redeemed.

34. These are the commandments, which the Lord commanded Moses unto the children of Israel on mount Sinai.

וּמִשְׂדֵּה אֲחֻזָּתוֹ
 לֹא יִמָּכַר
 וְלֹא יִגָּאֵל
 כָּל־חֵרֶם
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא
 לַיהוָה : שְׂבִיעִי
 29. כָּל־חֵרֶם
 אֲשֶׁר יִחְרַם
 מִבְּנֵי־הָאָדָם
 לֹא יִפְדֶּה
 מוֹת יוֹמָת :
 30 וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ
 מִזֶּבַע הָאָרֶץ
 מִפְּרִי הָעֵץ
 לַיהוָה הוּא
 קֹדֶשׁ לַיהוָה :
 31 וְאִם־אִישׁ יִגָּאֵל אִישׁ
 מִמַּעֲשָׂרוֹ
 חֲמִישִׁיתוֹ יִסֹּף עָלָיו :
 32 וְכָל־מַעֲשֵׂר
 בַּקֶּר וּבַצֹּאן
 כָּל־אֲשֶׁר־עֹבֵר
 תַּחַת הַבִּטָּן
 הָעִשְׂרִית
 יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה :
 33 לֹא יִבְקֹר
 בְּהֵמוֹת קָדֵשׁ
 וְלֹא יִמְרֹנוּ
 וְאִם־יִמְרֹנוּ
 וְהִיָּה הוּא וְחֹמֶרְתּוֹ
 יִהְיֶה קֹדֶשׁ
 לֹא יִגָּאֵל :
 34 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
 אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵי מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהַר סִינַי :

22. But if his purchased field, which is not of the field of his possession, will he sanctify to the Lord.

23. Then the priest shall reckon to him the amount of thy estimation unto the year of the jubilee, and he shall give thy estimation in that day, [as] a holy [thing] to the Lord.

24. In the year of the jubilee the field shall return to him of whom he bought it, to him whom the possession of the land belongs.

25. And all thy estimation[s] shall be by the shekel of the sanctuary; twenty gerah[s] shall be the shekel.

26. Only the firstborn, which belongs to the Lord as a firstborn, among beast[s], no man shall sanctify it; whether [it be] ox or sheep, it belongs to the Lord.

27. And if [it be] among the unclean beast[s], then he shall ransom it according to thy estimation, and he shall add the fifth [part] thereof unto it; and if [it be] not redeemed, then it shall be sold according to thy estimation.

28. But any devoted [thing], which a man shall devote to the Lord of all that belongs to him, whether of man or beast,

שְׂשִׁי 22 וְאִם
 אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ
 אֲשֶׁר לֹא
 מִשְׂדֵּה אֲחֻזָּתוֹ
 יִקְדִישׁ לַיהוָה :
 23 וְחֹשֶׁב־לוֹ הַכֹּהֵן
 אֵת מְבִטַת הָעֲרֵבָה
 עַד שְׁנַת הַיְבֻל
 וְנָתַן אֶת־הָעֲרֵבָה
 בַּיּוֹם הַהוּא
 קֹדֶשׁ לַיהוָה :
 24 בְּשְׁנַת הַיְבֻל
 יָשׁוּב הַשְּׂדֵה
 לְאִשְׁרֵי קָנָהוּ מֵאִתּוֹ
 לְאִשְׁרֵי־לוֹ
 אֲחֻזַּת הָאָרֶץ :
 25 וְכָל־עֲרֵבָה יִהְיֶה
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 עֲשָׂרִים גֵּרָה
 וְהִיָּה הַשֶּׁקֶל :
 26 אֶחָד־בְּכֹר
 אֲשֶׁר יִבְרָ לַיהוָה
 בַּבְּהֵמָה
 לֹא־יִקְדִישׁ אִישׁ אֹתוֹ
 אִם־שׁוֹר אִם־צֹאן
 לַיהוָה הוּא :
 27 וְאִם
 בַּבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה
 וּפְדָה בְּעֲרֵבָה
 וְיִסֹּף חֲמִישִׁתּוֹ עָלָיו
 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל
 וְנִמְכַר בְּעֲרֵבָה :
 28 אֶחָד פְּגֻל־חֵרֶם
 אֲשֶׁר יַחְרַם אִישׁ כִּי
 מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
 מֵאָדָם וּבְהֵמָה

1) Heb., hls. 2) Or, redeem. 3) I. e., any man that is condemned to death. 4) Heb., between.

MAGIL'S
LINEAR SCHOOL BIBLE

OR

The Hebrew Bible in its Original Language
Self Taught

FOR TEACHERS AND STUDENTS

*IN SCHOOLS, COLLEGES AND UNIVERSITIES, AS WELL AS FOR
SELF-INSTRUCTION.*

A New and Easy Method

FOR POPULARIZING THE STUDY OF THE ORIGINAL HEBREW
BIBLE BY MEANS OF A *LINEAR TRANSLATION.*

— B Y —

JOSEPH MAGIL

Formerly Instructor in Higher Hebrew at the Hebrew Education Society's
School and in the B'ne Zion School, Philadelphia, Pa.

NUMBERS—במדבר

COPYRIGHTED WASHINGTON, JULY 1899, BY JOSEPH MAGIL.

PUBLISHED AND SOLD BY

JOSEPH MAGIL'S PUBLISHING CO.

46 Canal Street,
NEW YORK

1909.

708 South Fifth Street,
PHILADELPHIA, PA.

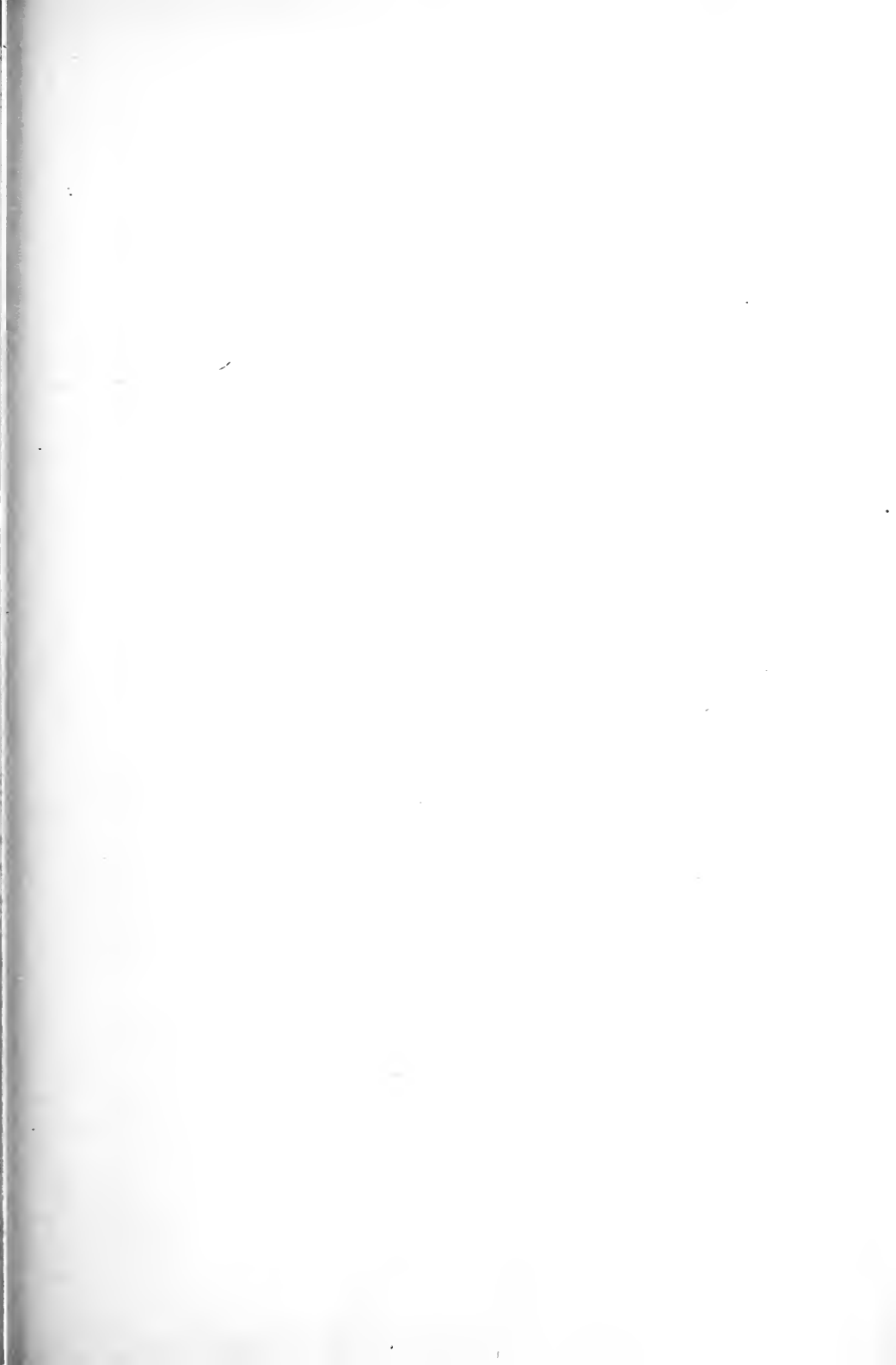
סֵפֶר בְּמִדְבָּר

NUMBERS.

CAPUT. I. א

<p>a man who is the head of his fathers' house.</p>	<p>{ אִישׁ רֹאשׁ לְבַיִת אַבְתָּיו הוּא :</p>	<p>1. And the Lord spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tent of meeting,</p>	<p>וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד</p>
<p>5. And these [are] the names of the men that shall stand with you; of Reuben:</p>	<p>5. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֵאוּבֵן</p>	<p>on the first [day] of the second month, in the second year after their departing</p>	<p>בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתְכֶם</p>
<p>Elizur the son of Shedeur.</p>	<p>אֶלְיָצוּר בֶּן שְׁדִיאוֹר :</p>	<p>out of the land of Egypt, saying:</p>	<p>מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר :</p>
<p>6. Of Simeon:</p>	<p>6. לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צוּרִישָׁדַי :</p>	<p>2. Take you the sum</p>	<p>2. שָׂאוּ אֶת-רֹאשׁ</p>
<p>7. Of Judah: Nahshon the son of Amminadab.</p>	<p>7. לְיְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב :</p>	<p>of all the congregation of the children of Israel, by their families,</p>	<p>כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם</p>
<p>8. Of Issachar:</p>	<p>8. לְיִשָּׁשָׁכָר</p>	<p>by their fathers' houses,</p>	<p>לְבַיִת אֲבֹתָם</p>
<p>Nethanel the son of Zuar.</p>	<p>נֹתָנָה לְבִן-צוּעָר :</p>	<p>according to the number of [the] names, every male,</p>	<p>כְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר</p>
<p>9. Of Zebulun:</p>	<p>9. לְזִבּוּלֹן</p>	<p>by their polls,</p>	<p>לְקַלְקֹלָתָם :</p>
<p>Eliab the son of Helon.</p>	<p>אֶלְיָאֵב בֶּן-חֵלֹן :</p>	<p>3. From twenty years old and upward,</p>	<p>3. מִבֶּן-עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה</p>
<p>10. Of the children of Joseph: of Ephraim:</p>	<p>10. כְּבִנְיָ יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם</p>	<p>every one that is able to go forth [in the] army in Israel,</p>	<p>כָּל-יֹצֵא צֶבָא בְּיִשְׂרָאֵל</p>
<p>Elishama the son of Ammihud: of Menasseh:</p>	<p>אֶלְיָשָׁמָע בֶּן-עַמִּיהוּד לְמְנַשֶּׁה</p>	<p>you shall number them, by their hosts,</p>	<p>תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתָם</p>
<p>Gamliel the son of Pedahzur.</p>	<p>גַּמְלִיאֵל בֶּן-פְּדָהצוּר :</p>	<p>thou and Aaron.</p>	<p>אַתָּה וְאַהֲרֹן :</p>
<p>11. Of Benjamin:</p>	<p>11. אַבְדָּן בֶּן-גִּדְעוֹנִי :</p>	<p>4. And with you shall be</p>	<p>4. וְאַתְּכֶם יִהְיוּ</p>
<p>Abdan the son of Gideony.</p>	<p>12. אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדָּי :</p>	<p>one man of every tribe;</p>	<p>אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה</p>
<p>12. Of Dan:</p>	<p>12. אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדָּי :</p>		
<p>Ahiezzer the son of Ammishaddai.</p>	<p>13. אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה</p>		

1) Or, house 2) Or, for.

by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward.

every one that was able
to go forth [in the] army.
33. Their numbered
of the tribe of Ephraim,
[were] forty thousand
and five hundred.

34. Of the children of
Menasseh,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward.

every one that was able
to go forth [in the] army.
35. Their numbered
of the tribe of Menasseh
[were] two and thirty
thousand
and two hundred.

36. Of the children of
Benjamin,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward.

every one that is able to
go forth [in the] army.
37. Their numbered
of the tribe of Benjamin
[were] five and thirty
thousand
and four hundred.

38. Of the tribe of Dan,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא
33. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה אֶפְרַיִם
אַרְבָּעִים אָרְבָּה
וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :

34. לְבָנֵי מְנַשֶּׁה
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
35. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה מְנַשֶּׁה
שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אָרְבָּה
וּמֵאוֹת :

36. לְבָנֵי בִנְיָמִן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
37. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה בִנְיָמִן
חַמִּישָׁה וְשָׁלֹשִׁים אָרְבָּה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

לְבָנֵי דָן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
37. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה בִנְיָמִן
חַמִּישָׁה וְשָׁלֹשִׁים אָרְבָּה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

לְבָנֵי דָן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
37. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה בִנְיָמִן
חַמִּישָׁה וְשָׁלֹשִׁים אָרְבָּה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward.

every one that was able
to go forth [in the] army.
27. Their numbered
of the tribe of Judah,
[were] four and seventy
thousand
and six hundred.

28. Of the children of
Issachar,
their generations, by
their families,
by their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward.

every one that was able
to go forth [in the] army.
29. Their numbered
of the tribe of Issachar
[were] four and fifty
thousand
and four hundred.

30. Of the children of
Zebulun,
their generations, of
their families,
of their fathers' houses,
according to the number
of [the] names,
from twenty years old
and upward.

every one that is able to
go forth [in the] army.
31. Their numbered
of the tribe of Zebulun,
[were] seven and fifty
thousand
and four hundred.

32. Of the children of
Joseph,
[namely] of the children
of Ephraim,
their generations, by
their families,

32. Of the children of
Joseph,
[namely] of the children
of Ephraim,
their generations, by
their families,

32. Of the children of
Joseph,
[namely] of the children
of Ephraim,
their generations, by
their families,

לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
27. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה יְהוּדָה
אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים
אָרְבָּה

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת :
28. לְבָנֵי יִשָּׁשכָר
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
29. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה יִשָּׁשכָר
אַרְבָּעָה וְחֲמִשִּׁים
אָרְבָּה

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :
30. לְבָנֵי זְבוּלֹן
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
31. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה זְבוּלֹן
שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אָרְבָּה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

לְבָנֵי יוֹסֵף
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

כָּל יֹצֵא צֶבֶא :
31. פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה זְבוּלֹן
שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אָרְבָּה
וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

לְבָנֵי יוֹסֵף
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

לְבָנֵי יוֹסֵף
תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שְׁמֹת
מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעֲלָה

every male
 from twenty years old
 and upward,
 every one that was able
 to go forth [in the] army.
 21. *Their numbered
 of the tribe of Reuben
 [were] six and forty
 thousand
 and five hundred.
 22. Of the children of
 Simeon,
 their generations, by
 their families,
 by their fathers' houses,
 his numbered,
 according to the number
 of [the] names,
 by their polls,
 every male
 from twenty years old
 and upward,
 every one that was able
 to go forth [in the] army.
 23. *Their numbered
 of the tribe of Simeon
 [were] nine and fifty
 thousand
 and three hundred.
 24. Of the children of
 Gad,
 their generations, by
 their families,
 by their fathers' houses,
 according to the number
 of [the] names,
 from twenty years old
 and upward,
 every one that was able
 to go forth [in the] army.
 25. *Their numbered
 of the tribe of Gad,
 [were] five and forty
 thousand
 and six hundred and
 fifty.
 26. Of the children of
 Judah,
 their generations, by
 their families,

כָּל־זָכָר
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְכִמְעָלָה
 כָּל יֹצֵא צְבָא :
 21. פְּקָדֵיהֶם
 לְמִטָּה רְאוּבֵן
 שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
 וְחָמֵשׁ מֵאוֹת :
 22. לְבְנֵי שִׁמְעוֹן
 תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם
 לְבֵית אֲבוֹתֵם
 פְּקָדֵיו
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 קְדָוְנֹתָם
 כָּל־זָכָר
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְכִמְעָלָה
 כָּל יֹצֵא צְבָא :
 23. פְּקָדֵיהֶם
 לְמִטָּה שִׁמְעוֹן
 תִּשְׁעֵהוּ וְחָמִישִׁים אֶלֶף
 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת :
 24. לְבְנֵי גָד
 תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם
 לְבֵית אֲבוֹתֵם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְכִמְעָלָה
 כָּל יֹצֵא צְבָא :
 25. פְּקָדֵיהֶם
 לְמִטָּה גָד
 חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים
 אֶלֶף }
 וּשְׁשׁ מֵאוֹת וְחָמִשִּׁים
 26. לְבְנֵי יְהוּדָה
 תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם

Pagiel the son of Ochran.
 14. Of Gad:
 Eliasaph the son of
 Denel.
 15. Of Naphtali:
 Ahira the son of Enan.
 16. These [are]
 they that were ¹called
 of the congregation,
 the ²chiefs of the tribes
 of their fathers;
 the heads
 of the ³thousands of
 Israel
 [were] they.
 17. And Moses and Aaron
 took
 these men
 that are mentioned by
 [their] names.
 18. And all the congrega-
 tion
 they assembled together
 on the first [day]
 of the second month;
 and they declared their
 pedigrees
 after their families,
 by their fathers' houses,
 according to the number
 of [the] names,
 from twenty years old
 and upward,
 by their polls.
 19. As the Lord had com-
 manded Moses,
 so he numbered them
 in the wilderness of
 Sinai.
 20. And [there] were the
 children of Reuben,
 the first-born of Israel,
 their generations, by
 their families,
 by their fathers' houses,
 according to the number
 of [the] names,
 by their polls,
 פְּגִיֵּאל בֶּן־אֹחְרָן :
 14. קָדָה
 אֵילִיאֶשָׁף בֶּן־דְּנֵאל :
 15. לְנַפְתָּלִי
 אַחִירָא בֶּן־עֵנָן
 16. אֵלֶּה
 קְרִיאֵי קְרוּאֵי כ' הָעֵדָה
 נְשִׂאֵי מִשְׁחוֹת אֲבוֹתָם
 רְאִישֵׁי
 אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם :
 17. וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְּשֵׁמוֹת :
 18. וְיָאתָ פֶלֶא־הָעֵדָה
 הַקְּהִלּוּ
 בְּאֶחָד
 לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
 וַיִּתְּלָדוּ
 עַל־מִשְׁפְּחֹתָם
 לְבֵית אֲבוֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְכִמְעָלָה
 קְדָוְנֹתָם :
 19. בְּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה }
 וַיִּפְקְדֵם
 בְּמִדְבַּר סִינַי :
 שְׁנֵי
 20. וַיְהִיו בְּנֵי רְאוּבֵן
 בְּכֹר יִשְׂרָאֵל
 תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם
 לְבֵית אֲבוֹתָם
 בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 לְקְדָוְנֹתָם

1) Or, selected. 2) Or, rulers; princes. 3) Or, families. 4) Or, Those that were numbered of them.

4. And his host, and their numbered.

[were] four and seventy thousand

and six hundred.

5. And those that encamp [next] unto him

[shall be] the tribe of Issachar;

and the chief of the tribe of Issachar

[shall be] Nethanel the son of Zuar.

6. And his host, and his numbered.

[were] four and fifty thousand

and four hundred.

7. [Then] the tribe of Zebulun;

and the chief of the children of Zebulun

[shall be] Eliab the son of Helon.

8. And his host, and his numbered.

[were] seven and fifty thousand

and four hundred.

9. All the numbered of the camp of Jubah

[were] a hundred thousand

and eighty thousand

and six thousand

and four hundred,

according to their hosts;

they shall journey first.

10. The standard of the camp of Reuben

[shall be] on the south side,

according to their hosts;

and the chief of the children of Reuben

[shall be] Elizur the son of Shedeur.

11. And his host, and his numbered

[were] six and forty thousand

and five hundred.

12. And those that encamp [next] unto him

[shall be] the tribe of Simeon;

4. וצבאו ופקדיהם

ארבעה ושמבעים

אלף

ושש מאות :

5. והחנים עליו

מטה יששכר

ונשיא לבני יששכר

נתנאל בן צוער :

6. וצבאו ופקדיו

ארבעה וחמשים

אלף

וארבע מאות :

7. מטה זבולן

ונשיא לבני זבולן

אליאב בן הלן :

8. וצבאו ופקדיו

שמבעה וחמשים אלף

וארבע מאות :

9. קרי הפקדים

למחנה יהודה

מאת אלף

ושמנים אלף

וששת אנפים

וארבע מאות

לצבאתם

ראשנה יסעו :

10. הנג מחנה ראובן

תימנה

לצבאתם

ונשיא לבני ראובן

אליזר בן שדור :

11. וצבאו ופקדיו

שישה וארבעים אלף

וחמש מאות :

12. והחונים עליו

מטה שמעון

and when the tabernacle is to encamp,

the Levites shall set it up:

and the stranger that comes nigh

shall be put to death.

52. And the children of Israel shall encamp,

every man by his

and every man by his standard,

according to their hosts.

53. But the Levites shall encamp

round about the tabernacle of the testimony,

that [there] be no anger

upon the congregation of the children of Israel;

and the Levites shall keep

the charge

of the tabernacle of the testimony.

54. And the children of Israel did [so];

according to all

that the Lord had commanded Moses,

so did they.

ב

שלישי

1. And the Lord spoke

unto Moses and unto Aaron,

saying:

2. Every man by his standard,

with ensigns according to their fathers' houses,

shall the children of Israel encamp;

2over against

[and] round about the tent of meeting

they shall encamp.

3. And those that encamp

on the east side toward the sunrise

[shall be of] the standard of the camp of Judah,

according to their hosts;

and the chief of the children of Judah

[shall be] Nahshon the son of Amminadab.

ובחנת המשכן

יקימו אתו הלויים

והזר הקרב

יומת :

52. וחנו בני ישראל

איש על מחנהו

ואיש על דגלו

לצבאתם :

53. והלויים יחנו

סביב למשכן העדת

ולא יהיה קצף

על עדת בני ישראל

ושמרו הלויים

את משמרת

משכן העדות :

54. ויעשו בני ישראל

ככל

אשר צוה ייאת משה

בן עשו :

CAP. II.

שלישי

1. וידבר יהוה

אל משה ואל אהרן

קאמר :

2. איש על דגלו

כאתת לבית אבתם

יחנו בני ישראל

מנגד

סביב לאהל מועד

יחנו :

3. והחנים

קדמה מזרחה

הנגל מחנה יהודה

לצבאתם

ונשיא לבני יהודה

נחשון בן עמינדב :

1) Or, be pitched. 2) Or, far off.

45. And [there] were all the numbered of the children of Israel, by their fathers' houses, from twenty years old and upward, every one that was able to go forth [in the] army in Israel.

46. Even all the numbered were } six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty.

47. But the Levites, after the tribe of their fathers, were not numbered among them.

48. ¹And the Lord spoke unto Moses, saying:

49. Only the tribe of Levi thou shalt not number, and their sum thou shalt not take among the children of Israel.

50. But thou appoint the Levites over the tabernacle of the testimony, and over all its vessels, and over all that belongs to it, they shall carry the tabernacle, and all its vessels; and they shall minister unto it, and round about the tabernacle they shall encamp.

51. And when the tabernacle is to ²journey the Levites shall take it down;

45. וְנִהְיוּ כָּל-פְּקֻדֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבוֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל-יֵצֵא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל : 46. וְנִהְיוּ כָּל-הַפְּקֻדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אַלְפִים וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : 47. וְהַלְוִיִּם לְמִטָּה אֲבוֹתָם לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹכָם : 48. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : 49. אַךְ אֶת-מִטָּה לְוִי לֹא תִפְקַד וְאֶת-רֵאשֵׁי לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 50. וְאֵתָהּ הִפְקַד אֶת-הַלְוִיִּם עַל-מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְעַל-כֹּרֶת-בְּקִיּוֹ וְעַל-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ הַמָּה יִשָּׂאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-בְּקִיּוֹ וְהֵם יִשְׂרְתוּהוּ וְכָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחְנוּ : 51. וּבְנִסְעַת הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם

and upward, every one that was able to go forth [in the] army.

39. Their numbered of the tribe of Dan, [were] two and sixty thousand and seven hundred.

40. Of the children of Asher, their generations, by their fathers' houses, according to the number of [the] names, from twenty years old and upward, every one that was able to go forth [in the] army.

41. Their numbered of the tribe of Asher [were] one and forty thousand and five hundred.

42. [Of] the children of Naphtali, their generations, of their fathers' houses, according to the number of [the] names, from twenty years old and upward, every one that is able to go forth [in the] army.

43. Their numbered of the tribe of Naphtali, [were] three and fifty thousand and four hundred.

44. These [are] all the numbered, whom Moses and Aaron numbered, and the chiefs of Israel, [being] twelve men, each man of his fathers' house were they.

וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא צְבָא : 39. פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֲלָף וּשְׁבַע מֵאוֹת : 40. לְבְנֵי אָשֶׁר הוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בְּנִסְפֵר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא צְבָא : 41. פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אָשֶׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֲלָף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת : 42. בְּנֵי נַפְתָּלִי הוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם בְּנִסְפֵר שְׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא צְבָא : 43. פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֲלָף וְאַרְבַּע מֵאוֹת : 44. אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פְּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂיָאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ אִישׁ-אֶחָד לְבֵית-אֲבוֹתָיו הָיוּ :

1) Or, For the Lord, etc. 2) Or, set forward.

of Aaron and Moses
 on the day
 [when] the Lord spoke
 with Moses
 on mount Sinai.
 2. And these [are] the
 names
 of Aaron's sons:
 the first-born Nadab,
 and Abihu,
 Elazar, and Ithamar.
 3. These [are] the names
 of Aaron's sons,
 the anointed priests,
 whom he consecrated
 to officiate as priests.
 4. And Nadab and Abihu
 died
 before the Lord,
 when they offered
 strange fire
 before the Lord,
 in the wilderness of
 Sinai,
 and they had no child-
 ren;
 and Elazar and Ithamar
 officiated as priests
 in the presence of Aaron
 their father.
 5. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 6. Bring near
 the tribe of Levi,
 and set them
 before Aaron the priest,
 that they may minister
 unto him.
 7. And they shall keep
 his charge
 and the charge
 of the whole congrega-
 tion
 before the tent of
 meeting,

אֶהְרֹן וּמֹשֶׁה
 בַּיּוֹם
 דִּבְרַר יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 בְּהַר סִינַי :
 2. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
 בְּנֵי־אֶהְרֹן
 הַבְּכוֹר אֲבִיהוּא
 וְאַבִּיהוּא
 אֶלְעָזָר וַיִּתְמָר :
 3. אֵלֶּה שְׁמוֹת
 בְּנֵי אֶהְרֹן
 הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים
 אֲשֶׁר מֵלֵא יָדָם
 לְכַהֵן :
 4. וַיָּמָת נָדָב
 וְאַבִּיהוּא }
 לִפְנֵי יְהוָה
 בְּהִקְרִיבָם אֵשׁ זָרָה
 קִפְּנֵי יְהוָה
 בְּמִדְבַר סִינַי
 וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם
 וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר
 וַיִּתְמָר }
 עַל־פְּנֵי אֶהְרֹן אֲבִיהֶם
 5. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 6. הִקְרֵב
 אֶת־לֵוִי
 וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ
 לִפְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן
 וְיָשָׁרְתוּ אֹתוֹ :
 7. וְיִשְׁמְרוּ
 אֶת־מִשְׁמֶרְתּוֹ
 וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת
 כָּל־הָעֵדָה
 לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

[shall be] Ahira the son
 of Enan.
 30. And his host, and
 their numbered,
 [were] three and fifty
 thousand
 and four hundred.
 31. All the numbered
 of the camp of Dan
 [were] a hundred
 thousand
 and seven and fifty
 thousand
 and six hundred;
 they shall journey
 hindmost
 by their standards.
 32. These [are] the
 numbered
 of the children of Israel
 by their fathers' houses;
 all the numbered of the
 camps
 according to their hosts
 [were] six hundred
 thousand
 and three thousand
 and five hundred
 and fifty.
 33. But the Levites
 were not numbered
 among the children of
 Israel;
 as the Lord had com-
 manded Moses.
 34. And the children of
 Israel did [so];
 according to all
 that the Lord had com-
 manded Moses,
 so they encamped by
 their standards,
 and so they journeyed,
 every one by his family,
 according to his fathers'
 house.
 ג
 רְבִיעִי
 | And these [are] the
 generations

אֶהִירַע בֶּן־עֵינָן
 30. וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
 שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אָרְבָּע
 וָאַרְבַּע מֵאוֹת :
 31. כָּל־הַפְּקֻדִים
 לְמַחֲנֵה דָן
 מֵאוֹת אָרְבָּע
 וְשֵׁבַע וְחֲמִשִּׁים }
 אָרְבָּע
 וְיָשׁוּ מֵאוֹת
 לְאַחֲרֵנָה יִסְעוּ
 לְדִנְיֵיהֶם :
 32. אֵלֶּה פְּקֻדֵי
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 קְבִיט אֲבֹתָם
 כָּל־פְּקֻדֵי הַמַּחֲנֵה
 לְצִבְאוֹתָם
 שֵׁשׁ־מֵאוֹת אָרְבָּע
 וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
 וְחֲמִשִּׁים :
 33. וְהַלְוִיִּם
 לֹא הִתְּפַקְדוּ
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה }
 אֶת־מֹשֶׁה :
 34. וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּכֹל
 אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה
 כַּן־הֵנוּ לְדִנְיֵיהֶם
 וְכַן נָסְעוּ
 אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ
 עַל־קְבִיט אֲבֹתָיו :
 CAP. III.
 רְבִיעִי
 | וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת

1) Heb., families. 2) Heb., whose hands he filled. 3) Heb., him.

and the chief of the children of Menasseh [shall be] Gamliel the son of Pedahzur.

21. And his host, and their numbered, [were] two and thirty thousand and two hundred.

22. Then the tribe of Benjamin: and the chief of the children of Benjamin [shall be] Abidan the son of Gidoni.

23. And his host, and their numbered, [were] five and thirty thousand

and four hundred.

24. All the numbered of the camp of Ephraim [were] a hundred thousand and eight thousand

and a hundred,

according to their hosts; and they shall journey third.

25. The standard of the camp of Dan [shall be] on the north side according to thier hosts;

and the chief of the children of Dan [shall be] Ahieser the son of Ammishaddai.

26. And his host, and their numbered, [were] two and sixty thousand and seven hundred.

27. And those that encamp [next] unto him [shall be] the tribe of Asher;

and the chief of the children of Asher [shall be] Pagiel the son of Aehran.

28. And his host, and their numbered, [were] one and forty thousand and five hundred.

29. Then the tribe of Naphtali; and the chief of the children of Naphtali

וְנִשְׂיָא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה וְגַמְלִיאֵל בֶּן-פְּדָחְצוּר

21. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף וּמֵאוֹתָיִם :

22. וּמִטֵּה בְנִימִן וְנִשְׂיָא לְבְנֵי בְנִימִן אֲבִידָן בֶּן-גִּדּוֹנִי :

23. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף {

וְאַרְבַּע מֵאוֹת : 24. כָּל-הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם כִּמֹּאת אָלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאָה

לְצָבָאתָם וּשְׁלֹשִׁים יָסֵעוּ :

25. הַגָּל מַחֲנֵה דָן צָפֹנָה לְצָבָאתָם וְנִשְׂיָא לְבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדָּי :

26. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים אָלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת :

27. וְהַנֵּחִים עֲלָיו מִטֵּה אֲשֶׁר וְנִשְׂיָא לְבְנֵי אֲשֶׁר פַּגְיֵאל בֶּן-עֲקֵרָן :

28. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אָלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :

29. וּמִטֵּה נַפְתָּלִי וְנִשְׂיָא לְבְנֵי נַפְתָּלִי

and the chief of the children of Simeon [shall be] Shelumiel the son of Zurishaddai.

13. And thihost, and their numbered, [were] nine and fifty thousand and three hundred.

14. Then the tribe of Gad; and the chief of the children of Gad [shall be] Eliasaf the son of Reuel.

15. And his host, and their numbered, [were] five and forty thousand

and six hundred and fifty.

16. All the numbered of the camp of Reuben [were] a hundred thousand

and one and fifty thousand and four hundred

and fifty,

according to their hosts; and they shall journey second.

17. Then shall journey the tent of meeting [with] the camp of the Levites

in the midst of the camps; as they encamp, so shall they journey, every man in his place,

by their standards.

18. The standard of the camp of Ephraim according to their hosts [shall be] on the west side;

and the chief of the children of Ephraim [shall be] Elishama the son of Ammihud.

19. And his host, and their numbered, [were] forty thousand and five hundred.

20. And [next] unto him the tribe of Menasseh;

וְנִשְׂיָא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צוּרִישַׁדָּי :

13. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם תְּשַׁע וְחֲמִשָּׁים אָלֶף וּשְׁשִׁים מֵאוֹת :

14. וּמִטֵּה גָד וְנִשְׂיָא לְבְנֵי גָד אֵילִיסָף בֶּן-רְעוּאֵל :

15. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אָלֶף {

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : 16. כָּל-הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן כִּמֹּאת אָלֶף וְאֶחָד וַחֲמִשִּׁים אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים

לְצָבָאתָם וּשְׁנַיִם יָסֵעוּ :

17. וְנָסַע אֹהֶל-מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ בֵּן יָסֵעוּ אִישׁ עַל-יָדוֹ

לְצָבָאתָם וּשְׁנַיִם יָסֵעוּ :

18. וְנָסַע אֹהֶל-מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ בֵּן יָסֵעוּ אִישׁ עַל-יָדוֹ

לְצָבָאתָם וּשְׁנַיִם יָסֵעוּ :

19. וְצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אָלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :

20. וְעָלְיוֹ מִטֵּה מְנַשֶּׁה

from a month old and upward,
[there were] eight thousand
and six hundred,
keeping
the charge of the sanctuary.
29. The families of the sons of Kehath
'used to encamp
on the side of the tabernacle,
southward.
30. And the chief of the fathers' house
of the families of the Kehathites
[was] Elizaphan the son of Uzziel.
31. And their charge [was]
the ark, and the table,
and the candlestick, and the altars,
and the vessels of the sanctuary
wherewith they minister,
and the screen,
and all the service thereof.
32. And the chief
of the chiefs of the Levites
[was] Elazar the son of Aaron
the priest,
[who had] the oversight
of those that kept
the charge of the sanctuary.
33. Of Merari
[was] the family of the Malihites,
and the family of the Mushiites;
these are
the families of Merari.
34. And their numbered,
according to the number of 'all the males,
from one month old and upward,
[were] six thousand
and two hundred,

מִבְּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה
שְׁמֹנֶת אֲלָפִים
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
שֹׁמְרֵי
מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ :
29 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי קֵהַת
יִחְנוּ
עַל-יְרֵךְ הַמִּשְׁכָּן
תִּימָנָה :
30. וְנִשְׂאֵי בֵית-אָב
לְמִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי
אֵלִיצָפָן בֶּן-עֻזִּיאֵל :
31. וּמִשְׁמֶרֶתָם
הָאֲרוֹן וְהַשְּׁלֶחֶן
וְהַמְנִרָה וְהַמִּזְבְּחֹת
וְכֵלֵי הַקֹּדֶשׁ
אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ בָּהֶם
וְהַמָּסָךְ
וְכָל עֲבֹדָתוֹ :
32. וְנִשְׂאֵי הַלְוִי
אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן
פְּקֻדַת
שֹׁמְרֵי
מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ :
33. לְמֶרָרִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי
וּמִשְׁפַּחַת הַמוּשִׁי
אֵלֶּה הֵם
מִשְׁפַּחַת מֶרָרִי :
34. וּפְקֻדֵיהֶם
בְּמִסְפַּר כָּל-זָכָר
מִבְּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה
שְׁלֹשַׁת אֲלָפִים
וּמֵאוֹתָיִם :

these are
the families of the Gershonites.
22. Their numbered,
according to the number of 'all the males,
from one month old and upward;
[even] their numbered [were] n thousand
and five hundred.
23. The families of the Gershonites
'used to encamp behind the tabernacle,
westward,
24. And the chief of the fathers' house
of the Gershonites
[was] Eliasaph the son of Lael.
25. And the charge
of the children of Gershon
in the tent of meeting
[was] the tabernacle, and the tent,
its covering,
and the screen
of the door of the tent of meeting.
26. And the hangings of the court,
and the screen
of the door of the court,
which is by the tabernacle,
and by the altar round about,
and its cords
for all its service.
27. And of Kehath
[was] the family of the Amranites,
and the family of the Izharites,
and the family of the Hebronites,
and the family of the Uzzielites;
these are
the family of the Kehathites.
28. According to the number of 'all the males,

אֵלֶּה הֵם
מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי :
22. פְּקֻדֵיהֶם
בְּמִסְפַּר כָּל-זָכָר
מִבְּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה
פְּקֻדֵיהֶם
שִׁבְעַת אֲלָפִים
וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :
23. מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי
אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחְנוּ
דָּמָה :
24. וְנִשְׂאֵי בֵית-אָב
לְגֵרְשֹׁנִי
אֵלִיאֶסָף בֶּן-לֵאלֵל :
25. וּמִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי-גֵרְשׁוֹן
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל
מְכֻסָּהוּ
וּמִסָּךְ
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :
26. וּבְקַלְעֵי הַחֲצָר
וְאֶת-מָסָךְ
פֶּתַח הַחֲצָר
אֲשֶׁר עַד-הַמִּשְׁכָּן
וְעַד-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
וְאֵת מִיתְרָיו
לְכָל עֲבֹדָתוֹ :
27. וּלְקֵהַת
מִשְׁפַּחַת הָעֲמֵרָמִי
וּמִשְׁפַּחַת הַיִּזְחָרִי
וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרוֹנִי
וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי
אֵלֶּה הֵם
מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי :
28. בְּמִסְפַּר כָּל-זָכָר

1) Or, shall encamp, etc. 2) Or, shall be. 3) Or, vall. 4) Or, every male.

mine they shall be: **לִי יְהוּ**
 I am the Lord. **אֲנִי יְהוָה**;
חַמִּישֵׁי
 14. And the Lord spoke **וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה**
 unto Moses **בְּמִדְבַר סִינַי**
 in the wilderness of **לֵאמֹר**;
 Sinai,
 saying:
 15. Number the children **וּמְנַסְּבֵי**
 of Levi **לְבַיִת אֲבוֹתָם**
 by their father's houses, **לְמִשְׁפַּחָתָם**
 by their families; **כָּל-זָכָר**
 every male **מִבְּיַד חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה**
 from a month old and **תִּפְקְדוּם**;
 upward **וּמְנַסְּבֵי**
 thou shalt number them.
 16. And Moses numbered **וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה**
 them **עַל-פִּי יְהוָה**
 according to the ³order **כַּאֲשֶׁר צִוָּה**;
 of the Lord,
 as he had been com-
 manded.
 17. And these were **וַיְהִי-אֵלֶּה**
 the sons of Levi **בְּנֵי-לֵוִי**
 by their names: **בְּשֵׁמֹתָם**
 Gershon, and Kehath, **גֵּרְשׁוֹן וְקֵהַת וּמְרָרִי**;
 and Merari.
 18. And these [are] the **וְאֵלֶּה שְׁמוֹת**
 names **בְּנֵי-גֵרְשׁוֹן**
 of the sons of Gershon **לְמִשְׁפַּחָתָם**
 by their families: **לְבָנִי וְשִׁמְעִי**;
 Libni and Shimi.
 19. And the sons of **וּבְנֵי-קֵהַת**
 Kehath **לְמִשְׁפַּחָתָם**
 by their families: **עֲמֶרָם וַיִּצְהָר**
 Amram, and Izhar, **הֶבְרֹן וְעֻזִּיאל**;
 Hebron, and Uzziel.
 20. And the sons of **וּבְנֵי מְרָרִי**
 Merari **לְמִשְׁפַּחָתָם**
 by their families: **מַחְלִי וּמוּשִׁי**;
 Mahli and Mushi;
 these are **אֵלֶּה הֵם**
 the families of the **מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי**
 Levites **לְבַיִת אֲבוֹתָם**;
 by their fathers' houses.
 21. Of Gershon **וּלְגֵרְשׁוֹן**
 [was] the family of the **מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי**
 Libnites, **וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי**
 and the family of the **וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי**
 Shimites;

to 'serve **לְעֹבֵד**
 the service of the **אֶת-עֹבֶדֶת הַמִּשְׁכָּן**;
 tabernacle.
 8. And they shall keep **וַיִּשְׁמְרוּ**
 all the vessels **אֶת-כָּל-כֵּלֵי**
 of the tent of meeting, **אֹהֶל מוֹעֵד**
 and the charge **וְאֶת-מִשְׁמֶרֶת**
 of the children of Israel, **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**
 to 'serve **לְעֹבֵד**
 the service of the **אֶת-עֹבֶדֶת הַמִּשְׁכָּן**;
 tabernacle.
 9. And thou shalt give **וְנָתַתָּה אֶת-הַלְוִיִּם**
 the Levites **לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו**;
 to Aaron and to his sons; **נְתוּנִים**
 } **נְתוּנִים הָמָּה לוֹ**
 2they [are] wholly } **מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**;
 given to him } **לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו**;
 } **וְאֶת-בְּנָיו**
 from the children of } **תִּפְקֹד**
 Israel. } **וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-כֵּהֲנֻתָם**
 } **וְהַזָּר תִּקְרַב**
 10. And Aaron and his } **וְיָוֵם**;
 sons } **וְאֶת-בְּנָיו**
 thou shalt appoint, **תִּפְקֹד**
 that they shall keep their } **וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-כֵּהֲנֻתָם**
 priesthood; } **וְהַזָּר תִּקְרַב**
 and the stranger that } **וְיָוֵם**;
 comes nigh } **וְיָוֵם**;
 shall be put to death. } **וְיָוֵם**;
 11. And the Lord spoke } **וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה**
 unto Moses, } **לֵאמֹר**;
 saying:
 12. And I, behold, I have } **וַאֲנִי הִנֵּה לֹקַחְתִּי**
 taken } **אֶת-הַלְוִיִּם**
 the Levites } **מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל**
 from the midst of the } **תַּחַת כָּל-בְּכוֹר**
 children of Israel } **פֶּטֶר רֶחֶם**
 instead of every first- } **מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל**
 born } **וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם**;
 that opens the womb } **וְהָיוּ לִי כָל-בְּכוֹר**
 from the children of } **בְּיוֹם הַכֹּתִי**
 Israel; } **כָּל-בְּכוֹר**
 and the Levites shall be } **בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם**
 mine. } **הַקְּדָשְׁתִּי לִי**
 13. For mine is every } **כָּל-בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל**
 first-born; } **מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה**
 on the day when I smote } **וְהָיוּ לִי כָל-בְּכוֹר**
 every first-born } **בְּיִזְרְעֵל**
 in the land of Egypt } **וְהָיוּ לִי כָל-בְּכוֹר**
 I sanctified to me } **בְּיִזְרְעֵל**
 every first-born in Israel, } **וְהָיוּ לִי כָל-בְּכוֹר**
 both man and beast; } **מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה**

1) Or, do. 2) Heb., given, given are they to him. 3) Heb., mounth.

CAP. IV.

ר
שְׁבִיעִי

1. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron saying:

2. Take the sum of the sons of Kehath from the midst of the children of Levi, by their families, by their fathers' houses.

3. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that comes to the host, to do work in the tent of meeting.

4. This is the service of the children of Kehath in the tent of meeting: the most holy.

5. And Aaron and his sons shall go in, when the camp is to journey, and they shall take down the veil of the screen, and they shall cover with it the ark of the testimony.

6. And they shall put upon it a covering of sealskin, and they shall spread a cloth all of blue from above,

and they shall put in its poles.

7. And upon the table of the showbread they shall spread

a cloth all of blue, and they shall put upon it

שְׁבִיעִי
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:

2. וְגַשׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי קֹהַת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחֲהֶם לְבֵית אֲבֹתָם:

3. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-יָבֵא לְצִבָּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

4. זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי-קֹהַת בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים:

5. וְכֹא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וַהֲוֹרְדוּ אֶת פָּרְכַת הַמִּסְכָּה וְקָסוּ-בָהּ אֶת אֹרֶן הָעֵדוּת:

6. וְנָתַנּוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחֲשׁוּ וּפְרָשׁוּ בְּגַד-בְּלִיל תְּבַלְתָּ מִלְּמַעַל וְשָׂמוּ בָּדָיו:

7. וְעַד וְשִׁלְחַן הַפָּנִים יִפְרָשׁוּ בְּגַד תְּבַלְתָּ וְנָתַנּוּ עָלָיו

and the Levites shall be mine: I am the Lord.

46. And [for] the redemption of the three and the seventy and the two hundred that are over [in number] above the Levites of the first-born of the children of Israel.

47. Thou shalt take five shekels apiece by the poll; by the shekel of the sanctuary thou shalt take [them],

twenty gerahs is the shekel.

48. And thou shalt give the money to Aaron and to his sons of the redemption of those that are over among them.

49. And Moses took the redemption-money from those that were over [in number] above those that were redeemed by the Levites.

50. From [the] first-born of the children of Israel he took the money, five and sixty and three hundred and a thousand,

by the shekel of the sanctuary.

51. And Moses gave the money of the redeemed to Aaron and to his sons by the order of the Lord,

as the Lord had commanded Moses.

וְהַיּוֹלֵי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה:

46. וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשְּׁבַע וְהַמָּאתַיִם

הָעֹדְפִים עַל-הַלְוִיִּם מִבְּכֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

47. וְקִבַּחְתָּ חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים

לְגִלְגָּלֶת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח

עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל וְנִתְּנָה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי

הָעֹדְפִים בָּהֶם: 49. וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל-פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם:

50. מֵאֵת בְּכֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָח אֶת-הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וּשְׁשִׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפָּה

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: 51. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל-פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

1) Or, those that are to be redeemed, etc. 2) Or, them that were redeemed: or, the redemption-money. 3) Heb., mouth. 4) Or, enters upon the service; or, enters the host.

[were] two and twenty thousand.

שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֲלֶפֶת שְׁשִׁי

40. And the Lord said unto Moses: Number every first-born male of the children of Israel,

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה פְּקֹד כָּל־בְּכוֹר זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה וְיִשָּׂא אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם :

from a month old and upward, and take

מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה וְיִשָּׂא אֵת מִסְפַּר שְׁמֹתָם :

the number of their names.

41. And take

the Levites for me,

וְקַחְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִי

I am the Lord,

אֲנִי יְהוָה

instead of every first-born among the children of Israel;

תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם

and the cattle of the Levites

תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם

instead of every firstling among the cattle of the children of Israel.

42. And Moses numbered,

as the Lord had commanded him,

וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ

every first-born among the children of Israel.

אֵת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

43. And [there] were

43. וַיְהִי כָל־בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה לְפָקֻדֵיהֶם

all the first-born males according to the number of [the] names,

44. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :

from one month old and upward,

45. קַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּהֵמַתָּם :

according to their number,

46. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

two and twenty thousand

47. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

three and seventy and two hundred.

48. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

44. And the Lord spoke unto Moses,

49. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

saying:

50. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

45. Take the Levites instead of every first-born among the children of Israel,

51. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

and the cattle of the Levites

52. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

instead of their cattle;

53. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

35. And the chief of the fathers' house of the families of Merari

35. וַיְנַשֵּׂא בֵית־אָב לְמִשְׁפַּחַת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן־אֲבִיהָיָה

[was] Zurriel the son of Abihail; upon the side of the tabernacle

עַל־יְרֵךְ הַבְּנוֹשָׁן וַיִּחַנו צָפְנָה :

they used to encamp, northward.

36. וּפְקֻדַת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו וְכָל־כֵּלָיו וְכָל־עֲבֹדָתוֹ :

36. And the oversight [and] the charge of the sons of Merari

37. וְעַמֻּדֵי הַחֵצָר סָבִיב וְאֲדָנֵיהֶם וַיִּתְדוּתָם וַיְמִיתֵיהֶם :

[were] the boards of the tabernacle, and its bars,

38. וְהַחֲנִיּוֹם לְפָנֵי הַבְּנוֹשָׁן קִדְמָה לְפָנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִזֹּרְחָה

and its pillars, and its sockets, and all its vessels,

39. כָּל־פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

and all the service thereof.

40. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

37. And the pillars of the court round about,

41. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

and their sockets, and their pins, and their cords.

42. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

38. And those that encamped before the tabernacle,

43. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

eastward, before the tent of meeting

44. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

toward the sunrise,

45. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

[were] Moses, and Aaron, and his sons, keeping

46. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

the charge of the sanctuary for the charge

47. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

of the children of Israel: and the stranger that comes nigh shall be put to death.

48. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

39. All the numbered of the Levites, whom Moses and Aaron numbered

49. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

by the order of the Lord, by their families,

50. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

every male

51. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

from a month old and upward,

52. וְנִשְׂבָּעוּ הַלְוִיִּם וְהָיָה הַלְוִי וְהַגֵּר הַבָּרֵךְ יוֹמָת :

1) Or, appointed charge of the, etc; or, office of the charge, etc. 2) Or, even. 3) Heb., month.

24. This is the service of the families of the Gershonites, to serve, and to carry.

25. 'They shall carry the curtains of the tabernacle, and the tent of meeting, its covering, and the covering of the sealskin which is upon it from above, and the screen of the door of the tent of meeting.

26. And the hangings of the court, and the screen of the door of the gate of the court, which is by the tabernacle and by the altar round about, and their cords, and all the vessels of their service; and whatsoever shall be done with them, that shall they ³do.

27. By the order of Aaron and his sons shall be all the service of the sons of the Gershonites, in all their burden, and in all their service; and you shall appoint unto them in charge all their burden.

28. This is the service of the families of the sons of the Gershonites in the tent of meeting; and their charge [shall be] under the hand of Itthamar the son of Aaron the priest.

24. זאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי לְעֹבֵד וּלְמִשָּׂא : 25. וְנִשְׂאוּ אֶת־יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מְכַסְּהוֹ וּמְכַסֵּה הַתְּהַשׁ אֲשֶׁר עָלָיו כְּלִמְעַלָּה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : 26. וְאֵת־קַלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת־מָסַךְ אֶת־פֶּתַח שַׁעַר הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַד־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָּהֶם וְעָבְדוּ : 27. עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי לְכָל־מִשְׁאָם וְלִכְלֵל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁמָרְתָם אֵת כָּל־מִשְׁאָם : 28. זאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמָרְתָם בְּיַד אִיתְמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן :

מִפְטִיר 17. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying: 18. Do not cut off the tribe of the families of the Kehathites from the midst of the Levites. 19. But thus do to them, that they may live, and not die, when they approach [unto] the most holy: Aaron and his sons shall go in, and they shall appoint them every one unto his service and unto his burden. 20. But they shall not go in to see when the holy [things] are covered, lest they die.

מִפְטִיר 17. וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : 18. אַל־תִּכְרִיתוּ אֶת־טִיבְתָם מִשְׁפַּחַת הַקֹּהַתִּי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם : 19. וְזוֹאת יַעֲשׂוּ לָהֶם וְחַיִּי וְלֹא יָמָתוּ בְּנִשְׂתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבִיאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מִשְׂאוֹ : 20. וְלֹא יִבְּאוּ לְרֹאשׁ כְּבָלַע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְיָמָתוּ :

NASO

נִשָּׂא

21. And the Lord spoke unto Moses, saying: 22. Take the sum of the sons of Gershon also, by their fathers' houses, by their families. 23. From thirty years old and upward until fifty years thou shalt number them; every one that comes to enter the host, to do service in the tent of meeting.

21. וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 22. נִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשֹׁן גַּם־הֵמָּה לְבָיִת אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם : 23. מִכֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה עַד־בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אֹתָם כָּל־הַבָּא לְצִבְאָה צָבָא לְעֹבֵד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד :

1) Or, the sanctuary even for a moment. 2) Or, all that enter in to wait upon the service. 3) Heb., serve. 4) Heb., And they, etc.

and they shall put them upon ^abarrow.

13. And they shall remove the ashes from the altar, and they shall spread upon it a cloth of purple.

14. And they shall put upon it all its vessels,

wherewith they minister upon it, {

the firepans,

the forks,

and the shovels,

and the basins,

all the vessels of the altar,

and they shall spread upon it a covering of sealskin,

and they shall put in its poles.

15. When Aaron and his sons have ⁶finished to cover the sanctuary,

and all the vessels of the sanctuary, when the camp is to set forward, after that shall come

the sons of Kehath

to carry [it];

but they shall not touch the ⁵sanctuary, lest they die;

these [things are] the burden of the sons of Kehath in the tent of meeting.

16. And [under] the ⁷oversight of El'azar, the son of Aaron the priest,

[shall be] the oil for the light, and the incense of spices,

and the ⁸continual meal-offering,

and the anointing-oil,

the ⁷oversight of all the tabernacle, and of all that is therein,

over the sanctuary, and over its vessels.

וְנָתְנוּ עַל-הַמוֹט :

13 וְרִשְׁנוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וּפָרְשׂוּ עָלָיו

כֶּבֶד אֲרָנָן :

14 וְנָתְנוּ עָלָיו

אֶת-כָּל-כֵּלָיו

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ עָלָיו

כְּדָם

אֶת-הַמַּחְתֹּת

אֶת-הַמְּזוֹנֹת

וְאֵת הַיָּעִים

וְאֵת הַמְּזוֹרֹת

כָּל כֵּל הַמִּזְבֵּחַ

וּפָרְשׂוּ עָלָיו

כֶּסוּי עוֹר תַּחֲשׁ

וְשָׂמוּ בְדָוִי :

15 וּכְדָה אֶהְרֵן וּבְנָיו

לְכַסּוֹת אֶת-הַקֹּדֶשׁ

וְאֶת-כָּל-כֵּל הַקֹּדֶשׁ

בְּנֹסַע הַמַּחֲנֶה

וְאֶתְרִיבֵן וְיָבֹא

בְּנֵי-קֵהַת

לְשֹׂאת

וְלֹא-יַגִּיעוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ

וּמָתוּ

אֲנִי מִשָּׂא בְנֵי-קֵהַת

בְּאֶהָר כִּי עוֹדֶה :

16 וּפָקַדְתָּ אֶלְעָזָר

בֶּן-אֶהְרֵן כַּהֵן

שָׂמֹן הַמִּזְבֵּחַ

וּקְמֹרֵת הַסַּמִּים

וּמִנְחַת הַתָּמִיד

וְשָׂמֹן הַמִּישַׁח

הַקֹּדֶשׁ כָּל-הַמִּשְׁכָּן

וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ

כֶּלְדֵּשׁ וּבְבַלְיוֹ :

the dishes,

and the spoons,

and the purifying tubes,

and the supporters for covering,¹

and the continual bread

shall be upon it.

8. And they shall spread upon them a cloth of scarlet yarn,

and they shall cover the same

with a covering of sealskin,

and they shall put in its poles,

9. And they shall take a cloth of blue,

and they shall cover

the candlestick of the light,

and its lamps,

and its tongs,

and its snuff-dishes,

and all its oil vessels,

wherewith they minister to it. }

10. And they shall put it

and all its vessels

within a covering of sealskin,

and they shall put it upon ^abarrow.

11. And upon the golden altar

they shall spread a cloth of blue,

and they shall cover it

with a covering of sealskin,

and they shall put in its poles

12. And they shall take

all the vessels of ³ministry,

wherewith they minister

in the sanctuary,

and they shall put them in a cloth of blue,

then they shall ⁴put them

in a covering of sealskin,

אֶת-הַקֵּעֹת

וְאֶת-הַכַּפֹּת

וְאֶת-הַמְּנַקֹּת

וְאֵת קְשׂוֹת הַכֶּבֶד

וְלֶחֶם הַתָּמִיד

עָלָיו יִהְיֶה :

8 וּפָרְשׂוּ עֲלֵיהֶם

כֶּבֶד תּוֹלַעַת שָׁנִי

וְכָסוּ אֹתוֹ

בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ

וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָוִי :

9 וְלָקְחוּ כֶבֶד תְּבֵלֶת

וְכָסוּ

אֶת-מִנְרַת הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת-נִרְתִּיהָ

וְאֶת-מִלְקָחֶיהָ

וְאֶת-מַחְתֵּי תִיהָ

וְאֵת כָּל-כֵּל שִׁמְנֶהָ

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-וּ

כְּדָם :

10 וְנָתְנוּ אֹתָהּ

וְאֶת-כָּל-כֵּלָיָהּ

אֶל-מַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ

וְנָתְנוּ עַל-הַמוֹט :

11 וְעַד אִם זָבַח הַזֶּבֶב

יִפְרְשׂוּ כֶבֶד תְּבֵלֶת

וְכָסוּ אֹתוֹ

בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ

וְשָׂמוּ אֶת-בְּדָוִי :

12 וְלָקְחוּ

אֶת-כָּל-כֵּל הַשְּׂרָת

אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-בָם

בְּכָדָשׁ

וְנָתְנוּ אֶל-כֶּבֶד תְּבֵלֶת

וְנָתְנוּ אֹתָם

בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ

1) See Ex. 25, 29 & 37, 16. 2) Or, the bar; or, the frame. 3) Or, service. 4) Or, cover them with a, etc. 5) Or, made an end of covering the, etc. 6) Or, holy things. 7) Or, supervision. 8) Or, daily.

by their families
 and by their fathers' houses.
 47. From thirty years old and upward even unto fifty years old, every one that came to serve the service of work, and the service of carrying in the tent of meeting.
 48. Even their numbered were eight thousand and five hundred and eighty.
 49. By the order of the Lord were they appointed, by the hand of Moses, every one unto his service, and unto his burden; and they were numbered, as the Lord had commanded Moses.

ה

שְׁלִישִׁי

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:
 2. Command the children of Israel, that they send out of the camp every leper, and every one that has an issue, and every one that is unclean by the [dead] person.
 3. Both male and female you shall send out: outside of the camp you shall send them out; that they defile not their camps, that I dwell

לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבוֹתָם: 47. מִבְּנֵי שְׁלִישִׁים שָׁנָה וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת מִשְׁאֵה בְּאֶהָר מוֹעֵד: 48. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים: 49. עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מִשְׁאֵוֹ וּפְקֻדוֹ: } אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: }
 CAP. V.
 שְׁלִישִׁי וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה: 1. וְצִוָּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל־טָמֵא בְּנֶפֶשׁ: 2. כִּי־זָכָר עַד־זָקֵנָה תִּשְׁלְחוּ אֶל־מַחֲוֵן לְמַחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְכֹל יִמְצְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן

40. Even their numbered were, by their families, by their fathers' houses, two thousand and six hundred and thirty.
 41. These are the numbered of the families of the sons of Gershon, every one that served in the tent of meeting, whom Moses and Aaron numbered by the order of the Lord.
 42. And the numbered of the families of the sons of Merari, by their families, by their fathers' houses.
 43. From thirty years old and upward even unto fifty years, every one that came to the host for the service in the tent of meeting.
 44. Even their numbered were, by their families, three thousand and two hundred.
 45. These are the numbered of the families of the sons of Merari, whom Moses and Aaron numbered by the order of the Lord, by the hand of Moses.
 46. All the numbered, whom [there] numbered Moses and Aaron and all the chiefs of Israel, of the Levites,

40. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים: 41. אֵלֶּה פְּקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֶהָר מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן } עַל־פִּי יְהוָה: } 42. וּפְקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם: 43. מִבְּנֵי שְׁלִישִׁים שָׁנָה וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד לַעֲבֹדָה בְּאֶהָר מוֹעֵד לְעֲבֹדָה בְּאֶהָר מוֹעֵד: 44. וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחֹתָם שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים: 45. אֵלֶּה פְּקֻדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן } עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: } 46. כָּל־הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־רֹאשֵׁי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם

1) Heb., he appointed (or, numbered) them. 2) Heb., and his numbered.

34. And [there] numbered Moses and Aaron and the chiefs of the congregation the sons of Kehath by their families and by their fathers' houses.

35. From thirty years old and upward even unto fifty years old, every one that came to the host for the service in the tent of meeting.

36. And their numbered were by their families two thousand seven hundred and fifty.

37. These are the numbered of the families of the Kehathites, every one that served in the tent of meeting, whom Moses and Aaron numbered by the order of Lord, by the hand of Moses.

38. And the numbered of the sons of Gershon by their families and by their fathers' houses.

39. From thirty years old and upward even unto fifty years, every one that came to the host for the service in the tent of meeting.

34. וַיִּפְקֹד 34. נִשְׁמְרוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנָשִׂי אֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי קֹהַתִּי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבוֹתָם: 35. מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים } וְעַל־מֵעָלָה } וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְעֹבֵד לְעֹבֵד מוֹעֵד 36. וַיִּהְיוּ פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפִּים שֶׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: 37. אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת קֹהַתִּי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה } וְאַהֲרֹן } עַל־כַּף יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: 38. וּפְקוּדֵי בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפְּחוֹתָם וּלְבֵית אֲבוֹתָם: 39. מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים } וְעַל־מֵעָלָה } וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לְעֹבֵד לְעֹבֵד מוֹעֵד לְעֹבֵד מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן:

29. The sons of Merari, by their families, by their fathers' houses, thou shalt number them.

30. From thirty years old and upward even unto fifty years old thou shalt number them, every one that comes to the host, to serve the service of the tent of meeting.

31. And this is the charge of their burden, according to all their service in the tent of meeting: the boards of the tabernacle and its bars, and its pillars, and its sockets.

32. And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords, with all their vessels, and with all their service; and by name you shall appoint the vessels of the charge of their burden.

33. This is the service of the families of the sons of Merari, according to all their service, in the tent of meeting, under the hand of Ithamar the son of Aaron the priest.

29. בְּנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבוֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם: 30. מִבְּנֵי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְעַד בְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אֹתָם כָּל־הַבָּא לְעֹבֵד לְעֹבֵד מוֹעֵד לְעֹבֵד מוֹעֵד לְעֹבֵד מוֹעֵד לְעֹבֵד מוֹעֵד: 31. וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וְאֹדְנָיו: 32. וְעַמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֹדְנֵיהֶם וַיִּתְדוֹתָם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלִיָּהֶם וְקָלָל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כָּל־ מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאָם: 33. זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מֵרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן:

1) Or, instruments. 2) Or, number.

and say unto them:

A man or a woman,

when he shall make
a special vow, {

the vow of a ¹Nazirite,

to ²separate [himself] to
the Lord,

3. From wine and strong
drink

he shall ³separate [him-
self];

vinegar of wine,

or vinegar of strong
drink,

he shall not drink,

and any ⁴juice of grapes

he shall not drink,

and grapes,

⁵fresh or dried,

he shall not eat,

4. All the days of his
⁶separation,

any thing that is made

of the grape-vine,

from the kernels even
unto the husk

he shall not eat,

5. All the days

of the vow of his ⁶separa-
ration,

[there] shall no razor
pass

over his head;

until the days be full,

[in] which he separates
[himself] to the Lord,

he shall be holy;

he shall let grow loose

the hair of his head.

6. All the days of his
⁶separation to the Lord,

unto a dead person

he shall not come[near].

7. For his father, or for
his mother,

for his brother, or for
his sister,

he shall not defile him-
self for them,

ואמרת אליהם

איש או אישה

כי יפלא

לנדר

נדר נזיר

להזיר ליהוה;

3. מין וישכר

יזיר

חמץ יין

וחמץ שכר

לא ישתה

וכד-משרת ענבים

לא ישתה

וענבים

רחים ויבשים

לא יאכל;

4. כל ימי נזרו

מכל אשר יעשה

מגפן היין

מחרצנים וערנן

לא יאכל;

5. כל ימי

נדר נזרו

תער לא יעבר

על-ראשו

עד-מלאת הימים

אשר-יזיר זיתוה

קדש יהיה

גדל פצע

שער ראשו;

6. כל ימי הזירו ליהוה

עד-נפש מת

לא יבא;

7. האביו ולאמו

לאחיו ולאחלתו

לא יטמא להם

טמאת פחת אישך הנקלי כמי המרים

המאזרים האלה: 20. ואת כי שמית

פחת אישך וכי נטמאת ויהו איש בך

את-שכבתו מפלעדי אישך: 21. והשביע

הפזן את-האשה בשבעת האלה ואמר

הפזן לאשה יתן יהוה אותך לאלה

ולשבעה בתוך עמד בתת יהוה את-

יהוה נפלת ואת-פטנך צבה: 22 וכאו

המים המאזרים האלה כמשוף לצבות

בטן וכנפל גרה ואמרה האשה אמן ואמן

23. וכמב את-האלת האלה הפזן בספר

ומה אל-מי המרים: 24. והשקה את-

האשה את-מי המרים המאזרים וכאו בה

המים המאזרים למרים: 25. ולקח הפזן

מיד האשה את מנחת הפנאת והניח את-

הפנחה לפני יהוה והקריב אתה אל-

המזבח: 26. וקמץ הפזן מן-הפנחה

את-אזברתה והקמיר המזבחה ואחר

ישקה את-האשה את-המים: 27. והשקה

את-המים והיתך אם-נטמאה ותמעל

מעל באישה וכאו בה המים המאזרים

למרים וצבתה במנה ונפלה ירכה

ויהוה האשה לאלה בקרב עמה:

28. ואם לא נטמאה האשה ומהרה הוא

ונקתה ונורעה זרע: 29. ואת תורת

הפנאת אשר תשמה אשה פחת אישה

ונטמאה: 30. או איש אשר תעבר עקבו

רוח קנאה וקנא את-אשתו והעמיד את-

האשה לפני יהוה ועשה לה הפזן את

כל-התורה הזאת: 31. ונקח האישי מעון

והאשה שהוא תשא את-עונה:

ה CAP. V.

1. And the Lord spoke unto Moses,

saying: 2. Speak

unto the children of Israel

1) I. e., one separated or consecrated. 2) Or, consecrate; or, be abstinent in honor of the Lord. 3) Or, abstain. 4) Or, liquor; infusion. 5) Heb., moist. 6) Or, consecration; or, Naziriteship.

9. And every heave-offering of all the holy [things] of the children of Israel,

which they bring to the priest, shall belong to him.

10. And every man's holy [things] shall belong to him;

whatsoever any man gives to the priest, it shall belong to him.⁵

9 וְכֹל־תְּרוּמָה

לְכֹל־קֹדְשֵׁי

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר־יָקִיבוּ לַכֹּהֵן

לְדַוְיָהּ :

10 וְאִישׁ

אֶת־קֹדְשָׁיו

לְדַוְיָהּ :

אִישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכֹּהֵן

לְדַוְיָהּ :

רִבְעִי

11. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 12 דְּבַר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ

כִּי־תִשְׁטֵמָה אֲשֵׁלוּ וּמִעֲקָה כּוֹ מַעַד :

13. וְשָׂכַב אִישׁ אִתָּהּ שֹׁכֵב־זָרַע וַיְנַעֲלֶם

מַעֲיָנֵי אִישָׁהּ וּנְסַתְרָהּ וְהוּא נִמְצָא־וְעוֹד

אֵין זָכָה וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׁה : 14. וְעִבֵר

עֲלָיו רוּם־קִנְיָהּ וְקָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא

נִמְצָאֵהּ אוֹ־עִבֵר עָלָיו רוּם־קִנְיָהּ וְקָנָה

אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהוּא לֹא נִמְצָאֵהּ : 15. וְהִבִּיא

הָאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִבְיֵא אֶת־

קָרְבָּנָהּ עֲלֶיהָ עֲשִׂירֵת הָאִיפָה קֶמַח

שְׁעָרִים לֹא־יֵצֵק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלָיו

לֶבֶנָה כִּי־מִנְחַת קִנְיָתָהּ הוּא מִנְחַת זָכְרוֹן

מִזְבְּחֵת עוֹן : 16. וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן

וְהִעֲמִידָהּ לִפְנֵי יְהוָה : 17. וְלָקַח הַכֹּהֵן

מִיָּמִין קֹדְשִׁים בְּכָל־יְחֹרֶשׁ וּמִן־הַעֲפָר אִשָּׁר

יִהְיֶה בְּקֹרֶקַע הַמִּשְׁפָּחַן יִקַּח הַכֹּהֵן וַיִּתֵּן

אֶל־הַמּוֹם : 18. וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה

לִפְנֵי יְהוָה וַיִּפְרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וַיִּתֵּן

עַל־כַּפֶּיהָ אֶת־מִנְחַת הַזָּכְרוֹן מִנְחַת קִנְיָתָהּ

הוּא וּבְכֵד הַכֹּהֵן יְהִי מִן־הַפָּרִים הַמְּאֻרָּרִים

19. וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל־הָאִשָּׁה

אִם־לֹא שָׂכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם־לֹא שָׁמִית

in their midst.

4. And the children of Israel did so, }

and they sent them out outside of the camp;

as the Lord had spoken unto Moses.

so did the children of Israel.

5. And the Lord spoke unto Moses, saying:

6. Speak unto the children of Israel: A man or a woman

when they shall commit any of the sins of men.

[thereby] to commit a trespass against the Lord and that person shall be guilty.²

7. Then ³they shall confess ⁴their sin

which ³they have committed, and he shall make restitution [for] his guilt in full,

and the fifth part thereof he shall add unto it,

and he shall give [it] to him against whom he has been guilty.

8. But if the man have no kinsman to whom restitution may be made for the guilt,

the restitution for the guilt which is made

to the Lord shall belong to the priest;

besides the ram of the atonement, whereby atonement shall be made for him.

בְּתוֹכֶם :

4. וַיַּעֲשׂוּ־בָנֵי

יִשְׂרָאֵל

וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם

אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה

כִּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

5. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

לֵאמֹר :

6. דַּבֵּר

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה

כִּי יַעֲשׂוּ

מִכָּל־חַטֹּאת הָאָדָם

לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה

וְאִשְׁמָה הַנִּפְשָׁה הִיא

7. וְהִתְוַדָּו

אֶת־חַטֹּאתֵם

אֲשֶׁר עָשׂוּ

וְהִשְׁבִּיב אֶת־אֲשָׁמוֹ

בְּרֹאשׁוֹ

וְחִמֵּי שְׂתוֹ

יִתֵּן עָלָיו

וְנָתַן

לְאִשֶׁר אֲשָׁם לָהּ :

18 וְאִם־אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל

לְהִשְׁבִּיב הָאֲשָׁם אֵלָיו

הָאֲשָׁם

הַמְּוֹשָׁב

לַיהוָה

לְכַהֵן

מִלְּבַד אִיךְ הַכֹּפְרִים

אֲשֶׁר יִכְפֹּר־בוּ עָלָיו :

1) Or, any sin against a man. 2) See Rashi (רש"י). 3) Or, he. 4) Or, his. 5) I. e., a man has the right to give his holy things to whomsoever of the priests he pleases.

the children of Israel;

^ssay to them:

24. The Lord bless thee, and ⁴keep thee.

25. The Lord let his face shine unto thee, and he ⁵show thee favor.

26. The Lord lift up his countenance unto thee, and give thee peace.

27. ⁶And they shall put ^{my} name upon the children of Israel; and I will bless them.

ו

חמישי

1. And it came to pass on the day that ^{Moses} finished ⁷to set up the tabernacle,

and he anointed it, and he sanctified it and all its vessels, and the altar,

and all its vessels, and he anointed them, and he sanctified them.

2. That [there] offered the chiefs of Israel,

the heads of their ^{fathers'} houses they are the chiefs of the tribes, they are those that ^{stood} ⁸over the numbered.

3. And they brought their oblation before the Lord, six covered wagons, and twelve oxen; a wagon

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֹרָה לָהֶם :

24. וְיִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ :

25. וְיֵאָר יְהוָה לְפָנֶיךָ וְיִחַנֶּנּוּ וְיִהְיֶה לְךָ :

26. וְיִשָּׂא יְהוָה לְפָנָיו אֶלְיֶיךָ וְיִשְׁלַח לְךָ שְׁלוֹמִים :

27. וְנָשְׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

CAP. VII.

חמישי

1. וַיְהִי בַיּוֹם פְּלוֹת מִשֶּׁה לְהִקְנִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ

וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשַׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם :

2. וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הַעֹמְדִים עַל־הַפְּקָדִים :

3 וַיָּבִיאוּ אֶת־תְּרוּמָתָם לְפָנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלוֹת צֹב וְיָשְׁנוּ עִשָּׂר בָּקָר עֶגְלָה

which is under the sacrifice of the peace-offering.

19. And the priest shall take the boiled shoulder of the ram,

and one unleavened cake out of the basket,

and one unleavened wafer, and he shall put [them]

upon the palms of the Nazirite, after he has shaved

[the head of] his separation.

20. And the priest shall wave them

[for] a wave-offering before the Lord; it is holy for the priest,

together with the breast of the wave-offering and with the shoulder of the heave-offering; and after that

the Nazirite may drink wine.

21. This is the law of the Nazirite who vows,

[and of] his oblation to the Lord for his separation,

besides [that]

which ¹he is able to get; according to his vow

which he vows, so he must do

²[in addition] unto the law of his separation. 22. And the Lord spoke unto Moses,

saying:

23. Speak unto Aaron and unto his sons,

saying:

Thus you shall bless

אֲשֶׁר־תַּחַת זֶבֶח הַשְּׁלָמִים :

19. וְלָקַח מִכֵּהֶן אֶת־הַזֶּרֶעַ בְּשֶׁלֶה מִמִּדֵּה־אֵיל

וְחֶלֶת מִצֶּה אֶחָת מִן־הַפֶּלַח וְרִקֵּק מִצֶּה אֶחָד וְנָתַן

עַל־כַּפְּי הַנָּזִיר אַחַר הַתְּנַדָּתוֹ אֶת־נִזְרוֹ :

20. וְהִנִּיף אוֹתָם הַכֹּהֵן

תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן

עַל זִזָּה הַתְּנוּפָה וְעַל שֵׁשֶׁק הַתְּרוּמָה וְאַחֲרָי

יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יַיִן : 21. זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יָדָה

קָדְשָׁנוּ לַיהוָה עַל־נִזְרוֹ מִלְכָּד

אֲשֶׁר־תִּשְׁנֶה יָדוֹ כַּפֵּי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יָדָה

כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ :

22. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :

23. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר

כֹּה תְבָרְכוּ

1) Heb., his hand is, etc. 2) Or, besides what is required by the law, etc. 3) Or, saying. 4) Or, preserve. 5) Or, be gracious unto thee. 6) Or, so. 7) Or, made an end of setting up, etc. 8) Or, supervised the numbering.

they shall bring him
unto the door of the tent
of meeting.
14. And he shall offer
his oblation to the Lord.
one he-lamb a year old
without blemish
for a burnt-offering.
and one ewe-lamb
a year old
without blemish
for a sin-offering.
and one ram
without blemish
for a peace-offering.
15. And a basket [with]
unleavened bread
of fine flour.
cakes mingled with oil,
and unleavened wafers
anointed with oil.
and their meal-offering,
and their drink-offerings.
16. And the priest shall
bring [them]
before the Lord.
and he shall offer his
sin-offering,
and his burnt-offering.
17. And the ram he shall
offer
[for] a sacrifice of peace-
offering to the Lord,
with the basket of un-
leavened bread;
and the priest shall offer
his meal-offering.
and his drink-offering.
18. And the Nazirite
shall shave,
[at] the door of the tent
of meeting,
the head of his
separation,
and he shall take
the hair of the head of
his separation,
and he shall put it upon
the fire

יביא אתו
אל־פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
14. וְהִקְרִיב
אֶת־זֶבֶח־בְּנֹוֹ לַיהוָה
{ כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ }
תָּמִים אֶחָד
לְעֹלָה
וּבְכֹשֶׁה אֶחָת
בִּתְשֻׁנָּתָהּ
תָּמִים מְאֹד
לְתִמְנָת
וְאֵיל־אֶחָד
תָּמִים
לְשִׁלְמִים:
15. וְסֵל מִצֹּוֹת
סֻלֶּת
חֻלֵּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מִצֹּוֹת
מִשֻּׁתִּים בַּשֶּׁמֶן
וּמִנְחָתָם וּנְסִיחָתָם:
16. וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה
וַעֲשֶׂה אֶת־תִּמְנָתוֹ
וְאֶת־עֹלָתוֹ:
17. וְאֶת־הָאֵיל יַעֲשֶׂה
זָבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
עַל סֵל מִצֹּוֹת
וְעֵשֶׂה הַכֹּהֵן
אֶת־מִנְחָתוֹ
וְאֶת־נְסֻכּוֹ:
18. וְגִדַּח הַנָּזִיר
פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד
אֶת־רֹאשׁ נְזִרוֹ
וְלָקַח
אֶת־שַׁעַר רֹאשׁ נְזִרוֹ
וְנָתַן עַל־הָאֵשׁ

when they die:
for the separation [unto]
his God
is upon his head.
8. All the days of his
separation
he is holy to the Lord.
9. And when one shall
die beside him
very suddenly,
and he defile the head of
his separation;
then he shall shave his
head
in the day of his clean-
sing.
on the seventh day
he shall shave it.
10. And on the eighth day
he shall bring two turtle-
doves,
or two young pigeons,
unto the priest.
11. And the priest shall
offer
one for a sin-offering,
and one for a burnt-
offering.
and he shall make
atonement for him
for what he has sinned
by the [dead] person.
and he shall sanctify
his head
on that day.
12. And he shall separate
[himself] to the Lord
the days of his
separation,
and he shall bring
a he-lamb a year old
for a trespass-offering,
but the former days
shall be void,
because his separation
has been defiled.
13. And this is the law
of the Nazirite:
on the day, when the
days of his separation
are full,

בְּמָתָם
כִּי נָזַר אֱלֹהֵיו
עַל־רֹאשׁוֹ:
8. כֹּל יְמֵי נְזִרוֹ
קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה:
9. וְכִי־יָמוּת מִתְּעַלְיוֹ
בְּפִתְעָה פֶתְאוֹ
וּמִמָּא רֹאשׁ נְזִרוֹ
וְגִדַּח רֹאשׁוֹ
בַּיּוֹם סְחֻרָתוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִגְדַּחנּוּ:
10. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
יָבִיא שְׁתֵּי תְרוּמִים
אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה
אֶל־הַכֹּהֵן
אֶל־פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
11. וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן
אֶחָד תִּמְנָת
וְאֶחָד לְעֹלָה
וּבְכֹשֶׁה עָלָיו
מִאֲשֶׁר הָמָא
עַל־הַנֶּפֶשׁ
וְקִדַּשׁ אֶת־רֹאשׁוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא:
12. וְהִזִּיר לַיהוָה
אֶת־יְמֵי נְזִרוֹ
וְהִכִּיָּא
כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ
לְאַשָׁם
וְהַיּוֹמִים הָרִאשִׁימִים
יִפְלוּ
כִּי מִמָּא נְזִרוֹ:
13. וְזֹאת חֻרְתֵי הַנָּזִיר
בַּיּוֹם מְלֹאת
יְמֵי נְזִרוֹ

1) Or, consecration. 2) Or consecrate. 3) Heb., fall away.

24. On the third day
[offered]
the chief of the children
of Zebulun,
Eliab the son of Helan.

25. His oblation [was]
one silver ¹dish,
a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin
of seventy shekel[s],
by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour
mingled with oil
for a meal-offering.

26. One spoon
of ten [shekels of] gold,
full of incense.

27. One young bullock,
one ram,
one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

28. One he-goat
for a sin-offering.

29. And for ²the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,
five rams,
five he-goats,

he-lambs a year old
five;
this [was] the oblation
of Eliab
the son of Helan,

30. On the fourth day
[offered]
the chief of the children
of Reuben,
Elizur the son of
Shedeur.

31. His oblation [was]
one silver ²dish,
a hundred and thirty
[shekels]

24. ביום השלישי
נשיא לבני זבולון
אליאב בן-הלן:

25. קרבת נחשת אחת
שלשים ומאה
משקלה

מזרק אחד פסח
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם ומלאים סלת
בלולה בשמן
למנחה:

26. כף אחת
עשרה זהב
מלאה קמחת:

27. פך אחד בן-בקר
אזר אחד
כבש אחד בן-שנהו
לעלה:

28. שעיר עזים אחד
לחמאת:

29. ולזבח השלמים
בקר שנים
אילים חמישה
עתדים חמישה
כבשים בני-שנה
חמישה

זה קרבן אליאב
בן-הלן:

30. ביום הרביעי
נשיא לבני ראובן
אליזור בן-שדיאור:

31. קרבת נחשת אחת
שלשים ומאה

five he-goats,
he-lambs a year old
five;
this [was] the oblation
of Nahshon
the son of Amminadab.

18. On the second day
offered
Nethanel the son of Zuar,
the chief of Issachar.

19. He offered his oblation
one silver ¹dish,
a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin
of seventy shekel[s],
by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour
mingled with oil
for a meal-offering.

20. One spoon
of ten [shekels of] gold,
full of incense.

21. One young bullock,
one ram,
one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

22. One he-goat
for a sin-offering.

23. And for a sacrifice of
peace-offering,
two oxen,
five rams,
five he-goats,

he-lambs a year old
five;
this [was] the oblation
of Nethanel
the son of Zuar.

עתדים חמישה
כבשים בני-שנה
חמישה

זה קרבן נחשון
בן-עמינדב:

18. ביום השני
הקריב

נחנאל בן-צוער
נשיא יששכר:

19. הקרוב את-קרבנו
קרבת נחשת אחת
שלשים ומאה
משקלה

מזרק אחד פסח
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם ומלאים סלת
בלולה בשמן
למנחה:

20. כף אחת
עשרה זהב
מלאה קמחת:

21. פך אחד בן-בקר
אזר אחד
כבש אחד בן-שנהו
לעלה:

22. שעיר עזים אחד
לחמאת:

23. ולזבח השלמים
בקר שנים
אילים חמישה
עתדים חמישה
כבשים בני-שנה
חמישה

זה קרבן נחנאל
בן-צוער:

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl

and the chiefs presented
 their oblation
 before the altar.
 11. And the Lord said
 unto Moses:
 One chief on a day,
 one chief on a day,
 they shall offer their
 oblation
 for the dedication of the
 altar.
 12. And [there] was
 he that offered
 on the first day
 his oblation
 Nahshon the son of
 Amminadab,
 of the tribe of Judah.
 13. And his oblation[was]
 one silver ²dish,
 a hundred and thirty
 [was] its weight.
 one silver ³basin
 of seventy shekel[s].
 by the shekel of the
 sanctuary;
 both of them full of fine
 flour
 mingled with oil
 for a meal-offering.
 14. One spoon
 of ten [shekels of] gold,
 full of incense.
 15. One young bullock,
 one ram,
 one he-lamb a year old,
 for a burnt-offering.
 16. One he-goat
 for a sin-offering.
 17. And for ²the sacrifice
 of peace-offering,
 two oxen,
 five rams,

וּבְקִרְיֹבו הַנְּשָׂאִים
 אֶת־קֶרְבָּנָם
 לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
 11. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 נִשְׂאֵא אֶחָד לַיּוֹם
 נִשְׂאֵא אֶחָד לַיּוֹם
 וּבְקִרְיֹבו אֶת־קֶרְבָּנָם
 לְהַנְּחִיף הַמִּזְבֵּחַ:
 12. וַיְהִי
 הַמִּקְרִיב
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 אֶת־קֶרְבָּנוֹ
 נַחֲשׁוֹן בֶּן־אֲמִינָדָב
 לְמִטְבֵּי יְהוּדָה:
 13. וּקְרָבָנוֹ
 קַעֲרֵת כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים מֶלֶח
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 לְמִנְחָה:
 14. כַּף אַחַת
 עֲשָׂרָה זָהָב
 מְלֵאָה קִטְרוֹת:
 15. פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
 אֵיל אֶחָד
 כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
 לְעֹלָה:
 16. שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד
 לְחַטָּאת:
 17. וּזְבֻחַת הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִים חֲמִשָּׁה

for [every] two of the
 chiefs,
 and an ox for [each] one;
 and they brought them
 before the tabernacle.
 4. And the Lord said
 unto Moses,
 saying:
 5. Take [it] from them,
 that they may be to
 serve [with them]
 the service
 of the tent of meeting;
 and thou shalt give them
 unto the Levites,
 [to] every man according
 to his service.
 6. And Moses took
 the wagons
 and the oxen,
 and he gave them
 unto the Levites.
 7. Two of the wagons
 and four of the oxen
 he gave to the sons of
 Gershon,
 according to their
 service.
 8. And four of the
 wagons
 and eight of the oxen
 he gave to the sons of
 Merari,
 according to their
 service,
 under the hand of
 Ithamar
 the son of Aarou the
 priest.
 9. But to the sons of
 Kehath
 he gave none;
 because the service of
 the sanctuary
 is upon them;
 upon the shoulder they
 used to carry it.
 10. And the chiefs
 brought
 1) [for] the dedication of
 the altar
 in the day that it was
 anointed,

עַל־שְׁנֵי הַנְּשָׂאִים
 וְיֹשֵׁר לְאֶחָד
 וּבְקִרְיֹבו אוֹתָם
 לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן:
 4. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר:
 5. קַח מֵאֵתָם
 וְהִיוּ לְעֹבֵד
 אֶת־עֲבֹדַת
 אֹהֶל מוֹעֵד
 וּנְחִתָּה אוֹתָם
 אֶל־הַלְוִיִּם
 אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ:
 6. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת־הָעֲגֹלֹת
 וְאֶת־הַבָּקָר
 וַיִּתֵּן אוֹתָם
 אֶל־הַלְוִיִּם:
 7. אֶת־אֲשֵׁי הָעֲגֹלֹת
 וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר
 נָתַן לְבָנֵי גֵרְשׁוֹן
 כְּפִי עֲבֹדָתָם:
 8. וְאֵת אַרְבַּע הָעֲגֹלֹת
 וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר
 נָתַן לְבָנֵי מֵרָרִי
 כְּפִי עֲבֹדָתָם
 בְּיַד אִיתָמָר
 בֶּן־אַרְוֵה הַכֹּהֵן:
 9. וְלִבְנֵי קֵהַת
 לֹא נָתַן
 כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
 עַל־הֶם
 בְּכַתְּפֵיהֶם יִשְׂאוּ:
 10. וּבְקִרְיֹבו הַנְּשָׂאִים
 אֶת־הַנְּחִיפֹת הַמִּזְבֵּחַ
 בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ

1) Or, the dedication-[gift]. 2) Or, charger; or, platter. 3) Or, bowl.

two oxen,
 five rams,
 five he-goats,
 he-lambs a year old
 five;
 this [was] the oblation
 of Elishama
 the son of Ammilud.
 54. On the eighth day
 [offered]
 the chief of the children
 of Menasseh
 Gamliel the son of
 Pedahzur.
 55. His oblation [was]
 one silver ¹dish,
 a hundred and thirty
 [shekels]
 [was] its weight,
 one silver ²basin
 of seventy shekel[s],
 by the shekel of the
 sanctuary;
 both of them full of fine
 flour
 mingled with oil
 for a meal-offering.
 56. One spoon
 of ten [shekels of] gold,
 full of incense.
 57. One young bullock,
 one ram,
 one he-lamb a year old,
 for a burnt-offering.
 58. One he-goat
 for a sin-offering.
 59. And for the sacrifice
 of peace-offering,
 two oxen,
 five rams,
 five he-goats,
 he-lambs a year old
 five;
 this [was] the oblation
 of Gamliel

בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִים חֲמִישָׁה
 עֲתוּדִים חֲמִישָׁה
 כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
 חֲמִישָׁה
 זֶה קָרְבַּן אֵלִישָׁמָע
 בֶּן-עַמְלִיּוּד:
 54. בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 נִשְׂאֵי לְבָנֵי מְנַשֶּׁה
 גַּמְלִיֵּאל בֶּן-פְּדַחצוּר
 55. קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרֵת כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
 בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה:
 56. כַּף אַחַת
 עֲשָׂרָה זָהָב
 מְלֵאָה קְטֹרֶת:
 57. פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר
 אֵיל אֶחָד
 כְּבִישׁ אֶחָד בֶּן-שָׁנָה
 לְעֹלָה:
 58. שְׂעִיר עֲזִים אֶחָד
 לְחַטָּאת:
 59. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִים חֲמִישָׁה
 עֲתוּדִים חֲמִישָׁה
 כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
 חֲמִישָׁה
 זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיֵּאל

one ram,
 one he-lamb a year old,
 for a burnt-offering.
 46. One he-goat
 for a sin-offering.
 47. And for the sacrifice
 of peace-offering,
 two oxen,
 five rams,
 five he-goats,
 he-lambs a year old
 five;
 this [was] the oblation
 of Eliasaph
 the son of Denel.
 48. On the seventh day
 [offered]
 the chief of the children
 of Ephraim,
 Elishama the son of
 Ammilud.
 49. His oblation [was]
 one silver ¹dish,
 a hundred and thirty
 [shekels]
 [was] its weight,
 one silver ²basin
 of seventy shekel[s],
 by the shekel of the
 sanctuary;
 both of them full of fine
 flour
 mingled with oil
 for a meal-offering.
 50. One spoon
 of ten [shekels of] gold,
 full of incense.
 51. One young bullock,
 one ram,
 one he-lam a year old,
 for a burnt-offering.
 52. One he-goat
 for a sin-offering.
 53. And for the sacrifice
 of peace-offering,

אֵיל אֶחָד
 כְּבִישׁ אֶחָד בֶּן-שָׁנָה
 לְעֹלָה:
 46. שְׂעִיר-עֲזִים אֶחָד
 לְחַטָּאת:
 47. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִים חֲמִישָׁה
 עֲתוּדִים חֲמִישָׁה
 כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
 חֲמִישָׁה
 זֶה קָרְבַּן אֵלִיָּסָפ
 בֶּן-דֵּנֵאל:
 48. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 נִשְׂאֵי לְבָנֵי אֶפְרַיִם
 אֵלִישָׁמָע בֶּן-עַמְלִיּוּד
 49. קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרֵת כֶּסֶף אַחַת
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
 שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת
 בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה:
 50. כַּף אַחַת
 עֲשָׂרָה זָהָב
 מְלֵאָה קְטֹרֶת:
 51. פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר
 אֵיל אֶחָד
 כְּבִישׁ אֶחָד בֶּן-שָׁנָה
 לְעֹלָה:
 52. שְׂעִיר-עֲזִים אֶחָד
 לְחַטָּאת:
 53. וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

for a meal-offering.

38. One spoon
of ten [shekels of] gold.

full of incense.

39. One young bullock,
one ram,

one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

40. One he-goat
for a sin-offering.

41. And for the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,
five he-goats,

he-lambs a year old
five;

this [was] the oblation
of Shelumiel
the son of Zurishaddai.

יָשִׁי

42. On the sixth day
[offered]
the chief of the children
of Gad,
Eliasaph the son of
Denel.

43. His oblation [was]
one silver ¹dish,

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin
of seventy shekel[s],

by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour
mingled with oil

for a meal-offering.

44. One spoon
of ten [shekels of] gold,
full of incense.

45. One young bullock,

לְמִנְחָה :

38. כֶּפֶר אַחַת

עֲשָׂרָה זָהָב

מְלֵאָה קִמְחַת :

39. פֶּרֶךְ אֶחָד בְּוֶן־בָּקָר

אֵיזֶר אֶחָד

כֶּבֶשׂ-אֶחָד בְּוֶן־שָׁנָהוּ

לְעֹלָה :

40. שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

לְחַטָּאת :

41. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם

אֵיזִים חֲמִשָּׁה

עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבַּן שְׁלֹמִיאֵל

בְּוֶן־צֹרִי־שָׁדָי :

שִׁשִּׁי

42. בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי

נָשִׂיא לְבִנְיָן נָדָב

אֶלְיָסָף בְּוֶן־דֵּנֵל :

43. קָרְבָּנוֹ

קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶמֶת

בְּדוֹקָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה :

44. כֶּפֶר אַחַת

עֲשָׂרָה זָהָב

מְלֵאָה קִמְחַת :

45. פֶּרֶךְ אֶחָד בְּוֶן־בָּקָר

[was] its weight,

one silver ²basin

of seventy shekel[s],

by the shekel of the

sanctuary;

both of them full of fine

flour

mingled with oil

for a meal-offering.

32. One spoon

of ten [shekels of] gold,

full of incense.

33. One young bullock,

one ram,

one he-lamb a year old,

for a burnt-offering.

34. One he-goat

for a sin-offering.

35. And for the sacrifice

of peace-offering,

two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation

of Elizur

the son of Shedeur,

36. On the fifth day

[offered]

the chief of the children

of Simeon,

Shelumiel the son of

Zurishaddai.

37. His oblation [was]

one silver ¹dish,

a hundred and thirty

[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin

of seventy shekel[s],

by the shekel of the

sanctuary;

both of them full of fine

flour

mingled with oil

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶמֶת

בְּדוֹקָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה :

32. כֶּפֶר אַחַת

עֲשָׂרָה זָהָב

מְלֵאָה קִמְחַת :

33. פֶּרֶךְ אֶחָד בְּוֶן־בָּקָר

אֵיזֶר אֶחָד

כֶּבֶשׂ-אֶחָד בְּוֶן־שָׁנָהוּ

לְעֹלָה :

34. שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

לְחַטָּאת :

35. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם

אֵיזִים חֲמִשָּׁה

עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף

בְּוֶן־שֵׁדְעוּר :

36. בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי

נָשִׂיא לְבִנְיָן שְׁמֵעוֹן

שְׁלֹמִיאֵל בְּוֶן־צֹרִי־שָׁדָי

37. קָרְבָּנוֹ

קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶמֶת

בְּדוֹקָה בְּשֶׁמֶן

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

full of incense.

81. One young bullock,
one ram,

one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

82. One he-goat
for a sin-offering.

83. And for the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Ahira
the son of Enan.

שְׁבִיעֵי

84. This [was]

the ³dedication of the
altar,
in the day when it was
anointed,
by the chiefs of Israel:

silver ¹dishes

twelve,

silver basins

twelve,

golden spoons

twelve.

85. One hundred and
thirty [shekels]
[was the weight of] each
silver ¹dish,
and seventy [shekels]

each ²basin;

all the silver of the
vessels [was]
two thousand

and four hundred
[shekels].
by the shekel of the
sanctuary.

86. Golden spoons

twelve,

מִלְאָה קְמַחַת :

81. פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיז אֶחָד

כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
לְעֹלָה :

82. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת :

83. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם
אֵיזִם חֲמִשָּׁה

עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבַּן אַחִירֵע
בֶּן־עֵינָן :

84. זֹאת

חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ
בְּיַד נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
קִשְׁרֹת כֶּסֶף

שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
מִזְרְקֵי־כֶסֶף

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה
כַּפֹּת זָהָב

שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

85. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַכֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים
הַמִּזְרֵק הָאֶחָד

כֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים

כַּפֹּת זָהָב
שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

86. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַכֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים
הַמִּזְרֵק הָאֶחָד

כֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים

כַּפֹּת זָהָב
שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

87. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַכֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים
הַמִּזְרֵק הָאֶחָד

כֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים

כַּפֹּת זָהָב
שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

88. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַכֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים
הַמִּזְרֵק הָאֶחָד

כֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים

כַּפֹּת זָהָב
שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

89. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַכֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים
הַמִּזְרֵק הָאֶחָד

כֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים

כַּפֹּת זָהָב
שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה :

90. שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַכֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים
הַמִּזְרֵק הָאֶחָד

כֶּסֶף הָאֶחָת כֶּסֶף
וּשְׁבַע־עִסִּים

both of them full of fine
flour

mingled with oil
for a meal-offering.

74. One spoon
of ten [shekels of] gold,
full of incense.

75. One young bullock,
one ram,

one he-lam a year old,
for a burnt-offering.

76. One he-goat

for a sin-offering.

77. And for the sacrifice
of peace-offering,
two oxen.

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Pagiel
the son of Achran.

78. On the twelfth day
[offered]

the chief of the children
of Naphtali,
Ahira the son of Enan.

79. His oblation [was]

one silver ¹dish,

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight.

one silver ²basin

of seventy shekel[s],

by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour

mingled with oil

for a meal-offering.

80. One spoon

of ten [shekels of] gold.

שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶמֶת

בְּלוּדָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה :

74. כֶּסֶף אֶחָת
עֶשְׂרֵה זָהָב
מִלְאָה קְמַחַת :

75. פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיז אֶחָד
כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
לְעֹלָה :

76. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת :

77. וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם
אֵיזִם חֲמִשָּׁה

עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבַּן אַחִירֵע
בֶּן־עֵינָן :

84. זֹאת

חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ
בְּיַד נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
קִשְׁרֹת כֶּסֶף

שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
מִזְרְקֵי־כֶסֶף

שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה
כַּפֹּת זָהָב

זֶה קָרְבַּן אַחִירֵע
בֶּן־עֵינָן :

78. בְּיוֹם שְׁנַיִם

עֶשְׂרֵה יוֹם

נְשִׂאֵי לִבְנֵי נַפְתָּלִי

אַחִירֵע בֶּן־עֵינָן

79. קָרְבָּנוֹ

קִשְׁרֹת־כֶּסֶף אֶחָת

שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף

שְׁבַע־עִסִּים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מִלְאִים סֶמֶת

בְּלוּדָה בְּשֶׁמֶן

לְמִנְחָה :

80. כֶּסֶף אֶחָת

עֶשְׂרֵה זָהָב

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl. 3) Or, Dedication-[gift].

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin
of seventy shekel[s].

by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour
mingled with oil
for a meal-offering.

68. One spoon
of ten [shekels of] gold.
full of incense.

69. One young bullock,
one ram,

one he-lamb a year old
for a burnt-offering.

70. One he-goat
for a sin-offering.

71. And for the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Abiezer
the son of Ammishaddai.

72. On the eleventh day
[offered]

the chief of the children
of Asher,
Pag'iel the son of
Achran.

73. His oblation [was]
one silver ¹dish,

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin
of seventy shekel[s],

by the shekel of the
sanctuary;

שְׁרָשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד פָּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

לְמִנְחָה:

68. כֶּפֶר אֶחָד

עֲשָׂרָה זָהָב

מְלֵאֵה קְטֹרֶת:

69. פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר

אֶיֶל אֶחָד

כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה

לְעֹלָה:

70. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד

לְחַטָּאת:

71. וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילִם חֲמִשָּׁה

עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר

בֶּן־עַמִּישַׁדָּי:

72. בַּיּוֹם אֶשְׁתִּי

עֲשָׂרָה יָזֵם

נָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר

פִּגְעֵ־אֵל בֶּן־עֲכָרָן

73. קָרְבָּנוֹ

קְעֻרַת־כֶּסֶף אֶחָת

שְׁרָשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד פָּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

the son of Pedahznr.

60. On the ninth day
[offered]

the chief of the children
of Benjamn,
Abidan the son of
Gid'on.

61. His oblation [was]
one silver ¹dish,

a hundred and thirty
[shekels]
[was] its weight,

one silver ²basin

of seventy shekel[s],

by the shekel of the
sanctuary;
both of them full of fine
flour
mingled with oil

for a meal-offering.

62. One spoon

of ten [shekels of] gold,
full of incense.

63. One young bullock,
one ram,

one he-lamb a year old,
for a burnt-offering.

64. One he-goat

for a sin-offering.

65. And for the sacrifice
of peace-offering,
two oxen,

five rams,

five he-goats,

he-lambs a year old

five;

this [was] the oblation
of Abidan
the son of Gid'oni.

66. On the tenth day
[offered]

the chief of the children
of Dan,
Ahiezer the son of
Ammishaddai.

67. His oblation [was]
one silver ¹dish,

בֶּן־פְּדָחְצוֹר:

60. בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי

נָשִׂיא לְבָנִי בִנְיָמִן

אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעוֹן

61. קָרְבָּנוֹ

קְעֻרַת־כֶּסֶף אֶחָת

שְׁרָשִׁים וּמֵאָה

מִשְׁקָלָהּ

מִזְרָק אֶחָד פָּסֶף

שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ

שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן

לְמִנְחָה:

62. כֶּפֶר אֶחָד

עֲשָׂרָה זָהָב

מְלֵאֵה קְטֹרֶת:

63. פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר

אֶיֶל אֶחָד

כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה

לְעֹלָה:

64. שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד

לְחַטָּאת:

65. וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם

אֵילִם חֲמִשָּׁה

עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה

כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה

חֲמִשָּׁה

זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן

בֶּן־גִּדְעוֹן:

66. בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי

נָשִׂיא לְבָנִי דָן

אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי

67. כָּרְבָּנוֹ

קְעֻרַת־כֶּסֶף אֶחָת

1) Or, charger; or, platter. 2) Or, bowl.

and thou shalt wave them
[as] a wave-offering
before the Lord.

14. Thus shalt thou separate
the Levites

from the midst of the
children of Israel;
and the Levites shall be
mine.

שני

15. And after that
shall the Levites go in
to serve

[in] the tent of meeting;

and thou shalt cleanse
them.

and thou shalt wave
them as a wave-offering.

16. For they are
wholly given to me

from the midst of the
children of Israel;

instead of every one
that opens the womb,

of every first-born

of the children of Israel.

I have taken them to
me.

17. For mine is every
first-born
among the children of
Israel,
among men and among
beasts;

on the day

[when] I smote every
first-born
in the land of Egypt

I have sanctified them
to me.

18. And I have taken
the Levites
instead of every first-
born
among the children of
Israel.

19. And I have given the
Levites

as a gift

to Aaron and to his sons

from the midst of the
children of Israel,
to serve the service

והנפת אתם

תנופה ליהוה :

14. והבדלת

את-הלויים

מהוך בני ישראל

והיו לי הלוים :

שני

15. ואחר-כן

יבאו הלוים

לעבד

את-אהל מועד

ומהרת אתם

והנפת אתם תנופה :

16. כי נתנים

נתנים המה לי

מהוך בני ישראל

תחת

פמרת בדרהם

בכור כל

מבני ישראל

לקחתי אותם לי :

17. כי לי כרב-בכור

בבני ישראל

באדם ובבהמה

ביום

הפתי כל-בכור

בארץ מצרים

הקדשתי אתם לי :

18. וקחתי את-הלויים

תחת כרב-בכור

בבני ישראל :

19. ואתנה את-הלויים

נתנים

לאהרן ולבניו

מתוך בני ישראל

לעבד את-עבדת

and they shall cleanse
themselves.

8. And they shall take a
young bullock.

and its meal-offering.

fine flour mingled with
oil.

and another young
bullock

thou shalt take for a sin-
offering.

9. And thou shalt bring

the Levites

before the tent of
meeting;

and thou shalt assemle

all the congregation

of the children of Israel.

10. And thou shalt bring

the Levites

before the Lord;

and the children of
Israel shall lay

their hands

upon the Levites.

11. And Aaron shall
wave

the Levites

[as] a wave-offering
before the Lord.

from the children of
Israel.

and they shall be

to serve the service of
the Lord.

12. And the Levites

shall lay their hands

upon the head of the
bullocks;

and offer thou

the one [for] a sin-
offering.

and the other [for] a
burnt-offering

to the Lord.

to make atonement for
the Levites.

13. And thou shalt set

the Levites

before Aaron,

and before his sons.

והטהרו :

8 וקחו פר בן-בקר

ומנחתו

סגת בלוילה בשמן

ופר-שני בן-בקר

תקח להמאת :

9. והקרבת

את-הלויים

לפני אהל מועד

והקם לת

את-כל-עדת

בני ישראל :

10. והקרבת

את-הלויים

לפני יהוה

וסמכו בני-ישראל

את-ידיהם

על-הלויים :

11. והניף אהרן

את-הלויים

תנופה לפני יהוה

מאת בני ישראל

והיו

לעבד את-עבדתי :

12. והלוים

יסמכו את-ידיהם

על ראש הַבָּקָרִים

ועשה

את-האחד המאת

ואת-האחד עלה

ליהוה

לכפר על-הלויים :

13. והעמדת

את-הלויים

לפני אהרן

ולפני בניו

1) Or, offer. 2) Or, after thou hast cleansed them, and thou hast waved them, etc. 3) Heb., given they are given to me. 4) Heb., given.

BHAALOTCHA

ח

בְּהַעֲלֹתָהּ

CAP. VIII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

2. Speak unto Aaron, and say unto him:

2. דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

When thou settest up the lamps, toward the front of the candlestick shall the seven lamps give light.

בְּהַעֲלֹתָהּ אֶת־הַנֵּרוֹת אֶל־מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמְּנוֹרָה וַיֵּאָרוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת

3. And Aaron did so; toward the front of the candlestick he set up its lamps,

3. וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הַעֲלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

as the Lord had commanded Moses.

4. And this [was] the work of the candlestick, beaten work of gold;

4. וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מְקֻשָּׁתָהּ זָהָב

unto its base, unto its flower[s], it [was] beaten work, according to the pattern

עַד־יְרֵכָה עַד־פְּרֻחָהּ מְקֻשָּׁתָהּ הִוא כַּמִּדְבָּרָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

which the Lord had shown Moses, so he made the candlestick.

כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה

5. And the Lord spoke unto Moses, saying:

5. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

6. Take the Levites from the midst of the children of Israel, and cleanse them.

6. קַח אֶת־תְּלֹלוֹם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם:

7. And thus shalt thou do to them, to cleanse them: sprinkle upon them water of expiation,

7. וְכֹדַחְתָּ עֲשֵׂה לָהֶם לְטַהַרְתֶּם הִזָּה עֲלֵיהֶם מֵי טָהָרָת מֵי טָהָרָת וְהִעֲבִירוּ תֵּעַר עַד־כַּל־בְּשָׂרָם וְהִבְסוּ בְּגָדֵיהֶם

and they shall let a razor pass over all their flesh, and they shall wash their clothes,

וְהִבְסוּ בְּגָדֵיהֶם

full of incense. ten [shekels] every spoon, by the shekel of the sanctuary: all the gold of the spoons [was] a hundred and twenty [shekels].

מִפְטִיר

87. All the oxen

for the burnt-offering

[were] twelve bullocks,

rams twelve,

he-lambs a year old

twelve,

and their meal-offering;

and he-goats

twelve

for a sin-offering.

88. And all the oxen

for the sacrifice of the peace-offerings

[were] twenty and four

bullocks,

rams sixty,

he-goats sixty,

he-lambs a year old

sixty:

this is the dedication of the altar,

after it was anointed.

89. And when Moses

went into the tent of meeting

to speak with Him,

then he heard

the voice

speaking unto him

from above the covering

which is upon the ark of the testimony,

from between the two cherubim;

and [thus] he spoke unto him.

מְלֵאֵת קְמֹחַת עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכַּפֹּת עֲשֶׂרִים וּמֵאָה:

מִפְטִיר

87. כָּל־הַבָּקָר

לְעֹדָה

שְׁנָיִם עֲשָׂר פָּרִים

אֵילִים שְׁנָיִם עֲשָׂר

כֹּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה

שְׁנָיִם עֲשָׂר

וּמִנְחָתָם

וּשְׁעֵרֵי עֹזִים

שְׁנָיִם עֲשָׂר

לְחַטָּאת:

88. וְכָל־בָּקָר

זָבַח הַשְּׁלָמִים

עֲשֶׂרִים וָאַרְבָּעָה

פָּרִים

אֵילִים שְׁשִׁים

עֲתֻדִים שְׁשִׁים

כֹּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה

שְׁשִׁים

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ

אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ:

89. וּבָכַח מֹשֶׁה

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

לְדַבֵּר אִתּוֹ

וַיִּשְׁמַע

אֶת־הַקּוֹל

מִדַּבֵּר אֵלָיו

מֵעַל הַכַּפֹּת

אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדוּת

מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים

וַיְדַבֵּר אֵלָיו:

1) Or, lightest. 2) Heb., face. 3) Or, lighted. 4) Heb., sight; appearance. 5) Or, purification.

10. Speak unto the children of Israel, saying: Any man, when he shall be unclean by reason of a [dead] person, or [be] on a journey afar off, of you or of your generations, yet he shall prepare the passover-[lamb] to the Lord.

11. In the second month on the fourteenth day toward evening they shall prepare it; with unleavened bread and bitter herbs they shall eat it.

12. They shall leave none of it until morning, and they shall break no bone of it; according to all the statute of the passover-lamb they shall prepare it.

13. But the man that is clean, and is not on a journey, and he forbears to prepare the passover-[lamb] even that soul shall be cut off from his people; because the oblation of the Lord he did not offer in its appointed season; his sin shall bear that man.

14. And when [there] shall sojourn with you

10. וְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-יִהְיֶה טָמֵא אוֹ בְדֶרֶךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה : 11. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֶרְבִים יַעֲשֶׂה אֹתוֹ עֲלֵ-מִצּוֹת וּמְרִירִים יֹאכְלֵהוּ : 12. לֹא-יִשְׁאַרְוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וְעֵצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ וְכָל-חַטַּת הַפֶּסַח יַעֲשֶׂה אֹתוֹ : 13. אִישֶׁר-הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא-הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא כַשְׂמִימָה כִּי אֶקְרַב יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמִעֲדוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא : 14. וְכִי-יִגְדֹר אֶתְכֶם

unto the children of Israel, to prepare the passover-[lamb].

5. And they prepared the passover-[lamb] in the first [month], on the fourteenth day of the month, toward evening, in the wilderness of Sinai; according to all that the Lord had commanded Moses, so did the children of Israel.

6. And [there] were [certain] men, who were unclean by reason of the dead body of a man, and they were not able to prepare the passover-[lamb] on that day; and they came near before Moses and before Aaron on that day.

7. And those men said } unto him: We are unclean by reason of the dead body of a man; why shall we be kept back, [so as] not to offer the oblation of the Lord in its appointed season in the midst of the children of Israel.

8. And Moses said unto them: Stay you, that I may hear what the Lord will command concerning you.

9. And the Lord spoke unto Moses, saying:

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח : 5. וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְבִים בְּמִדְבַר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה בְּכֹן עֲשׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 6. וַיְהִי אַנְשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טָמְאִים בְּנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְמֹשֶׁה וְלֵאמֹר וְלָמָּה אֵלֵינוּ וְלָמָּה נִגְרַע כְּבִלְתִּי מִקְרִיב אֶת-קִרְבַּן יְהוָה בְּמִעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 8. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאֶשְׁמָע מַה-צִּוָּה יְהוָה לָכֶם : 9. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר :

24. This is that which belongs to the Levites:

from five and twenty years old and upward

he shall come to enter the host for the service of the tent of meeting.

25. And from the age of fifty years he shall return

from the host of the service, and he shall serve no more.

26. But he shall minister with his brethren in the tent of meeting,

to keep [the] charge.

but he shall do no service; thus shalt thou do to the Levites concerning their charges

ט

שְׁלִישִׁי

1. And the Lord spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the second year

after their departing

out of the land of Egypt.

in the first month,

saying:

2. That the children of Israel shall prepare the passover-[lamb]

in its appointed season

On the fourteenth day.

in this month,

toward evening,

you shall offer it

in its appointed season;

according to all its statutes, and according to all its ordinances, you shall offer it.

4. And Moses spoke

24. זאת אשר ללוים

מִבְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים

שָׁנָה וּמַעֲלָה

יָבֹוא לְצַבָּא צְבָא

בְּעֵבֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד:

25. וּמִבְּנֵי חֲמִשָּׁים שָׁנָה

יָשׁוּב

מִצְבָּא הַעֲבֹדָה

וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד:

26. וְיִשְׁרֵת אֶת־אֶחָיו

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

לְשֹׁמֵר מִשְׁמֶרֶת

וְעֹבֵדָה לֹא יַעֲבֹד

כִּכְהֵן תַּעֲשֶׂה לְלוֹיִם

בְּמִשְׁמֶרֶתָם:

CAP. IX.

שְׁלִישִׁי

1. וַיְדַבֵּר יי אל־מֹשֶׁה

בְּהַר־פְּרִי־סִינַי

בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּה

לְצֵאתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

לְאֹמֶר:

2. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־הַפֶּסַח

בְּמוֹעֵדוֹ:

3. בַּאַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי יוֹם

בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה

בֵּין הָעֶרְבִים

תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ

בְּמַעֲדוֹ

כְּכָל־הַקְּתוּיֹ

וּכְכָל־מִישְׁפָּטָיו

תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ:

4. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

of the children of Israel

in the tent of meeting.

and to make atonement

for the children of Israel;

that [there] shall not be

among the children of Israel

a plague,

when the children of Israel come nigh unto the sanctuary.

20. And [so] did Moses, and Aaron,

and all the congregation

of the children of Israel

to the Levites;

according to all

that the Lord had commanded Moses concerning the Levites, so did to them

the children of Israel.

21. And the Levites purified themselves, and they washed their clothes; and Aaron waved them

[as] a wave-offering before the Lord; and Aaron made atonement for them to cleanse them.

22. And after that

went the Levites in

to serve their service

in the tent of meeting

before Aaron,

and before his sons;

as the Lord had commanded Moses

concerning the Levites,

so did they to them.

23. And the Lord spoke unto Moses,

saying:

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

וּלְכַפֵּר

עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלֹא יִהְיֶה

בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

יָגֵף

בְּגִשְׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶל־הַקֹּדֶשׁ:

20. וַיַּעֲשׂוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וְכָל־עֲבֹדַת

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

לְלוֹיִם

כְּכָל

אֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה

לְלוֹיִם

בְּיַעֲשׂוֹ לָהֶם

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

21. וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם

וַיִּכְבְּסוּ בְגָדֵיהֶם

וַיַּגִּף אַהֲרֹן אֹתָם

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה

וַיִּכַּפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן

לְטַהֲרָם:

22. וְאַחֲרֵי־כֵן

בָּאוּ הַלְוִיִּם

לְעַבֵּד אֶת־עֲבֹדַתָם

בְּאֹהֶל מוֹעֵד

לִפְנֵי אַהֲרֹן

וּלִפְנֵי בְנָיו

כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה

עַל־הַלְוִיִּם

בְּיַעֲשׂוֹ דָבָר:

23. וַיְדַבֵּר יי אל־מֹשֶׁה

לְאֹמֶר:

1) Or, go in to wait upon the service in the work of the tent of meeting 2) Or, ranks, 3) Or, offer; Heb., make, 4) Or, time,

shall blow with the trumpets; and they shall be to you for a perpetual statute for your generations.

9. And when you go [to] war in your land against the oppressor that oppresses you,

then you shall sound an alarm with the trumpets; and you shall be remembered before the Lord your God, and you shall be saved from your enemies.

10. And on the day of your gladness, and on your set feasts, and on the beginnings of your months,

then you shall blow with the trumpets over your burnt-offerings, and over the sacrifices of your peace-offerings; and they shall be to you for a memorial before your God:

I am the Lord your God, חמישי

11. And it came to pass in the second year,

in the second month, on the twentieth day of the month, [that] the cloud arose from over the tabernacle of the testimony.

12. And the children of Israel journeyed according to their journeys from the wilderness of Sinai; and the cloud abode

in the wilderness of Paran.

13. And they journeyed the first [time] by the order of the Lord, by the hand of Moses,

יִתְקַעוּ בַחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם :

9 וְכִי-תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאֶרְצְכֶם עַד-הַצָּר הַצָּר אֶתְכֶם וְהִרְעַתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֲדֵיבֵיכֶם :

10 וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְכַוְנֵי-עֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל זְבַחַי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם :

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : חמישי

11 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשֵּׁנִית בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּעֶשְׂרִים בְּיָמֵי הַחֹדֶשׁ מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדוּת :

12 וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִבְּרַךְ שִׁינַי וַיִּשְׁכְּן הָעָנָן בְּמִדְבַר פָּאֲרָן :

13 וַיִּסְעוּ בְּרֵאשִׁיחָה עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה :

they kept, by the order of the Lord, by the hand of Moses.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

2. Make thee two trumpets of silver, of beaten work thou shalt make them; and thou shalt have [them] for the calling of the congregation, and for the journeying of the camps.

3. And when they shall blow with [both of] them, then shall gather themselves together unto thee all the congregation unto the door of the tent of meeting.

4. But if they shall blow with but one, then shall gather themselves together unto thee the chiefs, the heads of the thousands of Israel.

5. And when you shall blow an alarm, then shall journey the camps that encamp on the east side.

6. And when you shall blow an alarm the second [time], then shall journey the camps that encamp on the south side; an alarm they shall blow for their journeys.

7. But when the assembly is to be assembled, you shall blow, but you shall not sound an alarm.

8. And Aaron's sons, the priests,

שָׁמְרוּ עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה :

CAP. X.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר :

2. עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת כֶּסֶף מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְקִרְאָה הָעֵדוּה וּלְמַסָּע אֶת-הַמַּחֲנֹת :

3. וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אִלַּי כָּל-הָעֵדוּה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

4. וְאִם בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אִלַּי הַנְּשִׂאִים רֵאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל :

5. וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַהַיָּוִם קִדְמָה :

6. וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שְׁנִיית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנֹת הַהַיָּוִם תִּמְנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם :

7. וּבְהִתְקַוֵּל אֶת-הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא תְרִיעוּ :

8. וּבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנָיִם

1) Or, blow them. 2) Or, blow but one. 3) Or, blow the trumpets. 4) Or adversary.

upon the tabernacle
 they remained encamped.
 19. And when the cloud tarried upon the tabernacle many days,
 then the children of Israel kept the charge of the Lord, and they did not journey.
 20. And sometimes [it happened] that the cloud was a few days upon the tabernacle;
 by the order of the Lord they remained encamped and by the order of the Lord they journeyed.
 21. And sometimes [it happened] that the cloud was from evening until morning,
 then the cloud arose in the morning, and they journeyed;
 or a day and a night,
 then the cloud arose, and they journeyed.
 22. Or two days, or a month, or a year,
 when the cloud tarried upon the tabernacle, to abide upon it,
 the children of Israel remained encamped, and they did not journey;
 but when it arose they journeyed.
 23. By the order of the Lord they encamped, and by the order of the Lord they journeyed;
 the charge of the Lord

עַרְבֵי-הַמִּשְׁכָּן יָרְדוּ :
 19. וּבַהֲאֵרִיב הָעָנָן עַרְבֵי-הַמִּשְׁכָּן יָבִיטוּ רַבִּים וְיִשְׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ :
 20. וְיֵשׁ אֲשֶׁר יְהִי הָעָנָן יָמִים מְסֻפָּר עַרְבֵי-הַמִּשְׁכָּן עַל-פִּי יְהוָה יִחַנו וְעַל-פִּי יְהוָה יִסְעוּ :
 21. וְיֵשׁ אֲשֶׁר יְהִי הָעָנָן מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר וְנִעְלָה הָעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסְעוּ אִו יוֹמִם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעָנָן וְנָסְעוּ :
 22. אִו יָרֵדִשׁ אִו-יָמִים בַּהֲאֵרִיב הָעָנָן עַרְבֵי-הַמִּשְׁכָּן לִישְׁבּוֹת עָלָיו יִחַנו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ :
 23. וּבְהֵעֵלֹתוֹ יִסְעוּ :
 עַתְּמִשְׁמֶרֶת יְהוָה

a stranger,
 and will prepare the pass-over-[lamb] to the Lord; according to the statute of the passover-[lamb], and according to its ordinance, so shall he prepare [it];
 one statute you shall have,
 both for the stranger, and for the native of the land.
 15. And on the day [when] they set up the tabernacle the cloud covered the tabernacle of the tent of meeting; and in the evening there used to be upon the tabernacle like the appearance of fire, until morning.
 16. So it used to be always; the cloud covered it,³ and the appearance of fire [by] night.
 17. And as the cloud arose from over the tent, then after that the children of Israel journeyed; and in the place where the cloud abode, there the children of Israel encamped.
 18. By the order of the Lord the children of Israel journeyed, and by the order of the Lord they encamped; all the days that the cloud abode

וְיַעֲשֶׂה פֶסַח לַיהוָה כַּחֲקֵת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כִּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אֶחָת יְהִינָה לָכֶם וְלִגְרָם וּלְאֹרֶחַ הָאָרֶץ :
 15. וְיוֹמִים הַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן כִּסְתָה הָעָנָן אֶת-הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדוּת וּבְעֶרֶב יְהִי עַל-הַמִּשְׁכָּן כְּמֵרְאֵה-אֵשׁ עַד-בֹּקֶר :
 16. כִּן יְהִי תָמִיד הָעָנָן וּבְסֻמּוֹ וּמֵרְאֵה-אֵשׁ לַיְלָה :
 17. וְכַאֲשֶׁר תִּשְׂרָאֵת הָעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרָיו כִּן יִסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְמִקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ-שָׁם הָעָנָן שָׁם יִחַנו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל :
 18. עַל-פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְעַל-פִּי יְהוָה יִחַנו כָּל-יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ הָעָנָן

1) Or, even. 2) Or, used to cover it. 3) I, e., by day. 4) Or, used to journey. 5) Or, used to encamp.

[unto] the myriads of the thousands of Israel.

יא

1. And the people were as 'complaining bitterly in the ears of the Lord; and the Lord heard [it], and his anger glowed; and the fire of the Lord burned against them, and it consumed

the uttermost part of the camp. 2. And the people cried unto Moses; and Moses prayed unto the Lord, and the fire abated.

3. And they called the name of that place Tab'erah,

because the fire of the Lord burned among them.

4. And the mixed multitude that was in his midst lusted exceedingly; and [there] wept again also the children of Israel, and they said:

Who will give us flesh to eat?

5. We remember the fish, which we used to eat in Egypt for nought; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions,

רַבְבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XI.

1. וַיְהִי הָעַם כְּמִתְאַנְנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה נִיחַר אַפּוֹ וַתִּבְעַר-בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל

בְּקֵצֵה הַמַּחֲנֶה: 2. וַיִּצְעַק הָעַם אֶל-מֹשֶׁה וַתִּפְלַךְ מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיִּתְּשַׁקַּע הָאֵשׁ:

3. וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא תַבְעֵרָה כִּי-בִעַרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה:

4. וְהָאִסְפָּסָף אֲשֶׁר בְּקִרְפוֹ הִתְאַווּ תְּאוֹהָ וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יִאֲכַלְנוּ בָּשָׂר:

5. וַזְכַּרְנוּ אֶת-הַדָּגָה אֲשֶׁר-נֹאכַל בְּמִצְרַיִם הַזֶּה אֶת-הַקִּשְׁאִים וְאֶת-הַבְּטָחִים וְאֶת-הַחֲצִיר וְאֶת-הַבָּצָלִים

I will not go; but to my land, and to my birth-place I will go.

31. And he said: Do not leave us, I pray thee; since thou knowest how we are to encamp in the wilderness, and thou shalt be to us instead of eyes. 32. And it shall be, if thou go with us, yea, it shall be,

[that] the same good which the Lord may do unto us, we will do to thee.

33. And they journeyed from the Lord's mount a three days' journey; and the ark of the covenant of the Lord journeyed before them a three days' journey, to seek out for them a resting-place.

34. And the cloud of the Lord [was] upon them by day, when they journeyed from the camp.

35. And it came to pass, when the ark journeyed, that Moses said: Rise up, O Lord, and let thy enemies be scattered; and let thy haters flee before thy face.

36. And when it rested, he said: Return, O Lord,

לֹא אֵלַי כִּי אִם-אֶל-אֲרָצִי וְאֶל-מִוְלַדְתִּי אֵלֵךְ:

31. וַיֹּאמֶר אַל-נָא תַעֲזֹב אֶתְנוּ כִּי אֲנִי יוֹדֵעַתְּ הַחֲנֹנִי בַמִּדְבָּר וְהִייתִי קֵנוֹ לְעֵינֶיךָ: 32. וְהָיָה כִּי-תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יֵיטִיב יְיָ עִמָּנוּ וְהִטְבַּנּוּ לָךְ:

33. וַיִּסְעוּ מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֵׁת יָמִים וַיֵּרֶד אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה לְפָנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֵׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה:

34. וַיֵּשֶׁב עַל יְהוָה וַיִּלְהֶם וַיִּמַּם וַיִּסְעֶם וַיִּרְכַּסְתֶּנּוּ: 35. וַיָּבִי אֵלַי נִסְעַתְּ הָאָרֶץ אֲמַר מֹשֶׁה: מָה יְהוָה עָשָׂה אֵיךְ יָסוּ מְשׁוֹאֵיךָ מִפָּנֶיךָ: 36. וּבְנִיחָה יֹאמֶר לָךְ יְהוָה

1) Or, kindred. 2) Or, our places of encampment. 3) Or, rest. 4) Or, murmurers [speaking] e.

5) I. e., Burning.

Elishama the son of Ammihud.
23. And over the host

אֵלִישָׁמָע בֶּן-עַמְיִהוּד
23. וְעַל צָבָא

of the tribe of the children of Menasseh [was] Gamliel the son of Pedahzur.

גַּמְלִיֵּאל בֶּן-פְּדָהצֹר
24. וְעַל צָבָא

24. And over the host of the tribe of the children of Benjamin [was] Abidan the son of Gid'onai.

אֲבִידָן בֶּן-גִּדְעוֹנִי :
25. וְנִסַּע הַיָּדָן

25. Then journeyed the standard of the camp of the children of Dan, rearward of all the camps according to their hosts; and over his host [was]

נֶחְמֵל בֶּן-זֹרָן
מֵאַחֶסֶף לְכָרֵת-הַמַּחֲנֶה
לְצָבָאתָם
וְעַל צָבָאוֹ

Ahiezzer the son of Ammishaddai.
26. And over the host

אֲחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדָּי
26. וְעַל צָבָא

of the tribe of the children of Asher [was] Pagiel the son of Achran.

פַּגִּיֵּאל בֶּן-אַחְרָן :
27. וְעַל צָבָא

27. And over the host of the tribe of the children of Naphtali [was] Ahira the son of Enan.

אֲחִירָא בֶּן-עֲנָן :
28. אֵתָּה מִסַּעִי

28. Thus were the journeyings of the children of Israel according to their hosts; and they journeyed.

בְּיַד יְשָׁרָאֵל
לְצָבָאתָם
וַיִּסָּעוּ :

29. And Moses said to Hobab,

29. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְהוֹבָב

the son of Reuel the Midianite, the father-in-law of Moses:

בֶּן-רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי
הַיָּתָן מֹשֶׁה

We are journeying unto the place

נֹסְעִים אֲנַחְנוּ
אֶל-הַמָּקוֹם

[of] which the Lord said: I will give it to you;

אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
אֲתוּ אִתָּן לָכֶם

come thou with us, and we will do thee good;

לְבָה אִתָּנוּ
וְהַמְבֹנֵנוּ לָךְ

for the Lord has spoken concerning Israel.

כִּי-יְהוָה דִּבְרָ-טוֹב
עַל-יִשְׂרָאֵל :

30. And he said unto him:

30. וַיֹּאמֶר אֵלָיו

14. And [there] journeyed the standard of the camp of the children of Judah at the first

14. וַיִּסַּע הַיָּדָן
מַחֲנֵה בְנֵי-יְהוּדָה
בְּרֵאשִׁיטָה
לְצָבָאתָם
וְעַל צָבָאוֹ

according to their hosts; and over his host [was]

נַחֲשֹׁן בֶּן-עַמִּינָדָב :

Nahshon the son of Amminadab.
15. And over the host

15. וְעַל צָבָא

of the tribe of the children of Issachar [was] Nethanel the son of Zuar.

נֶחֱמָה בֶּן-יִשַׁשַׁר
נֶתְנָאֵל בֶּן-צֹזָר :

16. And over the host of the tribe of the children of Zebulun [was] Eliab the son of Helon.

16. וְעַל צָבָא
מֶלֶךְ בֶּן-זְבוּלָן
אֵלִיאֵב בֶּן-הֶלֶן :

17. Then was the tabernacle taken down; and [there] journeyed the sons of Gershon and the sons of Merari,

17. וְהוֹרַד הַמִּשְׁכָּן
וַיִּסָּעוּ בְנֵי-גֵרְשׁוֹן
וּבְנֵי מֵרָרִי

the carriers of the tabernacle.
18. Then journeyed the standard

נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן :
18. וְנִסַּע הַיָּדָן

of the camp of Reuben according to their hosts;

מַחֲנֵה רְאוּבֵן
לְצָבָאתָם
וְעַל צָבָאוֹ

and over his host [was] Elizur the son of Shedeur.

אֵלִיעֶזֶר בֶּן-שִׁדְיָאוֹר
19. וְעַל צָבָא

19. And over the host of the tribe of the sons of Simeon [was] Shelumiel

19. מֶלֶךְ בֶּן-שִׁמְעוֹן
שֶׁלּוּמִיֵּאל

the son of Zurishaddai.

בֶּן-צֹרִישַׁדָּי :

20. And over the host of the tribe of the children of Gad [was] Eliasaph the son of Deuel.

20. וְעַל צָבָא
מֶלֶךְ בֶּן-דְּעוּל
אֵלְיָאֶסֶף בֶּן-דְּעוּל :

21. Then journeyed the Kehathites,

21. וַיִּסָּעוּ הַקְּהַתִּיִּם
נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ
וַחֲקִימוּ אֵת-הַמִּשְׁכָּן
עַד-בָּאֵם :

the carriers of the sanctuary, and [the others] set up the tabernacle

אֶגַּיִן לְפָנֵיהֶם
22. וְנִסַּע הַיָּדָן

against their coming.
22. Then journeyed the standard

22. מַחֲנֵה בְנֵי אֶפְרַיִם
לְצָבָאתָם
וְעַל צָבָאוֹ

of the camp of the children of Ephraim according to their hosts;

22. וְנִסַּע הַיָּדָן
מַחֲנֵה בְנֵי אֶפְרַיִם
לְצָבָאתָם
וְעַל צָבָאוֹ

and over his host [was]

1) I. e., the sons of Gershon and Merari.

out of Egypt.
 21. And Moses said:
 Six hundred thousand
 foot-men
 is the people.
 in the midst of whom
 I am;
 and thou hast said:
 Flesh I will give them.
 that they may eat ^awhole month.
 22. Shall flocks and
 herds be slaughtered
 for them,
 that they may suffice for
 them?
 or shall all the fish of
 the sea be gathered
 together for them,
 that they may suffice
 for them?
 23. And the Lord said
 unto Moses:
 Is the Lord's hand short?
 now shalt thou see
 whether my word shall
 come to pass unto thee
 or not.
 24. And Moses went out,
 and he spoke unto the
 people
 the words of the Lord:
 and he gathered
 seventy men
 of the elders of the
 people,
 and he set them
 round about the taber-
 nacle.
 25. And the Lord came
 down in the cloud,
 and he spoke unto him,
 and he took of the spirit
 which [was] upon him,
 and he put [it]
 upon the seventy men,
 the elders,
 and it came to pass,

ממצרים :
 21. ויאמר משה
 שש מאות אלף
 רגלי
 העם
 אשר אני בקרב
 ואתה אמרת
 בשר אתן להם
 ואכלו חודש ימים :
 22. האנן ובהמות
 יטחט להם
 ובהמות יטחט להם
 אם את-בדדגי הים
 יאסף להם
 ובהמות יטחט להם :
 23. ויאמר יי אל משה
 הןך יהיה תקצר
 עתה תראה
 היקרך דברי
 אם לא :
 24. ויצא משה
 וידבר אל העם
 את דברי יהוה
 ויאסף
 שבעים איש
 מזקני העם
 ונעמד אתם
 סביבת האהל :
 25. ויירד יהוה בפנני
 וידבר ארוי
 ויאצל מן-הרוח
 אשר עליו
 ויחן
 ער-שבעים איש
 הזקנים
 ויהי

and let them stand there
 with thee.
 17. And I will come down,
 and I will speak with
 thee there;
 and I will take
 of the spirit
 which is upon thee,
 and I will put [it] upon
 them;
 and they shall bear with
 thee
 the burden of the people.
 and thou shalt not bear
 thyself alone.
 18. And unto the people
 thou shalt say;
 Sanctify yourselves
 against to-morrow,
 and you shall eat flesh;
 for you have wept
 in the ears of the Lord;
 saying:
 Who will give us flesh
 to eat?
 for it was well with us
 in Egypt;
 therefore the Lord will
 give you flesh,
 and you shall eat.
 19. Not one day
 shall you eat,
 neither two days,
 nor five days,
 nor ten days,
 nor twenty days.
 20. But up to ^awhole
 month,
 until it shall come out
^aat your nostrils,
 and it shall be loathsome
 to you;
 because that you have
 rejected
 the Lord
 who is among you,
 and you have wept
 before him, saying;
 Why did we come forth

והתיצבו שם עמך :
 17. ויורדתי
 ודברתי עמך שם
 ואצלת
 מן-הרוח
 אשר עליך
 ושמתני עליהם
 ונשאו אתך
 במשאו העם
 ולא תשא אתה
 לבדך :
 18. ואל-העם תאמר
 התקדשו למחר
 נא בל-תם בשר
 כי בכיהם
 באזני יהוה
 לאמר
 מי יאכלנו בשר
 כי טוב לנו במצרים
 ונתן יהוה לכם בשר
 ואכלתם :
 19. לא יום אחד
 תאכלון
 ולא יומים
 ולא חמשה ימים
 ולא עשרה ימים
 ולא עשרים יום :
 20. עד-חודש ימים
 עד אשר-יצא
 מאפכם
 והיה לכם לזרא
 ען-כי-מאסתם
 את-יהוה
 אשר בקרבכם
 ותבכו לפניו לאמר
 למה זה יצאנו

1) Or, Hold yourselves ready. 2) Or, a month's days; or, a month's time. 3) Heb., from.

2. Have I conceived
all this people?
Have I brought them
forth,
what thou shouldst say
unto me:
Carry them in thy
bosom,
as the nursing-father
carries
the sucking child,
unto the land
which thou hast sworn
unto their fathers?
3. Whence should I have
flesh
to give
unto all this people?
Or they weep unto me,
saying:
Give us flesh,
that we may eat.
4. I am not able to bear
myself alone
unto all this people,
because it is too heavy
for me.
And if thus
speak thou unto me,
I will give thee
once,
I have found favor
in thy eyes;
that I may not see my
wretchedness.
And the Lord said
unto Moses:
Speak unto
the seventy men
of the elders of Israel,
whom thou knowest
to be the elders of the
people,
and call their officers;
and I will bring them
unto the tent of meeting,

12. הֲאֵנֹכִי הָרִיתִי
אֶת כָּל־הָעָם הַזֶּה
אֶבְיָאֲנֵהוּ יְלֹדְתִיהוּ
כִי־תֹאמַר אֵלַי
שָׂאֵהוּ בְחֶיְבוֹן
כַּאֲשֶׁר יֹשֵׁא הָאִמּוֹן
אֶת־הַיֹּלֵד
עַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאֲבוֹתָי :
13. מֵאַיִן לִי בָשָׂר
לִתְּתֹת
לְכָל־הָעָם הַזֶּה
כִּי־יֹכְזוּ עָלַי
לֵאמֹר
תִּנְהַגְנוּ לָנוּ בָשָׂר
וְנֹאכְלָהּ :
14. לֹא־אֹכֵל אֲנִי
לְבַדִּי לִשְׂאֵת
אֶת־כָּל־הָעָם הַזֶּה
כִּי כִבֵּד מְנַיִן :
15. וְאִם־כִּכְהוֹ
אֶת־עֲשֵׂה לִי
תְרַגְּמֵנִי נָא הַרְגֵם
אֶם־מִצְּאֵתִי הֵן
בְּעֵינַיִךְ
וְאֵל־אַרְאֶה בְּרַעְתִּי :
16. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
אֲסַפְּהֶם לִי
שִׁבְעִים אִישׁ
מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָדָעְתָּ
כִּי־הֵם זְקֵנֵי הָעָם
וְשִׁמְרֵם
וְלָקַחְתָּ אִתָּם
אֶת־הָעֵד מִבְּעַד

and the garlio.
6. But now
our soul is dried away;
[there is] nothing at all,
only to the manna are
our eyes [directed].
7. And the manna
was like coriander seed,
and its appearance
like the appearance of
bedellium.
8. The people went
about,
and gathered [it],
and ground [it] in a
hand-mill,
or beat [it] in a mortar,
and boiled [it] in a pot,
and made [of] it cakes;
and its taste was
like the taste of cakes
[baked] with oil.
9. And when the dew fell
upon the camp
[in the] night,
the manna fell upon it.
10. And Moses heard
the people
weeping throughout
their families,
every man at the door
of his tent;
and the anger of the
Lord glowed greatly;
and in the eyes of Moses
it was displeasing.
11. And Moses said unto
the Lord:
Why hast thou done evil
to thy servant?
and why have I not
found favor
in thy eyes,
that thou layest
the burden
of all this people
upon me?

וְאֶת־הַיְבוֹשִׁים :
6. וְעַתָּה
נִפְשָׁנוּ יְבוֹשָׁה
אֵין כָּל
בְּדַתִּי
אֶת־הַמָּנָה עֵינֵינוּ :
7. וְהַמָּנָה
כְּזֵרַע־קֹרְיָן הוּא
וְעִנְיָנוּ
כְּעֵין הַבְּדֵלִיחַ :
8. עָבְרוּ הָעָם
וְלָקְטוּ
וַיִּטְחֲנוּ בְרִחְמִים
אוֹרְכוּ בְמִדְרָה
וּבִשְׁלוּ בַפָּרוֹר
וַעֲשׂוּ אֹתוֹ עֲגוֹת
וְהָיָה טַעְמוֹ
כְּטַעַם לֶחֶם הַשֶּׁמֶן :
9. וּבִרְדַת הַטֶּל
עַל־הַמַּחֲנֶה
לַיְלָה
יָרַד הַמָּנָה עָלָיו :
10. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה
אֶת הָעָם
בֹּכֶה לְמִשְׁפְּחֹתָיו
אִישׁ לְפִתְחוֹ אֹהֲלוֹ
נִיחַר־אַף יְהוָה מְאֹד
וּבְעֵינָיו מִשְׁנֵה רַע :
11. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְיָ
לָמָּה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ
וְלָמָּה לֹא־מִצְּאֵתִי הֵן
בְּעֵינַיִךְ
לָשׂוֹם
אֶת־מִשְׁאֵל
כָּל־הָעָם הַזֶּה
עָלַי :

1) Or, faint. 2) Or, fresh oil. 3) Heb., came down. 4) Heb., his. 5) Or, around. 6) Or, deal with
7) Heb., that they are the, etc.

in all my house is he faithful.

8. Mouth to mouth

I speak with him,

even evidently,

and not in dark speeches;

and the form of the Lord does he behold;

why then were you not afraid

to speak against my servant, against Moses?

9. And the anger of the Lord glowed, and he went away.

10. And the cloud departed from above the tent,

and, behold, Miriam

[was] leprous [white] as snow;

and Aaron turned unto Miriam,

and, behold, [she was] leprous.

11. And Aaron said

unto Moses:

Oh, my Lord,

lay not, I pray thee, upon us a sin,

for that we have done foolishly,

and for that we have sinned.

12. Let her not be, I pray thee, like the dead, that, at his coming forth

out of his mother's womb,

half of his flesh is consumed.

13. And Moses cried

unto the Lord,

saying:

O God, I pray thee,

heal her, I pray thee,

בַּמַּפְטִיר

14. And the Lord spoke unto Moses:

If her father

בְּכֹל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא

8. פֶּה אֶל־פֶּה

אֲדַבֵּר־בּוֹ

וּבַרְאָה

וְלֹא בַחֲדוּת

וְחִמְנַת יְהוָה יִבִּיט

וּמִדּוּעַ לֹא יִרְאֶהֶם

לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי

בְּמֹשֶׁה :

9. וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּם

וַיֵּלֶךְ :

10. וְהֶעֱנַן סָר

מֵעַל הָאֹהֶל

וַהֲבִיחַ מִרְיָם

כַּזָּר עַתָּה פִּשְׁלָנָה

וַיִּפֹּן אֶהְרֹן אֶל־מִרְיָם

וַהֲבִיחַ מִצְרַעַת :

11. וַיֹּאמֶר אֶהְרֹן

אֶל־מֹשֶׁה

כִּי אֲדֹנָי

אַל־נָא תִשֶׂת עֲלֵינוּ

הַחַטָּאת

אֲשֶׁר נוֹאֲדָנוּ

וְאֲשֶׁר הִמָּאֲנוּ :

12. אַל־נָא תְהִי כַמֶּת

אֲשֶׁר בָּצִאתָ

מִרֶחֶם אִמּוֹ

וַיִּאֲבַל הַצִּי בְּשָׂרוֹ :

13. וַיִּצְעַק מֹשֶׁה

אֶל־יְהוָה

לֵאמֹר

אֵל נָא

רַפֵּא נָא לָהּ :

14. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה

וְאָנֹכִי

against Moses

on account of the Cushite woman

whom he had married;

for he had married a Cushite woman.

2. And they said:

Has the Lord indeed spoken only with Moses?

has he not spoken also with us; and the Lord heard [it].

3. But the man Moses

[was] very meek,

above all the men

that [were] upon the face of the earth.

4. And the Lord spoke suddenly unto Moses, and unto Aaron,

and unto Miriam:

Come out you three

unto the tent of meeting;

and they three came out.

5. And the Lord came down in a pillar of cloud,

and he stood

[at] the door of the tent,

and he called Aaron and Miriam.

and both of them came forth.

6. And he said:

Hear now my words:

if there be a prophet among you, [I], the Lord,

in vision

I make myself known unto him,

in dream I speak with him.

7. Not so is my servant Moses,

בְּמֹשֶׁה

עַל־אֲדוּת

הָאִשָּׁה הַכּוּשִׁית

אֲשֶׁר לָקַח

כִּי־אִשָּׁה כּוּשִׁית לָקַח

2. וַיֹּאמְרוּ

הֲרַק אֲדֹנָי בְּמֹשֶׁה

דַּבָּר יְהוָה

הֲלֹא גַם־בָּנוּ דִבֶּר

וַיִּשְׁמַע יְהוָה :

3. וְהָאִישׁ מֹשֶׁה

עֲנִי מְאֹד

מִכָּל הָאָדָם

אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

הָאָרֶץ :

4. וַיֹּאמֶר יְיָ פִּתְאֹם

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן

וְאֶל־מִרְיָם

צֵאוּ שְׁלֹשְׁתֵּיכֶם

אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

וַיִּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם :

5. וַיֵּרֶד יְהוָה

בְּעַמּוּד עָנָן

וַיַּעֲמֵד

פֶּתַח הָאֹהֶל

וַיִּקְרָא

אֶהְרֹן וּמִרְיָם

וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם :

6. וַיֹּאמֶר

שְׁמַעֲנֵנִי דַבְּרִי

אִם־יְהִי נְבִיאֲכֶם

יְהוָה

בְּמַרְאֵה

אֲלֵי אֲתוּדַע

בְּחֵלוֹם אֲדַבֵּר־בּוֹ :

7. לֹא־כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה

1) Or, Ethiopian. 2) Or, by. 3) Or, called out: Aaron and Miriam.

from the sea.

and it 'scattered [them] over the camp.

about a day's journey on this side.

and about a day's journey on the other side.

round about the camp.

and about two cubits above the face of the earth.

32. And the people rose up all that day.

and all the night.

and all the next day.

and they gathered the quails;

he that gathered the least gathered

ten homers;

and they spread them abroad for themselves

round about the camp.

33. The flesh

was yet between their teeth.

it was not yet chewed.

when the anger of the Lord

glowed against the people

and the Lord smote the people

[with] a very great plague.

34. And they called

the name of that place

'Kibroth-hattaavah:

because there they buried

the people that lusted.

35. From Kibroth-hattaavah

the people journeyed [unto] Hazeroth:

and they remained in Hazeroth.

כִּי־יָרְדוּ

וַיִּפְּצוּ עַל־הַמַּחֲנֶה

כְּדָרֶךְ יוֹם פֶּה

וּכְדָרֶךְ יוֹם פֶּה

סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה

וּכְאַמְטֵימִים

עַל־פְּנֵי הָאֲרֶץ

32 וַיָּקֶם הָעָם

כָּל־לַיְלָה

וְכָל־יוֹם הַמַּחֲנֶה

וַיִּקְרְבוּ אֶת־הַקִּילָיוֹ

הַמִּפְּצִימִים

אֶסֶר

עֲשֵׂה־הַמִּרְיִים

וַיִּפְּצוּ לָהֶם שְׂפֹתַם

33 סָבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה

הַבָּשָׂר

עוֹדָנָה בֵּין שְׁנֵיהֶם

טָרִם וַיִּשְׂתֶּה

וַיִּצַק יְהוָה

הַחֵם בָּעָם

וַיִּמָּוֶה הָעָם

34 מִפְּנֵי רִבְחַת בְּעַד

אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם

קִבְרוֹת הַתְּאֵבוֹת

כִּי־שָׁם קָבְרוּ

אֶת־הָעָם הַמְּתַאָּוֵה

35 וַיִּסַּע הָעָם הַצֹּדֵת

וַיִּהְיוּ בְּהַצֵּרוֹת

when the spirit rested upon them. that they prophesied.

but they did so no more.

26. But [there] remained two men in the tent.

the name of the one was Eldad.

and the name of the other Medad:

and the spirit rested upon them:

and they were of those that were written down.

but they had not gone out unto the tent:

and they prophesied in the camp.

27. And [there] ran a young man.

and he told to Moses, and said: Eldad and Medad

are prophesying in the camp.

28. And [there] answered Joshua the son of Nun.

the 'attendant of Moses.

one of his chosen men.

and he said:

My lord Moses, forbid them.

29. And Moses said to him:

Art thou jealous for my sake?

would that all the people of the Lord

were prophets.

that the Lord would put his spirit

upon them!

30. And Moses retired into the camp.

he and the elders of Israel.

31. And a wind went forth from the Lord.

and it brought quails

כְּרוּחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ

וַיִּתְנַבְּאוּ

וְלֹא־יָסְפוּ :

26 וַיִּשְׁתַּבְּחוּ

שְׁנֵי־אֲנָשִׁים

בַּמִּדְבָּר

שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד

וּשְׁם הַשֵּׁנִי מֵדָד :

וַתִּשְׁכַּח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ

וְהָיוּ מִכֵּתוּבִים

וְלֹא־יָצְאוּ הַמַּחֲנֶה

וַיִּתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה :

27 וַיָּרָץ הַיָּעָר

וַיַּגִּיד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר

אֶלְדָּד וּמֵדָד

מִתְנַבְּאוּ בַּמַּחֲנֶה :

28 וַיֹּאמֶר

יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן

הַמְּשִׁיב מִפְּנֵי

מִשְׁכַּת מֹשֶׁה

אֶחָד מִבְּחֻרָיו

וַיֹּאמֶר

אֵלֶי מֹשֶׁה פְּדָאם :

29 וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה

הֲמִתְנַבֵּא אַתָּה לִּי

וְכִי־יִשָּׂא

כָּל־עַמֵּי יִשְׂרָאֵל

כִּי־יָשִׁיב יְהוָה

אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם :

יב

CAP. XII.

1. וַיִּתְדַבֵּר מִרְיָם

וְאַהֲרֹן

And Miriam and Aaron spoke

1) Or, not cease. 2) Or, minister: or, servant. 3) Or, from his youth. 4) Or, let [them] fall, etc. 5) I. e., the graves of lust.

22. And they went up into the South, and they came unto Hebron; and there [were]

Ahiman, Sheshai, and Talmai, the children of Anak;

(now Hebron was built seven years before Zoan [in] Egypt).

23. And they came unto the valley of Eshecol, and they cut down from there a branch with one cluster of grapes, and they carried it on a barrow between two

[they brought] also of the pomegranates and of the figs.

24. That place they called the valley of Eshecol, on account of the branch

which the children of Israel cut down from there.

25. And they returned from spying out the land at the end of forty days.

26. And they went, and they came unto Moses, and unto Aaron, and unto all the congregation of the children of Israel, unto the wilderness of Paran, to Kadesh;

and they brought back word [unto] them and [unto] all the congregation, and they showed them the fruit of the land.

27. And they told him,

22. ויעלו בניב

ויבאו עדחברון ושם

אחימן וששאי ותלמי ילדי הנאק

וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים :

23. ויבאו

עדנחל אשכול ויקרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו כפוט בשנים

ומן הרפנים ומן התאנים :

24. למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר-קרתו משם בני ישראל :

25. וישבו

מתור הארץ מקץ ארבעים יום :

26. ויבאו ויבאו אל משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני ישראל

אל-מדבר פארן קדשה

וישיבו אתם דבר ואת-כל-העדה ויראו

את-פרי הארץ :

27. ויספרו לו

Get you up this way into the South, and go up into the mountain.

18. And see the land,

what it is; and the people that dwell upon it,

whether they are strong or weak,

whether they are few or many.

19. And what the land is that they dwell therein,

whether it is good or bad;

and what the cities are in which they dwell,

whether in camps, or in strongholds.

20. And what the land is,

whether it is fat or lean,

whether there is wood therein, or not;

and strengthen yourselves, and bring

of the fruit of the land; now the time [was]

the time of the first ripe grapes.

21. And they went up, and they spied out

from the wilderness of Zin

unto Rehob, to the entrance of Hamath.

עלו זה בניב ועליתם את-ההר :

18. וראיתם את-הארץ ואת-העם

והאשר-עליה

החזק הוא הרפה

המעט הוא הרב :

19. ומה הארץ אשר-הוא ישב בה

הטובה היא

אם-רעה ומה הערים

אשר-הוא ישב בהנה

הבצורות אם במצרים :

20. ומה הארץ השמנה היא

אם-רזה והאשר-על

אם-אין והתחזקתם

ולקחתם מפרי הארץ והלמים

מי בבורי ענבים :

21. ויעלו ויתרו את-הארץ

ממדבר-צן עד-רהב

קבא חמת :

1) Or, by. 2) Or, hill-country. 3) Heb., is. 4) Heb., he. 5) Or, encourage. 6) Or, staff. 7) I. e., a cluster.

4. And these [were] their names:
Of the tribe of Reuben,
Shammua the son of Zaccur.
5. Of the tribe of Simeon,
Shaphat the son of Hori.
6. Of the tribe of Judah,
Caleb the son of Jephunneh.
7. Of the tribe of Issachar,
Igal the son of Joseph.
8. Of the tribe of Ephraim,
Hoshea the son of Nun.
9. Of the tribe of Benjamin,
Palti the son of Raphu.
10. Of the tribe of Zebulun,
Gaddiel the son of Sodi.
11. Of the tribe of Joseph, [namely] of the tribe of Menasseh,
Gaddi the son of Susi.
12. Of the tribe of Dan
Ammiel the son of Gemalli.
13. Of the tribe of Asher,
Sethur the son of Michael.
14. Of the tribe of Naphtali,
Nahbi the son of Vophsi.
15. Of the tribe of Gad,
Genel the son of Machi.
16. These are the names of the men whom Moses sent to spy out the land; and Moses called Hoshea the son of Nun Joshua.
17. And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and he said unto them:

4. וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן זַכּוּר : 5. לְמִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן שַׁפְטָם בֶּן חוֹרִי : 6. לְמִשְׁפַּחַת יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן יֶפְנֵה : 7. לְמִשְׁפַּחַת יִשָּׂשכָר יִגָּל בֶּן יוֹסֵף : 8. לְמִשְׁפַּחַת אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן נֹון : 9. לְמִשְׁפַּחַת בְּנִימִן פַּלְטִי בֶן רָפּוּ : 10. לְמִשְׁפַּחַת זְבֻלֹן גַּדְיֵאל בֶּן סוּדִי : 11. לְמִשְׁפַּחַת יוֹסֵף מִמִּשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה גַדְדִי בֶן סוּסִי : 12. לְמִשְׁפַּחַת דָּן אַמִּיֵּאל בֶּן גֵּמָלִי : 13. לְמִשְׁפַּחַת אֲשֵׁר סֶתוּר בֶּן מִיכָאֵל : 14. לְמִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן-וּפְסִי : 15. לְמִשְׁפַּחַת גָּד גֵּנֵאל בֶּן-מַכִּי : 16. אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נֹון יְהוֹשֻׁעַ : 17. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

had but spit in her face, would she not be ashamed seven days? let her be shut up seven days outside of the camp, and after that she shall be brought in [again]. 15. And Miriam was shut up outside of the camp seven days; and the people did not journey until Miriam was brought in [again]. 16. And afterward the people journeyed from Hazeroth, and they encamped in the wilderness of Parau.

SHELACH

יג

יִרְקַב בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִבְשָׁם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחַר תֵּאָסֵף : 15. וְתִסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד-הֵאָסֵף מִרְיָם : 16. וְאַחַר נָסְעוּ הָעָם מִחַצְרוֹת וַיַּחֲנּוּ בַּמִּדְבָּר פָּאֲרָן :

שְׁלַח לְךָ

CAP. XIII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying: 2. Send thou men, that they may spy out the land of Canaan, which I give to the children of Israel; one man, of [every] tribe of their fathers you shall send, every one [that is] a chief among them. 3. And Moses sent them from the wilderness of Paran by the order of the Lord; all of them men [who] were the heads of the children of Israel.

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה אָמַר : 2. שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת אֲבוֹתָיו תִּשְׁלַח כָּל נְשִׂיא כְהֵם : 3. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִבְּרֵית פָּאֲרָן עַל-פִּי יְהוָה כָּדָם אַנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה :

the people of the land;

for they are ²our bread;

their ³defence has departed from them, but with us is the Lord;

do not fear them.

10. And all the congregation said to stone them with stones, when the glory of the Lord appeared in the tent of meeting unto all the children of Israel.

11. And the Lord said unto Moses: How long will despise me this people?

and how long will they not believe in me,

for all the signs which I have ⁴done in their midst.

12. I will smite ⁵them with the pestilence, and I will ⁶destroy them, and I will make [of] thee

a greater and a mightier nation than ⁷they are.

13. And Moses said unto the Lord: But the Egyptians will hear [it]; —for thou hast brought up with thy power

this people from ⁸their midst. —

14. And they will tell unto the inhabitant[s] of this land,

[who] have heard that thou, Lord, [art] in the midst of this people,

that eye to eye thou, Lord, art seen,

and thy cloud stands over them, and in a pillar of cloud

אֶת־עַם הָאָרֶץ
כִּי לֶחֶמֶנּוּ הֵם
סָר צִלָּם מִשְׁלִיחָם
וְיָהוָה אִתָּנוּ
אֶל־תִּירָאִם :

10. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה
לִדְבֹר אֹתָם בִּבְחָבִים
וַיִּכְבֹּד יְהוָה
נִרְאָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
אֶדְ-כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

11. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
עַד־אֵנָה יִבְזֶהוּ
הָעַם הַזֶּה
וְשָׂרֵי־אָנָּה
לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי
בְּכֹל הָאֵתוֹת
אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ

12. אֲבַנּוּ בְּדֶבֶר
וְאִירְשֶׁנוּ
וְאֶעֱשֶׂה אֵתְךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעֹצוֹם
{ כִּמְנוּ :

13. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְיָ
וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־הָעֵלִיתָ בְּכַתְּךָ
אֶת־הָעַם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :

14. וַיֹּאמְרוּ
אֶל־יֹשֵׁב
הָאָרֶץ הַזֹּאת
שָׁמְעוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה
בְּקִרְבֵּי הָעַם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עֵינֵי בְּעֵינֵי
נִרְאָה וְאַתָּה יְהוָה
וְעַנְנְךָ עֹפֵף עֲלֵיהֶם
וּבְעַמּוּד עָנָן

will be (for) a prey!

were it not better for us

[to] return to Egypt?

4. And they said

one to another:

Let us appoint a ¹chief,

and let us return to Egypt.

5. Then Moses and Aaron fell upon their faces

before all the assembly

of the congregation of the children of Israel.

6. And Joshua the son of Nun and Caleb the son of Jephunneh,

of those that had spied out the land,

rent their garments.

7. And they said

unto all the congregation

of the children of Israel, saying:

The land,

through which we have passed to spy it out,

this land is exceedingly good.

{ מְאֹד מְאֹד :
שְׁלִישִׁי
שְׁלִישִׁי

8. If the Lord delight in us,

then he will bring us into this land,

and he will give it to us; a land

which flows [with] milk and honey.

9. Only against the Lord do not rebel,

and you do not fear

יְהוָה לְבָנוּ
הֲלוֹא מִזֶּבֶן קָנוּ
שׁוֹב מִצְרַיִמָּה :

4. וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו
נִתְּנָה רֹאשׁ
וְנָשׁוּבָה מִצְרַיִמָּה :

5 וַיִּפְּלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
עַל־פְּנֵיהֶם
לִפְנֵי כָל־קְהָל
עַד־תִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

6 וַיִּשָׁעוּ יוֹשׁוּעַ בֶּן־נּוּן
וְכָל־בְּנֵי־יִפְתָּה
מִן־הַמְּסִיִּים
אֶת־הָאָרֶץ
קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם :

7 וַיֹּאמְרוּ
אֶל־כָּל־עֵדֶת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר
הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בָּהּ
לְתוֹר אֲתָהּ
טוֹבָה הָאָרֶץ
{ מְאֹד מְאֹד :

8 אִם־יִשְׂמַח יְהוָה
וְהֵבִיא אֶתָּנוּ
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְנִתְּנָה לָנוּ
אֶרֶץ
אֲשֶׁר־הִיא זָבֵת
חֵלֶב וְדִבְשׁ :

9 אַךְ בַּיהוָה
אַל־תִּמְרָדוּ
וְאַתֶּם אַל־תִּירָאוּ

1) Heb., head. 2) Or, bread for us. 3) Heb., shadow. 4) Or, shown. 5) Or, his. 6) Or, him. 7) Or, disinherent; or, root him out. 8) Or, he is.

unto the children of Israel, saying:

The land, through which we have passed to spy it out,

is a land that consumes its inhabitants; and all the people

that we saw in it [are] men of [great] statute.

33. And there we saw the 4Nephilim,

the sons of Anak, who [come] of the 4Nephillim; and we were in our own eyes as grasshoppers,

and so were we in their eyes.

יד

1. And all the congregation lifted up their voice, and cried aloud; and the people wept (in) that night.

2. And [there]murmured against Moses and against Aaron all the children of Israel,

and all the congregation said unto them: Would that we had died in the land of Egypt! or in this wilderness would that we had died!

3. And why does the Lord bring us into this land, to fall by the sword? our wives and our little ones

אָרְבַּנּוּ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר
הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ
לְתוֹר אֶתְּהָ
אָרֶץ

אֲכֹלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִוא
וְכָל-הָעָם
אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ
אֲנָשִׁי מְדוּתִים:
33. וְשָׁם רָאִינוּ
אֶת-הַנְּפִילִים

בְּנֵי עָנָק
מִן-הַנְּפִילִים
וְנָהָי בְּעֵינֵינוּ
כְּחֹרְטִים
וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם:

CAP. XIV.

1. וּבָשָׂא כָל-הָעֵדָה
וַיִּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם
וַיִּבְכוּ הָעָם
בְּבִלְיָה הִוא:
2. וַיִּלְלוּ

עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם
כָּל-הָעֵדָה
רוּחַ-מָּוֶתנוּ

בְּאָרֶץ מִצְרַיִם
אוּ בַמִּדְבָּר הַזֶּה
רוּחַ-מָּוֶתנוּ

3. וְלָמָּה יְהוָה
מְבִיא אֹתָנוּ
אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְנַפֵּל בַּחֶרֶב
וְשִׁינוּ וּמִסְפָּנוּ

and they said: We came unto the land whither thou hast sent us, and surely

it flows [with] milk and honey; and this is its fruit.

28. Nevertheless strong is the people that dwell in the land, and the cities are fortified, [and] very great,

and also the children of Anak we have seen there.

29. Amalek dwells in the land of the South, and the Hittite, and the Jebusite, and the Emorite, dwell in the mountain; and the Canaanite

dwells by the sea, and by the side of the Jordan.

30. And Caleb stilled the people, before Moses, and he said:

We will easily go up, and we will possess it; for we are well able to overcome it.

31. But the men that went up with him said:

We are not able to go up against the people,

for they are stronger than we.

32. And they brought up an evil report of the land which they had spied out

וַיֹּאמְרוּ
בָּאוּנוּ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
וְנָם
זָבַח חֵלֶב וְדִבְשָׁה הִוא
וְזֵה-פְרִיָּהּ:

28. אַפְסִים בְּיַעַן הָעָם
הַיֹּשֵׁב בְּאָרֶץ
וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת
גְּדֹלַת מְאֹד
וְגַם יְלָדֵי הַעֲנָק
רָאִינוּ שָׁם:

29. עַמְלֵק יוֹשֵׁב
בְּאָרֶץ הַנֶּגֶב
וְהַחִטִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַכְּנַעֲנִי
יוֹשֵׁב בְּהָר

וְהַכְּנַעֲנִי
יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם
וְעַד יַד הַיַּרְדֵּן:

30. וַיְהִים כָּלֵב
אֶת-הָעָם
אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר

עֲלֵה נַעֲלֵה
וַיִּרְשָׁנוּ אֶתְּהָ
כִּי-יָכוֹל נוֹכַח לָהּ:
31. וְהָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ
אָמְרוּ

לֹא נוֹכַח לַעֲלוֹת
אֶל-הָעָם
כִּי-חֹזֵק הִוא מִמֶּנּוּ:

32. וַיָּבִיאוּ
דִבְתֵי הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תָּרוּ אֶתְּהָ

1) Heb., also. 2) Or, toward. 3) Heb., he is. 4) Or, giants. 5) Heb., and gave out their voice.

shall fall in this wilderness.
 33. And your children shall wander about in the wilderness forty years, and they shall bear your whoredoms, until your carcasses be consumed in the wilderness.
 34. After the number of the days [in] which you have spied out the land, [even] forty days, a day for a year, a day for a year, you shall bear your iniquities, [even] forty years; and you shall know my alienation.
 35. I, the Lord, have surely this I will do to all this evil congregation, that are gathered together against me: in this wilderness they shall be consumed, and there they shall die.
 36.—And the men, whom Moses sent to spy out the land, and they returned, and they caused all the congregation to murmur against him, by bringing up an evil report against the land.
 37. [Even] those men died, [who] have brought up an evil report of the land, before the Lord.

יִפְּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה : 33. וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת זִנוֹתֵיכֶם עַד-תִּמְכַּח פְּגָרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר : 34. כְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-תֵּרְתֶם אֶת-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת-עֲוֹנוֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וְיָדַעְתֶּם אֶת-תְּנֻחָתִי : 35. אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי אִם-לֹא יָזֶה אֶת-כָּל-הָעֵדָה הַזֹּאת ? הַיּוֹמָה הַזֹּאת הַנּוֹעֲדִים עָלַי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִמָּוּ וְשָׁם יָמָתוּ : 36. וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ וַיָּשׁוּ וַיְבִיאוּ עָלָיו אֶת-כִּרְיֵי-הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָר עַל-הָאָרֶץ ; 37. וַיָּמָתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִיאֵי דַבַּר-הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּדְבָּר לִפְנֵי יְהוָה :

with this evil congregation, who are murmuring against me? the murmurings of the children of Israel, which they are murmuring against me, I have heard.
 28. Say unto them: As I live, says the Lord, surely as you have spoken in my ears, so I will do to you.
 29. In this wilderness shall fall your carcasses, and all your numbered, according to your whole number, from twenty years old and upward, that have murmured against me.
 30. Surely you shall not come into the land, [concerning] which I raised my hand² to let you dwell therein, save Caleb the son of Jephunneh, and Joshua the son of Nun.
 31. But your little ones, [of] whom you said: They shall be (for) a prey, them I will bring in, and they shall know the land which you have rejected.
 32. But as for you, your carcasses

לְעֵדָה הַרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּוּ מֵלִינִים עָלַי אֶת-תְּנֻחָתִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּוּ מֵלִינִים עָלַי שָׁמַעְתִּי : 28. אֲכַזֵּר אֲלֵהֶם חַי-אֲנִי נֹאם-יְהוָה אִם-לֹא כִּי-אֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנוֹי כִּן אֲעִשֶׂה לָכֶם : 29. בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פְגָרֵיכֶם וְכָל-פְּקֻדֵיכֶם לְכָל-מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְנֹמְעָה אֲשֶׁר הִלִּינְתֶם עָלַי : 30. אִם-אַתֶּם תָּבִיאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַרְתִּי אֶת-יְדִי לְשֶׁבֶן אַתְּכֶם בָּהּ כִּי אִם-כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן : 31. וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבִנֵי יְהוָה וְהִבִּיאֵתִי אֲלֵהֶם וְיָדְעוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר מָאַסְתֶּם בָּהּ : 32. וּפְגָרֵיכֶם אֲתֵם

1) Or, dead bodies. 2) I. e., I swore. 3) Heb., feedin, etc. 4) Heb., ended. 5) Or, the revoking (breach) of my promise; my with drawal [of protection].

21. But, as I live,
and [as] all the earth
is filled [with] the glo-
ry of the Lord.
22. That all the men
who have seen my glory,
and my signs,
which I have done
in Egypt and in the
wilderness,
yet have tempted me
these ten times,
and have not hearkened
to my voice.
23. Surely they shall
not see
the land
which I have sworn
to their fathers,
and all those that
despised me
shall not see it.
24. But my servant
Caleb,
because [there] was
another spirit with him,
and he has followed me
fully,
therefore I will bring
him
into the land
whereinto he went;
and his seed shall
possess it.
25. Now the Amalekite
and the Canaanite
dwell in the valley;
to-morrow turn you,
and journey [to] the
wilderness
[by] the way of the Red
Sea.
רביעי
26. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:
27. How long [shall I
bear]

21. וְאוֹלָם חַי־אֲנִי
וַיִּמְלֵא כְבוֹד-יְהוָה
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ :
22. כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים
הָרְאוּ אֶת-כְּבוֹדִי
וְאֶת-אֲתוֹתַי
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּמִצְרַיִם וּבְחַדְשֵׁי
וַיִּטְּסוּ אֹתִי
זֶה עָשָׂר פְּעָמִים
וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי :
23. אִם-יִרְאוּ
אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבוֹתָם
וְכָל-מְצַאֲיָי
לֹא יִרְאוּהָ :
24. וְעַבְדִּי כָלֵב
עֵקֶב הִיטָה
רוּחַ אַחֲרַת עֲמוֹ
וַיִּמְלֵא אַחֲרָי
וְהִבֵּי אֹתוֹ
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-בָּרַךְ יְשׁוּעָה :
וְנִרְעוּ יוֹרְשֵׁיהָ :
25. וְהַעֲמַלְקִי
וְהַכְּנַעֲנִי
יֹשְׁבֵי הַעֲמָק
מָחָר פָּנּוּ
וּסְעוּ לְכֶם הַמִּדְבָּר
הַרְדֵּף יַם-סוּף :
רביעי
26. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר :
27. עַד-מָתַי

thou goest before them
by day.
and in a pillar of cloud
[by] night.
15. That thou hast killed
this people
as one men.
then will say the nations
that have heard
thy fame,
saying:
'6. Because the Lord was
not able
to bring
this people
into the land
which he has sworn to
them,
therefore he has slaughtered
them in the wilderness.
17. And now, I pray thee,
let be great
the power of the Lord,
as thou hast spoken,
saying:
18. The Lord is slow of
anger,
and great in kindness,
forgiving iniquity, and
transgression;
but who will by no means
clear [the guilty].
visiting the iniquity of
fathers
upon children,
upon a third [generation]
and upon a fourth
[generation].
19. Pardon, I pray thee,
the iniquity of this
people
according to the great-
ness of thy kindness,
and as thou hast for-
given
(to) this people,
from Egypt even until
now.
20. And the Lord said:
I have pardoned accord-
ing to thy word.

אֶתְּהָ הַרְדֵּף לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם
וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַלַּיְלָה :
15. וְהִמְתַּתָּה
אֶת-הָעָם הַזֶּה
כְּאִישׁ אֶחָד
וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ
אֶת-שִׁמְעֶךָ
לֵאמֹר :
16. מִכִּי־לֹא יָכַל יְהוָה
לְהָבִיא
אֶת-הָעָם הַזֶּה
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָאֲבוֹתָם
וַיִּשְׁחָטֵם בְּחַדְשֵׁי הַיַּבֵּשׁ :
17. וְעַתָּה יִגְדַל-נָא
כֹּחַ אֲדֹנָי
בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לֵאמֹר :
18. יְהוָה אֱרוּךְ אַפַּיִם
וְרַב-חֶסֶד
נִשְׂאָה עֵוֹן וּפְשָׁע
וְנִקָּה לֹא יִנְקָה
פְּלִד עֵוֹן אָבוֹת
עַל-בְּנֵי
וְעַל-רִבְעִים :
19. סְדַח-נָא
לְעֵוֹן הָעָם הַזֶּה
כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ
וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאתָה
לְעָם הַזֶּה
מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנּוֹה :
20. וַיֹּאמֶר יְהוָה
סָלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ :

1) Or, long-suffering.

so shall you do to [every] one according to their number.

13. Every native

shall do these [things] after this manner, in offering a fire-offering

of a sweet savor to the Lord.

14. And when [there] shall sojourn with you a stranger,

or whosoever may be among you in your generations,

and he will prepare a fire-offering of a sweet savor to the Lord;

as you do,

so shall he do.

15. Assembly!

one statute [shall be] for you, and for the stranger

that sojourns [with you],

a perpetual statute

for your generations;

as you are, so shall the stranger be before the Lord.

16. One law

and one ordinance

shall be for you,

and for the stranger

that sojourns with you.

ישטי

17. And the Lord spoke unto Moses, saying:

18. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

when you shall come into the land

whither I bring you.

בכה תעשׂו לאחד פְּמִסְפָּרָם :

13. פֶּרֶה־אֶזְרָח

יַעֲשֶׂה־בְּכֹה־אֶת־אִמּוֹהָ

לְהַקְרִיב אִשָּׁה

רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה :

14. וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם זָר

אוֹ אִשֶּׁר־בְּתוֹכְכֶם

לְדַרְתֵּיכֶם

וַעֲשֶׂה אִשָּׁה

רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה

כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ

כִּן יַעֲשֶׂה :

15. הַקְהֵל

חֻקָּה אַחַת לָכֶם

וְלַזָּר

הַזָּר

חֻקַּת עוֹלָם

לְדַרְתֵּיכֶם

כַּכֶּם בְּגֵר יִהְיֶה

לִפְנֵי יְהוָה :

16. תוֹרָה אַחַת

וּמִשְׁפַּט אֶחָד

יִהְיֶה לָכֶם

וְלַזָּר

הַזָּר אִתְּכֶם :

ישטי

17. וַיְדַבֵּר יי אל־מֹשֶׁה

לְאָמֹר :

18. דַּבֵּר

אל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כַּבָּאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ

אִשֶּׁר אָנֹכִי מְבִיא

אֲתֶכֶם שָׁמָּה :

thou shalt prepare with the burnt-offering, or with the sacrifice,

for [each] one ¹ lamb.

6. ²Or for a ram

thou shalt prepare a meal-offering of two tenth parts [of an ephah] of fine flour

mingled with the third part of a hin of oil.

7. And wine for the drink-offering, the third part of a hin,

thou shalt offer

[for] a sweet savor to the Lord.

8. And when thou shalt prepare

a bullock [for] a burnt-offering, or [for] a sacrifice,

for a special vow, or [for] a peace-offering to the Lord.

9. Then he shall offer with the bullock

a meal-offering of three tenth parts [of an ephah] of fine flour

mingled with half a hin oil.

10. And wine thou shalt offer for the drink-offering

half a hin: [it is] a fire-offering

of a sweet savor to the Lord.

11. So it shall be done for [each] one ³ bullock,

or for [each] one ram, or for the lamb,

among the sheep, or among the goats.

12. According to the number that you may prepare,

תַּעֲשֶׂה עַל־הַעֹלָה אוֹ לֶזְבַּח

לִפְנֵי הָאֵלֹהִים : אוֹ לְאֵיז

תַּעֲשֶׂה מִנְחָה

סֵלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִים

בְּקֹלֶה בְּשִׁמֹן

שְׁלִשִׁית הַהֵינֶן :

7. וַיֵּיז לְנֶסֶךְ

שְׁלִשִׁית הַהֵינֶן

תַּקְרִיב

רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה :

חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי

8. וְכִי־תַעֲשֶׂה בֹר־בָּקָר

עֹלָה אוֹ־זֶבַח

לְפָא־אֶזְרָח

אוֹ־שְׁלָמִים לַיהוָה :

9. וְהַקְרִיב עִד־כֹּף־הַבָּקָר

מִנְחָה

סֵלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים

בְּקֹל בְּשִׁמֹן

חֲצִי הַהֵינֶן :

10. וַיֵּיז תַּקְרִיב לְנֶסֶךְ

חֲצִי הַהֵינֶן אִשָּׁה

רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה :

11. בְּכֹה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד

אוֹ לְאֵיז הָאֶחָד אוֹ־לְשֶׁה

בִּפְבָּשִׁים אוֹ בְּעֹזִים :

12. כַּמְסָפָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה

1) Or, sheep. 2) Or, but. 3) Or, ox.

but the ark of the covenant of the Lord, and Moses,

וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
וּמֹשֶׁה

did not move

לֹא־מָשׁוּ

from the midst of the camp.

מִקֵּרֶב הַמַּחֲנֶה :

45. Then came down the Amalekite and the Canaanite

וַיֵּרֵד הָאֱמֹלִיקִי וְהַכְּנַעֲנִי

that dwell in that mountain, and they smote them,

הַיֹּשְׁבֵי בְּהַר הַהוּא וַיַּכּוּם

and they beat them down unto Hormah.

וַיַּכְתוּם עַד־הַחֲרֹמָה :

טז

CAP. XV.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying:

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :

2. Speak

2. דַּבֵּר

unto the children of Israel,

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

and say unto them:

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

When you shall come

כִּי תָבֹאוּ

into the land

אֶל־אֶרֶץ

of your habitations,

כּוֹשְׁבֵי־בְתוּכֵם

which I give to you.

אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם :

3. And you will prepare

3. וַעֲשִׂיתֶם

a fire-offering to the Lord, a burnt-offering, or a sacrifice, for a special vow,

אִשֶׁה לַיהוָה

or as a freewill-offering,

עֹלָה אוֹזֵבַח

or in your set feasts,

לְפָנָי־נֶדֶר

to prepare

אוֹ בְנֵדְוָה

a sweet savor to the Lord,

אוֹ בְּמִנְעוּדֵיכֶם

of the herd,

לְעֹשׂוֹת

or of the flock,

הַיּוֹם נִחַם לַיהוָה

4. Then shall offer

כִּי־תֵי בָקָר

he that offers his oblation to the Lord a meal-offering of a tenth [of an ephah] fine flour mingled

4. אִי מִן־הַצֹּאן :

with the fourth part of a hin of oil.

וְהַקְרִיב

5. And wine for the drink-offering, the fourth part of a hin,

4. וְהַקְרִיב

הַמִּקְרִיב קֹרְבָנוֹ לַיְיָ

מִנְחָה סֶמֶת עֶשְׂרוֹן

בְּלוֹל

בְּרַב־עֵשֶׂת הַחֵין שֶׁמֶן

5. וְיַיִן לְנֶסֶךְ

רַב־עֵשֶׂת בְּהֵין

38. But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephumeh, remained alive

38. וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֵה קָיו

of those men

מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם

who went

הַחֲלָקִים

to spy out the land.—

דָּתוּר אֶת־הָאָרֶץ :

39. And Moses spoke

39. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה

these words

אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

unto all the children of Israel; and the people mourned greatly.

אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּתְאֲבְלוּ הָעָם מְאֹד :

40. And they rose up early in the morning, and they went up

40. וַיִּשְׁתַּיְמוּ בַבֶּקֶר וַיַּעֲלוּ

unto the top of the mountain,

אֶל־רֹאשׁ־הַהָר

saying:

לֵאמֹר

Lo, here we are,

הֲנֵנוּ

and we will go up unto [of] which the Lord has spoken;

וְעָלִינוּ אֶל־הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה

for we have sinned.

כִּי חָטָאנוּ :

41. And Moses said:

41. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

Why now

לָמָּה זֶה

do you transgress

אֲתֶם עֹבְרִים

the order of the Lord,

אֶת־פִּי יְהוָה

seeing it shall not prosper?

וְהוּא לֹא תִצְלַח :

42. Do not go up:

42. אַל־תַּעֲלוּ

for the Lord is not in your midst; that you may not be smitten down before your enemies.

כִּי אֵין יְיָ בְּקִרְבְּכֶם

וְלֹא תִנְגַּפוּ

דְּפְנוּ אִיְבֵיכֶם :

43. For the Amalekite

43. כִּי הָעֲמֹלִיקִי

and the Canaanite

וְהַכְּנַעֲנִי

are there before you.

שָׁם דְּפְנֵיכֶם

and you shall fall by the sword;

וּפָלְתֶם בַּחֶרֶב

since you have turned back from following the Lord,

כִּי־עִלִּיתֶם שְׁבָתֶם

מֵאַחֲרֵי יְהוָה

therefore the Lord will not be with you.

וְלֹא־יְהִי־יְיָ עִמָּכֶם :

44. Yet they presumed to go up unto the top of the mountain;

44. וַיַּעֲפְרוּ לַעֲלוֹת

אֶל־רֹאשׁ־הַהָר

1) Or, persisted. 2) Or, depart. 3) Or, offer; Heb., make.

outside of the camp.

36. And all the congregation brought him forth

outside of the camp,

and they stoned him with stones, and he died:

as the Lord had commanded Moses.

מפטיר

37. And the Lord said unto Moses, saying:

38. Speak

unto the children of Israel, and say unto them,

that they shall make for themselves a fringe upon the corners of their garments throughout their generations, and they shall put

upon the 'fringe of [every] corner a ⁵thread of blue.

39. And it shall be to you for a fringe, that you may look [upon] it, and remember

all the commandments of the Lord, and do them;

and you shall not ⁶follow after your heart

and after your eyes,

after which you ⁷go astray

40. In order that you may remember, and do

all my commandments;

and you shall be holy to your God.

41. I am the Lord your God,

מחויז למחנה :

36. ויצאו אותו

כל-העדה

אל-מחויז למחנה

וירגמו אותו באבנים

וימת

כאשר צוה יהוה

את-משה :

מפטיר

37. ויאמר יי אל-משה

קאמר :

38. דבר

אל-בני ישראל

ואמרת אליהם

ועשו להם ציצת

על-כנפיהם בגדיהם

דרדתם

ונתתו

על-ציצת הכנף

פתיל תכלת :

39. והיה לכם לציצת

וראתם אותו

וזכרתם

את-כל מצוות יהוה

ועשיתם אתם

ולא תתורו

אחרי לבבכם

ואחרי עיניכם

אשר-אתם זנוים

אחריהם :

40. למען תזכרו

ועשיתם

את-כל מצוותי

והייתם קדשים

לאדניכם :

41. אני יי אלהיכם

that sojourns in their midst;

one law

you shall have

for him that does [aught] through error.

30. But the person

that does [aught]

with a high hand,¹

[whether] of the native

or of the stranger,

the same ²blasphemes the Lord,

and that person shall be cut off

from the midst of his people.

31. For the word of the Lord he has despised,

and his commandment he has broken:

that person shall utterly be cut off;

his iniquity is on him.

32. While the children of Israel were in the wilderness,

then they found a man

³gathering wood

on the sabbath day.

33. And [there] brought him those that found him

³gathering wood

unto Moses and unto Aaron,

and unto all the congregation.

34. And they put him in custody,

for it had not been declared

what should be done to him.

35. And the Lord said unto Moses:

The man shall surely be put to death;

all the congregation shall stone him with stones

הגך בתוכם

תורה אחת

ידיה לכם

לעשה בשגגה :

30. והגפוש

אשר-תעשה

ביד רמה

מן-האזרח

ומן-הגר

את-יהוה הוא מגדף

ונכרתה

הגפוש ההוא

מקרב עמיה :

31. כי דבריי בזה

ואת-מצוותי הפר

הפרתו ותפרת

הגפוש ההוא

עונוה הריה בזה :

32. ויהיו בני-ישראל

במדבר

וימצאו איש

מקשש עצים

ביום השבת :

33. ויקריבו אותו

המצאים אותו

מקשש עצים

אל-משה ואל-אהרן

ואל כל-העדה :

34. ויניחו אותו

במשמר

כי לא פרוש

מה-יעשה לו :

35. ויאמר יי אל-משה

מות יומת האיש

רגום אותו באבנים

כל-העדה

1) I. e., presumably. 2) Or, dishonors. 3) Or, picking sticks. 4) Or, tassels. 5) Or, lace; cord. 6) Or, seek after [the inclination] of your heart. 7) Or, play the harlot; or, commit whoredom.

and one he-goat
for a sin-offering.

25. And the priest shall
make atonement
for all the congregation
of the children of Israel,
and it shall be forgiven
to them;
for it was an error,
and they have brought
their oblation,

a fire-offering to the
Lord,
and their sin-offering
before the Lord,
for their error.

26. And it shall be
forgiven
to all the congregation
of the children of Israel,
and to the stranger
that sojourns in their
midst;
for by all the people
[it was done] through
error.

שְׁבִיעִי

27. And if one person
shall sin through error,
then he shall offer
a she-goat a year old
for a sin-offering.

28. And the priest shall
make atonement
for the person
that has erred,
when he sinned through
error,
before the Lord,
to make atonement for
him,
and it shall be forgiven
to him.

29. [For] the native
among the children of
Israel,
and for the stranger

וּשְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד
לְחַטָּאת : (חֹסֵר א')
25. וּכְפַר הַפֶּהֶן
עַל-כָּל-עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנִסְכַּח לָהֶם
כִּי-שָׁגָגָה הוּא
וְהֵם הִלְבִּיאוּ
אֶת-קֹרְבָנָם
אִשָּׁה לַיהוָה
וְחַטָּאתָם
לִפְנֵי יְהוָה
עַל-שְׁגִיתָם :

26. וְנִסְכַּח
לְכָל-עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר
הַנֶּגֶר בְּתוֹכָם
כִּי לָכַל-הֵעָם
בְּשָׁגָגָה :

27. וְאִם-נִפְשָׁא אִחַת
תִּשְׁגָּגָה בְּשָׁגָגָה
וְהִקְרִיבָה
עֵז בֶּת-שָׁנָתָה
לְחַטָּאת :

28. וְכַפַּר הַפֶּהֶן
עַל-הַנֶּפֶשׁ
הַשֹּׁגְגָה
בְּחַטָּאתָה בְּשָׁגָגָה
לִפְנֵי יְהוָה
כַּכִּיף עָלָיו
וְנִסְכַּח לוֹ :

29. הַזֹּרֵחַ
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר

שְׁבִיעִי

28. וְכַפַּר הַפֶּהֶן
עַל-הַנֶּפֶשׁ
הַשֹּׁגְגָה
בְּחַטָּאתָה בְּשָׁגָגָה
לִפְנֵי יְהוָה
כַּכִּיף עָלָיו
וְנִסְכַּח לוֹ :

29. הַזֹּרֵחַ
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר

19. Then it shall be,
when you eat
of the bread of the land,
you shall ¹heave a heave-
offering to the Lord.
20. [Of] the first
of your ²doughs
you shall ¹heave a cake
[for] a heave-offering;
as the heave-offering of
the threshing-floor,
so shall you ¹heave it.

21. Of the first
of your doughs
you shall give to the
Lord a heave-offering
in your generations.

22. And when you shall
err,
and you shall not
²perform
all these commandments
which the Lord has
spoken
unto Moses.

23. [Even] all that the
Lord has commanded
unto you
by the hand of Moses,
from the day
that the Lord comman-
ded
and onward,
for your generations.

24. Then it shall be,
if, by in³advertence of the
congregation,
it was done through
error,
that all the congregation
shall prepare
one young bullock
for a burnt-offering,
for a sweet savor to the
Lord,
with its meal-offering,
and its drink-offering,
according to the ordi-
nance,

19. וְהָיָה
בְּאֲכֹלְכֶם
מִלֶּחֶם הָאָרֶץ
תָּרִימוּ תְרוּמָה לַיהוָה :

20. מִרֵּאשִׁית
עֲרֹסֹתֵיכֶם
חֻקָּה תָּרִימוּ
תְרוּמָה
כַּתְרוּמַת גֹּרֵן
כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ :

21. מִרֵּאשִׁית
עֲרֹסֹתֵיכֶם
תִּתְנוּ לַיהוָה תְרוּמָה
דְּרֹתֵיכֶם :

22. וְכִי תִשְׁגּוּ
וְלֹא תִעָשׂוּ
אֵת כָּל-הַמִּצְוֹת
הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה :

23. אֵת כָּל-אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּיַד-מֹשֶׁה
מִן-הַיּוֹם
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וְהִקְדַּחְתָּ
דָּד תִּיָּבֵם :

24. וְהָיָה
אִם מֵעֵינֵי הָעֵדָה
נִעֲשְׂתָה לְשָׁגָגָה
וַיַּעֲשׂוּ כָל-הָעֵדָה
פֶּד בֶּן-בָּקָר אֶחָד
לְעֹלָה
דְּרִים נִיחֹם לַיהוָה
וּבְנַחְתּוֹ וְנִסְכּוֹ
כַּמִּזְבֵּחַ

1) Or, set aside; offer up. 2) Or. coarse meal. 3) Heb., do.

Thou and all thy company
be you before the Lord,
thou, and they, and
to-morrow.

17. And take you
every man his ²firepan
and put upon them
incense,
and bring you
before the Lord
every man his ²firepan,
two hundred and fifty
firepans;

also thou, and Aaron,
each his ²firepan.

18. And they took
every man his ²firepan,
and they put upon them
fire,
and they laid upon them
incense;

and they stood
[at] the door of the tent
of meeting,
with Moses and Aaron.

19. And Korah assembled
against them
all the congregation
unto the door of the tent
of meeting;
and the glory of the
Lord appeared
unto all the congrega-
tion.

שְׁלִישִׁי

26. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

21. Separate yourselves
from the midst of this
congregation,
and I will consume them
in a moment.

אַתָּה וְכָל־עַדְתְּךָ
הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה

אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן
מָחָר :

17. וְקַחוּ
אִישׁ מִחַתָּתוֹ

וּנְתַתֶּם עֲלֵהֶם
קֶמֶר ת

וְהִקְרַבְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה

אִישׁ מִחַתָּתוֹ
חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם
מִחַתָּת

וְאַתָּה וְאַהֲרֹן
אִישׁ מִחַתָּתוֹ :

18. וַיִּקְחוּ
אִישׁ מִחַתָּתוֹ

וְנָתְנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ
וַיִּשְׂכוּ עֲלֵיהֶם

קֶמֶר ת
וַיַּעֲמֻדוּ

פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן :

19. וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קֹרַח
אֶת־כָּל־הָעֵדָה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֶל־כָּל־הָעֵדָה :

שְׁלִישִׁי

20. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר :

21. הַבְּדִלּוּ
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת

וְאֲבָקָה אֹתָם
כִּרְגַע :

are gathered together
against the Lord;

for Aaron, what is he.
that you should murmur
against him?

12. And Moses sent
to call

(to) Dathan and (to)
Abiram,
the sons of Eliab,

and they said:
We will not come up.

13. Is it too little
that thou hast brought
us up

out of a land
flowing [with] milk and
honey,

to kill us in in the
wilderness,

that thou watest to
make thyself a ruler
also over us?

שְׁנֵי

14. Moreover not into a
land
flowing [with] milk and
honey

thou hast brought us,
and thou hast [not] given
to us
inheritance of field[s]
and vineyard[s];

wilt thou bore out the
eyes of these men?
we will not come up.

15. And Moses was very
wroth,
and he said unto the
Lord:

Do not turn unto their
offering:
I not one ass
of [any] one of them

I have taken away,
nor have I done evil
[to] one of them.

16. And Moses said
unto Korah:

הַנֹּעֲדִים
עַל־יְהוָה

וְאַהֲרֹן מִה־הוּא
כִּי תִקְוֵנוּ עָלָיו :

12. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לִקְרֹא

דָּתָן וְאַבִּירָם
בְּנֵי אֵלִיָּאֵב

וַיֹּאמְרוּ
לֹא נֵעֲלֶה :

13. הַמַּעַל
כִּי הֵעֲלִיתֵנוּ
מֵאֶרֶץ

זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
לְהַמִּיתֵנוּ בַּמִּדְבָּר

כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ
גַּם־הִשְׁתַּרְרַר :

שְׁנֵי

14. אַף לֹא אֶל־אֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ

הֵבִיאֵתֵנוּ
וּתְתִן־לָנוּ

נַחֲלַת שָׂדֵה וְנֵכֶם
הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּם

תִּגְרַר
לֹא נֵעֲלֶה :

15. וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה

אַל־תִּפְּזֵן אֶל־מִנְחֹתָם
לֹא חַמּוֹר

אֶחָד מֵהֶם
נִשְׁאַתִּי
וְלֹא הִרְעֵתִי

אֶת־אֶחָד מֵהֶם ;
16. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

אֶל־קֹרַח

1) Or, I have not taken one ass from them. 2) Or, censor.

In the morning, then will the Lord make known who is his, and who is the holy, and he will bring [him] near unto himself, and him whom he shall choose he will bring near unto himself.

6. This do: take you firepans, Korah, and all his company. 7. And put in them fire, and put upon them incense before the Lord to-morrow: and it shall be, the man whom the Lord will choose, he is the holy:

you take too much upon you, ye sons of Levi. 8. And Moses said unto Korah:

Hear now, you sons of Levi. 9. Is it too little for you, that the God of Israel has separated you

from the congregation of Israel, to bring you near unto himself, to serve the service of the tabernacle of the Lord, and to stand before the congregation to minister unto them.

10. And he has brought thee near, and all thy brethren the sons of Levi with thee,

that you seek the priesthood also? 11. Therefore thou and all thy company

בֶּקֶר וַיֵּלֶךְ יְהוָה אֶת-אֲשֶׁר-לָךְ וְאֶת-הַקְּדוֹשׁ וַיִּקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר-בּוֹ וַיִּקְרִיב אֵלָיו: 6. זֹאת עֲשׂוּ קַח-לָכֶם מִחֹתָמוֹת קָרַח וְכָל-עֲדָתוֹ: 7. וְתָנִינוּ בָהֶן אֵשׁ וְשִׂמְנוֹ עֲלֵיהֶן קִמְטֹת לַפָּנַי יְהוָה מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִבְחַר יִי הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב-לָכֶם בְּנֵי לֵוִי: 8. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח שְׂמַע-נָא בְנֵי לֵוִי: 9. הַמְעַט מִכֶּם כִּי-הִבְדִּיל אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וּלְעֹמַד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשֵׁרְתָם: 10. וַיִּקְרַב אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרַב אֵלָיו וַיִּבְקֹשׁוּתֶם נְסִיבָהּ: 11. לָכֵן אַתָּה וְכָל-עֲדָתְךָ

6. This do: take you firepans, Korah, and all his company. 7. And put in them fire, and put upon them incense before the Lord to-morrow: and it shall be, the man whom the Lord will choose, he is the holy: you take too much upon you, ye sons of Levi. 8. And Moses said unto Korah: Hear now, you sons of Levi. 9. Is it too little for you, that the God of Israel has separated you from the congregation of Israel, to bring you near unto himself, to serve the service of the tabernacle of the Lord, and to stand before the congregation to minister unto them.

10. And he has brought thee near, and all thy brethren the sons of Levi with thee,

that you seek the priesthood also? 11. Therefore thou and all thy company

who brought you out from the land of Egypt, to be your God: I am the Lord your God.

who brought you out from the land of Egypt, to be your God: I am the Lord your God.

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיִיתׁ לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

KORACH

קָרַח

טו

CAP. XVI.

1. And [there] took [men] Korah, the son of Izhar, the son of Kehath, the son of Levi, and Dathan and Abiram, the sons of Eliab, and On, the son of Peleth, the sons of Renben.

2. And they rose up before Moses, with [certain] men of the children of Israel, two hundred and fifty: chiefs of the congregation, called to the assembly, men of renown.

3. And they assembled themselves together against Moses and against Aaron, and they said unto them:

4. You take too much upon you: for the whole congregation are all of them holy,

and in their midst is the Lord: wherefore then lift you up yourselves above the assembly of the Lord.

4. When Moses heard [it], then he fell upon his face.

5. And he spoke unto Korah and unto all his company, saying:

1. וַיִּקְחָה קָרַח בֶּן-יִזְחָר בֶּן-קֵהָת בֶּן-לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם בְּנֵי עֲלִיָב וְאֹן בֶּן-פִּלֶת בְּנֵי רֵנְבֵנִן: 2. וַיָּקִמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתָּה נְשִׂיָאֵי עֵדָה קָרְאֵי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי שֵׁם: 3. וַיִּקְהָלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲדָמָה רַב-לָכֶם כִּי כֹל-הָעֵדָה כֹּהֲמִים קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמַדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל-קְהַל יְהוָה: 4. וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו: 5. וַיְדַבֵּר אֶל-קָרַח וְאֶל-כָּל-עֲדָתוֹ לֵאמֹר

2. And they rose up before Moses, with [certain] men of the children of Israel, two hundred and fifty: chiefs of the congregation, called to the assembly, men of renown.

3. And they assembled themselves together against Moses and against Aaron, and they said unto them:

4. You take too much upon you: for the whole congregation are all of them holy,

and in their midst is the Lord: wherefore then lift you up yourselves above the assembly of the Lord.

4. When Moses heard [it], then he fell upon his face.

5. And he spoke unto Korah and unto all his company, saying:

1) Or, And Korah, the son, etc. took himself together with Dathan, etc. 2) Or, connsel. See Rashi(רש"י) and Dr. Philipppson's commentary. 3) Heb., name. 4) Heb., It is enough for you. 5) Or, congregation, 6) Or, censers.

before the Lord,
 therefore they became
 holy;
 and they shall be for
 a sign
 to the children of Israel.
 4. And El'azar the priest
 took
 the copper firepans,
 which those that were
 burned had offered;
 and they beat them out
 [for] a covering to the
 altar.
 5. [As] a memorial
 to the children of Israel,
 in order that [there] shall
 not come near
 a strange man,
 who is not of the seed of
 Aaron,
 to burn incense
 before the Lord;
 that he be not
 as Korah and as his
 company;
 as the Lord spoke to
 him by the hand of
 Moses.
 6. And [there] murmured
 all the congregation of
 the children of Israel
 on the morrow
 against Moses and
 against Aaron,
 saying:
 You have killed
 the people of the Lord.
 7. And it came to pass,
 when the congregation
 assembled
 against Moses and
 against Aaron,
 that they turned
 toward the tent of
 meeting;
 and, behold, the cloud
 covered it,
 and the glory of the
 Lord appeared.

לפני יהוה
 ויקדשו
 ויהיו לאות
 לבני ישראל :
 4. ויקח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 אֶת כַּחֲתוֹת הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר הִקְרִיבו
 הַשֹּׂרְפִים
 וַיִּרְקְעוּם
 צָפוּי לַמִּזְבֵּחַ :
 5. זָכָרוֹן
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִקְרַב
 אִישׁ זָר
 אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע
 אַהֲרֹן הוּא
 לְהַקְטִיר קִטְוֹת
 לִפְנֵי יְהוָה
 וְלֹא יִהְיֶה
 כְּקֹרַח וְכַעֲדָוָו
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 בְּיַד מֹשֶׁה לּוֹ :
 6. וַיִּלְלוּ
 כָּל־עֵדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בַּמּוֹצַיִת
 עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
 לֵאמֹר
 אַתֶּם הַמֵּתִים
 אֶת־עַם יְהוָה :
 7. וַיְהִי
 כִּהְשִׁיב הָעָדָה
 עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן
 וַיִּפְּנוּ
 אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
 וְהִנֵּה כַסְּפוֹ הָעֲנָן
 וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה :

that [appertained] to
 Korah,
 and all their movable
 property.
 33. And they went down,
 and all that [appertained] to them,
 alive into the pit;
 and the earth covered
 upon them,
 and they perished
 from the midst of the
 assembly.
 34. And all Israel
 that were round about
 them
 fled at their voice;
 for they said:
 Lest the earth swallow
 us up.
 35. And a fire came forth
 from the Lord,
 and consumed
 the two hundred and
 fifty men
 that offered the incense.
 ין
 1. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 2. Say unto El'azar
 the son of Aaron the
 priest,
 that he take up the
 firepans
 out of the burning,
 and the fire
 throw thou far away:
 for they are holy.
 3. [Even] the firepans
 of these sinners
 against their own souls;
 and let them make
 [of] them
 beaten plates,
 [for] a covering to the
 altar;
 for they offered them

אֲשֶׁר לְקֹרַח
 וְאֵת כָּל־הָרְכוּשׁ :
 33. וַיֵּרְדוּ הֵם
 וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם
 חַיִּים שָׁמָּה
 וְהָאֲרֶץ עֹלֵיהֶם הָאָרֶץ
 וַיִּאבְדוּ
 מִתּוֹךְ הַקָּהָל :
 34. וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר סָבִיבֵיהֶם
 נָסוּ לָקֶרֶם
 כִּי אָמְרוּ
 פֶּן־תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ :
 35. וַאֲשֶׁר יֵצֵא
 מֵאֵת יְהוָה
 וַתֹּאכַל
 אֶת־הַחֲמִשִּׁים
 וּמֵאִתָּם אִישׁ
 מַקְרִיבֵי הַקִּטְוֹת :
 CAP. XVII.
 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 2. אָמַר אֶל־אֶלְעָזָר
 בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 וְיָרֵם אֶת־הַמַּחֲתוֹת
 מִבֵּין הַשֹּׂרְפָה
 וְאֶת־הָאֵשׁ
 זָרָה־הַקִּטְוֹת
 כִּי קִדְשׁוֹ :
 3. אֵת מַחֲתוֹת
 הַחַיִּים הָאֵלֶּה
 בְּנִפְשֵׁיהֶם
 וַעֲשׂוּ אֹתָם
 רִקְעֵי פָחִים
 צָפוּי לַמִּזְבֵּחַ
 כִּי־הִקְרִיבוּם

1) Or, Sheol; or, grave. 2) Or, cry. 3) Or scatter thou yonder. 4) Or, lives.

and their little ones.

28. And Moses said:

By this you shall know that the Lord has sent me to do

all these deeds,

that [they are] not of my own heart.

29. If like the death

of all men

will these [men] die,

and ³the appointment of all men

³will be appointed over them,

[then] the Lord has not sent me.

30. But if a [new] creation

will the Lord create,

and the earth open

its mouth,

and swallow them up,

with all that [appertains] to them,

and they go down alive into ⁴the pit;

then you shall know

that these men have despised

the Lord.

31. And it came to pass,

when he had finished speaking

all these words,

that the ground cleft

that was under them.

32. And the earth opened

its mouth,

and swallowed them up,

and their houses,

and all the men

וּמִפָּנֵם :

28. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בְּזֹאת תִּדְעוּן

כִּי-יְהוָה שְׁלַחְנִי

לַעֲשׂוֹת

אֵת כָּל-הַמַּעֲשִׂים

הָאֵלֶּה

כִּי-לֹא מִלְּבָבִי :

29. אִם-כַּמּוֹת

כָּל-הָאָדָם

יָמָתוּן אִלֶּה

וּפְקֻדַת כָּל-הָאָדָם

יִפְקַד עֲלֵיהֶם

לֹא יְהוָה שְׁלַחְנִי :

30. וְאִם-בְּרִיאַת

יִבְרָא יְהוָה

וּפָתְחָהּ הָאֲדָמָה

אֶת-פִּיהָ

וּבָלְעָה אֹתָם

וְאֵת-כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם

וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׂאֵבָה

וַיִּבְעֲתֵם

כִּי נֶאֱצַו הָאֲנָשִׁים

הָאֵלֶּה

אֶת-יְהוָה :

31. וַיְהִי

כַּכְּלֹו לְדַבֵּר

אֵת כָּל-הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

וַתִּכָּרַע הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם :

32. וַתִּפְתַּח הָאֲרֶץ

אֶת-פִּיהָ

וַתִּבְגַּע אֹתָם

וְאֶת-בָּתֵּיהֶם

וְאֶת כָּל-הָאָדָם

22. And they fell upon

their faces,

and they said:

O God, the God of the

spirits

of all flesh,

shall one man sin,

and with all the congrega-

tion wilt thou be angry?

23. And the Lord spoke

unto Moses,

saying:

24. Speak unto the

congregation,

saying:

Get you ¹away from

about

the dwelling of Korah,

Dathan, and Abiram.

25. And Moses rose up,

and he went

unto Dathan and Abiram

and [there] went after

him

the elders of Israel.

26. And he spoke unto

the congregation,

saying:

Depart, I pray you,

from the tents

of these wicked men,

and do not touch

any thing that belongs

to them,

lest you be consumed

by all their sins.

27. And they got ¹away

from the dwelling of

Korah,

Dathan, and Abiram,

²on every side:

and Dathan and Abiram

came out

standing [at] the door

of their tents,

with their wives, and

their sons,

וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם

וַיֹּאמְרוּ

אֱלֹהֵי הָרוּחֹת

לְכֹל-בָּשָׂר

הֲאִישׁ אֶחָד יִחַטָּא

וְעַל כָּל-הַקְּהִלָּה

תִּקְרָחַךְ :

23. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

כֹּה אָמַר :

24. דַּבֵּר אֶל-הַקְּהִלָּה

לֵאמֹר

הֲעֹלוּ מִסָּבִיב

לְמִיִּצְוֹן-קַרְחַת

דָּתָן וְאַבִּירָם :

25. וַיָּקָם מֹשֶׁה

וַיֵּלֶךְ

אֶל-דָּתָן וְאַבִּירָם

וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו

וְקָהוּ יִשְׂרָאֵל :

26. וַיְדַבֵּר אֶל-הַקְּהִלָּה

לֵאמֹר

סִרוּ נָא

מֵעַל אֹהֲלֵי

הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים

הָאֵלֶּה

וְאַל-תִּגְעוּ

בְּכֹל אֲשֶׁר לָהֶם

פְּתֹתֶם־סוּבֵי

בְּכֹל-חַטֹּאתֵם :

27. וַיֵּשְׁלוּ

מֵעַל מִשְׁבַּן-קַרְחַת

דָּתָן וְאַבִּירָם

מִסָּבִיב

וַדָּתָן וְאַבִּירָם יָצְאוּ

נֹצְבִים פְּתַח אֹהֲלֵיהֶם

וּנְשֵׂיהֶם וּבְנֵיהֶם

1) Heb., up. 2) Heb., from around. 3) Or, they will be visited after the visitation of all men. 4) Or, Sheol; or, grave.

for a token against the children of rebellion: and make an end of their murmurings against me, that they die not.

26. And Moses did [so]: as the Lord had commanded him, so he did.

27. And the children of Israel said } unto Moses saying: Behold, we perish, we are ³lost, we are all ³lost.

28. Every one that comes near, that comes near unto the tabernacle of the Lord, dies: shall we ⁴totally perish?

יח

1 And the Lord said unto Aaron: Thou and thy sons and thy fathers' house with thee shall bear the iniquity of the sanctuary; and thou and thy sons with thee shall bear the iniquity of your priesthood. 2. And also thy brethren, the tribe of Levi, the tribe of thy father, bring thou near with thee, that they may be joined unto thee, and minister unto thee; but thou and thy sons [shall be] before the tent of meeting. 3. And they shall keep thy charge.

זאת קבני מרי ויהכל תקונתם מעלי ולא ימתו: 26. ויעש משה כאשר צוה יי אתו בן עשה: 27. ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כדנו אבדנו 28. כל הקרב הקרב אל משכן יי ימות האם תמנו לנוע: CAP. XVIII. 1. ויאמר יי אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתה תשא את גון המקדש ואתה ובניך אתה תשא את גון פתנתכם: 2. וגם את אחיך משה לוי שקט אביך הקרב אלקי וידו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדות: 3. ושמרו משמרתך

against you. 21. And Moses spoke unto the children of Israel; and [there] gave unto him all their chiefs a staff for one chief, a staff for one chief, according to their fathers' houses, twelve staffs: and the staff of Aaron [was] among their staffs. 22. And Moses laid down the staffs before the Lord in the tent of the testimony. 23. And it was on the morrow, that Moses went into the tent of the testimony and, behold, [there] blossomed the staff of Aaron, for the house of Levi, and it brought forth blossom[s], and it put forth bud[s], and it bore almonds. 24. And Moses brought out all the staffs from before the Lord unto all the children of Israel; and they looked [at them], and took every man his staff. 25. And the Lord said unto Moses: Put back the staff of Aaron before the testimony, to be kept

עליכם: 21. ויבכר משה אל-בני ישראל ונתנו אלניו כל-נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבותם שנים עשר מפות ומטה אהרן בתוך מפותם: 22. ויגח משה את-המפות לפני יהוה באהל העדות: 23. ויהי ממחרת ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצא זיזין ויגמל שקדים: 24. ויצא משה את-כל-המפות מלפני יהוה אל-כל-בני ישראל ויראו ויקחו איש מפתו: 25. ויאמר יי אל-משה השב את-מטה אהרן לפני העדות למשמרת

1) Heb., for keeping; for preservation. 2) Or, that thou mayest make, etc; or, that there may be an end, etc. 3) Or, undone. 4) Or, be consumed with dying?

besides those that died
about the matter of
Korah.
15. And Aaron returned

unto Moses
unto the door of the tent
of meeting,
and the plague was
stayed.

16. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

17. Speak
unto the children of
Israel,
and take of them
one ²staff
for [each] fathers' house,
of all their chiefs,
according to their
fathers' houses,
twelve staffs:

the name of every man
thou shalt write upon
his ²staff.

18. And the name of
Aaron
thou shalt write upon
the ²staff of Levi;
for [there shall be] one
²staff
for the head of their
fathers' houses.

19. And thou shalt lay
them down
in the tent of meeting
before the testimony

where I meet with
you.

20. And it shall come
to pass,

the man
whom I shall choose
his ²staff shall ³blossom;
and I will make to cease
from me
the murmurings
of the children of Israel,
which they are mur-

muring.

מִקְבַּר הַמֵּתִים
עַל־דִּבְרֵי־קֹרַח
15. וַיָּשָׁב אַהֲרֹן

אֶל־מֹשֶׁה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהַפֶּגֶזֶת נִצְטָרָה
חֲמִישִׁי

16 וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

17 דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְקַח מֵאֵתְכֶם
מִטֵּה מִטֵּה
לְבֵית אָב
מֵאֵת כָּל־רִאשֵׁי אֲהֵבָם
לְבֵית אֲבֹתָם
שְׁנָיִם עֶשְׂרֵם מִטּוֹת
אִישׁ אֶת־שֵׁמוֹ

תִּכְתֹּב עַל־מִטְּהוֹ
18 וְאֵת שֵׁם אַהֲרֹן
תִּכְתֹּב עַל־מִטְּהַ לֵוִי
כִּי מִטֵּה אֶחָד
רֹאשׁ בְּיַד אֲבֹתָם
19 וְהִנָּחָתָם
בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לְפָנַי הָעֵדוּת
אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָכֶם
שָׁמָּה :

20 וְהָיָה
הָאִישׁ
אֲשֶׁר אֶבְחָרֶיךָ
מִמֶּהוּ יִפְרַח
וְהִשְׁכַּתִּי מִעַלַּי
אֶת־הַמְּדַבְּרֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֵם מְדַבְּרִים

8. And Moses and Aaron
came
unto the front of the tent
of meeting.

9. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

10. ¹Remove
from the midst of this
congregation,
and I will consume them
in a moment;
and they fell upon their
faces.

11. And Moses said
unto Aaron:

Take the firepan,
and put upon it fire
from off the altar,
and lay incense
[thereon],
and carry [it] quickly
unto the congregation,
and make atonement
for them;

for the anger has gone
forth
from the Lord:
the plague has begun.

12. And Aaron took [it]
as Moses has spoken,
and he ran into the
midst of the assembly;

and, behold, the plague
has begun
among the people;

and he put on the
incense,
and he made atonement
for the people.

13. And he stood
between the dead
and (between) the living;

and the plague was
stayed.

14. And [there] were
those that died in the
plague
fourteen thousand
and seven hundred

8 וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד

9 וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

10 הָרֵמוּ
מִתּוֹךְ הַקְּהִלָּה הַזֹּאת
וְאֶכְלָה אֹתָם בְּרֹעַץ
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם :

11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן

קַח אֶת־הַמִּטְּחָתָה
וְחַזַּק עָלֶיהָ אֵשׁ
מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
וְשֵׂיִם קָטְרֵת
וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה
אֶל־הַקְּהִלָּה
וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם

כִּי־יָצָא הַכֶּזֶף
מִלִּפְנֵי יי
הַחֵל הַנִּגָּף :

12 וַיִּקַּח אַהֲרֹן
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
וַיָּרֹץ אֶל־תּוֹךְ הַקְּהִלָּה
וְהִנֵּה הַחֵל הַנִּגָּף

בְּעַם
נִיתָן אֶת־הַקְּטֹרֶת
וַיִּבְכֹּר עַל־הָעָם :

13 וַיַּעֲמֵד
בֵּין־הַמֵּתִים
וּבֵין־הַחַיִּים

וַתִּשְׁעַר הַמִּגַּפָּה :

14 וְהָיוּ
הַמֵּתִים בַּמִּגַּפָּה
אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵם אָלֶף
וְשֶׁבַע מֵאוֹת

1) Or, Get you up. 2) Or, rod. 3) Or, bud.

thou shalt sprinkle upon the altar, and their fat

תזרק עליהם
ואת-חלבם
תקטיר
אשה

thou shalt burn [as] a fire-offering

for a sweet savor to the Lord.
18. And their flesh shall be thine, as the breast of the wave-offering, and as the right thigh, it shall be thine.

לר'יחם ליהוה :
18. ובשרם יהיה לך
כחזה התנופה
וכצוק הימין
לך יהיה :

19. All the heave-offerings of the holy [things],

19. כל תרומת
הקדש

which the children of Israel have to the Lord,

אשר ירימו בני
ישראל ליהוה

I have given to thee, and to thy sons and to thy daughters with thee, as a perpetual statute;

נתתי לך
ולבניך ולבנותיך
אתה

it is a covenant of salt for ever⁹

חקקעולם
ברית מלח עולם
הוא

before the Lord to thee and to thy seed with thee.

לפני יהוה
לך וזרעך אתה
20. ויאמר יהוה

20. And the Lord said unto Aaron:

אל-אהרן
בארצם לא תנחל
(חלק לא יהיה לך)

In their land thou shalt not inherit, and a portion thou shalt have among them;

בארצם לא תנחל
(חלק לא יהיה לך)
בתוכם

I am thy portion and thy inheritance among the children of Israel.

אני חלקך ונחלתך
בתוך בני ישראל :

שבועי

שבועי

21. and to the children of Levy, behold, I have given

21. ולבני לוי
הנה נתתי

every tithe in Israel for an inheritance.

כל-מעשר בישראל
נחלה

in return for their service which they serve, [even] the service

חלק עבודתם
אשרתם עבדים
את-עבדת

12. All the best of oil, and all the best of vintage, and grain,

12. כל חלב יצהר
וקלחלב
תירוש ודגן
ראשיתם

the first-fruits of them which they give to the Lord,

אשר יתנו ליהוה
לך נתתם :

13. The first-ripe fruits of all that is in their land,

13. כל אשר בארצם
אשר-יביאו ליהוה
לך יהיה

which they bring to the Lord, shall be thine; every clean [person] in thy house shall eat [of] it.

לך יהיה
קדשור בביתך
ואכלנו :

14. Every thing devoted in Israel shall be thine.

14. כל-תרום בישראל
לך יהיה :

15. Every thing that opens the womb of all flesh,

15. כל-פטר רחם
לכר-בשר
אשר-יקריבו ליהוה

which they offer to the Lord, among men or among beast, shall be thine;

באדם ובבהמה
יהיה לך
אתה ופדה תפדה
את בכור האדמה

nevertheless thou shalt surely redeem the first-born of man,

אשר-יקריבו ליהוה
באדם ובבהמה
יהיה לך
אתה ופדה תפדה
את בכור האדמה

and the firstling of the unclean beasts thou shalt redeem.

ואת בכור
הבהמה הטהמה
תפדה :

16. And those that are to be redeemed of them from a month old thou shalt redeem,

ואת בכור
הבהמה הטהמה
תפדה :

according to thy estimation of five shekels of silver by the shekel of the sanctuary,

תפדה :
16. ופרויו
מבן-חדש תפדה
בערך כסף

[which] is twenty gerah[s], or the firstling of a cow,

16. ופרויו
מבן-חדש תפדה
בערך כסף

or the firstling of a goat, thou shalt not redeem; they are holy;

בספה חמשת שקלים
כסף קדש
עשרים גרה הוא :

their blood

17. או בכור-שור
או בכור כשב
או-בכור עז
לא תפדה
קדש הם
את-דמם

1) Heb., fat. 2) Or, wine. 3) Or, And as to their redemption money. 4) Or, the usual estimation. 5) Heb., ox. 6) Or, shoulder. 7) Or, offer; set apart. 8) Or, portion for ever. 9) I. e., an everlasting covenant. 10) Or, have no inheritance. 11) Heb., exchange.

and the stranger that comes nigh shall be put to death.

8. And the Lord spoke unto Aaron: And I, behold, I have given thee

the charge of my heave-offerings;

of all the sanctified [things] of the children of Israel

I have given them to thee

for an anointing- [portion] and to thy sons,

as a perpetual statute.

9. This shall be thine

of the most holy [things],

from the fire- [offerings]:

every oblation of theirs,

even every meal-offering

of theirs,

and every sin-offering

of theirs,

and every trespass-

offering of theirs,

which they shall render

to me,

[as] most holy [things]

they belong to thee and

to thy sons.

10. In a most holy [place]

thou shalt eat [of] it;

every male shall eat

[of] it;

it shall be holy to thee.

11. And this shall be thine:

the heave-offering of

their gift,

even all the wave-

offerings of the children of Israel;

to thee I have given

them,

and to thy sons and to

thy daughters

with thee.

as a perpetual statute;

every clean [person] in

thy house

shall eat [of] eat.

והזר הקרב יומת:

8. וידבר יי אל אהרן

ונאני הנה נתתי לך

את משמרת

תרומתי

לכל קדשי

בני ישראל

לך נתתיים

למשחה

ובבניה

דחק עולם:

9. זה יהיה לך

מקדש הקדשים

מן האש

כל קרבן

לכל מנחתם

ולכל הטאתם

ודכל אשמתם

אשר ישיבו לי

קדש קדשים

10. זה הוא ולבניה

10. בקדש הקדשים

תאכלנו

כל זכר יאכל אתו

קדש יהיה לך:

11. ותהי לך

תרומת מתנם

לכל תנופת

בני ישראל

לך נתתיים

ולבניה ולבנותיך

אתה

דחק עולם

כל טהור בביתך

יאכל אתו:

and the charge of all the tent;

only unto the vessels of the sanctuary and unto the altar

they shall not come near.

that they die not,

neither they, nor you.

4. And they shall be joined unto thee.

and they shall keep

the charge

of the tent of meeting,

for all the service of the tent;

and a stranger

shall not come near unto you.

5. And you shall keep

the charge

of the sanctuary,

and the charge

of the altar;

that there be no more anger

against the children of Israel.

6. And I, behold, I have taken

your brethren the Levites

from the midst of the children of Israel;

for you [they are] a gift,

given to the Lord,

to serve the service

of the tent of meeting.

7. And thou and thy sons

with thee

shall keep

your priesthood

for every thing of the altar,

and for that within the veil;

and you shall serve;

[as] a service of gift

I give you your priest-

hood;

ומשמרת פדהאהל

אך אל בני הקדש

ואל המזבח

לא יקרבו

ולא ימתו

גם הם גם אתם:

4. ונלנו עליך

ושמרו

את משמרת

אחד מועד

לכל עבדת האהל

וזר

לא יקרב אליכם:

5. ושמרתם

את משמרת

הקדש

ואת משמרת

המזבח

ולא יהיה עוד קצף

על בני ישראל:

6. ונאני הנה לקחתי

את אחיכם הקנים

מהוד בני ישראל

לכם מתנה

נתנים ליהוה

לעבד את עבדת

אהל מועד:

7. ואתה ובניה

אתה

תשמרו

את פיהנתכם

לכל דבר המזבח

ולמבית לפרכת

ועבדתם

עבדת מתנה

אתן את פיהנתכם

1) Or, to you they are given as a gift for the Lord. 2) Or, even. 3) Or, portion for ever.

with her dung.
shall he burn.

עַרְפְּרֶשֶׁת
יִשְׂרָף :

you shall not profane,
that you die not.

לֹא תִחַדְקוּ
וְלֹא תָמוּתוּ :

6. And the priest shall
cedar wood, and hyssop,
and scarlet yarn,

6. וְלָקַח הַכֹּהֵן
עֵץ אֲרֵז וְאַזְבִּיב
וְשֵׁנֵי תוֹלַעַת
וְהַשְּׂלִיף

CHUCKATH

חקת

יט

CAP. XIX.

and he shall cast [it]
into the midst of the
burning
of the cow.

וְהִשְׁלִיף
אֶל-תּוֹךְ שַׂרְפַּת
הַפָּרָה :

1. And the Lord spoke
unto Moses and unto
Aaron,
saying:

1. וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר :

7. Then the priest shall
wash his clothes,
and bathe his flesh in
water,
and afterward

7. וַכִּבֵּס בְּנִדְוֵי הַכֹּהֵן
וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
וְאַחֵר

2. This is the statute of
the law
which the Lord has
commanded,
saying:

2. זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
לֵאמֹר

he shall come into the
camp,
and the priest shall be
unclean
until the evening.

וַבֹּא אֶל-הַמַּחֲנֶה
וְטָמֵא הַכֹּהֵן
עַד-הָעֶרֶב :

Speak
unto the children of
Israel,
that they bring unto
thee

דַּבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיָּקִימוּ אֵינֶיךָ

8. And he that burns her
shall wash his clothes
in water,
and bathe his flesh in
water,
and he shall be unclean
until the evening.

8. וְהִשְׂרַף אֹתָהּ
וַכִּבֵּס בְּנִדְוֵי בְּפוּמִים
וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב :

a completely red cow,
in which [there is] no
blemish,
upon which never
came a yoke.

פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה
אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוּם
אֲשֶׁר לֹא-עָדָה עָלֶיהָ
עֹל :

9. And a clean man
shall gather up
the ashes of the cow.

9. וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר
אֶת אֲפֵר הַפָּרָה

3. And you shall give her
unto El'azar the priest,

3. וּנְתַתֶּם אֹתָהּ
אֶל-אֱלִעָזָר הַכֹּהֵן

and he shall lay [them]
up outside of the camp
in a clean place;

וְהָנִיחַ כְּחוּצַי לַמַּחֲנֶה
בַּמָּקוֹם טָהוֹר

and he shall bring her
forth
outside of the camp.

וְהוֹצִיא אֹתָהּ
אֶל-מְחוּצַי לַמַּחֲנֶה

and it shall be
for the congregation
of the children of Israel
in keeping

וְהִי תִהְיֶה
לְעֵדוּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁמֶרֶת

and one shall slaughter
her before him.

וְשַׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו :
4. וְנִקְחָה אֱלִעָזָר הַכֹּהֵן
מִדָּמָהּ

as water for impurity;
it is a purification-
offering.

לְמִי נִדְהָ
הַטָּהָאֵת הוּא :

with his finger,
and he shall sprinkle

בְּאֶצְבְּעוֹ
וְהִזָּה

10. And [there] shall
wash
he that gathers

10. וַכִּבֵּס
הָאִסַּף

toward the front of the
tent of meeting

אֶל-נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל-
מוֹעֵד)

the ashes of the cow
his clothes,

אֶת אֲפֵר הַפָּרָה
אֶת-בְּנִדְוֵיו

of her blood
seven times.

מִדָּמָהּ
שֶׁבַע פְּעָמִים :

and he shall be unclean
until the evening;
and it shall be to the
children of Israel,
and to the stranger

וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב
וְהִי תִהְיֶה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר

5. And one shall burn
the cow
before his eyes;
her skin,

5. וְשִׂרַף אֶת-הַפָּרָה
לְעֵינָיו
אֶת-עוֹרָהּ

that sojourns in their
midst
for a perpetual statute.

הַגֵּר בְּתוֹכָם
לְחֻקַּת עוֹלָם :

and her flesh,
and her blood.

וְאֶת-בְּשָׂרָהּ
וְאֶת-דָּמָהּ

1) Heb., take. 2) Or, kept for the congregation as water, etc. 3) Or, sprinkling; or, purifying.

as [it were] the grain of the threshing-floor, and as the fruit of the wine-press.

28. Thus you also shall ⁴heave

the Lord's heave-offering of all your tithes which you receive

of the children of Israel; and you shall give of it the Lord's heave-offering to Aaron the priest.

29. Out of all your gifts you shall ⁴heave

every heave-offering of the Lord; of all the best thereof

[you shall ⁴heave] the sanctified part thereof from it.

מפטיר

30. And thou shalt say unto them: When you ⁴heave

the best part thereof from it, then it shall be accounted to the Levites as the produce of [the] threshing-floor, and as the produce of [the] wine-press.

31. And you may eat it in every place,

you and your household; for it is a reward for you in return for your service in the tent of meeting.

32. And you shall bear } no sin because of it. }

when you have heaved the best part thereof from it;

and the holy [things] of the children of Israel

בְּדָגוֹן מִן־הַתֶּרֶן וּבְכִמְלָאָה מִן־הַיֵּקֶב : 28. כִּן תְּרִימוּ נָם אֲתֵם

תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל מַעֲשֵׂי־תֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן :

29. מִכָּל מַתְּנֵיכֶם תְּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּפֶר־חֶלְבֹו אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ :

מפטיר 30. וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהֵרִימְכֶם אֶת־חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ וְנִחְשַׁב לְלוֹיִם כִּתְבוֹאת גֶּרֶן וּכְתְבוֹאת יֵקֶב : 31. וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־מְקוֹם אֲתֵם וּבֵיתְכֶם כִּי־שִׂכְרֵךְ הוּא לָכֶם הֶלֶךְ עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד :

32. וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלֶיךָ חַטָּאת בְּהֵרִימְכֶם אֶת־חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ וְאֵת־קִדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל מַעֲשֵׂי־תֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּנְתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן

of the tent of meeting.

22. And the children of Israel shall no more come near unto the tent of meeting.

¹to bear sin, to die [thereby].

23. But the Levite[s] themselves shall serve the service

of the tent of meeting.

and they shall bear their iniquity: [it shall be] a perpetual statute

for your generations;

and among the children of Israel they shall ²not inherit an inheritance.

24. For the tithe

of the children of Israel,

which they ⁴heave to the Lord [as] a heave-offering,

I have given to the Levites for an inheritance; therefore I have said to them:

Among the children of Israel they shall not ³inherit an inheritance.

25. And the Lord spoke unto Moses, saying:

26. ³And unto the Levites thou shalt speak, and thou shalt say unto them:

When you take of the children of Israel the tithe

which I have given to you from them

for your inheritance,

then you shall ⁴heave of it

the Lord's heave-offering a tithe of the tithe.

27. And your heave-offering shall be accounted to you

אֹהֶל מוֹעֵד :

22. וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד

לְשֵׂאת חַטָּאת לְמוֹת : 23. וְעַבְדוּ הַלְוִי הוּא אֶת־עַבְדַּת אֹהֶל מוֹעֵד

וְהֵם יִשְׂאוּ עוֹנֵם הַקֶּטֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה :

24. כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תְּרִימוּ לַיהוָה תְּרוּמָה

נָתַתִּי לְלוֹיִם לְנַחֲלָה עֲלֵיכֶם אֲמַרְתִּי לָהֶם כִּתְבוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחֲלוּ נַחֲלָה :

25. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 26. וְאֶל־הַלְוִיִּם תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֲתֵם

בְּנִיחֲלַתְכֶם וְהֵרַמְתֶּם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר :

27. וְנִחְשַׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם

1) Or, lest they bear sin, and die. 2) Or, have no inheritance. 3) Or, Moreover. 4) Or, offering set apart. 5) Heb., fulness. 6) Heb., take. 7) Heb., exchange.

to die there,
 we and our ¹cattle?
 5. And why hast thou brought us up out of Egypt,
 to bring us
 in this evil place?
 it is no place of seed,
 or figs, or vines, or pomegranates,
 neither [is there any] water to drink.
 6. And Moses and Aaron came from before the assembly unto the door
 of the tent of meeting;
 and they fell upon their faces;
 and the glory of the Lord appeared unto them.
 7. And the Lord spoke unto Moses, saying:
 8. Take the staff,
 and assemble the congregation, thou, and Aaron thy brother,
 and speak you unto the rock before their eyes,
 that it shall give forth its water;
 and thou shalt bring forth for them water out of the rock,
 and thou shalt give drink the congregation and their ¹cattle
 9. And Moses took the staff
 from before the Lord,
 as he had commanded him.
 10. And Moses and Aaron assembled together
 the assembly

לְמוֹת לָעַיִם
 אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ :
 5. וְלָמָּה הֵעִלִיתָנוּ
 מִמִּצְרַיִם
 לְהָבִיא אֲתָנוּ
 אֶל-הַבְּקָוִים הָרָעֵהֶּנָּה
 לֹא אֶל-מִקְוֵם זֶרַע
 וְתֵאֵנָה וְגַבְנֵן וְרִמּוֹן
 וּבָמִים אֵין לְשִׁתּוֹת :
 6. וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 מִפְּנֵי הָאֲסִפָּה
 אֶל-פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד
 וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם
 וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה
 אֲרֵיהֶם :
 שְׁלֵשִׁי
 7. וַיְדַבֵּר יי אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 8. קַח אֶת-הַמַּטֵּה
 וְהִקְהַל אֶת-הָעֵדָה
 אַתָּה וְאַהֲרֹן אֶחָיו
 וְדַבְּרֶתֶם אֶל-הַסֶּלֶעַ
 לְעֵינֵיהֶם
 וְנָתַן מִמֶּנּוּ
 וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם
 מִן-הַסֶּלֶעַ
 וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה
 וְאֶת-בְּעִירָם :
 9. וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת-הַמַּטֵּה
 מִלְּפָנֵי יְהוָה
 כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ :
 10. וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן
 אֶת-הָאֲסִפָּה

he has defiled;
 the water for impurity
 has not been sprinkled upon him;
 he is unclean.
 21. And it shall be to them
 for a perpetual statute;
 and he that sprinkles the water for impurity shall wash his clothes;
 and he that touches the water for impurity shall be unclean until the evening.
 22. And every thing which the unclean [person] touches shall be unclean;
 and the person that touches [it] shall be unclean until the evening.
 כ
 [And [there] came the children of Israel, the whole congregation, [into] the wilderness of Zin in the first month,
 and the people abode in Kadesh; and Miriam died there,
 and she was buried there.
 2. And [there] was no water for the congregation;
 and they assemled themselves together against Moses and against Aaron.
 3. And the people quarrelled with Moses,
 and they spoke, saying: Would that we had perished when our brethren perished before the Lord!
 4. And why have you brought the assembly of the Lord into this wilderness

מִטְמֵא
 מִי נִדְהָה
 לֹא-זָרַק עָלָיו
 מַטְמֵא הוּא :
 21. וְהִיתָה לָהֶם
 לְחֻקַּת עוֹלָם
 וּמִזֶּה מִי-יִסְבֹּחַ
 יְכַסֵּם בְּגָדָיו
 וְהַנֹּגֵעַ בְּמַיֵי הַנִּדְהָה
 יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב :
 22. וְכֹל
 אֲשֶׁר-יַגֵּעַ בּוֹ הַטְּמֵא
 יִטְמָא
 וְהַנֹּגֵשׁ הַנִּנְעָת
 הַטְּמָא עַד-הָעֶרֶב :
 כ
 CAP. XX.
 1. וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 כָּל-הָעֵדָה
 מִדְּבַר-צִין
 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ
 וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם
 וַתִּקְבֹּר שָׁם :
 2. וְלֹא-הָיָה מַיִם
 לָעֵדָה
 1. וַיִּקַּח לוֹ
 עַד-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן :
 3. וַיִּרְבּוּ הָעָם
 עִם-מֹשֶׁה
 וַיֹּאמְרוּ לְאַמֵּר
 וְלוֹ נָמוּת
 בְּנוֹעַ אֲהִינּוּ
 כַּפְּנֵי יְהוָה :
 4. וְלָמָּה הֵבֵאתֶם
 אֶת-קְהַל יְהוָה
 אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה

1) Or, beasts? 2) Or, went.

or a dead body.

או בַּמֵּת

11. He that touches the dead body

11. הַנִּלְנַע בַּמֵּת

or a bone of a man.

או־בְּעֵצִים אָדָם

of any human person

לְכָר־נֶפֶשׁ אָדָם

or a grave.

או בְּקֶבֶר

shall be unclean seven days.

וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים :

shall be unclean seven days.

יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים :

12. He shall purify himself with it²

12 הוּא יִתְטַמֵּא-בּוֹ

[7. And they shall take for the unclean [person] of the ashes

7. וְלָקְחוּ מִטִּמְאֵה

on the third day

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

of the ⁴burned purification-offering.

יִשְׂרַפֵּת הַחֲטָאת

and on the seventh day,

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

and put ⁵upon it

וְנָתַן עָלָיו

[then] he shall be clean;

וְאִם לֹא יִתְטַמֵּא

⁶running water

מֵיִם חַיִּים

but if he do not purify himself

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

in a vessel.

אֶל-קָדְוָי :

on the third day

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

שִׁנִּי

שִׁנִּי

and on the seventh day,

וְאִם לֹא יִטְהַר :

18. And [there] shall take hyssop.

18. וְלָקַח אֹזֶב

13. Every one that touches a dead body,

13. כָּל־הַנִּלְנַע בַּמֵּת

and dip [it] in water

וְטָבַל בַּמַּיִם

a human person

בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם

and he shall sprinkle [it] upon the tent,

אִישׁ טָהוֹר

that is dead,

אִשְׁר־מָוֹת

and upon all the vessels,

וְהוּזָה עַל־הָאֹהֶל

and he does not purify himself,

וְלֹא יִתְטַמֵּא

and upon the persons

וְעַל־כָּל־הַבְּלָיִם

has defiled the tabernacle of the Lord,

אֶת־מִשְׁכַּן יְיָ טָמֵא

and upon the persons

וְעַל־הַנְּפֹשׁוֹת

and that soul shall be

וְנִכְרְתָה

that were there,

אִשְׁר־הָיוּ שָׁם

cut off

הַנֶּפֶשׁ הַהִיא

and upon him that touched the bone,

וְעַל־הַנִּלְנַע בְּעֵצִים

from Isarel;

מִיִּשְׂרָאֵל

or the slain,

או בְּהַלָּךְ

because the water for impurity

כִּי מִי נִדְּחָה

or the dead,

או בַּמֵּת

has not been sprinkled upon him,

לֹא זָבַק עָלָיו

or the grave.

או בְּקֶבֶר :

he shall be unclean;

טָמֵא יִהְיֶה

19. And the clean [person] shall sprinkle upon the unclean

19. וְהוּזָה מִטָּהוֹר

his uncleanness is yet upon him.

עוֹד טָמֵא־בּוֹ :

on the third day

עַל־הַטָּמֵא

14. This is the law

14. זֹאת הַחֹקֶה

and on the seventh day,

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

when a man dies in a tent:

אָדָם כִּי יָמוּת בַּאֹהֶל

and he shall purify him on the seventh day;

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

every one that comes

כָּל־הַבָּא

and he shall wash his clothes,

וְהִטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

into the tent,

אֶל־הָאֹהֶל

and bathe [himself] in water,

וּכְבַשׁ בְּדָרָיו

and ³all that is in the tent,

וְכָל־אֲשֶׁר בַּאֹהֶל

and he shall be clean at evening.

וּרְחַן בַּמַּיִם

shall be unclean seven days.

וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים :

20. But the man that is unclean,

20. וְאִישׁ אִשְׁר־יִטְמָא

upon which there is no closely fitting cover,

15. וְכָל כָּלִי פָחוֹת

and does not purify himself,

וְלֹא יִתְטַמֵּא

is unclean.

15. אִשְׁר־אֵין־צָקִיד

even that soul shall be cut off

וְנִכְרְתָה

is unclean.

טָמֵא הוּא :

from the midst of the assembly;

מִתּוֹךְ הַבְּהָל

16. And every one that touches

16. וְכָל אִשְׁר־יַעַבְדֵּ

because the sanctuary of the Lord

כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה

in the open field

עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה

1) Or, The same. 2) I. e., with the ashes of the cow. 3) Or, every one. 4) Heb., burning. 5) On thereto. 6) Heb., living. 7) Transpose: And a clean man shall take, etc.

which has befallen us.

15. ⁴That our fathers went down into Egypt,

and we dwelt in Egypt many days;

and the Egyptians did evil to us, and to our fathers.

16. And we cried unto the Lord, and he heard our voice,

and he sent an ⁵angel,

and brought us forth out of Egypt; and, behold, we are in Kadesh, a city at the ⁶end of thy border.

17. Let us pass, we pray thee,

through thy land;

we will not pass through field, or through vineyard,

and we will not drink of the water of the well[s]; [by] the king's highway we will go, we will not turn aside

to the right [hand] nor to the left, until we have passed

thy ⁷border.

18. And Edom said unto him:

Thou shalt not pass through me, lest I come out with the sword against thee.

19. And [there] said unto him the children of Israel:

By the highway we will go up, and if we drink [of] thy water, I and my cattle,

then I will give the price thereof;

let me ⁸pass through on my feet, nothing else.

20. And he said:

אֶשֶׁר מָצְאָתָנוּ :

15. וַיֵּרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ מִצְרָיִם

וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים

וַיַּעַוּ לָנוּ מִצְרַיִם וּלְאֲבוֹתֵינוּ :

16. וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ

וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ

וַיֹּצֵאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֶדֶשׁ עִיר קְצֵה גְבוּלְךָ :

17. נַעֲבֹרָה נָא בְּאַרְצְךָ

לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכַרְם

וְלֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר דְּרֹךְ הַמֶּלֶךְ נֵלְךָ לֹא נָטֵה יָמִין וּשְׂמֹאלוֹ

עַד אֶשֶׁר־נַעֲבֹר בְּגִבְלֶךָ :

18. וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי

פֶּן־בְּחַרְבִּי אֲצַיֵּךְ קִרְיָאתָהּ :

19. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

בְּמַסְעֵךָ נַעֲלֶה וְאִם־מִיַּיִךְ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּבְחֵמִי וּנְתַתִּי מַכְרָם

רַק אִוֹדְדְךָ

כִּי־נִלְכֵךְ אֶעֱבֹרָה :

20. וַיֹּאמֶר

before the rock,

and he said to them:

Hear now, you rebels!

shall we bring forth water for you out of this rock? }

11. And Moses lifted up

his hand,

and smote the rock

with his staff

twice;

and much water came forth,

and the congregation drank, and their cattle.

12. And the Lord said

unto Moses and unto Aaron:

Because you have not believed in me, to sanctify me

in the eyes of the children of Israel, therefore you shall not bring

this assembly

into the land

which I have given to them.

13. They are the waters of Meribah,

where the children of Israel quarrelled

with the Lord,

and he was sanctified by them.

רַבִּיעִי

14. And Moses sent

messengers

from Kadesh

unto the king of Edom:²

Thus has said

thy brother Israel:

Thou knowest

all the ³hardship

אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע

וַיֹּאמֶר לָהֶם

שְׁמַעוּ־נָא הַפְּרִזִּים

הַכֹּן־הַסֵּלַע הַזֶּה נּוֹצֵיאַ רַכָּב מַיִם :

11. וַיִּלָּחֵם מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו

וַיִּכֹּה אֶת־הַסֵּלַע

בְּמַטְּהוֹ

פַּעַמַיִם

וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים

וַתִּשְׁתֶּה הָעֵדָה וּבְעֵינֵם :

12. וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן

יֵשֶׁן לֹא־הֵאֱמַנְתֶּם לִּי

לְהַקְדִּישַׁנִּי בְּעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

לְכֹן לֹא תָבִיאוּ אֶת־תְּקֵלַת הַזֶּה

אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם :

13. הַחֵמָה מִן־מֵרִיבָה

אֲשֶׁר־רִבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־יְהוָה

וַיִּקְדָּשׁ בָּם :

רַבִּיעִי

14. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

מַלְאָכִים מִקֶּדֶשׁ

אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם

כֹּה אָמַר

אֶתְּךָ יִשְׂרָאֵל

אַתָּה יָדַעְתָּ

אֵת כָּל־הַחֲמָלָה

1) I. e., strife; quarrel. 2) The word "saying" is understood here. 3) or, travail. 4) Or, how. 5) Or, messenger. 6) Or, uttermost. 7) Or, territory .8) only, without [doing] any thing [else], pass, etc.

saying:

22. Let me pass through thy land: we will not turn aside

into field, or into vineyard: we will not drink of the water of [the] well[s]; by the king's highway we will go, until we have passed thy border.

23. But Sihon did not permit Israel

[to] pass through his border: and Sihon gathered together all his people,

and went out against Israel

into the wilderness, and he came to Jahaz:

and he fought against Israel.

24. And Israel smote him with the edge of the sword, and possessed his land

from the Arnon unto the Jabbok,

unto the children of Ammon: for strong [was]

the border of the children of Ammon.

25. And Israel took all these cities:

and Israel dwelt in all the cities of the Amorites,

in Heshbon, and in all its suburbs.

26. For Heshbon was the city of Sihon the king of the Amorites,

who had fought

לְאִמֹר :

22. אֶעְבְּרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נִפְתָּה

בְּשָׂדֶיךָ וּבְכַרְמֶיךָ לֹא נִשְׁתָּה מִן הַבָּאֵר בְּדַרְכֵךְ הַמְּסוּלָה עַד אֲשֶׁר-נֵעְבֹר בְּגְבֻלְךָ :

23. וְלֹא-יָתַן סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בְּגְבֻלֹו וַיֵּאסֶף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקָרְבֵאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יַחֲזָה וַיִּגְדָּהם בְּיִשְׂרָאֵל :

24. וַיִּכְהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי-הָרֶב וַיַּיִשׁ אֶת-אַרְצוֹ מֵאֲרֹנוֹן עַד-יַבֹּק עַד-בְּנֵי עַמּוֹן כִּי עַז גְּבוּרַת בְּנֵי עַמּוֹן :

25. וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּהֶשְׁבֹון וּבְכָל-בְּנֵי-תֵיהָ :

26. כִּי הֶשְׁבֹון עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחָם

between Moab

and (between) the Emorites.

14. Therefore it is said¹ in the book of the wars of the Lord,² of Vaheb in Supha,

and of the brooks of the Arnon.

15. And the stream of the brooks that inclines toward the dwelling of Ar,

and leans upon the border of Moab.

16. And from there [the] well; that is the well [of] which the Lord said to Moses: Gather the people,

and I will give them water.

17. Then sang Israel this song: Come up, O well; sing ye to it.

18. [The] well, [which the] princes digged,

[Which] the nobles of the people delved, With the sceptre, with their staves;

and from the wilderness to Mattanah,

19. And from Mattanah to Sahaliel; and from Nahaliel to Bamoth,

20. And from Bamoth to the valley, which is in the field of Moab,

[to] the top of Pisgah, which looks down upon the desert.

21. And Israel sent messengers unto Sihon, the king of the Emorites,

בֵּין מוֹאָב

וּבֵין הָאֱמֹרִי :

14. עַל-כֵּן יֵאָמֵר

בְּסֵפֶר מִלְחָמֹת יְיָ אֶת-וַהֲבַב בְּסוּפָה

וְאֶת-הַבְּרוּךְ אֲרֹנוֹן :

15. וְאֶת-הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נִפְתָּה

לְשֵׁבֶת עַר

וַיִּשְׁעַן לְנֹכַח מוֹאָב :

16. וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הוּא הַבְּאֵר

אֲשֶׁר אָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה

אֶסַף אֶת-הָעָם וְאֶתְנָה לָהֶם מַיִם :

17. וְאָז יָשָׁר יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת

עָלַי בְּאֵר עֲנוּ-לָהּ :

18. הַבְּאֵר הַפְּרוּזָה שְׂרִים

כְּרוּהָ גְדִיבֵי הָעָם

בְּמַחְקֵק בְּכִישְׁעֵנָתָם

וּמִמְדָּבָר מַטָּנָה :

19. וּמִמַּטָּנָה נַחְלִיֵּאל וּמִנַּחְלִיֵּאל בָּמֹת :

20. וּמִבָּמֹת הַבְּיָא אֲשֶׁר בְּשֵׂיטָה מוֹאָב

רֹאשׁ הַפְּסֻגָה וְנִשְׁקָפָה

עַל-פְּנֵי הַיַּשְׁבֵּן :

21. וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַדְאָכִים

אֶרְסִיחֹן מֶלֶךְ-הָאֱמֹרִי

1) I. e., mention is made. 2) For the supposed meaning of these obscure passages, see Rashi (רש"י), Mendelson (מנדלסון), and Dr. Philippon's commentary. 3) Or, valleys. 4) Or, descent; slope. 5) Or, turns. 6) Or, [they journeyed] to, etc. 7) Or, by [the order of] the lawgiver. 8) Or, villages; Heb., daughters,

the serpent[s];
and Moses prayed
for the people.

8. And the Lord said
unto Moses:
Make thee a fiery
serpent,
and set it upon a pole;
and it shall come to pass,
that whoever is bitten,
shall see it,
and he shall live.

9. And Moses made
a serpent of copper,
and he set it upon the
pole;
and it came to pass,
[that] if a serpent had
bitten
[any] man,
then he looked
unto the serpent of
copper,
and he lived.

10. And the children of
Israel journeyed,
and they encamped in
Oboth.
11. And they journeyed
from Oboth,
and encamped

in Iye-abarim,
in the wilderness
which is before Moab,
toward the sunrising.

12. From there they
journeyed,
and encamped in the
valley of Zered.

13. From there they
journeyed,
and encamped
on the other side of the
Arnon,
which is in the
wilderness,
that comes out of the
border of the Amorites;
for the Arnon
is the border of Moab.

אֶת-הַנָּחָשׁ
וַיִּתְפַּקֵּד מֹשֶׁה
בְּעַד הָעָם:
8 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
עֲשֵׂה לָךְ אֲרָפֶה
וְשָׂם אֹתוֹ עַל-נֹטֶה
וְהָיָה כִּלְהַנְשֹׁךְ
וְרָאָה אֹתוֹ
חָיָה:

9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
נָחָשׁ נְחֹשֶׁת
וַיִּשְׂמְרוּ אֹתוֹ עַל-הַנֹּטֶה
וְהָיָה
אִם-יִנְשָׁךְ הַנָּחָשׁ
אֶת-אִישׁ
וְהִבִּיט
אֶל-נָחָשׁ הַנְּחֹשֶׁת
חָיָה:

נִשְׂוִי נִשְׂוִי
10 וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּהְיוּ בְּאֶבֶת:
11 וַיִּסְעוּ מֵאֶבֶת
וַיִּחַנוּ
בְּעֵיִי הָעֵבְרִים
בְּמִדְבָּר
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב
מִצִּדְרַת הַשֶּׁמֶשׁ:
12 מִיָּשָׁם יָסְעוּ
וַיִּחַנוּ בְּנַחַל זֶרֶד:
13 מִיָּשָׁם נָסְעוּ
וַיִּחַנוּ

מֵעֵבֶר אַרְנוֹן
אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר
הַיֵּצֵא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי
כִּי אַרְנוֹן
נְכוּד מוֹאָב

3. And the Lord heard
to the voice of Israel,
and he delivered up the
Canaanites;
and they utterly de-
stroyed them
and their cities;
and they called the
name of the place
Hormali.

4. And they journeyed
from the mount Hor,
[by] the way of the Red
Sea,
to compass
the land of Edom;
and the soul of the
people was impatient
in the way.

5. And the people spoke
against God, and against
Moses:
Why have you brought
us up
out of Egypt,
to die in the wilderness?
for [there is] no bread,
and [there is] no water;
and our soul loathes
the light bread.

6. And the Lord sent
against the people
(the fiery serpents,
and they bit the people;
and [there] died much
people
of Israel.

7. And the people came
unto Moses,
and they said:
We have sinned,
for we have spoken
against the Lord and
against thee;
pray unto the Lord,
that he remove from us

3 וַיִּשְׁמַע יְהוָה
בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל
וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנַעֲנִים
וַיַּחַדְרֵם אֶתְהֵם
וְאֶת-עָרֵיהֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם
חֹרְמָלִי:

4 וַיִּסְעוּ מֵהַר הָהָר
דְּרֹךְ יַם-סוּף
לְסַבֵּב
אֶת-אֶרֶץ עֲדוֹם
וַתִּקְצַר נַפְשׁ-הָעָם
בַּדֶּרֶךְ:

5 וַיְדַבֵּר הָעָם
בְּאֵלֵהֶם וּבְמֹשֶׁה
לָמָּה הֵבֵלִיתֵנוּ
מִמִּצְרָיִם:

לָמוֹת בְּמִדְבָּר
כִּי אֵין לָחֶם
וְאֵין מַיִם
וּנְפִשׁוֹנוּ קָצָה
בְּלֶחֶם הַקֶּלֶקֶל:

6 וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעָמָם
אֶת הַנְּחָשִׁים
הַשֹּׂרְפִים
וַיִּנְשְׁכוּ אֶת-הָעָם
וַיָּמָת עִם-רַב
מִיִּשְׂרָאֵל:

7 וַיָּבֵא הָעָם
אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ
חָטָאנוּ
כִּי-דַבַּרְנוּ
בַּיהוָה וּבָךְ
הַתְּפַקֵּד אֶל-יְהוָה
וַיִּסַּר מֵעֲלֵינוּ

1) Heb., devoted. 2) I. e., a devoted thing. 3) Or, spirit of the people was much discouraged because of the way. 4) Heb., shortened. 5) Or, vile bread; i. e., the Manna. 6) Or, poisonous. 7) Or, standard.

and they came unto Bil'am, and spoke unto him the words of Balak.

וַיָּבֹאוּ אֶל-בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיְדַבְּרוּ בְּדִבְרֵי בָלָק:

because of the children of Israel. 4. And Moab said

מַפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : 4. וַיֹּאמֶר מוֹאָב

8. And he said unto them: Lodge here this night,

8. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינּוּ פֹה הַלַּיְלָה וְהָשִׁיבֹתִי אֵתְכֶם דְּבַר

unto the elders of Midian: Now will [this assembly] lick up all [that is] round about us, as the ox licks up

אֶל-זִמְנֵי כִדְיֹן שִׁטָּה יִלְחֲכוּ הַקְּהָל אֶת-כָּל-כִּיבוֹתֵינוּ בְּלִתְהָה הַשֹּׁר

and I will bring you word again, as the Lord shall speak unto me; and the princes of Moab abode with Bil'am.

כַּאֲשֶׁר יִדְבַר יְיָ אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי-מוֹאָב עִם-בִּלְעָם:

the grass of the field; and Balak the son of Zippor [was] king of Moab at that time.

אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה בִּלְקִם בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב דַּעַת הָהוּא :

9. And God came unto Bil'am, and he said:

9. וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בִּלְעָם וַיֹּאמֶר

5. And he sent messengers unto Bil'am the son of Be'or to Pethor,

5. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-בִּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר פֶּתוֹרָה

Who are these men with thee?

מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ:

which is by the river, [to] the land of the children of his people,

אֲשֶׁר-עַל-הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹ קָרָא-לוֹ

10. And Bil'am said unto God:

10. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל-הָאֱלֹהִים

saying: Behold,

אָמַר זֶה

Balak the son of Zippor, the king of Moab, has sent unto me, [saying]:

בִּלְקִם בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁדָה אֵלָי :

a people came out of Egypt; behold, 'it covered

וְהִיא מִצְרַיִם זָבָה כֶּסֶף

11. Behold, the people that came out of Egypt, covered the face of the earth;

11. הִנֵּה הָעַם הַיּוֹצֵא מִמִּצְרַיִם יִכְסֶה אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ עַתָּה

the face of the earth, and 'it abides opposite to me.

אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ הוּא יֹשֵׁב מִפְּנֵי : וְעַתָּה קָבָה-נָא יִרְהֹ-לִי

come, curse 'it for me; perhaps I shall be able to fight against 'it,

קָבָה קָבָה-לִי אֲתוֹ אֹבְדִי אוֹכַל לְהַקְּחֵם בִּי וְגִירָשְׁתִּי :

this people; for 'it is too mighty for me; perhaps I 'may be able to smite 'it,

וְהִנֵּה הָעַם הַזֶּה יִרְעָצוּם הוּא מַמְנִי וְלִי אוֹכַל נִפְהָ-בִי אֲנַרְשֶׁנּוּ מִן-הָאָרֶץ

and drive 'it out.

12. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בִּלְעָם

and drive 'it out of the land;

יִדְרֹשְׁתִּי תֵּן אֲשֶׁר-תִּבְרַךְ

12. Thou shalt not go with them; thou shalt not curse the people; for 'it is blessed.

12. לֹא תֵלֶךְ עִמָּהֶם לֹא תָאָר אֶת-הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא :

that he whom thou blessest is blessed, and he whom thou cursest

אֶר : וַיִּלְכוּ זִמְנֵי מוֹאָב קִנְיֵי כִדְיֹן וְסָמִים כִּדְיֹן

13. And Bil'am rose up in the morning,

13. וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר

7. And [there] went the elders of Moab and the elders of Midian with [the rewards of] divination in their hand;

וְהָיָה כִּי יִבְרָךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְעָרַף אֶת-יִשְׂרָאֵל וְעָרַף אֶת-יִשְׂרָאֵל

1) Heb., the. 2) Heb., they. 3) Or, eye. 4) Or, shall prevail, [that] we may smite him. 5) Or, the

and Og the king of Bashan went out against them.

he and all his people. to the battle at Edrei.

מפטר

34. And the Lord said unto Moses: Do not fear him;

for in thy hand

I have delivered him.

and all his people.

and his land;

and do to him

as thou hast done

to Sihon the king of the Emorites, who dwelt at Heshlibon.

35. And they smote him.

and his sons,

and all his people.

until they left him no remainder;

and they possessed his land.

כב

f. And the children of Israel journeyed, and they encamped

in the plains of Moab

on this side of the Jordan, [opposite] Jericho.

BALAK

2. And Balak the son of Zippor saw

all that Israel had done

to the Emorites.

3. And Moab was greatly afraid of the people,

because the were many,

and Moab was distressed,

וַיֵּצֵא אֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לְקָרְאֵתָם

הוּא וְכָל-עַמּוּ לְמִלְחָמָה אֶדְרֵי :

מִפְטִיר

34 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה אַל-תִּירָא אֹתוֹ

כִּי בְיָדְךָ

נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוּ

וְאֶת-אַרְצוֹ

וַעֲשֵׂתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָעַמּוֹרִי

אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּהֶשְׁלִיבֹן :

35 וַיִּבְּנוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו

וְאֶת-כָּל-עַמּוּ עַד-בְּרִיתֵי הַשְּׂאִירִיִּלּוּ

עָרֵיד

וַיִּירְשׁוּ אֶת-אַרְצוֹ :

וַיִּירְשׁוּ אֶת-אַרְצוֹ

וַיִּירְשׁוּ אֶת-אַרְצוֹ

CAP. XXII.

1. וַיִּסַּע בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנּוּ

בְּעַרְבֹת מוֹאָב

מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יֵרִיחוֹ :

בָּלָק

2 וַיִּרְא בָּלָק בֶּן-צִפּוֹר

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל

לְעַמּוֹרִי :

3 וַיִּגְרַם מוֹאָב מִפְּנֵי הָעַם הַרְבֵּה

כִּי רַב-הוּא

וַיִּתְקַץ מוֹאָב

with the former king of Moab,

and he has taken all his land out of his hand,

[even] unto the Arnon.

27. Therefore the poets say:

Come ye [to] Heshbon:

Let the city of Sihon be built and established.

28. For a fire

is gone out of Heshbon.

A flame

from the city of Sihon:

It has devoured Ar of Moab.

The lords of the high places of the Arnon.

29. Woe to the, Moab!

Thou art perished O people of Kemosh: He has given his sons [as] fugitives,

and his daughters into captivity.

Unto Sihon, the king of the Emorites.

30. And we have shot at them:

Heshbon is perished

[even] unto Dibon.

And we have laid waste [even] unto Nophah, which [reaches] unto Medebah.

31. Thus Israel dwelt in the land of the Emorites.

32. And Moses sent

to spy out Jazer;

and they captured its suburbs and drove out the Amorites that [were] there.

33. And they turned,

and went up

[by] the way of Bashan:

בְּמֶלֶךְ מוֹאָב הָרֵאשִׁיטוֹן

וַיִּקַּח אֶת-כָּל-אַרְצוֹ מִיָּדוֹ

עַד-אַרְנוֹן :

27. עֲלֵיכֶם יֹאמְרוּ הַמְּשֻׁלִּים

בָּאוּ הַיִּשְׁבִּיבֹן

הַבְּנֵה וְחַבְנֵה עַר סִיחֹן :

28. כִּי-אֵשׁ

יֵצְאָה מִהֶשְׁבֹן

לְהַחֲרִיב

מִקִּרְיַת סִיחֹן

אֶבְרָה עַר מוֹאָב

בְּעֵלֵה בְּבוֹת אַרְנוֹן :

29. אֵי-יִרְדֶּה מוֹאָב

אֶבְדָתָ עַם-בְּמוֹשׁ

נָתַן בָּנָיו פְּלִיטִים

וּבְנֹתָיו בְּשִׁבְתֵּי

לְמֶלֶךְ עַמּוֹרֵי סִיחֹן :

30. וַיִּירָם

אֶבֶד הַיִּשְׁבֹן

עַד-דִּיבֹן

וַנִּשְׁמַע עַד-נֹפֶחַ

אֲשֶׁר עַד-מֵדְבָה :

31. וַיִּשְׁבֹּב יִשְׂרָאֵל

בְּאַרְצֵי הָעַמּוֹרִי :

32. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה

לְבַחֵם אֶת-יַעֲזֹר

וַיִּקְרְדוּ בְּנֵיהֶם

וַיִּירְשׁוּ אֶת-הָעַמּוֹרִי

אֲשֶׁר-שָׁם :

33. וַיִּפְּנוּ

וַיַּעֲלוּ

בְּדֶרֶךְ הַבָּשָׁן

1) Heb., first. 2) Or, they that speak in proverbs say. 3) Or, men. 4) Or, undone; Heb., lost. 5) Or, thrown them down. 6) Or, towns; villages; Heb., daughters. 7) Or, there was none left him remaining. 8) Or, grieved.

30. And the ass said
unto Bil'am:
Am not I thy ass,
upon which thou hast
ridden
since thy existence
until this day?
was I ever wont
to do so to thee?
and he said; No.

31. Then the Lord opened
the eyes of Bil'am,
and he saw the angel
of the Lord
standing in the way,
with his sword drawn
in his hand;
and he bowed [his] head,
and prostrated himself
upon his face.

32. And the angel of
the Lord said unto
him:
Why hast thou smitten
thy ass
these three times?
behold, I am come forth
for a hindrance:
because [thy] way is
perverse
before me.

33. And the ass saw me,
and she turned aside
before me
these three times;
if she had not turned
aside from me,
surely now
I had even slain thee,
but her I had saved
alive.

34. And Bil'am said
unto the angel of the
Lord:
I have sinned;
for I did not know

30. ותאמר האתון אל-בלעם
הלא אנכי אתך אשר-רכבת עלי
מיומך עד-היום הזה
ההספן הספנתי לעשות לך כה
ויאמר, לא:
31. ויגל יהוה את-עיני בלעם
וירא את-מלאך יהוה נצב בדרך
וחרבו שלפה בידו
ויקד
וישתחו לאפיו:
32. ויאמר אליו מלאך יהוה
על-כּה הכית את-אתנך
זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי
לשׂון
כי-ירט הדרך לנגדי:
33. ותראני האתון ותם לפני
זה שלש רגלים אולי נמתה מפני
כי עתה
גם-אתכה הרגתי ואותה החייתי:
34. ויאמר בלעם אל-מלאך יהוה
חטאתי
כי לא ידעתי

and Bil'am smote the ass,
to turn her into the way.

24. Then the angel of God stood in a narrow path [between] the vineyards, a wall [being] on this [side], and a wall on that [side].

25. And the ass saw the angel of the Lord, and she thrust herself against the wall, and crushed Bil'am's foot against the wall;
and he smote her again.

26. And the angel of the Lord went further, and he stood in a narrow place, where [there was] no way to turn either to the right [hand] or to the left.

27. And the ass saw the angel of the Lord, and she lay down under Bil'am; and Bil'am's anger glowed, and he smote the ass with the stick.

28. And the Lord opened the mouth of the ass, and she said to Bil'am: What have I done to thee, that thou hast smitten me these three times?

29. And Bil'am said to the ass: Because thou hast mocked me; had I but a sword in my hand, I would have now killed thee.

ניד בלעם את-האתון להפלתה הדרך:
24. ויעמד מלאך יהוה במישעול הכרמים
גדר מזה וגדר מזה:
25. ותרא האתון את-מלאך יהוה ותתחין ארבע-קרסו ותתחין את-רגל בלעם ארבע-קרסו ויסף להכותה:
26. ויהוה עבר ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנסות ימין ושמאל:
27. ותרא האתון את-מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר-אף בלעם וניד את-האתון בפסק:
28. ויפתח יהוה את-פי האתון ותאמר לבלעם מה-עשית לי כי הכיתני זה שלש רגלים:
29. ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לזו יש-חרב בידו כי עתה הרגתיך:
30. ויאמר בלעם לאתון כי עתה הרגתיך:

1) Or, fence. 2) Or, I would [there] were a sword in my hand, for now I had killed thee. 3) Or, all thy life long. 4) Heb., heading.

9. And now,
I pray you, tarry here
also you
this night,
that I may know
what the Lord will
further speak with me.
20. And God came
unto Bil'am
[at] night,
and he said to him:
If to call thee
the men have come,
rise up, go with them:
but only the word
which I shall speak unto
thee,
that shalt thou do.
שְׁלִישִׁי
21. And Bil'am rose up
in the morning,
and he saddled his ass,
and went
with the princes of Moab.
22. And the anger of the
Lord glowed
because he went;
and an angel of the Lord
placed himself
in the way,
as a hindrance to him;
and he was riding upon
his ass,
and his two servants
[were] with him.
23. And the ass saw
the angel of the Lord
standing in the way,
with his sword drawn
in his hand;
and the ass turned aside
out of the way,
and went into the field;

19. וְעַתָּה
שָׁבוּ נָא בֹזֵה
גַם-אַתֶּם
הַלַּיְלָה
וְאֵדְעָה
מִה-יִסְפַּק יְיָ בְּרַעְמוֹ:
20. וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל-בִּלְעָם
לַיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ
אֲבִדְקָרְא לְךָ
בָּאוּ הָאֲנָשִׁים
קוּם לֶךְ אִתָּם
וְאֵד אֶת-הַדְּבָר
אֲשֶׁר-אֲבַדְרָ אֵלֶיךָ
אֵתוֹ תַּשְׁשֶׂה:
שְׁלִישִׁי
21. וַיָּקָם בִּלְעָם
בַּבֹּקֶר
וַיַּחַבֵּשׁ אֶת-אֲתוֹנֹו
וַיֵּלֶךְ
עִם-שָׂרֵי מוֹאָב:
22. וַיִּחַר-אַף אֱלֹהִים
כִּי-הִלְכָה הוּא
וַיִּתְנַצֵּב מַלְאָךְ יְהוָה
בַּדֶּרֶךְ
לְשִׁטּוֹן
וְהוּא רֹכֵב עַל-אֲתוֹנוֹ
וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ:
23. וַתֵּרָא הַאֲתוֹן
אֶת-מַלְאָךְ יְהוָה
נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ
וַחֲרָבוֹ שְׂרוּפָה בְּיָדוֹ
וַתִּטַּח הַאֲתוֹן
כִּוְ-בַדְּרָה
וַתֵּלֶךְ בַּעֲרָה

and he said unto the
princes of Balak:
Go unto your land:
for the Lord refuses to
permit me
to go with you.
14. And the princes of
Moab rose up,
and they came unto
Balak,
and said:
Bil'am refuses
[to] come with us.
15. And Balak sent yet
again princes,
more, and more honor-
able
than these.
16. And they came unto
Bil'am,
and they said to him:
Thus has said
Balak the son of Zippor:
Let nothing, I pray thee,
hinder thee
from coming unto me.
17. For I will honor thee
greatly,
and whatsoever thou
sayest unto me
I will do;
come therefore, I pray
thee,
curse for me
this people.
18. And Bil'am answered,
and he said
unto the servants of
Balak:
If Balak would give me
his house full
of silver and gold,
I cannot transgress
the order of the Lord,
my God,
to do
a small or a great
[thing].

וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרֵי בָלָק
לְכוּ אֶרְצְכֶם
כִּי מֵאֵן יְהוָה דִּתְמִי
לְהֵלֵךְ עִמָּכֶם:
14. וַיָּקוּמוּ שָׂרֵי מוֹאָב
וַיָּבֹאוּ אֶל-בִּלְעָם
וַיֹּאמְרוּ
מֵאֵן בִּלְעָם
הֲקֵד עִמָּנוּ:
15. וַיִּשְׁלַח עוֹד בָּלָק
שְׂלֵחַ שָׂרִים
רַבִּים וְנֹכְבָדִים
מֵאֵלָה:
16. וַיָּבֹאוּ אֶל-בִּלְעָם
וַיֹּאמְרוּ לוֹ
כֹּה אָמַר
בָּלָק בֶּן-צִיפּוֹר
אֶל-נָא תִפְנֵעַ
מִהֲקֵד אֵלַי:
17. וְכִי-יִבְדַּד אֲבַדְדְךָ
כִּי-אֵד
וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי
אֲשִׁשָּׂה
וְכִי-נָא
קָבַח-לִי
אֵת הָעָם הַזֶּה:
18. וַיִּשָּׁן בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר
אֶל-עַבְדָּיו בָּלָק
אֲבִי-יִתְּנֵן לִי בָּלָק
מְלֵא בֵיתוֹ
כֶּסֶף וְזָהָב
לֹא אֲוַכַּל לְעַבֵּר
אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהָי
לְעִשׂוֹת
קִטְמָה אוֹ גְדוּלָה:

1) Or, give me leave. 2) Or, go beyond. 3) Or, more or less,

And ⁶the number
of the fourth [part] of
Israel?
Let my soul die
the death of the right-
eous.
And let my last end be
like his!
11. And Balak said
unto Bil'am:
What hast thou done to
me?
to curse my enemies I
took thee,
and, behold, thou hast
even blessed [them].
12. And he answered,
and said:
Is it not [so]?
what the Lord put
in my mouth,
that I must take heed
to speak.
13. And Balak said unto
him:
Come, I pray thee, with
me
unto another place,
from where thou mayest
see ⁶it;
only the utmost [part]
of ⁶it thou wilt see,
but all of ⁶it thou
wilt not see;
and curse ⁶it for me
from there.
14. And he took him
[into] the field of
Zophim,
unto the top of Pisgah,
and he built seven altars,
and offered a bullock
and a ram
on [every] altar.
15. And he said unto
Balak:
Stand here
by thy burnt-offering,
and I will meet [the
Lord] yonder.
16. And the Lord met
(unto) Bil'am,
and he put a word in his
mouth,

וּמִסְפָּר
אֶת-דָּבַע יִשְׂרָאֵל
תָּמֹת נַפְשִׁי
כֹּוֹת יִשְׁרָיִים
וְתֵהִי אַחֲרֵיתִי כִּכְהֹוֹ:
11. וַיֹּאמֶר בְּלָק
אֶל-בִּלְעָם
כִּי הִנֵּה עָשִׂיתָ לִּי
לְקַבֵּל אֵינִי כְקִדְמֹתֶיךָ
וְהִנֵּה בִרְכַת בְּרַךְ:
12. וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
הֲלוֹא
אֵת אֲשֶׁר יִשְׂם יְהוָה
בְּפִי
אֵתוֹ אֲשַׁמֵּר לְבַרְךָ:
חֲמִישִׁי
13. וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּלָק
לֵךְ-נָא אִתִּי
אֶרְמָקוֹם אַחֵר
אֲשֶׁר תִּרְאֶנּוּ מִשָּׁם
אִפְסִם קִצְחוֹ תִרְאֶה
וּבְדֹךָ לֹא תִרְאֶה
וּקְבֹנוּ לִי מִשָּׁם:
14. וַיִּקְחֵהוּ
עֵדְהָ צִפִּים
אֶרְדֵּי-רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
וַיִּבֶן שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת
וַיַּעֲלֶה פָר וְאֵיזִד
בְּמִזְבְּחָם:
15. וַיֹּאמֶר אֶל-בְּלָק
הֲתִנָּצֵב פֹּה
עַד-עֹלְתֵךָ
וְאֵנֹכִי אֶקְרָה פֹּה:
16. וַיִּקְרַר יְהוָה
אֶל-בִּלְעָם
וַיִּשֶׂם דְּבָר בְּפִיו

I will tell thee;
and he went ¹[to] a bare
height.
4. And God met
(unto) Bil'am:
and ²he said unto him:
The seven altars
I have prepared,
and I have offered a
bullock and a ram
on [every] altar.
5. And the Lord put a
word
in Bil'am's mouth,
and he said,
Return unto Balak,
and thus speak.
6. And he returned unto
him,
and, behold, he was stand-
ing by his burnt-offering,
he, and all the princes
of Moab.
7. And he took up his
parable.
and said:
From Aram
has brought me Balak,
the king of Moab,
Out of the mountains
of the east:
Come, curse me Jacob,
And come, ³defy Israel.
8. How shall I curse,
whom God has not
cursed?
And how shall I defy,
[whom] the Lord has
not defied.
9. For from the top of
[the] rocks
I see him,
And from the hills I
behold him;
Lo, it is a people [that]
dwells alone,
And among the nations
it shall not be reckoned.
10. Who can count
the dust⁴ of Jacob.

וְהַגִּדְתִּי לָךְ
וַיִּקְרַע שִׁפְטָי:
4. וַיִּקְרַע אֱלֹהִים
אֶל-בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֶת-שִׁבְעַת הַמִּזְבְּחוֹת
עָרַכְתִּי
וְאֵעֲלֶה פָר וְאֵיזִד
בְּמִזְבְּחָם:
5. וַיִּשֶׂם יְהוָה דְּבָר
בְּפִי בִלְעָם
וַיֹּאמֶר
שׁוּב אֶל-בְּלָק
וְכַה תְּדַבֵּר:
6. וַיָּשׁוּב אֵלָיו
וְהִנֵּה נֹצֵב עַל-עֹלְתוֹ
הוּא וְכָל-יְשָׁרָיִי מִזֹּאֵב:
7. וַיִּשָּׂא מְסָלוֹ
וַיֹּאמֶר
מִן-אַרָּם
בָּאוּ אֵלַי
יְנַהֵנִי בְלָק
מֶלֶךְ-מוֹאָב
מִהַרְרֵי-קִדְמוֹת
קְרָה אֶרְבֶּה לִּי יַעֲקֹב
וּקְרָה וְזָעַמָּה יִשְׂרָאֵל
8. מַה אֶקְבֹּה
לֹא קִבְּהָ אֵל
וְמַה אֶזְעֵם
לֹא זָעַם יְהוָה:
9. מִן-רֹאשׁ צִרִים
אֶרְאֶנּוּ
וּבְהִנָּבְעוֹת אֲשִׁירֵנוּ
הוּא-עָם לְבִדְדוֹ יִשְׁכֵּן
וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשָּׁב:
10. מִי מִנְּהַ
עֹפֵר יַעֲקֹב

1) Or, solitary; or, thoughtfully alone. 2) I. e., Bil'am. 3) Heb., be wroth against Israel. 4) See Gen. 18, 16. 5) Or, number. 6) Or, them. 7) Or, shalt.

that shall I speak.
 רביעי
 39. And Bil'am went
 with Balak,
 and they came [unto]
 Kiriath-huzoth.
 40. And Balak sacrificed
 oxen and sheep,
 and he sent to Bil'am,
 and to the princes
 that [were] with him.
 41. And it came to pass
 in the morning,
 that Balak took
 Bil'am,
 and he brought him up
 [into] the high places of
 Ba'al;
 and he saw from there
 the utmost [part] of the
 people.
 כן
 And Bil'am said
 unto Balak:
 Build me here
 even altars,
 and prepare me here
 even bullocks
 and seven rams.
 And Balak did
 as Bil'am had spoken;
 and Balak and Bil'am
 offered
 a bullock and a ram
 on [every] altar.
 And Bil'am said
 unto Balak:
 Stand by thy burnt-
 offering,
 and I will go;
 perhaps the Lord will
 come
 to meet me;
 and whatsoever he will
 show me

אתו אדבר :
 רביעי
 39. ויילך בלקם
 עם-בלק
 ויבאו קריית הוזות :
 40. ויזבח בלק
 בקר וצאן
 וישלח לבלקם
 ו לש קים
 אשר אחו :
 41. ויהי בבקר
 וישלח בלק
 את-בלקם
 ויעלהו
 במצות בעל
 וירא משם
 קצה העם :
 CAP. XXIII.
 1. ויאמר בלקם
 אל-בלק
 בנה לי בזה
 שבעה מזבחת
 וקח לי בזה
 שבעה פרים
 ושבעה אילים :
 2. ויעש בלק
 כאשר דבר בלקם
 ויעל בלק ובלקם
 פר ואיל במזבח :
 3. ויאמר בלקם
 לבלק
 התעצב עלי-עלתך
 ואדכה
 ואני יקרה יתנה
 לקראתי
 ודבר מה-יראני

that thou art standing
 against me in the way;
 now therefore,
 if [it be] ¹displeasing in
 thy eyes,
 I will get me back again.
 35. And the angel of the
 Lord said
 unto Bil'am:
 Go with the men;
 but only the word
 which I shall speak unto
 thee,
 that thou shalt speak;
 and Bil'am went
 with the princes of
 Balak.
 36. When Balak heard
 that Bil'am was come,
 then he went out to
 meet him
 unto the city of Moab,
 which is upon the border
 of the Arnon,
 which is at the ²end of
 the border.
 37. And Balak said
 unto Bil'am:
 Did I not earnestly send
 unto thee
 to call thee?
 Why hast thou not come
 unto me?
 indeed,
 am I not able to honor
 thee?
 38. And Bil'am said
 unto Balak:
 Behold, I am come unto
³thee:
 am I now at all able {
 [to] speak any thing?
 the word
 that God puts
 in my mouth.

כי אתה נצב
 לקראתי בדרך
 עתה
 אם ירע בעיניך
 אשובה כי :
 35. ויאמר מלאך ה'
 אל-בלקם
 הך עם האנשים
 ו אפם את הדבר
 אשר-אמר אלך
 אתו תדבר
 וילך בלקם
 עם-שאר בלק :
 36. וישמע בלק
 כי-בא בלקם
 ויצא לקראתו
 אל-עיר מואב
 אשר-על-גבול ארנן
 אשר בקצה הגבול :
 37. ויאמר בלק
 אל-בלקם
 הלא שלח שלחתי
 אליך
 לקראתך
 קמה לא-הלכת אלי
 האמנם
 לא אוכל פדוך :
 38. ויאמר בלקם
 אל-בלק
 הנה-באתי אליך
 עתה
 היכל אוכל
 דבר מאמה
 הדבר
 אשר ישום אלתים
 בפי

1) Heb., evil. 2) Or, uttermost. 3) Or, thee now; [but] am I at all able.

O Jacob,
 Thy dwellings, O Israel :
 6. As ⁶valleys are they spread forth,
 As gardens by the river-side;
 As the aloe-trees
 [which] the Lord has planted,
 As cedar trees beside the waters.
 7. Water shall flow from his buckets,
 And his seed [shall be] in many waters,
 And his king shall be higher than Agag,
 And his kingdom shall be exalted.
 8. God,
⁷who brought them forth out of Egypt,
 Is to hlm like the strength of the wild-ox;
 He shall devour nations,
 hls adversaries,
 And shall break their bones,
 And smite [them] through [with] his arrows.
 9. He couched, he lay down
 as a lion, and as a lioness;
 Who shall rouse him up?
 Every one that blesses thee be blessed,
 And every one that curses thee be cursed.
 10. And Balak's anger glowed
 against Bil'am,
 and he ⁸smote his hands together;
 and Balak said
 unto Bil'am:
 To curse my enemies I called thee,
 and, behold, thou hast even blessed [them] these three times.
 11. And now flee thou
 unto thy place;
 I ⁹thought,
 I shall greatly honor thee;
 but, behold, the Lord kept thee back

יֵעָקֹב
 מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל :
 6. כַּנְּחָלִים נִפְּצוּ
 כַּגַּדְנֵי שְׂדֵי נְהַר
 כַּאֲלוֹת
 נִטְעַתְּ יְהוָה
 כַּאֲדָמִים בְּצִדֵי הַמַּיִם :
 7. מַיִם יִצְּקוּ מִבְּרִיתוֹ
 וְזֶרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים
 וְיָמֻךְ מֵאַגָּג
 וְיִמְלֹךְ מַמְלַכְתּוֹ :
 8. אֱלֹהִים
 מִיּוֹצֵאֵם מִמִּצְרָיִם
 כִּתְּוֵעַת רֵאֵם לוֹ
 יֵאכֹל גּוֹיִם
 צְדִיּוֹ
 וְעִצְמוֹתֵיהֶם יִגָּרֵם
 וְיִחַצֵּן יְמֵהֶן :
 9. כָּרַע שָׁכֵב
 כַּאֲרִי וְכַלְבָּיָא
 מִי יִקְמְצֵנו
 מְבָרְכֵךָ כְּרוֹד
 וְאֹרְרֵךָ אֲרוּר :
 10. וַיִּחַר-אַף בְּלֶק
 אֶל-בִּלְעָם
 וַיִּסְפֹּק אֶת-כַּפָּיו
 וַיֹּאמֶר בְּלֶק
 אֶל-בִּלְעָם
 לָקַח בְּאִזְבִּי קְרָאתֶיךָ
 וְהִנֵּה בְרַכְתָּ בְּרוּךְ
 זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים :
 11. וְעַתָּה, בְּרַח-לְךָ
 אֶל-מְקוֹמְךָ
 אֲמַרְתִּי
 בְּבָרַךְ אֲבָרְכֶךָ
 וְהִנֵּה מְנַעַךְ יְהוָה

Build me here
 seven altars,
 and prepare me here
 seven bullocks
 and seven rams.
 30. And Balak did
 as Bil'am had said,
 and he offered a bullock
 and a ram
 on [every] altar.

כד

1. When Bil'am saw
 that [it was] ¹pleasing in
 the eyes of the Lord
 to bless Israel,
 then he went not,
 as at other times,
 to ²meet [with] enchant-
 ments,
 but he set his face to-
 ward the wilderness.
 2. And Bil'am lifted up
 his eyes,
 and he saw Israel
 abiding according to
³his tribes;
 and [there-] came upon
 him
 the spirit of God.
 3. And he took up his
 parable,
 and said:
⁴[Thus] says Bil'am
 the son of Be'or,
 And ⁴[thus] says the man
 whose eye is ⁵closed.
 4. ⁴[Thus] says
 he who hears the words
 of God,
 Who sees the vision of
 the Almighty,
 Falling down, and
 having his eyes open.
 5. How goodly are thy
 tents.

בְּנִהְיֵי בֹוֹה
 שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת
 וְהִקְנֵן לִי בֹוֹה
 שִׁבְעָה פְּרִים
 וְשִׁבְעָה אֵילִים :
 30. וַיַּעַשׂ בְּלֶק
 כַּאֲשֶׁר אָמַר בִּלְעָם
 וַיִּזְעַר פָּר וְאֵיז
 כַּמִּזְבְּחֹת :

CAP. XXIV.

1. וַיֵּרָא בִּלְעָם
 כִּי מִזֶּבֶעַי יִי
 לְבָרֵךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא-הִלְךָ
 כַּפְּעֵם-כַּפְּעֵם
 לְקַרְאֹת נְהִשִּׁים
 וַיִּשֶׁת אֶל-הַמִּדְבָּר
 פָּנָיו :
 2. וַיִּשָּׂא בִּלְעָם
 אֶת-עֵינָיו
 וַיֵּרֶא אֶת-יִשְׂרָאֵל
 שֹׁבְנֵי לִשְׁבָטָיו
 וְהִתְהַוְּ עֲדָיו
 רוּחַ אֱלֹהִים :
 3. וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ
 וַיֹּאמֶר
 נָאִם בִּלְעָם
 בְּנֵי כְעֹר
 וְנָאִם הַנְּבָר
 שְׁתָּם הָעֵינֹן :
 4. נָאִם
 שֹׁמֵעַ אֲמַר־אֵל
 אֲשֶׁר מַחֲזֵה שְׂדֵי
 יִחַזֵּה
 נִפְּל וְנִגְלוּ עֵינָיו :
 5. מַה טֹּבוֹ אֱהַיְדֵה

1) Heb., good. 2) Or, seek for enchantments. 3) Or, their. 4) Or, [This is] the saying. 5) Or, opened. 6) Or, streams. 7) See foot notes 3-5 to page 72. 8) Or, struck. 9) Heb., said.

⁷In Israel;
⁸In due time it shall be said
⁹to Jacob and ⁹to Israel.

¹⁰What God has wrought.

24. Behold [it is] a people
[that] shall rise up as a
lioness.
And as a lion he shall
lift himself up:
He shall not lie down
until he eat [of the] prey.

And drink the blood of
[the] slain.

25. And Balak said
unto Bil'am:

Neither curse ¹¹it at all,
nor bless ¹¹it at all.

26. And Bil'am answered
and he said unto Balak:
Have I not spoken unto
thee,
saying:

All that the Lord speaks,
that I must do.

¹²שָׁשִׁי
27. And Balak said
unto Bil'am:

Come, I pray thee,
I will take thee
unto another place;
perhaps it may be
¹³right
in the eyes of God
that thou mayest curse
¹⁴for me from there.

26. And Balak took
Bil'am
[to] the top of Pe'or,
which looks down
upon the desert.

28. And Bil'am said
unto Balak:

בְּיִשְׂרָאֵל
כָּעֵת יֵאָמֵר
כִּי־עֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
מִה־פֶּשַׁע אֶרֶץ :

24. הֲלוֹ־עַם
כָּל־בָּיִא יָקוּם
וְכִבְיָא יִתְנַשֵּׂא
לֹא יִשְׁכַּב
עַד־יֹאכַל מְרִירָה

וּבְדַם־חַדְקִים יִשְׁתָּה :

25. וַיֹּאמֶר בָּלָק
אֶל־בִּלְעָם

גַּם־קֹב לֹא תִקְבְּנֵהוּ
גַּם־בִּרְכֶה לֹא תִבְרַכְנֵהוּ

26. וַיַּעַן בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֶל־בָּלָק
הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר

כָּל־אֲשֶׁר־יְדַבֵּר יְהוָה
אֲתוּ אֲעִשֶׂה :

¹⁵שָׁשִׁי
27. וַיֹּאמֶר בָּלָק
אֶל־בִּלְעָם
קֵבֵה נָא
אֶת־חֶךְךָ
אֶת־מְקוֹם אַחֵר
אוֹלֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי־עֵינֵי הָאֱלֹהִים
וְקִפְתוּ לִי מִנְשֵׁם :
28. וַיִּקַּח בָּלָק
אֶת־בִּלְעָם
רֹאשׁ הַבְּעִוֹר
הַגִּזְקִיף

עַד־כִּנֵּי הַיְשִׁימוֹן :
29. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
אֶל־בָּלָק

and said:
Return unto Balak,
and thus speak.

17. And he came unto
him,
and, behold, he was stand-
ing by his burnt-offering,
and the princes of Moab
with him:
and Balak said to him:
What has the Lord
spoken?

18. And he took up his
parable,

and said:
Rise up, Balak, and hear:

Hearken unto me,
thou son of Zippor.

19. God is not a man,
that he should lie,
Nor the son of man,
that he should repent:
Has he said,

and will he not do [it] ?
Or has he spoken,

and will he not fulfil it ?
20. Behold, [to] bless I
have received [word].
And he has blessed,
and I cannot reverse it.

21. He has not beheld
wrong
in Jacob;
Nor has he seen ²per-
verseness
in Israel;
The Lord his God is with
him,
And the shout of a king
is among him.

22. God,
³who brought them forth
out of Egypt,
⁴Is to him like the
⁵strength of the wild-ox.
23. ⁶For there is no
enchantment
⁷in Jacob;

Nor is there any divina-
tion

וַיֹּאמֶר
שׁוּב אֶל־בָּלָק
וְכַה תְּדַבֵּר :

17. וַיָּבֵא אֵלָיו
וַהֲנֶה נֹצֵב עַל־עֹלֹתָיו
וַיִּשְׁרִי כְמוֹאֵב אִתּוֹ
וַיֹּאמֶר לוֹ בָּלָק
מִה־דִבְרֵךְ יְהוָה :

18. וַיִּשָּׂא מִשְׁפָּרוֹ

וַיֹּאמֶר
קוּם בָּלָק וּשְׁמַע
הִאֲזִינָה עֲדִי
בְּנֵי צִפּוֹר :

19. לֹא אִישׁ אֵל
וַיִּכְזֹּב
וְכֵן־אָדָם
וַיִּתְנַחֵם
הֲהוּא אָמַר
וְלֹא יַעֲשֶׂה
יְדַבֵּר

וְלֹא יִקְמֹנֶה :
20. הִנֵּה נִתְּנָה לִּי לְקַחְתִּי
וַיְבָרַךְ
וְלֹא אֲשִׁיבָנָה :

21. לֹא־הִבִּיט אֵוֶן
בְּיַעֲקֹב
וְלֹא־רָאָה עֲמָל
בְּיִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ
וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ :

22. אֵל
מֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם
כְּתוּעַף־רֶאֶם לוֹ :

23. כִּי לֹא־נַחֲשׁ
בְּיַעֲקֹב
וְלֹא־קִסָּם

1) Heb., give ear. 2) Heb., trouble. 3) or, brings them forth out of Egypt; he has as it were the strength, etc. 4) Or, horns; heights. 5) Or, ox-antelope. 6) Or, Surely. 7) Or, against. 8) Or, Now it shall be said. 9) Or, of. 10) Or, What has God wrought! 11) Or, them.

a man of the children of Israel came.

and brought unto his brethren a Midianitish [woman]

before the eyes of Moses,

and before the eyes of all the congregation of the children of Israel,

while they were weeping

[at] the door of the tent of meeting.

מפטר

7. When [there] saw [it] Phinehas, the son of El'azar,

the son of Aaron the priest, then he rose up from the midst of the congregation, and he took a spear in his hand.

8. And he went

after the man of Israel into the pavilion,

and he thrust both of them through, the man of Israel,

and the woman

through her body:

and the plague was stayed from the children of Israel.

9. And [there] were

those that died in the plague

four and twenty thousand.

PINCHAS

10. And the Lord spoke unto Moses, saying:

11. Phinehas, the son of El'azar, the son of Aaron the priest, has turned away my wrath

איש מבני ישראל בא

ויקרב אל אחיו את המדינית

לעניני משה

ויקניני פדעבת בני ישראל

והמה ככום

פתח אהל מועד :

מפטר

7. וירא פינחס

בן אלעזר

בן אהרן הכהן

ויקם בתוך הקהלה

ויקח רומח בידו :

8.

ויבא

אחר איש ישראל

אל הקנף

וידקר את שניהם

את איש ישראל

ואת האשה

אל קנפתה

ותעצר המגפה

מעל בני ישראל :

9.

ויהיו

מתים במגפה

ארבעה ועשרים

אנף :

פינחס

10. וידבר יי אל משה

לאמר :

11. פינחס בן אלעזר

בן אהרן הכהן

השיב את חמתי

And they shall afflict Asshur and they shall afflict Eber.

And he also

[shall come] to destruction.

25. And Bil'am rose up,

and went,

and returned to his place:

and Balak also

went (to) his way.

כה

1. And Israel abode in Shittim;

and the people began to commit whoredom with the daughters of Moab.

2. And they called (to) the people to the sacrifices of their gods:

and the people ate,

and prostrated themselves to their gods:

3. And Israel joined himself to Baal-peor;

and the anger of the Lord glowed against Israel.

4. And the Lord said unto Moses: Take

all the heads of the people,

and hang them before the Lord against the sun,

that [there] may turn away

the fierce anger of the Lord

from Israel.

5. And Moses said

unto the judges of Israel:

Slay you every one his men that have joined

themselves

to Baal-peor.

6. And, behold,

וענו אשור

וענו עבר

ונם הוא

עדי אבד :

25. ויקם בלעם

ויגד

וישב למקומו

ונם בצק

הקה לדרכו :

CAP. XXV.

1. וישב ישראל

בשטים

ויחל העם לזנות

אל בנות מואב :

2. ותקראן לעם

זובחי אלהיהן

ויאכל העם

וישתחוו לאלהיהן :

3. ויצמד ישראל

לבעל פעור

ויחר אף יהוה

ב ישראל :

4. ויאמר יי אל משה

קח

את כל ראשי העם

והקע אותם ליהוה

נגד השמש

וישב

הרון אף יהוה

מישראל :

5. ויאמר משה

אל שפתי ישראל

הרגו איש אנשיו

הנצבדים

לבעל פעור :

6. והנה

1) To find out those guilty of idolatry, and sentence them. 2) I. e., the idolators. 3) Or, Javelin.

17. I see him,
but not now;
I behold him,
but not nigh;
[There] shall step forth
a star out of Jacob,
And a sceptre shall rise
out of Israel.
And shall smite through
the corners of Moab,
And break down all
the children of S'het'h.
18. And Edom shall be
a possession,
Seir also shall be a
possession
for his enemies;
While Israel does
valiantly.
19. And out of Jacob
shall one have dominion,
And shall destroy the
remnant
from the city.
20. And he looked [on]
Amalek,
and he took up his
parable,
and said,
The first of nations is
Amalek,
But his latter end
[shall come] to
destruction.
21. And he looked [on]
the Kenite,
and took up his parable,
and said:
Strong is thy dwelling-
place,
And set in the rock
is thy nest.
22. Nevertheless, the
Kenite shall be wasted,
How long?
Asshur will carry thee
away captive.
23. And he took up his
parable,
and said:
Alas, who shall live
when God does this?
24. But ships [shall come]
from the coast of Kittim,

17. אֶרְאֶנּוּ
וְלֹא עַתָּה
אֶשׁוּרֶנּוּ
וְלֹא קְרוֹב
דָּרָךְ פּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב
וְקֶסֶף שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל
וְיִכְחַץ כַּפְּאֵתוֹ בְּמוֹאָב
וְיִבְרֹךְ כָּל-בְּנֵי-שֵׁתַח
18. וְהָיָה אֶדוֹם יְרֵשָׁה
וְהָיָה יְרֵשָׁה שֵׁעִיר
אֵיבָיו
וְיִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה חַיִּים
19. וְיֵרֵד מִיַּעֲקֹב
וְהָאֶחָד יִשְׁרֹד
מִן-הָעִיר
20. וַיֵּרֶא אֶת-עַמְלֵק
וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר
רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמֻלָּק
וְאַחֲרֵיהֶן
עַד אֵבֶד
21. וַיֵּרֶא אֶת-כְּנִזִּי
וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר
אֵיכָן מוֹשְׁבָהּ
וַיֵּשֶׁב בְּפֶלֶע
קִנְיָה
22. כִּי אִם-יִהְיֶה
לְבָשֶׂר קָוֹ
עַד-מָה
אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּהּ
23. וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר
אֵי מִי יִחִי
מִשְׁכּוֹן אֵל
24. וְצִיִּים מִן-כִּיֻּם בָּתִּים

from honor.
12. And Bil'am said
unto Balak:
Is it not [so]?
also unto thy messen-
gers,
whom thou hast sent
unto me.
I have spoken, saying:
13. If Balak would give me
his house full
of silver and gold,
I cannot transgress
the order of the Lord,
to do good
or evil
out of my own heart:
what the Lord speaks,
that I must speak.
שְׁבִיעִי
שְׁבִיעִי
14. And now,
behold, I go to my
people:
come, I will advertise thee
what this people shall do
to thy people
in the latter days.
15. And he took up his
parable,
and said:
[Thus] says Bil'am
the son of Be'or,
And [thus] says the man
whose eye is closed.
16. [Thus] says
he who hears the words
of God,
And knows the know-
ledge of the Most High,
Who sees the vision of
the Almighty,
Falling down, and
having his eyes open.

מִכְבוֹד
12. וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
אֶל-בָּלָק
הֲלֹא
גַם אֶל-מַלְאָכָי
אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַי
דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר
13. אִם-יִתְּנֵנִי בָּלָק
מֵלֵא בֵיתוֹ
כֶּסֶף וְזָהָב
לֹא אֶעֱבֹל לְעֵבֹל
אֶת-פִּי יְהוָה
לְעֲשׂוֹת טוֹבָה
אוֹ רָעָה
מִלְבִּי
אֲשֶׁר-יִדְבַר יְהוָה
אֵתוֹ אֲדַבֵּר
שְׁבִיעִי
שְׁבִיעִי
14. וְעַתָּה
הִנְנִי הולֵךְ לְעַמִּי
דַּבֵּר אֲשַׁעֲרֶה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם
הַזֶּה
לְעַמִּי
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
15. וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר
נָאִם בִּלְעָם
בְּנֹו בְעוֹר
וְנָאִם הַגֹּבֵר
שֵׁתָם הַעִוִּן
16. נָאִם
שֹׁמֵעַ אִמְרֵי-אֵל
וְיָדַע בְּעֵת עֲלִיוֹן
מִמְחֹזֵה שְׁבִי יְהוָה
נִפְלַל וְנִדְוִי עֵינָיו

1) Or, inform; or, advise thee against what, etc. 2) Or, pierce. 3) Or, destroy. 4) Or, violence; or, tumult. 5) Or, establishes him?

	את חמשים ומאתים איש	שני	שני
two hundred and fifty men.		5. Beuben.	5. ראובן
and they became (for) a sign.	ויהיו להם:	the first-born of Israel;	בכור ישראל
11. But the sons of Korah did not die.	11. ובני קרח לא-מתו:	the sons of Reuben;	בני ראובן
12. The sons of Simeon by their families:	12. בני שמעון למשפחתם	[of] Hanoeh,	חנוך
of Nemuel.	לנמואל	the family of the Hanoehites;	משפחת החנכי
the family of the Nemuelites;	משפחת הנמואלי	of Pallu.	פלוא
of Jamin.	משפחת הימיני	the family of the Palluities.	משפחת הפלאי:
the family of the Jaminites;	משפחת הימיני	6. Of Hezron.	6. לחצרן
of Jachin.	משפחת הימיני	the family of the Hezronites;	משפחת החצרוני
the family of the Jachinites.	משפחת הימיני	of Carmi	לכרמי
13. Of Zerah.	13. לזרח	the family of the Carmites.	משפחת הכרמי:
the family of the Zerahites;	משפחת הזרחי	7. These [are]	7. אלה
of Shaul.	משפחת הזרחי	the families of the Reubenites;	משפחת הראובני
the family of the Shaulites.	משפחת השאולי:	and their numbered were	ויהיו פקדיהם
14. These [are]	14. אלה	three and forty thousand	שלושה וארבעים
the families of the Simeonites.	משפחת השמעוני	and seven hundred	ושבע מאות
two and twenty thousand and two hundred.	שנים ועשרים אלה ומאתים:	and thirty.	ושלשים:
15. The sons of Gad after their families:	15. בני גד למשפחתם	8. And the sons of Pallu;	8. ובני פלוא
of Zephon.	לצפון	Elliab.	אליאב:
the family of Zephonites:	משפחת הצפוני	9. And the sons of Elliab;	9. ובני אליאב
or Haggi,	קחגי	Nemuel.	נמואל
the family of the Haggites;	משפחת הקגי	and Dathan, and Abiram;	ודתן ואבירם
of Shuni,	משפחת השוני:	[these are] that Dathan and Abiram.	הוא-דתן ואבירם
the family of the Shunites.	משפחת השוני:	[who were] called of the congregation.	קראי העדה
16. Of Ozni.	16. לאזני	who made a strife	אשר העז
the family of the Oznites;	משפחת האזני	against Moses and against Aaron	על-משה ועל אהרן
of Eri.	קערי	in the company of Korah.	בעדת-קרח
the family of the Erites.	משפחת הערי:	when they made a strife against the Lord.	בהצתם על-יהוה:
17. Of Arod.	17. לארוד	10. And the earth opened	10. ותפתח הארץ
the family of the Arodites;	משפחת הארודי	its mouth.	את-פיה
of Areli,	לאראלי	and swallowed them up	ותבלע אתם
the family of the Arellites.	משפחת האראלי:	with Korah.	ואת-קרח
		when that company died,	במות העדה
		[and] when the fire devoured	באכל האש

1) Or, those that were numbered of them were.

with their wives,
 wherewith they have
 beguiled you
 in the matter of Pe'or,
 and in the matter of
 Cozbi,
 the daughter of the chief
 of Midian,
 their sister,
 who was slain
 on the day of the plague
 about the matter of
 Pe'or.

כו

1. And it came to pass
 after the plague,
 that the Lord said unto
 Moses
 and unto El'azar
 the son of Aaron the
 priest,
 saying:

2. Take the sum
 of all the congregation
 of the children of Israel,
 from twenty years old
 and upward,
 by their fathers' houses,
 every one that is able
 to go forth [in the] army
 in Israel.

3. And Moses and
 El'azar the priest
 spoke
 with them
 in the plains of Moab
 by the Jordan [opposite]
 Jericho,
 saying:

4. [Number the people]
 from twenty years old
 and upward,
 as the Lord had com-
 manded Moses
 and the children of
 Israel,
 who came forth
 out of the land of Egypt.

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־נִפְּלוּ לָכֶם
 עַל־דִּבְרֵי פְעֹוֹר
 וְעַל־דִּבְרֵי כּוֹזְבִי
 בַת־נִשְׂאֵי מִדְיָן
 אֲחֹתָם
 הַמָּכָה
 בְּיוֹם־הַמַּגֵּפָה
 עַל־דִּבְרֵי פְעֹוֹר :

CAP. XXVI.

1. וַיְהִי
 אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה אֲסָקָא
 וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 וְאֶל אֶלְעָזָר
 בְּנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
 לֵאמֹר :
 2. שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁוֹן
 כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִכֹּהֵן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְכֹל־עֹלָם
 לְבֵית אֲבוֹתָם
 כָּל־יֵצֵא צֶבֶא
 בְּיִשְׂרָאֵל :
 3. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
 וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 אֲתָם
 בְּעֵרְבַת מוֹאָב
 עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ
 לֵאמֹר :
 4. מִכֹּהֵן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְכֹל־עֹלָם
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַיֹּצֵאִים
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

from the children of
 Israel,
 in that he was jealous
 with my jealousy
 in their midst,
 [so] that I did not
 consume
 the children of Israel
 in my jealousy.
 12. Therefore say:
 I give to him
 my covenant of peace.
 13. And it shall be to him,
 and to his seed after him,
 a covenant of a perpet-
 ual priesthood:
 because he was jealous
 for his God,
 and he made atonement
 for the children of Israel.
 14. And the name
 of the man of Israel,
 who was slain
 with the Midianitish
 [woman],
 [was] Zimri, the son of
 Salu,
 a chief of a fathers'
 house
 of the Simeonites.
 15. And the name
 of the woman that was
 slain,
 the Midianitish,
 [was] Cozbi, the
 daughter of Zur:
 he was the head of the
 people of a fathers'
 house in Midian.
 16. And the Lord spoke
 unto Moses,
 saying:
 17. Vex
 the Midianites,
 and smite them.
 18. For
 they are vexing you

מֵעַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּקִנְיָאוֹ אֶת־קִנְיָאֹתַי
 בְּתוֹכָם
 וְלֹא־כִדְדִיתִי
 אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּקִנְיָאֹתַי :
 12. לֵבֶן אֲמַר
 הִנְנִי נֹתֵן לוֹ
 אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם :
 13. וְהִיְתָה לוֹ
 וּלְזֵרֹעוֹ אַחֲרָיו
 בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם
 תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא
 לְאֱלֹהָיו
 וַיַּכֶּפֶר
 עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 14. וְשֵׁם
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמָּכָה
 אֲשֶׁר הָפָה
 אֶת־הַמִּדְיָנִית
 זִמְרִי בֶן־סְלוּ
 נִשְׂאֵי בֵת־אָב
 לְשִׁמְעוֹנִים :
 15. וְשֵׁם
 הָאִשָּׁה הַמָּכָה
 הַמִּדְיָנִית
 כּוֹזְבִי בַת־צֹוֹר
 רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית־
 אָב בְּמִדְיָן הוּא :
 16. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר :
 17. צָוֹר
 אֶת־הַמִּדְיָנִים
 וְהָכִיתֶם אוֹתָם :
 18. כִּי
 צָרְרִים הֵם לָכֶם

1) Or, oppress. 2) Or, adversaries to you. 3) Heb., about.

38. The sons of Benjamin

after their families:

of Bela,

the family of the

Belaites:

of Ashbel,

the family of the

Ashbelites:

of Ahiram,

the family of the

Ahiramites:

39. Of Shephupham,

the family of the

Shuphamites:

of Hupham,

the family of the

Huphamites.

40. And the sons of Bela

were

Ard and Naaman:

[of Ard] the family of

the Ardites;

of Naaman,

the family of the

Naamites.

41. These [are] the sons

of Benjamin

after their families;

and their numbered

[were]

five and forty thousand

and six hundred.

42. These [are] the sons

of Dan

after their families:

of Shuhum,

the family of the

Shuhamites;

these [are] the families

of Dan

after their families.

43. All the families of

the Shulamites

according to their

numbered

[were] four and sixty

thousand

and four hundred.

44. The sons of Asher

after their families:

38. בני בנימן

למשפחתם

לבֵּלָע

משפחת הבֵּלְעִי

לְאַשְׁבֵּל

משפחת האַשְׁבֵּלִי

הַאִירָם

משפחת האַהִירָמִי

39. לְשֵׁפּוּפָם

משפחת הַשׁוּפָמִי

הַחֹפָם

משפחת החֹפָמִי

40. ויהיו בני־בֵּלָע

אַרְדֹּ וְנַעֲמָן

משפחת הָאַרְדִּי

לְנַעֲמָן

משפחת הנַעֲמָנִי

41. אלה בני־בנימן

למשפחתם

וּפְקָדֵיהֶם

חַמֵּשָׁה וְאַרְבָּעִים

אַלְפֵי

וְשֵׁשׁ מֵאוֹת

42. אלה בני־דָן

למשפחתם

לְשׁוּחָם

משפחת הַשׁוּחָמִי

אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת דָּן

למשפחתם

43. כָּל־מִשְׁפַּחַת

הַשׁוּלָמִי

לְפְקָדֵיהֶם

אַרְבָּעָה וְשִׁשִּׁים אֲלֶפֶת

וְאַרְבַּע מֵאוֹת

44. בני אֲשֵׁר

למשפחתם

and of Shechem,

the family of the

Shechemites.

32. And [of] Shemida,

the family of the

Shemidaites;

and [of] Hepher,

the family of the

Hepherites.

33. And Zelopchad,

the son of Hepher

had no sons,

but daughters;

and the names of the

daughters of Zelopchad

[were] Mahlah, and

Noah,

Hoglah, Milcah, and

Tirzah.

34. These [are]

the families of Menasseh;

and their numbered

[were]

two and fifty thousand

and seven hundred.

35. These [are] the sons

of Ephraim

after their families:

of Shuthelah,

the family of the

Shuthelahites;

of Becher,

the family of the

Becherites;

of Tahan,

the family of the

Tahanites.

36. And these [are]

the sons of Shuthelah;

of Eran,

the family of the

Eranites.

37. These [are] the

families

of the children of

Ephraim

according to their

numbered,

two and thirty thousand

and five hundred;

these [are] the sons of

Joseph

after their families.

וְשֵׁכֶם

משפחת השֵׁכֶמִי

32. וְשֵׁמִידָע

משפחת השֵׁמִידָי

וְהֶפֶר

משפחת הֶפֶרִי

33. וְזֶלְפָחָד בֶּן־הֶפֶר

לֹא־הָיוּ לוֹ בָנִים

כִּי אִם־בָּנוֹת

וְשֵׁם בָּנוֹת זֶלְפָחָד

מַחֲלָה וְנֹעָה

חֲגֹלָה מִלְכָּה וְתִרְצָה

34. אֵלֶּה

משפחת מְנַשֶּׁה

וּפְקָדֵיהֶם

שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אֲלֶפֶת

וְשִׁבְעַת מֵאוֹת

35. אֵלֶּה בְנֵי־אֶפְרַיִם

למשפחתם

לְשׁוּתֵלַח

משפחת הַשׁוּתֵלַחִי

לְבֶכֶר

משפחת הַבְּכֵרִי

לְתַחַן

משפחת הַתַּחְנִי

36. וְאֵלֶּה

בְנֵי שׁוּתֵלַח

לְעֶרָן

משפחת הָעֶרְנִי

37. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת

בְּנֵי־אֶפְרַיִם

לְפְקָדֵיהֶם

שְׁנַיִם וְשִׁלְשִׁים אֲלֶפֶת

וְחֲמִשַׁת מֵאוֹת

אֵלֶּה בְנֵי־יוֹסֵף

למשפחתם

the family of the Shimronites. : מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמֵרֹנִי
 25. These [are] אֵלֶּה .25
 the families of Issachar מִשְׁפַּחַת יִשְׁשַׁכָּר
 according to their numbered. קִפְקֻדֵיהֶם
 four and sixty thousand אַרְבַּעַת וְשֵׁשִׁים אֲלָפִים
 and three hundred. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת :
 26. The sons of Zebulun מִשְׁפַּחַת זְבֻלֻן
 after their families. לְמִשְׁפַּחֹתָם
 of Sered. לְסֵרֵד
 the family of the Seredites; מִשְׁפַּחַת הַסֵּרְדִי
 of Elou. לְאֵלוֹן
 the family of the Elonites; מִשְׁפַּחַת הָאֵלֹנִי
 of Jahleel, לְיַחֲלֵאל
 the family of the Jahleelites; מִשְׁפַּחַת הַיַּחֲלֵאֵלִי :
 27. These [are] אֵלֶּה .27
 the families of the Zebulunites מִשְׁפַּחַת הַזְּבֻלֻנִי
 according to their numbered. קִפְקֻדֵיהֶם
 sixty thousand שֵׁשִׁים אֲלָפִים
 and five hundred. וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :
 28. The sons of Joseph מִשְׁפַּחַת יוֹסֵף
 after their families: בְּנֵי יוֹסֵף .28
 Menasseh and Ephraim. לְמִשְׁפַּחֹתָם
 29. The sons of Menasseh מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם :
 of Machir. בְּנֵי מְנַשֶּׁה .29
 the family of the Machirites; מִשְׁפַּחַת הַמַּכִּירִי
 and Machir וּמַכִּיר
 begat Gil'ad; הוֹלִיד אֶת-גִּלְעָד
 of Gil'ad; לְגִלְעָד
 the family of the Gil'adites; מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי :
 30. These [are] the sons of Gil'ad; אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד .30
 [of] Iezer. אִיעָזֵר
 the family of the Iezerites; מִשְׁפַּחַת הָאִיעָזֵרִי
 of Helek, לְהֵלֵק
 the family of the Helekites; מִשְׁפַּחַת הַחֵלְקִי :
 31. And [of] Asriel, וְאַשְׁרֵיֶל .31
 the family of the Asrielites; מִשְׁפַּחַת הָאֲשֵׁרֵאֵלִי

18. These [are] the families of the sons of Gad according to their numbered. forty thousand and five hundred.
 19. The sons of Judah: Er and Onan; and Er and Onan died in the land of Canaan.
 20. And the sons of Judah were after their families: Of Shelah, the family of the Shelanites; of Perez, the family of the Perezites; of Zerah, the family of the Zerahites.
 21. And the sons of Perez were: of Hezron the family of the Hezronites; of Hamul, the family of the Hamulites
 22. These [are] the families of Judah according to their numbered. six and seventy thousand and five hundred.
 23. The sons of Issachar after their families: [of] Tola, the family of the Tolaites; of Puvah, the family of the Punites.
 24. Of Jashub, the family of Jashubites; of Shimron,

18. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גָד
 לְקִפְדֵיהֶם
 אַרְבַּעַת וְשֵׁשִׁים אֲלָפִים
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :
 19. בְּנֵי יְהוּדָה
 עֵר וְאוֹנָן
 וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :
 20. וַיְהִיו בְּנֵי-יְהוּדָה
 לְמִשְׁפַּחֹתָם
 לְשֵׁלָה
 מִשְׁפַּחַת הַשְּׁלָנִי
 לְפֶרֶץ
 מִשְׁפַּחַת הַפֶּרֶצִי
 לְזֵרַח
 מִשְׁפַּחַת הַזֵּרַחִי :
 21. וַיְהִיו בְּנֵי-פֶרֶץ
 לְחֵזְרוֹן
 מִשְׁפַּחַת הַחֵזְרוֹנִי
 לְחָמוּל
 מִשְׁפַּחַת הַחַמּוּלִי :
 22. אֵלֶּה
 מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה
 לְקִפְדֵיהֶם
 שֵׁשִׁים וְשֵׁבַע אֲלָפִים
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :
 23. בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר
 לְמִשְׁפַּחֹתָם
 תוֹלָע
 מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי
 לְפֻוּבָה
 מִשְׁפַּחַת הַפּוּבִי :
 24. לְיָשׁוּב
 מִשְׁפַּחַת הַיָּשׁוּבִי
 לְשִׁמְרוֹן

in the plains of Moab
by the Jordan [opposite]
Jericho.
64. And among these
[there] was no man
of those that were
numbered by Moses
and Aaron the priest,
who numbered
the children of Israel
in the wilderness of
Sinai.
65. For the Lord said of
them:
They shall surely die in
the wilderness;
and [there] was not left
of them a man,
save Caleb the son of
Jephunneh,
and Joshua the son of
Nun.

כז

1. Then came near
the daughters of
Zelophehad,
the son of Hepher, the
son of Gilead,
the son of Machir, the
son of Menasseh,
of the families of
Menasseh
the son of Joseph;
and these [are] the
names of his daughters:
Mahlah, Noah, and
Hoglah;
and Milcah, and Tirzah.
2. And they stood
before Moses,
and before El'azar the
priest,
and before the chiefs,
and all the congregation,
[at] the door of the
tent of meeting,
saying:
3. Our father died in the
wilderness,
and he was not
among the company
who gathered themselves
together against the Lord
in the company of
Korah;

בְּעֵר בְּת מֹאָב
עַל יַרְדֵּן יְרִיחוֹ :
64. וּבְאֵחֶיהָ
לֹא-הָיָה אִישׁ
מִפְקֹדֵי מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּיַד-בְּר סִינַי ;
65. כִּי-אָמַר יְיָ לָהֶם
מֹת יָמֹת בְּמִדְבָּר
וְלֹא-נֹתַר מֵהֶם אִישׁ
כִּי-אִם-כָּבֵד בֶּן-יִפְנֶה
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן ;
CAP. XXVII.
1. וַתִּקְרְבֵנָה
בָּנוֹת צִלְפַּחֵד
בְּנוֹת-הַפֶּזֶר בְּנוֹת-גִּלְעָד
בְּנוֹת-מַכִּיר בְּנוֹת-מְנַשֶּׁה
מִשֵּׁבֵט מְנַשֶּׁה
בְּנוֹת-יוֹסֵף
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנוֹתָיו
מַחֲלָה נֹחַ וְחֹגֵלָה
וּמִלְכָּה וְתִרְצָה ;
2. וַתַּעֲמֹדנָה
לְפָנֵי מֹשֶׁה
וּלְפָנֵי אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן
וּלְפָנֵי הַנְּשִׂיִם
וְכָל-הָעֵדָה
פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד
לְאָמַר :
3. אָבִינוּ מָת בַּמִּדְבָּר
וְהוּא לֹא-הָיָה
בְּתוֹךְ הָעֵדָה
הַנִּגְדָּעִים עִלֵּי-הָהָר
בַּעֲבַת קֹרַח

the family of the
Libnites,
the family of the
Hebronites,
the family of the
Mahlites,
the family of the
Mushites,
the family of the
Korahites,
and Kehath
begat Amram.
59. And the name of
Amram's wife
[was] Yochebed, the
daughter of Levi,
whom [her mother] bore
to Levi.
In Egypt;
and she bore to Amram
Aaron and Moses,
and Miriam their sister.
60. And to Aaron were
born
Nadab
and Abihu,
El'azar
and Ithamar.
61. And Nadab and
Abihu died,
when they offered
strange fire
before the Lord.
62. And their numbered
were
three and twenty
thousand,
every male
from one month old
and upward;
for they were not
numbered
among the children of
Israel,
because [there] was not
given to them
an inheritance
in the midst of the
children of Israel.
63. These [are] those that
were numbered by Moses
and El'azar the priest,
who numbered
the children of Israel

מִשֵּׁבֵט הַלִּבְנִי
מִשֵּׁבֵט הַחֶבְרֹנִי
מִשֵּׁבֵט הַמַּחֲלִי
מִשֵּׁבֵט הַמוּשִׁי
מִשֵּׁבֵט הַקֹּרַחִי
וְקַהַת
הוֹלִיד אֶת-עַמְרָם :
59. וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ עֹמֶבֶד
יְוֹכָבֵד בַּת-לֵוִי
אֲשֶׁר יָרְדָה אֹתָהּ לְלֵוִי
בְּמִצְרַיִם
וַתֵּלֶד לְעַמְרָם
אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת מֹשֶׁה
וְאֵת מִרְיָם אֲחֹתָם :
60. וַיֻּלְּדוּ לְאַהֲרֹן
אֶת-נָדָב
וְאֶת-אֲבִיהוּא
אֶת-אֱלֵעָזָר
וְאֶת-יִתְמָר :
61. וַיָּמָת נָדָב
וְאֲבִיהוּא)
בְּהַקְרִיבֵם אִשֵּׁי-זָרָה
לִפְנֵי יְהוָה ;
62. וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֲלֶּה
כָּל-זָכָר
מִבְּנוֹת-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה
כִּי לֹא הָיוּ מִפְּקֹדֵי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי לֹא-נָתַן לָהֶם
נַחֲלָה
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
63. אֵלֶּה פְקֹדֵי מֹשֶׁה
וְאֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

51. These [are] the numbered of the children of Israel. six hundred thousand and a thousand seven hundred and thirty.

יְשֵׁלֵשִׁי

52. And the Lord spake unto Moses, saying:

53. To these shall the land be divided for an inheritance according to the number of names.

54. To the more thou shalt give the more inheritance, and to the fewer

thou shalt give the less inheritance: [to] every one according to his numbered shall his inheritance be given.

55. Notwithstanding, by lot shall the land be divided: according to the names of the tribes of their fathers they shall inherit.

56. By the decision of the lot shall their inheritance be divided between the more and fewer.

57. And these [are] the numbered of the Levites after their families:

of Gershon, the family of the Gershonites; of Kehath,

the family of the Kehathites; of Merari,

the family of the Merarites.

58. These [are] the families of Levi:

51. אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וְאֶרְבַּע שָׁבַע וּשְׁלֹשִׁים :

52. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :

53. לְאֵלֶּה תִּחְלַק הָאָרֶץ בְּגִזְרָתָהּ כְּמִסְפַּר שְׁמוֹת :

54. לְרַב תַּרְבֵּה נַחֲלָתוֹ וְלְפָחוֹת תִּמְעַט נַחֲלָתוֹ :

55. וְכִי־לִפְי פְּקוּדֵי יִבְנֶה נַחֲלָתוֹ :

55. אַךְ־בְּגוּרָל יִחַדְקוּ אֶת־הָאָרֶץ לְשֵׁמוֹת מִמֹּת־אֲבוֹתָם יִנְחֲלוּ :

56. עַל־פִּי הַגּוּרָל תִּחְלַק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לְפָחוֹת :

57. וְאֵלֶּה פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחָתָם :

לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשׁוֹנִים לְקַתָּהּ

מִשְׁפַּחַת הַקֶּהֲתִי לְמֵרָרִי

מִשְׁפַּחַת הַמֵּרָרִי :

58. אֵלֶּה הַמִּשְׁפָּחֹת לְלוֹי :

of Yimnah, the family of the Yimnites; of Yishvi,

the family of the Yishvites; of Beriah.

the family of the Ber'ites.

45. Of the sons of Beriah: of Heber,

the family of the Heberites; of Malkiel,

the family of the Malkielites.

46. And the name of the daughter of Asher [was] Serah.

47. These [are] the families of the sons of Asher according to their numbered, three and fifty thousand

and four hundred.

48. The sons of Naphtali after their families: of Yahzeel,

the family of the Yahzeelites; of Guni,

the family of the Gunites.

49. Of Yezer,

the family of the Yezerites; of Shillem,

the family of the Shillemites.

50. These [are] the families of Naphtali according to their families; and their numbered [were]

five and forty thousand

and four hundred.

לְיִמְנָה מִשְׁפַּחַת הַיִּמְנִיָּה לְיִשְׁוִי

מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁוִי לְבֵרִיָּה

מִשְׁפַּחַת הַבְּרִי'וֹת :

45. לְבָנֵי בְרִיָּה לְחֶבֶר

מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרִי מִמְלְכִיֶּל

מִשְׁפַּחַת הַמְּלְכִיֶּלִי :

46. וְשֵׁם בַת־אַשֶׁר שֶׁרָה :

47. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אַשֶׁר כְּפְקוּדֵיהֶם שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשִׁים אֶלֶף

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

48. בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחָתָם לְיַחְזֵאל

מִשְׁפַּחַת הַיַּחְזֵאֲלִי לְגוּנִי

מִשְׁפַּחַת הַגּוּנִי :

49. לְיֶזֶר מִשְׁפַּחַת הַיֶּזֶרִי

לְשִׁלֵּם

מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלֵּמִי :

50. אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחָתָם

וּפְקוּדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף

וְאַרְבַּע מֵאוֹת :

1) Heb., his

and he took Joshua,
and set him
before El'azar the priest,
and before all the con-
gregation.
23. And he laid his hands
upon him,
and gave him a charge;
as the Lord had spoken
by the hand of Moses.

כח

חמישי

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:
2. Command the children
of Israel,
and say unto them:
my oblation,
my *bread for my fire-
offerings,
[for] a sweet savor to
me,
shall you observe
to offer to me
in its due season.
3. And thou shalt say
unto them:
This is the fire-offering
which you shall offer to
the Lord:
he-lambs a year old
without blemish,
two on [every] day,
[for] a continual burnt-
offering.
4. The one lamb
thou shalt *prepare in
the morning
and the *other lamb
thou shalt *prepare
toward evening.
5. And the tenth [part]
of an ephah
of fine flour
for a meal-offering,
mingled with beaten oil,

וַיִּקַּח אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
וַיַּעֲמֵד לוֹ
לְפָנֵי אֱלֹעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי כָל-קְהֵל הָעֵדוּת
: וַיִּסְמְךָ אֶת-יָדָיו
עָלָיו
וַיִּצְוֵהוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד-מֹשֶׁה :
CAP. XXVIII.
חמישי
1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר :
2. צַו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת-לֶחְמִי לְאִשִּׁי
לֶחֶם נִיחֻחִי
תִשְׁמְרוּ
לְהִקְרִיב לִי
בְּזִמְנֵהוּ :
3. וְאָמַרְתָּ לָהֶם
זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
בְּבָשִׂים בְּגִוַי-שָׁנָה
חֲמִימִים
שְׁנַיִם לַיּוֹם
עֲלֵה תְמִיד :
4. אֶת-הַכֹּפֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר
וְאֶת הַכֹּפֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים :
5. וְעֵשִׂירִית הָאֵיפָה
סֹלֶת
לְמִנְחָה
בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן בְּתִית

17. Who may go out
before them,
and who may come in
before them,
and who may lead them
out.
and who may bring
them in:
that the congregation
of the Lord be not
as sheep
which have no shepherd.
18. And the Lord said
unto Moses:
Take thee
Joshua the son of Nun,
a man in whom [there
is] spirit,
and lay thy hand
upon him.
19. And set him
before El'azar the priest,
and before all the
congregation;
and give him a charge
before their eyes.
20. And put of thy glory
upon him,
in order that all the
congregation of Israel
may lobey.
21. And before El'azar
the priest
he shall stand,
*who shall ask for him
*by the judgment of the
Crim
before the Lord;
*by his order they shall
go out,
and *by his order they
shall come in,
he, and all the children
of Israel
with him,
even all the congrega-
tion.
22. And Moses did
as the Lord had com-
manded him;

וְאֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֵיהֶם
וְאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֵיהֶם
וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם
וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם
וְלֹא תִהְיֶה עֵבֶת יְיָ
כַצֹּאֵן
אֲשֶׁר אֵין-קָהֶם רֹעֶה :
18. וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה
קַח-לָךְ
אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן
אִישׁ אֲשֶׁר-רוּחַ בּוֹ
וְסַמַּכְתָּ אֶת-יָדְךָ
עָלָיו :
19. וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ
לְפָנֵי אֱלֹעָזָר הַכֹּהֵן
וְלִפְנֵי כָל-קְהֵל הָעֵדוּת
וְצִוִּיתָ אֹתוֹ
לְעֵינֵיהֶם :
20. וְנָתַתָּ מִהוֹדְךָ
עָלָיו
לְבָשֶׁן יִשְׁמְעוּ
כַּל-עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
21. וְלִפְנֵי אֱלֹעָזָר
הַכֹּהֵן
יַעֲמֵד
וְשָׁאַל לוֹ
בְּמִשְׁפַּט הָאֲוִרִים
לְפָנֵי יְהוָה
עַל-פִּיו יֵצֵאוּ
וְעַל-פִּיו יָבֹאוּ
הוּא וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אִתּוֹ
וְכָל-קְהֵל הָעֵדוּת :
22. וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ

1) Heb., hear. 2) Or, and he shall ask of him after the, etc. 3) Or, at his word. 4) Or, food. 5) Or, offer; Heb., make. 6) Heb., second. 7) Heb., between the two evenings.

you shall prepare on [every] day, seven days.

the bread of the fire-offering of a sweet savor to the Lord; besides the continual fire-offering it shall be prepared, with its drink-offering.

25. And on the seventh day a holy convocation shall be to you; any servile work you shall not do.

26. And on the day of the first-fruits, when you offer a new meal-offering to the Lord, in your [feast of] weeks,

a holy convocation shall be to you; any servile work you shall not do.

27. And you shall offer a burnt-offering for a sweet savor to the Lord: two young bullocks, one ram, seven he-lambs a year old.

28. And their meal-offering [shall be] of fine flour mingled with oil: three tenth parts for [each] one bullock, two tenth parts for the one ram.

29. A tenth part for [every] one lamb of the seven lambs.

30. One he-goat.

תַּעֲשֶׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לַחֵם אִשָּׁה הַתְּנִיחֶם לַיהוָה עֲרֵעוֹתַת הַתָּמִיד וְיִשָּׂא וְנִסְבָּו

25. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ

26. וּבַיּוֹם הַבְּפוּרִים כֹּהֲנֵי קֹדֶשׁ לַיהוָה מִנְחַת הַדְּשָׁה לַיהוָה בַּיַּיָּבֵעֲתֵיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ

27. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרִיחַ לַיהוָה שְׁנַיִם בָּנִי-בָקָר שָׁנִים אֶיךָ אֶחָד שִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה

28. וּמִנְחָתָם סֵלֶת כְּרוּקָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים זָפָר אֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד

29. עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן כֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים

30. שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד

on the fourteenth day of the month,

is passover to the Lord.

17. And on the fifteenth day of this month

is a feast; seven days

shall unleavened bread be eaten.

18. On the first day [shall be] a holy convocation; any servile work you shall not do.

19. And you shall offer a burnt-offering to the Lord: two young bullocks,

and one ram,

and seven he-lambs

a year old;

without blemish they shall be to you.

20. And their meal-offering [shall be] of fine flour mingled with oil: three tenth parts

for [each] bullock,

and two tenth parts for the ram

you shall prepare.

21. A tenth part

thou shalt prepare

for [every] one lamb

of the seven lambs.

22. And one he-goat [for] a sin-offering,

to make atonement for you.

23. Besides the burnt-offering of the morning, which is for the continual burnt-offering, you shall prepare these.

24. Like these

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ

פֶּסַח לַיהוָה

17. וּבַחֲמִישָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

חַג שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכְלוּ

18. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל-מְלָאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ

19. וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה זְוִיחִים שְׁנַיִם פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שָׁנִים וְאֶיךָ אֶחָד וְשִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם וּמִנְחָתָם סֵלֶת כְּרוּקָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים זָפָר

וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ

21. אֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה

כֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים

22. וְשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם

23. מִקְדָּבַר עֹלַת הַבֶּקָר אֲשֶׁר דָּעַלְתָּ הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת-אֹתָהּ

24. כַּאֲתָהּ

1) Or, is the passover-lamb [to be offered] to the Lord. 2) Or, After this manner. 3) Or, food.

seven,
without blemish.
12. And three tenth
[parts of an ephah]
of fine flour
[for] a meal-offering,
mingled with oil
for [each] one bullock:
and two tenth [parts
of an ephah] of fine flour
[for] a meal-offering,
mingled with oil,
for the one ram.
13. And a tenth [part
of an ephah]
of fine flour
[for] a meal-offering,
mingled with oil,
for [every] one lamb;
[it is] a burnt-offering
[for] a sweet savor,
a fire-offering to the
Lord.
14. And their drink-
offerings
half a hin
shall be for [each]
bullock,
and the third [part] of
a hin for the ram,
and the fourth [part] of
a hin
for [every] lamb.
of wine;
this is the burnt-offering
of [the] month
in ³[every] month
of the months of the
year.
15. And one he-goat
for a sin-offering to the
Lord;
besides the continual
burnt-offering
it shall be prepared,
with its drink-offering.

שִׁשִּׁי

19. And in the first
month,

שִׁבְעָה
תְּמִימִים :
12. וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם
מִלֶּת,
מִנְחָה,
בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְכָר הָאֶחָד
וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִינָיִם מִלֶּת
מִנְחָה
בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְאֵיל הָאֶחָד :
13. וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן
מִלֶּת,
מִנְחָה
בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד
עֹלָה
רֵיחַ נִיחֹם
אִשֶּׁה לַיהוָה :
14. וְנִסְכֵיהֶם
חֲצֵי הַהֵין
וְהַיָּה לְכָר
וּשְׁדִישֵׁת הַהֵין לְאֵיל
וּרְבִיעֵת הַהֵין
לְכַבֵּשׁ
וְיָין
זֹאת עֹלַת הַיּוֹם
בְּחֻדְשׁוֹ
לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה :
15. וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת לַיהוָה
עַד-עֹלַת הַתָּמִיד
וַיַּעֲשֶׂה
וְנִסְכּוֹ :

שִׁשִּׁי

16. וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

the fourth [part] of a hin.
6. [It is] a continual
burnt-offering,
[as] it was prepared
at mount Sinai,
for a sweet savor,
a fire-offering to the
Lord.
7. And its drink-offering
[shall be]
the fourth [part] of a hin
for the one lamb;
in the sanctuary pour
thou out
a drink offering of
strong-drink to the Lord.
8. And the other lamb
thou shalt prepare
toward evening;
as the meal-offering of
the morning,
and as its drink-offering
thou shalt prepare [it];
[it is] a fire-offering
of a sweet savor to the
Lord.
9. And on the sabbath
day
two he-lams
a year old
without blemish,
and two tenth [parts of
an ephah]
of fine flour
[for] a meal-offering,
mingled with oil,
and its drink-offering.
10. [This is] a burnt-
offering of sabbath
on ³[every] sabbath:
besides the continual
burnt-offering,
and its drink-offering.
11. And in the beginnings
of your months
you shall offer a burnt-
offering to the Lord:
two young bullocks,
and one ram,
he-lams a year old

רְבִיעֵת הַהֵין :
6. עֹלַת תָּמִיד
הַעֲשִׂיהָ
בְּהַר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחֹם
אִשֶּׁה לַיהוָה :
7. וְנִסְכּוֹ
רְבִיעֵת הַהֵין
לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד
בְּקֹדֶשׁ הַמִּקְדָּשׁ
נִסְכֵּי שֶׁכַר לַיהוָה :
8. וְאֵת הַכַּבֵּשׁ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בַיּוֹם הָעֶרְבִים
כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וּכְנִסְכּוֹ
תַּעֲשֶׂה
אִשֶּׁה
רֵיחַ נִיחֹם לַיהוָה :
9. וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת
שְׁנַיִם-כֶּבֶשִׂים
בְּגִישׁוֹ
תְּמִימִים
וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִינָיִם
מִלֶּת
מִנְחָה
בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן
וְנִסְכּוֹ :
10. עֹלַת שַׁבָּת
בְּשַׁבְּתוֹ
עַד-עֹלַת הַתָּמִיד
וְנִסְכּוֹ :
11. וּבְרֵאשִׁי חֻדְשֵׁיכֶם
תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
שְׁנַיִם בָּנִי-בָקָר שְׁנָיִם
וְאֵיל אֶחָד
כֶּבֶשִׂים בְּגִישׁוֹ

1) Or, which was ordained. 2) Heb., a tenth part. a tenth part. 3) Heb., its.

twelve,
 two rams,
 he-lambs a year old
 fourteen,
 without blemish,
 18. And their meal-offering
 and their drink-offerings
 for the bullocks,
 for the rams, and for
 the lambs,
 [shall be] according to
 their number,
 after the ordinance,
 19. And one he-goat
 [for] a sin-offering;
 besides the continual
 burnt-offering,
 and its meal-offering,
 and their drink-offerings,
 20. And on the third day
 eleven bullocks,
 two rams,
 he-lambs a year old
 fourteen,
 without blemish,
 21. And their meal-offering
 and their drink-offerings
 for the bullocks,
 for the rams, and for the
 lambs,
 according to their num-
 ber, after the ordinance,
 22. And one he-goat [for]
 a sin-offering;
 besides the continual
 burnt-offering,
 and its meal-offering,
 and its drink-offering,
 23. And on the fourth
 day
 ten bullocks,
 two rams,
 he-lambs a year old
 fourteen,
 without blemish,
 24. Their meal-offering
 and their drink-offerings
 for the bullocks,

שנים עשר
 איקם שנים
 כבשים בני-שנה
 ארבעה עשר
 תמימים :
 18 ובנתתם ונסביתם
 לפרים
 לאילם ולכבשים
 בכוספתם
 כמשפט :
 19 ושעיר-עזים אחד
 תאמין
 מקרב עלת התמיד
 ומנחתה ונסביתם :
 20 וביום השלישי
 פרים עשתי-עשר
 אילם שנים
 כבשים בני-שנה
 ארבעה עשר
 תמימים :
 21 ובנתתם ונסביתם
 לפרים
 לאילם ולכבשים
 בכוספתם
 כמשפט :
 22 ושעיר תאמין
 אחד
 מקרב עלת התמיד
 ומנחתה ונסביתם :
 23 וביום הרביעי
 פרים עשרה
 אילם שנים
 כבשים בני-שנה
 ארבעה עשר
 תמימים :
 24 מנחתם ונסביתם
 לפרים

שביעי
 12. And on the fifteenth
 day
 of the seventh month
 a holy convocation
 shall be to you;
 any servile work
 you shall not do,
 and you shall keep a
 feast to the Lord
 seven days.
 13. And you shall offer a
 burnt-offering,
 a fire-offering
 of a sweet savor to the
 Lord:
 young bullocks
 thirteen,
 two rams,
 he-lambs a year old
 fourteen;
 without blemish they
 shall be.
 14. And their meal-
 offering [shall be]
 of fine flour mingled
 with oil:
 three tenth parts
 for [every] one bullock
 of the thirteen bullocks,
 two tenth parts
 for [each] one ram,
 of the two rams.
 15. And a tenth part
 for [every] one lamb
 of the fourteen lambs,
 16. And one he-goat
 [for] a sin-offering;
 besides the continual
 burnt-offering,
 its meal-offering and its
 drink-offering.
 17. And on the second
 day,
 young bullocks

שביעי
 12 ובהקדשה עשר יום
 לתדת השביעי
 מקרא קודש
 יהיה לכם
 פרי-קרבן אכת עבדה
 לא תעשו
 והגתם הג ליהוה
 שבועת ימים :
 13 והקרבתם עלה
 אשה
 ריח ניחח ליהוה
 פרים בני-בקר
 שלשה עשר
 אילם שנים
 כבשים בני-שנה
 ארבעה עשר
 תמימים יהיו :
 14 ומנחתם
 סלת בדולה בשמן
 שלשה עשרנים
 לפר האחד
 לשלשה עשר פרים
 שני עשרנים
 לאי האחד
 לשני האילם :
 15 ועשרון עשרון
 לכביש האחד
 לארבעה עשר
 כבשים :
 16 ושעיר-עזים אחד
 תאמין
 מקרב עלת התמיד
 מנחתה ונסביתם :
 17 וביום השני
 פרים בני-בקר

and the continual burnt-offering and its meal-offering,

וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ

and their drink-offerings after their ordinance, for a sweet savor;

וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּטָם לְרִיחַ נִיחֹם

[it is] a fire-offering to the Lord.

אִשָּׁה לַיהוָה :

7. And on the tenth[day]

7. וּבַעֲשׂוֹר

of this seventh month

לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה

a holy convocation

מִקְרָא-קֹדֶשׁ

shall be to you,

יְהִי לָכֶם

and you shall afflict

וְעַנִּיתֶם

your souls;

אֶת-נַפְשֵׁיכֶם

any work

כָּל-מְלָאכָה

you shall not do.

לֹא תַעֲשׂוּ :

8. And you shall offer a burnt-offering to the Lord

8. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה

[for] a sweet savor:

רִיחַ נִיחֹם

one young bullock,

פֶּרֶךְ בֶּן-בָּקָר אֶחָד

one ram,

אֵיל אֶחָד

he-lambs a year old

כַּבְּשִׂים בְּגִוִי-שָׁנָה

seven;

שִׁבְעָה

without blemish they shall be to you,

תָּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם :

9. And their meal-offering [shall be] of fine flour mingled with oil:

9. וּמִנְחָתָם

three tenth parts

שְׁלֹשָׁה כִּדּוּלָה בְּשֶׁמֶן

for the bullock,

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם

two tenth parts

לְפָרֶךְ

for the one ram.

שְׁנַיִם עֶשְׂרִינָיִם

10. A tenth part

10. לְאֵיל הָאֶחָד

for [every] one lamb

10. עֶשְׂרִין עֶשְׂרִין

of the seven lambs.

לְכָבֶשֶׁת הָאֶחָד

11. One he-goat

11. לְשִׁבְעַת הַכַּבְּשִׂים :

[for] a sin-offering;

11. וְשִׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

besides

הַמָּאֵת

the sin-offering of atonement,

מִלְּפָנֵי יְהוָה

and the continual burnt-offering,

וְעֹלַת הַתָּמִיד

and its meal-offering and their drink-offerings.

וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵיהֶם :

to make atonement for you.

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :

31. Besides

31. מִלְּפָנֵי

the continual burnt-offering,

עֹלַת הַתָּמִיד

and its meal-offering,

וּמִנְחָתוֹ

you shall prepare [them],

תַּעֲשׂוּ

without blemish they shall be to you,

תָּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם

and their drink-offerings.

וְנִסְכֵיהֶם :

כט

CAP. XXIX

1. And in the seventh month,

1. וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי

on the first [day] of the month,

בַּאֲחַד לַחֹדֶשׁ

a holy convocation

מִקְרָא-קֹדֶשׁ

shall be to you;

יְהִי לָכֶם

any servile work

כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה

you shall not do;

לֹא תַעֲשׂוּ

a day of blowing [the trumpet]

יוֹם תְּרוּעָה

shall it be to you.

יְהִי לָכֶם :

2. And you shall prepare a burnt-offering for a sweet savor to the Lord:

2. וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה

one young bullock,

לְרִיחַ נִיחֹם לַיהוָה

one ram,

פֶּרֶךְ בֶּן-בָּקָר אֶחָד

he-lambs one year old

אֵיל אֶחָד

seven,

כַּבְּשִׂים בְּגִוִי-שָׁנָה

without blemish.

שִׁבְעָה תָּמִימִם :

3. And their meal-offering [shall be] of fine flour mingled with oil,

3. וּמִנְחָתָם

three tenth parts

שְׁלֹשָׁה כִּדּוּלָה בְּשֶׁמֶן

for the bullock,

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם

two tenth parts for the ram.

לְפָרֶךְ שְׁנַיִם עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל :

4. And one tenth part

4. וְעֶשְׂרִין אֶחָד

for [every] one lamb

לְכָבֶשֶׁת הָאֶחָד

of the seven lambs.

לְשִׁבְעַת הַכַּבְּשִׂים :

5. And one he-goat

5. וְשִׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

[for] a sin-offering,

הַמָּאֵת

to make atonement for you.

לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :

6. Besides the burnt-offering of the month,

6. מִלְּפָנֵי עֹלַת הַחֹדֶשׁ

and its meal-offering,

וּמִנְחָתָהּ

then shall stand
all her vows,
and every bond
which she has bound
upon her soul,
shall stand.

6. But if her father
disallow her

in the day [that] he hears
[it],
all her vows,
or her bonds
which she has bound
upon her soul,
shall not stand;
and the Lord will
forgive her,
because her father
disallowed her.

7. And if she be [married]
to a husband,
while her vows⁴ [are]
upon her,
or the rash utterance of
her lips,
which she has bound
upon her soul.

8. And her husband hear
[it],

and he be silent to
her in the day [that] he
hears [it],
then shall stand her
vows,
and her bonds
which she has bound
upon her soul
shall stand.

9. But if in the day [that]
her husband hears [it]

he disallow her,
then he⁵ made void her
vow
which is upon her,
and the rash utterance
of her lips

וְקָמוּ
כָּל-נְדָרֶיהָ
וְכָל-אִסָּר
אֲשֶׁר-אָסְרָה
עַל-נַפְשָׁהּ
יָקוּם :
6 וְאִם-הִיא אֲבִיהָ
אֵתָהּ

בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
כָּל-נְדָרֶיהָ
וְאִסְרֶיהָ
אֲשֶׁר-אָסְרָה
עַל-נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם
וְהָיָה וְסַלַּח לָהּ
כִּי-הִנִּיא אֲבִיהָ אֶתָהּ :

7. וְאִם-הִיא תְּהֵי
לְאִישׁ
וְנָדְרֶיהָ עָלֶיהָ
אוֹ מִבְּטָא שְׂפָתֶיהָ
אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל-נַפְשָׁהּ :

8. וְשָׁמַע אִישָׁהּ

בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
וְהִחֲרִישׁ לָהּ
וְקָמוּ נְדָרֶיהָ
וְאִסְרָהּ
אֲשֶׁר-אָסְרָה
עַל-נַפְשָׁהּ
יָקָמוּ :

9. וְאִם בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
אִישָׁהּ

יַנִּיא אֶתָהּ
וְהִפִּיר אֶת-נְדָרָהּ
אֲשֶׁר עָלֶיהָ
וְאֶת מִבְּטָא שְׂפָתֶיהָ

and of your meal-
offerings,
and of your drink-
offerings,
and of your peace-
offerings.

1. And Moses said
unto the children of
Israel
according to all that the
Lord had commanded
Moses.

MATTOTH

2. And Moses spoke
unto the heads of the
tribes
of the children of Israel,
saying:

This is the thing
which the Lord has
commanded.

3. When a man vows a
vow
to the Lord,
or swears an oath
to bind 'a bond
upon his soul,

he shall not² profane his
word;
according to all [that] pro-
ceeds out of his mouth
he shall do.

4. And when a woman
vows a vow

to the Lord,
and she binds [herself
by] a bond,
[being] in her father's
house,
in her youth,

5. And her father hears
her vow,

or her bond
which she has bound
upon her soul,
and her father³ is silent
to her,

וְקָמְנָהּ תִּיקָם
וְלִנְסַכֶּיכֶם
וְלִשְׁלָמֵיכֶם :

CAP. XXX.

1. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :

מצות

2. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל-רֹאשֵׁי הַמִּטְּוֹת
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּאָמַר

זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה :

3. אִישׁ כִּי-יָדַר נֶדֶר
לַיהוָה

אוֹ-הִשָּׁבַע שְׂבָעָה
לְאִסָּר אִסָּר
עַל-נַפְשׁוֹ

לֹא יַחַל דְּבָרוֹ
כְּכֹל הַיָּצֵא מִפִּי
יַעֲשֶׂה :

4. וְאִשָּׁה כִּי-תָדַר
נֶדֶר

לַיהוָה
וְאָסְרָה אִסָּר
בְּבֵית אֲבִיהָ
בְּנוֹעֲרֶיהָ :

5. וְשָׁמַע אֲבִיהָ
אֶת-נְדָרָהּ

וְאָסְרָהּ
אֲשֶׁר אָסְרָה
עַל-נַפְשָׁהּ
וְהִחֲרִישׁ לָהּ אֲבִיהָ :

1) Or, her soul with a bond (obligation). 2) Or, break. 3) Or, keeps his peace at her 4) I. e., which she has vowed in her father's house. 5) Or, broke.

he-lambs a year old
fourteen.
without blemish.

33. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks.

for the rams, and for the
lambs,
according to their number,
after the ordinance.

34. And one he-goat [for]
a sin offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering, and its
drink-offering.
מִפְטִיר

35. On the eighth day
a solemn assembly shall
be to you;
any servile work
you shall not do.

36. And you shall offer
a burnt-offering,
a fire-offering

of a sweet savor to the
Lord:
one bullock, one ram,
he-lambs a year old

seven,
without blemish.

37. Their meal-offering
and their drink-offerings
for the ox,

for the ram, and for the
lambs,
according to their number,
after the ordinance.

38. And one he-goat [for]
a sin offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and its drink-offering.

39. These you shall pre-
pare to the Lord
in your set feasts,

besides your vows,

and your freewill-
offerings
[consisting] of your
burnt-offerings,

כִּבְשִׂים בְּגִי' שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם :

33 וּמִנְחֹתָם וְנִסְבֵּיהֶם
לְבָרִים

לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :

34 וְשִׁעִיר הַטְּהָאֹת }
{ אֶחָד

מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהָ :
מִפְטִיר

35 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצֵרֶת תִּהְיֶה רַבָּם
כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ :

36 וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
אִשָּׁה

רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
כֶּבֶד אֶחָד אֵיךְ אֶחָד
כִּבְשִׂים בְּגִי' שָׁנָה
שִׁבְעָה

תְּמִימִם :

37 מִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם
לְבָר

לְאֵיל וּלְכִבְשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :

38 וְשִׁעִיר הַטְּהָאֹת }
{ אֶחָד

מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהָ :

39 אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה
בְּמִנְחֹתֵיכֶם

כָּבֵד מִנְדְּרֵיכֶם

וְנֹד בְּתִיכֶם
לְעֹלֹתֵיכֶם

for the rams, and for the
lambs,
according to their number,
after the ordinance.

25. And one he-goat
[for] a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering, and its
drink-offering.

26. And on the fifth day,
nine bullocks
two rams,

he-lambs a year old
fourteen.

without blemish.

27. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for
the lambs,
according to their number,
after the ordinance.

28. And one he-goat [for]
a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
and its meal-offering,
and its drink-offering.

29. And on the sixth day
eight bullocks,
two rams,

he-lambs a year old
fourteen.

without blemish.

30. And their meal-offering
and their drink-offerings
for the bullocks,

for the rams, and for the
lambs,
according to their number,
after the ordinance.

31. And one he-goat [for]
a sin-offering;

besides the continual
burnt-offering,
its meal-offering, and
its drink-offerings.

32. And on the seventh
day
seven bullocks,

two rams,

לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :
25 וְשִׁעִיר-עֲזִים אֶחָד

[for] a sin-offering;
הַטְּהָאֹת

מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהָ :

26 וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי
שִׁבְעִים תְּשֻׁעָה
אֵילִם שְׁנַיִם

כִּבְשִׂים בְּגִי' שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם :

27 וּמִנְחֹתָם וְנִסְבֵּיהֶם
לְבָרִים

לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :
28 וְשִׁעִיר הַטְּהָאֹת }
{ אֶחָד

מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהָ :
29 וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
שִׁבְעִים תְּמִנָּה
אֵילִם שְׁנַיִם

כִּבְשִׂים בְּגִי' שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם :

30 וּמִנְחֹתָם וְנִסְבֵּיהֶם
לְבָרִים

לְאֵילִם וּלְכִבְשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם :

31 וְשִׁעִיר הַטְּהָאֹת אֶחָד

מִלְּבַד עֲלֵת הַתְּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהָ :

32 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שִׁבְעִים תְּשֻׁעָה

אֵילִם שְׁנַיִם

1) Or, closing festival.

and all their cattle,
 and all their herds,
 and all their goods,
 they plundered.
 10. And all their cities
 in their habitations,
 and all their encampments,
 they burned with fire.
 11. And they took
 all the spoil,
 and all the prey,
 both of man and of
 beast.
 12. And they brought
 unto Moses,
 and unto El'azar the
 priest,
 and unto the congregation
 of the children of Israel,
 the captives,
 and the prey,
 and the spoil,
 unto the camp,
 unto the plains of Moab,
 which are by the Jordan
 [opposite] Jericho.
 13. And [there] came out
 Moses,
 and El'azar the priest,
 and all the chiefs of the
 congregation,
 to meet them
 outside of the camp.
 14. And Moses was angry
 with the officers of the
 host,
 the captains of
 thousands
 and the captains of
 hundreds,
 who came
 from the service of the
 war.
 15. And Moses said unto
 them:

וְאֵת כָּל-בְּהֵמָתָם
 וְאֵת-כָּל-מִקְנֵיהֶם
 וְאֵת-כָּל-חֵילָם
 כָּבָדוּ :
 10. וְאֵת כָּל-עִרֵיהֶם
 בְּמִוְשְׁבֵיהֶם
 וְאֵת כָּל-מִדְּבָרֵיהֶם
 שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ :
 11. וְיָקָחוּ
 אֶת-כָּל-הַשָּׁלָל
 וְאֵת כָּל-הַבְּרִיָּוֹת
 בְּאָדָם וּבְבְהֵמָה :
 12. וַיָּבִיאוּ אֶל-מֹשֶׁה
 וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וְאֶל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 אֶת-הַשְּׁבִי
 וְאֶת-הַבְּרִיָּוֹת
 וְאֶת-הַשָּׁלָל
 אֶל-בִּמְחֵנֶה
 אֶרְעֻבֹת מוֹאָב
 אֲשֶׁר עַל-יַרְדֵּן יְרִיחוֹ :
 13. וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה
 וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וְכָל-רֹאשֵׁי הָעֵדָה
 לִקְרֹאתָם
 אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :
 14. וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה
 עַל שְׂקֵדֵי הַחַיִּל
 יְשָׁרֵי הָאֲלָפִים
 וְיְשָׁרֵי הַמֵּאוֹת
 הַבָּאִים
 מִצִּבְעָה הַמַּלְחָמָה :
 15. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 מֹשֶׁה
 הֲחַיִּיתֶם כָּל-נַקְבֵי

to execute the vengeance of the Lord
 on Midian.
 4. A thousand of every
 tribe,
 a thousand of every
 tribe,
 of all the tribes of Israel,
 you shall send to the
 army.
 5. And [there] were
 delivered,
 out of the thousands of
 Israel,
 a thousand of every
 tribe,
 twelve thousand
 armed for the army.
 6. And Moses sent them,
 a thousand of every
 tribe,
 to the army,
 them and Phinehas
 the son of El'azar the
 priest,
 to the army,
 with the vessels of the
 sanctuary
 and the trumpets for
 alarm
 in his hand.
 7. And they marched out
 against Midian,
 as the Lord had com-
 manded Moses:
 and they slew every
 male.
 8. And the kings of
 Midian
 they slew
 with the [rest] of their
 slain:
 Evi, and Rekem,
 and Zur, and Hur,
 and Reba,
 the five kings of Midian;
 and Bil'am the son of
 Be'or,
 they slew with the
 sword.
 9. And the children of
 Israel took captive
 the women of Midian
 and their little ones;

כָּתַת נִקְמַת-יְהוָה
 בְּמִדְיָן :
 4. אֶלְפָּה לְמִטֵּבָה
 אֶלְפָּה לְמִטֵּבָה
 לְכָל מִטֵּבוֹת יִשְׂרָאֵל
 תִּשְׁלָחוּ לְצִבְעָה :
 5. וְיִמְסְרוּ
 מֵאֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶלְפָּה לְמִטֵּבָה
 שְׁנָיִם-עָשָׂר אֶלְפָּה
 חִלּוּצֵי צִבְעָה :
 6. וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
 אֶלְפָּה לְמִטֵּבָה
 לְצִבְעָה
 אֹתָם וְאֶת-פִּינְחָס
 בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 לְצִבְעָה
 וּבְכֵי הַקֹּדֶשׁ
 וְהַצִּלְצִלוֹת הַתְּרוּעָה
 בְּיָדוֹ :
 7. וַיֵּצְאוּ עַל-מִדְיָן
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה :
 וַיַּהַרְגוּ כָּל-זָכָר :
 8. וְאֶת-מְלָכֵי מִדְיָן
 הָרָגוּ
 עִד-הַלְלִיָּהֶם
 אֶת-עֵוִי וְאֶת-רֶקֶם
 וְאֶת-זֹר וְאֶת-חֹר
 וְאֶת-רֵבֶע
 חַמִּשַׁת מְלָכֵי מִדְיָן
 וְאֶת בִּלְעָם בֶּן-בְּעֹר
 הָרָגוּ בַחֶרֶב :
 9. וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 אֶת-יְשֵׁי מִדְיָן
 וְאֶת-טַפָּם

1) Heb., give. 2) Or, war. 3) Or, took as a prey. 4) Or, wherein they dwelt. 5) Or, castles.

15. But if her husband
be altogether silent to
her

15. וְאִם-הִחַרְשׁ
יְחַרִּישׁ לָהּ אִישָׁהּ

from day to day,

מִיּוֹם אֲדֹמָיוֹם

then he confirmed

וְהִקִּים

all her vows,

אֶת-כָּל-נְדָוֶיהָ

or all her bonds

אוֹ אֶת-כָּל-אִסְרֶיהָ

which [are] upon her;

אִשֶׁר עָלֶיהָ

he has confirmed them,

הִקִּים אֹתָם

because he was silent to

בִּי-הִחַרְשׁ לָהּ

in the day [that] he

בְּיוֹם שָׁמְעוֹ :

heard [them].

16. But if he make them
null and void

16. וְאִם-הִפְךָ יִפְךָ
אֹתָם

after [that] he has
heard [them],

אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ

then he shall bear her
iniquity.

וְנָשָׂא אֶת-עֲוֹנָהּ :

17. These [are] the
statutes,

17. אֵלֶּה הַחֻקִּים

which the Lord com-
manded Moses,

אִשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה

between a man and his
wife,

בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ

between a father and
his daughter,

בֵּין אָב לְבָתּוֹ

[being] in her youth,

בְּנִעֻרָהּ

in her father's house

בֵּית אָבִיהָ :

לא
שְׁנֵי

Cap. XXXI.

1. And the Lord spoke
unto Moses,
saying:

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

2. Avenge the vengeance
of the children of Israel

2. נָקָם נִקְמַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

of the Midianites,

מֵאֵת הַמִּדְיָנִים

afterward thou shalt be
gathered
unto thy people.

אַחֲרַיְכֶם תִּקְרָא
אֶל-עַמִּיךָ :

3. And Moses spoke
unto the people,
saying:

3. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶל-הָעָם
לֵאמֹר

Arm from among you
men for the ²army,

הַחֲלֹצוּ מֵאִתְכֶם
אֲנָשִׁים לְצִבָּאָה

and let them ³go against
Midian,

וְיָהִיו עַד-מִדְיָן

which she has bound
upon her soul;

אִשֶׁר אִסְרָה
עַל-נַפְשָׁהּ

and the Lord will forgive
her.

וַיְהִי וַיִּסַּח לָהּ :

10. And [regarding] the
vow
of a widow, or a divorced
woman,

10. וְגִדְרָה
אֲלֻמְנָה וְגִרוּשָׁה
כָּל אִשֶׁר-אִסְרָה

all that she has bound
upon her soul
shall stand against her.

עַל-נַפְשָׁהּ
יִקִּים עָלֶיהָ :

11. And if in her husband's
house
she has vowed,

11. וְאִם-בֵּית אִישָׁהּ
גִּדְרָה

or she has bound a bond
upon her soul
with an oath.

או-אִסְרָה אִסָּר
עַל-נַפְשָׁהּ
בְּשִׁבְעָה :

12. And her husband
heard [it],
and was silent to her,

12. וְשָׁמַע אִישָׁהּ
וְהִחַרְשׁ לָהּ

[and] he did not disallow
her;
then shall stand

וְהִיא אֲתָהּ
וְקָמוּ

all her vows,
and every bond

כָּל-נְדָוֶיהָ
וְכָל-אִסָּר

which she has bound
upon her soul
shall stand

אִשֶׁר-אִסְרָה
עַל-נַפְשָׁהּ
יִקִּים :

13. But if her husband
make them null and void

13. וְאִם-הִפְךָ יִפְךָ
אֹתָם אִישָׁהּ

in the day [that] he
hears [it],
[then] whatsoever pro-
ceeds out of her lips
concerning her vows,

בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
כָּל-מוֹצֵא שְׂפָתֶיהָ
בְּנְדָוֶיהָ

or concerning the bond
of her soul,
shall not stand;

וְלֹא יִקִּים
אִישָׁהּ הַפֶּלֶם

her husband has made
them void;
and the Lord will forgive
her.

וַיְהִי וַיִּסַּח לָהּ :

14. Every vow,
and every oath of a bond
to afflict [the] soul,

14. כָּל-נְדָר
וְכָל שְׁבַעַת אִסָּר
לְעִנַּת נַפְשׁ

her husband may
confirm it,
or her husband may
make it void.

אִישָׁהּ יִקְבְּנוּ
וְאִישָׁהּ יִפְרְנוּ

1) Or, establish it. 2) Or, war. 3) Heb., be.

33. And ³beef-cattle
two and seventy
thousand.

34. And asses
one and sixty thousand.

35. And human soul[s].
of the women,
that have never been
married,
all the soul[s] [were]
two and thirty thousand.

36. And [there] was the
half,
the portion
of those that went out
in the ¹army,
the number of the sheep
three hundred thousand
and thirty thousand
and seven thousand
and five hundred.

37. And the tribute to
the Lord was
of the sheep,
six hundred
five and seventy.

38. And the ³beef-cattle
six and thirty thousand;
and their tribute to the
Lord
two and seventy.

39. And asses
thirty thousand
and five hundred;
and their tribute to the
Lord
one and sixty.

40. And human soul[s]
sixteen thousand;
and their tribute to the
Lord
two and thirty soul[s].

41. And Moses gave

33. ובקר
שנים ושבשים אלף:
34. וחמורים
אחד ושבשים אלף:
35. ונפש אדם
מן הנשים
אשר לא ידעו
מישפכ זכר
קר נפש
שנים ושלשים אלף:
36. ונתתי המחצה
חלק
היצאים בצבא
מספר הצאן
שלוש מאות אלף
ושלשים אלף
ושבעת אלפים
וחמש מאות:
37. ויתתי המכס ליהוה
מן הצאן
שש מאות
חמשים ושבעים:
38. והבקר
שש ושלשים אלף
ומכסם ליהוה
שנים ושבשים:
39. וחמורים
שלושים אלף
וחמשים מאות
ומכסם ליהוה
אחד ושבשים:
40. ונפש אדם
ששה עשר אלף
ומכסם ליהוה
שנים ושלשים נפש:
41. ויתן משה

to the Lord
from the men of war,
who went out to the
¹army,
one soul
of [every] five hundred,
of the ²men
and of the ³beef-cattle,
and of the asses,
and of the sheep.

29. Of their half you
shall take [it];
and thou shalt give
to El'azar the priest
the heave-offering of the
Lord.

30. And of the half
of the children of Israel
thou shalt take one
drawn out of [every]
fifty,
of the ²men,
of the ³beef-cattle,
of the asses,
and of the sheep,
of all the cattle,
and thou shalt give them
to the Levites,
who keep the charge
of the tabernacle of the
Lord.

31. And Moses and
El'azar the priest did,
as the Lord had com-
manded Moses.

32. And [there] was the
¹prey,
over and above the booty
which the people of the
¹army plundered,
sheep
six hundred thousand
and seventy thousand
and five thousand,

ליהוה
מאח אנשי המלחמה
היצאים לצבא
אחד נפש
מחמשים המאות
מן האדם
ומן הבקר
ומן החמורים
ומן הצאן:
29. ממהציתם תקחו
ונתתה
לאלעזר הכהן
תרומת יהוה:
30. וממחצית
בני ישראל
תקח אחד
אחו מן החמשים
מן האדם
מן הבקר
מן החמורים
ומן הצאן
מכלי הבהמה
ונתתה אתם ללוים
שמר י משמרת
משכן יהוה:
31. ויעש ש משה
ואלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה
את משה:
32. ויהי המקום
יתר הבז
אשר בזזו עם הצבא
צאן
שש מאות אלף
ושבעים אלף
וחמשת אלפים:

1) Or, war. 2) Or, persons. 3) Or, oxen. 4) I. e., the living things, to which the order of the passages 27-30 relates. 5) I. e., inanimated things, not subject to the order in 27-30.

which the Lord has com-
manded.

22. Nevertheless the
gold,
and the silver,
the copper,
the iron,

the tin,
and the lead,

23. Every thing
that can come into the
fire,
you shall make to pass
through the fire,
and it shall be clean;

only with the water for
impurity
it shall be purified;
and all

that cannot come into
the fire,
you shall make to pass
through the water.

24. And you shall wash
your clothes
on the seventh day,

and you shall be clean;
and afterward

you shall come into the
camp.
רביעי

25. And the Lord said
unto Moses,
saying:

26. Take the sum
of the prey ^{that was} taken,
[both] of man and of
beast,
thou and El'azar the
priest,
and the family heads of
the congregation.

27. And divide into two
parts
the prey,
between the men ^{skilled}
in war,
who went out to the
^{army,}
and (between) all the
congregation.

28. And levy a tribute

אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה :

22. אֵת אֲשֶׁר-תִּהְיֶה
וְאֶת-הַכֶּסֶף
אֶת-הַנְּחֹשֶׁת
אֶת-הַבַּרְזֵל
אֶת-הַדְּבַר
וְאֶת-הַעֲנָבִים :

23. כָּל-דָּבָר
אֲשֶׁר-יָבֹא בָאֵשׁ
תִּשְׂבְּרוּ בָאֵשׁ
וְנִחַר
אֵת דָּבָר נִחָה
יְתֵם הָאָדָם
וְכָל

אֲשֶׁר לֹא יָבֹא בָאֵשׁ
תִּשְׂבְּרוּ בַמַּיִם :

24. וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
וּבַיּוֹמֵם
וְאַחֲרָיִם
תָּבֹאוּ אֶל-הַמַּחֲנֶה :

25. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר :

26. לֵטֵא אֶת רֹאשׁ
מִלְקָחַי הַשְּׂבִיעִי
בְּאֵדָם וּבְבִהֵמָה
אֲתָם וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה :

27. וְחִצַּתְתָּ
אֶת-הַמִּלְקָחִים
בֵּין חַפְצֵי הַמִּלְחָמָה
הַיְצָאִים לְצִבְיָא
וּבֵין כָּל-הָעֵדָה :

28. וְהִרְבִּיתָ מִמֶּנּוּ

16. Behold, they were
[the cause]
to the children of Israel,

through the ^{word of}
Bil'am,
to commit trespass
against the Lord
in the matter of Pe'or,
and [so] the plague was
among the congregation
of the Lord.

17. Now therefore
kill every male
among the little ones;

also every woman that
^{has ever been married}
kill you.

18. But all the women-
children,
that have never been
married,

keep alive for your-
selves.

19. And you ^{abide}
outside of the camp
seven days,

whosoever has killed
a person,
and whosoever has
touched a slain;
[and] you shall purify
yourselves

on the third day
and on the seventh day,
you and your captives.

20. And every garment,
and every vessel of skin,
and every work of goats' ^[hair],
and every vessel of
wood,

you shall ^{purify}.

21. And El'azar the
priest said

unto the men of the
^{army}
that went to the battle:

This is the statute of
the law

16. הֲלוֹ הַנֶּחֱה הָיָה
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּדַבַּר בִּלְעָם
לְמַסֵּר בְּעַד בִּיהוָה
עַל-דַּבְרֵי-פְעוֹר
וְתִהְיֶה הַפְּלָגָה
בְּעַד־תּוֹת יְהוָה :

17. וְעַתָּה
הַרְגוּ כָל-זָכָר
בְּנֶפֶשׁ

וְכָל-אִשָּׁה יָדְעַת
אִישׁ לְמִישָׁבָב זָכָר
הַרְגוּ :

18. וְכָל הַבָּתוּלֹת בְּנִשְׁיָם
אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ
מִישָׁבָב זָכָר

תְּחִיו לָכֶם :

19. וְאַתֶּם תֵּנוּ
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
שִׁבְעַת יָמִים
כָּל הָרֹג נֶפֶשׁ

וְכָל זֹנֶה בְּחַלָּל
תִּתֶם טָהוֹר

בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי
אַתֶּם וְשִׁבְיָכֶם :

20. וְכָל-בְּגָד
וְכָל-בְּלִיעוֹר
וְכָל-מִשְׁשֵׁה עֹנִים
וְכָל-בְּדִישָׁן
תִּתְחַטְּאוּ :

21. וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן
אֶל-אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא
הַבָּאִים לְמִלְחָמָה
וְאֵת תַּקֵּת הַמִּוֹדָה

22. וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן

אֶל-אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא
הַבָּאִים לְמִלְחָמָה
וְאֵת תַּקֵּת הַמִּוֹדָה

1) Or, counsel. 2) Heb., has known man by lying with him. 3) Heb., encamp. 4) Or, purify [to] yourselves. 5) Or, of the captives. 6) Or, that carried on the war. 7) Or, war.

in thy eyes,
 let this land be given
 to thy servants
 for a possession;
 do not bring us over
 the Jordan.
 6. And Moses said
 to the children of Gad
 and to the children of
 Reuben:
 Shall your brethren go
 to the war,
 and you shall sit here?
 7. And why do you turn
 aside
 the heart of the children
 of Israel
 from going over into
 the land
 which the Lord has given
 to them?
 8. Thus did your fathers,
 when I sent them
 from Kadesh-barnea
 to see the land.
 9. Then they went up
 unto the valley of
 Eshcol,
 and they saw the land,
 and turned aside
 the heart of the children
 of Israel,
 that they should not go
 into the land
 which the Lord had
 given to them.
 10. And the anger of the
 Lord glowed
 on that day,
 and he swore, saying:
 Surely shall [not] see
 the men,
 who came up out of
 Egypt,
 from twenty years old
 and upward,
 the land

פְּעֵיךָ
 יִתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְעַבְדֶיךָ
 לְאֵחֻזָּה
 אֶל-תְּשִׁבְרֵנוּ
 אֶת-הַיַּרְדֵּן׃
 6. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 לְבָנֵי-גָד
 וּלְבָנֵי רְאוּבֵן
 הַאֲחִיכֶם יֵבְאוּ
 לְמִלְחָמָה
 וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה׃
 7. וְלָמָּה תִּגְדְּלוּ
 אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵעַבְרֵי אֶרֶץ-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה׃
 8. כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם
 בְּשִׁלְחִי אֹתָם
 מִקֵּדֶשׁ בְּרִנְעָה
 לְרִאֲוֹת אֶת-הָאָרֶץ׃
 9. וַיַּעֲלוּ
 עַד-נַחַל אֶשְׁכּוֹל
 וַיִּרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ
 וַיִּגְדְּלוּ אוֹ
 אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְבַלְתִּי-בָא
 אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה׃
 10. וַיִּחַר-אַף יְהוָה
 בַּיּוֹם הַהוּא
 וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר׃
 11. אִם-יִרְאוּ הָאֲנָשִׁים
 הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם
 מִפִּי עֹשְׂרִים שָׁנָה
 וַיַּעֲדָה
 אֶת-הָאָרֶץ

the gold
 of the captains of (the)
 thousands
 and of (the) hundreds,
 and they brought it
 into the tent of meeting,
 [as] a memorial for the
 children of Israel
 before the Lord.

ל
 שְׁשִׁי

1. And much cattle
 was by the children of
 Reuben
 and by the children of
 Gad,
 a very great number;
 and they saw
 the land of Yazer,
 and the land of Gil'ad,
 that, behold, the place
 [was] a place for cattle.
 2. And [there] came the
 children of Gad
 and the children of
 Reuben,
 and they said unto
 Moses,
 and unto El'azar the
 priest,
 and unto the chiefs of
 the congregation,
 saying:
 3. Ataroth, and Dibon,
 and Yazer, and Nimrah,
 and Heshbon, and
 El'aleh,
 and Shebam, and Nebo,
 and Be'on,
 4. The land
 which the Lord has
 smitten
 before the congregation
 of Israel,
 is a land for cattle;
 and thy servants have
 cattle.
 5. And they said:
 If we have found favor

אֶת-הַזָּהָב
 מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים
 וְהַפְּאֻזֹת
 וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ
 אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד
 זָכְרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
 קִדְּמֵי יְהוָה׃
 CAL. XXXII.
 שְׁשִׁי
 שְׁשִׁי (כֶּשֶׁת מְחוּבְרִין)
 1. וּמְקַנְהוֹ רֹב
 הָיָה לְבָנֵי רְאוּבֵן
 וּלְבָנֵי-גָד
 עֲצוֹם מְאֹד
 וַיִּרְאוּ
 אֶת-אֶרֶץ יַעֲזֵר
 וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד
 וְהִנֵּה הַמָּקוֹם
 מְקוֹם מְקַנְהָה׃
 2. וַיָּבִיאוּ בְנֵי-גָד
 וּבְנֵי רְאוּבֵן
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
 וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וְאֶל-נְשִׂאֵי הָעֵדָה
 לְאָמֹר׃
 3. עַטְרוֹת וְדִבּוֹן
 וַיַּעֲזֵר וְנִמְרָה
 וְהֶשְׁבּוֹן וְאֶלְעָלָה
 וְשֶׁבַם וְנֶבֹ וּבְעוֹן׃
 4. הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה
 לְפָנֵי עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶרֶץ מְקַנְהָה הִוא
 וְלְעַבְדֶיךָ מְקַנְהָה׃
 5. וַיֹּאמְרוּ
 אִם-מָצְאנוּ חֵן

1) Or, discourage.

48. And [there] came near unto Moses the officers

that were over the thousands of the army, the captains of (the) thousands, and the captains of (the) hundreds.

49. And they said unto Moses: Thy servants have taken the sum of the men of war

that are under our charge, and [there] lacks not one man of us.

50. Therefore we have brought the Lord's oblation, what every man has gotten, [of] articles of gold,

ankle-chain[s], and bracelet[s], signet-ring[s],

ear-ring[s], and armlet[s], to make atonement for our souls before the Lord.

51. And Moses and El'azar the priest took the gold of them, all wrought articles.

52. And [there] was all the gold of the heave-offering, which they offered to the Lord, sixteen thousand

seven hundred and fifty shekel[s],

of the captains of (the) thousands, and of the captains of (the) hundreds.

53. The men of the army plundered, every man for himself.

54. And Moses and El'azar the priest took

48. וַיִּקְרְבוּ אֶל-מֹשֶׁה

הַפָּקָדִים

אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצְּבָא

שָׂרֵי הָאֲלָפִים

וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת :

49. וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה

עֲבָדֶיךָ נָשְׂאוּ

אֶת-רֹאשׁ

אֲנֵשֵׁי הַבְּלִחָה

אֲשֶׁר בִּידֵנוּ

וְלֹא נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ

50. וַנִּבְרָב

אֶת-קֶרְבַּן יְהוָה

אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא

כְּלֵי-זָהָב

אֲצַעֲדָה וְצִמִּיד

מִבְּעַת

עֵינֶיךָ וְכֹמֶז

לְכַפֵּר עַל-נַפְשֵׁינוּ

לְפָנֵי יְהוָה :

51. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

אֶת-הַזָּהָב מֵאֵתֵם

כָּל כְּלֵי מִשְׁעָה :

52. וַיְהִי

כָּל-זָהָב הַתְּרוּמָה

אֲשֶׁר הָרִיכוּ לַיהוָה

שֵׁשׁ עָשָׂר אֶלֶף

שֶׁבַע-מֵאוֹת

וְחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל

מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים

וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת :

53. אֲנֵשֵׁי הַצְּבָא

בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ :

54. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

the tribute, the heave-offering of the Lord, to El'azar the priest,

as the Lord had commanded Moses,

42. And of the half of the children of Israel,

which Moses divided off from the men

that went in the army,

43. —And [there] was the half of the congregation, of the sheep

three hundred thousand and thirty thousand,

seven thousand

and five hundred,

44. And beef-cattle six and thirty thousand.

45. And asses thirty thousand

and five hundred,

46. And human soul[s] sixteen thousand.—

47. And Moses took of the half of the children of Israel

the drawn [part], one out of [every] fifty,

[both] of the men

and of the beast,

and he gave them to the Levites, who keep the charge

of the tabernacle of the Lord,

as the Lord had commanded Moses,

אֶת-מִנְחָתְךָ

תְּרוּמַת יְהוָה

לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה :

42. וּמִחֲצִית

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר חָצַף מֹשֶׁה

מִן-הָאֲנָשִׁים

הַצֹּדְאִים :

43. וַתְּהִי

מִחְצֵת הַקְּהִלָּה

מִן-הַצֹּאֵן

שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף

וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף

שֶׁבַע אֲלָפִים

וְחֲמִשׁ מֵאוֹת :

44. וּבְקָר

שֵׁשֶׁת וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף :

45. וְחֲמֵרִים

שְׁלֹשִׁים אֶלֶף

וְחֲמִשׁ מֵאוֹת :

46. וְנַפְשֵׁי אָדָם

שֵׁשֶׁת עָשָׂר אֶלֶף :

47. וַיִּקַּח מֹשֶׁה

מִמִּחְצֵית בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֶת-הַחֲדָה

אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים

מִן-הָאָדָם

וּמִן-הַבְּהֵמָה

וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹוִים

שֹׁמְרֵי מִשְׁמַרְתְּ

מִשְׁכַּן יְהוָה

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת-מֹשֶׁה :

1) Heb., hand. 2) Heb., found. 3) Or, necklace; brooches.

unto them: **אלהם**
 If the children of Gad { **אם יעברו**
 and the children of **בני גד ובני ראובן**
 Reuben shall pass over { **אתכם**
 with you **את-נדרון**
 the Jordan, **כל-הקוץ מלחמה**
 every one [that is] armed **לפני יהוה**
 for the war, **ונכבשה הארץ**
 before the Lord, **לפניכם**
 and the land shall be **ונתתם להם**
 subdued **את-ארץ הגלעד**
 before you: **לאחזה:**
 then you shall give to **30. ואם לא יעברו**
 them **הלוצים**
 the land of Gil'ad **אתכם**
 for a possession, **ונאחזו בתחכם**
30. But if they will not **בארץ פנען:**
 pass over **31. ויענו בני-גד**
 armed **ובני ראובן**
 with you, **לאמר**
 then they shall have **את אשר דבר יהוה**
 possession in the midst of you **אל-עבדיך**
 in the land of Canaan, **כן געשה:**
31. And the children of { **32. נחנו נעבר**
 Gad and the children { **הלוצים**
 of Reuben answered, { **לפני יהוה**
 saying: **ארץ פנען**
 That which the Lord **ואתנו**
 has spoken **אחזת נחלתנו**
 concerning thy servants, **מעבר לירדן:**
 so we will do, **33. ויתן להם משה**
32. We will pass over **לכני גד**
 armed **ולבני ראובן**
 before the Lord **וקחצי שבט**
 [into] the land of **מן-שה בן-זושה**
 Canaan, **את-ממלכת סיחן**
 and with us [shall **את-ממלכת סיחן**
 remain] **את-ממלכת סיחן**
 the possession of our **את-ממלכת סיחן**
 inheritance **את-ממלכת סיחן**
 on this side of the **את-ממלכת סיחן**
 Jordan, **את-ממלכת סיחן**
33. And Moses gave to **את-ממלכת סיחן**
 them, **את-ממלכת סיחן**
 [even] to the children **את-ממלכת סיחן**
 of Gad, **את-ממלכת סיחן**
 and to the children of **את-ממלכת סיחן**
 Reuben, **את-ממלכת סיחן**
 and to the half-tribe **את-ממלכת סיחן**
 of Menassch the son of **את-ממלכת סיחן**
 Joseph, **את-ממלכת סיחן**
 the kingdom of Sihon, **את-ממלכת סיחן**

then you shall be **והייתם נקים**
 towards the Lord and **מיהוה ומישראל**
 towards Israel; **והיתה הארץ הזאת**
 and this land shall be **לכם לאחזה**
 to you for a possession **לפני יהוה:**
 before the Lord, **23. ואם לא תעשו פן**
23. But if you will not do **הנה חטאתם ליהוה**
 so, **ודעו חטאתכם**
 behold, you have sinned **אשר תביא אתכם:**
 against the Lord: **24. בנו לכם ערים**
 and you shall exper- **למפקם**
 ience your punishment **ונדרת לצנאכם**
 which will find you out. **והיא צפיהם**
24. Build you cities **תעשו:**
 for your little ones, **25. ויאמר בני-גד**
 and folds for your sheep: **ובני ראובן**
 and that which has pro- **אל-משה**
 ceeded out of your mouth **לאמר**
 you shall do, **עבדיך יעשו**
25. And the children { **פאשר אדני מצוה:**
 of Gad and the child- **26. מפנו נשנו**
 ren of Reuben said } **מקננו וכל-בהמתנו**
 unto Moses, **יהיו-שם**
 saying: **בערי הגלעד:**
 Thy servants will do **27. ועבדיך יעברו**
 as my lord commands, **כל-הקוץ צבא**
26. Our little ones, our **לפני יהוה**
 wives, **למלחמה**
 our flocks, and all our **פאשר אדני דבר:**
 cattle, **28. ויצו להם משה**
 shall be there **את אלקנן הפלן**
 in the cities of Gil'ad, **ואת יהושע בן-נון**
27. But thy servants **ואת-ראשי**
 will pass over, **אבות הפטות**
 everyone [that is] armed **לבני ישראל:**
 [for] the army, **29. ויאמר משה**
 before the Lord **את-ממלכת סיחן**
 to the war, **את-ממלכת סיחן**
 as my lord speaks, **את-ממלכת סיחן**
28. And Moses comman- **את-ממלכת סיחן**
 ded concerning them **את-ממלכת סיחן**
 El'azar the priest, **את-ממלכת סיחן**
 and Joshua the son of **את-ממלכת סיחן**
 Nun, **את-ממלכת סיחן**
 and the family heads } **את-ממלכת סיחן**
 of the tribes } **את-ממלכת סיחן**
 of the children of Israel, **את-ממלכת סיחן**
29. And Moses said **את-ממלכת סיחן**

1) Heb., know your sin.

will be ready armed
 before the children of
 Israel,
 until we have brought
 them
 unto their place:
 and our little ones shall
 dwell
 in the fortified cities
 because of the inhabi-
 tants of the land.
 18. We will not return
 unto our houses,
 until the children of
 Israel have inherited
 every man his inheri-
 tance.
 19. For we will not
 inherit with them
 on the other side of the
 Jordan, and forward;
 because our inheritance
 has come unto us
 on this side of the Jordan
 eastward.
 20. And Moses said unto
 them:
 If you will do
 this thing,
 if you will arm your-
 selves before the Lord
 for the war.
 21. And of you shall
 pass over
 every armed man
 the Jordan
 before the Lord,
 until he has driven out
 his enemies
 from before him.
 22. And the land is
 subdued
 before the Lord,
 and afterward you will
 return;

נֶחֱמָץ הַיָּמִים
 לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַד אֲשֶׁר אִם הִבִּיאֲנֵם
 אֶל-מְקוֹמָם
 וְיֹשְׁבוּ מִמֶּנּוּ
 בְּעָרֵי הַמְּבֻצָּר
 מִפְּנֵי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ :
 18. לֹא נָשׁוּב
 אֶל-בְּתוּלֵינוּ
 עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ נַחֲלָתוֹ :
 19. כִּי לֹא נִנְחַל אִתָּם
 מִשְׁעַבְר לַיַּרְדֵּן וְהַלְּאָה
 כִּי בָּאָה נַחֲלָתֵנוּ }
 אֵלֵינוּ }
 מִשְׁעַבְר הַיַּרְדֵּן
 כִּי־נִזְרָחָה :
 רַבִּיעִי (כִּסְהוֹן מַחֲבוּרִין)
 20. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם }
 מִשָּׂה }
 אִם-תִּפְשְׁשׁוּן
 אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה
 אִם-תִּחְדָּצוּ לִפְנֵי יי
 לַמִּלְחָמָה :
 21. וְעֹבֵר לְכֶם
 כָּל-חַדְוִיךָ
 אֶת-הַיַּרְדֵּן
 לִפְנֵי יְהוָה
 עַד הוֹרִישׁוּ
 אֶת-אֹיְבֵי
 מִפְּנֵיו :
 22. וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לִפְנֵי יְהוָה
 וְאַחַר תִּשְׁׁבוּ

of which I have sworn
 to Abraham,
 to Isaac,
 and to Jacob;
 because they have not
 fully followed me.
 12. Save
 Caleb the son of
 Yephunneh
 the Kenizzite,
 and Joshua the son of
 Nun;
 because they have fully
 followed the Lord.
 13. And the anger of the
 Lord glowed
 against Israel,
 and he made them wander
 about in the wilderness
 forty years,
 until [there] was con-
 sumed all the generation
 that had done the evil
 in the eyes of the Lord.
 14. And, behold, you are
 risen up
 in your fathers' stead,
 an increase
 of sinful men,
 to augment yet
 (unto) the fierce anger
 of the Lord
 toward Israel.
 15. For if you turn away
 from after him,
 then he will yet again
 leave them
 in the wilderness,
 and you will bring
 destruction
 to all this people.
 16. And they came near
 unto him,
 and they said:
 Sheepfolds
 we will build for our
 cattle
 here,
 and cities for our little
 ones.
 17. But we ourselves

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק
 וּלְיַעֲקֹב
 כִּי לֹא-מָלְאוּ אַחֲרָי :
 12. בְּלֹתִי
 כָּל־לֵב בְּנוֹ יֵפֻנֶה
 הַכֵּנִזִּי
 וְיֹהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון
 כִּי מָלְאוּ אַחֲרַי יְהוָה
 13. וַיִּחַר-אַף יְהוָה
 בְּיִשְׂרָאֵל
 וַיִּנְעַם בַּמִּדְבָּר
 אַרְבָּעִים שָׁנָה
 עַד-חֵם כָּל-הַדּוֹר
 הָעֹשֶׂה הָרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה :
 14. וַהֲגִידָה מִמַּתָּם
 תַּחַת אֲכַתִּיכֶם
 תַּרְבּוֹת
 אֲנֹשִׁים שִׁמְיָאִים
 לְסַפּוֹת עוֹד
 עַל חֲרוֹן אַף-יְהוָה
 אֶל-יִשְׂרָאֵל :
 15. כִּי תִשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו
 וַיִּסַּף עוֹד לְהַנְיִחוֹ
 בַּמִּדְבָּר
 וְשַׁחַתֶּם
 לְכָל-הָעָם הַזֶּה :
 16. וַיָּגִישׁוּ אֵלָיו
 נֹו וְאֶמְרֹו
 גִּדְרֹת צֹאן
 נִבְנֶה לְמִקְנֵינוּ
 פָּה
 וְעָרִים לְמִטְּפֵנוּ :
 17. וְאַנְחֵנוּ

1) Heb., him. 2) Or, do harm. 3) Or, is fallen.

and encamped in Dophkah.
 13. And they journeyed from Dophkah, and encamped in Alush.
 14. And they journeyed from Alush, and encamped in Rephidim, and there was no water for the people to drink.
 15. And they journeyed from Rephidim, and encamped in the wilderness of Sinai.
 16. And they journeyed from the wilderness of Sinai and encamped in Kibroth-hattaavah.
 17. And they journeyed from Kibroth-hattaavah and encamped in Hazeroth.
 18. And they journeyed from Hazeroth, and encamped in Rithmah.
 19. And they journeyed from Rithmah, and encamped in Rimmon-perez.
 20. And they journeyed from Rimmon-perez, and encamped in Libnah.
 21. And they journeyed from Libnah, and encamped in Rissah.
 22. And they journeyed from Rissah, and encamped in Kibelathah.
 23. And they journeyed from Kibelathah, and encamped in mount Shepher.
 24. And they journeyed from mount Shepher, and encamped in Haradah.
 25. And they journeyed from Haradah, and encamped in Makheloth.
 26. And they journeyed from Makheloth, and encamped in Tahath.
 27. And they journeyed from Tahath, and encamped in Terah.

וַיַּחֲנוּ בְדֹפְקָה :
 13. וַיִּסְעוּ מִדֹּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְאַלּוּשׁ :
 14. וַיִּסְעוּ מֵאַלּוּשׁ וַיַּחֲנוּ בְרִפְדִּים וְלֹא-יָדָה שָׁם מַיִם לִשְׁתּוֹת :
 15. וַיִּסְעוּ מִרִּפְדִּים וַיַּחֲנוּ בְּכִבְרֵי סִינַי 16. וַיִּסְעוּ מִבְּרֵי סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרוֹת הַחַטָּאָה :
 17. וַיִּסְעוּ מִכִּבְרֵי הַחַטָּאָה וַיַּחֲנוּ בְּחֶזֶרֶת :
 18. וַיִּסְעוּ מִחֶזֶרֶת וַיַּחֲנוּ בְּרִתְמָה :
 19. וַיִּסְעוּ מִרִּתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמּוֹן פְּרִיץ :
 20. וַיִּסְעוּ מִרִּמּוֹן פְּרִיץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה :
 21. וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה :
 22. וַיִּסְעוּ מִרִּסָּה וַיַּחֲנוּ בְּקִבְלָתָהּ :
 23. וַיִּסְעוּ מִקִּבְלָתָהּ וַיַּחֲנוּ בְּהַר-שֵׁפֶר :
 24. וַיִּסְעוּ מִהַר-שֵׁפֶר וַיַּחֲנוּ בְּחָרָדָה :
 25. וַיִּסְעוּ מִחָרָדָה וַיַּחֲנוּ בְּמַחֲלֹת :
 26. וַיִּסְעוּ מִמַּחֲלֹת וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת :
 27. וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתֵרַח :

among them פָּהֶם
 every first-born: כָּל-בְּכוֹר וּבְאֵלֵהֶם
 also on their gods
 did the Lord execute judgments: עֲשָׂה יְיָהוָה שְׁפָטִים :
 5. And the children of Israel journeyed from Ra'meses, מֵרַעַמְסֵס
 and encamped in Succoth: וַיַּחֲנוּ בְּסוּכֹת :
 6. And they journeyed from Succoth, and encamped in Etham, which is at the end of the wilderness. 6. וַיִּסְעוּ מִסּוּכֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְמֹם אֲשֶׁר בְּקֵצֵה הַמִּדְבָּר
 7. And they journeyed from Etham and returned unto Pi-hahiroth, which is before Ba'al-zephon; 7. וַיִּסְעוּ מֵאֶתְמֹם וַיָּשֻׁב עַל-פִּי הַחַיְרֹת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי בַּעַל זַפְוֹן
 and they encamped before Migdol. 8. וַיַּחֲנוּ לְפָנֵי מִגְדֹּל :
 8. And they journeyed from before Hahiroth, 8. וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי חַיְרֹת
 and passed through the midst of the sea into the wilderness; 9. וַיַּעֲבְדוּ בְּתוֹךְ-הַיָּם הַמִּדְבָּרָה
 and they went וַיֵּלְכוּ
 a three days' journey in the wilderness of Etham, and encamped in Marah. 9. וַיִּסְעוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַר אֶתְמֹם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה :
 9. And they journeyed from Marah, and came to Elim; and in Elim [were] twelve springs of water, and seventy palm-trees, and they encamped there. 9. וַיִּסְעוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֶלְעִילִם וּשְׁתַּיִם עֲשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים
 10. And they journeyed from Elim, and encamped by the Red Sea. 10. וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל-יַם-סוּף :
 11. And they journeyed from the Red Sea, and encamped in the wilderness of Sin. 11. וַיִּסְעוּ מִיַּם-סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר-סִינַי :
 12. And they journeyed from the wilderness of Sin,

1) Or, edge; border; uttermost.

and he dwelt therein.

41. And Yair the son of Menasseh went,

and conquered the small towns thereof, and he called them

Haroth-Yair.

42. And Nobah went,

and he conquered Kenath and its suburbs,

and he called it Nobah after his own name.

MASSAY

לג

1. These are the 3 journeys of the children of Israel, who went forth out of the land of Egypt by their hosts

under the hand of Moses and Aaron.

2. And Moses wrote

their departures

according to their journeys by the order of the Lord;

and these are their journeys according to their departures.

3. And they journeyed from Ra'messes in the first month,

on the fifteenth day of the first month;

on the morrow after passover the children of Israel went out with an exalted hand

before the eyes of the Egyptians.

4. While the Egyptians were burying, whom the Lord had smitten

וַיֵּשֶׁב בָּהֶּ: 41. וַיֵּאִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה

וַיֵּלְכֵד אֶת-חֹתְיָהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חֹתַי יָאִיר:

42. וְנוֹבָח וַיֵּלְכֵד אֶת-קְנַת וְאֶת-בְּנֵיהֶיהָ

וַיִּקְרָא לָהּ הַיִּסָּה נֹבָח בְּשֵׁמוֹ:

מַסַּעַי

CAF. XXXIII.

1. אֵלֶּה מַסַּעֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

לְדָבָרְהֶם בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

2. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-מוֹצְאֵיהֶם

לְמַסַּעֵיהֶם עַל-פִּי יְהוָה

וְאֵלֶּה מַסַּעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם:

3. וַיִּסְעוּ מִרַעְמֵסִים בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן

בַּחֲמִישֵׁה עֶשְׂרֵי יוֹם

2 לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח

יָצְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה

לְעֵינֵי כָל-מִצְרָיִם:

4. וּמִצְרָיִם מְקַבְּרִים אֶת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה

the king of the Emorites,

and the kingdom of Or,

the king of Bashan,

the land

according to its cities within the borders, the cities of the land round about.

34. And the children of Gad built Dibon,

and Ataroth,

and Aro'er.

35. And Atroth-shophan,

and Yazer, and Yoghbehah,

36. And Beth-nimrah,

and Beth-haran,

fortified cities,

and folds for sheep.

37. And the children of Reuben built Heshbon,

and El'aleh,

and Kiryathayim.

38. And Nebo,

and Ba'al-me'ou,

- their names being changed, -

and they gave [other] names

[instead of the former] names of the cities which they built.

39. And [there] went

the children of Machir the son of Menasseh to Gil'ad,

and they conquered it.

and drove out the Emorites that were therein.

40. And Moses gave

Gil'ad

to Machir the son of Menasseh;

מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְאֶת-מַמְלַכְתּוֹ עֹג

מֶלֶךְ הַבַּשָּׁן וְהָאֶרֶץ

לְעָרֵיהָ בְּגִבְלוֹת עָרֵי הָאֶרֶץ סָבִיב:

34. וַיִּבְנוּ בְנֵי-גָד דִּבּוֹן וְאֶת-עַטְרוֹת וְאֶת-עֲרֹעֵר:

35. וְאֶת-אַטְרוֹת-שׁוֹפָן וְאֶת-יָזַעַר וְיֹגְבְּהָה:

36. וְאֶת-בֵּית-נִמְרָה וְאֶת-בֵּית-חָרָן

עָרֵי מְבָצָר וְכִנּוּי רְאוּבֵן בְּנֵוֹ

וְאֶת-הֶשְׁבּוֹן וְאֶת-עֵלְעָלָה

וְאֶת-קִירְיָתַיִם:

38. וְאֶת-נֶבֹז וְאֶת-בְּעֹז וְאֶת-בְּשֵׁל מְעֹז

מִוִּסְבֵּת שֵׁם וְאֶת-שִׁבְמָה

וַיִּקְרָאוּ כְּשֵׁמוֹת אֶת-שִׁמוֹת הָעָרִים

אֲשֶׁר בָּנוּ:

39. בְּנֵי מַכִּיר בֶּן-מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה

וַיִּלְכְּדוּ וַיִּדְרֹשׁ אֶת-הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר-בָּהֶּ:

40. וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-גִּלְעָד לְמַכִּיר בֶּן-מְנַשֶּׁה

1) I. e., the small towns of Yair. 2) Or, towns; Heb., daughters. 3) Or, stages. 4) Or, high.

whosoever it will fall to him
 the lot,
 that shall be his;
 according to the tribes of your fathers you shall inherit.
 55. But if you will not drive out the inhabitants of the land from before you, then it shall come to pass that those whom you will let remain of them [shall be] as pricks in your eyes, and as thorns in your sides, and they shall vex you upon the land that you dwell in it.
 56. And it shall come to pass, [that], as I thought to do to them, [so] will I do to you.

אִם אֲשֶׁר יִצֵּא לוֹ שְׂמֵהּ
 הַגּוֹרֵל לוֹ יִהְיֶה לְמִשְׁפּוֹת אֲבוֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ :
 55. וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵי כֶּם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְיַעֲבֹב בְּעֵינֵיכֶם וּלְצַנְיָנִים בְּצַדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֵתְכֶם עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ :
 56. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָעֲשׂוֹת לָהֶם אֲנִי עֹשֶׂה לָכֶם :
 CAP. XXXIV.
 1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה וְאָמַר :
 2. צַו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי-אַתֶּם בָּאִים אֶל-הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אָרֶץ כְּנָעַן לְנַבְלָתֵיהֶם :
 3. וְהָיָה לָכֶם פְּאֵת-גִּבּוֹר בְּמִדְבַר-צֹן

שְׁלִישִׁי
 חמישי (כשהו מחוברין)
 50. And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan [opposite] Jericho, saying:
 51. Speak unto the children of Israel, and say unto them: When you pass over the Jordan into the land of Canaan.
 52. Then you shall drive out all the inhabitants of the land from before you, and you shall destroy all their figured [stones] and all their molten images you shall destroy, and all their high-places you shall demolish.
 53. And you shall take possession of the land, and you shall dwell therein; for to you I have given the land to possess it.
 54. And you shall inherit the land by lot according to your families; to the more you shall give the more inheritance, and to the fewer thou shalt give the less inheritance

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל-יַרְדֵּן יְרִחוֹ :
 51. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-יַרְדֵּן אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן :
 52. וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאַבְדֶתֶם אֵת כָּל-מִשְׁכֵּי־הָאֱלֹהִים וְאֵת כָּל-צַלְטָוִי מִסַּבְּתֵהֶם תִּאבְדוּ וְאֵת כָּל-בְּמוֹתֵם תִּשְׁמִדוּ :
 53. וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ וְיֹשְׁבֵיהֶם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ :
 54. וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֶת-הָאָרֶץ בְּגוֹרֵל לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם לְרַב תְּרַבּוּ אֶת-נַחֲלֹתֵי וְלְמַעַט תִּמְעָט אֶת-נַחֲלֹתֵי

1) Or, pictures; figures; statues. 2) Or, devastate. 3) Or, drive out [the inhabitants] of the land, 4) Or, divide among yourselves. 5) Or, any man.

when he died in the
 mount Hor. : כָּמָתוֹ בְּהַר הַהָרָה ;
 40. Then heard the
 Canaanite, : וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי ;
 the king of Arad,
 who dwelt in the South
 in the land of Canaan.
 of the coming of the
 children of Israel.
 41. And they journeyed
 from the mount Hor,
 and encamped in
 Zalmonah. : כָּבָא בְנֵי יִשְׂרָאֵל ;
 42. And they journeyed
 from Zalmonah,
 and encamped in Punon.
 43. And they journeyed
 from Punon,
 and encamped in Oboth.
 44. And they journeyed
 from Oboth,
 and encamped
 in Iye-ha'abarim,
 on the border of Moab.
 45. And they journeyed
 from Iyim,
 and encamped in Dibon-
 Gad.
 46. And they journeyed
 from Dibon-Gad,
 and encamped
 in Almon-diblathaymah.
 47. And they journeyed
 from Almon-diblathay-
 mah,
 and encamped
 in the mountains of
 Abarim,
 before Nebo,
 47. And they journeyed
 from the mountains
 of Abarim,
 and encamped
 in the plains of Moab
 by the Jordan [opposite]
 Jericho.
 49. And they encamped
 by the Jordan,
 from Beth-hayeshimoth
 unto Abel-hashittim
 in the plains of Moab.

28. And they journeyed
 from Terah,
 and encamped in
 Mithkah. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּמִיתְקָה ;
 29. And they journeyed
 from Mithkah,
 and encamped in
 Hashmonah. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּחִשְׁמוֹנָה ;
 30. And they journeyed
 from Hashmonah,
 and encamped in
 Moseroth. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּמוֹסֵרוֹת ;
 31. And they journeyed
 from Moseroth,
 and encamped in Bene-
 yaakan. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹן ;
 32. And they journeyed
 from Bene-yaakan,
 and encamped in Hor-
 haggidgad. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּחֹר הַגִּדְגָד ;
 33. And they journeyed
 from Hor-haggidgad,
 and encamped in
 Yotbathah. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּיוֹטְבַתְּהָ ;
 34. And they journeyed
 from Yotbathah,
 and encamped in
 Abroah. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּעַבְרֹנָה ;
 35. And they journeyed
 from Abroah,
 and encamped in Ezyon-
 geber. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּעִזְיוֹן גְּבֵר ;
 36. And they journeyed
 from Ezyon-geber,
 and encamped in the
 wilderness of Zin,
 [which] is Kadesh.
 37. And they journeyed
 from Kadesh,
 and encamped in the
 mount Hor,
 at the 'end of the land
 of Edom. : וַיֵּיָחֲנוּ בְּהַר הַהָרָה ;
 38. And Aaron the priest
 went up
 into the mount Hor
 by the order of the Lord,
 and he died there,
 in the fortieth year
 after the departing of
 the children of Israel
 out of the land of Egypt,
 in the fifth month,
 on the first day of the
 month.
 39. And Aaron [was]
 a hundred and twenty
 three years old }
 } כָּן שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים
 } וּמֵאָת שָׁנָה

1) Or. edge; border; uttermost.

of the children of Ephraim a chief,

Kemuel the son of Shipthan. 25. And of the tribe

of the children of Zebulun a chief,

Elizaphan the son of Parnach. 26. And of the tribe

of the children of Issachar a chief,

Paltiel the son of Azzau. 27. And of the tribe

of the children of Asher a chief,

Alihud the son of Shelomi. 28. And of the tribe

of the children of Naphtali a chief,

Pedabel the son of Ammihud. 29. These [are those] whom the Lord has

commanded to divide the inheritance

[unto] the children of Israel in the land of Canaan.

לה

חמישי

1. And the Lord spoke unto Moses, in the plains of Moab

by the Jordan [opposite] Jericho, saying:

2. Command the children of Israel, that they give to the Levites

of the inheritance of their possession cities to dwell in;

and a suburb to the cities round about them

בְּנֵי-אֶפְרַיִם נָשִׂיא

קִמּוּאֵל בֶּן-שִׁפְטָן : 25. וּבְלִמָּה

בְּנֵי-זְבוּלֹן נָשִׂיא

אֵלִיצָפָן בֶּן-פָּרְנָח : 26. וּבְלִמָּה

בְּנֵי-יִשָּׂשכָר נָשִׂיא

פַּלְתִּיאֵל בֶּן-עֲזָו : 27. וּבְלִמָּה

בְּנֵי-אַשֶׁר נָשִׂיא

אַהֻד בֶּן-שֶׁלֹמִי : 28. וּבְלִמָּה

בְּנֵי-נַפְתָּלִי נָשִׂיא

פְּדָבֵאל בֶּן-עַמְיָהוּד : 29. אֵלֶּה

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל

אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

CAP. XXXV.

חמישי

1. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב

עַל-יַרְדֵּן יְרֵחוֹ : 2. אָמַר :

2. צִו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנוּ לְלוֹוִים

מִנְחַלְתֵי אֲהֻזָּתָם עָרִים לְשֹׁבֵת

וּמִבְּרֹשֵׁי עָרֵים : 3. וְכִי תִתִּיחֶם

15. The two tribes and the half-tribe

have taken their inheritance on this side of the Jordan

[opposite] Jericho eastward, toward the sunrising.

16. And the Lord spoke unto Moses, saying.

17. These [are] the names of the men

who shall divide to you for inheritance the land:

El'azar the priest, and Joshua the son of Nun.

18. And one chief, one chief of [every] tribe

you shall take, to divide the land for inheritance.

19. And these [are] the names of the men:

Of the tribe of Judah, Caleb the son of Yephunneh.

20. And of the tribe of the children of Simeon,

Shemuel the son of Ammihud.

21. Of the tribe of Benjamin, Elidad the son of Kislou.

22. And of the tribe of the children of Dan a chief,

Bukki the son of Yogil.

23. Of the children of Joseph: of the tribe of children of Menasseh

a chief, Hanniel the son of Ephod.

24. And of the tribe

15. שְׁנֵי הַטְּמֹטֹט וְחִצְיַת הַטְּמֹטֹט

לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ

קִדְמָה מִזְרְחָה : רְבִיעִי

16. חֲמִישִׁי (כֹּהֵן מְחֻבָּר) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה

27. אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ

אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְיֹהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן : 18. וְאֶחָד מֵאֶחָד מִטְּמֹטֹט

תִּקְחוּ לְנַחֵל אֶת-הָאָרֶץ : 19. וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים

לְמִטְּמֹטֹט יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן-יִפְנֹה : 20. וּבְנֵי שִׁמְעוֹן

שְׁמוּאֵל בֶּן-עַמְיָהוּד : 21. לְמִטְּמֹט בְּנִימִן

אֵלִידָד בֶּן-כִּסְלוֹן : 22. וּבְמִטְּמֹט בְּנֵי-דָן

נָשִׂיא בִּקְיִ בֶן-יֹגִיל : 23. לְבְנֵי יוֹסֵף לְמִטְּמֹט בְּנֵי-מְנַשֶׁה

נָשִׂיא חַנִּיאֵל בֶּן-אֶפְדֹּד : 24. וּבְלִמָּה

1) Or, reeved, 2), Or, pasture land.

the northern border.

10. And you shall mark out for you for the eastern border

from Hazar-enan

to Shepham.

11. And the border shall go down from Shepham to Riblah,

on the east side of Ayin;

and the border shall go down,

and shall touch

upon ³the side of the sea of Kinnereth eastward.

12. And the border shall go down to the Jordan.

and its ³terminating points shall be [at] the Salt Sea;

this shall be to you

the land

according to its borders round about.

13. And Moses commanded the children of Israel,

saying:

This is the land

which you shall ⁴inherit by lot,

which the Lord has commanded to give

to the nine tribes,

and the half-tribe.

14. For [there] have ⁵taken the tribe of the children of Reuben

according to their fathers' houses, and the tribe of the children of Gad

according to their fathers' houses; and the half-tribe of Menasseh

have ⁷taken their inheritance.

גְּבוּל צִפּוֹן :

10. וְהִתְאָוִיתֶם לָכֶם

לְגְבוּל קְדֻמָּה

מֵחֶזֶק עֵינָן

שֶׁפְמָה :

11. וַיֵּרֶד הַגְּבֹל

מִשֶׁפְּמָה הַרְבֵּלָה

מִקְדָּם לְעַיִן

וַיֵּרֶד הַגְּבֹל

וְנִחָה

עַל־כַּתְּף יַם־כִּנְרֹת

קְדֻמָּה :

12. וַיֵּרֶד הַגְּבֹל

הַיַּרְדֵּן

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו

יַם־הַמֶּלַח

זֹאת תְּהִיָּה לָכֶם

הָאָרֶץ

לְגְבוּלְתֵיכֶם סָבִיב :

13. וַיֹּצֵא מֹשֶׁה

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְאָמֹר

זֹאת הָאָרֶץ

אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ

בְּגוּרֹת

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לְתַת

לְתִשְׁעַת הַמְּצוֹת

וְחֶצִי הַמְּצוֹת :

14. כִּי דִקְחוּ

כִּמְשֵׁה בְנֵי־הָרְאוּבֵנִי

לְבָיִת אֲבֹתָם

וּמִשְׁהַ בְּנֵי־הַגָּדִי

לְבָיִת אֲבֹתָם

וְחֶצִי מִמֶּנּוּ מִנַּשֶּׁה

דִּקְחוּ גִבְעוּלָתָם :

by the side of Edom,

and it shall be to you

the southern border

from the ¹end of the Salt Sea

eastward.

4. ²And your border shall turn about from the south

of the ascent of Akrabbin,

and pass along to Zin;

and its ³terminating points shall be

southward of Kadesh-barnea;

and it shall go forth to Hazar-addar,

and pass along to Azmon.

5. And the border shall turn about from Azmon

unto the brook of Egypt,

and its ³terminating points shall be at the sea.

6. And [for] the western border,

you shall have

the great sea ⁴for a border;

this shall be to you

the western border.

7. And this shall be to you

the northern border:

from the great sea

you shall mark out for you

the mount Hor.

8. From the mount Hor

you shall mark out to the entrance of Hamath;

and the ³terminating points of the border shall be

at Zedad.

9. And the border shall go forth to Ziphron,

and its ³terminating points shall be

[at] Hazar-enan:

this shall be for you

עַל־יְדֵי אֲדוֹם

וְהִיָּה לָכֶם

גְּבוּל נֹכַח

מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח

קְדֻמָּה :

4: וְנִסַּב לָכֶם הַגְּבוּל

מִנֹּכַח

לְמַעַן עֲקֹר בָּיִם

וְעָבַר צִנָּה

וְהָיָה וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו

מִנֹּכַח קְדֵשׁ בְּרִנְעָה

וַיֵּצֵא חֶזֶק־אֲדָר

וְעָבַר עֲצְמוֹנָה :

5. וְנִסַּב הַגְּבוּל

מֵעֲצְמוֹן

נַחֲלֵה מִצְרַיִם

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו

הַיָּם :

6. וְגְבוּל יַם

וְהָיָה לָכֶם

הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבוּל

זֶה־יְהִיָּה לָכֶם

גְּבוּל יַם :

7. וְזֶה־יְהִיָּה קָדָם

גְּבוּל צִפּוֹן

מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל

תִּתְּאוּ לָכֶם

הַר הַהָר :

8. מֵהַר הַהָר

תִּתְּאוּ לְבֵּית חַמַּת

וְהָיוּ תוֹצְאוֹת הַגְּבֹל

צֵדָדָה :

9. וַיֵּצֵא הַגְּבֹל וְזִפְרֹן

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו

חֶזֶק עֵינָן

זֶה־יְהִיָּה לָכֶם

1) Or, outmost edge. 2) Heb., And the border shall turn about for you, 3) Heb., goes out. 4) Or, and the border [thereof]. 5) Or, coast; Heb., shoulder. 6) Or, divide among yourselves. 7) Or, received.

the murderer shall surely
be put to death.
19. The avenger of the
blood
shall himself put to
death
the murderer;
when he meets him,
he shall put him to death
20. And if out of hatred
he thrust him,
or he hurled upon him
[any thing],
'purposely,
and he died.
21. Or in enmity
he smote him
with his hand,
and he died;
he that smote him shall
surely be put to death;
he is a murderer;
the avenger of the blood
shall put the murderer
to death,
when he meets him.
22. But if suddenly,
without enmity,
he thrust him,
or he hurled upon him
any thing
without 'purpose.
23. Or with any stone,
whereby he may die,
without seeing [him],
and he cast [it] upon him,
and he died.
and he was not his
enemy,
and did not seek his
harm.
24. Then shall the con-
gregation judge
between the smiter
and [between] the
avenger of the blood

מות יומת הרצח :
19. גאל הדם
הוא ימית
את הרצח
בפגעו-בו
הוא ימתנו :
20. ואם-בשנאה
יהדפנו
או-השליך עליו
בצדיה
וימת :
21. או באיבה
הכהו
כידו
וימת
מות-יומת המכה
רצח הוא
גאל הדם
ימית את-הרצח
בפגעו-בו :
22. ואם-בפתע
בלא-איבה
הדפו
או-השליך עקיו
כל-כדי
בלא צדיה :
23. או בכלל-אבן
אשר-יומת בה
בלא ראות
ויפל עליו
וימת
והוא לא-איב לו
ולא מבקש רעהו :
24. ושפטו העדה
בין המכה
ובין גאל הדם

13. And the cities
which you shall give,
six cities of refuge
shall they be for you.
14. Three of the cities
you shall give
on this side of the
Jordan,
and three of the cities
you shall give
in the land of Canaan;
cities of refuge they
shall be.
15. For the children of
Israel,
and for the stranger,
and for the sojourner
among them,
shall be
these six cities
for refuge;
that thither shall flee
every one that kills a
person
through error.
16. But if with an iron
instrument
he smote him,
and he died,
he is a murderer;
the murderer shall surely
be put to death.
17. And if with a stone in
the hand
whereby he may die,
he smote him,
and he died,
he is a murderer;
the murderer shall surely
be put to death.
18. Or [if] with an instru-
ment of wood in the hand
whereby he may die,
he smote him,
and he died,
he is a murderer;

13. והערים
אשר תתנו
שש-ערי מקלט
תהיינה לכם :
14. את שלש הערים
תתנו
משבר לירדן
ואת שלש הערים
תתנו
בארץ כנען
ערי מקלט תהיינה :
15. לבני ישראל
ולגר
וזתושב בתוכם
תהיינה
שש-הערים האלה
למקלט
לנוס שמה
כל-מכה-נפש
בשגגה :
16. ואם-בכלי ברזל
הכהו
וימת
רצח הוא
מות יומת הרצח :
17. ואם-באבן
אשר-יומת בה
הכהו
וימת
רצח הוא
מות יומת הרצח :
18. או בכלי עץ
אשר-יומת בו
הכהו
וימת
רצח הוא

1) Or, lying in wait.

and their ¹suburbs.

8. And [concerning] the cities which you shall give

from the possession of the children of Israel, from those [that have] many you shall ⁴take many;

and from those [that have] few you shall take few;

every one according to his inheritance which he may inherit shall give of his cities to the Levites.

יָשִׁי

יָשִׁי

שביעי (כשהו מחוברין)

9. And the Lord spoke unto Moses, saying:

10. Speak

unto the children of Israel, and say unto them:

When you pass over the Jordan

into the land of Canaan.

11. Then you shall appoint for you cities,

cities of refuge

they shall be for you;

and thither shall flee the ³murderer who kills a person

⁵through error.

12. And the cities shall be to you for refuge

from the avenger,

that the ³murderer die not, until he stand

before the congregation for judgment.

וְאֵת מְגֵרְשֵׁיהֶן :

8. וְהָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנֶנּוּ

מֵאֵתוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

מֵאֵת הַרְבֵּי

תִּרְבֹּוּ

וּמֵאֵת הַמְּעַט

תִּמְעָטוּ

אִישׁ כְּפִי נַחֲלוֹתוֹ

אֲשֶׁר יִנְחֹלוּ

יִתְּנוּ מֵעָרֵיו

לְלֵוִיִּם :

9. וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה

קְאֹמֵר :

10. דַּבֵּר

אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי אַתֶּם עֹבְרִים

אֶת-הַיַּרְדֵּן

אֶרֶצָה בְּנֻעַן :

11. וְהִקְרִיתֶם לָכֶן

עָרִים

עָרֵי מִקְלָט

תִּהְיֶינָה לָכֶם

וְגַם שָׂמָה רֹצֵחַ

מִכַּה נֶפֶשׁ

בְּשִׁגְגָה :

12. וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים

לְמִקְלָט

מִגֹּאֵל

וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ

עַד-עֲבָדוֹ

לִפְנֵי הָעֵדָה

לְמִשְׁפָּט :

you shall give to the Levites.

3. And they shall have the cities to dwell in;

and their ¹suburbs

shall be for their cattle,

and for their movable property, and for all their beasts.

4. And the ¹suburbs of the cities,

which you shall give to the Levites,

[shall be] from the wall of the city and outward a thousand cubits round about.

5. And you shall measure

outside of the city

[for] the east side

two thousand cubits,

and [for] the south side

two thousand cubits,

and [for] the west side

two thousand cubits,

and [for] the north side

two thousand cubits,

with the city in the

midst;

this shall be to them

the ¹suburbs of the cities.

6. And the cities

which you shall give to the Levites

[shall be] the six cities of refuge,

which you shall ²give

that the ³murderer shall flee thither;

and in addition to them you shall give

forty and two cities.

7. All the cities

which you shall give to the Levites

[shall be] forty and eight cities;

them [shall you give]

תִּתְּנוּ לְלֵוִיִּם :

3. וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם

לְשִׁבְתָּ

וּמְגֵרְשֵׁיהֶם

יִהְיוּ לְבִהֵמָתָם

וְלִדְבָרֵשָׁם

וְלִכְל חַיָּתָם :

4. וּמְגֵרְשֵׁי הָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנֶנּוּ לְלֵוִיִּם

מִקִּיר הָעִיר וְחוּצָה

אַרְבָּע אַמָּה סָבִיב :

5. וּמִדְּבָרָם

מְחוּץ לָעִיר

אֶת-פְּאֵת קַדְמוֹתָהּ

אַלפִּים בְּאַמָּה

וְאֶת-פְּאֵת-נֹגֵב

אַלפִּים בְּאַמָּה

וְאֶת-פְּאֵת-יָם

אַלפִּים בְּאַמָּה

וְאֶת פְּאֵת צָפוֹן

אַלפִּים בְּאַמָּה

וְהָעִיר בְּתוֹךְ

וְהָיְתָה לָהֶם

מְגֵרְשֵׁי הָעָרִים :

6. וְאֵת הָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלֵוִיִּם

אֵת שֵׁשׁ-עָרֵי

הַמִּקְלָט

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ

לְגַם שָׂמָה הָרֹצֵחַ

וְעֲלֵהֶם תִּתְּנוּ

אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר

כָּל-הָעָרִים

אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלֵוִיִּם

אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר

אֵתְהֶן

1) Or, pasture lands. 2) Or, appoint. 3) Or, manslayer. 4) give. 5) Or, unwittingly; unawares.

of the children of Israel
 (for) wives,
 then will be taken away
 their inheritance
 from the inheritance
 of our fathers,
 and it will be added
 unto the inheritance
 of the tribe
 wherunto they may
 become [wives],
 and from the lot
 of our inheritance
 it will be taken away.
 4. And when it shall be
 the jubilee
 of the children of Israel,
 then will be added
 their inheritance
 unto the inheritance
 of the tribe
 wherunto they shall
 become [wives],
 and from the inheritance
 of the tribe
 of our fathers
 will be taken away
 their inheritance.
 5. And Moses com-
 manded
 the children of Israel
 by the order of the Lord,
 saying:
 Right
 speaks the tribe of the
 sons of Joseph.
 6. This is the thing
 which the Lord has com-
 manded
 concerning the daugh-
 ters of Zelophchad,
 saying:

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְנָשִׁים
 וְנִגְרָעָה
 נַחֲלָתָן
 מִנַּחֲלַת
 אֲבוֹתֵינוּ
 וְנוֹסְפָה
 עַל נַחֲלַת
 הַטִּבֵּה
 אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
 וּמִגֵּרָה
 נַחֲלָתָנוּ
 יִגָּרַע:
 4. וְאִם־יְהִיֶה הַיּוֹבֵל
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְנוֹסְפָה
 נַחֲלָתָן
 עַל נַחֲלַת
 הַטִּבֵּה
 אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
 וּמִנַּחֲלַת
 מֵטֵבֵה
 אֲבוֹתֵינוּ
 יִגָּרַע:
 5. וַיְצַו מֹשֶׁה
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עַל־פִּי יְהוָה
 לֵאמֹר
 כִּי
 דַבָּרִים:
 6. זֶה הַדְּבָר
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 לְדָבוֹת צִלְפַּחַד
 בְּאָזְנוֹ

for I, the Lord,
 dwell
 in the midst of the
 children of Israel.
 לו
 שְׁבִיעִי
 1. And [there] came
 near
 the family heads
 of the family
 of the children of Gil'ad,
 the son of Machir,
 the son of Menasseh,
 of the families
 of the sons of Joseph,
 and they spoke
 before Moses,
 and before the chiefs,
 the family heads
 of the children of Israel.
 2. And they said:
 My lord
 has the Lord commanded
 to give
 the land
 for an inheritance
 by lot
 to the children of Israel,
 and my lord has been
 commanded
 by the Lord
 to give
 the inheritance
 of Zelophchad our
 brother
 to his daughters.
 3. And [if] they become
 to one
 of the sons
 of the [other] tribes

כִּי אָנֹכִי יְהוָה
 שָׁכֵן
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 CAP. XXXVI.
 שְׁבִיעִי
 1. וַיָּקִרְבוּ
 רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת
 קְמֻשַׁחַת
 בְּנֵי־גִלְעָד
 בֶּן־מַכִּיר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה
 מִמִּשְׁפַּחַת
 בְּנֵי יוֹסֵף
 וַיְדַבְּרוּ
 לִפְנֵי מֹשֶׁה
 וּלְפְנֵי הַנְּשִׂאִים
 רֹאשֵׁי אֲבוֹת
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 2. וַיֹּאמְרוּ
 אֶת־אָדֹנָי
 צִוָּה יְהוָה
 לָתֵת
 אֶת־הָאָרֶץ
 בְּנַחֲלָה
 בְּגֹרֶה
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָדֹנָי צִוָּה
 בִּיהוָה
 לָתֵת
 אֶת־נַחֲלַת
 צִלְפַּחַד אֶחָיו
 לְדָבוֹתָיו:
 3. וְהָיוּ
 לְאֶחָד
 מִבְּנֵי
 שְׁבִטֵי

1) Heb., diminished. 2) Or, to; or, for.

in all your habitations.

30. Whoever kills a person, according to the testimony of witness shall they slay the murderer; but one witness

shall not testify against any person [to cause him] to die.

31. And you shall not take ransom

for the life of a murderer,

who is guilty of death; {

but he shall surely be put to death.

32. And you shall not take ransom

for him who has fled to the city of his refuge,

that he should come again to dwell in the land,

until the death of the priest.

33. And you shall not pollute the land

wherein you are;

for it is the blood that pollutes the land;

and no atonement can be made for the land {

for the blood that was shed therein,

but by the blood of him that has shed it.

34. And you shall not defile the land

which you inhabit; {

in the midst of which I dwell; }

בְּכֹל כּוֹשְׁבֵי יָדְכֶם :

30. כֹּל מִכְּבֹד נָפֵשׁ רָפִי עֵדוּיִם

וְרִצַּח אֶת־הַרְצֹחַ וְעַד אֲחֵד

לֹא־יִטְעֶנָּה בְּנַפְשׁ לְבוֹת :

31. וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר

לְנַפְשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע

לְבוֹת בְּיַמּוֹת יוֹכָת :

32. וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר

לְנוֹם אֶל־עִיר מִקְלָמוֹ

קָשׁוּב לְיַבֹּת בְּאֶרֶץ

עַד־מּוֹת הַכֹּהֵן :

33. וְלֹא־תִחַנְּפוּ אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחַנְּפוּ

אֶת־הָאָרֶץ וְנִאֲרָץ

לֹא־יִכְפֹּר הַדָּם

אֲשֶׁר שִׁפְךָ־בָּהּ בְּיַמּוֹת פְּדוּם שֹׁפְכוֹ :

34. וְלֹא תִמְטֵא אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ

אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁבֵן בְּתוֹכָהּ

according to these ordinances.

25. And the congregation shall deliver the murderer

out of the hand of the avenger of the blood, and the congregation shall restore him

unto his city of refuge, whither he had fled;

and he shall dwell therein until the death

of the high priest,

whom they anointed with the holy oil.

26. But if the murderer shall at any time pass

the border of his city of refuge,

whither he flees,

27. And the avenger of the blood find him {

outside of the border

of his city of refuge, and the avenger of the blood slay

the murderer

[there shall be] no blood-[guiltiness] for him.

28. Because in his city of refuge

he ought to dwell until the death

of the high priest:

but after the death

of the high priest; shall the murderer

return into the land of his possession.

29. And these [things] shall be to you

for a statute of justice for your generations

עַל־הַכּוֹשְׁפִים־הָאֵלֶּה

25. וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הַרְצֹחַ

מִיַּד גֹּאֲלֵי הַדָּם

וְהִשְׁבּוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָמוֹ

אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וַיֵּשֶׁב בָּהּ

עַד־מוֹת הַכֹּהֵן

אֲשֶׁר־מִשָּׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ :

26. וְאִם־יָצָא יָצָא הָרֹצֵחַ

אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָמוֹ

אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה :

27. וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֲלֵי הַדָּם

מֵחַוֵּץ לְגְבוּל עִיר מִקְלָמוֹ

וְרִצַּח גֹּאֲלֵי הַדָּם אֶת־הַרְצֹחַ

אִין לוֹ דָּם :

28. כִּי בְּעִיר מִקְלָמוֹ יֵשֶׁב

עַד־מוֹת הַכֹּהֵן

הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאַחֲרַי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל

יָשׁוּב הָאֵל־אֶרְצוֹ אֲחֻזָּתוֹ :

29. וְהָיוּ אֵלֶּה לְכֶם לְחֻקֵּי מִשְׁפָּט

לְדוֹרֵיכֶם

1) Heb., soul.

9. ¹And no inheritance shall ²pass from one tribe to another tribe; but every one to his possession shall ⁴cleave the tribes of the children of Israel.

10. Even as the Lord had commanded Moses, so did the daughters of Zelophchad, ^{מַפְטִיר} Mahlah, Tirzah, and Hoglah, and Milcah, and Noah, the daughters of Zelophchad, to ⁵the sons of their uncles (for) wives.

12. ⁶Of the families of the sons of Menasseh the son of Joseph they became (for) wives: and their inheritance remained in the tribe of the family of their father.

13. These are the commandments and the ordinances, which the Lord commanded by the hand of Moses unto the children of Israel in the plains of Moab by the Jordan [opposite] Jericho.

9. וְלֹא-תִסַּב בְּנִחְלָה מִמִּטֵּה מִמִּטֵּה אֶחָד בְּיָאִישׁ בְּנִחְלָתוֹ יָד בְּקֹו מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

10. כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּן עִשְׂרֹן בְּנֹת זֵלְפַחָד : מַפְטִיר מַפְטִיר .ו. וְתִהְיֶינָה מַחֲלָה תִרְצָה וְהֹגְלָה וּמִלְכָּה וְנוֹחַ בְּנֹת זֵלְפַחָד לְבָנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים :

12. מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מְנַשֶּׁה בֶן-יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתִהְיֶינָחְלָתָן עַל-מִטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן :

13. אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרִיחוֹ :

To those who are pleasing in their eyes they may become (for) wives; nevertheless to the family of the tribe of their father they shall become (for) wives.

7. ¹And no inheritance shall ²pass ³by the children of Israel

from tribe to tribe; } but every one to the inheritance of the tribe of his fathers shall ⁴cleave the children of Israel.

8. And every daughter [that] inherits an inheritance out of the tribes of the children of Israel, to one of the family of the tribe of her father shall she become (for) a wife;

in order that the children of Israel shall inherit every man the inheritance of his fathers.

לְמִטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֲדָו לְמִשְׁפַּחַת מִטֵּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים :

7. וְלֹא-תִסַּב בְּנִחְלָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

מִמִּטֵּה אֶל-מִטֵּה כִּי אִישׁ בְּנִחְלָת מִטֵּה אָבֹתָיו יָד בְּקֹו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

8. וְכָל-בַּת יִרְשֶׁת נִחְלָה מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָחָד מִמִּשְׁפַּחַת מִטֵּה אֲבִיהָ תִהְיֶינָה לְאִישׁ לְמַעַן יִירְשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נִחְלָת אֲבֹתָיו :

1) Or, So; or, That. 2) Or, remove. 3) Or, of. 4) Or, adhere. 5) Or, their father's brother's sons. 6) I. e., [To persons] of, etc.

MAGIL'S
LINEAR SCHOOL BIBLE

OR

The Hebrew Bible in its Original Language
Self Taught

FOR TEACHERS AND STUDENTS

*IN SCHOOLS, COLLEGES AND UNIVERSITIES, AS WELL AS FOR
SELF-INSTRUCTION.*

A New and Easy Method

FOR POPULARIZING THE STUDY OF THE ORIGINAL HEBREW
BIBLE BY MEANS OF A *LINEAR TRANSLATION.*

— B Y —

JOSEPH MAGIL

Formerly Instructor in Higher Hebrew at the Hebrew Education Society's
School and in the B'ne Zion School, Philadelphia, Pa.

DEUTERONOMY—דברים

COPYRIGHTED WASHINGTON, JULY 1899, BY JOSEPH MAGIL.

PUBLISHED AND SOLD BY

JOSEPH MAGIL'S PUBLISHING CO.

46 Canal Street,
NEW YORK

1909.

708 South Fifth Street,
PHILADELPHIA, PA.

ספר דברים

DEUTERONOMY.

CHAPTER. I. א.

who dwelt in Heshbon,
and Og the king of
who dwelt
in Ashtaroth,
at Edre'i.

אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן
וְאֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב
בְּעִשְׂתָּרוֹת
בְּאֶדְרָעִי :

1. These [are] the words
which Moses spoke
unto all Israel
on this side of the
Jordan,
in the wilderness.

1. אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּמִדְבַּר

5. On this side of the
Jordan,
in the land of Moab,
began Moses
[to] declare
this law,
saying:

5. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
בְּאֶרֶץ מוֹאָב
הוֹאִיל מֹשֶׁה
בְּאֵר
אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת
לְאָמָר :

in the plain
opposite Suph,
between Paran, and
(between) Tophel,
and Laban, and
Hazeroth,
and Di-zahab.

בְּעַרְבָה
מִלְּדֵי סוּף
בֵּין-פָּאָרָן וּבֵין-תּוֹפֵל
וּדְבָר וְנִחַצְרֹת
וְדִי זָהָב :

6. The Lord our God
spoke unto us in Horeb,
saying:
[It is] enough for you
[to] dwell
in this mountain.

6. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּהָרֵב
לְאָמָר
רַב-לָכֶם שָׂבֹת
בְּהָר הַזֶּה :

2. [It is a journey] of
eleven days
from Horeb
[by] the way of mount
Se'ir
unto Kadesh-barnea.

2. אֶחָד עָשָׂר יוֹם
מִהָרֵב
דֶּרֶךְ הַר-שֵׁעִיר
עַד קֵדֶשׁ בַּרנֶּעַ :
3. וַיְהִי

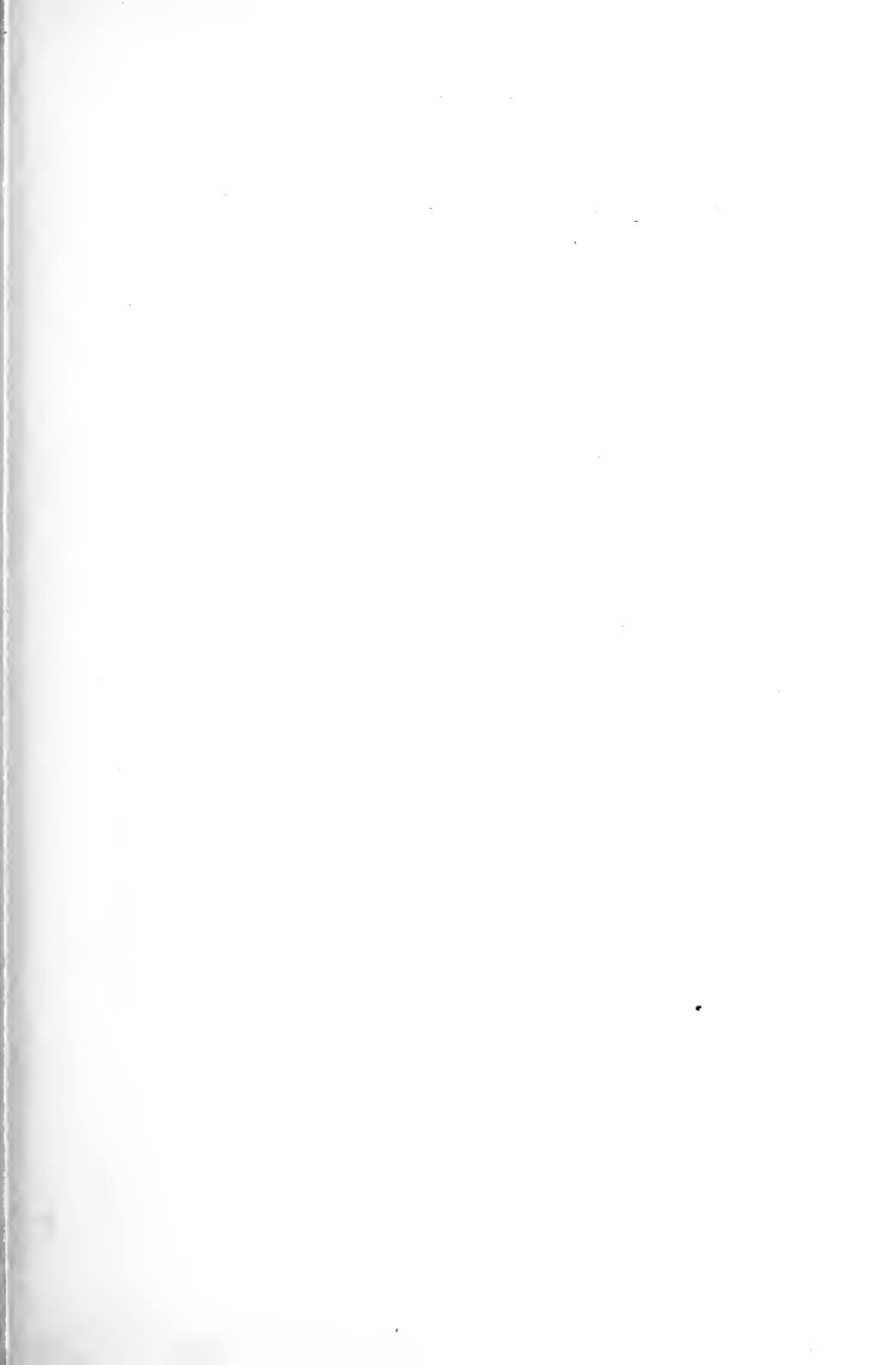
7. Turn you,
and take your journey,
and go [to] the 'mountain
of the Emorites,
and unto all its neigh-
boring [places],
in the plain,
in the 'mountain,
and in the lowland,
and in the South,
and by the sea-shore,
the land of the
Canaanites,

7. פָּנוּ |
וּסְעוּ לָכֶם
וּבֵאוּ הַר הָאֱמֹרִי
וְאֶרֶץ-קֵדְשִׁבְנֵי
בְּעַרְבָה
בְּהָר
וּבְשָׂפְלָה
וּבְנִגְבַּב
וּבְחֹף הַיָּם
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי

3. And it came to pass
in the fortieth year,
in the eleventh month,
on the first day of the
month,
[that] Moses spoke
unto the children of
Israel,
according to all
that the Lord had com-
manded him
concerning them.

בְּאֶרְבַּעַם שָׁנָה
בְּעֶשְׂתֵּי-עָשָׂר חֹדֶשׁ
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כָּל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱתוֹ
אֲלֵהֶם :
4. אַחֲרַי הִכְתּוּ
אֶת סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

1) Or, hill-country.

and do not be ^sdismayed.

שְׁלַחְשִׁי

22. And all of you came near unto me,

and you said:

Let us send men

before us,

that they may search out for us the land.

and bring us word again [concerning] the way

by which we must go up,

and the cities

unto which we shall come.

23. And the thing was pleasing in my eyes: and I took of you

twelve men,

one man for every tribe.

24. And they turned,

and went up into the mountain and came

unto the valley of Esheol, and spied it out.

25. And they took

of the fruit of the land,

and brought [it] down to us,

and brought us word again,

and said:

Good is the land

which the Lord our God gives to us.

26. Yet you would not go up, }

and you rebelled

[against] the order of the Lord your God.

27. And you murmured in your tents,

וְאַל-תַּחַת :

שְׁלַחְשִׁי

22. וּבַתְּקַרְבֹּן אֵלַי } בְּדַבְּרְכֶם }

וּתְאִמְרוּ

נִשְׁלַחְהָ אַנְשֵׁים

לְפָנֵינוּ

וַיַּחְפְּרוּ-לָנוּ

אֶת-הָאָרֶץ

וַיָּשִׁיבוּ אֵתֵנוּ דְבַר

אֶת-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר נִעְלֶה-בָּהּ

וְאֵת הַעָרִים

אֲשֶׁר נָבֵא אֵלֵינוּ :

23. וַיִּיטֵב בְּעֵינֵי הַדֶּבַר

וַאֲנִי כִפַּס

שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַנְשִׁים

אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטֹ:

24. וַיִּפְּנוּ

וַיַּעֲלוּ הַר הַהָרֵה

וַיָּבֹאוּ

עַד-גִּזְרַת אֲשַׁפֵּל

וַיַּרְבֵּנוּ אֹתָהּ :

25. וַיִּקְחוּ בְיָדָם

מִפְרִי הָאָרֶץ

וַיִּזְרִידוּ אֵלֵינוּ

וַיָּשִׁיבוּ אֵתֵנוּ דְבַר

וַיֹּאמְרוּ

טוֹבָה הָאָרֶץ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

נָתַן לָנוּ :

26. וְלֹא אָבִיתֶם

לָעֹלֹת

וּתְמַרְדּוּ

אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

27. וַתִּרְגְּנוּ בְּאֹהֲלֵיכֶם

and the cause

that will be to hard for you

you shall bring unto me.

and I will hear it.

18. And I commanded you

at that time

all the things

which you should do.

19. And we journeyed from Horeb, and we went

[through] all that great and terrible wilderness,

which you have seen.

[by] the way

of the mountain of the Emorites,

as the Lord our God had commanded }

us;

and we came

unto Kadesh-barnea.

20. And I said unto you:

You are come

unto the mountain of the Emorites,

which the Lord our God

gives to us.

21. Behold,

the Lord thy God has ^sset

before thee

the land;

Go up,

take possession,

as the Lord, the God of thy fathers, has spoken }

to thee;

do not fear.

וַהֲדַבֵּר

אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם

תִּקְרִיבוּ אֵלַי

וְשָׁמַעְתִּיו :

18. וַאֲצַוְהָ אֶתְכֶם

בְּעֵת הַהִוא

אֵת כָּל-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

19. וַנִּסַּע מִהֹרֶב

וַנֵּגַדְךָ

אֶת כָּל-הַמִּדְבָּר

הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא

הַהוּא }

אֲשֶׁר רִאִיתֶם

בְּדַרְךְ

הַר הָאֵמֹרִי

כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֵתֵנוּ

וַנָּבֵא

עַד קַדֵּשׁ בַּרנֶע :

20. וְאָמַר אֲלֵכֶם

כִּאתֹם

עַד-הַר הָאֵמֹרִי

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

נָתַן לָנוּ :

21. רְאֵה

נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְפָנֶיךָ

אֶת-הָאָרֶץ

עֲלֶיךָ

רִשׁ

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ

לְךָ

אַל-תִּירָא

1) Or, hill-country. 2) Or, given. 3) Or, discouraged.

wise, and understanding, and known,

*of your tribes,

and I will make them for your heads.

14. And you answered me, and said:

Good is the thing which thou hast spoken to do.

15. And I took the heads of your tribes wise men,

and known,

and I made them heads over you, captains of thousands,

and captains of hundreds, and captains of fifties,

and captains of tens,

and officers, ³for your tribes.

16. And I commanded your judges at that time,

saying:

Hear [the cause] between your brethren, and judge righteously

between a man and (between) his brother, and (between) his sojourner.

17. You shall not respect persons in judgment;

the small as well as the great you shall hear;

you shall not be afraid of the face of a man; for the judgment

belongs to God;

חַכְמִים וְנִבְנִים

וְיָדָעִים

לְשִׁבְטֵיכֶם

וְאֲשִׁיכֶם

כָּרָא אֲשִׁיכֶם :

14. וַתַּעֲנוּ אֵתִי

וַתֹּאמְרוּ

טוֹב דְּבַר

אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

לַעֲשׂוֹת :

15. וְאָנֹכִי

אֶת־רָאִשֵׁי שְׁבִיטֵיכֶם

וְאֲנָשִׁים חַכְמִים

וְיָדָעִים

וְאֶתָּן אוֹתָם

רָאִשִׁים עֲלֵיכֶם

שָׂרֵי אַלְפִים

וְשָׂרֵי מֵאוֹת

וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים

וְשָׂרֵי עֶשְׂרִית

וְשֹׁמְרֵים לְשִׁבְטֵיכֶם :

16. וְאֶצְוֶה

אֶת־שֹׁפְטֵיכֶם

בְּעֵת הַהוּא

לֵאמֹר

שִׁמְעוּ בֵּין־אֲחֵיכֶם

וּשְׁפֹטֶתֶם אֲדָק

בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אָחָיו

וּבֵין־גֵּר :

17. לֹא־תִפְרוּ פָנִים

בְּמִשְׁפָּט

בְּקִטְוֹן בְּגֹדֹל

הַתְּשָׁמְעוּן

לֹא תִנְוְרוּ מִפְּנֵי־אִישׁ

כִּי הַמִּשְׁפָּט

לַיהוָה הוּא

and Lebanon.

unto the great river,

the river of Euphrates.

8. Behold.

I have ²set before you

the land;

go in.

and possess the land

[of] which the Lord has ^{sworn}

to your fathers,

to Abraham,

to Isaac, and to Jacob,

to give [it] to them,

and to their seed after them.

9. And I said unto you

at that time

saying:

I am not able myself ^{alone}

[to] bear you.

10. The Lord your God

has multiplied you.

and, behold, you are to-day

as the stars of heaven

for multitude.

שֵׁנִי

11. The Lord.

the God of your fathers,

may add unto you

as you are

a thousand times [as ^{many}],

and he may bless you

as he has spoken to you!

12. How can I bear myself alone

your cumberance, and your burden,

and your strife?

13. Take you men,

הַקְּבֹוֹן

עַד־הַנָּהָר הַגָּדוֹל

נְהַר פְּרָת :

8. רְאֵה

נִתְּחִי לְפָנֶיכֶם

אֶת־הָאָרֶץ

בָּאוּ

וְרִשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאֲבֹתֵיכֶם

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

לָתֵת לָהֶם

וּלְזֶרְעוֹם אַחֲרֵיהֶם :

9. וְאָמַר אֲלֵיכֶם

בְּעֵת הַהוּא

לֵאמֹר

לֹא־אֹכֵל לְבַדִּי

שָׂאת אֶתְכֶם :

10. יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

הֲרַבָּה אֶתְכֶם

וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם

כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

לְרַב :

שֵׁנִי

11. יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

יִסַּף עֲלֵיכֶם

כַּכֶּם

אֶל־ף פְּעֻמִּים

וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם :

12. אֵיכָּה אֶשָּׂא לְבַדִּי

טָרְחֶכֶם וּמִשְׁאָכֶם

וְרִיבֵכֶם :

13. הֲבִי לָכֶם אֲנָשִׁים

1) Or, as far as the, etc. 2) Or, given. 3) Or, to; or; according to,

that you may not be smitten down before your enemies.

43. So I spoke unto you, and you did not hearken;

but you rebelled [against] the order of the Lord, and you were presumptuous,

and you went up into the mountain.

44. And [there] came out the Emorites, that dwell in that mountain, against you,

and they chased you,

as the bees do,

and they beat you down in Se'ir, [even] unto Hormah.

45. And you returned, and wept

before the Lord; but the Lord did not hearken to your voice,

nor did he give ear unto you.

46. And you abode in Kadesh many days,

according to the days that you abode [there].

ב

1. Then we turned,

and we journeyed into the wilderness [by] the way of the Red Sea,

as the Lord has spoken unto me; and we compassed mount Se'ir many days.

חמישי

2. And the Lord said unto me, saying:

וְלֹא תִנְגַּפוּ וְלֹא תִפְגְּמוּ אֶתְכֶם :

43. וְאִתְּכֶם וְאִתְּכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְתִמְרֹו

אֶת־פִּי יְהוָה וְתִמְרֹו

וְתִמְרֹו וְתִמְרֹו וְתִמְרֹו וְתִמְרֹו

44. וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי וַיֵּשֶׁב בְּהַר הַהוּא וַיִּבְרְחוּ אֶתְכֶם

וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים

וַיִּכְתֹּו אֶתְכֶם בְּשֵׁעִיר עַד־חֶרְמָה :

45. וְתִשְׁבוּ וְתִבְכוּ וְתִפְגְּמוּ יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה

בְּכֻלְכֶם וְלֹא הָאִזִּין אֲלֵיכֶם :

46. וְתִשְׁבוּ בְּקֶדֶשׁ יָמִים רַבִּים כַּאֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם :

CAP. II.

1. וַנִּפְגַּע בְּהַר הַחִרְבָּה וַנִּפְגַּע בְּהַר הַחִרְבָּה

כַּאֲשֶׁר דִּבְרָה יְהוָה אֵלַי וַנִּגְסַם אֶת־הַר שֵׁעִיר

יָמִים רַבִּים חֲמִישִׁי

2. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֹא־אֶמַר :

38. Joshua the son of Nun, who stands before thee,

he shall go in thither; him encourage thou;

for he shall cause Israel to inherit it.

39. And your little ones, [of] whom you said:

They shall be (for) a prey, and your children,

who do not know to-day [of] good or evil,

they shall go in thither, and to them I will give it,

and they shall possess it.

40. But [as for] you, turn you, and take your journey into the wilderness [by] the way of the Red Sea.

41. And you answered, and said unto me:

We have sinned against the Lord; we will go up,

and we will fight, according to all that the Lord our God has

commanded us: and you girded on

[every] man his weapons of war,

and you acted foolishly, to go up into the mountain.

42. And the Lord said unto me: Say to them:

Do not go up, and do not fight;

for I am not in your midst:

38. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון הַעֹמֵד לְפָנָיִךְ

הוא יבא שָׁמָּה אֲתוֹ מִזֶּקֶךְ

כִּי־הוא וְנִחַלְתֶּם אֶת־יִשְׂרָאֵל :

39. וְנַפְתָּם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל

וְבָנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם

טוֹב וְרָע הַמָּה וַיָּבֹאוּ שָׁמָּה

וְלָהֶם יִרְשֻׁנָּה וְהֵם יִירְשֻׁנָּה :

40. וְאַתֶּם פְּנֹו לְכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה

בְּהַר הַחִרְבָּה וְתִשְׁבֻּנָּה

וְנִחַרְתֶּם אֵלַי חֲמָאנֹו לְיְהוָה

אֲנַחְנוּ נִשְׁלַח וְנִלְחַמְנוּ

כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְנִחַרְתֶּם אִישׁ אֶת־בְּלִי מְלַחְמָתוֹ

וְתִהְיֶוּ לַעֲלֹת הַהָרָה :

42. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲמַר לָהֶם

לֹא תֵעָלוּ וְלֹא־תִלְחַמְנוּ

כִּי אֵינִי בְּתוֹכְכֶם

1) Or, deemed it a light thing; or, were ready.

unto this place. עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה :

32. Yet ⁵in this thing וּבְדַבַּר הַזֶּה 32
 you do not believe אִינְכֶם מֵאֲמִינִים
 (in) the Lord your God, בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

33. Who goes before you הַהֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם 33
 in the way, בְּדֶרֶךְ
 to seek out for you a place
 for your encamping, לְתוֹר לְכֶם מְקוֹם
 in fire [by] night, לְחַזְתְּכֶם
 to show you (in)the way בְּאֵשׁ אֶל לַיְלָה
 by which you shall go, לְרַאֲתְכֶם בְּדֶרֶךְ
 and in the cloud by day, אֲשֶׁר תִּלְכוּ בָּהּ
 וּבַעֲנַן יוֹמָם :

34. And the Lord heard וַיִּשְׁמַע יְהוָה 34
 the voice of your words, אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם
 and was angry, וַיִּקְצַף
 and swore, saying: וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר :

Surely [there] shall none see אִם-יִרְאֶה אִישׁ 35
 of these men בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
 of this evil generation הַדּוֹר הַרַע הַזֶּה
 the good land אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 [of] which I have sworn אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 to give [it] to your fathers: לְתַת לְאֲבֹתֵיכֶם :

36. Save אֶת-יְהוֹשֻׁעַ 36
 Caleb the son of בְּרָכָה בֶן-יִפְנֶה
 Jephunneh, הוּא יִרְאֶה
 he shall see it, וְלֹא-יֵאָחֵז אֶת-הָאָרֶץ
 and to him I will give הָאָרֶץ
 the land אֲשֶׁר דִּרְבַּתְּ
 upon which he has trodden, וּלְבָנָיו
 and to his children; הוּא יִרְאֶה
 because he has fully וְלֹא-יֵאָחֵז אֶת-הָאָרֶץ
 followed the Lord. אֲחֵרֵי יְהוָה: }

37. Also with me אַחֲרַי 37
 was the Lord angry גַּם-בִּי
 for your sakes, הַתְּאַנַּף יְהוָה
 saying: בְּגַדְכֶם
 Thou also לֵאמֹר
 shalt not go in thither. גַּם-אַתָּה
 לֹא-תָבֹא שָׁם :

and said: וַתֹּאמְרוּ
 Because ¹the Lord hated ^{us} בְּשִׂנְאֵת יְהוָה אֲתָנוּ
 he has brought us forth הוֹצִיאָנוּ
 out of the land of Egypt, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 to deliver us לְתַת אֲתָנוּ
 into the hand of the Emorites, בְּיַד הָאֱמֹרִי
 to destroy us, לְהַשְׁמִידָנוּ :

28. Whither אָנָּה 28
 are we going up? אֲנַחְנוּ עֹלִים
 our brethren אֲחֵינוּ
 have made our heart to melt,² הַלֵּם אֶת-לִבְכֶנוּ
 saying: לֵאמֹר
 [The] people [are] greater and taller than we; עַם גָּדוֹל וָרָם מִכִּמּוֹנוּ
 the cities [are] great עָרִים גְּדוֹלוֹת
 and fortified up to heaven; וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם
 and moreover the sons of [the] Anakim וְגַם-בָּנֵי עַנְקִיָּים
 we have seen there. רָאִינוּ שָׁם :

29. Then I said unto you: וַאֲמַר אֲלֵכֶם 29
 Dread not, לֹא-תִשְׁרָצוּן
 neither be afraid of them, וְלֹא-תִירָאוּן מֵהֶם :

30. The Lord your God אֱלֹהֵיכֶם 30
 who goes before you, הַהֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם
 he shall fight for you, הוּא יִלָּחֵם לְכֶם
 according to all that he did כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 for you אֲתֶכֶם
 in Egypt בְּמִצְרַיִם
 before your eyes. לְעֵינֵיכֶם :

31. And in the wilderness וּבְמִדְבָּר 31
³where thou hast seen אֲשֶׁר רָאִיתָ
 that the Lord thy God bore thee, אֲשֶׁר נִשְׁאָה יְהוָה
 אֲלֵיךָ
 as a man does bear בְּאִשֶׁר יִשְׂאֵה אִישׁ
 his son, אֶת-בְּנוֹ
 in all the way כְּכָל-דֶּרֶךְ
 that you went, אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם
 until you came עַד-בְּאֵתְכֶם

1) Or, of the hatred of the Lord [against] us. 2) I. e., discouraged us. 3) Or, which. 4) Or; where. 5) Or, for [all] this thing.

to thee[for] a possession;
 because to the children
 of Lot
 I have given it [for] a
 possession.
 20. —[As] a land of
 Rephaim
 was it also accounted:
 Rephaim dwelt therein
 in times past;
 but the Ammonites
 call them Zanzummim.
 21. A people
 great, and many,
 and tall, as the Anakim;
 but the Lord destroyed
 them
 from before them;
 and they drove them
 out,
 and dwelt in their stead.
 22. As he did
 for the children of Esau,
 who dwell in Se'ir,
 that he destroyed
 the Horites,
 from before them;
 and they drove them out,
 and dwelt in their stead
 [even] unto this day.
 23. And the Avvim,
 who dwell in villages
 unto Gazzah,
 the Caphtorim,
 that came out of
 Caphtor,
 destroyed them,
 and they dwelt in their
 stead.—
 24. Rise up, take your
 journey,
 and pass over
 the ³brook Arnon;
 behold,

קַךְ יְרֵשָׁה
 כִּי לִבְנֵי-לוֹט
 נָתַתִּיהָ יְרֵשָׁה :
 20. אֶרֶץ-רִפְאִים
 תִּחְשָׁב אֶת-הָאָרֶץ
 רִפְאִים יֹשְׁבוּ-בָהּ
 לַפְּנִים
 וְהַעֲמִינִים
 יִקְרְאוּ לָהֶם זַנְזֻמִּים :
 21. עַם
 גָּדוֹל וְרַב
 וְרָם כְּאַנָּכִים
 וַיַּשְׁמִדֵם יְהוָה
 מִפְּנֵי יָהּ
 וַיִּירָשׁוּם
 וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם :
 22. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
 לִבְנֵי עֵשָׂו
 הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר
 אֶת-הַחֹרִי
 מִפְּנֵי יָהּ
 וַיִּירָשׁוּם
 וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
 23. וְהָעַוִּים
 הַיֹּשְׁבִים בְּחַצְרוֹת
 עַד-עֲזָה
 כַּפְתּוֹרִים
 הַיֹּצְאִים מִכַּפְתֹּר
 הַשְּׂמִידִם
 וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם :
 24. קוּמוּ סְעוּ
 וְעָבְרוּ
 אֶת-נַחַל אַרְנוֹן
 רֹאֵה

and pass you over
 the brook Zered;
 and we passed over
 the brook Zered.
 14. And the days
 [in] which we came
 from Kadesh-barnea,
 until we have passed
 over
 the brook Zered,
 [were] thirty and eight
 years;
 until [there] were
 consumed
 all the generation
 of the men of war
 from the midst of the
 camp,
 as the Lord had sworn
 to them.
 15. And also the hand
 of the Lord
 was against them,
 to destroy them
 from the midst of the
 camp,
 until they were
 consumed.
 16. And it came to pass,
²when [there] were
 consumed
²all the men of war
²and dead from the
 midst of the people,
 17. That the Lord spoke
 unto me,
 saying:
 18. Thou art to pass over
 to-day
 the border of Moab,
 [through] Ar.
 19. And thou comest nigh
 opposite the children of
 Ammon,
 do not vex them,
 nor contend with them;
 for I will not give
 of the land of the
 children of Ammon

וְעָבְרוּ לָכֶם
 אֶת-נַחַל זֶרֶד
 וַנֵּעָבֵר
 אֶת-נַחַל זֶרֶד :
 14. וְהַיָּמִים
 אֲשֶׁר-הָלַכְנוּ
 מִקַּדֶּשׁ-בַּרְנֵעַ
 עַד אֲשֶׁר-עָבַרְנוּ
 אֶת-נַחַל זֶרֶד
 שְׁלֹשִׁים וְשָׁמֹנֶה שָׁנָה
 עַד-יָהּ
 כָּל-הַדּוֹר
 אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה
 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לָהֶם :
 15. וְגַם יַד-יְהוָה
 הָיְתָה כַּם
 לְהַשְׁמִדֵם
 מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה
 עַד תִּמָּם :
 16. וַיְהִי
 כַּאֲשֶׁר-תִּמְצָאוּ
 כָּל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 לְמוֹת מִקֶּרֶב הָעָם
 17. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי
 לֵאמֹר :
 18. אַתָּה עָבֵר הַיּוֹם
 אֶת-גְּבוּל מוֹאָב
 אֶת-עַרְי :
 19. וְקִרְבֹּתָ
 מוֹד בְּנֵי עַמּוֹן
 אַל-תִּחָצְרָם
 וְאַל-תִּתְנַחַר בָּם
 כִּי לֹא-אֶתֶּן
 בְּיָדֶיךָ בְּנוֹת-עַמּוֹן

1) Or, get. 2) Heb., when all the men of war ended to die; or, made an end of dying. 3) Or, river; or, valley of the Arnon.

the children of Esau,
who dwell in Se'ir,
from the way of the plain,
from Elath, and from Ezyon-geber;
and we turned.

and passed
[by] the way of the wilderness of Moab.
9. And the Lord said unto me:
Do not vex Moab,

nor contend with them [in] battle;
for I will not give thee
of his land

[for] a possession;
because to the children of Lot
I have given Ar
[for] a possession.

10.—The Emim
in times past dwelt therein,
a people
great, and many,

and tall, as the Anakim.
11. [As] Rephaim
were they also accounted,
as the Anakim;

but the Moabites
call them Emim.

12. And in Se'ir
dwelt the Horites in times past;
but the children of Esau
drove them out;
and they destroyed them from before them,
and they dwelt in their stead;
as Israel has done

to the land of his possession,
which the Lord has given to them.—

13. Now rise up,

בְּנֵי-עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר
מִדֶּרֶךְ הַעֲרָבָה
מֵאֵילַת וּמֵעֵזְיוֹן גִּבֹּר
וַנִּפְּוּ

וַנֵּפֶדְךָ מִדֶּבַר מוֹאָב :
9. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אַל-תִּצְרַח אֶת-מוֹאָב

וְאַל-תִּתְנֶנּוּ בָם
מִלְחָמָה
כִּי לֹא-אֶתֶּן לָהֶם
מֵאֶרְצוֹ

יִרְשָׁה
כִּי לְבְנֵי-לוֹט
נָתַתִּי אֶת-עִיר
יִרְשָׁה :

10. הָאֵמִים
לְפָנִים יָשְׁבוּ בָהָם
עַם

גָּדוֹל וְרַב
(וְרַם בְּעֵנְקֵיהֶם :
11. רֶפְאִים
יִחְשְׁבוּ אֹתֵיהֶם
בְּעֵנְקֵיהֶם

וְהַמּוֹאָבִים
יִקְרְאוּ לָהֶם אֵמִים :
12. וּבְשֵׁעִיר

יָשְׁבוּ הַחֹרִיִם לְפָנֵיהֶם
וּבְנֵי-עֵשָׂו יִירְשׁוּם
וַיַּשְׁמִדוּם מִפְּנֵיהֶם
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
לְאֶרֶץ עַן יִרְשָׁתוֹ
אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָהֶם :

13. עֲתָה קוּמוּ

3. [It is] enough for you [to] compass this mountain;
turn you northward.

4. And the people command thou, saying:

You are to pass through the border of your brethren the children of Esau,

who dwell in Se'ir; and they will be afraid of you; therefore take you good heed unto yourselves.

5. Do not contend with them; for I will not give you of their land

even as much as the sole of the foot to tread on; because [for] a possession to Esau
I have given mount Se'ir.

6. Food you shall purchase of them for money,

that you may eat; and also water you shall buy of them, for money, that you may drink.

7. For the Lord thy God has blessed thee in all the work of thy hand; he has knowu thy walking

[through] this great wilderness; these forty years the Lord thy God [has been] with thee; thou hast lacked nothing.

8. So we passed by from our brethren

3. רַב לָכֶם סָב אֶת-הַהָר הַזֶּה
פְּנוּ דְכֶם צָפְנָה :
4. וְאֶת-הָעַם צִו לֵאמֹר

אַתֶּם עֹבְרִים בְּגְבוּל אֶחֱיֵיכֶם בְּנֵי-עֵשָׂו

הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מְאֹד :
5. אַל-תִּתְנֶנּוּ לָכֶם
כִּי לֹא-אֶתֶּן דְּכֶם מֵאֶרְצֵם

עַד מִדֶּרֶךְ כַּף-רִגְלְךָ כִּי-יִרְשָׁה דְעֵשָׂו
נָתַתִּי אֶת-הַר שֵׁעִיר :
6. אִכְל וּתְשַׁבְּרוּ מֵאֲתָם בְּכֶסֶף
וְאִכְלֵתֶם וְגַם-מַיִם תִּכְרֹו מֵאֲתָם בְּכֶסֶף
וּשְׁתִּיתֶם :

7. כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָרַכְךָ
בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ
יָדַע לְכַתֵּךְ אֶת-הַמְדָּר הַגָּדוֹל הַזֶּה

40 שָׁנָה אָרַבְעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
לֹא חָסַרְתָּ דָבָר :
8. וַנֵּעֲבֹר מֵאֶת אֶחֱיֵינוּ

1) Or, attack. 2) Or, succeeded them.

as thou hast done
 to Sihon, the king of the Amorites,
 who dwelt at Heshbon,
 3. So the Lord our God delivered
 into our hand
 also Og
 the king of Bashan,
 and all his people;
 and we smote him
 until we left him no
 remainder.
 4. And we conquered
 all his cities
 at that time;
 [there] was not a city
 which we have not taken
 from them:
 sixty cities,
 all the region of Argob,
 the kingdom of Og in
 Bashan.
 5. All these
 were fortified cities,
 [with] high wall[s].
 gates, and bar[s];
 besides the unwalled
 towns
 a great many.
 6. And we utterly de-
 stroyed them,
 as we did
 to Sihon the king of
 Heshbon,
 utterly destroyed
 every inhabited city,
 with the women and the
 little ones.
 7. But all the cattle,
 and the spoil of the
 cities,
 we plundered for our-
 selves.
 8. And we took at that
 time

כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִיתִי
 אֲשֶׁר יָשָׁב בְּחֶשְׁבוֹן;
 3. וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּיָדֵנוּ
 גַּם אֶת-עוֹג
 מֶלֶךְ-בַּשָּׁאן
 וְאֶת-כָּל-עַמּוּ
 נַגְפָּהוּ
 עַד-בְּלֹתֵי הַשְּׂאִיר-לוֹ
 שְׂרִיד:
 4. וַנִּכְבַּד
 אֶת-כָּל-עָרָיו
 בְּעֵת הַהוּא
 לֹא הָיְתָה קְרִיָּה
 אֲשֶׁר לֹא-לָקַחְנוּ
 מֵאֵתָם
 שְׁשִׁים עִיר
 כָּל-חֶבֶד אַרְגֹּב
 מַמְלַכְתּוֹ עוֹג בְּבָשָׁן;
 5. כָּל-אֵלֶּה
 עָרִים בְּצֻרֹת
 חוֹמָה וְנֹבָה
 דְּלָתִים וְבָרִים
 לְבַד מִטְּרֵי הַפָּרוּזִי
 הַרְבֵּה מְאֹד:
 6. וַנַּחֲרֵם אוֹתָם
 כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הַחֶשְׁבוֹן
 הַחָרֵם
 כָּל-עִיר מֵתָם
 הַנְּשִׁים וְהַיְּתָם:
 7. וְכָל-הַבְּהֵמָה
 וְשָׂרְל הָעָרִים
 בְּזוֹנוֹ לָנוּ:
 8. וַנִּקַּח בְּעֵת הַהוּא

we left no remainder.
 35. Only the cattle
 we plundered for our-
 selves,
 with the spoil of the
 cities
 which we had con-
 quered.
 36. From Aro'er,
 which is ¹by the ²bank
 of the ³brook of Arnon,
 and [from] the city which
 is ⁴by the ³brook,
 even unto Gil'ad,
 [there] was not a city
 that was too ⁵strong for
 us;
 all
 has the Lord our God
 delivered up
 before us.
 37. Only
 unto the land of the
 children of Ammon
 thou camest not near;
 all the side of the ³brook
 Yabbok,
 and the cities of the
 mountain,
 and wheresoever the
 Lord has forbidden
 us.
 1. Then we turned,
 and went up the way
 to Bashan;
 and [there] came out Og,
 the king of Bashan,
 against us,
 he and all his people,
 to the battle at Edre'i.
 2. And the Lord said
 unto me:
 Do not fear him:
 for into thy hand I have
 delivered him,
 and all his people,
 and his land;
 and thou shalt do to him

לֹא הֵשָׁאֲרָנוּ שְׂרִיד:
 35. רֶק הַבְּהֵמָה
 בְּזוֹנוֹ לָנוּ
 וְשָׂרְל הָעָרִים
 אֲשֶׁר לָקַחְנוּ:
 36. מֵעֲרֹעַר
 אֲשֶׁר עַל-שֵׁפֶת-
 נַחַל אַרְנוֹן }
 וְהָעִיר אֲשֶׁר-בְּנַחַל
 וְעַד-גִּילְעָד }
 לֹא הָיְתָה קְרִיָּה
 אֲשֶׁר שְׂוֹבָה מִמֶּנּוּ
 אֶת-כָּל
 נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 לְפָנֵינוּ:
 37. רֶק
 אֶל-אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן
 לֹא קָרַבְתָּ
 כָּל-יַד נַחַל יַבְבֹּק
 וְעָרֵי הַהָר
 וְכָל
 אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
 CAP. III.
 1. וַנִּפְּן
 וַנַּעַל הַר הַבָּשָׁן
 וַיֵּצֵא עוֹג
 מֶלֶךְ-בַּשָּׁאן
 לְקִרְיָתֵנוּ
 הוּא וְכָל-עַמּוּ
 לְמִלְחָמָה אֲדָרְעִי:
 2. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 אַל-תִּירָא אֹתוֹ
 כִּי בְיָדִי נָתַתִּי אֹתוֹ
 וְאֶת-כָּל-עַמּוּ
 וְאֶת-אֶרְצוֹ
 וְעָשִׂיתָ לוֹ

1) Or, on the edge of the valley of the Arnon. 2) Or, brink. 3) Or, river. 4) Or, in the valley. 5) Or, high.

until I shall pass over
the Jordan
into the land
which the Lord our God
gives to us.

30. But Sihon, the king
of Heshbon, would not

[to] let us pass by him;
for the Lord thy God
his spirit,
hardened

and made his heart
obstinate,
in order to deliver him
in thy hand,
as [at] this day.

31. And the Lord said
unto me:

Behold, I have begun
to deliver up before thee
Sihon

and his land;
begin [to] possess.

that thou mayest inherit
his land.

32. Then Sihon came out
against us,

he and all his people,
to the battle
at Yahaz.

33. And the Lord our
God delivered him up
before us;

and we smote him, and
his sons,
and all his people.

34. And we conquered
all his cities
at that time,

and we utterly de-
stroyed
every inhabited city,

with the women and the
little ones;

עַד אֲשֶׁר-אָעֲבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נָתַן לָנוּ :

30. וְלֹא אָבָה סִיחֹן
מֶלֶךְ הַחֲשִׁבּוֹן

הַעֲבִירֵנוּ בּוֹ
כִּי-יִהְיֶה קִשְׁתּוֹ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶת-רוּחוֹ

וַאֲפִין אֶת-לִבּוֹ
לְמַעַן תִּתְּנוּ בְּיָדְךָ
כַּיּוֹם הַזֶּה :

שָׁשִׂי שָׁשִׂי

31. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רְאֵה הַחֵלְתִּי
תֵּת לְפָנֶיךָ
אֶת-סִיחֹן

וְאֶת-אֶרְצוֹ
הַחֵל רֶשֶׁת

לְרֶשֶׁת אֶת-אֶרְצוֹ :

32. וַיֵּצֵא סִיחֹן
לְמִלְחָמָנוּ
הוּא וְכָל-עַמּוֹ
לְפָלְחָהּ

יַהֲזָה :

33. וַיִּתְּנֵהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֵינוּ
נִגַּף אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו
וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ :

34. וְנִכְבַּד
אֶת-בְּרֵעֵינוּ
בְּעֵת הַהוּא
נִגְהַרֵם

אֶת-בְּלַעֲיֵיר מְתָם
וְהַנְּשִׂימִים וְהַטְּפָלָה

I have delivered into thy
hand Sihon
the king of Heshbon,
the Emorite,

and his land;
begin [to] possess [it].

and contend with him
[in] battle.

25. This day
I will begin
[to] put the dread of
thee and the fear of thee
upon the peoples

[that are] under the
whole heaven,
who shall hear the
report of thee,
and shall tremble.

and quake before thee.

26. And I sent messen-
gers
out of the wilderness of
Kedemoth
unto Sihon,

the king of Heshbon,
[with] words of peace,
saying:

27. Let me pass through
thy land;

always by the highway
I will go,
I will not turn
[to the] right [hand] nor
to the left.

28. Food
thou shalt sell me for
money,

that I may eat;
and water
for money thou shalt
give me,
that I may drink;

only let me pass through
on my feet.

29. As did to me
the children of Esau,³
who dwell in Se'ir,

and the Moabites,
who dwell in Ar;

נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת-סִיחֹן
מֶלֶךְ-הַחֲשִׁבּוֹן
הָאֱמֹרִי
וְאֶת-אֶרְצוֹ
הַחֵל רֶשֶׁת

וְהִתְגַּדְּ בּוֹ מִלְחָמָה :

25. הַיּוֹם הַזֶּה
אֲחֵל

תֵּת פַּחַדְךָ וְיִרְאָתְךָ
עַל-פְּנֵי הָעַמִּים

תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֶךָ
וְרָגְזוּ

וְחָלוּ מִפְּנֶיךָ :

26. וַאֲשַׁלַּח מַלְאָכַי
מִמִּדְבַּר קֶדְמוֹת
אֶרֶץ-סִיחֹן

מִלֶּךְ חֲשִׁבּוֹן
דְּבַרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר :

27. אָעֲבֹרָה בְּאֶרְצְךָ

בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֲגִיד
לֹא אֲסוּר
יָמִין וְשִׁמְאֹל :

28. אֶכֶל
בְּכֶסֶף תִּשְׁכַּרְתֵּנִי

וְאֶבֶר לְתֵי
וַיִּנֵּם
בְּכֶסֶף תִּתְּנֵנִי

וְשִׁתִּיתִי
בִּקְעוּבָה בְּרַגְלִי :

29. כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ-לִי
בְּנֵי עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׁעִיר

וְהַמּוֹאָבִים
הַיֹּשְׁבִים בְּעֵר

1) Heb., begin, possess [It]. 2) Heb., by the way, by the way etc. 3) See Rash (רש"י) and Numb. 20, 14-21. 4) Or, strong. 5) Or, devoted. 6) Heb., city of men.

so shall the Lord do
to all the kingdoms
whither thou passest
over. }
22. You shall not fear
them;
for the Lord your God,
he it is who fights for
you.

VAETCHANAN

23. And I besought the
Lord
at that time,
saying:
24. O Lord God,
thou hast begun
to show thy servant
thy greatness
and thy strong hand:
for what god [is there]
in the heaven or on the
earth,
that can do
like thy works.
and like thy mighty
deeds:
25. Let me pass over, I
pray thee,
and see
the good land
which is on the other
side of the Jordan,
this goodly mountain,
and the Lebanon.
26. But the Lord was
wroth with me
for your sakes,
and he did not hearken
unto me;
and the Lord said unto
me:
Let it suffice thee:
speak no more unto me
of this matter.

בְּיַד-יְהוָה יִעֲשֶׂה יְהוָה
לְכָל-מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר
עָלֶיהָ :
22. לֹא תִירָאוּם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הוּא הַנִּגְדָּהם לְכֶם :
וְאֶתְחַנֵּן
23. וְאֶתְחַנֵּן אֶל-יְהוָה
בְּעֵת הַהוּא
לֵאמֹר :
24. אֲדַנִּי יְהוָה
אַתָּה הִחַלְתָּ
לְהַרְאוֹת אֶת-עֲדֹתֶיךָ
אֶת-יָדְךָ הַגְּדוֹלָה
וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָה
אֲשֶׁר מִי-אֵל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה
כַּמַּעֲשִׂיךָ
וּכְגִבּוֹרְתֶיךָ :
25. אֶעֱבֹרָנָא
וְאֶרְאֶה
אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
הַהַר הַטּוֹב הַזֶּה
וּהַלְבָּנוֹן :
26. וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי
לְמַעַנְכֶם
וְלֹא שָׁמַע אֵלַי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
רַב-לֵךְ
אֶל-תּוֹסֵף דַּבֵּר
אֵלַי עוֹד
בְּדַבְּרֵי הַזֶּה :

18. And I commanded
you
at that time,
saying:
The Lord your God
has given to you
this land
to possess it:
armed shall you pass
over
before your brethren
the children of Israel,
all the men of valor.
19. But
your wives and your
little ones,
and your cattle,
—I know
that you have much
cattle,—
shall abide in your cities,
which I have given to
you.
25. Until the Lord give
rest
to your brethren,
as [to] you,
and they also possess
the land
which the Lord your God
gives to them
on the other side of the
Jordan,
then you shall return
every man to his
possession,
which I have given to
you.
21. And Joshua I com-
manded
at that time,
saying:
Thy eyes have seen
all that the Lord your
God has done
to these two kings;

18. וְאָצַו אֶתְכֶם
בְּעֵת הַהוּא
לֵאמֹר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן לְכֶם
אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְרִשְׁתָּהּ
חֲלוּצִים תַּעֲבֹרוּ
לְפָנַי אַחֵיכֶם
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
כָּל-בְּגִי-חַיִּיל :
19. רַק
נְשֵׂיכֶם וּטְפָלְכֶם
וּמִקְנֵיכֶם
יָדַעְתִּי
כִּי-מְרֻבָּה רַב לְכֶם
יֹשְׁבוּ בְעָרֵיכֶם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְכֶם :
20. עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ
לְאַחֵיכֶם
כָּכֶם
וַיִּרְשׁוּ גַם-הֵם
אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
נָתַן דִּקְהָם
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וּשְׁבַתְתֶּם
אִישׁ לְרִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְכֶם :
21. וְאֶת-יְהוֹשׁוּעַ צִוִּיתִי
בְּעֵת הַהוּא
לֵאמֹר
עֵינֶיךָ הִרְאִיתָ
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לְשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה

to the Reubenites and to the Gadites.

13. And the rest of Gil'ad,

and all Bashan,

the kingdom of Og.

I gave

to the half-tribe of Menasseh:

—all the region of Argob,

with all Bashan,

that is called

the land of Rephaim,—

14. Yair the son of Menasseh

took

all the region of Argob,

unto the border of the Geshurites

and the Ma'acathites:

and he called them

after his own name,

[even] Bashan [he called]

'Havvoth-yair,

unto this day.

15. And to Machir

I gave Gil'ad.

16. And to the Reubenites

and to the Gadites

I gave from Gil'ad

even unto the ²brook Arnon,

the middle of the ²brook and [its] border,

even unto the brook Yabbok,

the border of the children of Ammon.

17. And the plain,

and the Jordan and [its] border,

from Kinnereth

even unto the sea of the plain,

the Salt Sea.

under the ⁵slopes of Pisgah

eastward.

לְרֵאֲוֵבֵי וְלַגָּדִי :

13. וְיֵתֶר הַגִּלְעָד

וְכָל־הַבָּשָׁן

מִמְלַכֶּת עוֹג

נָתַתִּי

לְחֵצֵי שְׁכֵמַת הַמַּנַּשֶּׁה

כָּל־חֶבְלֵי הָאֲרֻב

לְכָל־הַבָּשָׁן

הַהוּא יִקְרָא

אֶרֶץ רִפְאִים :

14. יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה

לָקַח

אֶת־כָּל־חֶבְלֵי אֲרֻב

עַד־גְּבוּל הַגִּשּׁוּרִי

וְהַמַּעַתִּיתִי

וַיִּקְרָא אֹתָם

עַד־שֵׁמוֹ

אֶת־הַבָּשָׁן

חֵצֵי יָאִיר

עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

15. וְלַמַּכִּיר

נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד :

16. וְלַרֵּאֲוֵבֵי וְלַגָּדִי

נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד

וְעַד־נַחַל אֲרֹנָן

הַיּוֹד הַנִּחַל וְנַחַל

וְעַד יַבְכַּן הַנִּחַל

גְּבוּל־בְּנֵי עַמּוֹן :

17. וְהַעַרְבָּה

וְהַיַּרְדֵּן וְנַחַל

מִכְנֶזֶת

וְעַד יַם הַעַרְבָּה

יַם הַיַּבֵּשׁ

תַּחַת אֲשֶׁרֶת הַפִּסְגָּה

מִזְרָחָה :

the land

out of the hand

of the two kings of the Emorites

that were on this side of the Jordan,

from the ²brook Arnon

unto mount Hermon.

9.—The Zidonians

call Hermon

Siryon,

and the Emorites

call it Senir.—

10. All the cities of the ³plain,

and all Gil'ad,

and all Bashan,

unto Salcah and Edre'i,

cities

of the kingdom of Og in Bashan.

11. For only Og

the king of Bashan

has been left

of the remnant of the Rephaim;

behold, his bedstead,

a bedstead of iron,

is still

in Rabbah of the children of Ammon;

nine cubits is its length,

and four cubits

its breadth,

by the cubit of a man.

12. And this land

we took in possession at that time:

from Aro'er,

which is by the ²brook Arnon,

and half the mount Gil'ad,

and its cities,

I gave

אֶת־הָאָרֶץ

מִיַּד

שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי

אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן

מִנַּחַל אֲרֹנָן

עַד־הַר הֶרְמוֹן :

9. צִידוֹנִים

יִקְרְאוּ לְהֶרְמוֹן

סִירוֹן

וְהָאֱמֹרִי

יִקְרְאוּ־לוֹ שֵׁנִיר :

10. כָּל־עָרֵי הַפְּתַיִם

וְכָל־הַגִּלְעָד

וְכָל־הַבָּשָׁן

עַד־סַלְכָה וְאֶדְרֵעִי

עָרֵי

מִמְלַכֶּת עוֹג בְּבָשָׁן :

11. כִּי־רַק־עוֹג

מֶלֶךְ הַבָּשָׁן

נִשְׁאַר

מִיֶּתֶר הַרִפְאִים

הַזֶּה עִרְשֵׁוֹ

עִרְשֵׁי בְרֹז

הַזֶּה הוּא

בְּרֵבֶת בְּנֵי עַמּוֹן

תִּשְׁעֵי אַמּוֹת אֲרָפָה

וְאַרְבַּע אַמּוֹת

רְחָבָה

בְּאַמַת־אִישׁ :

12. וְאֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת

יָרַשְׁנוּ בְּעֵת הַהוּא

מֵאֶרֶזֶר

אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אֲרֹנָן

וְחֵצֵי הַר־הַגִּלְעָד

וְעַרְוִי

וְנַתַּתִּי

1) Or, is, i. e., the land. 2) Or, river, or, valley. 3) Or, table-land. 4) Or, the small towns of Yair. 5) Or, springs.

under the mountain;
 and the mountain
 burned with fire
 unto the ²heart of the
 heaven,
³[with] darkness, cloud,
 and thick darkness,
 12. And the Lord spoke
 unto you
 out of the midst of the
 fire;
 the ⁴voice of words
 you heard,
 but a form
 you did not see;
 only a voice [you heard].
 13. And he told you
 his covenant,
 which he commanded
 you
 to perform,
 [even] the ten ⁵com-
 mandments,
 and he wrote them
 upon two tables of stone.
 14. And me the Lord
 commanded
 at that time
 to teach you
 statutes and ordinances,
 that you might do them
 in the land
 whither you pass over
 to possess it.
 15. Take therefore good
 heed
⁶to yourselves;
 for you did not see
 any form
 on the day [that] the
 Lord spoke
 unto you
 in Horeb
 out of the midst of the
 fire.
 16. Lest you corrupt
 yourselves,

תחת ההר
 וההר בער באש
 עד לב השמים
 חשך ענן וצפופה
 12. וידבר יי אליכם
 מתוך האש
 קול דברים
 אתם שמעו
 ותמונה
 אינכם ראים
 וזאתי קול
 13. ויגיד לכם
 את בריתו
 אשר צוה אתכם
 לעשות
 עשרת הדברים
 וכתבם
 על שני לוחות אבנים
 14. ואיתי צוה יהוה
 בעת ההוא
 ללמד אתכם
 חקים ומשפטים
 לעשותכם אתם
 בארץ
 אשר אתם עברים
 לשמה
 15. ונשמרתם מאד
 לנפשותיכם
 כי לא ראיתם
 כל תמונה
 ביום דבר יהוה
 אליכם
 בחרב
 מתוך האש
 16. פן תשחיתו

is this great nation,
 7. For what great nation
 [is there],
 that has ¹gods
 [so] nigh unto him,
 as the Lord our God is
 whenever we call upon
 him?
 8. And what great
 nation [is there],
 that has statutes and
 ordinances [so] righteous
 as all this law,
 which I set
 before you
 to-day?
 9. Only take heed to
 thyself,
 and guard thy soul
 diligently,
 lest thou forget
 the things
 which thy eyes have
 seen,
 and lest they depart
 from thy heart
 all the days of thy life;
 but thou shalt make
 them known
 to thy children and to
 thy children's children.
 10. The day that thou
 stoodest
 before the Lord thy God
 in Horeb,
 when the Lord said
 unto me:
 Assemble to me the
 people,
 and I will make them
 hear my words,
 that they may learn
 to fear me
 all the days
 that they live
 upon the earth,
 and [that] they may
 teach their children.
 11. And you came near
 and stood

הגוי הגדול הזה
 7. כי מינוי גדול
 אשר לו אלהים
 קרבים אליו
 כיהוה אלהינו
 בכל קראנו אליו
 8. ומי נוי גדול
 אשר לו חקים
 ומשפטים צדיקים
 ככל התורה הזאת
 אשר אנכי נתן
 לפניכם
 היום
 9. רק השמר לך
 ושמר נפשך מאד
 פן תשכח
 את הדברים
 אשר ראו עיניך
 ופן יסורו מדבריך
 כל ימי חייך
 והודעתם
 לבניך ולבני בניך
 10. יום אשר עמדת
 לפני יהוה אלהיך
 בחרב
 כאשר יהוה אלו
 הקהל לי את העם
 ואשמיעם את דברי
 אשר ילמדו
 לראה אתי
 כל הימים
 אשר הם חיים
 על הארץ
 ואת בניכם ימדו
 11. ואתקרבון
 ונשקדון

1) Or, God. 2) I. e., midst. 3) Or, [out of the midst of] darkness, etc. 4) Or, sound. 5) Heb., words. 6) Heb., of your souls.

that you may keep
the commandments
of the Lord your God

דִּשְׁמַר

אֶת־הַמִּצְוֹת

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

which I command you.

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
{ אֶתְכֶם :

3. Your eyes have seen
what the Lord did
because of Ba'al-pe'or;

3. עֵינֵיכֶם הִרְאוּ

אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה

for every man
who went
after Ba'al-pe'or.

כָּל־עַד פְּעוֹר

כִּי כָל־הָאִישׁ

אֲשֶׁר הָיָה

the Lord thy God
destroyed him
from the midst of thee.

אֲחֵרֵי כֵּן פְּעוֹר

הִשְׁבִּיתוּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ

מִקִּרְבְּךָ ;

4. But you that did
cleave
unto the Lord your God
are alive, all of you, to-
day.

4. וְאַתֶּם הַדְּבָקִים

בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

חַיִּים כְּכֹל הַיּוֹם :

5. Behold,
I have taught you
statutes and ordinances,

5. רְאֵה

לְפָנַי אֶתְכֶם

as the Lord my God
commanded me,
that you should do so
in the midst of the land

חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים

כִּי־אֲשֶׁר צִוָּנִי יְיָ אֱלֹהֵי

לַעֲשׂוֹת כִּן

בְּקֶרֶב הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אֲתֶם בָּאִים

whither you go in
to possess it.

עִמָּךְ

לְרִשְׁתָּהּ ;

6. Keep therefore
and do [them];
for this is your wisdom
and your understanding

6. וּשְׁמַרְתֶּם

וְעָשִׂיתֶם

כִּי הוּא חֵכְמַתְכֶם

וּבִינְתֶכֶם

in the sight of the
peoples,
that shall hear

לְעֵינֵי הָעַמִּים

אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן

all these statutes
and say:

{ אֵת פְּרִי־חֻקֵּיכֶם

הָאֵלֹהִים

וְאָמְרוּ

Surely a wise and under-
standing nation

בְּךָ עַם־חָכָם וְנָבוֹן

27. Go up
[unto] the top of Pisgah,
and lift up thy eyes

27. עֲלֵהָ

רֹאשׁ הַבְּסָמָה

וְשֹׂא עֵינֶיךָ

westward, and north-
ward,
and southward, and
eastward,
and behold with thy
eyes:
for thou shalt not pass
over
this Jordan.

יָמָה וְצָפֹנָה

וְתִימֹנָה וּמִזְרָחָה

וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ

כִּי־לֹא תַעֲבֹר

אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה :

28. But charge Joshua,
and strengthen him,
and encourage him;

28. וְצַו אֶת־יְהוֹשֻׁעַ

וְחִזְקֵהוּ

וְאַמְצֵהוּ

for he shall pass over
before this people,

כִּי־הוּא יַעֲבֹר

לְפָנֵי הָעָם הַזֶּה

and he shall cause them
to inherit
the land
which thou shalt see.

וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם

אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר תִּרְאֶה :

29. And we abode in
the valley
opposite Beth-pe'or.

29. וְנָשַׁב בְּנֵיאָה

מִגֹּד בַּיִת פְּעוֹר :

ד

CAP. IV.

1. And now, O Israel,
hearken unto the
statutes
and unto the ordinances,

1. וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל

שְׁמַע אֶת־חֻקֵּיכֶם

וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים

which I teach you,
to do [them];
in order that you may
live.

אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד

{ אֶתְכֶם

לַעֲשׂוֹת

לְמַעַן תַּחְיֶוּ

וּבְאֶתְכֶם

and go in
and possess the land
which the Lord,

וּרְשִׁיתֶם אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם

the God of your fathers,
gives to you.

נָתַן לָכֶם :

2. You shall not add
unto the word
which I command you,

2. לֹא תִסְפוּ

עַל־הַדְּבָר

אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה

{ אֶתְכֶם

nor shall you diminish
from it,

וְלֹא תִנְרְעוּ מִמֶּנּוּ

and these things have overtaken thee }
 In the latter days,
 then thou shalt return unto the Lord thy God,
 and thou shalt hearken to his voice.
 31. For a merciful God is the Lord thy God;
 he will not fail thee,
 neither destroy thee,
 nor forget
 the covenant of thy fathers which he swore to them.
 32. For ask now of the former days,
 which were before thee,
 since the day that God created man upon the earth,
 and from one end of the heaven unto the [other] end of the heaven,
 whether there has been like this great thing,
 or whether it has been heard like it?
 33. Die [ever] a people the voice of God speaking out of the midst of the fire,
 as thou hast heard,
 and remained alive?
 34. Or has God assayed to go to take to himself a nation from the midst of [another] nation,
 by trials,
 by signs, and by wonders,

וּמָצְאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשָׁבַת עַד-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמָעַת בְּקוֹלִי ; 31. כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע דָּבָר : 32. כִּי שִׁאל-נָא לַיָּמִים רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמֹן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶדָם עַל-הָאָרֶץ וְלִמְקָצָה הַשָּׁמַיִם וְעַד-קֶצֶת הַשָּׁמַיִם הַגָּהִיחַ פְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אִוּ הִנְשָׁמַע כְּמֵהוּ : 33. הֲיִשְׁמַע עַם קוֹל אֱלֹהִים כְּדָבָר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר-שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ וַיְחִי : 34. אִוּ הִנְסַף אֱלֹהִים לְכוּא לְקַח לָּו נֹי מִקֶּרֶב כּוֹ נֹי בְּמִסַּת בְּאֵרֶת וּבְמוֹפְתִים

26. I call to witness against you to-day the heaven and the earth,
 that you shall utterly perish soon from off the land that you pass over the Jordan thither,
 to possess it; you shall not prolong [your] days upon it;
 but you shall be utterly destroyed.
 27. And the Lord shall scatter you among the peoples,
 and you shall be left few [in] number among the nations
 whither the Lord shall lead you away.
 28. And you will serve there gods,
 the work of man's hands, wood and stone,
 which neither see, nor hear,
 nor eat,
 nor smell.
 29. But you shall seek from there the Lord thy God,
 and thou shalt find him, when thou searchest after him with all thy heart and with all thy soul,
 30. When thou art in tribulation,

26. הַעֵידוּתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי-אֲכַד תֵּאבְדוּן מֵהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא-תֵאָרְכּוּ יָמִים עִלְיָהּ כִּי הַשָּׁמַד תִּשְׁמְדוּן : 27. וְהִפִּיץ יי אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יי אֶתְכֶם שָׁמָּה : 28. וְעַבְדֶתֶם-שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא-יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּ וְלֹא יִרְחוּ : 29. וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמְצֹאתָ כִּי תִדְרֹשְׁנֹו בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ בְּצָר לְךָ 30.

1) Or, if thou seek him. 2) Or, a god.

*for your sakes,
and he swore
that I should not pass
over
the Jordan,
and that I should not
go in
unto the good land,
which the Lord thy God
gives thee [for] an
inheritance.
22. For I must die
in this land,
I must not pass over
the Jordan;
but you shall pass over,
and possess
this good land.
23. Take heed to your-
selves,
lest you forget
the covenant
of the Lord your God,
which he 'made with
you,
and make you a graven
image,
the form of any thing
which the Lord thy God
has forbidden thee.
24. For the Lord thy God
is a devouring fire,
a jealous God.
25. When thou shalt
beget children,
and children's children,
and you shall have been
long in the land,
and shall corrupt
yourselves,
and make a graven
image,
the form of any thing,
and you shall do that
which is evil
in the eyes of the Lord
thy God,
to provoke him to anger.

עַל-דְּבָרֵיכֶם
וַיִּשְׁבַּע
כִּדְבַרְתִּי עִבְרִי
אֶת-הַיַּרְדֵּן
וּלְבָבְתִי בֹא
אֶל-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ נַחֲלָה :
22. כִּי אֲנִי מוֹת
בְּאֶרֶץ הַזֹּאת
אִינְנִי עֹבֵר
אֶת-הַיַּרְדֵּן
וְאַתֶּם עֹבְרִים
וְיָרְשֶׁתֶם
אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
{ הַזֹּאת :
23. הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פְּתִיל-תְּשׁוּבָתוֹ
אֶת-בְּרִית
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם
וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
תְּמוּנַת זָלָל
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיךָ :
24. כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
אִישׁ אַכְלֵה הוּא
אֵל קַנָּא :
25. כִּי-יִתְּוֹלֵד בָּנִים
וּבָנֵי בָנִים
וְנִוְשַׁנְתֶּם בְּאֶרֶץ
וְהִשְׁחַתְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל
תְּמוּנַת זָלָל
וַעֲשִׂיתֶם דְּבַע
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
לְהַכְעִיפוֹ :

and make you
a graven image.
the form of any figure.
the likeness of male or
female.
17. The likeness
of any beast
that is on the earth.
the likeness
of any winged fowl
that flies in the heaven.
18. The likeness
of any thing that creeps
on the earth,
the likeness of any fish
that is in the water
under the earth.
19. And lest thou lift up
thy eyes
to the heaven,
and see the sun,
and the moon,
and the stars,
all the host of the
heaven,
and thou be 'drawn
away,
and 'prostrate thyself
to them,
and serve them,
those which the Lord
thy God has allotted
to all the peoples
under the whole heaven.
20. But you the Lord
has taken,
and brought you forth
out of the iron furnace,
out of Egypt.
to be to him
(for) a people of
inheritance,
as [at] this day.
21. Furthermore the Lord
was angry with me

וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם
פֶּסֶל
תְּמוּנַת כָּל-סִמָּל
תְּבֻנַת זָכָר אוֹ נְקֵבָה
17. תְּבֻנַת
כָּל-בְּהֵמָה
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
תְּבֻנַת
כָּל-צִפּוֹר כָּנָף
אֲשֶׁר תִּטּוֹף בַּשָּׁמַיִם :
18. תְּבֻנַת
כָּל-רֶמֶשׂ בְּאֶרֶץ
תְּבֻנַת כָּל-דָּג
אֲשֶׁר-בַּמַּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ :
19. וּפְתֹחַת עֵינֶיךָ
הַשָּׁמַיִם
וְרָאִית אֶת-הַשֶּׁמֶשׁ
וְאֶת-הַיָּרֵחַ
וְאֶת-הַכּוֹכָבִים
כָּל צְבָא הַשָּׁמַיִם
וְנִדְחַת
וְהִשְׁתַּחֲוִית לָהֶם
וַעֲבַדְתֶּם
אֲשֶׁר חֲלַק יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ אֲתֶם
לְכָל הָעַמִּים
תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם :
20. וְאַתֶּם קָבַח יְהוָה
וַיּוֹצֵא אֲתֶם
מִכּוּר הַבַּרְזֶל
מִמִּצְרַיִם
לְהִיזֶנּוּ
לְעַם נַחֲלָה
כִּי-עַתָּה :
21. וַיִּהְיֶה הַתְּאַנָּף-בִּי

1) Or, misled. 2) Or, worship them. 3) Heb., because of your matters. 4) Heb., cut.

under the slopes of Pisgah.

תחת אשדות הפסגה

and Ramoth in Gil'ad,

ואת־ראמת בגלעד

ה

CAP. V.

for the Gadites;

לגדי

רביעי

רביעי

and Golan in Bashan,

ואת־גולן בבשן

1. And Moses called

1. ויִקְרָא מֹשֶׁה

for the Menassites.

למנשֵׁי :

(unto) all Israel.

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל

44. And this is the law

44. וְזֹאת הַתּוֹרָה

and said unto them:

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

which Moses set

אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה

Hear, O Israel.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל

before the children of Israel.

לפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :

the statutes

אֶת־הַחֻקִּים

45. These are the testimonies,

45. אֵלֶּה הָעֵדוּת

and the ordinances

וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים

and the statutes, and the ordinances,

וְהַמִּשְׁפָּטִים

which I speak

אֲשֶׁר אֹנְכִי דֹבֵר

which Moses spoke

אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה

in your ears

בְּאָזְנוֹכֶם

unto the children of Israel,

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

to-day,

הַיּוֹם

when they came forth out of Egypt.

בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :

that you may learn them,

וּלְמַדְתֶּם אֹתָם

46. On this side of the Jordan,

46. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן

and that you may observe to do them.

וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם :

in the valley

בְּנָיָא

2. The Lord our God

2. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

opposite Beth-Pe'or,

מִזֵּד בֵּית פְּעוֹר

made a covenant with us

כָּרַת עִמָּנוּ בְרִית

in the land of Sihon

בְּאֶרֶץ סִיחֹן

in Horeb.

בְּחָרֵב :

the king of the Emorites,

מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

3. Not with our fathers

3. לֹא אֶת־אֲבוֹתֵינוּ

who dwelt at Heshbon,

אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן

did the Lord make

כָּרַת יְהוָה

whom Moses and the children of Israel smote,

אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה

this covenant,

אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת

when they came forth out of Egypt.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

but with us,

כִּי אִתָּנוּ

47. And they took possession of his land,

בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :

[even] us, who are all of us here alive to-day.

אֲנַחְנוּ אֵלֶּיךָ פֹּה

and the land of Og

47. וַיִּירְשׁוּ אֶת־אֶרְצוֹ

4. Face to face

הַיּוֹם כְּפָנֵינוּ חַיִּים :

the king of Bashan,

וְאֵת אֶרֶץ אֹג

spoke the Lord with you

4. פָּנִים אֶל פָּנִים

the two kings of the

מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן

on the mount

דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם

Amorites,

שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי

out of the midst of the fire.

בְּהָר

who were on this side of the Jordan

אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן

5. —I stood

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ :

[toward] the sunrising.

מִזְרַח שֶׁמֶשׁ :

between the Lord and (between) you

5. אֲנִכִּי עִמָּךְ

48. From Aro'er,

48. מִצְרַעַר

at that time

בֵּין־יְהוָה וּבֵינֵיכֶם

which is on the bank of the brook Arnon.

אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת־

to tell you

בְּעֵת הַהוּא

even unto mount Slon,

גַּחַד אֲרָנוֹן

the word of the Lord;

לְהַגִּיד לָכֶם

[which] is Hermon.

וְעַד־הַר שֵׁיאוֹן

for you were afraid

אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה

49. And all the plain

הוּא חֶרְמוֹן :

because of the fire,

כִּי יִרְאתֶם

[on this] side of the Jordan

49. וְכָל־הָעֲרָבָה

and you did not go up into the mount,—

מִפְּנֵי הָאֵשׁ

eastward,

עֵבֶר הַיַּרְדֵּן

saying:

וְלֹא־עֲלִיתֶם בָּהָר

even unto the sea of the plain,

מִזְרַחָה

1) Or, on the edge of the valley of the Arnon.

2) Or, river. 3) Or, springs. 4) Heb., cut.

2) Or, river. 3) Or, springs. 4) Heb., cut.

וְעַד יַם הָעֲרָבָה

and lay it to thy heart,
that Jehovah he is the
God in the heaven above
and upon the earth
beneath;
there is none else.

40. And thou shalt keep
his statutes,
and his commandments,
which I command thee
to-day,

that it may go well
with thee,
and with thy children
after thee,
and that thou mayest
prolong [thy] days
upon the land,

which the Lord thy God
gives to thee,
for ever.

41. Then Moses set apart
three cities

on this side of the
Jordan
toward the sunrise.

42. That thither might
[the] murderer,

who murders
his neighbor
unawares,

while he was not an
enemy to him
from yesterday [and]
the third day,³
and that he might flee

unto one of these cities
and live.

43. [Namely], Bezer in
the wilderness,
in the plain country,
for the Reubenites;

וְהַשְׁבִּיתָ אֶת־דְּבָרָהּ
כִּי ייִ הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם כַּמַּעַל
וְעַל־הָאָרֶץ כִּתְּתָת
אֵין עוֹד :

40. וְשִׁמְרָתָּ
אֶת־הַקְּוִי
וְאֶת־הַמִּצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
הַיּוֹם

אֲשֶׁר יִטֵּב לָךְ
וּלְבִנְיֹתֶיךָ אַחֲרָיֶךָ
וּרְמִשְׁנוּ פְּאִרְיֹתֶיךָ יָמִים
עַד־תֵּאדָמָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ
כִּלְיֵי־יָמִים :

41. אֵין וּבְדִיל מִשָּׁה
שְׁלֹשׁ עָרִים
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה שֶׁמֶשׁ
42. לָנֶס שָׂמָה
רוֹצֵחַ
אֲשֶׁר יִרְצַח
אֶת־עֵמִיתוֹ
בְּבִלְי־דַעַת
וְהוּא לֹא־שָׂנֵא לוֹ
מִתְּמול שְׁלֹשֶׁם
וְנָס
אֶרֶץ־אֶחָת מִן־
הָעָרִים הָאֵלֶּה)

43. אֶת־בְּצֵר בְּמִדְבָּר
בְּאֶרֶץ הַרְעִי
לְרֵאֵיבֵנֵי

and by war,
and by a mighty hand,
and by an outstretched
arm,
and by great terrors,
according to all

that the Lord your
God did for you
in Egypt
before thy eyes?
35. [Unto] thee it was
shown
to know,

that Jehovah he is the
God;
there is none else besides
him.

36. Out of the heaven
he caused thee to hear
his voice,
to instruct thee;

and upon the earth
he showed thee
his great fire;

and his words thou hast
heard
out of the midst of the
fire.

37. And because he loved
thy fathers,
therefore he chose (in)
their seed
after them,

and he brought thee out
with his presence,
with his great power,
out of Egypt.

38. To drive out nations,
greater and mightier
than thou art,
from before thee.

to bring thee in,
to give thee their land
[for] an inheritance,

as [at] this day.

39. Know therefore
this day,

וּבְמִלְחָמָה
וּבְיָד הַיָּדָה
וּבְזְרֹעַ נְמוּנָה
וּבְמִטְרָאִים גְּדֹלִים
כְּכֹל

אֲשֶׁר־עָשִׂה לָכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ ;
35. אַתָּה הִרְאִיתָ
לְדַעַת

כִּי ייִ הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד מִדְּבָדוֹ ;
36. מִן־הַשָּׁמַיִם
הִשְׁמִיעָה אֶת־קוֹלוֹ
לְיִסְרָךְ
וְעַל־הָאָרֶץ
הִרְאִה לָךְ
אֶת־אֵשׁוֹ הַגְּדוֹלָה
וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ ;

37. וְכִּי אָהַב
אֶת־אֲבוֹתֶיךָ
נִבְחַר בְּיָרְעוֹ
אַחֲרָיו
וַיֹּצִיאֲךָ בְּכֹחוֹ
בְּגִבּוֹרָתוֹ
מִמִּצְרָיִם ;

38. לְדַלְּקוֹת גּוֹיִם
גְּדֹלִים וְעֲצִימִים מִמֶּךָ
מִפְּנֵיךָ
לְהָבִיאֲךָ
לְהִתִּיר לָךְ אֶת־אֲרָצָם
לְחֵלָה
כַּיּוֹם הַזֶּה ;

39. יָדַעְתָּ הַיּוֹם
וּבְדַעַת הַיּוֹם

1) Heb., his. 2) Heb., him. 3) Or, reflect it in thy heart. 4) Heb., all the days. 5) Or, separated. 6) Or, manslayer. 7) Or, slays. 8) I. e., in time past.

the Lord our God has shown us his glory,

and his greatness,

and his voice we have heard out of the midst of the fire;

this day we have seen that God does speak with man,

and he lives.

22. Now therefore

why should we die?

for [there] will consume us this great fire:

if we continue to hear

the voice of the Lord our God any more,

then we shall die.

23. For who [is there] of all flesh, that has heard

the voice of the living God speaking out of the midst of the fire, as we have,

and remained alive.

24. Go thou near,

and hear

all that the Lord our God shall say;

and speak thou unto us

all that the Lord our God shall speak

unto thee;

and we will hear

and do [it].

25. And the Lord heard

the voice of your words,

הִרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֶת־כְּבוֹדוֹ

וְאֶת־גְּדֻלוֹ

וְאֶת־קוֹל שְׁמֵעֵנוּ

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ

הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ

כִּי־יְדַבֵּר אֱלֹהִים

אֶת־הָאָדָם

וְחַי :

22. וְעַתָּה

לָמָּה נָמוּת

כִּי הַאֵשׁ הַזֹּאת

אֵם־יִסְפָּחִים אֲנִיחֵנוּ

לְשֹׂמֵעַ

אֶת־קוֹל יְיָ אֱלֹהֵינוּ

עוֹד

וְנָמוּת :

23. כִּי כִּי־כָל־בָּשָׂר

אֲשֶׁר שָׁמַע

קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים

מִדְּבַר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ

בָּחַי :

24. וְשָׁמַע

אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֵת־כָּל־אֲשֶׁר יִדְבֹר

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֲדִיךְ

וְשָׁמַעֵנוּ

וַעֲשִׂינוּ :

25. וַיִּשְׁמַע יְהוָה

אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם

17. Thou shalt 'not kill-

Neither shalt thou commit adultery: Neither shalt thou steal.

Neither shalt thou witness against thy neighbor [as] a false witness.

18. Neither shalt thou covet thy neighbor's wife;

neither shalt thou desire thy neighbor's house,

[nor] his field, nor his man-servant, nor his maid-servant,

[nor] his ox, nor his ass, nor any thing that is thy neighbor's.

חֲמִישִׁי

19. These words

the Lord spoke

unto all your assembly

on the mount

out of the midst of the fire, the cloud, and the thick darkness,

[with] a great voice; but he did [so] no more,²

and he wrote them

upon two tables of stone,

and he gave them unto me.

20. And it came to pass, when you heard

the voice

out of the midst of the darkness, while the mount was burning with fire, that you came near unto me,

[even] all the heads of your tribes, and your elders.

21. And you said:

Behold,

17. לֹא תִרְצַח

וְלֹא תִנְאָף

וְלֹא תִגְנוֹב

וְלֹא־תִעֲנֶה בְרֵעֶךָ

עַד שְׂוֵא :

18. וְלֹא תַחְמֹד

אִשֶׁת רֵעֶךָ

וְלֹא תַחְמֹד

בֵּית רֵעֶךָ

שְׂדֵהוּ

וְעַבְדוֹ וְאִמָּתוֹ

שׂוֹרוֹ וְחֲמֹרוֹ

וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ :

חֲמִישִׁי

19. אֶת־הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה

דִּבֶּר יְהוָה

אֶל־כָּל־קְהַלְכֶם

בְּהַר

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ

הַעֲנָן וְהָעֲרֵפֶל

קוֹל גְּדוֹל

וְלֹא־יָסַף

וַיִּכְתֹּבֵם

עַל־שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים

וַיִּתֵּןֵם אֵלַי :

20. וַיְהִי

כְּשָׁמַעְכֶם

אֶת־הַקּוֹל

מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ

וְהָהָר בֹּעֵר בְּאֵשׁ

וַתִּקְרְבוּ אֵלַי

כָּל־רִאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם

וְקֹדְמֵיכֶם :

21. וַתֹּאמְרוּ

הִנֵּנוּ

1) Or. do no murder. 2) I. e., to speak in the presence of all Israel.

the sabbath day
to ¹sanctify it.
as the Lord thy God has
commanded thee.
13. Six days ¹¹shalt thou
labor,
and thou shalt do all
thy work.
14. But the seventh day
[is] a sabbath to the
Lord thy God;
[in it] thou shalt not do
any work,
thou, nor thy son, nor
thy daughter,
nor thy man-servant, nor
thy maid-servant,
nor thy ox, nor thy ass,
nor all thy cattle,
nor thy sojourner
that [is] within thy
gates,
that [there] may rest
thy man-servant and
thy maid-servant
as well as thou.
15. And thou shalt
remember
that thou hast been a
servant
in the land of Egypt,
and the Lord thy God
brought thee out
from there
by a mighty hand
and by an outstretched
arm;
therefore
the Lord thy God com-
manded thee
to keep
the sabbath day.
16. Honor
thy father and thy
mother,
as the Lord thy God has
commanded thee;
in order that thy days
may be long,
and in order that it may
be well with thee,
upon the land
which the Lord thy God
gives thee.

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
13. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְשֵׁשֶׁת כָּרְמְלֵי אֲמֹתֶךָ
14. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲשֶׂה
כֹּל־מְלָאכָה
אִתָּךְ וּבְנֶה וּבִתֶּךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ
וְשׂוֹרְךָ וְחִמְרֶךָ
וְכָל־בְּהֵמָתֶךָ
וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
לְמַעַן יָנוּחַ
עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ
כַּמִּוְלָד
15. וְזָכַרְתָּ
כִּי עַבְדֵּי הָיִיתָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיֹּצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִשָּׁם
בְּיָד חֲזָקָה
וּבְרִיחַ נְמוּיָה
עַל־כֵּן
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְעֲשׂוֹת
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
16. כְּבָד
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ
וְיֵשֶׁר לְךָ
עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ

6. I [am] the Lord thy
God,
who brought thee out
from the land of Egypt,
out of the house of
slavery.
7. Thou shalt not have
other gods
²before me.
8. Thou shalt not make
for thyself
a graven image,
[nor] ³any form
that [is] in the heaven
(from) above,
or that [is] in the earth
(from) beneath,
or that [is] in the water
(from) under the earth.
9. Thou shalt not ⁴pro-
strate thyself to them,
nor serve them;
for I the Lord thy God
[am] a jealous God,
visiting the iniquity of
fathers
upon children
and upon [the] third
generation
and upon [the] fourth
generation
of them that hate me.
10. And ⁵showing
kindness
to ⁶thousands
of them that love me,
and keep my command-
ments.
11. Thou shalt not ⁷take
the name of the Lord
thy God
⁸in vain;
for the Lord will not
⁹hold guiltless
him that takes
his name
¹⁰in vain.
12. Observe

6. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר הוֹצִיאֲתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים
7. לֹא יִהְיֶה לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים
עַל־פְּנָי
8. לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ
פְסֵל
כָּל־תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל
וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ
מִתַּחַת
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם
מִתַּחַת לָאָרֶץ
9. וְלֹא תִעַבְדֵם
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֵל קַנָּא
פֹקֵד עוֹן אָבוֹת
עַל־בָּנִים
וְעַל־שְׁלֹשִׁים
וְעַל־דְּבָעִים
לְשׁוֹנָי
10. וְעוֹשֶׂה חֶסֶד
לְאֲלָפִים
לְאֲהַבָיו
וְלִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתַי
11. לֹא תִשָּׂא
אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוֹן
כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה
אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא
אֶת־שְׁמוֹ
לְשׁוֹן
12. שְׁמֹר

1) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen. 2) Or, besides me. 3) Or, [the likeness] of any form. 4) Or, bow down. 5) Heb., doing. 6) Or, a thousand generations; or, the thousandth generation. 7) Or, utter, 8) Or, for vanity, falsehood. 9) Or, leave unpunished. 10) Or, keep it holy. 11) Or, mayest.

11. And houses

full of all good [things],

which thou hast not filled,
and ²cisterns hewn out,

which thou hast not hewn,
vineyards and olive-trees,
which thou hast not planted,
and thou shalt eat

and be ³full

12. [Then] ⁴take heed unto thyself

lest thou forget the Lord

who brought thee forth

out of the land of Egypt

out of the house of ⁵slavery.

13. The Lord thy God

thou shalt fear,

and him thou shalt serve,

and by his name thou shalt swear

14. You shall not go

after other gods,

of the gods of the peoples

that are round about you.

15. For a jealous God

is the Lord thy God

in the midst of thee:

lest the anger of the Lord thy God glow

against thee,

and he destroy thee

from off the face of the earth.

16. You shall not tempt

the Lord your God,

as you tempted [him]

in Massah,

17. You shall diligently keep

the commandments

11. וּבָתִּים

מְלֵאִים כָּל-טוֹב

אֲשֶׁר לֹא-מָלֵאתָ

וּבְרֵית חֲצוּבִים

אֲשֶׁר לֹא-חָצַבְתָּ

כַּרְמִים וְעֵצֵי זַיִת

אֲשֶׁר לֹא-נִטְעַמְתָּ

וְאָכַלְתָּ

וְשָׂבַעְתָּ :

12. הִשָּׁמֶר לְךָ

פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה

אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבֵּית עֲבָדִים :

13. אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

תִּירָא

וְאֵתוֹ תַעֲבֹד

וּבִשְׁמוֹ תִשָּׁבַע :

14. לֹא תֵלֶכְנוּ

אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים

כִּי-אַתָּה הָעֵשִׂים

אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם :

15. כִּי אֵל קַנָּז

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּקִרְבְּךָ

פֶּן-יִחַרְרָה

אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּךָ

וְהִשְׁמִידֲךָ

מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ :

16. לֹא תִנְסֶוּ

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם

בַּמַּסָּה :

17. שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן

אֶת-בְּרִיתוֹת

שָׁמַע

4. Hear, O Israel,

Jehovah is our God,

Jehovah is one.

5. And thou shalt love

the Lord thy God

with all thy heart,

and with all thy soul,

and with all thy might,

6. And [there] shall be

these words,

which I command thee

to-day

upon thy heart,

7. And thou shalt teach them

diligently to thy children,

and thou shalt speak

when thou sittest in

thy house,

and when thou walkest

by the way,

and when thou liest

down,

and when thou risest up.

8. And thou shalt bind

them for a sign

upon thy hand,

and they shall be for

frontlets

between thy eyes.

9. And thou shalt write

[them]

upon the door-posts of

thy house,

and on thy gates.

10. And it shall be,

when the Lord thy God

shall bring thee

into the land

שָׁמַע

4. שָׁמַע יִשְׂרָאֵל

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יְהוָה אֶחָד :

5. וְאַהֲבַתְךָ

אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּכָל-לִבְבְּךָ,

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ,

וּבְכָל-מְאֹדְךָ :

6. וְהָיוּ

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוְךָ,

הַיּוֹם

עַל-לִבְבְּךָ :

7. וְשָׁנַנְתָּם לְבְנֵיךָ

וּבְרֵית כֶּסֶם

בְּשַׂבְּחֶךָ בְּבֵיתְךָ

וּבְדַלְתֶיךָ בְּדַרְךָ

וּבְשַׂבְּחֶךָ

וּבְקוּמֶיךָ :

8. וְקִשְׂרְתָם לְאוֹת

עַל-יָדְךָ

וְהָיוּ לְמַטְפֵּת

בֵּין עֵינֶיךָ :

9. וְכָתַבְתָּם

עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ

וּבְשַׁעֲרֶיךָ :

10. וְהָיָה

כִּי יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ

אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם

לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

לְתֵת לְךָ

עָרִים גְּדֹלֹת וְטוֹבוֹת

אֲשֶׁר לֹא-בְנִיתָ :

1) Or, the Lord is our God, the Lord is alone; or, the Lord our god is one Lord; or, the Lord our God, the Lord is one. 2) Or, wells. 3) Or, satisfied. 4) Or, beware. 5) Or, bondage; Heb., slaves, bondmen.

which the Lord your God has commanded you

you shall walk,

in order that you may live, and that it may be well with you, and that you may prolong [your] days in the land

which you shall possess.

ו

1. And this is the commandment, the statutes,

and the ordinances,

which the Lord has commanded to teach you,

to do [them] in the land

whither you pass over to possess it.

2. In order that thou mightest fear the Lord thy God,

to keep

all his statutes

and his commandments,

which I command thee,

thou, and thy son, and thy son's son, all the days of thy life,

and in order that thy days may be long.

3. Hear therefore, O Israel, and observe to do [it];

that it may be well with thee,

and that you may increase mightily,

as the Lord, the God of thy fathers, has spoken

to thee,

[in] the land

flowing [with] milk and honey.

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תֵּלְכוּ

תֵּלְכוּ וְלֵבְבֵיכֶם תִּתְּחוּן

וְטוֹב לָכֶם וְהִאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן

וְהָיָה כִּי יִצְוֶה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה

לְרַשְׁתָּהּ

וְיָרָא לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשִׁבֹר

אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֹתָהּ וּבְנֵי בְנֵיךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ

וְלִמְעַן יִשְׁמְעֶתָ וְיִשְׁמְרֶתָ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִמְצָא לְךָ

וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד בְּאֶרֶץ דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ

לֵךְ אֶרֶץ זָבַח חֶלֶב וּדְבָשׁ

וְהָיָה כִּי יִצְוֶה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה

לְרַשְׁתָּהּ וְיָרָא לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשִׁבֹר

אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֹתָהּ וּבְנֵי בְנֵיךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ

וְלִמְעַן יִשְׁמְעֶתָ וְיִשְׁמְרֶתָ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִמְצָא לְךָ

וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד בְּאֶרֶץ דְּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ

לֵךְ אֶרֶץ זָבַח חֶלֶב וּדְבָשׁ

וְהָיָה כִּי יִצְוֶה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה

לְרַשְׁתָּהּ וְיָרָא לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְשִׁבֹר

אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו

when you spoke unto me; and the Lord said unto me:

I have heard the voice

of the words of this people,

which they have spoken unto thee; they have well [said]

all that they have spoken.

26. Oh who would grant that they had such a heart as this,

to fear me, and to keep

all my commandments

always,

that it might be well with them, and with their children for ever!

27. Go, say to them: Return you

to your tents.

28. But thou stand here by me,

and I will speak unto thee all the commandment,

and the statutes, and the ordinances,

which thou shalt teach them,

that they may do [them] in the land, which I give to them to possess it.

29. Observe therefore to do

as the Lord your God has commanded you;

you shall not turn aside [to the] right [hand] or [to the] left.

30. In all the way

בְּדַבְּרֵיכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבַר יְהוָה הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַיךְ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ

כָּל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

וְהָיָה לְכַבֵּם זֶה לָהֶם דְּיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־יְמֵי חַיֵּיהֶם לַמַּעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעַד

1) Heb.. this their heart. 2) Heb., all the days.

and choose you;
for you were the fewest
of all the peoples.

8. But
because the Lord loves
and because he would
the oath
which he has sworn
to your fathers,
has the Lord brought
by a mighty hand,
and he redeemed thee
out of the house of
from the hand of
the king of Egypt.

9. Know therefore
that the Jehovah thy
he is the God,
the faithful God,
who keeps the covenant
and the kindness
with those that love him
and with those that keep
his commandments
to a thousand gener-
ation[s].

10. And repays to those
that hate him
to their face,
to destroy them;
he will not delay to him
that hates him,
to his face
he will repay him.

11. Thou shalt therefore
the commandment,
and the statutes,
and the ordinances,
which I command thee
to-day,
to do them.

וַיִּבְחַר בָּכֶם
כִּי־אַתֶּם הַמִּשְׁמָט
מִכָּל־הָעַמִּים :
8. כִּי
מֵאַהֲבַת יְהוָה אֲתֶכֶם
וּמִשְׁפָּר
אֶת־הַשְּׁבֻעָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתֵּיכֶם
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם
בְּיַד חֲזָקָה
וַיִּפְדֶּךָ
מִבְּיַת עַבְדִּים
בְּיַד פַּרְעֹה
מִכַּדְּ-מִצְרַיִם :
9. וְנִדְעַתָּה
כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוא האלהים
האֵל הַנֶּאֱמָן
שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
לְאַהֲבָיו
וְלֹשְׁמֵרֵי כִצְוֹתָיו
לְאַלְפֵי דוֹר :
10. וּמִשְׁלֵם לְשֹׂנְאָיו
אֶת־פָּנָיו
לְהַאֲבִידוֹ
לֹא יֵאָחֵז לְשֹׂנְאָו
אֶת־פָּנָיו
יִשְׁלֵם־לוֹ :
11. וְשִׁמַּרְתָּ
אֶת־הַמִּצְוָה
וְאֶת־הַחֻקִּים
וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶיךָ
הַיּוֹם
לַעֲשׂוֹתָם :

before thee,
and thou shalt smite
them;
[then] thou shalt utterly
destroy them;
thou shalt not make
with them
a covenant,
nor shalt thou show
favor to them.
3. Neither shalt thou in-
termarry with them;
thy daughter
thou shalt not give to
his son,
and his daughter
thou shalt not take for
thy son.
4. For he will turn away
thy son
from following me,
and they will serve
other gods,
and the anger of the
Lord will glow against you,
and he will destroy thee
quickly.
5. But thus shall you do
to them:
their altars you shall
break down,
and their memorial pillars
you shall dash into pieces,
and their groves you
shall hew down,
and their graven images
you shall burn with fire.
6. For thou art a holy
people
to the Lord thy God;
thee the Lord thy
God has chosen }
to be to him
a people of his own
possession
out of all the peoples
that are upon the face
of the earth.
7. Not because you were
more
than all the peoples
did the Lord desire you.

לְפָנַי
וְהִכִּיתֶם
הַחֲרֹם תַּחֲרִים אִתְּם
לֹא־תִכְרַת לָהֶם
בְּרִית
וְלֹא תִחַנֵּם :
3. וְלֹא תִתְחַתֵּן בָּם
בְּתוּךָ
לֹא־תִתֵּן לְבְנֹו
וּבְתוּ
לֹא־תִקַּח לְבִנְךָ
4. כִּי־יִסֹר אֶת־בְּנֶיךָ
מֵאַחֲרַי
וְעָבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַחֲרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם
וְהִשְׁמִידֶךָ מִהָרָץ :
5. כִּי־אִם־כֵּן תַּעֲשׂוּ
לָהֶם
מִזְבְּחֵיהֶם תִּשְׁבֹּטוּ
וּמִצְבֹּתֵם תִּשְׁבְּרוּ
וְאִשְׁרֵיהֶם תִּגְדְּעוּ
וּפְסִלֵיהֶם
תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ :
6. כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
כָּךְ בָּחַר א
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
קְדוֹת לֹו
לְעַם סְגוּלָה
מִכָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
הָאָרֶץ :
7. לֹא מֵרַבְּכֶם
מִכָּל־הָעַמִּים
חֶשֶׁק יְהוָה בָּכֶם

1) Or, devote. 2) Or, mercy. 3) Or, destroy. 4) Or, obelisks. 5) Or, a special people. 6) Or, personal possession; or peculiar treasure. 7) Or, above. 8) Or, lovingkindness. 9) Or, the thousandth generation. 10) Heb., his. 11) Heb., him.

in order to bring us in,
to give us
the land
[of] which he has sworn
to our fathers
24. And the Lord com-
manded us
to do
all these statutes.

לְמַעַן הָבִיא אֲתָנוּ
לְתֵת לָנוּ
אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאֲבוֹתֵינוּ :
24. וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה
לַעֲשׂוֹת
אֶת-כָּל-הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה

to fear
the Lord our God,
that it may be well with
us
always,
to preserve us alive as
[at] this day.

לִירְאֵה
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְמוֹט לָנוּ
כָּל-הַיּוֹמִים
לְחַיֵּינוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה :
25. וְצִדְקָה תִהְיֶה לָנוּ
כִּי-נִשְׁמַר לְעִשׂוֹת
אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת
הַזֹּאת

25. And it will be
righteousness to us,
if we observe to do
all this commandment,
before the Lord our God
as he has commanded us.

25. וְצִדְקָה תִהְיֶה לָנוּ
כִּי-נִשְׁמַר לְעִשׂוֹת
אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת
הַזֹּאת
לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ :

CAP. VII.

1. When the Lord thy
God shall bring thee
into the land
whither thou goest
to possess it,
and he shall cast out
many nations
before thee,
the Hittite, and the
Girgashite,
and the Emorite, and
the Canaanite,
and the Perizzite, and
the Hivite,
and the Jebusite,
seven nations
greater and mightier
than thou.

שְׁבִיעִי
1. כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-אֲתָדְבֵא-שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ
וַיִּשְׁלַח גּוֹיִם-רַבִּים
מִפְּנֵיךָ
הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי
וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי
שִׁבְעָה גּוֹיִם
רַבִּים וְעֲצוּמִים מִמֶּךָ
וַיִּבְרָא יְיָ אֱלֹהֶיךָ

2. And the Lord thy God
shall deliver them up

2. וַיִּבְרָא יְיָ אֱלֹהֶיךָ

of the Lord your God,
and his testimonies, and
his statutes,
which he has com-
manded thee.
18. And thou shalt do
that which is right and
good
in the eyes of the Lord:
in order that it may be
well with thee,
and that thou mayest
go in
and possess

the good land
[of] which the Lord has
sworn
to thy fathers.
19. To thrust out
all thy enemies
from before thee,
as the Lord has spoken.

20. When thy son shall
ask thee
in time to come,
saying:
What [mean] the
testimonies,
and the statutes, and
the ordinances,

which the Lord our God
has commande you?

21. Then thou shalt say
to thy son:
We were Pharaoh's
bondmen
in Egypt;
and the Lord brought us
forth out of Egypt
by a mighty hand.

22. And the Lord showed
signs and wonders,
great and sore,
in Egypt,
on Pharaoh, and on his
house,
before our eyes.

23. And us
he brought out from
there:

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְעֵדוּתֵיךָ וְחֻקֶיךָ
אֲשֶׁר צִוָּךָ :
18. וְעָשִׂיתָ
הַיָּשָׁר וְהַטוֹב
בְּעֵינֵי יְהוָה
לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ
וְבָאתָ
וְיָרַשְׁתָּ
אֶת-הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאֲבוֹתֶיךָ :
19. לְדַחֵךְ
אֶת-כָּל-אֹיְבֶיךָ
מִפְּנֵיךָ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :
20. כִּי-יִשְׁאַלְךָ בְנֶךָ
מָחָר
לֵאמֹר
מַה הָעֵדוּת
וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם :

21. וְאָמַרְתָּ לְבְנֶךָ
עַבְדִּים הָיִינוּ לְפַרְעֹה
בְּמִצְרַיִם
וַיֹּצִיאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חַזָּקָה :
22. וַיִּתֵּן יְהוָה
אוֹתֹת וּמוֹפְתִים
גְּדֹלִים וְרָעִים
בְּמִצְרַיִם
בְּפַרְעֹה וּבְבֵיתוֹ
לְעֵינֵינוּ :
23. וְאֵתָנוּ
דוֹצֵא מִשָּׁם

1) Or, east. 2) Heb., to-morrow. 3) Heb., gave. 4) Heb., all the days.

an abomination
 into thy house.
 and become a devoted
 [thing] like it;
 thou shalt utterly detest
 it,
 and thou shalt utterly
 abhor it;
 for it is a devoted
 [thing].

ח

1. All the commandment
 which I command thee
 to-day
 shall you observe to do;
 in order that you may
 live,
 and multiply,
 and that you may go in
 and possess the land
 [of] which the Lord has
 sworn
 to your fathers.

2. And thou shalt
 remember
 all the way

which the Lord thy
 God led thee {
 these forty years
 in the wilderness,
 in order to afflict thee,
 to prove thee,
 to know

what was in thy heart,
 whether thou wouldest
 keep his commandments
 or not.

3. And he afflicted thee,
 and he suffered thee to
 hunger,
 and he gave thee to eat
 manna,
 which thou didst not
 know,
 nor did thy fathers
 know;
 in order to make thee
 know,
 that

תועבה
 אג-ביתך
 והיית הרם כמיהו
 ששקן | השקננו
 ותעב | ותשקנו
 כי-הרם הוא :

CAP. VIII.

1. כל-המצוה
 אשר אנכי מצוה
 היום
 תשמרון לעשות
 למען תחיו
 ורבותם
 ובאתם
 וירשתם את-הארץ
 אשר-נשבע יהוה
 לאבותיכם :

2. וזכרת
 את-כל-הדרך
 אשר הוליכה
 יהוה אליה
 זה ארבעים שנה
 במדבר
 למען ענתה
 לנסותך
 לדעת

את-אשר בלבבך
 השמר מצותו
 אם-לא :

3. ויענה
 ורעבך
 ונאמלה את-המן
 אשר לא ידעת
 ולא ידעו אבותיך
 למען תודיע
 כי

until [there] will perish
 those that are left.

and those that hide them-
 selves from before thee.

21. Thou shalt not be
 affrighted at them;
 for the Lord thy God

is in the midst of thee,
 a great and a terrible
 God.

22. And the Lord thy
 God will cast out

these nations
 before thee

little by little;

thou wilt not be able to
 consume them quickly,

lest the beast of the
 field multiply against
 thee.

23. But the Lord thy God
 will deliver them up

before thee.

and he will confuse them
 [with] a great confusion,
 until they be destroyed.

24. And he will deliver
 their kings
 into thy hand.

and thou shalt make
 their name to perish
 from under the heaven:

no man shall be able to
 stand
 before thee.

until thou have de-
 stroyed them.

25. The graven images
 of their gods
 you shall burn with fire:

thou shalt not covet

[the] silver or gold [that
 is] upon them,
 and take it to thyself.

lest thou be ensnared
 thereby;

for it is an abomination
 to the Lord thy God.

26. And thou shalt not
 bring

עד-אבד
 הנשארים

והנסתרים מפניך :

21. לא תערץ מפניהם
 כי-יהוה אלהיך
 בקרבה

אך גדול ונורא :

22. וישל יהוה
 אלהיך

את-הגוים האל
 מפניך

מעט מעט

לא תוכל פלגם מהר

פן-תרבה עגור
 סבת השדה :

23. ונתנם יהוה
 אלהיך

לפניך

והמם מהומה גדולה
 עד השמדם :

24. ונתן מלכיהם
 בידיך

והאבדת את-שמם
 מתחת השמים

לא יתיצב איש
 בפניך

עד השמדך אתם :

25. פסלי אלהיהם
 תשרפון באש

לא תחמד
 כסף וזהב עליהם

ולקחתך
 פן תנקש פו

כי תועבת יהוה
 אלהיך הוא :

26. ואל-תביא

1) Or, humble. 2) Or. humbled.

he will not put upon
thee,
but will lay them upon
all those that hate thee.

16. And thou shalt
consume
all the peoples

which the Lord thy God
delivers to thee;

thy eye shall not pity
them, }

and thou shalt not serve
their gods;

for this will be a snare
to thee.

17. If thou shalt say in
thy heart:
These nations are more
than I;

how shall I be able
to drive them out?

18. Thou shalt not be
afraid of them:
thou shalt well
remember

what the Lord thy God
did

to Pharaoh
and to all Egypt.

19. The great trials
which thy eyes have
seen,
and the signs, and the
wonders,
and the mighty hand,
and the outstretched
arm,

{whereby} the Lord
thy God brought thee
out; }

so shall the Lord thy
God do
to all the peoples

of whom thou art
afraid. }

20. Moreover the hornet
will the Lord thy God
send
among them.

לא ישיבם בך
ונתנם בכל-שנאיך;
16. ואכרתם
את-כל-העמים
אשר יהיה אלהיך
נתן לך
לא-תחוס עינך
עליהם
ולא תעבד
את-אלהיהם
כי-מוקש הוא לך;
17. כי תאמר בלבבך
כי-רבים הגוים האלה
מפני
איכה אוכל
להדריעם;
18. לא תירא מהם
זכר תזכור
את-אשר-עשה
יהוה אלהיך
לפרעה
ולכל-מצרים;
19. הנפסת הנזלת
אשר-ראו עיניך
והאית והמופתים
והיך ההזקה
והזרע הנמונה
אשר הוציאה
יהוה אלהיך
בן-עשה יי אלהיך
לכל-העמים
אשר-אתה ירא
מפניהם;
20. וגם את-הצרעה
ישלח יהוה אלהיך
בם

AYKEB

ע.ק.ב

12. And it shall come to
pass,
because you will
hearken

{to} these ordinances,

and you will keep them,

and you will do them,

that the Lord thy God
shall keep with thee
the covenant

and the kindness

which he has sworn to
thy fathers.

13. And he will love thee,

and he will bless thee,

and he will multiply
thee;

and he will bless the
fruit of thy womb,
and the fruit of thy
ground,
thy grain

and thy new wine, and
thy oil,
the increase of thy cattle

and the young of thy
flock,
upon the land

which he has sworn

to thy fathers

to give thee.

14. Thou shalt be blessed
above all the nations;

{there} shall not be
among you
male or female barren,

nor among thy cattle.

15. And the Lord will
take away from thee
all sickness;

and any of the evil
diseases of Egypt,

which thou knowest,

12. והיה |
עקב תשמעון
את המצוות
האלהה
ושמרתם
ועשיתם אתם
ושמר יי אלהיך לך
את-הברית
ואת-החסד
אשר נשבע לאבותיך
13. ואהבה
וברכה
והרבה
וגברו פרי-בטן
ופרי-אדמתך
הענף
ותירושך ויצהרך
שגור-אדריך
ועשתרת צאנך
על האדמה
אשר-נשבע
לאבותיך
לתת לך;
14. ברוך תהיה
מכל-השמים
לא-יהיה בך
עקר ועקרה
ובבהמתך;
15. והסיר יהוה מכה
כל-הלי
וכל-מדין מצרים
הרעים
אשר ידעת

1) Or, must. 2) Or, dispossess them. 3) Or, proofs.

because you would not
hearken
to the voice of the Lord
your God.

עקב לא תשמעו
בקול יהוה אלהיכם:

C A P. IX.

1. Hear, O Israel,
thou art to pass over to-
day
the Jordan,

1. שבע ישראל
אתה עבר היום
את-היַרְדֵּן

to go in
to possess nations

לכא
לך שֶׁת גוֹיִם

greater and mightier
than thou,
cities great and fortified
up to heaven.

גְּדֹלִים וְעֲצֻמִּים מִמֶּנּוּ
עָרִים גְּדֹלֹת וְבָצֻרֹת
בַּשָּׁמַיִם :

2. A people great and
tall,
the children of [the]
Anakim,
whom thou knowest,

2. עַם-גִּבּוֹר וְרָם
בְּנֵי עֲנָקִים
אֲשֶׁר אַתָּה ידַעְתָּ

and [of] whom thou
hast heard [say]:
Who can stand

וְאֵתָה שָׁמַעְתָּ
מִי יִתְצַב

before the children of
Anak?
3. Know therefore to-
day,

לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק:
3. וּיְדַעְתֶּם הַיּוֹם
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

is he that goes over
before thee,
[he is] a devouring fire,
he will destroy them,

הוּא הַעֹבֵר לִפְנֶיךָ
אֵשׁ אֹכֵלָה
הוּא יִשְׂמִדֵם

and he will subdue
them before thee;
and thou shalt drive
them out,
and thou shalt make
them to perish quickly,
as the Lord has spoken
to thee.

וְהוּא יִכְנָעֵם לִפְנֶיךָ
וְהוֹרֵשְׁתָם
וְהִמָּחֲדָתָם מִהָרָא
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ לְךָ:

שְׁלִישִׁי

שְׁלִישִׁי

4. Do not say
in thy heart,

4. אַל תֹּאמַר
בְּלִבְךָ

[after] the Lord thy
God has thrust them out

בַּחֲדוֹךָ יְהוָה
אֵל הָיָה אֲתָם |

from before thee,
saying:

מִלִּפְנֵיךָ
לֹא מִן־יְיָ

for my righteousness
the Lord has brought
me in
to possess

בְּצַדִּיקוֹתַי
הֵבִיאֲנִי יְהוָה
לְרִשְׁתָּהּ

where [there] was no
water;
who brought forth
water for thee
out of the rock of flint;

אֲשֶׁר אֵין-מַיִם
הַמוֹצִיא לְךָ מַיִם
מִצּוֹר הַחַקְמִישׁ:
16. הַמַּאֲבִילֶךָ מִן
בְּמִדְבָּר

16. Who gave thee to
eat in the wilderness
manna.

16. אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ
אֲבֹתֶיךָ

which thy fathers did
not know;

לִמְעַן עֲנֹתֶךָ
וְלִמְעַן נִסְּתֶךָ

in order to afflict thee,
and in order to prove
thee,

לְהִימָכְדֶךָ בְּאַחֲרֵיהֶיךָ:
17. וְאָמַרְתָּ בְּקִרְבְּךָ

to do thee good in thy
latter end.

17. וְאָמַרְתָּ בְּקִרְבְּךָ
כִּי יָדְעָם יְיָ

17. And [lest] thou say
in thy heart:
My power and the
strength of my hand
have gotten me

17. כִּי יָדְעָם יְיָ
עֲשֵׂה לִי
אֶת-הַחֵזֶל הַזֶּה:

this wealth.

18. בִּתְּמוֹל-בֵּיתְךָ
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

18. But thou shalt
remember
the Lord thy God;

18. כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ
לַעֲשׂוֹת הַזֶּה

for it is he that gives
thee power
to get wealth;

לְמַעַן תִּשְׁלַח
לְמַעַן תִּשְׁלַח

in order to fulfil
his covenant
which he has sworn

אֶת-בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
לְאֲבֹתֶיךָ

to thy fathers,
as [at] this day.

כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ
לַעֲשׂוֹת הַזֶּה

19. And it shall be,
if thou shalt entirely
forget

19. וְהָיָה
אִם-שָׁכַחְתָּ תִּשְׁכַּח

the Lord thy God,
and walk

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהִלַּכְתָּ

after other gods,
and serve them,

אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַעֲבַדְתָם

and prostrate thyself to
them,
I testify against you to-
day

וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם
הַעֲדֹתִי בְכֶם הַיּוֹם
כִּי אֲבָדְתָם תִּאבְדוּן:

that you shall surely
perish.

20. אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד
מִפְּנֵיכֶם
כִּי תִאבְדוּן

20. As the nations
which the Lord makes
to perish
before you,

20. אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד
מִפְּנֵיכֶם
כִּי תִאבְדוּן

so shall you perish;

כִּי תִאבְדוּן

1) Or, at all. 2) Or, worship. 3) Or, dispossess; or, drive out. 4) Or, as a, etc. 5) Or, bring them down before thee.

8. And I fell down
before the Lord,
as at the first,

forty day[s]

and forty night[s];

bread I did not eat,

and water I did not
drink;

because of all your sin

which you have sinned,

to do that which was
evil

in the eyes of the Lord,

to provoke him to anger.

19. For I was afraid

of the anger and the
¹fury,

wherewith the Lord was
angry against you
to destroy you;

but the Lord hearkened
unto me

that time also

20. And with Aaron

the Lord was very angry

to destroy him;

and I prayed

for Aaron also

at that time,

21. And your ²sin

which you had made,

the calf,

I took,

and I burned it with fire,

and I stamped it,

grinding [it] very ³small,

¹until it was as fine as
dust;

and I cast its dust

into the brook

that descended from
the mount.

22. And at Tab'erah,

and at Massah,

18. וַאֲנִי נָפַל לְפָנָי יי
כְּרִאשֹׁנָה

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי

וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי

עַל כָּל-חַטֹּאתֶיכֶם

אֲשֶׁר חָטֵאתֶם

לַעֲשׂוֹת הַרְעָה

בְּעֵינַי יְהוָה

לְהַכְעִיפוֹ :

19. כִּי יִנְרָתִי

מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה

אֲשֶׁר קָצַף יי עֲלֵיכֶם

לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי

בַּיּוֹם הַהוּא :

20. וּבְאַהֲרֹן

הִתְאַזָּרָה יְהוָה מְאֹד

לְהַשְׁמִידוֹ

וְאֶתְפַּלֵּל

בְּעַת הַהוּא :

21. וְאֶת-חַטֹּאתֶיכֶם

אֲשֶׁר-עָשִׂיתֶם

אֶת-הַעֲגֹל

קָחָתִי

וְאֲשַׂרְתָּ אֹתוֹ בָּאֵשׁ

וְאָבַת אֹתוֹ

מְחֹן הַיֵּטֵב

עַד אֲשֶׁר-יֵדֵק לְעָפָר

וְאֲשַׂרְתָּ אֶת-עֲפָרוֹ

אֶל-הַבְּרוֹךְ

הַיֹּרֵד מִן-הַהָר .

22. וּבְתַבְעָרָה

וּבְמַסָּה

for corrupted have
become thy people,
that thou hast brought
forth

out of Egypt;

they have turned aside
quickly

from the way

which I have com-
manded them;

they have made for them-
selves a molten image.

13. And the Lord said
unto me,

saying:

I have seen this people,

and, behold,

it is a stiffnecked people,

14. Let me alone,

that I may destroy them,

and blot out their name

from under the heaven;

and I will make [of] thee

a mightier and more num-
erous nation than they.

15. And I turned

and came down from
the mount,

while the mount was
burning with fire,

and the two tables of the covenant

[were] upon my two
hands.

16. And I looked,

and, behold, you have
sinned

against the Lord your
God;

you had made for your-
selves

a molten calf;

you had turned aside
quickly

from the way

which the Lord had
commanded you.

17. And I took hold

of the two tables,

and I cast them

out of my two hands,

and I broke them before
your eyes.

כִּי שָׁחַת עַמִּי
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ

מִמִּצְרַיִם

סָרוּ מִדֶּרֶךְ

מִן-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר צִוִּיתֶם

עָשׂוּ לָהֶם כִּפְסָה :

13. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

לֵאמֹר

רָאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה

וְהִנֵּה

עִם-קָשֵׁה-עֲרָף הוּא

14. הֲרֵף כַּמְנִי

וְאֲשְׁמִידֶם

וְאֶמְחָה אֶת-שִׁמְךֶם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ

קְנוֹי-טָעוֹן וְרַב מְנֹן

15. וְאֲנִי

וַאֲרָד מִן-הַהָר

וְהָרַךְ בְּעַר פְּאֵשׁ

וּשְׁנֵי לוחֹת הַבְּרִית

עַל שְׁתֵּי יָדַי :

16. וְאֲרָא

וְהִנֵּה חָטֵאתֶם

כִּי-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

עָשִׂיתֶם לָכֶם

עֲגֹל כִּפְסָה

סָרְתֶם מִדֶּרֶךְ

מִן-הַדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר-צִוִּיתִי יי אֶתְכֶם :

17. וְאֶתְפַּשַׁת

בְּשְׁנֵי הַלְּחָת

וְאֲשַׁלְכֶם

מִעַל שְׁתֵּי יָדַי

וְאֲשַׁבְרֶם לְעֵינֵיכֶם :

1) wrath; or, indignation. 2) Or, work of sin.

3) Or, fine.

against the Lord.

8. Also in Horeb

you provoked the Lord to anger, and the Lord was angry with you to destroy you.

9. When I was gone up into the mount to receive

the tables of stone.

the tables of the covenant which the Lord made with you, then I abode in the mount forty days

and forty nights, bread I did not eat,

and water I did not drink.

10. And the Lord gave unto me

the two tables of stone,

written

with the finger of God;

and upon them [was written] according to all the words,

which the Lord spoke with you in the mount

out of the midst of the fire

in the day of the assembly.

11. And it came to pass,

at the end of forty day[s]

and forty night[s]

the Lord gave unto me

the two tables of stone,

the tables of the covenant.

12. And the Lord said unto me: Arise,

go down quickly from here;

עַם-יְהוָה :

8. וּבְחֹרֵב

הַקְּצַצְתֶּם אֶת-יְהוָה וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם :

9. בַּעֲלִיתִי הַהָרָה לְקַחַת

לְוַחַת הָאֲבָנִים

לְוַחַת הַבְּרִית

אֲשֶׁר-כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם

וַאֲשַׁב בְּהָר

אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי

וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי :

10. וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי

אֶת-שְׁנֵי לְוַחַת

הָאֲבָנִים

כְּתוּבִים

בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים

וַעֲלִי הֵם

כְּכָל-הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ עִמָּכֶם

בְּהָר

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ

בַּיּוֹם הַהוּא :

11. וַיְהִי

מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם

וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

נָתַן יְהוָה אֵלַי

אֶת-שְׁנֵי לְוַחַת

הָאֲבָנִים

לְוַחַת הַבְּרִית :

12. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם

רְד מִהַר מֹזָה

this land;

whereas for the wickedness of these nations

the Lord does drive them out before thee.

5. Not for thy righteousness, or for the uprightness of thy heart dost thou go in

to possess their land;

but for the wickedness of these nations

the Lord thy God does drive them out from before thee,

and in order to fulfil the word

which the Lord has sworn to thy fathers,

to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

6. Know therefore,

that not for thy righteousness the Lord thy God gives thee

this good land

to possess it;

for

thou art a stiffnecked people.

7. Remember, do not forget, how thou provokedst to anger

the Lord thy God in the wilderness;

from the day

that thou wentest forth out of the land of Egypt,

until you came unto this place,

you have been rebellious

אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרָשַׁעְתָּ

הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

יְיָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ :

5. לֹא בְעֲדָרְךָ וּבִישָׁר לְבָבְךָ

אֵתָהּ בָּא

לְרִשְׁתָּ אֶת-אֲרָצָם

כִּי בְרָשַׁעְתָּ

הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

יְיָ אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ

וּלְמַעַן תִּקְוֶה

אֶת-הַדְּבָר

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאַבְרָהָם

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב :

6. וַיֵּדַעְתָּ

כִּי לֹא בְעֲדָרְךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָה

אֶת-הָאָרֶץ הַטֹּבָה

הַזֹּאת

לְרִשְׁתָּהּ

כִּי

עַם-קָשָׁה-עֲרָף אַתָּה

7. זְכֹר אֶל-תִּשְׁבַּח

אֶת אֲשֶׁר-הִקְצַפְתָּ

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּמִדְבָּר

לְמִדְ-הַיָּם

אֲשֶׁר-יָצִאתָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

עַד-בְּאֶזְבֶּךָ

עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה

מִמֶּרְסֵי הַיְיֹתֶם

1) Or, but. 2) Or, take. 3) Heb., cut.

unto this day.

9. Therefore

Levi⁵ has no portion or inheritance { with his brethren; the Lord is his inheritance, as the Lord thy God has spoken to him. —

10. And I stayed

in the mount, like the first days, forty day[s] and forty night[s]; and the Lord hearkened unto me that time also;

the Lord would not destroy thee. }

11. And the Lord said unto me: Arise.

go on the journey before the people; and they shall go in, and they shall possess the land [of] which I have sworn to their fathers to give [it] to them.

חַמִּישִׁי

12. And now, Israel, what does the Lord thy God require of thee,

but to fear the Lord thy God, to walk in all his ways, and to love him, and to serve the Lord thy God

עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

9. עַל-כֵּן

לֹא-יִהְיֶה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם-אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יי אֱלֹהֶיךָ קו :

10. וְאָנֹכִי עִמָּדְתִּי

בְּהָר בַּיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעַיִם לַיְלָה נִשְׁמָע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא לֹא-אַבְדָה יְהוָה הַשְׁחִיתֶךָ :

11. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם

לֵךְ לְפָנַי לְפָנֵי הָעָם וַיֵּבֹאוּ וַיֵּרְדוּ אֶת-הָאָרֶץ אִישֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם :

חַמִּישִׁי

12. וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יִי אֱלֹהֶיךָ שֹׂאֵל בְּעַמְּךָ

כִּי אִם-לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַבֵּת בְּכָל-דִּרְכָיו וּלְאַהֲבָהוּ וּלְעַבְדוֹ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

with the two tables in my hand.

4. And he wrote upon the tables, like the first writing,

the ten¹ commandments, which the Lord has spoken

unto you

in the mount

out of the midst of the fire

in the day of the assembly; and the Lord gave them unto me.

5. And I turned,

and I came down from the mount,

and I put the tables in the ark

which I had made;

and they remained there

as the Lord has commanded me.

6 — And the children of Israel journeyed from Be'eroth-bene-ya'akan

to Moserah;

there Aaron died,

and he was buried there;

and El'azar his son² became priest

in his stead.

7. From there they journeyed

to Gudgodah;

and from Gudgodah to Yotbathah,

a land of brooks of water.

8. At that time

the Lord⁴ separated

the tribe of Levi,

to carry

the ark of the covenant of the Lord,

to stand before the Lord to minister unto him,

and to bless in his name.

וַיִּשָׁנֶה חֲלֹת בְּיָדֵי :

4. וַיִּכְתֹּב עַל-הַתְּבֵלוֹת כַּמִּכְתָּב הָרִאשׁוֹן

אֶת עֲשֶׂר־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם

בְּהָר

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ

בְּיוֹם הַתְּהַלּוֹת

וַיִּתְּנֵם יְהוָה אֵלַי :

5. וָאָפַן

וָאָרַד מִן-הָהָר

וָאָשֵׁם אֶת-הַתְּבֵלוֹת בְּאָרוֹן

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

וַנִּהְיוּ שָׁם

כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה :

6. וַבְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֹת בְּנֵי-יַעֲקֹב

מוֹסֵרָה

שָׁם מֵת אַהֲרֹן

וַיִּקְבֹּר שָׁם

וַיִּכְתֵּן אֶלְעָזָר בְּנוֹ

תַּחֲתָיו :

7. מִשָּׁם נָסְעוּ הַגִּדְגָדָה

וּמִן-הַגִּדְגָדָה יוֹטְבָתָה

אֶרֶץ נַחֲלֵי-מַיִם :

8. בְּעֵת הַהוּא

הִבְדִּיל יְהוָה

אֶת-שֵׁבֶט הַלֵּוִי

לְשָׂאת

אֶת-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה

לְעַמְד לְפָנֵי יְהוָה

לְשָׂרְתוֹ

וּלְכַבְּדוֹ בְּשִׁמּוֹ

1) Heb., words. 2) Or, the wells of the children of Ya'akan. 3) Or, ministered in the priest's office. 4) Or, set apart. 5) Heb., had,

nor to its wickedness,
nor to its sin.

28. Lest [there] say the land
from where thou hast brought us out:
Because the Lord was not able
to bring them into the land
[of] which he has spoken to them,
and because he hated them,
he has brought them out
to slay them in the wilderness.

29. *Whereas they are thy people
and thy inheritance,
that thou hast brought out
by thy great power
and by thy outstretched arm.

ר

רביעי

1. At that time
the Lord said unto me:
Hew out for thyself
two tables of stone
like the first,
and come up unto me in the mount,
and make thee an ark of wood.

2. And I will write upon the tables
the words
which were
upon the first tables,
which thou hast broken,
and thou shalt put them in the ark.

3. So I made
an ark of acacia wood,
and I hewed out
two tables of stone
like the first,
and I went up into the mount,

וְאֶל-רְשָׁעוֹ וְאֶל-חַטָּאתוֹ :
28. פֶּן-יֹאמְרוּ הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם
מִבְּלִי יְהוָה וְהָיָה
קִדְבֵי-אֵל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-דִּבֶּר לָהֶם
וּמִשֵּׁנָתָם אוֹתָם
הוֹצֵאתָם
לְהַמִּיתָם בְּמִדְבָּר :
29. וְהֵם עַמֶּךָ
וְנַחֲלָתְךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
בְּכֹחַךָ הַגָּדֹל
וּבְזְרֹעַךָ הַנְּטוּיָה :

CAP. X.

רביעי
1. בַּעַת הַהוּא
אָמַר יְהוָה אֵלַי
פָּסֹל-לִי
שְׁנֵי-לוחֹת אֲבָנִים
כַּרְאשִׁימִים
וַעֲשֵׂיתָ לָּךְ אֲרוֹן עֵץ
2. וְאָבִיתָ עַל-הַלְּחָתִים
אֶת-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הָיוּ
עַל-הַלְּחָתִים הַרְאשִׁימִים
אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ
וְשָׂמְתָם בְּאֲרוֹן :
3. וַאֲנִי עָשִׂיתִי
אֲרוֹן עֵץ אַצְבָּעִים
וְאָפֶסֶל
שְׁנֵי-לוחֹת אֲבָנִים
כַּרְאשִׁימִים
וַאֲנִי עָלִיתִי הַהָר

and at Kibroth-hatta'avah
you have been provoking
to anger
the Lord.

23. And when the Lord sent you
from Kadesh-barne'a,
saying:
Go up
and possess the land
which I have given to you;
then you rebelled

[against] the order of the Lord,
and you did not believe in him,
and you hearkened not to his voice.
24. You have been rebellious
against the Lord

from the day that I knew you.
25. So I fell down before the Lord
the forty day[s]

and the forty night[s]
that I fell down;
because the Lord had said
to destroy you.

26. And I prayed unto the Lord,
and I said:

O Lord God,
do not destroy
thy people and thy inheritance,
that thou hast redeemed through thy greatness,
that thou hast brought forth
out of Egypt
by a mighty hand.

27. Remember (to) thy servants,
(to) Abraham,
(to) Isaac, and (to) Jacob;
do not turn
unto the stubbornness of this people,

וּבְקִבְרוֹת הַחַטָּאִים
מִקְדָּפִים הָיִיתָם
אֶת-יְהוָה :
23. וּבְשִׁלַּח יְיָ אֶתְכֶם
מִקְדֵּשׁ בַּרְנֵעַ
לֵאמֹר
עֲלוּ
וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם
וַתִּמְרוּ

אֶת-פִּקְדוֹתֵי אֱלֹהֶיכֶם
וְלֹא הֵאמַנְתֶּם לוֹ
וְלֹא שִׁמַּעְתֶּם בְּקוֹלוֹ :
24. מִמְּרוֹת הָיִיתָם
עַם-יְהוָה
מִיּוֹם דָּעִיתִי אֶתְכֶם :
25. וְאֶת־פָּלֹל קִבַּנְתִּי
אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם
וְאֶת-אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה
אֲשֶׁר הִתְפַּלַּתִּי
בִּי-אָמַר יְהוָה
לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם :

26. וְאֶת־פָּלַל אֶל-יְהוָה
וְאָמַר
אֲדֹנָי יְהוָה
אַל-תִּשְׁחַת
עַמֶּךָ וְנַחֲלָתְךָ
אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגֹדְלְךָ
אֲשֶׁר-הוֹצֵאתָ
מִמִּצְרַיִם
בְּיַד הַזְּמוּחָה :

27. זָכֹר לְעַבְדֶּיךָ
לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
אַל-תִּמְרוּ
אֶל-קִשְׁיֵהם הַזֶּה

1) Heb., month. 2) Or, that he would destroy you. 3) Or, Yet.

which he did.
 8. Therefore you shall keep all the commandment which I command thee to-day; in order that you may be strong, and go in and possess the land, whither you pass over to possess it.
 9. And in order that you may prolong [your] days upon the land [of] which the Lord has sworn to your fathers to give [it] to them and to their seed, a land flowing [with] milk and honey.
 10. For the land, whither thou goest in to possess it, is not like the land of Egypt, from where you came out, where thou sowest thy seed, and waterest with thy foot, as a garden of herbs;
 11. But the land, whither you pass over to possess it, is a land of mountains and valleys,

אשר עשה :
 8. ושמרתם את-כל-המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תהיו חזקים ויבאתם וירשתם את-הארץ אשר אתם עברים לשמה :
 9. ודמען תהיו ימים על-הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש :
 10. כי הארץ אשר אתה בא-שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את-זרעך והשקית בגגלה בגן הירק :
 11. והארץ אשר אתם עברים לשמה לרשתה ארץ הרים ובקעת

his mighty hand, and his outstretched arm, 3. And his signs, and his deeds, which he did in the midst of Egypt to Pharaoh the king of Egypt, and to all his land. 4. And what he did to the army of Egypt, to its horses and to its chariot [s]; that he made to flow the water of the Red Sea over them, as they pursued after you, and the Lord caused them to perish unto this day: 5. And what he did for you in the wilderness, until you came unto this place. 6. And what he did to Dathan and to Abiram, the sons of Eliab, the son of Reuben, that the earth opened its mouth, and swallowed them up, and their houses, and their tents, and every living thing that followed them, in the midst of all Israel: 7. But your eyes have seen all the great work of the Lord

את-ידו החזקה וזרעו הנמויה :
 3. ואת-אתותיו ואת-מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך-מצרים וכל-ארצו :
 4. ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את-מי ים-סוף על-פניהם כדרךם אחריכם וימאדם יהוה עד היום הזה :
 5. ואשר עשה לכם במדבר עד-באתם עד-המקום הזה :
 6. ואשר עשה לדתן ולאבירם בן-אליאב בן-ראובן אשר פצתה הארץ את-פהּה ותבלעם ואת-בתיהם ואת-אחלהיהם ואת-כל-הינקום אשר פגלהיהם בקרב כל-ישראל :
 7. כי עיניכם הראת את-כל-מעשה יי ה' הגדול

1) Or, acts; or, works. 2) Heb., their faces. 3) Or, households. 4) Heb., that is at their feet 5) Or, used to sow. 6) Or, used to water.

food and raiment.
19. Love you therefore
the sojourner;
for you were sojourners

in the land of Egypt.
20. The Lord thy God
thou shalt fear;

him shalt thou serve;
and to him shalt thou
cleave,
and by his name shalt
thou swear.

21. He is thy praise,
and he is thy God,
who has done for thee

these great and terrible
[things],
which thy eyes have
seen.

22. With seventy
person[s]
thy fathers went down
into Egypt;

and now
the Lord thy God has
made thee
as the stars of the
heaven
for multitude.

11

1. Therefore thou shalt
love
the Lord thy God,
and thou shalt keep his
charge,
and his statutes, and his
ordinances,
and his commandments
always.

2. And you shall know
to-day;
for [I speak] not with
your children,
who have not known,
and who have not seen
the chastisement
of the Lord your God,
his greatness,

לְדָם וּשְׂמֵלָה :
19. וְאַהֲבַתְּם אֶת-יְהוָה
כִּי-יָרִים חַיִּיְתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם :

20. אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תִירָא
אֵלָיו תִּשְׁבָּד
וּבִן תִּדְבָק
וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע :

21. הוּא הִיא תְהִלָּתְךָ
וְהוּא אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר-עָשָׂה אֵתְךָ
אֶת-הַגְּדֹלֹת וְאֵת-
הַנּוֹרָאִים הָאֵלֶּה :

22. בְּשִׁבְעִים נָפְשׁ
יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ
מִצְרַיִם
וְעַתָּה
שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
רַב :

CAP. XI.

1. וְאַהֲבַתְּ
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמֵרֹתָיו
וְחֻקֹּתָיו וּמִצְוֵיָם
וּמִצְוֹתָיו
כָּל-הַיּוֹמִים :

2. כִּי לֹא אֶת-בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ
וְאֲשֶׁר לֹא-רָאוּ
אֶת-מוֹסַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶת-גְּדֻלּוֹ

with all thy heart
and with all thy soul,
13. To keep
the commandments of
the Lord,
and his statutes,
which I command thee
to-day,
that it may be well with
thee?

14. Behold,
to the Lord thy God
belongs the heaven
and the heaven of
heavens,
the earth, and all that is
therein.

15. Only in thy fathers
the Lord had a delight
to love them,
and he chose their seed
after them,
[even] you
out of all the peoples,
as [at] this day.

16. Circumcise therefore
the foreskin of your
heart,
and your neck
you shall stiffen no
more.³

17. For the Lord your
God,
he is the God of the
gods,
and the Lord of the lords,
the great God,
the mighty, and the
terrible,
who respects not
persons,
and takes no bribe.

18. [Who] executes
justice for the fatherless
and widow,
and loves the sojourner,
to give him

בְּכָל-לִבְּךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ :
13. לְשָׁמֵר
אֶת-מִצְוֹת יְהוָה
וְאֶת-חֻקֹּתָיו
אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם
לְטוֹב לְךָ :

14. הִנֵּה
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם
וּשְׁמַיַם הַשָּׁמַיִם
הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ
וּשְׁמַיַם הַשָּׁמַיִם
וְיִשְׂרָאֵל בְּבָרָה
בְּרַק בְּאֲבֹתֶיךָ
הִשְׁקֵת יְהוָה
לְאַהֲבָתָם
וַיִּבְחַר בְּיִשְׂרָאֵל
אֲחֵרֵיהֶם
בְּכֶם
מִכָּל-הָעַמִּים
כַּיּוֹם הַזֶּה :

15. וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ הַגָּדֹל
וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנִים
וְלֹא יִקַּח שֹׁדָה :

16. וְעַתָּה
לֹא תִקְשֹׁן עוֹד :
17. כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
וְאֲדֹנָי הַגָּדֹל
הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא
אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנִים
וְלֹא יִקַּח שֹׁדָה :

18. עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט יְהוָה
{ וְאַלְמָנָה }
וְאֵת הַגֵּר
לְתֵת לוֹ

1) Or, for thy own good. 2) Or, desired. 3) I, e., be no more stubborn. 4) Or, regards. 5) Or, reward. 6) Or, in giving him.

REAY

ראה

26. Behold,
I lay before you
to-day
a curse and a blessing.
27. The blessing.
if you shall hearken
unto the commandments
of the Lord your God
which I command you
to-day.
28. And the curse,
if you shall not hearken
unto the commandments
of the Lord your God,
and you turn aside from
the way,
which I command you
to-day,
to go
after other gods,
which you have not
known.
29. And it shall come to
pass,
when the Lord thy God
shall bring thee
into the land
whither thou goest
to possess it,
that thou shalt lay
the blessing
upon mount Gerizzim,
and the curse
upon mount Ebal.
30. Behold, they are
on the other side of the
Jordan,
behind the way

26. ראה
אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם
בְּרָכָה וּקְלָלָה :
27. אֶת־הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ
אֶל־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם :
28. וְהַקְלָלָה
אִם־לֹא תִשְׁמָעוּ
אֶל־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם
לֵלֶכֶת
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם :
29. וְהָיָה
כִּי יְבִיאֲךָ יי אֱלֹהֶיךָ
אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־אַתָּה בֹא־שָׂמָה
רְשִׁתָּהּ
וְנִתְּתָהּ
אֶת־הַבְּרָכָה
עַל־הַר גְּרִיזִים
וְאֶת־הַקְלָלָה
עַל־הַר עֵבָל :
30. הֲלֹא־הִנֵּה
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
אַחֲרַי דֶּרֶךְ

שביעי ומפטיר
22. For,
if you shall diligently
keep
all this commandment
which I command you
to do it,
to love
the Lord your God,
to walk
in all his ways,
and to cleave unto him;
23. Then the Lord will
drive out
all these nations
from before you,
and you shall possess
nations,
greater and mightier
than you.
24. Every place
whereon the sole of
your foot shall tread
shall be yours;
from the wilderness,
and the Lebanon,
from the river,
the river Euphrates,
even unto the hinder sea
shall be your border.
25. No man shall be able
to stand
before you;
the fear of you
and the dread of you
shall the Lord lay
upon all the land
whereon you shall tread,
as he has spoken to you.

שביעי ומפטיר
22. פִּי
אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה
הַזֹּאת
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם
לַעֲשׂוֹתָהּ
לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לֵלֶכֶת
בְּכָל־דְּרָכָיו
וּדְבַקְתֶּה־בּוֹ :
23. וְהוֹרִישׁ יְהוָה
אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הַאֵלֶּה
מִלְּפָנֶיךָ
וְיִרְשֶׁתֶם גּוֹיִם
גְּדֹלִים וְעֲצֻמִּים מִכֶּם :
24. כָּל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ פֶּה־
רַגְלֶיךָ בּוֹ
כֶּסֶם יִהְיֶה
מִן־הַמִּדְבָּר
וְהַלְבָּנוֹן
מִן־הַנָּהָר
נְהַר־פְּרָת
וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרֹן
יִהְיֶה גְבֻלְכֶם :
25. לֹא־יִתְעַצֵּב אִישׁ
בְּפָנֶיךָ
פְּחָדְךָ
וּכְזֹרְאֶתְךָ
יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
עַל־גּוֹי כָּל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּדְרֹכּוּ־בָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְפָנֶיךָ :

1) Or, dispossess. 2) Or, western. 3) Heb., give. 4) Heb., face of the land. 5) Or, Are they not.

17. For the anger of the Lord will glow against you,

17. וְחַרָּה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֹתֶם מִהֲרֵה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְדָבְכֶם : 18. וְיִשְׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֹכֶם וְהָיוּ לְמוֹמְפֹת בְּיַן עֵינֵיכֶם : 19. וְרַמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם דַּבְּרֵה בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְיֹדְכֶם בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקִמְךָ : 20. וְכִתְבֹתָם עַל־מִזְוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ : 21. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיָּמִי בְנֵיכֶם עַד הָאָרְצָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר אֶתְּתֶנָּה לְהֵם כִּיטִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

and he will shut up the heaven, that [there] be no rain, and the land will not yield its produce;

and you will perish quickly from off the good land which the Lord gives to you.

18. Therefore you shall put these my words upon your heart

and upon your soul; and you shall bind them for a sign upon your hand, and they shall be for frontlets between your eyes.

19. And you shall teach them [to] your children, to speak of them,

when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down, and when thou risest up.

20. And thou shalt write them upon the door-posts of thy house, and on thy gates.

21. In order that your days may be multiplied, and the days of your children upon the land

[of] which the Lord has sworn to your fathers to give [it] to them, as the days of the heaven above the earth.

of the rain of the heaven it drinks water.

12. A land which the Lord thy God leaves for; always

the eyes of the Lord thy God are on it, from the beginning of the year even unto the end of the year.

13. And it shall come to pass, if you shall hearken diligently unto my commandments

which I command you to-day, to love

the Lord your God, and to serve him

with all your heart and with all your soul.

14. Then I will give the rain of your land in its season,

[the] former rain and [the] latter rain, that thou mayest gather in thy grain, and thy new wine, and thy oil.

15. And I will give grass in thy field for thy cattle,

and thou shalt eat and be full.

16. Take heed to yourselves, lest your heart be deceived, and you turn aside,

and serve other gods, and prostrate yourselves to them.

לְמַטַּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתָּה־מֵמֵימָם :

12. אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשֵׁי תְּהִשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה :

13. וְהָיָה אִם־יִשְׁמַעְתֶּם אֶת־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאֵהָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּקְעָבֶדוּ בְּכֶל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשֵׁיכֶם :

14. וְנָתַתִּי מָטָר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּיְמַלְקֹשׁ וְאִם־סָפַת דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ : 15. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְקֹדֶה מִטֶּהָ וְאִבְרַת וְשָׂבַעְתָּ : 16. הִשָּׁמְרוּ לְכֶם פְּנֵי־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אַחֲרָיִם וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :

1) Heb., seeks after. 2) Or, first. 3) Or, satisfied, 4) Or, worship them, 5) Or, lay up 6) Or, in.

and the heave-offering
of your hand,

and all your choice vows

which you vow to the
Lord.

12. And you shall rejoice

before the Lord your
God,

you,

and your sons, and your
daughters,

and your men-servants,

and your maid-servants,

and the Levite

that is within your gates:

because he has no por-
tion nor inheritance
with you.

13. Take heed to thyself

that thou offer not

thy burnt-offerings

in every place

which thou seest,

14. But in the place

where the Lord shall
choose

in one of thy tribes,

there thou shalt offer

thy burnt-offerings,

and there thou shalt do

all that I command thee.

15. Notwithstanding,

after all the desire of
thy soul

thou mayest slaughter

and eat flesh,

according to the blessing
of the Lord thy God
which he has given thee,

within all thy gates:

the unclean and the
clean

may eat thereof,

as [of] the gazelle, and
as [of] the hart.

16. Only the blood

וְתָרַמְתָּ יָדְכֶם

וְכָל מִבְּחַר נַדְרֵיכֶם

אֲשֶׁר תִּדְרֹוּ לַיהוָה :

12. וּשְׂמַחְתֶּם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

אַתֶּם

וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם

וְעַבְדֵיכֶם

וְאִמְהַתֶּכֶם

וְהַלְוִי

אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם

כִּי אֵין לוֹ חֶקֶק וְנַחֲלָה

אַתְּכֶם :

13. הַשְׁמַר לָךְ

פֶּן-תַּעֲלֶה

עֲלֵיתָהּ

בְּכָרִי-מִקוֹם

אֲשֶׁר תִּרְאֶה :

14. כִּי אִם-בַּמִּקוֹם

אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה

בְּאַחַד שְׂכָמֶיךָ

שָׁם תַּעֲלֶה

עֲלֵיתָהּ

וְשָׁם תַּעֲשֶׂה

כָּל אֲשֶׁר אֶנְכִי מִצְוֶה :

15. רַק

בְּכָרִי-אוֹת נַפְשֶׁךָ

תִּזְבַּח

וְאָבַקְתָּ בְשֵׁךְ

בְּכָרְפֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר נִתְּוָהּ

בְּכָל-שַׁעְרֶיךָ

הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר

יֵאָכְלוּ

בְּצִבְיָו וּבְאֵיל :

16. רַק הַדָּם

in all that you put your
hand unto,¹

you and your house-
holds,

wherein the Lord thy
God has blessed thee. }

8. You shall not do

according to all

that we do here to-day,

[every] man

whatsoever is right in
his own eyes.

9. For you are not as
yet come }

unto the rest

and unto the inhe-
ritance,

which the Lord thy God

gives to thee.

10. But when you pass
over

the Jordan,

and you dwell in the land

which the Lord your God

causes you to inherit,

and he gives you rest

from all your enemies

round about.

and you dwell [in] safety.

שְׁנֵי

11. Then it shall be,

[that] the place

which the Lord your
God shall choose,

to cause his name to
dwell there,

thither you shall bring

all that I command you:

your burnt-offerings,
and your sacrifices,

your tithes,

בְּכָל מִשְׁלַח יָדְכֶם

אַתֶּם וּבְתֵיבֹתְכֶם

אֲשֶׁר בְּרַבְּרָה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

8. לֹא תַעֲשׂוּן

כְּכָל

בְּכָל מִשְׁלַח יָדְכֶם

אַתֶּם וּבְתֵיבֹתְכֶם

אֲשֶׁר בְּרַבְּרָה

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

8. לֹא תַעֲשׂוּן

כְּכָל

אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים

פֶּה הַיּוֹם

אִישׁ

כְּל-הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינָיו :

9. כִּי לֹא-בְאַתֶּם

עַד-עֲתָה

אֶל-הַמְּנוּחָה

וְאֶל-הַנַּחֲלָה

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ :

10. וְעַבְדְּתֶם

אֶת-הַיַּרְדֵּן

וַיִּשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

מִנְחֵיל אֶתְכֶם

וְהַנִּיחַ לָכֶם

מִכָּל-אֹיְבֵיכֶם

מִסְבָּב

וַיִּשְׁבְּתֶם-בַּטָּח :

שְׁנֵי

11. וְהָיָה

הַמִּקוֹם

אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ

לְשַׁכּוֹן שְׁמוֹ שָׁם

שָׁמָּה תָבִיאוּ

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֶנְכִי

מִצְוֶה אֶתְכֶם

עֲלֵיתֶם וּזְבִיחֵיכֶם

מַעֲשֵׂוֹתֵיכֶם

1) I. e., occupation: business. 2) Or, roebuck.

after their gods,

saying:

How do these nations serve

their gods?

that I also may do likewise.

31. Thou shalt not do so

to the Lord thy God;

for every abomination to the Lord, which he hates,

they have done to their gods;

for even their sons

and their daughters

do they burn in the fire

to their gods.

יג

CAP. XIII

1. Every thing

which I command you,

that you shall observe to do;

thou shalt not add unto it,

nor diminish from it.

2. When [there] shall arise in the midst of thee a prophet,

or a dreamer of dream[s],

and he shall give thee a sign

or a wonder,

3. And [there] shall come [to pass] the sign or the wonder,

whereof he spoke unto thee,

saying:

Let us go

after other gods,

which thou hast not known, and let us serve them,

4. Thou shalt not hearken

לאלהיהם
לאמר

איכה יעבדו
הגוים האלה

את-אלהיהם
ואעשה כן וגם אני :

31. לא-תעשה כן
כירוח אלהיך

כי כל-תועבת יהוה
אשר ישא

עשו לאלהיהם
כי גם את-בניהם

ואת-בנותיהם
ישרפו באש

לקאלהיהם :

את-אלהיהם :

1. את כל-הדבר
אשר אנכי מצוה

את-כם
אתו תשמרו לעשות
לא-תסוף עליו

ולא תגרע מכינוי :

2. כי-יקום בקרבך
נביא

או חלם חלום
ונתן אליך אות

או מופת :

3. ובא האות
והמופת

אשר-ידבר אליך
לאמר

זלכה
אחרי אלהים אחרים

אשר לא-ידעתם
ונעבדם :

4. לא תשמע
לא תשמע

and thy vows

thou shalt take,

and thou shalt come unto the place which the Lord shall choose.

27. And thou shalt offer thy burnt-offerings, the flesh and the blood,

upon the altar

of the Lord thy God;

and the blood of thy sacrifices shall be poured out upon the altar

of the Lord thy God;

and the flesh thou shalt eat.

28. Observe and hear

all these words

which I command thee;

in order that it may be well with thee,

and with thy children after thee

for ever,

when thou shalt do

that which is good and right

in the eyes of the Lord thy God.

29. When the Lord thy God shall cut off

the nations,

whither thou goest in

to possess them,

from before thee,

and thou shalt possess them,

and thou shalt dwell in their land,

30. Take heed to thyself

that thou be not ensnared after them,

after they have been destroyed

from before thee;

and that thou inquire not

ונדרוך
תשא

וקאת אל-המקום
אשר-יבחר יהוה :

27. ועשית על-היה
הבשר והדם

על-הזבח
יהוה אלהיך

והם-זבחיך
ישפך על-הזבח

יהוה אלהיך
והבשר תאכל :

28. שומר ושומעת
את-פרי-הדברים

האלה
אשר אנכי מצוה

למען יטב לך
וקדנך אחרך

עד-עולם
כי תעשה

הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך :

29. כי-יכרית יהוה
אחריה

את-הגוים
אשר אתה בא-שמה

לרשת אותם
כפניך

וירשת אתם
וישבת בארצם :

30. השמר לך
פן-תנקש אחריהם

אחרי השמדם
כפניך

ופן-תדרש

1) Heb., carry. 2) Heb., make; prepare. 3) Or, dispossess; or, drive them out. 4) I. e., to follow them. 5) Or, used these nations to serve.

to eat flesh: לא תאכל בשר
 after all the desire of thy soul בְּכָל-אֹתָתְךָ נַפְשֶׁךָ
 thou mayest eat flesh. תֹּאכַל בָּשָׂר :

21. If it be too far from thee הַמָּקוֹם
 the place, אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 which the Lord thy God shall choose לְשׁוֹנֵם שְׁמֵוֹ יְיָ
 to put his name there, וְזָבַחְתָּ
 then thou shalt slaughter of thy herd and of thy flock, מִבְּקָרֶךָ וּמִצֹּאֲנֶיךָ
 which the Lord has given to thee, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ
 as I have commanded thee: בְּאֶשֶׁר צִוִּיתִיךָ
 and thou mayest eat within thy gates, וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעֲרֶיךָ
 after all the desire of thy soul. בְּכָל אֹתָתְךָ נַפְשֶׁךָ :

22. ²Even אף
 as [there] is eaten בְּאֶשֶׁר יֹאכַל
 the ³gazelle אֶת-הַצִּבְיָה
 and the hart, וְאֶת-הַחֲזִיל
 so thou shalt eat thereof. כִּן תֹּאכְלֶנּוּ
 the uclean and the clean alike } הַטְּמֵאִים וְהַטְּהוֹרִים
 may eat thereof. יֹאכְלֶנּוּ :

23. Only be ⁴firm בַּק הַזֶּקֶן
 not to eat the blood; כִּבְדַתִּי אֶכַל הַדָּם
 for the blood is the ⁵soul כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ
 and thou shalt not eat the ⁵soul וְלֹא-תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ
 with the flesh. עִם-הַבָּשָׂר :

24. Thou shalt not eat it; לֹא תֹאכְלֶנּוּ
 upon the earth thou shalt pour it out על-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
 as water. כַּמַּיִם :

25. Thou shalt not eat it; לֹא תֹאכְלֶנּוּ
 in order that it my be well with thee, לְמַעַן יִמָּטֵב לְךָ
 and with thy children after thee, וּבְנֵיךָ אַחֲרֶיךָ
 when thou shalt do that which is right בְּיַתְעֵשֶׂה בְּעֵינֵי
 in the eyes of the Lord. כִּי יִהְיֶה :

26. Only thy holy [things] רַק קֹדְשֶׁיךָ
 which thou mayest have, אֲשֶׁר-יְהִי לְךָ

you shall not eat לא תאכלו
 upon the earth you shall pour it out על-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
 as water. כַּמַּיִם :

17. Thou mayest not eat בְּשַׁעֲרֶיךָ
 within thy gates, הַמִּשְׁעָרִים
 the tithe of thy grain, מֵעֵשֶׂר דְּגָנְךָ
 or [of] thy new wine, וְיַיִן הַשֵּׁנִי וְיַיִן הַרִשּׁוֹן
 or [of] thy oil, אוֹ מִן הַשֵּׂמֶן
 or the firstlings of thy herd, אוֹ מִן הַבְּכֹרֹת
 or [of] thy flock, אוֹ מִן הַצֹּאֵן
 nor any of thy vows וְכֹל נִדְבָרֶיךָ
 which thou vowest, אֲשֶׁר תִּדְוֹר
 nor thy freewill-offerings, וְנִדְבָרֶיךָ
 nor the heave-offering of thy hand, וְהַתְּרוּמַת יָדְךָ :

18. But before the Lord thy God } כִּי אִם-לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 thou shalt eat it תֹּאכְלֶנּוּ
 in the place בְּמָקוֹם
 which the Lord thy God shall choose, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 thou, and thy son, and thy daughter, אַתָּה וּבְנֶיךָ וּבָתֶּיךָ
 and thy man-servant, וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ
 and thy maid-servant, וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ
 and the Levite that is within thy gates, וְשִׁמְחֶתָּ
 and thou shalt rejoice בְּפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 before the Lord thy God in all that thou putteth thy hand unto, כְּכָל מִשְׁכַּח יָדְךָ :

19. Take heed to thyself הִשָּׁמֵר לְךָ
 lest thou forsake the Levite פֶּן-תַּעֲזֹב אֶת-תְּהוֹמֵי
 all thy days! כָּל-יְמֵיךָ
 upon thy land. על-אַרְצְתָּךְ :

20. When the Lord thy God shall enlarge } כִּי יִרְחֹב יְהוָה אֶת-גְּבֻלְךָ
 thy border, כִּי יִרְחֹב יְהוָה אֶת-גְּבֻלְךָ
 as he has spoken to thee, כִּי אֲמַרְתָּ לְךָ
 and thou shalt say: וְאָמַרְתָּ
 I will eat flesh, אֶכְלֶה בָּשָׂר
 because thy soul desires כִּי-תִאֲמַר נַפְשֶׁךָ

1) I. e., as long as thou livest. 2) Or, But. 3) Or, roebuck 4) Or, sure. 5) Or, life.

with the edge of the sword.
 17. And all its spoil thou shalt gather into the midst of its street, and thou shalt burn with fire the city, and all its spoil wholly to the Lord thy God; and it shall be a heap for ever: it shall not be built again.
 18. And [there] shall not cleave to thy hand aught of the devoted [things]: in order that the Lord may turn from the fierceness of his anger, and show thee mercy and have mercy upon thee, and multiply thee, as he has sworn to thy fathers:
 19. When thou shalt hearken to the voice of the Lord thy God, to keep all his commandments which I command thee to-day, to do that which is right in the eyes of the Lord thy God.

יד

רבועי

20. You are children of the Lord your God; you shall not cut yourselves, nor make baldness between your eyes

לפיהחרב :
 17. ואת כל שוללה תקבץ אל-תוך רחוקה ושרפת באש את-העיר ואת כל שוללה כל יד ליהוה אלהיה והיתה תר עולם לא תבנה עוד :
 18. ולא ידבק בידך מאומה מן-החכם למען ישוב יהוה ממחרון אפיו ונתן לך רחמים ורחמים ורחמים כפי אשר נשבע לאבותיך :
 19. כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אני מצוה היום לעשות השמר בעיני יהוה אלהיך :
 רבועי

CAP. XIV.

1. בנינים אתם ליהוה אלהיכם לא תתקדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם

out of the house of slavery.
 12. And all Israel shall hear [it], and they shall fear, and they shall no more do like this evil thing in the midst of thee.
 13. If thou shalt hear in one of thy cities, which the Lord thy God gives to thee to dwell there, saying:

14. Certain base fellows have gone out from the midst of thee, and they have drawn away the inhabitants of their city, saying: Let us go, and let us serve other gods,

which you have not known.
 15. Then thou shalt inquire, and ask diligently: and, behold, [if it be] truth, the thing is certain,

such abomination has been wrought in the midst of thee:

16. Thou shalt surely smite the inhabitants of that city with the edge of the sword: destroying it utterly, and all that is therein and its cattle,

מבית עבדים :
 12. וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך :
 13. כי תשמע באחת עריה אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם כאמר :

14. יצאו אנשים בני-בלעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם כאמר :

נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם :
 15. ודרשת וחקרת ושאלת הטוב והנה אמת נכון הדבר נעשתה המועבה הזאת בקרבך :

16. תכה תכה את יושבי הער ההוא לפיהחרב ההרס אתה ואת כל אשר-בה ואת בהמתה

1) Or, concerning. 2) Or, children of worthlessness; or, naughty men. 3) Or, devoting it. 4) Or, mound. 5) Heb., give. 6) Or, compassion.

the son of thy mother,
 or thy son, or thy daughter,
 or the wife of thy bosom,
 or thy friend,
 who is as thy own soul,
 in secrecy,
 saying:
 Let us go,
 and let us serve
 other gods,
 which thou hast not
 known,
 neither thou, nor thy
 fathers,
 8. Of the gods of the
 peoples
 which are round about
 you,
 that are nigh unto thee,
 or that are far off from
 thee,
 from [one] end of the
 earth
 even unto the [other]
 end of the earth;
 9. Thou shalt not
 consent to him,
 nor shalt thou hearken
 unto him,
 nor shall thy eye pity
 him,
 nor shalt thou spare him,
 nor shalt thou conceal
 him,
 10. But thou shalt surely
 kill him;
 thy hand shall be upon
 him
 the first
 to put him to death,
 and the hand of all the
 people
 afterwards.
 11. And thou shalt stone
 him with stones,
 that he die;
 because he has sought
 to draw thee away
 from the Lord thy God,
 who brought thee out
 from the land of Egypt,

בן-אִמֶּךָ
 אִם-בְּנֶךָ או-בְּתוּרְךָ
 או אִשְׁתְּ חֵיבֹדְךָ
 או רֵעֶךָ
 אִשֶּׁר כְּנַפְשֶׁךָ
 בְּסֵתֶר
 לֵאמֹר
 נֵלְכֶה
 וְנַעֲבֹד
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ
 אַתָּה וְאֲבֹתֶיךָ
 8. מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים
 אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם
 הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ
 או הַרְחֹקִים מִמֶּךָ
 מִקְצֵה הָאָרֶץ
 וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ
 9. לֹא תִשָּׁמַע אֲלָיו
 וְלֹא-תִחָסֵם עֵינֶךָ
 עָלָיו
 וְלֹא-תִחְמֹל
 וְלֹא-תִכְסֶה עָלָיו
 10. כִּי הֲרַגְתָּ הַיְהוָה
 יָדָךְ הַיְהוָה-בְּנֹכַח
 בְּרֵאשִׁיתוֹ
 לְהַמִּיתוֹ
 וְיָד כָּל-הָעָם
 בְּאַחֲרָיָה
 11. כִּי בִקֵּשׁ לְהַדְחִיקָךְ
 מֵעַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הַמּוֹצֵאֲךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

unto the words
 of that prophet,
 or unto that dreamer of
 dream[s];
 for the Lord your God
 proves you,
 to know
 whether you love
 the Lord your God
 with all your heart
 and with all your soul.
 5. After the Lord your
 God
 you shall walk,
 and him you shall fear,
 and his commandments
 you shall keep,
 and to his voice you
 shall hearken,
 and him you shall serve,
 and unto him you shall
 cleave,
 6. And that prophet,
 or that dreamer of
 dream[s],
 shall be put to death:
 because he has spoken
 rebellion
 against the Lord your
 God,
 who brought you out
 from the land of Egypt,
 and who redeemed thee
 out of the house of
 slavery,
 to draw thee aside from
 the way
 which the Lord thy
 God commanded thee }
 to walk therein:
 and thou shalt put away
 the evil
 from the midst of thee.
 7. When [there] shall
 entice thee thy brother.

אֶל-דְּבָרָי
 הַנְּבִיא הַהוּא
 או אֶל-חֹלֵם
 הַחֲלוֹם הַהוּא
 כִּי מְנַסֶּה יְהוָה
 אֶתְּחִיבֶם אֶת-לִבְכֶם
 לְדַעַת
 הַיִּשְׁקֶם אֱלֹהִים
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 בְּכָל-לִבְבְּכֶם
 וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם
 5. אַחֲרָיו יִי אֱלֹהֵיכֶם
 תֵּלְכוּ
 וְאֵתוֹ תִירָאוּ
 וְאֶת-מִצְוֹתָיו
 תִּשְׁמְרוּ
 וּבְקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ
 וְאֵתוֹ תַעֲבֹדוּ
 וְבוֹ תִדְבָּקוּ
 6. וְהַנְּבִיא הַהוּא
 או חֹלֵם הַחֲלוֹם
 הַהוּא
 יוֹמָת
 כִּי דָבַר סִרְיָה
 עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 הַמּוֹצֵאֲךָ אֶתְּחִיבֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וְהִפְדֶּךָ
 מִבֵּית עֲבָדִים
 לְהַדְחִיקָךְ מִן-הַדֶּרֶךְ
 אֲשֶׁר צִוָּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְלַכֵּת בָּהּ
 וּבְעֵרַת הָרָע
 מִקִּרְבְּךָ
 7. כִּי יִסְתֶּה אֶתְּחִיךָ

1) Heb., turning aside. 2) Heb., at last.

to cause his name to dwell there, the tithe of thy grain,

[of] thy new wine, and [of] thy oil, and the firstlings of thy herd and [of] thy flock;

in order that thou mayest learn to fear

the Lord thy God

always.

24. And if it be too long for thee the way,

[so] that thou art not able to carry it, because it is too far from the place,

which the Lord thy God shall choose, to put his name there,

because the Lord thy God will bless thee;

25. Then thou shalt turn [it] into money, and thou shalt bind up the money in thy hand, and thou shalt go unto the place

which the Lord thy God shall choose.

26. And thou shalt spend the money for all

that thy soul desires, for oxen, or for sheep, or for wine, or for strong drink, or for all

that thy soul asks of thee; and thou shalt eat there

before the Lord thy God,

and thou shalt rejoice,

thou and thy household.

27. And the Levite,

who is within thy gates,

ישכון שמו שם

מעשר דגנה

תירשן ויצהרן

ובכורת פקודן

וצאנך

למען תלמד

ליראה

את יהוה אלהיך

כל הימים :

24. וכי ירבה לך

הדרך

כי לא תוכל לשאתו

כי ירחק ממך

המקום

אשר יבחר יי אלהיך

לשום שמו שם

כי יברךך

יהוה אלהיך :

25. ונתתה בנכסף

וצרת הנכסף בידך

והקדמת אל המקום

אשר יבחר יהוה

אלהיך בו :

26. ונתתה הנכסף

בכל

אשר תאווה נפשך

ב בקר ובצאן

וב יין ובשכר

ובכל

אשר תשאלה נפשך

ואכלת שם

לפני יהוה אלהיך

ושמחת

אתה ובייתך :

27. וכלוי

אשר בשיעריך

and the hawk after its kind,

16. The little owl,

and the great owl,

and the horned owl,

17. And the pelican,

and the vulture,

and the cormorant,

18. And the stork,

and the heron

after its kind,

and the hoopoe,

and the bat.

19. And every winged

creeping thing is unclean to you;

they shall not be eaten.

20. Every clean fowl

you may eat.

21. You shall not eat

any thing that dies of itself;

to the sojourner that is within thy gates

thou mayest give it,

that he may eat it;

or thou mayest sell it to a foreigner;

for thou art a holy people

to the Lord thy God;

thou shalt not boil a kid

in the milk of its mother.

22. Thou shalt surely

tithe

all the produce

of thy seed,

that comes forth from the field

year [by] year.

23. And thou shalt eat

before the Lord thy God,

in the place which he shall choose,

ואת הינץ למינהו :

16. את הפוס

ואת הינשוף

והתנישמת :

17. ואת הפקעת

ואת הרחמה

ואת הישקוד :

18. ואת הסודה

והאנפה

למינהו

והדוכפת

והעמקה :

19. וכל שרץ העוף

טמא הוא לכם

לא יאכלו :

20. כל עוף טהור

תאכלו :

21. לא תאכלו

כל נבלה

לגר אשר בשיעריך

תתננה

ואכלה

או מכר לנכרי

כי עם קדוש אתה

ל יהוה אלהיך

לא תבשל גדי

בחלב אמו :

22. תמשי

עשר תעשר

את כל תבואת

זרעך

היצא היטהר

שנה שנה :

23. ואכלת

לפני יהוה אלהיך

במקום אשר יבחר

1) Heb., all the days. 2) Or, bestow.

and the ¹coney;

because they bring up [the] cud but have no parted hoof.

they are unclean to you.

8. And the swine,

because he has a parted hoof

but [brings] not [up the] cud, he is unclean to you;

of their flesh you shall not eat, and their carcass you shall not touch.

9. These you may eat

of all that [are] in the waters: whatsoever has

fins and scales

may you eat.

10. And whatsoever has not fins and scales

you shall not eat;

it is unclean to you.

11. Every clean bird

you may eat.

12. But these [are they]

of which you shall not eat:

the eagle,

and the gier-eagle,

and the ospray,

13. And the glede,

and the falcon,

and the kite after its kind.

14. And every raven

after its kind.

15. And the ostrich,

and the night-hawk,

and the seamew.

for the dead.

2. For thou art a holy people to the Lord thy God.

and the Lord has chosen thee to be to him

a people for his own possession out of all the peoples

that are upon the face of the earth.

3. Thou shalt not eat any abominable thing.

4. These are the beast[s] which you may eat:

[the] ox,

the sheep,

and the goat.

5. [The] hart, and [the] gazelle, and [the] roebuck,

and [the] wild goat,

and [the] pygarg,

and [the] antelope,

and [the] chamois.

6. And every beast

that has a parted hoof,

which is completely divided [into] two hoofs.

[and] brings up [the] cud, among the beast[s],

that may you eat.

7. Nevertheless these

you shall not eat

of those that bring up the cud,

or of those that have a completely parted hoof:¹⁰

the camel,

and the hare,

למית :

2. כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך

ובך בחר יהוה להיות לו

לעם סגולה מכל העמים

אשר ערפנו האדמה :

3. לא תאכל כל-הטעבה :

4. זאת הבהמה אשר תאכלו שור

שה בשבים ושה עזים :

5. איז וצבי ויתמר ואקן

ודישן ותאו

וומר :

6. וכל-בהמה מפרסת פרסה

ושמעת שסע שתני פרסות

מעלת גרה בפהמה

אתה תאכלו :

7. אך את זה לא תאכלו

ממעלי הגרה ומפריסי

הפרסה השסועה

את-הגמל ואת-הארנבת

1) Or, above. 2) Or, roebuck. 3) Or, fallow-deer. 4) Or, chamois. 5) Or, gazelle. 6) Or, wild ox. 7) Or, antelope. 8) Heb., parts the hoof. 9) Or, chews. 10) I. e., if they have only one of the two. 11) See notes to Lev. 11, 5-19.

in thy land.

12. When [there] will be sold to thee thy brother, a Hebrew man, or a Hebrew woman,

then he shall serve thee six years; and in the seventh year thou shalt let him go free from thee.

13. And when thou lettest him go free from thee,

thou shalt not let him go empty, 14. Thou shalt furnish him out of thy flock,

and of thy threshing-floor, and out of thy wine-press; as the Lord thy God has blessed thee } thou shalt give to him.

15. And thou shalt remember that thou hast been a bondman in the land of Egypt,

and the Lord thy God redeemed thee; therefore I command thee this thing to-day.

16. And it shall be, if he say unto thee: I will not go out from thee; because he loves thee and thy house,

because he is well with thee. 17. Then thou shalt take the awl,

and thou shalt thrust [it] through his ear unto the door, and he shall be to thee

בְּאַרְצָה : 12. כִּי-יִמָּכַר לְךָ אֶתְּךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשְּׁנָה הַשְּ�בִיעִית תְּשַׁלְּחֵהוּ חֲפָזִי מִבְּעִמְךָ :

13. וְכִי-תִשְׁלַחְהוּ חֲפָזִי מִבְּעִמְךָ : 14. לֹא תִשְׁחָדְהוּ רֵיקָם : 14. הַעֲנִיֵק מֵעֲנִיקָלוֹ מִצֹּאֵן הַבָּיִת וּמִיִּנְיָה וּמִיִּמְכָה אִשֶׁר בְּרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתְּנֶהוּ לְךָ חֲפָזִי :

15. וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : עַד-כֵּן אֲנִי מִצַּוְיָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם :

16. וְהָיָה כִּי-יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא יֵצֵא מִבְּעִמְךָ כִּי אֲהַבְךָ וְאֶת-בֵּיתְךָ כִּי-טוֹב לְךָ עִמָּךְ :

17. וְלָקַחְתָּ אֶת-הַפְּרָצֶע וְנָתַתָּהּ בְּאָזְנוֹ וּבְדַלֶּת וְהָיָה לְךָ

and thou shalt not shut thy hand from thy needy brother.

8. But thou shalt open wide thy hand to him,

and thou shalt surely lend him sufficient for his need [in that] which he wants.

9. Take heed to thyself that there be not a base thought in thy heart, saying:

It drew near the seventh year,

the year of release; and thy eye be evil against thy needy brother, and thou give him nought; and he cry against thee unto the Lord.

and it be sin unto thee. 10. Thou shalt surely give him, and thy heart shall not be grieved when thou givest to him; for

because of this thing the Lord thy God will bless thee in all thy work.

and in all that thou puttest thy hand unto, 11. For [the] needy will not cease out of the midst of the land; therefore I command thee, saying:

Thou shalt open wide thy hand to thy brother, to thy poor, and to thy needy,

וְלֹא תִקְפֹץ אֶת-יָדְךָ מֵאֶחֱיךָ הָאֲבִיּוֹן :

8. כִּי-פָתַח תִּפְתַּח אֶת-יָדְךָ לְוָלְךָ וְהָעֵבֶט מֵעֲבִימְךָ הֵי מִחֲסֹרוֹ אֲשֶׁר יְחַסֵּר לוֹ :

9. הִשָּׁמֵר לְךָ שֹׁן-יְהוָה דְּבַר עַם-קִדְבָה בְּלִיעַל לֹא-מֵר קָרְבָה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאֶחֱיךָ הָאֲבִיּוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל-יְהוָה וְהָיָה כִּי הָמָא : 10. נָחוּן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא-יִבַע קִדְבָה בְּתַתֶּן לְךָ כִּי בְגַלְלָה הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרְכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ : 11. כִּי לֹא-יִחַדֵּד אֲבִיּוֹן מִקֶּרֶב הָאֶרֶץ עַד-כֵּן אֲנִי מִצַּוְיָה לְךָ אֲמֵר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת-יָדְךָ לְאֶחֱיךָ לְעָנִי וְלְאֲבִיּוֹנָה

1) Heb., and through.

but whatsoever of }
 thine is with thy }
 brother }
 thy hand shall release.
 4. ²Only
 that [there] shall be }
 no needy among thee; }
 for the Lord thy God
 will surely bless thee
 in the land
 which the Lord thy God
 gives to thee [for] an
 inheritance
 to possess it
 5. Only
 if thou shalt diligently
 hearken
 to the voice of the Lord
 thy God,
 to observe
 to do
 all this commandment }
 which I command thee }
 to-day.
 6. For the Lord thy God
³will bless thee,
 as he has spoken to thee;
 and thou shalt lend [to]
 many nations,
 but thou shalt not
 borrow;
 and thou shalt rule over
 many nations,
 but over thee they shall
 not rule.
 7. If [there] be among
 thee
 a needy man,
 one of thy brethren,
 within any of thy gates
 in thy land
 which the Lord thy God
 gives to thee,
 thou shalt not harden
 thy heart,
 וְאִשֶּׁר יְהִיֶּה לְךָ
 אֶת-אָחִיךָ
 תִשָּׁמַט יָדְךָ :
 אֶפְסֹם .4
 כִּי לֹא יִהְיֶה-בְּךָ
 אֶבְיֹן
 כִּי-בִרְכָה וּבִרְכָה יִהְיֶה
 בְּאָרְצְךָ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נֹתֵן-לְךָ בְּחֵקָה
 לְרִשְׁתָּהּ :
 5. בִּלְבָד
 אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָע
 בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשִׁמֹּר
 לַעֲשׂוֹת
 אֶת-כָּל-הַמִּצְוֹת
 הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 הַיּוֹם :
 6. כִּי-יְהִיֶּה אֱלֹהֶיךָ
 בְּרִכָּה
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ
 וְהָעַבְמַת גּוֹיִם רַבִּים
 וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
 וּמְשַׁלֵּת בְּגוֹיִם רַבִּים
 וְבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ :
 7. כִּי-יִהְיֶה בְּךָ
 אֶבְיֹן
 מֵאֶחָד אֶחֱיֶיךָ
 בְּאֶחַת שְׁעָרֶיךָ
 בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נֹתֵן לְךָ
 לֹא תִאָּמֵן
 אֶת-לִבְּךָ

thou shalt not forsake
 him;
 for he has no portion
 nor inheritance with
 thee. }
 28. At the end of [every]
 three years }
 thou shalt bring forth
 all the tithes
 of thy produce
 in that year.
 and thou shalt lay [it] up
 within thy gates.
 29. And [there] shall
 come the Levite.
 because he has no
 portion nor inherit-
 ance with thee. }
 and the sojourner.
 and the fatherless,
 and the widow.
 that are within thy gates,
 and they shall eat.
 and be satisfied:
 in order that the Lord {
 thy God may bless }
 thee {
 in all the work of thy }
 hand }
 which thou doest.
 לֹא תַעֲזֹבנוּ
 כִּי אֵין לוֹ
 חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ :
 28. מִקְצֵת אֶשְׁשָׁה
 שָׁנִים }
 תּוֹצִיא
 אֶת-כָּל-פְּרִי-מַעֲשֶׂיךָ
 תָּבוֹאֲתֶךָ
 בְּשָׁנָה הַהִוא
 וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ :
 29. וּבָא הַלֵּוִי
 כִּי אֵין-לוֹ
 חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ
 וְהַגֵּר
 וְהַיָּתוֹם
 וְהָאַלְמָנָה
 אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
 וְאָכְלוּ
 וּשְׂבָעוּ
 לְמַעַן יְבָרְכֶךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה
 אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :
 וְהָיָה
 שָׁשִׁי
 טו

XV.

1. At the end of [every]
 seven years
 thou shalt make a
 release.
 2. And this is the manner
 of the release:
 every creditor shall }
 release }
 what he has lent to his
 neighbor;
 he shall not exact [it of]
 his neighbor
 or [of] his brother;
 because the release [year]
 has been proclaimed
 to the Lord.
 3. [Of] the foreigner thou
 mayest exact [it];
 וְהָיָה
 שְׁמֹוֹט
 כִּד פְּעַל מִיַּתְּנָה יָדוֹ
 אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרֵעֵהוּ
 לֹא יִגַּשׁ אֶת-רֵעֵהוּ
 וְאֶת-אָחִיו
 כִּי-קָרָא שְׁמֹוֹתָ
 לְיְהוָה :
 3. אֶת-הַנִּזְכָּרִי תִגַּשׁ

1) Or, friend. 2) Or, Howbeit; Nevertheless; Save. 3) Heb., blessed thee.

10. And thou shalt keep

the feast of weeks

to the Lord thy God

[with] a tribute

of a freewill-offering of thy hand, which thou shalt give.

according as the Lord thy God has blessed thee.

11. And thou shalt rejoice

before the Lord thy God,

thou, and thy son, and thy daughter,

and thy man-servant, and thy maid-servant, and the Levite that is within thy gates, and the sojourner,

and the fatherless, and the widow, that are in the midst of thee, in the place

which the Lord thy God shall choose,

to cause his name to dwell there.

12. And thou shalt remember that thou hast been a bondman in Egypt;

and thou shalt observe and do

these statutes,

מִפְטִיר

13. The feast of ²tabernacles thou shalt keep

seven days,

after thou hast gathered

³from thy threshing-floor and from thy wine-press,

14. And thou shalt rejoice

thou, and thy son, and thy daughter,

and thy man-servant, and thy maid-servant, and the Levite, and the sojourner,

10. וְעָשִׂיתָ

חַג שָׁבֻעוֹת

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִסֹּף

נְדָבַת יָדְךָ

אֲשֶׁר תִּתֵּן

כַּאֲשֶׁר יְבָרַכְךָ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

11. וְשִׂמְחָתָהּ

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אַתָּה וּבְנֶיךָ וּבָתְּרֶךָ

וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ

וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ

וְהַגֵּר

וְהַיְתוּם וְהָאֵלְמָנָה

אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

אֶלְהֶיךָ

לְשִׁכְּוֹן שְׁמוֹ שָׁם :

12. וּזְכַרְתָּ

כִּי-עַבְדֵּךָ הָיִיתָ

בְּמִצְרָיִם

וְשָׁמַרְתָּ

וְעָשִׂיתָ

אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה :

13. חַג הַסֻּבֹּת

תַּעֲשֶׂה לַיהוָה

שִׁבְעַת יָמִים

בְּאֶסְפְּךָ

מִגֵּרְךָ וּמִיִּבְרֶיךָ :

14. וְשִׂמְחָתָהּ בַּחֲגֹךָ

אַתָּה וּבְנֶיךָ וּבָתְּרֶךָ

וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ

וְהַלְוִי וְהַגֵּר

which thou sacrificest at evening on the first day,

until the morning.

5. Thou mayest not sacrifice the passover-[offering]

within any of thy gates,

which the Lord thy God gives to thee.

6. But at the place

which the Lord thy God shall choose,

to cause his name to dwell in, there thou shalt sacrifice

the passover-[offering]

at evening.

at the going down of the sun, [at] the season of thy going forth out of Egypt.

7. And thou shalt ¹broast and eat in the place

which the Lord thy God shall choose,

and thou shalt turn in the morning,

and thou shalt go to thy tents.

8. Six days

thou shalt eat unleavened bread; and on the seventh day

[shall be] a solemn assembly to the Lord thy God:

thou shalt do no work [therein].

9. Seven weeks

thou shalt number to thee;

from [the time] thou beginnest [to put the] sickle to the standing grain

thou shalt begin to number seven weeks.

אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבַי בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר :

5. לֹא תִזְבַּח לְזִבְחֵךָ

אֶת-הַפֶּסַח

בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ

אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ :

6. כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם

אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה

אֶלְהֶיךָ

לְשִׁכְּוֹן שְׁמוֹ

שָׁם תִּזְבַּח

אֶת-הַפֶּסַח

בְּעֶרְבַי

כְּבוֹא הַשֶּׁשֶׁשׁ

מוֹעֵד צֵאתְךָ

מִמִּצְרָיִם :

7. וּבְשִׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ

בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

אֶלְהֶיךָ בֹּקֶר

וּפְגִינְתָּ בְּבֹקֶר

וְהִדְבַּרְתָּ לְאֵהְלֶךָ :

8. שִׁשֶּׁת יָמִים

תֹּאכַל מִצֹּת

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

עֲצַרְתָּ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה :

9. שִׁבְעָה שָׁבָעַת

תִּסְפְּרֶנּוּ-לְךָ

מִהַחֵל חֲרִיֶּשֶׁת

בַּקִּמָּה

תִּחַד לְסַפְּרָה

שִׁבְעָה שָׁבָעַת :

1) Or. boil. 2) Or. booths. 3) Or. of [the produce] of thy, etc.

23. Only its blood
thou shalt not eat:
upon the earth thou
shalt pour it out
as water.

טז

1. Observe
the month of Abib.
and ²keep the passover
to the Lord thy God;
for in the month of Abib
the Lord thy God
brought thee forth
out of Egypt
[by] night.

2. And thou shalt sacri-
fice the passover-offering
to the Lord thy God
[of the] flock and [of
the] herd.
in the place

which the Lord shall
choose.
to cause his name to
dwell there.

3. Thou shalt not eat
with it
leavened bread;
seven days

thou shalt eat with it
unleavened bread.
the bread of affliction:
for in haste thou camest
forth
out of the land of Egypt;

in order that thou
mayest remember
the day of thy going
forth
out of the land of Egypt
all the days of thy life.

4. And there shall not
be seen with thee
leaven
in all thy border[s]
seven days;

neither shall remain all
night
[any] of the flesh,

23. רק את־דמּוֹ
לֹא תֹאכַל
עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ
כַּמַּיִם :

XVI.

1. שְׁבוּר
אֶת־חֹדֶשׁ הָאֲבִיב
וְעִשְׂוֹת פֶּסַח
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי בַחֹדֶשׁ הָאֲבִיב
הוֹצִיאָהּ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
מִמִּצְרַיִם
לַיָּל :

2. וּבַחֹת פֶּסַח
לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
צֹאן וּבָקָר
בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
לְשִׁכּוֹן שְׁמוֹ שָׁמָּה :

3. לֹא־תֹאכַל עִלָּיו
חֶמֶץ
שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל־עִלָּיו כֶּסֶף
דָּתָם עִנִּי

כִּי בְהַפְּזוֹן יֵצְאתָ
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם
לִמְעַן תִּזְכֹּר
אֶת־יוֹם יֵצְאתָ
מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ :

4. וְלֹא־יִרְאָה לְךָ
שֵׁמֶר
בְּכָל־גְּבוּלְךָ
שִׁבְעַת יָמִים
וְלֹא־יִרְדּוּ
מִן־הַבָּשָׂר

a 'servant for ever?
and also to thy ²maid-
servant
thou shalt do likewise.

18. It shall not seem hard
in thy eyes,
when thou lettest him
go free
from thee;

because double
[than for] the wages of
a hired servant
he served thee six years;

and the Lord thy God
will bless thee
in all that thou doest.

שְׁבִיעִי

19. Every firstling
that is born
among thy herd and
among thy flock,
the male.

thou shalt sanctify
to the Lord thy God;
thou shalt not work

with the firstling of thy
herd
and thou shalt not shear
the firstling of thy flock.

20. Before the Lord thy
God
thou shalt eat it
year [by] year
in the place

which the Lord shall
choose.
thou and thy household.

21. And if [there] be a
blemish in it,
lame or blind,
any ill blemish.

thou shalt not sacrifice it
to the Lord thy God.

22. Within thy gates thou
shalt eat it;
the unclean and the
clean alike,
as the gazelle and as
the hart.

עַבְדְּ עוֹלָם
וְאֵת לַאֲמָתְךָ
תַּעֲשֶׂה־כֵּן :

18. לֹא־יִקְרָא בְעֵינֶיךָ
כִּשְׂמֵרָה אֶת־וּפְרִי
הַחֵרֵץ

מֵעַל פִּי
כִּי כִשְׂמֵרָה

שִׁבְרַת שְׂכָרְךָ
עֲבָדְךָ שֵׁשֶׁת שָׁנִים

וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־דָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה;
שְׁבִיעִי

19. כָּל־הַפְּרִי
אֲשֶׁר יוֹלֵד
בַּבָּקָר וּבַצֹּאן
הַזָּכָר
תִּקְדָּשׁ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲבֹד
בְּבָרֶת שׂוֹרְךָ

וְלֹא תִגַּז
בְּבֹרֶת צֹאנְךָ :

20. לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
תֹּאכְלֶנּוּ
שָׁנָה בְּשָׁנָה
בַּמָּקוֹם

אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ :

21. וְכִי־יִהְיֶה כּוֹ מוֹם
פֶּסַח אוֹ עֹר
כָּל מוֹם רָע
לֹא תִזְבְּחֶנּוּ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ :

22. בְּשַׁעֲרֵי־הָעָרֶיךָ
תֹּאכְלוּהֶם הַטְּמֵאִים וְהַטְּהוֹרִים
בְּצִדְּךָ וּבְכַאֲוִל :

1) Or, bondman. 2) I. e., till the jubilee. 3) Or, bondwoman. 4) Heb., ox. 5) Or, prepare the passover-offering.

7. The hand of the witnesses shall be upon him the first to put him to death, and the hand of all the people afterwards;² and thou shalt put away the evil from the midst of thee.

8. If a matter be too hard for thee in judgment, between blood and blood, between plea and plea, and between plague and plague, [or any] matters of controversy within thy gates; then thou shalt arise, and go up unto the place which the Lord thy God shall choose.

9. And thou shalt come unto the priests, the Levites, and unto the judge that shall be in those days, and thou shalt inquire; and they shall tell thee the sentence of the judgment. 10. And thou shalt do according to the sentence, which they shall tell thee from that place which the Lord shall choose; and thou shalt observe according to all that they shall teach thee; II. According to the Law which they shall teach

7. יד העדים תהיהו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחריה ובערת הרע מקרבך : 8. כי יפלא כמך דבר למישפט ביןדם | לדם בין-דיו | דיו ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיה בו : 9. ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : 10. ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורה : 11. על פי התורה אשר יורה

that does that which is evil in the eyes of the Lord thy God, to transgress his covenant. 3. And he has gone and served other gods, and prostrated himself to them, or to the sun, or to the moon, or to any of the host of the heaven, which I have not commanded. 4. And it be told thee, and thou hast heard [of] it, then thou shalt inquire diligently; and, behold, [if it be] truth, the thing is certain, such abomination has been wrought in Israel. 5. Then thou shalt bring forth that man or that woman, who have done this evil thing, unto thy gates, [even] the man or the woman; and thou shalt stone them with stones, that they die. 6. Upon the testimony of two witnesses, or three witnesses, shall he that is to die be put to death; he shall not be put to death upon the testimony of one witness.

אשר יעשה את-הרע בעיני יהוה אלהיה לעבר בריתו : 3. וילך וישבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמיים | או ללוח או קל-צבא השמים : אשר לא-צויתני : 4. והגד-לה ושמת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נשיתה תמועכה הזאת בישראל : 5. והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל-שעריך את-האיש או את-האשה ומקלתם באבנים ומתו : 6. על-פי | שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על-פי עד אחד :

1) Or, worshipped them. 2) Or, forbidden. 3) Heb., at last. 4) Heb., word.

19. Thou shalt not pervert judgment; thou shalt not respect persons; and thou shalt not take a bribe; for the bribe blinds the eyes of the wise, and perverts the words of the righteous.

20. Justice, justice thou shalt pursue; in order that thou mayest live, and inherit the land which the Lord thy God gives to thee.

21. Thou shalt not plant thee an Asherah of any kind of tree beside the altar of the Lord thy God, which thou shalt make thee.

22. Neither shalt thou set thee up a memorial pillar, which the Lord thy God hates.

XVII

1. Thou shalt not sacrifice to the Lord thy God an ox, or a sheep, wherein is a blemish, [or] any thing evil;

for it is the abomination to the Lord thy God.

2. If [there] be found in the midst of thee, within any of thy gates which the Lord thy God gives to thee, a man or a woman,

and the fatherless, and the widow, that are within thy gates.

15. Seven days thou shalt keep a feast to the Lord thy God in the place

which the Lord shall choose;

because the Lord thy God shall bless thee

in all thy produce,

and in all the work of thy hands, and thou shalt be altogether joyful.

16. Three times in the year

shall appear

all thy males

before the Lord thy God

in the place which he shall choose:

in the feast of unleavened bread,

and in the feast of weeks,

and in the feast of tabernacles;

and none shall appear

before the Lord

empty.

17. Every man according to the gift of his hand,

according to the blessing of the Lord thy God

which he has given thee.

SHOPHETIM. שֹׁפְטִים

18. Judges and officers thou shalt make thee,

in all thy gates,

which the Lord thy God gives to thee,

according to thy tribes;

and they shall judge the people

[with] righteous judgment.

19. לא תטה משפט לא תפיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסור דברי צדיקים :

20. צדק צדק תרדו למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך :

21. לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך :

22. ולא תקים לך מצבה אשר שגא יי אלהיך טז

1. לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי הועבת יהוה אלהיך הוא :

2. כי ימצא בקרבו באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה

והיתום והאלמן אשר בשעריך :

15. שבועת ימים תהג ליהוה אלהיך במקום

אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך

בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אה שמח :

16. שלוש פעמים בשנה יראה

כל זכורך את פני יי אלהיך במקום אשר יבחר בהג המצות ובחג השבועות ובחג המסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם :

17. איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לו :

18. שופטים ושטרים תסון קד

בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך

לשבתם ושפטו את העם משפט צדק :

1) Or, only. 2) I. e., shall give as he is able. 3) Or, appoint; Heb., give. 4) Or, wrest. 5) Or, cause, 6) Or, follow. 7) Or, a grove. 8) Or, obelisk.

the Lord thy God has
chosen
out of all thy tribes,
to stand
to minister in the name
of the Lord,
he and his sons
*for ever.

בְּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִכָּל-שִׁבְטֶיךָ
לִעֲמֹד
לְשִׁמְרַת פְּשֵׁם-יְהוָה
הוא וּבָנָיו
כָּל-יְמֵימֵם :

רְבִיעִי
6. And If the Levite
come
out of any of thy gates,
out of all Israel,
where he sojourns,
and he come
with all the desire of
his soul
unto the place
which the Lord shall
choose;

רְבִיעִי
6. וְכִי-יָבֵא מֵאֶחָד
מִכָּל-שַׁעְרֵיךָ
אֲשֶׁר-הוא גֵר שָׁם
וָבָא
בְּכָל-אַנְתְּ נַפְשׁוֹ
אֶל-הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה :

7. Then he shall minister
In the name of the Lord
his God,
like all his brethren
the Levites,
who stand there
before the Lord.
8. Like portions
they shall eat,
besides [that which
comes of] his sale
of his patrimony.

7. וְשִׁמְרַת
פְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו
כְּכָל-אֶחָיו הַלְוִיִּם
הַעֹלְדִים שָׁם
לִפְנֵי יְהוָה :
8. חֶלֶק כְּחֶלֶק
יֹאכְלוּ
לֶכֶד מִמִּכְרָיו
עַד-הָאֲבוֹת :

9. When thou comest
into the land
which the Lord thy God
gives to thee,
thou shalt not learn to do
like the abominations of
those nations.

9. כִּי אָתָּה בָּא
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ
לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת
כְּתַעֲבוֹלַת הַגּוֹיִם הַהֵם :

10. [There] shall not be
found among thee
one that makes his son
{ or his daughter pass
through fire, }
one that uses divination,
one that is an observer
of times, or an enchanter,
or a sorcerer.

10. לֹא-יִמְצָא בְךָ
מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ
בָּאֵשׁ
קַסֵּם קַסְמִים
מַזְמִין וּמְנַחֵשׁ
וּמְכַבֵּשׁ :

to do them;
20. That his heart be not
lifted up
above his brethren,
and that he turn not
aside
from the commandment,
[to the] right [hand] or
[to the] left;
in order that he may
prolong [his] days
in his kingdom,
he and his children,
in the midst of Israel.

לַעֲשׂוֹתָם :
20. כִּדְלֹתִירוֹב-לִבּוֹ
מֵאֶחָיו
וּלְדַדְתִּי סוּר
מִן-הַצִּוְיָה
יָמִינוּ וְשִׁמְאוֹל
לְמַעַן יֵאָרֶךְ יָמָיו
עַל-מִמְלַכְתּוֹ
הוא וּבָנָיו
בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל :

שְׁלִישִׁי
יח

XVIII.

1. [There] shall not have
the priests, the Levites,
even all the tribe of Levi,
a portion or an inheri-
tance
with Israel;

1. לֹא-יִהְיֶה
לְכֹהֲנִים הַלְוִיִּם
כָּל-שִׁבְטֵי לְוִי
חֶלֶק וְנַחֲלָה
עִבְדֵי-יִשְׂרָאֵל

the fire-offerings of the
Lord, and his inheritance
they shall eat;

אֲשֶׁר יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ
יֹאכְלוּ :

2. But an inheritance he
shall not have
in the midst of his
brethren;
the Lord is his inheri-
tance,
as he has spoken to thee.

2 וְנַחֲלָה לֹא-יִהְיֶה לוֹ
בְּקֶרֶב אֶחָיו
יְהוָה הוא נַחֲלָתוֹ
כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתְךָ :

3. And this shall be
the priests' due
from the people,
from those that offer a
sacrifice,
whether it be ox or
sheep,
that they shall give to
the priest
the shoulder, and the
two cheeks,
and the maw.

3. וְזֶה יִהְיֶה
מִנְפֶט הַכֹּהֲנִים
מֵאֵת הָעָם
מֵאֵת זִבְחֵי הַזֶּבַח
עִם-שׂוֹר אִם-שֶׁה
יָתוּ לִכְהֵן
הַזֶּרֶע וְהַדְּהִים
וְהַמִּקְדָּה :

4. The first-fruit of thy
grain,
[of] thy new wine, and
[of] thy oil,
and the first of the fleece
of thy sheep,
thou shalt give to him.

4. רֵאשִׁית דְּגַנְךָ
תִּירְשֶׁה וַיִּצְהַרְךָ
וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנֶךָ
תִּתֶנּוּ לוֹ :

5. For him

5. כִּי בּוֹ

1) Or, portion. 2) Heb., he. 3) Heb., all the days. 4) Or, that practises augury.

thou mayest not set
over thee
a foreigner,

who is not thy brother.

16. Only

he shall not multiply
horses to himself,
that he cause not the
people to return
to Egypt.

in order to multiply
horses;
for the Lord has said to
you:

thou shalt no more return
on that way

again.

17. Neither shall he
multiply to himself
wives.

that his heart turn not
away;
and silver and gold

he shall not greatly
multiply to himself.

18. And it shall be,

when he sits

upon the throne of his
kingdom,
that he shall write for
himself

a copy

of this law

upon a book,

out of [that which is]
before the priests,
the Levites.

19. And it shall be with
him,

and he shall read therein

all the days of his life;

in order that he may
learn

to fear

the Lord his God,

to keep

all the words

of this law

and these statutes,

כִּי תִכְבַּד לְתֵת עֲלֶיךָ
אִישׁ נָכְרִי

אֲשֶׁר לֹא אֶחָיו הוּא

16. רַק

לֹא יִרְבֶּה-לוֹ סוּסִים
וְלֹא יִשְׂבֹּב אֶת-הָעָם
כִּמְצֵרֵימֶה

לְמַעַן הִרְבּוֹת סוּסִים
נִי הוֹיָה אָמַר לָכֶם

לֹא תִסְפוֹן לָשׁוּב
בְּדַרְךְ הַזֶּה

עוֹד :

17. וְלֹא יִרְבֶּה-לוֹ
נָשִׁים

וְלֹא יִסוֹר לְבָבוֹ
וּכְסֶף וְזָהָב

לֹא יִרְבֶּה-לוֹ מְאֹד :

18. וְהָיָה

כִּשְׂבָתוֹ

עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ
וְכָתַב לוֹ
אֶת-מִשְׁנֵה

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

עַל-סֵפֶר

מִלְפָּנֵי הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם :

19. וְהָיָה עִמּוֹ

וְקָרָא בוֹ כִּי יוֹם כִּי יוֹם בַּחַיָּתוֹ

כָּל-יְמֵי חַיָּו

לְמַעַן יִלְמַד

לִירְאֵה

אֶת-יְהוָה אֱלֹהָיו

לְשׁוֹבֵר

אֶת-כָּל-דְּבָרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה

and according to the
judgment
which they shall tell
thee.

thou shalt do;

thou shalt not turn aside
from the sentence
which they shall tell
thee

[to the] right [hand] or
[to the] left.

12. And the man

that does presumptuously
not to hearken

unto the priest

that stands to minister
there
[before] the Lord thy
God,

or unto the judge.

even that man shall die;

and thou shalt put away
the evil
from Israel.

13. And all the people

shall hear [it], and fear.

and do no more pre-
sumptuously.

שְׁנֵי

14. When thou shalt
come

into the land

which the Lord thy God
gives to thee.

and thou shalt possess it,

and thou shalt dwell
therein,

and thou shalt say:

I will set over me a king,

like all the nations

that are round about me.

15. Thou shalt surely set

over thee

whom the Lord thy God
shall choose;

from the midst of thy
brethren

thou shalt set over thee
a king;

וְעַל-הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ לָךְ
תַּעֲשֶׂה

לֹא תִסוֹר מִן-הַדְּבָר

אֲשֶׁר-יִגְדְּרוּ לָךְ
יְמִין וְשִׂמְאל
12. וְהָאִישׁ

אֲשֶׁר-יִשְׁעֶה בְּדַוֵּן

לְבַלְתִּי שָׂמֹעַ

אֶת-הַכֹּהֵן

הַעֹמֵד לְשֵׁרֵת שָׂם

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אוֹ אֶת-הַשֹּׁפֵט

וְכִי תֵאָשֵׁב הוּא

וּבְעֵרְתָה הָרַע

מִיִּשְׂרָאֵל :

13. וְכָל-הָעָם

יִשְׁמָעוּ וְיִרְאוּ

וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד :

שְׁנֵי

14. כִּי-תָבֹא

אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לָךְ

וּרְשַׁתָּהּ

וְיָשְׁבַתָּה בָּהּ

וְאָמַרְתָּ

אֲשֶׁר-יָמַד עָלַי מְלֶכֶךְ

כָּכָה-הַגּוֹיִם

אֲשֶׁר סָבִיבָתִי :

15. שׂוֹם תִּשְׂוֶם עָלֶיךָ

מֶלֶךְ

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה

אֶלֶיךָ בּוֹ

מִקִּרְבֵּי אֶחָיֶךָ

תִּשְׂוֶם עָלֶיךָ מֶלֶךְ

to hew wood,
 and his hand fetches a
 stroke with the axe
 to cut down the tree,
 and the iron slips
 from the helve,
 and strikes his neighbor,
 that he dies;
 he shall flee
 unto one of these cities,
 and live;
 6. That the avenger of
 the blood pursue not
 (after) the murderer,
 while his heart is hot,
 and overtake him,
 because the way is long,
 and smite him mortally;
 whereas he was not
 worthy of death,
 for he was not an
 enemy to him
 from yesterday [and the
 third day].
 7. Therefore I command
 thee,
 saying:
 Three cities
 thou shalt set apart for
 thee.
 8. And if the Lord thy
 God enlarge
 thy border,
 as he has sworn
 to thy fathers,
 and he give to thee
 all the land
 [of] which he has spoken
 to give
 to thy fathers;
 9. When thou shalt keep

לחטב עצים
 ונגדה ידו כגרונו
 לקרת העץ
 ונשל הפרזל
 מן העלץ
 ומצא את רעהו
 ומת
 הוא ינוס
 אל אחת הערים
 האלה
 וחי:
 6. פן ירדה
 גאל הדם
 אחרי הרצח
 כפי יחסו לכבו
 והשיגו
 כפירצה הרדף
 והכהו נפש
 ורו אין כשפטי מות
 כפי לא שנא הוא לו
 מתמול שלשום
 7. על כן אנכי מצוה
 לאמר
 שלש ערים
 תבדיל לך
 8. ואם ירחיב
 יהוה אלהיך
 את גבולך
 כאשר נשבע
 לאבותיך
 ונתן לך
 את כל הארץ
 אשר דבר
 קחת
 לאבתיה
 9. כפי השמר

that is the thing
 which the Lord has not
 spoken;
 presumptuously has the
 prophet spoken it;
 thou shalt not be afraid
 of him.
 יט
 1. When the Lord thy
 God shall cut off
 the nations,
 that the Lord thy God
 gives thee their land,
 and thou shalt possess
 them,
 and thou shalt dwell in
 their cities,
 and in their houses.
 2. Three cities thou shalt
 set apart for thee
 in the midst of thy land,
 which the Lord thy God
 gives to thee to possess
 it.
 3. Thou shalt prepare
 thee the way,
 and divide into three
 parts
 the border[s] of thy
 land,
 which the Lord thy
 God causes thee to
 inherit.
 and it shall be
 to flee thither
 [for] every murderer.
 4. And this is the case
 of the murderer,
 that shall flee thither
 and live:
 he that smites his
 neighbor
 unawares,
 and he was not an ene-
 my to him
 from yesterday [and the
 third day].
 5. And he that goes
 with his neighbor
 into the forest

הוא הדבר
 אשר לא דברו יהוה
 בזונו דברו הנביא
 לא תגור מפניו
 CAP. XIX.
 1. כפי יכרית יהוה
 אלהיך
 את הגוים
 אשר יהוה אלהיך
 נתן לך את ארצם
 וירשתם
 וישבתו בעריהם
 ובבתיהם
 2. שלוש ערים
 תבדיל לך
 בתוך ארצה
 אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לרשתה
 3. תכין לך הרדף
 ושליש
 את גבול ארצך
 אשר ינחילה
 יהוה אלהיך
 ויהיה
 לנוס שמה
 כל רצח
 4. וזה דבר הרצח
 אשר ינוס שמה
 והי
 אשר יכה את רעהו
 בבלי דעת
 והוא לא שנא לו
 מתמול שלשום
 5. ואשר יבא
 את רעהו
 בער

1) Or, succeed; or, dispossess; or, drive them out. 2) Or, territory. 3) Or, manslayer. 4) I. e., in time past. 5) Or, head. 6) Heb., wood. 7) Or, inasmuch as he, etc.

and this great fire (וְאֵת הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה)
 let me not see again. (הַזֹּאת)
 that I die not. (לֹא-אֶרְאֶה עוֹד)
 17. And the Lord said unto me: (וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי)
 They have well said that which they have spoken. (הַיְטִיבוּ אִישׁ דְּבָרוֹ)
 18. A prophet I will raise up for them from the midst of their brethren, like unto thee; (וְנָבִיא אֲקִים לָהֶם מִקִּרְבֵּי אֲחֵיהֶם כְּמֹדֶךָ)
 and I will give my words in his mouth, and he shall speak unto them all that I shall command him. (וְנָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיו וְדָבַר אֲגִידָם אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶנּוּ)
 19. And it shall come to pass, the man that will not hearken unto my words which he shall speak in my name, I will require [it] of him. (וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֵת-דְּבָרִי אֲשֶׁר יִדְבַר בְּשִׁמִּי אֲנַכֶּה אֶרְרֹשׁ מֵעַמּוֹ : אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לִדְבַר וְאֲשֶׁר יִדְבַר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְכַתּוּב הַנְּבִיא הַהוּא :)
 20. But the prophet, that shall presume to speak a word in my name, which I have not commanded him, to speak or that shall speak in the name of other gods, that [same] prophet shall die. (אֵת אֲשֶׁר יִדְבַר בְּשִׁמִּי לִדְבַר דְּבָר בְּשִׁמִּי אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לִדְבַר וְאֲשֶׁר יִדְבַר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְכַתּוּב הַנְּבִיא הַהוּא :)
 21. And If thou say in thy heart: How shall we know the word which the Lord has not spoken? (וְכִי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ אֵי כִּהֵנָּה גִּידַע אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא-דִבְרוּ יְהוָה)
 22. That which the prophet speaks in the name of the Lord, and the thing does not happen, and it does not come [to pass]. (וְאֲשֶׁר יִדְבַר הַנְּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא-יְהִיֶה הַדְּבָר וְלֹא יָבֵא)

11. Or a charmer, or a consulter with a familiar spirit, or a wizard, or a neeromancer. (וְחֹבֵר הַכַּר וְשֹׂאֵר אוֹב וְיֹדְעֵנִי וְרוֹשׁ אֵל-הַמַּטְוִים :)
 12. For an abomination to the Lord is whosoever does these [things]; and because of these abominations the Lord thy God does drive them out from before thee. (כִּי-בִיהוֹעֲבֹת יְהוָה כָּל-עֲשֵׂה אִתָּהּ וּבְגִלְגַל הַתּוֹטְבוֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֶיךָ :)
 13. Perfect thou shalt be with the Lord thy God. (תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : חַמְיִשׁ חַמְיִשׁ)
 14. For these nations, which thou art to possess unto observers of times and unto diviners do hearken; but [as for] thee, not so has assigned to thee the Lord thy God. (כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יֹרֵשׁ אוֹתָם אֵל-מַעֲנֵנִים וְאֵל-קַסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֵן נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :)
 15. A prophet from the midst of thee, of thy brethren, like unto me, will the Lord thy God raise up for thee; unto him you shall hearken. (וְנָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאֲחֵיךָ כְּמֹדֶנִי יִקִּים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲלֵיו תִּשְׁמָעוּן :)
 16. According to all that thou disirest of the Lord thy God in Horeb in the day of the assembly, saying: Let me not hear any more the voice of the Lord my God, (כָּכֵן אֲשֶׁר-שָׁאֲלָתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַתְּקֵאל לְאִמְךָ לֹא אֶסְפָּר לִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ)

1) Or, dispossess; or, succeed; or, drive out.

nor ²tremble.
 nor be affrighted
 at them.
 4. For the Lord your God
 is he that goes with you,
 to fight for you
 against your enemies,
 to ³save you
 5. And the officers shall
 speak
 unto the people,
 saying:
 What man [is there]
 that has built
 a new house,
 and has not dedicated it?
 let him go and return to
 his house,
 lest he die in the battle,
 and another man
 dedicate it.
 6. And what man [is
 there]
 that has planted a vine-
 yard,
 and has not ⁴used the
 fruit thereof?
 let him go and return to
 his house,
 lest he die in the battle,
 and another man use the
 fruit thereof.
 7. And what man [is
 there]
 that has betrothed a
 wife,
 and has not taken her?
 let him go and return to
 his house,
 lest he die in the battle,
 and another man take
 her.
 8. And the officers shall
 speak further
 unto the people,
 and they shall say:
 What man [is there]
 that is fearful and faint-
 hearted?

וְאֵל-תִּהְיוּן
 וְאֵל-תִּפְרָצוּ
 בְּפָנֵיהֶם :
 4. כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם
 הַהֲלֹךְ עִמָּכֶם
 לְהִקָּחְתֶּם לָכֶם
 עִם-אֹיְבֵיכֶם
 לְהוֹשִׁיעַ-אֶתְכֶם :
 5. וְדַבְּרוּ הַשְּׂטָרִים
 אֶל-הָעָם
 לֵאמֹר
 מִי-הָאִישׁ
 אֲשֶׁר בָּנָה
 בַּיִת-קֹדֶשׁ
 וְלֹא חִנְּכוֹ
 יֵצֵא וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ
 פֶּן-יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
 וְאִישׁ אֲחֵר יִחְנְכֶנּוּ :
 6. וּמִי-הָאִישׁ
 אֲשֶׁר נָטַע פֶּרֶם
 וְלֹא הִקְלוֹ
 יֵצֵא וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ
 פֶּן-יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
 וְאִישׁ אֲחֵר יִקְדֶּנּוּ :
 7. וּמִי-הָאִישׁ
 אֲשֶׁר אָרְשׁ אִשָּׁה
 וְלֹא קָחָהּ
 יֵצֵא וְיָשֵׁב לְבֵיתוֹ
 פֶּן-יָמוּת בַּמִּלְחָמָה
 וְאִישׁ אֲחֵר יִקְחֶנָּה :
 8. וְנִסְפוּ הַשְּׂטָרִים
 דַּבְּרוּ }
 אֶל-הָעָם
 וְאָמְרוּ
 מִי-הָאִישׁ
 הַיָּרֵא וְהַלֵּבָב

to do to his brother:
 and thou shalt put away
 the evil
 from the midst of thee.
 20. And those that
 remain
 shall hear, and fear,
 and they shall do no
 more
 like this evil thing
 in the midst of thee.
 21. And thy eye shall not
 plty; ¹soul [shall go] for ²soul,
 eye for eye,
 tooth for tooth,
 hand for hand,
 foot for foot.
 כ
 1. When thou goest forth
 to the battle
 against thy enemy,
 and thou seest horse[s],
 and chariot[s],
 [and] a people more
 than thou,
 thou shalt not be afraid
 of them;
 for I am the Lord thy
 God,
 who brought thee up
 out of the land of Egypt.
 2. And it shall be,
 when you draw near
 unto the battle,
 that the priest shall
 approach
 and speak unto the
 people;
 3. And he shall say unto
 them:
 Hear, O Israel,
 you draw near to-day
 to the battle
 against your enemies;
 let not your heart faint;
 fear not.

לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו
 וּבְעֵרַת הָרָע
 מִקִּרְבְּךָ :
 20. וְהַגִּישָׁאִים
 יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ
 וְלֹא-יַסְפּוּ לַעֲשׂוֹת
 עוֹד }
 כַּדָּבָר הַרָע הַזֶּה
 בְּקִרְבְּךָ :
 21. וְלֹא תִחּוֹם עֵינֶיךָ
 נַפְשׁ בְּנַפְשׁ
 עֵין בְּעֵין
 שֵׁן בְּשֵׁן
 יָד בְּיָד
 רֶגֶל בְּרֶגֶל :
 כ
 CAP. XX.
 1. כִּי-תֵצֵא לַמִּלְחָמָה
 עַד-אֹיְבֶיךָ
 וְרִאִיתָ סוּס וְרֶכֶב
 עִם רֵב כַּמְרֹךְ
 לֹא תִירָא מֵהֶם
 כִּי-יְיָ אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
 הַמַּעֲלֶה
 מִמִּצְרָיִם מִצְרָיִם :
 2. וְהָיָה
 כַּכְּרֹכְכֶם
 אֲדִי-הַמִּלְחָמָה
 וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן
 וְדַבֵּר אֶל הָעָם :
 3. וְאָמַר אֲדָבָהם
 שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם קֹרְבִים הַיּוֹם
 לַמִּלְחָמָה
 עַד-אִיְבֵיכֶם
 אַל-יִרְדָּה לְבַבְכֶם
 אַל-תִּירְאוּ

1) Or, life. 2) Or, be confused. 3) Or, help. 4) Or, redeemed it.

14. Thou shalt not remove the landmark of thy neighbor, which they of old time have set, in thy inheritance, which thou shalt inherit in the land, which the Lord thy God gives thee to possess it.

15. One witness shall not rise up against a man for any iniquity, or for any sin, in any sin that he sins; upon the testimony of two witnesses, or upon the testimony of three witnesses shall a matter be established.

16. When an unrighteous witness rises up against a man to testify against him of wrong-doing;

17. Then shall stand the two men that have the controversy before the Lord, before the priests and the judges who shall be in those days;

18. And the judges shall inquire diligently; and, behold, [if] the witness [be] a false witness, he has testified falsehood against his brother;

19. Then you shall do to him, as he had thought

14. לֹא תִסֵּוּ גְבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר נָבְרוּ רֵאשִׁימֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ דְרֹשְׁתָּהּ :

15. לֹא יָקוּם עִדּוּן בְּאִישׁ דָּבָר וְכָל-עֵוֹן וְכָל-פְּשָׁעַת בְּכָרְתוּמָא אֲשֶׁר יַחֲטֵא עַד-פִּי אֶשְׁנֵי עֵדִים אִוְ עַד-פִּי שְׁרֵשֶׁה-עֵדִים יָקוּם דְּבָר : 16. כִּי-יָקוּם עַד-חָמָס בְּאִישׁ לַעֲזוֹת בּוֹ סָרָה : 17. וְעָמְדוּ שְׁנֵי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לִתְּמֵם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה וְלִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְחַשְׁפָּאִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם : 18. וְרִשְׁעֵי הַחֲפָטִים יִחַטֵּב וְהִנֵּה עַד-שֹׁקֵר הָעַד שֹׁקֵר עָנָה בְּאָחִיו : 19. וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כְּבָאִשֶׁר חָמָם

all this commandment to do it, which I command thee to-day, to love the Lord thy God, and to walk in his ways always;

then thou shalt add for thee three cities more unto these three.

10. That [there] be not shed innocent blood in the midst of thy land, which the Lord thy God gives thee [for] an inheritance, and blood-guiltiness be brought upon thee.

11. But when a man is an enemy to his neighbor, and he lies in wait for him, and rises up against him, and smites him mortally that he dies, and he flees unto one of these cities.

12. Then shall send the elders of his city, and they shall fetch him from there, and they shall deliver him into the hand of the avenger of the blood, that he may die.

13. Thy eye shall not pity him; but thou shalt put away the innocent blood from Israel, that it may be well with thee.

אֶת-כָּל-הַצִּוִּיּוֹת הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ אֲשֶׁר אֶנְכֵּן כְּצִוְיָהּ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָיו כְּדֵרֹשְׁתָּם וְנִסַּפְתָּ לָהּ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה : 10. וְלֹא יִשָּׁפַךְ דַּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ חָמָס : 11. וְכִי-יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנְאֵי לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכְהוּ נַפְשׁוֹ וְנָמַת וְיָמָס אֶל-אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה : 12. וְשִׁלְחוּ וְזָקְנוּ עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֲלֵי הַדָּם וְנָמַת : 13. לֹא-תַחֲמוֹם עֵינֶיךָ עָלָיו וּבְעֵרַת וּבְסִחָתְךָ מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לְךָ :

1) I. e., the shedding of innocent blood. 2) Heb., the first. 3) Heb., mouth. 4) Or, rebellion; Heb. turning away.

which has not drawn
in the yoke:

אֲשֶׁר לֹא-מִשְׁכָּה
בְּעַל :

4. And the elders of that
city shall bring down

4. וְהוֹרְדוּ זְקֵנָיו
הָעִיר הַהוּא

the heifer
unto a 'valley with run-
ning water,
which is neither plowed
nor sown,

אֶת-הָעֵגֶלָה
אֶל-נַחַל אֵימָן
אֲשֶׁר לֹא-יִעֲבֹד בוֹ
וְלֹא יִרְעַע

and they shall break
there the heifer's neck
in the valley,

וְעִרְפוּ-שֵׁם אֶת-
הָעֵגֶלָה
בְּנַחַל :

5. And [there] shall come
near the priests,
the sons of Levi;

5. וְנִגְשׂוּ הַכֹּהֲנִים
בְּנֵי לֵוִי

for them has chosen
the Lord thy God
to minister unto him,

כִּי יָבֵר בְּחֵר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשֵׁרְתּוֹ

and to bless in the name
of the Lord;
and according to their
word shall be
every controversy and
every 'plague.

וּלְבָרְכָהּ בְּשֵׁם יְהוָה
וְעַל-פִּיָּהֶם יִהְיֶה
כָּדֵרִיב וְכָל-נֹעַע :

6. And all the elders
of that city,

6. וְכָל זְקֵנֵי
הָעִיר הַהוּא

who are nearest unto
the slain person,
shall wash their hands
over the heifer

הַקְּרִבִּים אֶל-הַחֲלָל
יְרַחֲצוּ אֶת-יְדֵיהֶם
עַל-הָעֵגֶלָה

whose neck was broken
in the valley,
מִפְּסִיר

הַשְּׂרוּפָה בְּנַחַר
מִפְּסִיר

7. And they shall 'com-
mence
and say:

7. וְעָנוּ
וְאָמְרוּ

Our hands have not shed
this blood,

יְדֵינוּ לֹא שִׁפְכָה
אֶת-הַדָּם הַזֶּה

and our eyes have not
seen [it].

וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ :

8. Forgive (to) thy
people Israel,
whom thou hast
redeemed, O Lord,
and lay not innocent
blood

8 בְּפָרֹאֲעוֹתָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר-פָּדִיתָ יְהוָה
וְאִרְשַׁתָּו דָּם נָקִי

in the midst of thy
people Israel;
and the blood shall be
forgiven to them.

בְּקִרְבַּ עַמֶּיךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִפְּסַר לָהֶם הַדָּם :

to take it,

thou shalt not destroy
its tree[s]
by wielding an axe
against them;
for of them thou mayest
eat,
and thou shalt not cut
them down;
for is the tree of the
field man,
that it should be
besieged of thee?
20. Only a tree

לְתַפְּטֶהָ

לֹא-תִשְׁחִית אֶת-עֵצֶיהָ
לְנַחַם עֲלֵיוּ בְּרִיזוֹ
כִּי מִפִּנְנוּ תֹאכְלָהּ
וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת
כִּי הָאָדָם עִץ הַשָּׂדֶה
לְכַאֲ מִפְּנֵיהָ בְּמִצּוֹר :
20. רַק עֵץ

[of] which thou knowest
that it is not a tree for
food,
that thou mayest de-
stroy and cut down;
and thou shalt build
bulwarks
against the city
which makes with thee
war,
until it fall.

אֲשֶׁר-יָדָעַתָּה
כִּי לֹא-עֵץ מִאֲכָלָהּ
הוּא
אֵתוֹ תִשְׁחִית וְכִרְתָּ
וּבְנִיתָ מִצּוֹר
עַל-הָעִיר
אֲשֶׁר-הוּא עִשְׂתָּה עִמָּךְ
מִלְחָמָה
עַד רִדְתָּהּ :

כא

CAP. XXI.

1. If a slain person be
found
in the land

1. כִּי יִמָּצֵא הַלָּד
בְּאֶרֶצְךָ

which the Lord thy God
gives thee to possess it,
lying in the field,

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ
נֶפֶל בַּשָּׂדֶה

[and] it be not known
who has smitten him;

לֹא נֹדַע
כִּי הִכָּהוּ :

2. Then shall come forth
thy elders
and thy judges,

2. וַיֵּצְאוּ זְקֵנֶיךָ
וְשֹׁפְטֶיךָ

and they shall measure
unto the cities
which are round about
the slain person.

וַיִּדְדוּ אֶל-הָעָרִים
אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֲלָל :

3. And it shall be,
[that] the city

3. וְהָיָה
הָעִיר

which is nearest unto
the slain person,

הַקְּרִבָּה אֶל-הַחֲלָל

[even] the elders of
that city shall take

וְזָקְנָיו
וְזָקְנֵי הָעִיר הַהוּא

a heifer of [the] herd,

עֵגֶלְתָּהּ בְּקָר

which has not been
wrought with,

אֲשֶׁר לֹא-עָבַד בָּהּ

1) Heb., it. 2) Or, to employ [them] in the siege; Heb., to come before thee in the siege. 3) Heb., falling. 4) Or, rough valley. 5) Or, injury; or, stroke. 6) Heb., answer.

and the cattle.
and all that is
in the city.
[even] all its spoil.
thou shalt take for a
prey to thyself;
and thou shalt eat
the spoil of thy enemies.

which the Lord thy God
has given to thee.

15. Thus shalt thou do
to all the cities

which are very far off
from thee.

which are not of the
cities of these nations.

16. But

of the cities of these
peoples,
that the Lord thy God
gives thee [for] an
inheritance,
thou shalt not save alive
any soul.

17. But thou shalt utterly
destroy them;

the Hittite, and the
Amorite,
Canaanite, and the
Perizzite,
the Hivite, and the
Jebusite:

as the Lord thy God
has commanded thee:

18. In order that they
teach you not

to do
according to all their
abominations,
which they have done,
to their gods;
and you would [thus] sin

against the Lord your
God.

19. When thou besigest
a city

many days,

to make war against it

וּחִבְהֵמָה

וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה

בְּעִיר

כָּל־שִׁלְלָהּ

תִּקְחֵךָ לְךָ

וְאָכַלְתָּ

אֶת־שִׁבְלֵי אֹיְבֶיךָ

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה

אַל־תִּיהֶי לְךָ :

15. כִּן תַּעֲשֶׂה

לְכָל־הָעָרִים

הַרְחַקְתָּ מִמֶּנּוּ מֵאֹד

אֲשֶׁר־לֹא־מֵעָרֵי

הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּהֶם־הֵנָּה :

16. בַּק

מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נָתַן לְךָ נַחֲלָה

לֹא תַחְיֶיהָ בְּרֵשׁוֹמָה :

17. בִּי־הַחֲרֹם

תַּחְרִינֵם

הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי

הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי

הַחִיטִי וְהַיְבוּסִי

כָּאֲשֶׁר צִוָּךְ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

18. לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־

יִלְמְדוּ אֶתְכֶם

לַעֲשׂוֹת

כָּכָל הַרְשָׁעוֹתֵיכֶם

אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם

וַתִּמְאַתֶּם

לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

19. בִּי־תַצּוֹר אֶל־עִיר

יָמִים רַבִּים

לְהִדְחֵם עָלֶיהָ

let him go and return to
his house.

lest the cause to melt

the heart of his brethren

as his heart.

9. And it shall be,

when the officers have
finished

to speak unto the people.

that they shall appoint

captains of hosts

at the head of the people.

10. When thou drawest
near

unto a city

to fight against it.

then proclaim peace
unto it.

11. And it shall be,

if it make thee an answer
of peace.

and it open to thee.

then it shall be,

[that] all the people

that are found therein

shall become tributary
to thee.

and they shall serve thee.

12. But if it will make
no peace

with thee.

and will make against
thee

war.

then thou shalt besiege
it.

13. And when the Lord
thy God delivers it

into thy hand.

then thou shalt smite

every male thereof

with the edge of the
sword.

14. But the women, and
the little ones,

יִלְךָ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ

וְלֹא יִמָּס

אֶת־לִבְבֵי אַחֵיו

כְּלִבְבוֹ :

9. וְיִהְיֶה

כְּבִלְתֵי הַשְּׂמָרִים

וְדַבְּרֵךָ אֲלֵיהֶם

וַיִּקְרְנוּ

שָׂרֵי צְבָאוֹת

בְּרָאשׁ הָעָם :

שְׂבִיעִי

10. בִּי־תִקְרַב

אֶל־עִיר

לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ

וּמְרָאֵת אֲלֶיהָ

לְשָׁלוֹם :

11. וְיִהְיֶה

אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶהָ

וּפְתַחֶהּ לְךָ

וְיִהְיֶה

כָּל־הָעָם

הַנִּמְצָא־בָהּ

יִהְיוּ לְךָ לְמָס

וַיַּעֲבֹדוּךָ :

12. וְאִם־לֹא תִשְׁלֹם

עִיךָ

וַיַּעֲשֶׂתָהּ עִמּוֹ

מִלְחָמָה

וְצָרְתָּ עָלֶיהָ :

13. וְנִתְּנָה יְהוָה

אַל־תִּיהֶי

בְּיָדְךָ

וְהִכִּיתָ

אֶת־כָּל־זָכוֹרָהּ

כְּפִי־חֶרֶב :

14. בַּק־הַנְּשִׁים וְהַטְּףָה

1) Or, his brethren's heart melt as, etc. 2) Or, any thing that breathes. 3) Or, devote. 4) Or, in making, etc.

or his sheep
go astray,
and hide thyself from
them;
thou shalt surely bring
them back
to thy brother.

או את-שׂוֹי
נִדְחִים
וְהִתְעַלְמִתָּ מֵהֶם
הַשֵּׁב תְּשִׁיבָם
לְאָחִיךָ :

2. But if thy brother be
not high unto thee,

2. { וְאִם-לֹא קָרוֹב
אָחִיךָ אֵלֶיךָ

or thou know him not,
then thou shalt bring it
into thy house.

וְלֹא יָדַעְתּוּ
וְאִם סָפַתוּ

and it shall be with thee

אֶל-תֵּינֶה בֵּיתְךָ
וְהָיָה עִמָּךְ

until thy brother seek
after it,
then thou shalt restore
it to him.

עַד דְּרִשׁ אָחִיךָ אֹתוֹ
וְהִשְׁבִּיתוּ לוֹ :

3. And so shalt thou do
with his ass;

3. וְכִן תַּעֲשֶׂה לְחִמְרוֹ
וְכִן תַּעֲשֶׂה

and so shalt thou do

לְכָל מְצֻטָּה
וְכִן תַּעֲשֶׂה

with every lost thing of
thy brother's,
which he has lost,

לְכָל-אֲבֵדֹת אָחִיךָ
אֲשֶׁר-תֵּאבֵד מִמֶּנּוּ

and thou hast found it;
thou mayest not hide
thyself.

וּמִצְאָתָהּ
כִּי תֹכֵד לְהִתְעַלֵּם :

4. Thou shalt not see

4. לֹא-תִרְאֶה
אֶת-חִמְרוֹ אָחִיךָ

thy brother's ass
or his ox

אוֹ שׂוֹרוֹ
וְפָלִים בְּדַרְךָ

fallen down by the way,
and hide thyself from
them;

וְהִתְעַלְמִתָּ מֵהֶם
הֵקֵם תִּקְוִים עִמָּךְ :

thou shalt surely help
him to lift them up again.

5. The apparel of a man
shall not be

5. { לֹא-יִהְיֶה כְּלִי-
נָקֵר

upon a woman,

עַל-אִשָּׁה
וְרֵא יִדְבֹשׁ נָקֵר

and a man shall not
put on
a woman's garment;

שְׂמֵת אִשָּׁה
כִּי תִשְׂבֵּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ

for an abomination to
the Lord thy God
is every one that does
these.

כָּל-עֲשֵׂה אֲלֵהּ :

6. When a bird's nest
chances to be
before thee

6 כִּי יִקְרָא קֶן-צִפּוֹר
לְפָנֶיךָ

his father and his
mother,
and they shall bring him
out
unto the elders of his
city,
and unto the gate of his
place;

20. And they shall say
unto the elders of his
city:
This our son

is stubborn and rebel-
lious,
he hearkens not to our
voice;
[he is] a glutton, and a
drunkard.

21. And [there] shall
stone him
all the men of his city
with stones,
that he die;

and thou shalt put away
the evil
from the midst of thee;
and all Israel
shall hear, and fear.

יִשְׁנִי

22. And when [there is]
in a man
a sin worthy of death,
and he is put to death,

and thou hangest him
upon a tree;
23. [Then] shall his car-
cass not remain all night
upon the tree,

but thou shalt surely
bury him
the same day;
for the curse of God
is he that is hanged;

that thou defile not
thy land
which the Lord thy God
gives thee [for] an
inheritance.

כב
1. Thou shalt not see
thy brother's ox.

אָבִיו וְאִמּוֹ
וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ
אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ
וְאֶל-שַׁעַר מְקוֹמוֹ :

20. וַיֹּאמְרוּ
אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ
בְּנֵנוּ זֶה

סוֹרֵר וְכֹזֵב
אֵינּוּ שֹׁמֵר בְּקִלְנוֹ
זוֹקֵק וְסָבֵא :

21. וְדָמָהוּ
כָּל-אֲנָשֵׁי עִירוֹ
בְּאֲבָנִים
וְנָתַת

וּבְעֵרְתָּ הָרָע
מִקֶּרְבְּךָ
וְכָל-יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ :

יִשְׁנִי

22. וְכִי-יִהְיֶה בְּאִישׁ
חַטָּא מִשְׁפַּט-מוֹת
וְהוֹמַת

וְהָקִית אֹתוֹ עַל-עֵץ ;
32. לֹא-תֵלֵן נִבְרָתוֹ
עַל-הָעֵץ

כִּי-מִבְּרָתוֹ תִקְבְּרֵנוּ
בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי-קִלְקַלְתָּ אֱלֹהִים
תְּלוּ

וְלֹא תִטְמֵא
אֶת-אֲדַמְתְּךָ
אֲשֶׁר יִתֶּנָּה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ נַחֲלָה :

כב
1. לֹא-תִרְאֶה
אֶת-שׂוֹר אָחִיךָ

1) Heb., which is lost of him.

but thou shalt not sell }
her as a 'slave, }
for money;

thou shalt not deal with
her as a 'slave,
because thou hast
humbled her.

15. When a man has
two wives,
the one beloved,

and the other hated,
and they have borne
him children,
[both] the beloved and
the hated,
and the first-born son is
of the hated;

16. Then it shall be,
in the day that he
divides as inheritance
[among] his sons

that which he has,
he may not make [as]
first-born
the son of the beloved

*before the son of the
hated, the first-born;

17. But the first-born,
the son of the hated,
he shall acknowledge,

to give him a double
portion
of all that is found with
him;
for he is the beginning
of his strength;
to him belongs the right
of first-birth.

18. When a man has
a stubborn and a rebel-
lious son,
who hearkens not

unto the voice of his
father,
or unto the voice of his
mother,
and they chasten him

and he hearkens not
unto them;
19. Then shall lay hold
on him

וּמָכַר
לֹא-תִמְכְרֶנָּה
בְּכֶסֶף

לֹא-תִתְעַמְרָה עִי
פָּתַח אִשְׁרָךְ עֵינֶיהָ :
15. בִּי תִהְיֶינָה לְאִישׁ
שְׁתֵּי נָשִׁים

הָאֶחָת אֲהוּבָה
וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה
וַיִּלְדוּ-לוֹ בָנִים
הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה
וְהַיְבֵן הַבְּכוֹר
לְשֵׁנִיאָה :

16. וְהָיָה
בְּיוֹם הַחֵילוּ
אֶת-בָּנָיו

אֶת אִשְׁרֵי-יְהוָה לוֹ
לֹא יוֹכֵר לְבָכֹר
אֶת-בְּכוֹר-הָאֲהוּבָה
עַל-פְּנֵי בֶן

הַיְשָׁנוּאָה חֲבֵכֹר :
17. בִּי אֶת-הַבְּכוֹר
בְּנוֹ-הַשְּׂנוּאָה
יִכְרֹר

רֵת לוֹ פֶּן שִׁנְיִם
כָּל אִשְׁרֵי-יָמָא לוֹ
כִּי-הוּא אֶרְאֶשׁתֵּי אָנֹו
לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה :
18. בִּי-יִתְּקָה לְאִישׁ
בֶּן סוֹרֵר וּמוֹדֵה

אֵינֶנּוּ שֹׁמְעִים
בְּקוֹל אָבִיו
וּבְקוֹל אִמּוֹ
וַיִּסְרוּ אֹתוֹ
וְלֹא יִשְׁמָע אֲלֵיהֶם :

19. וְתִפְשֶׁהוּ בּוֹ

9. And thou shalt put
away
the innocent blood¹
from the midst of thee,
when thou shalt do that
which is right
in the eyes of the Lord.

KI THETZAY

10. When thou goest
forth to the battle
against thy enemies,
and the Lord thy God
delivers² them
into thy hand,

and thou takest captives
of³ them,
11. And thou seest among
the captives
a woman of beautiful
form,
and thou hast a desire
unto her,
and wouldest take her
to thee to wife.

12. Then thou shalt
bring her
into thy house;
and she shall shave her
head,
and⁴ pare
her nails.

13. And she shall put off
the raiment of her
captivity
from her,
and she shall remain in
thy house,
and⁵ weep

[for] her father and her
mother
a full month;⁶
and after that
thou shalt go in unto
her,
and be her husband,
and she shall be⁷ thy
wife.

14. And it shall be,
if thou have no delight
in her,
then thou shalt let her
go whither she will;

9. וְאִתָּהּ תִּבְעַר
הַדָּם הַנָּקִי
מִקֶּרְבְּךָ
כִּי-תַעֲשֶׂה יְהוָה
בְּעֵינֵי יְהוָה :

כִּי תִצְאָה

10. כִּי-תֵצֵא לְמִלְחָמָה
עַל-אֹיְבֶיךָ
וַנִּתְּנֶנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדְךָ

וְשָׁבִית שָׂבִיּוֹת :
11. וְרָאִית בַּשְּׂבִיּוֹת
אִשְׁתִּי יְפֵת-תֹּאֵר
וְהִשְׁקַמְתָּ בָּהּ
וּבְקַבְּלָתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה :

12. וְהִבֵּאתָהּ
אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ
וְגִלְחָה אֶת-רֹאשָׁתָּהּ
וְשִׁפְטָהּ
אֶת-צַפְרֵנֶיהָ :

13. וְהִסִּירָה
אֶת-שִׂמְלַת שְׂבִיּוֹתָהּ
מֵעָלֶיהָ
וַיִּשְׁבֶּה בְּבֵיתְךָ
וּבְכֹתֶהּ
אֶת-אָבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ

יָבַח יָמִים
וְאַחֲרַיִם
תָּבוֹא אֲלֶיהָ
וּבְגִלְתָּהּ
וְהָיָה לָּךְ לְאִשָּׁה :

14. וְהָיָה
אִם-לֹא תִשְׂמָחָהּ
וַיִּשְׁחָתְתָהּ לְנַפְשָׁהּ

1) I. e., the [guilt of] innocent blood. 2) Heb., him. 3) Or, dress; or, let grow. 4) Or, bewail. 5) Heb., a month days. 6) Heb., to thee for a wife. 7) Or, chattel. 8) Or, during the life time of the, etc.

[of] Mesopotamia,
to curse thee.

6. But the Lord thy God
would not

(to) hearken unto Bil'am;
and the Lord thy God
turned

to thee

the curse into a blessing,
because the Lord thy
God loved thee.

7. Thou shalt not seek
their peace nor their
welfare
all thy days
for ever.

8. Thou shalt not abhor
an Adomite;
for he is thy brother;

thou shalt not abhor an
Egyptian;
because thou wast a
sojourner
in his land.

9. [The] children
that are born unto them
[in] the third generation
may enter of them
into the assembly of
the Lord

10. כי תצא מתנה על איביך ונשמרת
מכל דבר רע: 11. כיהינה בך איש אשר
לא יהיה מהגור מקרבת לילה ויצא אל-
מחויז למחנה לא יבא אל-תוך המחנה:

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

אבם נהרים
לקללך:

6. ולא אכה יהוה
אלהיך
לשמע אל בלעם
ונהפך יהוה אליה

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

את הקללה לברכה
כי אהבה
יהוה אליה:
7. לא תדרש
שלטם ומכתבם
כל-ימיה
לעולם:

8. לא תמשך אדמי
כי אחיה הוא
לא-תתעב מצרי
כי-גור הויה
בארצו:

9. בנים
אשר-יוולדו להם
דור שלישי
יבא להם
בסנה יהוה:

10. כי תצא מתנה על-איביך ונשמרת
מכל דבר רע: 11. כיהינה בך איש אשר
לא יהיה מהגור מקרבת לילה ויצא אל-
מחויז למחנה לא יבא אל-תוך המחנה:

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

10. כי תצא מתנה על-איביך ונשמרת
מכל דבר רע: 11. כיהינה בך איש אשר
לא יהיה מהגור מקרבת לילה ויצא אל-
מחויז למחנה לא יבא אל-תוך המחנה:

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

21. והיה לפנות ערב ירתינ במים ויבא
השמש יבא אל-תוך המחנה: 13. ויד
תהיה לך מחויז למחנה ויצאת שמה
חויז: 14. ויתר תהיה לך על-אוגד והיה
בשבתך חויז ותפרתה ביה ושבתך וכסית

הנער המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר-שכב עמה
לברו: 26. ולנער לא-תעשה דבר אין
לנער חטא מות כי באשר יקום איש
על-דעהו ודעתו נפש בן הדבר תהיה:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

27. כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה: 28. פרימציא
איש נער בתולה אשר לא-ארשה
ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29. ונתן
האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים
כסף ולו-תתנה לאשה פתח אשר
ענה לא-יוכל שלחה פל-ימיו:

CAP. XXIII. כנ

1. לא יקח איש את-אשת אביו ולא יגדה
פגמ אביו: 2. לא יבא פגוע-דבה וברות
שפכה בקהל יהוה: 3. לא יבא ממזר
בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו
בקהל יהוה:

4. לא יבא
עמוני ומואבי
בקהל יהוה
גם דור עשירי
לא יבא להם
בקהל יהוה
עד-עולם:

4. לא יבא
עמוני ומואבי
בקהל יהוה
גם דור עשירי
לא יבא להם
בקהל יהוה
עד-עולם:

4. לא יבא
עמוני ומואבי
בקהל יהוה
גם דור עשירי
לא יבא להם
בקהל יהוה
עד-עולם:

4. לא יבא
עמוני ומואבי
בקהל יהוה
גם דור עשירי
לא יבא להם
בקהל יהוה
עד-עולם:

4. לא יבא
עמוני ומואבי
בקהל יהוה
גם דור עשירי
לא יבא להם
בקהל יהוה
עד-עולם:

5. Because they did not
meet you
with bread and with
water
in the way,
when you came forth
out of Egypt;
and because he hired
against thee
Bil'am the son of Be'or,
from Pethor

5. Because they did not
meet you
with bread and with
water
in the way,
when you came forth
out of Egypt;
and because he hired
against thee
Bil'am the son of Be'or,
from Pethor

5. Because they did not
meet you
with bread and with
water
in the way,
when you came forth
out of Egypt;
and because he hired
against thee
Bil'am the son of Be'or,
from Pethor

5. Because they did not
meet you
with bread and with
water
in the way,
when you came forth
out of Egypt;
and because he hired
against thee
Bil'am the son of Be'or,
from Pethor

5. Because they did not
meet you
with bread and with
water
in the way,
when you came forth
out of Egypt;
and because he hired
against thee
Bil'am the son of Be'or,
from Pethor

1) Heb., Aram-naharaim.

13. כִּי־יִקַח אִישׁ אִשָּׁה וְבָא אֵלֶיהָ וּשְׂנֵאָהָ :
 14. וְשָׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ
 שְׁנֵים־רֵעַ וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת זָכַחְתִּי
 וְאָקֻרְב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים :
 15. וְלָקַח אִבְנֵי הַנְּעֻרָ* וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת־
 בְּתוּלֵי הַנְּעֻרָ* אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה :
 16. וְאָמַר אִבְנֵי הַנְּעֻרָ* אֶל־הַזִּקְנִים אֶת־
 בְּתִי נָתַתִּי כְּאִשׁ הַזֶּה הָאִשָּׁה וַיִּשְׁנֵאָהָ :
 17. וְהִנֵּה־הוּא שָׁם עֲלִילַת דְּבָרִים לֵאמֹר
 לֹא־מָצָאתִי לְבִתְךָ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי
 בְּתִי וּפְרָשׁוּ הַשְּׂמֵלָה לְפָנֵי זִקְנֵי הָעִיר :
 18. וְלָקַחוּ זִקְנֵי הָעִיר־הַזֹּאת אֶת־הָאִשָּׁה
 וַיִּסְרוּ אֹתָהּ : 19. וְעָנְשׁוּ אֹתָהּ מֵאַחַד בְּסוֹף
 וַנִּתְּנֵי לְאִבְנֵי הַנְּעֻרָה בִּי הוֹצִיֵא שְׁנֵים־רֵעַ עַל
 בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלֹד־תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא־יִכָּלַל
 לְשִׁלְחָהּ כָּל־יָמֶיהָ : 20. וְאִם־אָמַת הִי הִיא
 הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנְעֻרָ* :
 21. וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנְּעֻרָ* אֶל־פֶּתַח בֵּית־
 אֲבִיהָ וְסָקְלוּהָ אֲנָשֵׁי עִירָהּ בְּאֶבְנִים וּמִתָּה
 בִּי־עֲשֵׂתָה נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזִנוּת בֵּית
 אֲבִיהָ וּבְעֵרַת הָרַע מִסָּרְבָּד : 22. כִּי־
 יִמְצָא אִישׁ שֶׁכֶּבֶד אִם־אִשָּׁה בְּעֵלַת־פֶּעַל
 וּמִתּוֹגֵם־שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֶּׁכֶּב עִם־
 הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֵרַת הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל :
 23. כִּי יִהְיֶה נְעֻרָ* בְּתוּלָה מֵאֶרְשֵׁהּ
 לְאִישׁ וּמִצָּאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשֶׁכֶב עִמָּה :
 24. וְהוֹצִאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר
 הָעִיר הַהוּא וְסָקַלְתֶּם אֹתָם בְּאֶבְנִים וּמִתּוֹ
 אֶת־הַנְּעֻרָ* עַל־דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה
 כְּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־דָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה
 אֶת־אִשָּׁת רַעְיוֹ וּבְעֵרַת הָרַע מִסָּרְבָּד :
 25. וְאִם־בַּשָּׂדֶה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת־

in the way,
 on any tree,
 or upon the ground,
 [with] young ones or
 eggs,
 and the mother sitting
 upon the young,
 or upon the eggs,
 thou shalt not take the
 mother
 with the 'young;
 7. Thou shalt surely let
 go
 the mother,
 but the 'young thou
 mayest take to thyself;
 in order that it may be
 well with thee,
 and that thou mayest
 prolong [thy] days.
 שְׁלֵישׁ
 8. When thou buildest
 a new house,
 then thou shalt make a
 battlement
 for thy roof;
 that thou bring not
 blood
 upon thy house,
 if any one fall from it.
 9. Thou shalt not sow
 thy vineyard
 [with] two kinds of seed;
 that [there] be not
 forfeited
 the *whole fruit of the
 seed
 which thou hast sown,
 and the produce of the
 vineyard.
 10. Thou shalt not plow
 with an ox and with an
 ass together.
 11. Thou shalt not wear a
 mingled stuff,
 wool and linen together.
 12. Fringes thou shalt
 make thee
 upon the four corners
 of thy vesture,
 wherewith thou coverest
 thyself.

בְּדֶרֶךְ
 בְּכֹל־עֵץ
 אוֹ עַל־הָאָרֶץ
 אִפְרוּחִים אוֹ בָּיִצִים
 וְהָאִם רֹבֶצֶת
 עַל־הָאִפְרוּחִים
 אוֹ עַל־הַבָּיִצִים
 לֹא־תִקַח הָאִם
 עִל־הַבָּיִצִים :
 7. שְׁלַחַת הַשְּׂמֵלָה
 אֶת־הָאִם
 וְאֶת־הַבָּיִצִים תִּקַּח לְךָ
 כִּמְצוֹן יָטִב לְךָ
 וְהִאֲרַכְתָּ יָמֶיךָ :
 שְׁלִישִׁי
 8. כִּי תִבְנֶה
 בַּיִת חֲדָשׁ
 וְעָשִׂיתָ מִצְעָה
 לְגִיחֶךָ
 וְלֹא־יִשָּׁפֹךְ דָּמִים
 בְּבֵיתְךָ
 כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ :
 9. לֹא־תִזְרַע בְּרִמָּה
 כְּלָאִים
 פֶּן־תִּקְדַּשׁ
 הַמַּגָּעָה הַזֶּרַע
 אֲשֶׁר תִּזְרַע
 וְתִבְזֹאת הַכֶּרֶם :
 10. לֹא־תִחְרַשׁ
 בַּשֹּׁר וּבַחֲמֹר יַחְדָּו :
 11. לֹא תִכְבֵּשׁ שְׁעָמֹנָו
 צֹמֵר וּפְשִׁטִים יַחְדָּו :
 12. בְּדָלִים תַּעֲשֶׂה־לְךָ
 עַל־אַרְבַּע כַּנְּפוֹת
 כְּסוּתְךָ
 אֲשֶׁר תִּכְסֶה־בָּהּ :

1) Heb., children. 2) Or. defiled; Heb., consecrated. 3) Heb., fulness.

one year,

and he shall cheer his wife whom he has taken.

6. None shall take to pledge the mill or the upper millstone; for a [man's] life he takes to pledge.

7. When a man is found stealing a person of his brethren of the children of Israel,

and he deals with him as a slave, or he sells him;

then that thief shall die;

and thou shalt put away from the midst of thee,

8. Take heed

in the plague of leprosy, to observe diligently,

and to do according to all

that the priests, the Levites, shall teach you;

as I commanded them,

so you shall observe to do.

9. Remember

what the Lord thy God did

to Miriam,

by the way

as you came forth out of Egypt.

10. When thou dost lend any manner of loan,

thou shalt not go into his house to fetch his pledge

11. In the street thou shalt stand, and the man

to whom thou dost lend

שנה אחת

ושמח את-אשתו אשר-לקח :

6. לא-יחבל החים ורכב

כי-נפש הוא חבל : כי-ימצא איש

גנב נפש מאחיו מבני ישראל

והתעמר-בו והתמר-ו

ומכרו ומת הגנב הוא

ובערת הרע מקרבך :

8. השמר בנגע הצרעת

לשמר מאד וקטשות

ככל אשר-יורו אתכם

הכהנים הלויים באשר צויתם

תשמרו לעשות : 9. זכור

את אשר-עשה יהוה אלהיך

למרים בדרך

כצאתכם מצרים :

10. כיתתה ברעה משאת מאונכה

לא-תבא אל-ביתו לעבם עבמו :

11. בחוץ תעמד והאיש

אשר אתה נושה בו

that he shall write her

a bill of divorcement,

and he shall give [it] in her hand, and he shall send her out of his house.

2. And she shall depart out of his house, and she may go

and be [a wife] to another man.

3. And [if] the latter husband hate her,

and he write her a bill of divorcement,

and give [it] in her hand, and send her out of his house;

or if [there] die the latter husband,

who took her to himself as [his] wife;

may not her former husband,

who sent her away, (to) take her again

to be his wife, after she has been defiled;

for that is abomination before the Lord;

and thou shalt not bring [upon] the land,

which the Lord thy God gives to thee [for] an inheritance.

5. When a man takes a new wife,

he shall not go out in the army,

neither shall he be charged with any business;

he shall be free for his house

וקתב לה

ספר כריתת ונתן בידה

ושלחה מביתו : 2. ויצאה מביתו

והלכה והיתה לאיש-אחר :

3. וישנאה האיש האחרון

וקתב לה

ספר כריתת ונתן בידה

ושלחה מביתו או כי ימות

האיש האחרון אשר-לקחה לו

האשה :

4. לא-יובד בעלה הראשון

אשר-שלחה לשוב לקחתה

להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה

כיתועבה הוא לפני יהוה

ולא תחטא את-הארץ

אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה :

5. כיתקח איש אשה חדשה

לא יצא בצבא ולא יעבר עליו

לקרבנה

ואי יהיה קביתו

1) Or, cause to sin. 2) Or, nether or, etc. 3) Or, chattel. 4) Or, Without thou, etc.

shall succeed
 in the name of his brother that is dead, that his name be not blotted out from Israel.
 7. And if the man do not like to take his brother's wife, then his brother's wife shall go up to the gate, unto the elders, and she shall say: My husband's brother refuses to raise up to his brother a name in Israel; he does not want to perform the duty of husband's brother unto me.
 8. Then shall call him the elders of his city, and they shall speak unto him; and [if] he stand, and say: I do not like to take her;
 9. Then shall come nigh his brother's wife unto him before the eyes of the elders, and she shall pull his shoe from off his foot, and spit in his face; and she shall answer and say: Thus shall be done to the man that does not build the house of his brother.
 10. And his name shall be called in Israel:
 The house of the barefooted.

יָקוּם
 עַל-שֵׁם אָחיו הַמֵּת
 וְלֹא יִמְחָה שְׁמוֹ
 מִיִּשְׂרָאֵל :
 7. וְאִם-לֹא יִהְיֶה
 לָקַחַת אֶת-יְמֵתוֹ
 וְשָׁלַחַת יְבֵמֹתוֹ
 הַשָּׂעֵר הַזֶּה
 אֶל-הַזְּקֵנִים
 וְאָמְרָה
 מֵאֵן יִבְמִי
 לְהָקִים לְאָחיו שֵׁם
 בְּיִשְׂרָאֵל :
 לֹא אֶבְדֶּה יְבֵמִי :
 8. וְקָמוּ
 זְקֵנֵי-עִירוֹ
 וְדָבְרוּ אֵלָיו
 וְעָנָה
 וְאָמַר
 לֹא הִפְצֵיתִי לְקַחְתָּהּ :
 9. וְנִגְשָׁה
 יְבֵמֹתוֹ
 אֵלָיו
 לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים
 וְחָלְצָה נְעֻל
 מִעַד רַגְלוֹ
 וְרָקְעָה בְּפָנָיו
 וְעָנְתָה
 וְאָמְרָה
 כִּכֵּה יֵעָשֶׂה לְאִישׁ
 אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה
 אֶת-בַּיִת אָחיו :
 10. וְנִקְרָא שְׁמוֹ
 בְּיִשְׂרָאֵל
 בַּיֵּת חָדוּץ הַנֶּעֱלָה :

כה
 1. When [there] is a controversy between men, then they shall come unto the [court of] justice and they shall judge them; and they shall justify the righteous, and condemn the wicked.
 2. And it shall be, if the wicked man deserve to be beaten, then shall the judge cause him to lie down, and to be beaten before his face, according to his wickedness, by number.
 3. Forty stripes he may give him, he shall not exceed; lest, if he should exceed, and beat him above these [with] many stripes, then thy brother be rendered vile before thy eyes.
 4. Thou shalt not muzzle [the] ox when he threshes out [the grain].
 5. When brothers dwell together, and one of them dies, and he has no son, shall not be the wife of the dead without to a strange man; her husband's brother shall go in unto her, and take her to himself for a wife and perform the duty of a husband's brother.
 6. And it shall be, the first-born whom she bears,

U, AP. XXV.
 1. כִּי-יְהִיָּה רִיב
 בֵּין אָנָשִׁים
 וְנִגְשָׁה אֶל-הַמִּשְׁפָּט
 וְשִׁפְטוֹם
 וְהַצְדִּיקוּ אֶת-הַצְדִּיק
 וְהַרְשִׁיעוּ
 אֶת-הַרְשָׁע :
 2. וְהָיָה
 אִם-יִשְׂרָף הַכּוֹת הַרְשָׁע
 וְהִפְלִיג הַשֹּׁפֵט
 וְהִכְתּוּ לְפָנָיו
 כְּדִרְשָׁתוֹ
 כְּמִסְפָּר :
 3. אַרְבָּעִים יִכּוּ
 לֹא יִסֶּה
 פָּנֵי-יִסוֹף לְהַכְתּוֹ
 עַל-אַלְפָּה
 מִכֶּה רַבָּה
 וְנִקְלָה אַחֶיךָ
 לְעֵינֶיךָ :
 4. לֹא-תִחָסֵם טֹר
 כְּדִישּׁוֹ :
 5. כִּי-יִשְׁכּוּ אַחִים
 יחדו
 וּמִית אֶחָד מֵהֶם
 וּבֶן אֵין-לוֹ
 לֹא-תִהְיֶה
 אִשְׁת-הַמֵּת
 הַחַוְצָה
 לְאִישׁ זָר
 יְבֵמָה יָבֵא עָלֶיהָ
 וְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה
 וַיַּבְמֶה :
 6. וְהָיָה
 הַבְּכוֹר אֲשֶׁר מֵלֶד

1) I. e., the judges. 2) Or, loose.

the raiment of a widow¹ : **בְּגַד אֲרָמְנָה :**

18. But thou shalt remember that thou wast a bondman in Egypt, and the Lord thy God redeemed thee from there; therefore I command thee to do this thing.

19. When thou reapest in thy field, and thou hast forgotten a sheaf in the field, thou shalt not go again to fetch it; for the sojourner, for the fatherless, and it shall be; in order that the Lord thy God may bless thee in all the work of thy hands.

20. When thou beatest thy olive-tree, thou shalt not go over the boughs² again; for the sojourner, for the fatherless, and it shall be.

21. When thou gatherest the grapes of thy vineyard, thou shalt not glean [it] after thee; for the sojourner, for the fatherless, and it shall be.

22. And thou shalt remember that thou wast a bondman in the land of Egypt; therefore I command thee to do this thing.

18. וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה :

19. כִּי תִקְצֹר קִצְוֶיךָ בַּשָּׂדֶה וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא־תָשׁוּב לִקְחָתוֹ לְגֵר לִיתוֹם וְלֵאלְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ :

20. כִּי תִחַבֵּט זֵיתֶךָ לֹא תִפְאֵר אַחֲרָיָה לְגֵר לִיתוֹם וְלֵאלְמָנָה יִהְיֶה :

21. כִּי תִבְצֹר בְּרִמֶּה לֹא תִעֲזָל אַחֲרָיָה לְגֵר לִיתוֹם וְלֵאלְמָנָה יִהְיֶה :

22. וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנִי מְצַוֶּה לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה :

shall bring forth unto thee the pledge into the street.

12. And if he be a poor man, thou shalt not sleep with his pledge;

13. Thou shalt surely restore to him the pledge when the sun goes down, that he may sleep in his garment, and bless thee; and to thee it shall be righteousness before the Lord thy God.

14. Thou shalt not oppress a hired servant [that is] poor and needy, [whether he be] of thy brethren, or of thy sojourner[s] that are in thy land within thy gates.

15. In this day thou shalt give him his hire, and the sun shall not go down upon it; for he is poor, and upon it he sets his heart; that he cry not against thee unto the Lord, and it be sin in thee.

16. Fathers shall not be put to death for [their] children, neither shall children be put to death for [their] fathers; every man shall be put to death for his own sin.

17. Thou shalt not pervert the judgment of the sojourner, or of the fatherless, and thou shalt not take to pledge

וַיָּבִיֵא אֵלֶיךָ אֶת־הַעֲבוֹת הַחֻצוֹת :

12. וְאִם־אִישׁ עֲנִי הוּא לֹא תִשָּׁכַב בְּעַבְדוֹ ;

13. הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת־הַעֲבוֹת בְּכוּא הַשָּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׁלְמָתוֹ וּבְבָרְכֶךָ וְיָדָךְ תִּהְיֶה צְדָקָה לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

14. לֹא־תִשְׁעַק עֲבִיר עֲנִי וְאֲבוֹן מֵאַחֲיָה אוֹ מִגֵּר וְאִשֶּׁר בְּאֶרֶץ בְּשִׁעְרֶיהָ :

15. בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שִׁכְרוֹ וְלֹא־תִבּוֹא עָלָיו הַשָּׁמֶשׁ כִּי־עֲנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נִשְׂא אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא־יִקְרָא עֲלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְיִהְיֶה בְךָ חַטָּא :

16. לֹא־יוֹמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יוֹמְתוּ עַל־אָבוֹת אִישׁ בְּחַטָּאוֹ יוֹמְתוֹ ;

17. לֹא תִפְהַךְ מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תִתְכַּל

1) Or, lie down. 2) Or, the same day. 3) Heb., soul, 4) Or, justice due to the, etc. 5) Heb., after thee.

with a mighty hand,
and with an out-
stretched arm,
and with great terror,

and with signs, and with
wonders.

9. And he brought us

unto this place,

and he gave us

this land,

a land

flowing [with] milk and
honey.

10. And now,

behold, I have brought

the first

of the fruit of the ground

which thou hast given to
me, O Lord;

and thou shalt set it
down

before the Lord thy God,

and thou shalt prostrate
thyself

before the Lord thy God.

11. And thou shalt rejoice

in all the good

which the Lord thy God
has given to thee,

and to thy house,

thou, and the Levite.

and the sojourner that
is in the midst of thee.

12. When thou shalt
finish to tithe

all the tithe

of thy produce

in the third year,

the year of tithing,

then thou shalt give [it]
to the Levite,

to the stranger,

to the fatherless, and to
the widow,

that they may eat within
thy gates,

בְּיַד חֲזָקָה

וּבְזְרוֹעַ מְשֻׁטָּה

וּבְמִדְרָא נֹדֵד

וּבְאֵיאוֹת וּבְכִפְתָּיִם:

9 - וַיְבִיאֵנוּ

אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה

וַיִּתֵּן-לָנוּ

אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת

אָרֶץ

זֹבַת חֵלֶב וְדִבְשָׁה:

10. וְעַתָּה

הִנֵּה הֵבִיאֵי

אֶת-רֵאשִׁית

פְּרֵי הָאָדָמָה

אֲשֶׁר-נִתְּנָה לִי יְהוָה

וַיִּתְּנֵהוּ

לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ

לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

11. וְשִׂמְחֶתָ

בְּכָל-הַטּוֹב

אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ

וּלְבֵיתְךָ

אִמְתָּה וְחַלְלֵי

וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:

12. כִּי תִבְלֶה לַעֲשֹׂר

אֶת-כָּל-בְּעֵשֶׂר

תְּבוּאָתְךָ

בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית

שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂר

וְנָתַתָּה לְלוֹי

לְגֵר

בֵּיתוֹם וְכַלְמֻנָּה

וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ

and thou shalt say unto
him:

I profess this day

unto the Lord thy God,

that I am come unto
the land

[of] which the Lord has
sworn

to our fathers

to give [it] to us.

4. And the priest shall
take

the basket

out of thy hand,

and he shall set it down

before the altar

of the Lord thy God.

5. And thou shalt answer
and say

before the Lord thy God:

A wandering Syrian
was my father,

and he went down into
Egypt,

and he sojourned there

with a few men;

and he became there

a great nation,
mighty and numerous.

6. And the Egyptians
have done evil to us,

and they have afflicted
us,

and laid upon us

hard labor.

7. And we cried unto
the Lord

the God of our fathers,

and the Lord heard

our voice,

and he saw our affliction,

and our toil,

and our oppression;

8. And the Lord brought
us forth

out of Egypt

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

הִגַּדְתִּי הַיּוֹם

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

לְאֲבוֹתָינוּ

לָתֵת לָנוּ:

4. וְלָקַח הַכֹּהֵן

הַבָּטָא

מִיָּדְךָ

וַיִּנְחֵהוּ

לְפָנֵי מִזְבֵּחַ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

5. וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ

לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲבִי אֲבִד אֶל־

מִצְרַיִם

וַיָּגֵר שָׁם

בְּמִתֵּי כְּעָט

וַיְהִי-שָׁם

לְגוֹי גָּדוֹל

עָצוּם וְרַב:

6. וַיַּרְעוּ אֹתָנוּ

הַמִּצְרַיִם

וַיַּעֲבֹדוּ

נִשְׁבַּע עָלֵינוּ

עֲבָדָה קָשָׁה:

7. וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

וַיִּשְׁמַע יְהוָה

אֶת-קוֹלָנוּ

וַיַּרְא אֶת-עַבְדוֹתָנוּ

וְאֶת-עֲמָלָנוּ

וְאֶת-הַקְּצָנוּ:

8. וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה

מִמִּצְרַיִם

1) Or, lost. 2) Or, make an end of tithing.

19. And it shall be,
when the Lord thy God
has given thee rest

from all thy enemies
round about,
in the land
which the Lord thy God
gives thee [for] an
inheritance,

to possess it,
thou shalt blot out
the remembrance of
Amalek
from under the heaven;
thou shalt not forget.

כו
KI THABO

CAP. XXVI.
כי תבוא

1. And it shall be,
when thou art come in
unto the land
which the Lord thy God
gives thee [for] an
inheritance,

and thou dwellest
therein,
2. That thou shalt take

of the first of all the
fruit of the ground,
which thou shalt bring
in from thy land
which the Lord thy God
gives thee,

and thou shalt put [it]
in a basket;
and thou shalt go unto
the place
which the Lord thy God
shall choose,
to cause his name to
dwell there.

3. And thou shalt come
unto the priest
that shall be
in those days,

19. וְהָיָה
בְּהַנִּיחַ יְהוָה
אֶתְּמוֹתֶיךָ לְךָ
מִכָּל אֹיְבֶיךָ
מִסָּבִיב
בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ נַחֲלָה
לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחָה
אֶת־זִכְרֵן אֱמֶלֶךְ
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
לֹא תִשְׁכַּח :

1. וְהָיָה
כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ נַחֲלָה
וַיִּדְוֶשְׁתָּהּ
וַיִּשְׁבַּתָּ בָּהּ :
2. וְקָחָתָּ
מִבְּרִיית הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר תָּבוֹא מִמִּצְרָיִם
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ
וַיִּשְׁמַתָּ בַטֵּנָא
וַהֲלַכְתָּ אֶת־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁכְנוֹ שָׁמָּה שָׁם :
3. וּבֹאֲתָ אֶל־הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר יְהוָה
בְּיָמֵינוּ יִהְיֶה :

11. כִּי־יִצְנִי אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאִתּוֹ וְקָרְבָה
אִשְׁתְּ הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת־אִשְׁתּוֹ מִיַּד מִגְּדוּ
וְשָׁלַחַת יָדָהּ וְהַחֲזִיקָהּ בְּמַבְשָׁיו : 12. וְקָצַתָהּ
אֶת־כַּפְּפָהּ לֹא תִהְיֶה לָּהּ :

13. Thou shalt not have
in thy bag
diverse ¹weights,
a great and a small.

14. Thou shalt not have
in thy house
diverse ²measures,
a great and a small.

15. A perfect and a just
¹weight
thou shalt have;
a perfect and a just
²measure
thou shalt have;

in order that thy days
may be long
upon the land
which the Lord thy God
gives thee.

16. For an abomination
to the Lord thy God
is every one that does
such things,
every one that does
unrighteously.

17. Remember what
Amalek did unto thee
by the way
as you came forth out
of Egypt;

18. How he met thee by
the way,
and smote the hindmost
of thee,
all that were feeble
behind thee,

when thou wast faint
and weary;
and he feared not God.

13. לֹא־יִהְיֶה לָּהּ
בְּקִיסָהּ
אֶבֶן וְאֶבֶן
גְּדוּלָהּ וְקִטְמָנָה :
14. לֹא־יִהְיֶה לָּהּ
בְּבֵיתָהּ
אִיפָה וְאִיפָה
גְּדוּלָהּ וְקִטְמָנָה :
15. אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצַדִּיק
יִהְיֶה־לָּהּ
אִיפָה שְׁלֵמָה וְצַדִּיק
יִהְיֶה־לָּהּ
לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יָמֶיךָ
עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ :
16. כִּי תוֹעֵבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי־עָשָׂה אֱדָה
כָּל עֲשֵׂה עוֹר :
מִפְּטִיר
17. זָכוֹר אֶת־אֲשֶׁר־
עָשָׂה לְךָ עַמְּמִקָּה
בְּדַרְךְ
בְּצֹאתְכֶם מִמִּצְרָיִם :
18. אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדַרְךְ
וַיִּזְנֹב בְּךָ
כִּי־הִנְחִילְתָּ
אֶחָרֶיךָ
וְאִתָּה עָוָה וַיִּגַע
וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים :

1) Heb., stone. 2) Heb., ephah.

thou shalt not lift up upon them an iron [tool].

6. [Of] whole stones

thou shalt build the altar of the Lord thy God;

and thou shalt offer upon it burnt-offerings to the Lord thy God;

7 And thou shalt sacrifice peace-offerings, and thou shalt eat there;

and thou shalt rejoice before the Lord thy God.

8. And thou shalt write upon the stones

all the words

of this law

very plainly.

9. And Moses spoke

and the priests, the Levites, unto all Israel,

saying:

*Keep silence.

and hearken, O Israel:

This day

thou art become a people

to the Lord thy God.

10. Thou shalt therefore hearken

to the voice of the Lord thy God,

and thou shalt do his commandments and his statutes,

which I command thee to-day.

11. And Moses commanded

the people

on that day.

לֹא־תִנּוֹף עֲלֵיהֶם בְּרוֹךְ :

6. אֲבָנִים שְׁלֹמֹת תִּבְנֶה

אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְהֵעַלִית עָלָיו עֹלֹת פִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

7. וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם וְשִׂמַּחְתָּ

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

8. וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת

בְּאֵר הַיָּמֹב :

9. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶרְפֹּל־יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר הִסְגֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ :

10. וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקָּיו

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה בְּיוֹם הַיּוֹם :

11. וַיִּצַו מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בְּיוֹם הַהוּא

all the commandment

which I command you to-day.

2. And it shall be

on the day when you shall pass over the Jordan

unto the land

which the Lord thy God

gives thee.

that thou shalt set thee up great stones.

and plaster them with plaster;

3. And thou shalt write upon them all the words

of this law.

when thou art passed over;

in order that thou mayest go in unto the land

which the Lord thy God gives thee.

a land

flowing [with] milk and honey.

as the Lord, the God of thy fathers, has spoken

to thee.

4. And it shall be.

when you are passed over the Jordan, you shall set up

these stones.

which I command you to-day.

in mount Ebal,

and thou shalt plaster them with plaster.

5. And thou shalt build there an altar to the Lord thy God.

an altar of stones;

אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם :

2- וְהָיָה

בְּיוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן

אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

נֹתֵן לְךָ

וְהִקַּמְתָּ לָּךְ

אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת

וְשִׁדַּת אֹתָם בַּשִּׂיד :

3. וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

בַּעֲבֹרְךָ

לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֹא

אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ

אָרֶץ

זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֶיךָ

לְךָ :

4. וְהָיָה

בַּעֲבֹרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן

תִּקְמוּ

אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה

אִתְּכֶם הַיּוֹם

בְּהַר עֵיבָל

וְשִׁדַּת אֹתָם בַּשִּׂיד :

5. וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ

מִזְבֵּחַ אֲבָנִים

1) I. e., unbewn stones. 2) Or, Listen silently; or, be attentive.

the Lord thy God commands thee to do

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֹתָי לַעֲשׂוֹת

these statutes and the ordinances;

אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָם

thou shalt therefore keep and do them

וְעָשִׂיתָ אֹתָם כְּכָל־לִבְבְּךָ וּכְכָל־נַפְשְׁךָ :

with all thy heart, and with all thy soul,

17. The Lord thou hast avouched to-day to be thy God,

הָאֲמַרְתָּ הַיּוֹם קְדוֹת לַיהוָה לֵאמֹר

and that thou wouldst walk in his ways, and keep his statutes,

וְלָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו

and his commandments and his ordinances, and to hearken unto his voice,

וְלִשְׁמָע בְּקוֹלֵי : 18. And the Lord avouched thee to-day to be to him

הָאֲמַרְתָּ הַיּוֹם קְדוֹת לַיהוָה לֵאמֹר

a people for his own possession, as he has spoken to thee,

וְלָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו

and that thou shouldst keep all his commandments

19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

for a praise, and for a name, and for an honor;

וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

and that thou mayest be a holy people to the Lord thy God,

וְלִהְיוֹתָ אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר :

as he has spoken,

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

for a praise, and for a name, and for an honor;

וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

and that thou mayest be a holy people to the Lord thy God,

וְלִהְיוֹתָ אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר :

as he has spoken,

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

for a praise, and for a name, and for an honor;

וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

and that thou mayest be a holy people to the Lord thy God,

וְלִהְיוֹתָ אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר :

as he has spoken,

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

for a praise, and for a name, and for an honor;

וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

and that thou mayest be a holy people to the Lord thy God,

וְלִהְיוֹתָ אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר :

as he has spoken,

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : 19. And to make thee high above all the nations that he has made,

עַל־כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה

and he full.

13. And thou shalt say before the Lord thy God:

I have put away the holy [things] out of the house,

and I have also given them to the Levite, and to the stranger,

to the fatherless, and to the widow,

according to all thy commandment which thou hast commanded me;

I have not deviated from thy commandments,

and I have not forgotten,

14. I have not eaten in my mourning

of it, neither have I put away thereof,

being unclean,

nor have I given thereof for the dead;

I have hearkened to the voice of the Lord thy God;

I have done according to all that thou hast commanded me,

15. Look down from thy holy habitation from the heaven,

and bless thy people Israel,

and the ground which thou hast given to us,

as thou hast sworn to our fathers,

a land flowing with milk and honey.

16. This day

וְשָׁבַעְנִי : 13. וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקְּדוֹשִׁים מִן־הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לְלוֵוִי וְלַזָּר וְלַיָּתוֹם וְלָאֲלֻמָּנָה כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֵאמֹר עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי : 14. לֹא־אָכַלְתִּי בְּאֵלֵי מִנְּנוֹ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמִּנְנוֹ בְּפִסְמָא וְלֹא־נָתַתִּי מִמִּנְנוֹ לְמֵת יִשְׂרָאֵל כַּקּוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל־אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי : 15. הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קְדוֹשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבֵרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ ארֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ : 16. הַיּוֹם הַזֶּה

1. And Moses and the elders of Israel commanded the people, saying: Keep

רַבִּיעִי כֹּז CAP. XXVII. 1. וַיִּצַּן מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שְׁמֹר

רַבִּיעִי כֹּז 16. This day

1) Or, filled; satisfied. 2) Heb., it. 3) Or, personal; or, peculiar treasure.

and thou shalt walk in his ways.
 10. And [there] shall see all the peoples of the earth that the name of the Lord is called upon thee;
 and they shall be afraid of thee.
 11. And the Lord will make thee plentiful for good, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy ground, upon the land [of] which the Lord has sworn to thy fathers to give [it] to thee.
 12. The Lord will open to thee his good treasure the heaven, to give the rain of thy land in its season, and to bless all the work of thy hand; and thou shalt lend [to] many nations, but thou shalt not borrow.
 13. And the Lord will make thee the head, and not the tail; and thou shalt be above only, and thou shalt not be beneath; if thou shalt hearken unto the commandments of the Lord thy God, which I command thee to-day, to observe and to do [them],
 14. And thou shalt not turn aside from any of the words

והלכת בדרכיו :
 10. וראו כל-עמני הארץ כי שם יהוה נקרא עליה ויראו מפניה :
 11. והותרה יהוה למנוחה בפרי בטנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה עד האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך :
 12. יפתח יהוה לקך את אוצרו המלא את-השמים לתת מטרי ארצך בעתו ולברכה את כל-מעשה ידך והלויים גוים רבים ואתה לא תלוה :
 13. ונתנה לך ראש ולא לזנב והיית בק למעלה ולא תהיה למטה כי-תשמע אל-מצותי והוה אליהך אשר אנכי מצוה היום לשמר ולעשות :
 14. ולא תסור מבלי-הדברים

and they shall overtake thee, because thou wilt hearken to the voice of the Lord thy God.
 3. Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field.
 4. Blessed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy ground, and the fruit of thy cattle, the increase of thy kine, and the young of thy flock.
 5. Blessed shall be thy basket and thy kneading-trough.
 6. Blessed shalt thou be when thou comest in, and blessed shalt thou be when thou goest out.
 7. The Lord will cause thy enemies that rise up against thee to be smitten before thee; on one way they shall come out against thee, and on seven ways they shall flee before thee.
 8. The Lord will command upon thee the blessing in thy barns, and in all that thou puttest thy hand unto; and he will bless thee in the land which the Lord thy God gives thee.
 9. The Lord will raise thee up to himself as a holy people, as he has sworn to thee; if thou shalt keep the commandments of the Lord thy God,

והשיגה פי תשמע בקול יהוה אלהיך :
 3. ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה :
 4. ברוך פרי-בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיה ועשתרות צאנה :
 5. ברוך סנאך ומשארתיך :
 6. ברוך אתה בבואך וברוך אתה בצאתך ששי ששי
 7. יתן יהוה את-איבויך הנמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליה ובשבעה דרכים ינוסו לפניך :
 8. יצו יהוה אתך את-הברכה באסמך וברך משגח ידך וברכה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך :
 9. יקים יהוה לך לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את-מצות יתנה אלמתיך

1) Or, cattle. 2) Or, establish thee. 2) Or, treasury.

of the sojourner, fatherless, or widow: and all the people shall say: Amen.

גְּרֵי-תוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן:

saying:

לְאָמַר :

20. Arise and bless the people, O Lord, from Gerizzim,

20. אָרוּר שֶׁבֵב עַם-אֲשֶׁת אָבִיו כִּי גִלְגָּה כִּנְתַף אָבִיו וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : 21. אָרוּר

12. These shall stand, to bless the people, upon mount Gerizzim,

12. אֵלֶּה יַעֲמִדוּ לְבָרֵךְ אֶת-הָעָם עַל-תֵּר גְּרִיזִים

when you are passed over the Jordan: Simeon, and Levi, and Judah,

שֶׁבֵב עַם-כָּל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

when you are passed over the Jordan: Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar.

כְּעֹבְרֵכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וְיְהוּדָה וְיִשְׂשָׁכָר

22. Arise and bless the people, O Lord, from Gerizzim,

22. אָרוּר שֶׁבֵב עַם-חַתְנֵתוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן : 23. אָרוּר

and Joseph, and Benjamin. 13. And these shall stand,

וְיוֹסֵף וּבְנַמִּין : 13. וְאֵלֶּה יַעֲמִדוּ עַל-הַקְּלָעַה

24. Cursed be he that smites his neighbor in secret:

24. אָרוּר מִי-הָרַחֵק בְּסֵתֶר וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

for the curse, upon the mount Ebal: Reuben, Gad, and Asher,

עַל-הַקְּלָעַה בְּהַר עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד וְאַשֶׁר

and all the people shall say: Amen.

25. Cursed be he that takes a bribe

and Zebulun, Dan, and Naphtali. 14. And the Levites shall

וּזְבוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי : 14. וְעֲנִי הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶדְבָר-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רֶם :

25. Cursed be he that takes a bribe to slay a person,

25. אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד לְחַכּוֹת נַפֶּשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

and they shall say unto all the men of Israel [with] a loud voice:

15. Cursed be the man that makes

[to shed] innocent blood;

26. Cursed be he that does not execute

the abomination to the Lord, the work of the hands of a craftsman,

and sets [it] up in secret: and all the people shall answer,

and all the people shall say: Amen.

26. אָרוּר אֲשֶׁר לֹא-יִקְוֶם אֶת-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

and all the people shall answer, and they shall say:

16. Cursed be he that holds in light esteem his father or his mother;

26. Cursed be he that does not execute the words of this law

27. Cursed be he that removes his neighbor's landmark;

and all the people shall say: Amen.

17. Cursed be he that removes his neighbor's landmark;

to do them;

28. Cursed be he that causes the blind to wander out of the way

and all the people shall say: Amen.

18. Cursed be he that causes the blind to wander out of the way

and all the people shall say: Amen.

29. Cursed be he that perverts the judgment

19. Cursed be he that perverts the judgment

19. אָרוּר מִי-שֶׁפֶּטַח מִשְׁפָּט

1. And it shall come to pass, if thou shalt hearken diligently

1. וְהָיָה אִם-שָׁמַעְתָּ תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אִנְכִי מִצְוֶה הַיּוֹם וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלֶיךָ וְנִתְּנָה עָלֶיךָ וְנִתְּנָה עָלֶיךָ וְנִתְּנָה עָלֶיךָ וְנִתְּנָה עָלֶיךָ

that holds in light esteem his father or his mother; and all the people shall say: Amen.

20. אָרוּר מִי-שֶׁקֵּל מִקְדָּה אָבִיו וְאָמִיו וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

to observe to do all his commandments

21. Arise and bless the people, O Lord, from Gerizzim,

that removes his neighbor's landmark; and all the people shall say: Amen.

21. אָרוּר שֶׁבֵב עַם-אֲשֶׁת אָבִיו כִּי גִלְגָּה כִּנְתַף אָבִיו וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

which I command thee to-day,

22. Arise and bless the people, O Lord, from Gerizzim,

that causes the blind to wander out of the way and all the people shall say: Amen.

22. אָרוּר שֶׁבֵב עַם-חַתְנֵתוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

that the Lord thy God will make thee high

23. Arise and bless the people, O Lord, from Gerizzim,

19. Cursed be he that perverts the judgment

19. אָרוּר מִי-שֶׁפֶּטַח מִשְׁפָּט

above all the nations of the earth:

24. Cursed be he that smites his neighbor in secret:

that perverts the judgment

24. אָרוּר מִי-הָרַחֵק בְּסֵתֶר וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן :

1) Heb., answer. 2) Or, wrests the justice [due] to the, etc.

[shall be] given to thy enemies,
and none shall save thee,
32. Thy sons and thy daughters
[shall be] given to another people,
and thy eyes shall look,
and fail with longing for them
all the day;
and [there] shall be no power in thy hand.
33. The fruit of thy ground,
and all thy labors
shall eat up a nation
which thou knowest not;
and thou shalt be
only oppressed and crushed
always.
34. And thou shalt be mad
from the sight of thy eyes
which thou shalt see.
35. The Lord will smite thee
with a sore boil
upon the knees,
and upon the legs,
whereof thou canst not be healed,
from the sole of thy foot
even unto the crown of thy head.
36. The Lord will bring thee,
and thy king
whom thou wilt set over thee,
unto a nation
which thou hast not known,
thou nor thy fathers;
and thou wilt serve there
other gods,
wood and stone.
37. And thou shalt become
(for) an astonishment,

נתנות לאֵי־אֹיְבֵיךָ
וְאִין לָהּ מוֹשִׁיעַ :
32 בְּנֵיךָ וּבָתְּיֹתֶיךָ
נִתְּנִים לְעַם אַחֵר
וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת
וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם
כָּל־הַיּוֹם
וְאִין לְאֵל יְהוָה ;
33 פְּרֵי אֲדָמָתְךָ
וְכָל־יְצִיעֶךָ
יֹאכְל עַם
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ
וְהָיִיתָ
רַק עֲשִׂיךָ וְרִצּוֹן
כָּל־הַיּוֹמִים :
34 מִפְּרֵי עֵינֶיךָ
מִפְּרֵי תִרְאָה :
אֲשֶׁר יִהְיֶה
בְּשֵׁהוֹן רָע
עַל־הַכְּרָבִים
וְעַל־הַשְּׂמֹמִים
אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל
{ הַחֲרָפָא }
מִבְּרַךְ בְּנֵיךָ
וְעַד מִקְרָנֶיךָ :
36 יִבְנֶה יְהוָה אֶת־הָבַיִת
וְאֶת־הַמִּלְכָּךָ
אֲשֶׁר תִּקְוֶה עָלָיָה
אֲרֻמֶּיךָ
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ
אֶת־הָאֱלֹהִים
וְעִבַדְתָּ עִשָׂם
אֱלֹהִים אַחֵרִים
עֵץ וְאֶבֶן :
37 וְהָיִיתָ לְשִׂפְהָ

(for) food
to all the fowl of the heaven,
and to the beasts of the earth,
and none will frighten [them] away.
27. The Lord will smite thee
with the ²boil of Egypt,
and with the ³emerods,
and with the ⁴scurvy,
and with the itch,
whereof thou canst not be healed.
28. The Lord will smite thee
with madness, and with blindness,
and with astonishment of heart;
29. And thou shalt grope at noonday,
as the blind gropes in the darkness,
and thou shalt not prosper [in] thy ways;
and thou shalt be only oppressed and robbed
always,
and none will save [thee].
30. A wife thou shalt betroth,
and another man shall marry her;
a house thou shalt build,
and thou shalt not dwell therein;
a vineyard thou shalt plant,
and thou shalt not use the fruit thereof.
31. Thy ox shall be slain before thy eyes,
and thou shalt not eat thereof;
thy ass shall be violently taken away from thee,
and shall not be restored to thee;
thy sheep

לְמֵאֲכָר
לְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְכָל־בְּהֵמַת הָאָרֶץ
וְאִין מַחְרִיד :
27 יַכֶּכָּה יְהוָה
בְּשִׁחִין מִצְרַיִם
וּבְעַפְלִים וּבְסַחֲרוּס קָרִי
וּבְכָרָב וּבְחֲרָס
אֲשֶׁר לֹא־תוּכַל
{ הַחֲרָפָא }
28 יַכֶּכָּה יְהוָה
בְּשִׁעוֹן וּבְעִוְרוֹן
וּבְתִמְהוֹן לִבָּב :
29 וְהָיִיתָ מְבַטֵּשׁ
בְּצַהֲרָיִם
כְּאִשֶׁר יְמַטֵּשׁ
{ הַעוֹר }
בְּאֲפֹלָה
וְלֹא תִפְלִחַ
אֶת־דְּרָכֶיךָ
וְהָיִיתָ
אִךְ עֲשִׂיךָ וְנִזּוּל
כָּל־הַיּוֹמִים
וְאִין מוֹשִׁיעַ :
30 אִשָּׁה תִאָּרֵשׁ
וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁלָמָהּ
בַּיִת תִּבְנֶה
וְלֹא־תִשָּׁב בּוֹ
כָרֶם תִּטְעַע
וְלֹא תִחַלְלֶנּוּ :
31 שִׁירְךָ
מִכּוּחַ לְעֵינֶיךָ
וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
חֲמֹרְךָ נִזּוּל מִכַּפְּנֵיךָ
וְלֹא יָשׁוּב לָךְ
צֹאנֶךָ

1) Or, there shall be none to, etc. 2) Or, inflammation. 3) Or, tumors; or, plague boils; or, hemorrhoids. 4) Or, scab. 5) Heb., lie with her.

whereby thou hast forsaken me.

21. The Lord will cause the pestilence to cleave to thee,

until he have consumed thee from off the land,

whither thou goest in to possess it.

22. The Lord shall smite thee with consumption, and with inflammation,

and with fiery heat, and with drought, and with blasting, and with mildew; and they shall pursue thee until thou perish.

23. And thy heaven that is over thy head shall be copper,

and the earth that is under thee [shall be] iron.

24. The Lord will give [as] the rain of thy land powder and dust: from the heaven shall it come down upon thee, until thou be destroyed.

25. The Lord will cause thee to be smitten before thy enemies; on one way

thou shalt go out unto him, and on seven ways

thou shalt flee before him; and thou shalt be a terror to all the kingdoms of the earth.

26. And thy carcass shall be

אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי :

21. יִדְבֹק יְהוָה בְּךָ אֶת-הַדָּבָר

עַד כִּלְתוּ אֶתְךָ מֵעַל הָאֲדָמָה

אֲשֶׁר-אַתָּה בֹאֲשָׁמָה לְרִשְׁתָּהּ :

22. יִכְבֶּה יְהוָה בְּשַׁחֲפַת וּבִקְדַחַת וּבִדְלִקָּה

וּבַחֲרָר וּבַחֲרוֹב וּבִשְׂדֵפוֹן וּבִמִּלְדֵּוּ וְרָדְפוּ

עַד אֲכַלְתֶּךָ :

23. וְהָיוּ שָׁמַיִךְ אֲשֶׁר עַל-רֹאשְׁךָ נְחֹשֶׁת

וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ בְּרֹזֶז :

24. יִתֵּן יְהוָה אֶת-יִמְטוֹ אֲרָצְךָ אֲבָק וְעָפָר מִן-הַשָּׁמַיִם

יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הִשְׁמָדְךָ :

25. יִתְנֶה יְהוָה וְנִגְףְךָ לְפָנָי אִיבִיךָ בְּדַרְכְךָ אֶחָד

תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׁבָעָה דְרָכִים תִּנּוּם לְפָנָיו

וְהָיִיתָ לְזִעָה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :

26. וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ

which I command you to-day,

[to the] right [hand], or [to the] left, to go

after other gods to serve them.

15. But it shall come to pass, if thou wilt not hearken

to the voice of the Lord thy God, to observe to do

all his commandments and his statutes

which I command thee to-day,

that all these curses shall come upon thee,

and they shall overtake thee.

16. Cursed shalt thou be in the city, and cursed shalt thou be in the field.

17. Cursed shall be thy basket and thy kneading-trough.

18. Cursed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy ground,

the increase of thy kine, and the young of thy flock.

19. Cursed shalt thou be when thou comest in, and cursed shalt thou be when thou goest out.

20. The Lord will send upon thee (the) cursing, (the) confusion,

and (the) failure, in every occupation of thy hand

which thou mayest do, until thou be destroyed,

and until thou perish quickly; because of the evil of thy doings,

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֲתֶכֶם הַיּוֹם

יְמִין וְשְׂמָאלֵיךָ לָלֶכֶת

אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָם :

15. וְהָיָה אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמֹר לְעֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי

אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם

וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-בְּרָכָוֹת הָאֵלֶּה וְהָיָה גֹדֶךָ :

16. אָרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בְּשָׂדֶה :

17. אָרוּר מְנַאֶךָ וּמִשְׂאֵתְךָ :

18. אָרוּר פְּרִי-בְטֶנְךָ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ שֶׁנֶּכֶר אֲפֹרְךָ

וְעִשְׂתֶּלֶת צִיֹּנְךָ :

19. אָרוּר אַתָּה בְּבָאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתְךָ :

20. יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת-הַמְּאָרָה אֶת-הַמְּהוּמָה וְאֶת-הַמְּנַעֲרָה

בְּכָל-מִשְׁעַל יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הִשְׁמָדְךָ

וְעַד-אֲבִדְךָ מִהָרַץ מִפְּנֵי רָע מַעֲשֵׂיֶיךָ :

1) Or, misfortune. 2) Or, rebuke; reproof. 3) Or, the sword. 4) Or, tossed to and fro among all, etc.

whom he shall eat,
 because he has nothing left him,
 in the siege and in the distress
 wherewith thy enemy shall distress thee
 in all thy gates.

56. The tender and the delicate woman among thee, {

who would not adventure

to set the sole of her foot upon the ground }

for delicateness and for tenderness,
 her eye shall be evil

toward the husband of her bosom,
 and toward her son and toward her daughter.

57. And toward her young one that comes out

from between her feet,

and toward her children whom she has born;
 for she shall eat them,

for want of every[thing],

in secret,

in the siege and in the distress wherewith thy enemy shall distress thee
 in thy gates.

58. If thou wilt not observe to do

all the words

of this law

which are written in this book, to fear

this glorious and fearful name,

THE LORD THY GOD;

59. Then the Lord will make wonderful thy plagues,

and the plagues of thy seed,

אִשָּׁר יֵאָכֵל

מִבְּלֵי הַשְּׂאִיר לֹא כֹל

בְּצִוּוֹר וּבְצִוּוֹק

אִשָּׁר יֵצִיק לָהּ אֵיבָהּ

בְּכָל-שְׂעָרֶיהָ :

56. הַרְבֵּה בָּהּ

וְהַעֲנֶה

אִשָּׁר לֹא-נִסְתָּה

כִּתְּרֵנָה

הַצֵּן עַל-הָאָרֶץ

מִהַתְעַנֵּן וּמִרָחַק

תִּרְעַע עֵינֶיהָ

בְּאִישׁ הַיָּקָה

וּבְבָנָהּ וּבְבָתֶּיהָ :

57. וּבְשִׁלְיֹתֶיהָ

הַיּוֹצֵאת אֶת-הָאִשָּׁר

מִבֵּין רַגְלֶיהָ

וּבְבָנֶיהָ אִשָּׁר תֵּלַד

בִּי-הֵאָכְלָם

בְּחֶסֶד-כָּל

בִּסְתֵר

בְּצִוּוֹר וּבְצִוּוֹק

אִשָּׁר יֵצִיק לָהּ אֵיבָהּ

בְּשְׂעָרֶיהָ :

58. אִם-לֹא תִשְׁמַר

לַעֲשׂוֹת

אֶת-כָּל-דְּבָרֵי

הַתּוֹרָה הַזֹּאת

הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה

לִירְאָה

אֶת-הַיְיָ אֱלֹהֶיךָ

וְהִנּוּרָא הַזֶּה :

59. אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

וְהִפְלֵא יְהוָה

אֶת-מִצְרֹתָיִךְ

וְאֶת-מִבּוֹת זְרַעֲךָ

51. And it shall eat the fruit of thy cattle, and the fruit of thy ground, until thou be destroyed;

that [also] shall not leave thee grain, new wine, or oil, the increase of thy kline, or the young of thy flock, until it have caused thee to perish.

52. And it shall besiege thee in all thy gates,

until thy high and fortified walls come down, }

wherein thou trustest,

throughout all thy land; and it shall besiege thee

in all thy gates

throughout all thy land,

which the Lord thy God has given thee.

53. And thou shalt eat the fruit of thy own body,

the flesh of thy sons and of thy daughters,

whom the Lord thy God has given thee, }

in the siege and in the distress

wherewith thy enemy shall distress thee.

54. The man that is tender among thee and that is very delicate,

his eye shall be evil toward his brother,

and toward the wife of his bosom,

and toward the remnant of his children whom he may leave;

55. So that he will not give to any of them of the flesh of his children

51. וְאָכַל פְּרֵי בְהֵמָתְךָ

וּפְרֵי-אֲדָמָתְךָ

עַד הַשְּׂמֹדָה

אִשָּׁר לֹא-יִשְׁאִיר לָהּ

דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיַצִּיָּהּ

שִׁגְרָא אֲלֶפֶיךָ

וְעִשְׂתָּרֶת צֹאֲנֶךָ

עַד הַאֲבִידוֹ אִתְּךָ :

52. וְהִצָּר לָךְ

בְּכָל-שְׂעָרֶיךָ

עַד רִדְתַּת הַמִּצְוֵה

הַגְּבוּהֹת וְהַבְּצֻרוֹת

אֲשֶׁר אַתָּה בֹטָח

בָּהֶן

בְּכָל-אֶרֶץ

וְהִצָּר לָךְ

בְּכָל-שְׂעָרֶיךָ

בְּכָל-אֶרֶץ

אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה

אֵלֶיךָ לָךְ :

53. וְאָכַלְתָּ

פְּרֵי-בְסוּדְךָ

בְּשֵׁר בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ

אִשָּׁר נָתַן לָךְ

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּצִוּוֹר וּבְצִוּוֹק

אִשָּׁר יֵצִיק לָהּ אֵיבָהּ

54. הָאִישׁ הַרַךְ בָּהּ

וְהַעֲנֵן מֵאֵד

תִּרְעַע עֵינָיו בְּאֶחָיו

וּבְאִשְׁתׁ חִיקוֹ

וּבְיָתֵר בְּנָיו

אִשָּׁר יוֹתֵר :

55. מִתֵּת וְלֹא-תֵת מֵמֶם

מִבְּשֵׁר בְּנָיו

1) Oa, they. 2) Or, after-blrth.

and they shall overtake thee, till thou be destroyed;

because thou didst not hearken to the voice of the Lord thy God, to keep

his commandments and his statutes which he has commanded thee.

46. And they shall be upon thee for a sign and for a wonder, and upon thy seed for ever.

47. Because thou didst not serve

the Lord thy God

with joyfulness and with gladness of heart, by reason of the abundance of every [thing];

48. Therefore shalt thou serve thy enemies

that the Lord thy God shall send out against thee,

in hunger, and in thirst, and in nakedness,

and in want of every [thing]; and he shall put a yoke of iron upon thy neck,

until he have destroyed thee.

49. The Lord will bring against thee a nation from far,

from the end of the earth, as the eagle flies,

a nation

whose tongue thou shalt not understand;

50. A nation of fierce countenance,

that shall not respect the person of the old,

nor show favor to the young;

וְהִשְׁנִינָה

עַד הַשְׁמָדָהּ

כִּי-לֹא שִׁמְעֵתָ

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ

לְשׁוֹר

מִצְוֹתָיו וּמִקְוֵי

אֲשֶׁר צִוָּה :

46. וְהָיוּ בְךָ

לְאוֹת וּלמוֹפֵת

וּבְזָרְעָה עַד-עוֹלָם :

47. פֶּתַח אֲשֶׁר לֹא-עֲבַדְתָּ

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיהָ

בְּשִׂמְחָה וּבְגִבּוֹר לִבְבְּךָ

מִרְבַּב כָּל :

48. וְעֲבַדְתָּ

אֶת-אֹיְבֵיךָ

אֲשֶׁר יִשְׁלַחנִי יְהוָה

בְּרָעָב וּבְצָמָה

וּבְעִירֹם

וּבְתַסָּר כָּל

וְנָתַן עָלַי בְּרִיחַ

עַל-צוּרְאֶיךָ

עַד הַשְׁמִידוֹ אֹתָהּ :

49. יִשְׂאֵל יְהוָה עֲלֶיךָ

גּוֹי מִרְחֹק

מִקְצֵה הָאָרֶץ

כַּאֲשֶׁר יִדְאָה הַבָּשָׂר

גּוֹי

אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע

לְשׁוֹנִי :

50. גּוֹי עֵץ פָּנִים

אֲשֶׁר לֹא-יִשְׂאֵל

פָּנִים לְזָקֵן

וְנָעַר לֹא יִחַן :

(for) a proverb, and (for) a byword, among all the peoples

whither the Lord shall lead thee away. 38. Much seed

thou shalt carry out [into] the field, but little thou shalt gather in;

for the locust shall consume it. 39. Vineyards thou shalt plant,

and thou shalt dress [them], but wine thou shalt not drink,

nor gather [the grapes]: for the worm shall eat them.

40. Olive-trees thou shalt have throughout all thy borders,

but thou shalt not anoint thyself [with the] oil: for thy olive will cast [its fruit].

41. Sons and daughters thou shalt beget,

but they shall not be thine; for they shall go into captivity.

42. All thy trees and the fruit of thy ground shall the locust possess.

43. The sojourner that is in the midst of thee shall mount up above thee

higher [and] higher; and thou shalt come down

lower [and] lower.

44. He shall lend [to] thee, and thou shalt not lend [to] him;

he shall be the head, and thou shalt be the tail.

45. And [there] shall come upon thee all these curses,

and they shall pursue thee.

לְמִשְׁלַל וּלְשִׁנֵּיהָ

בְּכָל הָעַמִּים

אֲשֶׁר-יְנַהֲגֶנּוּ יְיָ שָׁמָּה

38. זָרַע רַב

תוֹצֵאתָ מִשָּׂדֶה

וּמְעַט תִּקְרַח

כִּי יִחְסַלְנוּ הָאֲרָבֹה :

39. כְּרָמִים תִּפְעַע

וְעֲבַדְתָּ

וְגִין לֹא-תִשְׁתֶּה

וְלֹא תִאָּנַר

כִּי תִאָּכְלְנוּ הַתְּלַעֲתָהּ

40. וְזֵיתִים יִהְיוּ לְךָ

בְּכָל-גְּבוּלְךָ

וְשִׁמֶן לֹא-תִסְוֶה

כִּי יִשַׁל יְתִיתָ :

41. בָּנִים וּבָנוֹת תִּולֵּד

וְלֹא-יִהְיוּ לְךָ

כִּי יִלְכוּ בְּשִׁבְיָי :

42. כָּל-עֵצֶיךָ

וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ

יִירָשׁ הַלְּעִזִּי :

43. הַגֵּר

אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ

יַעֲרֶה עֲלֶיךָ

מִשָּׂדֶה מְעַלָּה

וְאֹתָהּ תִרְדַּ

מִטָּה מִטָּה :

44. הוּא יִלְוֶה

וְאֹתָהּ לֹא תִלְוֶנּוּ

הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ

וְאֹתָהּ תִהְיֶה לְזָנָב :

45. וּבָאוּ עֲלֶיךָ

כָּל-הַפְּלִלוֹת הָאֵלֶּה

וּרְדָפוּהָ

and thy shoe waxed not upon thy foot.

וְנַעֲלָה לֹא יִכְרְתָהּ מַעַל רִגְלֶךָ :

5. Bread you have not eaten, and wine or strong drink

5. לֶחֶם לֹא אָכַלְתֶּם וַיַּיֵּן וְיִשְׂכָר לֹא שָׁתִיתֶם

you have not drunk; in order that you may know that I am the Lord your God.

לְמַעַן תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִפְּטִיר

6. And [when] you came unto this place,

6. וַתָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה

then came out Sihon the king of Heshbon, and Og the king of Bashan against us

וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ-הַחִשְׁבוֹן וְעוֹג מֶלֶךְ-בַּשָּׁן וַיִּבְּאוּ לִקְרֹאתָנוּ

to the battle, and we smote them:

2 מִלְחָמָה וַנִּבְּחֵם :

7. And we took their land, and we gave it for an inheritance to the Reubenites, and to the Gadites, and to the half-tribe of the Menassites.

7. וַנִּקַּח אֶת-אֲרָצָם וַנִּתְּנָה לְנַחֲלָה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וּלְחֵצֵי שֶׁבַט מְנַשֶּׁשֵׁי :

8. Keep therefore the words of this covenant

8. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת

and do them; in order that you may prosper

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תִּשְׁפְּרוּ

[in] all that you do.

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

NITZABIM

נִצָּבִים

9. You are standing to-day all of you

9. אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כְּלֶכֶם

before the Lord your God; your heads,

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאֵי שִׁיבֹתֵיכֶם

your tribes, your elders, and your officers,

שְׂבֵט מִי כֹם זְקֵנֵיכֶם וְשׂוֹמְרֵיכֶם

[even] all the men of Israel.

כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל :

69. These [are] the words of the covenant

which the Lord commanded Moses,

to 'make with the children of Israel in the land of Moab,

besides the covenant which he 'made with them in Horeb

שְׁבִיעִי

כֹּט

1. And Moses called unto all Israel, and he said unto them: You have seen

all that the Lord did before your eyes

in the land of Egypt to Pharaoh, and to all his servants, and to all his land;

2. The great trials which thy eyes have seen,

those great signs and wonders;

3. But the Lord has not given you a heart to know,

and eyes to see, and ears to hear, unto this day.

4. And I have led you forty years

in the wilderness; your clothes waxed not upon you,

69. אֵלֶּה דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה

לְכַתֵּב אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּפָנֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר-כָּרַת אִתָּם בְּחֶרֶב :

שְׁבִיעִי

CAP. XXIX.

1. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה

לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם לְפָרְעֹה וּלְכָל-עַבְדָּיו וּלְכָל-אֲרָצוֹ :

2. הַמִּסּוּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵיךָ הָאֵתֹת וְהַמִּפְתִּיּוֹם הַגְּדֹלִים הָהֵם :

3. וְלֹא-נָתַן יְהוָה לְבָבְכֶם לְבִלְתִּי לָדַעַת

וְעֵינֵיכֶם לְרֹאוֹת וְאָזְנוֹיִךְ לְשָׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

4. וְאֹלֶךְ אִתְּכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה

בְּמִדְבָּר לֹא-בִדְדוּ שְׂלֵמֹתֵיכֶם מִשְׂדֵיכֶם

1) Heb., cut. 2) Or, proofs; temptations.

and there thou wilt serve

other gods,

which thou hast not known, thou nor thy fathers,

[even] wood and stone.

65. And among those nations thou shalt find no ease:

and [there] shall be no rest for the sole of thy foot:

and the Lord will give thee there a trembling heart,

and a failing of eyes.

and pining of soul.

66. And thy life shall be in doubt before thee;

and thou shalt fear night and day, and thou shalt not believe in thy life.

67. In the morning thou shalt say: Would it were evening!

and at evening thou shalt say: Would it were morning!

for the fear of thy heart which thou shalt fear,

and for the sight of thy eyes which thou shalt see.

68. And the Lord will bring the again [into] Egypt

with ships,

by the way

[of] which I said to thee:

Thou shalt see it no more again;

and there you shall sell yourselves to thy enemies

for bondmen and for bondwomen, and none shall buy you.

וְעַבַדְתָּ שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאֲבֹתֶיךָ עֵץ וְאֶבֶן :

65. וּבְכָלֵם הָעַם לֹא תִרְוֶיעַ

וְלֹא יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַף־רַגְלְךָ וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב רָעוּן

וּבְלִיּוֹן עֵינַיִם וְרֵאיוֹן נַפְשׁוֹ :

66. וְהָיָה סִיּוֹךְ תְּלָאִים לְךָ מִכָּנֹד וּפְחַדְךָ לַיָּהּ וְיוֹמָם וְלַיָּלָיָה תִאֲמָר :

67. בְּבֹקֶר הַאֲמַר מִי־יִתֵּן עֶרֶב וּבְעֶרֶב תֹּאמַר מִי־יִתֵּן בֹּקֶר מִפְּחַד לִבְכָּה אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִטְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה :

68. וְהִשְׁבִּיךָ יְהוָה בַּמַּצְרַיִם בְּאֲנִיּוֹת פֶּדֶר רָהוּ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא־תִסְפָּה עוֹד לְרֵאתָהּ וְהִתְמַכְּרֹתֶם שָׂם לְאֵיבֹיב לְעַבְדִּים וּלְשִׁפְחוֹת וְאִין קָנָה :

great plagues, and of long continuance,

and sore sicknesses, and of long continuance.

60. And he will bring again upon thee all the diseases of Egypt,

of which thou wast afraid; and they shall cleave unto thee.

61. Also every sickness, and every plague,

which is not written in the book of this law,

them will the Lord bring upon thee, until thou be destroyed.

62. And you shall be left few in number,

instead of that you were as the stars of the heaven

for multitude: because thou didst not hearken

to the voice of the Lord thy God.

63. And it shall come to pass, [that], as the Lord rejoiced over you to do you good,

and to multiply you, so will the Lord rejoice over you to cause you to perish,

and to destroy you: and you shall be plucked

from off the land whither thou goest in to possess it.

64. And the Lord will scatter thee among all the peoples,

from one end of the earth even unto the [other] end of the earth;

מִכּוֹת גְּדוֹלָת וְנִאֲמָנוֹת

וְנִחְלָיִם רָעִים וְנִאֲמָנוֹת :

60. וְהִשְׁבִּיךָ בְּךָ אֶת־כָּל־מַדּוּחַ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִלְדָּה מִפְּנֵי הֶם וְיִדְבְּקוּ בְּךָ :

61. גַּם כָּל־חֲלִי וְכָל־מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יֵעָרֶם יְהוָה עֲלֶיךָ עַד־הַשְׁמֹדָה :

62. וְנִשְׁאַרְתֶּם כְּמִטְי מַעֲט פְּתַח אֲשֶׁר הָיוּתֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב

כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

63. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר־שִׂשׂוּ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהִרְטִיב אֹתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת אֹתְכֶם כִּן יִשְׁיֵשׂ יְיָ עֲלֵיכֶם לְהַאֲבִיד אֹתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וְנִסְחַתֶּם מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :

64. וְהִפְצִיחַ יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ

1) Or, have no assurance of thy life.

all the nations:

Wherefore has the Lord done thus to this land?

what means the heat of this great anger?

24. Then men shall say:

Because they have forsaken the covenant of the Lord, the God of their fathers, which he made with them when he brought them out of the land of Egypt.

25. And they went,

and served

other gods,

and they prostrated themselves to them, gods

which they new not,

and which he had not allotted to them;

26. Therefore the anger of the Lord glowed against that land,

to bring upon it

all the curse

that is written in this book,

27. And the Lord plucked them from off their land

in anger and in wrath,

and in great indignation,

and he cast them

into another land,

as [at] this day.

28. The secret [things]

belong to the Lord our God;

but the things that are revealed

belong to us and to our children

for ever,

כָּל-הַגּוֹיִם

עַל-מָה עָשָׂה יי בְּכַתּוּבָה

לְאָרֶץ הַזֹּאת

מִיָּה חָרִי

הַזֶּה הַגָּדוֹל הַזֶּה :

24. וַיֹּאמְרוּ

עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ

אֶת-בְּרִית יְהוָה

אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם

אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם

כִּהְיוּ יְצֵאוּ אֹתָם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

25. וַיֵּלְכוּ

וַיַּעֲבֹדוּ

אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם

אֱלֹהִים

אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּם

וְלֹא חָקַק לָהֶם :

26. וַיִּחַר-אַף יְהוָה

בְּאָרֶץ הַהִוא

לְדַבְּרֵי אֱלֹהֵי

אֶת-כָּל-הַסִּגְלָה

הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה

27. וַיִּחַרְשֵׁם יְהוָה

מִעַד אֲדָמָתָם

בְּאָף וּבַחֲמָה

וּבְקִצְף גָּדוֹל

וַיִּשְׁלֹכֵם

אֶל-אֶרֶץ אַחֵרָה

כַּיּוֹם הַזֶּה :

28. הַסֵּתֵרֹת

לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְהַגְּלוֹת

לְנוּ וּלְבָנֵינוּ

עַד-עוֹלָם

and [there] shall lie upon him

all the curse

that is written in this book,

and the Lord will blot out his name

from under the heaven,

20. And the Lord will set him apart

to evil

out of all the tribes of Israel,

according to all the curses of the covenant

that is written

in this book of the law,

21. And [there] shall say

the generation to come,

your children

that shall rise up

after you,

and the foreigner

that shall come

from a far land,

when they see

the plagues

of that land,

and its sicknesses

wherewith the Lord has made it sick;

22. [That] brimstone, and salt,

[and] a burning is the whole land thereof,

[that] it is not sown,

nor bears,

nor grows therein

any grass,

like the overthrow

of Sodom and Gomorrah

Admah and Zeboiym,

which the Lord overthrew

in his anger, and in his wrath:

23. Then shall say

וַיִּרְבֹּצֶה עָלָיָהּ

כָּל-הַחֲלָה

הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה

וּמַחֵה יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם ;

20. וְהִבְדִּילֵנוּ יְהוָה

לְרָעָה

מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל

כְּכֹל אֲלוֹת הַבְּרִית

הַכְּתוּבָה

בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּה :

21. וַיֹּאמְרוּ

הַדּוֹר הַאֲחֵרוֹן

בְּנֵיכֶם

אֲשֶׁר יָקוּמוּ

מֵאַחֲרֵיכֶם

וְהַזָּרָבִי

אֲשֶׁר יָבֵא

מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה

וְרָאוּ

אֶת-מַכּוֹת

הָאָרֶץ הַהִוא

וְאֶת-חֲלָאֵיהֶּ

אֲשֶׁר-חִלָּה יְהוָה בָּהֶּ:

22. נִפְרִית וְנִמְלַח

שָׂרְפָה כָּל-אֲרָצָהּ

לֹא תִזְרַע

וְלֹא תִצְמַח

וְלֹא-יִעֲלֶה בָּהּ

כָּל-עֵשֶׂב

כַּמִּהְפֹּכֵת

סֹדֶם וְעֹמֹרָה

אֲדָמָה וְצִבּוֹיִם

אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה

בְּאָפוֹ וּבַחֲמָתוֹ :

23. וַיֹּאמְרוּ

1) Or, single him out. 2) Heb., the latest generation. 3) Or, given. 4) Or, rooted them out.

through which you have passed:
 18. And you have seen their abominations, and their idols, [of] wood and stone, silver and gold, which were among them;—
 18. Lest there should be a man or a woman, or a family, or a tribe, whose heart turns away from the Lord our God, to go to serve the gods of those nations; lest there should be a root that bears gall and wormwood;
 18. And it come to pass, when he hears the words of this curse, that he bless himself in saying: I shall have peace, though I walk in the stubbornness of my heart, in order to add drunkenness to thirst.
 19. The Lord will not pardon him, but then will smoke the anger of the Lord and his jealousy against that man,

אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם :
 16. וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֶת־גִּדְלוֹתֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם :
 17. פֶּן־יִישׁ בְּכֶם אִישׁ אִוֵּן אִשָּׁה אוֹ כִּשְׁפָתָהּ אוֹ־שִׁבְטָהּ אֲשֶׁר לִבּוֹ פִּנְחָה־מִיָּהוָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרַבֵּת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הַהֵם פֶּן־יִישׁ בְּכֶם שֵׁרֵשׁ פְּרָחַה רֶאֶשׁ וְלִעֲנָה :
 18. וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְפַּרְדֵּה בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בְּשִׁרְרוֹת לִבִּי אֵלֶּיךָ קָמְעוּ סְפוֹת הַרְוָה אֶת־הַצְּמָאָה :
 19. לֹא־יִאֱבֹה יְהוָה סִלְחָה לּוֹ כִּי אִוֵּן עָשׂוֹ אֶת־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא

10. Your little ones, your wives, and thy sojourner that is in the midst of thy camps, from the hewer of wood unto the drawer of water;
 11. That thou mayest enter into the covenant of the Lord thy God, and into his oath, which the Lord thy God makes with thee to-day.
 12. In order that he may raise thee up to himself for a people, and that he may be unto thee (for) a God, as he has spoken to thee, and as he has sworn to thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob.
 13. And not with you alone do I make this covenant, and this oath:
 14. But with him that is standing with us to-day before the Lord our God, and with him that is not here with us to-day.
 15.—For you know how we dwelt in the land of Egypt, and how we passed through the midst of the nations

10. מִפְּתָכֶם וְנִשְׁיֵכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֵיךָ מִהַ חֹבֵב עֵצִים עַד שֹׁאֵב מַיִמָּוֶה :
 11. לְעָבְדֶךָ וְכִבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ פָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם :
 12. לְמַעַן הִקְיִים אֶתְּךָ הַיּוֹם לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְךָ לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבְרַתְךָ וּכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַעֲקֵב :
 13. וְלֹא־אִתְּכֶם לְבַדְכֶם אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת :
 14. כִּי אִתְּךָ אֲשֶׁר יִשְׁטוּ פֹה עִמָּנוּ עַמְּךָ הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִתְּ אֲשֶׁר אִינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם :
 15. כִּי־אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם

1) Or, oath. 2) I. e., to follow out any evil course determinately; or, to destroy the moist with the dry; or, that the indulgence of the passions may appeaseth the thirst [for them].

in thy mouth, and in thy heart,
that thou mayest do it.

בְּפִיךָ וּבְלִבְּךָ
לַעֲשׂוֹתוֹ :

שביעי ומפטיר

שביעי ומפטיר

רביעי כשהן מחוברין

15. See,

15. ראה

I have set before thee
(the) life

נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם
אֶת-הַחַיִּים

and (the) good,

וְאֶת-הַטּוֹב

and (the) death

וְאֶת-הַמָּוֶת

and (the) evil;

וְאֶת-הָרָע :

16. In that I command
to-day

16. אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם

to love

לְאַהֲבָה

the Lord thy God,

אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

to walk in his ways,

לִלְכֹת בְּדַרְכָּיו

and to keep his com-
mandments,
and his statutes, and his
ordinances,

וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו

that thou mayest live
and multiply,
and that the Lord thy
God may bless thee
in the land

וְחַיִּית וּרְבִית

וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּאֶרֶץ

whither thou goest over
to possess it.

אֲשֶׁר-אַתָּה בֹּאֲשֶׁמָּה

לְרִשְׁתָּהּ :

17. But if thy heart turn
away,
and thou wilt not
hearken,

17. וְאִם יִפְּנֶה לְבָבְךָ

וְלֹא תִשְׁמָע

but thou wilt be drawn
away,
and thou wilt prostrate
thyself

וּנְחַתָּ

וְהִשְׁתַּחֲוִית

to other gods,

לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְשָׁבַדְתָּם :

and thou wilt serve
them;

18. I announce to you to-
day,
that you shall surely
perish;

18. הַגִּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם

כִּי אֲבֹר תֵּאבְדוּן

לֹא-תֵאָרְבוּן יָמִים

you shall not prolong
[your] days
upon the land,

עַל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר

whither thou passest
over

אֶת-הַיַּרְדֵּן

the Jordan

קְבוּא שָׁמָּה

to go thither

לְרִשְׁתָּהּ :

to possess it.

for good.

לְטוֹב

as he rejoiced

כַּאֲשֶׁר-שָׂשׂ

over thy fathers;

עַל-אֲבוֹתֶיךָ :

10. If thou shalt hearken

10. כִּי תִשְׁמָע

to the voice of the Lord

בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

thy God,

לְשָׁמֵר

to keep

מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו

his commandments and
his statutes

הַכְּתוּבָה

which are written

בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה

in this book of the law.

כִּי תִשׁוּב

if thou shalt turn

אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

unto the Lord thy God

בְּכָל-לִבְּךָ

with all thy heart.

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ :

and with all thy soul.

11. For this command-
ment

11. כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת

which I command thee

אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ

to-day

הַיּוֹם

is not hidden from thee,

לֹא-נִפְלְאת הוּא

מִפְּנֶיךָ

nor is it too far off.

וְלֹא-רַחֲקָה הוּא :

12. It is not in the heaven,

12. לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא

that thou shouldst say:

לֵאמֹר

Who shall go up for us

מִי יַעֲלֶה-לָנוּ

to the heaven,

הַשָּׁמַיִמָּה

and bring it to us,

וַיָּבִיחָהּ לָנוּ

and make us to hear it,

וַיִּשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ

that we may do it?

וְנַעֲשֶׂנָה :

13. Neither is it beyond
the sea,

13. וְלֹא-מֵעַבַר לַיָּם

הוּא

that thou shouldst say:

לֵאמֹר

Who shall go over for us

מִי יַעֲבֹר-לָנוּ

unto the other side of
the sea,

אֶל-עֵבֶר הַיָּם

and bring it to us,

וַיָּבִיחָהּ לָנוּ

and make us hear it,

וַיִּשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ

that we may do it?

וְנַעֲשֶׂנָה :

14. But the word is very
nigh unto thee,

14. כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ

הַדְּבָר מְאֹד

1) Or, hard; Heb., wonderful. 2) Heb., take. 3) Or, worship. 4) Or, tell.

in the presence of all Israel
in their hearing.

12. Assemble the people,
the men,

and the women, and the
little ones,
and thy sojourner that
is within thy gates;
in order that they may
hear,
and in order that they
may learn,
and fear

the Lord your God,
and they shall observe
to do
all the words
of this law.

13. And [that] their
children,
who have not knowu,
may hear,

and learn to fear
the Lord your God
all the days
whch you live
upon the land

whither you go over the
Jordan
to possess it.

תמישי

14. And the Lord said
unto Moses:
Behold, thy days
approach
that thou must die;

call Joshua,
and present yourselves
in the tent of meeting,

and I will give him a
charge;
and Moses and Joshua
went,
and they presented
themselves
in the tent of meeting.

יגד כל ישראל
באזניהם:

12. הקהל את העם
האנשים

והנשים והטף
ונגרה אשר בשעריך
למען ישמעו
וקמטען יקדו
ויראו

את יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות
את כל דברי
התורה הזאת:

13. ובניהם
אשר לא ידעו
ישמעו

וקדו ליראה
את יהוה אלהיכם
כל הימים
אשר אתם חיים
על הארץ

אשר אתם עברים
את הירדן שמה
לרשתה:

תמישי

14. ויאמר יי אל משה
הן קרבן ימך
למות

קרא את יהושע
והתניבו
באהל מועד
ואצונו

ונגד משה ויהושע
ניתצבו
באהל מועד:

Be strong and of good
courage;

for thou shalt go
with this people
into the land
[of] which the Lord has
sworn

to their fathers
to give [it] to them;
and thou shalt cause
them to inherit it.

8. And the Lord,
he it is that goes before
thee;
he will be with thee,
he will not fall thee,

nor forsake thee;
do not fear,
nor be dismayed,

9. And Moses wrote
this law,
and he gave it unto the
priests
the sons of Levi,
who bore

the ark of the covenant
of the Lord,
and unto all the elders
of Israel.
רביעי

10. And Moses com-
manded them,
saying:
At the end of [every]
seven years,
at the set time

of the year of release,
in the feast of taber-
nacles,
11. When all Israel is
to appear

before the Lord thy God
in the place which he
shall choose,
thou shalt read
this law

חזק ואמץ
כי אתה תבוא
את העם הזה
אל הארץ

אשר נשבע יהוה
לאבותם
לתת להם
ואתה תחילנה
אותם:

8. ויהוה
הוא ההלך לפניך
הוא יהיה עמך
לא ירפק
ולא יעזבך
לא תירא
ולא תחת:

9. ויכתב משה
את התורה הזאת
ונתנה אל הכהנים
בני לוי
הנשאים

את ארון ברית יהוה
ואל כל זקני ישראל
רביעי

10. ויצו משה אותם
לאמר
מקץ שבע שנים
במועד

שנת השמיטה
בחג הסוכות:
11. כבוא כל ישראל
לראות

את פני יי אלהיך
במקום אשר יבחר
תקרא
את התורה הזאת

1) Heb., ears. 2) Heb., to die.

Thou shalt not pass over
this Jordan.

לֹא תַעֲבֹר

אֶת־יַרְדֵּן הַזֶּה :

3. The Lord thy God,
he will pass over before
he will destroy

3. יהוה אלהיך

הוא עבר לפניך

הוא ימחיק

these nations
from before thee,

את־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

מִלְפָנֶיךָ

and thou shalt dis-
possess them;
[and] Joshua.

וירשׁתם

יהושׁע

he shall pass over
before thee,
as the Lord has spoken.

הוא עבר לפניך

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :

שְׁנֵי

4. And the Lord will do
to them
as he has done

4. ועשׂה יהוה להם

כַּאֲשֶׁר עָשָׂה

to Sihon and to Og,
the kings of the
Amorites,
and to their land;

לְסִיחֹן וְלִעֹג

מְלֻכֵי הָאֲמֹרִיתִי

וּלְאֶרְצָם

whom he has destroyed,

אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם :

5. And the Lord will
deliver them up
before you,

5. ונתנם יהוה

לפניכם

and you shall do to them
according to all the
commandment
which I have com-
manded you.

ועשׂיתם להם

כְּכָל־הַמִּצְוָה

אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם :

6. Be strong and of good
courage,
do not fear,

6. חזקו ואמצו

אל־תִּירָאוּ

nor be affrighted at
them;
for the Lord thy God,

ואל־תַּעֲרָצוּ בְּפָנֵיהֶם

כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

he it is that goes with
thee;
he will not fail thee,

הוא בחלקך עִמָּךְ

לֹא יִרְפֶּךָ

nor forsake thee.

וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ :

שְׁלִישִׁי

שְׁלִישִׁי

חמישי כשהו מחוברין

7. And Moses called
to Joshua,

7. ויקרא משה

לִי הוֹשֵׁעַ

and he said unto him
before the eyes of all
Israel:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו

לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל

19. I call to witness
against you to-day
the heaven

19. העדתי בכם היום

אֶת־הַשָּׁמַיִם

and the earth,
[that] (the) life and (the)
death

וְאֶת־הָאָרֶץ

חַיִּים וְמוֹת

I have set before thee,

נִתְּנִי לְפָנֶיךָ

the blessing and the
curse;
therefore choose thou
life;

הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה

וּבְחַרְתָּ בְּחַיִּים

in order that thou
mayest live,
thou and thy seed;

לְמַעַן תַּחְיֶה

אַתָּה וְזַרְעֶךָ :

20. To love
the Lord thy God;

20. לְאַהֲבָה

אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

to hearken to his voice,
and to cleave unto him;

לְשָׁמֹעַ בְּקוֹל

וּלְדַבְּקָה־בוֹ

for he is thy life,

כִּי הוּא חַיֶּיךָ

and the length of thy
days;
that thou mayest dwell
upon the land

וְאֶרֶץ יְמִינֶךָ

לְשֹׁבֶת עַל־הָאָרֶץ

[of] which the Lord has
sworn

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה

to thy fathers,

לְאֲבוֹתֶיךָ

to Abraham,

לְאַבְרָהָם

to Isaac, and to Jacob,

לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

to give [it] to them.

לְתַתּוֹ לָהֶם :

כ

CAP. XXXI.

VAYELECH.

וַיֵּלֶךְ

1. And Moses went
and spoke

1. וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר

these words
unto all Israel.

אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל :

2. And he said unto them:

2. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

A hundred and twenty
years old

בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים

שָׁנָה

I am to-day;

אֲנִכִּי הַיּוֹם

I am no more able
to go out and to come in;

לֹא־אֹבֵל עוֹד

לְצֵאת וּלְבוֹא

and the Lord has said
unto me:

וַיְהוָה אָמַר אֵלַי

1) Or, possess.

thy rebellion,
and thy stiff neck;
behold, while I am yet
to-day
you have been rebellious
against the Lord;
and how much more
after my death?
מפטר

אֶת־מִרְיָהָ
וְאֶת־עֲרֹפֶה הַקֶּשֶׁה
הֲנֵן בְּעוֹדֵנִי חַי עִמָּכֶם
הַיּוֹם
מִמֶּרְיֵם הַיּוֹם
עִם־יְהוָה
וְאֵף כִּי־אַחֲרַי מוֹתִי :
מִפְטֹר

28. Assemble unto me
all the elders
of your tribes,
and your officers,
and I will speak in their
ears
these words;
and I will call to witness
against them
the heaven
and the earth.

28. הַקְהִינֵנו אֵלַי
אֶת־כָּל־זְקֵנֶיךָ
שְׂבָמִימֶם
וְשָׂמְרֵיכֶם
וְאֶדְבַרְהָ בְּאָזְנֵיהֶם
אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְאֶעֱיֵדָה כִּם
אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ :
29. כִּי יָדַעְתִּי
אַחֲרַי מוֹתִי
כִּי־הִשְׁחַתְתָּ מִשְׁחַתּוֹן
וְסָרְתָם מִן־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם
וְקָרָאת אֶתְכֶם
הָרֶעָה
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
כִּי־תֵשֵׁן
אֶת־הָרֶעָה
בְּעֵינֵי יְהוָה
לְהַכְעִיֵס
בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ :
30. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
בְּאָזְנֵי
כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
אֶת־דְּבָרֵי
הַשִּׁירָה הַזֹּאת
עַד תִּמְּסֶם :

29. For I know
that after my death
you will surely corrupt
yourselves,
and you will turn aside
from the way
which I have com-
manded you;
and the evil will befall
you }
in the latter days,
when you will do
the evil
in the eyes of the Lord
to provoke him to anger
through the work of
your hands.
30. And Moses spoke
in the ears
of all the assembly of
Israel
the words
of this song,
until they were finished.

22. And Moses wrote
this song
in that day,
and he taught it
the children of Israel.
23. And he commanded
Joshua the son of Nun,
and he said:
Be strong and of good
courage;
for thou shalt bring
the children of Israel
into the land
[of] which I have sworn
to them;
and I will be with thee.
שְׁבִיעִי
24. And it came to pass,
when Moses had made
an end of writing }
the words
of this law
upon a book,
until they were finished,
25. That Moses com-
manded
the Levites,
the bearers
of the ark of the
covenant of the Lord,
saying:
26. Take
this book of the law,
and put it
by the side
of the ark of the
covenant of the Lord
your God,
that it may be there
against thee for a witness.
27. For I know

22. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בַּיּוֹם הַהוּא
וַיְלַמְדָהּ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
23. וַיִּצַו
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן
וַיֹּאמֶר
חֲזַק וְאַמִּץ
כִּי אַתָּה תְּבִיא
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם
וְאֲנֹכִי אֶתִּיב עִמָּךְ :
שְׁבִיעִי
24. וַיְהִי וְכִּי
כָּתַת מֹשֶׁה
לְכַתֵּב
אֶת־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת
עַל־סֵפֶר
עַד תִּמְּסֶם :
25. וַיִּצַו מֹשֶׁה
אֶת־הַלְוִיִּם
נֹשְׂאֵי
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
לֵאמֹר :
26. לָקֶחַ
אֶת־סֵפֶר תּוֹרָה הַזֹּאת
וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ
מִצַּד
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם
וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד :
27. כִּי אֲנֹכִי יָדַעְתִּי

and teach it
the children of Israel;
put it in their mouth.
in order that this song }
may be for me }
as a witness against the
children of Israel.

וְלַמְדוֹתָם
אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
שִׁמְרָהּ בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי
הַשִּׁיר הַזֶּה
לְעֵד בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל
שִׁשִּׁי

20. For when I shall
have brought them
into the land
[of] which I have sworn
to their fathers,
flowing [with] milk and
honey,
and they shall have
eaten
and filled themselves,
and waxed fat;
then will they turn
unto other gods,
and they will serve
them,
and despise me,
and break my covenant.

שְׁבִיעֵי כְשֶׁהוּ כְחוּבָיו
20. כִּי-אֲבִי-אֲנִי
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבוֹתָי
זֶכֶת הָלֶב וְדָשׁ
וְאָכַר
וְשָׂבַע
וְדָשׁוּ
וּפְלָאוּ
אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַעֲבָדוּם
וְנִאֲצָוּ
וַהֲפַר אֶת-בְּרִיתִי :

21. And it shall come to
pass,
when many evils and
troubles are come
upon them,
that this song shall
testify
before them
as a witness:
for it shall not be
forgotten
out of the mouth of
their seed:
for I know
their imagination
which they frame to-day,
before I brought them
into the land
[of] which I swore.

וְהָיָה
כִּי-תִמְצָאֵן אֹתוֹ
רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וַעֲנִתָהּ הַשִּׁירָה
הַזֹּאת
לְפָנָיו
לְעֵד
כִּי לֹא תִשְׁכַּח
כִּיפִי זֶרַעוֹ
כִּי יִדְעֵמִי
אֶת-יִצְרוֹ
אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם
בְּפָנָם אֲבִי-אֲנִי
אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי :

15. And the Lord
appeared in the tent
in a pillar of cloud:
and the pillar of cloud
stood
by the door of the tent.
16. And the Lord said
unto Moses,
Behold, thou shalt sleep
with thy fathers:
and this people will
rise up,
and go astray after
gods
of the stranger of the
land,
whither they go
[to be] in their midst,
and they will forsake
me,
and they will break my
covenant
which I have made with
them.
17. Then my anger shall
glow against them
in that day,
and I will forsake them,
and I will hide my face
from them,
and they shall be
devoured,
and [there] shall come
upon them
many evils and troubles;
and they will say in
that day:
Is it not, because my God
is not in the midst of us,
[therefore] have come
upon us
these evils?
18. But I will surely
hide my face }
in that day
for all the evil
which they have done,
because they have
turned
unto other gods.
19. Now therefore write
for you
this song.

15. וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֶהָל
בְּעַמּוּד עָנָן
נִשְׁמַד עַמּוּד הָעָנָן
עַל-פֶּתַח הָאֶהָל :
16. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
הִנֵּה שָׁכַב
עִם-אֲבוֹתֶיךָ
וְקָם הָעָם הַזֶּה
וַיִּזְנוּ אַחֲרָי אֱלֹהִים
בְּאֶרֶץ הַלְּאֵזִים
אֲשֶׁר הוּא בָא-שָׁמָּה
בְּקִרְבּוֹ
וַעֲזָבוּנִי
וַהֲפַר אֶת-בְּרִיתִי
אֲשֶׁר בְּרַחְתִּי אִתּוֹ :
17. כִּי יִחַר אַפִּי כִּי
בַיּוֹם-הַהוּא
וַעֲזַבְתֶּם
וַהֲסַתֵּמְתִי פָנַי מֵהֶם
וְהָיָה לְאֹכֵל
וַיִּצְאָהוּ
רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וַאֲמָרוּ בַיּוֹם הַהוּא
לֹא עָלַּ בְּרִי-אֲנִי
אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי
כִּי-צָאוּנִי
הַרַעוֹת הָאֵלֶּה :
18. וְאֲנִכִּי
הַסַּתֵּר אֶסְתִּיר פָּנָי
בַיּוֹם הַהוּא
עַל כָּל-הַרַעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה
כִּי פָנָה
אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים :
19. וְעַתָּה כְּתוּב לָכֶם
אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת

1) Or, over. 2) Or, play the harlot. 3) Or, the strange gods of the land. 4) Heb., he. 5) Heb., his. 6) Heb., him. 7) Or, [given] to be devoured. 8) Or, overtake them. 9) Heb., me. 10) Or, inclination which they show to-day. 11) Heb., do.

19. And the Lord saw [it],
and he ⁶was angry.
Because of the provocation
of his sons and daughters.
20. And he said:
I will hide my face from
them,
I will see what their end
[shall be];
For they are a perverse
generation,
Children in whom [there
is] no faithfulness.
21. They have moved me
to jealousy
with [that which is] not
God;
They have provoked me
to anger with their vanities;
And I will move them
to jealousy
with [those that are] not
a people;
with a worthless nation I
will provoke them to anger.
22. For a fire is kindled
in mine anger,
And burneth
unto the lowest ⁶Sheol,
And devonreth [the]
earth with its products,
And setteth on fire the founda-
tions of the mountains.
23. I will heap upon them
evils;
All mine arrows I will
spend upon them.
24. [They shall be]
wasted with hunger,
and devoured with
burning ⁷heat,
And bitter destruction;
Also the teeth of beasts
will I send upon them,
with the poison of crawl-
ing things of the dust.
25. Without shall the
sword bereave,
And in the chambers
terror,
Both young man and
virgin,
The suckling with the
man of gray hairs,
26. I said: I would scatter
them afar,

19. וַיִּרְא יְהוָה
וַיִּגְאָז
מִכַּבְּעֵם בָּנָיו וּבָנֹתָיו
20. וַיֹּאמֶר
אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֵם
אֶרְאֶה מָה אַחֲרֵיהֶם
כִּי דֹר תִּהְיֶינָה
בָּנִים לֹא-אֱמֵן בָּם
21. הֵם קִנְאוּנִי
כְּלֹא-אֱלֹהִים
בְּעֵסוֹנֵי בְהֵמָה
וַאֲנִי אֶקְנֵאֵם
כְּלֹא-עַם
בְּגֹו נָקַל אֲבַעִסֵם
22. כִּי-אֵשׁ קִדְמָה
בְּאָפִי
וַתִּקְדַּח
עַד-שְׂאוֹל תִּהְיֶינָה
וַתֹּאכַל אֶרֶץ וּבְרָה
וַתִּלְהַט מוֹסְדֵי הָרִים
23. אֶסְפָּה עֲלֵיהֶם
רָעוֹת
חֲצֵי אֲבֵלָה בָּם
24. כִּזּוֹ רָעַב
וּלְחָמֵי רֶשֶׁף
וּקְטָב מְרִירָה
וַיִּשְׁן בְּהֵמָה
אֲשֶׁלַח בָּם
עַם-חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפֶר
25. מִחוּץ תִּשְׁבַּח-חֶרֶב
וּמִתְדַרְרִים אִימָה
גַּם-בְּחֹרֶר גַּם-בְּתוּלָה
יִזְנַק עִם-אִישׁ שִׁבְיָה
26. אָמַרְתִּי אֶפְּאִיֵּם

13. He made him ride,
upon the high places of
the earth,
And he did eat the
products of the field;
And he made him to
suck honey
out of [the] rock,
And oil out of [the] flinty
rock.
14. Batter of kine,
and milk of sheep,
With fat of lambs,
And rams of the breed
of Bashan,
and goats,
With the finest of the
wheat;
And of the blood of [the]
grape
thou drankest ²wine.
15. But Yeshurun waxed
fat,
and he kicked:
Thou art waxed fat,
thou art grown thick,
thou art become sleek;
Then he forsook
God who made him,
And lightly esteemed
the Rock of his salvation.
16. They moved him to jea-
lously with strange [gods];
With abominations they
provoked him to anger.
17. They sacrificed to
³demons,
⁴[which were] no God,
[To] gods [which] they
knew not,
[To] new [gods]
that came up of late,
Which your fathers
dreaded not.
18. Of the Rock [that]
begat thee
thou art unmindful,
And thou hast forgotten
God that gave thee birth.

13. וַיַּרְכִּבְהוּ
עַל-בִּמְתוֹתֵי אֶרֶץ
וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדֵי
וַיִּגְנֹק הוּ רְבִשׁ
מִסֶּלַע
וַשֶּׁמֶן מִחֲלֹמֵי־שֹׂר
14. הַמַּאֲת בָּקָר
וְחֶלֶב צֹאן
עִם-חֶלֶב בָּרִים
וְאִירָם בְּגֹו-בָשָׁן
וְעִתּוּדִים
עִם-חֶלֶב בְּרִיּוֹת חֲטָה
וְדֵם-גֵּזֶב
הַשֶּׁתֶּה-הַמָּדָר
15. וַיִּשְׂמֵן יִשְׂרָאֵל
וַיִּבְעַט
שִׁמְנָתוֹ
עָבִיתוֹ
כְּשֵׁית
וַיִּטַּשׁ
אֱלֹהֵי אֲשֵׁרָה
וַיִּגְבַּל
צֹר יִשְׁעָתוֹ
16. וַיִּקְנְאוּהוּ בְּזָרִים
בְּתוֹעֵבֹת יִבְעִי־סוֹהוּ
17. וַיִּזְבְּחוּ לַעֲדִים
לֹא אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם
הַחֲדָשִׁים
מִקְרָב כָּאוֹ
לֹא שָׁעְרוּם אֲבֹתֵיהֶם
18. צֹר יִלְדָה
הַיִּשִׁי
וַתִּשְׁכַּח
אֶת מוֹלִידָהּ

1) Heb., fat of the kidneys of wheat. 2) Or, unmixed wine. 3) Or, devils; evil spirits. 4) Or, no⁶ [to] God. 5) Or, abhorred [them]. 6) Or, deep. 7) Or, coals.

and he established thee.

ויכוננה :

שני

7. Remember the days of old,

7. זכר ימות עולם

Consider the years of every generation; Ask thy father,

כינו שנות דר-דרך שאל אביו

and he will tell thee;

ויגיד

Thy elders,

זקניה

and they will say to thee.

ויאמרו לך :

8 When the Most High gave to nations their inheritance, When he separated the children of men,

8. בהנהג עריון גוים בהפרידו בגני אדם

He set the bounds of the peoples

יגב גבלת עמים

According to the number of the children of Israel.

למספר בני ישראל :

9. For the Lord's portion Is his people; Jacob is the lot of his inheritance.

9. כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו

10. He found him

10. ומצאהו

in a desert land,

בארץ כדבר

And in the waste of the howling wilderness;

ובתהו יביל ישלח

He ¹⁰compassed him about,

יסבבנהו

he ¹¹instructed him,

יבוננהו

He kept him

יצרנהו

as the apple of his eye.

כאישון עינו :

11. As an eagle [that] stirreth up her nest,

11. כנשר יעיר קנו

[That] fluttereth over her young,

על-נוצו ירחף

He spread abroad his wings,

יפרש כנפיו

he took him,

יקחהו

He bore him

ישאהו

upon his pinions.

על-אברותיו :

12. The Lord alone did lead him,

12. יהוה בדרך ינחהו

And there was no foreign god with him.

ואין גפו אל נכר :

רב

CAP. XXXII

HAAZINU.

האזינו

1. Give ear, ye heavens,

1. האזינו השמים

and I will speak;

ואדברה

And let the earth hear

והישמע הארץ

the words of my mouth.

אמרי פי :

2. My doctrine shall drop as the rain,

2. יערה כמטר לקחי

My speech shall distil as the dew;

תז כטל אמרתי

As the small rain upon the tender grass,

כשעירתם עלי דשא

And as the showers upon the herb.

וכרביבים עלי עשב :

3. For I will proclaim the name of the Lord:

3. כי ישים יהוה אקרא

Ascribe ye greatness to our God.

הבו גודל קאדהינו :

4. The rock,

4. הצור

his work is perfect;

תמים פעלו

For all his ways are justice;

כי כל דרכיו משפט

A God of faithfulness

אל אמונה

and without iniquity.

ואין עול

Just and right is he.

צדיק וישד הוא :

5. They have corrupted themselves,

5. שחת לו

[they are] not his children,

לא בניו

[it is] their blemish;

כומם

[They are] a perverse and crooked generation.

דור עקש ופתלתל :

6. Do ye thus requite the Lord,

6. הדינה תגמלו

O worthless people, and unwise?

עם נבל ולא חכם

Is not he thy father

הלוא הוא אביו

who hath bought thee?

קנה

he hath made thee,

הוא עשה

1) Or, heavy rain upon the grass. 2) Or, when. 3) Or, call; or, publish. 4) Or, [He is] the rock; or, The creator. 5) Literally: He corrupted him; not his children, their blemish. 6) Or, dealt corruptly with him. 7) Or, foolish. 8) Or, possessed; or, gotten. 9) Or, many; or, former. 10) Or, led him about. 11) Or vared for him.

because it is your life,
and through this word
you shall prolong [your]
upon the land
that you pass over
the Jordan
thither
to possess it.

מפסיד

כי הוא תינכם
ובדבר הזה
תארכו ימים
על הארמה
אשר אתם עברים
את הירדן
שמה
לרשתה :

48 And the Lord spoke into Moses

on that selfsame day saying

49 Go up

into this mountain
Abarim
[unto] mount Nebo,

which is in the land of Moab
that is before Jericho
and behold

the land of Canaan
which I give

to the children of Israel
for a possession;

50 And die on the mount

whither thou goest up,

and he gathered unto
thy people,

as Aaron thy brother
died

on mount Hor,
and he was gathered
unto his people;

51. Because you
trespassed
against me

in the midst of the child-
ren of Israel
at the waters of Meribah
of Kadesh,
[in] the wilderness of Zin;

48 וידבר יהוה אל משה

באותו היום הזה
לאמר :

49 עלה

אל הר הנבו אשר
הר נבו

אשר בארץ מאב
אשר על פני יריחו

וראה
את ארץ כנען

אשר אני נתן
לבעני ישראל
לרשתה :

50 ואתה תמות בהר
אשר אתה עלה
שמה

והאסף אל עמך
כאסף את
אהרן אחיך
ב הר הור

ויאסף אל עמו :

51 על אשר מללתי
בני

בתוך בני ישראל
במר מריבת קדש
מדבר צין

And those that hate me
I will recompense

42. I will make mine ar-
rows drunk with blood

And my sword shall
devour flesh

From the blood of the
slain and the captives

From the head of the
leaders of the enemy.

43. Praise, ye nations,
his people:

For the blood of his
servants

he will avenge

And he will render
vengeance

to his adversaries.

And he will fondle his
land

[and] his people

44 And Moses came
and spoke

all the words
of this song

in the ears of the people,

he and Hoshea the son
of Num.

45. When Moses finished
to speak

all these words

unto all Israel:

46. Then he said unto
them:

Set your heart

to all the words

which I testify against
you to-day,

that you shall command
them

your children

to observe to do

all the words
of this law.

47. For it is no vain word
for you;

וקמשנא אשליכם

42 אשכירי העי מדם

וחרבי האבד בשר

מדם חלל ושביה

מראש פרעות אויבי:

43 תריענו גוים עמו

כי דם עבדיו

יעדם

ונקם יעני

לעצרו

ונפד אדמתו

עמו :

44 ויבא משה

ונדבר

את כל דברי

השירה הזאת

באזני העם

הוא וחושע בן נון :

45 וככל משה

לדבר

את כל הדברים

האלה

אל כל ישראל :

46 ויאמר אליהם

שימו לבבכם

לכל הדברים

אשר אנכי מעיד

בכם היום

אשר תצוו

את בניכם

לשמר לעשות

את כל דברי

התורה הזאת :

47 כי לא דבר ריק
הוא מפניכם

1) Heb., from. 2) Or, beginning of revenges upon the enemy; or, hairy head of the enemy. 3) Or, Rejoice. 4) Or, make expiation for his land. 5) Or, made an end of speaking. 6) Or, in the front of Jericho.

35. Mine are vengeance and recompense. At the time when their foot shall slide; For the day of their calamity is nigh. And the future speedeth along for them.

36. For the Lord will judge his people. And repent himself for his servants; When he seeth that [their] power is gone, And there is none remaining shut up or left at large.

37. Then he will say: Where are their gods. The rock in which they took refuge;

38. Which did eat the fat of their sacrifices, [And] drank the wine of their drink-offerings? Let them rise up and help you, Let them be a protection over you.

39. See now that I, even I, am he, And [there is] no god with me; I kill, and make alive; I wound, and I heal; And no one can deliver out of my hand.

40. For I lift up unto heaven my hand, And I say: [As] I live for ever,

41. If I whet my glittering sword, And my hand take hold on judgment; I will render vengeance to mine adversaries,

35. לִי נִקְמָה וְשִׁלְמָה לְעֵת כַּד יִסָּד רַגְלָם בְּיַד יְהוָה יוֹם אֲסִיף וְהָיָה עֲתִידָהּ לָמוֹ : 36. כִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה עַמּוֹ וְעָלָה עַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּי־אֲזַנְתָּ יָד וְאִפְסָם יִצְוֹר וְעֵזוֹב : 37. אַי אֱלֹהֵיהֶם צִוֵּר חֲסִיוֹ כּוֹ : 38. אֲשֶׁר הִלְבַּח וְזָבַח וַיִּשְׂתֶּה יַיִן נְסִיכָם וַיִּקְבְּלוּ וַיִּעֲזֹרְכֶם יְהִי עֲזִיבְכֶם סִדְרָה : 39. רֵא אֲנִי אֶפְהָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי מוֹת וְאֲחַיֶּה מַשְׁתַּח וְאֲחַיֶּה וְאֵין מוֹדִי מִצִּיל : 40. כִּי־אֲרִיב אֶל־שָׁמַיִם יְדִי וְאֶמְרָתִי חֵי אֲנִי לְעַלְמָה : 41. אִם־שִׁנְנֹתִי בְּרֶקֶת חַרְבִּי וְהִטָּהוּ נְמִשְׁפַּט יְדִי אֲשִׁיב נִקְמָה לְעַדִּי

I would make the remembrance of them to cease from among men.

27. Were it not that I feared the provocation of the enemy. Lest their adversaries should judge amiss. Lest they should say: Our hand is exalted. And not the Lord hath done all this.

28. For they are a nation void of counsel, And there is no understanding in them.

29. If they were wise, they would understand this, they would consider their latter end.

30. How should one chase a thousand. And two put ten thousand to flight. Unless their Rock had sold them, And the Lord had delivered them up?

31. For not as our Rock is their rock. Even our enemies themselves being judges.

32. For of the vine of Sodom is their vine. And of the fields of Gomorrah: Their grapes are grapes of gall. They have bitter clusters,

33. Their wine is the poison of the serpents. And the cruel venom of asps.

34. Is not this laid up in store with me. Sealed up among my treasures?

אֲשִׁיבֶנָּה מִזִּכְרוֹן וְכָרַם : חַמְיִשִּׁי חַמְיִשִּׁי 27. לֹלְוִי פָעַם אֲנֹכִי אֲזַנֵּר פֶּן־יִנְדָּרוּ צַרֵּיכֶם פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רַמְמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל־זֶה : 28. כִּי־הֵם עַמֵּי חֵסֶד לֵאלֹהֵי חַמְיִשִּׁי וְאֵין פִּתְחָם תְּבוּנָה : 29. אִם־הָיוּ חָכְמִים יִשְׁכַּלְוּ זֹאת יִבְיִנוּ לְאַחֲרֵיתָם : 30. אֵיכָּה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יִנְסוּ רִבְבָה אִם־לֹא כִּי־צוּרָם מִכָּרַם וְהִוָּה הַסִּיָּרָם : 31. כִּי לֹא כַצִּוְרָנוּ צוּרָם וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים : 32. כִּי־מִנְפֹּחַ סוֹדִם נִפְתָּם וּמִשָּׂדֵי כַת עַמְבָּרָה עֲזַבְתֶּם עֲזַבְתֶּם־דָּוִשׁ אֲשִׁיבְלַת מְרוֹת לָמוֹ : 33. חֲכִית מַנְיָנִים יַיִם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹרֵר : 34. הֲלֹא הוּא בְּמִסֵּו עִמָּדִי חֲתוּם בְּאִצְוֹרָתִי

1) Or, Oh that they, etc. 2) Or, And the things that are to come upon them shall make haste. 3) Or, trusted. 4) Heb., the lightning of my sword.

of him that was separate from his brothers.
17. The first-born of his steer is adorned with glory.

And his horns [are like] the horns of the wild-ox; With them

he shall push the peoples together [to] the ends of the earth;

And they are the myriads of Ephraim, And they are the thousands of Menasseh.

18. And to Zebulun he said: Rejoice, Zebulun, in thy going out;

And, Issachar, in thy tents.

19. They shall call the peoples [to] the mountain: There shall they offer sacrifices of righteousness;

For they will suck the abundance of the seas,

And the hidden treasures of the sand.

20. And of Gad he said: Blessed be he that enlargeth Gad; He dwelleth as a lioness,

And teareth the arm, yea, the crown of the head.

21. And he provided the first part for himself, For there

was the lawgiver's portion reserved; And he came [with] the heads of the people; He executed the righteousness of the Lord, And his ordinances

with Israel.

22. And of Dan he said:

נזיר אחיו :

17. בכור שורו

הדר לו

וקרני ראם קרניו

כהם

עמים ינח יחדו

אפסי-ארץ

והם רבבות אפריים

והם אלפי מנשה :

רביעי

18. ולזבולון אמר

שמח ובוך

בצאתך

ויששכר באהלה :

19. עמים הר-יקראו

שם יזבחו

וזבחי-צדק

כי שפע גמים

ייןקו

וישפני ממוני חול :

20. ולגד אמר

גדוד מרחיב גד

בגביא שבן

ויטרה זרוע

אף-קד קד :

21. וירא ראשית לו

כי-שם

חלקת מרחק ספון

ויחא ראשי עם

צדקת יהוה עשה

ומישפטיו

עם-ישראל :

22. ולדן אמר

'before thee,

And whole burnt-offering upon thy altar.

11. Bless, Lord, his substance,

And receive favorably the work of his hands;

Smite through the loins

of those that rise up against him

and those that hate him that they rise not again.

12. And of Benjamin he said:

The beloved of the Lord

shall dwell in safety by him;

He covereth him all the day long,

And he dwelleth between his shoulders.

שלישי

13. And of Joseph he said:

Blessed of the Lord be his land,

For the precious things of heaven,

for the dew,

And for the deep

that coucheth beneath,

14. And for the precious things

of the fruits of the sun,

And for the precious things

of the growth of the moon,

15. And for the chief [things]

of the ancient mountains,

And for the precious things

of the everlasting hills,

16. And for the precious things

of the earth and its fulness,

And for the goodwill of him that dwell in the bush;

Let [the blessing] come

upon the head of Joseph,

And upon the crown of head

באמר

וקדיר על-כזבחה :

11. בברך יהוה חילו

ופעל ידיו תרצה

מחץ מתנים

קניו ומשנאי

כי-יקומון :

12. לבנימן אמר

ידיד יהוה

ישכון לבטח עליו

חפה עליו פתיו

ובין פתיו שכון :

שלישי

13. וליוסף אמר

מברכת יהוה ארצו

מפני שמים

מפני

ומתהום

לבצת תחת :

14. ומפני

תבואת שמש

ומפני

גריש ירחים :

15. ומראש

הררי-קדם

ומפני

גבעות עולם :

16. ומפני

ארץ ומלאה

ורצון שכני סנה

תבואתה

לראש יוסף

ולקדקד

1) Heb., in thy nostrils. 2) Or, strength. 3) Or, best. 4) Or, tribes. 5) Or, ruler's.

5. And ^{he} was king in Yeshurun. When [there] were gathered the heads of the people. The tribes of Israel together.

6. Let Reuben live, and not die; And let ^{not} his men be few.

7. And this is [the blessing] of Judah, and he said: Hear, Lord, the voice of Judah, And bring him in unto his people; ^{Let} his hands be sufficient for him; And thou shalt be a help against his adversaries.

8. And of Levi he said: [Let] thy Thummim and thy Urim [be] with thy holy one,⁸ Whom thou didst prove at Massah, With whom thou didst strive at the waters of Meribah;

9. Who said of his father and of his mother: I have not seen him; Neither did he acknowledge his brethren, Nor knew he his own children; For they have observed thy word, And thy covenant they keep.

10. They shall teach thine ordinances to Jacob, And thy law to Israel; They shall put incense

5. וַיְהִי בְיִשְׁרָאֵל מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסֵּף רָאשֵׁי נָם יחד שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-יִטָּת וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר : 6. וְיָחַד רְאוּבֵן וְאֶל-יִטָּת וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר : 7. וְזֹאת לִיהוּדָה נְיָאמָה שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל-עַמּוֹ תְּבִיאֵנּוּ וַיְדִו רֵב לֹו וְעוֹזר מִצָּרָיו תִּהְיֶה : שְׁנֵי שְׁנֵי 8. וּדְלוּנִי אֶמֶר תְּמִינָה וְאוּרִיָּה לְאֵיִשׁ חֲסִידָה אֲשֶׁר נָסִיתָו בְּמַסָּה תִרְבִּיבוּ עַל-מַי מֵרִיבָה : 9. הָאֵמֶר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִיו וְאֶת-אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת-בָּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתֶיךָ וּבְרִיתֶיךָ יִנְצְרוּ : 10. יִרְאוּ מִשְׁפָּטֶיךָ קִיְעָקֵב וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְרוּ קְטוֹרֶת

because you did not sanctify me in the midst of the children of Israel.

52. For from afar thou shalt see the land; but thither thou shalt not go into the land which I give to the children of Israel;

רג CAP. XXXIII.

HABERACAH וְזֹאת הַבְּרָכָה

1. And this is the blessing, wherewith Moses the man of God blessed the children of Israel before his death.

2. And he said: The Lord came from Sinai, And rose from Se'ir to them; He shined forth from mount Paran, And he came from ^{the} myriads of holy ones; At his right hand [was] a fiery law for them.

3. Yea, he loveth the ^{peoples}; All his saints are in thy hand. And they ^{sat} down at thy feet; And received of thy words.

4. ^A law Moses commanded us. An inheritance [for] the assembly of Jacob.

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו מוֹתוֹ : 2. וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וּנְרָח מִשֵּׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִהַר פָּאֵרָן וְאָתָה מִבְּרִבְתֵי קָדְשׁ מִיְמִינוֹ אֵשׁ דָּת לְמוֹ : 3. אַתָּה חָבֵב עַמִּים בְּלִי-קִדְשׁוֹ בִּיהָ וְהֵם תָּכְנוּ לְרַגְלֶיךָ וַיִּשָּׂא לְבַבְּךָ תְּהִיָּה : 4. תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרִשָּׁה קְהַלְתָּ יַעֲקֹב :

1) Or, among myriads of saints. 2) Or, tribes. 3) Or, prostrated. 4) Or, The law [which] Moses commanded us, is the inheritance of the assembly of Jacob. 5) Or, there was a king in Yeshurun (i. e., Israel). 6) The word ואל (and not) in the previous clause is to be inserted here. 7) Or, With his hands he contended for himself. 8) This is a prayer that the priesthood might remain with the tribe of Levi, who have shown their zeal for God, and did not respect persons, though the guilty ones might be their nearest kinsmen. See Exod. 32, 26-29.

his hands	אֶת־יָדָיו	the servant of the Lord	עַבְד־יְהוָה
upon him;	עָלָיו	in the land of Moab,	בְּאֶרֶץ מוֹאָב
and the children of Israel hearkened unto him,	וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו	according to the ¹ word of the Lord.	עַל־פִּי יְהוָה :
and they did	כַּנְּיֻן־יִשְׂרָאֵל	6. And he ² buried him in the land of Moab,	6 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּנֵי בְּאֶרֶץ מוֹאָב
as the Lord has commanded Moses,	כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :	opposite Beth-pe'or;	מִלַּד בֵּית פְּטוֹר
10. And there had not arisen a prophet since in Israel	10 וְלֹא־קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל	but no man knows of his sepulchre	וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ
like unto Moses,	כְּמֹשֶׁה	unto this day.	עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
whom the Lord knew face to face,	אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פְּנִים אֶל־פְּנִים :	7. And Moses was a hundred and twenty years old	7 וּמֹשֶׁה בְּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
11. In all the signs and the wonders, which the Lord sent him to do	11 לְכָל־הָאֹתוֹת וְהַמִּוִּפְתִּים אֲשֶׁר שְׁלַחַו יְהוָה לַעֲשׂוֹת	when he died;	בְּמֹתוֹ
in the land of Egypt to Pharaoh,	בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה	his eye was not dim,	לֹא־בָהֳתַתָּה עֵינֹו
and to all his servants,	וְלְכָל־עַבְדָּיו	and his natural force had not abated.	וְלֹא־נָס לַחַי :
and to all his land,	וְרָב־לֵאֲרָצוֹ :	8. And the children of Israel wept for Moses	8 וַיִּבְכּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה
12. And in all the mighty hand, and in all the great terror, which Moses wrought before the eyes of all Israel,	12 וְלֹכַל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלֹכַל הַמַּוְרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל :	in the plains of Moab thirty days;	בְּעַרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם
		then were ended	וַיִּתְּמוּ
		the days of weeping [in the] mourning for Moses.	יָמֵי בְכֵי אֶבֶל מֹשֶׁה :
		9. And Joshua the son of Nun was full of the spirit of wisdom for Moses had laid	9 וַיְהִי־שֹׁשֶׁן בֶּן־נֹון מְלֵא רוּחַ חֲכָמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה

1) Heb., month. 2) Or, was buri-d. 3) Or, displayed.

נשלמו חמשה חומשי התורה,
בעזר אלהים בראשית ברא,
אחרי ארבעת שני עבודה קשה ומרה,
פיוס קימתי מצות התורה,
והכנסתי את בני מאור נמוך
בבריתו של אברהם אבינו,
פיוס ד' י"ט לירח חשוון שנת התרס"ג.

The shield of thy help,
And who is the sword
of thy excellency!

And thy enemies shall
submit themselves to thee;
And thou

shalt tread upon their
high places.

לך

1. And Moses went up
from the plains of Moab
unto mount Nebo,
to the top of Pisgah,
which is before Jericho;
and the Lord showed
him
all the land
(from) Gil'ad unto Dan.

2. And all Naphtali,
and the land
of Ephraim and
Menasseh,
and all the land of
Judah,
unto the ^hhinder sea.

3. And the South,
and the plain
of the valley of Jericho,
the city of the palm-
trees,
unto Zo'ar.

4. And the Lord said
unto him:
This is the land
[of] which I have sworn
to Abraham,
to Isaac, and to Jacob,
saying:

To thy seed I will give
it;
I have let thee see it
with thy eyes,
but thither thou shalt
not pass over.

5. So died there Moses

מִן עֲזָרָה
וְאִישֶׁר-חַרְבַּב
גִּבְיֹתָהּ
וְיִכְהָשׁוּ אֵיבֹרָה לָךְ
וְאַתָּה
עַל-כַּבוֹתֵימֹו הַדְרָה;
שְׁבִיעַ
שְׁבִיעַ

CAP. XXXIV.

וַיַּעַר מֹשֶׁה
מִעֲרַבְתַּי מוֹאָב
אֶל-הַר נָבוֹ
רֹאשׁ הַפְּסִגָה
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְדֵּן
וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ
אֶת-גִּלְעָד עַד-דָּן
2 וְאֵת כָּל-נַפְתָּלִי
וְאֶת-אֶרֶץ
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה
עַד הַיָּם הַחֲחָרֹן
3 וְאֶת-הַיַּגְבֵּי
וְאֶת-הַבְּעֵר
בְּקִעַת יַרְדֵּן
עִיר הַתְּמָרִים
עַד-צֹר
4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו
זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְרָהָם
בְּיַחְזָק וּלְיִצְחָק
כֹּאמֹר
דֹרְשָׁה אֶתְנַנָּה
הֲרֵאִיתִיהּ בְּעֵינֶיךָ
וְשָׂמָה לֹא תַעֲבֹר
5 וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה

Dan is a lion's whelp,
That leapeth forth from
Bashan.
23. And of Naphtali he
said:
O Naphtali, satisfied
[with] favor,
And full [with] the bless-
ing of the Lord,
Possess thou the ^wwest
and the south.

24. And of Asher he said:
Blessed be Asher ^aabove
[all the] children;
He shall be the ^mmost
favored of his brethren,
And ^bbathe his foot in
oil.

25. Iron and copper
[shall be] thy ^bbars;
And as thy ^ddays [so
shall] thy ^sstrength [be].
26. There is none like
unto God, O Yeshurun,
Who rideth [upon the]
heavens
for thy help.

And in his excellency
[on the] skies.
27. [Thy] dwelling-place
is the eternal God,
And underneath
are the everlasting arms;
And he thrust out from
before thee
the enemy.
And he said:
Destroy.

28. And Israel dwelleth
[in] safety,
The fountain of Jacob
alone,
In a land
of grain and new wine;
Yea, his heavens
drop down dew.

29. Happy art thou, O
Israel,
Who is like unto thee,
a people saved by the
Lord.

דָּן נֶזֶר אַרְיֵה
יִזְנַק מִן-הַבָּשָׁן
23. וּנְפֹתָלִי אָמַר
נִפְתָּלִי שָׂבַע רְצוֹן
וּמְלֵא בְרַכַּת יְהוָה
יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה
24. וְאֶשֶׁר אָמַר
בְּרוּךְ מִבְּנֵי אִשָּׁר
יְהִי רְצוֹן אֵלָיו
וְטַבֵּל בְּשִׁמְן רְגְלוֹ
25. בְּרֹזָה וּנְחָשֶׁת
מְנַעֲרָה
וּכְמִיּוֹת דְּבָאָה
26. אֵין כָּמוֹ אֱלֹהִים
לְכֹבֵד שָׁמַיִם
בְּעֲזָרָה
וּבְגִבּוֹתָי שְׁחָקִים
שָׁשִׁי

27. מְעוֹנָה
אֱלֹהֵי קֹדֶם
וּמִתַּחַת
זֹרְעֹת עוֹלָם
וַיִּנְרֹשׁ מִפְּנֵיהֶם
אֹיֵב
וַיֹּאמֶר
הַשְׁמֹד
28. וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל
בְּטָח
בְּדָר עֵין נְשֻׁבָה
אֶל-אֶרֶץ
דָּגָן וְתִירוֹשׁ
אֶת-שָׁמַיִם
יַעֲרֹפוּ-מָל
29. אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל
כִּי כָמוֹ
עַם נוֹשָׁע בְּיְהוָה

1) Or, sea. 2) Or, with children. 3) Or, acceptable to his brethren. 4) Or, dip. 5) Or, shoe. 6) Or, [younger] days, so shall thy old age be. 7) Or, rest, or, peace. 8) Or, westeru.

שוין ערשינען!

שוין ערשינען!

מאגליניצק'ים

המכין לחומש

אין פאלגענדע גאנץ פעזונדערע אויסגאבען:

- 1) מיט א ליניען איבערזעצונג אין ענגליש אדער אידיש.
- 2) מיט א נומערירטע איבערזעצונג אין ענגליש אדער אידיש.
- 3) העברעאיש אריין.

מאגליניצק'ים המכין לחומש אין פיעל בעסער און נעזליכער אלס יעדער אנדער ספר, וואס אין געמאכט געווארען צו געבען דעם אינהאלט פון דער תורה אין קורצע, פיר חדר קינדער. אלעס, וואס מען דארף פערלאנגען, אז א קינד זאל לערנען און וויסען פון חומש, אז אין מאגליניצק'ים המכין לחומש איבערזעצונגען קורץ און בינדיג אין פסוקים. גאנץ נענוי מיט'ן לשון פון חומש און צוטהילט אין די זעלבע קאפיטלען און סדרות פון חומש אזוי, אז דאס קינד ווייס דיטליך און קלאהר דעם אינהאלט פון יעדע קאפיטל און יעדע סדרה חומש בעזונדער. מאגליניצק'ים המכין לחומש אין ניש נור זעהר נויטהויעריג פיר א זעלבס קינדער, וועלכע קענען קינפאל אויסלערנען גאנץ חומש אין אריגונאל, זאמען און פיר א זעלבס קינדער, ווערבע קענען יא האפען אמאל דורכצולערנען גאנץ חומש אין אריגונאל, אין ער אויסגעצויכענט גוט, צו לערנען אין איהם פאר חומש און נאך חומש.

מאגליניצק'ים המכין לחומש אין וואונדערשעהן געדרוקט אויף א טהייערען, שעהנעם פאפיר, אין סיי דער העברעאישער טעקסט, סיי די אידישע איבערזעצונג אין מיט גרויסע אותיות און מיט נקודות. עפען זא אין די ענגלישע איבערזעצונג מיט שעהנע אין גרויסע שרייב געדרוקט.

אלע פרייען זיינען פארטא פריי.

פיר רוסלאנד געבוירען	פיר רוסלאנד נישט געבוירען	פיר אמעריקא געבוירען	
60 קאפ.	50 קאפ.	30 סענט	מאגליניצק'ים ליניען המכין לחומש . . . איבערזעצט אין אידיש אדער ענגליש אין ליניען-סיסטעם
50 קאפ.	40 קאפ.	25 סענט	מאגליניצק'ים נומערירטער המכין לחומש איבערזעצט אין אידיש אדער ענגליש אין נומער-סיסטעם
30 קאפ.	25 קאפ.	15 סענט	מאגליניצק'ים המכין לחומש . . . העברעאיש אליין.

א פראקטעסער, וואס ענטהאלט א העלפ פון פראשית פון אדע 3 סארטען המכין לחומש, געבוידען צוזאמען אין איין פיר. וועלען פיר שיקען יעדען איינעם פיר בלויז 10 סענט. (20 קאפ.) אים צו איבערזעצונגען. אז דער המכין לחומש אין ווערטה איינגעפירט צו ווערען אין יעדען חדר בית ספר און תלמוד תורה. און אים דער לעתער זאל קענען אויספרובירען אלע 3 סארטען המכין לחומש אין אייגענעם, וועלכער פון זיי פאסט אים פיסטען פיר זיינע תלמידים. 10 סענט אין קעס, איינגעוויקעלט אין א שטיקעל פאפיר. אדער 10 ס. אין סעמפס. וועט בריינגען דעם סעמפיקל ספר פון אדע 3 סארטען המכין לחומש צו איין. א קאטאלאג ווערט גע- שיקט פריי איבעראל. צובעקומען ביי אלע מוכרי ספרים אין דער גאנצער וועלט. הויפט פינקרקה ביי

JOSEPH MAGIL'S PUBLISHING CO., 738 S. 5th St. PHILADELPHIA, PA.

הַן נִיר אֵל

יִזְנֶק מִיָּד

23. וְלִנְפֶקָה

נִפְתָּח לִי

וּמִלֵּא בְרַח

יָם וְדָרוֹם

24. וּקְאִישׁ

בְּרוּךְ מִכֵּן

יְהִי רְצוֹנִי

וּמִבְּרַח בְּיָד

25. בְּרוּךְ

מִנְעֻלָּה

וּבְקִמְיָה וְ

26. אֵין פֶּ

רֶכֶב יִשְׂרָאֵל

בְּשִׁוְרֵךְ

וּבְנִאֲוֹתָיו

27. מְעֻנֵי

אֱלֹהֵי קֶדֶם

וּמִתַּחַת

זֹרַעַת עוֹלָם

וַיִּגְרֶשׁ מִן

אֲוִיב

וַיֹּאמֶר

הַשֶּׁמֶד :

28. וַיִּשְׂכַּח

בְּמַח

בְּדָד עֵינָיו

אֶל-אֲרָץ

דְּגוֹ וְחַ

אֶת-שָׁמַיִם

יַעֲרֹפוּ מִן

29. אֲשֶׁר

כִּי כְמוֹת

עַם נוֹשָׁא

The book cover features a dark, textured background with a decorative border of embossed floral and scrollwork designs. The border is composed of four large, ornate corner pieces, each containing a circular floral motif surrounded by intricate leaf and scroll patterns. The text is centered within this decorative frame.

Magil's
Linear School Bible